This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN · LIBRARIES ·
THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
ARTES SCIENTIA VERITAS
1817

[redacted]

Pindarus

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟΣ.

PINDARI

OLYMPIA, PYTHIA, NEMEA, ISTHMIA.

IOHANNES BENEDICTVS
Medicinæ Doctor, & in Salmurienſi Academia Regia linguæ Græcæ Profeſſor,

AD METRI RATIONEM, VARIORVM EXEMPLARIVM FIDEM, SCHOLIASTAE ad veriſimiles coniecturas directionem; totum authorem innumeris mendis repurgauit.

METAPHRASI RECOGNITA, LATINA PARAPHRASI addita, poëticis & obſcuris phraſibus Græca proſa declaratis; denique adiectis rerum & verborum breuibus & ſufficientibus commentarijs, arduum eiuſdem ſenſum explanauit.

EDITIO PVRISSIMA, CVM INDICE locupletiſſimo.

SALMVRII,
Ex typis PETRI PIEDEDII.

Anno M. DC. XX.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

888
P4
B46

Greek
McLeish
3-27-31
23664

MU

CLARISSIMO ET SAPIENTISSIMO VIRO,

D. IOHANNI HEROARDO,

CHRISTIANISSIMI REGIS LVDOVICI IVSTI IN SACRO CONSISTORIO CONSILIARIO, & Archiatrωn Comiti,

IOHANNES BENEDICTVS.

C*VM multoties, otium quod à functione munerum munere diuino in vita mihi impoſitorum, ſuppetere poſſet, aliquo in negotio collocare, tædiúmque longioris vacationis opere ſerio ſubleuare cogitarem,* VIR CLARISSIME, *modò ſeſe* HVMANITAS, *modò ſeſe* MEDICINA *porrectis vlnis offerebat. Vtraque me ſui alumnum officij commonefaciebat, vtraque, literarum Græcarum quæ profiteor ſtudia, ſibi vendicabat, vtraque ſui culturam certatim exigens animum inflammabat. Sed cum vtrique ſimul & ſemel ſatisfacere me non poſſe cognoſcerem,*

vtriuſque tamen beneuolentiam retinere vellem; vtrique meæ mediocritatis operam hoc ordine ſum pollicitus. Tui gratia equidem inquam, MEDICINA, *ad quam à natura ſum comparatus, Græcas literas ab ineunte ætate colui, tui in gratiam eaſdem ea procedente* σὺν θεῷ *colere pergam. At ſiquidem iſtius ope tibi meſſem iſtam feci, patere quæſo, patere mihi dilecta, vt quas primitias à me ex æquo repoſcit, ipſi, quominus iniuriæ inſimuler, priùs exoluam, quàm in horrea tua demeſſæ ſegetis aceruum conferam. Conceſſit illa, eáque lege conceſſit, vt poſtea totus in ſe colenda verſarer. Exinde quidnam ex meo penu* HVMANITATI *promerem, diu multúmque meditatus, tandem Attico ſale & facundia temperatum Lucianum inter oratores: Dorica grauitate, & poëtica ſublimitate magnificum Pindarum inter poëtas elegi. Illius qua potui diligentia contextum, & fidelitate verſionem recognoui: quod elucubratum opus anno ſuperiore, fœliciter in lucem edidi; & bonis doctíſque viris acceptum eſſe intellexi. Hunc ad vnguem examinaui, ab omni obſcuritate paraphraſeos ope vendicaui, rerum & verborum commentarijs illuſtraui, & ni fallor, vix à doctioribus hactenus intellectum, acri ſedulitate ſic explanaui, vt in comprehendendo eius ſenſu tyrones vix hæſuri ſint amplius. Iam quidem* HVMANITATI *debitas primitias exolui: reſtat vt,* GVLIELMI COPI *Baſilienſis proaui materni, longo licet interuallo, veſtigia ſequens, reliquam meſſem* MEDICINÆ *tribuam. Verùm dum ad eam inter priuatos Muſæi parietes me quotidiè matutinus agens comparo: & Clariſſimi Doctiſſimíque viri* D. RENATI CHARTERII *Medici Profeſſoríſque Regij, & Illuſtriſſimæ Principis Ludouici Iuſti ſororis primarij Medici, qui me in Galeni operum & Latinæ verſionis maximè neceſſaria*

emendatione συνεργὸν *adiunxit, & ſic laudis ex tam heroico cœpto promanaturæ (qua ſi vellet, ſolus frui meritò poſſet) vir optimus, candidiſſimus, omníſque inuidiæ expers participem facere dignatur, lateri fideliter adhæreo: ne longioris in texendo opere magno moræ* MEDICINAM *tædeat, & promiſſorum obliuiſci videar, datæ fidei pignus & arrham deponendam putaui. Qualis arrha, qualis depoſitarius eſſet eligendus, mihi mens ilico ſuggeſſit. Apud te medicorum Antiſtitem,* VIR CLAR. *paratum Pindarum, in pignus fidei, quam* MEDICINÆ *dedi, deponendum monuit. Accipe igitur, quæſo, & boni conſule ſecundum hoc quantulæcunque eruditionis noſtræ ſpecimen, quod tibi voueo, dico, conſecro. Scio equidem tua dignitate, ad quam probitas notiſſima, ſingularis doctrina, inſignis Medicinæ peritia te ſupra gentis noſtræ medicos omnes euexit, longè inferius eſſe hoc munuſculum. At ſcio etiam ea te eſſe clementia, vt non tam tenuitatis eius rationem ſis habiturus quàm mei animi, virtutum & meritorum tuorum obſeruantiſſimi, ſtudiū ſpectaturus. Quòd ſi laborē hunc meum, vt ſpero, in tuam clientelam recipere dignaberis, hoc emolumenti procul dubio inde conſequar, vt extra omnem inuidię aleam verſetur, & à probis viris, qui in via ardua nonnunquam labenti facilè ignoſcunt, ingenuè probetur. Vale diutiſſimè, & viue fœliciter. Salmurij, ſeptimo Idus Maij, Anno* DOMINI 1620.

vtriuſque tamen beneuolentiam retinere vellem; vtrique meæ mediocritatis operam hoc ordine ſum pollicitus. Tui gratia equidem inquam, MEDICINA, *ad quam à natura ſum comparatus, Græcas literas ab ineunte ætate colui, tui in gratiam eaſdem ea procedente σὺν θεῷ colere pergam. At ſiquidem iſtius ope tibi meſſem iſtam feci, patere quæſo, patere mihi dilecta, vt quas primitias à me ex æquo repoſcit, ipſi, quominus iniuriæ inſimuler, priùs exoluam, quàm in horrea tua demeſſæ ſegetis aceruum conferam. Conceſſit illa, eáque lege conceſſit, vt poſtea totus in ſe colenda verſarer. Exinde quidnam ex meo penu* HVMANITATI *promerem, diu multúmque meditatus, tandem Attico ſale & facundia temperatum Lucianum inter oratores: Dorica grauitate, & poëtica ſublimitate magnificum Pindarum inter poëtas elegi. Illius qua potui diligentia contextum, & fidelitate verſionem recognoui: quod elucubratum opus anno ſuperiore, fœliciter in lucem edidi; & bonis doctiſque viris acceptum eſſe intellexi. Hunc ad vnguem examinaui, ab omni obſcuritate paraphraſeos ope vendicaui, rerum & verborum commentarijs illuſtraui, & ni fallor, vix à doctioribus hactenus intellectum, acri ſedulitate ſic explanaui, vt in comprehendendo eius ſenſu tyrones vix hæſuri ſint amplius. Iam quidem* HVMANITATI *debitas primitias exolui: reſtat vt*, GVLIELMI COPI *Baſilienſis proaui materni, longo licet interuallo, veſtigia ſequens, reliquam meſſem* MEDICINAE *tribuam. Verùm dum ad eam inter priuatos Muſæi parietes me quotidie matutinus agens comparo: & Clariſſimi Doctiſſimique viri D.* RENATI CHARTERII *Medici Profeſſoriſque Regij, & Illuſtriſſimæ Principis Ludouici Iuſti ſororis primarij Medici, qui me in Galeni operum & Latinæ verſionis maximè neceſſaria*

emendatione συνεργὸν *adiunxit, & ſic laudis ex tam heroico cœpto promanaturæ (qua ſi vellet, ſolus frui meritò poſſet) vir optimus, candidiſſimus, omníſque inuidiæ expers participem facere dignatur, lateri fideliter adhæreo: ne longioris in texendo opere magno moræ* MEDICINAM *tædeat, & promiſſorum obliuiſci videar, datæ fidei pignus & arrham deponendam putaui. Qualis arrha, qualis depoſitarius eſſet eligendus, mihi mens ilico ſuggeſſit. Apud te medicorum Antiſtitem,* VIR CLAR. *paratum Pindarum, in pignus fidei, quam* MEDICINAE *dedi, deponendum monuit. Accipe igitur, quæſo, & boni conſule ſecundum hoc quantulæcunque eruditionis noſtræ ſpecimen, quod tibi voueo, dico, conſecro. Scio equidem tua dignitate, ad quam probitas notiſſima, ſingularis doctrina, inſignis Medicinæ peritia te ſupra gentis noſtræ medicos omnes euexit, longè inferius eſſe hoc munuſculum. At ſcio etiam ea te eſſe clementia, vt non tam tenuitatis eius rationem ſis habiturus quàm mei animi, virtutum & meritorum tuorum obſeruantiſſimi, ſtudiũ ſpectaturus. Quòd ſi laborẽ hunc meum, vt ſpero, in tuam clientelam recipere dignaberis, hoc emolumenti procul dubio inde conſequar, vt extra omnem inuidię aleam verſetur, & à probis viris, qui in via ardua nonnunquam labenti facilè ignoſcunt, ingenuè probetur. Vale diutiſſimè, & viue fœliciter. Salmurij, ſeptimo Idus Maij, Anno* DOMINI 1620.

AD LECTOREM.

CVM animaduerterem, Candide Lector, communem cùm rudiorũ, tum eruditiorũ eſſe querelam, Pindarũ Lyricorũ Grȩcorũ principem, ijs ſententiarum & ſtyli anfractibus variegatum, ea nube obſcuritatis obductum inuolui, vt à paucis intelligatur, quamuis non modò veterum, ſed etiam recentiorum calculò magni æſtimetur; hæc multis ab annis animum cupido inceſſit, vt ſiquando ſuppeteret otium, hunc authorem in puluere Academico accuratè expenderem. Obtigit tandem tempus illud quo conſilium animo diu agitatum, σὺν θεοῦ παλάμᾳ ſequutus ſum, & exequutus. Etſi verò (ſiquidẽ verbum ſapienti ſat eſt) ex prima pagina rationem huius inſtituti breuiter & dilucidè comprehenſam facilè colligere ac percipere poſſis, id tamen paulò fuſiùs explicabo. Primò contextum authoris ad metri normam examinandum putaui; ratus poëtam hac potiſſimùm via reſtituendum. Idcirco cùm variorum codicum ope, ac ingenij dexteritate coniunctis id aſſequi conueniret, illorum neceſſariam opem accerſiui, huius mediocres opes, operámque impenſam adhibui, quò voti compos fierem. Grauiſſimas difficultates extricandi facultatem ſuppeditauêre Scholia, quorum exegeſis veriſimiles coniecturas menti paſſim ſuggeſſit. Iacto ſtudij noſtri hoc fundamento, & reſtituto, quoad fieri potuit & licuit, authoris

contextu, neceſſe fuit vt Latinæ verſionis aliquot locis immutatio ſequeretur: quod ſecundò à nobis præſtitum eſt. Enimuero cum hæc eſſet tantummodo περιεργία ad pleniorem ſenſus ardui declarationem, non ſubſtiti. Latinam paraphraſin tertiò adiunxi, in qua periodorum connexionem, ſententiarum puram explanationem inuenies: inuenies & hiſtoriarum, antiquitatum, fabularum ea arte paucis inſinuatam enarrationem, vt rerum breuem commentarium, in quo mens acquieſcat, habere te procul dubio confeſſurus ſis. At quia non omnibus tanta breuitas ſufficit, quartò commentarium addidi, in quo res paulò pluribus expono: eâdémque opera, non modò difficiliores voces ac dialectos quanta breuitate & perſpicuitate fieri poteſt, excutio: ſed & phraſes poëticas Græca proſa expreſſas, ſiue acceptis Scholiorum verbis, ſiue illis proprij iudicij inſtinctu mutatis, ab omni obſcuritate vendico. Iam Olympia, Pythia, & Nemeorum partem maximam hoc artificiò illuſtraram, quum Clariſſimi viri Eraſmi Schmidij Delitiani nouus Commentarius in manus meas venit. Tunc paulum hęſi, & an pergerem, vtique dubitaui. Sed vt amicorũ, cum quibus cœptum hocce meum communicaram, conſilio opus aggreſſus eram: ſic eorundem conſilio ad vmbilicũ duxi: tum quia diuerſum illius à meo propoſitum in pleriſque videbatur, tum quia, vt aliorum authorum, ſic & huius ὑπομνήματα plures extare non alienum putabant. Hæc mei in enarrando Pindaro propoſiti fuit ratio, via, methodus, Candide Lector. In quo quanquam nihil inextricatum reliquiſſe mihi videor, ſicubi tamen ingenij tui acumen meliora comminiſci poterit, deterioribus, in eorum gratiam quæ tibi probabuntur, æquitas tua, vt ſpero, facilè ignoſcet. Vale, & meos in re literaria labores boni conſule.

CATALOGVS VICTORVM

QVIBVS ENCOMIASTICA CARMINA SCRIPSIT PINDARVS.

OLYMPIONICAE.

I. Hieron Syracuſanus, κέλητι.
II. Theron Agrigentinus, ἅρματι.
III. Idem Theron, in θεοξένια.
IV. Pſaumis Camarinæus, ἵπποις.
V. Idem Pſaumis, τεθρίππῳ, ἀπήνῃ, καὶ κέλητι.
VI. Ageſias Syracuſanus, ἀπήνῃ.
VII. Diagoras Rhodius, πύκτης.
VIII. Alcimedon παλαιστὴς, & Timoſthenes παλαιστὴς, & Meleſias ἀλείπτης.
IX. Epharmoſtus Opuntius, παλαιστής.
X. Ageſidamus, Locrus Epizephyrius, puer, πύκτης.
XI. Ageſidamo eidem, τόκος.
XII. Ergoteles Himeræus, δολιχοδρόμος.
XIII. Xenophon Corinthius, δρόμῳ, καὶ πεντάθλῳ.
XIV. Aſopichus Orchomenius, Cleodami filius, σταδιεύς.

PYTHIONICAE.

I. Hieron Aetnæus Syracuſanus, ἅρματι.
II. Hieron idem, ἅρματι.
III. Hieron idem, κέλητι.
IV. Arceſilaus Cyrenæus, ἅρματι.
V. Arceſilaus idem, ἅρματι.
VI. Xenocrates Agrigentinus, ἅρματι.
VII. Megacles Athenienſis, τεθρίππῳ.
VIII. Ariſtomenes Aegineta, παλαιστής.

IX. Teleſicrates Cyrenæus, ὁπλιτοδρόμῳ.
X. Hippocleas Theſſalus, διαυλοδρόμῳ.
XI. Thraſydæus Thebanus, puer, σαδιεῖ.
XII. Midas Agrigentinus, αὐλητῇ.

NEMEONICAE.

I. CHromius Aetnæus, ἅρματι.
II. Timodemus Athenienſis, παγκρατιαςῇ.
III. Ariſtoclides Aegineta, παγκρατιαςῇ.
IV. Timaſarchus Aegineta, παλαιςῇ.
V. Pytheas Lamponis filius Aegineta, παγκρατιαςῇ.
VI. Alcimides Aegineta, puer, παλαιςῇ.
VII. Sogenes Aegineta, puer, πένταθλος.
VIII. Dinis Megæ filius, Aegineta, σαδιεῖ.
IX. Chromius Aetnæus, ἅρματι.
X. Thiæus Vliæ filius, Argiuus, παλαιςῇ.
XI. Ariſtagoras prytanis Tenedius Arceſilæ filius.

ISTHMIONICAE.

I. HErodotus Thebanus, ἅρματι.
II. Xenocrates Agrigentinus, ἵπποις.
III. Meliſſus Thebanus, ἵπποις.
IV. Meliſſus idem.
V. Phylacidas Aegineta, παγκρατίῳ.
VI. Phylacidas, Pytheas, Euthymenes auunculus, Aeginetæ, παγκρατίῳ.
VII. Strepſiades Thebanus, παγκρατίῳ.
VIII. Cleander Aegineta, παγκρατίῳ.

Μᾶσα Ὑπομνηματιςῆ, Εἰς Βάσκανον.

ΣΚΟΤΟΣ σοι ἐχθρὸν τῷ μέλαν φεύγεις ΣΚΟΤΟΣ.
ΦΑΟΣ φίλον σοι τῷ φλέγον ζητεῖς ΦΑΟΣ.
ΣΚΟΤΕΙΝΟΝ ὄμμα βασκάνε ΣΚΟΤΟΥΜΕΝΟΝ.
ΦΑΕΙ Λυχνίε, Πινδάρε τέκνα ΦΑΕΙ.

EXTRAICT DV PRIVILEGE
du Roy.

PAR lettres patentes du Roy, il eſt permis à M. Iean Benoict Docteur en Medecine, & Profeſſeur de la langue Grecque en l'Academie Royale de Saumur, de faire Imprimer par tels Imprimeurs que bon luy ſemblera, les œuures de Pindare, par luy corrigées, commentées, & amplifiées de paraphraſe & metaphraſe, icelles faire vendre debiter & diſtribuer dedans & dehors le Royaume. Faiſant ſa Majeſté inhibitions & defenſes à tous Imprimeurs, & Libraires, & autres Marchands quelconques, de faire imprimer, vendre, ny diſtribuer, ſoubs quelque pretexte, & en quelque maniere que ce ſoit, leſdictes œuures de Pindare, ſelon qu'elles ont eſté corrigées, commentées, & amplifiées de paraphraſe & metaphraſe, par ledict Benoict, ſans ſon congé & permiſſiõ, & ce pour l'eſpace de ſix ans, à cõmencer du iour & date de l'impreſſion deſdits liures, ſur peine d'amende arbitraire, deſpens, dommages & intereſts, & confiſcation des exemplaires qui ſeront trouués auoir eſté imprimés & mis en vente contre la teneur des preſentes. En outre ſa Majeſté a voulu qu'en inſerant vn bref extraict d'icelles lettres au commencement ou à la fin deſdits liures, elles ſoyent tenuës pour ſuffiſamment ſignifiées. Comme appert par leſdictes lettres données à Paris, le 27. iour de Decembre 1619.

Par le Roy en ſon Conſeil,

LE BOSSV.

DE PINDARO.

PINDAROS plures fuiſſe teſtantur hiſtoriæ. Fuit huius nominis tyrannus Epheſiorum, Pindarus Melanis filius, Alyattæ verò Lydi ex filia nepos, de quo Aelian. l. 3. c. 26. Pindarus alius hiſtrio, quem mutato nomine Valla Dareũ appellat. Pindarus alius fuit C. Caſſij libertus, qui Caſſium Philippenſi prælio victũ, iuſſu ipſius obtruncatum, conſultationibus hoſtium ſubtraxit: vt refert Valer. Max. l. 6. cap. 8. Alius Pindarus Thebanus qui vniuerſæ Homeri Iliados epitomen Latinis verſibus conſcripſit. Eſt etiam Pindarus, nomen fluuij apud Plutarchum in vita Alexandri, vbi in Caria aperto prælio Darium Alexander ſuperauit. Suidas duos facit Pindaros Lyricos poëtas, alterum Scopelini filium, obſcuriorem priúſque Pindaro natum: alterum Daiphanti, celebrem illum cuius extant carmina.

Iam ſublata nominis homonymia veniamus ad noſtrum. Pindarus noſter fuit Thebanus, ex ijs Thebis quæ in Bœotia ſunt, oriundus. Hunc alij Daiphanti, alij Scopelini filium faciunt. Sunt qui binominem patrem dicant, vt idem ſit Daiphantus, & Scopelinus. Alij Pagonidis & Myrtûs filium aſſerunt, vt poſt mortem patris Myrto nupſerit Scopelino tibicini, qui Pindarum tibia canere docuerit. Recepta ex authoritate Suidę ſententia hęc eſt, illum fuiſſe Daiphanti filium. Auleticen in prima pueritia à Scopelino patruo eſt edoctus, & poſtmodum cùm rerum maiorum capax videretur, ab eo traditus eſt Laſo Hermionenſi poëtæ Lyrico, à quo non modò carmen componere, ſed etiam lyrã pulſare didicit: quam artem ita calluit, vt Lyricorum facilè princeps euaſerit. Habuit etiam Simonidem in carmine & lyra præceptorem, tum temporis præcipuum Lyricum. Fuit etiam, Suida teſte, Myrtidis mulieris diſcipulus. Factus ætate maturior, vxorem duxit, ex qua liberos tres ſuſcepit, Diophantum filium, filiáſque Protomachen, & Polymetin, quam Suidas Eumetin appellat. Fratrem habuit Erotionem. In matrimonio caſtè multos annos vixit, doctorum familiaritate, & Principum amicitia vſus. Ita piè ſe geſſit, vt Rheam, Apollinem, & Pana magna veneratione coluerit, & prope Rheæ templũ ædes habere voluerit. Fuit Lyricorũ Gręcorũ præſtãtiſſimus, vnde illud Antipatri εἰς εἰκόνα Πινδάρου.

Νεβρείων ὁπόσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
Τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυς.
Οὐδὲ μάτην ἁπαλὸς ξουθὸς περὶ χείλεσιν ἑσμὸς
Ἔπλασε κηρόδετον Πίνδαρε σεῖο μέλι.
Μάρτυς ὁ Μαινάλιος κερόεις Θεὸς, ὕμνον ἀείσας
Τὸν σέο, καὶ νομίων λησάμενος δονάκων.

Quod ſic verto.

Altiſona ceruina tuba quàm tibia cedit,
Tam cuiuſque tua cedit iniqua chelys.
Nec temere tenerum, tua circum, Pindare, labra,
Flauarum examen mellificauit apum.
Qui tua cantauit, paſtorum oblitus auena,
Teſtis Mænalius corniger ille Deus.

Cuius præſtantiæ, & eloquentiæ præſagium præbuit, quod adhuc puero apes in os eius mella congeſſerint. Vnde lib. 5. Anthologiæ Epigrammatum,

Θήβης δ' ὠγυγίης Ἑλικώνιος ἔκτατο κύκνος,
Πίνδαρος ἱμερόφωνος, ὃν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἔτρεφε Βοιωτοῖο παρὰ σκοπιὴν Ἑλικῶνος,
Καὶ μέλος ἁρμονίης ἐδιδάξατο. τικτομένου γὰρ
Ἑζόμεναι λιγυρῇσιν ἐπὶ στομάτεσσι μέλισσαι
Κηρὸν ἀνεπλάσαντο σοφῆς ἐπιμάρτυρα μολπῆς.

Quod ſic verto.

Pindarus Ogygijs ſurrexit gloria Thebis,
Mellea cycnea referens modulamina lingua:
Quem pater in ſpecula Bœoti Heliconis alumnum
Eduxit Phœbus, decorat quem argenteus arcus;
Et iungenda lyra docuit contexere verba.
Nam ſimul ac hauſit vitales ætheris auras,
Arguto ſuper ore fauos & dulcia mella
Finxit apis certum perdocti carminis omen.

Quod prodigium refert Aelianus lib. 12. var. hiſt. c. 45. Extat etiam prædicti Antipatri epigramma in laudem eiuſdem, Antholog. l. 3.

Πιερικὴν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρύνομον
Χαλκευτὴν κατέχει Πίνδαρον ἥδε κόνις.
Οὗ μέλος εἰσαΐων, φθέγξαιό κεν ὡς ἀπὸ μουσῶν
Κάδμου ἐν θαλάμοις σμῆνος ἀπεπλάσατο.

Quod ſic verto.

Pieridum lituus, ſancti grauis author & hymni
Pindarus exanimis hacce tenetur humo.
In Cadmi thalamis dicas finxiſſe poëma
Pieridas, huius ſi melos audieris.

Morum manſuetudine fuit etiam hoſpitibus & ciuibus iucundus, vnde Epigr. l. 3. Leonides canit.

Ἤπιος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

Quod ſic verto.

Ciuium amans, blandus peregrinis, dulceſonantum
Præſul Pieridum Pindarus hicce fuit.

Quanquam autem eius laudi detrahere videtur, quod à muliere fuit ſuperatus carmine, veritas tamen probrum huiuſmodi tollit. Nam vt teſtatur Aelian. l. 13. c. 25. Pindarus poëta Thebis, in contentione imperitis auditoribus vſus, quinquies à Corinna ſuperatus eſt. Redarguens verò ruditatem ipſorum, Pindarus vocauit Corinnam. Quare meritum accepit à Quintiliano encomium, cuius hæc verba ſunt lib. 10. cap. 1. *Nouem Lyricorum longè Pindarus princeps: ſpiritus magnificentia, ſententijs, figuris beatiſſimus, rerum verborúmque copia, & velut quodam eloquentiæ flumine; propter quæ Horatius nemini credit eum imitabilem.* Ob has virtutes in vniuerſa Græcia honeſtiſſimo loco fuit habitus. Apud ſuos ciues ſolus Pindarus ad ſacra Apollinis eſt admiſſus, imò partem oblationum Apollinis meruit, & ſæpe ad ſacram eius cœnam vocatus eſt. Apud Athenienſes gratiam obtinuit, ob hunc verſum, *Λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι Ἑλλάδος ἔρεισμα κλειναὶ Ἀθῆναι.* ob quem cùm à patria 1000 drachmis fuiſſet mulctatus (tunc enim hoſtiles erant hæ vrbes, Athenæ ſcilicet & Thebæ) huius certiores facti Athenienſes, ipſi ea pecunia miſſa, Pindarum liberarunt. Nec dubium eſt quin ab Hierone fuerit habitus in precio: ſiquidem illum laudibus proſequitur, & ab eo accepta beneficia commemorat. Nec viuo tantùm, ſed etiam mortuo ſuus fuit honos. Nam cùm Lacedæmonij Thebas cum tota Bœotia vaſtarent, Pindari ſolis ædibus pepercerunt. Nam cùm earum foribus adſcriptum extaret hoc carmen,

Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέγην μὴ καίετε hoc est,
Domum poëtæ Pindari ne exurite.

Hoc admoniti Lacedæmonij ab incendio abſtinuerunt. Idem ab Alexandro Magno factum fuiſſe ferunt, qui captis Thebis ſolam Pindari domum conſiſtere paſſus eſt. Aelian. 13. l. var. hiſt. cap. 7. Natus eſt Olympiade 65. eratque quadragenarius cùm Xerxes Græciam vaſtaret, teſte Suida. Vixit vt quidam volunt annos 66. vel vt alij. 55. vel vt habent Græca carmina, 80. Obijt Olympiade 86. Abione Principe: vtque refert Suidas, contigit ipſi, vt pro votis vita defungeretur: Nam precatus erat vt quod eſſet in vita optimũ conſequeretur. Quare in theatro in Theoxeni adamati pueri genua reclinatus, animam efflauit. Qua de re vide etiam Val. Max. l. 9. 12.

De Scriptis Pindari.

SCriptorum Pindari catalogus extat apud Suidam, numero 17. Olympionicæ, Pythionicæ, Nemeonicæ, Iſthmionicæ. Proſodia, Parthenia, Enthroniſmi, Bacchica, Daphnophorica, Pæanes, Hymni, Dithyrambi, Scolia, Encomia, Threni, Dramata tragica, Epigrammata heroica: præterea multa

alia. Ex his omnibus reliqui ſunt quatuor primi, quos περίοδον Græci vocant. Denominationis autem ratio hæc eſt, quòd certamina complectatur, quæ certis temporibus redibant. Victores in ſacris hiſce certaminibus, encomijs exornat Pindarus: ac primo quidem libro Olympionicas. Vnde primùm de Olympijs dicendum.

De Olympicis ludis.

OLympici ludi in Græcia celeberrimi, ab Olympia Elidis vrbe nomen habent: Olympia à vicino monte Olympo: quæ & Piſa, Stephano authore, appellatur. Vel ſic dicti ſunt, quòd in Iouis Olympij honorem ab Hercule inſtituti fuiſſent. Hi ludi celebrabantur in Olympia, quinto quoque anno, vnde Ὀλυμπιὰς pro luſtro, ſeu quinquennio vſurpatur. Scholia Græca, & ipſe Pindarus Ode 2. Olymp. referunt inſtitutionem hanc ludorum Olympicorum ad Herculem. Item Ode 10. eiuſdem libri. Item Strabo lib. 8. Hercules ob negatam ſibi mercedem ab Augia Eleorum rege, collecta vicinorum manu Elidem inuaſit, Augiam occidit, & commilitonibus gratitudinis ergò ludos publicos aperuit, ex ſpolijs præmia proponens. Ita autem inſtituit vt plena Luna peragerentur. Initium erat 11 die menſis: ac per dies quatuor certamina erant in omni genere artium, præſertim in Curſu, Lucta, Saltu, Diſco, Quinquertio. Conueniebat ad ea ſpectacula vniuerſa Græcia. Die menſis 16. victoribus præmia decernebantur per Hellanodicas. Erant autem ex oleaſtri ramis. Plinius lib. 34. cap. 4. Qui ſemel viciſſet, inquit, ei erigebatur ſtatua: qui verò ter, ei erigebant ſtatuas, expreſſis etiam ipſorum membris, quas Iconas vocabant. De hiſce ludis plura vide apud Natalem Comitem initio libri quinti.

De vocibus εἶδος, στροφὴ, ἀντιστροφὴ, ἐπῳδὸς, κῶλον.

VOx iſta Εἶδος pro certo carminis genere vſurpatur à Pindaro, qui ſic lyricum poëmatium appellat, vt Odas Horatius ſua carmina. Hinc ὑποκοριστικῶς εἰδύλλιον deducitur: quo nomine ſua poëmatia Theocritus vocauit. Lyrici poëtæ, Stropha, Antiſtropha, & Epodo ſuis in poëmatibus vtebantur, eáque ad lyram ſecundum terniones canebant. Stropha & Antiſtropha colis ἰσαρίθμοις conſtabant: Epodi numerus impar erat. Stropham canentes ſaltatores à dextra ad ſiniſtram vertebantur. Cui reſpondet cœli ab ortu ad occaſum motus. Orientem enim, dextram Homerus vocat, Occidentem ſiniſtram. In Antiſtropha mouebantur à ſiniſtra ad dextram. Cui reſpondet planetarum ab Occidente ad Orientem motus. Epodon verò pronunciantes, vno in loco ſtabant: cui terræ reſpondet ἀκινησία & immobilis ſtatio. Obſeruandum autem eſt, interdum δυάδας tantùm haberi, ſcilicet ſtrophen & antiſtrophen: vt Ode 5. Olympiorum. Interdum τριάδας, ſcilicet ſtrophen, antiſtrophen, & epodon, vt hac prima, multíſque alijs. Interdum Odas eſſe μονοστροφικούς: qualis eſt

14. Olympiorum. Interdum geminam ſtrophen, interdum geminam antiſtrophen fieri, vt videre eſt Pythiorum 5. Hanc ternarij ſectionem, non ſolùm Pindaro, ſed etiam alijs Lyricis, potiſſimùm tamen Steſichoro Himeræo in vſu fuiſſe conſtat, vnde parœmia. *Ne tria quidem Steſichori noſti*: de adeò indocto vſurpata, vt cui ternarius ille Steſichoreius incognitus eſſet. Comici Græci eadem, nimirum Strophen, Antiſtrophen, & Epodon agnoſcunt: quibus plura addunt propter chorum, & perſonarum numerum. Rhetores κῶλον vocant membrum orationis, quæ periodi pars eſt, ſic dictum παρὰ τὸ οἱονεὶ κολοῦσθαι ὅλον, quòd plenam etiam interdum per ſe habeat ſententiam: vel quòd integri ſui corporis pars ſit, quod periodus in oratione dicitur. Quare Pindaricum κῶλον, ſit verſus ſententiam per ſe habens, & ſuis certis legibus conſtans, vt author eſt Ariſtophanis interpres.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩ.
Κέλητι.

HIERONI SYRACVSANO
EQVO CELETE VICTORI.

ΕΙΔΟΣ Α.

ODE I.

ARGVMENTVM.

HAec Ode in laudem Hieronis Syracuſanorum regis, qui Olympia equo celete vicerat, eſt conſcripta. Cuius encomion, aliarum virtutum quibus erat præditus, prædicatione amplificat. Prædicat enim Hieronem à iuſtitia, ſapientia, Muſices peritia: præterea equum quo victoriam retulit, & locum vbi Olympica certamina agebantur, celebrat. Ab eo loco nimirum Peloponneſo, vel Elide, occaſionem arripit digrediendi ad vulgatam de Tantalo & Pelope fabulam. Vnde ad Hieronem regreſſus, fœlicitatem quæ ſequitur Olympionicas, proponit. Poſtremò concludit voto hanc Oden: precans vti Deus gloriam & dignitatem regiam Hieroni tueatur: & poëtam in ſtudio celebrandi victores conſeruet.

παράφρασις.

Quemadmodum aqua, elementorum eſt præſtantiſſimum: cæteráque metalla fulgore ſuperat aurum, quod flammæ noctu

στροφὴ α΄. κῶλ. ιζ΄.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ· ὁ δὲ
χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυ-
κτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου.

μετάφρασις.

Optima quidem eſt aqua: & aurum velut ignis noctu ardens coruſcat eximiè inter

lucentis inſtar coruſcat inter diuitias, quæ ſuperbum reddunt hominis animum. Vtque nullum eſt feruidius in cœlo ſidus, quod per vacuum aërem interdiu lucens contempleris. Sic anime mi, qui certamina decantare cupis, nullum ex quatuor ſacris illis certaminibus, tibi videri poſſit præſtantius Olympico, quod nunc carmine celebres. Vnde celeberrimus hymnus à doctis viris contexitur, vt Iouem Saturni filium canant, quum veniunt opulentam, & beatam Hieronis domum.

εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν
ἔλδεαι φίλον ἦτορ,
μηκέθ' ἁλίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον
ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον
ἐρήμας δι' αἰθέρος.
μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα
φέρτερον αὐδάσομεν·
ὅθεν ὁ πολύφατος
ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ', ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους, οἱ
μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν.

ſuperbificas diuitias: at ſi certamina narrare cupis anime mi, ne iam Sole contempleris aliud ſplendidius interdiu lucens aſtrum per vacuum ætherem. Neque Olympico certamen præſtantius dicemus: vnde celeberrimus hymnus contexitur doctorum ingeniis, vt decantent Saturni filium, diuitem venientes & beatam Hieronis domum.

Ἱέρωνι Συρακοσίῳ. Hieron Syracuſanus tyrannus, Dinomenis filius. Fratres habuit Gelonem, Polybulum, & Thraſybulum. Filium patris nomine Dinomenem. Hic ſeptuageſimam tertiam Olympiadem vicit, cúmque ſeptuageſimam ſeptimam viciſſet, in ea mortuus eſt. Victoria Olympiaca potitus, & Syracuſium & Aetnæum ſeſe ipſe proclamauit, adiacentémque Siciliæ ciuitatem Aetnam extruens, monti cognominem reddidit. Hunc, Aeliano referente v. h. l. 9. c. 1. aiunt Græcorum fuiſſe perſtudioſum, & plurimi doctrinam feciſſe. Item ad largienda beneficia propenſiſſimum fuiſſe, multóque promptiorem in dandis, quàm petentes in accipiendis. Erat autem laudabili animi magnitudine præditus. Et ſummo candore, ſine ſuſpicione, aut inquiſitione vlla, fratribus tribus conuixit: mirúmque in modum tum ipſos amauit, tum ab ipſis eſt redamatus. Eadem ratione vixit cum Simonide & Pindaro: neque Simonidem impediuit ſenectus profunda, quominus ad eum veniret. Erat enim Ceus ille auidiſſimus pecuniæ, magiſque ipſum commouit Hieronis propenſus ad largiendum animus. Idem Aelianus l. 4. c. 15. ait famam fuiſſe, hunc ignarum, & omnium hominum indoctiſſimum, ac ruſticitate nihilo inferiorē Gelone fratre extitiſſe: verùm cùm aliquando in morbum incidiſſet, literatiſſimum euaſiſſe, quum otium quod ei corporis imbecillitas imponebat, doctorum hominum ſermonibus audiendis tribueret, videlicet Simonidis Cei, Pindari Thebani, & Bacchylidis Iulietę: ſed Gelonem indoctum permanſiſſe. Hunc, eodem Aeliano authore, l. 9. c. 5. Themiſtocles, cum equitatu venientem ad ludos Olympicos vetuit certamen ſpectare, dicens, Eum qui maximi periculi ſocium ſe non præbuiſſet, non æquū eſſe vt communis feſtiuitatis particeps fieret, quā ob rē laudatus eſt Themiſtocles. Alius Hieron fuit Syracuſanus tyrannus, de quo vide Iuſtinū lib. 23. & Sabellicū Enneade 4. l. 9. ipſo initio. & Plutarch. in Marcello.

κέλητι. Subaudi, *victoriam adepto*. Eſt autem κέλης *equus deſultorius*, de quo Euſtathius κέλης ἵππος ἄζυξ, καὶ κατὰ μόνας ἐλαυνόμενος. Ariſtophanis interpres in Nubibus, Celetem generoſiorem eſſe equum affirmat, quem ad certamen alerent equites, quò ve ipſi ſigillatim vterentur, quíque ad currus, vel bigas non ſubmitteretur. Ideo à Scholiaſte Comœdiæ quæ appellatur Εἰρήνη, *equi celeres* appellantur μονάτορες. Huius vſus nona Olympiade fuit inſtitutus: eúmque Centauri dicuntur commonſtraſſe, cùm antea curribus vterentur. Hoc ſine ephippijs exercebantur antiqui celeriter inſilire ad vſus bellorum. Iis Romani in prælio vtebantur vt ſudante altero tranſirent in ſiccum. Pares erant, *ideſt*, duo tantùm, vt eſt apud Sextum Pompeium. Quanquam Homerus Il. 15. ſub finem, quatuor equorum vſum ad deſultorios videtur deſignare, Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς. Ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρεται ἵππους. Hæc equitandi ratio, genúſque exercitij videtur militiæ vmbra fuiſſe, cùm de Numidis ſic referat Liuius 23. l. *Nec omnes Numidæ in dextro locati cornu: ſed quibus deſultorum in modum binos trahentibus equos, inter acerrimam ſæpe pugnam, in recentem equum ex feſſo armatis tranſultare mos erat: tanta velocitas ipſis, támque docile equorum genus eſt*. Per tranſlationem ita dicitur nauis actuaria quæ vno tantùm remorum ordine agebatur, Latinè *celox*. Sic & γυναικεῖον αἰδοῖον. apud Ariſtoph. Schol. Præterea videtur Plin. l. 24. c. 5. κέλητας pro ſtatuis equeſtribus vſurpaſſe, *Equeſtres ſtatuæ Romanam celebrationem habent, orto ſine dubio à Græcis exemplo: ſed illi celetas tantùm dicebant in ſacris victores: poſtea verò cùm bigis & quadrigis viciſſent*. Tandem vt Schol. in Theſmoph. Ariſtoph. κέλης σημαίνει τὸν μόνον ἵππον, καὶ ἐπὶ τούτῳ φερόμενον, τὸ συλλάβειον γυμνόν. Dictus eſt à κέλλειν, hoc eſt τρέχειν ταχέως. Vnde verbum κελητίζειν, τὸ ἀζεύκτοις ἵπποις ἐποχεῖσθαι.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ. Exordium eſt operis, quod Poëta συγκριτικῶς tractat: qui demonſtraturus quantum cæteris præſtet certamen Olympicum, tria ſumit diuerſorum generum, in ſuo quæque excellentia: aquam in elementis, aurum in metallis, Solem in aſtris: quæ ſicut in ſuo genere excellunt, ſic & in ſacris ludis Olympia. Optima autem aqua (vt volunt) dicitur tribus de cauſis. Prima, quòd optimum ſit illud elementum ex quo alia oriuntur. Philoſophi autem naturæ contemplatione docti, alia tria ex aqua fieri obſeruarunt: ex parte craſſiore in ſeipſam compacta, terram: ex ſubtiliore, aërem: rurſus ex aëre, ignem fieri dixerunt. Secunda, quòd (vt cenſuit omnis antiquitas) ex eo elemento nata ſint omnia. Quam ob cauſam Thales Mileſius aquam πάντων ἀρχὴν appellauit, vt refert in eius vita Laërtius, & Orpheus Oceanum, Ἀθανάτων τε θεῶν γένεσιν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων, vt & Il. 14. Homer. Tertia & potiſſima, quòd neceſſitate, vtilitate, & vſu ſit maior. Et Ariſtoteles ἄριστον ὕδωρ vocari putauit, quòd ad res multas expetatur. Ac ſanè nullum animal, ſiue λογικὸν, ſiue ἄλογον ſine aqua viuere poteſt: nec ſine illa vegetantur plantæ. Præterea ad corporis ſanitatem confert, vel potu, vel balneo. In balneum, quod Pindari imaginem habebat, extat hoc Epigramma. Anthol. Epigr. l. 4.

Ἄνθε σε Πίνδαρε μᾶλλον ἐμοῖς ἐκάθηκε ῥεέθροις,
Καί κεν ἄριστον ὕδωρ σεῖο μὲν ἤρινδε μόνον.

quod ſic verto,

Pindare ſi noſtra purgaßes corpus in vnda,
Optima ſola tibi dicta fuiſſet aqua. Et eodem libro

Πίνδαρον ἱμερόεντα παρ' ὕδασι Κῦρος ἐγείρει,
Οὕνεκα φορμίζων, εἶπεν ἄριστον ὕδωρ, quod ſic verto.

Pindarus à Cyro poſitus ſtat imagine ad vndas,
Quòd cithara modulans, optima dixit aqua.

Eraſmus in Adagijs, titulo Excellentiæ & inæqualitatis, hoc vſurpari docet, quoties rei vehementer laudatæ præfertur aliquid melius. Sed hoc mihi videtur ab authoris mente detortum, qui non dicit optimam eſſe aquam, aurum verò præſtabilius: ſed vt optima eſt aqua, aurum in diuitijs ſplendidiſſimum: ſic & clariſſimum inter certamina Olympicum.

ὁ δὲ χρυσὸς. Auri meminit, amator auri, & certè ὅτι τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει. Ratio ob quam de auro tam magnificè loquitur, hæc eſt, quòd ſit omnium metallorum puriſſimum, & pretioſiſſimum: & quòd opulenti viri præ alijs ſint conſpicui: vnde ſequenti Oda dicitur πλοῦτος ἀρίζηλος ἀλαθινὸν ἀνδρὶ φέγγος.

αἰθόμενον πῦρ. Periphraſis eſt τῆς πυρσοῦ *flamma*. qualis Iliad. π. v. 293. κὰδ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ. *extinxit ardentem ignem.*

μεγάνορος ἔξοχα πλούτου. Phraſis poëtica, pro ὁ δὲ χρυσὸς ὥσπερ πυρσὸς ἐν νυκτὶ διαπρέπει ἔξοχα πλούτου μεγάλως δυναμένου, καὶ παρασκευάζοντος αὐχηπικοὺς τοὺς κεκτημένους. *aurum inter diuitias potentes, & quæ arrogantes faciunt eos à quibus poſsidentur, ita refulget vt flamma noctu.* Obſeruanda in epitheto μεγάνορος metonymia effecti: quòd ſuperbos ſui poſſeſſores efficiat: ſimili tropo Teles appellat πλοῦτον θρασύτατον, ὑπερήφανον *audaciſsimum, arrogantem.* Vel quòd res arduas præſtet, vnde Eurip. dicit τὰ χρήματα δύναμιν πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχειν, *pecunias inter homines plurimum valere.* Similiter χρυσὸν μεγασθενῆ *prapotens aurum* vocat author. Iſthm. od. 5. Eſt autem μεγάνωρ poët. vocabulum à μέγας & ἠνορέη-*robur, fortitudo.* ab ἀνήρ.

εἰ δ' ἄεθλα. Similitudinis ἀπόδοσις quam exornat ἀποστροφῆ, qua ſe ad ſeipſum conuertit. Eſt & metalepſis in voce ἄεθλα: nam propriè *præmia* dixeris, quæ hic ἀγωνίσματα, *certamina* intelligit. Obiter notabo feruidum & fœcundum authoris ingenium, tum verborum magnificentia, tum rerum multiplicitate, vt rectè de illo iudicarit Horatius Carm. l. 4. od. 2.

Monte decurrens velut amnis, imbres
Quem ſuper notas aluêre ripas,
Feruet, immenſúſque ruit profundo
Pindarus ore.

γαρύεν. Doricè pro γηρύειν. Et poët. eſt γηρύω pro ὑμνέω, καταλέγω, *dico. prædico.* frequens eſt apud authorem. Alibi γαρύομεν etiam Doricè habet. Nem. Od. 7. Ergo ἄεθλα γαρύεν, pro ἀγῶνας ὑμνεῖν.

ἔλδεαι. Ion. & poët. pro ἔλδῃ. Vſurpatur à poëtis ἐλδόμαι, pro ἐπιθυμῶ & ἔελδωρ pro ἐπιθυμία. Deriuatum putat Euſtath. ab ἕλω, τὸ αἱρέω. Ideóque δισυλλάβως.

φίλον ἦτορ. Hoc eſt ἐμὴ καρδία. Non enim poſſum non probare Heinſij viri in literis Græcis verſatiſſimi obſeruationem, qui annotat φίλον & ἐμὸν quandoque eſſe παράλληλα vt & ἴδιον. Sic φίλον ἦτορ, φίλον κῆρ & ſimilia apud Homerum, & a-

pud Smyrnæum. l. 9. v. 344. φίλυς δ' ἀνὰ δώματ' ἀκοίτας Κτεῖνον ἀνηλεγέως. vbi agitur de Lemniadibus quæ maritos occiderunt, quos φίλυς appellat vel archaiſmi ſchemate, vel ἰδίυς ſignificando. Nam eos non occidiſſent, ſi chari fuiſſent.

ἀλίυ. Commun. dicitur ἥλιος ſed Doricè ἄλιος. Deducit hanc vocem Euſtath. παρὰ τὸ οἰκειῶσθαι τὴν ἅλα. Quid ſi deducenda videatur ab Hebræo vocabulo *H E L I O N, excelſus?* quòd Sol de ſublimi terram illuſtret.

Θαλπνότερον. Duplicem admittit expoſitionem: vel θερμότερον *calidius*: vel φαεινότερον, *lucidius*. Nam feruore non ſolùm calefacit, ſed etiam rarefacit aërem: & per ſe obſcurum iubare illuminat. ἀλίῳ θάλπεσθαι, pro ζῆν, lege Od. 4. antiſtr. 1. Nemeorum.

ἐν ἁμέρᾳ. Doricè pro ἡμέρᾳ. Ex tempore ſummum Solis ſplendorem indicat, & per collationem cum alijs aſtris, quia illius aduentu obſcurantur.

φαεννὸν ἄστρον. Solem καταχρηστικῶς vocat ἄστρον, pro ἀστὴρ. Nam ἄστρον eſt ſignum ex multis ſtellis conflatum: ἀστὴρ verò ſimplex eſt ſtella, qualis Sol. Dicuntur autem Phurnuto ἄστρα quaſi ἄστατα, & quæ ſemper moueantur.

ἐρήμας δ' αἰθέρος, Deſertum appellat ætherem, quòd cùm mare piſces, terra quadrupedes, aër volucres habeat hoſpites, æther ſit vacuus, vt pote igneus, propter cuius calorem illa mundi pars nullum animal ἀνεφοίτητον accedere ſinat. Eſt igitur αἰθὴρ ὁ ἐν ὕψει ἀὴρ καιόμενος, ab αἴθω *ardeo*, vt vult Anaxagoras, ætheris nomine ignem ſignificans, quòd ſuperiora igne ſint plena. Sed Ariſtoteles lib. de mundo Ætherē pro Cœlo ſumens deducit ab ἀεὶ & θέω, quòd perpetua volubilitate rotetur, & currat: eóſque qui ab αἴθεσθαι deriuant, reprehendit: Vel deſertum dicit ætherem, quia cùm Sol vnus interdiu appareat, occultatis reliquis ſtellis, inanis videtur. Vel quia non colligit nubes præ calore. Non tam propriè aëra vacuum dixit Horatius Carm. l. 1. Od. 3. Notandum αἰθὴρ eſſe hic fœminei generis, ſic & Sophocl. ὑγρὰν αἰθέρα, cœlum dicere volens, & Homer. μυδαλέας ἐξ αἰθέρος. Denique ἐρήμας Dor. pro ἐρήμης.

Ὀλυμπίας ἀγῶνα. Pro Ὀλυμπιακὸν: ſumitur vrbis nomen denominantis certamen, pro denominatiuo nomine. Aliàs hæc vrbs *Piſa* vocatur à Steph. Strabo Piſæ partem fuiſſe cenſet. Quicquid id eſt, hæc fuit vrbs Elidis, vrbs inter Oſſam & Olympum montes, quinquennali ludorum ſacrorum celebritate, quæ & Olympia dicebantur, toto terrarum orbe celeberrima.

φέρτερον. Triplici nomine præſtat cæteris, quòd celeberrimum hominum Herculem habeat authorem: quòd in Iouis Deorum maximi honorem inſtitutum fuerit: quòd ſplendidiore apparatu, quàm alia peragerctur.

αὐδάσομεν. Doricè pro comm. αὐδήσομεν ab αὐδάω. Simili Doriſmo dixit 2. Od. huius libri αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον. vtitur plurali, quia de ſe, déque ſuo animo, tanquam de duobus loquitur.

Ὅθεν Scil. ἐκ τῦ Ὀλυμπιακῦ ἀγῶνος, καὶ τέτυ νίκης. Dicitur ἀμφιβάλλεται pro κοσμεῖται, χαίρεται, & ὕμνος καταχρηστικῶς pro ἐγκώμιον. Nam ὕμνος pertinet ad Deos. Sumpta metaphora, vel à coronamentis quibus decorantur Hieronicæ, vel à ſplendidis veſtibus quibus ornantur locupletes. πολύφατος, hoc eſt, πολυθρύλλητος, & quia canentis ingenium celebre efficit, & quia decantati viri famam

diſpergit. Notanda in his περίφρασιν ad laudes Hieronis.

σοφῶν μητίεσσι. Hoc eſt ποιητῶν ἀγχινοίαις. Sic appellat σοφοὺς poëtas, vt vim & authoritatem argumento addat: vel quia poëtis neceſſaria eſt multiplex ſcientia. Huiuſmodi autem argumentum, poſtulat magnum ingenium. Vnde monet Horatius. *Sumite materiam veſtris, qui ſcribitis, æquam viribus.*

κελαδεῖν Κρόνου παῖδα. Declaratur ſcopus ὑμνῳδῶν, & finis ὑμνῳδίας. nimirum vt decantent Iouem qui περιφραστικῶς, κρόνε παῖς appellatur, vt ab Horatio Carmin. l. 1. Od. 12. *pueri Ledæ*, Caſtor & Pollux. Aequum autem videbatur, vt cuius in honorem inſtituti erant ludi, apud victorem decantaretur, & victoris fortitudo ſimul prædicaretur. Ante κελαδεῖν, quod eſt poëticũ, ſubaudit. ἵνα

ἱκομένους. Deſignat iſtos σοφοὺς hoc eſt ὑμνογράφους, Simonidem, Bacchylidem, & ſeipſum, qui familiares erant Hieronis, eiúſque domum frequentabant: vnde apparet non ſolùm Pindarum Olympionicas ceciniſſe. In hac voce nota ἱκομένους, accuſat. pro nominat. vel etiam pro genit. vt congruat cum præcedente σοφῶν.

ἐς ἀφνεάν. Hoc eſt πλουσίαν. Hinc incipit laudare Hieronem, Primùm à Fortunæ bonis. Nam opulentam & beatam appellat eius domum. Deinde à bonis animi, vt à iuſtitia. Tandem à bonis corporis, quæ in eo non exigua fuēre, ſiquidem victoriæ compos factus eſt, in re tam ardua, quæ non ſine dexteritate, & robore corporis conficitur.

ἑστίαν. Quod vertimus *domum*, Larem propriè diceremus. Nam non dicitur de quauis domo priuata, ſed de præclariore aliqua vel vrbis, vel optimatis, in qua ſacer ignis non extinguatur, ſed focus ſemper luceat: vt Leonicerus obſeruat. Nihilominus annotat Budæus hanc vocem pro *domo* ſimpliciter vſurpari. Exemplum afferam ex Amorib. Lucian. ἢ μόνην ἑστίαν τ ἰδίαν ἕκαστος οἰκῶν. & ibid. πατρῴας ἑστίας ἐξέρχεται.

παράφρασις.	ἀντιστροφὴ κῶλ. ιζ.	μετάφρασις.
Qui iuſtis ſub legibus pecoroſæ Siciliæ regnum adminiſtrat, virtutes omnes præſtabiles perfectè exercens, veluti Fortitudinem, Iuſtitiam, Temperantiam. Præter quas etiam artis Muſicæ peritia decoratur, ita vt norit cithara ludere, ſicuti nos conuiuantes circa iucundam menſam frequenter ludimus. Sed Doricam accipe citharam clauo appenſam, & cane Piſã, atque Phereniceum Hieronis equum, ſi locus certaminis nobilitate, ſi equus eximius parta victo-	Θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ Σικελίᾳ· δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἀπὸ πασᾶν, ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ, οἷα παίζομεν φίλαν ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀ- πὸ φόρμιγγα πασσάλου λάμβαν', εἴ τι τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις νόον ὑπὸ γλυκυτά- ταις ἔθηκε φροντίσιν.	*Iuſtum qui regit ſceptrum in diuite pecoris Sicilia: decerpens quidé ſummitates ex ſingulis virtutibus: reſplendet autem & muſices in flore. qualiter ludimus frequẽter nos viri iucundam circa menſam. Sed Doricam citharam à clauo exime, ſi tibi & Piſæ, & Pherenici equi gratia mentem dulciſſi-*

ria Muſam excitauit, & materiam encomij tuæ cogitationi gratā ſuggeſſit, quum nuper nullo calcari concitus corporis neruos omnes curſu contendebat, & victoriam peperit Domino ſuo.

ὅτι παρ' Ἀλφεῷ σύτο, δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν,

mis ſubiecit cogitationibus, quando iuxta Alpheum concitus ferebatur, corpus nō ſtimulatum in curſu præbens, & victoria admouit dominum.

θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει. Secunda laus Hieronis, ab animi bonis, nimirum à iuſtitia, omniúmque præclararum virtutum ſtudio. Phraſis eſt poëtica, pro ὃς ἐν δικαιοσύνῃ τὰ Σικελίας πολυβότου ἐυπορεύει βασιλεύει. Poëticæ ſunt iſtæ voces θεμιστεῖος pro δίκαιος à θέμις. Ἀμφέπω quod & ἀμφιέπω. vt πηδάλι' ἀμφιέπεσκε *clauos tractabat*, Apoll. Argon. 1. pro κυβερνῶ, vel διοικῶ. Doricum eſt σκᾶπτον. pro σκῆπτρον. & πολύμαλος pro πολύμηλος hoc eſt πολυθρέμμων, πολύβοτος *pecoroſus*. Nam μῆλον non ſolùm *ouem* ſignificat: ſed etiam *pecus*. Fortè autem pecoris maximam partem oues conſtituebant. Per ſynecdochen autem πολύμηλον de omnibus alijs opibus intelligemus: fuit enim hæc regio, montibus, ſyluis, agris, pratis fœcunda: quam 4. Verr. Cicero ex Catonis ſententia, *Cellam penuariam Reip. & ærarium vocat*.

δρέπων μὲν. Poëticè, pro ἀπανθιζόμενος τῶν ἀρετῶν τὰς κορυφάς. Hîc intelligit τὸ τέλειον virtutum, Fortitudinis, Iuſtitiæ, Temperantiæ, aliarúmque. Eſt & hyperbole (Neque enim quiſquam omnibus virtutibus præditus eſſe poſſit) ſed eam mitigat vocabulo δρέπων. q. d. *carptim ex ſingulis virtutibus aliquid inſignius ſequitur*. Et κορυφαὶ metaphoricè vſurpat: innuens virtutum inſignia ſpecimina. δρέπων etiam eſt tranſlatum ab ijs qui plantarum ſummitates decerpunt. Et obiter notandum vſitatiorem eſſe paſſiuam vocem. ἀρετᾶν πασᾶν. Doricus genitiuus pro com. ἀρετῶν πασῶν. Has laudes confirmat Aeliani teſtimonium, quod prima huius Odes annotatione videas.

ἀγλαΐζεται δέ. Poëticum ἀγλαΐζομαι, pro λαμπρύνομαι, κοσμοῦμαι & ſimil. ab ἀγλαΐα poët. pro κόσμος. Niſi autem hæc ſententia conſtruatur cum præcedente ὃς ἀμφέπει, dictum erit ἀκαταλλήλως, pro ἀγλαϊζόμενος: vt congruat cum δρέπων. & μουσικᾶς ἀώτῳ pro μουσικῆς Doricè. Signif. igitur λαμπρύνεται ἐν μουσικῇ.

ἀώτῳ Tranſlatum vocabulum, quo Muſicæ ſuauitatem & amœnitatem exprimit. Nam nihil in planta flore eſt iucundius. Quam vocem multis locis, habet author, quum aliquid ſuauiſſimum & exquiſitiſſimum denotat: Poëticè pro ἄνθος. ab ἄω ſpiro, quòd flores plerique iucundum odorem efflent. Scholiaſtes Muſicæ florem explicat, & dicit eſſe τὰς ᾠδάς. Non poſſum probare Leoniceri ſententiam, qui vix erraturum putat eum qui μουσικὴν bonas literas intellexerit hoc loco. Nam etſi μουσικὴ id ſignificare poſſit: & Hiero μουσικώτατος euaſiſſe dicatur apud Aelianum citato loco ſuprà: nihilominus ſequentia ſatis ſupérque arguunt intelligendum hoc de Organica Muſica. Cæterùm laudem hanc ſuperioribus ἐπαγωγικῶς adiungit. Dictus fuit rex, diues, iuſtus, virtutibus omnibus inſignis, nunc dicitur Muſices peritus, quò veluti virtutes omnes, quæ ad vitam bene & iucundè agendam conferunt, complecteretur. At-

que vel ex hoc loco, veterum in colenda Muſica ſtudium colligere eſt: de quo vide quæ refert Eraſmus in prouerbium *ᾄδειν πρὸς μυῤῥίνην canere ad myrtum*. Item Athen. lib. 14. Dipnoſop. c. 10. 11. 13.

οἷα παίζομεν. Demetrius Triclinius relatiuum hoc ſimilitudinis ſumit, pro relatiuo demonſtrationis, vt ſit pro, *qua parte ludimus*. Rectè παίζομεν. Nam in conuiuio & menſa res ſeriæ non conueniunt, ſed adhibendus iocus, & delectatio. Conuiuijs Muſicam adhibebant veteres vt ex Homeri hoc verſu declaratur, Φόρμιγγος δ' ἣν δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην. Et apud eundem paſſim videre eſt eam adhiberi conuiuijs nuptialibus, familiaribus, aliiſque: vt lib. 4. Odyſſ.

Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες, ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο
Τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς Φορμίζων.

Nunquam ſine lyra, cantúque epulabantur proci Penelopes. Sub finem lib. 1. Iliad. Apollo in Deorum conuiuio ad occaſum vſque per totum diem lyram tenet. Finis autem Muſices in conuiuijs non fuit ſola delectatio, ſed vt Plutarchus docet, ὡς ἱκανὴν αἰτίαν, καὶ πραΰνειν τὴν τοῦ οἴνου ἀκρατήτου δύναμιν. Quam rationem etiam affert Athen. Dipn. l. 14.

φίλαν τράπεζαν. Puta vel προσφιλῆ *gratam*: vel φιλοποιὸν *amicitiæ conciliatricem*, quia compotationes amicos faciunt: vel ſecundum antè propoſitam Heinſij obſeruationem, puta ἡμετέραν. Doricum φίλαν pro φίλην.

Ἀλλὰ Δωρίαν. Alia ad ſe ipſum apoſtrophe, qua προσφιλῆ θυμὸν hortatur, vt citharam capiat, quam Doriam appellat, vel ἱστορικῶς. Aiunt enim primos Parnaſſi incolas fuiſſe Δωριεῖς Dorienſes, qui primi lyram compegerunt: vel μυθικῶς: quia Mercurius citharæ primus inuentor, eam Apollini dono dedit: Græcis δῶρον. Lat. *donum*. Vel μετωνυμικῶς: quòd ea Doricum melos canere vellet. Rectiùs quidem intelligas, ſi poſtremam acceptionem alijs anteponas. Nam Pindarus lyram ſuam Harmoniæ Doricæ accommodauit, & Dorica cùm grauitate, tum Dialecto, Hieronis epinicium concinnauit. Complures autem ſunt Harmoniæ, Dorica, Aeolica, Ionica, Phrygia, Lydia. de quibus vide Apuleium in Aſino. Lucian. in Harmonide. Athenæum lib. 14. Platon. in libris de Rep. Plutarch. in lib. de Muſica.

ἀπὸ πασσάλου Solebant veteres πασσάλῳ ἀνακρεμάσαι ſuam ſupellectilem, & arma, vt ex Homero Odyſſ. 21. cernere eſt. Ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον. h. eſt. *Hinc extenſa à clauo accepit arcum. Clauo ſuſpendere,* in prouerbium venit. de quo vide librum Adagiorum titulo *Indiligentia*.

Φερένικος. Pherenicus nomen equi Hieronis, ἀπὸ τοῦ φέρειν τὴν νίκην, ei impoſitum: de quo Bacchylides. Ξανθότριχα μὲν Φερένικον Ἀλφεὸν παρ' εὐρυδίναν πῶλον ἀελλοδρόμαν νικήσαντα. *Flauum Pherenicum, velociſſimum equum, qui iuxta Alpheum latos vortices habentem vicit.* Equorum ſic ſunt nomina apud veteres. Apud Homerum Xanthus, Podarges, Aethon, Lampus: apud Ariſtoph. in Nebulis, Coppatias, & Samphoras. Solis equi, Phlegon, Aethon, Pyrous, & Eous.

νόον ὑπὸ γλυκυτάταις. Oratione proſa, ὑπέθηκε νόῳ γλυκυτάτην εὐπείθειαν λόγων, rectè diceres.

ὅτι παρ'

ἔτι παρ' Ἀλφεῷ, Loquitur κατηχητικῶς, quia non eſt in ipſo certaminis loco fluuius Alpheus: ſiquidem Piſa diſtat ab Elide ſtadijs quinquaginta. Fontes enim habet in Arcadia Alpheus, vnde originem ducens Elim circumfluit. Paulò antè citatus Bacchylides eodem pacto, παρ' Ἀλφεῷ νικάσαντα dixit.

σύτο. Poët. 3. per. ſing. pl.q. per. pas. pro ἐσέσυτο. Præt. commun. habet σέσυμαι. vnde pl.q. per. ἐσεσύμην. ſed poëtæ dicunt pro ijs ἔσσυμαι, ἐσσύμην, per hyperthesin. Tert. per. σύτο neglecto aug. pro ἔσσυτο. Verbum σεύομαι ſign. *Impetu feror, irruo.*

δέμας Poët. pro σῶμα, dictum παρὰ τὸ δέειν. Quia corpus eſt animæ vinculum & carcer. Quæ eſt Themiſtij ſententia apud Stob. ſerm. 119. σῶμα γὰρ δέμας ὀνομάζουσιν, ὡς δεδεμένης ὑπ' αὐτοῦ τῆς ψυχῆς ἐνταῦθα παρὰ φύσιν. *Corpus* δέμας *appellant, tanquam anima ab eo hoc in loco præter naturam* δεδεμένη, *ligata ſit.* Huic aſtipulatur Macrob. in Somn. Scip. l. 1. Sed Euſtath. quaſi δῶμα τῆς ψυχῆς appellat: vel putat à δέμειν *ſtruere*, deductum, ob ſtructuram membrorum.

ἀκέντητον. hoc eſt. ἀμάστικτον. *Calcari non indigens.* ac proinde natura celer & alacer. Laus equi non parua: quam Homer. quibuſdam equabus tribuit, αὔτω inquit, κέντροιο θέουσαι. Fit ex α. priu. & κεντέω *pungo, ſtimulo.*

κράτει. Intellige τὴν νίκην. Cuius ſignificationis exempla vide in Lexicis.

δρόμοισι. Poët. & Ion. pro δρόμοις, & δαμάσαις Dor. pro δαμάσασιν. verbi προσμιγνύω ſimilem ſignificationem habent Lexica, vbi intranſitiuè ſumi videbis.

παράφρασις.

Syracuſarum regi, quem equorum ſtudium, & equeſtre certamen delectat. Cuius nunc gloria ſplendet in Elide, quò deduxit è Lydia, fortibus viris inſignem coloniam Pelops, quem amauit Neptunus terram continens, poſtquam Deorum commiſeratione, is quem pater cæſum epulis appoſuerat, in lebetẽ eſt cõiect⁹, recoctũmque vitæ reſtituit Clotho, & cui pro humero ab imprudẽte Cerere abſorpto repoſitus eſt eburneus præclarus. Multa ſanè miranda ſcribuntur & dicuntur, ea tamen fabuloſa. Quæ quanquam falſa ſunt, ſcitè tamen mendaciorum fucis oblita mentem magis decipiunt, quàm veri ſermones afficiunt.

ἀντωδ. κῶλ. ιγ'.

συρακόσιον, ἱπποχάρμαν
βασιλῆα. λάμπει
δέ οἱ κλέος παρ' εὐάνορι Λυδοῦ
Πέλοπος ἀποικίᾳ, τοῦ μεγασθενὴς
ἐράσατο γαιάοχος Ποσειδῶν,
ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε
Κλωθὼ, ἐλέφαντι φαίδιμον
ὦμον κεκαδμένον.
ἦ θαύματα πολλά.
καί πού τι καὶ βροτῶν φρένας
ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον,
δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις
ἐξαπατῶντι μῦθοι.

μετάφρασις.

Syracuſiũ equis gaudentem regem. Splẽdet autem eius gloria apud inſignem viris Lydi Pelopis Coloniam: quem præpotens amauit terram continens Neptunus, poſtquam eum puro ex lebete exemit Clotho, eburneo humero ſplendidè ornatum. Sunt miranda multa: & vtique mortalium mentem, magis quàm verus ſermo, variegata mendaciis diuerſis decipiunt fabulæ.

Συρακόσιον. Syſtole pro Συρακούσιον metri cauſa. Legunt alij Συρακουσίων ἱπποχαρ-

μᾶν. *Syracuſanorum hominum equis gaudentium regem*, dicentes. Quia putant, vt refert Schol. Hieronem cum vincebat non eſſe Syracuſanum, ſed ab Aetna, cui nomen dedit, antè Catane appellatæ, Aetnæum cognominatum. Sed contra illos affirmat Didymus, tum iam Syracuſium, nondum verò Aetnæum appellatum. Quinetiam lectionem hanc reijcit metrum. ἱπποχάρμα Doricè pro ἱπποχάρμην. Duplicem habet ſignificationem ἱπποχάρμης. dicitur enim *pugna gaudet equeſtri*. Nam χάρμη ſig. *pugnam*. Item *equo gaudens* à χαίρω. Reperitur & ἱπποχάρμης. Regi conueniens epitheton. Conſtat autem Principes olim ad hanc victoriæ gloriam equos ſtudioſè aluiſſe, & exercuiſſe. Quî enim potuiſſet in hoc certamine Pherenicus ſine calcari ſua ſponte corpus ad curſum accommodare, non prius exercitatus, præſertim per dies illos ad præparationem conceſſos? Itaque non caſu, ſed ſcientia, reique ſtudio cum Pherenico victoriam reportauit. Ad hunc vſum præcipuè alebantur & formabantur equæ: vnde Virg. Georg. 2. dicitur *mittere Eliadum palmas Epirus equarum*. Quod & colligere eſt ex Plutar. in vita M. Caton. τῶν δὲ Κίμωνος ἵππων, αἷς Ὀλύμπια τρὶς ἐνίκησεν, καὶ ταφαὶ πλησίον εἰσὶ τῶν ἐκείνου μνημάτων. *Equarum Cimonis, quibus Olympia ter vicerat, ſunt etiam ſepulchra prope illius monumenta*. vbi & habetur quis honor illis mortuis tribueretur.

βασιλῆα Ionicus accuſat. pro comm. βασιλέα. Notandum tria Epitheta cum ſuperiore ſubſtantiuo ἀκόντα, quod ad Pherenicum equum refertur, cohærere: primum patriam, Syracuſas: ſecundum, ſtudia: equorum curam: tertium dignitatem, & vitæ conditionem, regni dominationem, explicat.

λάμπει δὲ οἱ κλέος. Laudis amplificatio à loco victoriæ. Notus apud Siculos Hieron erat, & bene audiebat, ob iuſtam regni adminiſtrationem, aliaſque virtutes. Sed iam longiùs eſt notior apud Peloponneſios vbi Olympijs deuictis claret. Ambiguum eſt ad vtrum referatur hæc ſententia, ad equum-ne, an ad Hieronem. Poteſt ad vtrumque referri commodè: ſed ad Hieronem magis propriè.

περ εὐάνορι. Εὐάνωρ. Dor. pro εὐήνωρ. Hoc eſt καλοὺς καὶ ἀνδρείους ἄνδρας ἔχουσα. Sic εὐάνδρον χώραν, ſynonyma voce legimus 1. Pyth. Coloniam Pelopis intellige Elidē. Quia regno, filiáque Oenomai potitus, Lydiam reliquit, Elidemque incoluit; ac totam Cherſoneſum à ſe Peloponneſum denominauit.

Λυδοῦ. Ex præſenti loco Lydius fuit Pelops. Sed vt annotat Schol. alij Paphlagonem, alij Græcum ex Oleno oriundum dixerunt. Sed veriſimilius eſt Lydum illum fuiſſe, ſiquidem pater eius Tantalus, Imolo patre Lydiæ rege eſt genitus, vt refert Zezes hiſt. 10. Chil. 5.

τοῦ μεγασθενής. Articulus præpoſitiuus pro relatiuo ὅς. paſſim apud poëtas. Duo ſequuntur epitheta Neptuni. μεγασθενὴς à μέγα & σθένος. Sic dictus à magnitudine imperij, ſiquidem mare eſt ampliſſimum, cui præeſt: vel à maris violentia, & marinarum beluarum ferocitate, quam regit. De inde γαιάοχος hoc eſt ὁ γῆν συνεχικὸς *terram continens*, ἀπὸ τοῦ γαῖαν ἔχειν. Nam mare terras ambit: vnde & Αμφιτρίτη maris Dea. Errat Leonicerus qui hanc vocem, *terra concuſſor* vertit, non enim eſt ἐνοσίγαιος, vel ἐνοσίχθων. ſed γαιάοχος. quam vocem fuſiùs explicant Lexi

ἐϖάσατο. Geminato σ pro ἐϖάσατο neglecto augmento. 3. perſ. Aor. med. tanquam ab ἐϖάζομαι. Sic Heſiod. in Theog. Μνημοσύνης ἐξαῦθις ἐϖάσατο. Hîc Pelopis coloniæ facta mentione digreditur ad eius hiſtoriam. In qua digreſſione tria explicantur. Primò *διήγημα μυθῶδες narratio fabuloſa*. 2. *ἐπίκρισις cenſura*, qua in vanitatem veterum fabularum inuehitur. 3. veriora ſeſe narraturum promittit. Explicat Aretius hunc Neptuni amorem, quòd Inſulam ambit mare, quod amoris videtur eſſe. Paulò aliter mox explicabimus.

ἐπεί νιν. Antiquum νιν pro αὐτόν. Illud διήγημα μυθῶδες quod author perſtrinxit breuiter, pluribus ad loci lucem exequar. Tantalus cùm aliquando à Dijs ad conuiuium fuiſſet vocatus, vt parem gratiam referret, eos hoſpitio excepit, lautáſque epulas apparauit, & cæſum filium ad conuiuij magnificentiam appoſuit. Sed cùm hæc Dij cognouiſſent, ab epulis abſtinuerunt. Sola Ceres neſcia, humerum deuorauit, cùm quæſita filia rediuiſſet. Miſerti verò Dij eum rurſus in lebetem iecerunt, recoctúmque vitæ reſtituerunt, & pro abſorpto humero eburneum repoſuerunt, qui Pelopidis, vt Spartiatis pilum, ſigno fuit: vt teſtatur Iſacius. Clotho autem vna Parcarum ex lebete puro Pelopem exemit: exemptum, Neptunus amauit. Quo falulæ inuolucro videntur veteres innuiſſe, hominum officij eſſe quum beneficijs à Deo cumulantur, gratos ſe præſtare, ita vt neque rebus chariſſimis parcant, non liberis ipſis. Quod ſi fecerint, res amiſſas diuina ope facilè recuperauerint, imò ſi vitam prodegerint, eam receperint. Neptunus exemptum lèbete Pelopem amauit, quia antequam ad incrementum naturalis caloris perueniſſet, naturáque ſupervacaneos humores concoqueret, fuiſſet ille valetudinarius. Sed cùm veniſſet ad pubertatem vigente magis natiuo calore ſanus euaſit. Dictúſq; eſt à Neptuno àmatus ex quo conualuit, quia filij eius, & amici, viri ſtrenui ac bellicoſi fuerunt. Quod cum ratione Phyſica conuenit, teſte Ariſtot. in hiſt. Anim. vbi ſcriptum reliquit multos ad pubertatem vſque fuiſſe valetudinarios, qui emiſſo ſemine ſani facti ſunt, aut contrà. Qua ſi conſtitutione corporis fuerit Pelops, bene illum δὶς ἡβήσαντα Lycophron appellauit. Denique Clotho è lebete exemit, quippe ipſi erat παρὰ μοῖραν reuiuiſcere: neque enim, ſi valetudinarius erat, verè viuebat. *Non eſt viuere, ſed valere vita*, Martialis ait.

ἐλέφαντι φαίδιμον. Eburneo humero putarunt nonnulli opes & potentiam ſignificari. Dictum fuiſſe Pelopem à Tantalo patre cæſum, epulíſque Deorum appoſitum: quòd inſigni iniuria filium affeciſſet. Quem Dij poſtea miſerti recoquendum curarunt, & eburneo humero inſtruxerunt: hoc eſt, beneficijs innocentem leuarunt, ſcilicet opum magnitudine, nominis celebritate, ac potentia. Ebur enim diuitias, humerus potentiam denotat. Vnde apud Homerum omnia magni pretij finguntur eburnea vel aurea. Fuit diues, vnde *Pelopis talenta*. Potens, qui Peloponneſum tenuit.

κεκαδμένον. Part. præt. paſſ. Doric. pro κεκασμένον. mutato σ. in δ. à καζω. cuius præt. paſſ. κέκασμαι. Hæc verba Latinè redduntur à Virg. *humeróque Pelops inſignis eburno*. De hac fabula eiúſque ſenſu plura vide apud Nat. Comit.

ἦν θαύματα πολλά. Pro θαυμάσιά ἐστι τὰ πολλά. Nec poſſum cadere in Aretij ſententiam qui τὰ πολλὰ explicat per philoſophicum illud ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ *vt plurimum*. Senſus enim eſt ὄντως τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ἔκπληξις. καί που καί τι παρασύρουσιν ἔξω τῦ ἀληθοῦς λόγου τὰς φρένας τῶν ἀνθρώπων, καὶ λόγοι ψεύδεσι ποικίλοις πεποικιλμένοι. *Sanè multa res admirationem pariunt,& ſermones varijs exornati mendacijs,hominum mentes à vera ratione abſtrahunt.* ſic Triclinius exponit. Porrò ſynceram hanc lectionem eſſe puto ἦ θαύματα πολλά, hoc eſt εἰσὶ πολλὰ θαυμαστά. vt τὸ ἦ non ſit affirmatiua particula,ſed mendosè legatur pro ἦν,quod ſæpe vſurpatur pro ἐστί. & θαῦμα pro θαυμαστὸς ſæpe, vt θαῦμα ἰδέσθαι. *mirabile viſu.* vnde Triclinius exponit πολλὰ θαυμάσια εἰσίν. Sic θαυματὰ pro θαυμαστὰ ſumere non erit opus. Mira illa conſiſtunt in fabulis,vt ſequentia docent. Propterea vt ait Natalis Comes, Sunt hæ ſolæ propè fabulæ quæ iucunda, quæ magnifica,quæ admirabilia fecerunt antiquorum poëmata,eáque locupletarunt.Quibus vt fidem facerent, poſſibilia plerunque excogitarunt, veriſimilia pronuntiarunt: ſiquidem oportet vt *ficta voluptatis cauſa ſint proxima veris*, alioqui non perſuaderent.

ὑπὲρ τ̀ ἀλαθῆ λόγον. Huic ſententiæ reſpondet illa Menandri Τὸ πιθανὸν ἰσχὺν τῆς ἀληθείας ἔχει ἐνίοτε μείζω, καὶ πιθανώτερον ὄχλου, *Probabilis oratio vim veritatis habet aliquandó maiorem, & perſuadendo vulgo aptiorem.*

δεδαιδαλμένοι. Præt. paſſ. part. à δαιδάλλω, quod à poëtis vſurpatur pro κοσμῶ & ποικίλλω. *orno,variego*. Sumptum à Dædalo artifice præſtantiſſimo, à quo *Dædalea opera* dicta quæ nouo artificio & admirando fabricata ſunt. De quo vide Eraſm. in Chil. vbi citatur hic verſus. Oportet igitur vt poëtæ fabulas ſuas arte mira conſtruant.Nam vt eſculenta boni ſucci per ſe ſunt ſatis iucunda: ſed inſipida condimentis egent, vt grata reddantur. Sic veritas ſimplici oratione,mendacium multiplici colore perſuadetur. Hinc Eurip.

Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τ̀ ἀληθείας ἔφυ.
κοὐ ποικίλων δεῖ τ' ἀνδίχ' ἑρμηνευμάτων.
Ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν. ὁ δ' ἄδικος λόγος
Νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν.
Simplex eſt oratio veritatis,
Nec varijs eget interpretationibus bifariam.
Eſt enim opportuna per ſe: contrà ſermo iniuſtus
Cùm æger in ſe ipſo ſit, pharmacis eget callidis.

ἐξαπατῶντι Dor.pro comm. ἐξαπατῶσι. Nam tertiam pluralem præſentis c[onferunt] ferunt vt datiuum participij eiuſdem temporis.

παράφρασις.	στροφὴ β. κώλ. ιζ.	μετάφρασις.
Sed hoc gratia poëtices efficit, quæ tam artificiosè fabulas contexit,vt nihil ſit tam inſolens, quod non reddat ſuaue,decus afferen-	χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς, ἐπιφέροισα τιμάν, καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν	*Sed gratia* poëces, *quæ omnia fa[cit]* *quæcunque blāda m[or]talibus, aſſerens ho[norem]*

do ſuis fictionibus : ita vt ſua ſolertia credibile ſæpe efficiat quod fidem omnem ſuperat. At cum tempore veritas emergit, & innoteſcit. Verùm in fabulis nihil eſt de Dijs proferendum quod eorum honori detrahat (vt quum à Cerere deuoratum Pelopis humerum finxerunt) ne vlla blaſphemiæ culpa teneamur. Fili Tantali Pelops, aliter & contrà quàm priores hiſtorici & poëtæ, hanc hiſtoriam narrabo. Dicam enim, cùm pater tuus legitimas epulas viciſſim præberet Dijs apud Sipylum ſuam, te, à Neptuno ob tridentem inſigni, fuiſſe raptum,

ἔμμεναι τὸ πολλάκις.
ἁμέραι δ᾽ ἐπίλοιποι,
μάρτυρες σοφώτατοι.
ἔστι δ᾽ ἀνδρὶ φάμεν
ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων κα-
λά. μείων γὰρ αἰτία.
υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ᾽, ἀντί-
α προτέρων, φθέγξομαι,
ὁπότ᾽ ἐκάλεσε πα-
τὴρ τὸ εὐνομώτατον
ἐς ἔρανον, φίλαν τε Σίπυ-
λον,
ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέ-
χων,
τότ᾽ ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι,

rem, etiam quod eſt incredibile, ſolertia effecit ſæpe eſſe credibile. Sed poſteri dies teſtes ſunt ſapientiſsimi. Eſt autem homini dicere conueniens de Dijs honeſta. Minor enim culpa eſt. Fili Tantali: te, contrà quàm priores, dicam, quando vocauit pater ad legitimas epulas, charámque Sipylum; mutuam Dijs cœnam præbens, tunc tridente inclytum Neptunum *rapuiſſe,*

Χάρις δ᾽. Ἀπολογία, cur fabulis plus tribuatur quàm narrationibus veris. Quia nimirum ea eſt poëtices gratia, vt ſolerti inuentione, vt ſpecioſa elocutione, de rebus fictis tanquam factis, & re ipſa exiſtentibus agat: & ſic miro lepore, & ſermonis elegantia falſa pro veris ſuppoſita perſuadeat. Poſt χάρις ſubaud. ποιητικῆς χαρᾶς. Poëtica phraſis ſic aliter reddi poteſt. χάρις γὰρ ἡ τῆς ποιητικῆς, ἣ δύναμίς ἐστι ψυχαγωγική, καὶ ἅπερ ἐν ἀνθρώποις ἡδέα γίνεται, τὰ τοιαῦτα ποιεῖ πάντα, αὐτῶν τιμῆς ἀξίαν ἐπιτιθεῖσα ἑαυτῇ, πολλάκις μήτοι ἐμηχανήσατο δοκεῖν πιστόν, τὸ ἀπὸ τῆς ἑαυτῆς φύσεως ἄπιστον ὄν. vide Od. 14. Olymp. de Charitibus.

τὰ. Sume hîc pro ἅπερ ἐστὶ, vel ὅσα. vox μείλιχος poët. eſt pro ἡδὺς vel γλυκύς. vt ab authore noſtro Od. 8. Pyth. dicitur μείλιχος αἰὼν pro γλυκύς. θνατοῖς Dor. pro θνητοῖς. ἐπιφέροισα Dor. pro ἐπιφέρουσα. Item τιμὰν pro τιμήν. vſurpatur hîc verbum ἐπιφέρω ea ſignificatione qua ἐπάγω. Sic Lucian. dixit ἐπιφέρειν τούτῳ φήμην. *de hoc dicere.*

ἄπιστον ἐμήσατο πιστόν. Verbum μήδομαι (cuius Aor. I. med. ἐμησάμην) eſt poëticum: quod Euſtath. ſic exponit, τὸ βουλευτικῶς μεταχειρίσασθαι, *initio conſilio aliquid tractare.* Hîc ſig. μήσασθαι, ταῖς βουλαῖς καὶ τῇ ἀγχινοίᾳ ποιεῖν τι. *aliquid conſiliis, & ſolertia efficere.* Hæc ita declares: βουλεύσασθαι, ἐργάζεσθαι. Verum igitur eſt πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί. Item,

Miranda canunt ſed non credenda poëta.

Hinc Ouid.

Exit in immenſum fœcunda licentia vatum,
Obligat hiſtorica, nec ſua verba fide.

ἔμμεναι. Hîc ſume pro δοκεῖν vt annotat Triclinius. vel pro νομισθῆναι vt interpretatur Scholiaſtes.

Ἁμέραι δ᾽ ἐπίλοιποι. Hoc eſt, ὁ δὲ χρόνος ὕστερον, τὴν ἀλήθειαν ἀπογυμνοῖ. Elegans

ἐξομολογία, quâ docet falſas narrationes ſuo tempore ſponte corruere, emergente veritate. In quam ſententiam à Schol. citatur Demoſthenes inquiens, τῷ χρόνῳ τὸ φανερὸν καὶ περὶ αὐτὰ καταρρεῖ. Hinc ſenarius prouerbialis,

πάντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος εἰς φῶς φέρει.

Omnia ſub auras tempus aperiens refert.

Vnde Gellius admonet quendā veterum poëtarum *Veritatem* temporis filiam vocaſſe: Quod hic ἁμέραι ἐπίλοιποι, ab Herodoto, ὁ ἐπίλοιπος χρόνος dicitur. Similem vide ſententiam Olymp. 10. Antiſtr. 3.

μάρτυρες σοφώτατοι. Similiter Thales Mileſius dicit τὸν χρόνον σοφώτατον ἁπάντων, ἀνευρίσκειν γὰρ πάντα. *Tempus rerum omnium ſapientiſſimum, vt quod cuncta adinueniat.*

ἔστι δὲ ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς. Pro πρέπον dicit τὸ ἐοικὸς: cui addit ἀνδρὶ emphaticè, quaſi dicat, *viri boni eſt officium.* φάμεν Ion. pro φάναι infin: verbi φημί. Diceres autem proſa, προσῆκον, ſeu πρέπον ἐστὶ τῷ ἀγαθῷ ἀνδρὶ περὶ τῶν Θεῶν εὔφημα λέγειν. Huc refer ſimilem Luciani ſententiam, Aiac. & Agamem. Dial. οὐ θέμις λέγειν τι περὶ τῶν Θεῶν. *Non fas eſt de Dijs quicquam dicere.* Sic non probat Plato quod dixit Homerus, Riſum Dijs ortum eſſe inextinguibilem. Οὐκοῦν Ὁμήρου, οὐδὲ τὰ τοιαῦτα ἀποδεξόμεθα περὶ Θεῶν, Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι. *Ergo neque Homerum audiemus quum dicit, Inextinguibilis riſus Dijs concitatus eſt.* Idem l. 2. de Rep. planiùs & pleniùs poëtas in his reprehendit Τί αὐτῶν μεμφόμενος λέγεις; ὅπερ, ἦν δ' ἐγὼ, χρὴ καὶ μάλιστα, καὶ πρῶτον μέμφεσθαι: ἄλλως τε ἐάν τι μὴ καλῶς ψεύδηται. τί τοῦτο; ὅτι ἂν εἰκάζῃ τις κακῶς οὐσίας τῷ λόγῳ περὶ Θεῶν, καὶ ἡρώων οἷοι εἰσίν. *Quid in ipſis reprehendis? Quod & primò, & maximè reprehendo, eſt, præſertim quum aliquis non bene mentitur. Quid iſtud? quando quis verbis malè fingit quales Dij & Heroës ſint.*

μείων γὰρ αἰτία. Id eſt οὐδεμία ἐστὶν αἰτία. *Nulla eſt culpa* q. d. *Omnia de Dijs honeſta ſunt dicenda vt nulla blaſphemia culpa teneamur.* Vel μείων ſimpliciter intelligendum. q. d. *Satis frequenter multiſque alijs delictis Deos offendimus: ſaltem abſtinendum eſſet à dictis blaſphemis, honeſtáque illis tribuenda: & ſic minor eſſet culpa. Humanum enim eſt cadere, culpámque leuis lapſus venia dignantur. Sed impium illis indigna adſcribere, in qua crimina maiora minoribus addita grauiùs animaduertunt.* Vel ſecundum Aretium ſume μείων αἰτία, pro *minor eſt cauſa.* vt ſit ſenſus. *Genio & conuiuijs indulgere minor eſt cauſa, ſeu minus eſt, quàm deceat Deos: Ergo de his neque cogitari, neque ſcribi debet.* Iudicet lector de his obſcurioribus.

υἱὲ Ταντάλου. Apoſtrophe ad Pelopem, qua honeſtiorem de Pelope & Tantalo narrationem pollicetur, qua meliora dicat, quàm priores poëtæ & hiſtorici.

σὲ δ', ἀντία προτέρων φθέγξομαι. Schol. hoc φθέγξομαι ſumit pro δοξάσω & ἐγκωμιάσω q. d. ἐναντία καὶ ἕτερα οἷς εἶπον οἱ πρότεροι ποιηταὶ δοξάσω καὶ ἐρῶ. Sed ſimplicius velim ſumi cum Triclinio, ἐναντίως τῶν προτέρων ἱστορικῶν καὶ ποιητῶν φθέγξομαι καὶ εἴπω. Etenim φθέγγομαι, τὸ λέγω, ἀγορεύω, ſimpliciter ſignificat. Et cuiuis ſatis appareat authorem diuerſam, non laudem, ſed narrationem polliceri. Obiter hic notanda eſt ellipſis vocum ἱστορικῶν, ſeu ποιητῶν. Porrò ſic conſtruo φθέγξομαι δὲ

ἀγλαοτρίαιναν ποτὲ σὰ ἁρπάσαι.

ὁπότ' ἐκάλεσε. Hinc vera ducitur narratio: & poſt ἐκάλεσε, ſuba. Θεὺς, poſt πατὴρ abſolutè poſitum ſuba. ὁ σός.

εὐνομώτατον. Hoc eſt δικαιότατον. Sic appellat Tantali conuiuium, vt innuat, nihil mali in eo fuiſſe commiſſum: quod fuiſſet, ſi filium Dijs appoſuiſſet. Item vt doceat æquiſſimum fuiſſe parem gratiam Dijs referre eos mutuo conuiuio excipiendo.

ἔρανον. Hoc epularum genus ab Athenæo ſic definitur. Ἔρανοί εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων ἀγωγαὶ, ἀπὸ τοῦ συνεράν, καὶ συμφέρειν ἕκαστον. Eſt igitur ἔρανος conuiuium, ad quod quiſque pro ſe cibum & potum affert: ſine quibus qui accedebat ἀσύμβολος dicebatur. Dici videtur ἀπὸ τοῦ ἐρᾶν: quòd ita inter ſe in amicitiæ ſymbolum homines comeſſaturi conueniant, qui ἐρανισταὶ vocantur. Metonymicè ſpeciem pro genere ſumas, vt ſit ἔρανος idem quod δεῖπνον. Vel, quod magis probo, in propria ſignificatione: vt Tantalus dicatur tecto tantùm, & menſa excepiſſe Deos, qui ſua ſymbola, nectar ſcilicet & ambroſiam attuliſſent: ſiquidem non corruptibili cibo, prout mortales, ſed incorruptibili veſcebantur, & amicitiæ cauſa eidem menſæ accumbebant. δεῖπνον erat ſecundum Tantali mentem: ἔρανος ſecundum Deos.

φίλαν τε Σίπυλον. Hoc epitheton Sipyli vel ad Deos vel ad Tantalum refertur. Si ad Deos, intellige θεοφιλῆ, non enim locum, niſi gratum adimus. Si ad Tantalum, intellige ἰδίαν. Eſt autem Sipylus nomen homonymum montis & vrbis Lydiæ, ex qua Pelops oriundus. Sipylus à Stephano in Phrygia ponitur, ſed harum gentium termini confunduntur frequenter ob viciniam.

δεῖπνον ἀμοιβαῖον. *Cœna mutua.* Dicit Aretius hoc eſſe ἑρμηνευτικὸν τοῦ ἐράνου: ne putemus Deos partes ſuas contuliſſe. Verùm non video quid obſtet iſtud, quominus dicamus reuera fuiſſe collatitiam cœnam, ob cauſas ſuprà allatas. Volo Tantalum epulas humanas Dijs appoſuiſſe; non tamen veriſimile eſt Deos eas attigiſſe, ſed nectar & ambroſiam, quibus epularentur, attuliſſe; quæ humanis oculis non cerneret Tantalus. Quare quod hic δεῖπνον ἀμοιβαῖον præbere ſe putauit, illi ἔρανον effecerunt. Nunc ἀμοιβαῖα dicit, quia prior à Dijs exceptus conuiuio fuerat.

Ἀγλαοτρίαιναν. Dor. pro ἀγλαοτριαίνην Epitheton Neptuni, quod hîc per ἀντονομασίαν pro ipſo Neptuno habemus. Comp. ex ἀγλαὸς *ſplendidus* & τρίαινα *tridens*, inſigne Neptuni. vel ab ἀγάλλομαι *exulto, gaudeo*, quòd eo exultet Neptunus, vt Iupiter fulmine, vnde τερπικέραυνος dicitur.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ιζ.	μετάφρασις.
Illo amore tui accenſo, & in aureis equis ſublatum in cœlum, vt ipſi Nectar & ambroſiam miniſtrares, quemadmodum Ioui Ganymedes, qui eundem in	δαμέντα φρένας ἱμέρῳ, χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις ὕπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι, ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ	Cùm domitus eſſet cupidine, auratis in equis vt in altiſſimam latè honorati Iouis domum transferret,

vſum ante tua tempora raptus eſt. Quare cùm non ampliùs apud homines cõſpicereris, & te quæſitum miſſi à matre viri non inueniſſent, neque reduxiſſent, ilico ſumpta hinc occaſione calumniandi, clam dixit aliquis ex vicinis inuidis, te ad ignem in lebete elixatum, diſſectiſque cultro membratim carnium extremitatibus, ac menſæ appoſitis, diſtributum & eſum à Dijs ad conuiuium vocatis.

ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τωὔτ' ἐπὶ χρέος.
ὡς δ' ἄφαντος ἔπε-
λες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιό-
μενοι φῶτες ἄγαγον,
ἔννεπε κρυφᾶ τις αὐτί-
κα φθονερῶν γειτόνων,
ὕδατος ὅτι τε πυ-
εἰ ζέοισαν ἀμφὶ ἀκμὰν
μαχαίρᾳ τάμον κτ̃ μέλη,
τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν
σέθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον.

Quò poſteriori tempore venit & Ganymedes Ioui ad eundem vſum. Poſtquam autem nuſquã conſpicuus fuiſti, nec matri qui te multum quærebant viri adduxerunt: dixit clam ſtatim aliquis ex inuidis vicinis, quod circa feruentem igne vehementiã aqua gladio membratim diſſecuiſſent, & menſis extremitates carnium tuarum diſtribuiſſent, & comediſſent.

δαμέντα φρένας ἱμέρῳ. Diceres oratione proſa: μαλαχθέντα πόθῳ τὸν νοῦν. Eſt part. Aor. 2. ἐδάμην à δαμάω. *domo.* Quia verò profitetur honeſta de Dijs dicere Pindarus, hic amor de honeſto eſt intelligendus: nequis putet maſcula libidine Neptunum exarſiſſe, & hunc, vt Ganymedis raptum interpretetur, quem nonnulli non ad miniſtranda Ioui pocula, ſed ad ſtuprum fuiſſe raptum crediderunt.

χρυσέαισιν. pro comm. χρυσέαις. & hoc pro χρυσῷ ἐν ἅρματι, *aureo in curru* qui ab equis traheretur. Aureos autem equos, ab ornamentis, appellat, quæ auro eſſent diſtincta.

εὐρυτίμου Compoſitum vocabulum ex εὐρὺς *latus* & τιμὴ *honor*, vt ſit εὐρύτιμος, *qui longè lateque honoratur.* ποτὶ Dor. pro πρὸς.

δῶμα Διὸς Periphraſis cæli. Ambiguum autem eſt vtrum in ſui, an in Iouis gratiam, Neptunus Pelopem rapuerit. Malim ad Neptunum referre, qui Pelopis amore captus, eum pincernam habere voluit, vt Ganymedis amore captus Iupiter, eum quoque per aquilam rapuit eundem in finem. Miniſterium huiuſmodi Iouis in domo exercebatur, vbi Deorum cœtus epulari ſolebat.

μεταβᾶσαι. Dor. pro μεταβῆσαι. Inf. Aor. 2. verb. μεταβαίνω *tranſeo.* Sed hoc loco μεταβατικὸν eſt pro μεταβιβάζω *transfero*, μεταφέρω. Et conſttui debet μεταβᾶσαι cum præcedenti ἁρπάσαι. Niſi vt ſentit Aretius, elliptica ſit oratio, & ſubaudiendum ſit φησὶ, vel ſimile quid. At melior altera conſtructio.

ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ. Obſerua hyperbaton, nam ad ſuperiora pertinet δευτέρῳ χρόνῳ, vt temporum conſtet ordo. Sic ergo conſtruendum, ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι δευτέρῳ χρόνῳ; ἔνθα ἦλθε καὶ Γανυμήδης. &c. & reuera Pelops tempore poſterior eſt Ganymede.

Γανυμήδης. Ganymedes Trois filius, à γάνυμαι *lætor*, & μῆδος *conſilium*, dictus quaſi *prudentia & conſilio exultans.* Cuius rei amore captus Iupiter eum ad ſe rapuit.

rapuit. Neque enim, teſte Xenophonte, propter libidinem, ſed honeſti, & ſapientiæ nomine id factum eſt. Paucis autem, cùm id huic loco conueniat, vbi honeſtè de Dijs ſentiendum affirmatur, ſenſum huius fabulæ perſequar. Ganymedes ſignificat hominis animam conſilio & prudentia munitiſſimam. Hunc raptum fingunt, quia numini nihil eſt amabilius quàm vir prudens & ſapiens, quem his virtutibus ad diuinam naturam propè accedentem, Deus ad ſe rapit. Ioui autem pocula miniſtrare, nihil eſt aliud quàm ſapientiæ incumbere. Sic & Pelopis raptus eſt exponendus.

τὠυτ' ἐπὶ χρέος. Dor. & poët. pro τὸ αὐτό. fit per craſim à τὸ & αὐτό. articulo & pronomine, & ex ο. & α. fit ω. vt in Ἀντοὰ Ἀντῶ. Quia verò hìc ſequens dictio initium ducit à vocali, ο finale amittitur, & accentus in primam ſyllabam retrahitur. χρέος autem *vſum* à conſequenti intellige διακονίαν. i. *miniſterium*. τὠυτῶ μηνὸς *eodem menſe*, Olymp. 13. pro χρέος communiùs diceres χρείαν.

ὡς δ' ἄφαντος. Non conſpicuus fuit Pelops, poſtquam à Neptuno raptus in cœlum tranſlatus eſt. Quia qui ſtudent ſapientiæ, & ad cœleſtes eriguntur contemplationes, conſortium, conſpectúmque hominum fugiunt vt intra ſe toti recipiantur. Lucas Euang. cap. 24. hoc vocabulum vſurpat eodem ſenſu, ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. *ab eorum conſpectu euanuit*. ἔπλεο autem eſt imperf. verb. poëtici πέλω, aliàs πέλομαι. *ſum*. ματεῖ. Dor. pro μητεῖ.

μαιόμενοι. hoc eſt ζητοῦντες. Μαίομαι poët. eſt pro ζητέω, ἐρευνῶ. Qua in ſignificatione hic vſurpatur. Aliàs pro ἐπιθυμῶ vt Od. 8. Olymp. μαιομένων μεγάλαν ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν. *cupientium magnam virtutem animo conſequi*. Originem ducit à μάω vel μαιμάω, τὸ ὁρμῶμαι, προθυμοῦμαι *cupio geſtio*. ἄγαγον Dor. pro ἤγαγον. Aor. 2. ver. ἄγω. Ενεπε. redupl. ν. pro εἶπε. Imperf. verbi poët. ἐνέπω. aliàs eſt imperat. vt Odyſſ. initio ἄνδρα μοι ἔννεπε. *Dic mihi muſa virum*. χρυσφᾶ Dor. pro χρύσφα. Dicitur etiam χρυσῆ. & deducitur à κέκρυφα præt. verbi κρύπτω.

φθονερῶν γειτόνων. Huius mendacij authores facit vicinos, in quos plerunque cadit inuidia; vnde olim Heſiod. ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων. Eſt autem inuidiæ ea natura, vt omnia interpretetur in peius.

πυρὶ ζέοισαν. Dor. pro ζέουσαν. q. d. εἰς ὕδωρ ζέον ἀκμαῖος. Deinde ἀκμαὶ pro ἀκμὴν, Dor. & τάμον. neglecto augmento pro ἔταμον Aor. 2. verbi τέμνω. & τραπέζαισι poët. pro τραπέζαις. Ἀμφὶ δεύτατα. Hoc vt exponi debeat, dubium eſt. Schol. ἔσχατα καὶ μικρότατα interpretatur: vt ſint minutiſſimæ carnium particulæ, quoniam, inquiunt, in diuiſione, & diſſectione victimarum, quod minutiſſimum, id poſtremum eſt. Vel μετὰ τὸ σῶμα μέλη δεύτερα, vt ſunt χεῖρες, πόδες, κεφαλή. Vel δεύτατα, βεβρεγμένα τῷ αἵματι i. *polluta ſanguine*. Hunc locum citat Athenæus ad probandum ſecundas menſas: & ſic differt ab expoſitionibus iſtis illius ſententia. Eius verba hæc ſunt. ὅτι γὰρ ἦσαν καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις αἱ δεύτεραι τράπεζαι, πολυτελῶς μεμεριμνημέναι, παρίστησι Πίνδαρος ἐν Ὀλυμπιονίκαις, περὶ τῆς Πέλοπος κρεουργίας διηγούμενος, τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα. &c. i. *fuiſſe etiam apud antiquos ſecundas menſas ſumptuosè apparatas, oſtendit Pindarus in Olympionicis, de conciſis carnibus Pelopis, ita loquens*. &c. Quòd ſi hunc ſequamur, τὸ, ἀμφὶ δεύτατα exponemus, *circa menſas ſecundas*. h. e. *circa conuiuij*

exitum. Et hæc opinio veriſimilior videri poſſit, quia ad epularum magnificentiam, dixerunt Pelopem à Tantalo appoſitum. In ſecundis autem menſis non ſolùm delicatiſſima, ſed etiam magnificentiſſima dantur.

παράφρασις.

Quia verò abſurdum eſt helluonem appellare Deorum aliquem, in hanc non venio ſententiam: ſed honeſta de Dijs loquor, vt culpa vacem: ac ne maledicentia damnum capiam. Nam Dijs maledixiſſe ſæpe nocet. Quòd ſiquem hominē Dij honore cumulauerunt, fuit hic Tantalus. Sed hac fœlicitate vti neſciuit, faſtúque animum extulit; propter quem in pœnæ irrogationem Iupiter ſcelerum vltor, ipſius capiti ſaxum ingens ſuperappendit, quod cùm demouere cupiat, nec tamen poſſit, mœrore & ſolicitudine ſemper angitur.

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον
μακάρων τιν' εἰπεῖν.
ἀφίσταμαι. ἀκέρδεια λέλογχε
θαμινὰ κακαγόρους. εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος. ἀλλὰ γὰρ
καταπέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη. κόρῳ δ' ἕλεν
ἄταν ὑπέροπλον,
τάν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, καρτερὸν αὐτῷ λίθον.
τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν,
εὐφροσύνας ἀλᾶται.

μετάφρασις.

Mihi verò abſurdum eſt helluonem Deorum aliquem appellare. Abſtineo ab hoc. *Non ſortitur crebrò maledicos. Quòd ſiquem virum mortalem Olympi cuſtodes honorauerunt, fuit Tantalus hic. Sed enim concoquere magnam fœlicitatem non potuit: ſed ſaturitate accepit damnum immenſum, quod ei pater* Iupiter *ſuperappendit, validum lapidem, quem ſemper cupiens à capite depellere, à lætitia aberrat.*

ἐμοὶ δ' ἄπορα. Iſtud αἰτὶ τοῦ ἄπορον, inquit Triclinius. Et hoc puto pro ἄπορον. hic ellipſis notanda τοῦ ἐστὶ, vel δοκεῖ. Et μάκαρες vt & ab alijs poëtis dicuntur ſimpliciter οἱ Θεοί.

γαστρίμαργον. Exponit Triclinius μάργον, ἤγουν μαινόμενον τὴν γαστέρα, τοῦτ' ἐστὶν, ἄκρατον γαστρός. Idque rectè. Nam dicitur γαστρίμαργος *helluo*, à γαστὴρ & μάργος quaſi μάργος *qui impigro eſt ventre, & in eo curando & inferciendo ſedulus*. Ariſtot. ἠθικ. Nichom. l. 3. c. 11. λέγονται γαστρίμαργοι, ὡς παρὰ τὸ δέον πληροῦντες αὐτήν. *Vocantur helluones, vt qui præter decorum ventrem impleant*. Tradit Magnum etymolog. huius vocabuli etymon apertè ſatis ab Ariſtotele indicatum, quum τῷ περὶ τῶν ζώων declarat quodnam ſit illud animal μάργον, quod ex putredine inter terram & aquam naſcitur, & ex quo natum eſt non deſinit γηΐφαγεῖν, donec terra perforata in ſoli ſuperficiem erumpat: vnde factum dicit vt qui priſcorum Philoſophorum ætatem ſunt ſecuti, τοὺς πολυφάγους, γαστριμάργους appellent: q. d. *circa ventrem inſanos*, quòd nihil aliud, niſi ingluuiem curent.

ἀφίσταμαι. Hoc eſt, πόῤῥω γίνομαι τοῦ τοιαῦτα περὶ Θεῶν λέγειν. *Procul ab eo abſum, vt Dijs talia dicam*. vel ſumitur pro ἀπέχομαι. Eſt autem ἦθος poëtæ, pietatem & bonos mores declarans. Sumitur ἀφίσταμαι pro ἀπέχομαι. vt ἀφίστασθαι τῆς κληρονομίας *abſtinere ab hæreditate*.

ἀκέρδεια, Pindaricum vocabulum pro βλάβη. Ex α. priu. & κέρδος *lucrum* q. d. *illucrum*, vel, *illucroſitas*. Notanda αἰτιολογία cur mala de Dijs non ſint dicen-

quia maledicos damnum ſequitur. Huic reſpondet illud Lucani, l.3. de bel. ciuili. -*quis enim læſos impune putaret Eſſe Deos?*

κακαγόρως. Duplici Doriſmo pro κακηγόρους: nam ου in ω vertunt per omnes caſus tertiæ declin. & η in α mutant. à κακῶς & ἀγορεύειν.

εἰ δέ τις ἄνδρα. Epanodos ad fabulam Tantali: hîc θνατὸν & ἐτίμασαν Dor. pro θνητὸν, & ἐτίμησαν. In quo autem conſiſtat honor quem à Dijs accepit Tantalus, ex ipſius hiſtoria colligere licet, Quum ſcilicet ad Deorum epulas eſt vocatus, & rerum diuinarum cognitione, quod pauciſſimis contingit, eſt imbutus.

Ὀλύμπου σκοποί. Periphraſis τῶν Θεῶν, qui è cœlo, Prophanis crediti ſunt, tanquam è ſumma ſpecula res humanas intueri. Hîc enim Olympus pro cœlo accipitur, qui mons eſt de quo hac Oda diximus: hinc Ὀλύμπιοι, & Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες à poëtis dicuntur Dij. σκοποὶ ὀλύμπου hoc eſt ἔφοροι τοῦ οὐρανοῦ.

ἀλλὰ γὰρ. Alij dixerunt propter facinus in Pelope cõmiſſum, irrogatam Tantalo pœnã. Sed aliã hic aſtruit cauſam, nimirũ faſtũ & inſolentiã, ob quã rebus ſecundis vti neſciuit. In καταπέψαι metaphora eſt ſumpta à corporis humani parte, cuius eſt cibos concoquere. Nam vt ventriculus copia ciborum obrutus turget, interdum euomit, interdũ torquetur: ſic homines natura ſunt comparati vt in proſperis rebus ſe non contineant, ſed ſupra modum efferant, vnde caſu graui decidũt. Hinc ſapientum monita. εὐτυχῶν μέτριος ἴσθι. ἀτυχῶν δὲ φρόνιμος. & Horatius. -*ferre magnam Diſce fortunam.*

κόρῳ δ'. Satietatẽ hîc intellige ἀλαζονείαν & ὄγκον. Ab antecedẽti cõſequẽs: ſolẽt enim qui fortunæ bonis tanquã ſaturi turgent, inſolẽtes eſſe. Vnde illud Theognidis, τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕποιτο.

Faſtum copia gignit, opes vbi prauus adeptus.

ἕλεν. Eſt Aor.2. verbi αἱρέω, neglecto augmento pro εἷλεν. & ἄταν Dor. pro ἄτην. Ἄτη *noxa*. βλάβη, πῆμα, ζημία. quam ὑπέροπλον per traiectionem dicit, ἀμήχανον *ineluctabilem*, vel ὑπερβολικὴν *ſummam*. ὑπέροπλος vox eſt poëtica, quaſi *omnia ſuperans arma*. In ἄταν eſt ἀντωνυμία: ſiquidem ita *lapidem* appellat, qui cauſa eſt τῆς ἄτης. τὰν verò Dor. pro τὴν & præpopoſitiuus articulus pro ſubiunctiuo. πατὴρ ſc. ἀνδρῶν τε θεῶν τε Iupiter.

λίθον καρτερόν. hoc eſt ἰσχυρὸν vel μέγαν. Sunt qui tradunt Tantalum rerum naturalium ſciẽtia claruiſſe, ac demonſtrare voluiſſe, ſolẽ eſſe ignitũ ferrũ vel lapidẽ, atque ob eã rẽ capiti eius lapidẽ. i. ſolẽ imminere. Nã Phyſici ſolẽ vocari lapidẽ aſſeuerant, vt apud Anaxagorã, & Euripidẽ in Oreſte liquet. Hæc annotat Leonicerus. De hoc ſupplicio facit mentionẽ Euripides, ſed aliã eius cauſã, nimirum linguæ impotentiam dicit.

Διὸς πεφυκὼς ὡς λέγουσι Τάνταλος,
Κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον,
Ἀέρι ποτᾶται, καὶ τίνει ταύτην δίκην,
Ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι Θεοῖς ἄνθρωπος ὤν,
Κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον,
Ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον.

Nihil autem aliud eſt lapis ille capiti perpetuò imminens, quàm labor aſſiduus, & ſtudium proficiendi in rerum cognitione: quod ſiquidem fit ignoran-

tiam depellendo,contra quam noctes diéſque luctandũ eſt,exedit animũ cur vincendi,reijcit omnes corporis voluptates, in quibus verſatur maxima vit iucunditas : ac quanuis aliquando amouere velit hanc diſcendi ſolicitudinem nequit tamen: ea enim impoſita eſt neceſſitas,quam optimè mortaliũ omni agnouit Eccleſiaſtes c. I. v. 13. *Hanc negotiationem moleſtam dedit Deus fili Adam, vt in ea ſe affligant. In multitudine ſapientiæ multa ira : & qui addet ſa pientiam addet dolorem.* Vide Natal. Comit. qui pluribus hanc fabulam perſe quitur. Satis eſt quæ ad hunc locum pertinent attuliſſe. Τάνταλος autem dictus authore Platone quaſi ταλαίτατος *miſerrimus*.

τὸν pro ὃν, αἰεὶ pro ἀεὶ. μενοινῶν à poëtico μενοινάω vel μενοινέω idem quod in proſ προθυμοῦμαι. βαλεῖν ſimplex pro compoſito ἀποβαλεῖν hoc eſt ἀπώσασθαι. εὐφροσύνας Dor. pro εὐφροσύνης. & ἀλᾶται ab ἀλάομαι poëtico, pro ἁμαρτάνω: quæ duo geni tiuum regunt: ſic ἁμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ *aberrare à via*. Totam hanc periodum ſic proſ efferres. Ἀλλ' οὐκ ἐδυνήθη ἀπολαῦσαι τῆς εὐδαιμονίας. ἀλαζονείᾳ δὲ μεγίστην ζημίαν εἷλεν, ἐπὶ ὅζω ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ λίθον μέγαν ἀπήρτησεν, ὅντινα προθυμούμενος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀπώσασθαι, τῆς εὐ φροσύνης ἁμαρτάνει. Vocem ἀλᾶται Leonicerus & Aretius interpretantur τιμωρεῖται *punitur*: ſed nullam huius verbi ſignificationem huiuſmodi reperio.

παράφρασις.

Quia etiam nectar, ambroſiámque, quibus Dij fouent immortalitatem, furatus eſt, vt eã coæqualibus daret compotoribus : non ſolùm ipſi impoſitum eſt vt vitam ærumnoſam & laborioſam viuat, quum præter illas tres pœnas, eſuriendi, ſitiendi, ſtandi, quarta adhibita eſt, ſcilicet ſaxum capiti imminens. Sed etiam filius ipſius Pelops, qui Iouis in domo immortalitatem deguſtauerat, ad mortales homines, mortẽ ſuo tẽpore obiturus, eſt relegatus. Vnde apparuit quàm ſit hallucinatus, quũ ſe furtũ illud Dijs inſcijs commiſſurum putauit: ſiquidem illis omnia videntibus fuit conſpicuum, & poſtea vindicatũ. Poſtea verò demiſſus ad mortales Pelops, cũ ætatẽ florentẽ, & maturã attigiſſet, eiúſque mentũ nigra barba tegerer, cõiugiũ eſt meditatus, ei paratũ qui Oenomaũ vicill

στροφὴ γ. κῶλ. ιζ.

ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον
τοῦτον, ἐμπεδόμοχθον,
μετὰ τριῶν τέταρτον
πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις
ἁλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε
δῶκεν. οἷσιν ἄφθιτον
θέσσαν. εἰ δὲ Θεὸν
ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λασέ-
μεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.
τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν
ἀθάνατοι οἱ πάλιν
μετὰ τὸ ταχύποτμον
αὖθις ἀνέρων ἔθνος.
πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν
λάχναί νιν μέλαν γένειον ἔ-
ρεφον,
ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον,

μετάφρασις.

Habet autem auxilio carentẽ vitã hanc, ſtãter ærumnoſam, cum tribus quartũ laborem quòd furatus Deorũ coæqualibus cõpotoribus nectar ambroſiámque dederit, in quibus im mortalitatẽ poſuerit. Quòd ſi Deum vir aliquis ſperat latere, a piam faciens, fallitur idcirco demiſerũt illi immortales ei rur ad breuis æui homin genus. In florida aut ætate, quũ lanugo grum eius mentum geret; paratas nuptias animo volutauit

ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον. Hoc eſt, διάγει δὲ βίον τοῦτον δι ηνεκῶς μοχθηρὸν, πρὸς ὃν οὐκ ἐστι μηχανήσασθαι, καὶ ἀπαλλαγῆς ὁδὸν εὑρίσκειν, παλάμης, τοῦτ' ἐστι, βοηθείας καὶ τέχνης τι τη. *Vitam hanc viuit perpetuò laborioſam, aduerſus quam nihil moliri poſſit*

liberationis viam inuenire, auxilium & artem nactus. Cæterùm ἀπάλαμον peculiari huius loci ſignificatione, exponi debet, *Inſuperabilis, ineluctabilis*, cui nulla arte nec ope obſiſti poteſt, ἀμήχανος, ἀκαταμάχητος. Sic Virg. *ineluctabile tempus*, Item *ineluctabile fatum*. Fit ex α. priu. & παλάμη. Hoc eſt τέχνη, βοήθεια. vt apud noſtrum authorem Olymp. 10. Θεῦ σὺν παλάμᾳ. *Ope diuina*, & Theog. παντοῖαι βιότου παλάμαι. *Vitæ adminicula*, ſiue *ſubſidia*.

ἐμπεδόμοχθον. Componitur ἐμπεδόμοχθος ex ἔμπεδον poët. aduerb. pro quo comm. dicas ἀσφαλῶς, βεβαίως, διηνεκῶς, *firmiter, conſtanter, perpetuò*, & μόχθος *labor, ærumna, dolor*. Itaque ſign. *in perpetuis ærumnis verſantem, conſtanter laborioſum*. Itaque non probo Aretij ſententiam qui deducit hoc vocabulum ab ἐμπεδόω, *a''igo, vincio*, Nam non ſimpliciter innuit author, vinctum fuiſſe ærumnis, ſed perpetuo dolori addictum. Sic & malè Leonicerus ἀπάλαμον vertit *imbellem*. Nam legendum fuiſſet ἀπόλεμον, hoc eſt ἄναλκιν.

μετὰ τριῶν τέταρτον. Ambigitur vtrum intelligere oporteat Tantalum quatuor pœnis obligatum fuiſſe, τῷ πεινῆν, τῷ διψῆν, τῷ ἑστάναι, καὶ τῷ ἔχειν ἐπὶ κεφαλῇ λίθον: an verò cum Ixione Siſypho, & Tityo quartum laborare. Iudicet lector.

ἀθανάτων ὅτι κλέψας. Priùs faſtum & inſolentiam Tantali dixit Deos impuliſſe vt in pœnam, ipſius capiti imminentem lapidem ſuſpenderent. Nunc & ob aliud delictum alia pœna irrogatur, nempe ob furtum. Cùm enim nectar & ambroſiam furatus ſit, vt hæc daret æqualibus compotoribus, vitæ in perpetuum ærumnoſæ eſt alligatus, quinetiam filius eius ad mortales denuo relegatus. Verùm quid ſit hoc furtum audi. Dicitur Tantalus ambroſiam, & nectar Dijs furatus, quia fuit rerum cœleſtium ſuauiſſimæ & ſubtiliſſimæ cognitionis inuentor: qua nihil putes iucundius. Quam quia hominibus alijs, iiſque numini exoſis impertiuit, impune non tulit. Neque enim prophanis & impijs arcana Dei patefacienda putabant priſci homines.

ἀλίκεσσι. Doricè & poëticè pro ἥλιξι ab ἥλιξ coætaneus, ὁμῆλιξ, ἡλικιώτης. δῶκεν, Aor. 1. pro ἔδωκεν. οἷσιν pro οἷς: eſt & ellipſis præpoſit. ἐν. Hîc ἄφθιτον, pro ἀθανασίαν. θέσαν pro ἔθεσαν. Aor. 2. ἔθην, verbi τίθημι. Triclinius hæc verba οἷσιν ἄφθιτον θέσαν exponit δι' ὧν ἀθάνατον αὐτοὶ τοῦτον ἐποίησαν, *quibus immortalem ipſi reddiderunt illum*. Sumendo verbum τίθημι pro ποιῶ, cuius ſignificationis exempla paſſim reperias, vt ἀγαθὸν τεθῆναι *bonum reddere*. Et referendo ad Tantalum. Sed ita non video ſenſum. Quare malo ad Ambroſiam, & nectar referre ἐν οἷς οἱ Θεοὶ ἀθανασίαν ἔθηκαν. His enim, vt fabulæ ferunt, Dij fouebant immortalitatem. Quod ſatis innuunt etymologiæ τῦ νέκταρ, ἀπὸ τῦ νη, & κτείνειν, & τῆς ἀμβροσία. ex α. priu. & βροτὸς *mortalis*. Vnde illud

Iuppiter ambroſia ſatur eſt, & nectare viuit.

Niſi per obſcurum hyperbaton referas hæc verba ad Pelopem quem Neptunus in cœlum rapuerat vt nectar miniſtraret, & ſic conſtruas, οἷσιν ἄφθιτον θέσαν, υἱὸν ὃν ποινὰς προῆκαν ἀθάνατοι &c. q.d. *Quibus immortalem fecerant filium, quem poſtea ob ſcelus paternum ad mortales iterum Dij demiſerunt*. Eligat lector.

εἰ δὲ Θεόν. Falluntur, inquit, qui putant ſua ſcelera Dijs ignota. Huc referendum illud Senecæ Tragici, *credis hoc poſſe effici Inter videntes omnia vt la-*

teat Deos? πάντη γὰρ ὁρᾷ, πάντα τε βλέπει Θεός. Ideóque rogatus Thales Mileſius, num lateret Deos homo iniuſtè agens, reſpondit, ne cogitans quidem. Quod apophthegma, diſticho expreſſit Lucianus Epigr. εἰς Θεούς.

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας,
Οὐ λήσεις δὲ Θεοὺς οὐδὲ λογιζόμενος. Quod ſic verti.

Mortales ſi forte latent tua crimina nequam,
Quod tecum reputas non latet hocce Deos.

ἔλπεται. Pro ἐλπίζω poët. ἔλπομαι. Item ἔρδων ab ἔρδω. poët. pro δρέω, ποιῶ, ἐργάζομαι. λασέμεν. poët. Ion. & Doricè pro comm. λήσειν infin. fut. λήσω à λανθάνω. Schmidium ſequutus ſic reſtitui ob metrum. τοιῶνεκα poët. pro τούτου ἕνεκα.

τοιῶνεκα προῆκαν υἱόν. Patris ſcelus in filio punitur. Sic reges grauiſſimè læſi non ſolum ſceleratum puniunt: ſed totam familiam, liberos nimirum fugæ ignominia notant. Sic potuit Tantalus iſte Principi alicui ob animi dotes fuiſſe acceptus, & propter eum filius. Sed cùm offendiſſet eum, pœnas ſumpſit Princeps de Tantalo: & filium ab aula dimiſit in vulgus hominum. Hæc enim ſunt allegorica.

ταχύποτμος. Hoc eſt ὠκύμορος. Nam homines ſunt ἐφημέριοι. Vnde Antiphon. τὸ ζῆν ἔοικε φρουρᾷ ἐφημέρῳ. *Vita ſimilis eſt carceri vnius diei.* Deducitur à ταχὺς *celer,* & πότμος poët. pro θάνατος.

μετά. Propoſitio hæc hoc loco poët. ſumitur pro πρός. *ad.* vt ap. Homer. Il. α. βῆ δὲ μετ' ἄλλους. & alibi μετὰ νῆας ἐλαύνειν. & paſſim apud alios poëtas: & apud authorem noſtrum. Iſthm. Od. 7. Pyth. 4. & 9. Nem. 3. οἱ poët. pro αὐτῷ. & pleonaſmum nota vocum συνωνύμων, πάλιν, & αὖθις, qui familiaris eſt poëtis. πρὸς εὐανθέμον. Digreſſus ad Tantalum, nunc ad Pelopem regreditur poëta: cuius hiſtoriam perſequuturus, narrat vt nuptias eſt meditatus, & cum Oenomao curuli certamine congreſſus. Sic proſa phraſim hanc exprimas, ὅτε δὲ ἐν τῇ ἀνθηρᾷ ἡλικίᾳ λάχναι μέλαιναι γένειον αὐτοῦ ἐσκεπον. *Quum verò in florida ætate lanugo nigra mentum eius tegeret.*

εὐανθεμος. Poët. pro εὐανθὴς ſeu ἀνθηρός, ex εὖ & poët. ἄνθεμον pro ἄνθος. Quas voces ſatis explicant trita lexica. φυάν. hoc eſt ἡλικίαν. Dor. pro φυήν. Poëtæ φυὴ pro φύσις vſurpant. μέλαν nomen pro participio μελαινόμενον, vel dicitur λάχναι μέλαν γένειον &c. pro λάχναι μέλαιναι. hoc eſt *lanugo* ſeu *barba nigra,* ob quam nigrum erat mentum.

ἔρεφον. neglecto augmento pro ἤρεφον à verbo ἐρέφω τὸ σκέπω *tego, contego*: quod malui vertere ſic, quàm *corono.* Nam procul à ſe diſtant τὸ ἐρέφω, & τὸ στέφω. quanquam Schol. illud per hoc interpretatur: quod puto eſſe remotius. Nam ſimpliciter, rectè dicitur barba mentum tegere: quare metaphorico verbo non eſt exponendum.

ἑτοῖμον γάμον. Aretius exponit, *alacres nuptias*, quas ſponte adibat. Id tolerari quidem poteſt. Sed malim interpretari *paratas nuptias*: ſeu quia coniugium erat cuius propoſitum aduerſus Oenomaum decertaturo, poſtquam viciſſet: ſeu quia paratum erat ipſi à fatis, in quibus erat vt ſocerum profligaret.

παράφρασις.

Statuitque Hippodamiā inclytam à patre ipſius Piſæ domino obtinere. Ideóque Neptuni opē implorauit. Solum autem ad mare noctu ſe contulit, Deúmque illum grauiter inſtrepentem, & tridente inſignem inclamauit. Qui quidem ilico ferè ad pedes apparuit. Tum eo viſo Pelops conceptis verbis preces fundit. Age Neptune, ſi tu Veneris es amator, & amatoribus, mihi præſertim Hippodamiam ambienti, faues, Oenomai æream haſtam, quominus me vincat impedi. Me autem curru velociſſimo vectum in Elidis poſſeſſionem deducito, tuáque manu victoriæ admoueto. Nam profligatis iam tredecim viris, filiæ procis, nuptias eius protelat.

ἀντιστρ. κωλ. ιζ.

Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔ-
δοξον Ἱπποδάμειαν
σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθὼν
πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρφνᾳ,
ἄπυεν βαρύκτυπον,
εὐτρίαιναν. ὁ δ' αὐτῷ
παρ' ποσὶ σχεδὸν φάνη.
τῷ μὲν εἶπε. φίλι-
α δῶρα Κυπρίας, ἄγ' εἴτι
Ποσείδαον ἐς χάριν
τέλλεται, πέδασον ἔγχος
Οἰνομάου χάλκεον,
ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτά-
των πόρευσον ἁρμάτων
ἐς Ἆλιν, κράτει δὲ πέλασον·
ἐπεὶ τρεῖς γε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀ-
λέσαις
ἐρῶντας, ἀναβάλλεται γάμον

μετάφρασις.

Vt à Piſata Patre inclytam Hippodamiā haberet. Cùm autem veniſſet prope canum mare ſolus in nocte, inclamabat grauiter ſtrepentem, tridente inſignem Neptunū. *Hic autem ipſi ad pedes ferè apparuit. Cui quidem Pelops dixit. Si quid ſuauia dona Veneris Neptune ſunt in gratiam, age impedi haſtam Oenomai aream. Me autem in velociſſimis trāſmitte curribus ad Elin, ac victoria admoue: ſiquidem interfectis tredecim viris amantibus, differt nuptias*

Πισάτα Doricus genitiuus pro Πισάτου, à Πισάτης pro Πίσης βασιλεὺς: periphraſis Oenomai. Hic, vt Triclinij habent ſcholia, Cùm filiam amaret ob formæ pręſtantiam, nullíque viro locare vellet, omnes eius procos ad curſus certamen prouocabat, curru celerrimo fretus. Ratus itaque ſe à nemine ſuperari poſſe, ita certamen inſtituebat. Proco quidem concedebat, vt Hippodamiam ſuo curru veheret, & curſu præiret. Ipſe verò à tergo ſequens, haſtámque manu tenens, quando procum erat præteriturus, eum haſta tranſuerberatum interficiebat. Hoc ita ſe habuiſſe teſtantur Apollonij verſus quos in ſequentibus citabo. Vide & Euripid. in Tauris. vide & Lucianum in Charidemo.

εὔδοξον Ἱπποδάμειαν. Hoc eſt δόξαν ἀγαθὴν ἔχουσαν. Hippodamiæ mater fuit Eurythoë. Hæc & Hippodame 3. Georg. dicitur. Sic appellata eſt Briſei filia, alia Anchiſæ, tertia Pyrithoi vxor. σχεθέμεν Ion. Dor. & poët. pro σχέθειν *habere* à σχέθω poëtis vſitatiſſimo.

ἄγχι δ' ἐλθὼν Quia omnium rerum magnarum (*vt loquitur Cicero.*) à Dijs immortalibus principia ducuntur, ſine quibus agendi non ſunt capienda primordia: antequam cum Oenomao manum conferat Pelops, Dei beneuolentiam ſupplici precatione ſibi conciliat. Ac Neptunum potiùs quàm alium compellat, quia ab eo ſe amari ſciebat.

πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρφνᾳ. Hæc verba tres notatu dignas circunſtantias continent, loci, perſonæ, temporis. Loci, quum ad mare venit, qui locis alijs videtur aptior, ſiquidem Dei marini opem implorabat. Perſonæ, quum nemi-

nem ſecum ducit, quia preces fuſuro neceſſaria eſt ſolitudo. Quod ij potiſſimum experiuntur qui verum Deum norunt. Temporis, quum noctem eligit potiùs quàm diem: tum quia nocte ſilent & quieſcunt omnia: tum quia in tenebris nulla velut interdiu oculis obiecta ſeſe offerunt, quæ mentis attentionem in oratione inprimis neceſſariam auertant. πολιᾶς hîc ſumit pro λευκῆς. Nam πολιὰ θάλασσα dicitur quia eſt λευκὴ διὰ τὸν ἀφρόν. Dor. ὄρφνα pro ὀρφνή. Poët. vocab. ſic appellatur νύξ, ἀπὸ τοῦ ἐρέφειν *tegere*, vnde ὀρφὴ & pleonaſmo τοῦ ν, ὀρόφνη. deinde ſyncope ὄρφνη. Nam in nocte, iam color vnus ineſt rebus, tenebríſque teguntur omnia. ὄρφνη παροξυτόνως appellatur *nox*. ὀρφνὴ ὀξυτόνως *obſcura*, ab adiectiuo ὀρφνός.

ἄπυεν 3. perſ. ſing. Imperf. Dor. & poët. pro ἤπυεν. Dor. & poët. eſt ἀπύω. comm. ἠπύω. φωνῶ, ἐπικαλῶ, *loquor, voco, inuoco.* Fit ab ἔπω verſo ε in η. & pleonaſmo τοῦ υ. vt à πλήθω, πληθύω. Habes hoc verbum Olymp. 5. Pyth. 2. 5. & 10.

βαρύκτυπον. Hoc eſt βαρὺν κτύπον ποιοῦντα. Ioui & Neptuno proprium epitheton, illi, quia tonitru grauem ſonum edit, huic, quia ſtrepitu aquarum fremit. Idem tribuitur Neptuno, Nem. 4. εὐτρίαιναν autem per ἀντωνυμίαν vocat Neptunum vt in ſuperioribus ἀγλαοτρίαιναν.

παρ' Metri cauſa pro παρὰ & φάνη pro ἐφάνη 3. per. Aor. 2. paſſ. verbi φαίνομαι.

τῷ μὲν εἶπε Nimirum Neptuno, & eſt articul. loco pronomin. τούτῳ Quæri autem poſſet, cur non Veneris potiùs quàm Neptuni opem imploret hîc, vbi de coniugio agitur. Reſpondebo, quia non tam arte, quam Marte peragenda res erat. Venerem enim tantùm implorant amatores, quum puellæ gratiam aſtu ſibi conciliare conantur. Sed ad potiendum Hippodamia, non mellea linguæ cuſpide cor eius erat vulnerandum: ſed æneo haſtæ mucrone patris eius confodiendum pectus: non donorum ἀκμῇ ſed armorum αἰχμῇ tentandum negotium. Idcirco Deum hunc fortiſſimum à quo amabatur, inuocat vt pote equi primum inuentorem, & currus peritiſſimum agitatorem: quibus ad hoc opus ſuſceptum, opus habebat.

Φίλια δῶρα Κυπρίας. Hoc eſt θεοφιλῆ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης. Tota autem phraſis eſt poëtica, quam ſic reddit Triclinius. Ἄγε ὦ Πόσειδον, ἐὰν ἀρεστὰ ὦσι τὰ θεοφιλῆ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης, ἀνεπίδεκτον ποίησον τὸ ἔγχος τοῦ Οἰνομάου τὸ σιδηροῦν, ἐμὲ δὲ ἐπὶ ταχυτάτου ἅρματος παράπεμψον εἰς τὴν Ἦλιν, τῇ νίκῃ δὲ ἕνωσον. Venus per ἀντονομασίαν dicitur *Cypria*, á Cypro ipſi ſacra. Vnde Horat. *Sic te diua potens Cypri.* Dicitur & *Cypris.*

Ποσείδαον Vocat. pro Πόσειδον à poët. Ποσειδάων pro Ποσειδῶν. τέλλεται poët. pro comm. ὑπάρχει, γίνεται, ἐστὶ, à τέλλομαι, *orior, fio, ſum, exiſto.* πέδασον hoc eſt κράτησον. Dor. pro πέδησον. Imperat. mod. Aor. ἐπέδησα à verbo πεδάω.

ἔγχος. haſtam ἐν μεταφρένοις nominat, eo quòd cùm curſus initium à fluuio Clade, finem ad Iſthmum Corinthiacum eſſe voluiſſet, ipſe cum haſta à tergo currens, in curru procum ſequeretur, & ſic à tergo comprehenſum transfigeret.

ἐμὲ δ'

ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων. Vires viribus, arma armis opponenda. Idcirco Pelops cùm ſciret Oenomaum quatuor habere perniciſſimos equos ex ventorum flatu creatos, Pſillam, Arpinnam, Ocyon & Aoraton, velociſſimos quoque poſtulat. Eſt autem enallage numeri pro ταχυτάτων ἁρμάτων.

πόρευσον, Imperat. Aor. 1. ἐπόρευσα. à πορεύω. quod per ἀγαγεῖν & πέμψαι explicat Heſychius, *duco, mitto, traijcio, tranſueho.* Ἄλιν Dor. pro Ἦλιν. κράτος poët. pro νίκη. vt antè κράτει προσέμιξε.

ἐπεὶ τρεῖς καὶ δέκα. Hæc eſt Pelopis petitionis ἀπολογία, quæ non exiguam habere vim debet ad flectendum Neptuni animum: ab indignitate facti, quia indignum eſt Oenomaum tot occidiſſe viros: & ab æquitate petitionis, quia æquum eſt, vt tandem aliquis nuptias conſequatur, quas ille per nequitiam differt. Nam quamuis oraculo diceretur monitus, fore vt à genero occideretur, ideóque filiam nulli viro locare vellet: nonnulli tamen exiſtimant hoc de oraculo, fuiſſe ab Oenomao ſuppoſitum, vt procos propoſito certamine deterrendo, quam amabat ipſe forma præſtantiſſimam filiam nemini concederet. Tredecim autem procos interemit, quorum hæc ſunt nomina. Mermnes, Hippothous, Pelops Opuntius, Acarnan, Eurymachus, Eurylochus, Automedon, Laſius, Chalcon, Tricoronus, Alcathus, Ariſtomachus, Crocalus: quorum capitibus Marti templum conditurus erat. Alij 15. alij 6. tantùm enumerant. In Græcis Threnis 13. dicuntur Πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκα ἄνδρας, τετάρτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη. plura vide ap. Schol. & Natal. Comit.

παράφρασις.

Certè periculum magnum magno præditum animo virũ poſtulat. Cùm autem ſemel, ſerius, ocyus, ſit cuiuis moriendum: quis generoſus animus nõ malit res periculoſas aggredi, in iiſq; ætate media occumbere, quàm rerum eximiarum expertẽ vitam ad ſenium ingloriam prorogare, fruſtráq; tędio ſe macerare? Quare hoc certamẽ pro glorioſis Hippodamiæ nuptijs fortiter ſubibo, licèt alea refertum. Tu verò gratũ euentũ impertiri velis. Sic precatus eſt, nec infectũ fuit quod rogauit: ſed Deus illum honore cumulaturus, dedit inauratũ currum, & indefatigabiles equos temoni iunxit.

ἐπῳ. κῶλ. ιγ'.

θυμβρός· ὁ μέγας δὲ κίνδυ-
νος ἄναλκιν οὐ φῶ-
τα λαμβάνει. θανεῖν δ' οἷσιν
ἀνάγκα,
τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν
σκότῳ
καθήμενος ἕψοι μάταν, ἁ-
πάντων
καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν
οὗτος
ἄεθλός γε ὑποκείσεται· τὺ δὲ
πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
ὣς ἔννεπεν· οὐδ' ἀ-
κράντοις ἐφάψατ' ὦν ἔπεσ-
σι. τὸν μὲν ἀγάλλων Θεὸς,
ἔδωκεν δίφρον χρύσεον ἐν πτεροῖ-
σίν τ' ἀκάμαντας ἵππους.

μετάφρασις.

filia. Magnum autem periculum imbellem virũ non admittit. Mori autem quibus neceſſe, cur aliquis ex illis *ignobile ſenium in tenebris deſidens maceret fruſtra rerum omnium præclararum expers? Sed mihi quidẽ hoc certamẽ ſubibitur; tu verò euentum gratum da. Sic dixit: neq; irrita attigit verba. Hunc enim decorans Deus, dedit currum aureum, & in alis indefeſſos equos.*

ὁ μέγας δὲ κίνδυνος. Rectè Triclinius exponit, τὸ πρᾶγμα ἐφ' ᾧ μέγας ἐστὶ κίνδυνος. *negotium in quo magnum ineſt periculum.* Præclara autem eſt ſententia de fortitudine: de qua Ariſtoteles in libro de virtutibus, quæ huic loco quadrant, Ἀνδρείας ἐστὶ τὸ δυσέκπληκτον εἶναι ὑπὸ φόβων τῶν περὶ τὸν θάνατον. καὶ τὸ εὐθαρσῆ εἶναι, καὶ εὔτολμον

περὶ τοὺς κινδύνους. καὶ τὸ μᾶλλον αἱρεῖσθαι τεθνάναι καλῶς, ἢ αἰσχρῶς διασωθῆναι, καὶ τῆς νίκης αἴτιον εἶναι. *Fortitudinis eſt inconcuſſum à mortis metibus, & conſtantem in malis, & intrepidum ad pericula eſſe: & malle honeſtè mori quàm turpiter ſeruari, & victoriæ cauſam præbere.*

ἄναλκιν. Hoc eſt ἀσθενῆ, δειλὸν, ἢ γυναῖον. Fit hæc vox, poëtis maximè familiaris, ex α pleonaſmo τοῦ ν. & ἀλκὴ vis. ἀναλκεία. ἀσθένεια. & λαμβάνει. i. δέχεται.

θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα. Intelligit omnes homines, quorum ſeriùs ocyus verſatur vrna. Hanc in ſententiam Plato τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας βίον μὴ μακρὸν, ἀλλὰ λαμπρὸν ζῆσαι. & Sophocl. in Aiace, ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρή. Hinc *lethi neceſſitas* 3. Od. 1. Car. Horat.

τί κε τις. Iſtud τις, inquit Triclinius, quod infinitè dicitur, vim habet pluralis. ἀνάγκα Doricè pro ἀνάγκη, ἀνώνυμον h. e. ἄδοξον. ἕψοι, hoc eſt τήκοι καὶ καταναλίσκοι. Schol. autem actiuum pro paſſiuo ſumi notat ſc. ἕψοιτο. quoniam aliquis non ἕψει *macerat* ſenium, ſed ab eo ἕψεται *maceratur*. Verbum autem ἕψω Atticè formatur pro circunflexo ἑψέω. Metaphoricè hîc vſurpatur, ab ijs ſumptum quæ coquuntur & elixantur, quorum proinde ſuccus abſumitur. μάταν. Doricè pro μάτην comm. σκότῳ hoc eſt, ἀφανείᾳ καὶ ἀδοξίᾳ. Metaphora à tenebris noctis, in quibus incognita ſunt omnia. ἄμμορος poët. pro ἀμέτοχος. cui oppon. ἔμμορος. Sententiam totam proſa ſic efferas, vt rectè Schol. Ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἀνάγκης τὸ θανεῖν. διὰ τί δή τις ἄδοξον τὸ γῆρας ἐν ἀδοξίᾳ καὶ ἀφανείᾳ καθεζόμενος, τήκοι καὶ καταναλίσκοι, πάντων τῶν καλῶν ἀμέτοχος ὑπάρχων;

Ἀλλ' ἐμοὶ μέν. Rectè Herodotus, μεγάλα πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι ἐθέλει ἀναιρέεσθαι. Hoc facit Pelops, coniugium arduum Hippodamiæ vitæ ſuæ diſcrimine ambit. Eſt autem in his ſyntomia, qua abrumpit argumentationem, ſic concludens. Igitur par eſt vt hoc ſuſcipiam.

ὑποκείσεται. Futur. med. verbi ὑπόκειμαι. *ſubeo, ſupponor*. Tranſlatū ab ijs qui onus aliquod ſubeunt, & in humeros ſublatū ferunt. Proinde hîc eſt hypallage, pro ἀλλ' ἐγὼ μὲν τούτῳ τῷ ἄθλῳ ὑποκείσομαι. i. τοῦτον τὸν ἆθλον ὑποδέξομαι. Odyſſ. l. 11. Mortem igitur ingloriæ vitæ anteponit. Contrà quàm Achilles apud Homerum, qui aſſerit ſe malle ingloriam vitam apud ſuperos agere, quàm apud inferos rex eſſe. Qua de re vide feſtiuum Dialogum apud Lucianum. ἆθλον ὑποτελεῖν dixit Plutarch. in Cam.

τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι. hoc eſt, δίδου ἀπόβασιν πράξεως θεοφιλῆ. ſunt Dorica τὺ pro σύ. φίλαν pro φίλην, & δίδοι pro δίδου quod à διδόω formatur. imperat. eſt ἐπὶ ἐσθι. x. comm. δίδωθι. ſic Olymp. 7. δίδοι χάριν. Πρᾶξις aliquando eſt *ſors* ſeu *proſperus fortuna*, ſiue εὐπραγία, ſiue δυσπραγία, vt in Aiace Soph. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν: eſt vocabulum μέσον.

ὣς ἔννεπεν. Hoc eſt, οὕτως εἶπε. Eſt συμπέρασμα, concluſio precum Pelopis, & conſequentia tranſitio.

οὐδ' ἀκράντοις. Nota ἀντίπτωσιν. Nam τὸ ἐφάπτομαι regit genit. ergo dicendum erat ἀκράντων ἐπῶν. Poët. eſt ἄκραντος pro ἄπρακτος, ἀτέλεστος, à verbo poëtico. κραίνω, τὸ τελέω perficio: ἄν. Doricè pro οὖν & ἔπεσι metri cauſa pro ἔπεσι.

ἀγάλλων hoc eſt τιμῶν, & κοσμῶν. Poët. eſt ἀγάλλω. cuius paſſ. eſt ἀγάλλομαι. Etymon eſt petendum ab ἄγαν & ἄλλομαι. *ſalto, exulto, glorior.*

δίφρον χρύσεον. Puta non auro factum, ſed deauratum, ad decus & magnificentiam, quales ſunt magnatum currus, qui omnia quàm vulgus ſplendidiora habent. χρύσεος. *Aureus*, pro inſigni, & eximio ſæpe vſurpatur, vt χρυσῆ ἀφροδίτη.

πτερόισιν. Poët. & Ion. pro πτεροῖς. Alas intellige, dextram & læuam temonis, cui alligantur equi vt ſint currui inſtar alarum, quibus ita velociter trahatur vt volare videatur. Sic ἱςία in nauibus πτερὰ vocant: vt ap. Heſiod. in Erg. νηὸς πτερά. & apud Homer. ἐρετμὰ, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται. *Remi ſunt alæ nauibus.*

ἀκάμαντας. Hoc eſt οὐ κοπιῶντας, ἀκόπους, ἀκοπιάςους *indefeſſos*. Poët. ἀκάμας vt Heſiodo dicitur ἀκάμας ἥλιος. & ἀκάματος ex α. priu. & κάμνω *laboro*. Innuit etiam fuiſſe ταχυτάτους. *celerrimos*. Et aiunt Pelopem à Neptuno currum accepiſſe, primúmque eius vſum docuiſſe, vt equi Bellerophon. Hîc non omittendum, maluiſſe poëtam auxilio diuino Pelopis victoriam tribuere, ſiquidem encomio ipſum cohoneſtare ſtudet, quàm fraudi & proditioni Myrtili quē pretio corruperat: vel Hippodamiæ, quæ cùm forma præſtantem Pelopem vidiſſet, eius amore flagrauit, & clam cum Myrtilo egit vt Pelopi victoriam aduerſus patrem concederet. Senſum fabulæ paucis expediam. Eſt hæc humanæ vitæ imago, in qua aduerſus pericula, calamitates, & voluptates contendendum: à quibus ſi vincamur, in perniciem prorſus ducimur: ſi vincamus, viri fortes & conſtantes cenſemur, fortitudinémque tanquam Hippodamiam per vniuerſum vitæ curriculum contubernalem habemus.

παράφρασις.

Sic adiutus vicit Pelops Oenomaum, virginémq; Hippodamiam duxit vxorē, ex eáq; ſex populorum duces virtutū ſtudioſos filios ſuſcepit. Nunc verò vita functus, & prope fluuium Alpheum ſepultus, magnificis exequijs & parentationibus decoratur, tumulúmq; habet quē athletæ ambiunt, ſitum ad arā, in qua frequentes hoſpites, qui luſum & ſpectatū venerunt, ſacra faciunt. Vnde eminus cernitur gloria, quā obtinent victores olympicorū certaminū, qui in loco vbi aduerſus Oenomaū cucurrerat Pelops, certare ſolent, & pedū celeritate, & pancratio in quo vigor roboris qui audaces ad laborē reddit homines, tot' adhibetur. Quicunque autem victoriā conſequitur, reliquam vitam cum dulci animi tranquillitate exigit,

ϛροφὴ δ. κωλ. ιζ.

ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν,
παρθένον τε σύνευνον·
τέκε τε λαγέτας ἕξ,
ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς.
νῦν δ' ἐν αἱμακυρίαις
ἀγλααῖσι μέμικται,
Ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθεὶς,
τύμβον ἀμφίπολον
ἔχων πολυξενωτάτῳ πα-
ρὰ βωμῷ. τὸ δὲ κλέος
τηλόθεν δέδορκε ταῖν Ὀ-
λυμπιάδων, ἐν δρόμοις
Πέλοπος. ἵνα ταχυ-
τὰς ποδῶν ἐρίζεται,
ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.
ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν

μετάφρασις.

Cepit igitur Oenomaum fortem, virginemq́ue coniugem: & genuit duces ſex, virtutum curam habentes. Nūc aute in exequijs magnificis mixtus eſt, iuxta Alphei meatum reclinatus, tumulum qui vndique ambitur habens frequentiſsimā hoſpitibus ad aram. Gloria autem eminus conſpicitur Olympicorum certaminum, in curſibus Pelopis: vbi velocitas pedum certat, & vigores roboris audaces in laboribus. Qui autem vincit, reliqua in vita habet mellitam trāquillitatem,

ἦλεν δ' Οἰνομάου βίαν. Periphraſis pro εἷλεν Οἰνόμαον. Sic apud Homer. βίη Πριάμοιο pro *Priamus*, βίη Ἡρακλῆος pro Ἡρακλῆς. Certaminis huius rationem & exitum ſcitè his verbis deſcribit Apollonius.

> Ἐν δ' δύω δίφρω πεπονήατο δηριόωντες·
> Καὶ τὸ μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυνε τινάσσων
> Ἡνία· σὺν δ' οἱ ἔην παραιβάτις Ἱπποδάμεια.
> Τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν ἵππους,
> Σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπὼς,
> Ἄξονος ἐν πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀγνυμένοισι
> Πῖπτεν, ἐπεσσύμενος Πελοπήια νῶτα δαΐξαι.

Quos verſus his Latinis transfero.

> *Arte laborati currus certamen inibant,*
> *Hic gemini, primúſque Pelops agitabat habenas,*
> *Frana regens: illic ſimul Hippodameia ſedebat.*
> *Iámque ſequens currebat equis, & terga premebat*
> *Myrtilus aligeris, porrectam vbi protinus haſtam*
> *Oenomaus vibrans, fractum decliuis in axem*
> *Concidit, vt properat Pelopis transfigere dorſum.*

Prædicat autem fortunam Pelopis à victoria, à nuptijs quas obtinuit, à ſobole quam ex ijs ſuſcepit, à morte, & gloria poſt mortem, à ſepultura, & ſepulturæ loco.

σύνευνον. hoc eſt, σύγκοιτον, σύλλεκτρον. Vox poëtica σύνευνος, ex σὺν, & εὐνή. Dicitur tam maritus quàm vxor, quòd alter cum altero in eodem lecto cubet.

ἅ. Doricè pro ἥ. & τέκε. neglecto augmento pro ἔτεκε. Aor. 2. verbi τίκτω. ſed perperam, contra metrum legitur ita, pro τέκε τε vt Canterus ex vetutiſſimo codice legit Τίκτω autem viris tribuitur pro γεννῶ.

λαγέτας. hoc eſt λαῶν ἡγεμόνας. fit à λαὸς populus & ἄγω duco. quaſi λαῶν ἀγέτης. hoc eſt ἡγεμόνος. Quæ vox recurrit Pyth. 3. 4. & 10.

ἕξ. Numerantur ſex Pelopis filij. Nimirum ab alijs, Atreus, Thyeſtes, Pittheus, Alcathous, Pliſthenes, Chryſippus. Ab alijs Atreus, Thyeſtes, Alcathous, Hippalcmus, Pittheus, Dias. Chryſippum autem ex Axiocha nympha, Pliſthenem ex alia natum putant. Ab alijs Atreus, Thyeſtes, Hippalcmus, Pliſthenes, Pittheus, Pelops iunior. Notiſſimi omnium fuerunt Atreus & Thyeſtes, inter quos odia magna interceſſerunt. Alcathous à robore commendatur, quia leonem Citheronium occidit. Pittheus Trœzene regnauit, & auus Theſei maternus fuit. Pliſthenes Agamemnonem & Menelaum filios habuit, quos Atreo iuuenis moriens commendauit: à quo quum tanquam proprij ſuſcepti & educati fuerint, Atridæ ſunt dicti. Chryſippus patri fuit dilectiſſimus. Sed cùm nihil certi habeant authores de prole quam ſuſcepit ex Hippodamia Pelops, his non immorabimur.

ἀρεταῖσι μεμαλότας. Antiſtrophe ex Triclinij ſententia, vel hypallage potiùs. Nam inuerſa vice oratio profertur, idq; licentia poëtica: pro οἷς ἀρεταὶ μεμήλασι,

qui virtutum curam gerunt.Sic,*dare claßibus auſtros*,pro,*dare claſſes auſtris*. Eſt autem μεμαλότας Dor.pro μεμηλότας.partic.accuſ.caſ.à præt. medio μέμηλα. verbi imperſon. μέλει.

μέμικται ἐν αἱμακουρίαις.Periphraſis,pro *mortuus eſt* αἱμακουρίαι vel αἱμακορίαι. Perperā apud etymol.in ſing. num.αἱμακουρία.Authore Scholiaſte,Heſychio, Etymolog.& Corintho,vox eſt Bœotica, quæ ſignificat τὰ ἐναγίσματα vel ὀπτήρια *parentationes mortuorū*,à nomine αἷμα *ſanguis*.& κορέω *ſaturo*: quòd animæ defunctorum quaſi ſanguine ſaturentur. Moris enim erat in veterum ſuperſtitionibus,pro mortuorum animabus pecudes mactare,ipſarúmque ſanguine Deos inferos litare,vt liquet ex his Apollonij verbis Argon. 2.παρὰ δ' ἄσπετα μῆλα, Ἣ θέμις οἰχομένοισι ταφήια λαιμοτόμησαν. Magnificas autem inferias Pelopi perſolutas eſſe tradit author,quæ maximo apparatu,quippe regi,factę fuiſſent.In duobus autem magnificentiam hanc videtur ponere,in victimarum ſcilicet multitudine, & tumuli extructione. Viris enim opulentis, & illuſtribus ſplendidæ fiebant exequiæ,& erigebantur tumuli, quibus ad nepotes deferretur memoria.Sic loco citato Apollonius Idmonem Abantiadem ab apro interfectum à ſocijs honoratum canit his verſibus.

Ταρχύον μεγαλωστί. συνεκτερέϊζε δὲ λαὸς,
Αὐτῷ ὁμοῦ βασιλῆϊ Λύκῳ. παρὰ δ' ἄσπετα μῆλα,
Ἣ θέμις οἰχομένοισι ταφήϊα λαιμοτόμησαν.
Καὶ δή τοι κέχυται τοῦδ' ἀνέρος, ἐν χθονὶ κείνῃ
Τύμβος.σῆμα δ' ἔπεστι, καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι.
Magnificè exequias ſtruxerunt: tota parentat
Vrbs cum rege Lyco: iugulant in funera multas
Lanigeras pecudes,defunctis munera ſueta.
Illa dies tumulum erexit regionibus illis:
Quem ſeri poterunt etiam monſtrare nepotes.

Annotat Aretius Hæmacuriam,feſtum fuiſſe apud Peloponneſios,in quo iuuenes Græci, ſeſe ſingulis annis flagris cædebant vſque ad ſanguinem, Pelopis iuxta ſepulchrum,eóque cruore illi litabant. Dicitur idcirco ab αἷμα & κοῦρος *iuuenis*.

πόρῳ κλιθεὶς hoc eſt Ἀλφειῷ ποταμῷ παρακείμενος. Nam πόρος pro ποταμὸς interdum ſumitur, & κλίνομαι pro παράκειμαι,γειτνιάω: vt ἁλὶ κεκλιμένη *mari adiacens*, apud Homer.& λίμνῃ κεκλιμένος apud eundem.

τύμβον ἀμφίπολον.Negant nonnulli monumentum fuiſſe Pelopis, ſed templū potiùs: & Eleos ei priùs ſacra facere ſolitos quàm Ioui: ad Herculis imitationem, qui primus honoris cauſa id fecit.Alij ſumunt pro περιπολούμενον qui circuiri poteſt: quia erat in medio vrbis. Nam οἰκισταὶ qui ſunt coloniarum deductores, ciuitatum conditores ex more in medijs ciuitatibus ſepeliebantur. Alij dicunt ἀμφίπολον appellari,quòd ab ijs qui vel luſum,vel ſpectatum venerant,ob ſplendidam eius ſtructuram circumluſtraretur. Aut quòd cùm in ſtadij medio collocatus eſſet, ab athletis ambiretur. Propriè autem ἀμφίπολος teſte Ammon. eſt κοινὸν ὄνομα τοῦ ἄρρενος καὶ θηλείας δούλης. Hîc dicitur pro

ἐν κύκλῳ περιπολούμενος.

πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ. Cùm magna, tum ad certandum, tum ad ſpectandum, ex vniuerſa Græcia hominum multitudo Piſam conflueret, ibíque eſſet ara in qua hoſpites ſacra faciebant, præſertim antequam certamen inchoaretur (quippe incipiebant Olympia die Lunæ decimo quinto tranſacto, peractis antè ſolennibus ſacrificijs) ideo frequentiſſimam hoſpitibus aram meritò nuncupat. Aiunt quidam Iambum Apollinis filium, accepta à patre diuinandi arte, de religione ibi reſpondere ſolitum ſciſcitantibus: cúmque plurimi eò ad diuinationem venirent, aram πολυξενώτατον dictam. Eámque Iouis & Pelopis fuiſſe cenſent, qui hanc expoſitionem admittunt.

τὸ δὲ κλέος. Intellige ſplendorem & magnificentiam, quæ glorioſum & celebre hoc certamen efficiebant: ſiue ludorum apparatum reſpicias, ſiue victoris athletæ decus & honorem ſpectes.

Δέδορκε. Præt.med.verbi δέρκω. Hîc accipitur paſſiuè pro βλέπεται, περιφανές ἐστι. Actiuè ſumitur initio Aiacis maſtigoph. Sophocl, ἀεὶ μὲν ὦ παῖ Λαρτίου δέδορκά σε.

τᾶν pro comm. τῶν. genit. plur. Doricus. Ὀλυμπιάς. autem hîc ſumitur pro Ὀλυμπικὸς ἀγών. vt Olymp. 2. & 10. Nem. 6. Iſthm. 1.

τηλόθεν pro ἐκ μακροῦ. ἐν δρόμοις Πέλοπος. Hoc eſt *in loco vbi Pelops aduerſus Oenomaum cucurrerat*. ſic dicitur, ἐν δρόμοις Πέλοπος. quia ibi ſe exercebant & certabant athletæ vbi aduerſus Oenomaum cucurrerat Pelops. Vel quia ibi regnauerat, & ſedem poſuerat incolendam, totius Peloponneſi Dominus, & rex Pelops. Vel quia, vt exiſtimarunt quidam, non ſolùm in Iouis, ſed etiam ſimul in Pelopis honorem hi ludi erant ab Hercule inſtituti.

ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται. Hoc eſt ὅπου ταχυτὴς ποδῶν ἁμιλλᾶται. Significatio τοῦ ἵνα pro ὅπου apud alios authores reperitur. Habes exempla in Lexicis. ταχυτάς. Dor. pro ταχυτής. vno vocabulo ποδωκεία.

ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι. Hoc eſt. αἱ τῶν ἀκμαίων ἰσχύες αἱ γενναίως πρὸς τοὺς πόνους χωροῦσι. vbi ἀπὸ κοινοῦ repetendum poſt ἰσχύες, ἐρίζονται. vt ſit ſenſus, *vbi & vires ætate vigentium certant, quæ labores generosè adeunt*. Hæc autem verba, ſunt ἐπεξήγησις qua deſcribuntur Olympia à generibus certaminum. & πένταθλον intelligit author, ſcilicet ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην. Præponit autem ταχυτᾶτα ποδῶν: quia primùm eſt inuenta curſus exercitatio, primáque hæc fuit Olympicorum certaminum conſtitutio, in qua primus omnium Corœbus Eleus victor eſt renuntiatus.

ὁ νικῶν δὲ. Sume participium præſentis, pro participio Aoriſti, ὁ δὲ νικήσας. ſubaudi ἐν τούτῳ ἀγῶνι. λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον hoc eſt περὶ τὸν αὑτοῦ ἐπίλοιπον βίον. ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν. Hoc eſt ἠρεμίαν γλυκεῖαν, Metaphora ſumpta à cœli ſerenitate, quã ſequitur maris tranquillitas. Et μελιτόεσσα nomen eſt poëticum, cuius maſculinum fuerit μελιτόεις, neutrum μελιτόεν. Hoc eſt, *dulcis inſtar mellis, iucundus*. Conſiſtebat hæc animi tranquillitas in perpetua commotione iucunditatis ex ſucceſſus recordatione; quem cùm optarent omnes athletæ (præſertim quia in agone præſtantiſſimo glorioſiſſimum erat vincere, nec ad vlteriorem gloriam prouehi quiſquam poterat) lætitia incredibili perfundebantur, ſi conſeque-

rentur: quæ cùm quotidie recurreret, tranquillè, vitam exigebant. Non enim amplius gloriæ maioris œſtro percellebantur, quia maximam ſibi compararant. Propterea dixit Horatius,

Sunt quos curriculo puluerem Olympicum
Collegiſſe iuuat, metáque feruidis
Euitata rotis, palmáque nobilis
Terrarum dominos euehit ad Deos.

παράφρασις.

quam creat, fouétque perpetua præmiorum recordatio. Fieri autem ſolet vt bonum illud quod noſtris animis quotidie obuerſatur, homini cuiuis mortali ſummum veniat. Ex ijs autem qui hoc bonũ ſunt conſequuti, oportet vt nunc Hieronem Aeolico, varióque carmine, veluti coronamento decorem, qui rectè obſeruata certaminis equeſtris lege ſuperauit. Eóque libentiùs id facio, quòd confido me nullum amicum, ex ijs qui nunc ſunt, vtrumque horum habentem, honeſtarum rerum peritiam, & potentiæ præſtantiam, celebri hymnorũ artificio ornaturum. Deus qui res tuas curat, hanc ſolicitudinem gerit Hiero vt quæ tibi ſunt cordi facilè conſequaris. Quæ niſi citò defecerit, ſpero

ἀντιστρ. κῶλ. ιζ.

ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δ' ἀ-
εὶ παράμερον ἐσλὸν
ὕπατον ἔρχεται παν-
τὶ βροτῶν. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
κεῖνον ἱππικῷ νόμῳ
αἰοληΐδι μολπᾷ
χρή. πέποιθα δὲ ξένον
μή τιν' ἀμφότερα,
καλῶν τε ἴδριν ἄλλον, ἢ δύ-
ναμιν κυριώτερον
τῶν γε νῦν, κλυταῖσι δαιδα-
λωσέμεν ὕμνων πτυ-
χαῖς.
Θεὸς ἐπίτροπος ἐ-
ὼν, τεαῖσι μήδεται
ἔχων τοῦτο κᾶδος Ἱέ-
ρων
μερίμναισιν. εἰ δὲ μὴ ταχὺ λί-
ποι,
ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπο-
μαι

μετάφρασις.

propter præmia victoria. Semper autem quod vno quolibet *die* obuenit *bonum, ſummum venit omni mortali. Me autem coronare illum equeſtri lege Aeolico cantu oportet. Confido enim amicum nullum vtraque* habentem, *& rerum honeſtarum peritum, vel potentia præſtantiorem ex ijs quidem qui nunc ſunt, illuſtribus ornaturum hymnorum plicis. Deus cuſtos* tui, *tuis prouidet curis, habens hanc ſolicitudinem* Hiero. *Quòd ſi non citò defecerit, adhuc ſpero ſuauiorem*

ἀέθλων γ' ἕνεκεν. Hoc eſt διὰ τὰ τοῦ ἀγῶνος βραβεῖα: quæ præmia erant oleagina corona: quã nõ lucri cauſa (non enim oleæ frondes magni ſunt momenti) ſed honoris, famæ, & glorię gratia magni faciebãt. Videtur autem illam tranquillitatis fruitionem, ad victoriam Olympici ludi reſtringere, propter cuius præmia victor ſemper lætetur: cùm alijs de rebus triſtari poſſit: ſiquidem multæ diuerſæque calamitates vitam humanam circunſtant.

τὸ δ' ἀεὶ παράμερον. Dor. παράμερος pro comm. παρήμερος *quotidianus*, ὁ παρ' ἑκάστην ἡμέραν ὢν, ἢ γινόμενος: *qui ſingulis diebus eſt, fit, vel obuenit.* vt παρήμερα πράγματα. *res quæ quotidie accidunt, aut geruntur*, παράμερος ἄρτος *quotidianus panis.* Vult probare nullam eſſe maiorem fœlicitatem ea quæ ex huius certa-

minis victoria & præmijs proficiſcitur: & hanc rationem affert, quia ſingulis diebus recurrit. q. d. *Bonum illud quod animis noſtris quotidie obuerſatur, eſt maximum & ſummum: fœlicitas autem illa quam palma nobilis Olympicorum ludorum victoribus creat, reliquam vitam comitatur: proinde eſt bonum ſummum, eóque maius nullum inueniatur.* Loquitur ex communi hominum ſenſu, qui cùm ſint ἐφήμεροι, ἐφήμερα φρονοῦντες, & in diem viuant, præſentibus tantùm afficiuntur: nec præteritorum bonorum meminiſſe ſolent: ſed quod in dies bonum malúmue obuenit, ſolummodo conſiderant.

ὕπατον comparatè dicit. Nam bonum illud ſummum aſſerit, quod vno quolibet die obuenit, cùm alia ſint quæ minora mereant dici, ſi obiter tantùm ijs fruamur. Quare non vnicam eſſe hanc, ſed maximam tranquillitatis reliquæ vitæ materiam innuit: non vnicum ſed maximum bonum, quod multis æquipolleat, & in quo lubens animus acquieſcat. Rei autem bene geſtæ memoriam καθ' ἑκάστην ἡμέραν refricabat continuus honor, & ſumptus quem deinceps ex impenſa publica victores faciebant: quod ex his Xenophanis Colophonij verbis colligere eſt.

Ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο,
  Ἢ πενταθλεύων ἔνθα Διὸς τέμενος,
Πὰρ Πίσαο ῥοῆς ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων,
  Ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων.
Εἴτ' ἔτι δεινὸν ἄεθλον ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
  Ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν.
Καί κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο
  Καί κε σιτεῖη δὴ δημοσίων κτεάνων.
Ἐκ πόλεως καὶ δῶρον ὅ οἱ κειμήλιον εἴη.
  Εἴτε καὶ ἵπποισιν ταῦτά γ' ἅπαντα λάχοι.
Quòd ſiquis leuitate pedum certamina tentet,
  Pentathlum ſiquis, eſt vbi ſylua Iouis,
Hîc prope Piſæas vndas, vbi Olympia ſurgit:
  Seu grauis ars pugilum, ſiue palaſtra iuuat,
Seu graue certamen quod pancration dixêre,
  Ciuibus ad ſummum mox venerandus erit.
Huic dabitur ſedes inter certamina prima.
  Impenſa hinc illi publica ſumptus erit.
Donáque ab vrbe feret, quæ ſint monumenta per æuum,
  Atque hæc vel celeri conſequeretur equo.

ἐσλόν. Dor. pro poëtico ἐσθλόν. De re, & de perſona dicitur. vide lexica. Magnum etymolog. deducit ab ἐθέλω, quòd ea cupiamus quæ ſunt bona.

βροτῷ pro ἀνθρώπῳ. Sic autem hæc declares. ἀεὶ δὲ τὸ ἀγαθὸν, τὸ κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν, κράτιστον καὶ ὕψιστον ἔρχεται παντὶ τῷ ἀνθρώπῳ.

ἐμὲ δέ. Nunc totus ad Hieronem, à quo digreſſus erat, in odæ colophonem redit, qui cùm victoriam reportarit, tantæ tranquillitatis cauſam, meritò celebrandus eſt encomio. στεφανῶσαι cum alluſione transfert à coronis quibus Olympionicæ

pionicæ decorabantur, quæ quidem flacceſcunt, ſed carmina ſemper virent. q. d. ἐμὲ δὲ πρέπει ἐγκωμιάσαι ἐκεῖνον τὸν ἐξ Ὀλυμπίας ἐν νόμῳ ἱππίῳ νενικηκότα, διὰ μολπῆς αἰολίδος.

ἱππικῷ νόμῳ. Supple ὃν ὑποθέμην ἱππικῷ νόμῳ νικήσαντα: vt ſit hic ſenſus, *Oportet me Aeolico cantu mihi propoſitum Hieronem coronare, qui lege equeſtri vicit.* Lege autem ſancitum erat, authore Triclinio, vt non ſolùm proprijs pedibus curſu pedeſtri: ſed equis etiam equitando certarent in Olympicis, celete nimirum, curru, & quadrigis. Vel equeſtri lege dicit victorem, quòd bene & ἀκριβῶς obſeruato certaminis ritu ſuperauerit, ita vt citra fauorem coronam acceperit.

αἰοληΐδι. Poët. pro αἰολίδι comm. fit ab αἰολίς. cui additur ε. & fit inuſitatum αἰολεΐς. Deinde poët. & Ion. ει diſſoluitur in ηϊ. Vox iſta ſumitur pro Πινδαρικῇ, ſi verum eſt ex Aeoli propagine oriundum Pindarum. Vel pro Θηβαϊκῇ: quia Aeoles aliquando Thebas incoluerunt: vel pro ποικίλῃ *varia, variegata*: nã αἰόλος *variegatum* ſignificat. Variegantur autẽ carmina ſtrophis, antiſtrophis, epodis, tum modulatione quæ fit ad lyram citharámue. Quam ſententiã cæteris antepono. Neque putem poëtam reſpicere ad illud Αἰολέων ἦθος, de quo Athenæus, cuius cantus eſt ſuperbus, & tumidus, molle tamen quippiam habet, quandoquidem teſtatus eſt ſe Doricam accipere velle citharam, cuius modulatio eſt grauis.

μολπᾷ Dor. μολπῇ. à præt. medio μέμολπα. verbi poët. μέλπω *cano, celebro.*

πέποιθα δὲ ξένον. Hæc ad Pindarum, & Hieronem refero. q. d. *Hieronem laudaturus ſum, quod eò ſtudioſius faciam, quia ſcio & confido mihi nullum eſſe amicum hoc tempore, & ingenio clariorem, & potentia potiorem: ac proinde qui laudari magis meruerit.* Sic modeſtè ſua carmina commendabit poëta, & Hieronem à rerum honeſtarum ſtudio, & potentiæ præſtantia laudabit. Itaque non aſſentior ijs, qui ad ſolum Pindarum hæc referunt, vt ſentiant eum velle Hieronem canere, ſui ingenij viribus fretum. Quaſi ſit ſenſus huiuſmodi. *Confido nullum aliũ eſſe poëtam, eorum qui nunc ſunt, Hieronis amicum, qui me rerum præclararum peritia, & ingenij facultate ſuperet, ad laudes Hieronis præclariùs hymno perſequendas.* Neque enim eſt veriſimile Pindaro veniſſe in mentem vt ſe alijs præferret: ſiquidem nihil eſt inuidioſius, nihil ſordidius quàm ſeipſum tantopere laudare. Sic igitur proſa reddas hanc periodum. Πέπεισμαι ἀκριβῶς μηδένα μὲν ἔτι φίλον τῶν νῦν ἀνθρώπων ἐγκωμιάσειν τοῖς ὕμνοις, ἀμφότερα ἔχοντα, καὶ ἐπισήμονα τὰ κατὰ ψυχὴν, καὶ σώματος ἰσχὺν τούτου ἀνδρειότερον.

ξένον ſume pro φίλον. μή τινα pro μηδένα. τῶν γε νῦν ſupple ἀνθρώπων. κλυταῖσι. poët. pro κλυταῖς. δαιδαλωσέμεν Ion. & Dor. infinit. pro δαιδαλώσειν. à verbo poëtico δαιδαλόω pro comm. δαιδάλλω.

ὕμνων πτυχαῖς. Periphraſis pro ὕμνοις. vel eſt metaphora ſumpta ab ijs quæ plicis δαιδάλλονται & ποικίλλονται vt per χρόνον quam & Aretius notat, tacitè etiam ſua carmina commendet, quòd varia ſententiarum, & verborum ornamenta habeant.

Θεὸς ἐπίτροπος. Apoſtrophe ad Hieronem cum εὐχῇ, vt eius dignitatem Deus foueat. ἐπίτροπος hoc eſt φροντιςὴς τῆς σῆς εὐδαιμονίας. Huius periodi varium ſenſum

proponit Schol. ſed huius loci perſpicuitatem à noſtra haurito paraphraſi. Atque hic breuitatis cauſa reliquas interpretationes omitto.

ἰὼν. Ion. partic. pro *ὢν* verbi *εἰμὶ. τεαῖσι.* pro *τεαῖς.* & hoc Dores pro *σαῖς.* Nam Dor. *τεὸς* dicunt pro *σὸς tuus. μερίμναισιν.* poët. pro *μερίμναις.* Ita hæc reddas. *Θεὸς ὁ ἐπάρχων σὸς φροντιστὴς ἐν ταῖς σου μερίμναις, τὰ ὑπὲρ σου βουλεύεται.*

εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι. Subaudi *ζωὴ* vita, vel *κῆδος ἐπιτρόπου Θεοῦ.* Sed poſteriorem ſenſum præfero: quia retulit rerum Hieronis ſucceſſum ad diuinam prouidentiam, qua deficiente non præberetur Pindaro nouum laudis argumentum.

παράφρασις.

me profectum ad Cronium Olympiæ promontorium ſoli expoſitum, & ex victoria quam celeri quadriiugo curru adeptus fueris, nactum laudis materiā, vnde ad verborum copiam via ſternitur, ſuauius carmē decantaturum. Itaque muſa robuſtiſſimum telum, magnam nimirum cōponendi carminis facultatē alit mihi. Hominum autē alij alijs maiorē dignitatis gradum obtinent: ſed rex ad ſupremum eſt euectus, ita vt nemo ſit ipſo ſuperior. Idcirco ne longiùs oculos circunferas vt dignitatem regia maiorem inuenias. In cuius ſublimitate vtinam reliquum vitæ tempus exigas: ego verò quandiu viuam, cum tantis victoribus, qualis tu es, conuerſer, & canendi peritia vbique apud Græcos ſim conſpicuus

ἐπῳ. κῶλ. ιγ.

σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν,
ἐπίκουρον εὑρὼν
ὁδὸν λόγων, παρ' εὐδείελον ἐλθὼν
Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν μοῖσα καρτερώ-
τατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει. ἐπ' ἄλλοι-
σι δ' ἄλλοι μεγάλοι. τὸ δ' ἔσχατον
κορυ-
φοῦται βασιλεῦσι· μηκέτι
πάπταινε πόρσιον.
εἴη σέ τε τοῦτον
ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ
τε τοσσάδε νικαφόροις
ὁμιλεῖν, πρόφαντον σοφίαν καθ' Ἕλ-
λανας ἐόντα παντᾷ.

μετάφρασις.

cum curru celeri[...] decantaturū, ad[...] cem nactum viam [...] borum, ad expoſit[...] ſoli quum venero Cronium. Mihi igitur Mu[...] ſa fortißimum tel[...] robore nutrit. Ali[...] pra alios magni [...] ſupremū verò ad [...] mitatem attollitur [...] regibus. Ne amp[...] circunſpice longius. C[...] tingat te hoc vitæ te[...] in ſublimi tranſigere: méque tantis cum victoribus [...] ſari conſpicuum ſapientia inter Græcos vbique.

κλεΐξειν. Infin. futuri 1. Dor. pro comm. *κλεΐσειν.* à verbo *κλεΐζω* quod per ectaſin dicitur *κλεΐζω* deinde fit diſſyllabum *κλῄζω.* Oritur à *κλέος laus, gloria.* Vide *κλέω.* Deinde *κλείω.* & *κλεΐζω. τὸ δοξάζω.*

ὁδὸν λόγων ἐπίκουρον. Victoriam intellige curru quadriiugo partam, quæ hymni materiam longè ſuauiorem ſuppeditaret: ſiquidem re iterum præclarè gesta adiuta fuiſſet Muſa Pindari, cui quo pluribus factis is ſe commendaſſet, ampliora ad extollendam virtutem ſæpius exploratam ſpatia patuiſſent.

εὐδείελον. Rectè Triclinius meo iudicio hanc vocem ſic exponit, *τὸν μετέωρον, καὶ καλῶς ἔχοντα τοῦ ἡλίου κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν, καὶ τὰ περὶ τὴν δείλην ἑώαν. ſublimem & ſitum tum ad ſolis occaſum, tum ad ortum.* Nam promontorium illud ob altitudinem ſuam citius matutinum ſolem recipiebat, ſerius veſpertinum amittebat. Dicitur *εὐδείελος* quaſi *εὖ πρὸς δείλην, δηλαδὴ ἑώαν καὶ ὀψίαν, κείμενος.*

Κρόνιον. Synecdoche partis Olympiæ, pro tota vrbe. Erat enim Cronius collis, ſeu promontorium illius vrbis, ex quo athletæ certantes conſpiciebantur: cùm circa ipſum ludi celebrarentur.

καρτερώτατον βέλος. Intellige metaphoricè validam magnámque hymni componendi facultatem. Similis eſt metaphora 2. Olymp. *ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον*, &c. *ἀλκᾷ* Dor. datiuus pro *ἀλκῇ*.

ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι. Non poſſum admittere eorum interpretationem qui ſubaudiunt *πράγμασι*: quia non agitur de ijs qui aliqua virtute excellunt, ſed de ijs qui alij alijs gradum & dignitatem ſuperiorem poſſident: vt colligere eſt ex eo quod addit, ſupremum attolli in regibus, quò nihil longiùs reſpicias, nihil altiùs ſuſpicias. Quod niſi ſic intelligas, non tam bene cohærebit ſententia.

τὸ δ' ἔσχατον. Hoc eſt, *τὸ τελευταῖον, καὶ τὸ ὑπερβολὴν ἔχον.* Ideo Petrus regem *ὑπερέχοντα* vocat. & à Philone dicitur *παρεμπεμφθεὶς ὑπὸ τῆς φύσεως, ἐπὶ πρύμναν, αὐωτάτω.* & à Philippo, *ἐξουσίαν ἰσόθεον* accepiſſe. Pariter ait Philo, *Τῇ μὲν οὐσίᾳ τοῦ σώματος, ἴσος παντὸς ἀνθρώπου ὁ βασιλεύς. τῇ ἐξουσίᾳ δὲ τοῦ ἀξιώματος, ὅμοιός ἐστι τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ. οὐκ ἔχει γὰρ ἐπὶ γῆς αὐτοῦ ὑψηλότερον.* *Corpore quidem rex cuiuis alteri homini par eſt: poteſtate verò dignitatis, ſimilis eſt ei qui ſupra omnes eſt Deo: non enim habet in terris ſe quicquam excelſius.*

πόρσιον. Poët. aduerb. pro comm. *πορρώτερον.* Deducitur à *πρόσω*, per metatheſin *πόρσω.* comparat. *πόρσιον.* ſuperlat. *πόρσιστα* qui extat Ode 9. Nem. pro hoc diceres *μηκέτι ἀπόβλεπε προσωτέρω.*

εἴη σε τοῦτον. Epilogus qui gemino voto conſtat. Priore, perpetuam Hieroni regiam dignitatem optat: poſteriore, vt ſibi contingat nomine carminum per vniuerſam Græciam clarere, quibus non alijs ſolùm, ſed ſibi quoque famam immortalem pariat. Hæc ita declares, *εἴη δέ σε μὲν τοῦτον τὸν χρόνον ὃν ζῶμεν ἐν ὕψει καὶ εὐδαιμονίᾳ διαζῆν, ἐμὲ δὲ τοὺς νικῶντας ὑμνεῖν, φανερὸν τῇ σοφίᾳ πανταχῇ κατὰ τοὺς Ἕλληνας ὄντα.*

τοσσάδε νικαφόροις pro *τοσούτοις νικηφόροις.* primùm *τοσσάδε.* pro *τοσάδε.* Deinde *νικαφόροις* pro *νικηφόροις.*

ὑψοῦ πατεῖν. Pro *διέρχεσθαι ἐν ὕψει.*

ἐμὲ δέ. Notandum poëtam non gloriari ſe ſapientia poëſeos eſſe conſpicuum, ſed optare vt talis ſit, & videatur: alioqui in manifeſtam arrogantiæ ſuſpicionem incideret. Hic Dor. eſt *Ἕλλανας* pro *Ἕλληνας* & *παντᾷ*, pro *πάντη.*

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ,
Ἅρματι.

ΕΙΔΟΣ Β.

THERONI AGRIGENTINO,
curru victoriam adepto.

ODE II.

ARGVMENTVM.

Laudatur Theron Agrigentinus tyrannus, à victoria quam quadriiugo curru in Olympijs eſt adeptus; item à iuſtitia, liberalitate, fortitudine, & maiorum claritudine: quorum fortunam occaſione ſumpta attingit. Tum digreſſiones ad Semelen, Inonem, Peleum, Achillem, alióſque intertexit: atque obiter loca Beatorum, & Damnatorum apud inferos deſignat. Tandem concludit Oden ſui carminis, & Theronis liberalitatis laude.

παράφρασις.

Vos ô hymni, qui tanquã citharæ domini, modulos eius moderamini: quẽ Deũ, quem heroẽm, quem virum ſumemus celebrandum? Sanè cùm Piſa ſit Ioui ſacra, & ibi Olympicum certamen ei⁹ in honorẽ inſtituerit Hercules, offerens primitias ſpoliorũ debellati Augiæ, alterutri⁹, imò vtriuſq; laudes nõ abs re canerem⁹. Sed victoria Theronis me in prę ſentia totũ ad ſe conuertit. Itaq; Theronẽ encomio cohoneſtandũ ſumam, & magna voce prædicabo victoriam, quam curru quadrijugo eſt adeptus vir ille, non ſolùm hac re commendandus, ſed ob alias quoq; virtutes ſuſpiciendus, vt qui ſit iuſtus hoſpitalitatis obſeruator, pa riæ columen & fulcimentum, flos clarorum maiorum, & ſubditarum vrbium rectus moderator.

στροφὴ α. κωλ. ιδ.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι,
τίνα Θεὸν, τίν' ἥρωα,
τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;
ἤτοι Πίσα μὲν Διός.
Ὀλυμπιάδα δ' ἔστα-
σεν Ἡρακλέης,
ἀκρόθινα πολέμου.
Θήρωνα δὲ τετραορίας
ἕνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον ὀπὶ,
δίκαιον ξένον,
ἔρεισμ' Ἀκράγαντος,
εὐωνύμων τε πατέρων
ἄωτον, ὀρθόπολιν.

μετάφρασις.

Hymni dominantes citharæ, quem Deum, quem heroẽ, quem virum celebrabimus? Sanè Piſa quidem Iouis eſt: Olympicum autem certamen inſtituit Hercules, primitias ſpoliorum belli. Sed Theronem ob curſum in quadrigis victorem, ſonare oportet voce, iuſtum hoſpitem, columen Agrigenti, clarorum progenitorum florem, vrbium rectorem.

Θήρωνι Ἀκραγαντίνῳ. Therō Siculus Agrigentinorum tyrannus, fuit genere Thebanus, ab Oedipode oriundus, Aeneſidemi filius. Cōntraxit affinitatem cum Gelone tyranno, cui Demaretam filiam dedit in vxorem, à qua Demareteum numiſma eſt appellatum. Idem filiam Polyzeli fratris Hieronis vxorem duxit, vt ait Timæus: hic teſte Herodoto l. 7. Terillum Himeræ tyrannide deiecit, & vnà cum Gelone Amilcarem Pœnorum ducem prælio ſuperauit, eodem die quo Græci Perſas ad Salaminem profligarunt. Eſt item Theron alius apud Virgil. Aen. 10. quem Aeneas occidit.

ſtrauítque Latinos,
Occiſo Therone virûm qui maximus vltro
Aeneam petit.

Noſtri Theronis maiores hac ſerie ad Laiū referuntur, ita deſcēdentes, Laius, cuius filius Oedipus, eius Polynices, eius Therſander, eius Tiſamenes, cuius Anteſiō, cuius Theras, cuius Samus, cuius Telemachus, cuius Chalciopeus, cuiꝰ Ommenides, cuius Aeneſidamus, cuius Theron hic Siculus Agrigēti dominus.

Ἀκραγαντίνῳ. *Acragas* Græcis, *Agrigentum* Latinis, authore Stephano, vrbs Siciliæ à præterlabente flumine appellata. De qua vide Pomp. Melam li. 2. c. 7. Volaterr. l. 6. Strab. l. 6. Dici placet ab ἄκρον & γῆ, quaſi dicas *primariam* & *fertilem*. vel ab ἀγρὸς & γῆ *ager*, & *terra*: quaſi præſtantiſſimum ſolum. Sunt qui oppido nomen affirment datum ab Agragante Iouis & Aſteropes filio.

ἅρματι. Supple νενικηκότι. Quæ Olympias erat ſeptuageſima ſeptima. Notatur victoriæ genus: nimirum quadrigis. Cœpit autem certamen curule vigeſima quinta Olympiade, primúſque victoriam reportauit Pagondas Thebanus. Et quamuis tunc ſolùm admiſſum fuerit in Olympiā curule certamen, tamen non erat nouum, ſed iam alijs ſæculis vſitatum, vt ex 23. Iliad. apparet. Perficiebatur ad metam currendo, eámque non attingendo, ſed declinando, ita tamen vt currus attigiſſe viſus fuiſſet, celeriter præteruehendo. Quod videtur docuiſſe Horatius Od. 1. l. 1. Carm.

Metáque feruidis
Euitata rotis.

Cúmque temporibus Homeri nobiles curru exercerentur, curſuro Antilocho currus regendi præcepta tradit Neſtor, in his. Il. 23.

Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους.
Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ
Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν. ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
Ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι,
Κύκλου ποιητοῖο, λίθου δ' ἀλεάσθαι ἐπαυρεῖν,
Μήπως ἵππους τε τρώσῃς κατὰ θ' ἅρματα ἄξῃς
Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δέ σοι αὐτῷ
Ἔσσεται· ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
Εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,

Οὐ ἔσθ' ὅς κέν σ' ἐλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ. hoc eſt.

Huic tu valdè appropinquans impelle propè currum & equos:
Ipſe verò incumbe benefacto in curru
Paululum in ſiniſtram horum: at dextrum equum
Punge vociferans, laxáque ei habenas manibus:
Ad metam autem tibi ſiniſter equus appropinquet,
Vt tibi modiolus videatur ſummum attigiſſe
Rota benefacta: in lapidem verò vites impingere,
Ne quo modo equóſque vulneres, & currus confringas,
Gaudium quidem alijs, probrum verò tibi
Erit: proinde dilecte prudens cautus eſto:
Si enim ad metam præteruehari perſequens,
Non erit qui te aſſequatur tranſiliens, neque prætereat.

Hæc cùm ignoraret Pſeudoreſtes malè corruit: qui (vt eſt in Electra Sophoclis) cùm laxata læua habena, ex equis alter curſum inflexiſſet, imprudens ad ſummam columnam offendit: quo facto modiolos rotarum, axémque perfregit, ipſe ex curru excuſſus eſt: deinde loris implicatum equi huc illuc fugientes miſerè diſcerpſerunt. Amphitryo apud Theocritum præcepta Neſtoreïs ſimilia filio tradit.

Ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι, καὶ περὶ νύσσαν
Ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάξαι,
Ἀμφιτρύων ὃν παῖδα φρονέων ἐδίδαξε.
Ita equos currui iunctos agitare, & circum metam
Tuto inflectere rota modiolum vt eam vitaret,
Amphitryo filium ſuum prudens docebat.

Quare hæc Ode Theroni pro vitata à quadrigis meta, contexitur.

εἶδος β. Hæc Oda ſecundo collocatur ordine, ſecundum victoriæ tempus. Hiero enim ſeptuageſimam tertiam Celete, Theron ſeptuageſimam ſeptimam Olympiadem quadrigis vicit.

ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι. Exordium ducitur à propoſitione, quæ interrogatione, & ſubiectione conſtat. In quibus eſt *ἀπορία*, cùm veluti hæſitet in perſonarum delectu. Quod imitatur Horatius. l. 1. Car. Ode 12.

Quem virum, aut Heroa, lyra, vel acri
Tibia ſumes celebrare Clio?
Quem Deum cuius recinet iocoſa
Montis imago?

Differt tamen nominum inuerſione, Pindarus habet

Θεὸν, ἥρωα, ἄνδρα. Horatius, *Virum, heroa Deum.*

Dicuntur hymni *ἀναξιφόρμιγγες*. hoc eſt *ἄνακτες* ſeu *ἀνάσσοντες τῆς φόρμιγγος*: quia primùm carmina componuntur, deinde ad hæc lyra aptatur, vt ſuam poſſi det melodiam: & vt ait Triclinius, lyra eſt *ὑπουργὸς τῶν ὕμνων*, *miniſtra hymnorum*. Scholiaſtes exponit etiam per paſſiuam vocem quaſi *ὑπὸ τῆς φόρμιγγος ἀνασσόμενοι*, *Hymni cithara dominio ſubiecti*. Sed prior interpretatio eſt potior. Nam

(vt meo iudicio rectè obſeruat Triclinius) nomen iſtiuſmodi cōpoſitionis non denotat πάθος, ſed ἐνέργειαν vt ἀλεξίμαχος, παυσίμαχος, πλήξιππος, ἀλεξικάκης *malorum depulſor, mala ſedans, equorum domitor, dirarum depulſor,* ſic ἀλεξίμορος, *mortis expulſor,* ἀλεξιφάρμακον *remedium aduerſus venena*: aliáque id genus.

τίνα θεόν. Quod eſt ἀπορία, hoc eſt *addubitatio,* ratione poetæ, qui incertus eſt quod ſumpturus ſit canendi argumentum: Id fit ἀνακοίνωσις hoc eſt *communicatio*, ratione cùm poetæ tum Muſæ, cum qua conſultando communicat genus argumenti tractandi.

ἤτοι Πίσα μὲν, Διός. Subiectio qua ſuperiori interrogationi reſpondet: primùm huic τίνα θεόν: quando dicit, Piſa quidem eſt Iouis. Eſt enim Piſa illi Deo ſacra ob quinquennalem, quæ ibi fiebat, ſacrorum ipſi certaminum celebrationem. De Piſa vide ſuperiori Oda. Supple hìc ἱερόν ἐστι.

Ὀλυμπιάδα δέ. hoc eſt τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα: vt ſuperiori Oda vocem hanc ſumi docuimus, in τῶν Ὀλυμπιάδων κλέος, ſtrophe 4. τὸ δὲ ἔστασεν Dor. pro ἔστησεν. à verbo ἵστημι. Scriptum reliquit Iſacius Herculem Alcmenæ filium, at non Idæum Dactylum Olympia in Iouis honorem inſtituiſſe: ídque videtur in his atteſtari Pindarus. Ferunt enim Herculem poſt debellatum Augiam Elidis regem, quoniam ſibi promiſſam mercedem ob fimi boum purgationem non accepiſſet, ex illis populationibus & præda certamen inſtituiſſe Ioui Olympico, atque illud Olympicum nominaſſe. Vide *Augiæ ſtabulum repurgare,* apud Eraſm. Secundo loco, huic reſpondet τίν' ἥρωα. Nam Heros habitus eſt Hercules.

ἀκρόθινα πολέμου. Transfert hanc vocem à primitijs frugum, pro qua dixit Euripides, ἀκροθίνια. Sed addit πολέμου, vt differentiam indicet & κατάχρησιν exponat. Nam vox iſta propriè ſignificat primitias frugum, videlicet frumenti, tritici, hordei: ex ἄκρον *ſummum*, & θὶν *aceruus*: quia ex ſummitate acerui decerpebantur. Hic verò abuſiuè manubias belli appellat, quas Ioui, hoc certamine inſtituto, tum primùm conſecrauit. De hac voce vide Theſaurum Stephani.

Θήρωνα δέ, Tertio huic reſpondet τίν' ἄνδρα. Cuius nomen hìc ſubjicit, nimirum Theronem, in quo magnam laudum ſegetem inuenit, Fortitudinem & dexteritatem, qua certaminis Olympici victoriam obtinuit: hoſpitalitatem, patriæ defenſionem, virtutis lumen clarius quàm in maioribus, rectum in vrbes ſubditas imperium.

τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου. hoc eſt ἐνδέχεται μέλλειν ὑμνεῖν, ὅτι τεθρίππῳ ἐνίκησε. Vox τετραορία eſt poëtica pro τέθριππος, vel τέθριππον. Fit à τέτορα. Dor. pro τέσσαρα Atticè, & τέσσαρα comm. & ſyncope τέτρα. & verbo ἀείρω τὸ συζευγνύω *iungo*. Cuius præt. med. eſt ἦορα. & neglecto augmento ἄορα. Nomen adiectiuum eſt τέτρωρος vel τετράορος *quadriiugus*. νικαφόρου. pro νικηφόρου. à νίκη *victoria*, & φέρω *reporto*.

γεγωνητέον. Gerundium, quod ſignificat ὑμνητέον. A verbo γεγωνέω quod quid ſit vide apud Euſtathium. Ab authore noſtro hìc ſumitur pro ὑμνεῖν *celebrare*, & *alta voce prædicare*. vt & Pyth. Ode 9,

ὀπί hoc eſt φωνῇ. Duplex vocis ὄψ eſt ſignificatio: aliquando eſt φωνή. aliquan-

do ὄψις: de qua vide lexica.

δίκαιον ξένον. Secundum laudis argumentum, ab hoſpitalitate: cuius iura ſati obſeruare dicitur, quando δίκαιον ξένον vocat. Hic hoſpitem eum intelligit, qui excipit hoſpitio: aliàs & ſumitur pro eo qui excipitur. In hoſpitalitate iuſtitia etiam erat obſeruanda: hoc eſt, non ſolùm nulla iniuria inferenda, ſed beneficentia in hoſpites exercenda, vnde Odyſſ. 2.

οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον ξείνους.

Nec honeſtum nec iuſtum eſt lædere hoſpites.

πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες ξεῖνοι.

vt Odyſſ. 3. idem ait: vnde & ξένιος Ζεύς, qui hoſpitibus iura dare dicitur. Rectè igitur δίκαιον ξένον dixit.

ἔρεισμα. hoc eſt ϛήριγμα, τείχισμα, ἀσφάλεια. *columen, arx, tutela.* Sic Lucianus quendam vocat ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων. Metaphora ſumpta à fulcris illis quibus innititur & firmatur ædificium. Et eſt hoc tertium laudis argumentum: quòd Theron ſit patriæ columen, & fulcimentum.

εὐωνύμων τε πατέρων. hoc eſt εὐκλεῶν προγόνων. Fit εὐώνυμος, ex εὖ, & ὄνυμα Aeol. pro ὄνομα. dicitur *clarus, boni nominis*: aliàs ἀριστερός, ſeu λαιὸς *ſiniſter*, *læuus*, vt εὐώνυμος χείρ. ídque κατ' ἀντίφρασιν, vel κατ' εὐφημισμόν. De voce ἄωτος dictum ſuperiori Oda. Eſtque in his quartum laudis argumentum. Nam etſi pro Roſcio Amerino dicat Cicero eum ſibi proprium, ſolúmque videri honorem, quem neque maiorum commendatione, neque per alterius calamitatem aſſequutus ſis: tamen honorificum eſt claros progenitores habuiſſe, ſi non modo non degeneres ab ijs, ſed etiam virtute & nomine ſuperes. Propterea cæteris addit Theronis laudibus, hanc quoque eximiam, quòd ſit flos clarorum auorum. Sic Horatius Mecænatem facit commẽdatiorem, quòd regibus atauis eſſet editus. Theronis progenitores clari fùerunt, vt qui Cadmi nepotes.

ὀρθόπολιν. hoc eſt ὀρθῶν καὶ σώζων τὴν πόλιν. Quod facit qui remp. afflictam erigit, malè moratam corrigit, bonis legibus dirigit. Quintum laudis argumentum. Magiſtratns, & Principis epitheton pöëticum: potéſtque per alia quæ apud Scholiaſten extant expòni, nimirum ἐρυσίπολις, & σωζόπολις.

παράφρασις.

Qui poſtquam relicta patria, ſedes non ſine magno animi labore ſubinde mutaſſent, tãdem proximam fluuij ſedem incoluerunt, ſcilicet Agrigentum, ſacro Mineruæ templo decoratum: atque ita virtutibus natiuis excelluerunt: quæ comite fœlici fato, diuitias & gratiam ſortitæ ſunt, vt in Sicilia omnium nobiliſſimi, & illuſtriſſimi cenſerẽtur. Quo-

ἀντιστρο. κωλ. ιδ'.

καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ,
ἱερὸν ἔσχον οἴκημα
ποταμοῦ. Σικελίας τ' ἔσαν
ὀφθαλμός· αἰών τ' ἔφεπε μόρσιμος, πλοῦτόν τε
καὶ χάριν ἄγων
γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας,
ἕδος ὀλύμπου νέμων,
ἀέθλων τε κορυφάν,

μετάφρασις.

Qui cùm laboraſſet multum animo, ſacrã tenuerũt ſedem fluuij: Siciliæque fuerant oculus: vitaque inſequebatur fœlix diuitias & gratiam ag- rens natiuis virtuti- Verùm ô Saturnie, Rhea, ſedem Olympi gubernans, & certamin- ru-

πόρον τ' Ἀλφεοῦ,
ἰανθεὶς ἀοιδαῖς,
εὔφρων ἄρουραν ἔτι πα-
τρίαν σφίσιν κόμισον,

ſummitatem, meatumq́; Alphei, delectatus hymnis, beneuolus aruum patrium adhuc ipſis cura,

rum hæreditaria terra cùm per ſeriem nepotum ad Theronem vſque deſcenderit, oratum te velim Iupiter Saturni & Rheę fili, qui cœlum, qui olympicum certamē omnium præſtantiſſimum, & meatum Alphei regis, vt hiſce meis hymnis cum delectatione exauditis, beneuolentiā tuā poſteris, ſcilicet Theroni & Xenocrati teſteris, conſeruato ipſis natali & hæreditario ſolo: adeò vt nullis inimicorū odijs, nullis vicinorum bellis inde expellātur.

καμόντες οἳ πολλὰ. Ex eo quod progenitorum clarorum florem appellauit Theronem, Pindarus anſam arripit illorum hiſtoriam attingendi: quum ait labores ab ipſis exantlatos eſſe, quibus ſuperatis ſacram fluuij ſedem tenuerunt. Sed quorum habet rationem? Illa diuerſimodè narrantur. Quidam hoc ideo dictum intelligunt, Theronis auos multum animo laboraſſe, quia cùm antè Rhodij eſſent, belli ciuilis fugiendi cauſa, mutata ſede Siciliam incoluerunt: ibíque contra barbaros geſto bello vrbem condiderunt. Sed quam vrbem? Ariſtarchus Acragantem putat, Acraganti fluuio homonymam. Sed Artemon Gelam ſentit intelligendam, Gelæ fluuio homonymam, & Agrigentinos fuiſſe Geloorum colonos. Et hinc colligit, illud καμόντες πολλὰ, referendum non ad Agrigenti, ſed ad Gelæ conditores. Illi enim hoſpitio excepti ſunt à Rhæſto: hi verò ægrè & vix locum occuparunt. Etenim Antiphemus Rhodius, & Entimus Cretenſis, qui coloniam miſerant Gelam, primùm quidem non mediocriter in congregandis hominibus laborarunt, illos è Peloponneſo, Rhodo, & Creta cogentes ad traiectū: deinde in habitatione conſtruenda, rurſus confecto cum Sicanis bello. Sed Artemonem erroris arguit Menecrates. Antiphemum enim, eiúſq; ſocios de migrandis ſedibus, & ponēda colonia laboraſſe negat: imò ex facili omnia ſucceſſiſſe aſſerit: & totum ad hanc hiſtoriam refert: ſcilicet, Theronis maiores à Cadmo fuiſſe oriundos, Cadmo fuiſſe filium Polydorum, Polydoro Aemonem: Aemonē hunc cùm in venatione ciuem quendam occidiſſet, cum ſocijs Athenas ſeceſſiſſe: poſtea relictis Athenis, Rhodum cum Argiuis incoluiſſe. Tandem Agrigentum veniſſe, & ad Theronem vſque viginti ſeptem generationes fuiſſe numeratas. Quæ Menecratis ſententia videtur præferenda. Omitto Hippoſtrati hiſtoriam, qui maiores Agrigentinorum Gellenos ait non adeò diuites fuiſſe: ſed pro cuſtodia vrbis ſtipendia merendo moleſtè & humiliter vixiſſe.

ἱερὸν ἔσχον οἴκημα. Sacrā ſedem fluuij appellat Agrigentum περιφραστικῶς, quia vrbs illa prope fluuiū nominis eiuſdem condita, veneratiſſimum habebat Mineruæ templum: vel quia Agrigentum Proſerpinæ pro ſponſalibus donis à Ioue datum eſt. Quanquam ſunt qui hoc referre velint ad Gelam Gelæ fluuio homonymam. Sed veriſimilius eſt dę Agrigento ſacram ſedem eſſe intelligendam. Sic Horat. Syluam Albuneam fluuio cognominem, vocauit domum Albuneæ, niſi vrbem ibi ſitam, Tibur nimirum intelligas.

Σικελίας τ' ἔσαν. Maiores Theronis *Oculum* Siciliæ vocat, totius regionis illuſtriſſimos & nobiliſſimos: metaphora ſumpta ab oculo, quæ corporis pars eſt præſtantiſſima, & clariſſima, ſine quo vita eſt infœlix, nec morte multò me-

lior. Similis tranſlatio apud Cicer. de Nat. Deor. extat, *Hi duos oculos oræ maritimæ effoderunt*. Sic Iulianus vrbem Damaſcum τῆς ἑώας ἁπάσης ὀφθαλμὸν, *totius Orientalis regionis oculum* dixit. Apud Catullum *Peninſula, Inſularumq́ ocellus Sirmio* dicitur. Vide plura in Eraſmi adag.

αἰών τ' ἔφερε μόρσιμος Aduerſis rebus ſuccedit fœlicitas, & contrà: ſic poſt multos labores ἐπικολλήθησε βίος εὔμοιρος, *Vita fœlix eſt ſequuta*: ob virtutem & diuitias quas poſſederunt. Quæ duo coniungit ad perfectiorem fœlicitatem denotandam: quia vt teſtatur Callimachus hymno in Iouem

Οὐκ ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν,
Οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο.

Sumitur ἐφέπω hîc pro ἕπομαι: vt Pyth. Oda prima τὰν φιλοκτητέο δίκαν ἐφέπων.

γνησίαις hoc eſt ἰδίαις: vt virtutes intelligantur innatæ, genuinæ, non fictæ. Etenim οὐκ ἔστι διδακτὸν ἀρετὴ, οὔτ' ἐπεισακτόν τι. Vel pro ἐκ τοῦ γένους συγγεγεννημέναις. Sæpe enim fortes creantur fortibus & bonis.

ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας. Apoſtrophe ad Iouem cum ſupplicatione, eáque non inidonea. Nam dandæ & conſeruandæ fœlicitatis penes Iouem eſt facultas: nam valet ima ſummis mutare, & inſignem attenuat Deus, obſcura promens.

Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε.

Sic ſenſerunt Ethnici pietatis ſtudioſi. Hîc nota periphraſin Iouis, qui Saturnius & Rheæ filius vocatur, de cuius parentibus vide Theogoniam Heſiodi. Attributa ſunt hæc, quòd Olympum, quòd certamen præſtantiſſimum, quòd Alphei meatum regat. Nam fama erat (teſte Lactantio de falſa religione) Iouē in Olympo monte plerunque verſari: cúmque gratum eſſet Olympicum certamen, ei præeſſe, & Alphei ſibi ſacri curam gerere. κορυφὰν ἀέθλων, intellige κορυφαῖον hoc eſt ἐξοχώτατον ἄεθλον.

ἰανθείς. Metaphora ſumpta à plantis & herbis, quæ quum imbribus & rore perfunduntur, deinde Sole calefiunt, geſtire & exhilarari videntur.

πατρίαν. Etſi Thero, poſteríque ſtirpem à Laio Thebano ducant: nihilominus ſiquidem mutatis ſedibus, poſteri ſolum aliud incoluerunt diutiſſimè, terram patriam meritò nuncupauit partem illam Siciliæ, cui præerat Thero, quam per longam generationum ſeriem poſſidebat.

παράφρασις.	ἐπῳ. κώλ. η.	μετάφρασις.
Quod non ita pridem contingere potuiſſet, cùm inter ſe diſſiderent Theron & Hierō: inter quos ſi quid iure vel iniuria factum eſt, quāuis non poſſit, ne tēporis quidem longinquitate, fieri infectū: obliuio tamen cum rebus ſecūdis cōiuncta, efficiet vt nulla odia inter ipſos viguiſſe videātur. Nam quum aduerſę fortunæ fœlicitas, mœſtitiæ lætitia ſuccedit, malorum moleſtia ſuperata ſupprimitur.	λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν, ἀποίητον οὐδ' ἂν χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος. λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν. ἐσθλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν.	*poſtero generi. Actorum autem iure vel iniuria infectum ne tempus quidem omniū parens poßit reddere operū finem. Sed obliuio ſorte cum proſpera eße poßit: Bonis enim à gaudijs malum perit odioſum domitum.*

τῶν δὲ πεπραγμένων. Digreſſionis initium per gnomen conſolatoriam, qua ne fatalibus maiorum calamitatibus perturbetur, Theronem docet. In primis verò diſſenſionem attingit, quæ inter Theronem, Gelonem & Hieronem viguit: in qua ſi quid iure vel iniuria factum infectum fieri nequeat, id tamen temporis longinquitas, obliuio, meliórque fortuna ſupprimet. In ſcholijs narratur Polyzelum Theronis fuiſſe generum, qui cùm à fratre Hierone miſſus fuiſſet ad debellandos vicinos Siciliæ barbaros, bellum inconſulto fratre compoſuit, ideóque Hieroni ſuſpectus fuit. Et cùm Thraſydæus Theronis filius ſuaſiſſet Polyzelo vt Hieronem inuaderet, opémque promiſiſſet: Hieronem hoc cognito ſtatuiſſe Agrigentum capere, Theronémque & Thraſydæum. Ad quem etiam miſit Simonides conſilium dans, vt perturbaret potiùs quàm futuræ proditionis & proditorum delationem indicaret. Hic verò veritus, rebus Hieroni ceſſit, & poſtea tyrannidem ab ipſo recepit, odiúmque eſt ſolutum: ita vt affinitatem vnà contraxerint, ab Hierone in vxorem accepta Theronis ſorore. Quo fit vt expoſcat Pindarus obliuioni anteacta tradi. Sed Didymus hiſtoriam tractat accuratiùs, teſtem proferens Timæum qui res Siculas digeſſit. Theron, *inquit*, rex Agrigentinorum contracta affinitate cum Gelone, filiam Demaretam, à qua & Demareteum numiſma, ipſi collocat. Sed cùm moribundus eſſet Gelo, Polyzelus exercitum, vxorémque fratris excepit mandato Gelonis: adeò vt in Polyzelum tranſlata fuerit affinitas quam Theron ipſe cum Gelone contraxerat. At cùm hic nobilis & illuſtris per Siciliam fieret, inuidia percitus frater Hieron, ſumptóque belli aduerſus Sibaritas prætextu, ipſum patria expellit: ſed Polyzelus bellum iſtud ex animi ſententia cōfecit. Quem ſucceſſum non ferens Hiero, neſcius quò ſe verteret, Polyzelum rerum nouarum accuſare conabatur. Ob quæ grauiſſimè indignatus Theron, nimirum filiam generúmque ita tractari, bellum contra Hieronem ſuſcepit prope Gelam, Siciliæ fluuium: ſed noxa nulla accepta eſt, ſtatímque conſopitū eſt bellum. Tunc enim in ipſos incidit Simonides Lyricus, & regum inimicitias diſſoluit. Quæ cùm anteactis temporibus acciderint, à Ioue petit poëta, inquit Didymus, vt reliquum vitæ curriculum, pacem inter ſe fouentes decurrant.

οὐδ' ἀποίητον ἂν. Hanc ſententiam his verbis effert Plato in Protag. οὐ γὰρ ἂν τό γε πραχθὲν ἀγένητον θείη. & Agatho.

> Μόνου γὰρ αὐτοῦ καὶ θεὸς στερίσκεται
> Ἀγένητα ποιεῖν ὅσσ' ἂν ᾖ πεπραγμένα. Eò reſpicit Flaccus 29. Od. l. 3. Carm.

Cras vel atra
Nube polum pater occupato,
Vel ſole puro: non tamen irritum
Quodcunque retro eſt efficiet, neque
Diffinget, infectúmque reddet
Quod fugiens ſemel hora vexit.

paſſim huiuſmodi ſententiam reperias.

οὐδ' ἂν χρόνος. Ne tempus quidem, *inquit author*, quod factum eſt, infectum facere poteſt. Verùm dicere poſſumus, id non minùs à tempore, quàm ab obli-

uione fieri. Nam ſi χρόνος ἀναιρεῖ πάντα, καὶ λήθην ἄγει: id à tempore fit primariò, à quo inducitur obliuio.

ὁ πάντων πατὴρ. Tempus omnium parens rectè dicitur, quia etſi ipſum res non agit, cum ipſo tamen omnia fiunt. Ideóque Menander

Χρόνῳ τὰ πάντα γίγνεται, καὶ κρίνεται. Et hic Senarius.
χρόνος μαλάσσει πάντα κἀξεργάζεται. Et Sophocles.
Ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος,
Φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται.

Hinc frequens illud, *Omnia cum tempore.*

λάθα δέ. Vox Dorica pro λήθη. Obliuioni facultatẽ & vim tribuit obliterãdi res anteactas. Nam ſi, vt definit Plato, λήθη μνήμης ἐστὶν ἔξοδος, id meritò præſtare dicitur, vt rerũ anteactarum deleta memoria eas veluti infectas efficiat, in primis ſi calamitatem ſequitur fœlicitas, qua quum homines fruuntur, ſe nihil aduerſi anteà ſenſiſſe putant. Pindaro aſtipulatur Euripid.

Ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν ὡς εἶ σοφὴ,
Καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεός. Et Sophoc.
Ὡς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἡδὺ, καὶ βραχὺν
Χρόνον λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν.

Etenim cùm infortunij recordatio, potiùs quàm infortuniũ ipſum cruciet, ſempérque malum reddat pręſens & continuum: obliuio verò contrarios effectus edat: ab omnibus afflictis expetitur, vt quę facta velut infecta reddat.

πότμῳ σὺν εὐδαίμονι. Duo ſunt quibus corrigi mala poſſunt, primùm λήθη *obliuio*: deinde πότμος εὐδαίμων, *proſpera fortuna*. Ratio additur in his ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων. Etenim bonorum aduentu depellitur malorũ dolor, & ſuccedit lætitia & gaudium. Obiter dicã δίκα & δίκαν Dor. dictum pro comm. δίκη & δίκην. & θέμεν infin. eſſe Ion. & Dor. pro θεῖναι. & θνάσκει Dor. pro comm. θνήσκει. Hæc autem poſterior ſententia ſic proſa poſſet efferri. λήθη δὲ τῶν πεπραγμένων γένοιτ' ἄν. ὑπὸ γὰρ τέρψεως ἀγαθῶν ἀναιρεθεῖσα βλάβη συγγενὴ θνήσκει, τοῦτ' ἔστι, τῆς μνήμης ἐκπίπτει.

παράφρασις.

In primis quum diuina prouidẽtia mutata vice, fœlicitatẽ ad faſtigium euexerit. Quæ mea ſententia Cadmi filiabus conuenit: & quàm ſit vera cõprobatur exẽplo Inûs, & Semeles, quæ poſt graues calamitates, abſorpto & obruto infortunio à bonis præſtantioribus, omnis noxæ expertes ſibi videntur fuiſſe. Quarũ altera, nimirũ Semele, longis capillis decora, quanquã fulmine fuit extincta, viuit inter cœleſtes Deos, eámque Pallas amat ſemper, amat etiã valdè Iupiter Palladis pater: amat & Bacchus eius filius, qui ſacram ſibi hederam geſtat.

στροφὴ β. κῶλ. ιδ'.

ὅταν θεοῦ μοῖρα πέμπῃ
ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν.
ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἳ μεγάλα. πένθος
δὲ πίτνει βαρὺ
κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
Ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις,
ἀποθανοῖσα βρόμῳ
κεραυνοῦ τανυέθειρα Σεμέλα. φιλεῖ
δέ μιν Παλλὰς αἰεὶ,
καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα· φιλεῖ
δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.

μετάφρασις.

Quãdo diuina ſors miſerit ſurſum opes altas. Cõgruit autem hic ſermo in bona ſede locatis Cadmi filiabus, paſſa ſunt quæ grauia. Sed luctus opprimitur grauis potioribus à bonis. Viuit quidem inter cœleſtes mortua fragore fulminis paſſis crinibus Semele: quam etiam ſemper amat Pallas, & Iupiter pater valdè: amat etiam filius hederiger.

ὅταν Θεοῦ μοῖρα. Initium ſtrophes cum fine præcedentis epodi cohæret. poſtea proponuntur exempla fatalium malorum, quæ melior fortuna tandem ſuſtulit. Verba hæc poëtæ ſic declares, ὅταν ὁ Θεὸς κατὰ τὴν παροῦσαν εὐδαιμονίαν εἰς ὕψος ἄγῃ.

ἀνεκάς. Oritur in hac voce difficultas ob variam interpretationem. Poſtrema interpretatio habet, *tandem*. Leonicerus exponit *procul*, ſed illud propriè eſt ἀπόθεν: nec ſatis exprimere ſenſum videtur. Lexicon Pindaricum habet hoc commodè ſignificare poſſe οὐρανόθεν, καὶ ἄνωθεν: quia ſupernè de cœlo bona mittit Deus in terras. Præterea docet τὸ ἀνεκὰς idem valere interdum ac ἀπόθεν: quòd μεταφορικῶς aliquando vſurpetur pro παρὰ προσδοκίαν *præter expectationem*, vel παρ' ἐλπίδα, ſeu πόῤῥω τῆς ἐλπίδος, *præter ſpem*, ſeu *procul à ſpe*: ſed nullo exemplo probat. Scholiaſtes ſimplicius exponit εἰς ὕψος. Triclinius εἰς παρέκτασιν χρόνου μακρὰν, *in longam temporis productionem*: quibus facilè aſſentior. Nam putem ἀνεκὰς *ſurſum* ſignificare, ἐμφατικῶς, vt maximas opes innuat: videtúrque vocis non inutilis pleonaſmus: vel longitudinem temporis declarare. Nam breuis fœlicitas nequeat præteritorum malorum recordationem tollere, imò confirmet potiùs: ſiquidem citò recurrens infortunium, anteacta recolligit. Sed longa fœlicitas & maxima, exhauſta antè mala commodè delet. Iudicet lector. Videtur compoſita vox ex ἀνὰ ſignificante ἄνω. & ἑκὰς *procul*.

ὄλβον ὑψηλόν. Altas opes, ab effectu dicit, vt prima oda. μεγάνορα πλοῦτον. vel ſine tropo, *altus*, hoc eſt *magnas*, ſeu *ſummus*; quod ego malim. Vox ὄλβος tum πλοῦτον, tum εὐδαιμονίαν ſignificat. Hîc vtrumuis intelligas, manebit ſenſus. Nam fœlicitatis maxima pars conſiſtit in opibus. Imputat hîc Deo bonorum largitionem quia δωτὴρ ἐάων eſt creditus Iupiter.

ἕπεται δὲ λόγος. Hoc eſt ἀκολουθεῖ ſeu ἁρμόζει οὗτος ὁ λόγος θυγατράσι τοῦ Κάδμου, ταῖς νῦν ἐνδόξῳ τύχῃ ἱδρυμέναις, αἵτινες ἔπαθον συμφορὰς μεγάλας. Non video autem cur ἕπεται ab Aretio ſumatur pro ἀμφέπεται *complectitur*. Non enim alia exempla priùs allata ſunt, vt vocabulum *complecti* intelligatur. Sed illarum Cadmi filiarum proponitur exemplum, ad ſententiæ propoſitæ probationem. Ideóque exponas, *congruit, competit, conuenit, pertinet*. Eſt itaque προσαπόδοσις qua præcedens ſententia Cadmi filiabus applicatur: quarum exemplum citiùs in mentem venit, & potiùs quàm aliud proponit, eo quòd author eſt generis Cadmus, à quo Theronis maiores ortum duxerunt.

εὐθρόνοις. Sic ab Homero ἐΰθρονος ἠὼς *aurora bona* ſeu *pulchra in ſede collocata*, dicitur. Leonicerus exponit, *generoſas*: ſed mihi videtur non reſpondere menti authoris, qui non generis rationem nunc habet, ſed honoris, quo potitæ ſunt Ino & Semele vita functæ. Nam inter Deos relatæ perhibentur: ac proinde in præclara ſede collocatæ. Minùs probo Aretij cõiecturã, qui legere vellet εὐφρόνοις h.e. *prudentes*. Nã quomodo prudentes eas appelles, quæ Bacchæ fuerunt? deinde typographi errorem eſſe puto, nam dicendum eſſet εὔφροσι in dat. plur.

Κάδμοιο κούραις. pro comm. genit. Κάδμου. eas recenſet Heſiodus,

Κάδμῳ δ' Ἁρμονίη θυγάτηρ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
Ἰνὼ καὶ Σεμέλην, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρῃον,

Αὐτονόα τε. Sed hic de Inone & Semele tantùm fit mentio : de quibus atque alijs duabus earum ſororibus vide Eurip.in Bacchis,& Theocr. Idyll.27.

πένθος δ᾽ ἔπιτνεῖ. Hoc eſt. πένθος μέγα ὑπὸ μειζόνων καὶ ἐπικρατεστέρων ἀγαθῶν καταπίπτει καὶ ἀφανίζεται. Vox πιτνεῖ poët.eſt pro πίπτει cõm. à πιτνέω. Sic formatur à priſco πέτω, verſo ε in ι, fit πίτω, inſerto ν, grauitonũ πίτνω. Hinc Atticè verbũ circumflexum πιτνέω: ſic πιτνεῖ χαμαὶ, *humi cadit*, legitur od. 8. Pyth. Plura vide exempla in lexicis. Obiter notãda γνώμη. Nam vt effuſa magna lux tenebras vel Cimmerias diſpellit : ſic magna proſperitas aduerſæ fortunæ ſuccedens, malorum præteritorum delet veſtigia: præterea, vt Quem res plus nimio delectauère ſecundæ, Mutatæ quatient : ſic tanto maiorem delectationem percipiet ex proſperis rebus, qui poſt acerbas calamitates illis potietur.

ζώει μὰν. Hoc eſt. ζῇ Σεμέλη ἐν τοῖς Θεοῖς τὸν Ὄλυμπον οἰκοῦσι. Fabulam vide apud Natal.Com. ζώω. verbum poët.& Ion.pro ζάω. ἀποθανοῖσα Dor.pro ἀποθανοῦσα. & βρόμῳ κεραυνοῦ pro κεραυνῷ. ſeu πυρὶ κεραυνίῳ. τανυέθειρα. vocatur quia paſſis ac longioribus crinibus quàm cæteræ Deæ pingebatur: & vocabulum componitur ex τανύω, *extendo*, & ἔθειρα *coma*. Σεμέλα Dor.pro comm. Σεμέλη.

φιλεῖ δέ μιν Παλλάς. Vel ſimpliciter amat, vt inter Deas verſantem : vel quia tutelaris & indigena erat Dea. Nam Mineruæ ſimulachrum ei pater Cadmus poſuit in Oncis Bœotiæ vico. Amat eandẽ magnopere Iupiter pater Mineruæ, vt cuius concubitu ſit potitus. Amat Bacchus Deus, vt qui ſit eius filius.

παῖς. Quia puer, non ſolùm vox eſt ambigua, ſed etiam ætatem adoleſcentia priorem denotat: exiſtimaui exponendum *filius*, quæ vox omni ætati conuenit: quam interpretationem habet etiam Leonicerus. Horatius tamen dicit *Semeles puer*. Od.19.l.1.

κισσοφόρος. Periphraſis Bacchi *puer hederiger*, ſeu *hedera coronatus*. & ſic appellatur, vel quia pro ſceptro thyrſum ex hedera geſtabat: vel quia ad ebrietatem depellendam, arbor hæc cùm natura ſit frigida, fronti & capiti admouebatur. Sacra fuit ipſi hedera : quia Ciſſus Bacchi comes, inter ſaltandum incommodiùs cum Satyris, perijt : ac iuſſu Bacchi fuit in arborem mutatus, quam Græci κισσὸν appellarunt. Vel quia paruus Dionyſus in illa arbore eſt occultatus: vel quia racemos vuarum imitatur. Vel quia ſemper eſt viridis, & iuuenis, qualis ipſe Deus fingebatur.

παράφρασις.

Alteri nimirum Inoni, in Nereidum choro, vt aiunt, vitam immortalem viuere conceſſum eſt. Quæ poſtquam cum Melicerta aufugiſſet, cúmque eo ſe in mare præcipitẽ dediſſet, Neptuno Veneris precibus exorato, in Leucotheam marinã

ἀντιστροφὴ κώ. ιδ'.

λέγοντι δ᾽ ἐν καὶ θαλάσσᾳ,
μετὰ κόραισι Νηρῆος
ἁλίαις, βίοτον ἄφθιτον
Ἰνοῖ τετάχθαι, τὸν ὅ-
λον ἀμφὶ χρόνον. ἤτοι
βροτῶν γε κέκριται
πεῖρας οὔ τι θανάτου,
οὐδ᾽ ἡσύχιμον ἁμέραν

μετάφρασις.

Aiunt autem & in mari cum filiabus Nerei marinis, vitam immortalem Inoni conſtitutam eſſe, omne per tempus. Sanè mortalium cognoſcitur terminus nullus mortis neque tranquillum di

Deam eſtcõuerſa. Hinc humanę vitæ vanitatẽ collige, & variabilis fortunæ inſtabilitatem. Ac ſanè vt neque mortis noſtrę tempus compertum habemus: ſic neque nouimus an per totum vitæ curriculum, non interrupto bono fruentes, ad tranquillum vſque diẽ, mortem nimirũ, exigemus. Siquidem aliàs aliæ mutationes rerum contingunt, vt modò bonorum voluptate fruantur, modò malorum moleſtia crucientur homines.

ὁπότ᾽ ἁσυχίμον ἁμέραν
ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ
τελευτάσομεν.
ῥοαὶ δ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλαι
εὐθυμιᾶν τε μέτα, καὶ
πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.

quando filium ſolis ſtabili cum bono finiemus. Nam fluxus aliàs alij cum voluptatibus & laboribus homines inuadunt.

λέγοντι ἢ. Doric. pro comm. λέγουσι. & θαλάσσᾳ Dor. pro comm. θαλάσσῃ dati. Item Νηρῆος, ectaſi Ionica pro comm. Νηρέος. Hìc ſecundum habes exemplum ex familia Cadmi deſumptum: nimirum de Inone, cuius fabulam vide lib. 4. Metamor. & Odyſſ. 5. Sententiam hanc proſa ſic effer. λέγουσι ἢ κεκυρῶσθαι τῇ Ἰνοῖ κατὰ πάντα τὸν χρόνον, διατελεῖν ἄφθαρτον ἐν τῇ θαλάσσῃ, σὺν ταῖς τοῦ Νηρέος θυγατέρεσι θαλασσίαις.

ἤτοι. Poſtquam conſolando Theronem docuit verbis & exemplis, ſuccedentem rebus aduerſis proſperitatem, præterita mala delere: hinc occaſionem arripit exclamandi in humanæ vitæ vanitatem, & fortunæ variabilis inſtabilitatem. Et monet ignotam eſſe mortis horam, incertúmque an vnum eundémque diem ſine aliqua noxa finiemus: quandoquidem aliàs aliæ fiunt fortunæ mutationes.

κέκριται. Scholiaſtes per compoſitum διακέκριται exponit. h. e. *diiudicatur, cognoſcitur*. Triclinius per πεφανέρωται h. e. *declaratur*. Idque ab vtroque rectè: ſed malè vt habent vulgati codices, *praſcriptus eſt*. Nam reuera cuique moriendi tempus præſcriptum eſt & præfinitum: ſed nemini declaratum: ita vt nemo ſciat quis ſit futurus vitæ ſuæ terminus. Præterea exegeſis eſt petenda ex ſequenti ſententia, vbi ſi repetas ἀπὸ κοινοῦ, vt neceſſe eſt, κέκριται, interpretari debes, *iudicatur*, vel, *cognoſcitur*. Mens authoris eſt, moriendum eſſe omnibus, ſed nemini notum quando. In quam ſententiam Eurip.

Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται.
Κοὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξεπίσταται
Τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται.
Debetur orco nemo non mortalium.
Nec nouit vllus craſtinum an viuet diem.

& Heſiodus

Κρύψαντες κατέχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Occultum diui retinent mortalibus æuum.

πεῖρας Poët. inſerto ι. pro πέρας. Deinde ἁσύχιμον ἁμέραν Dor. pro comm. ἡσύχιμον ἡμέραν. Item ἁλίου Dor. pro comm. ἡλίου. vt priori Oda. τελευτάσομεν. Dor. etiam pro τελευτήσομεν.

οὐδ᾽ ἁσύχιμον ἡμέραν. Repete ἀπὸ κοινοῦ præcedens κέκριται. vt docui ſuperiori annotatione. Ideóque ſuſtuli ex vulgata interpretatione vocabulum, *ſcimus*.

Diceres autẽ ſoluta oratione, οὐδὲ κεῖται ὁπότε ἀνύσομεν τὴν ἡσυχίας ἡμέραν σὺν ἀγαθῷ ἀβλαβεῖ. Diem tranquillum appellari putant Schol.& Triclin. τὸν θάνατον, quia in morte quieſcimus. Poſſes etiam intelligere hoc pacto verba hæc. *Neque compertum eſt nobis an vnum eundémque diem exacturi ſimus cum tranquillitate illæſo bono noſtro*: ſiquidem Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

παῖδ' ἀλίου. Periphraſis eſt diei: qui filius eſt Solis: quia cùm per ſe caliginoſus ſit aër, ſol aduentu ſuo noſtrum horizontem illuſtrat,& lucem diémque nobis affert & generat.

ῥοαὶ δ᾽. Hoc eſt ῥεύματα ſeu μεταβολαὶ τῆς τύχης ἄλλοτε ἄλλαι εἰς ἀνθρώπους ἔρχονται καὶ τέρψεων καὶ λυπῶν. Pulchrè ſonat ῥοαὶ: qua voce declarantur fluxus perpetui fortunæ tranſeuntis, quæ nunc tibi, nunc alij eſt benigna. Similis γνώμη eſt Iſthm. 3. αἰὼν δὲ κυλινδομέναις, &c. Item Ol.7. & 12. Hoc ſignificat figmentũ illud doliorum quæ ſunt apud Iouem, de quibus Iliad. vltimo. Et ſcitè Plautus in Amphit.

In hominum ætate multa eueniunt huiuſmodi,
Capiunt voluptates, mox rurſus miſeriæ.

εὐθυμιᾶν. Doricus genit. plur. pro εὐθυμιῶν. ab εὐθυμία quæ Democrito eſt animi tranquillitas, ſeu animus terrore liber.

ἄνδρας. Notat Aretius Pindarum à muliebri ſexu tranſire ad virilem, in quo oſtendat etiam graues calamitates reperiri. Puto tamen ſimplicius ſumendum pro ἀνθρώποις.

ἔβαν poët. pro ἔβησαν. Aor.2. ἔβην verbi βαίνω.

παράφρασις.

Eam viciſſitudinem, in recta tui generis linea inuenies. Nam fatum quod lætam ſortem ~~tuis atauis~~, cum opulentia diuinitus immiſſa, impertiuit, alio tempore fortunam planè contrariam cum damno excitauit. Idque ex quo Oedipus fatalis Laij filius, patrem incognitum in via obuium interfecit, & reſponſum in Pythone, de ſuſcipienda prole patri datum compleuit, & ad exitum perduxit.

ἐπῳδ. κῶλ. ιι.

οὕτω δὲ μοῖρ', ἅ τε πατρώϊον
τόνδ' ἔχει τὸ εὔφρονα πότμον
θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ,
ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει
παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ,
ἐξ οὗπερ ἔκτεινε Λάϊον μόριμος
υἱὸς
συναντόμενος. ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθὲν παλαίφατον τέλεσσεν.

μετάφρασις.

Sic & fatum, quod paternam hanc habet iucundam ſortem cum diuitijs à Deo profectis, aliquam etiam cladem adducit in contrarium verſam alio tẽpore. Ex quo interfecit Laium fatalis filius occurrens, & in Pythone editum oraculũ vetus perfecit.

οὕτω δὲ μοῖρα. Tertium Oedipi exemplum adducit, ex eadem conſanguinitate deſumptum. Nam Laius Oedipodis pater à Phœnice originem duxit, Phœnix fuit Cadmi frater, vterque filius Agenoris. Exemplum datur familiare & domeſticum, quia magis afficit animum. μοῖρα verte *fatum*, vel, *diuina prouidentia*: cuius miniſtra dicitur τύχη, *fortuna*, ſeu *caſus*. Et certè, cum poeta rerum

·um regimen non caſui, ſed Deo ſemper antehac tribuerit, facilè ſentio hanc a ipſius hoc loco eſſe mentem.

certami παγκοῖον. Ad genus Theronis, ad Oedipum præcipuè, eiuſque filios, proximè ſequenti ſtropha refert hæc dicta. Nam maiores Oedipi diuites ac fœlices fuère, ſed à Laio quem filius Oedipus interfecit, calamitas initium duxit. Dilucidè proſa ſic efferas poëtæ verba. Οὕτως ἡ μοῖρα ἥτις συνέχει ταύτην εὐδαιμονίαν πατρῴαν, ἣ εὐφραντικὴν σὺν ὄλβῳ θεοπέμπτῳ, κατά τινα χρόνον, τινὰ βλάβην ἐπάγει ἐς τὸ ἐναντίον τετραμμένην.

τόνδε. Alij legunt in plur. genit. τῶνδε pro τούτων. Hoc eſt, *harum rerum*: ſed puto commodiùs in accuſ. ſing. legi τόνδε: vt iungatur cum πότμον. Nam cùm priùs exempla conſanguineorum attuliſſet, & alia à proprijs majoribus depromere vellet, rectè dixit, *fatum quod regit hanc paternam, ſeu auitam fortunam*: referendo non ſolùm ad Laium, cuius, & Cadmi genus refertur ad Agenorem.

θεόρτῳ. Scholiaſtes, & poſt eum Aretius, exponit, ὑπὸ θεοῦ ὀρθουμένῳ *qui à Deo regitur*: ac ſi θεόρτος fieret à Θεός & ὀρθόω. Sed fit à Θεός, & ὀρτός. Iſtud .nuſit. ab ὄρω, ſeu ὄρνυμι. vt ſit ὃν ὁ Θεὸς ὀρίνει καὶ δίδωσι. ſicut exponit & Scholiaſtes.

παλιντράπελον. Hoc eſt ἀντιτραμμένον, ἐναντίον. Nam πάλιν ſign. *in contrarium* & τράπελος. à τρέπω *verto*: quaſi *in contrarium verſus*: vnde Triclin. interpretatur εἰς τἀναντίον τετραμμένος.

ἐξ οὗπερ. Facti illatio. Et περιφραστικῶς Oedipum non nominans, notat per μόριμος υἱός. Vide hanc hiſtoriam fusè in Oedipode tyranno: & ſummam in Lexicis vulgatis ſcriptam inuenies.

ἐν δὲ Πυθῶνι. Hoc eſt, τὸ πάλαι χρησμῳδηθὲν ἐν Πυθῶνι παρ' Ἀπόλλωνος, ὅτι ἐρᾶς ἦγαγε, παρακουσθὲν Λαΐῳ Οἰδίπους. Vox τέλεσσεν. dicitur gemin. σ. & negl. augm. pro ἐτέλεσεν. Oraculum quò reſpicit, à Scholiaſte ſic refertur. Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ. *Noli ſerere liberorum ſulcum inuitis Dijs.* Adſcribam illud quod refert Leonicerus.

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
Δώσω τοι φίλον υἱόν. ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ,
Σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὡς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας.
Οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν. ὁ δ' ηὔξατο σοὶ τάδε πάντα.

c verſum verſu reddo.

Laie Labdacida, prolem petis ipſe beatam.
Filius en dabitur tibi, quem te lumine vita
Fata iubent priuare: dedit Saturnius atris
Hoc precibus Pelopis: natum quia dempſeris illi.
Hinc peperit tibi tanta ſuis incommoda votis.

παράφρασις.	στροφὴ γ. κῶλ. ιδ.	μετάφρασις.
uod ſcelus acribus ocu-	ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ' Ἐριννὺς	*Sed intuita acre E-*

ſis intuita Erinnys, Eteoclem & Polynicem parricidæ Oedipi filios, de regno alternatim tenendo diſſidentes, & litem ſingulari certamine dirimere intendentes, bellicoſos viros cæde mutua peremit. Occiſo autem Polynici ſuperſtes fuit Therſander, ex Argia Adraſti filia natus, qui in iuuenum tutis certaminibus, & periculoſis belli conflictibus honorē eſt conſequutus. Et Adraſti aui materni familiæ fuit vindex, quando cum Diomede facta in Thebanos expeditione, vterque parentibus illatam iniuriam vltus eſt. Ex cuius ſtirpe originem ducentem Theronem Aeneſidemi filium, decet conuenítque à me poëta carmen encomiaſticum, ac lyræ accommodandum obtinere.

πέφνεν ἑοῖ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήϊον.
λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει,
νέοις ἐν ἀέθλοις,
ἐν μάχαις τε πολέμου
τιμώμενος. Ἀδραστιδᾶν
θάλος ἀρωγὸν δόμοις,
ὅθεν σπέρματος ἔχοντα ῥίζαν, πρέπει
τὸν Αἰνησιδάμου
ἐγκωμίων τε μελέων
λυρᾶν τε τυγχανέμεν.

rinnys interfecit ſ... per mutuam ... prolem ... ue com... lictáſque eſt Therſander interfecto Polynici, iuuenilibus in certaminibus, & in pugnis belli honoratus, Adraſtidum germen auxiliare domui: à quo ſeminis habentem radicem, decet filium Aeneſidami encomiaſtica carmina lyráſque conſequi.

ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ' Ἐριννύς. Dicit ἰδοῖσα. Dor. pro comm. ἰδοῦσα. Sume ὀξεῖα pro aduerb. ὀξέως, non pro epitheto, quanquam id tolerabile eſſet. Sic Heſiodus ὀξεῖα λιγέως ἰάχεσκεν: Idémque ὀξεῖα χείμωνος. Fit ab ὀξύς. Græcis Ἐριννύς dicitur quæ furia Lat. ab ἔρις & νοῦς. Hic autem trium illarum furiarum vnam intellige Tiſiphonem, quæ cædem per iram, vel odium, vel aliter patratam vlciſci credebatur.

πέφνεν ἑοῖ σὺν. Hoc eſt, ἀνεῖλεν αὐτῷ δι' ἀλληλοφονίας γνησίους καὶ πολεμικοὺς υἱούς. Dicitur πέφνεν negl. augm. pro ἔπεφνεν. Imperf. verbi poët. πέφνω pro comm. κτείνω, φονεύω. Deinde ἑοῖ poët. pro οἱ, hoc eſt, αὐτῷ. Eſt & Dor. ἀλλαλοφονία pro comm. ἀλληλοφονία. Sume ἀρήϊον poët. & Ion. pro ἄρειον ab ἄρης. *Mars*. Vide Statij Thebaidem, de conflictu Eteoclis, & Polynicis.

λείφθη δὲ Θέρσανδρος. Therſander fuit Polynicis filius ex Argia, teſte Statio, qui vnà cum cæteris Græcorum principibus ad Troiam nauigauit, & in equo ligneo delituit. Vnde 2. Aen.

Læti ſe robore promunt,
Therſandrus, Stheneluſque duces.

Hic in Myſia cæſus à Telepho interijt.

ἐριπέντι. Poët. pro πεσόντι. Part. Aor. 2. ἤριπον verbi ἐρείπω. poët. pro πίπτω. quaſi ἐς ἔραν πίπτω.

νέοις ἀέθλοισιν. Encomium à ſtrenuitate, tum in certaminibus, quibus iuuenes exercebantur citra periculum vt ea eſſent tanquam belli præludia, ad vires roborandas, & dexteritatem pariendam: tum in prælijs bellicis, quorum duo ſuppetunt exempla. Vt quum Therſander & Diomedes Thebas excitu oppreſſerunt in cæſorum parentum vltionem. Et quum Therſander Thebis quinquaginta naues duxit ad Troiam, vt teſtatur Dictys: vbi eum fortem præbuiſſe, hoc ſolum arguit, quòd ſelecti fuerant duces præſtant

ſimi, ad ligneum equum ingrediendum.

ἐν μάχαις πολέμου. Sic loquitur ad differentiam pugnarum illarum quæ in certaminibus & ludis exercentur. *μάχη* eſt Lat. *conflictus*, ſeu *prælium*. Et *πόλεμος* tempus durantis expeditionis, vt Lat. *bellum*.

Ἀδραστιδᾶν. Rectè matronymicum vocabulum hoc appellaueris. Nam Argia mater Therſandri, fuit Adraſti filia. Doricum eſt *Ἀδραστιδᾶν* pro *Ἀδραστιδῶν*. Qui genitiuus non eſt circunflectendus, quia fit à fœminino *Ἀδραστὶς*: ad differentiam genitiui nominis maſculini *Ἀδραστίδης*. Non malè iudicaueris, ſi dicas genit. plur. pro ſingulari *Ἀδραστίδος* poni, vt ſic reddatur ſenſus, *Germen Adraſteidis*, hoc eſt, *Argia Adraſti filia*. Sic Scholia.

θάλος ἀρωγόν. Quia Therſandet & Diomedes vlti ſunt parentum iniurias à Thebanis illatas. Nam cùm Tydeus & Adraſtus, ille Diomedis pater, hic Therſandri maternus auus, Polynici aduerſus fratrem opem ferrent, Tydeus à Melanippo quodam Thebano cæſus eſt, & Adraſtus magno cum detrimento in regnum rediit.

ὅθεν σπέρματος. Nimirum Theronis majores, qui genus à Laio ducunt; ſi legas *ἔχοντι* Dor. pro comm. *ἔχουσι*. Sed arridet mihi Schmidij lectio, qui ſcribit *ἔχοντα* & refert ad *τὸν Αἰνησιδάμου*. Nam ſic clarior eſt ſenſus. Metaphor. dicit *ῥίζαν*. Habes enumerationem majorum Theronis in ſuperioribus.

πρέπει τὸν Αἰνησιδάμου. Epanodos ad Theronis commendationem: quem periphraſticè deſignat per Aeneſidami filium. Comm. dices *Αἰνησίδημος* ſed Dor. *Αἰνησίδαμος*. *λυρᾶν*. genit. Dor. pro *λυρῶν*. & *τυγχανέμεν* pro *τυγχάνειν*.

ἐγκωμίων. Poëticum & Pindaricum vocabulum *ἐγκώμιος* pro comm. *ἐγκωμιαστικός*. q. d. vt rectè exponit Aemilius Portus, *τυγχάνειν μελέων καὶ ᾠδῶν ἐπῶν, ὅσα ταῖς λύραις ἄδεται πρὸς τὸ ἐγκωμιάζειν τὸν ἐγκωμίων ἄξιον*.

λυρᾶν τε. Quia nunc lyram dicit, quam antè *φόρμιγγα* vocauit initio, in *ἀναξιφόρμιγγες*, quæritur an idem ſint lyra, & cithara. Reſpondeo neceſſariò idem eſſe Muſicum organum apud Pindarum, quod nunc lyram, nunc *φόρμιγγα*, vt *Δωρίαν φόρμιγγα* ſuperiore Oda, vocat. Ipſe etiam interpres vbique ferè lyram per citharā exponit. Id etiā videtur arguere Horatius quum hunc locū imitatur.

Quem virum, aut heroa lyra. &c.

Id ipſum arguit hæc phraſis quæ extat apud Athenæum. lib. 14. Dipnoſoph. Vbi de Clinia agens dicit *ἐκιθάριζε τῇ λύρᾳ*, Item Ariſtoph. verba in Nebulis.

Πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ κέλευσα,
Ἆισαι Σιμωνίδου μέλος τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη,
Ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἀρχαῖον εἶναι ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν.

Quo loco, & Athenæi, ſi lyra & cithara diuerſa eſſent, *λυρίζειν* erat dicendum, non *κιθαρίζειν*. Verùm Anaxilas *λυροποιὸς* Dipn. Athen. l. 14. videtur lyram à cithara diſtinguere, hiſce verſibus.

Ἐγὼ δὲ βαρβίτους, τριχόρδους πηκτίδας,
Κιθάρας, λύρας, σκινδαψοὺς ἐξηργαζόμην.

At hoc nihil obſtat quo minus hoc firmum maneat, hæc duo idem eſſe apud Pindarum, ſiquidem ea confundere ſolet, nullúmque diſcrimen notāt ſcholia.

Quicquid id eſt, ſi non idem fuêre lyra, & cithara, ſaltem admodum vicina extitêre, ſiquidem λυρικὸς, λυρῳδὸς & κιθαριστὴς idem ſunt.

παράφρασις.

Nam in Olympia victoriã quadrigis eſt adeptus, & premium inde reportauit. Præterea in Pythijs & Iſthmijs, cõmuni ſtudio educati equi ab ipſo eiuſdémque hæreditatis conſorti fratre, communem etiam vtrique, victoriæ quadrijugo curru, duodecies ad metam circumacto partæ, gloriam cõpararunt: Res autem eſt iucunda, & ad diſpellendam moleſtarum curarum nubẽ valida, ſuſcepti certaminis ſucceſſus. Nec parum accedit opis ex opibus, viris virtute præditis: quarum ſubſidio eorum generoſus animus ad res præclaras capeſſendas excitatur magis, vnde occaſionem & opportunitatem variarum rerum oblatam amplectitur. Cuius luculentum præbes exemplum, quum tu ad virtutem natus, & opibus inſtructus, equos aluiſti, Olympia decertaſti, quæ ſequuta eſt victoria, comitata corona, perennis honor additus. Sic comite virtute opulentia dat res præclaras indagare.

ἀντιστρ. κα. ιδ'.

Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς
γέρας ἔδεκτο. Πυθῶνι
δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελ-
φεὸν,
Ἰσθμοῖ τε, κοιναὶ χάρι-
τες ἄνθεα τεθρίππων
δυωδεκαδρόμων
ἄγαγον. τὸ δὲ τυχεῖν
πειρώμενον ἀγωνίας,
παραλύει δυσφρόνων.
ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς
δεδαιδαλμένος
φέρει τῶν τε καὶ τῶν
καιρὸν, βαθεῖαν ὑπέχων
μέριμναν, ἀγροτέραν.

μετάφρασις.

Nam apud Olympiam ipſe præmium accepit. Apud Pythonem autem eiuſdem ſortis participi ad fratrem: & apud Iſthmum communes gratiæ flores quadrigarum duodecim curſus conficientiũ attulerũt. Experientẽ autẽ certamen potiri, liberat à triſtibus curis. Diuitiæ etiã virtutibus ornatæ aſſerunt horũ atque illorũ opportunitatem, profundam ſuſtinentes ſolicitudinem, indagatrices.

Ὀλυμπίᾳ γὰρ αὐτὸς. Ratio quare Theronem laudari conueniat: tum quia propriam in Olympijs, tũ quia cum fratre communes in Pythijs & Iſthmijs victorias obtinuit. Hoc eſt quod proſa diceres, αὐτὸς μὲν γὰρ Ὀλυμπιονίκης γενόμενος ἄθλον ἤρατο. Vel. κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν βραβεῖον ἐδέξατο.

Πυθῶνι δὲ. &c. Sic proſa loquaris. Ἐν τῇ Πυθῶνι δὲ, καὶ τῷ Ἰσθμῷ, κοιναὶ ἵππων χάριτες, ἐς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν ὁμόκληρον, ἐξαίρετα βραβείων ἄνθη ἤγαγον. Notanda ellipſis præpoſitionis ἐν. ὁμόκλαρος. Dor. pro comm. ὁμόκληρος: ex ὁμοῦ *ſimul.* & κλῆρος *ſors, hæreditas.* ἀδελφεὸν poët. pro ἀδελφόν.

ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν. Vel quia Theron & Xenocrates, ex eadem familia fuêre, vel quia eodem præmio donati, vel quòd communes equos ad ea certamina miſerint. Vel quòd communi ſorte ſoleant fratres adire hæreditatem. ἔδεκτο pro ἐδέδεκτο.

ἄνθεα. Metaphorica vox, qua brabea, vel victoriam ſignificat.

δυωδεκαδρόμων. Compoſitum vocabulum ex δυώδεκα *duodecim*, & δρόμος *curſus.* Nam quadrigæ duodecies ſe ad metam circumagebant, vnde, ſequenti Ode metam vocat δωδεκάγναμπτον, quòd toties ad eã currus flecteretur. & δρόμος dicitur etiam eſt δωδεκάκυκλος. Auſonius tamen Epitaphio 35. curſum definit ſeptenario.

Proſphore clamoſi ſpatioſa per æquora Circi,
Septenas ſolitus victor adire vias.

Et Seneca Epiſt. 30. quum narrat ſe frequenter inuiſiſſe hominem ſibi charum & decrepitum, vt ſciret, nunquid cum corporis viribus minueretur etiam animi vigor: qui ſic creſcebat illi, quomodo manifeſtior notari ſolet agitatorum lætitia quum ſeptimo ſpatio palmæ appropinquant. Lætitia agitatorum videtur hic eorum eſſe, qui in certamine Olympiaco agitant quadrigas omnium proximè ad metam.

τὸ δὲ τυχεῖν. A fructu, & victoriæ bono cõſequenti laudat Theronem. Dicitur autem ei qui certamen expertus vincit, triſtes abigi curas, ſiue eas ſuſcepit ſtudio vincendi, cùm dubitet de ſucceſſu: ſiue eas aliunde ortas ſuſtinet. Quis enim moleſtiarum nubem non diſcutiat, quum ſibi ex palma certaminis, lumen honoris exurgit? Fortè autem reſpicit ad ea diſſidia quæ mouerat Hieron Syracuſanus, quorum moleſtiam, ſucceſſus huiuſmodi deleat. Hanc ſententiam proſa ſic efferres, *τὸ δὲ ἐπιτυχεῖν καὶ νικῆσαι ἀγωνισάμενον ἀγῶνος, τῶν δυσκόλων φροντίδων ἀπολύει.*

παραλύει δυσφρόνων. Hoc exprimi etiam poteſt per illa Heſiodi verba *ἐλύσατο δυσφροσυνάων.* Qui vt *δυσφροσύνην* vocat *curas moleſtas*: ſic eaſdem *δύσφρονα* Pindarus. ex *δὺς difficultatem* ſignificante & *φρὴν mens*: cui voci *δύσφρων*, oppon. *εὔφρων*, & *τῇ δυσφροσύνῃ, ἡ εὐφροσύνη.*

ὁ μὰν πλοῦτος. Commendatio Theronis à diuitijs: quas cùm habuerit cum virtute coniunctas, opportunitatem rei bene gerendæ attulerunt. Primùm quidem ad alendos equos ſumptus ſuppeditarunt: deinde animus viri generoſus ad res præclaras veluti certamina Olympica, poſſeſſorem earum impulit: hinc obtigit victoria: ex victoria manauit honor. Itaque diuitiæ comite virtute harum atque illarum rerum opportunitatem Theroni attulerunt, *ἱπποτροφίαν, τὸ ἐν Ολυμπίᾳ ἀγωνίζεσθαι, τὸ νικᾶν, τὸ ἆθλον καὶ βραβεῖον δέχεσθαι, τὸ τιμᾶσθαι.* Sic intellecta verba Theroni applicabis, vt par eſt. Neque id obſtabit quominus ſit generalis ſententia. *μὰν* Dor. pro *μὴν.*

δεδαιδαλμένος. Poëticè pro *κεκοσμημένος.* De verbo *δαιδάλλω*, vide ſuperiore Oda in *δεδαιδαλμένοι μῦθοι*. Huc refer ſententiam Callimachi citatam prima antiſtropha in his, *ἔφεπε μόρσιμος αἰών.*

φέρει τῶν δὲ, καὶ τῶν. Laudat honeſti viri diuitias à multiplici vſu quem præbent. Quod quanquam in Theronis exemplo oſtendimus, obiter tamen ornatus gratia paucula addemus. Primùm ad animi bona faciunt diuitiæ. Nam *ἡ πενία κωλύει πρὸς τὸ φιλοσοφεῖν, ὁ δὲ πλοῦτος ἐς ταῦτα χρήσιμος.* Item ad pietatem & beneficentiam exercendam, vt docet Theocritus in Charitibus. *Δαιμόνιοι τί δὲ κέρδος ὁ μύριος ἔνδοθι χρυσός.* &c. Deinde ad bona corporis, & vitæ humanæ neceſſaria. Nam ex diuitijs, Menandro teſte, *πάντα σοι γίνονται, ἀγρὸς, οἰκίαι, θεράποντες, ἀργυρώματα, φίλοι, δικασταί.* Tandem ad externa, vt ad honores. Etenim vt omnium patet oculis, eximij ac diuites in rebuſpubl. ad dignitatum gradus euehi ſolent.

βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν. Poſſet aliquis prima fronte arbitrari hoc referendum eſſe ad curas quas in bonis tuendis diuites ſuſtinent. Sed qui vocem *ἀγροτέραν* ſtatim ſequentem expendet, videbit hoc intelligendum de ſtudio rerum præ-

clararum, quo ſemper flagrant & obſtringuntur eximij virtute opibúſque viri, ideóque in profundam ſolicitudinem immerguntur, Idcirco cum interpretibus Pindaricam hanc vocem ἀγροτέραν expone ἀγρευτικὴν τῶν καλῶν *rerum honeſtarum indagatricem*. Neque enim locus hic alium ſenſum admittit: ſiquidem diuitiarum cum virtute coniunctarum laudes complectitur. Solicitudo verò, quam faceſſit hominum animis opum poſſeſſio, eſt vitioſa, ob eámque vituperantur diuitiæ. De vocabulo ἀγροτέρα alio ſenſu alibi dicemus.

παράφρασις.

Ac tum homini verum lumen affert, adeò vt quemadmodum ſtella præfulgida noctu micat inter ſydera: ſic ille inter diuites cęteros ſit maximè conſpicuus. Huiuſmodi autem diuitiarum poſſeſſor nouit quid poſt vitæ huius curriculum ſit futurum. Nimirum impias animas quæ ſe inemēdabiles in hac vita prębuerunt, ſcelerum pœnas poſt mortem expendere. Et apud inferos iudicem eſſe, qui nulla gratia infirmandam iudicij neceſſitatem & ſententiā pronuntians pœnas illis infligit.

ἐπῳδ. κῶλ. η.

ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἀλαθινὸν
αὐδεῖ φέγγος. εἰ δέ μιν ἔχει
τὶς, οἶδεν τὸ μέλλον,
ὅτι θανόντων μὲν ἐν-
θάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρέ-
νες
ποινὰς ἔτισαν. τὰ δ' ἐν τᾷ-
δε Διὸς ἀρχᾷ
ἀλιτρὰ, κατὰ γᾶς δικά-
ζει τὶς, ἐχθρᾷ λόγον φράσαις
ἀνάγκᾳ.

μετάφρασις.

Quę diuitiæ ſunt *ſtella præfulgida, verum homini lumen.* Quòd ſi *eas habet aliquis, nouit futurum quòd mortuorum hîc mox intractabiles mentes, pœnas luunt: & quæ* fiunt in *hoc Iouis imperio ſcelera, ſub terra iudicat aliquis, inimica ſententiam pronuntians neceſſitate.*

ἀστὴρ ἀρίζηλος. Commendationem verarum opum amplificat, quum innuit diuites virtute ornatos inter alios micare, & verum lumen ex diuitijs capere: vt differentiam conſtituat inter ſplendorem adulterinum & inanem improborum diuitum, qui veluti mala marſupia, tanti fiunt quantum pecuniæ continent: & verum illum proborum diuitum, quibus diuitiæ ſunt tanquam adminiculum ad faciliùs ſuum lumen virtuti vindicandum. Eſt autem ἀλαθινὸν. Dor. pro comm. ἀληθινὸν. Hanc phraſin proſa ſic reddas. πλοῦτος ἀρετῇ ὁπλισθεὶς, ὡς ἀστὴρ ἐστὶν ἔκδηλος, ἀληθινὸν φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

εἰ δέ μιν ἔχει τις. Ex ijs commoditatibus quæ ex diuitijs virtutem comitem habentibus, & cum profunda ſolicitudine res magnas indagantibus naſcuntur, hanc vnam omniúmque maximam profert, ſcilicet notum eſſe, fore vt qui improbè vixerunt, poſt mortem plectantur in inferis: qui verò ſeſe à ſceleribus continuerunt, beatiſſima quiete potiantur. Sed quî ſcit illud diues & virtute præditus? quia didicit etiam bene agere: docente conſcientia, ὅτι ἐσθλῷ αἰδεῖ ἐσθλὰ καὶ δίδωσι Θεὸς, Κἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην. Quod non nouit diues improbus: qui vel animam cum corpore emori putat, atque ita nullas de ſceleratis pœnas poſt mortem ſumi: vel nulla mali conſcientia torquetur: quod ſi ipſi accideret, diuinam vltionem pertimeſceret: vel quia, peior

Epicureo, nullo numine res humanas regi credit. Aretius hanc ſententiam pro digreſſione ſumit, ad pœnas diuitijs abutentium. Sed malim cum Leonicero ſumère iſta verba pro amplificatione à fructu diuitiarum virtutibus ornatarum.

οἶδε τὸ μέλλον. Hoc eſt *Ὃς ἔχει τόνδε μετὰ τῆς ἀρετῆς πλοῦτον, ὁρᾷ καὶ πρὸς τὸ μέλλον, ὅτι αἱ ψυχαὶ αἱ ἐν ζωῇ ταύτῃ ἀδιόρθωτοι, τῶν θανόντων ὅτι τάχιστα δίκας διδοῦσι.* Porrò *ἀπάλαμνος*, rectè exponitur à Triclinio per *ἀδιόρθωτος*, & *ἀπαιδαγώγητος*: quia praui adeò natura ſunt plerique, vt ſit *πρὸς ἐκείνους μηδὲν παλαμᾶσθαι ἢ μηχανᾶσθαι ἀδύνατον.* Alioqui *ἀπάλαμνος* dicitur *imbellis, imperitus* &c.& interſeritur *ν*. Conſule ſextum Aeneidos, vbi ſceleratorum pœnas, & piorum præmia deſcribuntur. Paſſim etiam apud authores ſententiæ in hanc rem occurrunt.

τὰ δ' ἐν τᾷδε. hoc eſt *καὶ ὅτι δικαστής τις ἐστὶν ἐν ᾅδου, ὅστις τῆς τιμωρίας λόγον ἀποφαίνει, μηδένα μηδενὸς ἔχων λόγον, καὶ δικάζει τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ ἡμαρτηκότας.* Iouis imperium eſt *κόσμος*, qui in ſortem obtigit ipſi. Nam terra in qua, cœlum ſub quo viuimus, Ioui: mare Neptuno: Orcus Plutoni in partem hæreditatis obuenit, vt ferunt fabulæ. *τᾷδε ἀρχᾷ* Dor. pro comm. *τῇδε ἀρχῇ.*

δικάζει τις. Nullum definit iudicem: ſed illi ſunt, Pluto, Minos, Aeacus, Rhadamanthus, cuiuis notiſſimi ex poëtis. *γᾶς.* Dor. pro comm. *γῆς.*

ἐχθρᾷ ἀνάγκᾳ. Dor. pro comm. *ἐχθρᾷ ἀνάγκῃ.* Sic cum Triclinio, & Lambino in 3. Od. l. 1. Carm. Horatij, ſententiam illam iudicis inferorum aduerſus improbos & ſceleratos, vocari iudico, quia iudicium illud nulla ratione poteſt infirmari, nulla gratia inflecti, nullo denique pretio corrumpi. Et vt Triclinius inquit, *διότι ἀπαραίτητόν ἐστι τὸ ἐκεῖ δικαστήριον, καὶ διότι οὐδεὶς ἐκεῖ φίλος.* Videtur etiam ſumi poſſe pro *ἀναγκαίᾳ ἔχθρᾳ*, hoc eſt *neceſſario odio*, quo iudices ſententiam in ſceleratos pronuntiant. Neque enim fieri poteſt quin incorrupti iudices corruptiſſimos homines oderint. Etiam *ἐχθρὰ ἀνάγκα* poteſt exponi per Horattj verba, *ſæua neceſſitas*. Od. 35. l. 1.

Te ſemper anteit ſæua neceſſitas.

παράφρασις.

Bonis contrà, bene eſſe, quibus noctu pariter, paritérque interdiu Solis perpetua fax lucem præbet: atque ab omni labore immunem vitam degunt: neque ipſis opus eſt robore manuum terram colere, & nauicularìam exercere, quo vitata pauperie neceſſarium victum comparent. Iidémque fideli iuramento, & pietate delectati, apud Plutonem & Proſerpinam honoratos Deos omni mœrore vacuum æuum

στροφὴ. δ'. κῶλ. ιγ'.

ἴσον δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ,
ἴσα δ' ἐν ἁμέραις ἅλι-
ον ἔχοντες, ἀπονέστερον
ἐσλοὶ νέμονται βίο-
τον, οὐ χθόνα ταράσσον-
τες ἀλκᾷ χερῶν,
οὐδὲ πόντιον ὕδωρ,
κεινὰν παρὰ δίαιταν. ἀλ-
λὰ παρὰ μὲν τιμίοις
Θεῶν, οἵτινες ἔχαι-
ρον εὐορκίαις,
ἄδακρυν νέμονται
αἰῶνα. τοὶ δ' ἀπροσόρα-

μετάφρασις.

At æqualiter noctu ſemper: æqualiter etiam interdiu ſolem habentes, non laborioſam boni degunt vitam: terram non turbantes robore manuum, neque marinam aquam, inopem propter victum. Sed apud honoratos Deos illi *qui gaudebant fidelitate in iureiurando, illachrymabili fruuntur æuo. Alij au-*

tranſigunt. Alij verò nimirum mali & impij, pœnis viſu horrendis addicti, grauiſſimum ſuſtinent cruciatum. τὸν ὀκχέοντι πόνον. *tem viſu horrendum tolerant cruciatum.*

ἶσον δὲ νύκτεσσι. Opponit bonorum fœlicitatem infœlicitati malorum: & vt his labores & cruciatus ſunt ſuſtinendi quàm in vita maiores & grauiores: ſic illis paratus eſt tranquillitatis portus aliquis. Videtur Pindarus in his reſpicere ad Elyſios campos. De quibus vide Homer. Odyſſ. l.4. Hanc in ſententiam Pindari Valer. Flaccus in Argon. ait.

Lucet via latè
Igne Dei, donec ſyluas & amœna piorum
Deueniant, campóſque, vbi Sol, totúmque per annum
Durat aprica dies.

Νύκτεσσιν Poët. pro νυξί. Metri cauſa αἰεὶ, pro comm. ἀεὶ. ἁμέραις Doricè pro ἡμέραις.

ἀπονέστερον. hoc eſt οἱ ἀγαθοὶ καὶ εὐσεβεῖς βίον ἄπονον διάγουσι. Eſt autem Pindaricus comparat. ἀπονέστερος, pro comm. & regulari ἀπονώτερος q.d. *minùs laborioſus.* ſed ad ſenſum exprimendum conijcere oportet ſimplicius ſumendum pro *laboris expers* vel *non laborioſus.*

ἐσλοὶ. Dor. pro comm. poët. ἐσθλοί.

οὐ χθόνα ταράσσοντες. hoc eſt οὐ γεωργοῦντες, ſiue τὴν γῆν οὐκ ἐργαζόμενοι, ἐπὶ ναυτιλίᾳ χρώμενοι. Sicut dixit Herodotus ναυτιλίῃσι χρέωνται. *nauiculariam exercent,* vt Valla interpretatur.

κεινὰν. Dor. & poët. primùm inſerto, ι. metri cauſa: deinde mutato η. in α. Iliad. γ. κεινὴ τρυφάλεια. *vacua galea.* Grauis ſcribendus in vltima ad differentiam accuſat. fœm. pronom. κεῖνος. ſi ſcriberetur κείναν, eſſet accuſat. fœm. Doricus pro ἐκείνην. Hunc locum quodammodo interpretatur Horatius. Epiſt. 1. l. 1. epiſt.

Impiger extremos currit mercator ad Indos,
Per mare pauperiem fugiens, per ſaxa, per ignes.

παρὰ μὲν τιμίοις. Helleniſmus elegans pro τιμίοις Θεοῖς. Intellige Deos infernos, Plutonem & Proſerpinam.

εὐορκίαις. Virtutem vnam proponit pro multis alijs. Neque enim non intelligit in genere τοὺς εὐσεβεῖς τρόπους, καὶ τὴν δικαιοσύνην.

τοὶ δ' ἀπροσόρατον. Opponit bonorum conditioni conditionem ſceleratorum: quorum cruciatum vocat ἀπροσόρατον, quaſi μὴ προσβλέπεσθαι δυνάμ… *cuius aſpectum ferre non poſsis.* De horrore inferorum vide Tibull. Eleg. lib. 1. & Statium l. 4. Thebaidis. vide etiam Plutarchum. Poët. eſt vox & Pindar. ἀπροσόρατος. pro qua diceres δυσόρατος.

ὀκχέοντι. Dor. & poët. pro ὀχέουσι: addito κ. metri cauſa, & mutato ου. in ο. Igitur ὀκχέω. pro ὀχέω vt & ab eodem Pindaro ὄκχος pro communi ὄχος. Metaphora ſumpta à vehiculis.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κωλ. ιδ.	μετάφρασις.
Quicunque autem ad tertiã vſque metempſychoſim, in vtróque loco commorati, in mundo dum vixerunt, in domo Plutonis, poſtquam vita functi ſunt, omnino ab iniuſtis facinoribus abſtinuerunt, & iuſtitiæ morúmq; honeſtati ſtuduerũt: viam quam conſtituit Iupiter ad Saturni vrbem, qua beatorum ad inſulam perueniendum, peregerunt, vbi refertam omnigenis delicijs vitam degunt animæ beatorum. Nam locum illum lenes Oceani auræ perflant, & flores aureo colore micantes ornant: quorum alij ab humo, alij pulchris ab arboribus producuntur, alios aqua educat: vnde monilia, corolláſque componunt, quibus manus læti inuoluunt & implicant.	ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐς τρὶς ἑκατέρωθι μείναντες, ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν ψυχὰν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρ- σιν· ἔνθα μακάρων νᾶσον ὠκεανίδες αὖραι περιπνέουσιν· ἄν- θεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει, τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀ- γλαῶν δενδρέων, ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει, ὅρμοισι τῶν χέρας ἀνα- πλέκοντι καὶ στεφάνοις.	*Quicunque autem ſuſtinuerunt, ter fuerunt cõmorati, continere omnino ab iniuſtis animã, peregerunt Iouis viã ad Saturni vrbem, vbi beatorũ inſulam Oceanides auræ perflant, floréſque auri micant, alij quidem ab humo, alij à pulchris arboribus: aqua autem alios educat, quorum monilibus manus implicant, & corollis.*

ὅσοι δ'. Vitam beatorum in fortunatis inſulis deſcribit: ac diſertè dicit, fœ...em illum locum pertinere ad viros bonos, qui ad tertiam vſque metem...ychoſim probè in terris vixerunt. Huius opinionis authores primi putantur ...gyptij, apud quos verſatus eſt Pythagoras, qui in Græciam eam introdu... De qua vide Diogenem Laërtium in Pythagora. Platonem in Menone, ...ædone, Phædro, & Gorgia. Hoc dogma paucis declarat Ouid. lib. Metamor.

Morte carent animæ, ſemperq́ priore relicta
Sede, nouis domibus viuuntq́, habitantq́ receptæ.

...irgilius Aeneid. 6.

animæ quibus altera fato
Corpora debentur, Lethæi ad fluminis vndam,
Securos latices & longa obliuia potant.

...odem lib.

Has omnes vbi mille rotas voluêre per annos,
Lethæum ad fluuium Deus euocat agmine magno,
Scilicet immemores ſupera ut conuexa reuiſant,
Rurſus vt incipiant in corpora velle reuerti.

...λμασαν. Doricè pro ἐτόλμησαν. à τολμάω, in ſignificatione τοῦ τλῆμι, ſeu ...έω. *ſuſtineo.* vt 2. de Rep. Plat. τολμήσειεν ἀπέχεσθαι τῶν ἀλλοτρίων *ſuſti-... ab alienis abſtinere.* Sic proſa periodum hanc efferas: ὅσοι δ' ἐκαρτέ... ἄχρι τρὶς μετεμψυχώσεως ἐν ἑκατέρῳ τόπῳ μένειν, δηλαδὴ τῷ Αἵδῃ, καὶ ...σμῳ, τῆς ἀδικίας παντελῶς ἀπεχόμενοι, ἐπορεύθησαν ὁδὸν ἣν ὁ Ζεὺς ἔταξε πρὸς Κρόνου.

ἀπὸ πάμπαν. Tmeſis notanda : nam referendum illud ἀπὸ ad ſequens ἴσχειν, cum quo debet componi, vnúmque vocabulum conſtituere, ea ſignificatione qua vſurpatur Il. α. λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει.

à peſte manus graues abſtinebit.

& apud Heſiod.

ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο ἀλλήλων ἀπέχειν.

à mutua iniuria ſibi temperare non poterant.

ἔτειλαν ὁδὸν. Pindarica phraſis pro ὁδὸν ἤνυσαν, ſeu ἐπλεύσαντο, καὶ τὴν πορείαν ἐπορεύθησαν: ſiue, vt Scholia habent, ἔτειλαν pro ἐστάλησαν, & Triclinius. ἐστείλαντο. Ita vt τὸ τέλλειν, quodammodo dicere poſſimus vſurpatum hîc per aphæreſin, pro verbo στέλλειν. Quod fieri poſſe teſtantur lexicographi : ſed nullo nituntur exemplo.

Διὸς ὁδὸν hoc eſt ἣν ὁ Ζεὺς ἔταξε, ſeu πορεύει. Innuit ergo Iouem ijs qui bene vixerunt, iuſtam mercedem retribuere, ſcilicet aſſignata ſede in Saturni vrbe, vbi ſunt fortunatæ inſulæ.

Κρόνου τύρσιν. Interpretare Κρόνου πόλιν. hoc eſt ἐν ᾗ ὁ Κρόνος ἔχει οἴκησιν. de voce τύρσις vide lexica. Ibi autem puto collocari Saturni vrbem, quia ſub eo viguit ætas aurea, omnium bonorum ferax, qua ſponte naſcebantur omnia, qua cœli temperies innoxia, qua legibus nullis adſtricti viuebant in otio & libertate. Qua de re lib. Platonis de regno lege. Hæc Saturni vrbs & inſulæ fortunatæ, ipſiſſimum puta Ἠλύσιον πεδίον. Cuius deſcriptionem pete ex 4. Odyſſ. & confer cum hoc Pindari loco.

ἔνθα μακάρων νᾶσον. Subintellige hîc ἐστί. Et locum hunc ita redde, ἔνθα ἐστὶν μακάρων νῆσον, πλησίον ἣν Ὠκεανὸς ἡδείαις αὔραις περιπνέει. Eximiam hîc habes topographiam. Deſcribitur enim illius inſulæ mira fœlicitas, cuius commendatio tribus potiſſimum rebus conſtat : prima, quòd lenibus auris Oceani perfletur: ſecunda, quòd floribus aureis ſcateat, qui vel è terra, vel ex arbore, vel ex aqua ſurgunt: tertia, quòd iudicem Rhadamanthum habeat Saturni aſſeſſorem, ibíque ſint viri clariſſimi, Cadmus, Achilles, Peleus: aliíque. De his fortunatis inſulis lege Luciani librum 2. de vera hiſtoria. & Zetzem in Heſiodi lib. 1. Operum, vbi quartum genus hominum deſcribitur heroicum. Ibi enim Zetzes eleganter recitat fabulam fortunatarum inſularum. Vide & quæ collegit Natalis Comes in Mythol.

ἄνθεμα. Vox eſt poëtica ἄνθεμον, pro ἄνθος comm. Aliàs nomen eſt herbæ de qua vide Theophraſtum lib. 7. c. 13. hiſtor. ſtirpium· Hi flores ſunt roſæ, violæ, hyacinthi. vnde Tibullus de campis Elyſijs,

Floret odoratis terra benigna roſis.

χρυσοῦ. hoc eſt χρυσοῦ *flores aurei.* hoc eſt *aurei coloris*, ſiue *pulchri & eximij.* Nam *aureum* figuratè dicitur pro *eximio* vt χρυσῆ ἀφροδίτη.

φλέγει. hoc eſt λάμπει, vt apud Plutarch. in Romul. ὅπλοις φλέγουσι *armis fulgentibus*. vox paſſiua occurrit ea in ſignificat. apud Pindar. Nem. Od. 10. & Iſthm. 7. actiua pro φωτίζειν Od. Pyth. 5. Dicas igitur oratione proſa ἄνθεα δ' ὡς χρυσὸς στίλβει, ſeu λάμπει.

τὰ μὲν χερσόθεν. hoc eſt, τὰ μὲν ἐκ γῆς, τὰ δ' ἀπὸ δένδρων φυόμενα, ἄλλα δ' ἐν ὕδατι βρεφόμενα. Αγλαῶν ſume pro εὐθαλῶν.

ὅρμοισι τῶν. hoc eſt ἀφ' ὧν αὐθῶν ἀναπλέκουσι χερσὶν ὅρμους, καὶ στεφάνους. Sic vſus florum declaratur, ex quibus ſerta parātur ad manus & capita, in lætitiæ & fœlicitatis ſignum exornanda. ὅρμοισι poët. pro ὅρμοις. χέρας metri cauſa pro χεῖρας. ἀναπλέκοντι. Dor. pro comm. ἀναπλέκουσι.

περίφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. η.	μετάφρασις.
ex recto Rhadamāthi iudicis decreto, quem pater Saturnus, Rheæ ſupremam omnium Deorum ſedem occupantis maritus ſibi aſciuit, & habet promptum aſſeſſorem. In hac beatorum inſula recenſentur Peleus & Cadmus, eóque mater Thetis, corde Iouis precibus exorato, tranſtulit filium Achillem.	βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος, ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον, πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον. Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται. Αχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ.	*decretis in rectis Rhadamanthi, quem pater habet Saturnus promptum ſibi aßeßorem, maritus Rhea omnium ſupremum habentis ſolium. Inter hos Peleus & Cadmus recenſentur, Achillḗq; trāſtulit eò mater, poſtquam Iouis cor precibus flexit.*

βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς. Commendatio iudicis ab æquitate iudicij conſueta. Rhadamanthus, quia ſe iuſtitiæ obſeruantiſſimum in vita declarauit, putatus eſt mortuorum iudex: de quo paſſim poëtæ. Dictus ἀπὸ τοῦ ῥᾶα *facilè* & δαμάω *domo*: quaſi qui facilè domet, ſuóque imperio ſubijciat.

πάρεδρον. Ergo in iudicijs præſidere credebatur Saturnus, cui adiunctus eſſet conſiliarius ob ſuam iuſtitiam Rhadamanthus. Sumptum à more Iudicum, qui ſuos habent aſſeſſores, cum quibus de judicio ferendo conſultant: quorum dignitas appellatur παρεδρεία. Lat. *aßeßura.*

ὑπέρτατον πάντων. Omnium ſupremum occupare ſolium Rhea dicitur, quia Deorum omnium habita eſt mater. ἐχοίσας. Dor. pro ἐχούσης.

Πηλεύς. Hic fuit Aeaci inferorum iudicis filius, & inter beatos fortunatarum inſularum incolas recenſetur, ſine dubio ſingularem eius ob innocentiā. Nam cùm Chretheis filia Hippolyti, Acaſtíque vxor, eius amore capta fuiſſet, nec tamen ipſi, vt ſecum congrederetur, perſuadere potuiſſet, apud Acaſtum accuſauit, quòd ſuam pudicitiam tentaſſet. Eum idcirco ad Pelei montis verticem adduxit Acaſtus, atque vinctum feris laniandum reliquit. Sed eius innocentiæ miſertus Iupiter, enſem per Vulcanum miſit, quo ſe à feris tueretur. Deinde cùm ruptis vinculis in vrbem veniſſet, paucis comitantibus, Acaſtum debellauit, & imperio eſt potitus.

καὶ Κάδμος. Hic fuit Thebanorum rex, vir vt aiunt præclarus, cui Iupiter ob multas quas ſuperauit difficultates, filiam Harmoniam nuptum collocauit. Hunc ſenem factum Iupiter ad Elyſios campos cum vxore Harmonia miſit, propter prudentiam & fortitudinem, qua laborum omnium victor,

euaſerat: quia Deus bonis fortibúſque viris adeſt in vita, & defunctis beatitudinem impertit.

Ἀχιλλέα τ'. Achilles ex Homero notiſſimus, à Pindaro inter Elyſiorum camporum, ſeu fortunatarum inſularum incolas collocatur: quod Thetidi mat[ri] fuit conceſſum.

ἐν τοῖσιν ἀλέγονται. Articulus τοῖσιν poët. pro τοῖς, & pro pronomine τούτοις. ἀλέγονται pro καταλέγονται, ἀριθμοῦνται. Hîc præter vulgatas ſignificationes, ἀλέγω accipitur pro ἀριθμῶ, καταλέγω. compoſitum ex α congregante & intendente, & λέγω. vide magnum Etymol.

ἔνεικε Poët. Aor. primus ἤνεικα à verbo φέρω. μάτηρ. Dor. pro comm. μήτηρ.

λιταῖσι. hoc eſt ἱκεσίαις, εὐχαῖς *precibus, ſupplicationibus*. Aliàs Λιταὶ Deæ finguntur à poëtis filiæ Iouis, de quibus Homerus lib. 9. Iliad.

παράφρασις.

Qui Hectorem proſtravit, inexpugnabilem & inconcuſſam Troiæ columnam, qua ſtante, vt ſtaret, qua ruente, vt rueret Ilium, erat in fatis. Qui Cycnũ etiam, & Memnonem Aethiopiæ regem, Tithoni & Auroræ filium interfecit. Reconditæ ſunt in mente mea peracutæ, promptæque inuentiones multæ ad encomiaſticos hymnos, qui à doctis ſolummodo intelliguntur, apud vulgus interprete opus habent. Atque hæc poëtices facultas qua polleo, à naturali ſolertia promanat, quæ omni artis adminiculo præpollet. Ac ſanè doctus dici debet, & reipſa talis eſt, quem naturæ ſolertia multarum rerũ cognitione muniuit. Qui verò ſunt vſi doctoribus, non tam ſolida ſcientia valent: & nihilominus multiloquio vehementes natura doctis irrito clamore non cedunt: ſimil[es]que ſunt coruis, qui quãquam partibus omnibus aquilæ ſunt impares,

στροφὴ. ε. κῶλ. ιδ'.

ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τροίας
ἄμαχον, ἀστραβῆ κίο-
να. Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν
Ἀοῦς τε παῖδ' Αἰθίο-
πα. πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶ-
νος ὠκέα βέλη
ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας
φωνάεντα συνετοῖσιν· ἐς
δὲ τὸ πὰν, ἑρμηνέων
χατίζει. σοφὸς ὁ πολ-
λὰ εἰδὼς φυᾷ
μαθόντες δὲ, λάβροι
παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὥς,
ἄκραντα γαρύετον,

μετάφρασις.

Qui Hectorem proſtrau[it] Troiæ inexpugnabilẽ, [r]ectam columnam. Cycnu[m] quoque morti dedit: & Auroræ filium Aethiop[em]. Multa mihi ſub cubit[o] celeres ſagittæ intra pha[]retrã ſunt ſonantes prudentibus: apud vulgus a[u]tẽ interpretibus indiget. Sapiens eſt qui multa [no]uit natura ſolertia. Qu[i] autem diſciplina vſi ſun[t] vehementes garrulitat[e] velut corui, irrita clamant.

ὃς Ἕκτορ'. Commendatur Achilles trium magnorum virorum cæde, videlicet Hectoris, Cycni, & Memnonis. Hector autem fuit omnium Priami filior[um] & Troianorũ fortiſſimus, quo viuente vt ſtaret, quo mortuo vt rueret Troia erat in fatis. Ideóque ἄμαχος & ἀστραβὴς κίων hîc appellatur, etſi manu Achillis ceciderit. Similia ipſi tribuit Lycophrõ, quũ ſic apud ipsũ Caſſandra loquitur.

Σὺ δ' ὦ ξύναιμε πλεῖστον ἐξ ἐμῆς φρενὸς
Στερχθεὶς, μελάθρου ἕρμα, καὶ πάτρας ὅλης.
Frater mihi dilecte mente plurimum,
Tutela ſola qui domus, & patria es.

ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα. Tranſlatum à fulcris & columnis ædificiorum, in quas omnis domus inclinata recumbit. Sic columen familiæ is dicitur per quem

ſtat, & à quo ſuſtinetur. Et hæc ſententia ἄμαχος & ἀστεμβὴς κίων, dici poteſt prouerbialiter, de re pariter, & perſona ſingularis conſtantiæ, quam neque præmiorum ſpe, neque periculorum metu poſſis vnquam ab integritate deijcere. Vide plura in Adag. Eraſ. titulo *Fortitudinis*.

ἀστεμβῆ. Hoc eſt ἄστεπτον, καὶ ἀμετακίνητον. Dicitur autem ἀστεμβὴς, pro ἀστρεφὴς, mutato φ. in β. quaſi *non diſtortus*, ac proinde *firmus*, *ſtabilis*, à priuatiuo α. & verbo στρέφω.

ἔσφαλε. Hoc eſt κατέστρεψε. *ſubuertit*, vt in metaphora maneat. Nam verbum σφάλλω ſignificat etiam καταβάλλω, ποδοσφαλίζω *deijcio, ſupplanto, proſterno*: vt, σφήλας ἐπὶ τὴν γῆν τὸν ἄνθρωπον. Dixit ἔσφαλε Dor. pro ἔσφηλε.

Κύκνον τε. Cycnum hic intelligit illum qui fuit Neptuni filius. Nam cùm hic Græcos prohiberet ne ad portum appellerent, ab Achille eſt occiſus. Alius fuit Cycnus, Martis filius, ab Hercule interfectus. θανάτῳ πόρε, pro παρέδωκε θανάτῳ, hoc eſt, ἔκτεινε.

Ἀοῦς τε. Dor. pro ἠοῦς. Periphraſis qua Memnon ſignificatur. Nam parentes habuit Tithonum & Auroram: imperauítque Aethiopibus: de quo vide Heſiodi Theogoniam. Loquitur autem Pindarus ex Homeri ſententia qui Memnonem ab Achille interfectum tradit. Verùm alij malunt à Theſſalis fuiſſe ex inſidijs occiſum.

πολλά μοι. Longa digreſſione vſus, tandem ad Theronis laudes regreditur, quas vt pluris faciat, priùs ſua carmina commendat, vt ſciat ille ſe non à vulgari poëta commendari. Loquitur autem ænigmaticè. Nam ὠκέα βέλη, ſignificat λόγους ἐγκωμιαστικοὺς, ſeu inuentiones & argumenta egregia & opportuna encomiorum, acumine ingenij excogitata. Pharetra eſt ingenium ipſum, in quo cuduntur inuentiones, & continentur veluti ſagittæ in pharetra.

ὑπ' ἀγκῶνος. Notat locum, & in metaphora perſiſtit. Nam ἀγκὼν eſt cubitus, vbi oſſa brachij coniunguntur: & hic dependebat pharetra. Obiter modum indicat quo geſtabatur pharetra. Non enim à tergo ſolùm geſtabatur, vt hoc verſu docet Heſiodus,

κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
Καββάλετ' ἐξόπιθεν:

Sed etiam ſub vlnis ferebatur, vnde bubulcus ὑπωλένιον φαρέτρην appellat: Pro eodem autem ſumuntur promiſcuè, ὠλένη, πῆχυς & ἀγκών.

φωνᾶντα. Doricè & poët. pro φωνῆντα. Hoc eſt φωνὴν ἀφιέναι δυνάμενα. τοῖς συνετοῖσι pro συνετοῖς, hoc eſt φρονίμοις, ἐυπαιδεύτοις. q. d. *vocem emittunt quam audiunt viri prudentes & eruditi*, hoc eſt, *comprehenduntur à doctis*. Hinc collige doctos cum acutè audientibus, indoctos cum ſurdis tacitè comparari. Vt vno verbo dicam, ſignificat obſcura eſſe ſua carmina: ita vt ab eruditis tantùm euolui poſſint, qui vim argumentorum, & compoſitionis ſuauitatem intelligunt.

ἐντὶ Dor. pro εἰσὶ. Citra ænigma dixiſſet. εἰσί μοι πολλαὶ ἐγκωμίων εὑρέσεις ὀξεῖαι ἐν τῇ ὠκείᾳ διανοίᾳ, ἅσπερ οἱ συνπαίδευτοι μόνοι νοοῦ συλλαμβάνονται.

ἐς δὲ τὸ πᾶν. Hoc eſt εἰς τὸ κοινὸν, καὶ τοὺς πολλοὺς ἑρμηνέως χρήζει τά μου ποιήματα. Vſurpatur hic τὸ πᾶν peculiari ſignificatione, & authori propria, pro τὸ κοι-

νὸν, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος hoc eſt, *vulgus, plebs.*

χατίζει. Hoc eſt χρείαν ἔχει, ἐνδεῖται. Vocabulum eſt poëticum, de quo vide Euſtath. & Magn. Etymol. Communiter dicitur χρήζω, τὸ χατίζω. Sic & χατέω eſt poëticum. Non mirum autem eſt hunc authorem apud ineruditos egere interprete: ſiquidem & eruditiſſimi quique in eo explicando grauiter laborant, tot habet digreſſiones, tot támque crebras fabularum, hiſtoriarum, ſententiarum inſertiones, vnde cum ſequentibus præcedentium obſcurus nexus: tot habet etiam ſchemata, intricatas phraſes, hyperbata, verborúmque διασφάλματα.

σοφὸς ὁ πολλά. Gnome, qua reddit rationem cur tanta facultate poëtice valeat. Nimirum quòd non diſciplina, ſeu doctrina, ſed naturæ vi polleat, quæ arte longè ſit præſtantior. Controuertitur vtrum natura plus poſſit arte, in primis in poëſi, &, naſcatur-ne poëta, an fiat: vnde & Horatius,

Natura fieret laudabile carmen an arte,
Quæſitum eſt.

Hanc quæſtionem ſoluit Pindarus, & naturam anteponit arti. Cui aſtipulatur Menander,

Η φύσις ἁπάντων τῶν διδαγμάτων κρατεῖ.
Natura ſuperat omne doctrinæ genus.

Et Horatius,

Ingenium miſera quia fortunatius arte
Credit, & excludit ſanos Helicone poëtas
Democritus,

Non putandum tamen Naturam Arti à Pindaro ſic anteponi, vt doctrinam excludat: ſed potiùs hoc velle, nimirum carmina quæ naturæ præclaræ ſolius impetu promanant, eſſe meliora, quàm quæ ſolius artis ductu contexuntur. Et quidem quiuis rerum æquus æſtimator videt naturam arte excoli, & perfici: quanuis egregia natura faciliùs arte carere poſſit, quàm ars commoda natura. Vnde meritò arti præferatur natura. Rectè tamen cum Horatio dicam:

ego nec ſtudium ſine diuite vena,
Nec rude quid poſſit video ingenium: alterius ſic
Altera poſcit opem res, & coniurat amicè.

Etenim ὁ γραμμάτων ἄπειρος οὐ βλέπει βλέπων: ſed διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα. Quò fit vt poëta noſter dicat Od. 7. huius libri Ep. 3. δαέντι δ' καὶ σοφία μείζων ἄδολος τελέθει.

κόρακες ὥς. Manifeſtè per aquilam intelligit naturam, ac proinde ſe ipſum, qui natiua polleat ingenij ſolertia. Per coruum intelligit artem, vtque vult Scholiaſtes, taxat Bacchylidem aduerſarium. Dicit autem eos qui diſciplinis vſi ſunt, etſi tam excelſo non ſint ingenio, tanta tamen, támque ardua audere aggredi vt non cedant ingenio potioribus: quemadmodum coruus infauſtum animal, non cedit aquilæ audacia, etſi ferociore animo natura ſit aquila, quàm coruus, qui affectata tantùm ferocit audacia, & robore eſt infirmior. Itaque corui naturam attingit, de qua ſic Aelian. lib. 2. de Animal. cap. 51. Ο κόραξ ἐν ὡ αὐτοὶ ἐς τόλμαν ἀθυμότερον εἴποις τῶν ἀετῶν, ὁμόσε γὰρ καὶ αὐτὸς τοῖς ζώοις χωρεῖ. καὶ μά-

τοῖς βραχυτάτοις. ἀλλ' ὄνῳ τε καὶ ταύρῳ. κάθηται γὰρ κατὰ τῶν τενόντων, καὶ κόπτει αὐτούς. *Coruus aquilæ nihil de animo cedit, quò minùs quàm hæc ſit audax.* Non enim *contra puſilla tantùm animalia venire audet: ſed & contra aſinos & boues pugnat, quorum in ceruicibus conſidens, eos percutit.*

ἄκραντα γαρύετον. HOC eſt ἀτελῆ, καὶ μάταια, καὶ ἀσύνετα φθέγγονται, πρὸς τὸν συνετὸν καὶ θεῖον ὄρνιν Διὸς τὸν ἀετὸν ἀντιβοῶντες. De voce *γαρύω* dictum Ode prima.

παγγλωσσία. Pindaricum vocabulum, pro λαλιὰ, φλυαρία: ex πᾶν, & γλῶσσα *loquacitas*, quum quis effutit quicquid in buccam venit.

παράφρασις.

ea tamen non ſunt minùs feroce & audaces. His ergo dotibus inſtructus, anime mi, ad inſtitutum redi. Quis ille eſt ad quem celebris noſtra laudatio ex beneuola mente proficiſcens collimat? Ego directo ad Agrigentũ ſermone, veraci mente deierabo illam ciuitatem centum abhinc annis, ex quo eam extructam eſſe conſtat, neminem tuliſſe, qui animo ad benefaciendum amicis eſſet pro penſiore, & manu largiore, quàm Theron.

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ'.

Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.
ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον,
ἄγε θυμὲ, τίνα βάλλομεν
ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀϊστοὺς
ἱέντες; ἐπί τοι
Ἀκράγαντι τανύσαις,
αὐδάσομαι ἐνόρκιον
λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
τεκεῖν μή τιν' ἑκατόν
γε ἐτέων πόλιν,
φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
εὐεργέταν πραπίσιν, ἀφθονέστερόν τε χέρα,

μετάφρασις.

Iouis aduerſus auem diuinam. Intende nunc in ſcopum arcum, agedum anime mi, quem petimus, ex beneuola mente glorioſa tela mittentes? in Agrigentum dirigens, proferam iureiurando firmatum verbum, veraci mente, peperiſſe nullum intra centũ annos ciuitatem, amicis virũ magis beneuolũ pectore, largioremq́ manu,

Διὸς ὄρνιχα. Periphraſis aquilæ, quæ volucrum regina, Iouique ſacra fertur. Fabulantur enim Ioui, antequam in bellum aduerſus Titanas exiret, ſacrificanti in Naxo augurium futuræ victoriæ aquilam dediſſe: quare illum auem hanc ſibi eſſe ſacram in poſterum voluiſſe: & in reliquis expeditionibus aquilæ effigiem pro ſignis militaribus habuiſſe. Tributa autem eſt Ioui aquila propter perſpicacitatẽ, & rapacitatem, quatenus in terris regnaſſe putatur: quia debẽt eſſe perſpicaces & ingenioſi reges, & exploratores habere, quorum oculis videant quæcunque in regno, & extra regnum geruntur, ad ſui ſuorúmque tutelã. Propter rapacitatẽ: quia, etſi boni eſt paſtoris tondere pecus non deglubere, plerique tamen principes & reges, ingenioſos habent tributorum imponendorum conſultores, ritúque tyrannico intimas ſubditorum medullas exugunt.

ἔπεχε νῦν σκοπῷ. Apoſtrophe ad animum, quem hortatur vt arcum ad ſcopum intendat, hoc eſt (vt metaphoram explicemus) redeat ad Theronem quẽ ſibi tanquam odes ſcopum propoſuit, vt victorem collaudaret. Quare per ſcopum, Theronis laudes intellige: per arcum, ingenium ipſum, ex quo ſagittæ emittuntur, hoc eſt carmina, & laudum præconia.

τίνα βάλλομεν. Interrogatio: quaſi dicere vellet. *Agedum anime mi ex longa di-*

greſſione re.ti ad tuum ſcopum: quem quaſo petimus noſtris verſibus? Et hoc facit ad ſuauitatem orationis: quaſi ferè oblito ſibi Theronem in memoriam vellet reuocare.

μαλθακᾶς. Dor. pro comm. μαλθακῆς. Sic autem mentem appellat, non mollem, non languidam: ſed amicam, ſed beneuolam. Idque conuenienter ad molliendam arcus & ſagittarum acerbitatem: & ad differentiam, inter illam telorum, hanc verborum iaculationem, conſtituendam. Nam tela in aliquem emittere eſt inimici, ſed laudes, beneuoli animi. μαλθακός. hîc idem ac ἵλεως, προσφιλής.

εὐκλέας ὀϊστούς. Hoc eſt ἔνδοξα ᾄσματα. Hîc obſerua metonymiam effecti pro efficiente: quòd carmina poëtæ encomiaſtica, victorem Theronem clarum reddant: vel ſi mauis, quòd ſuo carmine celebris fiat poëta. Simili tropo apud Horatium *palma nobilis* prima primi lib. Oda. & 29. *Nobiles libri Panætij* dicuntur.

ἐπί τοι. Reſponſio ad præcedentem interrogationem, τίνα βάλλομεν. h. e. ὅτι Ἀκράγαντι τείνων τὸν λόγον κατ' ἀλήθειαν ὀμόσω. h. e. *encomium dirigens ad Agrigentum in veritate iurabo.* &c. Vbi notes velim me vocem τανύσαις hîc ſumere pro Aeolico participio: non vt alij pro ſecunda perſona optandi Aoriſti prioris actiui. Nam ſic videtur meliùs fluere ſententia, quàm ſi per optandi modum, vim tamen hortandi vel imperandi habentem exponas. Solent autẽ Aeoles nomina & participia 5. decl. terminata in ας. efferre per αις. vt pro Αἴας. Αἴαις. pro τύψας. τύψαις.

αὐδάσομαι. Priori Oda monuimus Doricè dictum pro αὐδήσομαι ſicuti αὐδάσομεν. prima ſtropha. Præmunit iureiurando laudes quas eſt Theroni attributurus, ne de fide & candore eius dubitemus. ἀλαθεῖ Dor. pro comm. ἀληθεῖ.

τεκεῖν. Laudat Theronem ab animo ad liberalitatem propenſiſſimo: quam laudem collatione temporum illuſtrat: quum affirmat nullum ante annos centum in ciuitate extitiſſe liberaliorem. Item à perſonis quibus munera largitur, quum dicit φίλοις εὐεργέταν. Rege digna laus: virtus Principi neceſſaria. Vnde interrogatus Alexander Magnus, quis eſſet rex optimus, Ille, inquit, qui donis amicos retinet, & inimicos beneficijs amicos reddit. Ideò & ipſe ſua omnia dono dedit aliquãdo amicis, ſolámque ſpem ſibi ſeruauit. Vt autem à diuitijs Pindarus Theronem laudauit: ſic ab earum vſu legitimo commendat: quin etiam tacitè munera pro ſuis hymnis poſtulare videtur.

μή τιν' ἑκατόν γ' ἐτέων πόλιν. Illud μή τινα, ſi conſtruatur cum πόλιν, exponendum erit, *nullam vrbem à centum annis tuliſſe virum liberaliorem*, & ſic de quauis ciuitate videbitur loquutus: ſi cum ἄνδρα, ſic interpretabimur, *ciuitatem nullum virum tuliſſe munificentiorem ſeu liberaliorem*: & ſic optimè referetur ad Agrigentum de quo præmiſit, ſe eò tela directurum: à quo condito vſque ad Theronis ætatem centum numerabantur anni. Nam, vt refert Triclinius, conditum eſt Agrigentum Olympiade quinquageſima, Therõ autem vicit ſeptuageſima: Olympiades autem viginti, centum annos faciunt. ſiquidem quinquennium ſingulæ denotant.

εὐεργέταν. Dor. pro comm. εὐεργέτην. Vox πραπίσιν, eſt poëtica, pro φρεσί, vel διανοίαις. Cuius etymon habes in magno Etymol. ſed quia inidoneum mihi videtur omitto. Sed Aemilij Porti ſententiam probo, qui deducit à πρό, ἀπὸ, & ἰδεῖν,

ἰδεῖν. q. d. προϊδεῖν. Hòc eſt, *cura, ſolicitudines, mens*, eo quòd eminus, & è longinquo res proſpiciunt antequam accidant,

ἀφθονέστερος poët. comparat. pro ἀφθονώτερος.

παράφρασις.

Cui hæc virtus vnde gloriam conſequebatur, furioſorum quorundam, Capyos ſcilicet & Hippocratis cõſobrinorum, inuidiam conflauit: qua perciti iniuſtè in ipſum inſolentes egerunt: ac non ſolùm maledictis lumen hoc virtutis obſcurare voluerunt: ſed etiam malè factis, indicto videlicet bello, extinguere tentarunt. Interim quemadmodum maris arenam nemo numerarit, ſic neque quot beneficijs alios exhilararit, recenſere poſſis.

ἐπῳδ. κωλ. η.

Θήρωνος. ἀλλ' αἶνον ἔβα κόρος
οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλ-
λὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν
τὸ λαλαγῆσαι θέλων,
κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν, κα-
κοῖς
ἔργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περι-
πέφευγεν,
κεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλ-
λοις ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναι-
το;

μετάφρασις.

quàm Theronem. Sed gloriam inuaſit inſolentia, non iure ſe opponens, ſed furioſis à viris tumultuari volens, & occultationem afferre rerum honeſtarum, per mala facta. Siquidem arena numerum refugit, ille quot gaudia alijs contulerit, quis recẽſere poßit?

ἀλλ' αἶνον. Hoc eſt ἀλλὰ ταύτην εἰς τὸ εὐεργετεῖν εὐχερείας δόξαν, καὶ ἔπαινον ἐπέβη ὕβρις. Etenim liberalitatem ſequitur laus & gloria: laudem & gloriam inuidia. Nam τοῖς διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος. Inuidiam autem ſequitur iniuria. Hic, authore Scholiaſte, notantur Capys, & Hippocrates conſobrini Theronis: qui licèt ab eo beneficia complura accepiſſent, vt florentem & gloriæ lumine clareſcentem conſpexerunt, inuidia permoti bello diuexarunt, ſed ab ipſo prope Himeram deuicti ſunt.

κόρος. Tota eſt metaphorica hæc ſententia. Vtitur poëta vocibus κόρος & μάργος, quia inuidi quorum inuidia tranſit ad inſolentem inuiſi inuaſionem, ſimiles ſunt ijs qui edacitate turgidi nauſeant aut eructant. Vt ergo ſatietas helluonum corrumpit ſtomachum, atque interdum excitato vomitu peruertit: ſic inuidi liuore turgentes non ſe continuerunt, quin deterrimos odij effectus ediderint, vt auctam Theronis gloriam viderunt. ἔβα, & δίκᾳ Dor. pro comm. ἔβη, & δίκῃ.

ἀλλὰ μάργων. Hoc eſt ὑπὸ μανιωδῶν ἀνδρῶν θορυβῆσαι θέλων τῷ λόγῳ. Nam vox poëtica λαλαγεῖν hoc ſignificat. Notanda duplex inuidorum iniuria: verbis primùm in τὸ λαλαγῆσαι. deinde factis in κακοῖς ἔργοις. Huius libri Od. 9. ſumitur pro ἐκφωνεῖν, ſeu λαλεῖν.

κρύφον. Pro κρύφιον: vt ex Ariſtarcho notat Scholiaſtes, qui hoc per κρύψιν interpretatur, hoc eſt κρύψιν καὶ ἀφανισμὸν ποιεῖν τῶν ἀγαθῶν. vel cum Triclinio, pro κρύφιον *occultum*, vt ſic conſtruamus, κρύφιον αἶνον τῶν ἀγαθῶν κακοῖς ἔργοις θεῖναι. *rerum præclararum laudem occultare per mala facta, & iniurias.* θέμεν. Ion. & Dor. pro θεῖναι.

ἐπεὶ ψάμμος. Cohærent iſta cum præcendente θήρωνος. Nam quæ interceſſit digreſſio, quaſi parentheſi eſt includenda. περιβολικῶς autem & ὑπερβολικῶς docet Theronem fuiſſe liberaliſſimũ. In parœmiam venit, *Arenam ſuperat*, quum infinitatem ſignificamus. vide Chil. Eraſ.

χάρματα. Vocat τὰς εὐεργεσίας *gaudia*: nam pleroſque nihil magis delectat quàm munera. Vnde Seneca, *Omnium dulciſſimum eſſe ait, accipere.* Eleganti autem interrogatione concludit: quod ad ſuauitatem facit.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΘΗΡΩΝΙ εἰς Θεοξένια.

ΕΙΔΟΣ Γ.

EIDEM THERONI in Theoxenia.

ODE III.

ARGVMENTVM.

Occaſionem huius encomij præbuerunt equi Theronis victoriam conſequuti: quod ei nuntiatum eſt quum Theoxenia celebraret. Hinc Pindarus Theronem à corona equorum, & victoriæ loco prædicat. Deinde per digreſſionem narrat quomodo Hercules ab Hyperboreis oleam impetrarit: & locum in Elide certaminibus Olympicis conſecratum, oleis ornarit: quomodo etiam aureis cornibus inſignem ceruam apud Hyperboreos captam in Peloponneſum tranſtulerit.

παράφρασις.

Inſtituo inclytum Agrigentum ornare, eximia laude Theronis equos pedibus indefeſſos celebrando: quos illi renuntiatum eſt victoriam Olympicam reportaſſe, cùm Theoxenia agitaret. Quorum ſacrorũ cùm fuerint authores Ca-

Στροφὴ α. κῶλ. θ.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἁδεῖν,
καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ,
κλεινὰν ἀκράγαντα γεραίρων, εὔχομαι,
Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν
ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων
ἵππων ἄωτον.

μετάφρασις.

Tyndaridis hoſpitibus
amāribus placere opto,
pulchricomaque Helenæ, inclytum Agrigentum decorans, conſtructo hymno in laudem
equorum Theronis qui

ſtor & Pollux, ipſis, necnon Helenæ ſorori, hoc carmine placere opto. Muſa autem mihi ſic aſtitit, noua varietate admirandum in Theoxenia ſcribendi commento modũ, vt carmen vocémque, qua ornatur chorea, Dorico numero accõmmodauerim.

μοῖσα δ' ὕτω ποι παρέςα
μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον,
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ.

in Olympijs vicerunt pedibus indefeßi. Muſa autem ſic aſtitit mihi nouum commento modum Dorico carmen vt accommodarem cothurno.

Θεοξένια. Nomen habent παρὰ τὸ ξενίζειν τοῖς Θεοῖς: quòd Dij omnes excipi viderentur conuiuio. Ideo Heſychio dicitur κοινὴ ἑορτὴ πᾶσι τοῖς Θεοῖς. Pindari Scholiaſtes inſtitutum hoc à Dioſcuris ſacrum dicit. Cùm enim ſe inter Deos reciperet Hercules, Caſtori & Polluci curam Olympiorum commiſit, vt ea ex inſtituto ſuo diſponerent. Illi interea feſtum nouum excogitarunt, ídque Theoxenia nominarunt: eo quòd Dij tunc hoſpitio excipi viderẽtur. Sacra autem facienti & Theoxenia obſeruanti Theroni nuntius venit, ipſius equos in Olympia viciſſe. Ideo poëta de Dioſcuris & Helena mentionem facit honoris cauſa, vt de Theoxeniorum authoribus. Verùm hoc feſtum in multis Græciæ locis celebrabatur, nulli priuatim Deo ſacrũ, ſed omnibus in vniuerſum. Athenis autem potiſſimum videtur celebratum. Nam inter propria Reip. illius inſtituta hoc fuit, quod Θεοὺς ξένους colerent quamplurimos: vnde Heſychius, Θεοὶ ξενικοὶ παρὰ Ἀθηναίοις τιμῶνται, οὓς καταλέγει Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησίν. Interdum hæc ſacra Deo alicui peculiariter dicabantur, vt capere eſt ex lib. 9. Athenæi, διατέτακται παρὰ Δελφοῖς τῇ θυσίᾳ τῶν Θεοξενίων, vbi videntur Apollini peculiariter conſecrata, qui Delphis colebatur. Cui etiam Theoxenio cognominato apud Pellenenſes eadem celebrabantur: vnde Pauſanias in Achaicis, ἔστι καὶ Ἀπόλλωνος Θεοξενίου Πελληνεῦσιν ἱερὸν, τὸ δ' ἄγαλμα χαλκοῦ πεποίηται, καὶ ἀγῶνα ἄγουσι Θεοξένια τῷ Ἀπόλλωνι. Huius certaminis apud Pellenenſes præmium fuit argentũ. In Theoxenijs etiam à Caſtore & Polluce inſtitutis, ludi agebantur, in quibus qui viciſſent, chlænam pro præmio accipiebant.

Τυνδαρίδαις. Initium ducit à propoſita ſibi commendatione authorum feſti Theoxeniorum. Quærit autẽ Scholiaſtes cur non vouerit hanc Oden, vel Ioui, cui ſacra erant Olympia, vel Herculi, qui ea inſtituerat. Et reſpondet, quia Caſtor & Pollux iuſſu Herculis regebant hæc certamina. Sed Ariſtarchus ait apud Agrigentinos in honore eſſe Dioſcuros, ideóque ipſum vti more patrio. Sed Didymus eò refert, quòd à maioribus Theron Argiuus eſſet. Argis autem, & in Peloponneſo coluntur Dioſcuri. Hic Tyndaridæ dicuntur Caſtor & Pollux, à Tyndaro patre putatitio, quòd ex Leda eius vxore ſint nati. Et cùm alter à Ioue, alter à Tyndaro eſſet conceptus, nihilominus ambo Tyndaridæ nuncupantur. Sed in Theocriti Dioſcuris, Iouis ambo filij dicuntur.

> Ὑμνέομες Λήδας τε, καὶ αἰγιόχω Διὸς υἱὼ,
> Κάστορα, καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν.

φιλοξείνοις. Hoſpitales appellantur, quia cùm Theoxenia inſtituiſſent, ad ea multi peregrini confluebant, quos beneuolentia dignabantur, & comiter excipiebant.

καλλιπλοκάμῳ. Hoc eſt *formoſa*. Nam ſynecdochicè, *pulchricoma* dicitur Helena, pro, *omnibus partibus formoſa*, cùm ſit, vt Homerus ait, etiam καλλιπάρῃος. Sed quia magna formæ pars, & gloria mulierum non vltima, ſunt pulchri capilli, eam ab his commendat. Nec non Homerus Il. 3. ἠύκομον. & Ody. δ. καλλίκομον vocat. Ελένα Dor. pro comm. Ελένη.

κλεινάν. Dor. pro comm. κλεινήν. De Agrigento habes ſuperiore Oda. Sed locum hac interpretatione clariorem reddamus. Τοῖς Διοσκούροις τοῖς φιλοξένοις, ἢ τῇ καλῇ Ελένῃ ἀρέσκειν ἐφίεμαι, τιμῶν τὴν ἔνδοξον Ακράγαντα, διὰ τὸ ἀνεγεῖραι ὕμνον, ... ὕμνον ἐξαίρετον, τῶν τοῦ Θήρωνος ἵππων τοὺς πόδας ἐν δρόμοις μὴ καμνόντων, ἢ Ολυμπιονικούντων.

εὔχομαι. Hoc eſt ἐφίεμαι, ποθῶ, ἐπιθυμῶ: vt & ſumitur Ode Nem. 8. χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι *aurum alij optant, alij campum*. & 9. εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι *opto hanc virtutem reſonare*. & apud Xenoph. εὔχομαι ἀθέμιτα *opto nefaria*.

Ολυμπιονίκαν. Hoc vocabulum Scholia & Triclinius iungunt cum ὕμνον: & hic exponit Ολυμπιονίκας ὑμνοῦντα. Sed malim cum Aretio ſumere pro genitiuo Dorico qui mutat ων in αν hac in declinatione: ídque iungere cum ἵππων: ſiquidem equi Theronis in certamine Olympico victores ſunt proclamati.

ὕμνον ὀρθώσαις. Pindarica phraſis ὀρθοῦν ὕμνον *erigere hymnum*. Hoc eſt *componere carmen in laudem alicuius, quod alta voce canatur*. Et videtur alludere ad ὄρθιον νόμον, de quo vulgata Lexica. Hæc notat Lexicon Pindaricum.

ἀκαμαντοπόδων. Non reperitur hæc vox in vulgatis Lexicis. Eſt autem ἀκαμαντόπους Poëticum vocabulum, quod ſignificat ἀκάμαντας πόδας ἔχων, καὶ μὴ δυνάμενος δαμᾶσθαι πόνοις. *qui pedes habet indefeſſos, & qui nullo labore domari fatigarique poßunt*. Huius libri Od. 4. tribuitur τῇ βροντῇ *tonitrui*, & 5. τῇ ἀπήνῃ *vehiculo*, hoc epitheton.

ἄωτον. Intellige κόσμον ἐξαίρετον. Huius vocis expoſitionem vide in priori Oda.

Μοῖσα. Dor. pro μοῦσα. Eſt autem αἴτιον. Cur Agrigentum & Theronis equos laudando, placere etiam Dioſcuris optet. Quia nimirum, ſic ſuaſit Muſa quæ Aretio & Leonicero putatur Clio, vel Calliope: Verùm Marſilius Ficinus in argumento in Platonis Ionem ſub finem teſtatur Pindarum à Polymnia fuiſſe afflatum.

παρέστα. Dor. pro παρέστη. Et ſic hanc ſententiam exponas cum Triclinio, ἐπεὶ ... ἐγκωμίων μοὶ παρέστη, ἤγουν ἐπῆλθε. Nihil enim aliud eſt Muſa, quàm inuentio quam mentis ſolertia ſuggeritur.

νεοσίγαλον. Dor. pro νεοσίγηλον. Hoc eſt ποικίλον ἐπινοήσαντι ... τὸ γε... Θεοξένια. Et vt exponit Triclinius, καινοτέραν ἔχοντα ἀγλαΐαν. Hoc eſt, *qui nouum argumentum, varietate & elegantia admirandum adinuenit*, quod in Theoxenia ſcribit. Νεοσίγηλος autem vox eſt poëtica, quæ deducitur à νέος & σιγή. q. d. διὰ καινότητα κάλλος τοῖς βλέπουσιν ἐμποιῶν μετὰ θαύματος σιγήν: *qui nouitatis, & pulchritudinis cernentibus ſilentium cum admiratione inducit*. Cuiuſmodi ferè eſt etymon vocabuli σιγαλόεις in Lexicis, & apud Euſtath.

Δωρίῳ πεδίλῳ. hoc eſt ῥυθμῷ. Metaphoricè ſumitur Doricum calceamentum pro harmonia vel rythmo. Tranſlatum ab vſu Tragœdiarum & Comœdiarum in quibus certo calceamenti genere vtebantur. Dicit etiam Scholiaſt. dici ἀπὸ τοῦ πελάζοντος τὸ πεδίλον, nẽpe τὴν βάσιν ἐναρμόσαι τῷ Δωρίῳ μέλει. *greſſum componere chorea ad Doricum melos.* Vide in Doricam harmoniam quæ annotauimus 1. Od. Ant. 1. in hęc verba, Δωρίαν φόρμιγγα. Alibi quoque appellatur αἰολὶς μολπὴ.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ϑ.	μετάφρασις.
Etenim equorum Theronis victoria ob quam implicatæ ſunt illorum iubis corollæ, exigit à me vt debitum hoc encomium, afflatu Muſarum contextum, in gratiam Theronis Aeneſidemi filij proferam, quod ad citharam diuerſas voces exprimentem, ad tibiæ cantum, & viuæ vocis modulationem decenter aptetur. Quinetiam hoc ipſum exigit Piſa, à qua ad victores homines redundat non vulgaris gloria, quam diuina poëtarum carmina decantant.	ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν ζευχθέντες ἔπι στέφανοι πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος, φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν, καὶ βοὰν αὐλῶν, ἐπέων τε θέσιν, Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως· ἅ τε Πίσα με γεγωνεῖν, τᾶς ἄπο θεύμοροι νίσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοιδαί.	*quo ſplendida inſtituitur chorea. Quia iubis adnexa corolla, exigunt à me hoc diuinitus ſtructum debitum, & citharam variè ſonantem, clamoremque tibiarum, & carminum ſtructuram Aeneſidemi filio commiſcere decenter.* Et Piſa exigit *me celebrare, à qua diuinitus data veniunt ad homines carmina.*

ἀγλαόκωμον. hoc eſt, vt mihi videtur rectè exponere Triclinius, λαμπρὰν συνιστῶν χορείαν, *choream conſtituens ſplendidam.* Nam κῶμος *ſaltationem* ſignificat, Vtque dicit Scholiaſtes ἐκώμαζον ὑμνοῦντες τὴν νίκην. Et quia hîc agitur de Theoxenijs à Caſtore & Polluce inſtitutis, conijcere licet choream à comitatu ad Dioſcurorum templum duci ſolitam eſſe illius celebritatis tempore. Alioqui victorem amici canentes domum honoris cauſa deducebant. Vox autem ἀγλαόκωμος dicitur, vel vt ἀγλαὸς περὶ τὸν κῶμον *ſplendidus erga choream*: vel vt ἀγλαΐζων τὸν κῶμον. *ornans choream.*

ἐπεὶ χαίταισι. Duæ cauſæ quibus impellitur ad ſcribendum carmen continentur hac antiſtropha. Nimirum quòd illud à ſe exigant coronæ quibus equi fuerunt ornati. Item locus certaminis, Piſa videlicet. Et his verbis hanc periodum declares. ἐπειδὴ οἱ στέφανοι ταῖς τῶν ἵππων θριξὶν συνδεδεμένοι, ἀπαιτοῦσι ὀφειλόμενον ὕμνον ὑπὸ τῶν Μουσῶν κατασκευασμένον· καὶ κιθάραν ποικιλόφωνον, καὶ αὐλῶν ἡδεῖαν ἠχὼ, καὶ ἐπέων σύνθεσιν, χάριν Θήρωνος Αἰνησιδήμου παιδὸς εὐπρεπῶς συναρμόξαι. Quæri hic poteſt quibus hæ coronæ darentur. Negat primùm Scholiaſtes iubis equorum alligari, & vult circumponi capillis eorum qui choream agitabant. Deinde exponens hæc verba, ζευχθέντες &c. iunctas ait iubis equorum has corollas. Et hoc meliùs: ſiquidem vicerant equi Theronis: ac proinde coronam præ-

mium victoriæ merebantur.

ἔπι. Sic notatur accentu, quia poſt vocem quam regit, ponitur: alioqui ſcribendum foret, ἐπὶ. Sic paulò pòſt in τοὺς ἔπι. vel ſume pro ἐπιζευχθέντες.

πράσσοντι. Dor. pro comm. πράσσουσι. Cuius compoſitum εἰσπράσσω eſt vſitatius hoc ſenſu. Tranſlatum ab inſtitoribus qui æs alienum exigunt. Sic & χρέος eadem tranſlatione τὸ ὀφείλημα. Sic beneuolentiam Theronis captat, quum profitetur poëta ſe tam egregio regi encomium debere.

Θεόδματον. Dor. pro comm. θεόδμητον. Commendat ſua carmina quòd mente diuinitus afflata condiderit illa. Hîc per Deum intelligit, vel Apollinem Muſarum principem, vel Muſam illam de qua paulò antè dicebat, μοῖσα δ' οὕτω ποι παρέστα μοι, &c. Componitur θεόδμητος ex Θεὸς, & δμητὸς. q.d. ὑπὸ θεοῦ δεδμημένος, à verbo δέμω. *ædifico.* Hæc vox occurrit Olymp. 6. Pyth. 9. Iſthm. 6.

ποικιλόγαρυν. Dor. pro comm. ποικιλόγηρυν. hoc eſt ποικίλην φωνὴν ἔχουσαν. γῆρυς hoc eſt φωνή. Notandus hic συναθροισμὸς & ſynonymia. Nam hæc tria ſumit pro præſenti hymno ſeu encomio, citharam variè ſonantem, tibiarum modulationem, & viuæ vocis concentum: quæ ſimul ſonantia ſuauiorem reddebant laudem Theronis. Nihil tamen hic abundat, quandoquidem apertè docet Pindarus hæc in chorea obſeruari, citharæ, tibiæ, & vocis harmoniam.

βοὰν αὐλῶν. Leonicerus, & cum eo Aretius, dicit Pindarum vocem tibiarum ſibi tribuere, quòd vt in ipſius vita fuit explicatum, non ſolùm cithara, ſed & tibia canere potuit. Verùm non ſui rationem in his habere videtur: ſed duntaxat carminis quod his muſicis inſtrumentis eſſet accommodatum. βοὰν. Dor. pro βοήν.

ἐπέων θέσιν. Non ſolùm σύνθεσιν compoſitio carminis: ſed etiam eius ἄρσις καὶ θέσις eleuatio, & depreſſio quę fit viua voce, intelligitur.

ἅ τε Πίσα. Subaudi εἰσπράττει με γεγωνεῖν. Altera cauſa impellens quæ hac antiſtropha continetur. Nimirum locus certaminis: vnde petit & aucupatur digreſſionem de Herculis peregrinatione ad Hyperboreos. Hîc ἅ. Dor. pro ἥ. & τᾶς. primùm Dor. pro τῆς artic. præpoſit. deinde pro ſubiunct. ἧς. Et ſic exponenda hæc, ἥ τε Πίσα εἰσπράττεταί με γεγωνεῖν, ἀφ' ἧς θεοδώρητοι εἰς νικῶντας ἀνθρώπους ἔρχονται ὕμνοι.

Θεύμοροι. Dor. & poët. θεύμορος dicitur κατὰ κρᾶσιν pro θεόμορος. hoc eſt ἀπὸ τοῦ Θεοῦ κατὰ μερισμὸν δεδομένος. Ex vocibus Θεὸς *Deus*, & μόρος à μείρω *diuido.* Simpliciter ſume hoc loco pro θεόσδοτος: ſeu vt habet Triclinius, θεοδώρητος.

νίσοντ'. Per eliſionem pro νίσονται. à νίσσομαι, hoc eſt πορεύομαι. vox eſt poëtica.

παράφρασις.	στροφ. κώλ. θ.	μετάφρασις.
Ad eos nimirum quibus incorruptus certaminis arbiter	ᾧ τινι κραίνων ἐφετμὰς Ἡρακλέος προτέρας	*Cuicunque exequens iuſſa Herculis antiqua*

vir Aetolus,ſeu Eleus, antiqua Herculis mandata exequens,in decus & ornamentum ſupra palpebras capiti circumpoſuit coronam glauci oleaſtri:quem celebris ille Amphitryonis filius, ab Iſtri fontibus, qui hoc arborum genere aliiſque conſiti obumbrantur, olim attulit,vt eſſet pulcherrimum monumentum Olympicorum certaminum.

ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας βλεφάρων
αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν,
ἀμφὶ κόμαισι βάλοι γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας, τάν ποτε
Ιστρυ ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν
Ἀμφιτρυωνιάδας,
μνᾶμα τῶν Ὀλυμπίᾳ κάλλιστον ἄθλων.

verus certaminis iudex Aetolus vir ſuper palpebras comis circumpoſuerit glaucum ornamentum oliua, quam aliquando Iſtri ob opacis fontibus attulit Amphitryoniades, monumentum pulcherrimum Olympicorum certaminum.

ᾧ τινι. Obſeruant ſcholia Pindarum à plurali numero ad ſingularem deficere:nam relatiuum eſt, ad præcedens ἀνθρώπους. Referre vellet Aretius ad Αἰνησιδάμου παιδί. Sed primò non poſſunt parentheſi includi quæ inter hęc verba interceſſerunt. Nam diſertè alteram cauſam impellentem continent. Deinde remotiora ſunt illa: & videtur non de certo victore loqui author; ſed indefinitè de quouis. Tertiò nullus error in numeri mutatione: ſiquidem ᾧτις ſignificat *Quicunque*:quæ vox eſt indefinitè notans omnes victores.

κραίνων ἐφετμάς. Senſus eſt ſic extricando ſententiam colligendus: ὃς πληρῶν τὰς παλαιὰς ἐντολὰς Ἡρακλέους, ὁ Ἠλεῖος ἀνὴρ δίκαιος Ἑλλανοδίκης, ἀμφιβάλοι τοῖς κόμαις ὑψόθεν βλεφάρων στέφανον ἐξ ἐλαίας γλαυκῆς εἰς κόσμον. Videris hîc ὑψόθεν referendum ad βλεφάρων,& ἀμφὶ per tmeſin auulſum eſſe à βάλοι.

ἐφετμὰς Ἡρακλέος. Quia iuſſerat Hercules, vt à iudicibus certaminis victores in perpetuum oleaſtri corona decorarentur.

ἀτρεκής. Epitheta iudicis, ἀτρεκὴς à iuſtitia, hoc eſt: δίκαιος, ἀληθὴς, ἀπροσωπόληπτος: & αἰτωλὸς à patria. Nam ex Eleis(qui poſtea Aetoli dicti ſunt, ex quo Aetolus Oxylus ipſis præfuit) eligebantur iudices.

ἑλλανοδίκας. Dor. pro ἑλληνοδίκης. hoc eſt, *Græcorum iudex*. Deſcribuntur autem ἑλλανοδίκαι à Varino ἄρχοντες Ἠλεῖοι οἱ διέποντες τὸν ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπιακῶν. De quibus vide Pauſaniam in Eliacis. Primùm autem Elei vnum iudicem elegerunt: deinde duos: tandem etiam nouem. Hi præſtito iuramento de victoribus pronuntiabant. Ariſtodemus Eleus ex ſingulis tribubus vnum elegit, vt eſſent decem numero. Quinquageſima Olympiade, ex omnibus duos electos eſſe,author eſt Suidas,vt vigeſima quinta Olympiade nouem conſtituti fuerant: ac tres equorum curſus,tres quinque certaminum ludos obſeruabant. Reliqui tres præmia diſtribuebant. His additus eſt decimus totius certaminis Præſes. Ac ſemper electi ſunt,qui iuſtitia & pietate integerrimi erant. Fuit etiam hoc nomine peculiaris apud Athenienſes magiſtratus, qui pecunias rerum ſacrarum nomine debitas exigebat:ipſiſque choragis in ſacrorum ſumptus erogabat.

Αἰτωλὸς ἀνήρ. Reſpicit ad Oxylum, quem Hercules Olympiorum author primum vnúmque iudicem conſtituit, patria Aetolum. Hic Heraclidis in Pelo-

ponneſum migrantibus itineris fuit dux: qui memores beneficij Eleorum dominatum illi permiſerunt. Vnde Elei, Aetoli dici cœperunt. De Oxylo vide Pauſaniam in prioribus Eliacis. ὑψόθεν pro ὑψόθι.

γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας Pro κόσμον ἐλαίας γλαυκόχροος hoc eſt γλαυκῆς. Dicit ἐλαίαν, quod vertit κότινον Scholiaſtes: quam vocem κότινον, Theocriti interpres Id. 5. ἀγριέλαιον vocat *Oleaſtrum, oleam ſylueſtrem*, qua conſtat paratas fuiſſe Olympionicis coronas. κόσμον intellige στέφανον: quod erat ornamentum victoris. Eſt oleaſtri, non verò oleæ, glaucus color.

τάν. Dor. pro τήν. Eſtque articulus præpoſitiuus loco ſubiunctiui. Atque hinc digreſſionem aggreditur, qua commemorat, quomodo & vnde oleaſtri ab Hercule in Peloponneſum fuerint tranſlati. Oſtendit ab Iſtri fontibus tranſlatam plantam.

σκιαρᾶν. Dor. pro σκιαρῶν. Eſt autem σκιαρὸς *vmbroſus*, ἀπὸ τοῦ σκιὰν αἴρειν *vmbram attollere, magnam facere*. Pro quo paſſim apud Homerũ σκιόεις. παγᾶν. Dor. pro πηγῶν. Fuerunt vmbroſi fontes ob denſitatem ibi plantatorum oleaſtrorum, aliarúmque arborum. Deinde tranſplantata arbor, in ipſo loco certaminis certatoribus vmbram & coronam exhibuit.

Ἴστρου. Iſter & Danubius eiuſdem fluuij ſunt uomina, vnde binominem vocat Ouidius. De hoc vide Plin. l. 4. c. 12. Pomponium Melam l. 2. c. 1. & Strab. l. 4. & 7. Mirum autem eſt dici allatum oleaſtrum ab Hercule ex Iſtri fontibus, & Hyperboreis populis. Nam nec oleam, nec oleaſtrum totus ille tractus habet: habuerit ſaltem, néc-ne, vehementer dubitari poteſt. Pomponius Mela Danubij fontes in Germania ponit. Strabo iuxta Sueuos, & ad Hercyniam ſyluam Iſtri fontes collocat. Ariſtot. l. 1. Meteor. c. 14. ait ex Pyrenæo Celticæ regionis monte oriri Iſtrum & Tarteſſum.

Ἀμφιτρυωνιάδας. Dor. pro comm. Ἀμφιτρυωνιάδης. Præterea interſeritur α. pro Ἀμφιτρυωνίδης. hoc eſt, *Hercules*, ab Amphitryone putatitio patre.

μνᾶμα. Dor. pro comm. μνῆμα. Cauſáque eſt finalis facti Herculis, nimirum vt eſſet monumentum Olympici certaminis, & inde victoribus fierent coronæ. Sic autem redde poſteriora verba pedeſtri oratione. ἣν ἐλαίαν ὁ Ἡρακλῆς ἤνεγκέ ποτε ἀπὸ τῶν Ἴστρου πηγῶν σκιαζομένων τῇ περὶ αὐτὰς ἐλαιῶν φυτείᾳ, μνημόσυνον κάλλιστον ἐσομένην τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἱερῶν ἀγώνων.

παράφρασις.

poſtquam oratione ſua ita flexit Hyperboreorũ Apollinis cultorum animos, vt petitionem impetrarit. Nam ille beneuolo erga eos animo affectus plantam hanc petijt, vt ea confereret Iouis delubrum, quo confluentes vndique hoſpites recipiuntur, cuius ex frondibus, communis

στροφὴ β. κῶλ. θ.

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις, Ἀπόλ-
λωνος θεράποντα. ὅ γε
πιστὰ φρονέων, Διὸς αἴτει
πανδόκῳ
ἄλσει, σκιαρόν τε φύτευμα,
ξυνὸν ἀνθρώποις, στέφανόν τ'
ἀρετᾶς.

μετάφρασις.

populo Hyperboreorũ cùm perſuaſiſſet, Apollinis cultori. Ipſe amica cogitans, Iouis petit omni excipiente luco, vmbroſámque plantam, cõmunem hominibus, coronámque virtutis. Iã enim ab

hom-

hominibus vmbra, & ſtrenuis certaminum victoribus corona pararetur. Iam enim plenilunium inſtare: quo quum aureo curru vecta Luna veſperi, toto orbe illuſtratur, victimis honorandæ ſibi ſunt Iouis patris aræ.

ἤδη γὰρ αὐτῷ,
πατρὶ μὲν βωμῶν ἁγισθέντων, διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος
ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντίφλεξε μήνα,

aris patri ſacratis, plena luna, aureo curru vecta, veſpere totum oculum illuſtrauerat,

δᾶμον ὑπερβορέων. Oſtendit quibus rationibus allatis impetrarit oleaſtrum ab Hyperboreis. Atque interea Herculis eloquentiam obiter innuit, qui οὐ βίᾳ, ἀλλὰ πίθων λόγῳ impetrauit poſtulatam plantam. Ac talem Herculem Gallicum deſcribunt. Vide Lucianum in Ἡρακλεῖ ſeu *Hercule*. talem etiam extitiſſe Herculem iſtum docet Pindarus: dicitur δᾶμον Dor. pro comm. δῆμον. Cùm autem hìc ad Iſtri fontes author collocet Hyperboreos, veriſimile eſt illum regionis illius ſitum ignoraſſe. Et certè teſtatur Strabo multa de Hyperboreis fabuloſè narrari: quæ quum ſequutus fuerit noſter poëta, nihil mirum ſi non certa de ſitu regionis eſt locutus. Iam ergo Leonicerum & Aretium imitati, locó id poſtulante, locupletum authorum in lectoris gratiam non ſolùm citemus, ſed hìc ſcribamus verba. Primùm Græca Scholia oriundos eſſe hos à Titanibus oſtendunt, citato poëta Pherenico, qui ſic ait

Ἀμφί δ' ὑπερβορέων, οἵ τ' ἔσχατα ναιετάουσι,
Ναῷ ὑπ' Ἀπόλλωνος, ἀπείρητοι πολέμοιο.
Τοὺς μὲν ἄρα προτέρων ἐξ αἵματος ὑμνήσουσι
Τιτήνων βλαστόντας, ὑπὸ δ' ἔρμον αἰθρήεντα,
Νάσσασθαι βορέαο γένη Ἀριμασπὸν ἄνακτα.

Vnde ſatis patet ad boream eam fuiſſe gentem, nec tamen ſatis cognitam. Quare Strabo lib. 11. ait Græcos ſcriptores, vniuerſos ſeptentrionales olim Scythas, & Celtoſcythas appellaſſe. Qui verò eos diſtinxêre, eos qui ſuprà Euxinum, & Iſtrum, & Adriam habitant, Hyperboreos, & Sauromatas, & Arimaſpos vocaſſe. Et lib. 7. fabuloſè narrari de Hyperboreis multa ait. Et lib. 15. Megaſthenem eadem narraſſe de Hyperboreis, quæ Simonides, Pindarus, & alij poëtæ, quòd mille annis viuant, nimirum ſignificans fabuloſa de his omnia tum fuiſſe. Tamen idem author grauiter refellit lib. 1. Herodotum, qui hos populos eſſe negat: quum poſtquam multa de ijs dixit hoc addit, εἰ δὲ εἰσὶ τινὲς ὑπερβόρεοι ἄνθρωποι, εἰσὶ καὶ ὑπερνότιοι ἄλλοι. Idque in Melpomene. Cui rectè reſpondet, non ideo dici Hyperboreos, quòd boreas apud eos non ſpiret: ſed quia hi boreæ ſunt proximi. Mela lib. 3. cap. 5. *In Aſiatico*, inquit, *littore primi Hyperborei, ſuper Aquilonem, Ripheóſque montes, ſub ipſo ſyderum cardine iacent, vbi ſol non quotidie vt nobis, ſed primùm verno æquinoctio exortus, autumnali demum occidit, & ideo ſex menſibus dies, & totidem alijs nox vſque continua eſt. Terra anguſta, aprica, per ſe fertilis, cultores iuſtiſſimi, & diutius quàm vlli mortalium, & beatiùs viuunt, quippe feſto ſemper otio læti, non bella mouere, non iurgia, ſacris operari, maximè Apollinis, quorum primitias Delon miſiſſe, initio per*

virgines ſuas, deinde per populos, ſubinde tradentes vlterioribus, moremq́ eum diu & donec vitio gentium temeratus eſt, ſeruaſſe feruntur. Habitant lucos, ſyluaſq́: & vbi eos viuendi ſatietas, magiſq́ tadium cepit, hilares redimiti ſertis, ſemetipſi in pelagus ex certa rupe pracipites dant. Id eis funus eximium eſt, Et lib.1.cap.2. inter Aſiæ populos eos connumerat. Plinius l.4. c.12. *Pone eos montes*, inquit, (Ripheos intelligit) *vltraq́ Aquilonem, gens fœlix, (ſi credimus) quos Hyperboreos appellauêre, annoſo degit æuo, fabuloſis celebrata miraculis. Ibi creduntur eſſe cardines mundi, extremiq́ ſyderum ambitus, ſemeſtri luce, & vna die ſolis auerſi: non vt imperiti dixêre, ab æquinoctio verno in autumnum, ſemel in anno ſolſtitio oriuntur eis ſoles, brumáque ſemel occidunt. Regio aprica, fœlici temperie, animi afflatu noxis carens. Domus ijs nemora, luciq́: & Deorum cultus viritim, gregatimque, diſcordia ignota, & ægritudo omnis: mors non niſi ſatietate vitæ, epulis, delibutiſq́ ſenibus luxu, ex rupe quadam in mare ſalientibus, hoc genus ſepulturæ beatiſſimum.* Quidam eos in prima parte Aſiæ littorum poſuêre, non in Europa, qui ſunt ibi, ſimilitudine & ſitus, Attacorum nomine. Alij medios fecêre eos inter vtrumque Solem Antipodum, occaſum, exorientémque noſtrum, quod fieri nullo modo poteſt, tam vaſto mari interueniente. Qui non alibi, quàm in ſemeſtri luce conſtituêre eos, ſerere matutinis, meridie metere, occidente Sole fœtus arborum decerpere, noctibus in ſpecus condi tradiderunt.

Ἀπόλλωνος θεράποντα. Ab hac gente coli ſolitum Apollinem docet Mela, loco citato: cui Plinius l. 4. c. 12. aſtipulatur, *Nec licet*, inquit, *dubitare de gente illa, cùm tot authores prodant frugum primitias ſolitos Delum mittere Apollini, quem præcipuè colunt. Virgines ferebant eas, hoſpitijs gentium: per annos aliquot venerabiles, donec violata fide, in proximis accolarum finibus deponere ſacra ea inſtituêre, hiſq́ ad conterminos deferre: atque ita Delum vſque: mox & hoc ipſum exoleuit.*

πιστὰ φρονέων. hoc eſt φιλικὰ διανοούμενος, nimirum ὥστις φιλικῶς ἔχων πρὸς αὐτούς. Vt doceat Herculem, cùm beneuolo erga Hyperboreos eſſet animo, verbis amicè obtinere voluiſſe oleaſtrum, non vi tanquam hoſtiliter illos excipiendo. Et per πιστὰ fidem amicitiæ notat.

Διὸς αἰτεῖ. Prima ratio Herculis. Nimirum quia αἰτεῖ τοῦ Διὸς ἄλσεϊ χάειν, poſtulat *in gratiam luci Iouis*. Ἄλσος *lucus* vel *delubrum*. Eſt πᾶν χωρίον ἀφιερωμένον Θεῷ id eſt *locus omnis Deo conſecratus*, licèt ſit ψιλὸν φυτῶν: hoc eſt ἀφύτευτον, *nudus arboribus*, ſicuti 2. Il. Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν, Ποσιδήϊον ἄλσος vocat, qui Neptuno tantùm ſacer erat, & arboribus carebat.

Πανδόκῳ. Lucum vocat πανδόκον *omnes excipientem*, hoc eſt *ampliſſimum*, vt πανταδαπὰς ἀνθρώπους exciperet. Nam ex gentibus omnibus ad Olympicos ludos plurimi confluebant: vnde & πανήγυρις apud Græcos dicebatur. Neque quiſquam virtutis amans inde excludebatur. Scribitur autem πανδόκος Ion. mutato χ in κ. vt & huius lib. Od. 4.

σκιαρὸν φύτευμα. Secunda ratio: nimirum vt hoc φύτευμα eſſet κοινὸν ἀνθρώποις σκιὰν ποιητικὸν. hoc eſt *communem hominibus vmbram faceret*. Proinde non in pro-

prios vſus poſci, ſed in aliorum vtilitatem: vt tempore certaminum ſub vmbra recreari liceret.

ξυνὸν. hoc eſt κοινὸν. vt apud Phocylidem ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσι.

στέφανόν τ' ἀρετᾶν. Dor. pro ἀρετῶν. Eſtque tertia ratio: videlicet vt inde victoribus fiat corona, præmium virtutis.

ἤδη γὰρ. Cauſam reddit Hyperboreis cur tam obnixè oleaſtrum peteret: eámque petit à circunſtantia temporis: quòd nimirum inſtarent Olympia, plenilunio celebranda. Prima autem Olympiade ἀκρόθινα πολέμου victoribus propoſuit. Poſtea cùm deeſſet adhuc victoribus aliquod ornamentum proximè ſequente Olympiade, oleaſtrum ad coronas ab Hyperboreis accepit.

αὐτῷ. Nimirum τῷ Ἡρακλεῖ, vt ſit pro ὑπ' αὐτοῦ Ἡρακλέος ἁγισθέντων βωμῶν. Eſt ὕστερον πρότερον. Nam priùs plenilunium acceſſerat, quàm aræ ſacris imbuerentur. Videtur itaque dicere Hercules inſtare plenilunium, quo ante ſacrorum certaminum celebrationem, Ioui patri ſibi erat ſacrificandum.

διχόμηνις Poët. pro comm. πανσέληνος. Nam quum plena eſt luna δίχα κόπτει τὸν μῆνα *biſariam diuidit menſem*. Nam apud veteres νεμηνία nouilunium, ſemper inchoabat menſem, qui cùm triginta diebus pro ratione curriculi lunę conſtaret, dimidiatus erat plenilunio, quòd fit die decimo quinto. Dicit Scholiaſtes διχόμηνιν dici, quòd αὔξησιν patiatur luminis: ſtatim etiam eiuſdem λεῖψιν. Sed clarior eſt prior ſententia.

χρυσάρματος Poëtica vox, h. e. ὁ χρυσῷ ἅρματι φορούμενος, *aureo*, hoc eſt, *pulchro curru vectus*. Quod epitheton Caſtori tribuitur Ode 5. Pyth. & Iſthm. 6. χρυσάρματοι Αἰακίδαι appellantur. Nunc aureo curru vecta dicitur luna, quòd quũ plena eſt cœlo ſereno ſit pulcherrima. Notũ autẽ eſt poëtas Lunę quoq; currũ affinxiſſe.

ἑσπέρας. expone *veſperi*, adverbialiter. Nã quũ plena eſt luna, veſperi occidẽte ſole ſurgit, à quo tota tum illuſtratur. Quare ἑσπέρας dictum prò ἐπὶ τῆς ἑσπέρας vt Triclinius exponit.

ὅλον ὀφθαλμὸν. Vocat totum orbem lunę, quæ etiam oculos habere videtur, & veluti quędam facies apparet. Poteſt plenæ lunæ orbis, oculus vocari, quia nocturno ſplendore illuſtrat euntes, facítque vt, cùm cernant vbi pedem ponant, inoffenſi incedant.

ἀντέφλεξε. hoc eſt ἀντέθηκε λαμπρὸν, *oppoſito arſit lumine*. Nam fit ἀντιφλέγω, ex ἀντὶ quod hoc loco ſignificat ἀντίον. & verbo φλέγω. μήνα. Dor. pro μήνη. Quatuor autem poſteriora cola redde ſic proſa. ἤδη γὰρ ὑπ' αὐτοῦ, τοῦ βωμοῦ Διὸς τοῦ πατρὸς, διὰ τῶν ἐναγισμάτων, σεβασθέντος, ἡ πανσέληνος σελήνη, χρυσῷ ἅρματι φερομένη, ὁλόκληρον τὸν ἑαυτῆς ὀφθαλμὸν λαμπρὸν ἐπὶ τῆς ἑσπέρας δεδυκότος τοῦ ἡλίου ἀντέθηκε.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κώλ. θ.	μετάφρασις.
& ferendum ſanctum atque incorruptum iudicium magnorum certaminum, quæ inſtituto à ſe quinquennio mox erant celebranda in	καὶ μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν, καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾶ θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ.	*& magnorum certaminum ſanctum iudicium, & quinquennium ſimul conſtituerat diuinis in*

Elide prope Alphei diuini fluuij præcipitia. At in conuallibus Cronij collis Pelopis vnde ſpectātur athletæ, nullas virere arbores ad loci decus & cōmoditatem. Ideóque cùm illud ſolū nudum, nulla vmbra gratū eſſe videretur; ſed receptis ſolaribus radijs ferueret, ſibi in mentem veniſſe vt in regionem Iſtrianā, hoc eſt Scythicam, proficiſceretur.

ἀλλ' ἐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλε χῶρος ἐν βάσσαις κρονίε Πέλοπος.
τέτων ἔδοξε
γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἀλίε.
δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαιν-

præcipitijs Alphei. Sed non pulchris arboribus floridus erat locus in vallibus Cronij Pelopis. His viſus eſt ei vacuus hortus acutis obedire radijs Solis. Tunc igitur animus in terram proficiſci cogitabat

καὶ μεγάλων. Hæc conſtruenda ſunt cum præcedentibus. Et certamina magna κατ' ἐξοχὴν vocat Olympica, quòd reliquis Græciæ ludis eſſent celebriora. Sic *magna* vocauit Horatius Ep. 1. l. 1.

Quis circum pagos, & circum compita pugnax,
Magna coronari contemnat Olympia?

ἁγνάν. Dor. pro comm. ἁγνήν. Intelligit autem ἀπροσωπόληπτον, καὶ ἀδωροδόκητον *perſonam non reſpiciens, nec corruptelam admittens iudicium*: vt commendetur Hellanodicarum æquitas.

πενταετηρίδα. Hoc etiam dicunt πενταετίαν, ex πέντε *quinque, &* ἔτος *annus*: quod temporis ſpatium ab Olympicis ludis Ολυμπιὰς Latin. *luſtrum* dicitur, quod quadriennio terminatur. Itaque tempus certaminis annotat: illud quinto quoque anno celebrāri: nimirum quatuor annis in medio expletis, ineunte quinto. Item Herculem horum ludorum authorem diſertè nominat.

ἁμᾶ. Dor. pro comm. ἅμα *ſimul*. quæ vox ſic habetur Pyth. 3. Nem. 5. 7. & 10. Oda. quod Schol. 3. Pyth. dicit eſſe Dorico more περισπώμενον.

θῆκε. Neglecto augmento pro ἔθηκε. Locum notat certaminis. Alpheus enim eſt Piſæ fluuius: in Piſa autem Olympici ludi celebrabantur. Pro eodem ferè, ídque figuratè ſumuntur Olympia, Piſa, & Elis.

ζαθέοις hoc eſt, ἄγαν θείοις. Nam ζα. in compoſitione, vocis ſignificationem auget: vt ζάθεος ſit, *vehementer diuinus*. Huic autem fluuio diuinitatem attribuit, veterum Ethnicorum quorundam opinionem ſequutus, qui Alpheum pro Deo coluerunt, cui & ſtatuam, & communem aram cum Diana erexerunt. Dictus Αλφειὸς ab ἄλφος *vitiligo* quam eius aqua curat.

Αλλ' ἐ. Oſtendit qualis fuerit certaminis area priuſquàm oleaſtrum ab Hyperboreis attuliſſet Hercules: nimirum nuda, vnde ſolibus athletæ torrebantur: nihílque in promptu erat, vnde victoribus corona compararetur. βάσσαις. Dor. pro comm. βήσσαις.

Κρονίε. *Cronij*, vel adiectiuè, vel ſubſtantiuè accipi poteſt. Adiectiuè refertur ad Pelopem vt ſit κρονίε à κρόνος *Saturnij Pelopis*: quòd Pelops genus ſuum ad Saturnum retulerit. Pluto enim Saturni filia, Tantali fuit mater: Tantalus Pelopis pater, vt referunt Scholia. Subſtantiuè κρόνιον eſt mons

Elidis, quæ Peloponneſi eſt regio. Potes igitur ſic locum conſtruere, χῶρος ἐν βήσσαις τοῦ Κρονίου τοῦ Πέλοπος: vel χῶρος τοῦ Πέλοπος ἐν βήσσαις Κρονίου λόφου. Nam & dixit alibi ἐν δρόμοις Πέλοπος. Et eundem locum antè Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικίαν vocauit. Od. 1. Olymp. Epod. vltim. τούτων ἔδοξε. Hoc eſt τούτων τῶν φυτῶν γυμνὸς ὢν ὁ τόπος ἔδοξεν καταίθερμος εἶναι ὀξεῖ ἡλίῳ.

κᾶπος. Dor. pro comm. κῆπος hoc eſt, hoc loco τόπος ἀνέμοις περιπνεόμενος, *locus ventis expoſitus, & qui ab ijs vndiquaque perflatur*. Hinc κάπαι *præſepia* vocantur apud Homerum, quòd ſpiritu equorum pabulum & alimoniam attrahente perflentur vt docet Scholiaſtes.

ὑπακουέμεν. Dor. & Ion. pro ὑπακούειν. Quod Triclinius exponit pro εἰς πεῖραν ἔρχεσθαι τῶν σφοδρῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου *tentari vehementibus radijs ſolis*: & notat loci incommoditatem, antequam eſſet ab Hercule plantatus.

δὴ τότε. Deſiberatio exorta ex cauſis præcedentibus, coronæ penuria, locíque ſolibus expoſiti incommoditate.

πορεύειν. Hîc actiuum pro paſſ. πορεύεσθαι ſumendum, idque Atticè: vel eſt ſubaudiendus accuſatiuus perſonæ ἑαυτόν. Aliàs eſt tranſitiuum πορεύειν pro ποιεῖν πορεύεσθαι. vt Ode Nem. 7.

θυμὸς ὥρμαινε. Hoc eſt προεθυμήθη, ἐπεθυμήθη, διενοήθη, ἐβουλεύθη.

παράφρασις.

Hîc Diana Latonæ filia equorum agitatrix, excepit eum cùm ex Arcadia veniret, quæ altis montium iugis & depreſſis conuallibus conſtat. Idque cùm obeundo Euryſthei mandata, paterno decreto illis obligatus, cùm Iunoni conceſſiſſet vt natu poſterior, priori inſeruiret, aureis cornibus inſignem Ceruam fœminã captaret, Euryſtheo in Græciam adducendam, quam Taygeta olim Dianæ conſecrarat, quòd ab ea in ceruam mutata Iouis libidinem effugiſſet.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

ν' Ἰστρίαν, ἔνθα Λατοῦς
ἱπποσόα θυγάτηρ
δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δει-
ρᾶν, καὶ πολυγνάμπτων μυ-
χῶν.
εὖτέ μιν ἀγγελίαις Εὐ-
ρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρό-
θεν
χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξον-
θ', ἅν ποτε Ταϋγέτα
ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ, ἔγραψεν
ἱεράν.

μετάφρασις.

*Iſtria nam: vbi Latonæ equorum agitatrix filia excepit venientem Arcadia à iugis, & variè flexuoſis receſsibus: quando eum iuſſu Euryſthei adornabat neceſsitas à patre impo*ſita *auricornem ceruam fœminam adducturum: quã olim Taygeta dedicans Dianæ, inſcripſit ſacram.*

Ἰστρίαν. Triplicem lectionem huius loci proponit Scholiaſtes, vel Ἴστριαν νιν, & Scythiam intelligit. Vel Ἰστρία νιν, & Dianam intelligit quæ Ἰστρία dicebatur à flumine Iſtro, quod colunt Amazones, quæ hanc Deam maximo in honore habent: vel à Tauris gente Scythica quæ circum Iſtrum habitat, apud quos ſimiliter colitur Diana. Vel denique Ἰστρίαν referendo ad præcedens γαῖαν, & intelligit Ἰστρίαν γῆν hoc eſt *Iſtriam*, ſeu *Scythiam*. quæ tertia lectio maximè probatur.

ἔνθα Λατοῦς. Ad aliam inſignem fabulam de Cerua aureis cornibus inſigni digreditur: quam Hercules Euryſtheo tyranno morem gerens ex terra Iſtriana in Græciam retraxit. Cuius rei nomine conſtat Herculem ad Iſtrum ſe contuliſſe: vbi cùm inſignem oleaſtrorum præſtantiam & proceritatem conſpiceret, eâdem opera plantam hanc ab Hyperboreis impetratam in Elidem vel Piſam ſecum tranſtulit.

Λατοῦς. Dor. pro Λητοῦς. à Λητὼ *Latona*. ἱπποσόα. Poët. vocab. ἡ τοὺς ἵππους σοῦσα, hoc eſt, σεύουσα, *quæ equos agitat*. Cuius maſcul. eſt ἱπποσόης comm. & Dor. ἱπποσόας de quo vide Pyth. Od. 2. Hîc per periphraſin denotat Dianam: quæ Latonæ fertur filia, vt patet ex hymno Homeri in Apollinem.

χαῖρε μάκαιρ' ὦ Λητοῖ ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν.

Vocatur ἱπποσόα quia eadem eſt cum Luna, cui vt & Soli, ſui equi tribuuntur. Alioqui, vt teſtatur Callimachus, huic Deæ currum aureum qui à ceruabus candidis traheretur, antiqui affinxerunt.

δειρᾶς. Genit. Dor. pro δειρῆς. à ſingul. δειρή. Quæ vox Euſthatio eſt etiam ὄρους ἐξοχὴ *iugum montis*: qua in ſignificatione vſitatius eſt δειράς. Vnde Aretius hunc genitiuum ducit, quanquam meliùs à δειρή petatur.

εὖτέ μιν. Hoc eſt, ἡνίκα αὐτὸν τοῖς προστάγμασι τοῦ Εὐρυσθέως ὑπουργεῖν ἡ πατρὸς ἀνάγκη παρεσκεύαζεν. Paſſim autem apud poëtas videre eſt Herculem Euryſthei mandatis obeundis fuiſſe obnoxium.

ἔντυε. Poët. neglecto augmento pro ἤντυε. Imperf. ab ἐντύω, quod eſt ὁπλίζω, εὐτρεπίζω *armo, inſtruo, præparo*. reiecto ν dicitur pro ἐντύνω, quod fit à nomine quod in plurali tantùm in vſu eſt, τὰ ἔντεα *arma*, ſic dicta quòd ἐντὸς αὐτῶν ſit militum corpus. Sumitur aliquando ἐντύω pro ὁρμῶ, ὀτρύνω vt Pyth. Od. 9. & Nem. 9.

ἀνάγκα Dor. pro ἀνάγκη, πατρόθεν, hoc eſt, ἡ τοῦ πατρός. Nam Iuno à Ioue Herculis patre obtinuit, vt qui prior naſceretur, alterius eſſet dominus. Itaque effecit vt prior Euryſtheus in lucem fuerit editus, poſterior Hercules: vnde hic debuit quicquid iuberet ille decreto paterno ſubire. Hîc illius iuſſu Ceruam fertur inſecutus.

χρυσόκερων ἔλαφον. Cornutam eſſe docet fœminam ceruam, contra phyſicorum ſententiam. Nam Ariſtoteles l.3.c.2. de partib. Animalium, oſtendit fœminam cornua non habere, & cur id fiat, à natura rationes affert. Proinde Pollux l.5.c.12. ſcribit maſculum fuiſſe hunc ceruum Herculis, καὶ ἔλαφος χρυσόκερως ὁ ὑπὸ Ἡρακλέους ἁλούς. Diſertè tamen Pindarus θήλειαν dicit. Et Volaterranus ex Euripide citat Ceruam ab Hercule expugnatam. Nec Atticiſmo poteſt excuſari Pindarus, quia addit θήλειαν. Attici autem etiam maſculis articulum fœmininum præponunt, vt dicant ἡ pro ὁ ἔλαφος. ſicut & ἵππος θηλυκῶς vſurpant, vt apud Theogn. ἵππος ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλίη. Quare ad Scholiaſtæ ſententiam confugiendum, qui monet poëtas omnes, etiam fœminas Ceruas cornutas facere: idque fieri poſſe demonſtrat argumento elephantorum. Nam quemadmodum Indicæ elephantes fœminæ dentibus carent, Aethiopicæ & Libycæ ſunt dentatæ:

ſic fieri poteſt vt Ceruæ aliæ alibi pro climatis varietate habeant aut non habeant cornua. Citant Scholia Anacreontem qui ait Ἀγανῶς οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα γαλαθηνὸν, ὅς τ' ἐν ὕλαις κεροέσσης ἀπολειφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη. Sophocles ἔλαφον κερόεσσαν facit à qua fuit nutritus Telephus. Apud Eurip. in Iphigenia legimus Achæos Agamemnoni tradere ceruam cornutam pro ipſius filia mactandam. Et in Helena Eurip. χρυσόκερω τ' ἔλαφον verſ. 388.

ἔλαφον. Etymon huius vocis habet Plutarchus lib. de prudentia animalium, παρὰ τὸ ἐλᾶν vel ἕλκειν τοὺς ὄφεις. *à capiendis vel ab inſectandis ſerpentibus* quorum de pugna vide Oppian. l. 2 cyneg. ver. 235.

ἅν ποτι. Dor. pro ἥν. Declarat autem huius Ceruæ originem. Quum Iupiter Taygetam Atlantis filiam deperiret, in ceruam à Diana mutata eſt: ſicque Iouis effugit conatum: mox eiuſdem beneficio humanam formam recepit. Cui gratiam referens, ceruam auricornem ei conſecrauit, quam cùm Hercules Eurystheo adduxiſſet, in collo eius reperta eſt hæc inſcriptio Ταϋγέτη ἱερὰν ἀνέθηκεν Ἀρτέμιδι, vt refert Scholiaſtes. Triclinius autem hoc modo inſcriptionem refert Ταϋγέτη ταύτην ἀφιερoῖ Ἀρτέμιδι.

ἀντιθεῖσα. Rectè obſeruat Triclinius dici pro ἀνατεθεῖσα per ſyncopen: vel ἀντιθεῖσα pro ἀνθ' ἑαυτῆς θεῖσα, hoc eſt, *quam ſuo loco conſecrarat*: ſed quadrat ſatis prior expoſitio.

Ὀρθωσίᾳ. Hoc eſt Ἀρτέμιδι. Scholia & Triclinius à monte Arcadiæ ſic dictam ferunt, ἔστι γὰρ ὄρος Ἀρκαδίας ὄρθιον. Hinc Dea & Orthia & Orthoſia. Vel quaſi ὀρθοῦσα τὰς γυναῖκας, καὶ εἰς σωτηρίαν ἐκ τῶν τοκετῶν ἄγουσα. nam fert parturientibus opem.

περίφρασις.

Dum autem eam inſequebatur ceruam, vidit Hyperboreorum regionem à tergo boreæ venti ſitam. Tunc obſtupefactus cõſtitit, conſpiciens egregias arbores: eũmque ſimul inuaſit dulcis cupido ijs conſerendi ambitum ſtadij Olympici vbi duodecies circum metam currus flectuntur à certatoribus. Idémq; nunc Hercules cum diuinis Ledæ decenter cinctæ filijs Caſtore & Polluce, benignus ad hãc quæ fit à Therone Theoxeniorum celebritatẽ accedit.

στροφὴ γ. κῶλ. θ.

τὰν μεθέπων, ἴδε κἀκείναν χθόνα
πνοιᾶς ὄπιθεν βορέα
ψυχροῦ. τόθι δένδρεα θαύμαινε σταθείς.
τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχε
δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου
ἵππων φυτεῦσαι.
καί νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν
ἵλαος ἀντιθέοισι νίσεται
σὺν βαθυζώνου διδύμοις παισὶ Λήδας.

μετάφρασις.

Quam inſequens, vidit & illam terram à tergo flatus borea frigidi, vbi arbores admirabatur ſtans. Quarum eum dulce deſiderium cepit, vt circa duodecim flexus habentem metam curſus equorum plantaret. Et nunc ad hoc feſtum propitius cum diuinis accedit altè cincta filijs Leda.

τὰν μεθέπων. Articul. Dor. pro τὴν & præpoſit. pro ſubiunct. Hic oſtendit non data opera, ſed per occaſionem, quæſitũ & allatum ab Hercule oleaſtrum

nimirum dum inſequebatur hanc ceruam.

χἀκεῖναι. pro *καὶ ἐκείνην*. & *ποιαῖς* Poët. & Dor. pro *ποιῆς*. *βορέα* Dor. pro *βορέου*. Breuiter autem deſcribit terram Hyperboreorum à natura loci, & inclementia cœli. vide prȩcedentia de hac gente annotata. Sic autem proſą loquaris, *ἦν δούκων, ἐθαύμαστο τὴν γῆν τὴν ψυχρὰν τῶν Υπερβορέων*.

τόθι. Poët. pro *ἐκεῖ*. hoc eſt *ἔνθα καὶ ἐθαύμασε τὰ δένδρεα κοτίνου, καὶ αὐτῶν ἐπιθυμία ἔλαβε τῆς ἀπ' αὐτῶν φυτεῦσαι περὶ τὸ τέρμα δρόμου ἱππικοῦ*. De voce *δυωδεκάγναμπτον* diximûs antea in *δυωδεκαδρόμοις*. fit hæc vox ex *δυώδεκα* *duodecim*, & *γνάμπτω* *flecto*.

καὶ νῦν ἐς. Regreſſio ad feſtum Theoxeniorum, cui Herculem & Dioſcuros intereſſe fingit, quum à Therone celebrantur q. d. *καὶ νῦν ἐς ταύτην Θεοξενίων ἑορτὴν ὁ Ηρακλῆς ἔρχεται εὐμενὴς σὺν δυσὶ παισὶ τῆς βαθυζώνου Λήδας*. Dorica ſunt *ταύταν ἑορτὰν* pro comm. *ταύτην ἑορτήν*.

βαθυζώνου. Epitheton mulieris *βαθύζωνος* *arctè & profundè cincta*: ſic ab Homero *βαθύζωνοι γυναῖκες* vocantur: ſiue quòd mulieres ſeſe preſſiùs cingant, vt graciles appareant: nam *βαθὺς* eſt *multus*, vt *βαθὺς πλοῦτος* pro *πολύς*. ſiue quòd heroides ferè hoc epitheto decorentur, quæ haud dubiè peculiarem in cingendo modum ſunt ſecutæ, quo honeſtatem præ ſe ferrent.

διδύμοις. hoc eſt *Διοσκούροις*. Sunt Pollux & Caſtor, quos poëtæ eodem ouo prognatos, eodémque partu fingunt editos. *αὐτησίοισι* poët. pro *αὐτησίοις* vox eſt poëtica *αὐτήσιος*. & *νίσομαι*. poët. quoque.

παράφρασις.

Nam cùm in cœlum ad Deos aſcenſurus eſſet, his commiſit gubernationem ſpectabilis huius certaminis, in quo virium corporis, & fortitudinis ſpecimen edunt athletæ, & currus qui à velocibus equis trahuntur, agitant aurigæ. Quare me animus impellit ad dicendum toti Emmenidarũ tribui, vt & Theroni gloriã obtigiſſe, quam equis inſignes heroës Caſtor & Pollux impertiuerunt: quò ſe gratos præberent præſtiti ſibi officij, quum pluribus, quàm alij mortales, ſacrificijs & menſis hoſpitalibus Emmenidæ ſeu Agrigentini, & Theron ipſos adeant.

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν, Οὔλυμπόνδ' ἰὼν
θαητὸν ἀγῶνα νέμειν,
ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι, καὶ ῥιμφαρμάτου
διφρηλασίας. ἐμὲ δ' ὦν πᾳ
θυμὸς ὀτρύνει φάμεν, Ἐμμενίδαις
Θήρωνί τ' ἐλθεῖν
κῦδος, εὐίππων διδόντων
Τυνδαριδᾶν· ὅτι πλείσταισι βροτῶν
ξενίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις,

μετάφρασις.

His enim mandauit in Olympum proficiſcens, vt hoc ſpectabile certamen regerent, & de virorũ fortitudine, & de habente celeres currus aurigatione. Me igitur anim⁹ impellit dicere, Emmenidis & Theroni viniſſe gloriã, quã dãt inſignes equis Tyndaridæ: quoniam plurimis, inter cȩteros *mortales hoſpitalibus ad ipſos acceaunt menſis.*

τοῖς γάρ. Hoc eſt *τούτοις γὰρ ἐπέτρεψεν Ηρακλῆς, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀπερχόμενος διοικεῖν τὸν θαυμαστὸν ἀγῶνα, ὄντα περὶ τῆς ἀνδρῶν δυνάμεως, καὶ σπουδαίας τῶν δίφρων κινήσεως, δι' ἧς ἡ τῶν ἁρμάτων ταχυ-*

τοῖς λέαινα. Initio autem iam annotauimus, quod dicit hîc author: curam Olympicorum certaminum ab Hercule Tyndaridis fuiſſe concreditam. Hic articulus τοῖς. pro τούτοις.

Οὔλυμπόνδ'. Poët. pro εἰς Ὄλυμπον, τοῦτ' ἔστιν, οὐρανόν. Nam à poëtis, vt notiſſimum eſt, hac ſignificatione Ὄλυμπος vſurpatur, quod metri cauſa υ aſſumit in prima ſyllaba, vt fiat diphthongus ου. δε autem à poëtis vſurpatur pro εἰς vel ἐπὶ, vel πρὸς. vt κλισίηνδε, ἀγορήνδε apud Homerum, & ſimilia. οἶκόνδε δομόνδε apud Heſiodum.

θαητόν. Dor. pro comm. θεητὸν à θεάομαι *admiror, cum admiratione video: à θεάομαι, ſpecto, contemplor*. Sed Lexicon Pindaricum θαητὸς deducit à θεατὸς mutato ε. in α. & α. in η. quod mihi longiùs petitum videtur. Spectabile hoc certamen vocat, ob præſtantiam & ſplendidum eius apparatum.

ἀρετᾶς πέρι. Dor. pro ἀρετῆς. & πέρι quia voci quam regit, poſtponitur, accentum retrahit in priorem ſyllabam. His verbis docet quibus conſtet hoc certamen, quum ait viros virium virtutem in eo exercere, & in agitandis currulibus ludis dexteritatem, vbi laudem velocium & generoſorum equorum currus trahentium complectitur.

ῥιμφαρμάτου. Vox ῥιμφάρματος non reperitur in vulgaribus Lexicis. Ab authore vſurpatur pro, *qui celerem currum habet* à ῥίμφα *celeriter*: & hoc παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχους. & ab ἅρμα *currus*.

διφρηλασίας. Eſt & διφρηλασία poëticum vocabulum pro ἡνιόχησις, & ἡνιοχεία. Huic reſpondet ἁρματηλασία. & dicitur vtrumque ἡ τοῦ δίφρου, καὶ ἅρματος ἔλασις. Hinc διφρηλάτης. hoc eſt ἡνίοχος.

ἐμὲ δ' ὦν. hoc eſt ἐμὲ δ' οὖν ψυχὴ διεγείρει λέγειν δόξαν ἐλθεῖν Ἐμμενίδαις ἥρωσι τῇ φρατρίᾳ τοῦ Θήρωνος, ἣν ἐπὶ καλῶν ἵππων ὀχούμενοι Διόσκουροι αὐτοῖς ἔδωκαν, διότι αὐτοὺς δεξιοῦνται τραπέζαις ξενοδοχικοῖς πάνυ πλεῖοσι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Eſt autem in his ἐπάνοδος poſt digreſſionem, qua redit ad laudes Theronis. & ὦν Dor. pro οὖν. Annotat Scholiaſtes δ' ὦν, που, has copulas eſſe expletiuas. Vbi που Doricum quoque videtur.

Ἐμμενίδαις. hoc eſt τοῖς Ἀκραγαντίνοις. Emmenidæ autem tribus eſt Theronis in Sicilia. Quum enim Telemachus quiſpiam Agrigentinorum tyrannus Phalarin oppreſſiſſet, filium habuit Emmenidem, cuius Aeneſidamus, cuius Theron & Xenocrates, Theronis Thraſydeus, Xenocratis Thraſybulus.

εὐίππων διδόντων. Huius gloriæ quam Theron eſt adeptus, facit collatores Dioſcuros. Τυνδαριδᾶν eſt genit. Dor. pro Τυνδαριδῶν.

ὅτι πλείσταισι. Reddit rationem cur Dioſcuri conferant hanc illi gloriam: videlicet quia gratos ſe præbent accepti à Therone honoris, à quo frequentiùs quàm ab alijs mortalibus celebratione Theoxeniorum cohoneſtantur.

ξεινίαις. Metri cauſa pro ξενίαις. *Hoſpitales menſas* appellat *Theoxenia*, in Caſtoris & Pollucis honorem celebrari ſolita. Et horum ſacrificium ξενισμὸς appellatur, vt Scholiaſtes ait.

παράφρασις.

adeò religiosè debitas Dijs ſolennitates obſeruãt. Vt autem aqua inter elemẽta primatum obtinet, & inter diuitias pretioſiſſimum eſt aurum: ſic Theron extremos virtutis limites aſſecutus, Herculis ad columnas, nempe ad culmen præſtantiæ domeſticis virtutib[9] inſtruct[9] peruenit: Quare ſicuti non licet ipſi, parta Olympiaca victoria, vlterius in via virtutis progredi: ſic nõ pluribus laudibus ipſum proſequar. Nã ſumma laude propoſita, alias qualeſcunq; congerere hominis inepti eſſet.

ἐπῳδ. κῶλ. θ.

εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσον-
τες μακάρων τελετάς.
εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων
δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον,
νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θή-
ρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων, ἅπτε-
ται
οἴκοθεν Ἡρακλέος στηλᾶν. τὸ πόρ-
σω
δ' ἐστὶ σοφοῖς ἄβατον,
κἀσόφοις. οὐ μὴν διώξω. κεινὸς
εἴην.

μετάφρασις.

religioſa mente obſeruantes beatorum ſolennes ritus. Quòd ſi præſtãtiſſima eſt aqua, inter poſſeſſiones autẽ aurum maximè venerabile: nunc certè ad extremos limites Theron perueniens, virtutibus domeſticis attingit Herculis columnas. Quod vltra eas eſt *ſapientibus, & inſipientibus inacceſſum eſt. Non igitur perſequar: vanus* enim *eſſem.*

εὐσεβεῖ. Cohærent hæc cum ſuperioribus: & Agrigentinos potiſſimùm à religione commendat, quòd præ cæteris mortalibus Theoxenia celebrent. γνώμᾳ Dor. pro γνώμῃ. hoc eſt συνειδήσει, vel νόῳ.

εἰ δ' ἀριστεύει. Epilogus per comparationem: qualis initio 1. Olympiorum: cuius expoſitionem conſule. εἰ. autem non eſt hoc loco conditionalis, ſed cõtinuatiua particula. Hæc ſic proſa declaro. ὥσπερ ὕδωρ ἐστὶν ἄριστον τῶν στοιχείων. ὁ δὲ χρυσὸς τῶν κτημάτων τὸ τιμιώτατον. οὕτως ὁ Θήρων πάντων ἀνθρώπων ἐστὶν ἄριστος, εἰς ἄκρον τῶν ἀρετῶν τῶν ἀπὸ πατέρων ἐλθών.

αἰδοιέστατος. Superl. poët. pro αἰδοιότατος ab αἰδοῖος, ότερος, ότατος. ſed poët. έστερος, έστατος. νῦν γε. προσαπόδοσις, qua prouerbiali ſententia Theronis virtutes effert. Nam columnas Herculis attingere, ad ſumma rerum culmina conſcendere ſignificat: huc refer quod in Chiliad. colligit Eraſmus titulo *Perficiendi*, ſeu *Abſoluendi*. Refert Scholiaſtes, ſimul ac Hercules, ob Geryonis boues ad inſulam Erythiam in Oceano ſitam perueniſſet, omne nauigabile mare tranſiens, neque quicquam præter chaos & caliginem reperiſſet, eum columnas erexiſſe, quibus laborum ſuorum conſummationem, & nauigationis metam indicauit, vltra quas nemo deuenire poſſit. Allegoricè autem intelligit per columnas Herculis, Olympiacũ certamen, quòd nihil ſit illa victoria præclarius & auguſtius, nec illi quicquam maius accedere poſſit. De Columnis quarum altera Abyla, altera Calpe nuncupatur vide Strab. l. 3. & Melam lib. 1. c. 5.

ἀρεταῖσι. Poët. pro ἀρεταῖς. & στηλᾶν. genit. Dor. pro στηλῶν.

τὸ πόρσω. Monent hæc verba, vt rectè obſeruat Aretius, terminum aliquem eſſe ſtatuendum in quærendis honoribus. κἀσόφοις, pro καὶ ἀσόφοις.

οὐ μὴν διώξω. Pulchram finiendæ Odæ occaſionem arripit ex columnis Herculis:

ita vt ſicuti non licet vltra eas progredi: ſic neque ſibi pluribus laudibus ſit proſequendus Theron: ſiquidem eſſet hominis vani & inepti, quum alicuius ſummam laudem propoſuit, alias qualeſcunque afferre. κεινὸς autem poëticè metri cauſa pro κενὸς, hoc eſt μάταιος, vt in ſuperiore Oda κεινὰ παρὰ δίαιταν.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩ. ἵπποις.

ΕΙΔΟΣ Δ.

PSAVMIDI CAMARINAEO equis victoriam adepto.

ODE IV.

ARGVMENTVM.

Laudatur Pſaumis Camarinæus à victoria Olympica, quam adeptus eſt equis, ab hoſpitalitate pacis ſtudio amore in Rēpublicā, & alendorum equorum cura. Demum hiſtoria Ergini Clymeni filij canitiem excuſat.

παράφρασις.

Summe Deorum Iupiter, qui tonitrua velociſſimo fragore crepātia voluis & impellis (quandoquidē illæ tuę cœli ianitrices horæ, voluētibus annis Olympiadē tibi ſacrā reuexerūt: mēq; Olympicorū certaminū ſummè pręſtātiū teſtē miſerūt, vt victorē Pſaumidē, encomio cithara varios edēte modulos canēdo, prædicē: cuius virtutē illaudatā præterire nō debeo, cùm ſim eiꝰ amicus: & ſit virorū bonorum audito dulci nuntio rei ab amicis fœliciter geſtæ, geſtire protinus gaudio, eiſq; animo inuidia vacuo gratulari) Rogo te fili Saturni, Iupiter qui ventis expoſitam Aetnam tenes, cuius onere iacet obrutus centiceps ille Typhon validus, quem fulmine ſub eum montem detruſiſti, accipe & boni conſule Gratiarum cauſa chorealem hunc hymnum,

στροφὴ κῶλ. ιε.

Ελατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς
ἀκαμαντόποδος
Ζεῦ (τεαὶ γὰρ ὧραι
ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς
ἑλισσόμεναί μ' ἔπεμψαν
ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.
ξείνων δ' εὖ πρασσόντων, ἔσαναν
αὐτίκ' ἀγγελίαν
ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί)
ἀλλ' ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν
ἔχεις
ἶπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογ-
κεφάλα Τυφῶνος ὀβρίμου,
Οὐλυμπιονίκαν
δέξαι Χαρίτων ἕκα-
τι τόνδε κῶμον,

μετάφρασις.

Vibrator altiſsime tonitrus pedibus infatigabilis, Iupiter (tua enim hora reuoluta cū varia cithara cantu me miſerunt, altiſsimorum teſtem certaminū: amicis enim fœliciter agentibus lætātur mox nuntium ad dulce viri boni) Sed ô Saturni fili, qui Aetnam habitas, onus ventoſum centicipitis Typhonis validi, de Olympica victoria accipe gratiarum cauſa hunc chorealem hymnum,

Ψαύμιδι Καμαριναίῳ. Inſcribitur hæc Oda Pſaumidi Camarinæo equis victoriam adepto, quem Scholia dicunt Acronis fuiſſe filium, qui quadrigis, vel equis victor euaſit, Olympiade 82. A patria Camarinæus dicitur. Eſt autem Camarina Siciliæ vrbs condita à Syracuſanis, Daſcone & Meneale ducibus, annis 135 à conditis Syracuſis. Cognominis eſt lacui vicino peſſimi odoris, de quo prouerbialis verſus,

Μὴ κίνει καμαρίναν, ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων.

Hac de parœmia conſule Chiliadas Eraſmi.

ἐλατὴρ ὑπέρτατε. Exordium ducit ab apoſtropha ad Iouem, ídque conuenienter: quandoquidẽ ſacra ſunt Ioui Olympia, in quibus vicit Pſaumis. Hic author, vt interpretãtur Scholia, Iouis equũ, per quandã proſopopœã, facit tonitru: quod tranſlatione ab equorũ celeritate ἀκαμαντόποδα vocat: nam pedibus caret tonitru, ſed velocitate inexplicabili fragor iſte voluitur. De voce ἀκαμαντόπους. Vide Strophe 1.3. Olymp. βροντᾶς Dor. pro βροντῆς. Hęc vox eſt poëtica ὑπέρτατος pro ὑψηλότατος, ὕψιστος. Sicuti in Oper. & Dieb. Heſiodi ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει. Deducitur hic ſuperlat. ab aduerbio ὑπέρ. Hinc & comparat. ὑπέρτερος.

τεαὶ γὰρ. Dor. τεός. α. ον. dicitur pro σὸς tuus. Eſt notanda ἐπίζευξις & hyperbatum, quo ſententia redditur impedita. Nondum enim abſoluta precatione cauſas impellentes interſerit, vnam à tempore Olympiorum, alteram ab amici erga victorem officio.

ὧραι. Horas hîc pro tempore accipit, quo Olympia celebrabantur: quod fictitijs illis cœli ianitricibus ordine reuolutis recurrit. q. d. αἱ περίοδοι τῶν Ὀλυμπιάδων, αἱ σοὶ ἀνατεθέμεναι, ἐπανακυκλούμεναι, &c. vt exponit Triclinius. De Horis vide apud Homerum, alióſque poëtas. & Macrob. 1. Saturn. & Natal. Comit.

ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος. Hoc eſt μετ' ἀοιδῆς ποικίλων μελῶν φόρμιγγος: compon. ex ποικίλος varius & φόρμιγξ. Hoc epitheton τῇ ἀοιδῇ datum aiunt Scholia, quòd Muſicis organis, tibia & cithara canerent.

ὑψηλοτάτων. Summa, quòd à ſummo heroe Hercule inſtituta: ſummóque Ioui dicata eſſent. μάρτυρα hîc interpretare ὑμνητὴν celebratorem: quoniam qui alicuius virtutem celebrat, illius ſe conſtituit teſtem.

ἐσλῶν πρασσόντων. Inſignis ſententia, qua veluti rationem reddit, cur Pſaumin laudandum ſuſceperit: & in his eſt altera cauſa impellens. Agit γνώμη contra inuidos, qui ſucceſſus amicorum ægrè ferunt: quod non eſt bonorum virorũ.

ἔσαναν. Hoc eſt ἐχάρησαν, ἥσθησαν. tranſlatum ἀπὸ τῶν σαινόντων ζώων, quales ſunt canes, qui cauda & auribus adblandiuntur heris, veluti beneuolentiam hoc ſigno profitentes, vt Odyſſ. ρ reuerſum Vlyſſem canis agnoſcens,

Οὐρῇ μέν ῥ' ὅγ' ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω.

Sic igitur rectè Scholia reddunt, τῶν φίλων εὐδαιμονούντων εὐθέως οἱ ἀγαθοὶ ἐπῄσθησαν ὑπὸ γλυκειῶν ἀγγελιῶν μαθόντες. ποτὶ Dor. pro πρός.

ἀλλ' ὦ Κρόνου. Dixit antiſtropha. 2. Olymp. Ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας. Vt autem clarior ſit ſententia, poſt parentheſim mutatis verbis apoſtrophen repetit, & Iouem à patre nominat, à loco factíſque laudat. Similiter poſt

longum hyperbaton Od.3. initio, rediens ad ſententiam dicit 3. colo. 1. Antiſtr. ἀλλ' ὦ Πίσας.

ὃς Αἴτναν ἔχεις. A loco, quum dicitur Aetnam occupare, cuius mentionem facit, quia mons iſte eſt in Sicilia, Siculúſque eſt Pſaumis. de Aetna & Typhone vide quæ dicit author, Od.1. Pyth. vbi ἑκατοντακάρανον dicit quem hîc ἑκατογκεφάλαν. ex ἑκατὸν *centum*, & κεφαλὴ *caput*.

Ἶπον. De hac voce vide Theſaurum Stephani, vbi per πιεσμὸν exponit ex Triclinio. pro hac voce ἰπνὸν. hoc eſt κάμινον, ſubſtituit in ſuo Lexico Conſtantinus, afferens Aeſchylum qui dicit ἰπνούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο. Veriſimile autem eſt caminum appellari poſſe Aetnam, quia ſemper ardet. Penes lectorem eſto electio. Nam & ἶπος vt exponitur, hîc poteſt conuenire. Fit à verbo ἴπτω ſeu ἴπτω. hoc eſt βλάπτω. *lædo*.

Οὐλυμπιονίκαν. Metri cauſa & Dor. pro Ὀλυμπιονίκην. Sic vocat chorealem hymnum, quoniam victorem Olympiorum celebrat.

δέκευ. Hinc ſumi debet propoſitio, qua Ioui explicat quid voto cupiat. Vox hæc eſt Ionica & Dor. quia χ. Iones in κ. & Dores ο. in ευ. mutant: & ἕκατι Dor. pro ἕκητι, hoc eſt ἕνεκα. Gratias intellige, vel pietatem & humanitatem victoris: vel eas carminis adiutrices quæ ad canendum Pſaumin impulerunt.

κῶμον, hoc eſt ὕμνον τῇ χορείᾳ ἁρμόδιον. Eſt enim propriè κῶμος, ἡ μετ' ὀρχήσεως ᾠδή: & ſæpe cum petulantia coniuncta.

παράφρασις.

virtutibus præpotentibus perenne allaturum lumen, ei qui Olympia nomini tuo ſacra vicit. Etenim hic hymnus curru Pſaumidis vehitur, ſcilicet eius laudes canit, qui coronam oleaſtri Elei, quadrigarum ob victoriam conſequutus, magnam Camarinæ patriæ gloriam affert. Cui, quemadmodum hunc ſucceſſum optanti, fauit Deus, vtinam & in reliquis votis ſit propitius: quandoquidem eximijs virtutibus præditus refulget. Nam vehementi alendorum equorum ſtudio tenetur: hoſpitalitate gaudet, qua quemuis excluſo nemine dignatur, eſt reipublicæ amãtiſſimus, & ad pacem patriæ mendam educatus, vir fuco carens, & ſincera mente ela-

ἀντιστρ. κῶλ. κ.

χρονιώτατον φάος εὐρυ-
σθενέων ἀρεταῖ.
ψαύμιδος γὰρ ἥκει
ὀχέων. ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς
Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
σπεύδει Καμαρίνᾳ. Θεὸς εὔ-
φρων
εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς· ἐπεί μιν
αἰνέω, μάλα μὲν
τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων,
χαίροντα τε ξενίαις πανδό-
κοις,
καὶ πρὸς ἡσυχίαν φιλόπολιν
καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμέ-
νον.
οὐ ψεύδει τέγξω
λόγον. διάπειρά τοι
βροτῶν ἔλεγχος.

μετάφρασις.

diuturniſſimum lumen præpotentium virtutum. Pſaumidis enim venit in *curribus: qui oliua coronatus Piſaa, decus excitare properat Camarina. Deus propitius ſit reliquis* eius *votis: quoniam ipſum prædico, valdè quidem alendorum ſtudioſum equorum: gaudentémque hoſpitalitatibus omnium exceptricibus: & ad tranquillitatem vrbis amantem ſincera mente educatum. Non mendacio tingam orationem.* Ex*perientia enim mortalium eſt iudex.*

rus. Ob quæ ipſum laudo: nec vllatenus mentior. Quod vulgi illius humanitatem experti teſtimonium comprobat. Nam experientia ſatis ſupérque arguit quales ſint homines. Quæ nunc oſtendit Pſaumidem quanquam erat ante annos canus non minus fuiſſe fortem & ad Olympia aptum, ſiquidem victoriam reportauit.

χρονιώτατον φάος. Commendatio ſui encomij. Nam dignum laude virum Muſa vetat mori. Et vt Scholiaſtes in hæc ait, σβέννυται τὰ καλὰ ἔργα μὴ ἔχοντα ποιητικὴν φωνὴν μάρτυρα. Hæc ſic explices oratione ſoluta, διωκτικὴ ἀπόδειξιν τῆς ἀρετῶν ἐκ μεγάλης τῆς νικητῆς. ἰοχύος γινομένων. Hic ἀρετᾶν genit. Dor. pro ἀρετῶν.

ψαύμιδος γὰρ ἵκει. Ratio cur debeat Iupiter excipere hoc encomium: quia nimirum venit vectum curribus Pſaumidis, hoc eſt, continet laudationem victoriæ quam Pſaumis τεθρίππῳ eſt adeptus. ante ὀχέων ſubintellige ἐπὶ, quod per ellipſin omittitur. Eſt autem genit. plur. ab ὄχος, εος, ους.

ἐλαίᾳ. Semper oleam pro oleaſtro nominat Pindarus. Nam oleaſtro, quod victorum fuit præmium, conſitus fuit locus ante templum Iouis Olympici: vt ſuperior Oda demonſtrat.

κῦδος ὄρσαι. Phraſis poëtica: ſed proſa diceres περιγίνεται τῇ πατρίδι Καμαρίνῃ δόξαν φέρων. Nam in patriam redundat ciuis præclari gloria. De Camarina dictum initio odes.

Πισάτιδι. Dat. caſ. à Πισάτις. ιδος. Maſcul. eſt Πισάτης. vt occurrit prima Oda, Πισάτα παρὰ πατρός.

Θεὸς εὔφρων. Comprecatio qua poſtulat vt Deus quemadmodum in victoria optata fauit: ſic & reliquis in votis audiendis & perficiendis beneuolentiam ſuam erga Pſaumidem declaret.

ἐπεί μιν. Hoc eſt ἐπειδὴ ἐπαίνου ἄξιος μοι δοκεῖ εἶναι. Laudat autem ab ἱπποτροφία, quæ ſingularis eſt principum virtus. Qua de re vide annotationem noſtram ad vocem ἱπποχάρμαν. 1. Od. 1. Epod.

χαίροντά τε. Alia laus ab hoſpitalitate. Hic ξενία πανδόκος. hoſpitalitas omnes recipiens, neminem excludens, plus eſt qnàm φιλοξενία. Præcedentibus Odis Olympionicas ab eadem virtute laudauit. In ξενίαις πανδόκοις eſt enallage numeri, & ξενία pro ξενία metri cauſa dicunt poëtæ. De voce πανδόκος vide Stroph. 2. 3. Odes.

καὶ πρὸς ἡσυχίαν. Alia laus à ſtudio pacis & amore in patriam. Quibus omnibus virtutibus non ſimulatis, ſed apertis ſed ſinceris eſt præditus, vt qui ſit in ijs pura mente educatus.

οὐ ψεύδει. Præoccupatio qua ſuſpicionem adulationis tollit: qualis 1. Oda. ἐνόρκιον αὐδάσομαι, vt ſibi fidem faciat. Notanda metaphora in verbo τέγγω τὸ βρέχω. Orationem mendacio irrigare, eſt fucare: & mendacij colores, veri ſpeciem præ ſe ferentes illinere. Proſa dixiſſes ſimpliciter. οὐ ψεύσομαι ψαύμιν ἐπαινῶν.

διάπειρα. Quod nihil mentiatur prouocat ad vulgi iudicium & experientiam: nam teſtes ſunt omnes Pſaumidem his virtutibus operam dare. Quare publica earum praxis eſt certo argumento poëtam vera profiteri.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. ιβ.	μετάφρασις.
Vt & Ergini canos prematuros, nihil vegetis iuueniliũ annorum viribus detraxiſſe arguit: quum in ſtadium ingreſſus, præter opinionem omnium vicit: & Lemniacarum mulierum irriſionem eluit: ita vt admiratæ ſint eum quem ex canitie ad certamen non idoneum iudicabant. Qui cùm in armis æneis Zeten, & Calain iuniores curſu ſuperaſſet: & ad petendam ab Hypſipyla coronam ſe conferret, ei dixit: Ego quem deſpiciebatis ob canitiem, ea ſum pedum celeritate non	ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα Λαμνιάδων γυναικῶν ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας. χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον, ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ, μετὰ στέφανον ἰών· οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι. χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον. φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσι πολιαὶ, θαμὰ, καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας ἐοικότα χρόνον.	*quæ Clymeni filium Lemniacarum mulierum liberauit probro. æreis enim in armis vincens curſum dixit Hypſipylæ, ad coronam vadens, Ille ego* ſum *celeritate: manus autẽ & cor æqua ſunt. Naſcuntur autem & iuuenibus in viris cani crebrò, etiam præter ætatis congruum tempus.*

expectata, quam facto periculo vidiſtis. Mearum etiam manuum vires animi alacritati reſpondent. Nec mirum eſt me ætate florenti robuſtum ſimul eſſe, & capillis canum, ex quibus me annoſiorem, ac proinde infirmiorem conijciebatis. Nam canities iuuenilem comam plerunque inficit, quanuis id accidat preter ætatis decorum.

ἅπερ Κλυμένοιο. hoc eſt ἥπερ διάπειρα τὸν Ἐργῖνον τὸν τοῦ Κλυμένου ἔλυσε γέλωτος τοῦ ἐκ Λημνίων γυναικῶν. Nam cùm putarent Erginum iam eſſe annoſum, quòd viderent canos, ac proinde certamini non idoneum: Lemniacæ mulieres ipſum irriſerunt, vbi ſtadium ingredientem conſpexerunt: ſed euentus animum & vires eius iuuenilis vigoris arguit. Quare ſi velis noſſe qualis ſit homo, eius periculum facito. Quemadmodum igitur Erginus iam canus iunioribus & in ſpeciem fortioribus palmam præripuit: ſic & Pſaumis Camarinæus eadem ſenij nota minùs ad certamen viſus aptus, Olympia tamen vicit. ἅπερ. Dor. pro ἥπερ. & Κλυμένοιο Ion. pro Κλυμένου, & Λαμνιάδων Dor. pro Λημνιάδων. χαλκέοισι. poët. pro χαλκοῖς. à recto ſing. χαλκεὸς, οῦς.

νικῶν δρόμον. Puto participium præſentis, pro Aoriſti ſumendum, νικῶν pro νικήσας. Nam ſequitur μετὰ στέφανον ἰών. Nemo autem ad coronam accipiendam ſe confert, quin priùs victor euaſerit: præterea verba quæ ad Hypſipylen facit Erginus, magis conueniunt parta, quàm ſperata victoria. Et veriſimile eſt prudentiorem fuiſſe Erginum, quàm vt animum & vires iactaret priuſquàm earum periculum feciſſet: nam penes ſe non habebat euentum, qui ſi præter ſpem infœlix fuiſſet, & reſpondiſſet Lemniacarum mulierum opinioni, magis deridendum ſe propinaſſet, quòd temerè ſe iactaſſet.

ἔειπεν, Atticè præfixo ε. pro εἶπεν. Ὑψιπυλείᾳ pro Ὑψιπύλῃ, vt apud Homer. Πηνελοπείᾳ pro Πηνελόπῃ. Hypſipyle fuit Thoantis Lemniorum regis filia, mortuo parenti funebre certamen inſtituit. Et cùm fortè id temporis eò appu-

liſſent Argonautæ, ad certamen inuitati fuerunt. Inter alios Erginus Clymeni filius capillo iam canus, non tamen annoſus, ſtadium ingreſſus eſt: quare riſum mouit Lemniadibus mulieribus. Verùm cum Zeten, & Calain Boreæ filios ſuperaſſet, omnibus admirationi fuit: & ſic probro ſe liberauit. Ita non ex ſpecie, ſed experientia qualis quiſque ſit iudicandum.

μεῦ pro *σοῦ*. Qua de re vide quod in hanc vocem annotauimus, ſtrophe 3. col. 13. Od. 1. *μεῦ τὸ ταχύποδ[ων]* &c. *ταχυτᾶτι* Dor. pro *ταχυτῆτι*.

οὗτος ἐγώ. Exiſtimat Aretius hæc eſſe Ergini ſtadium ingredientis verba: ſed putem egredientis potiùs & à victoria coronam repoſcentis: fultus illis rationibus, quas ſuperius in *νικᾶν δρόμον* attuli. Breuis autem, & conciſa eſt hæc oratio: quam ſic declaro, *ἐγὼ ὃν ἀπηξιοῦτε, οὗτος εἰμὶ καὶ τοῖος ταχυτᾶτι οἷον ἐθεάσασθε. αἱ χεῖρες δέ μοι ἴσαι γίνονται τῇ τοῦ ἦτορος προθυμίᾳ.* Poſt *οὗτος ἐγὼ*, nullum comma ſcribendum iudico, ſed coniungendum *ταχυτᾶτι* & ſcribendum colon. Ita ſenſus loci clarus erit qui fuit hactenus obſcurus: niſi ſic conſtruas *χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον ταχυτᾶτι*. hoc eſt, *non minùs manibus & corde valeo quàm celeritate.*

φύονται δέ Hæc ſunt etiam Ergini, non poëtæ verba, q. d. *Colligebatis ex cano capillo me iam eſſe annoſum: ſed crines ætatem mentiuntur. Nam & cani præter ætatem quandoque florenti ætate naſcuntur.* Hîc attingitur quæſtio phyſica de canitie de qua vide Ariſtot. l. 3. Hiſtor. anim. c. 11. & lib. 5. de Generat. c. 4. item c. 1. Transferri etiam poſſunt hæc verba ad eos qui mente ſunt ſenes *ἐν παισὶ γέροντες*: & qui *γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρουσι*. *Mentem ſenilem, corpus at iuuenile habent.* Vide Eraſm. in Chiliad. *Ergini cani.*

θαμά. Significat canitiem ante annos non rarò accidere: quod & experientia probat: cuius cauſæ ſunt vitiligo, morbus vehemens, lues venerea, mœror. Sed plura ſunt à phyſicis petenda. Poſtremò monebo ſubiceri applicationem huius exempli: quo non fuiſſet opus niſi innuere voluiſſet Pſaumidem quoque cùm in hoc certamen deſcenderet, iam canum fuiſſe, quum tamen nondum inſenuiſſet: & expectationem ſpectatorum ſuperaſſe, qui iudicabant hunc ætate iam prouectiorem ex capillis, non fore iunioribus athletis fortiorem. Sed vt facto periculo Erginus nobile ſuæ celeritatis ſpecimen inopinatum edidit: ſic & Pſaumis præter ſpem ſtrenuè in quadrigis ſe geſſit.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΨΑΥΜΙΔΙ, τεθρίππῳ, ἀπήνῃ, καὶ κέλητι.

EIDEM PSAVMIDI, Quadrigis, vehiculo Mulari, & celete victoriam adepto.

ΕΙΔΟΣ. Ε.

ODE. V.

ARGVMENTVM.

PRædicatur triplex victoria Pſaumidis, qui circiter 82. Olympiade victor euaſit celete, curru mulari, & quadrigis: vnde patriæ & parentibus peperit gloriam: neque fuit ingratus erga Deos quos ſacris honorauit. Poſtea preces Ioui offert pro Camarinæ, & Pſaumidis fœlicitate.

παράφρασις.

O Camarina palus, Oceani filia, accipe animo hilari hoc dulce encomiũ celſarum virtutum, quarum ſpecimina in Olympijs eduntur, & coronarum quæ victoribus tribuuntur. Cuius doni tibi author eſt Pſaumis, re mulari vehiculo præclarè geſta, qui tuam vrbem populo frequenti alendo accommodam ſua virtute decorans & amplificans, ſex duodecim Deorum aras feſtis diebus honorauit; oblatis multorum boum ſacrificijs, & per dies quinque agitatis quadrigis, mulari curru, & equo celete, qui vnico fræno regitur: ac tibi gloriam eximiam, parta victoria, prout quodpiam donarium dicauit: fecítque vt cũ ſuo, patris nomen à præcone pronuntiaretur, & ciuitatis, quam ſibi incolendam recens inſtaurarat, poſtquã à Syracuſanis olim fuerat vaſtata.

στροφὴ. α. κῶλ. ιθ'.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν, καὶ
στεφάνων ἄωτον γλυκύν,
τῶν Ὀλυμπίᾳ,
Ὠκεανοῦ θύγατερ
καρδίᾳ γελανεῖ,
ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέ-
κευ,
Ψαύμιδος τε δῶρα.
ὃς τὰν σὰν πόλιν αὔξων
Καμαρίνα λαοτρόφον,
βωμοὺς ἓξ διδύ-
μους ἐγέραρεν ἑορ-
ταῖς Θεῶν, μεγίσταις
ὑπὸ βουθυσίαις, ἀέθλων τε
πεμ-
παμέροις ἁμίλλαις,
ἵπποις, ἡμιόνοις τε, μοναμ-
πυκί-
ᾳ τε. τὶν δὲ κῦδος
ἁβρὸν νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ
ὃν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε, καὶ
τὰν νέοικον ἕδραν.

μετάφρασις.

Celſarum virtutum, & coronarũ florem ſuauem quæ ſunt in Olympia, ô filia Oceani corde hilari cùm vehiculi mularis indefeſſi pedibus accipe, tum Pſaumidis dona, qui tuam ciuitatem amplificans ô Camarina, populi altricem, aras ſex geminas honorauit feſtis Deorum cum maximis boum immolationibus, ludorumq; quinque dierum certaminibus, equis, muliſq;, & vnico fræno. Tibi verò decus pulchrum victor dicauit, & ſuum patrem Acronem præconis voce pronuntiauit, & nuper conditam ſedem.

τῷ αὐτῷ. Quas hic celebrat victorias, tres ſunt numero 1. τεθρίππῳ hoc eſt *curru quadrijugo*. 2. ἀπήνῃ *curru mulari*. Cuius fuit inuentor Aſander quidam, qui cùm certarent tantùm equis in Olympijs, primus mulas iunxit: ſed deſijt ille mos Olympiade 89. 3. celete: de quo dictum Oda prima. Annotant ſcholia hanc Odam non fuiſſe repertam in ἐδαφίοις cum alijs Pindaricis: & cùm careat epodo factum eſt vt dubitarint nonnulli ſit-ne Pindari. Verùm Didymus, & ipſa phraſis ipſius euincunt eſſe. Nec dubium quin reponi debeat vox ἐπῳδὸς loco ςροφὴ β.

ὑψηλᾶν ἀρετᾶν, hoc eſt. ὦ Καμαρίνα θύγατερ Ὠκεανοῦ, δέχου φαιδρῷ προσώπῳ τοῦτον ὕμνον, ὅς ἐστι γλυκὺ ἄνθος τῶν ὑψηλῶν ἀρετῶν, καὶ τῶν στεφάνων τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ δῶρον οὗ τυγχάνεις Ψαύμιδος ἕνεκα τοῦ νικήσαντος ἀπήνῃ πόδας ἀκοπάσῳ. Eſt autem exordium per apoſtrophen ad Camarinam paludem, à qua denominata eſt vrbs Camarina: de qua ſuperiori Oda diximus. Annotat ſcholion hoc referendum ad Arethuſam ex Artemonis ſententia, quam reprobat.

ἄωτον γλυκύν. Metaphoricè ſuum encomium intelligit: & per ἄωτον intellige καρπὸν *fructum*. Etenim encomium fructus eſt qui è re bene geſta percipitur. Qui fructus eſt γλυκὺς dulcis ijs à quibus percipitur: quandoquidem virtute laudata nihil eſt iucundius.

τῶν Ὀλυμπίᾳ. Hic articulus eſt referendus ad στεφάνων. ſubaudito ὄντων. éſtque ellipſis præpoſitionis ἐν ante Ὀλυμπίᾳ.

Ὠκεανοῦ θύγατερ. Paludem hanc vocat Oceani filiam per proſopopœam. Quia fluuios omnes fontéſque putant oriri ab Oceano.

τρεῖς γὰρ μυρίαι εἰσὶ τανύσφυροι Ὠκεανῖδες.

authore Heſiodo. Quod cum poëtis ſentit Plato in Phæd. ſed l. 2. c. 2. Meteor. ab Ariſtotele refellitur. Hac de fluuiorum origine vide 1. Meteor. c. 13. apud Ariſtotelem.

γελανεῖ. Pindarica vox γελανής. h.e. ἱλαρὸς, φαιδρὸς, γηθῶν. à verbo γελάω. Nam hilaritas riſu demonſtratur. De his vocibus ἀκαμαντόποδος, δέκευ, dictum in ſuperioribus Odis.

ἀπήνας. Dor. pro ἀπήνης. Eſt autem authore Scholiaſte ἀπήνη, ἅρμα ἐξ ἡμιόνων ζευχθέν. Suidas ἅμαξαν exponit.

τὰν σάν. Dor. pro τὴν σὴν. hoc eſt ὅστις ὁμώνυμόν σοι πόλιν δοξάζων πολυάνθρωπον οὖσαν, τοὺς ἐξ ἐν Ἤλιδι βωμοὺς διδύμους μεγίσταις θυσίαις ἐκόσμησεν ἐν ταῖς ἑορταῖς θεῶν. Laudat Pſaumidē à decore, cuius author eſt patriæ, quam λαοτρόφον, hoc eſt πολυάνθρωπον *populoſam vocat*: nam incolarū multitudine ciuitates celebres fiūt.

βωμοὺς ἕξ. Laus eiuſdem à cura religionis: quum ex Olympionicarum more ad ſex duodecim Deorum aras ſacra fecit. διδύμους aras dicit, quia ſingulæ erāt duobus Dijs dicatæ: vtque apud Scholiaſten refert Herodorus: prima erat conſecrata Ioui & Neptuno. 2. Iunoni & Mineruæ. 3. Mercurio & Apollini. 4. Gratijs & Baccho. 5. Dianæ & Alpheo. 6. Saturno & Rheæ. Quorum duodecim ſtatuas fecit Hercules, quando inſtituit Olympia, vt refert Triclinius.

ἐγέραρεν. Aor. 1. ἐγέραρε à verbo γεραίρω τὸ κοσμέω, τιμῶ. De voce θυσία conſule vulgata lexica.

πεμπαμέροις. hoc eſt *πέντε ἡμερῶν*. Nam quinque diebus *ἀγωνίσματα* perficiebantur, vndecimo, duodecimo, decimo tertio, decimo quarto, & decimo quinto. Die verò decimo ſexto Hellanodicæ de victoribus pronuntiabant.

ἵπποις. Dicit *ἵπποις* quod *τεθρίππῳ* in titulo: *ἡμιόνοις* quod *ἀπήνῃ* (qui currus mularis 87. Olymp. in vſum venit. & 89. deſijt, vt referunt Scholia) *μοναμπυκίᾳ τε*. Dicit quod *κέλητι*. Eſt itaque, vt cum Scholiaſte docet Lexicon Pindaricum, *μοναμπυκία* poët. vocab. quod *μονοχάλινον* interpretatur Scholiaſtes *vnicum frænum habens*. ex *μόνος* & *ἄμπυξ*, muliebre capitis redimiculum auro & gemmis variegatum. Vnde metaphoricè ad equorum ornamentum eſt tranſlatum. Et quoniam celes, nudus eſt equus, ſolóque fræno exornatus, *μοναμπυκίαν* equum ſingularem hîc appellat Pindarus. Homerus *χρυσάμπυκας ἵππους*, *διαχρύσοις χαλινοῖς* ornatos dixit.

τὶν δὲ κῦδος. hoc eſt *σοὶ δὲ καλλίω δόξαν ὁ νικήσας τῇ ἑαυτοῦ νίκῃ ἀνέθηκε*. Hîc *τὶν* Dor. pro comm. *σοί*. Ante *νικήσας* ellipſis eſt articuli *ὁ*. Nec caret emphaſi *τὸ ἀνέθηκε*. Nam gloriam victoriæ Pſaumidis æquè inſignem ac durabilem fore innuit, atque donarium aliquo in templo ſuſpenſum.

καὶ ὃν πατέρ'. Reſpicit ad Hellanodicarum morem, qui victorem proclamantes per præconem, ipſum, & parentes, & patriam nominatim exprimebant.

ἐκάρυξε. Dor. pro *ἐκήρυξε*. & hoc pro *κηρυχθῆναι ἐποίησε*. Non enim ipſe fuit præco, ſed quia vicit, fecit vt pater à præcone nominaretur.

νέοικον ἕδραν. Sic appellat Camarinam vrbem, hoc eſt *νεωστὶ ἱδρυθεῖσαν*. Idque *ἱστορικῶς*. Nam vt Scholia & Triclinius referunt, Camarina primitus ædificata eſt Olympiade 45. Deinde 57. à Syracuſanis vaſtata: & circiter 82. à Pſaumide inſtaurata, quo tempore victoriam eſt adeptus in Olympijs. Hîc emendanda ex Triclinio ſcholia: nam ſcribunt id factum Olympiade *πε*. cùm ſit ſcribendum *πβ. ὀγδοηκόστῃ δευτέρᾳ*. De Camarina vide Thucydidem lib. 6. ſub initium.

παράφρασις.

Præterea cùm ex Elide, iucunda Oenomai & Pelopis ſtatione reuerſus eſt, ô Camarinæ vrbis Dea tutelaris Minerua, ſanctum tuum lucum celebrauit, fluuiúmq; Oanũ, & Camarinam paludem, venerandósq; canales, per quos labens Hipparis ciuitatem irrigat, & ligna deportat, vnde excelſarum & ſtabilium ędiũ multitudo Camarinæis facilè compingitur: ab inopia videlicet gloriæ ſuos ciues in lucem ſua virtute, ſuiſque præmijs ducens, ad quę capeſſen-

ἀντιστρ. κῶλ. ιθ.

ἰκὼν δ' Οἰνομάου, καὶ
Πέλοπος παρ' εὐηράτων
σταθμῶν, ὦ πολι-
άοχε Παλλὰς, ἀεί-
δει μὲν ἄλσος ἁγνὸν,
τὸ τεὸν, ποταμόν τε Ὠανον, ἐγ-
χωρίαν τε λίμναν,
καὶ σεμνοὺς ὀχετοὺς, Ἵπ-
παρις οἷσιν ἄρδει στρατὸν,
κολλᾷ τε σταδί-
ων θαλάμων ταχέως
ὑψίγυιον ἄλσος,
ἀπ' ἀμηχανίας ἄγων ἐς φάος

μετάφρασις.

reuerſus autẽ Oenomai, & Pelopis ab amabilib⁹ ſtationib⁹. ô vrbis cõſeruatrix Pallas, celebrat lucum ſanctum tuum fluuiumq; Oanum, patriámque paludem, & venerandos canales, quibus Hipparis rigat exercitum, adglutinátque ſtabilium domorum celeriter altam ſyluam à conſilij inopia ducens in lucem hunc

da nulli labori, nullis ſumptibus pepercit Siquidem ei qui virtutẽ in iſto certamine exercet, labor eſt exantlãdus, ſumptúſque faciẽdi, quorum ope, quicquid ineſt & deliteſcit periculi, ſuperetur: adeò reportata victoria ſummopere expetita, ciuibus ſapiẽs videbatur: quãdoquidem quicunque voti ſit compos, ſapiens exiſtimatur à vulgo qui conſilia ſucceſſu, & facta euentu metitur.

τὸν δὲ δᾶμον ἀστῶν.
αἰεὶ δ᾽ ἀμφ᾽ ἀρεταῖσι πόνος δαπά-
νά τε μάρναται, πρὸς
ἔργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον·
εὖ δ᾽ ἔχοντες, σοφοὶ, καὶ πολί-
ταις ἔδοξαν ἔμμεν.

populum ciuium. Semper autem pro virtutibus labor & ſumptus pugnant, aduerſus opus periculo tectum. Voti autem compotes, ſapientes etiã ciuibus viſi ſunt eſſe.

ἱκὼν δέ. Narrat quid fecerit Pſaumis ex Elide in patriam reuerſus. Nempe in Deos patrios gratum fuiſſe. ἱκὼν. partic. Aor. 2. act. ἷκον ab ἵκω

Οἰνομάου. Periphraſticè Olympiam ſeu Piſam, ac proinde Elidem ſeu Peloponneſum intelligit. Nam hæc regio fuit Oenomai, quo deuicto Pelops ibi regnauit, & ſepultus eſt.

εὐηράτων. Poët. vox compoſita ex εὖ. bene & ἠρατὸς. pro ἐρατὸς: & hoc rurſus pro ἐραστὸς ab ἐράω. Recurrit hæc vox Ol. 6. & Pyth. 9. Sic Elidem vocat σταθμοὺς εὐηράτους hoc eſt ἐπιθυμητοὺς: quia hîc vincere cupiunt omnes, omnibúſque vincendi deſiderium hîc locus immittit. *authore Triclinio.* Sic autem proſa loquaris ἐπανελθὼν δὲ μετὰ νίκης ἀπὸ τῶν καλῶν καὶ ἐπιθυμητῶν οἴκων Οἰνομάου καὶ Πέλοπος, ἤγουν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας.

ὦ πολιάοχε. Vox eſt poëtica πολιάοχος ſeu πολιήοχος: & per craſin πολιοῦχος: ab ἔχειν & πόλις. Sic Catullus Mineruã vocat Diuã quæ retinet in ſummis vrbibus arces. πολιοῦχος Ἀθάνα *vrbis Præſes* ſeu *cuſtos Minerua.* Hæc in acropoli Athenis colebatur: item apud Spartanos: & docet hoc loco Pindarus eandem apud Camarinæos fuiſſe cultam. Hîc notanda altera apoſtrophe. Nam ad Palladem ſe conuertit. De voce ἄλσος Ode 3.

Ὤανον. Oanus eſt Camarinæ vrbis fluuius. & περιφραστικῶς, ἐγχωρίαν λίμναν appellat Camarinam.

σεμνοὺς ὀχετούς. Scholiaſtes dicit venerandos appellari canales Hipparis, quia eius aluei pars dulcis, pars ſalſa eſt. Triclinius verò, quia fluit in vtilem vrbis vſum. Vide num venerandos canales vocarit, quia veteres fluuijs diuinitatem affingebant.

Ἵππαρις. Refert Triclinius hunc eſſe Siciliæ fluuium prope Camarinam, qui tantus eſt ſuo alueo, vt naues recipiat: & oritur in nemoroſo quodam monte Siciliæ: vbi ligna ſecant Camarinæi ad ædificia, eáque in fluuium immittunt à quo in vrbem deportantur, & vnde in vſum capiunt. Qui fluuius abundat etiã piſcibus. Ariſtarchus referente Scholiaſte, dicit hunc fluuium habere pinguem limum, vnde ἄλσοι propriè intellecta conſtruuntur.

τὸν στρατόν. Intellige τὸν λαόν: vt & in Pythijs νώμα παιδὶ Λίῳ δικαίῳ στρατόν. Intellige, inquam, Camarinæum populum.

κολλᾷ τε. Hoc eſt προσίζησι ῥᾳδίως μετάγει πλῆθος στερρῶν οἰκημάτων. Quare τὸ κολλᾶν *adglutinare* dicit, quia trabes trabibus, ligna lignis ad ædificia coniun-

guntur:& ſic adglutinari videntur. ϛαδίοις θαλάμοις, hoc eſt ϛαδιαίοις, ϛαθεροῖς, ἑδραίοις οἴκοις. Nam θάλαμος eſt ſponſi & ſponſæ cubiculum, ac pars domus: atque hîc per ſynecdochen tota domus intelligenda. ταχέως verò pro ῥᾳδίως ſiquidẽ celeritas faciẽdi à facilitate pẽdet. ὑψίγυιος,hoc eſt ὑψηλὸς apud poëtas, quaſi ὑψηλὰ γυῖα ἔχων *alta membra habens*.ἄλσος autẽ metonymicè materiam pro forma dicit. Nam domus ex arboribus ſtructæ ſylua dici poſſunt. Niſi ἄλσος vt ſyluam apud Latinos pro copia ſumas,vt quum Cicero ait, *Sylua rerum ac ſententiarum comparanda eſt.*

ἀπ' ἀμηχανίας. Hoc eſt ἀγαγὼν τὸν δῆμον τῶν Καμαριναίων ἀπ' ἀμηχανίας εἰς μηχανήν. Nam fluuius hic non ſolùm cæſa ligna defert in Camarinam vt inopes conſilij vnde ædificia comparent, materiam habeant: ſed etiam eſt piſcoſus, vnde veſci queant. Sed hoc videtur Aretius referre ad Pſaumidem, qui ſuæ victoriæ laudibus lucẽ afferat ſuis ciuibus,alioqui nullo vllius claro facinore nobilibus: quæ expoſitio videtur non incommoda. Et ſic conſtruendus erit locus ἀείδει μὲν ἄλσος ἁγνὸν τὸ τεὸν, &c. vſque ad ἀπ' ἀμηχανίας ἄγων.

αἰεὶ δ'. Hoc eſt ὁ δὲ πόνος, καὶ ἡ δαπάνη ὑπὲρ τῶν ἀρετῶν ἀεὶ ἀγωνίζεται πρὸς τὸ ἐπικίνδυνον ἔργον. Sententia qua ſignificat rebus præclaris & difficilibus conſequendis opus eſſe labore, & impenſa. Et certè *nil ſine magno vita labore dedit mortalibus*. Et τῇ ἀρετῇ ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν ἀθάνατοι. Ac cùm ſit difficile in Olympijs vincere,opus eſt ſumma laboris tolerantia, neque non ſumptibus ad ludorum ſplendidum apparatum. Quod vtrumque Pſaumis adhibuit: nam & in laboribus ſe exercuit, & equos celetes, iugales, & mulas diligenter aluit.

εὖ δὲ ἔχοντες. Hoc eſt εὖ πράξαντες δὲ καὶ ἐπιτυχόντες τῆς ἀρετῆς, τοῖς πολίταις δοκοῦσι σοφοί. Nam vulgus res metitur ſucceſſu. Nam quod bene fœlicitérque geſtum eſt, id recto conſilio ſuſceptum putant: & ſecus. Attamen non raro accidit vt quod ſine conſilio ſuſceptum eſt,bene cedat,& contrà.

κινδύνῳ κεκαλυμμένον. In genere dici poteſt de quouis opere periculoſo: ſed tamen peculiariter reſpicit ad certamen Olympicum. Non ſolùm enim in eo victoriæ finis eſt obſcurus, ſed etiam eſt periculoſæ plenum opus aleæ. Nam in ſtadio multi certantes ante victoriam perierunt, vel labore fatiſcentes,vel melioribus ſuccumbentes.

παράφρασις.

Cæterùm ad te me conuerto Seruator Iupiter, qui homines in omni periculo tueris, qui ſupra nubes in cœlo habitas, & Cronium collem incolis,fluuiúmque Alpheum latè fluentem, Idæúmque vbi educatus es venerabile antrum hono-

ἐπῳδ. κῶλ. ιβ'.

σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ,
Κρόνιόν τε ναίων λόφον,
τιμῶν τ' Ἀλφεὸν
εὐρὺ ῥέοντα, Ἰδαῖ-
όν τε σεμνὸν ἄντρον,
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι, Λυ-
δίοις

μετάφρασις.

Seruator, qui es *in altis nubibus Iupiter, Croniúmque collem incolis, honoráſque Alpheum latè fluentem, Idaúmque venerabile antrum, ſupplex tibi*

ras: tibique ſupplico, Lydijs modulans tibijs, ſuauiſſimóque cantu preces concipiens, vt hanc vrbem Camarinam generoſis fortium virorum factis, ob quæ bene audiat, ornes: vtque tu Pſaumi Olympionice præſtantiſſimis equis gaudens, læta & iucunda ſenectute fruaris, quæ te filijs aſtantibus ad finem vſque vitæ comitetur. Lætitiæ autem argumentum tibi tuæ fortunæ præſtantia ſuppeditat, quæ ea eſt vt tuæ ſorti meritò acquieſcas. Et certè ſiquis, vt tu, iuſtas auget diuitias, poſſeſſione præſentium interea contentus, híſque laudem famámque honeſtam adiungat, faſtigium fœlicitatis attigit: adeò vt cùm mortalis intra mortalium rerum limites ſe continere debeat, ipſi quærendum non ſit vt Deus fiat.

ἀπύων ἐν αὐλοῖς,
αἰτήσων πόλιν εὐα-
νορίαισι τάνδε κλυταῖς
δαιδάλλειν· σέ τ᾽ Ὀ-
λυμπιόνικε, Ποσει-
δανίοισιν ἵπποις
ἐπιτερπόμενον, φέρειν γῆ-
ρας εὔ-
θυμον ἐς τελευτάν,
υἱῶν Ψαῦμι παρισταμένων.
ὑγι-
έντα δ᾽ εἴ τις ὄλβον
ἄρδει, ἐξαρκέων κτέατεσι, καὶ
εὐλογίαν προστιθεὶς, μὴ
ματεύ-
σῃ Θεὸς γενέσθαι.

venio, Lydijs ſonans tibijs, petiturus vt vrbem hanc fortium virorum factis illuſtribus ornes: vtque tu Olympionice Neptunijs equis gaudens, feras ſenectutem lætam vſque ad finem vitæ, filijs Pſaumi aſtantibus. Si quis autem ſiquis opulentiam auget, contentus poſſeſſionibus, & laudem adiungens, ne quærat Deus fieri.

Habent codices τρόφῃ β. verùm repoſui ἰτρώδοις quia veriſimile eſt authorem hoc voluiſſe, & per librariorum errorem aliter ſcriptum fuiſſe. Nec obſtat quòd par eſt colorum numerus, & metrum hîc, quod in ſtropha & antiſtropha fuit. Nam hæc in Epodo diuerſa eſſe non eſt neceſſum, quanquam obſeruare ſolitus eſt Pindarus. Eadem verò etiã interdum eſſe nihil prohibet.

σωτήρ. Epilogus per precationem, qua duo poſtulat: Camarinæ, gloriam fortitudine ciuium: & Pſaumidi, in ſtudijs perſeueranti fœlicitatem. Et conſtat hæc ſententia congerie epithetorum grauium: nam σωτὴρ appellatur Iupiter quia ſolius Dei eſt ſeruare: deinde ὑψινεφὴς, ex ὕψι quod ſonat *deſuper*, & νέφος *nubes*, quia cœlum Dei eſt ſedes: tertiò *Cronium collem incolens*, quia ſacra ipſi erant Olympia, erátque hic collis in Piſa: de quo in præcedentibus Od. dictum, quartò *honorans Alpheum*: quia Elidis erat fluuius vbi ſacra Ioui certamina celebrabantur: quintò *Idæum antrum honorans*, quia ibi fuit nutritus & ſeruatus à Curetibus. Dixit autem Idæum à monte Ida, qui eſt Cretæ. Vide hymnum Callimachi in Iouem.

ἱκέτας. Dor. pro comm. ἱκέτης. De verbo ἀπύω cuius ſequitur participium ἀπύων vide 1. Od. Ol. antiſtr. 3.

Λυδίοις ἐν αὐλοῖς. Hoc eſt γλυκεῖ μέλει Λυδίῳ. Nam cùm tres ſint harmoniæ, Dorica, Phrygia, & Lydia, inter has Lydia eſt ſuauiſſima. Vel quia ex dicuntur lingulæ tibiarum in Lydia optimæ fiunt. Vel quia Græci imitati ſunt tibicines qui è Lydia cum Pelope venerunt, ait Scholiaſtes.

αἰτήσων. Primum petitionis caput: quod proſa diceres, αἰτήσων σε κοσμεῖν δια τὴν πόλιν τὴν Καμάριναν εὐδοξίαις ἀνδραγαθημάτων, καὶ τούτων εὐφημίαις. Nam hæc duo con

plectuntur hæc verba, ἐυανοείαις κλυταῖς, τὴν ἀνδραγαθίαν, καὶ τὴν εὐφημίαν. Nam nihil foret virtus, ſi taciturnitas meritis eius obſtaret: ſiquidem paulùm ſepultæ diſtat inertiæ celata virtus. δαιδάλλειν. hoc eſt κοσμεῖν.

σέ τε. Alterum petitionis caput: q.d. σέ τε Ψαῦμι Ὀλυμπιόνικε τοῖς ἀρίστοις ἵπποις ἐπιτερπόμενον ἔχειν γῆρας ἄλυπον μέχρι τέλους τοῦ βίου σοῦ. Eſt autẽ apoſtrophe ad Pſaumin: cuius equos *Neptunios* appellat, hoc eſt *præſtantiſſimos*. Nam fertur Neptunus velociſſimos habuiſſe equos, primúſque eos inueniſſe, vnde ſit cognominatus ἵππιος. Preterea vt prima fertur Oda, Pelopi dedit infatigabiles equos. Ποσειδάνιος Dor. pro Ποσειδώνιος & τελευτᾶν Dor. pro τελευτὴν. Optat Pſaumidi εὐθυμίαν in ſenectute, hoc eſt *lætitiam*, ac proinde ab animi perturbationib⁹ immunitatẽ: quod beneficium in ſenectute non eſt minimum: ſiquidẽ ipſa eſt vt plurimũ moroſa.

υἱῶν παρισταμένων. Incertus eſt Scholiaſtes an ἄπαιδα fuiſſe, an ἀῤῥένων υἱῶν ἐπιθυμοῦντα ſignificet Pindarus, an precetur vt reliqui filij ipſi adſtẽt. Sed neutrũ duorũ priorũ innuiſſe vllomodo video. Diſertè autẽ precatur vt hilarem ſenectutem agenti Pſaumidi præſtò ſint filij. Idque vt conijcere licet, quoniam filiorum eſt parentibus ſenectute inualidis ἀντιπελαργεῖν: & eſt fœlicitatis pars, εὐτεκνία.

ὑγιέντα δ' εἴτις. Hoc eſt εἴτις δίκαιον ὄλβον αὐξάνει, παροῦσιν ἀρκούμενος, καὶ προσγινομένης εὐφημίας, ἔτος μὴ ζητείτω ἔτι καὶ Θεὸς γένεσθαι. Huic ſententiæ reſpondent authoris noſtri verba quæ extant Iſthm. Od. 5. tribus poſtremis primę antiſtrophes colis, duobúſque primis ſequẽtis epodi. Item quinque poſtrema cola primæ Pythiorum Odæ. Docet autem hoc συμπέρασμα γνωμολογικὸν certum voto petendum finem in hac vita, certíſque fœlicitatis gradibus acquieſcendum. Hæc fœlicitas conſiſtit in iuſtarum diuitiarum poſſeſſione, quas ὑγιέντα ὄλβον vocat, hoc eſt *honeſtis artibus, & ſana mente acquiſitam opulentiam*. Nam iuſtæ diuitiæ ſtabiles ſunt vt plurimum. Quarum augendarum ſtudium probat, ſed αὐταρκείᾳ terminat. Nam licet animo præſenti ſorte contento, maiora & meliora capeſſere. Vnde Iſocrates ad Demon. στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζήτει δὲ τὰ βελτίω. Vnde laudatur ab Horatio Ariſtippus, his verſibus Ep. 17. l. 1.

Omnis Ariſtippum decuit color, & ſtatus, & res,
Tentantem meliora, ferè præſentibus æquum.

2. In honeſta fama, quã prudens quiſque maiori quàm diuitias habebit in pretio. ὁ μὲν γὰρ θνητός, ὁ δ' ἀθάνατος ait Iſocrates. Item χρήματα τοῖς φαύλοις παραγίνεται. τὴν δὲ δόξαν οὐχ οἷόν τε ἀλλ' ἢ τοὺς διενεγκόντας κτήσασθαι. *Diuitiæ improbis accedunt: at fama gloria non niſi viris eximijs poteſt contingere.* Ita vt qui bene audit probus neceſſe videatur.

μὴ ματεύσῃ. Vt hoc in parœmiam tranſiit, vide Eraſmum in Chiliad. titulo. *bona fortuna*. Rationem iſtius moniti reddit citato Iſthm. loco, θνατὰ θνατοῖσι πρέπει. *Mortalia mortales decent*. Quare debet hominis cupiditas hiſce terminis concludi.

ἄρδει. Metaphora ſumpta ab ijs quæ irrigata creſcunt. κτεάτεσσι. Dat. Ion. pro κτέασι. à κτέαρ poſſeſſio. Significat autem Pſaumin ſumma iam, quæ ex opibus & fama conſtat, fœlicitate adauctum. Ideóque eum monet vt in his ſe æquo animo contineat.

ΑΓΗΣΙΑ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩ, υἱῷ Σωςράτου, ἀπήνῃ.

AGESIAE SYRACVSANO, filio Soſtrati, vehiculo mulari victoriam adepto.

ΕΙΔΟΣ ϛ'.

ODE VI.

ARGVMENTVM.

COnſtat hæc Oda Ageſiæ Syracuſani laudibus, ſumptis à victoria quam vehiculo mulari eſt adeptus, à genere, à maioribus Iamidis, à vaticinio, vnde ipſum cum Amphiarao confert. Præterea Aeneæ chori magiſtro præſcribit quid facere debeat: & vim ſui carminis breuiter commendat. Tandem voto concludit, quo petit vt Deus præſentem Ageſiæ fortunam tueatur.

παράφρασις.

Quemadmodum qui magnificum conſtruunt ædificium, aureas columnas bene munito domus veſtibulo ſubijciunt; quoniam par eſt vt qui opus iſtiuſmodi inchoant, aſpectum eminus conſpicuum, & frontẽ præfulgidam primò faciant. Sic ego eximium moliẽs encomium, & laudis argumentum præſtabile tractans, procemium illuſtre adhibere debeo. Et certè cùm vir ille quem prædicandum ſuſcipio, Olympia vicerit, & fatidicæ Iouis aræ, quæ eſt in Elide, ſit præfectus, & in-

ςροφὴ α. κῶλ. ια.

Χρυσέας ὑποςάσαντες εὐ-
τειχεῖ προθύρῳ θαλάμου
κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον
πάξομεν. ἀρχομένου δ' ἔργου, πρόσωπον
χρὴ θέμεν τηλαυγές. εἰ
δ' εἴη μὲν Ολυμπιονίκας,
βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν
Πίσᾳ, συνοικιςής τε τᾶν κλεινᾶν Συρα-
κουσᾶν, τίνα κεν φύγοι ὕμνον
κεῖνος ἀνήρ, ἐπικύρσαις ἀφθόνων

μετάφρασις.

Aureas ſupponentes valido veſtibulo domus columnas, velut quum præclaras ædes extruimus, *cõpingemus hymnum. Incipiente autem opere, frontiſpicium oportet facere præfulgidum. Quòd ſi fuerit Olympiorum victor, áraque fatidicæ Iouis præfectus apud Piſam, conditórque nobilium Syracuſarum, quem ei aſſequatur hymnum* cl...

clytas Syracuſas incolat, quam laudem non conſequatur amabilibus hymni cantionibus, idque nactus ciues qui hoc bonum illi non inuideant?

ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς;

vir ſi inciderit in non inuidos ciues in amabilibus cantibus?

Ἁγησίᾳ. Hic Ageſias Soſtrati filius, paterno genere fuit Syracuſius: materno Stymphalius: relictis aliquando Syracuſis Elidem petiuit, ibíque ſacerdos, & vates Iouis factus eſt: & mulari vehiculo vicit Olympiade neceſſariò 84. vel 85. quia hæc conſuetudo tunc eſt ſublata. Qua de re conſule ſuperiorem odam. Vbi contrà Olymp. 87. inſtitutum mularem currum, & 89. ſublatum ex Schol. monemus.

χρυσέας. Allegoricum eſt exordium, quo ſe cum architecto comparat, ſuúmque carmen cum ſplendido ædificio, & cum ædificij veſtibulo egregio, prooemium inſigne: quæ comparatio ſic in proſa perſpicuè ſe haberet. ὡς ὅτε θαυμαστὸν μέγαρον κτίζομεν, χρυσέας κίονας ὑποβάλλομεν εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου: οὕτως ἀξιόλογον ὕμνον συντιθέντες, προοίμιον καλὸν ποιοῦμεν. ἐπεὶ χρὴ ἔργου ἀρχομένους τηλαυγὲς θεῖναι πρόσωπον.

ὑποστάσαντες. Dor. pro ὑποστήσαντες. & πάξομεν pro πήξομεν, à verbo πήγνυμι. *compingo*. Quod vt monet Scholiaſtes hîc καταχρηστικῶς vſurpatur, cùm propriè dicatur περὶ τῆς τῶν ξύλων ἁρμογῆς. Hîc verò de compoſitione carminis.

ἀρχομένου δ' ἔργου. Hoc eſt ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔργου χρὴ ποιεῖν πρόσοψιν λαμπράν. Aretius πρόσωπον τηλαυγὲς *eſt*, inquit, *elegans encomium ſuaui argumentorum forma concinnatum*. Attamen hoc propriè videtur de exordio intelligendum: vnde Gaſpar Laurentius vir doctus, quem honoris cauſa nomino, in libros de oratorijs inuentionibus Hermogenis c. 1. Commentarij ſui, ſic comparationem reddit. *Initium operis debet habere primum aſpectum ſplendidum, vt in magnifico ædificio frons eſt & veſtibulum: ita & præſtans argumentum deſiderat exordium illuſtre*. Hanc ſententiam citat Nazianzenus in laudem Baſilij. Lucianus in Hippia ſeu Balneo, vbi legitur ἀρχομένους: quod magis probarem: vt eſſet hæc conſtructio χρὴ δὲ ἀρχομένους τοῦ ἔργου πρόσωπον θέμεν τηλαυγές. *Oportet autem vt qui inchoant opus, faciem faciant longeſplendidam*. Vide etiam Eraſm. in Chil. titulo. *Initium laudatum*. Oratores, & alij ſcriptores, ſuis ſcriptis & orationibus præmittunt exordia ad commendationem. Nam authore Cicerone 2. de Orat. *Prima commendatio Orationis eſt in principio, quod continuò debet allicere*.

εἰ δ' εἴη μέν. Sequitur ἀνταπόδοσις, hoc eſt applicatio comparationis ſic reddendæ: τοῦ μὲν γὰρ ἐπαινῶ Ἁγησίαν, ὃς Ὀλυμπιονίκης ἐστὶ, καὶ ἱερεὺς Διὸς ἐν Πίσῃ μαντικῷ βωμῷ, καὶ συνῴκησεν ἐνδόξοις Συρακούσαις. πῶς δὲ ἀνὴρ τοιοῦτος ἂν, οὐκ ἂν τύχοι λαμπροῦ ὕμνου ἐπιθυμηταῖς ἐν ᾠδαῖς, ἐπιτυχὼν πολιτῶν οὐ φθονούντων;

βωμῷ μαντείῳ. Dor. pro comm. βωμοῦ μαντείου, hoc eſt μαντικοῦ. & ταμίας metaphoricè ſumitur pro ἱερεύς. Hoc eſt τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ βωμοῦ μαντικοῦ διοικητής. Conſecrata erat in Olympia Ioui ara fatidica: hîc Iamidæ vaticinabantur, vt poſtea dicet Pindarus: & huc ſe contulit ad vaticinium Ageſias ab Iamo genus deriuans.

συνοικιστής. Syracuſarum incola dicitur Ageſias propter parentes qui ibi habitarunt: ipſe enim tunc alibi habitabat cùm hæc Oda ſcriberetur. In

κλειναῖ Συρακουσσᾶν genitiuus eſt Doricus.

τίνα κεν φύγοι. Hoc eſt τίνος ὕμνου ἂν οὐ τύχοι; Ac per ἐρώτημα ſic loquitur ἐμφατικῶς q.d. *Nullum non conſequetur hymnum: nihil tam præclarum carmine dicam, cui non virtutum magnitudine reſpondeat.*

ἀφθόνων. Inuidia laudes obſcurat: & hac laborant plerunque ciues: ſed hanc ſuperaſſe videtur Ageſias, qui inuidia maior euaſit virtutum præſtantia. Obtigêre igitur ciues Ageſiæ qui non inuideant ipſi quòd hymno celebretur à poëta: id quod laudi quoque ciuium vertitur.

παράφρασις.

Etenim ſciat Soſtrati filius Ageſias laudes haſce ſibi competere ob diuinam virtutem qua præditus eſt, quámque laboribus celebrem reddidit. Siquidem virtutes quæ vel in terra, vel in mari cum periculo exercentur, magno in pretio habentur: & multi rerũ præclarè geſtarum meminerunt. Cæterùm Ageſia, tibi conuenit ea laus, quam meritò Adraſtus olim ore proprio de Amphiarao vate Oiclei filio pronuntiauit, poſtquã & ipſe, & inſignes eius equi à terra ſunt abſorpti Iouis commiſeratione, ne cum alijs heroibus in Adraſti expeditione aduerſus Thebanos periret.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδί-
λῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρε-
ταὶ,
οὔτε παρ' ἀνδράσιν, οὔτ' ἐν ναυσὶ κοί-
λαις,
τίμιαι. πολλοὶ δὲ μέ-
μναντοι καλὸν εἴ τι πονηθῇ.
Ἀγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν
ἐν
δίκᾳ ἀπὸ γλώσσης Ἄδραστος μάν-
τιν Οἰ-
κλείδαν ποτ' ἐς Ἀμφιάραον
φθέγξατ', ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ
νιν,
καὶ φαιδίμας ἵπποις ἔμαρ-
ψεν.

μετάφρασις.

Sciat enim in hoc calceo diuinum pedem ſe habere Soſtrati filius. Periculorum autem expertes virtutes, neque apud homines, neque in nauibus cauis pretioſæ ſunt. *Multi autem meminerunt ſi-qd præclarũ elaboratũ fuerit. Ageſia: tibi autem laus eſt parata quã iure lingua Adraſtus de vate Oiclei filio Amphiarao protulit: poſtquam terra, & eum ipſum, & inſignes equos abſorpſit.*

ἴστω γὰρ. Hoc eſt γινωσκέτω ὁ Ἀγησίας ὁ Σωστράτου, αὐτὸς δαιμονίως ἁρμόζων τῷδε ὕμνῳ. Nam πέδιλον metaphoricè vocat *hymnum*. & πόδα ſynecdochicè ipſum Ageſiam præſtantem virum. q.d. *Sciat has laudes ſibi competere.* Hanc ſententiam refert inter adagia Eraſmus titulo *Initium laudatum.*

ἀκίνδυνοι δ'. Hoc eſt τὰ καλὰ χαλεπά. Neque enim magni fit quod nullo negotio acquiritur. Tum rectè probantur athletæ vires, quum manus conſerit cum forti colluctatore: ſuæque peritiæ ſpecimen edit nauclerus quum tempeſtate oborta rectè clauum dirigit. Elegans γνώμη, cui non abſimilis quæ præceſſit ſuperiori Oda, αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖς &c. Interim laudatur victoria quam magno labore adeptus eſt Ageſias.

πολλοὶ δὲ. Illud non referendum eſt ad ſolum Ageſiam, quaſi (quod aiunt) ipſi ſoli eſſet ἡδὺ μεμνῆσθαι πόνων. Sed reſpicit ad teſtes virtutis, qui meminerunt faciliùs viri illius quem cum ſudore gloriam ſibi peperiſſe viderint: quàm il-

lius qui aliquid nullo negotio ſit conſequutus. Hîc *μίμναντι* & *ποναθῇ* Doricè dicuntur pro *μέμνηνται* & *πονηθῇ*.

Αγησία. Confert Ageſiam cum Amphiarao, ex dicto Adraſti, qui & militiæ & vaticinij nomine Amphiaraũ belli ſocium laudauit: quæ duo Ageſiæ poëta competere dicit. *τὶν*. Iam alibi diximus Dor. eſſe pro *σοί*.

Οἰκλείδαν. Terminatio Dorica in *αν*. pro *ην*. Fuit Amphiaraus Oiclei filius: hũc Adraſtus offenſo Polynice genero, multorum conſilio belli ſocium adiunxit ſibi. Is autem futurorum peritus, quum ita euenturum proſpiceret, vt ſi ad Thebas proficiſceretur, eo bello caderet, tantiſper deliteſcere ſtatuit, donec Adraſtum, alióſque ad bellum egreſſos audiret. Studio igitur requiſitus, cùm nuſquam exiſteret, eſſétque ea res ſola impedimento, quominus in Thebas iretur, ab Eriphyle coniuge aureo torque corrupta proditus, in publicum protractus eſt, & ad bellum ire coactus: in quo fuſis ad vnum Adraſti militibus, Amphiaraus ſolus à terra eſt abſorptus Iouis commiſeratione.

ἐν δίκᾳ. Dor. pro *δίκῃ*. ſicuti 2. Od. Ol. *ἐν δίκᾳ καὶ παρὰ δίκαν*. *κατ' γαῖ'*. Hîc tmeſis: nam *κατ'* cum verbo *ἔμαρψε* iungendum. Cuius indicatiuus præſens eſt *μάρπτω*. Dictum quaſi *μάρη manu*, & *ἅπτω prehendo*. Hæc ſententia ſic proſa redditũr à Scholiaſte *Σοὶ δ', Αγησία, περίχειρος καὶ ἁρμόδιος ὁ ἔπαινος, ὁ ὑπὸ τοῦ Αδράστου ῥηθεὶς εἰς τὸν μάντιν Αμφιάραον τὸν Οἰκλέους υἱὸν, ὃν ἡ γῆ διαστᾶσα ἐδέξατο ἅμα τῷ ἅρματι.*

παράφρασις. *ἐπῳδ. κῶλ. ιδ'.* *μετάφρασις.*

Cùm enim Theſei opera Adraſtus Talai filius cadauera cæſorum à Thebanis obtinuiſſet, & ſeptem rogos ad ſeptem vrbis portas, quibus ſingulis obiectus erat exercitus, ad ea cremanda extruxiſſet, nec vllibi Amphiaraum videret: Deſidero, inquit ille, oculum mei exercitus, qui eſt vtrumque, & vates eximius, & bello ſtrenuus. Quæ laus tibi Syracuſano viro encomij mei Domino, nunc cõuenit. Nã arte vaticinandi, & militia es clarus: ſiquidem vaticinij in Elide, fortitudinis in bello cum Hierone ſpecimen edidiſti. Vnde ego qui nec ſum contentioſus, nec vllomodo rixoſus, te his rebus Amphiarao eſſe similẽ, magno iuramento palam teſtari auſim; nec quæ dulci voce canunt muſæ mihi refragabuntur.

ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων, Ταλαϊονίδας
εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος,
ποθέω στρατιᾶς
ὀφθαλμὸν ἐμᾶς, ἀμφότερον,
μάντιν τ' ἀγαθὸν,
καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τὸ καὶ
ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ
νῦν πάρεστι Συρακοσίῳ.
οὐ φιλόνεικος ἐὼν,
οὔτ' ὦν δύσηρις τις ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις,
τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρήσω. μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψοντι
μοῖσαι.

Septem enim poſtea rogis cadauerum conſtructis, Talai filius dixit apud Thebas tale quoddam verbum. Deſidero exercitus oculũ mei, vrũq; vatemq; bonũ, & ad pugnãdũ haſta. Quod etiam viro huius *hymni domino nunc adeſt Syracuſano. Non contentioſus exiſtens, neque rixoſus valdè, & magnum iuſiurandum iuratus, hoc ei palam teſtificabor: melliſona verò permittent Muſæ.*

ἑπτὰ δ' ἔπειτα. Cùm Adraſtus rem in expeditione aduerſus Thebanos malè

geſſiſſet,& Amphiarao in Oropo Bœotiæ oppido abſorpto, cæſíſque ad vnũ omnibus vix euaſiſſet,cuperétque cæſorum cadauera cremare vt illo tempore moris erat,nec interemptos poſſet recuperare,vſus Theſei rogatu cuius vim & manum timebant Thebani,tandem illos obtinuit.Itaque cùm vnicuique port: exercitum admouiſſet,omnéſque ad vnum cecidiſſent, ad ſeptem portas ſept: rogis interemptos cremari curauit.Alij dicunt Adraſtum corpora ſuorum ſepe-lire conatum,ſed à Thebanis prohibitum,victo ſimilem in Argiuos fines tre-pidè ſe recepiſſe.Sunt qui ſcribant,eum ab Athenienſibus adiutum, cæſorum corpora recepiſſe. Alij ab Athenienſibus ipſis, etiam abſentibus Argiuis ope-ram perhumanè nauatam memorant. Recordatur funeſtum hoc prælium Iſo-crates in Panathenaico,& Od.9.Nem.Pindarus plura de Amphiarao habet.

πυρᾶν. Genit.Dor.pro comm.πυρῶν τελεσθέντων.Hoc eſt συναχθέντων, σωρευθέν-των.Vt ſic exponatur ſententia. τῶν νεκρῶν τῶν συναχθέντων τῶν ἑπτὰ πυρκαϊῶν. i. collectis cadaueribus quæ ſeptem rogis imponerentur. Schol. exponit τελεσθέντων per ἐπι-σωρευθέντων: quòd coaceruata ſint trucidatorũ corpora:& κατακειθμηθέντων,quod numeratis illis deſideratus ſit Amphiaraus. Poſſit dici Att. τελεσθέντων pro τελε-σθεισῶν. iuncto epitheto maſc.cum nomine fœminino.

Ταλαϊονίδας. Terminatio Dorica in ας,pro communi in ης. Nomen patrony-micum; fuit enim Adraſtus Talai filius,Argiuorum & Sicyoniorum rex.

ὀφθαλμὸν. Oratio Adraſti lugentis caſum Amphiarai, quem vocat oculum ſui exercitus, vel ἀντὶ τοῦ τὸν ἐπιφανέστατον, καὶ ἐξαίρετον: vt exponit Triclinius; vel vt exponit Schol. τὸν ἐν πολέμῳ περίβλεπτον. ἢ τὸν προορᾶν δυνάμενον τὰ μέλλοντα καὶ μάντιν. De vſu vocis ὀφθαλμὸς vide quæ annotauimus Od. 2. Olymp.in hæc verba,Σικελίας τ᾽ ὀφθαλμὸς ἔσαν.

ἀμφότερον. Vſum huius vocis probant exemplis lexica: eâdem ſignificatione author vſurpauit ἀμφότερα antiſtr. vlt.1.Od.Ol.

τὸ καὶ αἴδει. Applicatio eſt eorum quæ modò dixit,qua Ageſiam non minus Amphiarao μαντικὴν & πολεμικὴν callere docet.Et refert Scholiaſtes famam eſſe Ageſiam cum Hierone multa bella vaticinij & fortitudinis ope proſperè con-feciſſe. κώμου δεσπότην appellat,quia in eius gratiam encomium eſt ſcriptum. Schol.& Triclinius conſtruunt hæc ſimul.Sed Aretius illud τὸ, iungit cũ κώμου vt ſit τὸ κώμου hoc laudis,vt & Latini loquuntur.Iudicet lector. δεσπότᾳ. Dorice eſt datiuus pro δεσπότῃ.

νιῶ &c.Alij legunt νιῶ πάρεστι Συρακοσίῳ. Et annotat Leonicerus πάρεστι per ſyn-copen carminis cauſa dici, & Συρακοσίῳ per ſyſtolen legendum: vt primus ſit ſpondæus:ſecundus & tertius anapæſtus.

οὐ φιλόνεικος. Amphibologia eſt.Nam ſententia tam ad Pindarum, quàm ad A-geſiam referri poteſt.Scholiaſtes ad poëtam refert:quaſi ſibi ſit cauturus,quò hìc nihil ad gratiam loquatur.Præſtare ſolet Pindarus iuramentum in re gra-ui vt antiſtr.vlt.2.Od.Ol.Hìc Dorice ὦν pro οὖν. ὀμόσσαις. geminato σ.metri cau-ſa. σαφέως per Dialyſin Ionicam pro σαφῶς,ἐπιτεῖλοντι. terminatio Dor.in οντι. pro comm.in ουσι.Μοῖσαι. Mutatio Dorica τοῦ ου in οι.

παράφρασις.

At animæ mi qui meas actiones vt auriga dirigis: iam mihi iunge robuſtas mulas, hoc eſt, præclarum argumentum canendi, quod victrices mulæ tibi præbent, accipe, vt quàm celerrimè per puram viam currum ducamus, hoc eſt, inſignibus verſibus, hymnum contexamus, & vſque ad progenitorum virorum genus aſcendamus. Nam ſolæ illæ ex omnibus mulæ norunt mihi viam ſternere ad Ageſię maiorúmque eius encomiū: quandoquidem parta Olympica victoria coronatæ ſunt. Itaque hymnorum via illis eſt patefacienda. Atque oportet vt hodie etiam hac oblata occaſione, repetam rem altiùs ab origine maiorum Ageſię, & accedam ad Pitanam Eurotę fluuij Laconici filiam.

στροφὴ β. κῶλ. ια.

ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤ-
δη μοι σθένος ἡμιόνων
ᾗ τάχος· ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ
βάσομεν ὄχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν
καὶ γένος· κεῖναι γὰρ ἐξ
ἄλλαν, ὁδὸν ἁγεμονεῦσαι
ταύταν ἐπίσταντι, στεφάνους ἐν Ολυμ-
πίᾳ ἐπεὶ δέξαντο. χρὴ τοίνυν πύλας
ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς.
πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον
δεῖ σάμερόν γ' ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ.

μετάφρασις.

Sed ô Phinti, iunge iam mihi robur mularum quàm celerrimè: vt via pura ducamus currum: & veniam ad virorum genus. Illa enim præ alijs via duces eſſe norunt huius, coronas apud Olympiam quoniam acceperunt. Oportet igitur portas hymnorum patefacere ipſis. Ad Pitanam autem iuxta Eurota meatum oportet hodie venire tempeſtiuè.

ὦ Φίντις. Paraſceuen hîc facit & ingreſſum ad generis Iamidarum hiſtoriam qui fuerunt Ageſiæ maiores. Idque aggreditur per apoſtrophen ad aurigam, hoc eſt ad animum ſuum, quem ad pangendum carmen excitat. Eſtque hæc oratio tota tropica. Nam per aurigam, mentem ſuam, per mulas & puram viam, præclarum argumentum & inſignes verſus: per currum, totum hunc hymnum intelligit: ac ſi diceres proſa, ἀλλ' ἄγε θυμὲ ζεῦξον μοι δύναμιν τοῦ λόγου τοῦ περὶ τῶν ἡμιόνων τοῦ Αγησίου, ἵνα ὡς τάχιστα αὐτόν τε, καὶ γένος αὐτοῦ προσηκόντως ὑμνήσω. Vox Φίντις quid ſit, dilucidè explicat Lexici Pindarici author. Quidam, *inquit*, putant eſſe viri nomen proprium vt Euſtathius in Iliad. l.v. apud quem Φίντης per η. ſcriptum legitur, vt & in Odyſſ. κ. vbi τὸ λ. in ν. Doricè mutatum traditur. Nam à φίλτης communi, Doricum Φίντης formatum: vt à φίλτερος, & φίλτατος communibus, Dorica φίντερος & φίντατος. At Græcus Pindari Scholiaſtes, φίντις, *inquit*, ὁ ἡνίοχος, καὶ τὰ ἅρματα τῶν ἡνιόχων, &c. Idcirco interpres Latinus Euſtathij ſententiam ſequutus vertit, *Phintis*, & pro viri proprio ſumpſit. Ego verò Græcum Scholiaſten ſequi non dubitaui, qui per φίντιν ipſum Pindari animum & τροπικῶς & ἀλληγορικῶς intelligendum ait. Animus enim eſt corporis humani quidam auriga, id eſt, rector, & moderator. Caninius in ſua Grammatica, ait à φίλτατος deductum diminutiuum Doricum φίντις *Amiculus*. Henricus Stephanus in ſuo Theſauro Scholiorum interpretationem ſequitur: & hoc vocabulum tropicè vertunt Leonicerus & Aretius.

σθένος ἡμιόνων. Periphraſticè pro robuſtis mulis vel mulabus, quibus cùm vicerit, ab ijs allegoriam pulchrè ducit.

κελεύθῳ ἐν καθαρᾷ. Hoc eſt ὁδῷ δικαίᾳ. Viam autem puram ſeu iuſtam intelligit, præclarum argumentum, & materiam carminis, per quam currus eſt ducendus, hoc eſt, ex qua carmen encomiaſticum eſt componendum: vel etiam verſus præclaros & nitidam λέξιν Odes.

βάσομεν. Tranſitiuè vſurpat pro βιβάσωμεν vel ἐπιβιβάσωμεν ſicuti loci ſenſus denotat, & Scholiaſtes exponit. Vóxque Dorica dialecto effertur pro βήσωμεν. Subiunctiui βήσω. temporis præſentis, à futuro ad præſens reuocato, vt & Lexici Pindarici author tradit.

καὶ γένος. Tranſponenda copula καὶ, & ponenda ante πρὸς. Vel eſt ſuperuacanea. In voce ἀνδρῶν non malè emphaſim obſeruat Leonicerus: quòd fortem illam, & martia virtute præditam progeniem innuat, Iamidas ſcilicet.

κεῖναι γὰρ ἐξ. Hoc eſt, ἐκεῖναι γὰρ ἡμίονοι μόναι ἁπασῶν ἄλλων ἐπίσανται ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεῦσαι ἐπὶ τὸν ὕμνον, ἐπεὶ ἐν Ολυμπίᾳ ἐσεφανώθησαν. Vox ἀλλᾶν, genit. eſt Doricus pro comm. ἄλλων. & Dor. ἁγεμονεῦσαι, pro ἡγεμονεῦσαι. ταύταν pro ταύτην. & δέξαντο neglecto augmento pro ἐδέξαντο.

πύλας ὕμνων. Tropica locutione portas hymnorum patefacere dixit pro *oportet mulas canere*. Et ἀναπτνάμεν. eſt infinit. præſentis Dor. Ion. & poët. formatus pro communi ἀναπτνάναι: quam formandi rationem ex Grammaticis hauri. Dicitur hoc verbum ita formari à priſco πέτω ſignificante idem ac πίπτω *cado*: vel à πέτομαι *volo*. Verſo ε. in ι. fit πίτω: inſerto ν. πίτνω grauitonum: hinc circunflexum πιτνέω. ῶ. vel πιτνάω. ῶ. Hinc verbum in μι πίτνημι: vt ab ἱσάω, ῶ. ἵσημι. Hinc compoſitũ ἀναπίτνημι, pro quo cõm. ἀναπίπτω *cado, decido*: vel actiuè & tranſitiuè ſumitur pro ἀναπίπτειν ποιῶ. *cadere facio, deijcio, demitto, aperio, patefacio*. Quæ explicatio reſpicit ad morem pendularum portarum, quæ cadunt dum aperiuntur: vt & pontes penduli, quos Gallicè vocamus *ponts leuiz*. Quod & obſeruatur in multis ligneis feneſtris, quæ funibus laxatis demittuntur, vt aperiantur: attractis verò funibus, & ſurſum ſublatis clauduntur. Vel à πίτω (vnde & commune πίπτω *cado*) deducitur verbum πετάω. ῶ. πεταννύω, πετάννυμι. *pando, aperio*: tandem literarum manifeſta mutatione fit πίτνημι: quæ vox recurrit Nem. 5. & Iſthm. 4.

πρὸς Πιτάναν. Dor. pro comm. Πιτάνην. Eſt autem propoſitio narrationis ſequentis. Pitane nympha filia Eurotæ fluminis Laconicæ regionis: & ciuitas eiuſdem nominis iuxta fluuium illum Eurotam. Ab hac Nympha ortos Iamidas teſtatur Pindarus. Pitana à Neptuno compreſſa Euadnen quandam peperit, quam vt celaret corruptam virginitatem, clam Arcadum regi Aepyto Elati filiò educandam tranſmittit. Hanc vbi ætate adultior eſſet, Apollo deuirginauit, è quo Iamum peperit: vnde Iamidæ, quos maiores ſuos agnoſcit Ageſias.

σάμερον. Dor. pro σήμερον. Deinde ἐν ὥρᾳ hoc eſt κατὰ καιρόν. Scilicet hac occaſione, & hoc tempore quo Ageſię victoriam prædico.

παράφρασις.

Quæ cùm vſa fuiſſet Neptuni Saturni filij concubitu, ex eo pulchram filiam Euadnen dicitur peperiſſe. Sed huiuſmodi corruptæ virginitatis partum in gremio occultauit. Nono autem menſe, qui partui eſt prǽſtitutus, enixa miſit famulas ad Æpytum regem Arcadum Elati filium, & iuſſit vt ei educandam traderent infantem. Quæ Phæſanæ, vbi Alpheum qui inde in Elim deſcendit, incolere ſortitus eſt Æpytus, educata Euadne, ab Apolline primùm amata eſt & compreſſa.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ἅ τοι Ποσειδάονι μι-
χθεῖσα Κρονίῳ, λέγεται
παῖδ' ἰοπλόκαμον Εὐάδναν
τεκέμεν.
κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλ-
ποις.
κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμ-
ποισ' ἀμφιπόλους, ἐκέλευσεν
ἥρωι πορσαίνειν δόμεν Εἰλα-
τίδᾳ
βρέφος γ', ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων
ἄνασσε Φαι-
σάνᾳ, λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν.
ἔνθα τραφεῖσ', ὑπ' Ἀπόλλωνι
γλυκεί-
ας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας.

μετάφρασις.

Qua Neptuno mixta Saturni filio dicitur filiam violaceis capillis Euadnen peperiſſe. Sed occultauit clandeſtinum fœtum gremio. Præſtituto autem partui *menſe mittens famulas, iuſſit alendam dare Elati filio infantem, qui virorum Arcadum rex erat Phaſana, & cui ſorte obtigit Alpheum vt incoleret: vbi educata* Euadne, *ſub Apolline dulcem primùm attigit venerem.*

ἅ τοι Dor. pro comm. ἤτοι. & Ποσειδάονι. Dor. pro comm. Ποσειδῶνι; qui quia fuit Saturni filius Κρόνιος appellatur.

ἰοπλόκαμον. Vox ἰοπλόκαμος eſt poëtica, *violaceos vel nigros capillos habens*: vnde à Triclinio exponitur μελανοπλόκαμος. Et cùm huius coloris capillitium veteribus probaretur, ideo ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, καλὴν dici putat Scholiaſtes: ſic & Muſas Pyth. Od.1. vocat ἰοπλοκάμους. Compoſitum eſt ex nomine ἴον *viola*, & πλόκαμος *cincinnus, caſaries, coma*, παρὰ τὸ πλέκειν. Schmidius vt metro inſeruiat legit ἰοβόστρυχον *violacea caſarie*.

Εὐάδναν. Dor. pro Εὐάδνην. Et τεκέμεν. Dor & Ion. pro τεκεῖν.

παρθενίαν ὠδῖνα. Hoc eſt λαθραίαν κύησιν. Dicitur παρθένιος *qui virginis eſt corrupta*, vnde παρθενία ὠδὶς, dicitur ἣν τις παρθένος εἶναι δοκοῦσα ἔπαθε, *Partus dolor, quem paſſa eſt quæ virgo putabatur eſſe*: & παρθένιοι παῖδες, οἱ κρύφα τικτόμενοι παρὰ τῶν νομιζομένων παρθένων εἶναι. Vt apud Homerum in catalogo nauium,

Τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε Παρθένιος.

κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ. Hîc ſubaudi τοῦ τίκτειν. Hoc eſt, *nono menſe qui partui eſt præſtitutus*. πέμποισα. Dor. pro comm. πέμπουσα. Verto autem ἀμφιπόλους famulas hoc eſt ancillas, non famulos: nam hæc interpretatio nominis ἀμφίπολος huic loco videtur meliùs conuenire, ſiquidem de curando infante agitur, quod muliebrium eſt partium.

πορσαίνειν. Triclinius interpretatur ἀνατρέφειν, αὔξειν. quaſi πορσαίνω deductum ἀπὸ τοῦ πόρρω, ſit εἰς προκοπὴν ἄγω, καὶ πόρρω ποιῶ ἐκεῖνο ἐφ' ᾧ ἐστιν. Sed cùm ſignificet παρασκευάζω, παρέχω, πορίζω, videtur rectè deduci poſſe à πόρω: cuius futurum πορῶ, & Aeolicè πόρσω: hinc πορσαίνω & πορσύνω: de quo vulgata Lexi-

ca GræcoLat. Sed hîc Pindarico ſenſu exponitur *educo, alo, nutrio.* Quod figuratè & μετωνυμικῶς dicas. Nam alimenta ſeruato modo ſumpta, corpus roborant, & ſpectatu gratum reddunt: atque ideo quodammodo ornant. At fames contrà. δόμεν. Ion. & Dor. pro δοῦναι.

Ἐλατίδᾳ. Dor. pro comm. Ἐλατίδῃ. hoc eſt Ἐλάτου υἱῷ. *Elati filio*, videlicet *Aepyto*, qui Arcadibus Phæſanæ imperabat. Fingit Aepyto miſſam conſulto, quam ille expoſitam forte fortuna reperit & excepit.

Φαισάνᾳ. Dor. pro comm. Φαισάνῃ. Phæſana authore Scholiaſte, omnium ſcriptorum ſententia eſt Arcadiæ vrbs: ſed eam Elidis tradit eſſe Didymus, hac ſuæ opinionis defenſione fretus, quòd aliquando Arcades imperarint Elidi temporibus Aepyti.

λάχε τ'. Hoc eſt ἔλαχε κατοικεῖν ἐν ταῖς ἀρχαῖς Ἀλφεοῦ. Nam ex Phæſana defluit fluuius Alpheus, qui cùm exiguus ſit in Arcadia, progrediendo fit magnus in Elide.

ὑπ' Ἀπόλλωνι, hoc eſt γλυκείας πρῶτον τοῦ Ἀπόλλωνος συνουσίας μέτεσχε. vel vno verbo, διεφθάρη ὑπ' Ἀπόλλωνος. *ab Apolline eſt vitiata.* Sed vt annotat Leonicerus, poëta vtitur honeſta periphraſi, vitium tegere volens: vt hoc laudi adſcribatur Ageſiæ, & Euadnæ: quòd non crimen, ſed decus ſit, ſi Deus cum puella quapiam commercium habeat.

παράφρασις.

Sed non ſemper latuit Æpytum Euadnes furtum, quanquam ſe eſſe ex Deo grauidam celare volebat. Quo cognito, grauem iram in animo cum acri cura prudenter comprimens: nec malum hoc, donec vera rei notitia plenius eſſet inſtructus, patefacere volens, Apollinis oraculum conſuluit quid ſibi vellet intolerabilis hic corruptæ virginis caſus. Atq; interim illa ſoluta virginea zona, parturiendo præuias prænunciáſque aquas, & ſanguinem cum fœtu fundens, peperit ſub opaco dumeto filium diuina mente præditum, vt pote vatem eximium futurum. Et ad facilem, fœlicémq; partum auricomus Apollo Lucinam & Parcas obſtetrices conſtituit.

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ.

οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ
χρόνῳ
κλέπτοισα θεοῖο γόνον.
ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶνάδ', ἐν θυ-
μῷ πιέσαις
χόλον οὐ φατὸν ὀ-
ξείᾳ μελέτᾳ, ὤχετ' ἰὼν
μαντευσόμενος,
ταύτας πέρ' ἀτλάτου πά-
θας.
ἁ δὲ φοινικόκροκον
ζώναν καταθηκαμένα,
κάλπιδά τ' ἀργυρέαν.
λόχμας ὑπὸ κυανέας
τίκτε θεόφρονα κοῦρον.
τᾷ μὲν ὁ χρυσοκόμας πραΰ-
μητίν τ' Ἐλευθὼ συμπαρέστασέν τε
μοίρας.

μετάφρασις.

Neque latuit Aepytum in omni tempore celans Dei ſemen. Sed ipſe Pythonem, in animo comprimens iram ineffabilem acri cura, abijt oraculum conſulturus de hoc intolerabili caſu. Ipſa verò punicea trama intextam zonam deponens, vrnámque argenteam, dumos inter opacos peperit diuina mente præditum puerum, cui auricomus placidam Lucinam adſtare fecit, & Parcas.

οὐδ' ἔλαθε. Hoc eſt οὐδ' ἔλαθε διὰ παντὸς Αἴπυτον Εὐάδνη πειρωμένη λαθεῖν ἐγκυμονοῦσα

μονῦσα τὸ ἀσίρμα τῦ Θεῦ. Vbi apparet regis cura in educanda puella,& ſeruanda virgine caſta,quam tamen præter votum corruptam deprehendit.Hîc κλέπτοισα Dor. pro comm. κλέπτουσα. & Ξεῶο Ion. & poët. pro Θεῦ, qui intelligitur Apollo. Præterea in κλέπτοισα Metaphora eſt pro κρύπτουσα: ſumpta à furibus, qui quæ ſurripuerunt, diligenter abſcondunt.

ἀλλ' ὁ μ.H.e. vt rectè interpretatur Schol.ὁ δὲ καίτοι δεινὴν ὄσαν τὴν ὀργὴν, λογισμῷ καταςχὼν, καὶ περὶ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως ἐκ ἐκφλῦσαι τὸ δεινὸν βουληθεὶς, εἰς τὸ τοῦ Πυθίου Απόλλωνος μαντεῖον ἐπορεύετο, γνωσόμενος περὶ τοῦ τ ἀφθόρας ἀφορήτου πάθοις. Cæterùm χόλον οὐ φατὸν, hoc eſt, ἄῤῥητον,ac proinde μέγαν· & ὀξεῖα μελέτα hoc eſt ὀξεῖα φροντίδι καὶ ἐπιτεταμένῃ: metaphora ſumpta à ſagittis acutis quæ acriùs feriunt.Eóque grauior erat animi perturbatio, quo magis celare volebat caſum.

ταῦτας. Dor.genit. prô ταύτης, ἀτλάτου Dor. pro ἀτλήτου.Item πάθας Dor.pro πάθης: à nominatiuo πάθη. De quo vocabulo conſule Lexica. Quare hallucinati videntur Leonicerus & Aretius qui πάθας pro πάθοις à πάθος Doricè dictum putant.

ἁ δὲ.Dorica ſunt ἁ. pro ἡ. ζώναν pro ζώνην & καταθηκαμένα pro καταθηκαμένη. His verborum inuolucris partus arcana ſignificat. Nam per φοινικόκροκον ζώναν,ſanguineum humorem, & inuolucrum intelligit, cum quo fœtus vtero materno egreditur.Et per ἀργυρέαν κάλπιδα innuit aquam quæ inſtante partu fœtum mox egreſſurum præcurrit.Nam tanquam ex vrna, quæ vas eſt aquarium, emittitur,ad faciliorem partum per totos nouem menſes ſenſim accumulata.

φοινικόκροκον. Iſta vox componitur ex φοινίκεος *puniceus*,& κρόκη, *trama*. Quoniam rubra eſt vt pote ſanguine intincta,ex eóque contexta ſecundina, quæ fœtum in vtero inuoluit, & in partu facili cum fœtu prodit. Præterea ζώναν καταθέσθαι, hîc periphraſticè dicitur, *parere*. λύειν ζώνην dicitur puella quæ virum admittit.

λόχμας ὑπὸ. Loci deſcriptio,in quo Euadne peperit:dumetum nimirum vmbroſum.Nam κυάνεος eſt idē ac μέλας *niger*:ac proinde *vmbroſus*:qualis locus eſſe ſolet denſis arboribus conſitus.Vel κυανέας λόχμας dici poteſt ab obſcuro colore florum veluti violarum, quæ magna copia in locis iſtiuſmodi vere ineunte reperiuntur.

Θεόφρονα.Diuina mente præditum Iamum dicit ὅτι μάντις τὴν τέχνην, vel qui omnia per vaticinandi artem intelligeret,non ſecus ac Dij.

τᾷ.Dor.pro τῇ.articulus loco pronominis ταύτῃ:& χρυσοκόμας Dor.pro χρυσοκόμης.Apollinis epitheton,qui eſt Sol,ab aurei coloris radijs ſumptum.

πραΰμητιν.h.e. πραεῖαν ſeu εὐμενῆ,& κεχαρισμένα φρονοῦσαν. Eſt compoſitū ex πραῢς *mitis*,& μῆτις *conſilium*.Ἐλευθὼ hîc intellige τὴν Εἰλείθυιαν.Lucinā dictam ab ἐλεύθω inuſitato quod ſuppeditat tempora verbo ἔρχομαι *venio*.Nam venit opem latura parturientibus Ilithiia, quam Athenienſes inter γενετυλλίδας Deas colebant.

μοίρας. Vt fœlix in lucem aditus eſſet Euadnes fœtui,facit Apollo vt non ſolùm Lucina,ſed & Parcæ adſtent: vt Clotho natiuitatis initium,Lacheſis vitæ progreſſum proſperet:nec in morte ſæua ſit Atropos.

O

παρά,φρασις.

Tunc autem ex viſceribus per amabilem partum Iamus ſtatim in lucem venit: quem, ſuę virginitatis florem ſibi decerptum eſſe dolens, & inde ignominiam metuens, humi relictum deſeruit. Sed duo cęſiis oculis dracones, Apollinis patris & Neptuni aui conſilio ac prouidentia, ſuſcepta derelicti infantis cura eum melle à fauis apum ſubducto nutriuerunt. Interim rex in equo ex petricoſa Pythone reuerſus, omnes domeſticos interrogabat, vbi eſſet puer, quem Euadne pepererat. Eum enim eſſe ab Apolline patre prognatum.

στροφὴ γ. κῶλ. ια.

ἦλθε δ' ὑπὸ σπλάγχνων, ὑπ'
ὠδῖνός τ' ἐρατᾶς Ιαμος
ἐς φάος αὐτίκα· τὰν μὲν κνιζομένα
λεῖπε χαμαί· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν
δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
ἰῷ μελισσᾶν καδόμενοι. βασιλεὺς
δ' ἐπεὶ πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ
Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
εἴρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι·
Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν

μετάφρασις.

Prodijt autem ex viſceribus & partu amabili Iamus in lucem ſtatim: quem quidem mœſta reliquit humi: ſed duo cæſiis oculis ipſum Deorum conſilio, educarunt dracones, inculpato veneno apum, curam adhibentes. Rex autem poſtquam petroſa equitans redijt ex Pythone, omnes domi rogabat puerum, quem Euadne periſſet: Phœbo enim ipſum dicebat genitum eſſe

ἦλθε. Natiuitas Iami. q. d. ἐγεννήθη δ' ἐξ ἐπεράστου ὠδῖνος Ιαμος, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ φῶς εὐθέως. Hic σπλάγχνα intelligit τὴν νηδὺν, ſeu γαστέρα vbi formatur fœtus. Et ὠδῖνα dicit ἐρατὴν. quaſi γέννην ἐπιθυμητὸν *prolem optabilem*, vt vult Triclinius: vel quia Dei prolem pariebat: vel quia prægnantes omnes optant parere, & malis hinc oriri ſolitis liberari. Sed vide lector annon partum amabilem dicat Pindarus, quòd cùm in lucem ſtatim venerit, ὠδὶς dolor partus breuis fuerit & momentaneus, qualem amant experiri grauidæ mulieres, cùm & difficiliore & tardiore partu pleræque cruciatæ grauiter exanimentur. Putem autem præpoſitionem ὑπὸ hic ſumi pro ἀπὸ vt ἦλθε δ' ὑπὸ, pro ἀπὸ σπλάγχνων, dicatur, *venit à viſceribus*. Et ἐρατᾶς. Dor. pro comm. ἐρατῆς. Ιαμος autem ἀπὸ τῶν ἴων *à violis* dictus eſt: ſuper quibus enixa Euadne infantem reliquit.

κνιζομένα. Dor. pro comm. κνιζομένη, hoc eſt λυπουμένη. Non quidem dolorum partus recordatione, ſiquidem videmus eum facilem fuiſſe: ſed metu ignominiæ, quo victus maternus affectus infantem deſeruit.

δύο δὲ γλαυκῶπες. Miranda Iami educatio. Sic à cane Cyrus fertur nutritus. Romulus cum fratre à lupa. Sed magis eſt mirandum à draconibus venenatiſſimis reptilibus hominem fuiſſe educatum quàm à cane, vel lupa. Sed non caſu ſuſceptum à draconibus Iamum docet, at diuina prouidentia, vt diuinam & cœleſtem propaginem habere videatur. Deos autem quorum conſilio id factum eſt, intellige in primis Apollinem eius patrem,

& Neptunum auum, quorum benignitatis erat deſertum à pudibunda matre fœtum curare.

ἀμεμφεῖ ἰῷ μελισσᾶν. Intellige mel, περιφραστικῶς. Et expone ἀμεμφεῖ ſcilicet ἀβλαβεῖ *innoxio*, ac proinde non reprehendendo. Sume etiam vocem ἰὸς *venenum* καταχρηστικῶς. Nam μοχθηρίαν τινα ὑποφαίνει. At melle nihil eſt melius. Quem vocis abuſum vt leniret, addidit epitheton ἀμεμφεῖ. Et vt puto ſuggeſſit authori hanc vocem, venenata draconum natura. Quanquam dracones etiam uenena non habere author eſt Plinius lib. 32.

μελισσᾶν. Genit. Dor. pro μελισσῶν. κηδόμενοι hoc eſt ἐπιμελόμενοι.

βασιλεὺς ϗ. Deſcribitur reditus Aepyti ex Pythone: vt quæſiuit Euadnæ puerum, vt ab oraculo fuit pronuntiatum, Apollinem eius eſſe patrem, eum fore celeberrimum vatem, & æternam eius poſteritatem.

πετραέσσας. Dor. pro comm. πετρηέσσης. Quod epitheton Il. α. eidem tribuit Homerus.

Φοίβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ.

Sic appellata eſt, quia ad montem Parnaſſum aſperrimum eſt condita.

Εὐάδνα Dor. pro comm. Εὐάδνη. & φᾶ. Dor. & negl. augmento pro ἔφη. γεγάκειν. Eſt infinit. modi verbi poëtici γεγάκω. Sicuti à πέφυκα, δέδυκα, πέπληγα deducuntur πεφύκω, δεδύκω, πεπλήγω & ſimilia: ſic à præterito γέγηκα & Dor. γέγακα verbi γάω deducitur γεγάκω, *gignor, ſum ortus, ſum natus.*

παράφρασις.

Et omnium mortalium fore in terris vatem prꝑſtantiſſimum, neque ſobolem eius defecturam vnquam. Sic vtique accepti reſponſi monita referebat. Sed eius famuli conſtanter aſſeuerabant ſe nec audiſſe nec vidiſſe infantem, idque etſi quintus iam eſſet dies ex quo erat in lucem editus. Neque enim id ſcire poterant, ſiquidem Euadne clam enixa fœtum in iunco, dumetóque magno occultarat, vbi tenerum ipſius corpus flauarum & purpurearum violarum ſplendentium rore madebat. Ac propterea promulgauit mater vt in perpetuum vocaretur Iamus,

ἀντιστρ. κώλ. ια.

πατρός. περὶ θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχθονίοις
ἔξοχον, οὐδέποτ' ἐκλείψειν γενεάν.
ὣς ἄρα μάνυε. τοὶ δ' οὔτ' ὦν ἀκοῦσαι
οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο πεμπταῖον γεγενημένον. ἀλλ' ἐγκέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ, βατίᾳ τ' ἐν ἀπειρέτῳ, ἴων ξανθαῖσι, καὶ παμπορφύροις
ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν σῶμα. τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖσθαί μιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ

μετάφρασις.

patre, ſupra mortales autem fore vatem terreſtribus eximium, neque vnquam defecturam ſtirpem. Sic vtique indicabat. At illi neque audiuiße, neque vidiße dicebant cùm tamen iam *à quinque diebus natus eßet. Sed enim occultatus erat in iunco, & rubo immenſo violarum flauis & omnino purpureis radijs madefactus tenerum corpus. Ideo & promulgauit vocari ipſũ omni tempore mater*

περὶ θνατῶν ϗ. Hoc eſt, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἔσεσθαι μάντιν ἔξοχον τοῖς ἐπιχθονίοις. Hic θνατῶν Dor. pro com. θνητῶν. Et trium illorum quæ monuit oraculum, primum

habet finis ſtrophes præcedentis. Reliqua duo initium huius antiſtrophes, ſcilicet vatem excellentem fore, eiúſque ſtirpem perpetuam.

ὡς ἄρα. Finis orationis Aepyti ad domeſticos. Dixit autem *μάνυε* Dor. pro comm. *μήνυε*. & negl. augm. pro *ἐμήνυε*. hoc eſt *ἐδήλου*.

τοὶ δ᾽ ὤν. Reſponſio domeſticorum, qui ſe & audiſſe & vidiſſe negant eum infantem, quem ſuis in ædibus natum exiſtimabat Aepytus. Quod vt magis mirum videatur, poëta addit amplificationem à tempore, ídque de ſuo, ita vt ipſe hoc dicat, non illi quos introducit reſpondentes. Nam ſiquidem ne natum quidem ſciebant infantem, quomodo tempus notaſſent? Sed poëta tantùm notat temporis circunſtantiam, quot dies iam natus eſſet Iamus, quum ab Apolline redux Aepytus, quæſiuit ex domeſticis vbi eſſet, ità vt cùm is iam eſſet quintus à partu dies, mirum videri debeat, qui id neſcierint famuli regis.

ὤν. Coniunctio Dor. pro *οὖν*. Vocem *εὔχοντο*, Scholiaſtes dicit ſignificare hìc *εἶπον*, & Laconum lingua ita vſurpari. Triclinius exponit *διεβεβαιοῦντο*. *affirmabant*, quoniam *ὁ καυχώμενος* inquit, *διαβεβαιοῦται ὃ καυχᾶται* *qui gloriatur id affirmat quod gloriatur*. vel etiam, inquit, *εὔχοντο*, *ἀντὶ μετὰ τῆς πρὸς τοὺς Θεοὺς εὐχῆς διεβεβαιοῦντο*. vel *ἠρνοῦντο μετὰ κατάρας*. hoc eſt *cum prece ad Deos affirmabant*: vel *cum execratione negabant*. In voce *εὔχοντο* cùm ſit imperfecti temporis negligitur augmentum.

πεμπταῖον. Hoc eſt *καὶ ταῦτα πεμπταῖον ἤδη ὂν τὸ παιδίον*. vel *πέντε ἤδη ἡμερῶν γεγενημένον*. Significat *πεμπταῖος* *quinto die erumpens, accidens*: & ſic rectè loquuntur Græci, vt Homerus *πεμπταῖοι ἱκόμεσθα* Ody. ξ. *quinto die venimus*. *πεμπταῖος ἀπὸ τῆς νίκης ἐν Καπιτωλίῳ δειπνήσων* Plutarch. in Fab. *quinto die à victoria in Capitolio cœnaturus*. Et ſic alia id genus vocabula *τριταῖος, τεταρταῖος* &c. Cæterùm *γεγενάμενον*. Dor. pro *γεγενημένον*.

ἀλλ᾽ ἐγκέκρυπτο. Ratio cur domeſtici neſciuerint natum eſſe ex Euadne filium. Sumitur à loco, & rebus quibus erat occultatus. Et hæc ſunt iuncus, rubus, & violæ. *σχοῖνος* eſt *iuncus*, vt legunt codicum maxima in parte. Sunt enim qui hìc legant *σχίνῳ*. Sed *σχῖνος* eſt lentiſcus. De *σχίνῳ* & *σχοίνῳ* vide Dioſcoridem. Eſt hìc *βατία* idem ac *βάτος*. & *ἀπείρατος* pro *μέγας*.

ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις. Duo violarum genera facit poëta, *flauas & purpureas*, quæ ſunt præſtantiſſimæ. Sed præter illas ſunt etiam albæ. De his vide Dioſcoridem. *ξανθαῖσι* pro *ξανθαῖς*. Quæ violæ ſunt rariores & in montibus reperiuntur: taléſque ex montibus allatas in horto ſuo aluiſſe ſe teſtatur Aretius in hunc locum.

ἀκτῖσι. *Τὰς ἀκτῖνας λέγει*, inquit Schol. *τὰς ἀποπίπτουσας ἀπὸ τῶν ἀνθέων δρόσους*. *rorem ex floribus cadentem*: *ἢ λαμπηδόνας τῶν ἀνθῶν*, *vel florum fulgorem*. Et Triclinius *λαμπρότητα* *ſplendorem* exponit. Porrò eſt periphraſis ſic reddenda: *ὑπὸ διαυγῶν ἴων ξανθῶν τε καὶ πορφυρῶν δεδροσισμένος τρυφερὸν σῶμα*.

τὸ καί. Ratio nominis Iami. *κατεφάμιξεν*. Dor. pro comm. *κατεφήμισεν* à *κατεφημίζω*. Cuius tempora Doricè formantur per characteriſticam ξ.

παράφρασις. | ἐπῳδ. κῶλ. ιδ. | μετάφρασις.

immortali nomine. Poſtquam verò puberem ætatẽ attigit, quæ ob ſuam venuſtatem ſuauis eſt, & delectabilis: & flauam lanuginem, qua velut aurea corona mẽtum eius, & genæ circundarentur, pubertatis fructum accepit, ad Epidaurum, quæ vrbs media eſt inter Arcadiam, & Elidem, ad Alpheũ deſcendit, & Neptunum auũ latè potentem, & patrem Apollinem arcu inſignẽ, dominúmque & cuſtodẽ Deli à Deo Ioue conditæ, quum è mari emerſit eius iuſſu, vt ibi pareret Latona, noctu ſub dio inuocauit, poſtulans, vt ſibi dignitatem regiam impertiret. Tum paterna vox veridica, quæſito compellatóque filio, reſpondit his verbis. Surge fili, huc ades, meámque vocem à tergo ſequere, vt eamus in Olympiam quæ olim futura eſt toti Græciæ communis, quum inſtituta erunt ab Hercule certamina, ad quorum ſpectaculum ex vniuerſa Græcia confluent.

τοῦτ' ὄνομ' ἀθάνατον. τερπνᾶς δ' ἐπεὶ
χρυσοστεφάνοιο λάβεν
καρπὸν ἥβας, Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβὰς
ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν' εὐρυβίαν ὃν πρόγονον,
καὶ τοξοφόρον
Δάλου θεοδμάτας σκοπόν,
αἰτέων λαοτρόφον
τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ,
νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀντεφθέγξατο δ' ἀρτιεπὴς
πατρία ὄσσα· μετάλλασέν τέ μιν, ὄρσο τέκνον δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἴμεν, φάμας ὄπισθεν.

hoc nomine immortali. Delectabilis autẽ auro coronata poſtquã accepit fructum pubertatis, in Alpheum medium deſcendit, & inuocauit Neptunum latè potentem ſuum progenitorem, & arcitenentem Deli diuinitus conditæ præſidem, petens populi altorem honorem quempiã ſuo capiti noctu ſub dio. Reſpondit autem veridica paterna vox, quũ quæſiuiſſet eum; Surge fili huc communẽ in regionem, vt venias poſt vaticinium.

τερπνᾶς. Pergit fabulam Iami narrare: & poſtquam retulit quomodo & ex quibus ſit natus, & vnde denominatus, nunc dicit quomodo ſe geſſerit ab ineunte adoleſcentia. Quam cùm attigiſſet, auum Neptunum, & patrem Apollinem rogat, vt eorum ope ſibi obueniat regia in homines dominatio. τερπνᾶς Dor. pro comm. τερπνῆς. χρυσοστεφάνοιο Ion. & poët. pro χρυσοστεφάνου, & ἥβας. Dor. pro comm. ἥβης. Habenda hîc ratio epithetorum quæ tribuuntur τῇ ἥβῃ *pubertati.* τερπνὴ *iucunda, delectabilis* dicitur, quia ætas illa vbi tenera lanugo prodit, omnium eſt ſuauiſſima, & amoribus quibus ineſt oblectamentum, iam apta. χρυσοστέφανος, *aurea corona inſignis*, quòd flaua lanugine coronetur, qui color eſt aureus. Et fortè ξανθὸς *flauus* fuit Iamus, ita vt huius pubertati peculiare ſit epitheton iſtud. His vocabulis præſtantiam ætatis innuit, quæ ὡραίους *venuſtos* ac proinde amabiles reddit homines. Sic autem ſtrophe tertia Odæ primæ huius libri dicitur eâdem ætate Pelops à patre Neptuno gloriam certaminis aduerſus Oenomaum impetraſſe precibus.

καρπὸν ἥβας. Periphraſticè lanuginem appellat, puberis ætatis fructum, qui pullulat & creſcit in mento, & genis, quas faciei partes coronæ inſtar cingit.

Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβάς. Hoc eſt, interprete Scholiaſte, τότε δὴ παραγενόμενος ἐς τὴν Ἐπίδαυρον ηὔξατο. *Tunc cùm Epidaurum veniſſet, precatus eſt.* Nam Epidaurus media eſt inter Arcadiam & Elidem. Arcadia principium huius fluminis, Elis eius oſtia incolit. Sic Epidaurus cùm ſit in vtriuſque medio, rectè dicitur in medio Alpheo precatus Iamus: non quòd ingreſſus ſit medias aquas, ſed quòd in loco iuxta eius medium inter Arcadiam & Elidem extrema duo ſito, ſuas preces conceperit, qui locus eſt Epidaurus.

ἐκάλεσσε. Geminato σ. metri cauſa pro ἐκάλεσε. Item μέσσῳ eodem pacto pro μέσῳ. καλεῖν, hic vſurpatur pro εὔχεσθαι, exempla videbis in Lexicis.

Ποσειδῶνα. Neptunum auum inuocat. Nam à Neptuno compreſſa Pitana, vt ſtrophe, & antiſtrophe ſecunda huius Odæ docet, Euadnen peperit: deinde ex Euadne compreſſa ab Apolline natus eſt Iamus, ideo illum auum, hunc patrem appellat.

εὐρυβίαν. Epitheton Neptuni, hoc eſt, maris, cuius longè latéque vis extenditur, ſiquidem toto ambitu terram complectitur.

τοξοφόρον. Epitheton Apollinis, cui tribuitur arcus, ſeu quia peſtem & morbos ſuis radijs immittit quandoque Sol: ſeu quia, vt ferunt fabulæ, ſagittis Pythonem ſerpentem confecit. Eundem appellat Deli ſpeculatorem, quia in Delo & natus eſt, & cultus: habuítque ibi templum clariſſimum, in cuius limine ſcripti erant verſus, qua herbarum compoſitione aduerſus omnia venena homines vti deberent.

Δάλυ Dor. pro Δήλυ. Delus inter inſulas Cycladas. Stephanus Cynthum, Aſteriam, Pelaſgiam, Chlamydiam, & ex Nicanore Scythiadam appellatam author eſt. Dicta Delus, à δῆλος *clarus, manifeſtus*, quòd Apollo, hoc eſt, Sol, omnia clara & manifeſta reddat. Vel quòd cùm antea eſſet aquis obruta, ac proínde occultaretur, patefacta eſt, tum quum Iupiter Latonæ parituræ eam monſtrauit, & è mari emergere iuſſit. Ideò ab hoc Iouis facto θεόδμητος nuncupatur.

αἰτέων. Poſtulatio Iami, qua rogat vt conſequatur λαοτρόφον τιμὰν *honorem populos alentem*, hoc eſt βασιλικὴν ἀρχήν. *regium dominatum.* Nam & Homerus reges appellat ποιμένας λαῶν, *paſtores populorum.* Nam honor & amplitudo regis eſt alere, fouere, tueri, conſeruare ſubditos. Doricè efferuntur τιμὰν pro τιμὴν, & κεφαλᾷ pro κεφαλῇ. & dicitur ἑᾷ κεφαλᾷ pro ἑαυτῷ, vel οἷ *ſibi*, periphraſticè.

λαοτρόφον. Hoc eſt τρέφουσαν τοὺς λαούς. Alioqui λαότροφος proparoxytonum, dicitur ὑπὸ λαῶν τρεφόμενος. Et ſic collocatus accentus in id genus compoſitis, in paroxytono actiuam, in proparoxytono paſſiuam ſignificationem ſortitur.

νυκτὸς ὑπαίθριος. Sic & Pelops preces concipit nocturno tempore, Ode prima huius libri. Ideo huc refer quod de illa circuſtantia eo in loco annotatum eſt.

ἀντεφθέγξατο. Apollinis patris reſponſio: qui voce tantùm ſuam præſentiam inuiſibilis teſtatur. ἀρτιεπὴς hoc eſt ἀληθὴς *vera*: & πατρία *paterna*, vt Apol-

linem reſpondiſſe innuat, qui veridicus ſit in dandis reſponſis.

μετάλλασεν. Dor. & neglecto augmento pro *ἐμετάλλησεν*, à verbo *μεταλλάω*. *quæro, ſcrutor*, propriè eo modo quo metallorum ſcrutatores in fodinis, vbi vno reperto, aliud quærunt, *ἄλλο μετ' ἄλλο aliud poſt aliud*: hinc *μεταλλᾶν*, *quærere*: & hîc paulum detorta ſignificatione ſignificare poſſit, *interrogare, alloqui*: & ſic referetur ad Apollinem, cuius verba ad filium Iamum ſequuntur. Vel ſi referas ad Iamum, tunc ſignificabit *ἐρευνᾶν*, quaſi inuiſibilem patrem quæreret. Sed verborum ſeries refragatur.

ὄρσο τέκνον. Oratio Apollinis ad Iamum filium q. d. *ἄγε δὴ αἴρεσαι παῖ, ἀπέλθωμεν εἰς τὴν ἐσομένην ὕστερον πάγκοινον, καὶ πολυπληθῆ χώραν, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν*. Intelligit Olympiam, non qualis tunc erat, ſed qualem fore olim, futuri præſcius ſciebat. Nam inſtitutis ab Hercule ludis, ea tũ demum *πάγκοινος* propter athletarum, & ſpectatorum ex tota Græcia celebrem concurſum, & propter clarum oraculum, erat futura.

ὄρσο. Poët. Imperat. *κατὰ συγκοπὴν* formatus ex *ὄρσεο*, quod Ionicum eſt pro cõmuni *ὄρσου*. Series formationis hæc eſt, *ὄρω concito* habet futurum *ὀρῶ*. Aeol. *ὄρσω*. quod in tempus præſens actiuum transfertur: inde paſſiuum *ὄρσομαι*. imperat. *ὄρσου*, Ionicè, *ὄρσεο*. ſyncope *ὄρσο*.

ἴμεν. Ion. & Dor. infinitiuus pro *εἶναι τὸ πορεύεσθαι*. Subaudi *ἕνεκα τοῦ*, *ad eundum*.

φάμας ὄπισθεν. Dor. pro *φήμης*: & hæc vox pro *φωνῆς*. Vt Scholiaſtes & Triclinius interpretantur: nimirum *τῇ ἐμῇ φωνῇ κατακολουθῶν pone ſequens vocem meam*. Nam vt dicit Homerus

> *χαλεποὶ δὲ Θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.*
> *Difficile eſt Deos euidenti forma apparere.*

Ideóque vocem ſuam ſequi oportere dicit Apollo. Hinc ita conſtruit Triclinius, *ὄρσο* hoc eſt *διεγέρθητι, κινήθητι ὄπισθεν τῆς φήμης*, hoc eſt *τοῦ ἐμοῦ χρηματισμοῦ, τῆς ἐμῆς φωνῆς*. *ſurge, moueare pone meam reſponſionem, & vocem.*

παράφρασις.

Itaque venerunt ad excelſum alti Cronij promontorium: vbi pater dedit ipſi geminam vaticinandi facultatem: vnam quidem ex arte per *πυρομαντίαν*: alteram ex *ἐνθουσιασμῷ*. Iuſſitque tunc vt ſuam vocẽ mẽdacij neſciam audiret: & quum Hercules Alcæi aui venerandum germẽ, Heros ad res gerendas audaciſſimus, & animo confidentiſſimus, celebritatem Iouis

στροφὴ. κῶλ. ιε.

ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέ-
τραν ἀλίβατον Κρονίου,
ἔνθά οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυ-
μον
μαντοσύνας, τόκα μὲν φωνὰν ἀ-
κούειν
ψευδέων ἄγνωστον, εὖ-
τ' ἂν δὲ θρασυμάχανος ἐλθὼν
Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊ-
δᾶν,
πατρὶ ἑορτάν τε κτίσῃ πλει-
στόμβροτον

μετάφρασις.

Venerunt igitur alti ad rupem excelſam Cronij: vbi ei dedit theſaurum duplicem diuinationis: tunc quidẽ audire vocem mendaciorum neſciam, quando audax machinator veniens Hercules nobile germen Alcaidarum, patri celebritatem inſtitueret morta-

Olympijs, gratia veneranda quam præſtat victoria, glorioſum vultum præbet: quemadmodum tibi euenit. Si autem Ageſia, auî tui materni ſub Cyllenes monte habitantes

οἱ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄρος Αγησία μάτρωες ἄνδρες

quos, veneräda adſtillat gratia glorioſam formam. Si autem verè ſub Cyllenes monte, ô Ageſia aui tui materni habitantes

ἐξ οὗ. Subaudi χρόνου. Docet autẽ Iamidas honoribus & diuitijs auctos fuiſſe ex ſua illa πυρομαντίᾳ, & oraculorum interpretatione. Notum eſt ex bonis authoribus, delubra iſta opulentiſſima fuiſſe reddita donarijs omnium gentium, præcipuè verò hoc Olympicum cui Iamidæ præfuerunt: vbi Iupiter ſtetit aureus, & eburneus magna ſtatura.

Ελλανας & Ιαμιδᾶν. Dor. pro comm. Ελλήνας & Ιαμιδῶν. ὄλβος ἅμ' ἕσπετο phraſis poëtica pro πλοῦτος καὶ εὐδαιμονία ἅμ' ἠκολούθησε. Vox ἕσπετο deducitur à poëtico verbo ἕσπομαι pro ἕπομαι. & conſtruitur cum accuſatiuo Pindarica quadam licentia, quam obſeruare ſatius eſt quàm imitari.

τιμῶντες δ'. Hoc eſt οἱ τιμῶντες τὰς ἀρετὰς εἰς ἐπίδοξον ὁδὸν εἰσέρχονται. Sententia quæ non ſolùm ad Iamidas pertinere debet: ſed in genere ad quoſuis qui virtutem colunt. Nam cuiuis virtus præcipua eſt fœlicitatis cauſa: nam ſola eſt quæ nobilem facit & diuitem. Vnde in Apologia Socratis Plato, οὐκ ἐκ χρημάτων ἡ ἀρετὴ γίγνεται. ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς τὰ χρήματα, καὶ τἄλλ' ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις ἅπαντα, καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. In his gradationẽ obſeruat Leonicerus, ſic Diuitiarum & bonorum cauſa eſt virtus: Virtus cum diuitijs coniuncta præclarorum facinorũ: Præclara facinora inuidiã conflant. Sed primã ſententiã ad Iamidas, ac proinde omnes virtutis ſtudioſos refero. Hoc vero τεκμαίρει δ', cum ſequentibus ad Ageſiam, & alios qui ex præclarè geſtis inuidiam patiuntur, vt ex paraphraſi clarius videbis.

τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον. Hoc eſt ἕκαστον ἀνθρώπων ἡ πρᾶξις οἰκεία δεικνύει. Quod quiſque facit, id qualis quiſque ſit, indicat, & prodit. Sic Homerum poëſis: ſic Demoſthenem oratio, qualis ſit, certo indicio declarat. Et certè ſi οἷος ὁ τρόπος, τοιοῦτος ἐστὶ καὶ ὁ λόγος, qualis vir eſt, talis & eſt oratio, ita vt oratio hominis mores indicet, potiori ratione hoc facient actiones: ſiquidem ὁ λόγος εἴδωλον ἐστὶ τῶν ἔργων. Huc refer prouerbialem illam ſententiam ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκω. & id genus alia.

μῶμος δ' ἐξ ἄλλων. Hoc eſt ὁ δὲ ψόγος ἀπὸ τῶν φθονούντων ἐπιφέρεται τοῖς τετυχηκόσι τῶν τιμῶν. Veri comites virtutis ſunt diuitiæ & laus: ſed per accidens eam etiam comitatur inuidia, πρὸς γὰρ τὰ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται, i. *Inuidia enim ad ſplendidiſsima enititur.* Momus eſt reprehenſio, & reprehenſionis Dea apud poëtas.

τοῖς οἷς ποτε. Hoc eſt τοῖς οἷς ἄν ποτε κατὰ τὴν Ολυμπίαν περὶ τὸν δωδεκάκυκλον δρόμον ἀγωνιζομένοις καὶ νικήσασιν, ἡ ἐκ νίκης χάρις ἔνδοξον ὄψιν παρέχῃ. Quod autem referri poteſt ad quiduis aliud quod vir virtute præditus præclarè geſſit, illud præſenti occaſione declarat ſumpto de victoria Olympica exemplo, qua qui potiuntur, non potitorum inuidiam & reprehenſionem facilè experiuntur. Eſt autem μῶμος ſeu ψόγος τοῦ φθόνου ἐπόμενον. Et certè ſi ſunt qui τὰ

λῶς ῥηθέντα, ἢ παραχθέντα διὰ φθόνον ὑπὸ τινῶν: ſunt etiam qui per inuidiam ea calumniantur.

διωξίππου δρόμον. Vide Od. 3. de hoc curſu: & ἐλαυνόντεσσι ſume poët. & Ion. pro ἐλαυνοῦσι participio datiui pluralis verbi ἐλαύνω quod ſumptum ſimpliciter ſignificat, *equum ago, & impello.*

ποτιστάζει. Hîc ποτὶ. Dorica præpoſitio pro πρὸς. Item μορφαὶ pro μομφὴν. Obiter autem dictum velim, Pindarum forſan habere rationem Ageſiæ in quem exorta eſt inuidorum aliquorum vituperatio, quum ſtrenuè peracto certamine victoriam reportauit. Quanquam & id ad quoſuis alios victores queat referri, ſiquidem & γνωμολογία eſt vniuerſalis.

πρῶτον. Puto non eſſe otioſum hoc vocabulum: ſed authorem innuere velle, primam in his certaminibus victoriam inuidiæ magis eſſe obnoxiam: ſiquidem facilius eſt calumniari primum ſtrenuitatis ſpecimen: & probabilius eſt quod effutiunt calumniatores nondum explorata alicuius virtute, quàm rebus iam præclarè geſtis probata.

εἰ δ᾽ ἐτύμως. Laus à maternis Ageſiæ maioribus. Eſt autem Cyllene mons Arcadiæ vbi Maia Mercurium peperit, vndè Virgil.

Nobis Mercurius pater eſt quem candida Maia
Cyllenes gelido conceptum in vertice fudit.

Hinc Mercurius dictus eſt Cyllenius Κυλλάνας. Dor. pro Κυλλήνης. Vbi habitarunt Ageſiæ maiores à matre.

μάτρωες. Dor. pro μήτρωες. Quanuis autem ſic propriè dicantur matris fratres, materni auunculi: interdum tamen ſic maiores appellantur ratione matris: ſed id paulò καταχρηστικώτερον. vt hoc loco. De qua voce vide Euſthatium.

παράφρασις.

pietatis ſtudio, Mercuriũ Deorũ præconem, qui certamina gubernat & prꝗmiorum ſortẽ regit, & viris inſignẽ Arcadiã in qua præcipuè ſe coli animaduertit, honorat, multis frugalibus ſacrificijs crebrò donauerũt. Ille memor accepti à tuis maioribus honoris, tibi Ageſia Soſtrati fili, cũ Ioue patre grauiter tonante fœlicitatẽ perficit. Subit animũ cogitatio quæ me impellit, & attrahit mea ſponte iam ſatis propenſum, ad texendũ hymnum, ad lyræ argutæ muſicã, quæ me cotis inſtar exacuit, & ad pulchrifluos tibiæ flatus canendũ. Stymphalica Metope Ladonis Arcadiæ fluuij filia, & Aſopi fluminis Thebani coniux, ac proinde Thebes mater, auia mea eſt materna,

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ.

ναιετάοντες, ἐδώρησαν θεῶν
κάρυκα λιταῖς θυσίαις
πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως,
ὃς ἀγῶνας ἔχει,
μοῖράν τ᾽ ἀέθλων, Ἀρκαδίαν
τ᾽ εὐάνορα τι-
μᾷ· κεῖνος ὦ παῖ Σωστράτου
σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ,
κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
δόξαν ἔχω τιν᾽ ἐπὶ
γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς,
ἅ μ᾽ ἐθέλοντα προσέλκει,
καλλιρόοισι πνοαῖς. ματρομά-
τωρ ἐμὰ Στυμφαλὶς εὐανθὴς Με-
τώπα,

μετάφρασις.

habitantes, donauerunt, Deorũ præconem ſupplicibus ſacrificijs frequẽter multis Mercuriũ piè: qui certamina gubernat, ſortẽque præmiorũ: Arcadiamq́; viris inſignẽ honorat. Ille ô fili Soſtrati, cum grauiſtrepo patre, perficit tuã fœlicitatem. Opinionem quandam habeo in lingua cotis acuta, quæ me volentẽ attrahit pulchrifluos ad flatus. Auia mea materna Stymphalis florida Metope,

ἱδρύμενον. Hæc eſt maiorum matris Ageſiæ commendatio, à pietate in Mercurium: quem quatuor adiunctis laudat, quum Θεῶν κάρυκα vocat, & dicit eum ἀγῶνας ἔχειν, præterea μοῖραν ἀέθλων, tandem etiam τιμᾶν Ἀρκαδίαν. Nam præcipuè cultus eſt in Arcadia, quam incoluerunt materni aui Ageſiæ: circa palæſtras verſari creditus eſt, & Deorum præco & caduceator fuit. Vide de ipſo quæ refert Natal. Comes.

κάρυκα Dor. pro κήρυκα. λιταῖς adiectiuè hîc ſumitur, vt interpretatur Triclinius λιτανευτικαῖς hoc eſt, *ſupplicibus*. Sed λιτὸς nuſquam hoc ſignificare videtur; à λίσσομαι vel λίτομαι, *ſupplico*. Sed paſſim vſurpatur pro *frugalis, tenuis*, *vilis*, cuius ſignificationis exempla pete à Lexicis. Quare λιταῖς θυσίαις forſan appellat, *tenues victimas*, quod probabile eſt: nam credidit antiquitas Deos non tam magnitudine ſacrificiorum litari, quàm animo prompto & candido ſacra facientis delectari: vnde monet Catonis diſtichum *Thure Deum placa, vitulum ſine creſcat aratro*. Item ſæpius ſacrificandum cenſuit, opimas autem victimas tã ſæpe offerre quis potuiſſet niſi opulentia inexhauſta quiſpiã inſtructus? Ideo Theophraſtus, χρὴ τοίνυν τὸν μέλλοντα θαυμασθήσεσθαι, περὶ τὸ θεῖον φιλόθυτον εἶναι, μὴ τῷ πολλὰ θύειν, ἀλλὰ τῷ πυκνὰ τιμᾶν τὸ θεῖον. τὸ μὲν γὰρ εὐπορείας, τὸ δ' ὁσιότητος σημεῖον. *Oportet igitur, inquit, virum qui admiratione dignus haberi vult, ſacrificandi ſtudioſum eſſe, non quòd ſumptuosè, ſed quòd crebrò hunc honorem numini tribuat. Illud enim diuitiarum, hoc pietatis ſignum eſt*. Hoc ſtudio arſiſſe Ageſiæ maiores teſtatur author, quum ſæpe & multis ſacrificijs Mercurium honorarunt. Nihil autem nihil obſtiterit quominus præcedens λιταῖς *frugalibus*, ſi lubet, exponamus. Nam multa ſacrificia dici poſſunt, quia ſæpius iterata, quanquam illa frugalia rectè dicas.

Ἑρμᾶν Dor. pro Ἑρμῆν. ὃς ἀγῶνας ἔχει. Quia, vt notat Scholiaſtes Θεὸς ἐναγώνιος, vel quia præco, cùm in certaminibus ſit præco: vel quia luctæ fuit inuentor.

εὐάνορα Dor. pro εὐήνορα, à recto εὐήνωρ. quæ vox eſt Ion. & poët. hic ſumitur vice epitheti, & dicitur quaſi ἀνδρείους ἄνδρας ἔχουσα ſicuti & Ol. 10. hoc eſt, quæ *fortes viros habet*. Idem ſignificat εὐανδρος.

κεῖνος ὦ παῖ. Redit ad laudes Ageſiæ, quem Mercurio maiorum ipſius pietatis memori, commendatum fuiſſe tradit; item Ioui: penes quos cùm ſint hæc certamina, ijs fauentibus facilè conſequutus eſt victoriam.

βαρυγδούπῳ πατρί Streperum patrem ἀριφραστικῶς Iouem appellat, à tonitru & fulmine, quæ quum mouet & torquet magno fragore aërem implet. Significat autem βαρύγδουπος, βαρὺν δοῦπον ποιούμενος, vel βαρέως δουπῶν: cui Aeolicè inſeritur γ à poëtis vſurpatur hæc vox: dicitur & ἐρίγδουπος.

δόξαν ἔχω. Hinc epilogi huius Odæ initium ducitur. Ac primùm ἀλληγορικῶς Lyrices & Muſices ſuæ præſtantiam modeſtè & verè laudat poëta: vt animaduertat Ageſias, ſe non vulgaribus, ſed præſtantibus encomijs auctum iri. Hanc ſententiam, meo iudicio non aliter explicandam, ſic rectè declarat Triclinius. Ἐπέρχεταί μοι ἔννοιά τις καὶ λόγος ἡδὺς ὑπὲρ σου, παρακινῶν με λέγειν ... ὥσπερ γὰρ ἡ ἀκοὴ ὀξυνει τὸ παραθηγόμενον. οὕτω καὶ ἐμὴ μουσικὴ, ...

ἀκόνη δὲ πρὸς ἐμά. *Subit animum cogitatio & ſermo de te ſuauis, qui me permouet ad hoc tibi dicendum. Nam vt cos admotum ferrum acuit; ſic & Muſica mea, erga me eſt velut cos.* Nam, vt ſubdit, cùm ad muſicam eius poëmata canerentur, meritò nunc ſubeuntem dicendi de Ageſia voluntatem, ſuæ muſices eſſe dicit.

γλώσσᾳ Dor. pro γλώσσῃ. Item ἀκόνας pro ἀκόνης. λιγυρᾶς autem exponi etiam hìc poteſt *argutus, canorus.*

καλλιρόοισι πνοαῖς, *Ad pulchrè fluentes flatus*: hoc eſt *ad cantionem ſeu hymnum, tibia canendum*: Nam ſpiritus tibiæ cantum perficit. Nec ad lyram, ſeu citharam tantùm, ſed ad tibiam quoque canebantur Pindari carmina vt monet Triclinius.

ματρομάτωρ ἐμά. Hìc ſubaudi ἐστί. Et Dor. ſume ματρομάτωρ pro μητρομήτωρ, & ἐμά pro ἐμή. & Μετώπα pro Μετώπη. Se autem deſcribit poëta à patria per fictionem poëticam. Nam Metope filia fuit Ladonis, & vxor Aſopi fluminis Thebani, & huius filia eſt Thebe. Et cùm Thebanus ſit Pindarus Metopen auiam ſuam vocat quaſi Thebe Pindari patria, ſit eius mater, & paterno genere Arcas propter Ladonem fluuium, qui pater Metopes fuit. Ad quem fluuium ſita eſt Stymphalus.

παράφρασις.

quæ Thebam equorum agitatricem peperit, in qua iucundè veſcor & viuo, carmine componens eximia encomia bellicoſis viris. Cæterùm Ænea chori inſtitutor hortare tuos ſocios, vt primùm quidem Iunonem quæ in Parthenio monte colitur, cum celebrent: deinde rectè monendo notum faciant, nos ... tus illud in ſtupidam ignorantiam probrum, ſcilicet Bœoticam ſuem, vera ratione fugere. Tu enim es huiuſmodi, vt quemadmodum Lacones per ſcytalam arcana ſua ... is Imperatoribus miſſo fili nuntio ſignificabant: ſic Muſæ pulchricomæ, tibi tantùm bono chori magiſtro myſteria ſua commiſerint, ita vt ſis vas & promus melodiæ carminum ex quibus valdè ſonantibus gloria ad me redundat.

στροφὴ. ε. κῶλ. ια.

πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ
πίομαι, ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων
ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι·
γνῶναί τ' ἔπειτ' ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν
ὗν. ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθὸς
ἠϋκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς
κρατὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν.

μετάφρασις.

agitatricem equorum quæ Thebam peperit, cuius amabilem aquam bibo, viris bellicoſis nectens varium hymnum. Hortare nunc ſocios Aenea, primùm quidẽ Iunonẽ Partheniam vt celebrent; notúmque faciãt poſtea; antiquum probrũ veris rationibus an effugim⁹, Bœotiam ſuem. Es enim nũtius rectus, pulchricomarũ ſcytale muſarum, dulcis crater valdè ſonantium carminum.

πλάξιππον. Hoc eſt, ἃ Θήβαν ἱππικὴν ἔτικε.. πλάξιππος. Dor. pro πλήξιππος hoc eſt πλήττουσα τοὺς ἵππους: compoſita vox à πλήττω & ἵππος. ἃ. Dor. pro ἣ. Θήβαν. Dor. pro Θήβην. Patriam commendat à ſtudio & vſu equorum: ac inde bellicoſam eſſe innuit. Nam qui equorum agitationi operam dant,

ἱδόρυσαν. Hæc eſt maiorum matris Ageſiæ commendatio, à pietate in Mercurium: quem quatuor adiunctis laudat, quum Θεῶν κάρυκα vocat, & dicit eum ἀγῶνας ἔχειν, præterea μοῖραν ἀέθλων, tandem etiam τιμᾶν Ἀρκαδίαν. Nam præcipuè cultus eſt in Arcadia, quam incoluerunt materni aui Ageſiæ: circa palæſtras verſari creditus eſt, & Deorum præco & caduceator fuit. Vide de ipſo quæ refert Natal. Comes.

κάρυκα Dor. pro κήρυκα. λιταῖς adiectiuè hîc ſumitur, vt interpretatur Triclinius λιτανευτικαῖς hoc eſt, *ſupplicibus*. Sed λιτὸς nuſquam hoc ſignificare videtur; à λίσσομαι vel λίτομαι, *ſupplico*. Sed paſſim vſurpatur pro *frugalis, tenuis, vilis*, cuius ſignificationis exempla pete à Lexicis. Quare λιταῖς θυσίαις forſan appellat, *tenues victimas*, quod probabile eſt: nam credidit antiquitas Deos non tam magnitudine ſacrificiorum litari, quàm animo prompto & candido ſacra facientis delectari: vnde monet Catonis diſtichum *Thure Deum placa, vitulum ſine creſcat aratro*. Item ſæpius ſacrificandum cenſuit, opimas autem victimas tā ſæpe offerre quis potuiſſet niſi opulentia inexhauſta quiſpiā inſtructus? Ideo Theophraſtus, χρὴ τοίνυν τὸν μέλλοντα θαυμασθήσεσθαι, περὶ τὸ θεῖον φιλόθυτον εἶναι, μὴ τῷ πολλὰ θύειν, ἀλλὰ τῷ πυκνὰ τιμᾶν τὸ θεῖον. τὸ μὲν γὰρ εὐπορίας, τὸ δ' ὁσιότητος σημεῖον. *Oportet igitur, inquit, virum qui admiratione dignus haberi vult, ſacrificandi ſtudioſum eſſe, non quòd ſumptuoſè, ſed quòd crebrò hunc honorem numini tribuat. Illud enim diuitiarum, hoc pietatis ſignum eſt.* Hoc ſtudio arſiſſe Ageſiæ maiores teſtatur author, quum ſæpe & multis ſacrificijs Mercurium honorarunt. πολλαῖς autem nihil obſtiterit quominus præcedens λιταῖς *frugalibus*, ſi lubet, exponamus. Nam multa ſacrificia dici poſſunt, quia ſæpius iterata, quanquam illa frugalia rectè dicas.

Ἑρμᾶν Dor. pro Ἑρμῆν. ὃς ἀγῶνας ἔχει. Quia, vt notat Scholiaſtes Θεὸς ἐπαγώνιος, vel quia præco, cùm in certaminibus ſit præco: vel quia luctæ fuit inuentor.

εὐάνορα Dor. pro εὐήνορα, à recto εὐήνωρ. quæ vox eſt Ion. & poët. hic ſumitur vice epitheti, & dicitur quaſi ἀνδρείους ἄνδρας ἔχουσα ſicuti & Ol. 10. hoc eſt, *qui fortes viros habet*. Idem ſignificat εὔανδρος.

κεῖνος ὦ παῖ. Redit ad laudes Ageſiæ, quem Mercurio maiorum ipſius pietatis memori, commendatum fuiſſe tradit; item Ioui: penes quos cùm ſint hæc certamina, ijs fauentibus facilè conſequutus eſt victoriam.

βαρυγδούπῳ πατρὶ Streperum patrem ἐριφεραστικὸς Iouem appellat, à tonitru & fulmine, quæ quum mouet & torquet magno fragore aërem implet. Significat autem βαρύγδουπος, βαρὺν δοῦπον ποιούμενος, vel βαρέως δουπῶν: cui Aeolicè inſeritur γ. à poëtis vſurpatur hæc vox: dicitur & ἐρίγδουπος.

δόξαν ἔχω. Hinc epilogi huius Odæ initium ducitur. Ac primùm ἀλληγορικῶς Lyrices & Muſices ſuæ præſtantiam modeſtè & verè laudat poëta: vt animaduertat Ageſias, ſe non vulgaribus, ſed præſtantibus encomijs auctum iri. Hanc ſententiam, meo iudicio non aliter explicandam, ſic rectè declarat Triclinius. Ἐπέρχεταί μοι ἔννοια τις καὶ λόγος ἡδὺς ἐπὶ σου, προτρέπων με λέγειν πολλὰ. ὥσπερ γὰρ ἡ ἀκόνη ὀξύνει τὸ παραθηγόμενον. οὕτω καὶ ἡ ἐμὴ μουσικὴ, ὅταν

ἀκόνα θῆ λιγυρᾶς ἐμᾶ. Subit animum cogitatio & ſermo de te ſuauis, qui me permouet ad hoc tibi dicendum. Nam vt cos admotum ferrum acuit; ſic & Muſica mea, erga me eſt velut cos. Nam, vt ſubdit, cùm ad muſicam eius poëmata canerentur, meritò nunc ſubeuntem dicendi de Ageſia voluntatem, ſuæ muſices eſſe dicit.

γλῶσσα Dor. pro *γλώσσῃ*. Item *ἀκόνας* pro *ἀκόνης*. *λιγυρᾶς* autem exponi etiam hîc poteſt *argutus, canorus*.

καλλιρόοισι πνοαῖς, Ad pulchrè fluentes flatus: hoc eſt *ad cantionem ſeu hymnum, tibia canendum*: Nam ſpiritus tibiæ cantum perficit. Nec ad lyram, ſeu citharam tantùm, ſed ad tibiam quoque canebantur Pindari carmina vt monet Triclinius.

ματρομάτωρ ἐμά. Hîc ſubaudi *ἐστί*. Et Dor. ſume *ματρομάτωρ* pro *μητρομήτωρ*, & *ἐμὰ* pro *ἐμή*. & *Μετώπα*. pro *Μετώπη*. Se autem deſcribit poëta à patria per fictionem poëticam. Nam Metope filia fuit Ladonis, & vxor Aſopi fluminis Thebani, & huius filia eſt Thebe. Et cùm Thebanus ſit Pindarus Metopen auiam ſuam vocat quaſi Thebe Pindari patria, ſit eius mater, & paterno genere Arcas propter Ladonem fluuium, qui pater Metopes fuit. Ad quem fluuium ſita eſt Stymphalus.

παράφρασις. — **στροφὴ. ε. κῶλ. ια.** — **μετάφρασις.**

quæ Thebam equorum agitatricem peperit, in qua iucundè veſcor & viuo, carmine componens eximia encomia bellicoſis viris. Cæterùm Ænea chori inſtitutor hortare tuos ſocios, vt primùm quidem Iunonem quæ in Parthenio monte colitur, ſecum celebrent: deinde rectè ſentiendo notum faciant, nos etus illud in ſtupidam ignorantiam probrum, ſcilicet Bœoticam ſuem, vera ratione fugere. Tu enim es huiuſmodi, vt quemadmodum Lacones per ſcytalam arcana ſua ſuis Imperatoribus miſſo fideli nuntio ſignificabant: ſic Muſæ pulchricomæ, tibi tantùm bono chori magiſtro myſteria ſua commiſerint, ita vt ſis vas & promus melodiæ carminum ex quibus valdè ſonantibus gloria ad me redundat.

πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ
πίομαι, ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων
ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι·
γνῶναί τ' ἔπειτ' ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν
ὗν. ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθὸς
ἠϋκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς
κρατὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν.

agitatricem equorum quæ Thebam peperit, cuius amabilem aquam bibo, viris bellicoſis nectens varium hymnum. Hortare nunc ſocios Aenea, primùm quidē Iunonē Partheniam vt celebrent; notúmque faciāt poſtea, antiquum probrū veris rationibus an effugim⁹, Bœotiam ſuem. Es enim nūtius rectus, pulchricomarū ſcytale muſarum, dulcis crater valdè ſonantium carminum.

πλάξιππον. Hoc eſt, *ἃ Θήβαν ἱππηλὴν ἔτικτε*. *πλάξιππος*. Dor. pro *πλήξιππος* hoc eſt *πλήσσουσα τοὺς ἵππους*: compoſita vox à *πλήσσω* & *ἵππος*. *ἃ*. Dor. pro *ἣ*. *Θήβαν*. Dor. pro *Θήβην*. Patriam commendat à ſtudio & vſu equorum: ac proinde bellicoſam eſſe innuit. Nam qui equorum agitationi operam dant,

illi ad bella ſeſe præparant. Vel etiam rationem habet equeſtrium certaminum, in quibus illi ſeſe exercebant.

τᾶς ἐρατεινόν. Hoc eſt, ἀφ' ἧς εὐπορίαν λόγων πορίζομαι, συντιθεὶς ποικίλον ὕμνον ὀ-δρέασι πολεμικαῖς. Hic τᾶς. Doric. pro τῆς, articulus præpoſitiuus pro ſubiunctiuo. πίομαι futuri eſt à verbo πίνω, quod hîc allegoricè ſignificat, *Hauriam amabilem encomiorum materiam*, ſcilicet, tanquam aquam amabilem & ſuauem è perenni fonte. Aliter tamen, vt ex paraphraſi cognoſces, exponendum puto.

αἰχματαῖσι. Datiuus Ion. & poët. pro αἰχματαῖς, à recto ſingulari αἰχματής. hoc eſt πολεμιστής, vox poëtica, ἀπὸ τῆς αἰχμῆς *à cuſpide*. Fortè autem reſpicit ad Ageſiam, eiúſque maiores bellicoſos viros.

ὄτρυνον νυῦ. Hoc eſt παρόρμησον νυῦ Αἰνέα τοὺς συγχορευτὰς, πρῶτον μὲν ὑμνῆσαι τὴν Ηραν τὴν ἐν Παρθενίῳ ὄρει τῆς Αρκαδίας τιμωμένην. Habes nunc apoſtrophen ad Aeneam χοροδιδάσκαλον, hoc eſt *chori inſtitutorem*, quo publicè vtebatur Pindarus, vt ſua poëmata doceret, cúmque alijs ea pſalleret. Nam vt Scholiaſtes monet, ἰσχνόφωνος, tenui voce erat Pindarus, adeò vt non poſſet ſua carmina pro dignitate recitare: cùm alij plerique poëtæ μεγαλόφωνοι choros ipſimet ducerent, & docerent.

ἑταίρους. Nimirũ τοὺς ἐν χορῷ, τοὺς συγχορευτάς. Neque enim vnus ſed plures chorum conſtituebant. Iunonem Partheniam appellat à monte Parthenio Arcadiæ vbi colitur, quemadmodum & apud Argos. Hoc nomine culta fuit apud Platæenſes.

γνῶναί τε. Hoc eſt γνώριμον ποιῆσαι, κατ' ἀλήθη λόγον εἰ φεύγομεν τὴν Βοιωτίαν, τὴν ἀρχαίαν ἐπὶ τῇ ἀμουσίᾳ διαβολήν. Hic γνῶναι præter ſolitum vſurpatur pro γνωρίζειν, τὸ γνώριμον ποιεῖν. vt & γνώσομαι Od. 13. Ol. prima ſtropha.

Βοιωτίαν ὗν. Prouerbio dicebatur *Bœotica ſus*, in ſtupidos & indoctos. Nam Hyantes fuêre Bœotij quidam populi barbari, & ſtupidi, quos alij vocabulo corrupto pro Υαντας, vocabant ὗας. Vide Adag. Eraſm. titulo *Stupidi*.

ἐσσὶ γὰρ. Hoc eſt εἷς κῆρυξ ἀληθὴς καλλιτείχων μουσῶν. Et allegorica eſt ſententia qua alludit ad Laconum morem, qui nuntios ſuos cum ſcytala mittebant ſuis Imperatoribus, & regibus ſeu Harmoſtis ſecretioria mandata ſignificantes. Qua de re vide Gellium noctium Attic. l. 17. c. 9. Et Eraſm. Adag. titulo *Lætitia, Triſtitia*. His continetur ingens Aeneæ chorodidaſcali præconium. Nam quum ſcytala Muſarum appellatur, ſecretorum Muſarum cõſcius dicitur, ac talis qualem Muſę deligant, ſi cui myſteria ſua indicare velint. Cæterùm vox ἐσσί. Dor. eſt pro εἷς vel εἶ. Et ἠΰκομος. Ion. & poët. pro εὔκομος. & σκυτάλα. Dor. pro comm. σκυτάλη. & μοισᾶν, duplici Doriſmo pro μουσῶν.

γλυκὺς κρητήρ. Hoc eſt ἀγγεῖον γλυκὺ ἀοιδῶν ἀφ' ὧν μέγα κλέος. Dulce vas, per tranſlationem dicitur, quòd ei commiſſæ, tanquam vaſi liquor aliquis, cantionis egregiæ promus eſſet, vt eam ſua arte dulci melodia proferret & decantaret. κρητήρ & κρατήρ: *crater*, ſeu *cratera* τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ κιρνᾶται ὁ οἶνος. vox ducta à κιρνάω, κίρνημι *miſceo*. Non autem à κρατέω *capio*, *teneo*, vt malè d. Leonicerus.

ἀγαφθέγκτων. Vox poëtica & Pindarica ἀγάφθεγκτος *valdè ſonans*: παρὰ

φθέγγεσθαι *valdè ſonare* ἀοιδᾶν Dor. pro ἀοιδῶν.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ια.	μετάφρασις.
Dic etiam tuis ſocijs, vt Syracuſarum paternæ patriæ, & Ortygię inſulæ mentionem faciant, vbi rectis conſilijs, iuſtóque ſceptro dominatur Hieron: ibíque maturis ſegetibus flauam Cererem colit, eiúſque filiæ Proſerpinę albis equis ad Iouem in cœlum a matre reductæ, feſtum celebrare ſolet, & Iouem Ætnæum potentia prępollentem honorat. Is quem non modò Muſices peritum, ſed rebus etiam geſtis clarum, dulciſonæ citharę & cantiones cognoſcunt: ſiue quid ipſe canat: ſiue illis ipſe celebretur. Cuius fœlicitatem utinam futurum tempus non interrumpat & obliteret, ſed beneuolo animo Ageſiæ encomium excipere velit,	εἶπον δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε, καὶ Ορτυγίας, τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν ἀμφέπει Δάματρα, λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτάν, καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. ἁδύλογοι δέ μιν λύραι, μολπαί τε γινώσκοντι. μὴ θραύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων: σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Αγησία δέξαιτο κῶμον,	*Dic etiam vt mentionem faciant Syracuſarum & Ortygia, quam Hieron puro ſceptro gubernans recta in animo verſans, rubripedem colit Cererem, & albos equos habentis filia feſtum, & Iouis Aetnai imperium. Suauiloqua autem ipſum lyra, cantúſque cognoſcunt. Ne frangat tempus aduenient fœlicitatem* eius: *ſed cum comitate amabili excipiat Ageſia hymnum,*

εἶπον. Præſcribit Aeneæ chorodidaſcalo quorum præcipuè mentionem facere debeat: ídque vt Hieronem regem σύγχορον Ageſiæ commendet: cùm Ageſias fuerit Syracuſanus à patre Soſtrato. εἶπον eſt imperat. modi Aor. 2. μεμνᾶσθαι infin. Dor. pro μεμνῆσθαι, & Συρακοσσᾶν, pro Συρακοσσῶν. Vult autem mentionem Syracuſarum faciat, quæ vrbs patris Ageſiæ fuit patria. Item Ortygiæ quæ fuit inſula ante Syracuſas ſub Hieronis ditione, cum quo Ageſias vixit.

τάν. Dor. pro τήν. attic. præpoſit. pro ſubiunct. Hic Hieronem à iuſtitia & pietate commendat. Confer antiſtrophen primam Odæ primæ cum hoc loco. Dicit σκάπτῳ Dor. pro σκήπτρῳ. ἄρτια μηδόμενος hoc eſt, δίκαια βουλευόμενος. φοινικόπεζαν. Hoc eſt τιμᾷ καὶ θεραπεύει τὴν Δήμητρα τοὺς πόδας ἐρυθρὰν, ἢ ξανθήν. Itaque puniceis pedibus Cererem dicit: hoc eſt rubicundam vel flauam: vt 1. Georg. Virg.

At rubicunda Ceres medio ſucciditur æſtu.

Itemque

Flaua Ceres æſtatis habet ſua tempore regna.

Componitur φοινικόπεζα, à φοίνικεος *puniceus*, & πέζα, ὁ πούς. Cæterùm dicit Hieronem venerari Cererem, quia ſegetum vbertate pollet Sicilia, vt 1. Oda diximus. Veneratio autem iſta conſiſtere videtur in feſti eius celebratione, quod Demetria, Theſmophoria, & Eleuſinia Græci vocarunt.

Δάμαβα, Dor. pro *Δήμητρα*. A voce *δᾶ* quæ Dorienſibus eſt *γῆ* & *μήτηρ*. *mater*, quaſi *terra mater*. Sed Plato in Cratylo dici putat, quaſi *διδοῦσα μήτηρ dans mater*.

λευκίππου τε. Hoc eſt *τῆς Περσεφόνης*. quam *λεύκιππον* poëta appellat, quoniam in *λευκοπώλῳ ἅρματι curru albis equis instructo* à Cerere matre in cœlum ad Iouem eſt reducta, poſtquam eam à Plutone raptam reperit.

ἑορτάν. Dor. pro *ἑορτήν*. Hoc feſtum Proſerpinæ Theogamia vocabant, *diuinas nuptias*, quòd à Plutone ſit ducta. Item Anacalypteria, ab *ἀνακαλύπτομαι reuelor*: quia tertio die ſponſa ex parentum ædibus educitur: eáque tum reuelatur, quæ antea domi clauſa manſerat.

καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου. Sic vocatur Iupiter à monte Aetna vbi cultum eſſe aiunt. *ἀπὸ κοινοῦ* hic repetas *ἀμφέπει*, hoc eſt *θεραπεύει*.

ἀδύλογοι. Dor. pro *ἡδύλογοι* & *γινώσκοντι* Dor. pro *γινώσκουσι*. Laus Hieronis vel quia Muſices ipſe fuit peritus, vnde dictum Antiſtr. pri. 1. Od. Ol. *ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ*. Vel quia lyræ, & carmina ipſum celebrant ob egregia facta, vt Triclinius & Scholiaſtes annotant.

μὴ θραύοι. Elegans comprecatio, qua digreſſiunculam iſtam concludit: vbi Deo primùm res Hieronis commendat: deinde Hieroni Ageſiæ encomium: q.d. *μὴ δὴ οὖν, ὦ Θεοὶ, ὁ μακρὸς χρόνος τὴν αὐτοῦ εὐδαιμονίαν ἀφανίζοι. ἀλλ' εἴη τὸν Ἱέρωνα τὸ τοῦ Ἀγησίου ἐγκώμιον εὐθυμίᾳ ἐπιράστῳ δέξασθαι*. Vides minorem maiori commendari, Hieronem videlicet Ioui, Ageſiam Hieroni. Nam Hieron rex fuit Siciliæ, Ageſias autem non regia ſtirpe oriundus, quanquam maiorum imaginibus clarus habebatur.

Ἀγησία genit. Dor. pro comm. *Ἀγησίου*. De voce *κῶμος* vide in ſuperioribus, vbi etiam ſumitur pro voce *ἐγκώμιον*.

παράφρασις.

quod à materna domo, nimirum à Stymphalijs mœnibus tranſit ad paternam, Syracuſas nimirum; relicta Stymphalo Arcadiæ pecoroſa metropoli: vt patriam Ageſiæ vtramque memorem. Quemadmodum autem vtile eſt duas anchoras habere ad firmãdam nauim aduerſus tempeſtatem noctu ingruentem. Sic Ageſiæ bonum fuerit duplicem patriam agnoſcere, vt ſi fortè in hac malè ſe habeat, ad illam confugiat. At vtinam conterraneorum ipſius tum Arcadum, tum Syracuſanorum res proſperet Deus. Cæ-

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ.

οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων
τειχέων ποτινισόμενον,
ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας.
ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ' ἐν χειμερίᾳ νυκτὶ θοᾶς
ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. Θεὸς
τῶν δ', ἐκείνων τε κλυτὰν
αἶσαν παρέχοι φιλέων
δέσποτα ποντόμεδον,
εὐθὺν δὲ πλόον, καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα δίδου, χρυσαλακάτοιο πόσις Ἀμφιτρί-

μετάφρασις.

de domo in domum à Stymphaliis mœnibus venientem matrem pecoroſa relinquentem Arcadia. Vtiles autem ſunt in tempeſtuoſa nocte, celeri ex naue dependere ad firmandum dua anchora. Deus horum illorumq́ sortem illuſtrem prabeat. Tu *autẽ maris domine, regnator amore proſequens rectam nauigationem, qua ſit extra arumnas, da, co-*

terum

terùm tu Neptune domine mariſque rector, Amphitrites aureo colo inſignis marite, tuum nepotem Ageſiam amore dignatus in hoc vitæ curriculo ſic dirigas, vt illud citra omnem ærumnam conficiat. Quinetiam efficias vt magis magiſque placeant iucundi mei hymni.

τας. ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος.

lum aureā gerentis marite Amphitrites. Meorum autem hymnorum auge iucundum florem.

οἴκοθεν. Hoc iungendum cum præcedentibus, & referenda conſtructio ad κῶμον cum ποτινισόμενον, quod eſt participium à verbo ποτινίσομαι ex præpoſit. ποτὶ. Doricè pro πρὸς & νίσομαι. & ſignificat προσέρχομαι, *accedo*, *venio*. Per ſynecdochen etiam dicit ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων, pro ἀπὸ Στυμφάλου. Stymphalus autem eſt Arcadiæ ciuitas, & fons. De huius vrbis ſitu, conditione, & rebus memorabilibus vide Pauſaniam in Arcadicis qui liber eſt octauus.

ματέρ', εὐμήλοιο. Matrem, intellige metropolin. Fuit Stymphalus Arcadicarum vrbium præſtantiſſima. Ionicè dictum εὐμήλοιο pro εὐμήλου. Arcadiæ laus qualis Siciliæ prima Oda. Hæc ibi πολύμηλος, illa hîc εὔμηλος vocatur, hoc eſt, *pecoroſa*. De voce μῆλον vide Antiſtroph. I. Od. I.

ἀγαθαὶ δ'. Gnome eſt allegorica, qua ſignificat conducibile eſſe Ageſiæ duas anchoras, hoc eſt, geminam patriam habere, vt quemadmodum nauis fulta duabus anchoris, altera detracta tamen procellæ obſiſtit: ſic qui duplici patria nititur, ab huius incommodis ad illius commoda ſe transfert. Poteſt autem hæc parœmia referri, vel ad duos amicos, vel ad quæcunque duo ſalubria ſunt. Vide Eraſm. Adag. tit. *Securitatis & res tuta*: vbi non ſolùm hæc authoris verba reperies, ſed etiam illa expoſita ἐπὶ δυοῖν ὁρμεῖ.

πέλοντι. Dor. pro πέλουσι. à verbo poët. πέλω. *ſum*. Notanda conſtructio nominis ἀγαθὸς cum infinitiuo, ἀγαθαὶ ἀποσκίμφθαι: cuius exempla vide in lexicis. Significat ἀποσκίμπτομαι, τὸ στηρίζομαι, τὸ ἀπερείδομαι. Et deducitur à σκίμπους vt annotat Triclinius. Cæterùm hanc ſententiam proſa ſic efferas cum Scholiaſte. ἔστι λυσιτελὲς καὶ συμφέρον ἐν χειμῶνι, καὶ νυκτὶ τὴν ναῦν δύο ἀγκύραις ἐπερείδεσθαι.

Θεὸς τῶνδ'. Odes concluſio qua Ageſiæ ab vtraque patria Stymphalo, & Syracuſis omnia læta, & fauſta comprecatur. κλυτάν. Dor. pro κλυτήν.

φιλέων. Neptunum compellat, quem ab adiunctis deſcribit, ab imperio in mare, & ab Amphitrites coniugio. Ab eo duo poſcit, vt Ageſiæ fœlicem vitam exigere det: ſibi autem à poëtica laudem conſequi. ποντομέδων. Hoc eſt ὁ θαλάσσης ἄρχων epitheton poëticum quo ſignificatur Neptunus.

εὐθὺν πλόον. Allegoricè petit ἀκύμαντον βίον. Comparatur autem vita humana nauigationi: vnde adhibita eius ratione ſcitè Palladas,

Πλῶς σφαλερὸς τὸ ζῆν, χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ,
Πολλάκι ναυηγῶν πταίομεν οἰκτρότερον.

Q

χρυσαλακάτοιο. Ionic. genit. pro του. Et χρυσαλάκατος. Dor. pro comm. poët. χρυσηλάκατος. Hoc eſt χρυσέαν ἠλακάτην ἔχουσα.

ἐμῶν. Hoc eſt αὔξανε τιμὴν τῶν ἐμῶν ἀοιδῶν, καὶ ἡδέως τοῖς δεχομένοις, καὶ τῶν ἄλλων κρείττονας ποίει.

ΔΙΑΓΟΡΑ ΡΟΔΙΩ, πύκτῃ.

ΕΙΔΟΣ. Ζ.

DIAGORAE RHOdio, pugili.

ODE. VII.

ARGVMENTVM.

Diagoram Rhodium laudat cùm à diuerſis victorijs, tum præſertim à pugilatu quo victoriam in Olympijs reportauit. Præterea à patria Rhodo, à patre Demageto, à maioribus Rhodiorum, Tlepolemo præſertim, de quo multa per digreßionem narrat, & ad quem genus refert Diagoras. Tandem voto concludit pro ſalute Diagoræ, & dignitatis incremento.

παράφρασις.

Quemadmodum ſi ſocer diues phialam munifica manu ſumptam, ex ſolido auro conflatam, partémque ſuarum opum præſtantiſſimam, infuſo generoſo vino bullientem, iuueni genero præbibens, donet è ſua domo domum illius ferendam, quò & gratos conuiuas exhilaret, & generum cum quo affinitatem contraxit, honoret: hoc facto in præſentia amicorum, efficit

στροφὴ. α. κῶλ. ιε.

Φιάλαν ὡς εἴ τις ἀ-
φνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλὼν,
ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοι-
σαν δρόσῳ, δωρήσεται
νεανίᾳ γαμβρῷ προπί-
νων,
οἴκοθεν οἴκαδε, πάγ-
χρυσον κορυφὰν κτεάνων,
συμποσίου τε χάριν, κᾶδός τε
τιμά-
σαις ἑὸν. ἐν δὲ φίλων

μετάφρασις.

Phialam vt ſi quis à diuite manu ſumptam intus rore vuæ bullientem donet, iuueni genero præbibens è domo in domum, totum aureum verticem poßeßionum, conuiuijque decus, affinitatemq́ honore proſequutus ſuam: amicíſque præſentibus, fecit eum

vt beatus ille prędicetur qui cum adeò liberali ſocero neceſſitudine ſit coniunctus:	*παρεόντων, ζηλὸν μιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς.*	*pradicari beatum ob concordem thorum.*

ſiquidem concordiam, coniugalémque amicitiam arctiori vinculo ſic connecti poſſe ſperant.

Διαγόρᾳ. Diagoræ Rhodio qui pugilatu vicit ſeptuageſima nona Olympiade, hæc Oda inſcribitur. Hactenus quidem qui Celete, quadrigis, vehiculo mulari victores euaſerunt, encomio ſunt decorati. Deinceps eos qui pugilatu, lucta, pentathlo, & id genus alijs certaminibus vicerunt, eſt laudaturus. Cæterùm, vt teſtatur Scholiaſtes, Diagoras fuit Damageti Rhodij filius, cuius ſimulachrũ in Olympia ſtetit, poſt Lyſandri imaginem, cubitorum quatuor, digitorum quinque, dextram extendens manum, ſiniſtram ad ſeſe inflectens. Poſt eum ſtetit Damagetus, filiorum Diagoræ natu maximus, cui cum auo idem fuit nomen: quinquertio inſignis, & ipſe cubitorum quatuor: minor autem patre digitis quatuor. His aſtitit Dioreus frater pugil. Tertius poſt eum Acuſilaus, ſiniſtra tenens lorum pugilatorum, dextram verò quaſi ad orationem extendens. Atque hi Diagoræ victoris filij, in columnis cum patre ſtetêre. Poſt hos filiarum eius filij duo victores: Euclon pugilatu vincens Andronam: ac poſt eum Piſirrhothius, & Lelegetes in Olympia vincentes, eodem die cum patre. Non longo pòſt tempore fama eſt filiam Diagoræ Ariſtopatiram Olympiam veniſſe, & ab Hellanodicis petiiſſe vt ad ſpectaculum admitteretur. Et cùm dixiſſent lege cautum eſſe ne mulier gymnicum certamen ſpectaret, reſpondiſſe eis, ſeſe reliquis mulieribus non eſſe ſimilem: ſe quiddam habere cæteris excellentius: nempe ſe maiorum virtutibus illuſtrem eſſe, tum patris fratrúmque ſtatuas commonſtraſſe. His victos Hellanodicas, legis ſoluta conſuetudine, Ariſtopatiræ ſpectandi copiam feciſſe. Sunt qui dicant Diagoram habitum eſſe Mercurij filium. Nam cùm mater eius in agrum aliquando eſſet egreſſa, fertur æſtu inualeſcente ſeceſſiſſe in quendam Mercurij lucum, vbi ipſam conuenerit Mercurius: & inde Diagoram peperiſſe, qui primus ab Hercule tantus dicitur habitus. Alius fuit Diagoras impius de quo vide Aelian. Animal. l.6. c.40. & de Var. hiſt. lib. 2. c.31. & Cic. lib. 3. de Nat. Deor. & Volaterr. lib.15. Hic Diagoras noſter Rhodius, authore Gellio. l. 3. c.15. quum ſe vnà cùm tribus filiis victoribus coronatum victorem Olympicum videret, præ gaudio animam efflauit.

Ῥοδίῳ. Rhodius à patria dicitur: & ab atheo illo diſtinguitur, qui fuit Mileſius Philoſophus, & poëta modicus: qui dictus eſt atheus, quòd putauit nullos eſſe Deos.

πύκτη. Explicatur genus victoriæ. Pugiles autem erant illi qui pugnis & cæſtibus pugnabant. Vt liquet ex duobus Tullij locis. De clar. Orat. quum ait, *Pugiles inexercitati, etiamſi pugnos & plagas Olympiorum cupidè ferre poſſunt, ſolem tamen ſæpe ferre non poſſunt*: & 2. Tuſcul. *Pugiles cæſtibus contuſi ne ingemiſcunt quidem.*

αἰνῶ. Et fuit in pretio hymnus hic Olympicus vt refert Gorgon, vt literis au-

reis ſcriptus in Mineruæ templo fuerit conſecratus.

φιάλαν. Dor. pro comm. φιάλην. Dicta vox à πιεῖν ἅλις teſte Euſtat. μείζων γὰρ αὐτὴ ποτηρίου. Per ἀντιστοιχίαν dicitur φιάλη pro πιάλη. Et ab eodem definitur ſic, ἔκπωμα χαλκοῦν ἐκπέταλον, λεβητῶδες, δύο ἔχον ὦτα, δεχόμενον ψυχρὸν ὕδωρ. *Pòculum æreum, expaßum inſtar lebetis vtrinque anſatum, ad capiendam aquam frigidam.* Sed ſæpius, vt hîc etiam, Phiala eſt poculum aureum, quo vinum offertur in celebribus feſtorum & nuptiarum conuiuijs. Solebat autem phiala eſſe in vſu ad magnifica munera, vt ex hoc loco ſat liquet, & patet ex Diogene Laërtio in Thalete, vbi relicta dicitur à Batycle phiala, vt ſapientiſſimo daretur.

ὡς εἴ τις. Apparet ſyncriticum eſſe exordium. Sumitur à comparatione doni nuptialis: ac tale ſuum carmen eſſe dicit erga victorem, quale munus phialæ genero in conuiuio ſumptum à ſocero. Vide explicationem in paraphraſi.

ἀμπέλου δρόσῳ. h.e. τῷ οἴνῳ. περιφραστικῶς vinum dixit δρόσον ἀμπέλου *rorem vitis.* Sumpta metaphora à rore, hoc eſt, humore illo qui mane æſtiuo, ſereno cœlo gramina rigat. De quo vide Ariſtotelem lib. 1. Meteor.

καχλάζοισαν. Dor. pro comm. καχλάζουσαν. hoc eſt ἔχουσαν ἔνδον ἀναπηδῶντα οἶνον τῇ ἑαυτοῦ φυσικῇ θέρμῃ. vt exponit Triclinius.

προπίνων. Dicit Scholiaſtes προπίνειν propriè eſſe cum diluto vino poculum dare. Vnde metaphoricè vſurpatur pro χαρίζεσθαι. vt apud Anacreontem. Ἀλλὰ πρόπινε ῥαδινοὺς ὦ φίλε μηρούς. pro χάριζε. Et Demoſthenes dicit τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς προπίνειν.

οἴκοθεν. Hoc eſt è domo ſoceri phialam dantis, οἴκαδε ad domum generi accipientis: vt gener à ſoceri domo ad ſuam donum illud ferat. Vide præcedente Oda οἴκοθεν οἴκαδε.

πάγχρυσον. Hoc eſt τὸ ἄκρον, ἤγουν κεφάλαιον ὅλον χρυσοῦν κτεάνων, ſeu κτημάτων. Sic donum extollit à materiæ præſtantia: nam aurum eſt metallorum omnium præſtantiſſimum. Ideo & appellat *culmen* ſeu *verticem*, hoc eſt *ſummum & eminentiſſimum bonorum*, ídque totum aureum: cùm pleræque phialæ duntaxat inaurentur, & ex argento conflentur. Vox κορυφάν. Dor. pro comm. κορυφήν. & κτεάνων poët. pro κτημάτων.

συμποσίου τε χάριν. Hoc eſt τῆς ἐν συμποσίῳ χάριν. nimirum vt animum ad beneficentiam propenſum coram teſtibus erga generum declaret, eóque ſpectaculo conuiuas exhilaret. Potes & συμποσίου χάριν interpretari τοὺς χαρέντας συμπότας.

κᾶδός τε τιμάσαις Dor. pro comm. κῆδός τε τιμήσας. Scholiaſtes vocem κᾶδος exponit συγγένειαν: quæ vox propriè refertur ad eòs qui ſunt eiuſdem generis, & ſignificat conſanguinitatem: Sed κῆδος propriè affinitatem, quum per nuptias duæ diuerſę cognationes neceſſitudinem contrahunt: ſic apud Euripid. κῆδος & κηδείαν συνάπτειν dicitur, *affinitatem contrahere*: Nec certè propriorum conſanguineorum rationem hîc habere videtur, ſed τοῦ γαμβροῦ vt & locum hunc intepretatur Triclinius, & poſt eum Aretius.

ἐν δὲ φίλων. Videtur illud ἐν per tmeſin poſitum, & referendum ad θῆκε. Euentus

autem oſtenditur munificentiæ. Primùm quòd inde beatum prædicare poſſent eum qui ſocerum nactus eſſet munificum & liberalem: deinde facilè iudicarent hæc beneuolentiæ τεκμήρια ſoceri erga generum, arctiori concordiæ vinculo coniunctura coniugum animos.

ζαλωτὸν. Dor. pro comm. ζηλωτὸν. Hoc eſt μακαριστὸν: & ἰωνᾶς Dor. pro comm. ἰωνῆς.

παράφρασις.

Ita ego ſuaue carminum meorum nectar, quibus immortales reddo viros inſignes, Muſarum dono ſponte ex mea mente fuſum, cuius dulcis eſt fructus, mittens ijs qui ex Olympiorũ & Pythiorum victoria premium reportarunt, illos exhilaro, beóque meis laudibus. Siquidem beatus eſt ille qui famam bonam à poëtis conſequitur. Ego autem nunc hunc, nunc illum reſpicio, cui carmen gratificer, quo cum blãndiſona etiam cithara, omniſoníſq; tibijs decantato, vitam eius vegetem.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτὸν,
μοισᾶν δόσιν, ἀθλοφόροις
ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν
καρ-
πὸν φρενός γ' ἱλάσκομαι,
Ὀλυμπίᾳ, Πυθοῖ τε νικώντεσσιν. ὁ δ' ὄλβιος, ὃν
φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί.
ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει χάρις
ζω-
θάλμιος, ἁδυμελεῖ
θ' ἅμα μὲν φόρμιγγι, παμ-
φώ-
νοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.

μετάφρασις.

Sic & *ego nectar fuſum Muſarum donum, præmium reportantibus viris mittens, dulcem fructũ animi* mei, *exhilaro, apud Olympiam & Pythonémque victoribus. Beatus verò ille quem fama amplectitur bona. Aliàs autem aliumreſpicit gratia floridam vitã præbens, blandiſona vnà cum cithara, omniſoniſq; in inſtrumentis tibiarum.*

καὶ ἐγὼ. Comparationis ἀπόδοσις, in qua eſt ἔλλειψις vocis οὕτω. Sic autem declaranda eſt, οὕτως ἐγὼ νέκταρ αὐτόχυτον, ὅπερ αἱ μοῦσαι διδόασιν, ὃ καὶ ἐκ τῆς ἐμαυτοῦ διανοίας ἐκκαρπωσάμην, παρέχω τοῖς Ὀλυμπίᾳ καὶ Πυθοῖ νικηταῖς καὶ ἀθλοφόροις οὖσιν, ἵνα ἱλαροὺς αὐτοὺς ποιῶμαι.

νέκταρ. Intellige τὸ ποίημα, ſic metaphoricè vocatum. Nam vt nectare immortalitatem fouebant Dij: ſic Pindarus ſuo carmine perennem reddit victorum memoriam.

χυτὸν. Hoc eſt αὐτόχυτον & ἄκρατον vt Scholiaſtes vertit. Eſt & αὐτόματον quia quum mens furore poëtico incaluit, carmen ſponte fluit.

μοισᾶν. Doricè pro comm. genitiuo μουσῶν. Vocat autem μοισᾶν δόσιν, hymnum ſuum, quia Muſarum afflatu credebant veteres poëſim effundi: eáſque cauſam efficientem cenſebant.

γλυκὺν καρπὸν. *Dulcem* metonymicè appellat, & *fructum* metaphoricè: ſumpta tranſlatione à plantis. Dulcis igitur mentis fructus, eſt, hymnus compoſitus in gratiam Olympionicæ Diagoræ.

ἱλάσκομαι hoc eſt ἱλαροὺς ποιῶ, ſeu τέρπω: alias ſignificationes vide in lexicis. νικώντεσσιν, autem eſt Datiuus poët. & Ion. pro νικῶσι.

ὁ δ' ὄλβιος. Gnome qua commendat hoc ſuum encomium. Nam ſi fœlix ille eſt qui bene audit, hoc poëmati Pindarico acceptum ferre debet, quod poſteris Diagoræ famam celebrem reddit. Hoc nomine Alexander Magnus fœlicem prædicabat Achillem, qui præconem Homerum eſſet nactus. Similis ſententia eſt in fine 1. Pyth. εὖ δ' ἀκούειν δευτέρα μοῖρα.

ἀγαθαὶ φᾶμαι. Vſus eſt plurali numero pro ἡ ἀγαθὴ φήμη, τοῦτ' ἔστι, χρηστὴ δόξα κατέχει. Cæterùm κατέχοντι 3. perſ. plur. Dor. pro comm. κατέχουσι.

ἄλλοτε δ'. Hoc eſt, ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐφιέπει τὸ ἐπαγωγὸν τῶν ὕμνων, τὸ θαλερᾶς ζωῆς παρέχον. Vide declaratam in paraphraſi ſententiam.

χάριν ζωθάλμιος. Laudatio ſui carminis, quod ab effectu ζωθάλμιον vocat: quia ſua gratia & lepore facit θάλλειν τὴν ζωὴν h.e. *florere vitam*, nimirum, dum honeſtiorem vitam, famámque æternam pręſtat.

ἁδυμελεῖ. Dor. pro ἡδυμελεῖ. Et hęc ſunt carminis coniuncta, videlicet cithara, tibię, aliáque Muſices organa.

ἐν ἔντεσιν αὐλῶν. Periphraſticè ἔντεα αὐλῶν intellige τοὺς αὐλούς. Rectè autem ἔντεα dixit, authore Scholiaſte, quia ἐντὸς ἔχουσι τὴν φωνήν. Porrò παμφώνοις vocat tibias αὐλοὺς, vel pro ποικίλως φθεγγομένοις, vel pro πολυφθόγγοις, quia tibię cantus variatur, omnéſque ferè vocis ſonos refert ob ea foramina quibus eſt conſperſa.

παράφρασις.

Nunc autem cum vtroque, carminis nimirum viuifico encomio, & citharæ, tibiarúmque cantu, cum duce Diagora deſcendi, celebrans Rhodum inſulam marinam, Veneris filiam, Solíſque ſponſam: vt ingentem illum virum Diagorā, intrepidum pugnatorem, qui Olympia prope Alpheū, & Pythia prope Caſtaliam coronatus eſt, in victoriæ pugilatu partæ remunerationem: & patrem eius Damagetum, qui iuſtitiam coluit, collaudem. Qui ambo cum Argiua multitudine in ſulā illā Rhodum incolūt, tres vrbes, ſcilicet Lindum, Ialyſum, & Camirum continentem, & prope Embolum Aricandes Lycię vrbis templum ſitam.

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

καὶ νῦν ὑπ' ἀμφοτέρων
σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν, τὰν ποντίαν
ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας
ἀελίοιο τε νύμφαν
Ῥόδον. εὐθυμάχαν,
ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' ἀλ-
φειῷ στεφανωσάμενον
αἰνέσω, πυγμᾶς ἄποινα,
καὶ παρὰ Κασταλίᾳ,
πατέρα τε Δαμάγητον ἁδόντα δίκᾳ,
Ἀσίας εὐρυχόρου,
τρίπολιν νᾶσον πέλας
ἐμβόλῳ ναίοντας, Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ.

μετάφρασις.

Et nunc cum ambobus cum Diagora deſcendi, marinam laudans Veneris filiam, ſoliſq; ſponſam Rhodum: vt decantem in pugnā rectā tendendem, *ingentis proceritatis virum iuxta Alpheum coronatum, pugilatus ad pramium, & apud Caſtaliam, patrémque Damagetum qui placuit iuſtitiæ, Aſiæ ſpatioſæ inſulam trium vrbium habitātes prope Embolum Argiua cum multitudine.*

καὶ νιῶ σὺν ἀμφοτέρων. Tranſitio ad propoſitam Diagoræ laudationem: ad quã teſtatur ſe deſcendere. σὺν ἀμφοτέρων hoc eſt μετ' *cum*, ſicuti apud Homerum,

δαΐδων ὑπὸ λαμπομενάων

cum facibus ardentibus.

Refertur autem ἀμφοτέρων ad poëſin, quam χάριν ζωθάλμιον appellauit, & ad Muſicam, quæ lyra tibiiſque peragebatur, ad quas carmina Pindari canebantur. Quanquam Leonicerus & Aretius Scholiaſten & Triclinium ſequuti referunt ad φόρμιγγα & αὐλοὺς: Eligat lector, quam lubebit ſententiam.

σὺν Διαγόρᾳ. Hoc eſt Διαγόρου τοῦ νικητοῦ τὴν ὁδὸν ἡγουμένου. Nam viæ dux eſt, qui authori anſam præbere dicitur ad Rhodum deſcendendi. κατέβαν Doricè pro κατέβην. Aor. 2. verbi καταβαίνω *deſcendo.*

τὰν Dor. pro τὴν. & ἀφροδίτας. Dor. pro Ἀφροδίτης. & ἀελίοιο. Dor. & Ion. mutato η in α. & genitiuo Ion. & poët. terminato in οιο pro comm. ου. νύμφαν. Dor. pro comm. νύμφην.

ποντίαν ὑμνέων. Diagoræ patriam laudat, nimirum Rhodum, quam à parentibus deſcribit. Sed parum certa eſt hæc genealogia. Aſclepiades facit Rhodum Amphitrites & Solis filiam: Heraphilus Neptuni & Veneris: Epimenides Oceani. Noſter author Veneris filiam, & Solis ſponſam appellat. Dicit ποντίαν *marinam*, quòd in mari ſit Inſula. Solis ſponſam, *hoc eſt* Apollinis. Nam Heroidem quandam huic Inſulæ cognominem in ea Inſula fertur Apollo compreſſiſſe. Vel habet rationem eius quod aiunt, nimirum nullum præterire diẽ quin Rhodus ſole illuſtretur: eámque idcirco Solis ſponſam vocare poteſt. Atque hanc luce ſolis facilè perfundi teſtatur Solinus, quum cap. 17. ait, *Nunquam ita cælum nubilum eſt, vt in ſole Rhodos non ſit.* Veneris filiam vocat, inquit Schol. διὰ τὸ αἴθριον καὶ χαρίεστατον.

Ῥόδον. Rhodus Inſula Lyciæ, cuius topographiam repete à Strab. l. 14. & Diodoro l. 6. c. 3. ab Homero Iliad. β. & de eadem vide Volaterr. l. 9. Sic dicta quòd ὀσμώδεσι ῥόδοισιν, *odoriferis roſetis* abundet. Vel ab eius nominis Nympha, Veneris & Neptuni, vel Oceani filia.

εὐθυμάχαν. Dor. pro εὐθυμάχην. Eſt εὐθυμάχης poëtica vox, quæ fortem & ſtrenuum bellatorem ſignificat, ab εὐθὺς *rectà*, & μάχη *pugna*, quaſi εἰς τὴν μάχην εὐθὺ ἐρχόμενος. Rectà enim ad prælium contendit vir fortis obuerſa fronte, nec terga dat vnquam. Vel εὐθυμάχης. ab εὐθὺς ſignificante *ſtatim* dici poteſt, *qui ad pugnam properat.* Id autem tribuitur ſtrenuo militi, vt Il. ν. Ἀέξεται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ. Hæc autem prima laus eſt Diagoræ: ſecunda eſt πελώριος, illa à fortitudine, hæc à corporis proceritate & mole: fuit enim quatuor cubitorum, & quinque digitorum ſtatura.

παρ' Ἀλφειῷ hoc eſt *in Olympia* vbi victoriam adeptus eſt. καὶ παρὰ Κασταλίᾳ hoc eſt, *in Pythone*: nam ibi fons eſt Caſtalius. Sic Diagoram laudat ab Olympijs, & Pythijs, quibus deuictis coronam accepit.

πυγμᾶς. Dor. pro πυγμῆς. Hoc refertur ad certamen Olympicum quo potitus eſt pugilem agens. Cuius victoriæ ἀμοιβὴν καὶ ἆθλον appellat ἄποινα. Quæ vox primaria, propriáque ſignificatione eſt λύτρον *redemptionis pramium.* Pecunia

quæ datur alicui, vt aliquem pœna liberemus, ſit ex α. priuat. & ποινὴ pœna, quaſi φοινὴ à φονὴ cædes mutato φ. in π. tenuem, & inſerto ι. quaſi ſit ποινὴ, ἡ ὑπὲρ φόνου ζημία, φονή τις οὖσα. Sic Homerus ἀπερείσι' ἄποινα vocat τὰ ὑπὲρ ἀπολυτρώσεως φόνου προσφερόμενα δῶρα. Deinde latiùs ſumitur pro δῶρον, ἆθλον, ἀμοιβὴ, vt hoc loco hymnum ſuum appellat πυγμᾶς ἄποινα, hoc eſt ἀμοιβὴν τῆς πυγμῆς, *premium pugilatus*. Sic Pyth. Od. 2. ἄποιν' ἀρετᾶς ὕμνον. Iſthm. 3. εὐκλεῶν ἔργων ἄποινα. & 8. Ισθμιάδος νίκας ἄποινα. & Nem. 7. μόχθων ἄποινα νέμειν. Cæterùm αἰνέσω, πυγμᾶς ἄποινα, patitur ellipſin præpoſitionis εἰς, ante ἄποινα, vt ſic interpreteris, *laudabo in pugilatus premium.*

πατέρα τε. Conſtruendum cum αἰνέσω, ἀπὸ κοινοῦ repetito. hoc eſt, *patrem etiam laudabo*. Petitur hæc laus patris à iuſtitiæ amore. Nam dicit Δαμάγητον ἁδόντα δίκᾳ hoc eſt ἀρεσὸν τῇ δίκῃ γεγονότα, ac proinde ὅσιον, καὶ δίκαιον. Is enim iuſtitiæ placet & gratus eſt, qui iuſtus & æquus eſt.

Ασίας εὐρυχόρου. Aſia ſpatioſa dicitur, ídque rectè: nam geographi maiorem Aſiam dimidia orbis terrarum parte conſtare, & reliquas duas, Europam nimirum & Africam magnitudine ſuperare tradunt. Sic autem locus hic eſt conſtruendus & exponendus, τοὺς κατοικοῦντας Ρόδον Ασίας εὐρυχόρου τρίπολιν νῆσον πλησίον τοῦ Εμβόλου. Cæterùm inſula hæc inter Aſiaticas inſulas tertia numeratur. De qua vide Plin. l. 2. c. 62. εὐρυχόρου legendũ per ſyſtolen pro εὐρυχώρου. Vt Epod. 3. Nem. Od. 10. εὐρυχόρου Σπάρτας.

τρίπολιν νᾶσον. Conſtat Rhodus Inſula tribus vrbibus, Lindo, Ialyſo, & Camiro, vnde Homerus

> Οἳ Ρόδον ἀμφενέμοντο διάτειχα κοσμηθέντες,
> Λίνδον, Ιηλυσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.

Vrbibus hæc data nomina ἀπὸ τῶν τοῦ Ηλίου υἱωνῶν: vt refert Triclinius, & Schol. iique à Cydippe ſunt ſuſcepti.

πὰρ Εμβόλῳ. Deſcriptio ſitus Rhodi. Rhodus è regione Lyciæ ſita eſt, vt refert Schol. Iuxta Lyciam verò vrbs Aricanda: prope quam eſt templum vocatum priùs Embolum, ob loci ſitum, quòd inſtar acuti nauigij, (id ἔμβολον Græci dicunt) in mare promineret. Poſtea verò τριήρης eàdem de cauſa dici cœpit, hoc eſt *triremis*. Eſt autem Doricum ἐμβόλῳ pro ἐμβόλου. Nam in tertia ſimpl. declin. ου per omnes caſus mutant in ω.

Αργείᾳ σὺν αἰχμᾷ. Hoc eſt δυνάμει, στρατιᾷ. Dicendo pro Αργείοις αἰχμηταῖς. Etenim reſpicere videtur ad Tlepolemum, qui cùm Licymnium auunculum interfeciſſet, fabricatis nauibus, contractáque iuuenum manu, patriam reliquit, & Rhodon ſe contulit, vbi trium eius vrbium regnum obtinuit. Oraculi autem monitu dicitur à Scholiaſte ἀποικίσαι τὸ Αργος, καὶ εἰς τὴν Ρόδον ἐλθεῖν.

παράφρασις.	στροφὴ β. κῶλ. ια.	μετάφρασις.
Volo igitur illis, nimirum Diagoræ, & Damageto, genus ab initio ad Tlepole-	ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶ-	*Volam illis ab initio à Tlepolemo communem annũtians compo-*

mum referens, communem hunc ſermonem tribuere Rhodijs omnibus, vt pote qui Tlepolemum patrem agnoſcant, ac proinde præpotentis Herculis præpotens ſunt progenies. Nam genus paternũ à Ioue Herculis patre profectum gloriantur : & maternum ab Aſtydamia Amyntoris filia deducunt. Cæterùm humanæ mentes innumeris erroribus implicatæ ſunt, & obnoxiæ : ita vt noſſe nemo nec comperire poſſit,

σαι λόγον, Ηρακλέος
εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. τὸ μὲν
γὰρ
πατρόθεν, ἐκ Διὸς εὔ-
χονται. τὸ δ' Αμυντορίδαι
ματρόθεν, Αστυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀνθρώ-
πων φρεσὶν ἀμπλακίαι
ἀναρίθμητοι κρέμανται.
τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν,

nere ſermonem Herculis potenti ſtirpi. Nam *à parte patris, ex Ioue gloriantur; à parte autem matris Aſtydameia* ſunt *Amyntorida. Circa autem hominum mentes errores innumeri pendent.* Hoc *autem impoßibile reperire,*

ἐξελλόγω. Digreſſio ad maiores Rhodiorum, qua docet vnde vtrumque genus, paternum ſcilicet, & maternũ deducant. Idque ſequutus, vt refert Scholiaſtes, Achæum hiſtoricum, quantum ad maternum genus. Paternum igitur refert ad Herculẽ, qui fuit Tlepolemi pater: ex Tlepolemo autem Rhodij originẽ traxerunt. Maternũ ad Aſtydamiam Amyntoris filiam. Cuius genealogiam ſic ordine texit hiſtoricus Achæus. Hyperochi filius fuit Eurypylus, Eurypyli Ormenus, cuius Pheres, cuius Amyntor, cuius Aſtydamia Tlepolemi mater. Amyntor autem ſuum quoque genus reducit ad Iouem. Verùm Homerus ex Aſtyochia Phylantis filia natum vult Herculi Tlepolemum 2. Iliad. verſ. 657.

τοῖσιν Ion. & poët. pro τοῖς. Quod videtur referri ad Diagoram, eiúſque patrẽ Damagetum, quos inter cæteros Rhodios, ortũ ducere oſtendit à Tlepolemo Herculis filio, ac proinde Iouis nepote. ἀρχᾶς Dor. pro comm. ἀρχῆς. Τλαπολέμου Dor. pro comm. Τληπολέμου: & γέννᾳ Dor. pro cõm. γέννῃ. Cæterùm obſcura hęc periodus nec à Scholiaſte, nec à Triclinio ſatis meo iudicio declarata, ſic videtur illuſtranda, βούλομαι οὖν τούτοις Διαγόρᾳ, καὶ Δαμαγήτῳ, γένος ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ Τληπολέμου διηγούμενος, κοινὸν τῇ Ηρακλέος εὐρυσθενεῖ γέννῃ, δηλαδὴ τοῖς Ροδίοις, ὡς καὶ Τληπολεμίδαις οὖσιν αὐτοῖς, ὀρθῶς ἀποδοῦναι λόγον. Pro τοῖσιν nonnulli non ineptè legunt τοίνυν.

πατρόθεν hoc eſt ἀπὸ vel πρὸς τοῦ πατρός. ματρόθεν. Dor. pro μητρόθεν. Hoc eſt ἀπὸ vel πρὸς τῆς μητρός. Et εὔχονται, hoc eſt καυχῶνται, αὐχοῦνται, vt Odyſſ. ξ. Εκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι.

ἀμφὶ δ'. Sententia qua Tlepolemi caſum honeſtè excuſare conatur : ſuo more etiam infortunia Heroum referens in laudes, quum ea vel ſententijs molliat, vel alia ratione excuſet. Porrò hæc gnome ſumpta eſt à proprio hominis. Nam èx Sopatri ſententia σύμφυτον τὸ ἁμαρτάνειν ἀνθρώποις *Congenitum eſt hominibus errare.* Et vt ait Rhianus

Η ἄρα δὴ μάλα πάντες ἁμαρτίνοοι πελόμεσθα,
Ανθρωποι.
Omnes profectò erramus animis homines.

Vnde vulgo dicimus *Humanum eſt errare.* Hinc inferre vult, ſiquidem humanæ mentes, innumeris erroribus inuoluuntur, non mirum eſſe ſi quippiam à Tle-

R

polemo ſit admiſſum imprudentiùs.

τοῦτο δ'. Alia gnome, etiam ad Tlepolemi caſum referenda. Qua cæcitatem humanæ mentis oſtendit, cui impoſſibile eſt antè ſcire quæ in poſterũ fors futura ſit, an permanſura ſit eadem fœlicitas, & an idem ad extremum nobis vtile ſit futurum. Sic Tlepolemus ante errorem & cædem Licymnij fortunatus erat, & ex ea cæde vtilitatem ſe capturum ſperabat, attamen fuga ſalutem ſibi quærere coactus eſt, & in calamitate verſari. Verùm hoc exilium quod ei tum fuit acerbum, viam ipſi muniuit & ſtrauit ad maiorem gloriam & fœlicitatẽ, quàm fuerat prior. Nam oraculi monitu Rhodum petijt, & in Rhodios regnum obtinuit. Ἀμάχανον Dor. pro ἀμήχανον. Hoc eſt ἀδύνατον.

παράφρασις.

an fœlicitas qua quis in præſentia fruitur, ad vitæ finem vſque ſit permanſura. Etenim hic Tlepolemus qui coloniam olim in hanc Rhodi inſulæ terram deduxit, Licymnium Alcmenæ fratrem nothum duro oleæ baculo percuſſum, iratus interfecit Tirynthi, quum ex Mideæ matris ædibus exiret. Quo ex facinore cõperimus animi perturbationes cadere etiam in ſapientes viros, illóſque, vt tum Tlepolemus, in magnos errores ab ijs impelli. Hac autem cæde perpetrata cõſuluit oraculum Apollinis.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ὅ,τι νῦν, καὶ ἐν τελευ-
τᾷ, φέρτατον ἀνδρὶ τυ-
χεῖν.
καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασί-
γνη-
τον νόθον σκάπτῳ θένων
σκληρᾶς ἐλαίας, ἔκταν' ἐν
Τί-
ρυνθι Λικύμνιον, ἐλ-
θόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας,
τᾶσδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολω-
θείς.
αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ
παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. μαν-
τεύσατο δ' εἰς θεὸν ἐλθών.

μετάφρασις.

quod nunc optimum eſt homini, & in fine conſequi. Etenim Alcmenæ fratrem nothũ baculo percutiens dura olea interfecit apud Tiryntha Licymnium, reuerſum ex ædibus Mideæ, huius quondam terræ conditor iratus. Mentis autem perturbationes impellunt in errorem etiam ſapientem. Oraculum autem conſuluit, ad Deum cùm veniſſet.

ὅ,τι νῦν. Hæc duo prima cola cohærent cum vltimo ſuperioris ſtrophes, quæ ſic proſa declares, Ἀδύνατόν ἐστιν εἰδέναι, εἰ ὅπερ ἐπὶ τοῦ παρόντος κράτιστον συμβέβηκεν ἀνθρώπῳ, τούτου καὶ μέχρι τελευτῆς τεύξεται.

καὶ γὰρ. Facti narratio, qua oſtendit quo caſu impulſus Tlepolemus, inſulam Rhodũ petiuerit. Nimirum cùm occiſo Licymnio auunculo patriam fugeret. Huius autem cædis cauſam alij aliam dicunt. Triclinius dicit orto diſſidio inter vtrumque Tirynthi, Tlepolemum procul emiſſo fuſte oleagino Licymnium occidiſſe. Alios verò imprudentiæ necem hanc tribuere. Tlepolemus, inquit, bouem ferire volens, baculo eminus emiſſo aberrauit, & percuſſum Licymnium occìdit. Prioris ſententiæ rationem ſequi videtur Pindarus ſi circunſtantias diſpiciamus Etenim hunc ira percitũ id perpetraſſe dicit: vnde colligit Scholiaſtes eum ſponte, vel glorię, vel regni affectatione in Licymnium inſurrexiſſe. Deinde tempus notat facti: nempe cùm exiret è Mideæ domo Licy-

mius : vnde apparet à Tlepolemo quæſitam fuiſſe occaſionem , & opportunitatem. Præterea notat inſtrumentum ad cædem perpetrandam aptum, ſcilicet fuſtem oleaginum durum,quem procul dubio conſultò ferebat. Locus etiã indicatur Tiryns,quæ vrbs eſt in Argia. Vide huius hiſtoriæ narrationem in catalogo nauium Il.2.In quem locum ſcribens Euſtathius, errore quodam id factum interpretatur. Quum videret, inquit, Tlepolemus ſenio confectum Licymnium , manu negligenter à famulo duci, fuſtem in famulum vibrauit , qui cùm plagam euitaſſet, percuſſus eſt ſenex , & inuito Tlepolemo trucidatus.

Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον. Quæritur quomodo Licymnius ſit nothus Alcmenæ frater : quod ſic ſoluit Scholiaſtes & cum eo Triclinius. Electryon Lyſidicen Pelopis filiam habuit vxorem legitimam, ex eáque ſuſcepit Alcmenam, ſed Licymnium ex Midea pellice, muliere Phrygia.

σκάπτῳ Dor.pro *σκήπτρῳ*. & *θένων* pro *τύπτων*. *σκῆπτρον* etiam pro *ῥάβδῳ*, ſeu *ῥοπάλῳ* ſumit. Pro *θένω* dicitur & *θείνω*. vide lexica.

ἐκ θαλάμων Μιδέας. Hoc eſt *ἐξ οἰκίας Μιδέας τῆς αὐτοῦ μητρός.* Eſt & Midea vrbs in Argia.

τᾶσδέ ποτε. Hoc eſt *ταύτης.* & Dor. *τᾶσδε* pro *τῆσδε.* Hoc autẽ eſt referendum ad Tlepolemum & ad Rhodum : nam oraculi monitu hanc in terram Tlepolemus coloniam deduxit, vbi cùm inter ſe diſſidentes ciues reperiſſet, alteri parti ſeſe adiunxit, ac tandem rex creatus eſt. Quò dignitatis euectus, Inſulam, vt credibile eſt, multis modis ornauit.

αἱ δὲ φρενῶν. Continuæ orationi interſeritur hæc gnome, qua excuſet factum ira perpetratum. Deducitur autem argumentum à maiori hoc modo: *Sapientes interdum animi perturbatione, vt eſt ira, odium, & id genus, vincuntur. Non mirum ergo videri debet ſi Tlepolemus aliquid humana fragilitate eſt paſſus.* Vel etiam voluit innuere ſapientem fuiſſe Tlepolemum , hoc modo. *Siquidem ira percitus Licymnium occidit Tlepolemus, videmus animi perturbationes etiam ſapientem virum, qualis ille fuit, à recto rationis tramite dimouere.* Hoc ſignificare voluerunt qui prouerbium hoc excogitarunt tritiſſimum ore vulgi , *Non eſt tam bonus, qui non caſpitet , equus.* Vel etiam innuit iram viris quoque ſapientibus prudentiam demere: vnde Eurip. in Med. *θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.*

μαντεύσατο. Negligitur augmentum. Tranſit autem à facto ad conſilium. Poſtquam enim interemit auunculum, volens nolenſ-ve, conſuluit Apollinem. Quare iam inſtituitur narratio eorum quæ cædem ſequuta ſunt.

παράφρασις.	*ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.*	*μετάφρασις.*
Qui Deus aureis comis inſignis, reſpondẽs ex odoratis templi adytis, ei ſignificauit, vt relicto Argiuo ſolo , claſſe ſe conferret ad Rhodum inſulam mari cin-	τῷ μὲν ὁ χρυσοκόμας εὐώδεος ἐξ ἀδύτου , ναῶν πλόον εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς σέλλειν ἐς ἀμφιθάλασσον	*Huic quidem auricomus ille* Deus *odorato ex adyto , nauium curſum dixit Lernæo à littore vt deduceret*

ſtam : vbi aliquando Iupiter magnus ille Deorum rex, aureo pluens imbre vrbem irrigauit: quum arte Vulcani, æreáque eius ſecuri iuſſit grauidum ſibi caput aperiri, ex quo ingenti cum clamore, qualis eſt bellantium, impetu proſiliens Minerua, cœlum, terrámque ad horrorem vſque perterrefecit.

νομόν. ἔνθά ποτε
βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας
χρυσαῖς νιφάδεσσι πόλιν,
ἁνίχ' Ἁφαίστου τέχναισι
χαλκελάτῳ πελέκει
πατέρος Ἀθηναία κορυφὰν κατ' ἄκραν
ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν ὑπερμάκει βοᾷ.
οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ γαῖα μάτηρ.

ad vtrinque mari cinctã regionẽ. Vbi quondam irrigauit Deorum ille rex magnus aureis niuibus vrbem, quando Vulcani arte ex ære ducta bipenni Minerua vertice ex ſupremo patris proſiliens, vociferata eſt ingenti clamore. Cœlum autem horruit ipſam, & terra parens.

τῷ μὲν. Eſt oraculi explicatio, quo monetur ab Apolline Tlepolemus vt relicto Argiuo ſolo, Rhodum verſus nauiget. Hic articulus τῷ ſumitur loco pronominis τούτῳ. Et ὁ χρυσοκόμας Dor. pro comm. χρυσοκόμης. *auricomus*, eſt Apollo, qui ſic ab aureo capillo vocatur: *hoc eſt*, à radijs ſolaribus, qui colorem auri referunt. Etenim Apollo & Sol poëtis idem ſunt.

εὐώδεος ἐξ ἀδύτου. Ex adytis & penetralibus templi Deus & ſacerdotes reſponſa dabant. Vnde Herodot. l. 1. λέγεται φωνὴν ἐκ τοῦ ἀδύτου γενέσθαι. Et Virg. Aen. 2.

Iſque adytis hæc triſtia dicta reportat.

Ducitur τὸ ἄδυτον ex α priuat. & δύω. *ſubeo*, Nam erat locus templi ſecretior, ad quem nulli niſi ſacerdoti patebat aditus. εὐώδης dicitur ἀπὸ τῶν θυμιαμάτων, quibus bene olebat.

ναῶν πλόον. Hoc eſt, ἔχρησεν αὐτῷ διὰ πλοίων ὁρμᾶν ἀπ' Ἄργους εἰς τὴν χώραν τῆς νήσου τῶν Ῥοδίων. Hic Lernæum littus ipſum Argos ſignificat, vel à fonte Lerna, vel à luco eius nominis, in quo hydra fertur delituiſſe: vel etiam ab vrbe. στέλλειν. Dor. pro comm. στέλλειν vt 1. Od. γαρύεν pro γαρύειν. alij pro στέλλειν legunt εὐθῦναι.

ἐς ἀμφιθάλασσον νομὸν, hoc eſt εἰς τὸν τόπον ὑπὸ τῆς θαλάσσης περιλαμβανόμενον. Vno vocabulo, εἰς τὴν Ῥόδον. Cæterùm νομὸς hic ſumitur pro τόπος ſeu χώρα, cuius exempla vide in Lexicis.

ἔνθά ποτε. Hoc eſt ὅπου ποτὲ ὁ Ζεὺς ἔβρεξε τὴν πόλιν χρυσὸν ὕων. Locum non ſolùm à ſitu, ſed ab alijs etiam notis deſignat, nempe à notiſſima fabula, quæ ferebat Iouem aurea pluuia Rhodum irrigaſſe. Vnde Homer. 2 Il.

Καί σφισι θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε κρονίων.

Vbi annotat Euſtath. Rhodios Mineruæ è Iouis cerebro natæ primos omnium ſacra feciſſe. Ideóque Iouem aurea nube ſupra Rhodum inſulam extenſa aurum pluiſſe.

βρέχε. Neglecto augmento pro ἔβρεχε 3. perſ. imperf. quod pro Aoriſto ſumitur. θεῶν βασιλεὺς Periphraſis Iouis, ὃς θεοῖς καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, vt canit Homer. νιφάδεσσι. Ion. & poët. pro νιφάσι. Niues appellat, quod alij in hac fabula pluuiã. Idque fortè cõſulto facit, quia materiã ſolidã melius repræſentare videtur Niues.

ἀνίχ. Dor. pro ἰωὴχ. & Αφαίϛου. Dor. pro Ηφαίϛου. Fabulam aureæ pluuiæ, alia fabula illuſtrat, dum notare vult tempus quo Rhodijs aurum pluit: vnde & Claudianus poëta.

Auratos Rhodijs imbres naſcente Minerua
Induxiße Iouem perhibent.

Quæ de Minerua fabulantur vide apud Lucianum, Natal. Comit. alióſque Mythologos. & Strab. l. 14.

χαλκελάτῳ. hoc eſt ἐκ τοῦ χαλκοῦ ἐληλαμένῃ *ex ære ducto facta*, hoc eſt *ærea*. Dicit Vulcanum Ioui Mineruam è cerebro parienti fuiſſe obſtetricatam, ídque multorum ex ſententia: qua de re apud Lucianum feſtiuus extat dialogus. Alij hoc opus Palamaoni, alij Mercurio, alij Prometheo tribuunt, vt ait Scholiaſtes.

Αθαναία. Dor pro Αθηναία. Homero dicitur Ion. Αθηναίη. & abiecto ι. factáque craſi Αθηνᾶ communiter.

κορυφαὰν: Dor. pro κορυφὴν. Hinc autem quod dicitur è Iouis cerebro nata, Plutarchus eam κορυφαγενῆ vocauit. ἀνορούσασα hoc eſt ἀνορμήσασα. à verbo poët. ἀνορούω. vide in Lexicis.

ἀλάλαξεν. Hoc eſt πολεμικὸν ἐβόησεν. vt interpretatur Triclinius. Nam verbum ἀλαλάζω deducitur ab ἄλαλα quod bellantes exclamant: vnde ἀλαλαγὴ *clamor bellicus hoſtium concurrentium*.

ὑπερμάκει βοᾷ. Dor pro comm. ὑπερμήκει βοῇ. Hoc autem clamore quem per ἀλαλάζειν, τοῦτ' ἐστιν, ἀναβοᾶν, denotat, innuere voluit poëta bellicoſam fuiſſe Deam Palladem Mineruam.

οὐρανὸς δ'. Hyperbole, quā magnitudinem clamoris exaggerat. ἔφριξε. hoc eſt ἐφοβήθη. & γαῖα μάτηρ. Nimirum rerum omnium parens terra: quam & Deorum matrem finxerunt poëtæ, & Opem appellauêre, item Rheam.

παράφρασις.

Tunc autem quum Iupiter erat pariturus, Deus ille Hyperionis filius Sol, qui ſuo lumine homines illuſtrat, Rhodijs dilectis filijs mandauit, rem illam, ſcilicet Mineruę natiuitatem, diligenter obſeruarent, vt Deæ primi aram conderent: & ſacra facerent, quibus animum patris & puellæ armipotentis exhilararent: cùm futurum eſſet, vt qui hoc primi feciſſent, habitaturam apud ſe Deam retinerent.

στροφή. γ. κῶλ. ια.

τότε καὶ φαυσίμβροτος
δαίμων Ὑπεριονίδας
μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος παισὶν φίλοις,
ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν
βωμὸν ἐναργέα, καὶ
σεμνὰν θυσίαν θέμενοι
πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν, κόρᾳ τ' ἐγχειβρόμῳ· ἐν δ' ἀρετὰν
ἔβαλεν, καὶ χάρματ' ἀνθρώποισι Προμαθέος αἰδώς.

μετάφρασις.

Tunc & illuminator mortaliū Deus hyperionides, futuram mādauit obſeruare neceßitatē filijs charis, vt Deæ primi conderent aram conſpicuam, & venerādo facto ſacrificio, patríq; animū oblectarēt, puellæq; haſta frementi. Virtutem autem iniecit, & gaudia hominibus, venerandus Prometheus.

Verùm vt venerandus Prometheus, conſilijs quidem virtutem & lætitiam animo immittit humano:

τότε. Præcognito Iouis partu Sol ſiue Apollo iubet Rhodios dilectos filios vt primi aram ſtruant, & ſacra faciant Mineruæ: quia futurum erat vt à quibus Minerua iuſto ſacrificio culta eſſet, ibi habitaret. Rhodij autem aram quidem extruxêre, ſed ignem non attulêre. Ideò cum ignem attuliſſent Athenienſes, apud illos habitare voluit. τότε. Nimirum ὅτε ὁ Ζεὺς ἔμελλεν τίκτειν.

φαυσίμβροτος. Epitheton Solis à φαῦσις h.e. φῶς *lux*, & βροτὸς *mortalis*. q.d. φαῦσιν φέρων τοῖς βροτοῖς. Vox φαῦσις deducitur à φαύω Aeolico inſerto υ. pro φάω. τὸ φαίνω. hoc eſt λάμπω. Apud Homer. Heſiod. φαεσίμβροτος idem dicitur.

Ὑπεριονίδας. Dor. pro comm. Ὑπεριονίδης. Patronymicum nomen ab Ὑπερίων: de quo vide Theogon. Heſiodi. Fabulæ locum dedit, quod Hyperion quidam inſignis Mathematicus, Solis & Lunæ, aliorúmque ſyderum motus diligenter obſeruauit, & præcepta ſuis de ijs reliquit: vnde Solis pater eſt dictus, & Sol ab eo Ὑπεριονίδης, ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἰέναι.

μέλλον χρέος. Hoc eſt μέλλον πρᾶγμα, *rem futuram*, vt exponit Scholiaſtes. Nimirum τῆς Ἀθηνᾶς τὴν γένεσιν: & vt Triclinius πρᾶγμα ἐξ ἀνάγκης γενησόμενον, ἤγουν γέννησιν τῆς Ἀθηνᾶς. Vel vt idem dicit τὸ μέλλον χρέος διὰ τοῦτο λέγει, διότι ἀναγκαίως ἔμελλεν ἐκεῖ τὴν θεὸν οἰκήσειν, ἐν οἷς αἱ πρῶτοις θυσίαι γένωνται. Hoc eſt *futuram neceßitatem ob id dicit, quod erat neceßariò futurum, vt apud eos habitaret Dea à quibus primùm facta eßent ſacra.*

παισὶν φίλοις. Dicit Scholiaſtes hos eſſe Ochimum & Cercaphum. In genere Rhodios intellige.

ὡς ἂν θεᾶ. Iubet vt primi Mineruæ ſacra faciant, ob cauſas iam dictas. Sed cùm Rhodij arcem conſcendiſſent ignis obliti, contigit vt Athenienſes primi ſacrificarint: apud quos quondam habitauit Dea. Nihilominus honorauit Rhodios, qui ob id ſine igne ſua ſacra peragunt: & quibus Iupiter animum quem oſtenderant boni conſulens, aureum imbrem effudit, nimirum diuitias immiſit.

βωμὸν ἐναργέα. Hoc eſt περιφανῆ, καὶ τῇ κατασκευῇ πολυτελῆ τυγχάνοντα. σαμαίν. Dor. pro comm. σημαίνω. De verbo ἰαίνω dixi antea.

κόρα τ' ἐγχειβρόμῳ. Periphraſis Palladis, quam appellat haſta frementem, quia ſimul atque in lucem venit, armata quatiebat haſtam. Vox ἐγχειβρόμος componitur ex ἔγχος *haſta*, & βρέμω *fremo*. Dici poteſt *armipotens*, & *armiſona*, idque perpetuo epitheto. Nam vt Iliad. ε. legimus, πολεμήια ἔργα non Veneri, ſed ταῦτα δ' Ἄρηϊ θοῷ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.

ἐν δ' ἀρετάν. Per tmeſin pro ἐνέβαλεν. & ἀρετάν. Dor. pro ἀρετήν. Hoc eſt ἐπέβαλε δ' ἀρετὴν καὶ ἡδονὴν τοῖς ἀνθρώποις ἡ περὶ πράγματα πρόγνωσις. Porrò eſt gnome per antitheſin qua prudentiam & obliuionem in iiſdem Rhodijs opponit, ſub notiſſimo Promethei nomine, etiam ſubintellecto Epimetheo. In hoc prudentes fuêre Rhodij, ac proinde Promethei, quòd præmoniti ſe accinxerunt ad ſacra facienda Mineruæ: ſed rurſus in eo obliuioſi ac proinde Epimethei, poſt factum ſapientes, quòd arcem conſcenderunt non allato igni: adeò vt ab Athenienſibus fuerint occupati. Hoc etiam declarabit paraphraſis.

Περμαδίοις αἰδώς. Dor. pro Περμηθίως. & hæc phraſis eſt qualis illa βίη Πριάμοιο, ſeu Ηρακλέος. vel aliorum id genus. & dicitur pro αἰδοῖος vel αἰδέσιμος προμηθεύς.

παράφρασις.

ſed interdum accedit obliuionis improuiſa nebula, quæ mentes hominum à recta rei gerendæ ratione auocat. Sic huius quidem rei præſcientia, animos illorum ſtudio Deæ lætos reddidit: ſed obliuio effecit vt aliquid ad rem gerendam neceſſarium deeſſet. Etenim Rhodij, quum in arcem aſcenderunt, ſacra in templo ibi extructo facturi, ignem non habuerunt. Quo quanuis caruerunt in peragenda re ſacra: nihilominus Iupiter & Minerua ſtudium boni conſulentes, ille adducta nube flaua, aureum imbrem effudit: hæc verò Dea cæſiis oculis artem omnem ipſis præbuit, & ſtatuariam in primis.

ἀντιστροφὴ κῶλ. ια.

ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ
λάθας ἀτέκμαρτον νέφος,
καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρ-
θὰν ὁδὸν γ᾽ ἔξω φρενῶν.
καί τοι γὰρ αἰθούσας ἔχοντες
σπέρμ᾽ ἀνέβαν φλογὸς οὔ.
τεῦξαν δ᾽ ἀπύροις ἱεροῖς,
ἄλσος ἐν ἀκροπόλει, κείνοισι μὲν
ξαν-
θὰν ἀγαγὼν νεφέλαν,
πολὺν ὗσε χρυσόν· αὐτὰ
δὲ σφιν ὤπασε τέχναν

μετάφρασις.

ſed ſuperuenit quædam & obliuionis improuiſa nubes, & auertit rerum rectam viam extra mentem. Etenim Rhodij *aſcenderunt quanuis non habentes ardentis ſemen ignis. Verùm dum inſtruunt ſacrificiis igni carentibus aram in arce: illis quidem flauam adducens nebulam multum pluit aurum. Ipſa autem ipſis præbuit vt in arte*

ἐπὶ μὰν βαίνει. Per tmeſin pro ἐπιβαίνει. λάθας Dor. pro comm. λήθης. ἀτέκμαρτον hoc eſt ἀπροσδόκητον. q. d. ἀλλ᾽ ἐνίοτε καὶ τοῖς προμήθειαν λαβοῦσι, λήθης ἐπιβαίνει νέφος ἀπροσδόκητον. Quod de Rhodijs intelligendum, qui à ſole quidem præmoniti, vt Mineruæ ſacra facerent, ſimul atque nata eſſet, id quidem meminerunt, ſed, quod erat potiſſimum, ignis obliti ſunt: ſine quo, quanuis alioqui neceſſario, ſuo ſacra peregerunt.

παρέλκει. Hoc eſt, *auellit*, vt apud Plutarch. in Themiſt. παρέλκειν ἀκόντισμα, *auellere telum*, legimus. Tranſlatum igitur ab ijs quæ alicunde auelluntur. ὀρθὰν Dor. pro ὀρθὴν. & ὁδὸν pro μέθοδον.

αἰθούσας. genit. fœm. Dor. pro comm. αἰθούσης, hoc eſt καυστικῆς. Eſt autem participij verbi αἴθω. ἀνέβαν. 3. perſ. plur. Aor. 2. ἀνέβην. effertur poët. 3. perſ. pro com. ἀνέβησαν. σπέρμα φλογὸς periphraſis ignis, vt apud Homerum σπέρμα φλογὸς σώζων. Hìc οὐ vltimo loco ponitur, quod eſt conſtruendum ſic primum, οὐκ ἔχοντες σπέρμα φλογός.

τεῦξαν. Neglecto augmento pro ἔτευξαν. Aor. 1. ἔτευξα verbi τεύχω. hoc eſt, κατεσκεύασαν ἐν τῇ ἀκροπόλει ναὸν σὺν θυσίαις ἀπύροις.

κείνοισι μὲν. Iupiter accepta Rhodiorum pia voluntate, remuneratione illos dignatur: & quia eſt δωτὴρ ἐάων, imbrem aureum ipſis pluit, hoc eſt, opes immittit. Præterea Pallas Minerua idem erga ſe ſtudium boni conſulens eis artes, ac in primis Statuariam communicauit. Hìc κείνοισι poët. pro ἐκείνοις, & ξανθὰν νεφέλαν. Dor. pro ξανθὴν νεφέλην. & ἀγαγὼν Part. Aor. 2: ἤγαγον per reduplicationem Atticam pro ἦγον, quæ & in modis obſeruatur. Item αὐτὰ. Dor. pro αὐτή. Nimirum Minerua, & τέχναν. Dor. pro τέχνην.

παράφρασις.

in qua manibus induſtriis optimè exercenda ſic excelluerunt, vt mortales omnes ſuperarint. Eorum autem artificum præſtantia cernebatur in operibus eximijs, quæ paſſim in compitis vrbis extabant, tam ſcitè elaborata, vt viuis & gradientibus ſimilia viderentur. Atque hinc Rhodijs obtigit ingens gloria: quibus ad hanc artem natura bene comparatis, acceſſit inſtitutionis à Minerua acceptæ complementum. Et certè perfectiora edit opera, quiſquis ingenij dexteritatem arte expoliuit. Siquidem qui præceptis ingenium excoluit, maiorē ſolertiam doli expertem adipiſcitur. Cæterùm veteres poëtarum fabulæ ferūt, Rhodum inſulam, quum Iupiter, aliique Dij terram partiebantur, nondum in mari alto manifeſtam extitiſſe: ſed in ſalſas profunditates immerſam latuiſſe.

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

πᾶσαν ἐπιχθονίων
γλαυκῶπις, ἀριστοπόνοις χερσὶ
κρατεῖν.
ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόν-
τεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι
φέρον. ἦν δὲ κλέος
βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία
μείζων ἄδολος τελέθει.
φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαὶ
ῥήσιες, οὔπω ὅτε
χθόνα δατέοντο Ζεύς τε, καὶ
ἀθάνατοι
φανερὰν ἐν πελάγει
Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ·
ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον
κεκρύφθαι.

μετάφρασις.

omni terreſtres homines, caſiis oculis Dea, manibus optimè laborantibus ſuperarent. Opera autem mortalibus gradientibus ſimilia via vrbis *ferebant. Erat autem gloria ingens. Edocto autem & ſapientia maior expers doli eſt. Narrant autem hominum priſci ſermones nondum quando terram partiebātur Iupiter & immortales, manifeſtam in profundo maris Rhodum fuiſſe, ſed ſalſis in profunditatibus inſulam occultatam fuiſſe.*

πᾶσαν. Minerua, hoc eſt φρόνησις, Ingenium ipſis hoc dedit, vt in omni arte ſuperarent alios homines qui in terris degunt: præſertim verò laudat ipſos à Statuaria.

ἀριστοπόνοις. Hoc eſt ἄριστα ἔργα διαπονοῦσι. Eſt etiam epitheton apis apud Phocylidem.

ἔργα δὲ. Exponit quomodo manus Rhodiorum ita fuerint induſtriæ. Nimirum quia in Statuaria ſic excelluêre vt imagines quaſi viuæ apparerent. Dicit autem Scholiaſtes, Rhodios huius artis fuiſſe inuentores: & Ariſtarchum affirmare, Pindarum hæc à Dædalo ad Rhodios artifices transferre, qui talia fingebant opera. Polemonem etiam referre, apud Chios quidem vinctum fuiſſe Bacchum: & apud Erythręos Dianæ ſimulachrum: vnde fama increbruit, ſtatuas non ſtare in loco, ſed ſæpius ambulare.

ζωοῖσιν. Dat. plur. poët. pro ζωοῖς, ἑρπόντεσσιν. Dat. Ion. & poët. pro ἕρπουσι à partic. ἕρπων, verbi ἕρπω. κέλευθοι, hoc eſt ἄμφοδα, *compita*, in quibus poſitæ erant ſtatuæ multæ. Dicit Plin. c.7. l.34. ſuis temporibus tria ſignorum millia Rhodi fuiſſe.

κλέος βαθὺ, hoc eſt μέγα. Inter cæteros Rhodiorum artifices Protogenes fuit celeberrimus, ob quem Rhodum Demetrius non incendit, ita vt

dum

dum eius picturæ parceret, eum victoriæ fugerit occaſio. author Plin. l. 34.c.10. Nuncupantur inter eximios ſculptores, Ageſander, Polydorus, & Athenodorus Rhodij.

δαέντι. Rectè etiam in genitiuo diceretur *δαέντος* à *δαείς* partic. Aor. 2. *ἐδάην* verbi *δαίω*. Hæc autem gnome ſic declaranda, *τῷ δὲ μαθόντι ἐυφυῶς ὑπάρχει σοφία μείζων καὶ ἁπλῆ*. Sic Rhodij natura ad Statuariam comparati, addita Mineruæ inſtitutione, proinde coniunctis natura & arte, præſtantiſſimi artifices euaſerunt. De arte & natura vide quæ annotauimus Od. 2. ſtroph. 5.

ἄδολος expono *ἁπλῆ* *ſimplex, ingenua, ſine dolo.* *τελέθει*. 3. perſ. à verbo *τελέθω* poëtico pro comm. *εἰμί*.

φαντὶ. Dor. pro *φασὶ* 3. perſ. plur. à verbo *φημί*. Hîc fabulam illam exponit de origine Rhodi; quomodo in ſortem Apollini ceſſerit.

παλαιαὶ ῥήσιες: Hoc eſt *παλαιοὶ λόγοι ποιητῶν*. Nam teſte Scholiaſte, cùm nondum extarent ſcriptores hiſtoriarum, poëtæ acceptis ijs quæ in vrbibus facta erant, idque à ſenioribus quibus innotuerant omnia per longinquitatem temporis, hiſtorias verſibus mandabant.

δατέοντο. Neglecto augmento pro *ἐδατέοντο* 3. perſ. imperfect. plur. à verbo *δατέομαι*, *diuido, partior*, *μερίζω*, *διανέμω*. A poëtis vſurpatur vt in Theogo, Heſiodi, *ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται*. Vide magn. Etymol.

πελάγει. De voce *πέλαγος* Dicam obiter Etymologon petere etymon hinc quaſi deducatur à *πῆλε τῆς γῆς*. vt ſit *πέλαγος* quaſi *πήλαγος*. Eſt enim altum, maris pars remotior à terra, vnde etiam *πέλαγος* dictum putant *μὴ πέλας τῆς γῆς ὄν*. Hinc *πέλαγος τῆς θαλάσσης* *profundum maris*: quale nempe eſt in medio. Sed petendum putem etymon ab Hebraico verbo *pilleg* diuiſit. vnde *peleg* riuus.

παράφρασις.	*ϛροφὴ δ΄. κῶλ. ια.*	*μετάφρασις.*
Sed cùm Sol abeſſet interim dum altero in Hemiſphærio curriculum abſoluebat, nullus Deorum meminit illi relinquendam eſſe ſortem: Deúmque illum qui ſuis radijs omnia repurgat & illuſtrat, regionis exortem prætermiſerunt. Quod cùm Ioui in memoriam reuocaſſet, Iupiter ſortitionem iterare ſtatuebat. Sed Sol non paſſus eſt: quia dixit ſe videre in cano mari è fundo ſeſe attollentem terram, quæ multis hominibus alendis eſſet idonea, & iucunda pecudibus pabula procreare poſſet.	ἀπεόντος δ᾽ οὔτις ἔν- δειξεν λάχος ἀελίου. καί ῥά μιν χώρας ἀκλά- ρω- τον λίπον θ᾽ ἁγνὸν Θεόν. μνασθέντι δὲ, Ζεὺς ἄμπαλον μέλ- λεν θέμεν. ἀλλά μιν οὐκ εἴασεν· ἐπεὶ πολιαῖς εἶπέ τιν᾽ αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν πεδόθεν πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώ- ποισι, καὶ εὔφρονα μήλοις.	*Abſentis autem nemo indicauit ſortem Solis: atque illum regionis exortem reliquerunt caſtum Deum. Recordato autem Iupiter reſortitionem erat facturus: ſed ipſi non permiſit: quoniam cano dixit aliquam ſe videre in mari creſcentem è fundo maris terram multialtricem hominibus, & ſuauem pecudibus.*

ἀπόντος. Abſente Sole videlicet, cùm ſub terra eſſet, aliud Hemiſphærium illuſtrans, ſuúmque curriculum emetiens.

ἐπς. Hoc eſt οὐδὲ εἷς ſcilicet τῶν Θεῶν. & ἔνδειξεν pro ἐνέδειξεν, hoc eſt ὑπέμνησε videlicet τὸν Δία *Iouem*, ὥστε αὐτῷ τὴν μοῖραν φυλαχθῆναι. *vt ipſi ſors ſeruaretur.*

ἀελίου. Dor. pro comm. poët. ἠελίου. ab ἠέλιος pro ἥλιος.

καί ῥά μιν. Hoc eſt, καὶ ἀμοιρον χώρας κατέλιπον αὐτόν. Hic ἀκλάρωτον pro ἀκλήρωτον ex α. priuat. & κληρωτὸς *ſorte factus*. λίποντο. neglecto augmento pro ἐλίποντο. Aor. 2. med. verbi λείπω.

ἁγνὸν Θεόν. Caſtum Deum, appellat Solem ab effectu, quòd poſſit ſuis radijs purum reddere, non quòd per ſe ſit purus, inquit Schol. & Triclinius.

μνασθέντι. Dor. pro μνησθέντι. nempe τῷ ἡλίῳ. & ſimplex pro compoſito ἀναμνησθέντι. Hoc eſt εἰς ἀνάμνησιν ἐλθόντι.

ἄμπαλον. Vox ἄμπαλος eſt poëtica, per ſyncopen pro ἀνάπαλος ex ἀνά, quæ particula in compoſitione ſignificat iterationem, & πάλος, hoc eſt, κλῆρος, vel κλήρωσις *ſors, ſortitio*: & ἀνάπαλος proinde ſumitur pro communi ἀνακλήρωσις *repetita ſortitio*. μέλλεν neglecto augmento pro ἔμελλεν. & θέμεν Ion. & Dor. pro θεῖναι. Iouem autem hic vt æquitatis regulam proponit: qui alium ſua ſorte nolit fraudari.

ἀλλ' οὐ. Nimirum ὁ ἥλιος τὸν Δία. Non permiſit Sol Ioui vt ſortitionem iteraret: ratio ſequitur, quia vidit terram aquis obrutam, quæ ſi emergeret, alendis hominibus multis, & pecudibus eſſet idonea.

πολιᾶς. De hoc maris epitheto, vide quæ annotauimus in πολιᾶς ἁλός, antiſtr. 3. Od. 1. θαλάσσας Dor. pro θαλάσσης & αὐξομέναν. Dor. pro αὐξομένην. deinde πεδόθεν. Hoc eſt ἀπὸ τοῦ πέδου, nimirum τοῦ πυθμένος.

πολύβοσκον. Vox poëtica πολύβοσκος hoc eſt πολλοὺς βόσκων ſeu τρέφων: pro qua etiam dicunt πολυβότειρος. Aliud attributum huic ſolo εὔφρονα μάλοις hoc eſt ἐπιτηδείαν πᾶσι ζώοις ἀλόγοις. Dor. μάλοις pro comm. μήλοις.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κώλ. ια.	μετάφρασις.
Tum protinus exegit à Lacheſi, aureo reticulo inſigni, vt porrecta manu per Stygiam paludem, maximum & ſanctiſſimum Deorum iuramentum iuraret nec falleret, ſed cum Ioue annueret, inſulã illam quum è mari emerſiſſet, & in lucem prodiiſſet, ſibi pro præmio in ſortem obuẽturã. Hæc autem petitio optatum euentum eſt ſortita. Vtq; vera loquebatur Sol quũ dicebat ſe in mari profundo videre terram, ſeſe ad emer-	ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν χεῖρας ἀντεῖναι· Θεῶν δ' ὅρκον μέγαν μὴ παρφάμεν· ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι, φαεινὸν ἐς αἰθέρα μιν πεμφθεῖσαν, ἑᾷ κεφαλᾷ ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. τελεύταιι- σαν δὲ λόγων κορυφαὶ, ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι. βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς	*Iuſsit igitur ſtatim aureo redimitam reticulo Lacheſin manus porrigere, Deorumq́; iuſiurandũ magnũ nõ fallere: ſed cũ Saturni filio annuere, lucidũ in aethera ipſam emiſſã, ſuo capiti in poſterũ præmiũ fore. Perfecta autem fuerũt verborũ capita in veritate cadẽtia. Emerſit enim ex mari humido*

gendum attollentem: ſic eã poſtulatã impetrauit. Atq; emerſit quidẽ è mari humido inſula

ἐκέλευσεν. Apollo, ſiue Sol pro ſua portione Rhodum petit, à Ioue & Lacheſi ad magnum iuramentum adactis. Statim autem impetrata petitione, inſula è mari emergit. Rectè autem Λάχεσιν proponit, quia de ſorte περὶ τῆς λάχεος hoc eſt τῆς κλήρου eſt ſermo. Illa enim Dea dicitur ἀπὸ τοῦ λαγχάνειν. Appellat illam χρυσάμπυκα hoc eſt τιμίαν: decus enim addit ornamentum. De hac voce antea diximus.

χεῖρας ἀντεῖναι pro ἀνατεῖναι. A verbo ἀνατείνω: *porrigo*. Moris autem etiam olim fuit iurantibus manus attollere & porrigere: ſumptum & tranſlatum illud à foro iudiciali. Nam ibi quũ quis legem aut decretum pro republ. faciebat, ſi bonum & conducibile videretur præfectis, illud extenſa manu confirmabant.

Θεῶν δ' ὅρκον. Deorum iuramentum eſt quod fit per Stygiam paludem inferorum, per quam peierare non licebat: vnde Odyſſ.5.

ςυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι.

Qui autem peieraſſent, per quoddam tempus à Deorum epulis abſtinebant, vt refert Heſiod. in Theog.

μὴ παρφάμεν. Hoc eſt μὴ παραλογίζεσθαι, ἀπατῆσαι, παραπεῖσαι. Eſt autem infinit. Aeol. & Dor. formatus à comm. παραφάναι à verbo παράφημι. *decipio*. pro παρφάναι ſæpius vſurpatur παρφάσθαι, vt apud Homet. μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι παρφάσθαι.

ἀλλά. Sic expone, ἀλλὰ σὺν Διὶ κατανεῦσαι ἀναδοθεῖσαν εἰς ἀέρα λαμπρὸν, ἔσεσθαι γέρας αὐτῷ ἐς τὸ ἐπιόν. Cæterùm φαεννὸν dicit poët. pro φαεινὸν dempto ι. & hoc fit à φαείνω, quod à φαίνω. ἑᾷ κεφαλᾷ Dor. pro ἑῇ κεφαλῇ hoc eſt αὐτῷ. ἑός Ion. & poët. pro ὅς.

τελεύτασαν. Dor. & neglecto augmento pro ἐτελεύτησαν. hoc eſt ἐτελειώθησαν. αἱ κορυφαὶ hoc eſt τὰ τέλη ſeu ἀποκαταστάσεις τῶν λόγων, ſeu etiam τὰ κεφάλαια *capita*. Durior autem eſt metaphora quum αἱ κορυφαὶ λόγων appellantur petitiones vel poſtulata.

ἐν ἀλαθείᾳ πεσοῖσαι. Dor. pro comm. ἐν ἀληθείᾳ πεσοῦσαι hoc eſt ἀποβᾶσαι.

βλάστε δέ. hoc eſt ἀνέδυ. Narratio eorum quæ ſequuta ſunt petitionem. Dicitur autem βλάστε. Neglecto augmento pro ἔβλαστε 3. perſ. Aor. 2. ἔβλαστον verbi βλαστέω inuſitati pro βλαστάνω vſitato, & à βλαστέω ſua tempora mutuante.

παράφρασις.

Quam obtinet genitalis ille radiorum ardentium pater, & equorum ignem ſpirantium rector. vbi olim compreſſa Rhodo Nympha ſeptem genuit liberos nempe Cercaphum, Actim, Ma-

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

νᾶσος· ἔχει τέ μιν ὁ-
ξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πα-
τήρ,
πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων.
ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθεὶς
τέκεν ἑπτὰ, σοφώ-

μετάφρασις.

inſula: obtinetq́ eam acutorum generator radiorum pater, ignem ſpirantium dux equorũ. Vbi Rhodo Nymphæ *aliquando mixtus genuit*

careum, Tenagem, Triopem, Phaëthōtem, & Ochimū, qui priſcorum virorum tempore magno valuerunt ingenij acumine & ſolertia, & ſapientiſſimi fuerunt. Quorum vnus, videlicet Cercaphus ex Cydippe Ochimi filia genuit natu maximum Ialyſum, deinde Camirum, tertiò Lindū, qui patria terra in tres partes diuiſa, ſeparatim ac priuatim vrbes ſuas incoluerunt: eáſque ſedes ſinguli à ſeſe denominarunt.

τατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν παραδεξαμένους, παῖδας. ὧν εἷς μὲν Κάμειρον, πρεσβύτατόν τε Ἰάλυσον ἔτεκεν, Λίνδον τ'. ἀπάτερθε δ' ἔχον, διὰ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι, πατρώιαν ἀστέων μοῖραν. κέκλανται δέ σφιν ἕδραι.

ſeptem liberos qui ſapientiſſimas cogitationes tēpore antiquorum virorū acceperūt. Quorum vnus quidem Camirum, & maximum natu Ialyſum genuit, Lindūq́; ſeparatim autem habitabant, terrā trifariam diſpartiti, paternam vrbium ſortem. Vocata ſunt autem ab illis ſedes.

ἔχει τε. Hoc eſt, ἔχει δ' αὐτὴν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων χαυσικῶν πατήρ. Hæc eſt declaratio euentus petitionis. Petitam in ſortem ſuam Apollo obtinet Rhodum, ſicuti iuratum fuerat. Addit poëta elegantem Solis περιφρασιν, quum generbliū vocat, quem M. Cato *genitiuum Apollinem*: quia generationi & vitæ fauet animantium: vnde à Philoſopho dictum *Sol et homo faciunt hominem*. Et fuit cultus apud Delios *Apollo genitor*, ad cuius aram nullum animal cædebatur, ſolùm prece ſolenni eum venerabantur.

ὀξειᾶν. Dor. genit. pro comm. ὀξειῶν. hoc eſt πυρωτικῶν, inquit, Schol. τὴν ὀξύτητα καὶ ἐπὶ πυρώσεως λέγομεν. Triclinius exponit χαυσικῶν vel ταχειῶν.

πῦρ πνεόντων. Quia Sol fons eſt caloris, ideo eius equos ignem ſpirare fingit: & more poëtico equos ei adſcribit, quos apud Ouid. 2. Metam. quatuor legas.

Interea volucres, Pyroïs, Eous, & Aethon
Solis equi, quartuſq́; Phlegon, hinnitibus auras
Flammiferis implent.

vno vocabulo dici potuiſſet πυριπνόον.

ἔνθα Ῥόδῳ. Refert quæ ſequuta ſunt poſtquam impetrata eſt inſula Rhodum nympham inſulæ cognominem compreſſit, & ex ea ſeptem filios ſuſcepit, qui ſunt hi: Cercaphus, Actis, Macareus, Tenages, Triopes, Phaëthon ſecundus, & Ochimus.

σοφώτατα νοήματα hoc eſt σοφωτάτους: quæ poſteritatis eſt commendatio petita à ſolertia, rerúmque inuentione. Hæc autem σοφώτατα νοήματα dicit παραδεξαμένους accepiſſe ἐπὶ τῶν προτέρων ἀνδρῶν, hoc eſt ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐν ἐκείνοις χρόνοις ἀνθρώπων. Id eſt, *qui ſapientiſſimas inuentiones excogitarunt, temporibus illis quibus priores homines exiſtebant.*

ὧν. Nimirum ex quibus Solis filijs vnus, Camirum, Ialyſum, & Lindum genuit: quare hi tres non υἱοὶ, ſed υἱωνοὶ fuerunt Solis. Vnus autem hic ex illis ſeptem, trium horum pater fuit Cercaphus, qui eos ex Cydippe Ochimi filia ſuſcepit.

διὰ γαῖαν. per tmeſin pro διαδασσάμενοι à διαδάζομαι. geminatur autem ſ.

metri cauſa in hoc Aor.1.med.particip. τρίχα, hoc eſt, εἰς τρία μέρη. & ſinguli ſuam à ſe partem denominarunt. Vide locum citatum Il.2.

ἀπάτερθε. hoc eſt χωρὶς, ſeu ἰδίᾳ. κέκληνται. Hoc eſt ἐπωνομάσθησαν. & ἕδρας. Hoc eſt πόλεις in quibus ſedes ſuas poſuerant.

παράφρασις.

Illa in inſula Tlepolemo Tirynthiorum & Argiuorum regi conſtituuntur diuini honores, qui ſint tanquam iucunda ſedatio miſerandæ calamitatis, quam vagis erroribus à patria exulando expertus erat. Etenim ei tanquam Deo, relatis ex Troia eius oſſibus, templum condiderunt, ſacrificia nidoroſa magno apparatu peragenda instituerunt, & certamina dedicarunt: in quibus victor Diagoras alba populo bis eſt coronatus, præter quàm quòd inclytis in Iſthmijs quater proſperè rẽ geſſit: Nemeis quoque bis vna ſerie eſt potitus, & in aſperæ ac petricoſæ Atticæ certaminibus excelluit.

στροφὴ ε. κῶλ. ια.

τόθι λύτρον συμφορᾶς
οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
ἵσταται Τιρυνθίων ἀρ-
χαγέτᾳ, ὥσπερ θεῷ,
μήλων τε κνισάεσσα πομ-
πὰ,
καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις.
τῶν ἄνθεσι Διαγόρας
ἐστεφανώσατο δίς. κλεινᾷ τ' ἐν
Ἰσθμῷ
τετράκις εὐτυχέων.
Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ.
καὶ κρανααῖς ἐν Ἀθάναις.

μετάφρασις.

Ibi liberatio calamitatis miſerandæ iucunda Tlepolemo conſtituitur Tirynthiorum duci, tanquam Deo, ouiúmque nidore plena pompa, & de certaminibus iudicium, quorum floribus Diagoras fuit bis coronatus, inclytáque in Iſthmo quater proſpera vtens fortuna: Nemeáque aliam coronam *ſuper aliam, & aſperis in Athenis.*

τόθι hoc eſt αὐτόθι, ἐκεῖ, nimirum in illa Inſula Rhodo. Eſt autem regreſſio ad Tlepolemum, vnde digreſſus erat, quem à Rhodijs poſt mortem honorificè cultum dicit, inſtitutis ipſi diuinis honoribus, quia dicata ſunt ſacra, & ludi publici.

λύτρον. Hoc ſume pro λυτήριον: vt Schol. Vel vt Triclinius pro παῦλα, ἐλευθερία. Nam honores illi Tlepolemo exhibiti, erant veluti remedium quo exilij malo ſoluebatur: ac veluti finis & ſedatio laborum in exilio exantlatorum. Alioqui λύτρον eſt redemptionis præmium quod pro captiuis ſoluitur.

συμφορᾶς. Hoc eſt πλάνης ἧς ἐπλανήθη *erroris quo vagatus eſt*, donec ad hanc Inſulam veniſſet, vbi poſuit pedem, & vixit.

γλυκύ. Dulcem hanc laborum ſedationẽ vocat, quia nihil eſt iucundius quàm quum πένθος πιτνεῖ βαρὺ κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν. Vtor autem verbis Pindari, quæ extant ſtrophe 2.Od.2.Olymp.

Τιρυνθίων ἀρχαγέτᾳ. Hoc eſt vt Schol. interpret. Ἀργείων ἡγεμόνι. Nam Tirynthi & Argis regnauit. Eſt autem dati. Dor. pro ἀρχηγέτῃ.

μάλων. Dor. pro μήλων. Quanquam autem μῆλον propriè ſignificat ouem: hîc tamen pro pecude quauis ſumitur, quæ mactari & ſacrificari ſoleat, κνισάεσσα πομπὰ dicitur ἑορτὴ κνίσσης μετέχουσα. Ἑορτὴ autem vocatur hîc πομπὴ, quia ſacrificium in ludis magno celebratur apparatu.

ϗ κρίσις. Hoc eſt κρίσις ἐπ' ἀγῶσι. Intelligit autem Tlepolemia. Nam militantibus aduerſus Troiam Græcis, eò cum Rhodijs profectus eſt Tlepolemus. Cuius oſſa, cùm ibi mortuus eſſet, Rhodum retulerunt: eíque tanquam eius conditori templum condiderunt, & celebritatem anniuerſariam, nimirum Tlepolemios ludos inſtituerunt, in quibus corona ex populo alba in præmiū dabatur.

τῶν. Hoc eſt ὧν τινων τληπολεμίων ἀγώνων ἄνθεσι δὶς ἐστεφανώθη. Annotat autē Schol. Pindarum encomij gratia ludos Soli ſacros ad Tlepolemum transferre, qui celebrabantur à pueris viríſque vigeſimo quarto die menſis Gorpiæi, hoc eſt Septembris. Cæterùm hìc obſeruanda ἐπαίνους ad laudes Diagoræ ſumptas à varijs variorum certaminum victorijs, Tlepolemiorum, Iſthmiorum, Nemeorum, & Atticorum.

νεμέᾳ τε. Hoc eſt ἐν νεμέᾳ νίκην ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ ἔσχεν. Nimirum bis vicit, non ex interuallo, ſed reportata prima victoria, proximè etiam ſequenti certamine coronam eſt adeptus.

ϗ κρανααῖς ἐν Ἀθάναις. Per ſynecdochen Athenas pro tota Attica ſume, vt ſit pro ἐν πεδιάδι, καὶ καταξήρῳ Ἀττικῇ. Vbi celebrabantur Panathenęa, Heraclea, Eleuſinia, & Panellenia: quæ omnia fortè vicit Diagoras, ſiquidem nihil Pindarus certi determinat.

παράφρασις.

Ipſum quoque victorem nouit ſcutum illud æreum quod pro Iunoniorum victoria accepit. Nouerunt etiam Lycea quæ in Arcadia, Iolæa & Herculea quæ Thebis, legitimáque Bœotiorum certamina: & Aeacea quæ in Aegina, & Theoxenia quę in Pellena deuicit. Eiuſdémque omnium frequentiſſimè apud Megarēſes, lapideis columnis ob crebras victorias eſt inſculptum nomen. Cæterùm ô Iupiter pater qui in ſummo Atabyrij mōtis Rhodij vertice, erecta tibi ſtatua dominaris, meo carmini encomiaſtico honorem confer, illíque qui victoriam Olympicam eſt adeptus,

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ὅ, τ' ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔ-
γνω μιν, τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ
ἔργα ϗ Θήβαις, ἀγῶνές
τ' ἔννομοι Βοιώτιοι,
Αἴγινα, Πελλάνα τε νικῶν-
θ' ἑξάκις. ἐν Μεγάροι-
σί τ' οὐχ ἕτερον λιθίνα
ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ' ὦ Ζεῦ πά-
τερ, νώ-
τοισιν Ἀταβυρίου
μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου
τεθμὸν, Ὀλυμπιονίκαν

μετάφρασις.

Et quod datur ... *gis as nouit eum,* ... *cadiaque opera & The*... *barum, certamin*... *legitima Bœotia,* ... *gina, Pellenéque* ... *centem ſexies: &* ... *Megara non alia*... *pideus nomen* ... *calculus. Sed ô Iupi*... *pater, cacumini* ... *byrij dominans,* ... *ra hymni legem,* ... *lympiorúmque victorem*

ὅ, τ' ἐν Ἄργει. Aliarum victoriarum συναθροισμός. Argis æs ipſum nouit... eſt ἐν ἑκατομβαίῳ ἀγῶνι ἀσπὶς χαλκῆ αὐτῷ δέδοται. Argis celebritas erat Iuno... Hæc ſacra Iunonia, vel Hecatombæa vocabantur: quòd centum boues I... immolarentur. Præmium erat ſcutum æreum, & myrthea corona. Hæc i...

tuit Archinus, in quibus lex erat vt immolati boues per fruſta ciuibus omnibus diſtribuerentur.

τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ. In Arcadia erant Lycæa, Coria, Alcæa, præcipua tamen Lycæa à Lycaone inſtituta, in Lycæi Iouis honorem, vbi ærea arma erant victoriæ præmium. ἔργα autem iunge cum ἔγνω μιν. & ſume pro ludis.

καὶ Θῆβαις. Thebis celebrabantur Iolæa, & Herculea: præmium erant æreus tripus.

Βοιώτιοι. Plurali numero loquitur, quia complures erant ludi in Bœotia, in quibus vicit Diagoras. Erant in Oropo Amphiarai, in Lebadea Trophonij, in Platæis Eleutherij, in Theſpijs Erotidij.

Αἴγινα. In Aegina Inſula, Aeacea Aeaco ſacra celebrabantur. In Pellena Theoxenia, vel Hermæa: erátque præmium chlæna.

ἐν Μεγάροισι. In Megaris omnium frequentiſſimè vicit Diagoras: argumento eſt, quod nullius nomen frequentiùs reperitur columnis adſcriptum quàm Diagoræ: Moris enim erat victorum nomina columnis inſculpere.

λιθίνα ψᾶφος. Dor. pro comm, λιθίνη ψῆφος: & τὴν στήλην his verbis intelligit, qui victoris nomen ex iudicum ſuffragijs incidebatur. ἄπερ λόγον hoc eſt ἄπερ νομα. Vndecim autem colliguntur hic victoriæ.

ἀλλ' ὦ Ζεῦ. Epilogus continens εὐχήν. Quod frequenter in ſuis Odis facit author. Iouem autem *patrem* appellat à beneuolentia erga viuentia: & à dignitate: nam dicitur, *diuûm pater, atque hominum rex.* Tribuit ipſi dominium νώτοισιν iuga Atabyrij, qui mons eſt Rhodi, à quo Iupiter qui illic colitur, dictus eſt Atabyrius, authore Stephano. Eſt & Siciliæ Atabyrion, vt tradit Timæus in Scholijs. In illo autem Rhodio Atabyrio dicit Scholiaſtes, eſſe boues æneas, quæ ſiquid abſurdi fiat ſtatim mugiant.

τίμα. Propoſitio epilogi, vt placidè admittat hoc carmen, & Diagoræ Olympionici curam gerat. ὕμνου τεθμὸν appellat ipſum hymnum, quo pro more & legitimè laudat egregium virum.

περίφρασις.

virtutis laudem ex pugilatu nactus. Da etiam ... Diagoræ, vt cùm ciuium exteri reuereantur ... tum, ſiquidem ab iniuria ...linans, rectum iuſtitiæ ...nitem calcat & inſiſtit. ...que anime mi, qui com... um habes, quàm præ... s monitis rectæ pro... m eius maiorum men... ſum ad virtutis auitæ ...tionem incitarint, ne ...as Diagoram nobile

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

ἄνδρά τε, πὺξ ἀρετὰν
εὑρόντα. δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν
καὶ ποτ' ἀστῶν, καὶ ποτὶ ξείνων. ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν
ὁδὸν εὐθυπορεῖ.
σάφα δαεὶς ἅτε οἱ πατέρων
ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν
ἔχρεον, μὴ κρύπτε κοινὸν
σπέρμ' ἀπὸ Καλλιά-

μετάφρασις.

virum, pugilatu virtutem nactum: dáque ei venerandam gratiam, à ciuibus, & ab hoſpitibus: quia iniuriæ inimicam viam rectà incedit. Certò ſciens, & quæ ei patrum iuſta mentes proborum vaticinabantur, ne occultes notum paſsim genus à Callianacte,

ναντος, Ερατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν. ἔχει
θαλίας, καὶ πόλις· ἐν
δ' μιᾷ μοίρᾳ χρόνου
ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι.

Eratidarum cum gratijs. Habet & ipſa vrbs feſta conuiuia. In vna autem parte temporis aliàs aliæ ingruunt auræ.

notúmque omnibus genus ducere à Callianacte, & ab Eratidis qui decus à Gratijs acceperunt. Cæterùm etiam in vrbe Rhodiorum feſta conuiuia ad voluptatem & recreationem celebrantur: verùm vna eadémque diei hora, breuíque tẽpore, rerum ſtatus & cõditio ſubinde mutatur, ita vt quod incommodum modò accidit, mox in melius verti poſſit, & contrà.

αἴδεά τι. Cauſa cur petat à Ioue vt Diagoram honore proſequatur: quia pugilatu in Olympijs præualuit, *ἀρεταὶ* Dor. pro comm. *ἀρετὴν.*

δίδοι τι. Hoc eſt *δίδου αὐτῷ χάριτος αἰδοίμου τυχεῖν, καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν, καὶ παρὰ τῶν ξένων.* De voce *δίδοι* vide Od. 1. Epod. 3. in hæc *πρᾶξιν φίλαν δίδοι.* Porrò alterum ei petitionis caput: nimirum vt tum ciuibus ſuis tum exteris ſit gratus & acceptus, eorúmque beneuolentia potiatur. *ποτὶ* Dor. pro *πρὸς.*

ἐπεὶ ὕβριος. Cauſa cur debeat petitionem concedere. Quia Diagoras iuſtitiæ rectum iter ingreditur: hoc eſt, rectus & iuſtus eſt. Etenim hæc iuſtitiæ deſcriptio petitur à contrario, quùm dicit *viam iniuria contrariam rectà tenet.* Eſtque *εὐθυπορεῖν ὁδὸν, τὸ, κατ' εὐθεῖαν πορεύεσθαι.*

σάφα δαεὶς. Triclinius hæc quoque ad Iouem dici putat. Sed Scholiaſtes & cum eo Leonicerus & Aretius apoſtrophen poëtæ ad ſe ipſum hic agnoſcunt q. d. *σαφῶς γνοὺς ἅπερ αὐτῷ, αἱ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξεχρησμῴδουν παρῄνουν, μὴ ἔα κρύβειν διάδηλον καὶ ἔνδοξον γένος ἀπὸ τοῦ Καλλιάνακτος, ἅμα ταῖς τῶν Ερατιδῶν χάρισι.* Quòd ſi eſt apoſtrophe Pindari ad ſe ipſum, diſtinguenda eſt ſententia poſito puncto ante *σάφα* & antè *μὴ κρύπτε*, cõmate. Porrò hic notanda laus Diagoræ à maioribus, qui vt pij & ſancti erant, piè ſanctéque Diagoram monebant, vt virtutis viam rectam calcaret.

Καλλιάνακτος. Callianax & Eratidæ fuerunt ex maioribus Diagoræ. Atque ab Eratida Diagoræ progenitore eiuſdem nominis tribus Rhodi eſt. Eſt autem genit. Dor. pro *Ερατιδῶν.* & *χαρίτεσσιν* Ion. & poët. dat. pro *χάρισιν.* Per Gratias autem intelligit vel beneficentiam, vel quamuis aliam virtutem à Gratijs acceptam: cùm ab ijs omnia *τερπνὰ καὶ γλυκέα* procedant: *εἰ σοφὸς* vt 14. Od. huius libri loquitur poëta.

ἔχει θαλίας. Celebrat ſtrictim Rhodiorum conuiuia, illa quidem feſta & que ciuitati communia, ad recreationem inſtituta: ſed quæ ita ſe habeant, vt aliqua moleſtia, propter variam rerum mutabilitatem perturbentur, ſiquidem vna hora, aliæ aliàs auræ in diuerſum ſpirant. Admonet autem Scholiaſtes hoc dici, quaſi quiddam ſubtriſte, calamitoſúmque Diagoræ lætitiæ interuenerit. Qua ſententia victorem conſolatur, vt quamuis nunc aduerſi quidpiam ſit expertus, meliora tamen poſtea fore ſperet, ſiquidem non ſolùm *ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ*: ſed etiam, *ἐν μιᾷ μοίρᾳ χρόνου, ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσουσιν αὖραι.* De hac gnome vide 2. antiſtroph. Od. 2. Olym. *ῥοαὶ δ'.* &c.

ἐν δὲ μιᾷ hoc eſt, *ἐν μιᾷ ὥρᾳ βραχεῖ τε χρόνῳ τὰ πράγματα ἄλλοτε ἄλλως δια*

καὶ ὁρμῶσιν ἄλλοτε ἄλλας μεταβολαὶ, καὶ εἴ τι συμβέβηκε λυπηρὸν, ταχέως ἐπὶ τὸ κρεῖττον τραπή-σονται. Sumpta autem eſt metaphora à ventis qui ſubinde mutantur.

διαιθύσσοισιν. Verbum διαιθύσσω poët. eſt pro ὁρμάω. Magn. Etym. αἰθύσσειν, καὶ ἀναι-θύσσειν interpretatur ῥίπτειν, πλεῖν, φέρεσθαι, ἀπὸ τῆς αἰθυίας ἐναλίας κορώνης. Idem ἀνασείειν, ἀνακινεῖν, vt Eurip. Troad. verſ. 344. ἀναιθύσσειν φλόγα, *flammam* vel *facem accenſam agitare*. Sic autem formari videtur αἴθω, τὸ καίω, καὶ λάμπω, hinc αἰθύω, tum αἰθύσ-σω. Compoſitum διαιθύσσω hic ſumitur pro μετὰ μεγάλης καὶ σφοδρᾶς ὁρμῆς φέρομαι. Vide vulgata Lexica.

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ ΠΑΛΑΙ-στῇ, καὶ Τιμοσθένει παλαιστῇ, καὶ Μελησίᾳ ἀλείπτῃ.

ΕΙΔΟΣ η.

ALCIMEDONTI PALAE-ſtritæ, & Timoſtheni palæ-ſtritæ, & Meleſię vnctori.

ODE VIII.

ARGVMENTVM.

VNa, quod aiunt, fidelia duos parietes dealbat. Non enim vnum, ſed tres ſimul vno encomio complectitur, fratres ſuos, Alcimedontem qui in Olympijs, Timoſthenem qui in Nemeis lucta eodem tempore vicerunt. Præterea Meleſiam vnctorem, eorúmque præceptorem, quem non ſolùm à priuatis victorijs laudat, ſed cui etiam adſcribit quas eius diſcipuli reportarunt.

παράφρασις.

O Elidis metropoli Oympia, quæ egregias ex caſtro coronas præ[illegible]s Olympicorum certa[illegible] victoribus: quæque

στροφὴ α. κῶλ. θ.

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων
ἀέθλων Ὀλυμπία,
δέσποιν' ἀλαθείας. ἵνα μάντιες ἄν-
δρες,

μετάφρασις.

O mater aureas coronas accipientiũ certaminum Olympia, domina veritatis: vbi

es domina veritatis, apud quã Iamidæ, cõciſis corijs, loriſque in ignẽ coniectis, Iouis lucidum velóxque fulmen torquentis, per certas coniecturas mẽtem explorant, an rationem ſit habiturus hominum, qui magnæ virtutis præconinm ex Olympica victoria conſequi cupiunt, & poſt labores reſpirare, & otio ac tranquillitate frui.

ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι, παρα-
 πει-
ρῶνται Διὸς ἀργικεραυνοῦ,
εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων
 πέρι
μαιομένων μεγάλαν
ἀρεταν θυμῷ λαβεῖν,
τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν.

vates victimis incenſi[s] explorãtes, periculum faciunt mentis *Iouis velociter fulminanti[s], ſiquam habeat ratio-nem hominum quære[n]tium magnam virtu-tem animo conſequi: a laboribus autem reſpirationem.*

Αλκιμέδοντι. Quæritur quare tres vno hymno ſit complexus. Ratio hæc eſſe poteſt, quia fratres fuerunt priores duo: præceptor illorum, tertius: deinde communem habuerunt patriam: præterea eodem tempore vicerunt, quanquã diuerſo in loco certaminum: tandem quia fortè non habuit ἀξιολόγως ἀφορμὰς amplum ſatis argumentum quod de ſingulis caneret. Verùm omnium certiſſima ratio, quia ſic placuit poëtæ. Αλκιμέδων, inquit Aretius, nomen habet à cu[ra] roboris, nam ἀλκὴ eſt *robur* & μῆδος *cura*. Verùm errare videtur, niſi faciat vt μῆδος ſyſtolen in compoſito patiatur. Ideò malim à μέδων participio verbi μέδω vel μεδέω *rego, impero, curo*, & ἀλκὴ *robur* deducere. Hi duo fratres Olympiade octogeſima vicerunt, vterque palæſtra.

Μελησίᾳ ἀλείπτῃ. Hunc quoque fuiſſe παγκρατιαστὴν dicit Scholiaſtes. Sed hic ἀλείπτης duntaxat dicitur, Alcimedontis & Timoſthenis procul dubio præceptor. Fuit autẽ Aliptes, (nã & Græca voce in Epiſt. ad Lentulũ vtitur Cicer[o]) peculiare nomen vnctoris athletarum in gymnaſio, qui non ſolùm vngen[di] officio fungebatur, ſed gymnaſij magiſter erat, qui athletis epulandi & exercendi leges dabat. His omnibus vna fuit patria, ſcilicet Aegina Inſula.

μᾶτερ. Dor. pro μῆτερ. Exorditur per apoſtrophen ad Olympiam vrbem quæ mater dicitur, authore Scholiaſte, tum quòd Elidis eſſet μητρόπολις, tum quò[d] certamen Olympicum eſſet omnium clariſſimum.

χρυσοστεφάνων. *Aureas coronas*, hoc eſt, *elegantes & pulchras* appellat, ſump[ta] metaphora, ab auro præſtantiſſimo metallo: vt χρυσέη ἀφροδίτη, *aurea*, hoc eſt *pulchra* vocatur ab Homero. Exponitur καλλιστεφάνων, ab olea quæ ἐλαία καλλιστέφανος dici ſolebat.

δέσποιν' ἀλαθείας. Domina veritatis Olympia nuncupatur, quòd Iamidæ vate[s] ibi reſponſa darent Iouis numine afflati: de quibus vide ſuperiùs Ode 6.

ἵνα μάντιες. Fuſiùs exponit quomodo veritatis domina ſit Olympia: nimirũ ob certam illam πυρομαντίαν ex qua vates futura conijciebant, ἵνα h. e. ὅπου.

παραπειρῶνται, hoc eſt πεῖραν λαμβάνουσι, καὶ ἐπιζητοῦσι μαθεῖν, σημεῖα διὰ τῶν ἐμπύρων εὑρίσκοντες, εἰ ὁ Ζεὺς ἀργικέραυνος ἔχει λόγον τινα περὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπιθυμούντων μεγάλην ἀρετὴν κτήσασθαι ἐκ τῆς νίκης, καὶ σπουδαζόντων ἀνάπαυλαν λαβεῖν ἐκ τῶν κατεχόντων μόχθων. Porrò notanda phraſis παραπειρᾶσθαι τινος, *alicuius periculum facere*. E[t] epitheton ἀργικέραυνος, quod fit ex ἀργὸς, hoc eſt λευκὸς & ταχὺς authore E[u]ſtath. *albus*, & *velox*, & κεραυνὸς *fulmen*. Homer. Il. θ. ἀργῆτα κεραυνὸν [...]

fulmen. Quare ἀργικέραυνος Iupiter, ὁ ἀργὸν ſeu ἀργῆτα κεραυνὸν ἀφιεὶς *qui lucidum & velox fulmen emittit.*

μαιομένων. Verbum μαίομαι eſt poëtic. pro ζητῶ, ἐπιθυμῶ, deducitur à μάω, vnde μαίω, & μαίομαι. Hinc apparet athletas conſulto priùs oraculo, peractiſque ſacris certamina inire ſolitos.

ἀμπνοάν. Doricè pro ἀμπνοὴν, & ſyncope pro ἀνάπνοην: ab ἀναπνοὴ hoc eſt *reſpiratio.* Laborum autem reſpirationem virtuti per appoſitionem accommodat: quia qui vicerant Olympia, poſtea quiete, otio, & ſecuritate fruebantur: vt docet Od. 1. ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον. &c.

παράφρασις.

Fieri autem ſolet vt Iouis voluntas & conſilium innoteſcat in oraculi conſultorum gratiam, ope ſupplicationum, quibus pij vates reſponſum eliciunt. At ô Piſæ nemus, inquam, iuxta Alpheum ſitæ pulchris arboribus conſitum, accipe carmen hoc quo coronam victoria partam celebro. Magnam ſanè gloriam ſemper cõſequitur, quẽ tui præmij clarus honor ſequitur. Cæterùm non omnes eadẽ obtinent bona, ſed alius alia in re præſtat: cùm multæ, variæque ſint viæ modíque quibus fauor diuinus fœlicitatem impertit.

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐ-
σεβέων ἀνδρῶν λιταῖς.
ἀλλ' ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ
ἄλσος
τόνδε κῶμον, καὶ στεφαναφο-
ρίαν
δέξαι. μέγα τι κλέος
αἰεὶ,
ᾧ τινι σὸν γέρας ἕσπητ' ἀ-
γλαόν.
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
ἀγαθῶν. πολλαὶ δ' ὁδοὶ
σὺν θεοῖς εὐπραγίας.

μετάφρασις.

Perficitur autem ad gratiam piorum virorum ſupplicationibus. Sed ô Piſa arboribꝰ bene inſtructũ nemus iuxta Alpheum, hũc hymnũ, & corona geſtationem accipe. Magnũ aliquod decus ſemper adeſt ei, *quem tuum præmium ſequitur illuſtre. Ex bonis autem alia ad aliũ proficiſcuntur, multæque ſunt viæ fœlicitatis cum Dijs.*

ἄνεται. Poët. pro ἀνύεται à verbo poët. ἄνω *perficio,* pro ἀνύω. Illud enim fit ab ὑω geminato ν. Hoc ab eodem addito & inſerto ν. Porrò hoc vult dicere. ἀνύεται δὲ τὴν τοῦ Διὸς βουλὴν εἰς χάριν τῶν μαντείαν μαντευομένων φανερωθῆναι λιταῖς μαντέων αὐτοῦ, εὐσεβέων μὲν ἀνδρῶν. Gnome ergo eſt qua piorum preces à Deo exaudiri tradit. Intelligit autem Iamidas vates qui pijs precibus oraculum eliciunt, in illud conſulentium gratiam. Sic illos obiter laudat à pietate erga Deum.

ἀλλ' ὦ Πίσας. Poſt hyperbaton, propoſitionem repetit, & apoſtrophen ad locum certaminis, quem antè Olympiam, nunc Piſam: antè matrem χρυσοστεφάνων ἀέθλων, nũc εὔδενδρον ἄλσος dicit: quia locꝰ oleaſtris fuit cõſitus, iiſq; Ioui ſacris. Sic autem Ode 4. Olymp. poſt hyperbaton rediens ad propoſitionem, vtitur voce ἀλλὰ, στρ. 1. colo decimo. Πίσας autem genit. Dor. pro Πίσης. Eâdem Oda & ſtropha τόνδε κῶμον vltimo colo dicit, vnde petito expoſitionem.

στεφαναφορίαν hoc eſt τὴν ἐν στεφάνοις ἀνακήρυξιν. Idque de ſuo encomio intelligit, quo celebrat coronam à victore partã. Cæterùm in pauca poteſt contrahi propoſitio, *O tu Olympia, & Piſa ſuſcipite quæſo hunc hymnum.*

μέγα τι κλέος. Hoc eſt μεγάλη τις δόξα ἐπὶ ἐκείνῳ ἀνθρώπῳ ᾧ τινι ἀκολουθήσῃ ἡ σὴ τιμὴ λαμπρά. Eſt autem gnome deducta ab ipſo certaminis loco. *Illum celebritas nominis manet, quem tuum præmium ſequitur.* γέρας vocat coronam quæ victori dabatur.

ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον hoc eſt οὐ πάντες ταὐτὰ ἔχουσιν ἀγαθὰ, ἀλλ' ἄλλος ἄλλο. Cui ſententiæ occaſionem dedit, quod Alcimedon quidem Olympia, Timoſthenes autem Nemea deuicit. Quare non omnia vni contingunt, vnde Homerus Il. ν.

Ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι.
Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε Θεὸς πολεμήια ἔργα,
Ἄλλῳ δ' ὀρχηστὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδὴν, &c.

Idem dicit in Nemeis Pindarus, τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι. & 9. Olymp. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι. Alias ſimiles ſententias vide in Chiliad. Eraſmi in hæc *Non omnia poſſumus omnes.*

πολλαὶ δ' ὁδοὶ hoc eſt, interprete Triclinio πολλαὶ δὲ καὶ διάφοροι εὐπραγίαι εἰσὶν, ὧν ἄλλον ἄλλης ἔστι τυχεῖν, βοηθούντων τῶν Θεῶν. His continetur ratio cur bona alijs alia obueniant: nimirum quia Deus varijs modis benefacit hominibus omnibus, vni non dans omnia. Legunt ferè omnes εὐπραγίας; ſed nonnulli meliùs habent εὐπραξίας: niſi ſecunda ſyllaba vocis εὐπραγίας poſſit eſſe longa.

παράφρασις.

Quod veſtro probari poteſt exemplo Timoſthenes. Nam fatum Ioui generationis authori, hac ætate iuuenili vos aſciſcendo & conciliando, fecit vt tu quidem victoria Nemeorum conſpicuus euaſeris: Alcimedon autem in Olympia, vbi Cronius eſt collis, Olympico certamine claruerit: qui re ſtrenuè geſta, vir formoſus formam non dedecorauit, ſed fortitudine exornauit. Imò etiam lucta victoriam adeptus, Aeginæ patriæ lumen decúſque addidit, quę iam re nautica commendabilis eſt, & obſeruatione iuſtitiæ Ioui aſſidentis, quam illi omnium hominum præſtantiſſimè colunt & exercent.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

Τιμόσθενες, ὔμμε δὲ κλήρωσεν πότμος
Ζηνὶ γενεθλίῳ, σὲ μὲν
ἐν Νεμέᾳ πρόφαντον,
Ἀλκιμέδοντα δὲ πὰρ Κρόνου λόφῳ
θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.
Ἦν δ' ἐσορᾶν καλὸς, ἔργῳ
τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων.
ἐξένεπε, κρατέων
πάλᾳ, δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν,
ἔνθα σώτειρα Διὸς ξενίου
πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις,

μετάφρασις.

Timoſthenes, vos autem cõciliauit fortuna Ioui generationis authori, te quidem apud Nemeam cõſpicuũ, Alcimidontem autẽ apud Saturni collem fecit Olympiorum victorẽ. Erat autem aſpectu pulcher, re autem non formam dedecorans. Præconis voce promulgauit, quum vinceret lucta, longis remis vtentem Aeginam patriam: vbi ſeruatrix quæ Ioui hoſpitali aſſidet, colitur Iuſtitia.

Τιμόσθενες. Apoſtrophe ad Timoſthenem, qua non ſolùm ſe ad eius, fratríſque confert encomium, ſed etiam vtrique præcedentem ſententiam applicat, quum oſtendit, alterum in Nemeis, alterum in Olympijs ope diuina viciſſe.

ὔμμε δ᾽. Hoc eſt, ὑμᾶς δὲ προσῳκείωσεν ἡ μοῖρα καὶ τὸ δαιμόνιον τῷ Διῒ τῷ γενεθλίῳ. Doricum eſt ὔμμε pro σφῶ dualis numeri à σὺ. & κλάρωσεν. Dor. & neglecto augmento pro ἐκλήρωσε. Diuinam autem ſortem rei proſperè geſtæ cauſam efficientem conſtituit. Nihil enim ſine Deo: quod agnoſcit ſtrophe 3. 1. Pyth. ἐκ θεῶν γὰρ μηχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς. &c.

Ζηνὶ γενεθλίῳ, hoc eſt, ſicuti Triclinius exponit, ἐν τῇ νίκῃ, ἐφ᾽ ᾗ τιμᾶται γενέθλιος Ζεὺς, ὡς ἔφορος τῆς γενέσεως: vnde & Scholiaſtes putat hæc dici, quia Timoſthenes & Alcimedon in iuuentute vicerunt. Cæterùm γενέθλιος Ζεὺς vocatur, quòd ſit γενέσεως αἴτιος *generationis author*, ait Schol. Ideo verò παγγενέτην, βιοδώτορα θνητῶν, eum nuncupat Orpheus: item παντογένεθλον ἀρχὴν πάντων & Epigr. l. 7. ἀρχιγένεθλος, ἀφ᾽ οὗ φύσις ἐβλάστησε. Et Tibullus *Genium natalem* nominauit,

At tum Natalis quoniam Deus omnia ſentis.

σὲ μὲν ἐν Νεμέᾳ. Laus Timoſthenis à Nemeæa victoria, & Alcimedontis ab Olympiaca: quas ambas ſolennitates Ioui adſcribit. Nam non ſolùm Olympia, ſed etiam Nemea fuit illi ſacra: vnde in Nemeis, Νεμεαίῳ ἐν πολυμνήτῳ Διὸς ἄλσει legimus. & apud apud Theocr. Idyl. κε. Διὸς Νεμέοιο παρ᾽ ἄλσος.

πρόφαντον θῆκε. Hoc eſt, ἐπιφανῆ καὶ ἔνδοξον ἐν Νεμέᾳ πεποίηκε. Deeſt augmentum in θῆκε dicto pro ἔθηκε. Κρόνου λόφος Periphraſticè ſumitur pro Olympia. De hoc colle vide quæ in ſuperioribus dicta ſunt: & ex hoc loco collige Saturno fuiſſe ſacrum, & ab eo nomen *Cronium* dictum.

ἦν δ᾽ ἐσορᾶν καλός. Alia laus Alcimedontis à bonis corporis, forma nimirum, quam Ariſtoteles inter ἀρετὰς σώματος recenſet. Eóque magis in hoc viro commendatur, quòd factis eam decorauit & ornauit, videlicet fortitudine & victoria: vnde etiam res eius geſtæ magis erant conſpicuæ. Etenim

Gratior eſt pulchro veniens de corpore virtus.

Hæc autem ſic etiam eloquaris. ἦν δ᾽ καλὸς ὀφθῆναι, οὐ κατήσχυνε δὲ τὸ εἶδος τοῖς ἔργοις. Per tmeſin autem dixit κατ᾽ εἶδος ἐλέγχων pro κατελέγχων. Sic Olympionicam Theocritum laudat Simonides lib. 1. Epigram. εἰς ἀγῶνας, quem dicit.

Κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ᾽ οὐ χείρονα μορφῆς.

Similiter Ariſtoclides à forma laudatur Nem. Od. 3. ep. 1.

ἐξένεπε. Hoc eſt ἀνεκήρυξε τὴν Αἴγιναν τὴν ναυσικλυτὰν πάτραν νικήσας. Quibus verbis oſtendit quonam opere formam corporis non dedecorarit, victoria nimirum, quæ corporis vires, animíque magnitudinem poſtulabat. Qua victoria etiam ſolum natale commendauit, videlicet Aeginam. πάτρα Dor. pro πάτρη. de Aegina hac vide Plin. lib. 4. c. 12.

δολιχήρετμον. Hoc eſt δολιχοῖς ἐρετμοῖς χρωμένην, ac proinde ναυσικλυτάν. Nam re nauali claruerunt, qui ſeptuaginta nauibus conflixère cum Athenienſibus vt refert Herodot. in Erato: qui 30 naues contra Xerxem in Salamine exhibuerunt. In quo bello Aeginetarum enituit virtus, vt idem in Vrania refert. Hæc illorum prima commendatio. Secunda in hoc conſiſtit, quòd ſint

iuſtitiæ cultores: vnde δικαιόπολις Aegina vocatur.

ξενίου. Iupiter Xenius, quòd putaretur τῶν ξένων ἔφορος. Obiter autem & φιλοξένους Aeginetas videtur perhibere.

παράφρασις. | στροφὴ. β. κῶλ. ια. | μετάφρασις.

Nam vbi eſt multitudo, variáſque ad vias inter ſe differentes tendit, & in diuerſa ſtudia inclinat, hanc regere & gubernare tempeſtiuè, certo iuſtóque rationis iudicio difficile eſt, vt in Aegina videlicet: quò etſi innumeri confluunt aduenæ ſententijs inter ſe diſſidentes, rectè tamen gubernantur. Sed Deorum voluntas & decretum fecit vt hæc regio mari vallata & cincta, non modò æquitatis obſeruatrix, ſed & conuenientibus vndique hoſpitibus tutum ſit columen & aſylum, tanquam diuina quæpiam columna (Quod vtinam ei longa futuri temporis ſerie continuetur)

ἔξοχ' ἀνθρώπων. ὅ, τι γὰρ
πολὺ, καὶ πολλὰ ῥέπει,
ὀρθᾷ διακρίνειν φρενὶ, μὴ παρὰ καιρὸν
δυσπαλές. τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων,
καὶ τάνδ' ἁλιερκέα χώραν
παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις,
κίονα δαιμονίαν
(ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι)

eximiè inter homines. Quod enim multum, & multas in partes vergit, rectà diſcernere mente non intempeſtiuè, difficile eſt. Sed decretum quoddam immortalium, & hanc mari cinctam regionem omnigenis ſubiecit hoſpitibus, columnam admirabilem (ab- ſequens autem temp. hoc faciendo non defatigetur)

ἔξοχ' ἀνθρώπων. Cohæret hoc cum ſuperioribus, éſtque laudis quædam αὔξησις quum Aeginetas non ſimpliciter æquitatis obſeruantes dicat, ſed etiam eximiè inter homines. Etenim illos hac virtute alijs præcellere teſtatur.

ὅ, τι γὰρ. Amplificatio laudis iuſtitiæ & æquitatis Aeginetarum, à difficultate dijudicandi, in hominum multitudine varijs affecta ſtudijs, quid rectum ſit, q. d. καὶ γὰρ ὅπερ ἂν ᾖ τι πολὺ καὶ εἰς πολλὰς ὁδοὺς τείνῃ διαφέροντας ἀλλήλων, τοῦτο διοικεῖν ἀσφαλεῖ κρίσει λογισμοῦ καὶ δικαίᾳ καὶ ἔξω τοῦ ἐγκαίρου, δυσχερὲς ἐστιν· ὥσπερ ἐν Αἰγίνῃ δηλονότι, πλῆθος συῤῥεῖ ξένων, διαφέρον τὰς γνώμας, εἶτα ὀρθῶς διοικεῖται. Sic mihi videtur rectè interpretari hoc γνωμικὸν Triclinius: quod tibi Latina declarabit paraphraſis. Itaque τὸ πολὺ, hîc ſignificabit πλῆθος. & πολλὰ ῥέπει erit pro τείνει ſeu ἀποκλίνει ἐς διαφέροντας γνώμας. Idque etiam tranſlatè à ſtatera dici poteſt. ὀρθᾷ Dor. pro comm. ὀρθῇ.

δυσπαλές. Id eſt, δύσκολον, δυσχερὲς, χαλεπόν. Eſt autem δυσπαλὴς vox poetica, compoſita à δὺς ſignificante difficultatem, & πάλη lucta: quaſi *qui vix ſuperari poteſt*: vel dicitur δυσπαλὴς quaſi δυσχερῶς παλαίεσθαι καὶ βάλλεσθαι δυνάμενος, *qui ægrè vinci poteſt.* Metaphoricè autem de re quauis difficili vſurpatur. Reperitur hæc vox Od. 4. Pyth.

τεθμὸς δέ τις. Cùm difficile ſit humano iudicio multitudinem quæ varia in ſtudia ſcinditur, gubernare, tum ope diuina opus eſt. Id Aeginetis

tigiſſe teſtantur hæc verba. Nam cùm difficile ipſis eſſet hoſpitum affluentiam, populíque multitudinem cum æquitate curare & regere, ſuperuenit auxilium diuinum q. d. ἡ δὲ Θεῶν δόκησις, καὶ ταύτην τὴν τῇ θαλάττῃ περιτετειχισμένην Αἴγιναν, τοῖς πανταχόθεν ἐπιφοιτῶσι ξένοις, ἐποίησεν εἶναι εἰς ἀνάπαυσιν καὶ ἀσφάλειαν, καθάπερ ὀλβίαν τινὰ καὶ θείαν κίονα.

τάνδε. Dor. pro τήνδε. & hoc pro ταύτην. ἁλιερκέα. Vox ἁλιερκὴς eſt poët. ex ἅλς *mare* & ἕρκος *ſeptum*: vnde ſignificat, *qui mari tanquam ſepto coërcetur, & vndique cingitur.* Modò paſſiuè ſumitur vt hîc. & Iſthm. Od. 1. καὶ τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ δειράδα. Modò actiuè vt Pyth. Od. 1. ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι.

παντοδαποῖσιν. Poët. Datiuus pro παντοδαποῖς. Et ὑπέστασε. Dor. pro cõ. ὑπέστησε, h.e. ὑποκειμένην ἐποίησε. & ξένοις intellige τοῖς ἐξ ἄλλου τόπου ἀφικνουμένοις. Eſt autẽ hęc patrię commendatio à copia mercatorum & aduenarum. Teſtatur Volaterranus celebre olim emporium fuiſſe. Hanc inſulam quoque vſque adeò populoſam fuiſſe aſſerit Scholiaſtes vt 47. myriades famulorum in ea fuerint: quod certè fidem ſuperat.

κίονα δαιμονίαν. Hoc eſt ἔρεισμα θεῖον εἰς ἀσφάλειαν. quòd confluentibus vndique mercatoribus & aduenis tutum aſylum præberet. Columnam metaphoricè appellat ſumpta tranſlatione à columnis ædificiorum, quibus ità fulciuntur, vt tuta ſint aduerſus ruinam, cùm alioqui præ pondere fatiſcentia miſerè corruerent: δαιμονίαν *fœlicem, admirabilem*, ſeu *diuinam*: quia cùm rationem humanam ſuperet, in Repub. tam populoſa & indigenis, & aduenis, tantam eſſe εὐταξίαν, neceſſariò recurrendum ad diuinas cauſas.

ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος. Hoc eſt ὁ δὲ χρόνος ἐπιών, εἴθε μὴ ἀτονήσειε τοῦτο ποιῶν. Eſt comprecatio qua concludit locum à patria, & optat vt Aegina diu in hoc ſtatu fortunata maneat. Atque hæc eſt ἐπίθετος ſententiæ interpoſita: vbi ἐπαντέλλων per ſyncopen pro ἐπανατέλλων, ab ἐπανατέλλω verbo poëtico, pro quo dicas ἐπέρχομαι, ἔπειμι.

παράφρασις.

Quam populus Dorienſis gubernauit, ex quo eam Triacon collecta manu Argiuorum, qui Dorico fuerunt genere, occupauit Aeaco mortuo: quem olim Latonę filius Apollo, latéque imperans Neptunus, mœnibus Iliũ cincturi, vocarunt vt in muri conſtructione eſſet adiutor. Erat enim in fatis vt bello aduerſus ipſum commoto,

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

Δωριεῖ λαῷ ταμιευ-
ομέναν ἐξ Αἰακοῦ·
τὸν παῖς ὁ Λατοῦς, εὐρυμέδων τε
Ποσειδᾶν,
Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον
τεῦξαι, καλέσαντο συνεργὸν
τείχεος. ἦν ὅτι νιν πεπρω-
μένον
ὀρνυμένων πολέμων

μετάφρασις.

Dorienſi populo gubernatam poſt Aeacum: quem filius Latonæ, & latè imperans Neptunus, quum Ilium mœnibus eſſent coronaturi, aduocauerunt cooperatorem muri. Erat quoniam fato decretum ſurgentibus bel-

expugnatum conflagraret, eóque ex incendio fumum vehementem exhalaret: quod alioqui fieri non potuiſſet ſi à ſolis Dijs conditum fuiſſet.

πολιπόρθοις ἐν μάχαις λάβεν ἀμπνεῦσαι κα-πνόν.

lis, vrbium vaſtatricibus in pugnis vehementem exhalaturam fumum.

Δωριεῖ λαῷ. Hæc cohærent cum ſuperioribus κίονα δαιμονίαν: & agunt de primis ab Aeaco Aeginæ rectoribus, nimirum Dorienſibus. Qua de re ſic ait Græcum Scholion. *Aeaci & Pſamathes Nereidos filius fuit Phocus, quem ceu fratrem nothum Peleus & Telamon occiderunt: ac fugit quidem Peleus in Theſſaliam, Salaminem verò Telamon, Aeaco mortuo, Aegina ſine rege eſt relicta. Interim Triacon quidam Argiuus, collecta Argiuorum multitudine (Argiui autem ſunt Dorici generis) Aeginam venit, eámque inhabitauit. Sicque viſum eſt poſt Aeacum, à Dorienſibus Aeginæ imperium gubernari.*

ταμιευομένᾳ ἐξ Αἰακοῦ. Hoc eſt διοικουμένην μετὰ τὸν Αἰακόν. Aeacus fuit Iouis & Aeginæ filius, qui inſulam cùm priùs Oenone vocaretur, Aeginam à matre denominauit.

τὸν παῖς. Digreſſio ad fabulam de fato Troiæ. Conditores fuêre Dij duo, & homo vnus, Homerus Il. φ. dicit ſolum Neptunum ſuam operam Laomedonti locaſſe ad conſtructionem Pergamorum & Troiæ, & Apollinem pauiſſe boues illius. Virgilius tamen quum 3. Georg. dicit, *& Troiæ Cynthius author*, Apollinem eius quoque innuit fuiſſe conditorem. Pindarus trium facit mentionem Apollinis qui eſt παῖς ὁ Λατοῦς. Dor. pro Λητοῦς: & Neptuni, qui Ποσειδᾶν Dor. dicitur pro Ποσειδῶν. & Aeaci quem συνεργὸν ſibi aſciuerunt.

ἐπὶ στέφανον τεῦξαι. Per tmeſin pro ἐπιτεῦξαι στέφανον hoc eſt κατασκευάζειν περίβολον ſeu περιτείχισμα. Elegans metaphora *coronam facere*, hoc eſt *muris cingere*. Sic Anacreon. Νῦν δ' ἀπὸ μὲν πόλεως στέφανος ὄλωλεν, hoc eſt τὰ τείχη.

ἦν ὅτι. Ratio cur Apollo & Neptunus Aeacum operis adhibuerint συνεργόν. Quia ſciebant in fatis eſſe vt caderet Troia bello expugnata, quod fieri non potuiſſet, ſi à Dijs ſolùm condita fuiſſet. Itaque adhibitus eſt homo, vt hac ratione aliquando deleri poſſet: vt deleta eſt à Græcis.

ὀρνυμένων hoc eſt κινουμένων πολέμων ἐν μάχαις τῶν πόλεων πορθητικαῖς αὐτὴν Ἴλιον ἀναπνοὴν ἀναπέμψαι σφοδροῦ καπνοῦ. Vel paucioribus exponito, ὅτι ἔμελλε αὐτὴν δορυάλωτον γενομένην ἐμπυρισθῆναι. Incendium autem emittit fumum, ſi ingens, vehementem. Hîc ἀμπνεῦσαι pro ἀναπνεῦσαι.

παράφρασις. ἐπῳδ. κῶλ. ια. μετάφρασις.

Hoc autem aliquando futurum portenderunt dracones tres glaucis oculis horrendi, qui extructo muro in recens conditam turrim impetum

γλαυκοὶ δὲ δράκοντες ἐπεὶ κτίσθη, νέον πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς, οἱ δύο μὲν κάπετον,

Cærulei autem dracones, poſtquam extructus fuit murus *nouam in turrim inſilientes tres,* fece-

ſecerunt: ex quibus duo quidem mortui corruerunt, ibiq; turbati animas efflarunt: tertius verò grauiter vociferatus irruit, & intrauit. Quod prodigium inimicum animo voluens & conſiderans protinus Apollo Aeacum eſt alloquutus, Iljum ea parte qua tuis manibus eſt conditum, erit expugnatu facile. Innuit hoc mihi viſio illa, quam Iupiter Saturnius graui fragore tonans immiſit.

αὖθι δ' ἀπυζομένω πνοὰς βάλον.
εἷς δ' ἐσόρουσε βοάσαις.
ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων.
Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς
ἥρως χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται·
ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός,

duo quidem cecide-runt: ibi autem turbati ſpiritus abiecerunt, ac vnus irruit vociferatus. Dixit autem Apollo inimicum animo voluens prodigium ſtatim, Pergamus circa tuas ô Heros, manus operationes capietur, vt mihi oſtentum ſignificat, Saturnio miſſum grauiſtrepo à Ioue,

γλαυκοὶ δὲ δράκοντες. Narrat mirabile portentum, quod extructo muro Troiæ conditoribus ſeſe obtulit. Poſtquam turris eſt condita, tres dracones in eam nouam ingredi conati ſunt: ex quibus duo quidem ſtatim corruêre mortui: tertius magno clamore impetum faciens ingreſſus eſt. Hoſtes ſunt illi dracones, duo pereunt quà parte Dij murum condiderunt, quia erat inexpugnabile Deorum opus: tertius vrbe potitur, qua parte eius murum ſtruxerat homo, cuius ſtructura euerti poterat. Dracones ſunt, Achilles Pelei, & Aiax Telamonis filius, tentant vrbem capere, ſed intereunt. Pyrrhus draco tertius vrbem capit. Cæterùm γλαυκοὶ dicuntur dracones, hoc eſt φοβεροί. Nam huiuſmodi oculorum color eſt σιλπνός, ac proinde σιλπνοὶ ὄντες ὀφθαλμοὶ οἱ γλαυκοὶ τῇ ὁράσει ἐκφοβοῦσι. Poſt ἐπὶ κτίσθη ſubaudiendum τεῖχος.

κάπετον. Eſt tertia perſona plural. poëticè metri cauſa pro κάππεσον. & hoc Aeol. per ſyncopen pro κατέπεσον. à verbo καταπίπτω, quod hîc ſignificat ἀποθνήσκω. αὖθι. per ſyncopen pro αὐτόθι. vt Odyſſ. o. παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες. Dualis eſt ἀπυζομένω verbi poëtici ἀπύζομαι de quo Lexica. πνοὰς βάλον. hoc eſt πέπνευσαν. Eſtque βάλον ſimplex pro compoſito ἀπέβαλον.

εἷς δ' ἐσόρουσε. Hoc eſt, ὁ δὲ εἷς εἰσῆλθε: vel meliùs, εἰσώρμησε. Nam erbum poëticum ὀρούω eſt τὸ ὁρμάω, *impetum facio*. βοάσαις Dor. pro βοήσας oc eſt συρίξας· Nam συρίττειν draconum eſt proprium. Notat autem in hac eriodo ſchema Scholiaſtes, γλαυκοὶ δὲ δράκοντες &c. nominatiuum pro genitiuo λαυκῶν δὲ δρακόντων εἰσαλλομένων τειχῶν, οἱ δύο μὲν κατέπεσον, ὁ δὲ εἷς ἐσόρουσε: cuius hematis hoc exemplum affert ex Homero,

Οἱ μὲν δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει.

ἔννεπε δ' ἀντίον. Hoc eſt, εὐθὺς δ' εἶπεν Ἀπόλλων σκοπῶν καὶ διαλογιζόμενος ἐχθρὸν ις. Hæc eſt prodigij expoſitio, quam rectè Apollini, vt pote vati tribuit. autem τέρας, σημεῖον τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον.

Πέργαμος ἀμφὶ. Hoc eſt interprete Scholiaſt. ἡ πόλις δὲ ὦ ἥρως Αἰακὲ, τῶν εὐάλωτος γενήσεται κατὰ τὴν ἐργασίαν τῶν σῶν χερῶν. Hîc primùm obſerua apo-

ſtrophen Apollinis ad Aeacum: deinde ſynecdochen in voce Πέργαμος, quæ eſt Ilij Acropolis: & totam vrbem per hanc partem eius intellige. Metaphoricè quælibet arx vocatur Πέργαμος: quæ vox in ſingulari fœminei eſt generis: vt apud Homer. Περγάμῳ εἰν ἱερῇ. In plurali eſt neutrius & effertur *Pergama* per metaplaſmum. Sic Aeneidos 2. ſumitur,

Si Pergama dextra defendi poſſent, &c.

χερὸς. metri cauſa pro χειρὸς. & ſingularis pro plurali χειρῶν. Præterea τὸ ἁλίσκεται, præſens pro futuro. Sic denotatur per præſens tempus certitudo rei prædictæ. Quod paſſim, in ſacris literis præſertim, comperias.

ὡς ἐμοί. Docet non caſu, ſed Iouis ſummi voluntate oblatum eſſe portentum: ídque in ſuæ interpretationis confirmationem. q. d. οὕτω νοεῖν δίδωσί μοι, ἡ πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ Διὸς βροντοποιοῦ ὄψις. Dicit φάσμα à verbo φαίνεσθαι quod priùs dixerat τέρας. Et Κρονίδα genit. eſt Dor. pro Κρονίδου. Et βαρυγδούπος hoc eſt βαρὺν δοῦπον ποιούμενος ſeu βαρέως δουπῶν. Iouis epitheton quòd tonando grauem edat ſtrepitum. Ante Κρονίδα, ſubaudi τὸ ἀπὸ: vt ſit πεμφθὲν ἀπὸ Κρονίδα.

παράφρασις.

Neqe uid perficietur ſine liberis tuis. Sed primi (qui fuerunt Telamon & Peleus, & Herculem contra Laomedontem iuuerunt) Ilium populabuntur. Et quarti poſteri (reſpicit autē ad Neoptolemum qui connumerato Aeaco fuit quartus) extremo dabunt excidio. Sic Deus perſpicuè loquutus, per Xanthū Troiæ fluuium in Lyciam ad Amazonas properabat equis inſignes, & ad Iſtrum equitans Hyperboreos populos adibat Neptunus verò tridente terram pulſans ad marinum Iſthmum currum velocem impellebat, huc ad Aeginam pulchris in equis Aeacum deducens,

στροφὴ. γ. κώλ. θ.

οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν· ἀλ-
λ' ἅμα πρώτοις ἄρξε-
ται
καὶ τετράτοις. ὣς ἄρα θεὸς
σάφα εἴπαις,
Ξάνθον ἤπειγεν, καὶ Ἀμαζό-
νας εὐ-
ἵππους, καὶ ἐς Ἴστρον ἐλαύ-
νων.
ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμὸν πον-
τίαν
ἅρμα θοὸν τάνυεν,
ἀποπέμπων Αἰακὸν,
δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις,

μετάφρασις.

non ſine liberis tuis: ſed ſimul cum primis incipiet, & quartis. Sic Deus apertè loquutus, ad Xanthum properabat, & Amazonas equis ſtrenuas, & ad Iſtrum equitans: at tridens impulſor ad Iſthmum marinum currum velocem incitabat, dimittens Aeacum huc cum equis aureis,

οὐκ ἄτερ. Docet poëta per quos Troia delenda eſſet: nimirum per Aeaci poſteros. Per primos quidem vaſtandam, per quartos ſolo æquandam. Primi ab Aeaco ſunt Peleus & Telamon, qui Herculem Laomedonti bellum inferentem ſequuti ſunt, & populati vrbem. Quartus inde ab Aeaco, eóque connumerato eſt Pyrrhus Neoptolemus. Etenim Aeaci filij ſunt Peleus & Telamon, Pelei filius Achilles, Telamonis Aiax, Achillis Pyrrhus. Quare cùm non ſine Aeaci poſteris capi poſſet Troia, non mirum quòd Græci tanto ſtudio

Achillem perquiſiuerint, vt in expeditionem Troianam iret: & Pyrrhum iuuenem ire coëgerint, qui etiam inde dictus eſt Neoptolemus.

ὡς ἄρα. Quò quiſque abſolutis Troiæ mœnibus abierit, iam exponit. Apollo per Xanthum Troiæ fluuium in Lyciam tendit: hinc in Europam ad Hyperboreos populos, vbi colebatur ſicuti Od. 3. diximus: vbi dictum de Iſtro. De Amazonibus vide Strabon. l.11. Paulum Oroſium lib.1.cap. 15. Iuſtin.l.2.

Ὀρσοτρίαινα. Nominatiuus Aeolicus pro comm. ὀρσοτριαίνης, & Dorico ὀρσοτριαίνας: alioqui ὀρσοτρίαινα paroxytonum eſt, genitiuus Dor. pro comm ὀρσοτριαίνου. Nem. Od.4. Eſt hic antonomaſia pro Ποσειδῶν. Compoſita eſt vox ex ὄρω *moueo*, quod in futuro habet ὀρῶ & Aeol. ὄρσω & τρίαινα *tridens*, quod illius Dei eſt inſigne.

ἐπ' Ἰσθμόν. Neptunus Iſthmum petit, vbi templum habuit, ſacróſque ludos Iſthmicos. *τάνυεν* imperfecti negl. augmento pro ἐτάνυεν, à τανύω.

ἀποπέμπων. Aeginam petit Aeacus vbi regnabat, eóque deducitur à Neptuno; idque rectè, quia mari circunflua eſt inſula. *ἀνὰ χρυσέαις ἵπποις* hoc eſt *pulchris in equis*. Nam equi & currus tribuuntur Neptuno.

Παράφρασις.

& ad Corinthi iugum properabat, celebre ſacrificium, ibi ſuum in honorem peragi ſolitum inſpecturus. Ceterùm non omnes homines iiſdem rebus & ſtudijs delectantur, ſed alius alijs dat operam, ſicut hi athletæ, alius alij certamini. Quòd ſi iam ad Meleſię laudes hoc hymno me conferam, ne quis inuideat mihi, neque me petat maledictis, prædicantem decus quod annis adhuc imberbibus Olympiorum & Nemeorum victoria eſt adeptus: poſteáque ætate virili, quum pancratio, quo viri pugnant, antagoniſtam ſuperauit.

ἀντιστροφὴ κώλ. θ.

καὶ Κορίνθου δειράδ', ἐποψόμενος δαῖτα κλυτάν.
τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν.
εἰ δ' ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ,
μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος.
καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς ἐρέω ταύταν χάριν,
τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν

Μετάφρασις.

& Corinthi iugũ inſpecturus conuiuium celebre. Delectabile autem inter homines æqualiter nihil fuerit. Quare ſi ego Meleſia ad gloriam quam nactus eſt iam *ab imberbibus annis, recurrerim hymno, ne petat me lapide aſpero inuidia. Et apud Nemeam enim ſimiliter dicam hoc ornamentum, & poſtea virorum pugnam.*

καὶ Κορίνθου. Hoc cum ſuperioribus cohæret ἐπ' Ἰσθμὸν ποντίαν: & notat reliquam Neptuni profectionem, qui ἅρμα θοὸν τάνυεν, h.e. ἐπέτεινεν ἅρμα, & ex conſequenti ἐπέσπευδεν ἐπὶ Κορίνθου δειράδα. Cur autem eò tenderet, ſtatim additur: nimirum ἐποψόμενος δαῖτα κλυτάν. hoc eſt θεασόμενος τὴν ἐνκλεᾶ θυσίαν αὐτῷ τελουμένην ἐκεῖ. Sic fabulæ reſiduum, & digreſſionem ad Troiæ conditores abſoluit.

τερπνὸν δ' ἐν. Exiſtimant nonnulli ſententiam hanc additam eſſe à Pindaro ob tres illos Troiæ conditores, quibus diuerſa placuiſſent loca. Sed quomodo de Dijs loquẽdo, de Apolline videlicet & Neptuno, diceret τερπνὸν δ' ἀνθρώποις? &c.

Quare malim ad tres victores quos hîc celebrat, referre: qui diuerſis in certaminibus ſe exercuerũt, & victoriam adepti ſunt. Ita vt hæc ſit προκατάστασις eius quod de Meleſia vnctore iamiam eſt dicturus: cuius ſic declarãdus ſenſus, οὐχ ὁμοίως ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τέρπονται ἅπαντες, Ἄλλος γὰρ πολλοῖσιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις, οὕτω καὶ οὗτοι ἀθλοῦνται ἄλλος ἄλλῳ ἀγῶνι. Hanc gnomen vſurpare poſſis quum innuere voles ſuum cuique eſſe pulchrum, & à ſua quemque voluptate trahi.

εἰ δ' ἐγώ. Hoc eſt εἰ δ' ἐπαινέσαιμι Μελησίαν ὅτι ἀγένειος ὢν ἐν Ὀλυμπίᾳ πάλῃ ἐνίκησε, μηδεὶς διὰ φθόνον κακῶς ἀγορευέτω με. Sic ad Meleſiæ laudes ſe confert qui ætate iuuenili primùm in Olympijs victor euaſit: poſtea paritérque in Nemeis. ὁμῶς hoc eſt ὁμοίως, ἤτοι ἀγένειος ὤν, *ſimiliter* hoc eſt *cùm imberbis etiam eſſet.* ταύτην τὴν χάριν intelligit τὴν ἐν τῇ πάλῃ νίκην ἔχειν.

Μειλησία Metri cauſa pro Μελησία de quo dictum ſuprà ἐξ ἀγενείων: hoc refert ad imberbes Timoſthenem & Alcimedontem Aretius: quòd hi Meleſię opera vicerint, & laus diſcipulorum ad præceptorem quoque pertineat. Sed id mihi non neceſſarium videtur: ſiquidem fieri potuit vt Meleſias ætate iuuenili certaminibus operam dederit: eíque ſcholia Olympiacam & Nemæeam victoriam iuueni tribuunt.

μὴ βαλέτω. Hoc eſt μηδεὶς φθονείτω μοι Metaphora ſumpta à funditoribus: qui lapidibus petunt inuiſos, vt verbis aſperis & maledicis inuidi exoſos.

ταὶ δ' ἔπειτα. Hoc eſt, repetito ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἐρέω. Ἐρέω ἔπειτα τὴν μάχην τοῦ παγκρατίου, ἣν ἐνίκησεν ἀνὴρ γενόμενος. Hæc quoque victoria ipſi in Nemeis obtigit, ſed quum iam ſumpta virili toga ipſe vir inter viros certauit.

παράφρασις.

Pręterea ſiquidem ei qui ſit alicuius artis gnarus, facile eſt eam docere: nec id præ imperitia præſtare poteſt ignarus, & qui priùs non didicit: quoniam ineruditorum mentes ſunt leues, & incertæ rerum experientia non comprobatarum: hic vtique athleticam cum laude expertus, ea meliùs quàm quiſquam alius pręceperit, quæ quis facere debet, quò deſideratiſſimam ex ſacris certaminibus gloriam reportet. Et certè poſt viginti nouem alios diſcipulos, quorum vnctor & præceptor, quibúſque victorię author fuit Meleſias, ipſi nunc maximum decus peperit Alcimedon diſcipulorum trigeſimus, lucta victoriam adeptus;

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

ἐν παγκρατίῳ. τὸ διδάξασθαι
δέ τοι,
εἰδότι ῥᾴτερον· ἄγνω-
μον δὲ, τὸ μὴ προμαθεῖν·
κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρέ-
νες.
κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἴποι
ἔργα περαίτερον ἄλλων,
τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει,
ἐξ ἱερῶν ἀέθλων
μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν
φέρειν.
νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέ-
δων,
νίκαν τριακοστὰν ἑλών

μετάφρασις.

in pancratio. Docere autem perito facile: at ſtultum non prædidiciſſe: leuiores enim inexpertorum mentes. Illa autem ille dixerit opera vlterius cæteris: quis modus virum promouebit, ex ſacris certaminibus deſideratiſſimam gloriam reportaturum. Nunc quidem ipſi decus eſt Alcimedon victoriam triceſimam adeptus.

ἐν παγκρατίῳ. Cohæret cum ſuperioribus. Παγκράτιον autem eſt althletici certaminis genus, de quo apud authores controuertitur, quid ſit, & cur ſic appellatum. Budæus in Pand. Dicit eſſe certaminis genus, ex eo dictum, quòd aduocatis omnibus corporis viribus, omniúmque neruorum contentione tranſigatur. Calcibus enim, etiam & cubitis, non modò pugnis pancratiaſtæ vtebantur, omníque petendi æmulum, prehendendíque modo. Plutarchus. l. 2. c. 4. Sympoſ. vbi quærit εἰ πρεσβύτατον ἡ πάλη τῶν ἀγωνισμάτων, docet παγκράτιον eſſe certamen ex pugilatu & lucta mixtum, quum ait. ὅτι γὰρ μέμικται τὸ παγκράτιον ἔκ τε πυγμῆς καὶ πάλης δῆλον. vide Lucian. περὶ γυμνασίων. Et Cœlium l. 7. c. 51. Stephani Theſ. ling. Gr. Sunt qui πένταθλον *quinquertium* & παγκράτιον idem eſſe putant, nimirum, quum athletæ illa quinque antiqua certamina obibant, videlicet pugilatum, curſum, ſaltum, diſcum, luctam: quos ſequutus eſt Hermolaus l. 30. ſuarum emendationum. Sed πένταθλον aliud à pancratio fuiſſe non dubium eſt ex citatis authoribus.

τὸ διδάξασθαι. Hoc eſt τὸ διδάξαι τῷ ἐπισταμένῳ ῥᾴδιον. ἀνεπιτήδειον δὲ εἰς διδασκαλίαν ἑτέρων τὸ μὴ προμαθεῖν. Hinc vulgo dicunt, *Doceat qui didicit*. Nemo enim faciliùs artem tradit quàm qui eam exactè callet. Quod & ad diſciplinas & liberales artes referri poteſt. Multa in compendium contrahere, obſcuris lucem dare nouit, qui perfectè didicit. Quam in ſententiam hæc Pindari verba præclarè vſurpabuntur: quibus Meleſiam ab athleticæ peritia commendat: qua inſtructus facilè præcepta dedit alijs athletis, quibus bene obſeruatis vincerent. Eſt autem ῥαίτερον comparat. pro poſitiuo, vt & in ſequenti κουφότερα pro κοῦφα.

ἀπειράτων hoc eſt ἀπείρων. Commune eſt ἄπειρος, poëticum verò ἀπείρατος, Dor. pro ἀπείρητος. Hoc compon. ex α. priuat. & πειρατὸς à πειράομαι *tento, experior*, quam vocem Ol. Od. 11. Nem. 1. Iſthm. 4. inuenias. Præcedenti autem Od. 6. in his βατίᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ, ἀπείρατος deducendum eſt ex α priuat. & πεῖρας pro πέρας *finis, terminus*.

κεῖνα δὲ κεῖνος. Hoc eſt ἐκεῖνος δὲ ὁ πεπειραμένος λέγοι ἐπὶ πλεῖον τῶν ἄλλων ἐκεῖνα ἔργα, τίς τρόπος ἄνδρα προβιβάσει, μέλλοντα δόξαν ἀποφέρεσθαι ἐκ τῶν ἱερῶν ἀγώνων. Hîc ob metrum habet κεῖνα & κεῖνος pro ἐκεῖνα & ἐκεῖνος. Deinde περαίτερον aduerb. quod ſequente vocali ſic effertur: ſequente conſona περαιτέρω vſurpatur, vt poſitiuus eius πέρα, & πέραν.

προβάσει. Dor. pro προβήσει & hoc pro προβιβάσει. ποθεινοτάταν Dor. pro ποθεινοτάτην, hoc eſt ἐπιποθουμένην.

νῦν μέν. Hoc eſt, νῦν μὲν τιμὴν ἔδωκεν αὐτῷ τῷ Μελησίᾳ ἀλείπτῃ ὁ Ἀλκιμέδων τριακοστὸς νικητὴς ὑπὸ ἀλείπτῃ τούτῳ ἀναδειχθείς. Non enim hoc accipiendum ac ſi triginta victorias reportaſſet Alcimedon. Sed intelligendum trigeſimum hunc eſſe athletam ex ijs qui à Meleſia exercitati & edocti vicerunt. νίκαν τριακοστάν, Dor. pro νίκην τριακοστήν.

παράφρασις.

Qui & diuino fauore vſus, & ſuæ fortitudinis dexteritate nõ fruſtratus, quatuor pueros antagoniſtas proſtrauit: ita vt per noctẽ viáſque occultas, patriam inuito animo, & ignominiosè repetere eos coëgerit omnémque loquendi libertatem pudore perfuſis ademerit. Contrà verò gloriæ acceſſione ex victoria, paternum auum tanto gaudio perfuderit, vt debilem eius ſenectutem, velut inſpirato robore nouo recrearit: ipſe verò re tam præclarè geſta, mortis metu ſit liberatus: cùm illius obliuiſcatur quiſquis edito virtutis ſpecimine nominis immortalitatem eſt conſequutus.

ϛροφὴ δ. κῶλ. θ.

ὃς τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀ-
νορέας δ᾽ οὐκ ἀμπλακὼν,
ἐν τετράσι παίδων ἀπεθήκατο
γυίοις
νόϛον ἔχθιϛον, καὶ ἀτιμοτέ-
ραν
γλῶτταν, καὶ ἐπίκρυφον οἶ-
μον.
πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μέ-
νος
γήραος ἀντίπαλον.
ἀΐδα τοι λάθεται
ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.

μετάφρασις.

Qui fauore quidem Dei, fortitudine tamen non fruſtratus, in quatuor puerorum depoſuit membris reditũ inuiſiſſimum, & ignominioſam magis linguam, & occultam viã. Patri autem patris inſpirauit robur ſenectutis aduerſariũ. Græci nimirum obliuiſcitur vir qui conuenientia fecit.

ὃς τύχᾳ μὲν. Hoc eſt ὃς σὺν εὐτυχίᾳ Θεοῦ, ἀνδρείας δ᾽ οὐκ ἀποτυχὼν, τετράσι παισὶ τοῖς ... παίων μεμισημένην εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν ἐπαναςροφὴν, καὶ ἄτιμον ἀπαῤῥησίαςόν τε γλῶσσαν, καὶ λαθραίαν ἐν νυκτὶ πορείαν. Ex his apparet Pindarum amplificare gloriam victoriæ Alcimedontis à dedecore plurium aduerſariorum, quibus deuictis inglorium & ignominioſum in patriam effecit reditum.

τύχᾳ Dor. pro τύχῃ, éſtque ellipſis τοῦ σὺν. Præterea neceſſariò ſimplex pro compoſitò, εὐτυχία, ſicuti Schol. & Triclinius exponunt, intelligendum eſt. Solet autem, vt antè vidimus, victorias numinis fauori, vt cauſæ principali adſcribere, ita tamen vt adiuuantem non omittat, vt & hoc loco, quum & fortitudini Alcimedontis alteram victoriæ cauſam tribuit.

ἀνορέας. Vox ἀνορέα. Dorica eſt, ἠνορέη verò Ionica, deducitur ab ἀνὴρ muta α. in η. Eadem occurrit Nem. 3. & Pyth. 8.

ἀμπλακών. Partic. Aor. ἤμπλακον ab ἀμπλακέω, τὸ ἁμαρτάνω. Fieri videtur ab ἀναπλέκω *implico*: quia peccatum homines veluti quibuſdam retibus & pedicis implicat.

ἐν τετράσι παίδων γυίοις. Periphraſticè pro ἐν τετράσι παισὶν. Cúmque dicendum eſſet τεττάρων παίδων γυίοις, dixit τετράσι. Sicuti paulò antè τεαῖς χερὸς ἐργασίαις, pro τεῆς χερός.

νόϛον ἔχθιϛον. Accidunt iſta victis, reditus in patriam planè odioſus, ignominioſus, & occultus. Nam quod aduerſario ſuccubuerunt, efficit vt molestiſſimum ſit patriam repetere, vt loqui præ pudore non audeant, vt & per noctem ingrediantur, quò vitent eorum ſubſannationem à quibus videntur.

πατεὶ ϑ' πατρός. Hoc eſt τῷ ϑ' πάππῳ ἐνέβαλεν ἰσχὺν τοῦ γήρως ἐναντίαν, ἤγουν καταπονούμενον αὐτὸν ὑπὸ τοῦ γήρως ἀνέῤῥωσε. Eſt hæc altera amplificatio ab aui paterni gaudio ex ea victoria. Opponuntur hîc *robur*, & *ſenium*. In ſenectute eſt debilitas, ſed exhilaratus ſenis animus vires amiſſas recreat.

Ἀΐδα τοι λάϑεται. Hoc eſt τοῦ ϑανάτου ἐπιλανϑάνεται, εὐτυχήσας ἀνήρ. Sententia qua duplicem illam ab aduerſariorum dedecore, & aui gaudio, amplificationem victoriæ concludit: qua innuit res cum honore & laude geſtas, mortis metum tollere. Tum enim non amplius graue eſt mori, quia virtutis editum ſpecimen nominis immortalitate donabit. Hîc ἀΐδα & λάϑεται Dor. ſunt pro ᾅδου & λήϑεται.

παράφρασις.

Cæterùm oportet vt hæc Alcimedontis victoria, mihi maiores eius Blepſiadas in memoriam reuocet: quorum etiam in gratiam, victorialem hunc hymnum canam, fructum quem vtriuſque fratris victoria ipſis peperit. Quorum, Blepſiadarum nimirum generi, ſexta hæc corona iam obtigit ex Olympicis ludis, in quibus fronde oleaſtri coronantur victores. Nec mirũ dum nepotes celebro, maiorum etiam defunctorum memini. Nam & ad mortuos conſanguineos ex lege pertinet pars laudis viuentium: rerum quæ ab illis geruntur præclarè. Neque ſepulchrum occulit cognatorum eximiam virtutem, ita vt illa apud ſuperos manifeſta, ad ſepultos non perueniat.

ἀντιστρ. κῶλ. ϑ.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν
ἀνεγείροντα, φράσαι
χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπινίκον,
ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκει-
ται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων.
ἔστι ϑ' καί τι ϑανόντεσσιν μέρος
κἀννομον ἐρδομένων.
κατακρύπτει δ' οὐ κόνις
συγγόνων κεδνὰν χάριν.

μετάφρασις.

Sed me oportet memoriam excitantem, eloqui manuum florem Blepſiadis victorialem hymnum, *ſexta quibus iam corona circumpoſita eſt, frondiferis ex certaminibus. Eſt enim & mortuis pars legitima rerum quæ gerũtur: occultatq́; nequaquã puluis cognatorũ illuſtrẽ gratiam.*

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ. Hoc eſt ἀλλ' ἐμὲ δεῖ τὴν μνήμην ἀνιστῶντα, φράσαι Βλεψιάδαις αὐτοῖς ἐπινίκον ὕμνον τοῦτον, ἄωτον ὃν αἱ χεῖρες τοῦ Ἀλκιμέδοντος ἤνεγκαν. οἷς περιτίϑη ἕκτος οὗτος στέφανος ὁ τῶν ἀγώνων στεφάνοις φυλλίνοις πειζόντων. Apoſtrophe autem eſt ad ſe, qua memoriam ſuam excitat ad laudes omnium in genere Alcimedontis maiorum. μναμοσύναν Dor. pro comm. μνημοσύνην.

ἐπινίκον ἄωτον. Periphraſticè τὸν ὕμνον appellat, quem victores tanquam ſuę victoriæ fructum à poëta accipiunt. ἐπινίκον ſubaud. ὕμνον.

χειρῶν. *Florem manuum* hoc eſt, *victoria manibus parta*. Nam lucta manus præcipuè robore conſtat.

Βλεψιάδαις. Blepſiadæ, tribus Alcimedontis in Aegina: qui nunc laudantur numero victoriarũ, quas ea familia habuit, ita vt non ſolus Alcimedon vicerit, eiúſque frater Timoſthenes: ſed quinquies ante ipſos, eiuſdem gentis viri, in Olympijs coronati fuerint. Quæ certamina φυλλοφόρα vocat ad

aliorum differentiam: nam hæc victori ex oleaſtri fronde contexunt coronam pro præmio. Sunt verò alia, quæ veſtes, arma, æs, aliud-ve præmij genus habent.

ἔστι δὲ καί τι. Hoc eſt, vt exponit Triclinius, ἔστι δὲ καὶ τοῖς ἀποθανοῦσι μέρος τι τῶν ἐγκωμίων, ὃ περαπλόμενον πρὸς αὐτοὺς, κατὰ νόμους ἂν πράττοιτο. Et vt Schol. ἔστι δὲ καὶ τοῖς τετελευτηκόσιν ἔννομον καὶ δίκαιον μέρος ἀποδιδόμενον, τὸ τοῦ ἐπαίνου. Sed cùm ad loci perſpicuitatem legendum ſit, non ἐρδόμενον, ſed ἐρδομένων, ideo ſic iſta malim interpretari, τῶν δὲ περαπλομένων ἀπὸ τῶν ζώντων μέρος τι καὶ ἔννομον θανοῦσιν ἐστί. Gnome qua docet poſteritatis laudes ob præclara facinora ad defunctos pertinere. In qua θανόντεσσιν eſt datiuus plur. Ion. & poët. pro θανοῦσι. & κἀννομον pro καὶ ἔννομον.

κατακρύπτει δ᾽ οὐ. Hoc eſt οὐ κατακρύπτει δ᾽ ὁ τάφος τὴν ἀγαθὴν ἀρετὴν τῶν συγγενῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν τεθνεώτων ἐν τάφῳ κειμένων ἐφικνεῖται. Altera gnome ex præcedenti fluens, qua docet virtutem viuere poſt funera, eámque conſanguineis vita functis innoteſcere. Legitur hîc κεδνὰν Dor. pro κεδνήν.

παράφρασις.

Quare Iphion Alcimedontis & Timoſthenis pater, audita filiorum victoria ex Nunciatione Mercurij filia, eorũ auunculo Callimacho referre poterit, quẽadmodum Iupiter ſuo generi ſplendidum in Olympicis ludis ornamentũ coronæ præbuit. Cæterùm velim vt idem Iupiter, quicquid hi iuuenes agẽt, bona ſuper bonis immittendo proſperet: omnéſq; morbos vehementes & periculoſos ab ipſis arceat. Quinetiam precor ne patiatur, vt ab inuidia rebus præclaris contraria lædantur: ſed illæſos ad inoffenſæ vitæ metam deducat: & cùm ipſos, tum patriam Aeginam bonis & hono...bus amplificet & cumulet.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις
Ἰφίων
Ἀγγελίας, ἐνέποι κεν
Καλλιμάχῳ λιπαρὸν
κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφιν ὤ-
πασε
Ζεὺς γένει. ἐσλὰ δ᾽ ἐπ᾽ ἐσ-
λοῖς
ἔργα θέλοι δόμεν, ὀξεί-
ας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.
εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν
μοίρᾳ νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν.
ἀλλ᾽ ἀπήμαντον ἄγων βίοτον,
αὐτούς τ᾽ ἀέξοι, καὶ πόλιν.

μετάφρασις.

Mercurij autem filiæ vbi audiuerit Iphion Nuntiationem, induet Callimacho ſplendidum ornatum qui obuen... *in Olympia, quem præbuit Iupiter ipſorum generi. Bona autem ſuper bonis opera velit dare, acréſque morbos propulſet. Opto de ...norum fatali proue... Nemeſin contraria ... gitantem non im... tere: ſed damnorum expertem aſſerens vitam, ipſos amplificet, & vrbem.*

Ἑρμᾶ δὲ θυγατρός. Hoc eſt ὁ Ἰφίων δὲ ὁ πατὴρ ἀκούσας ἀγγελίας θυγατρὸς τοῦ Ἑρμοῦ ... σαι ἂν τῷ προσήκοντι κατὰ γένος Καλλιμάχῳ, ὅτι Ζεὺς διὰ τῶν ἑαυτοῦ υἱῶν τῷ αὐτοῦ γένει ... λαμπρὸν κόσμον ἐκ τῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ νίκης. In his animaduerte fictionem ...ticam, quum dicit Famam victoriæ Alcimedontis nuntiam ad inferos pe... re ad patrem, qui eiuſdem rei certiorem poſſit facere auunculum, Ἑρμᾶ G... Dor. pro comm. Ἑρμοῦ.

Ἴφιον. Iphion & Callimachus, authore Schol. ſecundum quoſdam conſanguinei fuerunt Alcimedontis. Secundum alios Iphion fuit eius pater: Callimachus verò, auunculus.

Ἀγγελίας. Siquidem Mercurius, inquit Triclinius, Deorum eſt nuntius in cœlo, terráq;, & animabus ad inferos ducẽdis prĕeſt, idcirco dicit poëta Iphionẽ eius vocem audiuiſſe, quam per εἰδωλοποιΐαν fingit eius filiam, & vocat Ἀγγελίαν.

λιπαρὸν κόσμον. Intelligit victoriam Olympicam, quia vnius victoria totum genus exornat. Ante Ὀλυμπίᾳ ſubaudiendum ἐν.

ὃν σφιν. Cauſam efficientem victorię tribuit Ioui, vt & Epodo 1. Genus autem, intelligit Alcimedontem & Timoſthenem filios.

ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς. Hoc eſt ἀγαθὰ δ' ἐπ' ἀγαθοῖς θέλοι ὁ Θεὸς παρέχειν. Epilogus comprecatione conſtans, quà primùm εὐτυχίαν in rebus agendis optat. 2. ſanitatem morbos acutos arcendo. 3. Inuidiæ propulſationem 4. inoffenſam vitam 5. & vltimo cumulum honorum cùm ipſis, tum patriæ. Cæterùm ἐσλὰ & ἐσλοῖς effertur Dor pro comm. ἐσθλὰ & ἐσθλοῖς de quo 2. Olymp. Oda. δόμεν Infin. Ion. & Dor. pro δοῦναι.

ὀξείας νόσους. Vocat morbos acutos τὰς ἐπικινδύνους καὶ σφοδράς, de quibus vide Hippocratem, & Galenum.

εὔχομαι ἀμφὶ. Hoc eſt εὔχομαι τὸν Δία μὴ ἐᾶσαι συμβῆναι φθόνον ἐναντία βουλευόμενον: vel paucioribus, μὴ φθονηθῆναι περὶ τῶν καλῶν. Itaque νέμεσιν hîc ſume pro φθόνον. & διχόβουλον expone ἐναντία ποιοῦσαν, οἷς βουλευόμεθα, οἷον διχάζουσαν, καὶ διαχωρίζουσαν τὰς βουλάς.

ἄγων: Nimirum ὁ Ζεὺς αὐτούς τε. Nimirum Alcimedontem & Timoſthenem Aeginetas, καὶ πόλιν. Nimirum Aeginam, fortunis & honoribus augeat.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩ ΟΠΟΥΝΤΙΩ, Παλαιστῇ.

EPHARMOSTO OPVNTIO, Palæſtritæ.

ΕΙΔΟΣ Θ.

ODE IX.

ARGVMENTVM.

PRædicatur Epharmoſtus ab Olympiorum & Pythiorum victorijs, ab Opunte patria, & à maioribus. Varias etiam

interſerit digreſſiones, veluti ad fabulas pugnæ Herculis contra Neptunum & Apollinem: & Deucalionis ac Pyrrhæ: quæ ſuo quæque loco aperientur.

παράφρασις.

Ille quidem Archilochi callinicus hymnus, quem in gratiam Herculis, pulchras variáſque victorias adepti, compoſuit, quíque poſtea ſingulis victoribus alta voce in Olympia trina repetitione cani ſolitus eſt, eo quidem in loco, videlicet in colle Cronio, ſuffecit ad præludiũ chori publici, vbi ſaltationem ducebat ſequẽtibus dilectis ſocijs Epharmoſtus. Sed nunc, anime mi, ne communi duntaxat omnibus victoribus laude vir rarus fruatur, ſed ſuis etiam meritis peculiarem conſequatur, huiuſmodi carminibus quæ à Muſis ſuppeditantur ad encomia, quibus longè latéque fama virtutis diffunditur, proſequere & Iouem rutila fulmina contorquentem, & venerandum Elidis promontorium Cronium, quod Pelops Lydus heros, quondam in pulcherrimam Hippodamiæ dotem oppreſſo Oenomao retulit.

στροφὴ α. κῶλ. ιϛ.

Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος
φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ
καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδὼς,
ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἁγεμονεῦσαι
κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις.
ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων
μοισᾶν ἀπὸ τόξων,
Δία τε φοινικοστερόπαν,
σεμνόν τ' ἐπίνειμαι
ἀκρωτήριον Ἄλιδος
τοιοῖσδε μέλεσι.
τὸ δή ποτε Λυδὸς ἥρως
Πέλοψ ἐξάρατο κάλλιστον ἕδνον Ἱπποδαμείας.

μετάφρασις.

Archilochi quidem carmen ſonans apud Olympiam Callinicæ, ter acclamatum, ſatis fuit Saturnium apud collem, vt præiret ſaltanti Epharmoſto amicis cũ ſocijs. Sed nũc lõgè iaculantib⁹ Muſarũ ab arcubus, Iouémque fulmine rubentem auguſtúmque impartire promontorium Elidis huiuſmodi carminibus: quod quondam Lydus heros Pelops adeptus eſt pulcherrimam dotem Hippodamiæ.

Ἐφαρμόστῳ. Epharmoſtus, nomen Olympionicæ qui hîc celebratur, fit à verbo ἐφαρμόζω *aptè & concinnè coniungo, adapto.* Dicitur *Opuntius* ab Opunte patria, quę ab Opunte Locri filio fuit denominata: éſtq; Locrorũ metropolis, de qua vide Strab. & Volaterr. *Palaſtrita* vocatur à genere certaminis & victoriæ. Lucta vicit, cuius proprium eſt ἕλκειν καὶ κατέχειν aduerſarium. De qua vide Ariſtotel. Rhet. 1. c. 5.

Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου. Exordium per præoccupationem, qua reddit rationẽ cur hîc ſcribat hymnum, quum tamen Epharmoſtus communi Archilochi carmine ſit laudatus in Olympijs. Commune carmen dico, quia illum Archilochi hymnum ſingulis victoribus ter decantare ſolebant. Porrò Archilochus poëta Lyricus hymnum in victorem Herculem & Iolaum cõpoſiturus, citharœdi in Olympia cùm ſonitũ, tum rhythmum, quem cithara edebat, exprimere dictione aliqua tentauit: ideóque vocem τήνελλα effinxit: quam Cælius l. 3. c. 11. ex Ariſtophanis ſcholijs interpretatur *lyræ harmoniam,* vel κρουμάτιον *pulſatiunculam,* ſeu *prælu*[illegible] quod in victoria edebatur. Sed Varinus vocat vocem illam τήνελλα, μιμη[illegible]

ἐπιφθέγματος αὐλοῦ. Cæterùm huius cantilenæ fuit hoc initium,

Τήνελλα καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεις
Αὐτός τε, καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ δύο.

Poſtea obtinuit vſus vt in quemuis victorem Archilochi melos iſtud ter caneretur. Vnde etiam Epharmoſto idem epinicij decantari neceſſe fuit. Quod etſi quodammodo ſufficere potuiſſet: tamen quia non adeò magna laus eſt, quæ omnibus ex æquo poteſt accommodari, ſtatuit Pindarus aliud ipſi encomium ſcribere peculiare.

φωνᾶεν Dor. pro comm. φωνῆεν *vocale, reſonans*: quod vocabulum occurrit etiam Iſthm. 4. Hic ſumitur pro μετεώρῳ φωνῇ ᾀδόμενον, vt monet Triclinius: vel pro participio φωνηθέν. Ante Ὀλυμπίᾳ ellipſis τοῦ ἐν obſeruanda.

καλλίνικος. Sic appellatur à Pindaro hoc loco carmen illud Archilochicũ, quod in Herculẽ priùs cõpoſitum, poſtea cuiuis victori eſt aptatũ. Sic inſcribebatur διὰ τὸ κάλλος τῆς νίκης ᾄδεσθαι φιλεῖν: *quòd ob victoriæ præſtantiam cani ſoleret*, τριπλόος vocatur, vel quòd eſſet τρίςροφος, vel quòd τρὶς ἐπικελάδων, τὸ καλλίνικε, vel quod in ipſa victoria, in gymnaſio, & in patria caneretur. Porrò Triclinius τὸ ὁ τριπλόος dicit aduerbialiter exponendum ἀντὶ τοῦ ἐκ τρίτου. Vnde annotat Leonicerus adiectiua in tribus generibus ſuis, iuxta ſubſtantiuorum opportunitatem aduerbij naturam ſumere. Cæterùm Hercules vocabatur καλλίνικος, quòd varias varijs terrarum in partibus, eáſque præclaras victorias heroica fortitudine adeptus eſſet. Quod epitheton aliàs ad quemlibet aliũ virtute & victoria inſignem transferri potuit: vt in Eurip. Med. Νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν φίλαι, vbi καλλίνικος ἐχθρῶν exponitur, ὁ καλὴν νίκην ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀποφέρων: *qui præclaram ab inimicis victoriam reportat*. Καλλίνικος apud Athenæum Dipnoſoph. l. 14. & Pollucem l. 4. c. 14. περὶ εἰδῶν ὀρχήσεως, Nomen eſt ſaltationis cuiuſdam quæ ad tibiæ modulos fiebat, & Heſychius καλλίνικος, inquit, εἶδος ὀρχήσεως ἐπὶ τῇ τοῦ Κερβέρου ἀναγωγῇ. Occurrit hæc vox Nem. 3. Iſthm. 1. Pyth. 5. & 11. Nem. 4. Iſthm. 5. Dicam obiter hoc Ἀρχιλόχου μέλος prouerbialiter dici, vt refert Eraſmus in Chiliad. Hymnum qui ad multos poteſt accõmodari: qualem ferunt ab Achilocho fuiſſe repertum, qui fuit ante Pindarum, alióſque id genus poëtas lyricos, qui ſingulos proprijs laudibus exornabant.

κεχλαδώς. Particip. præter. medij, quod à χλάζω deducitur, ſignificante τὸ ψοφῶ, τὸ ἠχῶ, *ſtrepo, reſono, cum ſono proferor*. Habet Aor. 2. act. ἔχλαδον. & præter. med. κέχλαδα vnde particip. κεχλαδώς, vide Pyth. Od. 4. partic. κεχλαδὼν Aor. 2. act. ab eodem χλάζω. Hæc tria prima cola ſic proſa declares. Τὸ μὲν μέλος ὅπερ ἐν Ἡρακλεῖ ἐν Ὀλυμπίᾳ Ἀρχίλοχος συνέθηκε μετεώρῳ φωνῇ ᾀδόμενον, δηλονότι ὁ καλλίνικος ὁ τρὶς λεγόμενος.

ἄρκεσε. Neglecto augmento pro ἤρκεσε. Hoc eſt ἱκανὸν ἐγένετο κρόνιον κατὰ λόφον προρρηθῆναι Ἐφαρμόςῳ σὺν ἑταίροις φίλοις χορεύοντι. Vox ἁγεμονεῦσαι Dor. pro ἡγεμονεῦσαι, hic exponitur προηγήσασθαι, καθηγήσασθαι, προρρηθῆναι. Obſeruatur hic quando & à quibus, quum caneretur carmen, chorus publicus conſtitueretur: nimirum à victore qui præibat, & amicorum turba quæ ſequebatur præeuntem victorem.

ἀμᾶ νυῦ. Pro νυῦ δὲ: vt reſpondeat præcedenti τὸ μὲν. q. d. ὁ μὲν ὕμνος Ἀρχιλόχου κατὰ τὴν τῆς ἐν Ολυμπίᾳ νίκης καιρὸν ἱκανὸς ἐγένετο: νυῦ δὲ ἐπίξιλθε, καὶ ὕμνησον τὸν Δία, ὦ ψυχὴ, τὸν λαμπρᾶς ἀστραπῆς αἴτιον, καὶ ὄρος κρόνιον τοιούτοις ὕμνοις, οὓς αἱ Μοῦσαι παρέχουσι διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν λόγων τὴν εὐφημίαν πόρρω πεμπόντων. Hæc παρακέλευσιν continent, qua ſe ad ſcribendum excitat. Eſt enim ἐπίνειμαι, Imperat. modi Aor. 1. med. ἐπινειμάμην, verbi ἐπινέμομαι, quod hic ſumitur pro ἐπέρχομαι. Emphaſis ineſt in τοιοῖσδε μέλεσι: quaſi ſit melius laudaturus, quàm Archilochi carmine fuit laudatus: qua laude complectitur cùm Iouem, cui ſacra ſunt Olympia, tum ipſum certaminis locum, quem ſynecdochicè per promontorium Elidis deſcribit, quæ pars tantùm Piſæ eſt vbi certamina hæc ſacra celebrabantur. Intelligit autem κρόνιον λόφον, de quo iam antè. Et ἀκρωτήριον appellat σκοπὸν, fortè propter Iouem, & ſex aras duodecim Dijs κατὰ δύο ſacras.

ἀπὸ τόξων. Familiaris poëtæ metaphora: qui poëſin hîc appellat arcus, & encomium proinde telum quod ex eo emittitur. Tribuuntur arcus & ſagittæ Muſis, vt & Apollini earum præſidi: ſed huius ſunt radij ſolares: Illarum encomia & laudes: Hic ἑκαβόλος, ἑκατηβόλος, ἑκατηβελέτης appellatur, quia ſuis radijs Sol eſt efficax in omnia, præſertim quum longiſſimos circa ſolſtitium æſtiuum immittit: illæ ἑκατηβόλοι dicuntur quia carminibus decantatæ laudes procul trans mare, & remotiſſimas ad terras feruntur.

μοισᾶν. Geminus Doriſmus pro μουσῶν. & ἑκαταβόλων. Dor. pro comm. ἑκατηβόλων. à ſingulari recto ἑκατηβόλος *procul iaculans*. Deducitur iſta vox ab ἑκὰς *procul* & βέβολα præter. med. verbi βάλλω *iacio, iaculor*. Quare fit primùm ἑκαβόλος, & verſo α in η metri cauſa ἑκηβόλος: rurſus hoc Dor. ἑκαβόλος poſtea inſerta ſyllaba τη, ἑκατηβόλος & Dor. ἑκαταβόλος. Sic inſeritur τη voci ἔτυμος & dicitur ἐτήτυμος. Euſtathius deducit hanc vocem vel ab ἑκάθεν βάλλων *qui eminus iaculatur*, vel ab ἑκατὸν ἤγουν πολλοῖς βέλεσι χρώμενος, *qui centum* hoc eſt *multis ſagittis vtitur*, quòd Appollo Pythonem ſerpentem centum ſagittis occiderit.

φοινικοστερόπαν. Accuſ. Dor. pro φοινικοστερόπην, à nominat. φοινικοστερόπης. Epitheton Iouis, quod fit à φοίνικος *puniceus, ruber*, & στεροπὴ hoc eſt ἀστεροπὴ *fulgur*: quod metonymicè in hoc compoſito ſumitur pro κεραυνὸς, quia fulguris ſplendor anteit, aut comitatur fulmen, στεροπὴ dicitur ἀπὸ τοῦ στερεῖν ὀπὸς hoc eſt ὄψεως ſeu ὀπτικῆς quia fulguris ſplendor ita perſtringit oculos, vt eos viſu ferme priuet. Quare Iouem φοινικοστερόπην vocat *rubentia fulmina vibrantem*. Ideo Horat. 1. Od. l. 1. dicit

Iam ſatis terris niuis, atque diræ
Grandinis miſit pater, & rubente
Dextera ſacras iaculatus arces,
Terruit vrbem.

Et Virg. 1. Georg.

Ipſe Pater media nimborum in nocte, coruſca
Fulmina molitur dextra.

Ἅλιδος. Dor.pro comm. Ἤλιδος. ab Ἦλις nomine regionis in qua eſt Piſa: in Piſa autem Cronium promontorium.

τὸ δήποτε. Digreſſiuncula ad Pelopis fabulam: quam Oda prima ſatis expoſuimus. Hîc ἐξάρατο. compoſitum pro ſimplici ἄρατο & hoc Dor. pro ἤρατο: ſic apud Homer. κῦδος ἀρέσθαι *decus reportare.* ἕδνον hîc ſumitur pro φέρνη. Nam hæc ita iureconſulti diſtingunt, vt ἕδνον ſint ea dona quæ maritus vxori largitur: φέρνη verò dos quam marito affert vxor. Nihilominus ἕδνον impropriè hîc ſumitur pro φέρνη. Nam Elis propter Hippodamiam Pelopi obtigit in dotem.

παράφρασις. | ἀντιστρ. α. κῶλ. ιε. | μετάφρασις.

Ad Pythonem quoque, vbi vt & in Elide vicit Epharmoſtus mitte celeriter dulcem hymnum. Humi repentibus verbis ſanè non vteris, viri Opuntis inclytæ ciuis luctas cithara recinendo. Velim vtique ciuem collaudes, ipsámque ciuitatem, in qua diligentes extant iuſtitię cultores, & legum bonarum, quibus integrę reſpublicæ ſeruantur, obſeruatores magnam hoc ſtudio gloriam conſequuntur: quæque pariter ſui ciuis ſtrenuitate clareſcit, cuius geminum edidit ſpecimen, alterum quum in Pythone vbi eſt fons Caſtalius, Pythiorum, alterum quum in Olympia prope fluuium Alpheum ſita, Olympiorum victor euaſit. Vnde fit vt encomiaſticus hic hymnus, qui coronarum illarum eſt fructus, celebrem Opuntem Locrorum metropolim, & arboribus inſigne ſolum, extollat.

πτερόεντα δ' ἵει γλυκὺν
Πυθῶνάδ' οἰστόν. οὔ-
τοι χαμαιπετέων λόγων ἐφά-
ψῃ,
ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν
φόρμιγγ' ἐλελίζων
κλεινᾶς ἐξ Ὀπόεντος. αἰ-
νήσαις ἓ καὶ υἱόν,
ἂν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ
σώτειρα λέλογχεν
μεγαλόδοξος Εὐνομία.
θάλλει δ' ἀρεταῖς ἴ-
σον καὶ Κασταλίᾳ, παρ'
Αλ-
φεοῦ τε ῥέεθρον
ὅθεν στεφάνων ἄωτοι
κλυτὰν Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.

Alatam autem mitte dulcem ad Pythonem ſagittam. Non ſanè humi ſerpentes ſermones attinges, viri de luctis citharam mouens clara ex Opunte. Laudes eam, & filiũ eius, *quã Themis & filia eius ſeruatrix ſortita eſt, magni nominis Eunomia. Floret autẽ ſtrenuitate æqualiter & in Caſtalia, & apud Alphei fluentũ: vnde coronarum flores inclytam Locrorum extollunt matrem pulchrarum arborum* feracem.

πτερόεντα δ' ἵει. Perſeuerat in apoſtrophe ad ſeipſum, vt dulce telum ab Olympia ad Pythonem dirigat, vt vna fidelia duos parietes dealbet, videlicet vt Epharmoſtum celebret non ſolùm ab Olympiaca victoria quam obtinuit Olympiade 73. ſed etiam à Pythiaca, quam obtinuit Pythiade 30. Porrò allegoricè hymnum, ſeu encomium hoc ſuum appellat οἰστόν, vt & vltima antiſtropha 2. Od. Olymp. Addit duo epitheta 1. γλυκὺν *dulcem*, vt emolliat vocem οἰστόν: ſicuti & loco citato dixit ἐκ μαλθακᾶς φρενὸς eundem in finem. 2. πτερόεντα *alatam.* Nam ſagittis inſeruntur pennæ quò ferantur velociùs: vúltque ita ſui ingenij velocitatem denotare. Hæc ita ſine tropo efferas,

τίμαπ' ἢ πρὸς τὴν Πυθῶνα γλυκὺν ὕμνον διὰ τάχους.. Πύθωναδε pro εἰς vel πρὸς Πυθῶνα ſicuti οἴκαδε, οἶκονδε pro εἰς vel πρὸς οἶκον.

ἔπη χαμαιπετέων. Hoc eſt οὐ μάταια χρήσῃ λόγοις εὐτελέσιν. Promittit his verbis ſplendidum carmen. χαμαιπετὴς autem fit ex χαμαὶ hoc eſt ἐπὶ τὴν γῆν & πίπτω pro πίπτων *humi cadens*, vel *humi ſerpens*.

ἐλελίζων. Dixeris in proſa φόρμιγγα κινῶν ἐπὶ τοῖς παλαίσμασι τῷ ἀνδρός. Verbum autem ἐλελίζω hoc loco & 1. Pyth. quum tribuitur citharæ, ſignificat λείως κινῶ. *leuiter moueo*. Aliàs verò ſignificat, σείω, πνέω, συστρέφω, εἰλέω, ἑλίσσω, *quatio*, *quaßo*, *contorqueo*, *conuoluo*, *inuoluo*, *implico*.

αἰνήσαις ἑ καὶ υἱόν. hoc eſt ἐπαινέσειν αὐτὴν τὴν πόλιν Ὀποῦντα, καὶ τὸν αὐτῆς πολίτην Ἐφάρμοστον. In his primùm obſeruemus αἰνήσαις eſſe 2. perſ. ſingul. optat. αἰνήσαιμι. Aor. 1. ᾔνεσα. Non autem particip. Dor. pro αἰνήσας vt putat Leonicerus. Deinde ἑ. per antonymiam ſumi pro αὐτήν: tertiò per υἱὸν ſignificari πολίτην; nam patria communis eſt omnium ciuium mater.

ἃ Θέμις. Dor. pro ἣν: & hæc referuntur ad Opunta Epharmoſti patriam, quam inſtituit laudare, primúmque commendat à iuſtitiæ cultu, & iuſta legum ordinatione, ac proinde recta reipub. adminiſtratione. q.d. ἥντινα πόλιν Ὀποῦντα εἰς κλῆρον ἔλαβεν ἡ δίκη, καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς πόλις σώζουσα Εὐνομία καὶ πολὺ τιμία. Themis apud Heſiodum Iouis eſt coniux. Huius filiæ ſunt, vt ex Orphei hymno conſtat, δίκη, εὐνομία, εἰρήνη. Sic enim ille.

> Ὧραι θυγατέρες Θέμιδος, καὶ Ζηνὸς ἄνακτος,
> Εὐνομίη τε, Δίκη τε, καὶ Εἰρήνη πολύολβε.

Hìc Pindarus vnius Eunomiæ facit mentionem, quia Opuntem præcipuè à bonis legibus laudare inſtituit. Olymp. 13. fiet de reliquis mentio, nimirum ſtroph. 1.

σώτειρα. Seruatrix dicitur Eunomia, quia bonarum legum latione & obſeruatione ſeruatur reſpublica: ſine quibus facilè caderet. Vnde Demoſthenes orator dicebat leges ciuitatis animam eſſe. Vt enim exanime corpus procumbit: ita ciuitas, ſi leges abſint, non conſiſtit. Additur μεγαλόδοξος, poëtica vox, quę ſignificat ὁ μεγάλην δόξαν ἔχων, ἢ φέρων *magnam habens, aut aſſerens gloriam:* hócque epitheton tribuitur Eunomiæ, ab effectu. Nam bonæ leges, magnam ſui cultoribus gloriam afferunt.

θάλλει δέ. Secundò nunc commendatur à duabus ſui ciuis victorijs, nam ciuis laudem ad patriã transfert. Altera victoria fuit Olympiorum in Olympia prope Alpheum ſita: altera Pythiorum in Pythone prope fontem Caſtalium. Ante Κασταλίᾳ ſubaudienda præpoſitio ἐν.

ὅθεν. Victoriam conſequentia ſunt coronæ, coronas gloria. κλυταὶ Dor. pro κλυτήν. & ἐπαείροντι. Dor. pro ἐπαείρουσι: & ματέρα Dor. pro comm. μητέρα. Sic periphraſticè intelligenda Opus Locrorum metropolis. Opuntij autem ſunt Orientales, Eubœæ oppoſiti. Eadem vocatur ἀγλαόδενδρος hoc eſt ἀγλαὰ δένδρα φέρουσα: & à conſequenti εὔγεως, vt interpretatur Triclinius.

παράφρασις.

Itaque dilectam hanc vrbem claris illuſtrans carminibus, huius Epharmoſti victoriæ nuntium per omnes terráſque tractúſque maris velociùs quàm generoſo equo, & celerrima naui mittã, ſi modò fatali opeadiutus ego poëta eximius, Gratijs ſplendidum carmen cõtexo: quandoquidem quicquid iucundum eſt, & placet, ab illis proficiſcitur. Diuino autem dono homines cùm ad ſapientiam, tum ad alias virtutes à natura ſunt comparati.

ἐπῳδ. κῶλ. ι.

ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν
μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοι-
δαῖς,
καὶ ἀγάνορος ἵππου θᾶσσον,
καὶ ναὸς ὑποπτέρου, παν-
τᾶ
ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
εἰ σύν τινι μοιριδίῳ πα-
λάμᾳ
ἐξαίρετον χαρίτων νέμομαι
κᾶπον· κεῖναι γὰρ ὤπα-
σαν
τὰ τέρπν'. ἀγαθοὶ δὲ
καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄν-
δρες

μετάφρασις.

Ego autem charam vrbem claris illuſtrans carminibus, & feroci equo citiùs, & naue alata quoquouerſum nuntinm hoc mittam, ſi modò fatali auxilio eximium Gratiarum decerpo hortum: illa enim præbent iucunda. Strenui autem viri, & ſapientes per diuinam ſortem

ἐγὼ δέ τοι. Hoc eſt, Ἐγὼ δὴ οὖν λαμπραῖς ᾠδαῖς λαμπρυνῶν θεοφιλῆ πόλιν Ὀποῦντα, τὴν ἀγγελίαν ταύτην πέμψω γενναίου ἵππου, καὶ νηὸς ταχυτάτης θᾶσσον. Quibus verbis iterum promittit illuſtre carmen. Vtitúrque metaphora ſumpta ab ignis ſplendore. Nam μαλερὸς dicitur καυστικὸς, λαμπρός. Ignis autem eſt lucidum eſſe & ἐπιφλέγειν hoc eſt λαμπρύνειν, ἐπαυγάζειν, *illuſtrare*, *clarum reddere*. Quare hoc loco μαλερὸς & ἐπιφλέγω metaphoricè ſumenda ſunt. Nam cùm μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς propriè ſonet, *ardentibus incendens carminibus*, tamen tropicè exponendum eſt, *claris illuſtrans carminibus*. Ita vt quemadmodum ignis ardet, & ſplendet, quo loca vicina calefiunt, & illuſtrantur: ſic poëtarum carminibus accendatur exiſtimatio hominum, ipſorúmque nomen clarum reddatur.

ἀγάνορος Dor. pro comm. ἀγήνορος. Ἀγήνωρ autem poëticum eſt: cuius variæ ſunt ſignificationes, rebúſque tum animatis, tum inanimis tribuitur. Hic ἀγήνωρ equo tribuitur. Od. I. Iſthm. κόμπον ἀγάνορα vocat *magnificam gloriam*. Porrò prouerbialiter hæc ſententia vſurpatur, quum de feſtinatione agitur, ſicut & illud, Πηγάσου ταχύτερος *Pegaſo velocior*.

ναὸς ὑποπτέρου. Hoc eſt ταχείας. Nam ὑπόπτερος, propriè eſt *alatus*: ſed metaphoricè *velox*: Sic autem vocatur nauis quæ remis tanquam alis citò fertur: vnde Homerus de remis loquens eos πτερὰ vocat τὰ πτερὰ νηυσὶ πέλονται. & à Polluce *palmula remorum*, qui & ταρσοὶ κωπῶν, vocantur πτερά. Heſiodus autem νηὸς πτερὰ vocat *iſtia*. Nam quod alæ auibus, id vela remíque nauibus præſtant. Innuere autem vult poëta ſe ſuis carminibus effecturum vt Epharmoſti laudes citò per omnes terráſque tractúſq; maris perferantur. Siquidem iter fit equo per terram: naui per mare.

ἀγγελίαν ταύταν, hoc eſt *τοῦτο ἐγκώμιον ἀγγέλλον ἐφαρμόςου ἀνδραγαθήματι*. In *ταύταν* Doriſmus eſt pro *ταύτην*.

εἰ σύν τινι. Hoc eſt *εἰ μετὰ τινὸς θείας μηχανῆς τὴν ποιητικὴν ἀσκῶ*. Etenim Gratiarum hortum, poëticam appellat, in qua quemadmodum in horto varijs floribus decoro, nitet eximia venuſtas: vnde prope Muſas Charites habitare dicuntur ab Heſiodo.

Παρ' δ' αὐταῖς Χάριτές τε καὶ Ἵμερος οἰκί' ἔχουσι.

μοιριδίῳ. Vox *μοιρίδιος* poët. eſt, à *μοῖρα fatum*, & ſumitur pro *εἱμαρμένος* vel *πεπρωμένος*. quæ vox occurrit. Pyth. 1. Iſthm. 6. & Pyth. 4. *παλάμᾳ* Dor. pro *παλάμῃ* & *κᾶπον* pro *κῆπον*. Hac autem conditionali propoſitione vſus eſt, quòd noſſet ſe ingenio poëtico multum valere.

κεῖναι γὰρ ὤπασαν. Ratio præcedentis ſententiæ, ab effectu ſumpta. Quid autem præſtent Charites vide 14. Oda huius libri.

Ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοί. Confirmatio rationis à generali ſententia, qua docet ſapientiam aliáſque virtutes diuinitus ad homines promanare. Intelligit autem *τὴν εὐφυΐαν præclaram indolem*. Idem ſentit ſtroph. 3. Pyth. 1. *ἐκ θεῶν γὰρ μηχαναὶ* &c. & 3. Iſthm. *Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται ἐκ σέθεν*. & Homerus Il. υ. vbi Aeneas longam ſui generis ſeriem explicat:

Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε.

Innuit autem non ſolùm ſibi à Deo datum eſſe vt eſſet *σοφὸς* ad componendum hymnum: ſed Epharmoſto etiam vt eſſet *ἀγαθὸς* ad victoriam comparandam. Preterea his verbis ſibi ſternit viam ad fabulam Herculei roboris, quo Dijs, Neptuno ſcilicet obſtitit, & Plutoni.

παράφρασις.

Etenim niſi ita ſe res haberet, vt ſapientes & fortes diuinitus redderent homines. quomodo fieri potuiſſet vt Hercules claua manibus vibrata tridentem reprimeret, quum ei circa Pylum aduerſus Neleum pugnanti reſiſtebat Neptunus filio ferens opem? quomodo etiam Apollinem ſuperaſſet, quum argenteo arcu etiam ipſi obſiſtebat: quando huic Deo proiecto tripode bellum intenderat, quia Pythia ſacerdos Deum adeſſe, & reſponſa dare aliquando ſciſcitanti negauerat? quomodo etiam quum Pluto nõ immotam teneret virgam qua mortalia corpora trahit

ςροφὴ β. κῶλ. ιϛ.

ἐγένοντο. ἐπεὶ ἔναν-
τ' αὖ πῶς τριόδοντος Η-
ρακλέης σκυτάλῳ τίναξε χερ-
σὶν,
ἀνίχ' ἀμφὶ Πύλον σαθεὶς
ἤρειδε Ποσειδὰν,
ἤρειδέν τε μιν ἀργυρέῳ
τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος· οὐδ' Ἀΐδας ἀκι-
νήταν ἔχε ῥάβδον,
βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει
κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν
θνασκόντων. ἀπό μοι λόγον
τοῦτον στόμα ῥῖψον,
ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι
θεοὺς, ἐχθρὰ σοφία· καὶ
τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν,

μετάφρασις.

exiſtunt: alioqui quomodo aduerſus tridentẽ Neptuni, *Hercules clauam vibraßet manibus, quando circa Pylum conſtitutus reſiſtebat ipſum argenteo arcu oppugnans Phœbus: nec Pluto immotam habebat virgam, mortalia corpora qua deducit cauũ ad vicũ morientium? Mihi hunc ſermonem abijce os. Nam conuiciari Dijs, odioſa eſt ſapientia: & gloriari intempeſtiuè,*

ad ſe-

ad ſepulchrum, eo repulſo Cerberum ex inferis reduxiſſet? At verò tu meum os ſermonem hunc miſſum facito. Nam abſurda de Dijs dicere contumelioſum eſt, odioſum, ſtultúmque & gloriando Dijs homines anteponere, inſaniæ ſimillimum.

ἐπεὶ ἔναντ᾽. Sic declaranda cum Triclinio ſententia hæc. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐγένοντο κατὰ μοῖραν θείαν φρόνιμοι καὶ ἀνδρεῖοι. πῶς ἂν ὁ Ἡρακλῆς ἐναντίον τῆς τριαίνης τοῦ Ποσειδῶνος ἐκίνησε διὰ χειρῶν τὸ ῥόπαλον; Itaquè à contrario probat viros ſapientes & fortes à Deo eſſe. Quod niſi ita ſe haberet, Hercules non potuiſſet tribus Dijs, Neptuno, Apollini & Plutoni reſiſtere. Quod ad primam hiſtoriam attinet, Hercules auhore Schol. Trachinio quodam occiſo, Pylum Apollinis iuſſu ſe contulit, vt à cæde per Neleum expiaretur. Id renuente Neleo, eum bello perſequutus eſt Hercules, etiam Neptuno, qui Nelei pater erat, filij partes defendente.

ἔναντα. Poëticum aduerbium pro comm. ἐναντίον, quod per ſyncopen formatur ex ἐναντία, & Aeolicè accentu in primam ſyllabam retracto ἔναντα dicitur, & ſignificat *contra, aduerſus*. τριόδους idem quod τρίαινα, & σκυτάλη quod ῥόπαλον ſeu κορύνη. De qua voce vide 6. Odam huius libri. τίναξε neglecto augmento pro ἐτίναξε à τινάσσω, τὸ κινῶ *moueo, quatio*.

ἀνίκ᾽. h.e. ἐκύκλωσε γὰρ ὁ Ποσειδῶν ἀμφὶ τὴν Πύλον αὐτῷ ἀντήρειδε. Dicit Schol. eſſe in hoc abuſum loco Homeri dicentis Ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, quum ibi non de Pylo vrbe Neſtoris agatur: ſed τὴν ἐν ᾅδου πύλῃ intelligat.

ἤρειδε. Neglecto augmento pro ἤρειδε. ab ἐρείδω quod hic vſurpatur pro compoſito ἀντερείδω, τὸ ἀνθίσταμαι. Qua in ſignificatione etiam vſurpatur ἤρειδεν in ſequenti colo.

πολεμίζων Φοῖβος. Secunda hiſtoria. Cùm Hercules veniſſet Pythonem, ſuper re quadam conſulturus Apollinem, reſpondit Pythia Apollinem non eſſe domi, neque iam reſponſa dare. Quamobrem ira percitus, arripuit τὸν μαντικὸν τρίποδα, Deo bellum illaturus: in quo certamine Apollinem viciſſe fertur. Phœbo autem tribuitur ἀργύρεον τόξον, vnde ἀργυρότοξος appellatur.

οὐδ᾽ ἀκινήτας. h.e. οὐδὲ ὁ Ἅδης εἶχεν ἀκίνητον τὴν ἑαυτοῦ ῥάβδον, δι᾽ ἧς κατάγει τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα εἰς καταδύσεις τῆς γῆς, ἃς οἱ ἀποθνήσκοντες διέρχονται. Tertia hiſtoria de pugna contra Plutonem. Nam cùm Hercules Euryſthei mandato, Cerberum ab inferis educere vellet, Plutonem obſiſtentem repulit, & canem eduxit. Porro antè οὐδὲ, ἀπὸ κοινοῦ repetendum ἤρειδε.

Ἀΐδας. Dor. pro Ἀΐδης. Deinde ἀκινάταν Dor. pro ἀκινήτην. ab ἀκίνητος: quod etſi communiter generis eſt communis nihilominus poëta metri cauſa fœmineum genus format κατ᾽ ἀναλογίαν. Poſtea ἔχε imperf. eſt negl. augm. pro εἶχε.

ῥάβδον. Virga tribuitur Plutoni vt & Mercurio: ſed hac cum differentia: Quòd hic virga vtatur ad animas ducendas & reducendas: ille ad corpora. Proinde Ebeni corona ei dicata eſt: eúmque cupreſſo delectari tradunt, quæ arbor funeribus adhibetur. Hinc & ἀγησίλαος cognominatus eſt παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαούς. Et infrà Pindaro dicitur λαγέτας eodem ſenſu.

ᾇ. Dor. pro ᾗ. & κοίλαν pro κοίλην. Vocat autem cauum vicum morientiũ, ipſum

ſepulchrum quò mortales trahit Pluto. Mirum igitur Herculis robur, mira fortitudo, ſiquidem effecit vt quum virgam illam Pluto mouerit, ab ea non ſolùm illæſus redierit, ſed Deum ipſum etiam vicerit. θρασκόντων Dor. pro θνησκόντων. ¶

ἀπό μοι λόγον. Apoſtrophe ad ſuum os, cum graui increpatione, qua corrigit effuſam licentiam, fabuloſa liberiùs de Dijs narrandi, q.d. ἀπόῤῥιψον δὲ στόμα ἐμὸν τὸν λόγον τοῦτον ὡς ἐπιβλαβῆ.

ἐπεὶ. Ratio correctionis & increpationis. Et elegantiſſimæ ſunt hæ ſententiæ, quarum prima docet, ne de Dijs leuiter quicquam ſentiamus & dicamus: quemadmodum quum Hercules homo Dijs opponitur, eóſque vicisse dicitur. Huic non abſonum eſt quod prima Olymp. 2. epodo dixit, ἐμοὶ δ' ἄπορα &c. Nam nihil de Dijs contumelioſum dicendum ibi monet.

λοιδορῆσαι. Conuiciari vocat quod de Dijs liberiùs ex fabulis narrauit: & loco citato primæ Olymp. κακαγόρους maledicos appellat, qui Deum aliquem γαστρίμαργον fabulantur. Cúmque iſtiuſmodi fabulæ tanquam inuolucris ſapientiam quandam continere videantur, eam ἐχθρὰν hoc eſt μεμισημένην *odioſam* nuncupat, ac proinde meram ſtultitiam, ſiquidem οὐχ ὅσιόν ἐστι nefas eſt talia commiſci & referre.

τὸ δὲ καυχᾶσθαι. Altera ſententia qua monet ne de nobis quicquam iactemus, ne-ue gloriemur, ſiquidem illud inſaniæ reſpondet. Cæterùm ἑρμηνευτικῶς additur hoc priori ſententiæ q.d. *Non modò odioſa eſt ſapientia malè ſentire de Dijs: ſed gloriari hominesq́ue Dijs præferre, mera eſt inſania.*

παράφρασις.

Ne nunc nugas huiuſmodi proponas: miſſum facias bellum: nullius pugnæ memineris quando de Dijs ages, cùm hæc non cadãt in eos. Quin potiùs de Opunte Protogeniæ vrbe ſic ab Opunte eius filio denominata loquaris, vbi Iouis velocium fulminum authoris conſilio & prouidentia, Deucalion & Pyrrha, quum repreſſo Græciæ diluuio ex monte Parnaſſo deſcendiſſent, primas ſedes poſuerunt, & citra coniugalem congreſſum homines ſui ſimiles compararunt, iactis poſt terga lapidib⁹, ita vt iactu viri virilis, iactu fœminæ fœmineus ſexus repararetur: vnde populi à λᾶας *lapis* appellati ſunt λαοί: primúmque primi illi Opuntij, quorum in gratiam velim, ô tu meum os, nunc carmina pronuncies: omiſſiſque veteribus fabulis, quæ eorum in gloriam, ſicuti Epharmoſti victoria, recens acciderunt, recens canas: ſiquidem vt vina meliora quidem reddit dies, ſic contrà gratiores ſunt hymni eximij recens conditi.

ἀντιστρ. κῶλ. ιε.

μαινομένοισιν ὑποκρέκει.
μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοι-
αῦτ'· ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶ-
σαν,
χωρὶς ἀθανάτων. φέροις
δὲ Πρωτογενείας
ἄστει γλῶσσαν, ἵν' αἰολο-
βρόντα Διὸς αἴσᾳ
Πύῤῥα Δευκαλίων τε Παρ-
νασσοῦ καταβάντε,
δόμον ἔθεντο. πρῶτον. ἄτερ
δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον
κτισσάσθαν λίθινον γόνον.
λαοὶ δ' ὀνόμασθεν.
ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶμον
λιγύν. αἴνει δὲ παλαιὸν
μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων

μετάφρασις.

inſaniis conſonat. Ne nũc ſtridas talia: omitte bellũ, pugnamq́ue omnem ſeorſum à Dijs. Conuertas autẽ ad Protogeniæ vrbẽ linguã, vbi velociter fulminantis Iouis imperio Pyrrha, Deucalióque Parnaßo quum deſcendißent ſedes collocarunt primas, & abſq; concubitu, eiuſdẽ generis compararũt lapideã fœturam: λαοὶ *autẽ appellati fuerũt. Excita carminũ ipſis viã canorã. Lauda autẽ vetus quidẽ vinũ, flores verò hymnorũ*

μανίαισιν Datiuus poëtic.pro μανίαις Cohæret autem cum ſuperioribus. ὑποκρέκει hoc eſt συμφωνεῖ, προσόμοιος, ὑπηχεῖ, *conſonat, ſimile eſt, congruit, conuenit*. Eſt autem ὑποκρέκειν *authore Schol.* τὸ ἠρεμαίως ὑπηχεῖν ἐν τῷ ἁρμόζειν τὴν κιθάραν. Nam κρέκει ſonat cithara. Quare eſt metaphora ſumpta à citharæ pulſatione. Cæterùm vt eſt inſani ſeipſum laudare intempeſtiuè: ſic contrà ſapientis eſt tempeſtiuè gloriari, ſuáſque laudes prædicare: quod quomodo fieri poſſit citra auditorum inuidiam & offenſionem, docet Hermogenes, libro περὶ μεθόδου δεινότητος, cap. περὶ τοῦ ἀνεπαχθῶς ἑαυτὸν ἐπαινεῖν. & Plutarchus in Opuſculis.

μὴ νῦν λαλάγει. Hoc eſt μὴ νῦν τὰ τοιαῦτα φλυάρει. Epimone in eâdem ſententia, ne bella, rixáſque Deorum proferat. Eſt autem λαλαγεῖν poëticum pro λαλεῖν, φωνεῖν, *loqui, narrare, dicere*.

ἔα πόλεμον. Hoc eſt μὴ μίμνησο πολέμων, μαχῶν τε, τὰ γὰρ τοιαῦτα πόῤῥω τῶν θεῶν ἐστί. Sume μάχαν Dor. pro μάχην.

φέροις δέ. Hoc eſt λέγοις μᾶλλον δὲ ςόμα τὰ περὶ τῆς πόλεως τῆς ἀπὸ Πρωτογενείας, δηλονότι τῶν Ὀπουντίων. Hæc eſt μετάβασις qua redit ad laudes Opuntiorum, quorum originem deducit ad Deucalionem & Pyrrham hoc pacto. Iapeti filij ſunt Prometheus, & Epimetheus: deinde Promethei & Clymenes filius eſt Deucalion, qui & Opus nominatur. Epimethei autem & Pandoræ filia Pyrrha. Pyrrhæ autem & Deucalionis filia Protogenia, quam Locrus duxit in vxorem. Quia verò ſterilis erat, ne Locrus ſine ſucceſſore mortem obiret, rapit Iupiter Protogeniam, ad Mænala Arcadię montem transferens, eámque à ſe grauidam factam Locro marito reddit. Locrus è Ioue natam prolem ſuam putans, ei aui materni Deucalionis, qui aliàs etiam Opus dicebatur, nomen indidit: & ab hoc vrbs Opus, quæ periphraſticè Protogeniæ vrbs hîc dicitur.

αἰολοβρέντα. Genit. Dor. à nominat. Dorico αἰολοβρέντας pro αἰολοβρέντης: quod vocabulum eſt poëticum, Iouíſque epitheton q.d. αἰόλας hoc eſt ταχείας βροντὰς ἐγείρων. Interpres Latinus metonymicè expoſuit *Iouem velociter fulminantem*. Tonitru enim pro ipſo fulmine accepit, quod cum tonitrui fragore ingenti cœlitus in terras defertur. Apuleio autem βροντῖος dicitur, *Tonitruus, Tonitrualis*: idem cum αἰολοβρέντης. αἴσᾳ Dor. pro αἴσῃ hoc eſt τῇ προστάξει, τῇ βουλῇ ſeu βουλήσει τοῦ Διός.

Πύῤῥα. Digreſſio ad κατακλυσμὸν qui Pyrrhæ & Deucalionis ætate accidit, quorum fabulam Ouid. deſcribit. 1. Metamorph. Horum hic mentionem facit tanquam primorum Opuntis incolarum, quum ex Parnaſſo poſt diluuium deſcendiſſent. Contrà tamen dicit Apollodorus eos in Cyno habitaſſe.

ἄτερ εὐνᾶς. Hoc eſt ἄνευ κοίτης, καὶ μίξεως γόνον ὁμογενῆ ἀπὸ λίθων ἐκτισάσθην. Fabulantur Deucalionem & Pyrrham iuſſu Iouis, lapidibus poſt terga iactis hominum genus inſtauraſſe: ex illius autem iactu mares, ex huius verò fœminas ſurrexiſſe.

εὐνᾶς. Dor. pro comm. εὐνῆς item ὁμόδαμον pro ὁμόδημον. & κτισσάσθαν. Dualis numeri, Aor. prior. med. neglecto augmento & Dor. pro ἐκτισάσθην. Legunt nonnulli κτισάσθαν tanquam à κτίζω, quòd cùm actiuè ſit ſumendum, non ita probo.

λαοὶ δ'. Doribus λάας dicitur λίθος: vnde Epicharm. τοὺς ὄχλους ἀπὸ τῶν λίθων dictos λαοὺς aſſerit. Philochorus verò dicit Cecropem, quum vellet Athenienſium numerum cognoſcere, iuſſiſſe vt lapides afferrent, & in medium proijcerent: ex iiſque cognouiſſe viginta millia ciuium eſſe: & τοὺς ὄχλους à Cecrope λαοὺς eſſe appellatos. Sed maximè recepta eſt authoris noſtri ſententia, qui à lapidibus, vnde reparatum eſt genus humanum à Deucalione & Pyrrha, λαοὺς ait dictos eſſe populos, vnde illud refert Schol.

Ἐκ δ' λίθων ἐγένοντο βροτοὶ, λαοὶ δὲ καλέονται.

ὀνόμασθεν. Sic neglecto augmento & Aeol. effertur 3. perſ. plur. Aor. 1. paſſ. pro ὠνομάσθησαν.

ἔγειρ' ἐπέων. Epanalepſis qua cœptam ſententiam reuocat: iterúmque ſe excitat: q. d. κίνησον τῶν Ὀπουντίων χάριν τὴν ἀπὸ τοῦ Δευκαλίωνος ὁδὸν ἐπῶν ἐμμελῶν: τὰ γὰρ παλαιὰ διηγήματα, οὐχ ὥσπερ παλαιὸν οἶνον ἐπαινετέον, ἀλλὰ τὰς νεαρὰς ἀποδόσεις ὕμνων, οἷα ἀποδόσεις τῆς νίκης τοῦ νικηφόρου Ἐφαρμόστου ἀπογόνου ὄντος Δευκαλίωνος.

αἴνει δὲ παλαιὸν. Per antitheſin confert vinum vetus cum recentibus verſibus: illud quidem laudat, ſed non antiqua poëmata: hos quoque laudat, & antiquos taxat Homerus Odyſſ. β. de vino veri.

Ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
Ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν, ἐντὸς ἔχοντες.

Hoc ab Euryclea in vigeſimum vſque annum erat ſeruatum. Sic & Odyſſ. γ. vinum laudat à Neſtore retentum in vndecimum vſque annum. Idem Homer. de nouo carmine.

Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.

Huius ſententiæ ſenſum vide pluribus in Adag. Eraſm. titulo *Nouitas*. Vide apud Athenæum Dipnoſoph. l. 1. c. 23. locum hunc citatum, eadémque opera rationem cur vinum vetus nouo præferatur, & inter mulieres vir iuuenis.

ἄνθεα δ' ὕμνων νεωτέρων, hoc eſt τῶν νέων ὕμνων τοὺς ἀνθηροὺς, καὶ λαμπρούς. Metaphora eſt in voce ἄνθεα qua ſignificatur precium, dignitas, & iucunditas. Flores enim in plantis ſunt res præſtantiſſima.

παράφρασις.

Porrò dicunt aquæ vim ingentem nigram fœcundámque terrã impetu magno obruiſſe: ſed Iouis arte aquas quæ exũdarunt, derepente refluxiſſe, & reſorptas in ſuos ſinus rediiſſe. Ex ijs autem, Deucalione & Pyrrha, ortum duxerunt veſtri maiores ô Opuntij: illi ſanè bellicoſi. Nam ex eorum filia Protogenia matre, & patre Ioue, filiorum Saturni præſtantiſſimo, natus eſt filius, exinde nati ex ea ſtirpe reges indigenæ, ita vt ſui ſanguinis dominos ſemper habuerint.

ἀντιστ. κῶλ. ι.

νεωτέρων. λέγοντι μὰν
χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
ὕδατος σθένος, ἀλλὰ Ζηνὸς
τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας
ἄντλον ἑλεῖν. κείνων δ' ἔσαν
χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι
ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος
φύτλας κοῦροι, κορᾶν τε φερτάτων Κρονιδᾶν, ἐγχώριοι βασιλῆες αἰεί.

μετάφρασις.

recentiorũ. Aiunt porrò terram quidem obruiſſe nigrã aqua vim: ſed Iouis ſolertia refluxũ repentè exundationem cepiſſe. Ex illis autẽ erant æreu clypeis inſtructi veſtri maiores ab initio Iapetionidu ſtirpis filij, filiarumq́; præſtantiſſimorum Saturniorum indigenæ reges ſemper.

λέγοντι. Iam antè occurrit antiſtr. 2. Od. 2. pro λέγοισι. Deſcribit autem breuiter Deucalionis diluuium, vtque reſorptæ ſunt aquæ. Diceres proſa λέγουσι δὴ ὕδωρ πολὺ καταποντίσαι τὴν γῆν μέλαιναν. Dor. μὰν pro μὴν. ὕδατος σθένος expono *aquæ vim*, hoc eſt *magnam copiam*: ita vt non ſit periphraſis pro ὕδωρ, ſed ſignificet πολὺ ὕδωρ: aqua autem copioſa magno fertur impetu.

μέλαιναν. Rectè ſanè obſeruat Leonicerus huius epitheti vim, qua terræ fœcunditatem denotat: etenim ab omni æuo compertum eſt fertilem eſſe terram huiuſmodi. Aſſerit autem Ariſtoteles περὶ χρωμάτων, alborem terræ propriũ colorem eſſe: alios illi colores ex variarum qualitatum aut elementorum mixtura accidere.

Ἀτὰρ Ζηνὸς. Hoc eſt, ſubaudito λέγουσι, Ἀτὰρ Ζηνὸς μηχαναῖς τὸν ἄντλον λαβεῖν τὴν ἐξαπίνας ὑδάτων ἀποχώρησιν, καὶ ἄμπωτιν ἀναρρόφησιν. Doricè dicitur ἐξαίφνας pro ἐξαίφνης.

ἀνάπωσις & Dor. mutato σ. in τ. ἀνάπωτις, & per ſyncopen ἄμπωσις propriè dicitur ἡ ἀναχώρησις τῆς θαλάσσης vel ἡ ἀναπινομένη θάλασσα, *maris reciprocatio* qua ſuas aquas reſorbet. Fit ab ἀναπίνω. cuius ſimplex πίνω, ſumit nonnulla tempora à πώω, inuſitato. Reperitur etiam ἀνάπωσις, idem ſignificans. Huic opponitur πλημμυρὶς *inundatio, æſtúſque maris*. Fusè autem ex Theſauro Stephani harum vocũ expoſitionem hauri.

ἄντλον. Vox iſta ἄντλος, in Maſcul. & ἄντλον in neutro (non tamen Henrico Steph. ſatis probatur hoc genere) eſt ſentina nauis, in quam omnes ſordes confluunt. Sed hîc eſt ἡ χύσις καὶ ῥύσις τοῦ ὕδατος, ἣν ἡ ἄμπωτις ἀνεξήρανε.

κείνων δ' ἔσσαν. Narrata Deucalionis & Pyrrhæ hiſtoria, venit ad Opuntios, quos ex hiſce ſuam originem accepiſſe tradit: vt declarauimus ſuperiore antiſtropha, in hæc verba φέρειν δ'. &c. κείνων pro ἐκείνων ſubaudito ἐξ. & ἔσσαν poët. pro ἦσαν 3. perſ. plur. per ſyſtolen & geminato σ. ἔσαν ab imperfecto ἦν. vbi εἰμί.

χαλκάσπιδες. Hoc eſt, à conſequenti πολεμικοί. Vox hæc χαλκάσπις hoc eſt χαλκῆν ἀσπίδα φέρων eſt poëtica, & occurrit Pyth. 9. ἀρχᾶθεν. Dor. & poët. pro ἀρχῆθεν, hoc eſt ἐξ ἀρχῆς. Ἰαπετιονίδος φύτλας κοῦροι hoc eſt ἐκ τῆς Ἰαπετοῦ φυλῆς γενόμενοι ἔκγονοι. φύτλας Dor. pro φύτλης.

κορᾶν Dor. genit. pro κορῶν. à ſingul. recto κόρα. & κρονιδᾶν. Dor. etiam genit. pro κρονιδῶν. Cæterùm Scholiaſtes hîc obſeruat numeri enallagen pro κόρης καὶ φερτάτου κρονίδου. Nã sũt ex poſteritate puellæ Protogeniæ, quæ apud Locrum maritum ſterilis erat, & à Ioue rapta concepit. Itaque ex hac & Ioue natus eſt Opus à quo genus Opuntiorum. Iupiter φέρτατος κρονίδης dicitur, quia Saturni trium illorum filiorum putatus eſt præſtantiſſimus, factúſque eſt ſummus Deus.

ἐγχώριοι. Hoc eſt αὐτόχθονες. Laus eſt Opuntiorum qui peregrinum dominum nunquam experti ſunt: ſed ſui ſanguinis reges ſemper habuerunt, ſuíque iuris fuerunt βασιλῆες autem Ion. pro βασιλεῖς. βασιλεῦς.

παράφρασις.

Antea enim Iupiter cœli dominus, Protogeniam Opuntis, aliter Deucalionis, filiam, ex Eleorum ſolo clam ſurſum abreptam, in Mænalo monte compreſſit, & ad Locrum maritum grauidam reduxit, ne liberis carens vita defungeretur, atque ita ſucceſſore deſtitueretur. Illa autem ex ſummi Iouis ſemine vterum gerebat: & Heros Locrus, conſpecto ſuppoſititio filio, quem tamen proprium exiſtimabat, exhilaratus eſt, & Opuntem appellauit, vt Deucalioni materno patri, aliter Opunti vocato, eſſet cognominis, qui in virum ſupra quàm dici poteſt, forma factiſque eximium euaſit: & cui gentis Opuntiæ pater imperium tradidit, vt ſubiectum populum adminiſtraret.

στροφὴ γ. κῶλ. ιε.

πρὶν Ὀλύμπιος ἁγεμὼν
ταὶ παῖδ' ἀπὸ γᾶς Ἐπει-
ῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις ἕκα-
λος,
μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν
δειραῖς, καὶ ἔνεικε
Λοκρῷ, μὴ καθέλοι μιν αἰ-
ὼν, πότμον ἐφάψαις,
ὀρφανὸν γενεᾶς. ἔχεν
δὲ σπέρμα μέγιστον
ἄλοχος, εὐφράνθη τε ἰ-
δὼν
ἥρως θετὸν υἱόν.
μάτρωος δ' ἐκάλεσσέ μιν
ἰσώνυμον ἔμμεν,
ὑπέρφατον ἄνδρα μορφᾷ
τε καὶ ἔργοισι. πόλιν δ' ὤ-
πασεν, λαόν τε διαιτᾶν.

μετάφρασις.

Quondam enim Olympius dux filiam Opuntis è terra Epeorũ quum ſurripuiſſet tacitus, mixtus eſt ei Mænalijs in iugis, & reduxit ad Locrum, ne auferret eum æuum mortem inducens, expertem prolis. Habebat autem ſemẽ generoſiſſimum vxor, gauiſúſque eſt intuitus Heros ſuppoſititium filium. Ita autem vocauit eũ vt aui materni cognominis eſſet, excellentem virum ſupra quàm dici poſſet, forma factiſque. Vrbem autem dedit, populúmque regere.

πρὶν. Explicat vt Iupiter Opuntem rapta Protogenia generarit. Vt autem apertior ſit ſententia, ſubaudienda coniunctio γὰρ. poſt πρὶν. ἁγεμὼν Dor. pro ἡγεμὼν, addito Ὀλύμπιος, erit periphraſis Iouis, qui poëtis Latinis *rector Olympi* dicitur.

ταὶ. Dor. pro com. τὴν. παῖδα nimirum *Protogeniam*. γᾶς Dor. pro γῆς Ἐπειῶν hoc eſt Ἠλείων. Nam Elei vocati ſunt Epei ab Epeo Endymionis filio. Ὀπόεντος hoc eſt Δευκαλίωνος: nam is fuit binominis, vt iam obſeruatum. ἕκαλος Dor. pro ἕκηλος hoc eſt ἥσυχος. μίχθη neglecto augmento pro ἐμίχθη. Μαιναλίαισιν Dat. poët. pro Μαιναλίαις: addito ſequens ἐν δειραῖς, & erit periphraſis pro ἐν Μαινάλῳ. Mænalus mons & vrbs Arcadiæ. Hæc autem ſic proſa efferas. πρότερον γὰρ ὁ Ζεὺς ὁ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ βασιλεὺς τὴν τοῦ Ὀπόεντος τοῦ Δευκαλίωνος θυγατέρα Πρωτογένειαν ἀναρπάσας λάθρα ἀπὸ τῆς Ἤλιδος, ἐμίγη αὐτῇ ἐν τῷ ὄρει Μαινάλῳ, καὶ ἤνεγκε τῷ Λοκρῷ αὐτῆς ἀνδρί.

μὴ καθέλοι. Impellens cauſa raptæ à Ioue Protogeniæ. Hoc eſt μὴ ἄτεκνον αὐτὸν καταστρέψειεν ὁ χρόνος.

πότμον ἐφάψαις. Hoc eſt συντυχίαν θανάτου ἐπαγαγών. Deinde ὀρφανὸν γενεᾶς hoc eſt ἄτεκνον, ἄπαιδα.

ἔχε. Neglecto augmento, pro εἶχε δ' ἡ γυνὴ τοῦ Λοκροῦ Πρωτογένεια υἱὸν ἀπὸ τοῦ σπέρματος μεγίστου. Nam erat ἐκ Διὸς filius ille. Eſt commendatio ſobolis à patre.

ϑετὸν υἱόν. Suppoſititius erat filius: ſed proprium putabat Locrus. *μάτρωος*. Dor. pro *μήτρωος*. Eſt genit. à *μήτρως* *maternus auunculus*: quæ vox eſt Ionicæ dialecti. Aliàs apud recentiores, vt hoc loco, eſt *maternus auus*, apud Euſtath. plura vide.

ἐκάλεσσε. Metri cauſa pro ἐκάλεσε. & ἔμμεν. geminato μ. poëticè metri cauſa, & hoc Ion. & Dor. pro εἶναι. Dicas proſa ὀνόμασε δ' αὐτὸν οὕτως ὡς ὁμώνυμον εἶναι τοῦ ἀπὸ μητρὸς πάππου.

ὑπέρφατον ἄνδρα. Laus ſecundi Opuntis à forma & factis. Sic & à forma laudat Od.8. Alcimedontem. μορφᾷ Dor. pro μορφῇ.

πόλιν δ'. Hoc eſt πόλιν δ' αὐτὴν τὴν Ὀποῦντα παρέσχεν αὐτῷ διοικεῖν ὁ Λοκρός. Hic λαὸν Atticè pro λαόν. Metaphora eſt in διαιτᾶν q.d. *prudenter adminiſtrare*, vt medici qui cum conſilio victus rationem præſcribunt.

παράφρασις. | ἀντιστρ. κῶλ. 15. | μετάφρασις.

Virtute autem fuit adeò clarus, vt vndique ad eum ſe contulerint hoſpites eius fama perciti: finitimíque Heroës Argiui, Thebani, Arcades, & Piſatæ, amicitiæ ergo confluxerint. Verùm inter cæteros Heroas qui Opuntem habitatum venerunt, amore maximo eohoneſtauit Actoris & Æginæ filium Menœtium. Nam Ægina poſtquam Æacum peperiſſet, Actori Theſſalo nupſit, vnde natus Menœtius: cuius & Stheneles filius, cum Agamemnone & Menelao Atrei filijs, in Myſiam, vbi olim regnauit Teuthras, appulſus (quum ignari viarum Græci, Troiam aduerſus quam militabant, ibi eſſe rati, ſolum vaſtabant) ſolus cū Achille, quando Telephus rex, ſuſcepta patriæ defenſione, ſtrenuum Græcorum exercitum fugauit, & ad naues compulit, fugatis omnibus alijs in acie ſtetit: ita vt hoc ſuæ virtutis ſpecimine, cuiuis prudenti facilè indicarit magnanimum eſſe ſe, fortémque bellatorem. A quo tempore viri fortitudinem admiratus Achilles Thetidis filius,

ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι
ἔκ τ' Ἄργεος, ἔκ τε Θη-
βᾶν, οἱ Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶ-
ται.
υἷα δ' Ἄκτορος ἐξόχως
τίμασεν ἐποίκων,
Αἰγίνας τε, Μενοίτιον.
τοῦ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις
Τεύθραντος πεδίον μολὼν,
ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
μόνος, ὅτ' ἀλκάεντας Δαναοὺς
τρέψαις ἁλίαισι
πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν.
ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι
μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν
νόον γ', ἐξ οὗ Θέτιος γό-
νος οὐλίῳ μιν ἐν Ἄρει

Acceſſerunt igitur hoſpites ex Argo, & ex Thebis, & Arcades, itémque Piſatæ: ſed filium Actoris, Æginæque Menœtium, maximè inter incolas honorauit: cuius filius cum Atridis Teuthranis in campum profectus, ſteterit in acie *cum Achille ſolus, quando ſtrenuos Danaos in fugam verſos, marinas ad puppes Telephus compulit, ita vt prudenti præberet cognoſcēdam ſtrenuam mentem Patrocli, ex quo Thetidis proles, pernicioſo ipſum in bello*

ἀφίκοντο ξεῖ. Amplificatio laudum Opuntis ab amicitia finitimorum Heroum.

qui illius virtutum fama permoti, ex Argo, Thebis, Arcadia & Piſa ad ipſum confluxerunt. *οἱ* autem hoc loco non eſt articulus cum *ξένοι* coniungendus: ſed habetur pro *αὐτῷ* à pronomine *οὗ*. 3. perſonæ. q. d. *παρεγένοντο δὲ αὐτῷ ξένοι καὶ μέτοικοι ἀπό τε τοῦ Ἄργους, καὶ Θηβῶν, καὶ Ἀρκαδίας, καὶ Πίσης.* Dor. genit. *Θηβᾶν* pro *Θηβῶν.*

υἱὰ δ' Ἄκτορος. Hoc eſt *υἱόν τε Ἄκτορος καὶ Αἰγίνης Μενοίτιον ἐτίμησεν ὑπὲρ πάντας τοὺς ἐπικοινοῦντας ξένους.* Eiuſdem Opuntis laus à ſingulari amicitia, qua proſequutus eſt Menœtium, vt pote hoſpitum Heroum fortiſſimum & præſtantiſſimũ. Etenim boni eſt bonos amare.

τοῦ. Articul. præpoſit. pro ſubiunct. *οὗ* nimirum *Μενοιτίου παῖς Πάτροκλος ἅμα υἱοῖς Ἀτρέως ἐπελθὼν ἐς τὴν Μυσίαν τὴν γῆν Τεύθραντι ποτὲ βεβασιλευμένην, μόνος ἔστη σὺν Ἀχιλλεῖ, ὅτε ὁ Τήλεφος τρέψας τοὺς ἰσχυροὺς Ἕλληνας συνήλασεν εἰς τὰς ναῦς τὰς ἐν τῇ θαλάσσῃ διατριβὴν ποιουμένας.* Ita eſt digreſſio de expeditione Græcorum ad Troiam, qui in Myſiam appulſi, hicque Ilium eſſe rati, regionẽ vaſtare cœperunt. Sed Telephus ſuſcepta ſuæ ditionis defenſione, Græcos omnes in fugam vertit, exceptis Achille & Patroclo, qui ſoli fugatis omnibus fortiter impetum hoſtium pertulêre.

υἷα. Contractum pro *υἱέα* accuſ. ab inuſitato ſingulari *υἱεὺς.* *τίμασεν* Dor. & neglecto augmento pro *ἐτίμησε.* *Αἰγίνας* Dor. pro *Αἰγίνης* *ἔστα* Dor. pro *ἔστη.* *ἀλκᾶντας* accuſ. plur. cõtractus pro *ἀλκάεντας.* à nominat. ſing. Dorico *ἀλκάεις* pro *ἀλκήεις.* poëtica voce pro *ἰσχυρός.* à nomine *ἀλκή.* Occurrit Od. 5. Pyth. *ἀλκᾶντας Ἡρακλέος ἐκγόνοις.* Dat. poët. *ἁλίαισι* pro *ἁλίαις.* Synecdochicè dixit *πρύμναις* pro *ναυσὶ.* *ἔμβαλεν.* Poët. & Aeol. pro *ἐνέβαλεν.*

ὥστε. Robur & magnanimitatem Patrocli ex hoc facto colligit. Cuius verba ſic proſa efferas, *ὥστε τὸν Πάτροκλον δεῖξαι παντὶ φρονίμῳ μαθεῖν γενναῖον ἑαυτοῦ νόον.* Laus iſta pertinet ad Opuntios, ſiquidem Opus Patrocli fuit patria, præfuitque Opuntijs in Troiano bello. *βιατὰν* Dor. pro *βιατὴν* hoc eſt *ἀνδρεῖον.*

ἐξ οὗ. Hoc eſt *ἀφ' οὗ χρόνου ὁ Ἀχιλλεὺς Θέτιδος παῖς παρῄνει αὐτῷ μηδέποτε τάσσεσθαι χωρὶς τῆς πολεμικῆς ἑαυτοῦ τάξεως.* Cæterùm *ἐν ἄρει* Metonymicè dixit pro *ἐν πολέμῳ.*

παράφρασις.

rogauit vt nunquam ab haſta ſua ſemotus, qua mortales potenter occidit, in acie conſiſteret: ſed ſecum ſuóque in ordine ſemper pugnaret. Vtinam verò ego verborum & argumentorũ inuentione polleam: ita vt conſcenſo Muſarum curru ſublime poëma accipiam: & ſim ad celebrandum victorem idoneus. Vtinam

ἐπῳδ. κῶλ. ι.

παρεγορεῖτο, μή ποτε
σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦ-
σθαι
δαμασιμβρότου αἰχμᾶς.
εἴην
εὑρησιεπὴς, ἀναγεῖσθαι
πρόσφορος, ἐν Μοισᾶν δί-
φρῳ.
τόλμα δὲ, καὶ ἀμφιλαφὴς δύνα-
μις

μετάφρασις.

hortabatur, nunquã abſque ſua in acie ſtare haſta mortalium domitrice. Vtinam ſim *excogitator verborum ad narrandum commodus, in Muſarum curru: audacia quoque & ampla facultas comitetur. Ob hoſpitalita*

etiam

etiam dicendi libertatem, amplámque facultatem in rerum copia conſequar. Accedo autem eâdem opera laudaturus Iſthmiacas Lãpromachi victorias, propter quas coronis eſt redimitus: quando ipſe & Epharmoſtus ambo conſanguinei vicerunt, ſiue hic Olympia, ille Iſthmia, ſiue vterque Iſthmia,

ἕσποιτο. προξενίᾳ δ', ἀρετᾷ τ' ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου μίτραις. ὅτ' ἀμφότεροι κράτησαν

rem autem & virtutem acceßi celebrator Iſthmiacis Lampromachi coronis: quãdo ambo compotes euaſerunt

παραγορεῖτο. Cohærent iſta cum ſuperioribus. Dor. autem dictum pro παρηγορεῖτο. Porrò hæc παρηγορεία ex Il. π. ſub initium eſt petenda, quam & Scholiaſtes citat. Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ἀτιμότερον δέ με θήσεις. Quod dicit Homerus Achillem interdicere Patroclo ne ſine ſe pugnare cuperet, hoc dicit Pindarus, ne ſine ſua haſta in acie ſtaret. Hoc eſt, *non procul à ſe ſuiſq; armis*: niſi reſpicere velit ad arma Achillis quibus indutus pugnabat Patroclus.

ταξιοῦσθαι. Verbum ταξιόω Pindaro eſt proprium pro τάσσω, παρατάσσω. à nomine τάξις. αἰχμᾶς. Dor. pro αἰχμῆς. nota ſynecdoche: *cuſpis*, pro *tota haſta*. Vox δαμασίμβροτος. poët. eſt, παρὰ τὸ δαμάσαι τοὺς βροτούς. Huius haſtæ deſcriptionem vide Iliad. τ. 387 verſu.

εἴην. Noua præparatione regreditur ad laudes Epharmoſti. Ea autem conſtat εὐχῇ, qua petit ingenium & vires à Muſis, vt dignis laudibus extollat Epharmoſtum.

εὑρησιεπὴς, & per ſyſtolen εὑρεσιεπής. Hoc eſt ἐπῶν εὑρετὴς *verborum inuentor*, poëtica vox, quæ à Schol. exponitur καινολόγος. & à Triclinio καινῶν ἐπῶν εὑρετής. Fortè autem idem eſt cum εὑρεσιλόγος, *facundus*, & *diſertus*.

ἀναγεῖσθαι. Dor. pro ἀνηγεῖσθαι hoc eſt διηγεῖσθαι, quod conſtruitur cum πρόσφορος hoc eſt ἐπιτήδειος *idoneus*, ſeu *commodus* ἀνηγεῖσθαι *ad narrandum*. Ab Aemylio Porto, Franciſcum patrem ſequente, πρόσφορος exponitur nomen pro participio προσφερόμενος *aduectus*, & compoſitum pro ſimplici φερόμενος: & iungitur cum ἐν Μοισᾶν δίφρῳ. *aduectus in Muſarum curru*. Cur autem, inquit, poëta cupit ſe Muſarum curru vehi? Quia poëſis, & carmina poëtica quibus aliquis celebratur ſunt quaſi quidam currus alati, quibus & ipſi poëtæ per vniuerſum terrarum orbem regiè vehuntur, & per ora virorum leuiter volant vnà cum illis, quorum laudes canunt. Ipſa verò oratio ſoluta, eſt quaſi gregarius & minùs honoratæ fortunæ miles, qui pedibus iter humi facere cogitat: ideóque πεζὸς λόγος à Græcis appellatur. Hæc ille. Sed cùm ſimplex & commoda ſit prior interpretatio: cui bono hæc tam ſubtilis, & coacta? Annon rectè dicetur εὑρησιεπὴς *vir eloquens* ἀναγεῖσθαι πρόσφορος, *aptus ad narrandum*, ἐν Μοισᾶν δίφρῳ *in curru Muſarum*. Hoc eſt ἐν ὑψηλῇ ποιήσει ἣν αἱ Μοῦσαι διαφοροῦνται? Nam hoc allegoricè ſignificat δίφρος Μοισᾶν, vt opponatur poëſis humili orationi, quæ *proſa* dicitur.

τόλμα δὲ καί. Hoc eſt εὐτολμία δὲ ἤγουν παῤῥησία, καὶ μεγάλη δύναμις, ἤγουν δαψίλεια δυνάμεως ἀκολουθήσειεν ἐμοί. Hæc addit ad illuſtrationem præcedentis εὐχῆς mēbri. Nam

opus eſt παῤῥησίᾳ ad dicendum: item δυνάμει. quæ ἀμφιλαφὴς dicitur, metaphora ſumpta à corporibus amplis, quæ manibus ambabus complecti ſit opus. Macedonica dialecto dicitur mutato β. in φ. pro ἀμφιλαβής. Vide vulgata Lexica. Et ἀμφιλαφὴς δύναμις, μεγάλη, ὁ ἀμφοτέραις χερσὶ λαβοῦσα. Porrò ἕσποιτο metri cauſa poëtę dicunt pro ἕποιτο à poëtico ἕσπομαι pro ἕπομαι.

προξενίᾳ δ'. Præmiſſa noua προκατασκευῇ, laudum Epharmoſti congeriem perſequitur. Ante προξενίᾳ ſubauditur τὸ ἐπὶ. q.d. διὰ δὲ τὴν προξενίαν, καὶ ἀρετὴν ἦλθον ἐπαινετὴς καὶ ὑμνητὴς τῶ στεφάνων Λαμπρομάχου, οὓς ἐν Ἰσθμῷ ἔλαβεν. Hîc videas per tranſennam laudari Lampromachũ Epharmoſti conſanguineum, ſumpta occaſione à victoria, quam eodem die ambo reportarant. Impulit autem Pindarum viri benignitas ad mentionem eius faciendam: quia cùm Thebanorum fuerit πρόξενος, Pindari quoque eſſe potuit.

τιμάορος. Hoc loco ſumitur pro ὑμνητὴς, τιμητὴς, ἐπαινετὴς. Et Dor. effertur pro τιμήορος. παρὰ τὸ τιμὴν ἀείρειν *honorem afferre*: ac proinde *celebrare*. Formatur à præter. med. ἤορα reiecto η. & à τιμὴ, vt ſit τιμήορος. Dor. verò τιμάορος. & craſi τιμωρὸς quod eſt vſitatiſſimum: & exponitur, *vindex*, *vltor*, *adiutor*, vt ex vulgatis Lexicis comperias. Sed peculiaris eſt poëtæ noſtro ſignificatio.

ὅτ' ἀμφότεροι. Ambo, nimirum Lampromachus, & Epharmoſtus eodem die vicerunt hic Olympia, ille Iſthmia: vel vt nonnulli volunt vterque Iſthmia. In κράτησαν negligitur augmentum pro ἐκράτησαν.

παράφρασις.	στροφὴ δ'. κῶλ. ις.	μετάφρασις.
vno eodémque die. Porrò in Iſthmo Corinthiaco, bis poſt Olympia victis Iſthmiis, ſemélque in Nemea Nemeis, gaudio perfuſus eſt Epharmoſtus. Argis pręterea vir inter viros, in Iunonijs: Athenis iuuenis inter iuuenes in Panathenæis re ſtrenuè geſta magnum decus obtinuit. Quàm verò fortem ſeſe præbuit in Marathone cùm Heraclea celebrarétur! vbi, clam relictis iunioribus, auſus eſt ætate prouectiorum certamen ſuſtinere, cuius præmium ſunt argenteæ phialæ. In quo ſuperatis magna corporis agilitate viris aduerſarijs, ipſe ab omni lapſu immunis, curriculi circulum pertranſi-	μίαν ἔργον ἀν' ἁμέραν. ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι. ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον. Ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν. παῖς δ' ἐν Ἀθάναις. οἷον δ' ἐν Μαραθῶνι συλαθεὶς ἀγενείων, μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων ἀμφ' ἀργυρίδεσσι. φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ ἀπτῶτι δαμάσαις, διήρχετο κύκλον, ὅσσᾳ βοᾷ, ὡραῖος ἐὼν καὶ καλὸς, κάλλιστά τε ῥέξαις.	eiuſdem *incepti eodem die. Alia autẽ duo in Corinthi portis contigerũt poſtea gaudia, alia autem & Nemeæ Epharmoſto in ſinu. Argiſq; obtinuit decus virilis ætatis: puer verò Athenis. Qualiter autẽ apud Marathonẽ quum ſubduxiſſet ſe ab imberbibus, ſuſtinebat certamen ſeniorum de argenteis phialis viroſq; celeri dolo lapſu carente quum domuiſſet, pertranſibat circulum, quanto cum clamore ſpecioſus exiſtens, & decorus, pulcherrimáque operatus.*

bat, quanta ſpectantium cum acclamatione, qui iuuenem formoſum, factiſque inſignem admirabantur.

μίαν ἔργον. Hęc cum ſuperioribus cohærent, & ἁμέραν Doricè dixit, pro comm. ἡμέραν.

ἄλλαι δὲ. Sequitur ἀθροισμὸς victoriarum Epharmoſti, & ſex hac in ſtropha recenſentur. Primùm δύο. Duas victorias Iſthmiacas obtinuit: quod ſignificat quũ dixit ἐν πύλαις Κορίνθου. Nã hæc eſt Iſthmi periphraſis, vbi Iſthmia celebrabantur. Ratio cur Corinthi πύλας appellet Iſthmum, quia nimirum per Iſthmum hunc, quæ ſunt terræ anguſtiæ inter Ionium & Aegeum mare, ad Corinthum eſt aditus.

χάρμαι. Sic hæ duæ victoriæ ab effectu vocantur *Gaudia* hoc loco χαραὶ, ἡδοναὶ, ſæpe tamen χάρμη eſt *pugna, prælium* apud Homerum, quia viri fortes χαίρονται τῇ μάχῃ. Vide vulg. Lexica.

ταὶ δὲ. Tertia victoria Nemeorum, vbi περιφραστικῶς vocat Nemeam Νεμέας κόλπον. q. d. καὶ ἄλλαι δὲ χαραὶ νίκαις ἐν Νεμέᾳ ἐγένοντο τῷ Ἐφαρμόστῳ.

Ἄργει τ'. Quarta victoria quam in Iunonijs Argiuorum ſacris obtinuit. q. d. ἐν Ἄργει δὲ δόξαν θεοσείληφεν ἀνδρῶν νικήσας τὰ Ἡραῖα. Obiter autem obſeruatur ætate virili tum temporis eum fuiſſe, ἔχεθε, eſt imperf. à poëtico χέθω. Vide de his ſacris antiſtropha vltima Od. 7. Olymp.

παῖς δ' ἐν. Quinta victoria Panathenæorum quæ Athenis celebrantur: quęque vicit ætate iuuenili. Dor. Ἀθάναις pro comm. Ἀθήναις.

οἷον δὲ. Sexta victoria Marathonia, vbi Heraclea in Herculis honorẽ peragebãtur. Hæc autẽ θαυμαστικῶς efferũtur q. d. φεῦ ὅπως ἑαυτὸν λάθρα ἐξαγαγὼν ἀπὸ τοῦ ἀγωνίζεσθαι μετὰ τῶν ἀγενείων, αὐτίκα τὸν ἀγῶνα τῶν τελειοτέρων τὴν ἡλικίαν, ἐπὶ ταῖς ἀργυραῖς φιάλαις. Fuſius autem hanc uictoriam deſcribit: in qua primùm conſiderandus locus Μαραθὼν, Atticæ regionis campus: de quo vide Strabonem. Deinde ætas, quum dicitur συλαθεὶς ἀγενείων, hoc eſt εἰς ἄνδρας χωρήσας, vbi συλαθεὶς Dor. pro συληθεὶς & hoc per tranſlationem pro ὑπεξελθών. Tertiò præmium ἀργυρίδες. Hoc eſt *argentea phiala*: vt & χρυσίδες dicũtur *aurea phiala*. Vbi μένεν pro ἔμενεν, & ἀργυρίδεσσι. Dat. Ion. & poët. pro ἀργυρίσι. Quarto agilitas, quæ denotatur ὀξυρεπεῖ δόλῳ. Hoc eſt ὀξυτάτῃ κινήσει, quã comitatur firmitas, vt ex ἀπτῶτι epitheto colligitur. Quinto publica acclamatio, quum dicit θαυμαστικῶς, ὅσσᾳ βοᾷ. Dor. pro ὅσῃ βοῇ & in ὅσσᾳ metri cauſa σ. geminatur. Sexto ætas ὡραῖος, matura. Septimo καλὸς, forma corporis. Octauo κάλλιστα ῥέξαις, facti qualitas.

δόλῳ ἀπτῶτι. Poëta tribuit dolo celeritatem, & lapſus immunitatem, ídque figuratè: cùm propriè hæc conueniant perſonis, quæ dolo in certaminibus vtuntur, celeriter, & ſine lapſu: ita vt ſuperando antagoniſtas non labantur. Quæ vincendi ratio victori eſt glorioſiſſima. Porrò ἀπτὼς componitur ex α priuat. & πίπτω *cado*: & ὀξυρεπὴς poët. pro quo frequẽtius cũ gemino. ρρ. ὀξυρρεπὴς, & ὀξύρροπος: *qui celeriter mouetur, velox, celer*. ex ὀξὺ, τὸ ταχὺ, vel ὀξέως τὸ ταχέως & ῥέπω τὸ κινοῦμαι.

παράφρασις.

Quinetiam in Lycæis Lycæi Iouis ſacris, quę in Parrhaſia Arcadiæ vrbe celebrari ſolent, Arcadico populo peperit admirationē, adeò præclarè certauit. Itē Pellenenſibus viſus eſt admiratione dignus, quum in Theoxenijs Apollinis feſto, reportata victoria, chlęnam eius prēmium accepit, quo veſtis genere frigus hybernum propulſaret, & ventorum iniuriæ mederetur. Teſtis quoque eſt fortitudinis eius Iolai tumulus apud Thebanos, iuxta quē Iolaia & Herculea celebrari ſolita denicit. Teſtis & eſt ſplendidorū eius factorum ad mare ſita Atticæ vrbs Eleuſis, vbi Eleuſinio certamine ſuperauit. Cęterùm quod tam multa præſtitit Epharmoſtus diuino naturæ dono tribuendum eſt: quò fit vt magis ipſum laudem. Et certè qui à natura rectè ad aliquid ſunt comparati, in hoc exercendo excellunt: ſolíque veræ laudis præconium merentur. Plerique tamen doctrinæ ope ad ſtudia virtutum promoti, gloriam apud homines conſequi cupiunt. Sed cùm naturæ dotibus careant, aliíſque ſint inferiores, ſatius eſt, quicquid vel fœliciter ab illis geſtum eſt, tacere: nec ſilentium illud fuerit reprehenſione dignum.

ἀντιστρ. κῶλ. ιϛ.

τὰ δὲ Παῤῥασίῳ στρατῷ
θαυμαστὸς ἐὼν φαίη,
Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυ-
καίου.
καὶ ψυχρᾶν ὁπότ' εὐδια-
νὸν φάρμακον αὐρᾶν
Πελλάνᾳ φέρε. σύνδικος
δ' αὐτῷ Ἰολάου
τύμβος, εἰναλία τ' Ἐλευ-
σὶς ἀγλαΐαισι.
τὸ δὲ φυᾷ, κράτιστον ἅπαν.
πολλοὶ δὲ διδακταῖς
ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
ὤρουσαν ἑλέσθαι.
ἄνευ δὲ Θεοῦ σεσιγα-
μένον γ' οὐ σκαιότερον χρῆ-
μ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι

μετάφρασις.

In ijs autem quæ facta ſunt in Parrhaſio exercitu, admirandus eſſe apparuit, Iouis in celebritate Lycæi: & frigidorum quando produlſatorium remedium ventorum apud Pellenen retulit. Teſtis eſt Iolai tumulus, maritimáque Eleuſis ſplendidis ipſius factis. Quod à natura eſt, optimum omne: multi tamen hominum partis doctrina virtutibus ad laudem prodierunt aſſequendam. Sed quæ abſque Deo, ſi tacita fuerit, non deterior res eſt quælibet. Sunt enim alia

τὰ δέ. Elliptica eſt hæc oratio, & ſic declaranda, κατὰ δὲ τὰ ἔργα τὰ γινόμενα αὐτῷ ἐν τῷ Παῤῥασίῳ τῆς Ἀρκαδίας δήμῳ ἐφαίνη θαυμαστὸς ὢν ἐν τῷ Λυκαίου Διὸς ἀγῶνι. Cæterùm in Epodo 3. vnam victoriam, in ſtropha 4. ſex enumerauit: nunc ſequitur octaua quam obtinuit Epharmoſtus in Lycæis quæ celebrantur in honorem Iouis Lycæi in Parrhaſia Arcadiæ vrbe. De quibus iam dictum Od. 7. Olymp. antiſtropha vltima.

Παῤῥασίῳ στρατῷ. Hoc eſt Ἀρκαδικῷ λαῷ. Nam Parrhaſia eſt Arcadiæ vrbs in qua celebrari ſolebant Lycæa. στρατὸς autem ſumitur pro λαός, δῆμος, vt Pyth. Od. 1. νόμῳ δικαίῳ πεδαλίῳ στρατόν. ἐὼν Ion. & poët. pro ὤν, & φαίη neglecto augmento pro ἐφαίνη. πανάγυριν Dor. pro comm. πανήγυριν.

καὶ ψυχρᾶν. Repetito ἀπὸ κοινοῦ, θαυμαστὸς ὢν ἐφαίνη, ſic iſta declarabis. καὶ ὁπότε ἐν Πελλήνῃ, ἔνθα τελεῖται ἀγὼν Θεοξένια καλούμενος, ἀπηνέγκατο χλαῖναν ἀλεξάνεμον καὶ ψύχους ἀποσοβητικόν. Nona victoria qua potitus eſt in Pellene

vrbe, vbi Theoxenia vel Hermæa in honorem Apollinis & Mercurij celebrabantur. Confer hæc cum ijs quæ annotata ſunt antiſtropha vltima Od. 7. Olymp. & in Odam quæ *Theoxenia* inſcribitur. Porrò ψυχρᾶν αὐρᾶν Dor. genit. pro ψυχρῶν αὐρῶν. & Πελλανᾶς Dor. pro comm. Πελλήνη. φέρε. pro ἔφερε & ſimplex pro compoſito ἀπέφερε.

φάρμακον εὐδιανὸν. Tranſlatio ſumpta à medicina. Porrò εὐδιανὸς Dor. pro com. εὐδιεινὸς. Hîc vertitur prius ει in η. deinde Dor. η in α. Fit à nomine εὐδία. & exponitur *tepidus*.

συνδικος τ'. Subauditur ἐστὶ. Et ſic proſa loquaris: μαρτυρεῖ δὲ τῇ αὐτῇ ἀνδρείᾳ ὁ τοῦ Ιολάου τάφος ἐν Θήβαις. Hoc dicit de victoria decima quam in Iolai ſacris & Herculeis reportauit de quibus vide Od. 7. Olymp. antiſtr. vlt. in hæc ἐν Θήβαις.

συνδικος. Hic exponitur μάρτυς *teſtis*, qui veluti ſuo patrocinio fert cuipiam opem: quæ vox occurrit Pyth. Od. 1. σύνδικον μοισᾶν κτέανον. vide vſum eius in Lexicis.

εἰναλία τ'. Vndecima & vltima victoria quam in Eleuſi Atticæ vrbe Cereri & Proſerpinæ ſacra obtinuit, vbi Eleuſinia certamina fiebant, Anacalypteria & Demetria, in quibus præmium erat κριθὴ *hordeum*. vox εἰνάλιος poët. dicitur pro ἐνάλιος, vt & in Epigr. εἰνάλιοι φῶτες, hoc eſt *piratæ*. ἀγλαΐαισι poët. datiuus pro ἀγλαΐαις. hoc eſt ἀγλαοῖς ἔργοις.

τὸ δὲ φυᾷ. Hoc eſt, τὸ ἀπὸ φύσεως ἅπαν ἄειστον, καὶ κράτιστον Generalis eſt ſententia, qua non ad ſe, ſed ad Epharmoſtum reſpicit, quem naturæ beneficio, diuinitúſque inſita facultate ad certamina ſingulariter inſtructum fuiſſe tradit. Interim collationem inſtituit bonorum quę à natura habemus, & eorum quæ doctrina comparauimus: illáque hiſce præfert, vt & ſub finem Od. 2. huius libri. Atque ita ſententiam fert huius quæſtionis apud Philoſophos iam olim agitatæ,

Virtutem doctrina paret, natura-ue donet.

cui ſanè ita aſtipulari licebit, vt dicamus bene ad aliquid natos diſciplinis adiutos fieri præſtantiores, vt pro Archia poëta docet Cicero: & quanuis diſciplina quidam vtantur, tamen parum efficere præ ijs qui naturæ dotibus inſtructi ſunt, cùm his adminiculis careant. Ars & natura ſeſe mutuo perficiunt: ita tamen vt hæc illa potiùs quàm illa hac carere poſſit: vnde quidam ſunt αὐτοδίδακτοι. Proinde ſtat ſententia poëtæ qui naturam doctrinæ anteponit.

πολλοὶ δὲ. Antitheſis quæ collationis alteram partem habet: q. d. πολλοὶ δὲ ἀπὸ διδαχῆς καὶ μαθήσεως ἀρετὴν κτησάμενοι ὥρμησαν κλέος λαβεῖν παρὰ τῶν ἀνθρώπων. Apud Platonem in Menone agitatur hæc quæſtio ſit-ne διδακτὴν ἡ ἀρετή. Innuit autem poëta infœliciorem eſſe laborem eorum qui inuita Minerua eandem cum alijs qui naturæ dotibus ſunt inſtructi conſequi laudem volunt.

ἄνευ δὲ θεοῦ. Intellige ſicuti Schol. ἄνευ θείας φύσεως ἕκαστον πρᾶγμα κατορθούμενον μὴ ἐξυμνεῖσθαι, μέμψεως οὐκ ἄξιον. Atque hæc eſt ſui defenſio cur acquiſititiæ virtutis genus non laudet, nimirum quia quod natura non eſt eximium, non

eſt multis præconijs dignum.

σιγαθὲν. Dor. pro *σεσιγημένον*. *οὐ σκαιότερον* hoc eſt *σοφώτερον*, proinde *ἄμεμπτον*.

ἐντὶ γὰρ. Dor. pro *εἰσί*. Confirmatio ſuæ defenſionis, quamobrem ſapienter agat, qui donis naturæ non inſtructos non laudant: quia nimirum alia ſtudia alijs ſunt præſtantiora: & virtutes aliæ primi, aliæ ſecundi ſunt ordinis: illæ omnino, hæc minimum laudandæ. Primi ordinis eſt *εὐφυΐα*. Vnde virtutes Heroïcæ. Secundi *διδαχὴ*: quæ inuita tamen Minerua, virtutem inſtillat: à qua nihilominus aliquid etiam, ſed non ita præclarum efficitur.

παράφρασις.	*ἐπῳδ. κῶλ. ι.*	*μετάφρασις.*
ſiquidem iniuria præſtantioribus inferretur, ſi deteriores perinde nullo diſcrimine laudarentur. Etenim in ſtudijs alij alijs vlterius progrediuntur, magiſque proficiunt, pro ratione dotum naturæ. Nec omnes in vno tantùm vitæ inſtituto verſamur, ſed varij varijs incumbimus, aliúque in alijs excellimus. Ac omnium quidem artium maximè arduæ ſunt illæ quæ ratione exercentur, videlicet ingenuæ: qualis inter cæteras poëſis. Ex qua anime mi, depromptum hoc præmium ſonorum,	ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι. μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει μελέτα. σοφίαι μὲν αἰπειναί· τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον, ὄρθιον ὤρυσαι θαρσέων, τόνδ' ἀνέρα δαιμονίως γεγάμεν, εὔχειρα, δεξίγυιον, ὁρῶντ' ἀλκάν. Αἰάντιον τε δαιτὶ ὅς τ' Οἰλιάδα νικῶν ἐπιστεφάνωσε βωμόν.	*via alijs tranſitu faciliores. Vnicum autem non omnes nos alet ſtudium. Sapientia quidem ardua. Hoc autem aſferens premium altè vociferare audacter, hunc virum diuinum ortum habere, praſtantem manibus, dexteritatem in membris habentem, aſpectu Martio praditum: qui Aiacis* Oilidæ *vincens aram coronauit feſtis dapibus.*

encomiaſticum nempe hymnum, offer Epharmoſto: & audacter clama virum hunc inſitas à natura, ac proinde diuinitus corporis dotes habere, ſcilicet manuum robur, totiúſque corporis agilitatem & dexteritatem: cuius aſpectus virilis natiuam fortitudinem patefaciat. Quíque præter enumeratas victorias, ex Oileis ludis victor redijt: & Aiacis Oilei (cuius in gratiam circum eius in Locride cenotaphium celebrantur) aram ſacrificijs, feſtóque conuiuio decorauit.

ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι. Hoc eſt, *προβλητικώτεραι, ἀνυστικώτεραι, δι' ὧν τις δύναται περαιτέρω περαιοῦσθαι*. Viæ nimirum vlteriores, per quas alius alio vlterius progredi poteſt, pro ratione dotum naturæ, quam in ſtudijs ducem ſequi oportet: quia nihil inuita dices, faciéſue Minerua. Hic autem comparatiuus *περαίτερος*, nec à *πέρα*, nec à *περαιόω* eſt formandus: ſed à poſitiuo *περαῖος*, cuius comparat. *περαιότερος*, & per ſyncopen *περαίτερος*. vt *γεραιός. γεραιότερος, γεραίτερος.*

μία δ' οὐχ ἅπαντας. Ratio cur viæ aliæ alijs ſint tranſitu faciliores: quia ni-

mirum non omnes vno ſtudio tenentur. Et certè non omnes iiſdem ingenij corporíſque dotibus pollemus: ſed alius alijs artibus,& diſciplinis fit clarus. Hoc argumentum tractat Horatius prima Oda. Vide etiam Chil. Eraſmi in parœmiam, *Non omnia poſſumus omnes*. Innuere autem vult etiam poëta ſequẽdum id genus ſtudiorum ad quod ſe quiſque natum ſentit. ἄμμι eſt dual. Dor. & Aeol. pro νῶ. μελέτα Dor. pro μελέτη: hoc eſt ἐπιτήδευμα. vt hanc ſententiam proſa efferas, ἓν δ' ἐπιτήδευμα οὐ δύναται ἅπαντας ἡμᾶς θρέψαι.

σοφίαι μὲν αἰπειναί. Hoc eſt αἱ λογικαὶ τέχναι ὑψηλαί. Sapientiæ nomine literarum profeſſionem intelligendam puto: qua nihil magis arduum: vnde finxerunt poëtę Muſas in arduis, ac ſalebroſis montibus habitare. Porrò emphaticè loquitur numero plurali: quia plures ſunt ingenuæ artes. Cæterùm reſpicit ad ſuam poëſin, cuius ſtudium collocat inter difficillima: atque ita ſuam Lyricen commendat.

τοῦτο δ'. Apoſtrophe vel ad ſuum animum, vel ad chorum, vt hunc hymnum offerat Epharmoſto, tanquam victoriæ præmium: & alta voce clamet, diuinitus acceptas corporis dotes eum habuiſſe, ob quas facilè tot certaminum victor euaſit. q.d. τοῦτο δ' ἀπὸ τῆς σοφίας μου γέρας ἀποφέρων θαρσαλέως καὶ ἰξὺ ἀναβόησον τοῦτον ἄνδρα τὸν Ἐφάρμοστον θείᾳ μοίρᾳ γεγονέναι, δυνατὸν ταῖς χερσὶ, καὶ παντὶ τῷ σώματι δεξιόν.

ὄρθιον. à Schol. & Triclin. exponitur μέγα. εὐφυὲς, ὀξύ. At videtur non ſine ratione Aretius ſenſiſſe hoc conſtruendum cum præcedente ἄεθλον, vt ſit ὄρθιον ἄεθλον. *præmium ſonorum*: ſicque alludatur ad ὀρθιονόμον Arionis: cùm ſic hoc encomium ἄεθλον appellet, quod præmij vice pro victoria largitur.

γεγάμεν. Dor. pro γεγάναι. Infinit. tanquam à γέγαμι. Vel à γέγαα. præt. pro γέγονα. à verbo γάω. de quo conſule Anteſignanum.

εὔχειρα. Enumeratio naturæ dotum Epharmoſti εὔχειρ *manibus promptus*. & δεξιόγυιος, ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων. *qui valet dexteritate membrorum*. vt agilitate pedum, laterum, capitis, neceſſaria athletis. ὁρῶντ' ἀλκὰν hoc eſt, τῷ βλέμματι ἀλκὴν καὶ δύναμιν ἐμφαίνοντα: vel ἀνδρεῖον βλέποντα.

Αἰάντειον γε. Hoc eſt ὅστις τὰ Αἰάντεια νικήσας Οἰλιάδου βωμὸν δαιτὶ κατεκόσμησε. Malè Ιλιάδα legunt per aphęreſin τοῦ Ο. legendum Οἰλιάδα Dor. pro Οἰλιάδου. Hanc 12 victoriam coronidis vice apponit. Οἰλιάδης eſt patronymicum ab Οἰλεὺς vt docet Euſtath. Hinc Οἰλείδης. & per contractionem Οἰλεΐδης. vt à Πηλεὺς Πηλείδης. reiecto ε. Οἰλίδης, interiecto verò α. Οἰλιάδης vt apud Homerum Πηληϊάδης principio Iliados.

Αἰάντειον. Licentia poëtica dixit Αἰάντειον Οἰλιάδα βωμόν. pro communiori loquendi formula, τὸν Αἴαντος τοῦ Οἰλιάδου βωμόν. *Aiaceam Oilida aram* pro *Aiacis Oilei filij aram*. Cæterùm apud Locros inſtituti fuerunt Oilei ludi, in gratiam Aiacis Oilei filij. Etenim Aiax iſte fuit Locrus, cui in Locride poſtquam in Troia mortuus eſt, tributi ſunt honores diuini. Huic cenotaphium fecerunt in medio loci vbi feſti eius certamina celebrantur: quæ vicit Epharmoſtus.

δαιτὶ ἐστεφάνωσε. A conſequenti antecedens intelligendum. Nam victores θυσίαις καὶ στεφάνοις aram ornabant.

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩ ΛΟΚΡΩ,
Ἐπιζεφυρείῳ παιδὶ, Πύκτῃ.

AGESIDAMO LOCRO,
Epizephyrio puero,
pugili.

ΕΙΔΟΣ. Ι.

ODE. X.

ARGVMENTVM.

Commendatur Ageſidamus Locrenſis à patria, ab inſtitutione, & laboribus, quibus ad victoriam peruenit. Hinc digreditur ad bellum Herculis & Augiæ, quo trucidato Hercules Olympia inſtituit. Primos etiam victores in ijs coronatos percurrit. Postea redit ad inſtitutum encomium: & Ageſidamum non ſine laudum praeconio moriturum concludit.

παράφρασις.

Reuocate mihi in memoriam, & ſuggerite, ô Muſa, túque Iouis filia Veritas, qua meæ mentis in parte ſcriptus ſit, & firmiter collocatus, Ageſidam' Archeſtrati filius, qui pugilatu vicit Olympia. Etenim obliuioni tradidi me dulce epinicion ipſi debere. Et quia non obliuionis ſed mendacij poſſem inſimulari, ac ſi data opera promiſſis non ſtetiſſem: efficite quæſo ne me tanquam mendacij reum reprehendant homines, ob errorem, quem ſolummodo per memoriç lapſum commiſi in amicum.

στροφὴ. α. κῶλ. ιε.

Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ
μοι
Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρε-
νὸς
ἐμᾶς γέγραπται· γλυκὺ γὰρ
αὐτῷ
μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθ'. ὦ
Μοῖσ' ἀλλὰ σὺ, καὶ θυγάτηρ
Ἀλάθεια Διὸς,
ὀρθᾷ χειρὶ ἐρύκετον ψευ-
δέων
ἐνιπὰν ἀλιτόξενον.

μετάφρασις.

Olympiorum victorem redigite mihi in memoriam Archeſtrati filium, qua in parte mentis mea ſcriptus ſit: dulce enim illi melos debere oblitus ſum. Sed tu ô Muſa, & filia Iouis Veritas, recta manu arcete mendaciorum reprehenſionē ob admiſſum in hoſpitem peccatum.

Αγησι-

Αγησιδάμῳ. Nomen victoris qui hoc hymno celebratur eſt Αγησίδαμος Dor. pro Αγησίδημος. Deductum ex ἄγω *duco*, & δῆμος *populus*.

Λοκρῷ Επιζεφυρίῳ. Patria eſt Locris. Sed quia plures ſunt Locri, differentiam non omittit. Locri alij iuxta Aetoliam ſunt, qui Ozolæ appellantur: alij iuxta Eubœam, qui Epicnemidij & Leleges: alij prope Italiam, qui Epizephyrij dicuntur, quòd iuxta Zephyrum oppidum, vt Stephanus habet, ſiti ſint.

παιδί. Aetatis notatio: fuit iuuenis, necdum virilem ætatem id temporis ingreſſus: quare παῖς ſimpliciter ſignificat νέον in hac epigraphe. Secundo colo primæ ſtrophes ſignificat υἱόν. De voce πύκτης vide 7. Od. Olymp. in epigraphen.

τὸν Ολυμπιονίκαν. Exordium ſumit ab obliuione ſua, qua factum eſt, vt non ſteterit promiſſis. Quare cùm excidiſſet ipſi, quod Ageſidamo pro victoria Olympica carmen pollicitus erat: in limine apoſtrophen facit ad Muſas, rogátque ſibi illum in memoriam reuocari. Ολυμπιονίκαν Dor. pro Ολυμπιονίκην.

ἀνάγνωτε. Hoc eſt, ἀναγνωρίσατε, ἀναμνήσατε, εἰς μνήμην ἀγάγετε. nimirum ὦ Μοῦσαι. Aliàs ἀναγινώσκειν propriè eſt *legere*. vide vulg. Lex.

πόθι φρενός, hoc eſt ἐν ποίῳ μέρει τῆς διανοίας μοι κεχάρακται. Mentem hîc appellat φρένα, cuius cùm plures ſint partes, rectè petit, quanam in parte mentis ſcriptus ſit Ageſidemus. Phyſici dicunt διάνοιαν ſiue νοῦν tres habere partes, φανταστικὸν, λογιστικὸν, & μνημονευτικόν: quæ num ſint ſedibus diſtinctæ diſputatur apud medicos. Cæterùm quando ſignificare volumus nos aliquid in animo recondere, & firmiter collocare, dicimus nos illud γράφειν ἐν φρεσί. Sic in Prometheo vincto Aeſchylus ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν. Citatur etiam Sophocles à Schol. σὺ δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους. Eadem eſt apud Hebræos loquendi ratio, vt 3. Prou. Salom. v. 3. *eas ſcribe ſuper tabula tui cordis*. Sic paſſim Cicero *in mente inſculpere*. & Terent. in Andr. *Nunc mihi ſcripta illa dicta ſunt in animo Chryſidis*.

γλυκὺ γὰρ. Proſa dicas, Εγὼ γὰρ ἐπιλαθόμην χρεωστῶν αὐτῷ ἡδὺν ὕμνον. Ratio eſt præcedentis compellationis, cum tranſlatione criminis ad obliuionem: quod quidem elui poſſit ἀναμνήσει Muſarum. Doric. eſt ἐπιλέλαθα pro ἐπιλέληθα præter. medio verbi ἐπιλανθάνομαι.

ὦ Μοῖσ' ἀλλά. Hoc eſt σὺ τοίνυν ὦ Μοῦσα, καὶ ἡ θυγάτηρ Διὸς Αλήθεια, διώξατε ἀπ' ἐμοῦ, κωλύετε τὴν ἐπιτίμησιν, ἣν ἄν τις εἰς ἐμὲ ποιήσαιτο, ὡς εἰς ψευσάμενον, ὅτι ἥμαρτον εἰς τὸν φίλον, ὑπόσχεσιν πληρῶσαι βραδύνας. Annotat Leonicerus poëtam nunc ab omnibus Muſis ad vnam deſcendere: & Aretius alteram apoſtrophen hîc facit. Sed meliùs Triclinius ſentit: qui dicit Exordium iſtud non ad omnes Muſas conuerti: ſed ad Muſam vnam: & Veritatem. Quare neutrius illorum ſtabit ſententia. Et certè loci ſenſus, ei qui attentè conſiderabit, opinionem Triclinij admittet. Quæritur quam Muſam intelligat author, ad Clionem reſpicere dicunt Aretius & Leonicerus: quia eſt εὐφρετικὴ καλλιχόρου κιθάρης: verùm Marſilius Ficinus argumento in Platonis Io-

nem, Pindarum à Polymnia fabulatur afflatum.

κὴ σὺ θυγάτηρ. Cum Muſa Veritatem inuocat: quia cùm mendacio factus ſit obnoxius, veritate patrona opus habebat, vt oſtenderet non mendacio, ſed obliuioni tribuendum errorem, quem in amicum commiſerat. Etenim poſtquam promiſiſſet, officium data opera non præſtabat, ſed tantummodo promiſſi complementum obliuionis cauſa prorogabat. Rectè etiam filia Iouis fingitur Veritas: quia veritatis author eſt Deus: & vt ſacra pagina teſtatur, Deus eſt Veritas. Sed alij poëtæ & Plutarchus eam Temporis faciunt filiam, vnde Senarius.

Ἄγει δὲ πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος.

ἐρύκετον. Eſt imperandi modi dual. numeri, cùm de duabus Muſa & Veritate ſit ſermo. Poëticum eſt *ἐρύκω*. pro *κωλύω. κατέχω. κρατῶ.*

ἐνιπὰν Dor. pro *ἐνιπὴν*. à recto *ἐνιπή*. poët. pro *ἐπιτίμησις* ab *ἐνίπτω* ſignificante *ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήσσω*. Et *ἀλιτόξενος* poët. etiam eſt *ὁ εἰς τοὺς ξένους ἀλιτὼν*, hoc eſt *διαμαρτάνων*. Exponitur hìc *ἕνεκα τῆς εἰς τὸν φίλον ἁμαρτίας*.

παράφρασις.	*ἀντιστρ. κώλ. ια.*	*μετάφρασις.*
Nam præſtitutum illud tempus quo futurum promiſeram, vt victorem hymno decorarem, cùm iampridem præterierit, indéque magnum huc vſque interuallum interceſſerit, meum ingens debitum dedecore affecit. Verùm tamen ſi fœnus pro dilatione pendam, ſcilicet hunc hymnum vt ſortem, alterum vt vſurã ſoluẽdo, me ab illa hominũ acerba reprehẽſione potero liberare. Nunc autem videamus quo pacto, quẽadmodũ fluctus erumpens, calculos qui voluũtur in littore maris, abluit & obruit: ſic etiam maculoſum neglecti promiſſi crimen mea poſsi eluere poſſim: quáque ratione commune cùm patriæ, tum Olympionicæ encomium gratam ad gratiam perſoluam.	Ἕκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος, ἐμὸν κατῄσχυνε βαθὺ χρέ- ος. ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀ- ξεῖ- αν ἐπιμομφὰν ὁ τόκος ἀν- δρῶν. νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν, ὅπα κῦμα κατα- κλύσσει ῥέον· ὅπα τε κοινὸν λό- γον φίλαν τίσομεν ἐς χάριν.	*A lõgo enim interuallo ſuperueniens tempus, quod futurum expectabatur meũ dedecorauit magnũ debitũ. Sed tamen ſoluere poteſt vſura hominũ* vi*tuperationẽ acerbam.* Nunc videamus *quo pacto calculũ qui voluitur* in littore, *fluct' obruet erumpens, & quomodo communem hymnum amicam perſoluemus ad gratiam.*

Ἕκαθεν. Ratio præcedentis petitionis, ſic *τῷ λόγῳ* declaranda. *μακρόθεν γὰρ ἐπεληλυθὼς, καὶ πολὺς ὢν χρόνος ἀφ' οὗ ἔμελλον ἐπιτελεῖν αὐτῷ ἐπαγγελίαν, ἐπειδὴ ἐπῆλθεν ἐξήλεγξέ μου τὸ πολὺ καὶ μέγα ὄφλημα*. Porrò *ὁ μέλλων χρόνος* debet referri ad tempus illud determinatum promiſſi carminis, quod tunc futurum expectabatur. Quia verò præſtitutum terminum præterijt, ille *ὁ μέλλων χρόνος* dicitur *ἕκαθεν ἐπελθὼν*. Cæterùm Dor. eſt *ἀμὸν* pro *ἐμόν*.

ὅμως δὲ. Noua fœnoris, pro tardiùs ſoluto debito, promiſſione, oſtendit ſe liberandæ fidei modum reperire poſſe. *Τόκον* metaphoricè vocat ſequentem hymnum. Nam præſentem ſortis inſtar debebat, quia promiſerat. Quia autem

diu diſtulit, vſuram accedere oportebat. Id præſtat altero hymno. Sumptum à debitoribus. ἐπιμομφὰν Dor. pro ἐπιμομφὴν cum qua voce conſtrue ἀνδρῶν.

νῦν ψᾶφον. Dor. ſunt pro ψῆφον ἑλισσομένην ὅπᾳ. Porrò aliquid ἔξωθεν petendum eſt ad ſenſum: & ſic proſa loquendum, declarata etiam allegoria. νῦν δὲ σκοπῶμεν ὅπως τὸ ἡμέτερον κῦμα ῥέον, τοῦτ' ἐστὶν ὁ ἡμέτερος τόκος, κατακλύσει τὴν ἑλισσομένην παρ' αἰγιαλῷ ψῆφον, τοῦτ' ἐστὶ τὴν ὀφειλομένην καθ' ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων μέμψιν.

ὅπα τε κοινόν. Præterquam quod in voce λόγον eſt ὑπάλλαξις metaphoræ, qua priùs hymnum appellauit κῦμα: eſt etiam propoſitio qua commune hoc patriæ & Ageſidamo encomium pollicetur: vt liquet ex ijs quæ ſtatim ſequuntur. Adeò vt cum Triclinio ſic efferendam putem hanc ſententiam. ὅπως τε κοινὴ καὶ τῇ πόλει ἀποδώσομεν ὕμνον εἰς φιλουμένην χάριν. Etenim patriæ laudes Epodus ab initio profert.

παράφρασις. | **ἐπῳδ. κῶλ. ιδ.** | **μετάφρασις.**

Etenim in Locrorum Epyzephyriorum republ. viget candor & veritas, adeò bonis à Zaleuco legibus, eſt inſtructa: illique bonarum artium ſtudijs delectantur & ſunt bellicoſi. Non mirum autem ſi in certamine principio languidus fuerit Ageſidamus, cùm etiam Heroum fortiſſimus Hercules à Cycno illo qui peregrinos per Italiam tranſeuntes obtruncare ſolebat, quorum ex capitibus Marti templum conderet, fugatus retroceſſerit. Quod ſi denuo reſumptis viribus certarit, & Olympia vicerit, eã victoriam Ilæ vnctori acceptam ferat, à quo in nouas vires eſt erectus Ageſidamus, eique gratiam habeat vt Achilli Patroclus, qui quòd in eius armis eſſet, fugatos à ſe Troianos agnouit. Ita vir qui virum ad virtutem natum præceptis acuit, cum Dei cum auxilio ad ingens decus prouehit, non ſine labore.

νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν
Ζεφυρίων, μέλει τέ σφισι Καλλιόπα
καὶ χάλκεος Ἄρης. τράπε δὲ Κυκνεία
μάχα καὶ ὑπέρβιον Ἡρακλέα. πύκτας
δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν Ἴλᾳ
φερέτω χάριν
Ἁγησίδαμος, ὡς Ἀχιλλεῖ Πάτροκλος.
θήξαις δέ κε φύντ' ἀρετᾷ ποτὶ
πελώριον ὁρμάσει κλέος ἀνὴρ, θεοῦ σὺν παλάμᾳ.

Regit enim veritas vrbem Locrorum Zephyriorũ, & cura ipſis eſt Calliope, & areus Mars. Fugauit porro Cycnea pugna etiam Herculẽ ſupra modũ violẽtũ. Pugiles verò in Olympia vĩcẽs Ageſidam⁹, gratiã habeat Ila, vt Achilli Patroclus. Acuens vir autẽ virũ ad virtutẽ natũ ad ingens euexit decus, Dei cum auxilio.

νέμει γάρ. Commendatur Ageſidami patria à veritate, ſiue candore, & ſynceritate, ad quam inſtituebant leges optimæ, quibus ea Reſpub. inſtructa florebat. Huius legiſlator fuit Zaleucus paſtor, ad id oraculi reſponſo deſtinatus. Primique hi Locri referente Strabone, ſcriptis legibus vſi ſunt.

μέλει τε. Secunda commendatio à poëtices ſtudio. Etenim Calliope Heroïcum carmen docet. Putem autem ſynecdochicè per Calliopen Muſas omnes, ac proinde bonas artes eſſe intelligendas. Καλλιόπα Dor. pro Καλλιόπη.

hoc eſt ἡ πολιτικὴ χάρις σπουδάζεται περὶ αὐτοῖς.

χάλκεος Ἄρης. Metonymicè pro πόλεμος. & Mars dicitur æreus, & ærea arma quibus bellatores muniri ſolent. Et hęc 3. commendatio, quòd ſint πολεμικοὶ. & certè fuerunt homines bello conſtantes & fortes Locri Epizephyrij, qui Crotoniatas olim profligarunt, vt refert Strabo l. 6. vbi etiam meminit quomodo Dionyſij tyrannidem vlti ſint.

τράπε δὲ. Neglecto augm. pro ἔτραπε, hoc eſt εἰς φυγὴν ἔκλινε, καὶ τὸν ὑπερβολικῶς ἰσχυρὸν Ἡρακλέα ὁ μετ' αὐτοῦ μάχην συγκροτήσας Κύκνος υἱὸς Ἄρεως. Hoc Herculis exemplo excuſaturus eſt victoris imbecillitatem, & commendaturus vnctoris opem. Quaſi dicere velit non mirum ſi principio elanguerit Ageſidamus iuuenis: cùm ipſe Hercules à Cycno Martis filio in fugam conuerſus fuerit. Sed quemadmodum ille poſtea Cycnum nactus ſolum ſuperauit: ſic etiam iſte induſtrio vſus alipta victor euaſit.

Κυκνεία μάχα. Cycnus Martis filius in tranſitu Theſſaliæ habitans, prætereuntes per inſidias obtruncabat, vt ex occiſorum capitibus templum conderet Marti. Herculi ergo illac aliquando tranſeunti inſidias ſtruxit, eúmque pugna adortus eſt, & adiuuante Marte fugauit. Sed Hercules poſtea reuerſus, Cycnum ſolum repertum neci dedit.

πύκτας δ'. Vnctori victor tanquam cauſæ adiuuanti gratiam rei rectè geſtæ debet, eíque acceptum ferre ſucceſſum tenetur: ideo & Ageſidamum ad hoc hortatur. Nam cùm in certamine trepidaſſet, poſtea à præceptore Ila in audaciam reſtitutus, victoriam reportauit. Lectio varia eſt huius vocis. Ἴλα, alij Ἰόλα, alij Ὕλα.

ὡς Ἀχιλλεῖ Πάτροκλος. Illuſtrat exemplo Patrocli & Achillis. Acceptam ferre debet Ilæ victoriam Ageſidamus, quia vnctor athletam fatiſcentem erexit: ſicuti & Patroclus Achilli, quum vt refertur Il. 16. Troianos ſuperauit, quum eſſet in armis Achillis.

Θήξαις δέ. Sententia qua Ilæ beneficium commendatur: quáque docemur exercitia, & præceptorum inſtitutiones eſſe cauſas adiuuantes profectus. Alij legũt φῦντ' ἀρετᾷ alij pro φῶτα, φυῶντα quod malim. Vt ſit hic ſenſus clarior. θήξας δέ τις ἄνδρα πρὸς ἀρετὴν πεφυκότα πρὸς μέγα κλέος ὁρμῆσαι ἐκίνησε. Etenim hîc agitur de eo qui pollet εὐφυΐᾳ, quem promouit præceptor: & certè teſte Horat. doctrina vim promouet inſitam. Tum adiuta ab arte natura præclari quid præſtat, cuius fructus eſt gloria. Dorica ſunt ποτὶ pro πρὸς, ὁρμάσαι pro ὁρμῆσαι. παλάμα pro παλάμη. hoc eſt βοηθεία.

παράφρασις. | στροφὴ. β. κῶλ. ιη | μετάφρασις.

Nemo autem ſine labore lætam victoriam reportauit vnquam, ex qua præ omnibus operibus lumen & ſplendorem caperet. Cęterùm tempus illud quinquennale, quo ex

ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες, ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος. ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι θέμιτες ὦρσαν Διὸς, ὃν ἀρχαί-

At laborũ expers accepêre gaudiũ pauci aliqui, operib' pra omnibus vita lumen. Certamen autem eximiũ canere iura incitarunt Iouis, quod antiquum

lege inſtitutionis celebratur Olympia, monet me vt eximium hoc Iouis certamen canam, quod Piſis vbi antiquum eſt Pelopis ſepulchrum, potens Hercules inſtituit, poſtquam Neptuni & Moliones filios, inculpatum nimirum Cteatum occidit,

ῥ σάματι πὰρ Πέλοπος, βίη Ἡρακλέος ἐκτίσσατο, ἐπεὶ Ποσειδάνιον πέφνε Κτέατον ἀμύμονα:

iuxta ſepulchrum Pelopis Herculea vis conſtituit, quum Neptunium interfeciſſet Cteatum inculpatum:

ἄπονον δ'. Sententia qua laborem, vnam ex præcipuis cauſis adiuuantibus commendat. Etenim vt 9. Sat. l. 1. canit Horat.

Nil ſine magno
Vita labore dedit mortalibus.

& Phocylides.

Οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον.

& Sophocl. in Elect.

πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ.

& poëta noſter,

αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος, δαπάνα τε μάρναται.

Cæterùm notanda loquendi formula παῦρός τις, hoc eſt οὐδεὶς. Sic ſtro. 2. 1. Od. μείων γὰρ αἰτία hoc eſt οὐδεμία, & alibi μείων ἔπεται μῶμος. pro οὐδεὶς. Vnicus Polycrates Samius, de quo Herodot. l. 3. ſine labore lætitiam percepit: vnde non tam alumnus fortunæ, quàm partus dici debuit. Sed in athletica nihil tale accidit.

χάρμα. A conſequenti antecedens intellige, nempe τὴν νίκην, quæ gaudium parit. vt ſit huius ſentẽtiæ ſenſus, οὐδεὶς χωρὶς πόνου νίκην ἔλαβον, ἣ πρὸ πάντων ἔργων, παρέχει φῶς αὐτοῖς, Etenim victoriam, corona, honor & laus ſequitur, vnde vitæ ſplendor & lumen.

ἀγῶνα δ'. Tertia commendatio à genere certaminis, quod eximium eſt, omniúmque præſtantiſſimum, vt ſuperioribus Odis iam oſtendimus. Ad cuius authorem, eiúſque res geſtas tum temporis digreditur.

Θέμιτες ὦρσαν. Hoc eſt οἱ νόμοι ſeu νομοθεσίαι. τοῦ Διὸς vel αἱ κατὰ νόμους συνήθειαι προσήκουσαι. Vel Θέμιδος, intelliguntur ὁ κατὰ θεσμὸν τῆς πενταετηρίδος πληρωθεὶς χρόνος, quod poſtremum mihi maximè arridet.

ὃν ἀρχαίῳ. Notatio loci vbi inſtituta ſunt Olympia, Piſanimirũ, vbi olim fuit ſepultus Pelops: de cuius ſepulchro, vide ſtrophen 4. primæ Odæ. Olymp. σάματι Dor. pro σήματι. & πάρ. per apocopen pro παρά. βίη Ἡρακλέος per periphraſim pro Ἡρακλῆς. ἐκτίσσατο. gemin. σ. pro ἐκτίσατο à verbo κτίζω quod hoc loco ſignificat κατασκευάζω.

ἐπεὶ. Notatur circunſtantia temporis, quo inſtituta ſunt hæc certamina. Nẽpe poſtquam Cteatum, & Eurytum occidiſſet Hercules. Sic autem habet hiſtoria. Cteatus & Eurytus Moliones & Actoris dicti fuêre, quum Neptuni & Moliones fuerint: hos interfecit Hercules cùm Augiæ à quo mercedem exigebat, militarent. Hi diuerſam ab alijs hominibus naturam ſunt adepti: vterque duo capita, quatuor manus, totidem pedes, vnum autem corpus habue-

runt, propterea bellicoſi fortiter in prælijs dimicarunt. Ποσειδάωνιον autem Dor. mutato ω. in α. pro Ποσειδώνιον, vt & Ποσειδᾶν pro Ποσειδῶν. De Cteato & Euryto ſic Pauſan. l. 2. ἐν Κλεωναῖς δὲ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἱερὸν, καὶ μνῆμα Εὐρύτου καὶ Κτεάτου. Θεωροὺς γὰρ ἐξ Ἤλιδος ἐς τὸν ἀγῶνα ἰόντας τῶν Ἰσθμίων αὐτοὺς ἐνταῦθα Ἡρακλῆς κατετόξευσεν, ἔγκλημα ποιούμενος, ὅτι οἱ πρὸς Αὐγείαν πολεμοῦντι ἀντετάχθησαν.

παράφρασις.

occidit & Eurytum, quò faciliùs mercedem exigeret ab Augia ſuperbo: qui decimam quamque vaccam pro fimi purgatione promiſſam reddere nolebat. Illos autem ex inſidijs circũuenit Hercules, in ſaltibus ſub Cleonis Argolica ciuitate, & in via interceptos interemit: vt etiam priùs acceptam ab ipſis iniuriam vlciſceretur: quũ Moliones illi filii auxilio venientem ex Tirynthe exercitum in receſſibus Elidis ſedentem perdiderant: vbi Heroës præſtantiſſimi Telamon, Chalcodon, & Iphicles occubuerant.

ἀντιστρ. κῶλ. ν.

πέφνε δ' Εὔρυτον. ὡς Αὐγέαν λάτειον

ἄκονθ' ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον

πράσσοιτο. λόχμαισι δὲ δοκεύσαις

ὑπὸ Κλεωνᾶν, δάμασε καὶ κείνους Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ.

ὅτι πρόσθε ποτὲ

Τιρύνθιον ἔπερσαν αὐτῷ στρατὸν,

μυχοῖς ἥμενον Ἄλιδος.

μετάφρασις.

interfeciſſet etiam Eurytum: vt à ſupra modum violento Augea nolente volens famularem mercedem exigeret. In ſaltibus autẽ inſidiatus ſub Cleonis, domuit & illos Hercules in via, quoniam antea aliquando Tirynthium profligauerant ipſi exercitum in receßibus ſedentem Elidis.

ὡς Αὐγέαν. Hoc est ἵνα ἀπαιτοίη τὸν Αὐγέαν ἄκοντα ἑκὼν τὸν μισθόν. Ratio cur hos duos priùs occiderit Hercules: nimirum vt ſolus relictus Augias faciliùs ſuperaretur. Cauſa belli aduerſus Augiam, quia nolebat promiſſam ex pacto mercedem reddere. Merces autem erat decima quæque vacca.

λάτειον. Hoc eſt ὑπὲρ τῆς λατρείας, i. δουλείας τῆς ἐξαιρέσεως τῆς κόπρου. ὑπέρβιον eſt epitheton referendum ad præcedens Αὐγέαν.

λόχμαισι δέ. Modus quo Hercules è medio ſuſtulit Cteatum & Eurytum. Illos ex inſidijs circumuenit in ſaltibus ſub Cleonis, quum ad Iſthmia ſe conferrent.

λόχμαισι. Dat. poët. pro λόχμαις. δοκεύσαις. ἐπιτηρήσας, ἐπιβουλεύσας.

Κλεωνᾶν. Genit. Dor. pro Κλεωνῶν, Cleonæ autem eſt ciuitas Argolica. δάμασε neglecto augmento pro ἐδάμασε. De Cleonis vide Pauſaniam lib. 2.

ὅτι πρόσθε. Altera ratio cur Hercules Molionidas iſtos inuaſerit: nempe quia prior iniuriam ab ipſis acceperat, quum ſibi ſuppetias venientem exercitum aduerſus Augiam, perdidiſſent. Quo in conflictu cecidère Telamon, Chalcodon, & Iphicles ſenior Herculis frater. Tirynthium exercitum appellat, quia ex Tirynthe vrbe Argiua proceres prodierant.

μυχοῖσι. Locus in quo cladem accepit exercitus ille, nempe in Elide, ἅμενον Dor. pro ἥμενον. Hoc eſt καθεζόμενον. Ἄλιδος Dor. pro Ἤλιδος. Videtur ταυτολογεῖν

geminari μ. in ἄμμιγον. Nam ſtabit ſine illo & Dialectus, & metrum.

παράφρασις. ἐπῳδ. κῶλ. θ. μετάφρασις.

Paulò autem poſtquam Molionides iſti ſuperbi cæſi fuerunt, rex ille Eleorum Augias erga hoſpitem perfidia vſus, vidit patriã poſſeſſionibus abundantem dicipi, ferro, flammiſque vaſtari; & in profundam calamitatis abyſſum deuolui Phyctæum ciuitatem in qua habitabat. Ex quibus diſcimus fieri non poſſe vt deterior potentioris vim effugiat. Poſtea etiam ipſe præ temeritate, vltimus in patriæ excidio occurrẽs, mortẽ grauem non declinauit.

Μολίονες ὑπερφίαλοι. καὶ μὰν
ξεναπάτας Ἐπειῶν βασιλεὺς ὄπιθεν
οὐ πολλὸν, ἴδε πατρίδα πολυκτέανον
ὑπὸ στερεῷ πυρὶ, πλαγαῖς τε σιδάρου
βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν.
νεῖκος δὲ κρεσσόνων ἀποθέσθ' ἄπορον.
κἀκεῖνος ἀβουλίᾳ ὕστατος
ἁλώσιος ἀντάσαις, θάνατον
αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.

Moliones arrogantiſſimi. Sedenim deceptor hoſpitum rex Epeorum, non multò pòſt vidit patriam poſſeſſionibus abundantẽ ſub valido igni, ictibúſque ferri profundo gurgite calamitatis ſedentem ſuam ciuitatem. Contentionẽ enim ſuſceptam aduerſus potentiores deponere difficile eſt. Et ille temeritate, poſtremus expugnationis obuius factus, mortem grauem non effugit.

Μολίονες ὑπερφίαλοι. Cohærent iſta cum ſuperioribus. Et ſic appellantur à materno nomine Μολιόνη quæ fuit Moli filia. Μολιὼν, genit, όνος. Matronymicum pro quo communiùs diceres Μολιονίδης, vt ex Scholijs colligitur.

καὶ μάν. Dor. pro μὴν. Augiæ ob perfidiam calamitas, deſcribitur: & ξεναπάτας Dor. ξεναπάτης *hoſpitum deceptor*, nuncupatur: quia iniurius fuit Herculi hoſpiti quum promiſſam mercedem pro nauata opera non reddidit.

ὄπιθεν οὐ πολλὸν. Hoc eſt οὐ πολὺ ὕστερον, & ὄπιθεν pro ὄπισθεν. Prima calamitas in excidio, incendióque patriæ. Hanc φύκτιον appellant Græca Scholia. στερεὸν πῦρ intellige δραστήριον, ἰσχυρόν τι. Metaphoricè βαθὺν ἄτας ἐς ὀχετὸν, pro ſimpliciori loquendi formula μεγίστην εἰς ἄτην. Tranſlatio petita ab aquis profundis. ἵζοισαν Dor. pro ἵζουσαν.

νεῖκος δέ. Hoc eſt φιλονεικίαν τῶν κρεσσόνων ἄπορον τῷ ἥττονι ἐκκλῖναι. Gnome, quam ex euentu Herculei belli aduerſus Augiam elicit: innuítque nulla vi quemquam poſſe fortioribus reſiſtere: vt ſi regi potenti, quiſpiam inferior opibus, viribúſque ſeſe opponat.

Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ,

inquit Homerus, & Nem. 10. Od. Ep. 4.

χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων.

κἀκεῖνος. Secunda calamitas, Augiæ mors, in quam ferri dicitur ἀβουλίᾳ per imprudentiam, propriámque amentiam, θάνατον αἰπὺν. Hoc eſt μέγιστον, καὶ χαλεπώτα[illegible]

παράφρασις.

Protinus confecto bello, quum vniuerſum exercitũ, omnémque prædam Piſis cõtraxiſſet ſtrenuus ille Iouis filius Hercules, patri Deorum maximo metitus eſt diuinum lucum: circunſeptúmque templum puro in loco ſeparauit, ſtatuítque vt eius ambitus, diuerſorium eſſet certantium, in quo cibum ſumerent: & Alpheum honore proſequutus eſt, eum connumerãdo inter duodecim Deos, quibus dicatæ erant ſex aræ.

στροφὴ γ. κῶλ. η.

ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε
  στρατὸν,
λείαν τε πᾶσαν, Διὸς ἄλκιμος
υἱὸς, σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος
πατρὶ μεγίστῳ. περὶ δὲ πά-
  ξαις,
ἄλτιν μὲν ὅ γ' ἐν καθα-
  ρῷ
διέκρινε. τὸ δὲ
κύκλῳ πέδον, ἔθηκε δόρπου λύ-
  σιν
τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ,

μετάφρασις.

Ille itaque Iouis ſtrenuus filius, contracto in Piſa vniuerſo exercitu, prædáque omni, metiebatur diuinum lucum Patri maximo. Quum autem circunſepſiſset, templum quidem in puro loco *ſeparauit: aream autem quæ in circuitu, fecit cœnæ diuerſorium, honore proſequutus mearnm Alphei,*

ὁ δ' ἄρ' ἐν. Narrat ἑπόμενα victoriæ, vt Hercules debellato Augia Olympiacos ludos inſtituit. In his Πίσᾳ Dor. eſt pro Πίσῃ, & ἔλσαις ſyncope pro ἐλάσαις, vt & in quibuſdam Tyrtæi verſibus. Et apud Homer. Il. α. Infinit. ἔλσαι pro ἐλάσαι ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιούς. Notandum autem hoc vocabulum pro ratione ſpirituum variam agnoſcere originem ἔλσαις, hoc loco pro ἐλάσαις particip. Aor. 1. ἤλασα verbi ἐλαύνω. Verùm ἕλσαι per ſyncopen pro ἑλκύσαι, ab Aor. 1. εἵλκυσα verbi ἑλκύω. *trabo*.

σταθμᾶτο. Neglecto augmento pro ἐσταθμᾶτο, hoc eſt κατεμετρεῖτο. κατεσκεύαζεν: à verbo σταθμάομαι de quo vulgata Lexica. Cæterùm in hac inſtitutione Olympiorum, conſiderat primùm ἄλσος quod Ioui maximo conſecratur: deinde ἄλτιν *ſacellum* quod in puro loco deſignatur, tertio locum quem conuiuio peracto agone deſignauit: quarto ſex aras erectas in duodecim Deorum honorem, inter quos connumeratus eſt Alpheus, cuius aqua in his ſacris ſola erat in vſu. De ſex illis aris vide 5. Olymp.

περὶ δὲ πάξαις. Per tmeſin & Dor. pro περιπήξας, hoc eſt, περιορίσας, περικυκλώσας, ἄλτιν exponit ἄδυτον, ſeu ναὸν. Dicítque ab alijs ὄνομα χωρίου appellari Scholiaſt. Monet etiam eſſe qui legant Ἆλιν hóc eſt Elidem, vt ſit ſenſus τὴν μὲν Ἦλιν καθιέρωσε τῷ Θεῷ. Ariſtodemus ait ἄλτιν ſimpliciter eſſe locum circa Olympiam. Híncque Iouem Ἄλτιον nominari. Triclinius ἱερὸν *templum* interpretatur: quam interpretationem, primámque à Scholiaſte allatam magis probo. Pauſanias autem in Eliacis τὸ δὲ ἄλσος (inquit) ἱερὸν τοῦ Διὸς παραποιήσαντες τὸ ὄνομα, Ἄλτιν ἐκ παλαιοῦ καλοῦσι. καὶ δὴ καὶ Πινδάρῳ ποιήσαντι ἐς ἄνδρα Ὀλυμπιονίκην ᾆσμα, Ἄλτις ἐπωνόμασται τὸ χωρίον.

τὸ δὲ κύκλῳ. Hæc ita dilucidè interpretatur Schol. τὸ δὲ χωρ[illegible] τὸ κύκλῳ τοῦ ναοῦ,

κατα-

καταλυτήειον ἔταξεν εἶναι τῶν ἀγωνιζομένων εἰς εὐωχίαν.

τιμάσαις. Dor. pro τιμήσας. & πόρον Ἀλφεοῦ periphraſticè ſumito pro ipſo Alpheo: quem vt indigenam Deum honore dignatur.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. η.	μετάφρασις.
Quarum ſedem, Saturnium collem, à Saturno Deorum patre nominauit. Nam antea ignobilis erat regio in qua regnabat Oenomaus: nec dum ſtructis ibi aris, deſertus ille collis non niſi multa niue conſperſus occupabatur. Cæterùm huic primæ Olympiorum inſtitutioni, primæque celebritati interfuerunt Parcæ, & Tempus Veritatis parens; ille vt fœlicitatem: hoc vt diuturnitatem ludis illis impertiret, quò non ſolùm fœlices, ſed etiam diuturni redderentur.	μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων Θεῶν. καὶ πάγον Κρόνου προσεφθέγξατο. πρόσθε γὰρ νώνυμος, ἇς Οἰνόμαος ἄρχε, βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. ταύτᾳ δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ παρέσταν μὲν ἄρα μοῖραι σχεδὸν, ὅ, τ' ἐξελέγχων μόνος ἀλάθειαν ἐτήτυμον	*cum duodecim regibus Dijs, & collem Saturni appellauit. Antea enim ingloria, cui Oenomaus imperabat, rigabatur multa niue. Hac autem in primonata celebritate, affuerunt Parcæ propè, & quod prodit ſolum veritatem certam*

καὶ πάγον. Quinto loco celebrem Saturni collem reddidit Hercules: qui antea erat νώνυμος. Hoc eſt, ἀνώνυμος, ἄδοξος. Quidam autem dicunt hunc collem appellatum fuiſſe Saturnium antequam ſex illas aras duodecim Dijs feciſſet Hercules, quoniam ibi erat Saturni templum. Aiunt verò alij, cum quibus Pindarus, deſertum priùs fuiſſe locum: ſed Herculem ſtructis duodecim Deorum aris illum appellaſſe collem Saturnium, à patre Deorum Saturno.

πρόσθε γὰρ. Hoc eſt καὶ γὰρ ἀνώνυμος οὖσα ἡ χώρα, ἧς Οἰνόμαος ἦρχεν, ἐκαλύπτετο ὥσπερ ὑπὸ πολλῆς, καταφερομένης χιόνος. Hæc autem ſunt allegorica quibus ſignificat, donec inſtituti fuiſſent hi ludi, Elidem vbi regnabat Oenomaus, obſcuritate & ſilentio fuiſſe inuolutam & incognitam. Vel innuit hunc locum ſub Oenomao non habitatum, & ædificijs carentem, ſolis niuibus obrui ſolitum.

νώνυμος. Vel per aphæreſin pro ἀνώνυμος. Vel ex νη. Negat. partic. & ὄνομα. ellipſis vocum ἦν ἡ χώρα. & ἇς ἄρχε. Dor. pro ἧς ἦρχε, vel etiam ἄρχε negl. augmento imperfecti. βρέχετο negl. aug. pro ἐβρέχετο. πολλᾷ Dor. pro πολλῇ. Quòd ſi allegoricè hæc ſumas, rectè locum illum niue irrigari dixeris, quia collis erat, & altiores loci niuibus accipiendis, & conſeruandis ſunt magis idonei, quàm inferiores & humiliores.

ταύτᾳ δ'. Hoc eſt ἐν ταύτῃ δὲ τῇ πρώτῃ καταβολῇ τῶν Ολυμπίων, καὶ πρώτῃ τελουμένῃ ἑορτῇ. Hic ταύτᾳ & τελετᾷ. Dor. ſunt pro ταύτῃ τελετῇ. Hanc autem Olympiorum inſtitutionem fœlicem fuiſſe docet, quoniam adſtiterunt Parcę. Fin-

git etiam tempus adſtitiſſe, vt celebritatem hanc non ſolùm ὡραῖον, ſed etiam πολυχρόνιον futuram doceat.

παγέσαν. Tertia perſ. plur. Aor. 2. act. Bœot. pro παρέστησαν, hoc eſt παρεγένοντο. & σχεδὸν hoc eſt, ἐγγὺς, πλησίον, vt Il. 1. ἐπὶ μάλα τοι σχεδὸν ἔλθῃ. h. e. *quum proximè ad te venerit*: & paſſim apud noſtrum poëtam. Nem. 10. Pyth. 5.

ὅ, τ᾽ ἐξελέγχων. Hoc eſt, ὅ, τε χρόνος τὴν ἀλήθειαν ἀποδεικνύων. Vide hac de re Chiliad. Eraſ. prouerbio. *Tempus omnia reuelat*. Veritatem autem quam antè finxit Iouis filiam: nunc à tempore palam educi docet. Idque rectè: vnde fingitur tempus eam è puteo ſenſim euocare.

ἐτήτυμον. Hoc eſt ἀσφαλῆ, propriè tamen ἐτήτυμος & ἔτυμος exponi ſolent, ἀληθής: vt videre eſt in Lexicis.

παράφρασις.

Illud autem tempus longo progreſſu, poſteris pro certo declarauit, vbi Hercules diuiſorum Augiæ deuicti ſpoliorum primitias Dijs obtulerit: & quomodo Olympia, quinto quoque anno deinceps celebranda, in celebritate prima, primiſque victorijs inſtituerit. Quis autem ô Muſa, in hoc recens inſtituto certamine primam ſortitus eſt coronam, reportata victoria, pugilatu, pedum celeritate, & curruũ agitatione gloriam ſibi adipiſcendo, & re bene geſta, gloriationem ex ſucceſſu certaminis promanantem, antagoniſtæ detrahendo?

ἐπῳδ. κῶλ. θ.

χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς, ἰὼν πόρσω
κατέφρασεν, ὅπα τὰν πολέμου δόσιν
ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε, καὶ πενταετηρίδ᾽ ὅπως ἄρα ἔστασεν ἑορτὰν,
ἐν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ, νικαφορίαισί τε.
τίς δὴ ποταίνιον ἔλαχε στέφανον,
χείρεσσι, ποσίν τε, καὶ ἅρματι
ἀγώνιον, ἐν δόξᾳ θέμενος:
εὖχος ἔργῳ καθελών;

μετάφρασις.

tẽpus: certitudinemq́ vltra procedẽs enarrauit, vbi belli munus ſpolia partitus immolaſſet, & quinquennalem quomodo inſtituiſſet celebritatem, in Olympiade prima, victoriaque adeptionibus. Quis verò recentem adeptus eſt coronam, manibus, pedibúſque & curribus, in gloria ſe collocans, gloriam certaminis aduerſario *detrahens ſuo facto?*

τὸ δὲ σαφανές. Dor. pro σαφηνὲς & neutrum adiect. pro ſubſtant. Σαφήνειαν. q. d. χωρῶν δὲ ἔμπροσθεν ἐδήλωσε, καὶ ἐφανέρωσεν, ὁπηνίκα τὴν τοῦ πολέμου δωρεὰν, λάφυρα δηλονότι διανείμας ἔθυε. Applicat autem huic Olympiorum inſtitutioni, temporis officium in explicanda veritate: quod in paraphraſi patebit. Porrò de voce ἀκρόθινα dictum oda prima.

καὶ πενταετηρίδα. Adiectiuè ſumitur hoc ſubſtantiuum. Et ſic proſa loquaris, καὶ τὴν πενταετηρικὴν ἑορτὴν ἀγώνων ὅπως τελεῖσθαι ἔταξεν, ἐν τῇ πρώτῃ πανηγύρει καὶ πρώταις νίκαις. Hæc Scholiaſtes θαυμαστικῶς dici putat. Exiſtimo potiùs conſtruendum cum præcedenti ſententia ὅπα τὰν πολέμου &c. Porrò ἔστασεν, ἑορτὰν, πρώτᾳ. Dor. pro ἔστησεν, ἑορτὴν, πρώτῃ. Item νικαφορίαισι Dor. & poët. pro νικηφορίαις.

τίς δὴ. Arrepta occaſione ex ijs quæ de prima Olympiade, primíſque victorijs dixit, mentionem facit primorum victorum. Sermonem autē ornat apoſtropha ad Muſam: quam interrogat, quiſnam primam obtinuerit victoriam. q. d. τίς δὴ ὦ Μοῦσα, ποτὶ τὸν ἔλαχε στέφανον πυγμῇ, δρόμῳ, ἱππηλασίᾳ. Porrò ποταίνιος hoc eſt πρόσφατος *recens*, & à conſequēti ποτὶ τόν: cōponitur, vt vult Euſtath. ex præpoſitione Dorica ποτὶ pro comm. πρὸς, & αἶνος ſignificante ſermonem: q. d. *ſermone dignus, ad ſermones pertinens*, quale eſt τὸ νεωστὶ συμβὰν *id quod recens accidit, nouum*, vide Eraſm. Chil. titulo *Conatus*, in hæc verba *Omnibus neruis*. λάχε. Negl. augm. pro ἔλαχε. χείρεσσι. Dat. Ion. & poët. pro χερσί.

ἀγώνιον. Hoc cum εὖχος iungendum, ſicque declarandus eſt locus ob hyperbaton: ἑαυτῷ ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ θέμενος, καὶ δι' οἰκείας νίκης ἔργον, τὸ ἐκ τοῦ ἀγῶνος γινόμενον καύχημα, τῶν ἀνταγωνιστῶν ἀφελόμενος.

παράφρασις.	στροφὴ γ. κῶλ. η.	μετάφρασις.
Oeonus quidem Licymnij filius, Mideæ vrbis Argolicæ princeps, indéque profecti exercitus dux, ſtadio in rectitudinem extenſo fuit præſtātiſſimus, quod omnium celerrimè pedibus decurrendo emenſus eſt. Lucta verò præſtantiſſimus fuit Echemus, qui re optimè geſta, Tegeam Arcadiæ vrbem, patriam ſuam illuſtriorem reddidit. Doryclus autem Tirynthius, honorē pugilatu eſt adeptus: & quadriiugo curru,	ςάδιον μὲν ἀρίστευσεν εὐθύτονον ποσσὶ τρέχων παῖς ὁ Λικυμνίου Οἰωνός. ἷκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ἐλαύνων. ὁ δὲ πάλᾳ κυδαίνων Ἔχεμος Τεγέαν. Δόρυκλος δ' ἔφερε τέλος πυγμᾶς, Τίρυνθα ναίων πόλιν. ἐν ἵπποισι δὲ τέτρασιν,	*Stadio quidem in rectitudinē extenſo præſtantiſsimus fuit pedibus currens filius Licymnij Oeonus. Venerat autem ex Midea exercitum ducens. Lucta autem illuſtrans Echemus Tegeam. Doryclus verò finem pugilatus reportauit. Tiryntha incolens vrbem, cum equis autem quatuor,*

ςάδιον μὲν. Catalogus primorum Olympionicarum, qui recens inſtitutis ab Hercule ludis vicerunt, & coronati ſunt. Sex autem ſunt victores, qui ſex diuerſis certaminum ſpeciebus claruerunt. Primus refertur Oeonus Licymnij filius, Mideæ vrbis Argolicæ princeps, qui ſuperauit curſu. ςάδιον quod Latinis *curriculum*, dictum vt volunt ἀπὸ τοῦ στῆναι: quòd Hercules eo ſpatio confecto vno ſpiritu conſtiterit, ídque ſpatium ſuis pedibus metitus ſit, quod Piſis poſtea decurrebant, fecítque id longum pedes ducentos. Quod ſpatium cùm alijs, quæ totidē pedibus conſtabant, eſſet longius: hinc Pythagoras collegit, Herculem reliquis hominibus tantò fuiſſe proceriorem, quantò Piſæum ſtadium reliqua per Græciam ſuperaret. ἀρίστευσεν, negl. augm. pro ἠρίστευσεν, idque metri cauſa, & ποσσὶ metri cauſa pro ποσί.

εὐθύτονον hoc eſt κατ' εὐθεῖαν εἰς μῆκος τεταμένον: ἀκαμπής. Itaque de curſu ἄνευ καμπῆς loquitur, ad illius differentiam qui fiebat κατὰ καμπήν. Significat etiam curri-

culum hoc in rectam longitudinem fuiſſe protenſum. Eſt autem hoc vocabulum & poëticum,& Pindaricum,factum ex ἰυθὺ & τείνω.

ἧκεν δ'. Hoc eſt ἦλθε δ' ἐκ Μιδέας ἡγεμὼν ἂν ϛρατιᾶς. Hic ſumpta metaphora ἀπὸ τῶν ποιμνίων dicitur ἐλαυνων. Cæterum monet Scholiaſtes Pindarum hunc declarare victorem in prima Olympiorum inſtitutione,qua iam attigerat virilem ætatem. Nonnullos verò dicere eum ab Hippocoontidis,puer cùm eſſet, fuiſſe prohibitum.

ὁ δ' πάλᾳ. Hoc eſt ὁ δ' Ἔχεμος πάλῃ νικήσας δοξάζων Τέγεαν. Secundus victor Echemus lucta vicit. Cuius victoria patriæ glorioſa fuit: quia quum victores proclamabantur,patriæ mentio fiebat. Eſt autem Tegea Arcadiæ vrbs. Dicunt ab hoc Echemo peremptum Hyllum quum in Peloponneſum deſcenderet.

Δόρυκλος δ'. Tertius victor Doryclus qui pugilatu ſuperauit: vbi πυγμᾶς Dor. pro πυγμῆς & φέρε. prò ἔφερε. Cæterùm Triclinius τέλος πυγμᾶς φέρε exponit ἤρατο τὸ κράτος τῆς πυγμῆς. Hoc eſt τὴν ἐν τῇ πυγμῇ νίκην, *victoriam pugilatus reportauit.* Aretius τέλος exponit ἀξίωμα *dignitatem* & *honorem*. Aliàs hęc phraſis τέλος φέρειν apud Ariſtotel.in Polit.eſt ἀνάλωμα δαπανᾷν *impenſus ſuſtinere, ſumptus facere.*

ἐν ἵπποισι δ'. Hoc eſt τεθρίππῳ, *quadrigis*. Dixit autem ἵπποισι poët.& Ion. pro ἵπποις. Et fit mentio quarti victoris, qui curru quadrijugo ſtrenuè rem geſſit, íſque poſtea vocatur Halirrhothius.

παράφρασις.

in quo ſua habuit inſignia, Halirrhothius Mantinetus. Phraſtor autē iaculo ſcopum attigit. Eniceus verò diſcum lapideum, manu rotatum & circumactū, omnium longiſſimè emiſit: vnde ſociorum adſtantium magnam acclamationē excitauit, & admirationem ſui peperit. Quum autem hæc peragerentur certamina, plenæ lunæ ſurgentis oculus formoſus amabili ſuo lumine tempus veſpertinum,alioqui obſcurum illuſtrauit.

ἀντιστρ. κῶλ. κ.

ἀπὸ Μαντινέας σᾶμ' Ἀλιῤῥοθίου,
ἄκοντι Φράστωρ ἔλασε σκοπόν.
μᾶκος δ' Ἐνικεὺς ἔδικε πέτρῳ
χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ ἁπάντων,
καὶ συμμαχίᾳ θόρυβον
παραίθυξε μέγαν.
ἐν δ' ἕσπερον ἔφλεξεν εὐώπιδος
σελάνας ἐρατὸν φάος.

μετάφρασις.

ex Mantinea ſignum Halirrhothij, at iaculo Phraſtor attigit ſcopum. Longè autem Eniceus iaculatus eſt ſaxo manu circū rotata ſupra omnes: & ſodalitio tumultum cōmouit magnum: veſperúmque illuſtrauit pulchra aſpectu luna amabile lumē.

Μαντινέας. Mantinea Arcadiæ ciuitas in catalogo nauium Homeri. Οἳ Τέγεαν τ' εἶχον, καὶ Μαντινέην ἐνέμοντο.

σᾶμ' Ἀλιῤῥοθίου. Huius phraſeos varia eſt lectio in Scholijs. Alij περιφραστικῶς ſumunt pro corpus Halirrhothij, hoc eſt Halirrhothius: quia σῆμα & Dor. σᾶμα eſt idem ac σῶμα: qua ſignificatione vſus eſt Plutarchus in Homeri vita. Scholiaſtes interpretatur σᾶμα. σημεῖον καὶ δόξα τοῦ Ἀλιῤῥοθίου. Hoc eſt *inſignis, & nobilis*

Halirrhothius. Alij Σᾶμε per apoſtrophen ad Semum Halirrothij filium. q. d. *viciſti quadrigis Seme Halirrhothij fili*: quoniam Diphilus poëta Theſeidos author refert Semum quendam primum curru Olympia viciſſe, his verbis quæ citantur in Scholijs. τρέψας ὃ πώλους ὡς ὁ Μαντινεὺς Σῆμος, ὃς πρῶτος ἅρματ᾽ ἤλασε παρ᾽ Ἀλφειῷ. Quo fit vt vulgata interpretatio ſic habeat, *tu fili Halirrhothij Seme*. Vide plura apud Scholiaſten, ex quo potiora elicuiſſe ſit ſatis. Addam tantummodò Aretij ſententiam, cui aſſentior facilè: exponit ille *ſignum Halirrhothij*, quoniam qui quadrigis, certabant, depicta in equis & quadrigis habebant ſua inſignia quibus agnoſcerentur. Quæ interpretatio, ſi hoc in more fuerit, eſt ſimpliciſſima.

ἄκοντι Φράστωρ. Hoc eſt ὁ δὲ Φράστωρ ἐπὶ σκοπὸν ἔρριψε τὸ ἀκόντιον: ac proinde εὔστοχος ἠκόντισεν. Quintus victor iaculo. ἔλασε negl. augm. pro ἤλασε Aor. 1. act. à themate ἐλαύνω.

μᾶκος Dor. pro μῆκος: vel ſubauditur præpoſit. εἰς: vel aduerbialiter pro μακρὸν. q. d. μακρὸν δ᾽ Ἐνικεὺς ἐδίσκευσε τῷ λιθίνῳ πέτρῳ. Sextus victor *diſco*: definitur *diſcus* λίθος στρογγύλος, ὃν χειριζόμενοι ἔρριπτον οἱ γυμναζόμενοι: *lapis rotundus, quem libratores manu in longum proijciebant ludentes*. σόλος verò maſſa erat ferrea: vt ſecundo Iliad. Euſtathius diſtinguit. Sed Il. ψ. ex alijs etiam metallis, & σφαιροειδὴς ἦν ὁ σόλος, δίσκοι λίθινοι. Et Odyſſ. θ. ait, diſcus aliàs quidem ex ferro fiebat, qualis in Iliade fuit σόλος: vel ex ligno: fortè etiam ex ære & lapide. Diſci inuentorem Perſeum fuiſſe memorat Pauſanias in Corinthiacis.

χέρα poët. pro χειρί. κυκλώσαις hoc eſt περιστρέψας. Et ſic proſa loqueris, πέτρον χειρὶ περιστρέψας, καὶ πάντας τῇ βολῇ παρελθών. Deſcribitur rotatione, diſci in aërem iaculatio, vt apud Propertium

Miſſile nunc diſci pondus in orbe rotat.

Item etiam oſtenditur, ſphæra iſta vltra ſcopum emiſſa præmium referri ſolitum: vt & in his Homeri Il. ψ.

Τὸ τρίτον αὖ τ᾽ ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα.

Simile certamen habes Odyſſ. θ. vbi Vlyſſes ſuperat Phæacenſes. De hoc Lucianus in Anacharſide, & Ouid. 1. Metamorph. Dixit autem hic, πέτρῳ metonymicè, màteria pro forma.

καὶ συμμαχίᾳ hoc eſt καὶ τοῖς παρεστῶσι συμμάχοις ἔκπληξιν ἐκίνησε. Sic & ſocijs admirationi Polypœtes Il. ψ. ver. 347. quum diſco ipſum Aiacem ſuperauit. In ſexto colo legunt nonnulli παρέθηξε à παραθήγω. τὸ παρακινῶ, τὸ παρορμῶ, τὸ ἀνεγείρω. Sed metrum non poteſt eam lectionem ferre: vnde quidam ſcribunt παραίθυξε: à παραιθύσσω quod hic ſumi poteſt pro παρακινῶ ſeu ſimpl. κινῶ: ſicuti li. 2. Arg. Apoll. Rhodij

Λαίφεα πάντ᾽ ἐτίναξε παραίθυξας πτερύγεσσι.
Vela omnia quaſſauit, ea mouens ſuis alis.

De hoc verbo dicendi locus erit Pyth. 1.

ἐν δ᾽ ἑσπέρᾳ ἔφλεξε. Per tmeſin pro ἑσπέραν δ᾽ ἐνέφλεξε, id eſt ἐπέλαμψε. & illud ἑσπέραν iudicio Triclinij ſumendum aduerbialiter pro κατὰ τὴν ἑσπέραν. Sic φλέγειν

ſumetur ἀμεταβάτως pro *ardere*, hoc eſt *lucere*. Vel ſi ἑσπέρον ſumas pro veſpertino tempore, & nocturnis tenebris, ἑσπέρον φλέγειν expones *veſperum illuſtrare*. Vtroque modo propoſito ſumere potes, ſeruato loci ſenſu.

σελάνας. Dor. pro σελήνης. quæ εὐῶπις h.e. εὐόφθαλμος appellatur, quia plenilunio, quo pulcherrima eſt Luna, fuerunt inſtituti ludi. ἐρατὸν φάος *amabile lumen*: quia nocturnæ illius facis lux eſt iucũda hominibus, quibus ita dẽſiores tenebræ nimium ingratę, diſpelluntur. Cæterùm his concludit Olympiadem primam ab Hercule celebratam.

παράφρασις.

Tum verò quum ad iucundas epulas veſperi ventum eſſet, intérque cœnandum, carmen victoris encomiaſticum pro more caneretur, delubrum omne cantu perſonabat. Cæterùm nos etiam nunc priſcum illum morem victores poſt certamen in cõuiuio canendi, iam à principio vſitatum ſequuti, victorialem hymnum, ſic à victoria quæ ſuperbos reddit, cognominatum, in munus victoris canemus. Canemus etiam Iouem tonitruum ſtrepitus in aëre excitantem, igneũmque telum manu contorquentem, videlicet coruſcum fulmen quod iaculatur quoties ſua potentia vtitur. Porrò ad tibiam accommodabitur dulcis auribus noſtra modulatio carminum:

ἐπῳδ. κῶλ. θ.

ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖ-
σι θαλίαις τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρό-
πον.
ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι, καὶ νῦν
ἐπωνυμίαν χάριν νίκας ἀγερώ-
χου,
κελαδησόμεσθα βροντάν, καὶ πυρπά-
λαμον βέλος
ὀρσικτύπου Διός γ᾽, ἐν ἅπαντι
κράτει
αἴθωνα κεραυνὸν ἀρηρότα.
χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλα-
μον
ἀντιάξει μελέων.

μετάφρασις.

Perſonabat autem totum delubrum iucundis conuiuijs laudatorio ritu. Initia autẽ priora ſequẽtes & nũc, gratiã hymni *cognominẽ victoria ſuperba canemus, tonitru & ignem protendens telum horriſoni Iouis in omnipotentia ardens fulmen aptum. Delicioſa autem modulatio carminum ad fiſtulam occurret:*

ἀείδετο δέ. Hoc eſt ὁ δὲ ναὸς ὅλος περιηχεῖτο τοῖς ὕμνοις ἐν ἡδείαις εὐωχίαις κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐγκωμιαστικόν. Oſtendit quid peractis certaminibus fieri ſoleret cùm à victoribus, tum à reliquo cœtu: concœnabant nimirum omnes, & victorum aliqui laudes accinebant, ſub veſperam. Ἀείδεσθαι quod propriè ſignificat *cani, celebrari*, hîc poëtica licentia expoſitum pro περιηχεῖσθαι, exponitur *perſonare*: ἐγκώμιος id eſt ἐγκωμιαστικός: vt & ἐγκωμίων μελέων Od. 2. Olymp. τρόπον hoc eſt νόμον: lex erat ſeu mos canendi victorum laudes in conuiuijs, quæ quo loco celebrarentur, vide ſtroph. 3. in hæc τὸ δὲ κύκλῳ πέδον ἔθηκε δόρπου λύσιν.

ἀρχαῖς δὲ προτέραις. Hactenus in res Herculis digreſſus, nunc redit ad inſtitutum Ageſidami encomium. Initio teſtatur ſe priſcos mores ſequuturum in præſentia: victorem nimirum peracto certamine celebraturum. Vt autem in

ſuperioribus, Iouem cui ſacri erant hi ludi in primis hymno cecinit: idem & hic ſe facturum teſtatur.

ἐπωνυμίαν χάριν νίκας. His intelligit, vt vult interpres, τ̀ ἐπινίκιον ὕμνον. Etenim huiuſmodi hymnus ἐπινίκιος eſt ἐπώνυμος τ̃ νίκης: cognomen habet à vocabulo νίκη hoc eſt *victoria*. Tum etiam idem hymnus χάρις appellatur, quia eſt veluti munus & merces quam victori poëta gratificatur. νίκας Dor. pro νίκης. Victoria dicitur ἀγέρωχος metonymicè, quia ſuperbos, & petulantes facit, ἐπωνύμιος poët. & Pindar. vox pro comm. ἐπώνυμος. ex ἐπὶ & Aeol. ὄνυμα poët. & Ion. ὔνυμα, poſtea Dor. mutato υ. in ω, ὤνυμα. vnde nomen adiect. ἐπώνυμος.

βροντάν. Tonitru & fulmen Iouis, ſume pro ipſo fulminante & tonante. Dor. dictum pro comm. βροντήν. Fulmen autem περιφραστικῶς appellat βέλος πυρπάλαμον. hoc eſt, *telum igneum quod manu vibratur*. q.d. βέλος πυρῶδες παλάμῃ βαλλόμενον. Ideo 2. Oda lib. 1. Carm. Horat. Iupiter dicitur

rubente.

Dextera ſacras iaculatus arces.

& Ouid. Metam. 2.

Qui fera terribili iaculatur fulmina dextra.

& apud Aeſchyl. in Prometh.

Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος
Καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα.

Porrò teſte Heſychio πυρπαλάμους vocabant *vafros & callidos*. τοὺς διὰ τάχους τὶ μηχανᾶσθαι δυναμένους, καὶ τοὺς ποικίλους τὸ ἦθος.

ὀρσικτύπου. Epitheton Iouis ὀρσίκτυπος poët. & Pindar. propriè ſignificat, *qui ſtrepitum excitat*. Formatur à futuro Aeol. ὄρσω, verbi ὄρω, & κτύπος, *ſtrepitus*. Διὸς κτύπος periphraſticè vocatur βροντή: vnde apud Homerum Iupiter κτυπεῖν ἀντὶ τοῦ βροντᾶν λέγεται Euſtathio.

ἐν ἅπαντι κράτει. Hoc eſt ἐπὶ πάσῃ χρείᾳ τοῦ κράτους αὐτοῦ ἡρμοσμένον. ſeu ᾧ Ζεὺς χρῆται εἰς ἅπασαν χρείαν. Quotieſcunque in vſum reuocat ſuam potentiam, accommodatum ad hoc eſt telum eius igneum, quod appellat αἴθωνα κεραυνὸν, & Heſiodus αἰθαλόεντα. Eſt ἀραρότα part. præt. med. ἄρηρα. Sumitur ἀρηρὼς hoc loco pro ἡρμοσμένος, ἁρμόδιος, ἁρμόζων.

χλιδῶσα δέ. Hoc eſt τρυφὸς αὐλοῖς δ᾽ ἀπαντήσει ἐναβρυνομένη μολπὴ τῶν μελῶν. Clarius. ὁ δ᾽ ὕμνος ἡδέως καὶ ἁβρῶς μετ᾽ αὐλῶν ῥηθήσεται. Antea autem oſtendimus carmina noſtri poëtæ non ſolùm ad lyram ſeu cytharam, ſed etiam ad tibiam cani ſolita. Dorica ſunt μολπὰ pro μολπὴ, & ἀντάξει pro ἀντήσει. futuri, verbi ἀντάω. In voce κάλαμον metonymia eſt materiæ pro forma.

παράφρασις.	στροφὴ α. κῶλ. α.	μετάφρασις.
quæ apud Thebas vbi eſt Dirce fons celebris, in lu-	τὰ παρ᾽ εὐκλέϊ Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φανέν.	qua apud inclytam Dircen longo quidem

ἀλλ' ὥς τε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ
ποθεινὸς, ἥκοντι νεότατι
τὸ πάλιν ἤδη· μάλα δέ τοι θερ-
μαίνει φιλότατι νόον·
ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λα-
χὼν ποιμένα ἐπακτὸν ἀλλό-
τριον
θνάσκοντι στυγερώτατος.

poſt tempore apparuerunt. Sed quemadmodum filius ex vxore patri amabilis, venienti ad iuuentutem rurſum: valdè autẽ incendit amore mentem (quoniam diuitiæ ſortitæ dominum aſcititium alienum, morienti ſunt odioſiſſima.

cem edidi, multò poſtquàm ea promiſeram Ageſidamo. Sed etſi dilationem longam paſſa ſit mea promiſſio: ſeriùs tamen exhibitum encomium non debet minùs eſſe gratum. Quemadmodum enim filius ex legitima vxore in ſenectute tardè genitus, quum iam pater incipit repueraſcere, paternum animum amore magis inflammat, quia non ſine proprio hęrede ſe moriturum ſperat. Sic & hoc meum encomium, licèt ſeriùs exhibitum, gratiſſimum nihilominus erit tibi Ageſidame, quia non ſine laudum præconio morieris, quo tua virtus etiam poſteris commendatur. Et vt diuiti-

τὰ παρ'. Hæc cum ſuperioribus cohærent: & ſic declaranda ſunt ἅπνα μέλη μετὰ πολλὼ τῆς ὁμολογίας χρόνον ἐν τῇ ἐνδόξῳ Δίρκῃ ἐφαίνοσαν. Quibus innuit ſe carmen encomiaſticum Ageſidamo ceciniſſe multo poſt promiſſionem tẽpore. Articulus τὰ hîc pro ſubiunctiuo ἃ ſumitur: & εὐκλεῖ per ſyncopen pro εὐκλεεῖ vel εὐκλεεῖ; vt in ſuperioribus μορφαὶ εὐκλέα, pro εὐκλέεα; vel εὐκλεᾶ.

Δίρκᾳ. Dor. pro Δίρκῃ. Dirce fons Thebanus à Dirce Lyncei Thebarum regis vxore denominatus. Synecdochicè hîc ſumitur pro ἐν Θήβαις. Hinc Dircæus ab Horatio dictus Pindarus 2. Od. l. 3. Carm.

Multa Dircæum leuat aura cycnum.

φάνεν 3. perſ. plur. negl. augm. & Aeol. pro ἐφάνησαν.

ἀλλ' ὥς τε. Faſtidium diutius expectatæ laudis, quàm ex promiſſo par erat, egregia comparatione mollit, imò tollit: ſimul etiam gratiorẽ hymnũ reddit, oſtendẽs quanto bono præclari viri deſtituantur, qui ſine laudum meritarum præcone moriuntur. Vide in paraphraſi comparationis declarationem. Sic autem proſa loquaris. Αλλ' ὥσπερ τις παῖς γνήσιος ἐκ νομίμης γυναικὸς πατρὶ ποθεινός ἐστιν ὑπὸ τοῦ γήρως εἰς τὸ αὖ πάλιν τῆς νεότητος ἐλθόντι. Porrò νεότατι Dor. pro comm. νεότητι. Et cùm ſenio confecti viri repueraſcant, δὶς παῖδες οἱ γέροντες prouerbio dicuntur.

μάλα δέ τοι. Hoc eſt μάλα δέ τοι ἐξάπτει καὶ διεγείρει τὸν νοῦν αὐτοῦ πρὸς φιλοφροσύνην. Dor. φιλότατι pro comm. φιλότητι. hoc eſt φιλίᾳ.

ἐπεὶ πλοῦτος. Ratio cur filius morienti ſeni ſit iucundus, petita à contrario: ἐπειδὴ ὁ πλοῦτος χρῆμα λυπηρότατόν ἐστιν ἀποθνήσκοντι χωρὶς διαδόχου προσήκοντος καὶ λείποντι αὐτὸν ἀλλοτρίῳ καὶ ἐπεισάκτῳ κληρονόμῳ. Appellat ποιμένα quem proſa δεσπότην dicas. θνάσκοντι Dor. pro θνήσκοντι. Rectè autem obſeruat Aemilius Portus in lexico Pindarico, poëtam figuratè κατ' ἐναλλαγὴν diuitijs tribuere quod ipſi morti propriè conuenit, quę ſolet eſſe patribus acerbiſſima, quum vident ſe mori ſine liberis, & legitimis, proximiſque hæredibus, opeſque ſuas magnis laboribus partas, ad externos, alienóſque homines deuolui. Poſſet tamen me iudice ſine figura hoc intelligi, ſi dicamus virum ἄπαιδα & ἄτεκνον

diuitias

diuitias quas amauit cùm eſſet in viuis, odiſſe moriendo quòd in hæredem alienum deuolui debeant: ita vt eas ſecum perire, quàm ſuperſtites eſſe mallet. ἐπακτὸς ab ἐπάγω aſciſco, hoc loco. Sed Od. 6. Pyth. eſt στροφεύς.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κώλ. η.	μετάφρασις.
comparatæ multo labore diuitiæ, breuem breui vitæ tempore delectationem præbent: ſed quum è vita migrat, ei ſunt odioſiſſimæ, ſi aſcititium & à ſuo genere alienum hæredem nanciſcantur. Sic etiam ei qui in ſacris certaminibus ſtrenuè ſe geſſerit, exiguo tantùm tempore, quū recens eſt victoria, iucundi ſunt acti labores: ſed eorum	καὶ ὅταν καλὰ ἔρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ, Ἀγησίδαμ' εἰς Ἀΐδα σταθμὸν ἀνὴρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσαις, ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν. τὶν δ' ἁδυεπής τε λύρα, γλυκύς τ' αὐλὸς ἀνα-πάσσει χάριν. ἴχοντι δ' εὐρὺ κλέος κόραι Πιερίδες Διός.	ita etiam quum pulchra operatus vir, ſine carmine, Ageſidame in Orci ades venerit, fruſtra ſumpto labore, præbuit labori breuē quādā delectationē. dulciſona autē lyra, dulciſq; tibia tibi inſpergit gratiam: præbens quoque amplum decus filiæ Iouis Pierides.

poſtea fermè pœnitet, ſi illis fruſtra ſuſceptis, à poëta non laudatus, nec immortalitate nominis donatus, in ſepulchrum deſcendat. Quod ſanè tibi non accidet, Ageſidame, cui dulcinoſa lyra, ſuauiſque tibia iucundum melos vt pote mercedem mittit: cuius famam longè latéque diffuſam poſteritati tradunt Muſæ Iouis filiæ quæ montem Pierium incolunt.

καὶ ὅταν. Ellipſis vocis ὥσπερ. Nam eſt ἀνταποδόσεως comparationis. καλὰ ἔρξαις hoc eſt καλὰ ἔργα πράξας. Doricum eſt ἀοιδᾶς pro comm. ἀοιδῆς. Ἀγησίδαμε. Eſt apoſtrophe ad Ageſidamum, quem ferè paſſus erat mori ſine promiſſo encomio. εἰς Ἀΐδα σταθμὸν. periphraſticè pro εἰς Ἀΐδην. Phraſis etiam apud Græcos vſitatiſſima εἰς ᾅδου, ſubaudita voce vel quæ hic additur. σταθμὸν, vel alia, vt οἶκον. Porrò Ἀΐδα Doricus eſt genitiuus pro ᾅδου.

κενεὰ πνεύσαις. hoc eſt μάταια κοπιάσας. Voce πνεῖν pro πονεῖν vel κοπιᾶν vtitur, quoniam in labore ſpirare magis ſolemus, quàm in otio. κενεὸς poët. & Ion. dici ſolet pro κενὸς: hoc loco ſignificat μάταιος.

ἔπορε μόχθῳ. hoc eſt βραχεῖάν τινα τέρψιν πάρεσχε τῷ ἀγῶνι. Et per βραχεῖαν innuit vſque adeò breuem, vt nulla ferè ſit. vel ſic exponas βραχύ τι ἐτέρφθη τῷ μόχθῳ τοῦ ἀγῶνος.

τὶν δ'. Dor. pro σοὶ: & ἁδυεπής. q.d. σοὶ δὲ καὶ ἡδύφωνος λύρα, καὶ γλυκὺς αὐλὸς ἐπιπάσσουσι ἀντιμισθὰς τι χαρίεν μέλος. Epilogus hymni quo pollicetur Ageſidamo fore:, vt, non quemadmodum alij, qui quòd præconem laudum non habuerint, in ipſo labore certaminis paulùm tantùm lætati ſunt, perennem ex carmine ſuo delectationem percipiat, & eius victoria immortalitati nominis tradatur.

ἴχοντι. Dor. pro ἔχουσι: & ſimplex pro compoſito περιέχουσι. κλέος εὐρὺ hoc eſt ἐπὶ πολὺν τόπον περιστρεφόμενον. Nam carmina longè latéque famam diffundunt. Iouis filiæ ſunt Muſæ vt ex primis ἔργων καὶ ἱμερῶν verſibus colligere eſt. Πιερίδες à monte Pierio quem incolunt dictæ: vnde ibidem Πιερίηθεν ἀοιδῇσι κλείουσαι,

dicuntur. Earum mater fingitur Mnemoſyne. Vide hac de re Mythologos.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. ιε.	μετάφρασις.
Quem ego quoque, meam operam cum Muſis diligenter adhibens, dulci hoc carmine laudem inclytæ Locrorum gentis complexus, eodémque ornamento ciuitatem viris præſtantibus inſignem proſecuutus, amabilem Archeſtrati filium encomio decoraui, poſtquã accepi eum pugilatu, in quo valet robur manuũ, Olympia viciſſe, idque iã olim cũ eſſet adhuc aſpectu formoſus, & verſaretur in vigẽtis ætatis flore, cuius venuſtas, ſimul cum Venere, gratum Ioui reddens Ganymedem, fecit vt in cœlum raptus fuerit, nec mortem expertus pincernam agat Deorum: cùm alioqui mors æquo pede pauperum regúmque tabernas pulſare non erubeſcat. *tabernas turres*	ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾷ, κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν ἀμφέπεσον, μέλιτι δ' εὐάνορα πόλιν καταβρέχων, παῖδ' ἐ- ρατὸν Ἀρχεστράτου αἴνησα, τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ βωμὸν παρ' Ὀλύμπιον, κεῖνον κατὰ χρόνον, ἰδέᾳ τε καλόν, ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἅ, τ' ἀναιδέα Γανυμήδει θάνατον ἄλαλκε, σὺν Κυπρογενεῖ.	*Ego quoque opitulans ſtudioſè, illuſtrẽ gentem Locrorum amplexus ſum, & melle ciuitatem irrigans viris præſtantem. filium amabilẽ Archeſtrati laudaui, quem vidi vincentem manus robore aram apud Olympiacam, illo tempore, formáque pulchrum floreq; ætatis temperatum: qui flos impudentem à Canymede mortem propulſauit, cum Venere.*

ἐγὼ δ'. Per quandam κεφαλαιώδη σύλληψιν memorat quid iam in Ageſidami gratiam præſtiterit, profitetúrq; ſe Locrorum gentem eâdem opera cum ipſo laudaſſe. συνεφαπτόμενος nimirum τῶν μουσῶν. σπουδᾷ Dor. pro σπουδῇ.

ἀμφέπεσον. hoc eſt περιεπλεξάμην, περιέλαβον, ἠσπασάμην. Poëtica phraſis ἀμφιπίπτειν ἔθνος, pro ἀσπάζεσθαι.

μέλιτι καταβρέχων. hoc eſt ὕμνῳ ἡδεῖ κοσμῶν: metaphora ſumpta à rebus liquidis & dulcibus. αἴνησα negl. augm. pro ᾔνησα.

τὸν εἶδον hoc eſt ὃν εἶδον πυκτικῇ νικῶντα. Hic χερὸς pro χειρὸς. & ἀλκᾷ Dor. pro ἀλκῇ. βωμὸν παρ' Ὀλύμπιον. hoc eſt ἐν Ὀλυμπίᾳ. Nam hi ludi celebrabantur πλησιεστάτῳ τῷ βωμῷ qui eo erat in loco.

κεῖνον κατὰ χρόνον. Notat ætatem fuiſſe florentem quando Ageſidamus certauit: quæ iam quum ſcribit, eſt ſenilis. Quo ſatis indicat ſe diu diſtuliſſe hunc hymnum, cùm inter has ætates multi anni labantur.

ἰδέᾳ τε καλὸν, hoc eſt τῷ εἴδει καλὸν, καὶ τῇ ἡλικίας ἀκμῇ συνόντα. vel etiam, τῷ τοῦ σώματος κάλλει καὶ τῇ τούτου ἀκμῇ συγκεκραμένον.

ἅ τε. Referendum ad vtrumq; ἰδέα, καὶ ὥρα, *forma*, & *flos ætatis*, quæ cùm in Ganymede eſſent, à Ioue raptus eſt, nec mortem ſenſit inter Deos relatus. De hoc dictum Olymp. prima.

ἀναιδέα. Mortis epitheton ἀναιδὴς *impudens*, quòd excuſſo pudore omnes pro-

miſcuè metat: vnde Horatius.

Pallida mors æquo pulſat pede pauperum tabernas,
Regúmque turres.

Κυπρογενεῖ. Hoc eſt τῇ Ἀφροδίτῃ. Κυπρογενὴς poët. Veneris epitheton: item κυπρογένεια q.d. ἐν Κύπρῳ γεννηθεῖσα; quia fertur in Cypro nata. Eadem & κύπρις & κυπρεία.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΑΓΗσιδάμῳ, τόκος.

EIDEM AGEſidamo fœnus.

ΕΙΔΟΣ ΙΑ.

ODE. XI.

ARGVMENTVM.

Continet hæc Ode victoris Ageſidami laudes, eiúſque patriæ: Illum à pugilatu & corona victoriæ: hanc à ſapientia, hoſpitalitate, & fortitudine commendat.

παράφρασις.

Quemadmodum apud homines, magnus eſt vſus, aliàs ventorum, vt ad nauigationem, aliàs pluuiarum quas nebulæ producunt, vt ad agrorũ recreationem ſic etiã carminum ad laudem clarorum virorum. Quandoquidem dulciſoni hymni, eius qui magnis in laboribus ſtrenuè ſe geſſit, famam ad poſteros perferunt, & magnorum virtutum honorem firmum ſtabilémque reddunt: ac ſi laus quam continent, & virtus irruptum iureiurando fœdus iniuerint.

στροφὴ. α. κῶλ. ς.

Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε
πλεῖστα
χρῆσις, ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων
ὀμβρείων, παίδων νεφέλας.
εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι
ὑστέρων ἀρχὰ λόγων τέλλεται,
καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.

μετάφρασις.

Aliquãdo hominibus vẽtorũ plurimus eſt vſus: aliquando itẽ cæleſtium aquarum, filiarũ nubis. Quod ſi cum labore aliquis proſperè rem gerat, blandiloqui hymni qui ſunt poſteriorum occaſiones ſermonum, ſunt & fidum pignus magnis virtutibus.

dicuntur. Earum mater fingitur Mnemoſyne. Vide hac de re Mythologos.

παράφρασις.

Quem ego quoque, meam operam cum Muſis diligenter adhibens, dulci hoc carmine laudem inclytæ Locrorum gentis complexus, eodémque ornamento ciuitatem viris præſtantibus inſignem proſequutus, amabilem Archeſtrati filium encomio decoraui, poſtquã accepi eum pugilatu, in quo valet robur manuũ, Olympia viciſſe, idque iã olim cũ eſſet adhuc aſpectu formoſus, & verſaretur in vigẽtis ætatis flore, cuius venuſtas, ſimul cum Venere, gratum Ioui reddens Ganymedem, fecit vt in cœlum raptus fuerit, nec mortem expertus pincernam agat Deorum: cùm alioqui mors æquo pede pauperum regúmque tabernas pulſare non erubeſcat.

ἐπῳδ. κῶλ. θ.

ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾷ,
κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν ἀμφέπεσον, μέλιτι
δ' εὐάνορα πόλιν καταβρέχων,
παῖδ' ἐρατὸν Ἀρχεστράτου αἴνησα, τὸν εἶδον
κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ βωμὸν παρ' Ὀλύμπιον,
κεῖνον κατὰ χρόνον γ', ἰδέᾳ τε καλὸν,
ὥρᾳ τε κεκραμένον· ἅ, τ' ἀναιδέα Γανυμήδει θάνατον ἄλαλκε, σὺν Κυπρογενεῖ.

μετάφρασις.

Ego quoque opitulans ſtudioſè, illuſtrẽ gentem Locrorum amplexus ſum, & melle ciuitatem irrigans viris præſtantem, filium amabilẽ Archeſtrati laudaui, quem vidi vincentem manus robore aram apud Olympiacam, illo tempore, formáque pulchrum floreq; ætatis temperatum: qui flos impudentem à Ganymede mortem propulſauit, cum Venere.

ἐγὼ δ'. Per quandam κεφαλαιώδη σύλληψιν memorat quid iam in Ageſidami gratiam præſtiterit, profitetúrq; ſe Locrorum gentem eâdem opera cum ipſo laudaſſe. συνεφαπτόμενος nimirum τῶν μουσῶν. σπουδᾷ Dor. pro σπουδῇ.

ἀμφέπεσον. hoc eſt περιεπλεξάμην, περιέλαβον, ἠσπασάμην. Poetica phraſis ἀμφιπίπτειν ἔθνος, pro ἀσπάζεσθαι.

μέλιτι καταβρέχων. hoc eſt ὕμνῳ ἡδεῖ κοσμῶν: metaphora ſumpta à rebus liquidis & dulcibus. αἴνησα negl. augm. pro ᾔνησα.

τὸν εἶδον hoc eſt ὃν ἔγνων πυκτικῇ νικῶντα. Hic χερὸς pro χειρός. & ἀλκᾷ Dor. pro ἀλκῇ. βωμὸν παρ' Ὀλύμπιον. hoc eſt ἐν Ὀλυμπίᾳ. Nam hi ludi celebrabantur πλησιεστάτῳ τῷ βωμῷ qui eo erat in loco.

κεῖνον κατὰ χρόνον. Notat ætatem fuiſſe florentem quando Ageſidamus certauit: quæ iam quum ſcribit, eſt ſenilis. Quo ſatis indicat ſe diu diſtuliſſe hunc hymnum, cùm inter has ætates multi anni labantur.

ἰδέᾳ τε καλὸν, hoc eſt τῷ εἴδει καλὸν, καὶ τῇ ἡλικίας ἀκμῇ συνόντα. vel etiam, τῷ τοῦ σώματος κάλλει, καὶ τῇ τούτου ἀκμῇ συγκεκραμένον.

ἅ τε. Referendum ad vtrumq; ἰδέα, καὶ ὥρα, *forma*, & *flos ætatis*, quæ cùm in Ganymede eſſent, à Ioue raptus eſt, nec mortem ſenſit inter Deos relatus. De hoc dictum Olymp. prima.

ἀναιδέα. Mortis epitheton ἀναιδὴς *impudens*, quòd excuſſo pudore omnes pro-

miſcuè metat: vnde Horatius.

Pallida mors æquo pulſat pede pauperum tabernas,
Regúmque turres.

Κυπρογενεῖ. Hoc eſt τῇ Ἀφροδίτῃ. Κυπρογενὴς poët. Veneris epitheton: item κυπρογένεια q. d. ἐν Κύπρῳ γεννηθεῖσα; quia fertur in Cypro nata. Eadem & κύπρις & κυπρεία.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΑΓΗΣΙΔΑΜῼ, ΠΑΙΔΙ. — EIDEM AGEſidamo fœnus.

ΕΙΔΟΣ. ΙΑ. — ODE. XI.

ARGVMENTVM.

Continet hæc Ode victoris Ageſidami laudes, eiúſque patriæ: Illum à pugilatu & corona victoriæ: hanc à ſapientia, hoſpitalitate, & fortitudine commendat.

παράφρασις. — στροφὴ. α. κῶλ. ϛ. — μετάφρασις.

Quemadmodum apud homines, magnus eſt vſus, aliàs ventorum, vt ad nauigationem, aliàs pluuiarum quas nebulæ producunt, vt ad agrorũ recreationem ſic etiã carminum ad laudem clarorum virorum. Quandoquidem dulciſoni hymni, eius qui magnis in laboribus ſtrenuè ſe geſſit, famam ad poſteros perferunt, & magnarum virtutum honorem firmum ſtabilémque reddunt: ac ſi laus quam continent, & virtus irruptum iureiurando fœdus inierint.

Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα
χρῆσις, ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων
ὀμβρίων, παίδων νεφέλας.
εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι
ὑστέρων ἀρχὰ λόγων τέλλεται,
καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.

Aliquãdo hominibus vẽtorũ plurimus eſt *v*ſ*us*
aliquando itẽ cæleſtium aquarum, filiarũ nubis.
Quòd ſi cum labore aliquis proſperè rem gerat, blandiloqui hymni
qui ſunt *poſteriorum occaſiones ſermonum,*
ſunt & fidum pignus magnis virtutibus.

τόκος. Priori hymno Pindarus profitebatur ſe dilati encomij Ageſidamo promiſſi reprehenſionem ſoluere poſſe, ſi pro debiti dilatione vſuram daret. Idcirco adiunctum prolixiori illi breuiorem hunc hymnum appellat τόκον. Ille igitur debiti κεφάλαιον erit, hic τόκος. Nam vt debitores præter acceptam pecuniam, quâ vſi ſunt aliquandiu, aliam quandam fœnoris gratia reddunt. Sic Pindarus vltra promiſſum atque adeò debitum encomium, Oden hanc fœnoris inſtar addit.

Ἔστιν ἀνθρώποις. Exordium κατὰ σύγκρισιν: quæ duabus conſtat partibus, altera à ventis: altera à pluuijs deſumpta. Neque id ſine arte, quam aperit Triclinius. Duæ ſunt laudandi rationes: vna verbis & fama hominum: altera encomijs poëtarum: illam non ſcriptam laudem, vt pote inſtabilem, cum ventis inconſtantibus nihilque poſt ſe relinquentibus comparat. Hanc ſcriptam cum pluuijs, quæ non modò terram pinguefaciunt & molliunt, vnde pullulant plantæ: ſed etiam ſtabiles ſunt, & inibi diutius immorantur. Etenim verba volant: ſed ſcripta manent. Proſa autem ſic hanc ſententiam reddas, addendo συγκριτικὸν, καὶ προσαποδοτικὸν μόριον quæ ſubintelliguntur. ὥσπερ δὴ καιρός ὅτε γίνεται ἀνθρώποις χρεία πλείστη ἀνέμων· ὅτε δὲ ὄμβρων· οὕτω καὶ τοῖς διὰ πόνου νικῶσιν ὕμνοι χρήσιμοι. Habes πλείστα Dor. pro comm. πλείστη.

οὐρανίων ὑδάτων. Periphraſis & definitio imbris ſiue pluuiæ: etenim ὄμβρος pro ὑετὸς hîc ſumi debet μεταληπτικῶς. Eſt ὄμβρος cõfertim ruens pluuia ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ῥέειν. At ὑετὸς eſt lenis & ſenſim delabens pluuia. Sic autem definiri poteſt pluuia, *cœleſtis aqua ex nube generata*. Etenim vapores humidi in mediam aëris regionem inuecti condenſantur in nubem, quæ poſtea ſoluitur in aquas. Vnde παρθένοι ὀμβροφόροι appellantur nubes in νεφέλαις Ariſtophanis. νεφέλας Dor. pro νεφέλης. Nota metaphora in παίδων νεφέλας.

μελιγάρυες. Dor. pro μελιγήρυες. Μελίγηρυς poët. vox q.d. ὁ μέλιτος ἡδεῖαν γῆρυν χέων, hoc eſt, ἡδίστην φωνὴν χέων. Extat etiam Pyth. 3. & Iſthm. 2.

ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων. hoc eſt ῥίζαι, προφάσεις, αἰτίαι τοῦ τὴν φήμην ὕστερον ἐπικρατῆσαι. Poſt λόγων autem comma velim ſcribere, & τέλλεται conſtruere cum πιστὸν ὅρκιον, ſequendo Triclinij ſententiam: ſiquidem hoc commodè ſeruata mente authoris fieri poteſt: & conſtructio ſingularis cum plurali nullibi apud authores reperitur, niſi cum neutro genere. Itaque hic erit ordo, μελιγάρυες ὕμνοι ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων ſupple ὄντες, τέλλεται καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς. Cæterum τέλλομαι poëticum eſt pro γίνομαι, ὑπάρχω, εἰμὶ, quod iam occurrit huius libri Od. 1. ὕστεροι λόγοι dicuntur, quoniam οἱ ὕστεροι μνημονεύονται τῶν προγενεστέρων.

πιστὸν ὅρκιον. hoc eſt βέβαια ἀσφάλεια. Sumitur metaphora à fœdere nunquam frangendo propter fidem vtrinque iureiurando datam. Fœdus autem laus & virtus inierunt, idque firmum. Et certè γίνεται ἔπαινος ἐπ' ἀρετῇ. vnde Socrates τὴν λιβανωτὴν τοῖς θεοῖς, τὸν δ' ἔπαινον τοῖς ἀγαθοῖς ἀπονέμειν δεῖ. Virtutes autem magnas appellat τὰ ἐν μεγάλοις ἀγῶσι κατορθώματα. Qualis eſt Olympicorum victoria. Alioqui magnæ virtutes, heroicæ nuncupabuntur: vt Fortitudo, Iuſtiti[illegible] Temperantia, & id genus.

παράφρασις.

Huiuſmodi autem laus quæ encomiaſticis hymnis continetur, quam nulla tẽporis longinquitas,nec hominum inuidia delere queat,etiam Olympiorum victoribus debetur. Quorum equidem curam ex officio ſuſcipere volo, & encomia pronunciare præſtantiſſimo carmine,quod Deo acceptum feram: cùm diuini ſit muneris nunquam non ingenij ſolertia, mentiſque acumine valere & conſpicuum eſſe. Cæterùm Ageſidame Archeſtrati fili, ſcias velim me tui nunc rationem habere: Te ob pugilatum quo decertaſti & viciſti,

ἀντιστρ. κῶλ. ϛ.

ἀφθόνατος δ' αἶνος Ὀλυμπιονί-
κοις
οὗτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἁμετέ-
ρα
γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει.
ἐκ Θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ ἐσαεὶ
πραπίδεσσιν.
Ἴσθι νῦν Ἀρχεστράτου παῖ,
τεᾶς
Ἁγησίδαμε πυγμαχίας ἕνε-
κεν,

μετάφρασις.

Inuidiæ autem non obnoxia laus Olympiorum victoribus hæc repoſita eſt. Quæ quidem noſtra lingua gubernare vult. Cæterùm ex Deo homines prudentibus florent in perpetuum mentibus. Scito nunc Archeſtrati fili, Ageſidame tui pugilatus cauſa,

ἀφθόνατος Dor. pro ἀφθόνητος. Quod autem in genere dixerat, laudem deberi magnis virtutibus:nunc ſtrictiùs ad ſtrenuitatem athleticam refert. q. d. οὗτος δ' αἶνος ὁ τοῖς νικηφόροις διὰ ὕμνων ἀνακείμενος φθόνου ἐστὶν ἐλεύθερος. Legitur ἄγκειται Aeol. pro comm. ἀνάκειται.

τὰ μ. Hoc eſt ταῦτα μὲν οὖν ἐγκώμια τῶν κατορθωμάτων διοικεῖν ἐθέλει ἡ γλῶσσά μου. Innuit autem ſe velle eorum hymnorum authorem eſſe,quibus indelebilis victorum laus contineatur. ἁμετέρα Dor.pro ἡμετέρα,& ποιμαίνειν tranſlatum à paſtoribus qui gregem regunt,eiúſque curam ſuſcipiunt. γλῶσσα: quia non ſolùm ſcripto mandare,ſed etiam voce pronunciare dignabatur encomium.

ἐκ Θεοῦ δ' ἀνὴρ. Gnome eſt qua Deo tribuit,quicquid hominibus ineſt præclari. q. d. ἐκ τῆς Θεοῦ βοηθείας πᾶς ἀνὴρ ἀεὶ εὐδοκιμεῖ ἐπὶ σοφαῖς διανοίαις. Eſt enallage perſonæ, quum indefinitè loquitur,& de ſe tamen hoc intelligit, dum ſuam poëſin commendare conatur,quam Deo acceptã fert. Nec non hoc etiã referri poteſt ad eum qui laudatur,cùm & ipſi diuini ſit muneris lumen eximijs poëtarum ex carminibus capere. Vox πραπίδες occurrit Od. 2.

Ἴσθι νῦν. Apoſtrophe ad Ageſidamum,cui applicat priuato, quod in genere dixit de laudandis Olympiorum victoribus. ἴσθι pro ἴσασι imperat. verbi ἴσημι. Porrò breuiter laudis argumenta aggreditur.

παράφρασις.

præter oleaſtri coronam, qua pulchrè redimitus fuiſti, blandiloqui carminis ornamento decorabo: eadémque opera Locrorum Epi-

ἐπῳδ. κῶλ. α.

κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐ-
λαίας
ἁδυμελῆ κελαδήσω, τὰν Ἐπι-
ζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων,

μετάφρασις.

ornamentum præter coronam aureæ oliuæ blandiloquum cantabo, Epizephyriorum Lo-

zephyriorum gentis celebrationi ſtudebo. Apud hanc, mecum ô Muſæ choream quæſo inſtituite. Polliceri & ſpondere auſim vos ad populum acceſſuras, qui non ſolùm hoſpitalitatis eſt amans, rerúmque honeſtarum peritus, ſed ſumma etiam ſapientia pollet, rebúſque bellicis claret. Quas dotes animi, corporiſque à natura quum acceperint, non aliter quàm fulua vulpes aſtutiam, & grauiter fremens leo fortitudinem ingenitam, amittere queant, & immutare.

ἔνθα συγκωμάξατ᾽. ἐγγυάσομαι
μή μιν ὦ Μοῖσαι φυγόξενον στρατόν,
μηδ᾽ ἀπείρατον καλῶν,
ἀκρόσοφον δὲ, καὶ αἰχματὰν ἀφίξεσθ᾽.
τὸ γὰρ
ἐμφυὲς, οὔτ᾽ αἴθων ἀλώπηξ,
οὔτ᾽ ἐρίβρομοι λέοντες
διαλλάξαντο ἦθος.

Crorum gentem curæ habes. Ibi choreans vnà inſtituite. Spondebo non ad ipſum, ô Muſæ, hoſpites fugientem populum, neque imperitum honeſtatis, ſed ſummè ſapientem, & bellicoſum peruenturas eſſe. Siquidem naturæ inſitos, neq; ardens vulpes, neque grauiter rugientes leones, mutauerint mores.

κόσμον. Cohærent iſta cum ſuperioribus. & κόσμον ἀδυμελῆ intelligit hymnum: ſiquidem victori futurus eſt ornamento, ἐπὶ στεφάνῳ: præterquam quòd alium coronæ ornatum acceperat ab Hellanodicis. Etenim τὸ ἐπὶ, hîc *præter* interpretor, quia videtur poëta duorum ornamentorum rationem habere, ſcilicet coronæ oleaſtri, & carminis laudatorij. Porrò ſuo more ἐλαίαν αὐτὶ κοτίνου ſumit: vocátque χρυσέαν hoc eſt *pulchram*.

τῶν Ἐπιζεφυρίων. De his Locris iam egimus Oda ſuperiore: vbi cum Scholiaſte trium tantùm mentionem fecimus, cùm & quarti nimirum Opuntij, à Triclinio nominentur. Ita laudes huius gentis proferens, victorem à patria prædicat.

ἔνθα. Hoc eſt, ἐν ταύτῃ Λοκρίδι τῶν Ἐπιζεφυρίων. συγκωμάξατε. Dor. pro comm. συγκωμάσατε. Imperat. modi. Aor. 1. med. verbi συγκωμάζω. Eſt autem apoſtrophe elegans ad Muſas, apud quas ſuaſorijs vtitur argumentis, ſumptis à virtutibus illius gentis, quæ ſunt, Hoſpitalitas, Honeſtas, Sapientia, Fortitudo. Etenim primò populum vocat μὴ φυγόξενον, ſignificans κατ᾽ ἀφαίρεσιν, τὸν φιλόξενον. Deinde μὴ ἀπείρατον καλῶν, hoc eſt vno vocabulo μὴ ἀπειρόκαλον, tertiò ἀκρόσοφον *ſumma ſapientia præditum*. Poſtremò αἰχματὰν, hoc eſt, πολεμικὸν *bellicoſum*.

ἐγγυάσομαι. Dor. pro comm. ἐγγυήσομαι ὑμᾶς ἀφίξεσθαι πρὸς δῆμον αὐτὸν μὴ κακόξενον, μήτ᾽ ἀπειρόκαλον, ἀλλ᾽ ἄκρως σοφὸν, καὶ πολεμικόν. Dor. eſt μοῖσαι pro comm. μοῦσαι.

φυγόξενος poët. vox. ὁ φεύγων τοὺς ξένους. *Fugiens hoſpites*, vel φυγαδεύων hoc eſt διώκων τοὺς ξένους *fugans, perſequens hoſpites*, ac proinde ἄξενος, καὶ κακόξενος. ξενηλάτης. Porrò αἰχματὰν. Dor. pro αἰχμητὴν.

τὸ γὰρ ἐμφυὲς. Hoc eſt τὸ ἐκ τῆς φύσεως, τὸ φυσικὸν, τὸ συγγενικόν. Dum autem poëta ſpõdet pro Locris apud Muſas, nititur neceſſaria coniectura Spondere auſim pro Locris, huiuſmodi moribus eſſe, nec illos mutaſſe, quia ijs à natura ſunt inſiti. Naturam enim expellas furca, tamen vſque recurret. Vtque nec vulpes aſtutiam, nec leo fortitudinẽ immutare queat: ſic neque Locri mores hoſce bonos,

cùm naturâ ſint ita comparati. De hac ſententia vide Chiliad. Eraſmi titulo. *Ingenij malitia, & inſtitutio.*

αἴθων rufa, ardens, epitheton vulpis, vel à colore, quia eſt *ἄγαν πυῤῥά*. vnde & λαμπουρὶς vocatur: vel ab ingenio, quia eſt *διάπυρος, καὶ δόλια πλῶ δαίουσα*. *callida, aſtuta*, qualis à phyſicis deſcribitur.

ἐρίβρομος. Eſt epitheton leonis, qui & *ἐριβρεμέτης* eâdem vocis origine dicitur Iſthm. Od. 4. fit ab *ἐρι*, ſignificante *λίαν*, in compoſitione, & *βρέμω fremo, rugio*. Hæc vox, occurrit etiam Pyth. 6. Innuitur autem hoc epitheto leonem eſſe *γενναῖον, μεγαλαλκῆ*, & *μεγάλαυχον*. *generoſum, robuſtum, magnanimum*.

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕΡΑΙΩ, δολιχοδρόμῳ.

ΕΙΔΟΣ ΙΒ.

ERGOTELI HIMERAEO, dolichodromo.

ODE XII.

ARGVMENTVM.

ERgotelem Philanoris filium laudat à triplici victoria, nimirum Olympica, quam ſeptuageſima ſeptima Olympiade obtinuit: Pythiaca quam vigeſima nona Pythiade reportauit: & Iſthmiaca.

παράφρασις.

O ſeruatrix Fortuna, Iouis, qui libertatis eſt author, filia, ſupplicem tibi precationē offero pro diuturna potentiſſimæ vrbis Himeræ ſalute, & incolumitate Tu enim numen illud es à quo res omnes humanæ reguntur, & gubernantur terra, marique: hic celeres naues, illic bella ve-

στροφὴ α. κῶλ. ιθ.

Λίσσομαι παῖ Ζηνὸς ἐλευθερίου,
Ἱμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει, σώτειρα Τύχα.
τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι,
κἀγοραὶ βουλαφόροι· αἵ γε μὲν ἀνδρῶν

μετάφρασις.

Supplico tibi filia Iouis libertatis praeſidis, pro Himera potenti vrbe, ſeruatrix Fortuna. A te enim in mari gubernantur celeres naues, & in terra rapida bella, cõcionéſque conſilij allatrices. Ho-

hementia, & quamuis comitia, conſiliáque; & à te pendet rerum euentus fauſtus, vel infauſtus: non ab hominum iudicijs & opinionibus, qui varias ſpes in ſeſe voluunt, inanes & irritas, aliàs hæc, aliàs illa ſperantes, ac ſi noſſent quid ſit euenturum.

πολλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμώνια τάμνοισαι κυλίνδοντ' ἐλπίδες.

minum certè ſpes multa ſurſum, alia deorsũ mendacia vana ſecantes voluuntur.

Ἐργοτέλες. Ergoteles Philanoris filius genere Cretenſis, patria Cnoſſius, apud quam vigentibus diſſidijs, ad Himeram Siciliæ vrbem profugit, vbi ciuitate donatus, concitatas ab Hierone & Gelone turbas ſedauit. Et quoniam Cnoſſum patriam, Himera permutauit, in qua tanquam ciuis vixit, idcirco nũc Himeræum appellat. Eſt autem Himera Siciliæ ciuitas & fluuius: de qua Strabo lib. 6. & Volaterr. lib. 9.

δολιχοδρόμῳ. Δολιχοδρόμος is erat qui ſexies, vt quidam putãt, ſtadium curriculo obibat, à *δρόμος curſus*, & *δόλιχος, curriculum ſpatij continentis duodecim ſtadia*, vel ſecundum Suidam, *viginti quatuor*: quem ſequitur Varinus; curſus fuit plenus, & maior diaulo, qui eſt curſus à carceribus ad calcem, tum à calce ad carceres, nulla interpoſita quiete.

Λίσσομαι. Exordium à loco communi de Fortunæ imperio, & ab eius inuocatione, cuius numen in rebus Ergotelis à patria profugi admiratus, ei commendat Himeram vrbem, ad quam bonis auibus Ergoteles ſe contulerat, vt Principum diſſidia quibus agitabatur, ſua prudentia componeret.

παῖ Ζηνὸς. Fortuna filia Iouis à Pindaro rectè dicitur. Nam etſi ratione noſtri fortuitus ſit rerum euentus: & vita regi videatur fortuna, non ſapientia, omniáque non prouidentia, ſed caſu fieri putentur, adeò inſtabilis eſt mundi ſtatus: tamen ratione Dei nihil nõn conſilio, decretóque numinis in hoc orbe terrarum voluitur & verſatur. Ideóque id fortè ratus Pindarus, Fortunam finxit Iouis filiam, quem ſummum Deum Ethnicus ille putauit. Quo figmento nihil aliud poſſis intelligere, quàm fortunam eſſe fatum, atque è diuina prouidentia, & operatione profluere, vt rectè exponit Leonicerus. Oceani filia fingitur ab alijs, & inter Deos numeratur: vnde Iuuen. Saty. 10.

Nullum numen abeſt, ſi ſit prudentia: ſed te
Nos facimus Fortuna Deam, cœlóque locamus.

& Horat.

O diua gratum quæ regis Antium.

ἐλευθερίου. Iupiter Eleutherius non abs re hoc loco vocatur, ὁ δὲ ἐλευθερίας ἔφορος θεός: quia non ſolùm rebuſpubl. author & largitor eſt libertatis: ſed etiam priuatis, vt qui Ergotelem ab inteſtino Cnoſio bello liberatum, in Himeræorum vrbis libertatem aſſeruerit. In Græcia & Athenis hoc nomine coli cœpit poſt deuictos Medos ad Platæas, vbi Mardonius cum 300 millibus Perſarum occubuit: conſtructum Ioui Eleutherio eſt templum ibíque certamina Eleutheria poſtea celebrata.

Ἱμέρα. Hoc eſt ἀμφὶ τ(ῆς) μεγαλοσθενοῦς πόλεως Ἱμέρας ἱκετεύω. Quæ expoſitio cùm ſit commoda, non eſt quod vno vocabulo legamus ἀμφιπόλει hoc eſt σῶζε, ſicuti Schol. εὐρυσθενὴς appellatur à magna potentia.

σώτειρα. Seruatrix fortuna nunc vocari poteſt, vel reſpectu Ergotelis, qui ſeruatus eſt à turbis ciuilibus Cnoſiorum: vel reſpectu Himeræorũ apud quos mota ob Gelonem & Hieronem diſſidia, pacatà fuerunt: & ciues à periculo quod ob ſeditiones imminet, liberati. Vel cùm ſit μία ἡ λέξις ἡ Τύχη, & aliàs κακὴ, aliàs ἀγαθὴ nuncupetur, ideo σώτειραν appellat, vt proſperam fortunam à ſe inuocari denotet.

τὶν γὰρ. Hoc eſt ὑπὸ σοῦ κυβερνῶνται ταχεῖαι νῆες ἐν θαλάσσῃ. Ratio precationis eſt petita à potentia fortunæ: qua pollet terra, maríque ac proinde in toto terrarum orbe, qui duabus hiſce partibus conſtat. τὶν Dor. pro σοί.

κυβερνῶνται θοαὶ νᾶες. Hinc deſumptum illud Horatij lib. 1. Carm. Od. 35.

Te pauper ambit ſollicita prece
Ruris colonus: te dominam æquoris
Quicunque Bithyna laceßit
Carpathium pelagus carina.

λαιψηραί. Hoc eſt κοῦφοι, & τὴν ὁρμὴν σφοδροί. *Concitata, leuia* bella in quibus diuerſas in partes motus fiunt ſubitanei. κἀγοραὶ pro καὶ ἀγοραί. βουλαφόροι Dor. pro comm. βουληφόροι: vno vocabulo dicas βουλευτήρια. In quibus, pacis & belli ſumuntur deliberationes.

αἵγε μὲν. Ex eo quod ſpes hominum falluntur, cùm aliud ſperent, aliud accidat, colligere vult, res omnes cauſæ occultæ, nimirum fortunæ (cuius tamen à Ioue pendet diſpenſatio) eſſe obnoxias. Hæc ſententia rerum humanarum vanitatem diſertè proponit: cùm ſpe tantùm fulciantur. Vanæ autem ſunt ſpes, ac veluti vigilantium ſomnia: contra quas quod accidit fortuna caſuſ-ve appellatur: vnde Fortuna, vel Caſus à Philoſophis definitur, *Euentus præter animi noſtri deliberationem.*

ματαμώνια. Hoc eſt μάταια *inania, vana.* ματαμώνιος dicitur quaſi à μετὰ & μὴ ὄνιος hoc eſt μὴ χρήσιμος *inutilis.* Pro μεταμώλιος dictum putat Henricus Stephanus, & hoc quaſi μεταμελείας ἄξιος: *pænitendus.* τάμνοισαι. Dor. pro τέμνουσαι. Metaphoram in hoc verbo agnoſcit Schol. à nauibus aquam ſecantibus.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. θ.	μετάφρασις.
At verò nulli mortalium in terris verſantium, nullũ quo res futura præſciri poſſit, certum diuinitus ſignum & argumentum obtigit: ſed prudens futuri tẽporis exitum caliginoſa nocte premit Deus. Quò fit vt multa hominibus præter coniecturas & expecta-	σύμβολον δ' οὔπω τις ἐπιχθονίων πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν. τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί. πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν	*Signum enim nondũ quiſquam terreſtrium certum de re futura nactus eſt diuinitus: ſed futurorum excæcatæ ſunt cognitiones: multáque hominibus præter opinionem eueniũt*

tionem accidant: ita vt alij ſperatis rebus. lætis & iucundis experiantur triſtes: alij qui procelloſo in ſtatu paratum exitum metuunt, improuiſa bona nanciſcantur & formidatam ruinam proſpero ſucceſſu permutent.

ἔμπαλιν μὲν τέρψιος. οἱ δ' ἀνιαραῖς
ἀντικύρσαντες ζάλαις,
ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μι-
κρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ.

in contrarium delectationis. Alij verò moleſtas quum inciderunt in procellas, bonum ingens infortunio breui permutant tempore.

σύμβολον. Gnome qua docet nullum dari à Deo hominibus rei futuræ ſignum: ac proinde verum eſſe quod modò dixit, vanas eſſe hominum ſpes, ſumitur autem σύμβολον pro σημεῖον: & cum πιστὸν pro τεκμήριον. Apud Scholiaſten Philochorus dicit σύμβολα dici τὰς ἐκ φήμης μαντείας, τοῦτ' ἔστι κληδόνας, καὶ πταρμοὺς, ἢ φωνὰς, ἢ φήμας, ἢ ἀπαντήσεις. Cæterùm quum ait poëta nondum etiam diuinitus datum eſſe rei futuræ ſignum, videtur complecti ipſa oracula, & vaticinia, quæ nihil certi ſignificent: ita vt auguria, arioli, aliáque id genus omnia incerta meritò putentur.

ἐπιχθονίων. Epitheton pro ἀνθρώπων. ἐσσομένας geminato σ. & Dor. pro ἐσομένης. Hoc eſt μελλούσης. θεόθεν. Hoc eſt ἀπὸ, vel παρὰ, vel ἐκ τοῦ θεοῦ. Porrò hanc ſententiã proſâ ſic efferas. οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων πράξεως μελλούσης ἔσεσθαι, πιστὸν εὗρε παρὰ Θεοῦ σημεῖον.

τῶν δὲ μελλόντων. Hoc ipſum eſt quod ad Leptinem Demoſthenes docet his verbis, τὸ μέλλον ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶν ἄδηλον. Quódque Patrocles, τὴν δὲ πλησίον τύχην οὐκ ἴσμεν, οὐδ' ὁρῶμεν. & Silius Italicus.

noſtros fortuna labores
Verſat adhuc, caſúſque iubet neſcire futuros.

& Horat.

Prudens futuri temporis exitum
Caliginoſa nocte premit Deus.

φράδαι. Hoc eſt γνώσεις. Eſt autem φράδη vox poëtica pro iſta comm. γνῶσις. Formatur à præter. med. πέφραδα verbi φράζομαι. *perſpicio, intelligo.*

πολλὰ δ' ἀνθρώποις. Hoc eſt πολλὰ συνέβη τοῖς ἀνθρώποις παρὰ προσδοκίαν, ἐναντία τῇ ἐλπιζομένῃ τέρψει: Gnome quæ tanquam πόρισμα ſequitur ex antè dictis. Nam ſi nihil certi de rebus futuris norunt homines: cæca ſunt de ijs illorum conſilia: ac proinde multa hominibus præter expectationem, opinionem, & ſpem neceſſariò eueniunt: alijs triſtia, qui læta ſperabant; alijs læta, qui triſtia præuidere ſibi videbantur. Exemplis hiſtoriæ ſcatent: & id ipſum quiſque quotidiana comprobat experientia.

γνώμαν Dor. pro γνώμην. & ἔπεσε. Vſurpatur à poëta μεταφορικῶς, ſumpta tranſlatione ἀπὸ τῶν κύβων.

ἔμπαλιν τέρψιος. Pindarica phraſis pro κατὰ τὸ ἐναντίον τῆς τέρψεως προσδοκωμένης. *contra ſperatam oblectationem, ſeu voluptatem.* Eſt: & ſimilis phraſis vltimo colo 12 Pythiorum ἔμπαλιν γνώμας.

οἱ δ' ἀνιαραῖς. Hoc proſa ſic efferas οἱ δ' ἀλγειναῖς πραγμάτων ζάλαις περιτυχόντες, εἰς ἀγαθὸν μέγα ἐν βραχεῖ ἀπὸ κακοπαθείας μετέπεσον. Porrò ἀντικύρσαντες. Eſt partic.

plur.num.à ſingulari ἀμπικώρους Aor.1.act.per ſyncopen pro ἀμπικωρήσας ab ἀμπικωρέω. Aor. 1. ἀμπικώρησα & ſyncope ἀμπίκωρσα. Vel à grauitono κύρω. pro comm. κυρέω. cuius futurum erit κυρῶ & Aeol. κύρσω. Vnde Aor. 1. ἔκυρσα.

πεδάμειψαν. Neglecto augm. pro πεδήμειψαν. A verbo πεδαμείβω Aeol. pro comm. μεταμείβω. Nam Aeoles præpoſit. μετ, faciunt πέδα. Mutant enim μ in π. vt pro ὄμματα dicunt ὄπτατα. & τ. in δ. Simili Aeoliſmo Aemilius Portus vult vſum Euripidem in Phœniſſis verſu 1034 in πεδαίρουν pro μεταίρουν. Leonicerus componit ex πέδον, & ἀμείβω. q.d. πεδάμειψαν *firmiter permutarunt*. Eandem compoſitionem ex πεδίον ſeu πέδον & ἀμείβω ſequitur Aretius: ſed melior eſt Aemilij Porti ſententia.

παράφρασις.	στροφ. κώλ. ι.	μετάφρασις.
Sic ô Ergoteles Philanoris fili, quæ tibi damnoſa videbatur futura ſoli natalis in alienum mutatio, iter ad gloriam tibi ſtrauit. Niſi enim ſeditio inter tuos ciues orta, te patria Cnoſſo expuliſſet, patrios intra muros, cognitóſque lares cum illis obſcurum prælium cōmiſiſſes, more galli gallinacei, qui ſuo in ſterquilinio fortiter, at ſine gloria pugnat: nec iam decurſo dolicho glorioſam hoc certamine victoriam reportaſſes: ſed honos quem ex pedum velocitate conſequutus es, marcidus tibi iiſſet. Iam verò, fuga tua ſpe meliorem euentum ſortita, viciſti & coronatus es in Olympia, biſque alibi, nimirum in Pythone & Iſthmo, vtroque in loco ſemel. Vnde Himeram, ad quam ſitæ ſunt thermæ, quas Minerua Herculi boues Geryonis per Siciliam agenti ſcaturire fecit, vt feſſas longo itinere vires, in iis lotus, recolligeret, illa multiplici victoria extollis: dum eo in ſolo tanquam patrio proprióque verſaris.	υἱὲ Φιλάνορος, ἤτοι καὶ τεά κεν, (ἐνδομάχας ἅτ' ἀλέκτωρ) συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ, ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν, εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας ἄμερσε πάτρας. νῦν δ' Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος, καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος, Ἰσθμοῖ τ', Ἐργότελες, θερμὰ νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, ὁμιλέων παρ' οἰκείαις ἀρούραις.	*Fili Philanoris, certè & tuum, (domi pugnans velut gallus gallinaceus) cognatum apud lares, inglorium decus emarcuiſſet pedum, niſi ſeditio viros inter ſe committens Cnoßia te priuaßet patria. At nunc apud Olympiam coronatus, & bis apud Pythonem & Iſthmum Ergoteles, calida nympharū balnea extollis, verſans apud domeſtica arua.*

υἱὲ φιλάνορος. Apoſtrophe ad Ergotelem, qua ipſi applicat priorem ſermonē, & doctrinam de rerum inexpectato euentu: & oſtendit eum diuino beneficio, quum nihil tale expectandum videretur, relicta patria ſeditionibus perturbata, meliorem ſedem nactum eſſe, & in Himera ciuitate Siciliæ potentiſſima cum honore vitam exegiſſe.

ἤτοι. Sic aliter proſa loquaris ὄντως δὴ ἡ σὴ τιμὴ ἡ ταχύτητος τῶν ποδῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ συγγενικῇ ἄδοξος κατεμαράνθη καθάπερ ἀλέκτωρ μάχας ἔνδον ποιούμενος. Hic Dor. eſt τεά pro

αἰ. & ἐνδομάχας Dor. pro comm. ἐνδομάχης. Videtur poëta reſpicere ad priſcum morẽ, quo ſolebant veteres certamen gallorum ſolenniter & publicitus exhibere. Quare eſt comparatio elegans, qua turbarum ciuilium vanitatẽ, & inglorium domeſticarum rixarum ſtudium declarat: ita vt ſi patriæ diſcordijs interfuiſſet Ergoteles, & pro ſua parte depugnaſſet, ſine laude & gloria permanſiſſet: non aliter ac gallus aliquis gallinaceus qui cum alio, ſuo in ſterquilinio, cõmittitur. Cùm contrà clarus euaſerit celeberrimo Olympiorum certamine per Græciam vniuerſam: quod nõ accidiſſet, ſi natale ſolũ alieno non permutaſſet.

τιμὰ Dor. pro τιμή. vtitur verbo κατεφυλλορόησε. Metaphora ſumpta ab arboribus, quarum folia humi decidunt, & delapſa marceſcunt. Interdum etiam geminatur ρ.

ἀντιάνειρα. Hoc eſt ἐξ ἐναντιώσεως τῶν ἀνδρῶν γινομένη. Seditio quæ fit ex viris inter ſe commiſſis, ſibique inuicem aduerſantibus. Ex ἀντὶ *contra, aduerſus*, & ἀνήρ. Aliàs ἀντιάνειρα exponitur ἰσάνδρος. Eſtque epitheton Amazonidum, quæ ſunt πολεμικαὶ inſtar virorum: vel quæ audent viris in bello concurrere, vt de Pentheſilea loquitur Virgil. Aen. 1. v. 127.

νῦν δ'. Subaud. ἐν ante Ὀλυμπίᾳ. Sequuntur autem Ergotelis laudes à triplici victoria Olympiaca, Pythiaca, & Iſthmiaca. Hìc δὶς per diſtributionem ſumendum puto, bis nimirum, ſemel Pythia, ſemélque Iſthmia: Scholia enim vnius tantùm Pythiadis mentionem faciunt.

θερμὰ. Hoc eſt Ἱμέραν ὑψοῖς καὶ μεγαλωύνεις. Hìc notanda metaphora in βαστάζεις ſumpta à baiulis, qui onera humi poſita, humeris attollunt. Eſt & ſynecdoche in his θερμὰ λουτρά. Nam Thermas ad Himeram ſitas, dicit pro tota Himera. Eſt etiam thermarum periphraſis θερμὰ νυμφᾶν λουτρά. Et quum hìc Nympharum mẽtionem faciat, videtur Pindarus ſentire non Palladis ſed Nympharum iuſſu haſce aquas prorupiſſe. Allegoricè etiam ſumi poſſent hæc verba, θερμὰ νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, vt vult Leonicerus q.d. *ceu feſſus iam vires reſumis, & recrearis thermis*, hoc eſt, *hymnis & encomijs*.

ὁμιλέων παρ'. Hoc eſt οἰκῶν καὶ ἀναστρεφόμενος παρ' Ἱμέρᾳ ὕδατι ἐν οἰκείᾳ γῇ, καὶ πατρίδι.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩ,
σταδιεῖ, δρόμῳ καὶ πεντάθλῳ.

XENOPHONTI COrinthio ſtadij curſori, curſu & quinquertio victoriam adepto.

ΕΙΔΟΣ ΙΓ.

ODE XIII.

ARGVMENTVM.

XEnophontis Corinthij laudes perſequuturus, commendata ſtatim ab initio victrice eius domo tantùm obiter, ingreditur in locos commendationis. Primùm patriam victoris ab æquitate, iuſtitia, certaminibus & ingenio Corinthiorum commendat. Deinde proprias Xenophontis virtutes recenſet. Tertiò patris eius Theſſali victorias aliquot percurrit: & Ptœodorum auum laudat. Hinc ad Corinthum redit. Tandem ad ipſum Xenophontem regreſſus plurimas eius recenſet victorias: & oratione ad Iouem conuerſa concludit.

παράφρασις.

Cùm ſuſcipiam laudare Xenophontis domum, erga ciues benignam, erga peregrinos hoſpitalem, quæ tres in Olympia victorias obtinuit (ſiquidem Theſſalus pater curſu pedum, Xenophon filius curſu in ſtadio, & quin-

στροφὴ α. κῶλ. ια.

Τρὶς Ὀλυμπιονίκαν ἐπαινέων
οἶκον ἅμερον ἀστοῖς,
ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου

μετάφρασις.

Olympiorum ter victricem laudãs domum, benignam erga ciues, hoſpitibúſque inſeruientem, in notitiam adducam beatã Corinthum,

quertio vicerunt) eâdem opera celebrabo Corinthum fœlici opulentia, florentibúſque iuuenibus claram, Peloponneſi veſtibulum, quà in Peninſulam eſt aditus, vbi templum habet Neptunus, ab Iſthmo, Iſthmiiſque ei ſacris dictus Iſthmiacus, in qua huiuſmodi eſt reipu. cõſtitutio, vt firmis ciuitatum fundamentis, videlicet bonis legibus, iuſtitiæ & paci innitatur, ſororibus eâdem matre Themide bona conſilia ſuggerente prognatis: quę diuitias ſuppeditant,

πρόθυρον Ποτειδᾶνος, ἀγλαόκουρον.
Ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασίγνηταί τε, βάθρον πολίων,
ἀσφαλὴς Δίκα, καὶ ὁμότροπος εἰράνα, ταμίαι
ἀνδράσι πλούτου, χρύσεαι
παῖδες εὐβούλου Θέμιτος,

Iſthmij veſtibulum Neptuni, florens iuuenibus. In hac enim habitat Eunomia, ſororéſque fundamentum vrbium, firma iuſtitia, & iiſdem moribus prædita pax, diſpenſatrices hominibus diuitiarum, aurea filia Themidis conſultricis bona,

Ξενοφῶντι. Xenophon hic fuit filius Theſſali cuiuſdam, & auum habuit Ptœodorum, de tribu Oligethidarum, Corinthius. Athletæ fuerunt eius pater & auus: ipſe illis ſuperior. De Corintho vide Suidam. Plin. Volaterr. & Stephanum.

σταδιοῖ. Σταδιεὺς & σταδιοδρόμος. *Curſor ſtadij.* Sic appellatur Xenophon iſte, fortè quia hoc in certamine potiſſimum ſe exercebat. Quia autem non modò hoc vicit, ſed etiam quinquertio: ideo non dicit ſimplicirer σταδιεῖ vt præcedenti Oda Δολιχοδρόμῳ. Sed facta diſtributione ait δρόμῳ καὶ πεντάθλῳ ſubaudi νικῶντι. Itaque duplex victoria, vna δρόμῳ *curſu*, quo ſtadium, ſexcentorum pedum, vel vt alij, ſexcentorum & viginti quinque ſpatium emenſus eſt & ſuperauit. Altera πεντάθλῳ quo, quemadmodum Διόφαντο Φίλωνος, ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην. Nam hæc continet quinquertium, ſcilicet, *ſaltum, curſum, diſcum, iaculum, & luctam.* Sed vt dicam quod ſentio, Puto legendum eſſe σταδιοδρόμῳ, καὶ πεντάθλῳ. Et ſic clarior erit ſenſus. Nam σταδιοδρόμος *curſor ſtadij*, & πένταθλος, *qui quinquertio certat* dici ſolet, vt lib. 2. Epigram. Lucill.

Καὶ πένταθλος Ἴλας, καὶ σταδιεὺς Μενεκλῆς.

Nemo autem non videt facilem eſſe lapſum in σταδιεῖ, δρόμῳ, pro σταδιοδρόμῳ.

τρὶς Ὀλυμπιονίκαν. Hoc eſt τρὶς ἐν Ὀλυμπίᾳ νενικηκότα. Exordium autem continet communem Xenophontis familiæ laudem. Primùm enim domum ter victricem appellat: quia pater eius Theſſalus Olympiade 69. vicerat: ipſe verò 79. vna die curſu, & pentathlo. Sic decem Olympiadibus, non decem annis vt habet Aretij commentarius, patris & filij victoriæ à ſe inuicem diſtarent. Sed ſuſpicor eſſe errorem in numeri huius ſupputatione apud Triclinium. Deinde domum eandem appellat ἅμερον ἀστοῖς, hoc eſt πρᾶον πολίταις. & ξένοισι θεράποντα hoc eſt τὸ ξένων θεραπευτικὸν ac proinde φιλόξενον. Proinde laudat ab humanitate in ciues, & peregrinos. Quòd autem hoc ad τὸν οἶκον referatur, ſatis oſtendit & ſeries ſermonis, & vocum congrua ſyntaxis. Quo fit vt falli mi-

hi videatur Aretius qui iſta tribuit Corintho.

γνώσομαι. Hoc eſt γνωρίσω, γνώριμον ποιήσω, Eàdem ſignificatione γνῶναι pro γνωρίζειν occurrit ſuperius Oda ſexta, ſtroph. 5. Atque hinc laudes Corinthi aggrediens, Xenophontem laudat à patria. Quæ 1. ὀλβία. hoc eſt εὐδαίμων vocatur, & πλουσία. Nam hoc complectitur ὀλβία. vt innuat huic ciuitati nihil defuiſſe ad vitam honeſtè & commodè tranſigendam: & certè ex hiſtorijs nota ſatis eſt Corinthi opulentia 2. ἰσθμίου Ποτειδᾶνος πρόθυρον: hoc eſt πρόθυρον τῆς Πελοποννήσου, ὅπερ ὁ Ποσειδῶν ὁ ἐν Ἰσθμῷ τιμώμενος ἔχει κατοικητήριον. Etenim Corinthus ſita eſt in fine Iſtnmi, & principio Peloponneſi: quare per eam tanquam per veſtibulum aditus eſt in reliquam Peninſulam. Ideo etiam Od. θ. dixit πύλαις Κορίνθου. & Bacchylides, vt habet Scholiaſt. ὦ Πέλοπος λιπαρᾶς νάσου θεόδματοι πύλαι. Metaphora hic agnoſcenda ab ædibus petita ad topographiam Corinthi: qualis eſt 4. Od. lib. 3. Carm. Horatij qui ſuum ſolum natale appellat *altricis limen Apuliæ.* Et apud Ciceronem *veſtibulum Siciliæ.*

Ἰσθμίου. Iſthmiacus Neptunus dicitur, quia in Iſthmo cultus eſt, vbi ſacri erant ipſi Iſthmiaci ludi. Ποτειδᾶνος Dor. pro comm. Ποσειδῶνος. 3. ἀγλαόκουρον πρόθυρον. hoc eſt εὔανδρον. Eſt autem ἀγλαόκουρος, ὁ ἀγλαοὺς κούρους ἔχων. Ab ἀγλαὸς *illuſtris*, & κοῦρος Ionica voce pro νέος.

ἐν τᾷ γᾷ. Dor. pro τῇ ſic legendum cum Ald. & Schol. legiſſe videtur ἐν τᾷδε γᾷ. ſed vocis τᾷδε tollendum δε. propter metrum. 4. laus à recta reip. inſtitutione: in qua vigent bonæ leges, iuſtitia, & pax. De Eunomia dictum eſt Od. 9. vbi σώτειρα dicitur & μεγαλόδοξος. quem locum cum iſto confer in antiſtr. 1.

βάθρον πόλεων. Hoc tribuitur non ſoli Eunomiæ, vt exponit Aretius: ſed & alijs ſororibus, quibus neceſſariò tanquam fundamento innititur, & in quas tutò inclinata recumbit ciuitas omnis. Et ſic accipiendum ſatis indicat ſeries verborum. Omnes codices habent βάθρον πολίων ἀσφαλὲς Δίκα, excepto Schmidio, qui meo iudicio rectè legit Δίκα πολίων ἀσφαλὲς βάθρον.

Δίκα. Dor. pro δίκη quæ *firma* dicitur ἀσφαλὴς, ὅτι μὴ σφάλλεται quia non titubat, nihilque ad gratiam iudicat: vel quia ciuitates à qua colitur inconcuſſæ diuino beneficio manent.

εἰράνα. Dor. pro εἰρήνη. ἀπὸ τοῦ εἰς ἓν εἴρειν τοὺς ἀνθρώπους, *quòd homines in vnum connectat.* Dicitur Iuſtitiæ ὁμότροπος *ijſdem moribus prædita.* Quia qui iuſtitiam amat, idem pacem amat: & qui pacem amat, idem iuſtitiam pacis fautricem amat. Pacem cum Iuſtitia coniungit: quia ciuitas in qua Iuſtitia regnat, pacata ſolet eſſe.

ταμίαι πλούτου. Regnante enim iuſtitia, vigente pace diteſcunt homines: contrà quum iniuſtitia exercetur, bellûmque accenditur, diuites ad inopiam vt plurimum rediguntur.

χρύσεαι. Hoc eſt κάλλισται θυγατέρες Θέμιδος δίκαια βουλευομένης, ſeu ἀγαθὰς βουλὰς διδούσης. Heſiodus hanc illarum matrem vocat.

Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὰν Θέμιν ἣ τέκεν ὥρας.

Ευνομίαν τε, Δίκαν τε, καὶ Ειρήναν τεθαλυῖαν.

Porrò Θέμιδος eſt genit. comm. nominis Θέμις. quæ vox teſte Euſtathio ταυτὸ, ὅπερ Θεσμὸς, καὶ δίκη, πολλαχοῦ παρ' Ομήρῳ, καὶ οὐ μόνον διὰ τοῦ δ. Θέμιδος, κοινῶς κλίνεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ τ. Θέμιτος, Δωρικῶς. καὶ μετὰ τοῦ σ. Θέμιστος.

παράφρασις.

Et quarum hic eſt ſcopus vt propulſent iniuriam quam mali homines dictis factíſque audacibus inferre ſolent, quũ opulentia turgeſcunt, aut alia re quapiam potiores inſoleſcunt. Habeo res præclaras de Corinthijs narrandas, quas vt lingua efferam, honeſta mei animi audacia me impellit: ita vt cùm nemini poſſibile ſit proprium ingenium occultare, abſtinere non poſſim quominus res præſtabiles commendem. Vobis ô Corinthij filij Aletæ regis, qui in Peloponneſum cum Heraclidis Heraclides ipſe eorum dux migrando, Corinthi imperium obtinuit, horæ vernantes vario ſubinde tempore ſplendorem præbuerunt ob victorias, quibus plerique veſtrorum ciuium ſacris in certaminibus potiti ſunt.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ἐθέλοντι δ' ἀλεξέιν ὕβριν, κόρου
ματέρα θρασύμυθον.
ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα
τέ μοι
εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς
ἦθος.
ὔμμιν δὲ παῖδες Αλάτα, πολλὰ
μὲν νι-
καφόρον ἀγλαΐαν
ὤπασαν ἄκραις ἀρεταῖς
ὑπερελθόντων ἱεροῖς
ἐν ἀέθλοισιν· πολλὰ δ' ἐν
καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον

μετάφρασις.

Volunt autem arcere iniuriã ſaturitatis matrem audaciloquam. Habeo honeſtaq; loqui, audaciaq; mihi recta linguam incitat ad dicendum. Impoßibile occultare ingenitos mores. Vobis autem ô filij Aletæ, ſæpe quidem victoria reportatorem ſplendorem præbuerunt, eorum qui per ſummas ſtrenuitates victores fuerunt in ſacris certaminibus: multa verò cordibus hominum immiſerunt.

ἐθέλοντι Dor. pro ἐθέλουσι. Superioribus cohærent iſta non συνεκτικῶς, ſed præoccupatione quadam. Etenim cùm luxus & petulantia Corinthiorum taxari ſoleret, vnde Adagia, *Ilium non indignatur Corinthijs*, item *Corinthiari*, aliáque id genus: vult probrum hoc arcere, quum dicit Eunomiam, Iuſtitiam, & Pacem illis opum eſſe diſpenſatrices, & contumeliæ propulſatrices, quam nimia fœlicitas, quali fruebantur, progignere ſolet.

ὕβριν κόρου. Per hypallagen eſt intelligendus hic locus, nam non contumelia ſaturitatis, ſed ſaturitas contumeliæ eſt mater. Vnde illud,

Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕποιτο.

Porrò in κόρος eſt metaphora. Nam propriè eſt ſatietas cibi, potúſque, indéque manans faſtidium. Iam verò transfertur ad magnarum opum ſatietatem, rerúmque inde manans faſtidium. Vide hanc vocem alia acceptione. Ep. 2. Od. Olymp. & 3. Iſthm.

ματέρα. Dor. pro μητέρα. θρασύμυθον appellat ἀ θρασέως μυθεῖσθαι: *temerarij & impu-*

impudentis orationis authorem. At non dicta modò, ſed & facta audacia parit ſatietas.

ἔχω καλά τι. Denuo ſibi parat attentionem noua hac προκατασκευῇ ad Corinthiorum laudes alias.

τόλμα τι. Dor. pro τόλμη. q. d. ἔχω εἰπεῖν καλά, ἅπερ νῦν διηγεῖσθαι παρορμᾷ τὴν γλῶσσάν μου διχαία τόλμη. Notandum epitheton cum τόλμη, quæ eſt μέση λέξις.

ἄμαχον δ᾽: hoc eſt ἀδύνατον κρύψαι τὸ ἐμφυὲς ἦθος. Hoc autem intelligi poteſt, & de poëtæ ingenio, & de Corinthiorum ſtudijs, quorum ingenium colendis virtutibus addictum occultari non poteſt.

ὔμμιν. Aeol. pro ὑμῖν. & Ἀλάτα. Dor. pro Ἀλήτου. Quinta Corinthi commendatio à victorum copia. παῖδες Ἀλήτου periphraſticè pro *Corinthij*. Nam Aletes Heraclidarum in Peloponneſum migrantium dux fuit: idem ex ſtirpe Herculis oriundus: nam pater eius fuit Hippotes, auus Phylas, proauus Antiochus, abauus Hercules. Aletes, authore Didymo, fuit rex Corinthiorum, qui trigeſimo à Dorienſium aduentu anno regnauit. At Scholiaſtes dicit Aleten cepiſſe Corinthum, ob ídque poëtæ dictos Corinthios παῖδας Ἀλήτου, tanquam eius poſteros.

πολλὰ μὲν. Proſa ſic declares hanc ſententiam. πολλάκις μὲν αἱ ὧραι αἱ πολυανθεῖς αὐτὴν προσπέμψουσι, παρέχον ὑμῖν, ὦ Κορίνθιοι τὴν ἀπὸ τῶν νικῶν λαμπρότητα τῶν ἀριστευσάντων δι᾽ ἐξόχων ἀνδραγαθιῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι.

πολλὰ δ᾽. Hîc πολλὰ pro *multa*, illic pro *ſæpe* ſumitur: & μὲν, & δ᾽ ſibi inuicem reſpondent. καρδίας, τὸν νοῦν intellige.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. ια.	μετάφρασις.
Quinetiam virorum veſtrorum mentibus ſolertia inuenta ab initio inſpirarunt: quorum authores meritò dicantur, cùm omne inuentum fuiſſit inuentoris. Vnde niſi hinc profecta eſt dithyrambi inuentio? quod genus eſt ſaltationis in honorem Bacchi, pro qua ſacer illi bos, ſaltatoris erat præmium. Quis alius equeſtrium inſtrumentorum, fræni nimirum & currus ſymmetriam commētus eſt? Quis Deorū tēplis prior ἀετώματα vtraq; ex parte appoſuit? Hîc quoque ſtudium Muſices & literarum floret, floret & bellorum: vt quum præſtantiſſimos poëtas Eumolpum & Aeſonem habuerunt: & quum ſtrenua illorum iuuentus Græcos ad Salaminem, ad Platæas, ad Thermopylas fortiter contra Perſas defendit.	ὧραι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσμαθ᾽. ἅπαν δ᾽ εὑρόντος ἔργον. ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφαναν σὺν βοηλάτᾳ χάριτες διθυράμβῳ; τίς γὰρ ἱππίοις ἐν ἔντεσσιν μέτρα; ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλῆα δίδυμον ἔθηκ᾽; ἐν δὲ Μοῖσ᾽ ἀδύπνοος, ἐν δ᾽ Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.	*Horæ floribus copioſæ antiquitus ſolertia inuenta. Omne autem opus eſt eius qui inuenit. Bacchi vnde exortæ ſunt venuſtates cum boues agente dithyrambo? quis præterea equeſtribus in armis menſuras, aut Deorum in templis auium regem geminum appoſuit? In ea eſt & Muſa ſuauiter ſpirans: in ea Mars etiam floret iuuenum pernicioſis prælijs hominum.*

ὧραι. Sexta commendatio ab inuentorum ſolertia, quorum collationem tribuit Horis: quia ſucceſſu temporis varia inuenêre Corinthij. Horæ autem ſunt, vt docet Zezes 2. Heſiodi, quatuor anni tempora ἔαρ, θέρος, φθινόπωρον, χειμών. Dici putantur παρὰ τὸ ὁρεῖν, τὸ φυλάσσειν. vt in Heſiodi Theo. tradit idem, αὗται γὰρ φύλακες τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων. vel ſecundum Platonem ἀπὸ τοῦ ὁρίζειν, quia terminos anni conſtituunt, & anni tempora diſtingunt.

πολυάνθεμοι. Sic vocantur quòd, quemadmodum Gratiæ, ſint ſemper florentes & vernantes. Ideóque Ouid. in Faſtis, eas Floræ Deæ comites facit. πολυάνθεμος poët. pro πολυανθής.

ἀρχαῖα σοφίσματα. Scholion admonet hæc dici, quia Phidon quidam Corinthius adinuenit menſuras & pondera, aliique Corinthij alia multa.

ταὶ Διωνύσου. Recenſet quædam inuenta Corinthiorum. Primò ab illis inuentum ait Bacchi dithyrambum. Fuit, referente Schol. ſaltationis genus in quo victori bos dabatur apud Corinthios: vnde βοηλάτης dicitur παρὰ τὸ βοῦν ἐλαύνειν. Alij huius inuentionem ad Arionem Methymnæum referunt, & βοηλάτην παρὰ τὴν βοὴν dici ſentiunt, quòd carmen cum clamore recitaretur. Scribit etiam Schol. Pindarum primo dithyrambo, dicere Thebis eſſe repertum. Sed cùm omnes Pindarici dithyrambi perierint, comperti nihil habere poſſumus. Tradunt nonnulli dithyrambum, chorum fuiſſe in orbem actum, ad laudem honorémque Bacchi: appellatum ἀπὸ τοῦ Διονύσου τοῦ ἐκ δύο θυρῶν ἐξελθόντος, *à Baccho duabus foribus egreſſo*, vtero ſcilicet materno, & Iouis femore: vel quòd ab eodem Niſæ, in διθυράμβῳ hoc eſt *bifori* antro fuerit educatus. βοηλάτᾳ. Dor pro comm. βοηλάτῃ. Phraſin autem hanc proſa reddas, πόθεν αἱ χαρίεσσαι τοῦ Διονύσου πανηγύρεις σὺν ὕμνῳ χορῷ τε διθυράμβῳ, βοὸς χάριν ἀθλοφόρῳ ἐξεφάνησαν;

τίς δ'. Secundum inuentum eſt, *frænum & currus*, quæ ἵππια ἔντεα, hoc eſt ὅπλα dicuntur, *equina inſtrumenta*, κατασκευάσματα. Bellerophon autem dicitur Corinthi Pegaſum primum domuiſſe fræno. τὰ μέτρα ἱππείοις ἐν ἔντεσι. expone τὴν ἐν ἱππίοις ὅπλοις συμμετρίαν. Didymus autem apud Scholiaſt. dicit neque equeſtres curſus, neque curruum ſtructuras, neque frænum per hoc denotari, sed κεραμικὸν τροχὸν, duplici metaphora, partim quia rota equis eſt propria, partim quia vtrinque à pedis calcaneo impellitur. Theophraſtus lib. de Inuentis refert Hyperbium Corinthium inueniſſe τὴν τοῦ κεραμικοῦ τροχοῦ μηχανήν: quod eſt genus menſuræ, ex quo quia menſuramus μέτρα dixit Pindarus. Nonnulli ἵππια ἔντεα per ſynecdochen ſumunt pro πολεμικά. Geminatur σ. in ἔντεσσιν metri cauſa.

ἢ θεῶν. Tertium inuentum, quòd ἀέτωμα in Deorum templis primi fecerint. Αετοὶ autem ſiue πτέρυγες, & ἀετώματα ſunt ædificiorum faſtigia & pinnacula in altum trianguli inſtar extenſa, vt Galenus oſtendit in gloſſis Hippocratis. Suidas exponit τὰ τῶν ἱερῶν στεγάσματα. Sic appellantur quòd in modum aquilæ extendentis alas formarentur.

ναοῖσιν. Ion. & poët. pro ναοῖς, & βασιλῆα Ion. pro βασιλέα. Rex auium

eſt aquila. δίδυμον hic vocat, hoc eſt διπλοῦν ἀέτωμα. quòd ὄπιθεν & ἔμπροσθεν, vtraque ex parte fieret.

ἐν δὲ μοῖσ'. Septima commendatio à Muſices ſtudio, & poëſi. Nam clàros habuit poëtas hæc ciuitas, Eumolpum qui Græcorum reditum ſcripſit, & Aeſonem, cuius meminit Simonides. ἁδύπνοος μοῖσα. Dor. pro ἡδύπνοος μοῦσα.

ἐν δ' Ἄρης. Octaua à bellicis geſtis. Nam Corinthij multum in bellis Perſicis pro Græcia præſtiterunt, vt quum naues ad Salaminem habuêre Adimanto duce, quem Scholiaſt. perperam Adiantum nominat: vt quum ad Thermopylas Corinthij 400. milites cum alijs Græcis Perſam ſuſtinuêre. Item ad Platæas contra eoſdem. Vide Herodot. in Polymnia, Vrania, & Calliope.

παράφρασις.

O ſumme Deorum Iupiter pater, qui in Olympia potenter regnas, eſto fauens per omne tẽpus laudatorijs verſibus, quibus Corinthiacũ populum proſequor: cui velim vt inoffenſam fœlicitatẽ largiaris: ſimúlque ſecunda fortunæ aura Xenophonti aſpires. Accipe etiam æquo animo encomiaſticum hoc carmen, quod ille, vt lege ſancitum eſt Olympionicas carmine laudare, pro coronis reportat, quas vna & eâdem Olympiade, ſtadio fœliciter decurſo, & ſuperato quinquertio eſt adeptus: qui ſucceſſus poſt hominum memoriam nulli mortalium obtigit.

στροφὴ. β. κῶλ. ια.

ὕπατ' εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας,
ἀφθόνητος ἔπεσσι
γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ·
καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων,
Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον.
δέξαι δέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίων
ἐκ Πίσας, πεντάθλῳ ἅμα
σταδίου νικῶν δρόμον. ἀντεβόλησεν τῶν ἀνὴρ
θνατὸς οὔπω τις πρότερον.

μετάφρασις.

O ſupreme, latè imperans Olympia, nõ inuidus carminibus meis *ſis omni tempore, Iupiter pater: & hunc populum damni expertem regens, Xenophontis dirige genij ventum proſperum: & accipe eius coronarum laudatoriam legem, quã aduehit ex campis Piſa, vnà cum quinquertio vincens ſtadij curſum: qua non conſequutus eſt vir mortalis vnquam priùs.*

ὕπατ'. Precatione concludit laudes Corinthiorum: & ad virtutes Xenophontis tranſit. In precatione conſiderandæ ſunt quatuor petitiones: primùm ſuis carminibus petit gratiam: deinde Corinthijs fœlicitatem integram: tertiò Xenophonti proſperam fortunam: quartò vt hunc etiam hymnum accipiat Deus. Voces quoque notandæ, ὕπατος hoc eſt ἔξοχος, ὕψιστος. vt ὕπατος κρειόντων ab Homero vocatur. εὐρὺ ἀνάσσων, hoc eſt κρατιῶς, ſeu μεγάλως: non enim tam de latitudine, quàm de potentia imperij fit mentio: ſiquidem non vſque adeò latè patet Olympia.

ἀφθόνατος Dor. pro ἀφθόνητος. ἔπεσσι metri cauſa pro ἔπεσι. γένοιο. Ion. pro γένου. q. d. μὴ νεμέσσων ὦ Ζεῦ τοῖς μου περὶ αὐτῶν ὕμνοις.

εὔθυνε. Metaphoricè loquitur, ſumpta tranſlatione à nauibus quæ ſecundo vento impelluntur: appellat autem δαίμονος οὖρον, τὴν εὐτυχίαν τοῦ Θεοῦ τοῦ διοικοῦντος αὐτοῦ τὸν βίον.

δέξαι δέ. Hoc eſt ἀπόδεξαι τὸν ἐγκωμιαστικὸν λόγον τῶν αὐτοῦ στεφάνων. Erat enim lex apud Gręcos vt Olympionicæ encomio publicè laudarentur. Vox ἐγκώμιος eodem modo vſurpatur Ode ſecunda, ἐγκωμίων μελέων. & 10. ἐγκώμιον τέρπον.

πεντάθλῳ ἅμα. Hinc apparet in titulo duas tantùm victorias notari, & validam eſſe noſtram coniecturam, de epigraphe tali, σταδιοδρόμῳ καὶ πεντάθλῳ. Porrò amplificat victoriæ laudem, eo quòd exemplo caret eius factum: cùm nemo Olympia ſtadio & pentathlo viciſſet hactenus vno die.

ἀντιβόλησεν. Hîc verbum ἀντιβολέω poëticè vſurpatur pro ἐπιτυγχάνω: & cum genit. iungitur, éſtque *aßequor, adipiſcor*. Proſa ſic hæc verba reddas: ὧν εὐτυχημάτων οὐδεὶς ἀνὴρ ποτὲ πρότερον ἐπέτυχε. Dixit Πίσας Dor. pro Πίσης, & θνατὸς pro θνητός.

παράφρασις.

Nec ſolùm in Olympia vicit: ſed bis etiam apio complicato pro decertatis Iſthmijs eſt coronatus: necnon in Nemea rem fœliciter geſſit. Quinetiam pater eius Theſſalus ad Alphei fluuium in Olympia pedum celeritate conſpicuus euaſit: & vno die ſtadium, & diaulum in Pythijs cum honore decurrit. Eodem quoque menſe apud aſperas Athenas dies celeri pede decurrens caput ipſius cinxit coronis ob triplicem pulcherrimam triplici certamine victoriam, ſtadio, diaulo, & armato curſu.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελί-
νων ἐν Ἰσθμιάδεσσι
φανέντα. Νεμέα τ' οὐκ ἀντι-
ξοεῖ.
πατρὸς δὲ Θεσσαλοῦ ἐπ' Ἀλ-
φεοῦ
ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνά-
κειται·
Πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμὰν,
διαύλου
θ' ἁλίῳ ἀμφ' ἑνὶ μη-
νός τέ οἱ τωὐτοῦ, κρανααῖς
ἐν Ἀθάναισι, τρία μὲν
ἔργα ποδαρκὴς ἀμέρα
θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις.

μετάφρασις.

duo ipſum texerunt pliſcamenta apiorũ in Iſthmiadibus conſpectum: Nemeaq́ non repugnat. Patris autem Theßali ad Alphei fluenta decus pedum eſt repoſitum: quinetiam in Pythijs habet ſtadij honorem, diauliq́ ſole in vno. Menſe præterea eodem aſperas apud Athenas, tria certamina celeripes dies poſuit pulcherrimas circum comas.

δύο δ' αὐτόν. Hoc eſt, δύο δὲ στέφανοι ἐκ σελίνου ἔστεψαν αὐτὸν Ἰσθμοῖ. Hîc laudatur à victorijs Iſthmiacis & Nemeæis. δύο πλόκοι, hoc eſt στέφανοι, nam ſolent πλέκεσθαι. Illud δύο poteſt intelligi de duabus Iſthmiacis victorijs, vel de priore in Iſthmijs, de poſteriore in Nemeis. Cùm autem dicat Iſthmiacam coronam ex apio conflatam, obſeruandum quod monet Scholiaſtes, quódque Triclinius: non ſolam pinum Iſthmiorum eſſe præmium: ſed & apium, vt & in Nemeis: hoc tamen diſcrimine, quòd Iſthmi arido ex apio corona

nectebatur: Nemeæ verò ex viridi, Vtroque in certamine vtebantur coronis ex apio, quia hi agones fuerunt Epitaphij. & σέλινον eſt ſacrum τῶν καταχθονίων.

Νεμέα τ' ἐξ ἀντιξοῶν. Hoc eſt ἐκ ἀντικειμένων αὐτῷ, ſiquidem & in Nemeis vicit. Ἀντιξοεῖν ſignificat ἐναντιοῦσθαι, ἀντιβαίνειν, ἀντίκεισθαι. Metaphora ſumpta eſt ἀπὸ τῶν ξύλων ξεομένων, καὶ ἀλλήλοις ἁρμοζομένων. Quæ enim inter ſe bene conueniunt ligna, dicuntur συγξεῖσθαι: quæ non conueniunt ἀντιξοεῖν, vnde ἀντίξοος contrarius. De quo Lexica.

πατρὸς δέ. Hoc eſt, καὶ ἡ πατρὸς αὐτοῦ Θεσσαλοῦ, ἡ ἐκ τοῦ δρόμου δόξα, ἀνάκειται ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ. Iam ergo Xenophontem à patris Theſſali virtutibus collaudat: primámque eius victoriam Olympicam attingit: quum gloriam pedum eius repoſitam eſſe dicit ad Alphei fluenta, qui Elidis eſt fluuius. Porrò ῥεέθροισιν poët. & Ion. pro ῥεέθροις ſeu ῥείθροις, & ἀγλαὰ. Dor. pro ἀγλαή.

Πυθοῖ τε. Secunda Theſſali victoria apud Pythonem. τιμὰν Dor. pro τιμήν. ἁλίῳ. Dor. pro ἡλίῳ. ἀμφ' ἑνί. Metonymicè loquitur pro ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. ſic Virg. Aen. 3.

Tres adeò incertos cæca caligine ſoles
Erramus pelago.

Vbi *tres ſoles* pro *tres dies*. Duplex victoria Pythiaca, nimirum ſtadio, de quo iam diximus: & diaulo: de quo fuſiùs hîc dicendum.

διαύλου. Vox δίαυλος fit à δὶς *bis* & αὐλὸς *tibia* id eſt, metaphoricè *anguſtus & prolixus*, à ſimilitudine tibiæ, vt Schol. in Il. ρ. affirmant. Quare δίαυλος *bis anguſtum & prolixum* hîc ſonat. Eſtque propriè ſpatium duo continens ſtadia, vnde Iulius Pollux δίαυλον interpretatur διπλοῦν στάδιον. Dicitur etiam curſus reciprocus, ſeu duplicatus, obeundi ſcilicet ſtadium, & mox redeundi. Vnde διαυλοδρόμοι dicuntur qui διστάδιον curſu emetiuntur. Cùm enim ad metam perueniſſent, flectentes eò rurſus recurrebant vnde curſum inierant.

μηνὸς δέ τουτοῦ. Hoc eſt κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα. τουτοῦ pro τοῦ αὐτοῦ Dor. Refertur tertia Theſſali, eáque triplex victoria, quam Athenis obtinuit. Ἀθάναισι Dor. pro cõm. Ἀθήναις. τρία μὲν ἔργα. Intellige δίαυλον, ὁπλιτικὸν δρόμον, & στάδιον.

ποδαρκής. Hoc eſt ὀξυδρόμος, *curſu velox*, quia ſtatim exigitur diei curriculum: quam vocem 5. Pyth. cum ποδαρκέα, exponimus. ἀμέρα Dor. pro ἡμέρα. θῆκε negl. augm. pro ἔθηκε.

παράφρασις.

Vicit etiam ſepties Hellotia, in gratiam Eurytiones & Hellotidis ſororum virginum, monitu Mineruæ inſtituta, vt expiaretur earum mors in ſuo templo

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

Ἑλλώτια δ' ἑπτάκις· ἐν
δ' ἀμφιάλοισι Ποσειδᾶνος τεθμοῖ-
σι
Πτωιοδώρῳ σὺν πατρὶ, μακρότε-
ραι

μετάφρασις.

Hellotia autem ſepties vicit. *In maxi autem cinctis Neptuni ritibus, Prœodoro cum patre, maiora oblectar*

crematarum. In Iſthmijs præterea, quæ in Iſthmo Corinthiaco mari vndique circundato, vbi colitur Neptunus, rite celebrantur, maiora ipſum oblectamenta, & perquàm honorifica carmina cum Ptœodoro patre ſequuntur, Xenophontis auo. Quàm ſæpe etiam Delphis Pythia, & in Nemea ſylua, vbi leo ille graſſabatur, Nemea ſtrenuè viciſtis ô Theſſale & Xenophon? Libens contendam ſolus aduerſus multos innumerum eſſe numerum præclarè geſtarum à vobis rerum: ita vt quemadmodum arenam numerare, ſic veſtras virtutes recenſere non poſſim.

τέρψιες δ' ἕψοντ', ἐρα-
τοί τ' ἀοιδαί. ὅσσα τ' ἐν
Δελ-
φοῖσιν ἀριστεύσατε,
ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος;
δηρίομαι πολέσιν
περὶ πλήθει καλῶν. ὡς μὰν σα-
φὲς
οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν
ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.

menta ſequuntur, & perhonorifica carmina. Quàm multos etiam fortitudinis principatus obtinuiſtis apud Delphos, & in ſeptis leonis? Pugno cum multis de multitudine veſtrorum inſignium factorum. Sic quidẽ apertè non noſſem recenſere marinorum calculorum numerum.

Ἑλλώτια. Pergit Theſſali victorias recenſere: quanquam hæc ad ipſum Xenophontem à Scholio referuntur: ſed perſpicua ſermonis ſeries poſcit vt ad Theſſalum potiùs reſpexiſſe videatur author. Porrò Hellotia panegyris erat apud Athenienſes, vt cum Scholiaſte narrat Triclinius, Mineruæ Hellotidis cauſa inſtituta. Quum enim Dorienſes Heraclidarum ope Peloponneſios aggreſſi, Corinthum captam incendiſſent, virgines quædam incẽdium perniciémque ſui effugere volentes, cum Eurytione & Hellotide ſororibus, in templum Mineruæ confugerunt. Quod cùm animaduertiſſent hoſtes, templum incenderunt. Vnde cùm aliæ virgines effugiſſent: Eurytione & Hellotis ſorores ibi ſolæ conflagrarunt. Hinc peſte deinceps exorta, editum eſt à Minerua oraculum, non antea deſituram luem, quàm animas crematarum virginum expiaſſent. Quare Mineruæ Hellotidi ædem ſacram extruxerunt, & panegyrin Hellotia dictam, pro Hellotidis expiatione inſtituerunt. Quidam verò Hellotiam dicunt appellatam fuiſſe Mineruam, à palude quæ eſt apud Marathonem, vbi ſacrum eſt ipſi templum, ἕλος enim Græcis eſt *palus*. Eſt etiam huius nominis feſtum lampadodromicum Corinthi in Mineruæ honorem, in quo iuuenes lampadas habentes currebant. Quam celebritatem quidam volunt inuentam, poſtquam Bellerophontis equum Pegaſum Dea ſubiecit, frænúmque illi indidit, & ita ipſum εἷλεν cepit. At prima hiſtoria eſt veriſimilior. Et hæc quarta eſt Theſſali victoria.

ἐν δ' ἀμφιάλοισι. Hoc eſt ἐν ἀγῶσι δὲ τοῖς ἐν Ἰσθμῷ κατὰ νόμους τελουμένοις, ὧν ἔφορος ὁ Ποσειδῶν, μείζονες τέρψεις ἀπὸ τῶν τιμίων ὕμνων ἀκολουθοῦσι σὺν Πτοιοδώρῳ πατρί. Quinta Theſſali victoria Iſthmiaca. Sacra autem ſunt Neptuno Iſthmia. Dixit ἀμφιάλοισι τεθμοῖσι. pro ἀγῶσι κατὰ νόμους τελουμένοις ἐν τόπῳ ἀμφοτέρωθεν θάλασσαν ἔχοντι: & intelligitur Iſthmus Corinthiacus.

Πτοιοδώρῳ σὺν πατρί. Laus aui Xenophontis, quam obiter attingit, innuendo eum etiam in Iſthmijs viciſſe. Et cùm hic ſit Theſſali pater, liquet Hellotiorum & Iſthmiorum victoriam non Xenophonti, vt vult Schol. ſed Theſ-

ſalo tribuendam.

ἕψονται. Enallage temporis:futurum pro præſenti ἕπονται. Hîc duplex lectio à Schol.notatur,vel μακρότεραι Τέρψιος ἕψονται,Ἐρίτιμοί τ' ἀοιδαὶ quæ eſt receptiſſima: vel μακρότεραι Τερψίου ἕψονται, καὶ Ἐριτίμου ἀοιδαί: vnde ait, Terpſij frater Ptœodorus fuit:at Terpſij quidem filij fuerunt Eritimus & Namertidas:Ptœodori Theſſalus,cuius Xenophon.Quidam verò Namertidam,Eritimum dicunt: Eritimi filium Autolycum.

ὅσσα δ'. Dicuntur iſta per admirationem q.d.ποσάκις ἐν Δελφοῖς ἐνικήσατε τὰ Πύθια, καὶ τὰ Νέμεα ἐν τοῖς λέοντος ἀφιδρυμοῖς.Hæc autẽ vel ad Xenophontem, vel ad auum eius referre potes.

χόρτοις. Hoc eſt περιορισμοῖς vel ἀφιορίσμασι, vel ἀφιφράγμασι aut ἀφιχωρήμασι, ſicut interpretatur Euſtathius, in hunc verſum

Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.

Ratio cur χόρτος dicatur *ſeptum* à Schol.hæc dicitur, quòd antiquitus gramina plantantes loco ſepimenti,locorum terminos circunſcribebant.

δηρίομαι. Hoc eſt ἐρίσω πρὸς τοὺς πολλοὺς περὶ τοῦ πλήθους ὑμετέρων ἀνδραγαθημάτων. Concluſio ſuperiorum:qua æquè ac littoris arenam, innumerabiles eſſe teſtatur res præclarè geſtas ab illis viris.

ποντιᾶν ψάφων Dor.pro comm. ποντιῶν ψήφων. Hoc eſt τῶν ψηφίδων τῶν παραθαλασσίων. Sic autem integra reddi poteſt comparatio. ὥσπερ τῶν ψηφίδων τῶν παραθαλασσίων ἀριθμὸν οὐκ ἂν εὐπετῶς λέγειν ἀκριβῶς, οὕτω καὶ τῶν ὑμετέρων ἀνδραγαθημάτων.

παράφρασις.

Sed mediocritas qualibet in re,proinde etiam in laude,ſeruanda eſt, eiúſque opportunum vſum noſſe magni eſt momenti. Porrò ego non vt alienus,ſed vt ex vobis vnus ô Corinthij, in communi miſſus, progenitorum veſtrorum prudentiam,bellúmque virtutibus heroicis clarum ita dicam, vt nihil falſi de Corintho proponam. Ac Siſyphum quidem artificijs inſtar Dei prudentiſſimum memorabo,qui omnium hominum fuit aſtutiſſimus, vt quum Autolyci præſtigias callidè repulit. Medeã quoq; quæ inuito Aeeta patre Iaſoni nupſit: nauémque Argo,

ςροφὴ γ. κῶλα ια.

ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ μέτρον.
νοῆ-
σαι δὲ καιρὸς ἄριστος.
ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ στα-
λεὶς,
μῆτίν τε γαρύων παλαιγό-
νων,
πόλεμόν τ' ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖ-
σιν,
οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ. Σίσυφον
μὲν
πυκνότατον παλάμαις
ὡς θεὸν, καὶ τὰν πατρὸς ἀν-
τία Μήδειαν θεμέναν
τὸν γάμον αὐτᾷ, ναΐ σώ-
τειραν Ἀργοῖ, καὶ προπόλοις.

μετάφρασις.

Conſentaneũ autem eſt in quaque re modus: quem intelligere opportunitas eſt optima. Ego autem proprius in communi miſſus, conſiliúmque laudans maiorum, bellúmque heroicis in virtutibus, non mentiar de Corintho: Siſyphum quidem prudentiſſimum artificijs vt Deum, & contra patrem Medeam molitam nuptias ſibi, nauis ſeruatricem Argûs & vectorum.

eiúſque vectores Iaſonis ſocios, quos Aeetas perdere volebat, ſua prudentia ſeruauit, & à morte liberauit.

ἕπεται ᾧ. Ex vltimis præcedentis epodi verbis colligit modum qualibet in re ſeruandum: ac proinde etiam in rerum præclarè geſtarum laude. Reſpondet huic ſententiæ illa, μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον, & illa, *Eſt modus in rebus*. Et in his notanda προευφρασία ad ſequentia maiorum Corinthi præconia.

νοῆσαι. Hoc eſt τὸ νοῆσαι καιρὸν, ἄριστόν ἐστι. Sic etiam in mediocritate tenenda opportunitatis habenda ratio, ſine qua ne mediocritatis quidem vſus planè bonus foret.

ἐγὼ δὲ. Hoc eſt, ἐγὼ δὴ οὐκ ἔχων ὡς ἀλλότριός τις, ἀλλ' ὡς ἴδιος, καὶ εἷς ἐξ ὑμῶν ἐν κοινότητι ἀποσταλεὶς, τὴν σύνεσιν τῶν προγόνων ὑμετέρων λέγων, καὶ τὰς κατὰ τὸν πόλεμον ἀνδραγαθίας τῶν παρ' ὑμῶν ἡρώων, οὐδὲν ψεύσομαι περὶ Κορίνθου. In his eſt noua propoſitio, ad προκατασκευὴν de alijs Corinthiorum laudibus, ſumptis ab eorum maioribus: quorum priùs in rerum inuentione ſolertiam oſtendit: nunc in conſilijs prudentiam, & in bello fortitudinem commendat. Vt autem ſuæ beneuolentiæ Corinthijs, & veræ narrationis omnibus fidem faciat: ſe ac ſi non ſit alienigena, ſed ex illis vnus in communi miſſus, dicturum, nihílque falſi additurum pollicetur.

παλαίγονος, poët. idem ac commune παλαιγενὴς, *olim genitus, priſcus, antiquus, vetus*, παλαιγόνος verò, *qui olim genuit*.

Σίσυφον μὲν. Primum συνέσεως παράδειγμα Siſyphus, ὃς κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν vt Il. ζ. dicit Homerus: quo loco Euſtath. Σίσυφον dictum tradit, quaſi θεόσοφον. Nam Dores pro θεὸν, dicunt σιὸν, & Aeol. pro σοφὸν, συφὸν: vt & ὄνυμα pro ὄνομα.

πυκνότατον παλάμαις. Hoc eſt ἐν ταῖς ἐπινοίαις συνετώτατον, vel βουλαῖς, γνώμαις, πράξεσι. Sic Euſtathius loco citato κέρδιστον exponit συνετώτατον: de Siſypho quæ dicuntur vide apud Natal. Comit.

καὶ τὰν. Hoc eſt καὶ τὴν Μήδειαν παρὰ γνώμην τοῦ πατρὸς αὐτῆς γαμηθεῖσαν. Secundum exemplum, Medea Corinthia quæ Iaſoni nupſit renitente patre, qui Argonautas perdere volebat. Qua de re conſule Apollonij Argonautica. Sed quæritur quomodo hæc quæ Colchidē incoluit, vt Corinthia laudetur. Hoc ita ſoluitur. Sol ex Antiopa filios habuit Aloeum, & Aeeten: ac Aloeo pater dat Arcadiam: Aeetæ Corinthum. Quod regnum quum Aeetæ non placeret, Buno Mercurij filio tradidit adminiſtrandum, ſuíſque liberis ſeruandum. Ipſe verò in Colchidem Scythiæ migrauit. Cuius rei teſtis eſt Eumelus hiſtoricus poëta, quem citat Scholiaſtes.

Ἀλλ' ὅτε δ' Αἰήτης, καὶ Ἀλωεὺς ἐξεγένοντο
Ἠελίου τε καὶ Ἀντιόπης, τότε δ' ἄνδιχα χώρην
Δάσσατο παισὶν ἑοῖς, Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός,
Ἣν μὲν ἔχ' Ἀσωπὸς, ταύτην πόρε δίῳ Ἀλωεῖ.
Ἣν δ' Ἐφύρην κτεάτισσ' Αἰήτῃ δῶκεν ἅπασαν.
Αἰήτης δ' ἄρ' ἑκὼν Βούνῳ παρέδωκε φυλάσσειν,

Εἰσόκεν,

Εἰνόκεν αὐτὸς ἵκοιτ', ἢ ἐξ αὐτοῖο τις ἄλλος,
Η παῖς, ἠδ' ἱερὸς, ὁ δ' ἵκετο Κολχίδα γαῖαν.

Quare ob paternam & hæreditariam Corinthi poſſeſſionem, meritò Corinthia dici poteſt. Quam etiam quidam Corinthi habitaſſe dicunt: eóſque graui peſtilentia liberaſſe ſacro Cereri, & Nymphis facto: eius liberos mortuos diuinis honoribus cultos à Corinthijs vocari Μιξοβαρβάρους, q. d. *ex Græcis & barbaris parentibus mixtos & oriundos.*

Θεμέναν & αὐτᾷ Dor. pro θεμένην & αὐτῇ. ναὶ σώτειραν hoc eſt ἡ γαμοῦ Αργοῦ καὶ τοὺς ἐπιβάτας ἔσωσε. Nam Iaſonē adiuuit in auferendo vellere aureo, & cum eo feliciter in Græciam nauigauit: imò Argonautas quos pater occidere volebat, ſeruauit.

Θεράπολοι. Intellige ἐπιβάτας *vectores*, & ſocios Iaſonis ducis: qui θεράπολοι dicuntur, hoc eſt ὑπηρέται, θεράποντες: ſiquidem ſui ducis mandatis erant obnoxij: ideóque Triclinius θεραπόλοις exponit ἐπιμελουμένοις *curam gerentibus*: legit tamen θεραπόλοις à θεράπολος idem ferè ac θεράπολος: ſed huic lectioni verſus metrum refragatur. Eſt autem θεράπολος propriè ſeruus, qui ante dominum, cui ſeruit, verſatur, ὁ περὶ ἰδίῳ κυρίῳ πολῶν.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κώλ. ια.	μετάφρασις.
Quod verò ad fortitudinem bellicam attinet: quidam etiam ex maioribus veſtris heroës, qui ad Troiā militarunt, vtraque ex parte in prælijs ſtrenuè ſe geſſerunt: quorum alij Euchenore duce, Helenam à Paride raptam, cum Agamemnone & Menelao Atrei filijs repetebant: alij Troiam defendentes iſtis obſiſtebant duce Glauco, qui cum Lycijs Ilium profectus, timendum ſe præbuit Danais, apud quos, à Diomede de generis origine interrogatus, gloriabatur Corinthi vbi eſt fons Pirene, extare præclaram domum, ingentémque hæreditatem, auitúmque aui Bellerophontis imperium.	τοὶ δ', καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ πρὸ Δαρδανίου τειχέων ἔδοξαν ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος. τοὶ μὲν, γένει φίλῳ σὺν Ατρέϊδαις Ελέναν κομίζοντες· οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν εἴργοντες. ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόν- τα τρέμιον Δαναοί. τοῖσι μὲν ἐξεύχετ' ἐν ἄ- στει Πειράνας, σφετέρου μὲν πατρὸς ἀρχὰν, καὶ βαθὺν κλᾶρον ἔμμεν, καὶ μέγαρον.	*In ijs autem quæ in robore* ſunt *ante Dardani muros viſi fuerūt quondam in vtramque* partem *præliorum ſecare finem, alij quidem cum charo Atrei genere Helenam repetentes, alij autem omnino prohibentes. Ex Lycia autem Glaucum qui venerat timuerūt Danai. Apud hos quidem gloriabatur, in vrbe Pirenes, ſui quidem patris regnum, & magnas opes eſſe, & domum.*

τοὶ δέ. Hoc reſpondet præcedenti periodo, quæ ita inchoatur Σίσυφον μέν: & hæ particulæ μὲν & δὲ in diſtributione vſurpantur. Quare Corinthios dupliei nomine nunc laudaturus, priùs prudentiam, poſteriùs fortitudinem me-

morat q.d. κατὰ δὲ τὸ ἕτερον μέρος, τὸν πόλεμον μόνοι ἐν ἡρωίαις ἀρεταῖς οἱ Κορίνθιοι περὶ τῶν τοῦ Ἰλίου τειχῶν ἔδοξαν ἐπ᾽ ἀμφότερα τὰ μέρη ἐν ταῖς μάχαις ἀριστεῦσαι. Nunc itaque illos à fortitudine laudaturus, belli Troiani hiſtoriam affert, in quo partim pro Troia, partim contra Troiam militarunt. ἀλκᾷ Dor. pro ἀλκῇ. Δαρδανίου τείχεα Troiam periphraſticè appellat, cuius rex olim fuit Dardanus. μαχᾶν Dor. pro μαχῶν.

τοὶ poët. pro οἱ. q. d. οἱ μὲν σὺν φίλοις Ἀτρέως υἱοῖς, δηλονότι Ἀγαμέμνονί τε καὶ Μενελάῳ τὴν Ἑλένην ἀνακομίζειν ἐθέλοντες. Horum qui pro Græcis aduerſus Troiam iuerunt, dux fuit Euchenor, de quo verſus Homeri citat Schol.

Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ Πολυΐδου μάντεος υἱὸς
Ἀφνειός τ᾽ ἀγαθός τε Κορινθόθι οἰκία ναίων.

Ἑλέναν Dor. pro Ἑλένην & κομίζοντες, hoc eſt, ἀνακομίζειν βουλόμενοι. Hoc igitur loco κομίζειν ſignificat *repetere quod ſuum eſt*.

οἱ δ᾽. Hoc eſt πάμπαν ἀποκωλύοντες, καὶ ἀνθιστάμενοι. Glaucus autem qui fuit Corinthius à maioribus, & in Lycia habitauit, Lycios pro Troianis duxit. Eius autem genus ita refertur à Schol. Glaucus Hippolochi fuit filius, Hippolochus Bellerophontis, Bellerophon Siſyphi, Siſyphus Aeoli, Aeolus Hellenis, Hellen Iouis. Bellerophon autem Corinthius in Lyciam eſt miſſus. Nam Antia Prœti vxor, quum eum in ſui amorem pertrahere non poſſet, eũ detulit apud maritum quaſi ſuæ pudicitiæ inſidiatorem. Prœtus cum literis eum ad Iobatum ſocerũ in Lyciam miſit, vt eius iuſſu interficeretur. Verùm poſt multos labores ſuperatos, quos tamen iniunxerat ipſi, ſperans fore vt ſuccumberet, non ſolùm nõ pepercit Bellerophonti, ſed filiam etiam viro tam præclaro, Anticleam nomine locauit, ex qua habuit Hippolochum, Iſandrum, & Laodamiam.

τρέμεον. Neglecto augm. pro ἐτρέμεον. & Δαναοί, hoc eſt Ἀχαιοί, Ἕλληνες, ſic Glaucum fortem virum fuiſſe innuit: etenim Danaos eum horruiſſe non conſtat.

τοῖσι μέν. Articulus, τοῖς pro οἷς. Deſumpta autem ſunt iſta ex Il. ζ verſ. 206 & ſequent.

Ἱππόλοχος δέ μ᾽ ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι.
Πέμπε δέ μ᾽ ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ᾽ ἐπέτελλεν
Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ᾽ ἄριστοι.
Ἔν τ᾽ Ἐφύρῃ ἐγένοντο, καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.

Itaque apud Danaos hinc ſe genus ducere gloriabatur: ſiquidem apud Diomedem, alijs quoque audientibus hæc verba fecit.

ἐν ἄστει Πειρήνας. Periphraſis pro ἐν Κορίνθῳ. Fuit Pirene fons Corinthi, infra Acrocorinthi verticem, qui affluentes quidem aquas non habet, ſed tamen perſpicuas, & potu ſuauiſſimas. De hoc fonte Strabo l. 8. Quam Corinthum communi nomine vocamus, Ephyram vocat Homerus loco citato.

πατρός. Intellige τοῦ πάππου, nimirũ Bellerophontis. ἀρχάν, κλᾶρον. Dor. pro cõm. ἀρχήν, κλῆρον. In illa autem vrbe poterant eſſe auita bona: quæ ibi multa poſſidebat Heros ille eximius Bellerophon antequam à Prœto fuiſſet expulſus.

παράφρασις.

Qui multum laboris diu olim pertulit, quum Meduſæ Gorgonis, cuius caput ſcatebat ſerpentibus, filium Pegaſum equum, ex ſanguine illius à Perſeo truncatæ natum, Corinthi ſibi ſubijcere cuperet, antequã frænum aureum à virgine Pallade accepiſſet, ſibi veraci viſione oblatũ ex ſomnio excitato, híſque verbis ab illa compellato. Dormiſne Aeoli proles rex Bellerophon? Age hoc frænum accipe, quo indomitum equum delinias, tibíque ſubijcias: idque vero tuo patri Neptuno equorum domitori, taurum obeſitate tardũ ſacrificans, oſtendito.

στροφ. κῶλ. ια.

ὃς τᾶς ὀφιώδεος υἱ-
όν ποτε Γοργόνος, ἦ πόλλ' ἀμφὶ
κρουνοῖς
Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπα-
θε,
πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κού-
ρα χαλινὸν Παλλὰς ἤνεγ-
κ'. ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
ἦν ὕπαρ. φώνασε δ', εὕ-
δεις
Αἰολίδα βασιλεῦ;
ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέ-
κευ,
καὶ Δαμαίῳ μιν θύων
ταῦρον ἀργὸν, πατρὶ δεῖ-
ξον.

μετάφρασις.

Qui ſerpentoſæ filium olim Meduſæ, certè multa circum riuos Pirenes *Pegaſum iungere cupiens pertulit, donec ei aureas phaleras habens frenum puella Pallas attulit. Ex ſomnio autem ſtatim hoc fuit vigilanti euidens, loquutáque eſt. Dormis ab Aeolo oriũde rex? age delinimentum hoc equinum accipe, & domitori ipſum, ſacrificans taurũ ſplẽdidum, patri oſtende.*

ὃς τᾶς ὀφιώδεος. Pergit hiſtoriam Bellerophontis qui Glauci fuit auus, narrare: vt Pegaſum domuerit beneficio Palladis. Fuit hic equus ille alatus ex Meduſę, quæ eadem Gorgon, ſanguine natus. Cùm enim dormienti Meduſæ Perſeus caput amputaſſet, ex ſanguine equus ille alatus proſiluit. Vnde Ouidius

Creditur hic cæſa grauida ceruice Meduſæ
Sanguine reſperſis proſiluiſſe comis.

Porrò Γοργὼν vocatur ὀφιώδης, quia eius caput anguibus horrebat, vt & ſororum eius, quæ fuerunt Euryale, & Stheno Phorcynis filiæ.

ἀμφὶ κρουνοῖς. Nimirum Πειρήνης fontis Corinthiaci. Hoc eſt circa Corinthum, vbi Pegaſum arte humana indomitum, accepto à Minerua fræno domuit, vnde ſuperiùs Corinthios fræni diximus inuentores. Πάγασον Dor. pro comm. Πήγασον, & ζεῦξαι ſimplex pro compoſito ὑποζεῦξαι.

πρίν γέ οἱ. Quod humanæ vires nõ poſſunt, illud diuinũ præſtat auxiliũ. Itaque cũ multũ diúq; Pegaſo domãdo laboraſſet Bellerophõ, Pallas illi dat frẽnũ, cuius inuentrix illa cùm fuerit, Chalinitidem, hoc eſt *frænatricem* cognomento dixerunt.

ἐξ ὀνείρου. Modus quo Pallas Bellerophontem conuenit, nempe per inſomniũ. ὄνειρος idem quod ὄναρ, manifeſtè diſtinguitur ab ὕπαρ, vt Homer. Odyſſ. τ.

Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.

Putant ὄναρ & ὄνειρον dici quaſi ὂν αἴρειν, quòd vt plurimum falſas imaginationes obijciat. ὕπαρ quaſi ὕπναρ, παρὰ τὸ ἀντὶ ὕπνον αἴρειν, quòd quaſi vigilanti obiecta viſio, ſit vera.

φώνασε. Negl. augm. & Dor. pro ἐφώνησε. Oratio Palladis ad Bellerophontem, quem vocat Aeoliden, quia genus ab Aeolo fertur ducere: regem quoque, quia ſtirpe regia erat oriundus. φίλτρον ἵππιον allegoricè frænum appellat. Nam vt φίλτρον, quæ eſt amatoria potio, animos ad amori obediendum pellicit: ſic frænum etiam equos homini parere docet.

καὶ δαμαίῳ. Hoc eſt καὶ τοῦτο φίλτρον δαμαστικῷ Ποσειδῶνι σῷ πατρὶ δεῖξον. Porrò δαμαῖος poët. & Pindaricum eſt vocabulum, pro δαμάζων vel δαμαστικὸς. Epitheton Neptuni qui fuit equi primus inuentor, vt docet Virg. 1. Georg.

Túque, ô cui prima frementem
Fudit equum magno tellus percuſſa tridenti.
Neptune.

Δαμαῖος, inquit Schol. λέγεται Ποσειδῶν ἐν Κορίνθῳ ἀπὸ τοῦ τῶν ἵππων δαμάσεως.

πατρὶ. Patrem Bellerophontis dicit Neptunum, quia hic verus erat pater illius, Siſyphus autem ex opinione & ſermone vulgi: vt Amphitryo pater erat putatitius Herculis, cùm reuera pater Herculis eſſet Iupiter.

ταῦρον ἀργὸν. Quia Homerus dicit tauros παμμέλανας offerri Neptuno: ideo Schol. nequid diſſidij inter illum noſtrúmque poëtam oriatur, ἀργὸν non *album*, ſed ἐκλάμποντα τῷ μεγέθει, & ἐπιφανῆ ἐν τῇ ἀγέλῃ interpretatur. Sed cum ἀργὸς aliud ſignificet quàm λευκὸς, & exponatur aliquando, *piger*, *iners*, *otioſus*: hocque epitheton tauro conueniat, qui ſit obeſus, & ad victimam aptus: ideo ταῦρον ἀργὸν *lentum*, *pigrum* bouem offerre iubetur Bellerophon, videlicet otioſum, nec aratro adhibitum, vel amplius adhibendum.

παράφρασις.

Hæc illi per noctem dormienti dicere viſa eſt, incorruptæ virginitatis, & nigro horrificóque ſcuto formidabilis Minerua. Tum ille rectus in pedes ſurrexit, arreptóque fræno quod mirabili caſu adiacebat, vatem Polyidum Cœrani filium ſedulò quæſiuit, & lubens inuenit, cui rem totam vt acciderat declarauit: vtque eius conſilio, noctu in Deæ templo dormiuerat: vtque illa Iouis fulmine tanquam haſta vtentis filia dederat, pretioſum auróque inſigne frænum.

στροφὴ δ. κῶλ. ια.

κυάναιγις ἐν ὄρφνᾳ κνώσσοντί
οἱ
παρθένος τόσα εἰπεῖν
ἔδοξεν. ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ
ποδί·
παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέ-
ρας,
ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗ-
ρεν.
δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευ-
ταὶ
πράγματος. ὥς τ' ἀνὰ βω-
μῷ θεᾶς κοιτάξατο νύ-
κτ' ἀπ' ἐκείνου χρήσιος, ὅ-
πως τί οἱ αὐτὰ Ζηνὸς ἐγ-
χεικεραυνοῦ παῖς ἔπορε

μετάφρασις.

Nigram habens ægidem in nocte, dormienti illi virgo non plura dicere viſa eſt. Exiluit igitur recto pede: adiacénſque quum corripuiſſet prodigium, indigenam vatem lubens reperit, oſtendítque Cœrani filio omnem rei euentum: vt in ara Deæ dormiſſet noctu, iuxta oraculum ab eo datum: & quomodo illi ipſa Iouis fulmine vt haſta vtentis filia dediſſet.

κυαναιγίς. Concluſio orationis quam Pallas ad Bellerophontem habuit, quæ vocatur κυαναιγὶς, hoc eſt. αἰγίδα μέλαιναν καὶ φοβερὰν ἔχουσα: *nigram & terribilem ægidem tenens*. Etenim κυάνεος exponitur *niger*. & αἰγὶς eſt nomen ſcuti quod Ioui & Mineruæ tribuunt. Et eſt authore Seruio, in Aen. 8. propriè munimentum æreum pectoris, habens in medio Gorgonis caput: quod munimentum, ſi in pectore numinis fuerit, ægis vocatur: ſi in pectore hominis, ſicut in antiquis Imperatorum ſtatuis videmus, lorica dicitur. Vocatur autem αἰγὶς, ἀπὸ τῆς αἰγός. Nam Iupiter Creticæ illius capræ à qua nutritus fingitur, pelle pro ſcuto eſt vſus aduerſus Titanas. Vel Vulcanus illi quoddam ſcutum fabricauit, in quo ſculpta erat illa capra. Mineruæ ægis horrenda erat mirabili rerum terribilium pictura, vt Meduſæ capite, terrore, pauore, clamore: cuius deſcriptionem pete ex Iliad. ε. Ideo Virgilius dixit,

Aegidaq; horrificam turbatæ Palladis arma.

ἐν ὄρφνᾳ hoc eſt, ἐν νυκτὶ vt prima Oda. οἷος ἐν ὄρφνᾳ. Pallas vocatur παρθένος ob virginitatem perpetuò ſeruatam.

ἀνὰ δ' ἔπαλτ'. Hoc eſt ἀνεπήδησε δ' ἐν ὀρθῷ ποδὶ γενόμενος. Sequitur itaque narratio eorum quæ ſequuta ſunt ſomnium: turbatus ſurrexit in pedes rectus Bellerophontes ob rei per ſomnum viſæ inſolentiam. ἔπαλτο Ion. mutato φ in π. pro ἔφαλτο, ab ἐφάλλομαι. quod Iones dicunt ἐπάλλομαι.

παρκείμενον. Syncope pro παρακείμενον. τέρας intellige χαλινὸν: quoniam, inquit Schol. ὄναρ φανὲν, ὕπαρ ὤφθη.

Κοιρανίδᾳ. Dor. pro Κοιρανίδῃ. patronymico nomine Polyidum vatem Cœrani filium intelligit, cui ſomnium enarrat. τελευτάν. Dor. pro τελευτήν. quam vocem ἀπόβασιν hic exponit Triclinius.

ὥς τ' ἀνὰ. Hoc eſt ὅπως τε ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῷ ὕπνωσε κατὰ τὴν νύκτα: κατὰ τὴν μαντείαν αὐτοῦ. Etenim cùm neſciret quo pacto Pegaſum retinere poſſet, non dubium eſt quin conſulti vatis conſilio ibi cubuerit: Vnde ἀπ' ἐκείνου χρήσιος addit.

κοιτάξατο. Dor. & negl. aug. pro ἐκοιτάξατο poëtis vſitato vocabulo ab inuſitato κοιτάζω. cuius futurum comm. κοιτάσω & Dor. κοιτάξω: vnde Aor. 1. act. ἐκοίταξα, & medius ἐκοιταξάμην. à nomine κοίτη. & hoc à κεῖσθαι.

ἐγχεικέραυνος, hoc eſt κεραυνῷ καθάπερ ἔγχει χρώμενος, *fulmine vt pote gladio vel haſta vtens*.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ια.	μετάφρασις.
quo equi ferocem animum perdomaret. Tum vates iuſſit vt ſublata omni mora ea præſtaret quorum in ſomnis à Minerua monitus fuerat: ac	δαμασίφρονα χρυσόν. ἐνυ- πνίῳ δ' ὡς τάχιστα πιθέσθαι κελήσατό μιν. ὅταν δ' εὐρυ-	*domans feroces animos aurum. Somnio itaque quàm celerrimè parere iuſſit ipſum: & quum*

σθενεῖ
καρταίποδ' ἀνεζύῃ γαιαόχῳ,
θέμεν ἱππίᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀ-
θάνᾳ.
τελεῖ δὲ θεῶν δύναμις καὶ
τὰν παρ' ὅρκον
καὶ παρὰ ἐλπίδα κού-
φαν κτίσιν. ἤτοι καὶ ὁ καρ-
τερὸς ὁρμαίνων ἔλαβε
Βελλεροφόντας, φάρμα-
κον
πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυν,

præpotenti taurum mactaſſet terram continenti, vt strueret equeſtri aram ſtatim Mineruæ. Efficit autem Deorum potentia vt ſit opus facile, quod alioqui eſt *præter id quod quis iuret, & ſperet* poſſe fieri. *Certè & fortis alacri animo accepit Bellerophontes, pharmacum mite extendens circa mandibulas,*

primùm Neptuno qui latiſſimum & potentiſſimum maris terram ambientis imperium tenet, firmum pedibus bouem mactaret: deinde equeſtri Mineruæ aram & templum ilico strueret. Quibus peractis rem antè impoſſibilem adiutus ope diuina Bellerophon exegit. Ac ſanè quod quis iuraret & deſperaret fieri poſſe, id diuinæ potentiæ auxilio facillimè perficitur. Quare fortis Bellerophon alacri animo alatum equum prehendit & mandibulis inditum ori frænum circumpoſuit, hócque inſtrumento, tanquam mitigatorio pharmaco ferociam illius compeſcuit.

δαμασίφρονα χρυσόν. Periphraſis τοῦ χαλινοῦ cum metonymia materiæ pro forma. Nam *aurum* pro *aureo fræno* dicit. Et ſic appellat, vel quòd eſſet τίμιον *pretioſum*: vel quòd eſſet ἐπίχρυσον *deauratum*: addit epitheton δαμασίφρων quaſi δαμάζων τὸ ἄγριον τοῦ ἵππου φρόνημα: *domans ferinam equi indolem*: vel quaſi δαμάζων τὰς τῶν ἵππων φρένας, καὶ τοῖς ἀναβάταις εὐπειθεῖς ποιῶν: *domans equorum animos feroces, & ſeſſoribus morigeros reddens.* Fit à verbo δαμάω vel δαμάζω. & φρήν. Dixerat antè χρυσάμπυκα χαλινόν.

ἐνυπνίῳ δέ. Conſilium & reſponſum Polyidi, quo ſuadet Bellerophonti vt citra moram ea præſtet, quæ Minerua per ſomnium monuit.

κελήσατο. 3. perſ. ſingul. Aor. 1. med. neglecto augm. pro ἐκελήσατο: à præſenti κελέομαι: quod à poëtico barytono κέλομαι deducitur. Communiter vſurpatur κελεύω *iubeo*. Occurrit hæc vox, etiam Iſthm. Od. 6.

ὄπως δ'. Iubet vt primùm Neptuno bouem immolet: deinde aram Mineruæ faciat. Neptunum per antonomaſiam εὐρυσθενῆ appellat, quòd eius imperium ſit ampliſſimum, & valentiſſimum: & γαιόχον, quòd mare terram contineat. Iam autem quid ſit γαιάοχος antè diximus: à quo γαιόχος nihil ſignificatione, ſed mutatione ſyllabæ γαι in γι differt.

καρταίποδα. Hoc eſt ταῦρον. Sic enim Delphi taurum vocant, ait Scholiaſtes. Fit hoc nomen à κάρτος *robur*, & πούς *pes*. Nam pedum robore magno valent tauri. Dici poteſt & κραταίπους. quod epitheton mulis tribuitur apud Homerum, hoc in verſu

Ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα.

Poteſt κραταίπους vel καρταίπους per ſyncopen formari à κραταιόπους vel καρταιόπους, hoc eſt ἰσχυρός, στερρός, καρτερὸς τοὺς πόδας. Niſi quodammodo fides habenda eſſet Scholiaſtæ, qui dicit Delphis patrio nomine taurum κραταίποδα vocari, hanc vocem pro epitheto ſumere liceret, vt & γαιόχον hîc pro Neptuno ponit.

ἀνεῤύη. Hoc eſt σφάζῃ, θύῃ. Eſt autem ἀνερύειν, τὸ ἀνακλᾶν τὸ βάχηλον, καὶ λαιμοτομεῖν, vt voluerunt quidam ex veteribus, quòd in iugulatione pecudum & victimarum, ſolerent earum iugula retrorſum flectere, & ſurſum verſus cõuertere: híncque ἀναῤῥύειν pro θύειν dictum volunt: & ἀνάῤῥυσις pro θυσία. Citat Scholiaſtes ex Homero locum vbi eâdem ſignificatione qua hîc ſumitur ἀνερύω. & hæc ſunt verba αὔερυσαν μὲν πρῶτα. hoc eſt, vt exponitur εἰς τοὐπίσω ἕκλασαν. Aliàs ἀνερύω eſt τὸ ἀνέλκω.

θέμεν. Ion. & Dor. pro θεῖναι, hoc eſt ἱδρύσασθαι. Minerua ἱππία hoc eſt ἱππικὴ, *equeſtris* appellatur, quia currum inueniſſe fertur. Ἀθαναίᾳ Dor. pro comm. Ἀθηνᾷ.

τελεῖ δ' ἡ. Hoc eſt ἡ δὲ θεῶν δύναμις κούφως καὶ ῥαδίως ἀνύει τὴν πρᾶξιν ἀνέλπιστον καὶ ἀδύνατον δοκοῦσαν. Gnome elegans de ſumma & incredibili potentia Dei, qui ſi homini opituletur, ipſi res difficiles reddit faciles. Rationem autem Bellerophontis habet poëta, cui cùm videretur impoſſibile equum illum alatum domare, accepto à Minerua fræno, eum ſibi reddidit obtemperantem.

τὰν παρ' ὅρκον, hoc eſt περὶ ἧς ἄν τις καὶ δι' ὅρκου ἀπαγορεύσειεν ὡς οὐχ οἷαν τε γενέσθαι: *quam quis iuraret fieri non poſſe*. καὶ τὰν παρ' ἐλπίδα, hoc eſt ἣν ἐκ τῆς ἐλπίσαι ποτε. *quam nemo ſperaret vnquam*. Porrò κοῦφαν κτίσιν hoc eſt κενὴν πρᾶξιν *inane opus* ratione hominum dicitur, quibus impoſſibile videtur, quod moliuntur: vel ῥαδίαν dixit κούφαν, ratione Dei qui facilè efficit, quod antea fieri non poſſe videbatur.

ἤτοι καὶ ὁ. Hoc eſt, καὶ δὴ ὁ ἰσχυρὸς Βελλεροφόντης προθυμούμενος ἔλαβε τὸν πτερὸν ἵππον, τὸ χαλινὸν πραϋντικὸν φάρμακον περὶ τῇ γένυϊ ἐντυγχάνων. Hoc autem rebus diuinis procul dubio peractis ſuſcepit: vno verbo ἐχαλίνωσε.

φάρμακον πραΰ. Ab effectu pro πραϋντικὸν *mites efficiens*: in πραΰ eſt metonymia: in φάρμακον eſt metaphora ſumpta à rebus medicis. Priùs idem φίλτρον ἵππιον appellauit.

περίφρασις.	ἀντιστρ. κώλ. ιε.	μετάφρασις.
Quo conſcenſo æneis armis indutus ſeſe exercuit, vt experiretur num, ex eo armatus facilè pugnaret. Poſtea cum eo vicit muliebrem & ſagittis valentem exercitum. Amazonum quæ frigidam Scythiam, deſertúmque & vacuum volucribus cœlum incolunt, Chimæram quoque flammas ſpirans monſtrum, Solymóſque	ἵππον πτερόεντ'. ἀναβὰς δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζε. σὺν δ' ἐκείνῳ καί ποτ' Ἀμαζονίδων αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμου, τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν, καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν,	*equum alatum. Simul atque autem conſcendiſſet, aratus luſit* ſaltationem *enoplion. Cum illo autem aliquando Amazonidum etiam, aëris frigidi, & à finibus deſerti, ſagittarium petens muliebrem exercitum, & Chi-*

inter Lyciam Pamphiliámque habitantes interemit. Sed eius fatum ſilentio prçteribo. Equum autem ipſum excuſſo domino in cœlum tranſlatum ferunt, & in antiqua Iouis præſepia receptum.

καὶ Σολύμους ἔπεφνε. διασωπάσομαι αὐτῶ μόρον. τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.

maram ignem ſpirantem, & Solymos interfecit. Reticebo eius mortem. Sed ipſum equum in Olympo præſepia Iouis antiqua excipiunt.

ἵππον πτερόεντα. Periphraſis Pégaſi. Cæterùm ſequentia continent hiſtoriam rerum à Bellerophonte geſtarum ex quo frænum accepit. Eadem etiam Homerus refert Iliad. 6. in Glauci oratione ad Diomedem: quem locum conſule.

ἐνόπλια. Hoc eſt ἐνόπλιον ὄρχησιν χαλκέοις ὅπλοις ὡπλισμένος ἔπαιξε. Igitur frænatum equum cenſcendit : in conſcenſo armatus ludit : ſcilicet vt ſeſe exerceat, & aliqua belli præludia præmittat. Alludit autem ad πυῤῥίχην, quæ eſt ἐνόπλιος ὄρχησις.

χαλκωθείς. Pindaricum vocabulum eſt χαλκοῦσθαι, id eſt, χαλκέοις ὅπλοις ὁπλίζεσθαι : vt hîc χαλκωθεὶς ſit exponendum *aneis armis armatus*. Ideo & in Græcis Schol. exponitur χαλκοῦν περιθέμενος θώρακα, ἢ ὅπλα ἐνδὺς χαλκᾶ.

ἔπαιξε. Hoc eſt παιδιᾶς τρόπον ἑαυτὸν ἐγύμνασε: *luſus in modum ſeſe exercuit.* καὶ ὄρχησιν ἐνόπλιον. Quę & πυῤῥίχη πολεμικὴ dici poteſt: quam ἐνόπλιοι παῖδες ὀρχεῦντο *armati pueri ſaltare ſolebant in Creta.* Sic itaque ludendo, ſéque exercendo Bellerophon ad res grauiores ſeſe comparabat.

σὺν δ' ἐκείνῳ. Quæ effecerit ope huius equi. Primùm Amazonidas vicit. περιφραστικῶς vocat τοξόταν γυναικεῖον στρατὸν ſexus, & generis armorum mentionem faciens. Locum quem incolunt deſcribit frigidiſſimum & deſertum q.d. σὺν αὐτῷ δὲ Πηγάσῳ τὸν στρατὸν γυναικεῖον τόξων εὖ εἰδότα τῶν Ἀμαζόνων βολαῖς ἐπιθέμενος, τῶν ἐκ τοῦ ψυχροῦ αἰθέρος καὶ ἐρήμου ἐνίκησε.

αἰθέρος ψυχρᾶς. Sic conſtruenda hæc verba ἀπὸ κόλπων αἰθέρος ψυχρᾶς καὶ ἐρήμου. Sinus ætheris metaphoricè dixit τὰ κοιλώματα, Frigidum aërem, ob cœli inclementiam ſub quo viuunt Amazones. Nam frigidiſſimos tractus ad boream, & ſolitudines Scythicas, montéſqué Hyperboreos flexuoſos incoluerũt. Deſertum verò ἐφ' ᾧ οὐ διατρίβει τινὰ διὰ τὴν ψυχρότητα, inquit Triclinius. Vide prima primæ Olymp. Od. ſtropha ἐρήμας δι' αἰθέρος.

καὶ Χίμαιραν. Secundum facinus, Chimeræ extinctio. πῦρ πνέοισαν. Dor. pro πνέουσαν. Huius fabulam ſatis notam non adſcribo.

καὶ Σολύμους. Tertium facinus. Solymorum profligatio. Sunt hi populi inter Lyciam, & Pamphyliam. Alijs Piſidæ dicti poſtea feruntur. vide Strab. L. 12. & 14.

διασωπάσομαι. Dor. pro διασιωπήσομαι. αὐτῶ Dor. genit. pro αὐτοῦ. Reticet mortem Bellerophontis, quem excuſſiſſe fertur Pegaſus, eóque caſu claudum reddidiſſe: ipſe verò in cœlum auolaſſe, & in ſtellas quæ φάτναι dicuntur mutatum

mutatus fuiſſe. Verùm Aratus ſeparat Pegaſum equum à præſepi. Nam in cancro præſepe eſt, vbi ſunt aſini, dicit Aratus.

Καὶ τοὶ μὲν χαλέονται ὄνοι, μέσση δέ τε φάτνη.

vbi Schol. eius ait in cancro nubeculam eſſe galaxiæ ſimilem, quæ vocatur φάτνη. Stellas autem, qui cancri videntur oculi, ὄνυς appellari. In genere autem exceptum Iouis præſepi fabulatur Pegaſum: quia inter ſtellas reponitur. τὸ δὲ ſubaudi ἵππον. ἐν Ὀλύμπῳ hoc eſt ἐν οὐρανῷ.

ἀρχεῖαι Pindaricè ſcribitur pro ἀρχαῖαι.

παράφρασις. | στροφὴ. ε. κῶλ. ια. | μετάφρασις.

Verumenimvero iam mihi redeundum eſt ad propoſitum laudis argumentum, nec longiori digreſſione ad res alias quæ ſeſe offerunt vtenti, ab inſtituto encomio diutius deflectendum. Etenim excelſarum & præſtabilium Muſarum impulſui morem gerens, auxiliator aduerſus rerum præclarè geſtarum obliuionem, veni Oligæthidis familiæ Xenophontis, celebraturus illorum victorias quas in Nemeis & Iſthmijs obtinuerunt. Paucis autem illas ſimul omnes comprehenſas declarabo: & veraci iureiurando planè affirmabo illos in Iſthmijs triginta, totidémque in Nemeis eſſe adeptos: ac proinde ſuaui præconis voce, victores in vtroque certamine ſexageſie promulgatos.

ἐμὲ δ᾽ εὐθυὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμ-
βον, παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ
τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χε-
ρσῖν.
Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑ-
κών,
Ὀλιγαιθίδαισίν τ᾽ ἔβαν ἐπίκου-
ρος,
Ἰσθμοῖ, τά τ᾽ ἐν Νεμέᾳ. παύ-
ρῳ δ᾽ ἔπει θή-
σω φανερ᾽ ἀθρό᾽. ἀλα-
θής τέ μοι ἔξορκος ἐπέσ-
σεται. ἑξηκοντάκι γὰρ
ἀμφοτέρωθεν γ᾽ ἁδύγλωσ-
σος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.

Verùm me rectum telorũ mittentem turbinẽ, præter ſcopum non oportet multa tela firmare manibus. Muſis enim ſplendidas ſedes habentibus cêdens, Oligæthidis veni auxiliator, ob eorum facta *apud Iſthmum, & apud Nemeam. Breui igitur carmine faciam manifeſta ſimul omnia: verumq; mihi iuſiurandũ aderit. Sexageſies enim vtrinq; dulcilinguis vox præconis boni,* victores eos pronuntiauit.

ἐμὲ δ᾽ εὐθυὺν. Epanodus à longiori digreſſione, à qua ſe reuocat ad inſtitutum. Tropica eſt loquendi formula, & allegoria ipſi familiaris: vt in præcedentibus πολλά μοι ὑπ᾽ ἀγκῶνος ὠκέα βέλη &c. Hîc ſimpliciter ſic loquaris cum Triclinio, ἐμὲ δὲ χρὴ προσήκουσαν ποιούμενον τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων, οὐκ ἔξω τῆς προσηκούσης ὑποθέσεως, ποιεῖσθαι τοὺς πλείστους λόγους. vel cum Schol. οὐ χρὴ περιττολογεῖν περὶ ἄλλων, καὶ ἐκβαπτίζεσθαι τοῦ προκειμένου ἐπαίνου. Obiter περιττολογίαν taxat, qualis eſt in digreſſionibus prolixioribus, quæ plus extra, quàm ad rem dicunt.

ῥόμβον. id eſt ῥῖψιν & ὁρμὴν *iaculationem & impetum, vel* δίνησιν καὶ βολὴν *agitationem & vibrationem.* ἀκόντων hoc eſt τῶν λόγων. Itaque ῥόμβον ἀκόντων interpretare τὴν τῶν ἐγκωμιαστικῶν λόγων ὁρμήν. Vox ῥόμβος Iſthm. Od. 4. ſignificat ὁρμήν. quum ait ῥόμβον ἴσχει *impetum cohibet.*

τὰ πολλὰ βίλεα. hoc eſt τοὺς πολλοὺς λόγους τοὺς ἀλλοτρίους. Et notanda hypallage in his ἴυντα καρτωύειν, pro ἦναι καρτωύοντα.

Μοίσαις γὰρ. Ratio cur ſe à digreſſione reuocet. ἀγλαόθρονος dicitur quaſi ἐν ἀγλαῷ θρόνῳ καθήμενος. ex ἀγλαὸς & θρόνος: cui ſynonymum eſt ἀγλαόθωκος Nem. Od. 10. ἔκον metri cauſa pro ἥκον. & Ὀλιγαιθίδαισιν Datiuus poët. pro Ὀλιγαιθίδαις. Oligæthidæ autem tribus ſeu familia eſt Corinthi, ab Oligætho quodam, è qua Xenophon hic progenitus eſt, cuius familiæ in honorem Xenophontis enumerat victorias, in ſacris certaminibus partas.

ἔβαν. Dor. pro ἔβην. ἐπίκουρος hoc eſt βοηθός. βοήθεια γὰρ, inquit Triclinius, τῶν ἀγαθῶν ἔργων τὰ ἔπη, ὡς ἐῶντα τῷ λοιπῷ λήθην αὐτῶν καταχαυχήσασθαι. *Carmina enim rebus præclarè geſtis ſunt auxilio, vt quæ non ſinant obliuionem aduerſus eas in poſterum gloriari.*

Ἰσθμοῖ. h. e. διὰ τὰ αὐτῶν ἔργα καὶ ἐν Ἰσθμῷ, καὶ ἐν Νεμέᾳ. Deinde παύρῳ δ' h. e. ἐν βραχεῖ λόγῳ διάδηλα ὁμοῦ πάντα ποιήσω. Promittit breuitatem in comprehendendis multis. Deinde veritatem, quam ſuo more iuramento firmat, quum ait, ἀλαθὴς δέ μοι ἔξορκος ἐπέσσεται. hoc eſt καὶ ὅρκος ἔσται μοι ἐπὶ τούτοις ἀληθής. Porrò ἔξορκος Pindaricum eſt vocabulum pro ſimplici ὅρκος. Etſi Græcus Schol. interpretetur, ἐξαίρετος ὅρκος *eximium iuramentum*: non vulgare, ſed ſanctum. Vel ἀντίορκος. q. d. ἐναντίος ὅρκος τοῖς ἄλλων ὅρκοις, *iuramentum contrarium iuramentis aliorum.*

ἑξηκοντάκι. Metri cauſa fit apocope literæ σ. in fine. Ergo Oligæthidæ tribus Xenophontis ſexaginta victorias obtinuit ἀμφοτέρωθεν, nimirum in Iſthmijs & Nemeis, vtrinque triginta. Nec quemadmodum Triclinius, Oligæthidas intelligere velim Corinthios per ſynecdochen: ſed ſolummodo familiam Oligæthi, ex qua fuit oriundus Xenophon: vt huic ſtirpi natiua videatur hæc virtus rectè certandi, & maior fit illius laus quem hoc encomio celebrat.

ἁδύγλωσσος βοὰ Dor. pro ἡδύγλωσσος, hoc eſt ἡδύφωνος βοή. Figuratè & poët. tribuitur voci, quod propriè conuenit perſonæ, quæ vocem lingua format dulcem & iucundam. Præterea βοὰν ἁδύγλωσσον dicit, non propter eius modulationem concinnam, ſed quia iucundum eſt victoribus laudis præconium.

κάρυκος ἐσλοῦ. Dor. pro κήρυκος ἐσθλοῦ. Deficit autem hic ἀνεκήρυξεν αὐτούς. q. d. τοὺς γὰρ Ὀλιγαιθίδας ἡδύφωνος βοὴ κήρυκος ἀγαθοῦ ἀνεκήρυξεν ἑξηκοντάκις νικήσαντας καὶ τὰ Ἴσθμια καὶ τὰ Νέμεα.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ια.	μετάφρασις.
Iam verò antè diximus Olympicas eorũ victorias quũ Xenophontis domum à principio ter Olympiorum victricem vocauimus. Futuras au-	τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν ἔοικεν ἤ- δη πάροιθε λελέχθαι· τά τ' ἐσσόμενα, τότ' ἂν φαίην	*Eorum autem apud Olympiam* facta *videntur iam antè dicta fuiſſe. Futura autem tunc*

tem in poſterum, carmine tum declarabo, quum ipſis obtigerint: ſpero enim fore vt Olympia denuo vincant: ſed huius rei penes Deum eſt euentus. Quòd ſi ad hoc certamen à ſuo genio poſthac impellatur: huius operis curam, Ioui cui eſt ſacrũ: & Marti indigenæ Deo, quippe Oenomai fuit pater, committemus. Porrò quàm multas Delphis ad Parnaſſum Pythiorum victorias reportauit: quàm multas Iunoniorum & Hecatombæorum Argis, & Iolaorum, Heracleorúmque Thebis: quàm multas etiam Lycæorum in Arcadia, quod teſtabitur Lycæi Iouis ara regina in qua ſacra fecit idcirco.

σαφές.
νῦν δ' ἔλπομαι μὲν, ἐν θεῷ γε μάν
τέλος. εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι,
Διὶ τοῦτ', Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσσειν. τὰ δ' ἐπ' ὀφρύϊ Παρνασίᾳ, ἀμφ' Ἄργεΐ τε, ὅσσα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τε
Ἀρκάσ' ἀνάσσων, μαρτυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ.

quum fuerint, *dicam apertè. Nunc autẽ ſpero quidem: ſed in Deo* eſt *euentus. Verùm ſi Deus cuſtos eius iã à natiuitate progrediatur, Ioui hoc, Martiq́, trademus faciendũ.* Facta autem eius *in iugo Parnaſſio, & apud Argos, & apud Thebas, quàm multa* ſunt, *& quàm multa apud Arcades* fecit *dominium* coronę *obtinens, teſtabitur Lycæi* Iouis *ara regina.*

τὰ δ' Ολυμπίᾳ. Iam enumeratas tradit victorias Olympicas. Etenim Xenophontis dixit τρὶς Ολυμπιονίκαν οἶκον, in ipſo limine odes. Rectè hanc phraſim ſic proſa cum Scholiaſte declares, τὰ δ' ἐν τῇ Ολυμπίᾳ, αὐτοῦ νικητήρια, ἤδη ὡς ἔοικε προείρηται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις.

τά τ' ἐσσόμενα id eſt τὰ μέλλοντα. Hoc autem vult ἐὰν δὲ νικήσῃ πάλιν Ολύμπια, σαφῶς αὐτὸ ἐπαινέσω. Geminatur σ. in ἐσσόμενα. & σαφὲς neutrum adiectiuum pro aduerbio σαφῶς.

νῦν δ' ἔλπομαι. Ratio cur nouum carmen nouæ victoriæ promittat: Quia videlicet ſperat fore vt Xenophon Olympijs iterum potiatur. Sed tamen illius ſpei euentum penes Deum eſſe confitetur.

γενέθλιος δαίμων. Hic ille eſt ὁ διοικῶν τὸν βίον ἀπὸ γενέσεως: ſiue τὸ συγκληρωθὲν δαιμόνιον. *Genium* Latini dicunt: qui Platonis, Socratis & Menandri ſententia, ſimul cum homine naſcitur atque occidit: qui cuique naſcenti agnaſcitur, hominíque ad extremum vſque ſpiritum apparet ac præſtò eſt.

ἕρποι. Expone προΐοι, προχωροίη, ἐπιδοίη. Illúdque ἐκδώσομεν πράσσειν expone ἐπιτρέψομεν, Ioui nimirum, vt cui ſacrum eſt certamen Olympicum, & Marti, vt qui Deus eſt indigena. Nam ex Harpine Aſopi Thebani fluminis filia, Oenomaum Eleorum regem genuit.

τὰ δ' ἐπ'. Congeries victoriarum 1. in Parnaſſo, *hoc eſt* in Pythijs 2. Argis *hoc eſt* in Iunonijs, & Hecatombæis. 3. Thebis, *hoc eſt,* in Herculeis, & Iolaijs 4. in Arcadia, *hoc eſt,* in Lycæis. ὀφρὺς Παρνασία dicitur metaphoricè, pro ἐξοχὴ Παρνασσοῦ: mons autem Delphis adiacens Pythia denotat. De his vide Od. 7. & 9.

Ἀρκάσ' ἀνάσσων. hoc eſt, καὶ ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ νικῶν ὅπως γέγονε τοῦ στεφάνου δεσπότης. Poſt Λυκαίου ſubaudi Διός. Nã Lycæus Iupiter apud Arcadas colebatur. Huius ara regina dicitur quaſi præſtantiſſima.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. ια.	μετάφρασις.
Præterea virtutis & ſtrenuitatis eius teſtis erit Pellene, vbi Theoxenia, Sicyon vbi Pythia, Megara vbi Dioclea, Aegina vbi Aeacea, Eleuſis vbi Demetria, Marathon vbi Herculea celebrantur. Teſtes quoque erunt Syracuſæ, ciuitas ad excelſum montem Aetnam ſita, & opulentiſſima: vbi Iſthmia & Nemea ad ſacrorum illorum quinquennalium exemplar aguntur. Teſtis etiam Eubœa, in qua ad Geræſtum Geræſtia Neptuno pro ſedata tempeſtate peraguntur. Quòd ſi Greçiam percurras, comperies eum res opinione maiores & plures geſſiſſe. Enimuero concede mihi Iupiter, vt peracto hymno leniter euadã, ne cui ſim moleſtus: méque reuerendũ & honore dignum præſta: eámque fœlicitatem impertire, cum qua iucundè viuam.	Πελλάνα τε, καὶ Σικυὼν, καὶ Μέγαρ', Αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος, ἅ, τ' Ἐλευσὶς, καὶ λιπαρὰ Μαραθὼν, ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι πόλιες, ἅ, τ' Εὔβοια· καὶ πᾶσαν κατὰ Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν. ἀλλὰ κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσὶ Ζεῦ τέλει', αἰδῶ διδοὺς, καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.	*Pellana quoque* teſtis erit factorum eius, *& Sicyon, & Megara, Aeacidarumq́ bene ſeptus lucus, Eleuſiſq́ & opulenta Marathon, & quæ ſunt ſub Aetna altiuertice diuitijs florẽtes vrbes, & Eubœa. Deniq; vniuersã perGraciã inuenies ſcrutans maiora quàm mẽte poſſis complecti. Sed me leuibus exire pedibus Iupiter effice, reuerentiam dans, & proſperitatem rerum delectabilium dulcem.*

Πελλάνα Dor. pro comm. Πελλήνη. eſt repetendum μαρτυρήσει. Pellene vrbs Achaiæ, vbi Theoxenia & Hermæa agebantur. Σικυὼν vrbs Bœotiæ, vbi Pythia. Megara vrbs inter Peloponneſum, Atticam & Bœotiam, authore Stephano, vbi Dioclea, à Diocle Megarenſium principe dicta. Αἰακιδᾶν ἄλσος, periphraſis Aeginæ, vbi Aeacea & Delphinia. Eleuſis vbi Eleuſinia, ſeu Demetria: Marathon Atticæ vrbs, vbi Herculea celebrabantur. Vide Od. 9. de his.

ταί. poët. pro αἱ. ὑπ' Αἴτνας. Syracuſas intelligit, vbi Nemea, vel, vt alij volunt, Iſthmia celebrabantur, non eâdem periodo, qua illa quæ in Nemea & Iſthmo: ſed ad eorum ſimilitudinem, & exemplar deſumpta. Αἴτνας Dor. pro comm. Αἴτνης. Additur epitheton ὑψίλοφος hoc eſt λόφον ὑψηλὸν ἔχουσα, q. d. *qui verticem, apicem, criſtam, acumen in ſummo habet*. Dicit καλλίπλουτοι πόλιες in plurali, quia in plurali Syracuſæ vocantur: cuius ciuitatis nota ſatis opulentia. καλλίπλουτος hoc eſt καλὸν ἔχων πλοῦτον.

ἅ τε. Dor. pro comm. ἥ, τ'. Εὔβοια. Gerȩſtia innuit. Cùm enim quondam ad Geræſtum ingens oborta eſſet tempeſtas, vt ea ſedaretur, Neptuno ſacra promiſerunt: ab eóque tempore Gerȩſtia ipſi celebrarunt.

καὶ πᾶσαν. Syllepſis vniuerſalis poſt longam rerum rectè geſtarum enumerationem: ſed hyperbolicè loquitur, quum opinione maiores & plures ab ipſo partas victorias teſtatur. μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν hoc eſt ἔργα μείζονα ἢ ὡς αὐτὰ νοῆσαι. μάσσων poët. pro μείζων. & ἰδέμεν. Ion. & poët. pro ἰδεῖν.

ἀλλά. Breuis epilogus continens εὐχὴν per apoſtrophen ad Iouem: qua petit vt iam concludat ne ſit moleſtus hymni prolixitate. q.d. ὦ Ζεῦ ποίει με αἰνέσαντα τὸν ὕμνον ἐλαφροῖς ποσὶν ἐξελθεῖν ἀνεπαχθῆ φανέντα.

αἰδῶ δίδου. Hoc eſt αἰδέσιμον καὶ τιμῆς ἄξιον ποίει. Sic honorem pro carmine repoſcit.

καὶ τύχαν. Dor. pro τύχην. i. εὐτυχίαν ἐξ ἧς ἐστι τέρπεσθαι, καὶ ἥδεσθαι, ſic fœlicitatem optat, cum qua iucundos annos tranſigat.

ἐκνεῦσαι. Eſt infin. Aor. 1. ἐξένευσα verbi ἐκνέω *enato: natando euado: euado, effugio.* Quo verbo vtitur Iohannes Euang. c. 5. v. 13. ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. *Ieſus enim euaſerat ex turba quæ erat eo in loco,* alia exempla vide in Lexicis.

ΑΣΩΠΙΧΩ ΟΡΧΟΜΕΝΙΩ παιδὶ Κλεοδάμου, Σταδιεῖ.

ASOPICHO ORCHOMENIO filio Cleodami, curſori ſtadij.

ΕΙΔΟΣ ΙΔ. — ODE XIV.

ARGVMENTVM.

Laudatur Aſopichus Orchomenius Cleodami filius à victoria Olympica, & à patria. Interim quia Charites Orchomeni coluntur, ipſis hymnum hunc poëta commendat: eáſque ſuis à proprietatibus eleganter celebrat.

παράφρασις.	Εἶδος μονοστροφικὸν κῶλ. ιη. καὶ ιζ.	μετάφρασις.
O celebres Gratiæ Orchomeni Minyei fœcundi ſoli dominæ, quibus Cephiſus fluuius per medium Orchomenum labens, in ſortem obtigit: quæ apud	Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, αἵ τε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν, ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι	*Cephiſias aquas ſortita, quæque incolitis equorum pulchritudine nobilem ſedem, ô pinguis celebres regina*

gentem illam egregio equitatu valentem habitatis, & antiquorum Minyarum præſides & curatrices eſtis, quas fundo preces exaudite. Quicquid enim apud mortales iucundum exiſtit & ſuaue, veſtro fit beneficio: ſiue quis ſapientia, ſiue quis forma, ſiue quis fortitudine claret. Quicquid pariter apud immortales: adeò vt ipſi Dij choros ſibi ab hominibus inſtitutos, & quæ ſibi ex ſacrificijs celebrantur conuiuia, non ſine Gratijs diſpoſita regant: quæ etiam rerum omnium quæ in cœlo geruntur ſunt diſpenſatrices: & ſuas ſedes iuxta Pythium Apollinem aureo arcu inſignẽ poſuerunt, ſicuti ad dextram eius in Delphico templo collocatæ pinguntur: ipſúmque Iouem patrem honore perenni proſequuntur.

χάριτες Ὀρχομενοῦ,
παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκο-
ποι,
κλῦτ', ἐπεὶ εὔχομαι.
σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνὰ καὶ τὰ
γλυκέα
γίνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς, εἴ τις ἀ-
γλαὸς
ἀνήρ. οὔτε γὰρ θεοὶ
σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοντι χορούς,
οὔτε δαῖτας. ἀλλὰ πάντων
ταμίαι ἔργων ἐν οὐρανῷ,
χρυσότοξον θέμεναι
παρὰ Πύθιον Ἀπόλλωνα θρό-
νους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς
Ὀλυμπίοιο τιμάν.

Charites Orchomeni, antiquorũm Minyarũ præſides, audite quoniam precor. Nam per vos delectabilia & dulcia exiſtunt omnia mortalibus, ſi ſapiens, ſi pulcher, ſiquis ſplendidus ſit *vir. Neque enim Dij venerabilibus abſque Charitibus regunt choros, neque conuiuia: ſed omnium diſpenſatrices operum in cœlo, quæ iuxta* inſignem *arcu aureo Pythium Apollinem collocarunt ſedes, ſempiternum colunt patris Olympy honorem.*

Ἀσώπιχε. Aſopichus, forſan ab Aſopo Bœotiæ fluuio denominatus, nomen eſt victoris quem hoc hymno poëta celebrat. Is Orchomenius ab Orchomeno patria dicitur, quæ eſt Bœotiæ ciuitas. Nam etſi Homeri temporibus ſui iuris fuerit, & à reliqua Bœotia ſeiuncta: poſtea tamen à Phœnicibus adiuncta eſt Bœotiæ, quum ipſi ab Argiuis pulſi Orchomenum cum tota illa regione ſibi ſubmiſêre. Nomen habet ab Orchomeno Minyæ filio: vnde Μινύειος Orchomenus appellatur, ad aliarum eiuſdem nominis vrbium differentiam. Nam in Arcadia eſt Orchomenus, quæ Polymelus dicitur: alia in Theſſalia: alia in Macedonia: alia in Caryſtia.

παῖδ' Κλεοδάμου. Pater Aſopichi Cleodamus: qui ſic Dorica dictione dicitur pro Κλεόδημος. & παῖς pro υἱὸς hîc ſumitur.

σταδίῳ. Genus victoriæ denotat: de quo in ſuperioribus verba fecimus. vicit Olympiade 76. ἁπλοῦν δρόμον ἄνευ καμπῆς: *ſimplicem ſtadij curſum ſine reflexione.*

εἶδος μονοστροφικόν. Sic appellatur Oda, q.d. μόνην στροφὴν ἔχουσα, quoniam vnicam habet ſtrophen in duas partes diuiſam, quarum altera continet octodecim, altera ſeptendecim cola.

Καφισίων ὑδάτων. Exordium ab inuocatione Gratiarum: quarum videtur meminiſſe, quia Orchomeni colebantur, quæ eſt Aſopichi patria. Porrò Deas il-

las commendat à loco, à viribus, officio, dignitate, & pietate in Iouem. Primùm igitur ait Gratias eſſe ſortitas Cephiſiam aquam: quia Cephiſus eſt Orchomeni vbi colũtur, fluuius: cuius filius Eteocles primus ipſis ſacra fecit: vnde Theocritus Gratias Eteocleas Idyll. 16 nuncupauit.

ὦ Ἐτεόκλειοι θύγατρες θεαὶ τὸ Μινύειον
Ὀρχόμενον φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις.

Porrò Καφίσιος Dor. pro comm. Κηφίσιος. Regulariter autem à nomine Κηφισὸς deducitur Κηφίσιος, ſed Doricè η in α. & ι in η mutatur, & pro Κηφίσιος dicitur Καφήσιος, vt pro ἐπίβολος dicitur ἐπήβολος. λαχοῖσαι Dor. pro λαχοῦσαι.

αἵτε. Laus loci quem incolunt Charites, ab equorum pulchritudine: nam καλλίπωλος, poët. vox exponitur, *qui vel quæ pulchros equos habet*. Orchomenij autem, teſte Scholiaſte, olim fuerunt ἱππικοὶ *equitatu validi*. Et Erginus Orchomeni tyrannus Thebanos prælio ſuperatos ſibi fecit tributarios: donec ab Hercule qui Erginum trucidauit, liberati ſunt Thebani.

λιπαρᾶς. Hoc eſt εὐγείου. Nam terra pinguis, eſt fœcunda, ac proinde opulenta, qualem Iliad. primo, hanc facit, enumeratis alijs locis opulentiſſimis addens,

Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
Αἰγυπτίας.

ἀοίδιμοι. Celebres Gratiæ dicuntur, quaſi ab omnibus decantatæ: & βασίλειαι, vel ob generis nobilitatem: vel ob regalem honorem quo apud Orchomenios afficiebantur. Iouis autem & Eurynomes filias fingit Heſiodus.

παλαιγόνων. Hoc eſt ἐφορευταὶ τῶν παλαιῶν Μινυῶν, τοῦτ' ἐστι τῶν Ὀρχομενίων. Nam veteres Minyæ dicuntur à Minya Theſſalo, filio Neptuni, & Callirhoës Oceani filiæ. Hic autem Minyas fuit Orchomeni rex primus. Euſtathius ait Piſidas etiam Minyas vocari, quos Homerus Solymos nominat. Μινυᾶν Dor. pro Μινυῶν. de voce παλαίγονος ſuperiore Oda dictum. ἐπίσκοποι *præſides, inſpectrices, curatrices*, quaſi quæ inuigilant: vt Homerus Hectorem Troianorum ἐπίσκοπον nominauit, quòd pro Troiæ ſalute vigilaret.

κλῦτε. Hoc eſt ἐπακούσατέ μου νῦν εὐχομένου. Eſt propoſitio, cuius rationem ſtatim ſubiungit, quum ait σὺν γὰρ. Hoc eſt μεθ' ὑμῶν γὰρ τὰ ἐπιτερπῆ, καὶ ἡδέα γίνεται τοῖς ἀνθρώποις πάντα, εἴτε σοφὸς εἴτε καλὸς, εἴτε ἀγλαός τις ἐστί. Ratio petitur à Charitum potentia, quam in rebus tum humanis, tum diuinis habent. Cuius diſtributionis membrum primum iſta complectuntur: tréſque notant hominum virtutes, *Sapientiam, Formam, Fortitudinem.*

οὔτε γὰρ. Alterum diſtributionis membrum de rebus diuinis, quæ Gratijs carere non poſſunt. Poëtico more Dijs tribuit res hilaritatis maximè plenas, quales ſunt chori & conuiuia.

σεμνᾶν. Dor. pro comm. σεμνῶν. Venerabiles dicuntur quia caſtæ virgines, dolo & fraude carentes. Simili ſenſu *Gratiæ decentes* ab Horatio dicuntur Od. 4. l. 1. κοιρανέοντι. Dor. pro κοιρανέουσι. Verbum κοιρανέω eſt poëticum pro βασιλεύω, κυβερνάω. Regit hîc accuſatiuũ: & alibi cum genitiuo iunctum reperias: item cum datiuo. Vide exempla in Lexicis.

ἀλλὰ πάντων. Nihil ſine Gratijs etiam in cœlo fieri docet, adeò vt omnia

etiam ibì diſpenſent. Iuxta Apollinem ſedem habere dicuntur, quia in Delphico templo ad dextram Apollinis erant collocatæ, tanquam Deo digniſſimæ. Et Apollo pictus manu dextra Gratias geſtabat: ſiniſtra arcum & ſagittas: quod Macrobius interpretatur: quia Deus ad ſalutem eſt promptior, ad noxam pigrior. Cæterùm χρυσότοξος vocatur Apollo ab aureis Solis radijs: & Pythius à Pythone ſerpente quem occidit.

ἀέναον. Hoc eſt ἀΐδιον τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐρανίου Διὸς τιμὴν δοξάζουσι. Laus Charitum à pietate. His verbis illas facit Iouis filias. *ἀέναος perennis* q. d. *ἀεὶ νάων ſemper fluens*, vt *ἀέναον πῦρ* Od. 1. Pyth. h. e. αἰώνιος, ἀΐδιος. σέβοντι Dor. pro σέβουσι. & τιμὰν Dor. pro τιμήν. Ὀλυμπίοιο Ion. pro Ὀλυμπίου. πατὴρ Ὀλύμπιος periphraſis Iouis.

παράφρασις.

O veneranda Aglaia, & carminis amans Euphroſyne, tu quoque ſtudioſa cantus Thalia, filiæ Iouis Deorum potentiſſimi, exaudite me conuerſis beneuolis oculis ad chorealem hunc hymnum, qui leuiter in ſublime fertur, contextus pro victoria quam proſpera fortuna Aſopicho impertiuit. Nam quia Orchomenus vbi colimini, Minyorum vrbs, veſtro beneficio, victoria Olympica clareſcit, Aſopichum victorem eius ciuem Lydia harmonia, & carmine ſtudioſè compoſito celebraturus veni. Cæterùm tu Echo ito ad inferos, tenebroſũ Proſerpinæ regnum, & patri Aſopichi Cleodamo refer celebrem filij victoriam: & dic eum pro ſtadij curſu in illuſtri Olympia coronam oleaginam accepiſſe, quo inclytorum illorum certaminum præmio iuueniles comas cinxit: ſibique tanquam alas addidit, quibus in ſublime attollatur, & per ora virorum volet.

τὰ ιζ αὐτοῦ κῶλα.

πότνι' Ἀγλαΐα, φιλησίμολπέ
τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου παῖ-
δες,
ἐπάκοοι νῦν, Θαλία τε ἐ-
ρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε
κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ,
κοῦφα βιβῶντα. Λυδίῳ γὰρ
Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ,
ἐν μελέταις τ' ἀείδων
μόλον, οὕνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἁ Μι-
νύεια
σεῦ ἕκατι. μελαντειχέα δό-
μον
Φερσεφόνας ἴθι ἀχοῖ,
πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγ-
γελίαν, Κλεόδαμον ὄφρ' ἰ-
δοῖσ', υἱ-
ὸν εἴπῃς, ὅτι οἱ νέαν
κόλποισι παρ' εὐδόξοιο Πίσας
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων
πτεροῖσι χαίταν.

μετάφρασις.

Veneranda Aglaia, & carminis amans Euphroſyne, filiæ eius qui potentiſſimus eſt Deorũ exauditrices nunc eſtote. *Tu quoque Thalia cantus ſtudioſa, conſpicata chorealem hunc hymnum ſorte propitia leuiter incedentem. Lydio enim Aſopichum in rhythmo, & in præmeditatis carminibus decantans veni, quoniam in Olympijs victrix Minyea vrbs propter te* eſt. *Nigros muros habentem domum Perſephonæ vade Echo patri nobile ferens nuntium, Cleodamum vt intuita, filium dicas, quòd ſibi iuuenilem in finibus illuſtris Piſæ coronauit inclytorum certaminum pennis cæſariem.*

πότνι' Ἀγλαΐα. Generalis præceſſit ad Muſas inuocatio: nunc ſequitur ſpecialis, qua nominatim eas compellat. Aglaia vocatur πότνια. Hoc eſt σεβασμία, vt

πότνια

πότνια Ἥρη apud Homerum. Huius Gratiæ nomen fit ab ἀγλαὸς, ἀγλαὸς ab ἀγλη. i. λαμπρότης, κάλλος. Itaque Ἀγλαΐα poteſt exponi *venuſtas* & poët. vſurpatur pro communi κόσμος *decus, ornamentum*, vt Nem. Od. 9.

φιλησίμολπε. Hoc vocabulum φιλησίμολπος eſt poët. & dicitur ὁ φιλῶν τὴν μολπὴν, *carminis amans*. Ευφροσύνα Dor. pro Ευφροσύνη à verbo εὐφραίνειν. Ab hoc Euphroſynes epitheto, non differt illud Thaliæ, ἐρασίμολπος, niſi compoſitione, & dicitur quaſi ἐρῶν τῆς μολπῆς *cantus amans*. & Θαλεία deducitur ἀπὸ τοῦ θάλλειν.

Θεῶν κρατίστου. Periphraſis Iouis, cuius filiæ fuerunt Charites, teſte Orpheo in his

> Δῶτέ μοι ὦ Χάριτες μεγαλώνυμοι, ἀγλαότιμοι
> Θυγατέρες Ζηνός τε, καὶ Εὐνομίης βαθυκόλπου.
> Ἀγλαΐη τε, Θάλεια, καὶ Εὐφροσύνη πολύολβε.

Alij aliorum filias faciunt: nonnulli etiam illis alia dant nomina: vt apud Natal. Comit. videre eſt.

ἐπάκοοι. Dor. pro ἐπήκοοι. Deficit autem ἐστὲ vel γένεσθε. ἰδοῖσα Dor. pro ἰδοῦσα. per κῶμον intellige λόγον ἐγκωμιαστικόν. De communi poſt Θαλία τε ἐρασίμολπε repetendum eſt ἐπήκοος γενοῦ. Deinde ſententia ſic cum Triclinio declaranda. ἐπήκοος γενομένη, ἐπίσκεψαι τοῦτον τὸν σὸν ὕμνον χορόν.

ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ. Hoc eſt ἐπὶ μοίρᾳ φερούσῃ ἀγαθὰ, μετεώρως βαδίζοντα. Commendatio hymni, quòd in ſublime incedat, ob victoriam, quam Aſopicho fortuna propitia impertiuit. τύχα Dor. pro comm. τύχη. κοῦφα poët. pro comm. κούφως. Nomen neutrius pluralis pro aduerbio, vt & πολλά.

Λυδίῳ γὰρ. Ratio propoſitionis, qua etiam Aſopichi victoriam breuiter complectitur. Λύδιος τρόπος eſt *harmonia Lydia*, quæ erat ſuauiſſima. Lydij autem cum tibijs, & cantu bellum inibant. Vide quæ de varijs harmonijs annotauimus Od. I. Antiſtr. I.

ἐν μελέταις. Hoc eſt ἐπῶν συνθήκαις. & μόλον. Neglecto augm. pro ἔμολον. à poëtico μολέω.

οὕνεκα. Hoc eſt διότι Ὀλυμπιόνικος ἐγένετο ἡ τῶν Μινυῶν πόλις Ὀρχομενός. Adhibetur epitheton per antonomaſiam. ἁ. Dor. pro ἡ. & σοῦ ἕκατι etiam Dor. pro comm. σοῦ ἕκητι. Quibus verbis acceptam refert Charitibus victoriam tanquam Deabus Orchomeni tutelaribus. In hoc autem σοῦ ἕκατι obſeruanda numeri enallage: ita vt in vnius perſona omnes alloquatur. Quanquam enim tres numerantur, ſic tamen vnitæ ſunt & concordes, vt meritò pro vna reputentur. Sic & poëtæ Choros qui ex pluribus conſtituuntur ſingulari numero compellare ſolent.

μελαντειχέα. Vltima pars hymni qua per idolopœiam, qualem etiam Od. 8. ſub finem fecit, nuntium ad inferos mittit. Cleodamo patri, vt intelligat ille, filium ætate adhuc iuuenili Olympia viciſſe. Quam autem illic ἀγγελίαν vocauit, hic Ἠχῶ vocat. de qua vide apud Natal. Comit. μελαντειχὴς poët. vox ὁ μέλαν τεῖχος ἔχων. Nota periphraſin τοῦ ᾅδου q. d. παραγενοῦ νῦν εἰς τὸν σκοτεινὸν τῆς Περσεφόνης οἶκον ὦ φήμη, καὶ Ἠχοῖ.

Hh

Φερσεφόνας. Dor.& Aeol. Φερσεφόνα dicitur pro Περσεφόνη. dicta παρὰ τὸ πέρθειν *perdo,euerto*,& φονὴ *cades*. Quod morti tribuendum , id fictitiæ inferorum reginæ tribuit. Αχοῖ vocat. Dor. pro Ηχοῖ. Hoc eſt ὦ φήμη. κλυτὰν Dor. pro κλυτήν. φέροισα Dor. pro φέρουσα.

Κλεόδαμον. Sic locum conſtrue , ὄφρα ἰδοῖσα Κλεόδαμον , εἴπῃς υἱὸν ὅτι οἱ νέαν χαίταν, κόλποισι παρ' εὐδόξοιο Πίσας ἐστεφάνωσε πτεροῖσι κυδίμων ἀέθλων. Sic τὸ λέγειν, & τὸ εἰπεῖν accuſatiuum regit : cuius generis exempla profert Triclinius, vt εἰπέ μοι τὸν Πολύδωρον εἰ ζῇ. pro εἰπέ μοι εἰ ζῇ ὁ Πολύδωρος. Sic Ariſtophanes , οἱ τὸν οὐρανὸν λέγοντες ἀναπείθουσιν, ὡς ἔστι πνιγεύς. pro οἱ τοῖς λόγοις ἀναπείθουσιν ὅτι πνιγεύς ἐστιν ὁ οὐρανός. Et rurſus ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης, ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας. pro ὁπόσους τοὺς αὐτῆς πόδας ἅλλοιτο ἡ ψύλλα. Sic hoc loco υἱὸν εἴπῃς &c. pro εἴπῃς ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ οἱ χαίτας ἐστεφάνωσε κοτίνῳ ἐν Ολυμπίᾳ.

οἱ pro αὐτῷ. νέαν χαίταν, à parte iuuenilem eius ætatem deſcribit. κόλποισι &c. periphraſticè pro ἐν Πίσᾳ ſeu Ολυμπίᾳ. πτεροῖσι Ion. & poët. pro πτεροῖς. πτερὰ κυδίμων ἀέθλων , intellige στέμματα, στεφάνους ex oleaſtro. Coronæ nanque alarum inſtar victorem extollunt, & in ſublime ferunt. εὐδόξοιο Ion. pro εὐδόξου. & Πίσας Dor. pro Πίσης. Cæterùm κύδιμα ἄεθλα intellige κυδίμους ἀγῶνας , vel præclara præmia quæ dantur victoribus.

Pindari Olympiorum finis.

DE PINDARI
PYTHIORVM TITVLO.

QVEMADMODVM Olympia, etiam à nonnullis Olympionicæ inſcribuntur; ſic & Pythia Pythionicæ: quia hoc libro continentur encomia eorum qui in Pythijs victoriam adepti ſunt. Porrò Pythia, ſacri fuerunt ludi in honorem Apollinis inſtituti. Sic dicuntur vel à Pythone ſerpente quem Apollo interfecit, vnde Ouid.

Inſtituit ſacros celebri certamine ludos,
Pythia perdomitæ ſerpentis nomine dictos.

vel ἀπὸ τοῦ πύθεσθαι *putreſcere*, quia ibi occiſus ſerpens computruit: vel ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι *ſciſcitari*: quòd homines ſciſcitandi gratia conſulerent, adiréntque Pythium Apollinem: vel à πυθοῖ quæ eſt vrbs in Delphis ad Parnaſſum monem ſita. Hæc certamina apud Græcos fuêre celeberrima, multíſque annis nte Iſthmia inſtituta: & multò poſt Olympia. Non ſolùm autem apud Delhos celebrabantur: ſed ad horum imitationem etiam alijs in locis, vt apud Magnetes, Sicyonios, quorum Pindarica Scholia meminêre. Celebrari ſolebant ineunte verè, vt patet ex Dionyſij lib. de Situ orbis v. 527. idque ab mnibus Cycladum incolis,

Ῥύσια δ' Ἀπόλλωνι χοροὺς ἀνάγουσιν ἅπασαι
Ἀρχομένου γλυκεροῦ νέον εἴαρος.

Omnéſque inſulæ quæ circa Delum fuerunt ludos pro illa Serpentis victoia inſtituerunt. Horum inſtitutionem nonnulli ad Apollinem referunt, Quinquit Ouid.

Ne operis famam poſſet delere vetuſtas
Inſtituit ſacros &c.

taque occiſo ſerpente ſeptima ſtatim die ludos peregit: eíque nymphæ Parnaſſiæ ſua obtulêre munera. Cuius rei in memoriam, quòd nouem eſſent Muſæ, nono quoque anno eos ludos celebrari voluit. Verùm poſtea factum ſt vt quinquennijs ſingulis recurrerent. Nonnulli arbitrantur ab ipſo Serente, qui cuſtos fuerit oraculi, etiam inſtitutos ludos. In his pancratio & uinquertio primùm ſeſe exercuerunt: quia fama eſt prima Pythiade in qua

certarunt Dij, viciſſe Caſtorem ſtadio, Pollucem pugilatu, curſu Calaim, armatum Zeten, diſco Peleum, lucta Telamonem, pancratio Herculem, qui pro præmio lauream coronam ab Apolline acceperunt. Deinde quadrigis exceptis, omnia quæ in Olympicis aderant athletarum ſtudia, in hæc certamina recepta ſunt: tandem etiam quadrigæ. Victoribus non ſemper eadem data præmia. Nam ante laurum æſculea frons dabatur, vt vult Ouid. 1. Metam.

Hîc iuuenum quicunque manu, pedibúſ-ue rotá-ue
Vicerat, æſculeæ capiebat frondis honorem:
Nondum laurus erat.

Theſei verò temporibus hæc erat conſuetudo vt victores palma coronarentur. Eurylochus debellatis Cirrhæis conſtituit præmium pecuniarum. Græcum epigramma μῆλα præmium fuiſſe aſſerit. Hæc de Pythijs pauca præmitto. Vide de his Natalem Comitem. Quinque fuerunt partes certaminis authore Strabone. *ἀνάκρουσις præludium. ἔμπειρα, prima experientia.* κατακελευσμὸς ſpecies quædam cantus. Ἴαμβος καὶ δάκτυλος. præterea σύριγγες quibus beſtiæ deficientis, & ad extrema ſibila moriendo ſe conuertentis, languor exprimebatur. Paulò aliter partes conſtituunt Græca ſcholia. Primam πεῖραν vocant, qua periculum certaminis cum ſerpente fiebat. 2. Iambum, propter conuicia quæ ante certamen Apollo pertulit. 3. Dactylum, propter Dionyſium qui primus oraculo præfuit. 4. κρητικὸν propter Iouem. 5. μητρῷον propter terram: huius enim fuerat oraculum. 6. σύριγμα, propter ſerpentis ſibilum.

Prima Pythiorum Ode fusa interpretatio est in libro Orationum Danielis Heinsij Edit. Lugduni Batavorum Ex Officina Elzeviriana Pag: 58.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΠΥΘΙΑ.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩ
συρακουσίῳ ἅρματι.

HIERONI AETNAEO
Syracuſano curru victoriam adepto.

ΕΙΔΟΣ. Α.

ODE. I.

ARGVMENTVM.

Hiero Syracuſanus tyrannus, in quem eſt & primum Olympiorum encomium, primo hoc Pythiorum carmine commendatur à victoria, liberis, patria, vita honeſta, aliiſque virtutibus. Præter quas Hieronis laudes, citharæ Muſicéſque commendationem addit: & pro ſuo more fabulas, hiſtorias, ſententias per digreſſionem interſerit.

παράφρασις.

O eximia cithara, quam iure inuentionis Apollo, & iure communicationis Muſæ poſſident, vt ea comite & adiutrice ſuos cantus edant: cui tripudiantis chori greſſus geſtúſque obſequitur, inde lætitiæ ſuę ducens initium: cuius monitis excitati cantores

στροφὴ. κῶλ. ιβ.

Χρυσέα φόρμιγξ Ἀπόλλωνος, καὶ ἰοπλοκάμων
σύνδικον Μοισᾶν κτέανον,
τᾶς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας
ἀρχά:
πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν,

μετάφρασις.

Aurea cithara Apollinis, & nigrum capillitium habentium Muſarum conſona poſſeſsio, quam audit quidem rhythmus lætitiæ initium: & parent cantores ſi-

obſecundant, quum prætentatis pollice fidibus hymnorum choros ducentium proludia molitis: quæ triſulci fulminis inextinctum ignem, Iouis iram placans extinguis, & Iouis aui aquilæ oſcinum principi ſub eius ſceptro ſomnum concilias, quo fit vt remiſſis & laxatis vtrinque velocibus alis dormiat,

ἁγησιχόρων ὁπόταν προοι-
μίων
ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα,
καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεν-
νύῃς
ἀενάου πυρός. εὕ-
δει δ᾽ ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰ-
ετός, ὠ-
κεῖαν πτέρυγ᾽ ἀμφοτέρω-
θεν χαλάξαις,

ſignis tuis *quando choris praeuntium proœmiorum praludia facis, & cuſpidatum fulmen extinguis aeterni ignis: dormitque ſub ſceptro Iouis aquila, velocem alam vtrinque laxans,*

Ἱέρωνι Αἰτναίῳ. De Hierone Syracuſano diximus Ode prima Olympiorũ. Aetnæus hîc cognominatur: quia cùm Catanen Siciliæ vrbem inſtauraſſet, Aetnæ vicino monti cognominem fecit, ſéque Aetnæum in certaminibus proclamari voluit. Fuit Catane Naxiorum vetuſtum ædificium, quod per Hieronem veteres incolas ſuperinductis alijs amiſit. Sed Hierone mortuo Catanenſes, qui adhuc ſupererant ex Naxiorum colonia, ſedes ſuas expulſis inquilinis iterum occuparunt, ac Hieronis ſepulchrum ſolo æquarunt. Pulſi Aetnæi montana petierunt: Sinueſſam & ea loca Aetnæ montis inhabitarunt, oppido condito quod Aetnam dixère, quódque abeſt à Catana 80 ſtadijs. Poſteris verò diuulgarunt hanc Aetnam eſſe cuius author & conditor fuerat Hieron. Strabo lib. 6. Syracuſanus à patria & ſede regni vocatur. Syracuſarum autem factus eſt princeps poſt mortem fratris Gelonis 85 Olympiade, vt refert Schol. Sed reſtituendum puto 75. Nam vt initio 1. Olymp. obſeruauimus 77 Olympiade eſt mortuus.

ἅρματι. Supple νικήσαντι. Curru vicit Hieron 29. Pythiade, ait Schol. quam victoriam hîc celebrat poëta. At 26. & 27. celete. Tot annorum autem eſt Pythias, quot Olympias.

χρυσέα φόρμιγξ. Exordium à citharæ laudibus conſultò ſumit, aureámque appellat: vel vt Hieroni citharam illam auream quam promiſerat ipſi, in memoriam reuocet: vel vt citharę præſtantiam denotet: nam aureus τίμιον ſignificat, vt ſuperiori libro ſat oſtendimus.

Ἀπόλλωνος. Non ſine hiſtoriæ, vel fabulæ commemoratione, citharam Apollinis poſſeſſionem appellat. Nam à Mercurio pro boum furto illam accepit. Imò illius inuentor fuiſſe creditur Apollo, vt Mercurius lyrę. Qua de re Ἠλιακ. 1. Pauſan. μετὰ δὲ τοῦτον, Ἀπόλλωνος καὶ Ἑρμοῦ βωμός ἐστιν ἐν κοινῷ, διότι Ἑρμῆν λύρας, Ἀπόλλωνα δὲ κιθάρας εὑρετὴν εἶναι Ἑλλήνων ἐστὶν ἐς αὐτοὺς λόγος. Hanc inueniſſe putatur Apollo, quum Admeti boues otij pertæſus cuſtodiret.

καὶ ἰοπλοκάμων. Hoc eſt μελανοπλοκάμων ſeu εὐκόμων κτῆμα, συνῳδὸν μουσῶν. Occurrit ἰοπλόκαμος antiſtr. 2 Od. 6. Olymp. vide locum.

σύνδικον. Scholiaſtes exponit συνῳδόν. hoc eſt, *ſimul canentem*. Nam pulſata cithara cantum edit ſeu ſonum, cum quo vocis ſuæ modulationem coniungentes

tes Muſæ & Apollo, συνῳδὸν κτῆμα faciunt citharam. Exponit etiam σύνδικον. quia δίκη etiam vſurpatur pro ἔθος, *mos, conſuetudo*, vt apud Homerum Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν. q. d. *vnà conſuetam poſſeſsionem*. Etenim præeunte Apolline & citharam pulſante, Muſæ canentes ſequuntur. Putat autem Aemilius Portus σύνδικον metaphoricè vſurpari. Nam σύνδικοι propriè dicuntur plures patroni qui ſimul vnam eandémque cauſam in iudicio defendunt. Vnde per tranſlationem σύνδικος dicatur *comes* & *adiutor*. Citharam autem comitem & Muſarum adiutricem vocari cenſet, quia Lyricorum carmina à Muſis dictata canebantur, ita vt cithara Muſas, & poëtas, & cantores quodammodo comitaretur, & in ſonis cantibúſque edendis adiuuaret. Κτέανον iam occurrit Olymp. 7.

τᾶς. Dor. pro τῆς. & artic. præpoſit. pro ſubiunct. ἧς, hoc eſt ἧς ἀκούει ὁ ῥυθμός. Itaque βάσις hoc loco pro ῥυθμὸς ſumitur: vel quia modulorum concentus ad rythmum fingitur: vel περὶ τὸ βαίνειν εἰς τὸν ῥυθμὸν τοῖς κρούσει τὴν λύραν τοῖς ποσί. Nonnulli τὴν τῶν χορδῶν κροῦσιν exponunt τὴν βάσιν; quia à cithara auſpicantur Odæ: deinde ſaltatorum ita ſequitur rythmus. βάσις exponitur *pes* χορευτῶν ab Aretio q. d. *tibi obſequitur, tuum cantum ſequitur ſaltantium greſſus*. Et certè ſaltationem ad citharæ cantum accommodat chorus.

ἀγλαΐας ἀρχά. Hoc eſt εὐφροσύνης ἀρχή. *Lætitiæ initium*: nimirum βάσις: nam tum quum tripudiat chorus, hilaritatem denotat. Ambigit autem Schol. vtrum βάσις ſit ἀγλαΐας ἀρχὴ: an verò κιθάρα: ex quo etiam obſcurum maneat, vtrum ἀγλαΐαν hoc eſt ἡδονὴν illam dicat quæ eſt in celebritatibus, qua lætantes omnes delectamur: an verò animi laxationem & lætitiam, an verò initia cantus & præludia.

πείθονται δ'. Tranſit ad citharæ vſum in Muſica. Parent cantores eius ſignis: quia qui voce canunt, præcipienti vocis modum citharæ obſecundant. σάμασιν dixit Dor. pro comm. σήμασι. & hoc pro σημείοις. Citharæ σημεῖα intellige συνθήματα ſeu κελεύσματα id eſt ipſum *melodiæ accentum*, ad cuius ἄρσιν καὶ θέσιν ſeſe vox canentis accommodat.

ἁγησιχόρων ὁπόταν. Notat quando citharæ ſeſe accommodent cantores, nimirum quando præludia facit choros ducentium hymnorum. Ἁγησίχορος Dor. pro ἡγησίχορος. hoc eſt τοῦ χοροῦ ἡγούμενος. Et προοιμίων hoc eſt τῶν ὕμνων. Nam προοίμιον vt rectè annotat Aemilius Portus Thucydidem authorem citans, hoc vocabulum præter vulgatam procemij ſignificationem, interdum pro hymno accipitur. Verba Thucyd. hæc ſunt Δηλοῖ δὲ μάλιστα Ὅμηρος ὅτι τοιαῦτα ἦν, ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε, ἅ ἐστιν ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος: vbi Græca Scholia ἐκ προοιμίου exponunt ἐξ ὕμνου. ὕμνους γὰρ τὰ προοίμια ἐκάλουν.

ἀμβολάς. Per ſyncopen pro ἀναβολάς, ab ἀναβολή. Hîc præter vulgatas ſignificationes accipitur pro προαναφώνησις, προανάκρουσις. vnde deducta loquendi formula ἀναβολὰς τεύχειν, i. ἀναβολὰς ποιεῖσθαι. Quod vnico verbo dixit Homerus ἀναβάλλεσθαι Odyſſ. α.

Ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.

Ἀναβάλλεσθαι autem dicuntur, inquit Euſtath. οἱ κιθαρίζοντες, pro προανακρούεσθαι ſeu

προοιμιάζεσθαι, Dicunt Latini poëtæ, *chordas pollice prætentare*; vt apud Ouid. Metam. l. 5.

Calliope querulas prætentat pollice chordas.

Ergo ἀναβολὴ dicetur ipſa chordarum digitis facta prętentatio, quam vulgò *proludium* & *proluſionem* appellant, & quidam *præcentionem* i. *cantus proœmium*.

ἐλελιζομένα. Dor. pro ἐλελιζομένη. hoc eſt δονουμένη. Hic præter alias ſignificationes vſurpatur ἐλελίζειν pro λείως κινεῖν, *leuiter mouere, pulſare.*

αἰχματάν. Dicendum fuiſſet σβεννύεις ἀέναον πῦρ αἰχματοῦ κεραυνοῦ. Porrò Dor. & poët. eſt αἰχματὰς, *cuſpidatus, cuſpide munitus*, Epitheton fulminis quod apud poëtas *Iouis telum appellatur*, vt Ol. 10. Od. πυρπάλαμον βέλος, quem locum conſule.

ἀενάου. hoc eſt ἀσβέστου. Nam authore Schol. propriè ἀέναος de quo vide Ol. 14. in ἀέναον τιμὰν, dicitur de aquis: nunc impropriè & καταχρηστικῶς de fulmine pro ἄσβεστος. Virgil. dicit *æternum ignem*. Ergo Muſica facit vt Iupiter iracunda ponat fulmina, hoc eſt, numinis iram placat.

εὕδει δ'. h. e. καθεύδει ὑπὸ τῷ σκάπτρῳ. Doricum eſt σκᾶπτον pro σκῆπτρον. Commendat ab effectu erga bruta quæ cantus dulcedine capiuntur.

ὠκεῖαν πτέρυγ'. Elegans pathos dormituræ aquilæ, quæ alas vtrinque demitteret. χαλάξαις autem eſt particip. Dor. & Aeol. pro χαλάσας Aor. 1. ἐχάλασα. Dor. σ. mutatur in ξ. & Aeol. interſeritur ι.

παράφρασις.

quum nubem obſcuram ſoporis, ſuper aduncum eius roſtrum, qua ſuauiter clauduntur palpebræ, oculis affudiſti. Tum verò illa dormiens, diffuſu facile & flexibile dorſum attollit, tanquam tuæ harmoniæ iaculis ſuperata & oppreſſa. Quinetiam Mars violentus, ac proinde viri fortiſſimi, depoſitis quandoque aſperis acutiſque armis, tui concentus voluptate animum recreant; Imò Dij ipſi boníque genij vitæ noſtræ auſpices & comites tuæ melodiæ dulcedine capiuntur, cuius authores ſunt Latonæ filius Apollo, pulchræque Muſæ canendi peritia inſignes, & ſcientiarum profunditate admirabiles.

ἀντιστρ. κῶλ. ιβ.

ἀρχὸς οἰωνῶν. κελαινῶ-
πιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν
ἀγκύλῳ κρατὶ βλεφάρων
ἀδὺ κλαΐστρον κατέχευας. ὁ δὲ
κνώσσων
ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς
ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βια-
τὰς Ἄρης, τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν
ἐγχέων ἀκμὰν, ἰαίνει καρδίαν
κώματι. κῆλα δὲ καὶ
δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί
τε Λα-
τοίδα σοφίᾳ, βαθυκόλ-
πων τε Μοισᾶν.

μετάφρασις.

dux auium: nigrámque nubem, palpebrarum ſuaue clauſtrum, ſuper aduncum eius roſtrum infundis: atque illa dormiens humidum dorſum attollit tuis miſſilibus delinita. Quinetiam violentus Mars aſperam ſeorſum linquens haſtarum cuſpidem oblectat cor voluptate.. Denique carminum illecebræ Deorum quoque demulcent mentes, cum Latoidæ ſapientia, & profundos ſinus habentium Muſarnm.

ἀρχὸς οἰωνῶν. Hoc eſt ὁ τῶν ὀρνίων βασιλεύς. Nam apud augures inter aues oſcines & auguratrices imperium obtinet aquila: de qua vide vltima ſtropha 2. Od. Olymp. Porrò eſt in his aquilæ periphraſis, & hæc cum ſuperioribus cohærent.

κελαινῶπιν νεφέλαν. Periphraſis ſomni, Etenim ſenſus obſoporati obſcura omnia reddunt corpori, vt nubes atra aëri obſcuritatem interdiu inducit. Κελαινῶπις eſt fœmin. à maſcul. κελαινώπης. Dicitur & κελαινωψ. à κελαινὸς *niger*, & ὤψ. *aſpectus* νεφέλαν Dor. pro comm. νεφέλην.

ἐπὶ. Conſtruendum eſt cum ἀγκύλῳ κρατί. *Caput aduncum* vocat propter roſtrũ. Capitis verò mentionem facit quia eſt principium motus & ſenſus qui inter dormiendum quieſcunt. Synecdochen obſeruat Schol. κρατὶ pro ῥινὶ.

βλεφάρων ἁδὺ κλαΐστρον. Altera ſomni periphraſis ſumpta ἀπὸ τοῦ πάθους. Nam ferè omnibus dormientibus clauduntur oculi. ἁδὺ Dor. pro ἡδὺ. κλαΐστρον Dor. & Aeol. pro comm. κλεῖθρον à verbo κλείω *claudo*. Latini *Clauſtrum à* κλαΐστρον deduxiſſe videntur.

ὁ δὲ κνώσσων. Hypotypoſis dormientis aquilæ, quia ſitum habitúmque denotat. Solet autem in auibus dormientibus dorſum eſſe eminentius, reliquis corporis partibus contractis aut demiſſis. ὑγρὸν appellat dorſum, quoniam εὐδιάχυτον h.e. *diſſuſu facile*: ſiquidem dormienti attollitur, eminétque. αἰωρεῖ autem magis poëticum eſt, pro quo dicas oratione proſa, ἐπαίρει.

τεαῖς ῥιπαῖσι hoc eſt τοῖς σοῖς βέλεσι. Et hoc pro τοῖς σοῖς μέλεσι θελγόμενος. Porrò τεαῖς Dor. pro σαῖς. & ῥιπαῖσι pro ῥιπαῖς.

καὶ γὰρ βιατάς. Dor. pro βιατής & poët. pro βίαιος. *violentus*, qui in rebus agendis vtitur vi. Interdum in bonam partem accipitur pro *fortis, generoſus*, vt Olymp. Od. 9. νόον Πατρόκλου βιατάν. Sic & Pyth. 6. Ἀντίλοχος βιατάς. Per Martem metonymicè intelligito *viros bellicoſos*, qui Muſicæ ſuauitate capiuntur, qualis Achilles Homeri, qui rapta ſibi Briſeide, poſthabito prælio Muſica ſe oblectat. Porrò καὶ γὰρ cauſale non eſt hoc loco, ſed ſignificat, *quinetiam*, ſicuti Od. 1. Nem. ant. 3. καὶ γὰρ αὐτά.

τραχεῖαν ἐγχέων ἀκμάν. Hoc eſt δοράτων τραχεῖαν ἀκωκήν. Idque periphraſticè pro τὸν πόλεμον. Deinde ἰαίνει κώματι hoc eſt εὐφραίνει θέλγματι. vide Ol. Od. 2. antiſtr. ſimilem vſum verbi ἰαίνω in ἰανθεὶς ἀοιδαῖς.

κώματι. Hoc eſt θέλγματι τῆς κιθάρας. Κῶμα autem propriè eſt *marcor*, ſeu *veternus*, dictum quaſi κοίμημα per ectaſin, & ſyncopen à κῶ quod ſignificat κοιμῶ. Eſt κῶμα ὁ ἐκ τοῦ ὕπνου κάρος. Galenus initio comment 1. εἰς τὸ προρρητικὸν, ſcripſit ſe in libello περὶ κώματος multis teſtimonijs demonſtraſſe Hippocratem omnem καταφορὰν appellare κῶμα. Sunt qui vocem hanc à κωμάζειν deducant: quoniam οἱ κωμάζοντες in hunc morbum facilè incidunt, ob crapulam. Metaphoricè autem ſumitur pro magna voluptate, quæ ſic animos demulcet, vt in profundum ſomnum pertrahat, vt hoc loco accipiendum κῶμα pro voluptate profundum ſomnum conciliante.

κῆλα. Per ſyncopen dictum pro κηλήματα. Deducitur κήλημα à κηλέω *demulceo*. hîc expone κῆλα cum Schol. τὰ θελκτικὰ τῆς μουσικῆς πάθη; ſeu τὰ ὑπὸ τῆς μουσικῆς θέλ-

χματα. Porrò Homerus κῆλα vocauit τόξικα βέλη, in his τὸ δ' ἐπῴχετο κῆλα Θεοῖο. Et Euſtath. κῆλον interpretatur τὸ βέλος, & propriè τὸ τοῦ βέλους ἄξυλον *ipſum teli lignū* à nomine ξύλον verſo α in η. Quod cùm ita ſit, τροπικῶς & ἀλληγορικῶς accipi poteſt pro carminibus poëtarum, quæ telorum inſtar hominum & Deorum mentes penetrant, adeò vt eas doment, & ſuauitate delinitas detineant, vt hîc accipi videtur.

δαιμόνων. Hoc eſt τῶν Θεῶν. Aretius autem bonos ſpiritus, bonos-ue genios putat hîc intelligendos: quia de malis à contrario paulò pòſt loquitur, vt qui Muſicā auerſentur. Sed de Dijs in genere accipiendum putem. Nam vt ait Horat.

Carmine Dij ſuperi, placantur carmine manes.

Et vt teſtatur Ouid. de Orpheo neruos ad verba in inferis mouente vt Eurydicen impetraret,

Nec regia coniux,
Suſtinet oranti, nec qui regit ima negare:
Eurydicenq́ue vocant.

ἀμφί τε. Hoc eſt περί τε σοφίᾳ τοῦ Ἀπόλλωνος. Porrò Λατοΐδα. Dor. genit. pro Λατοΐδου. à Λατὼ quæ dicta eſt mater Apollinis. Μοισᾶν Dor. pro μουσῶν. Muſas βαθυκόλπους meritò appellat ob ſcientiarum profunditatem, & multiplicem difficultatem. Sic Thetin βαθύκολπον ob maris profunditatem Theocritus vocat 17. Idyll. Vocabulum hoc propriè repræſentat mammoſas illas mulieres, quę cùm vaſtas mammarum moles in ſinu prominentes habeant, ſinum profundum habent, ut alti montes profundas valles. Euſtath. ait barbaras mulieres ab Homero paſſim tali epitheto inſigniri.

παράφρασις.

Contrà verò quæcunque Iupiter in terra maríque odit, ac proinde quinis improbi, ſuaues Muſarum cantus oderunt & auerſantur, eorúmq; nulla delectatione recreantur: ſed potiùs ijs turbātur expauefacti. Qualis gigas ille cēticeps Typhœus, Deorū hoſtis, qui in horribili Tartaro proſtratus iacet, quē olim celebre factum flagitijs ipſius Typhoneum Ciliciæ antrū aluit: & qui nunc in Sicilia ſepultus eſt, & in littore Siculi maris quod Cumam alluit, villoſum pectus oneris mole oppreſſum habet, imò & ſub Aetna monte altiſſimo, perpetuiſque niuibus frigidiſſimo detinetur:

ἐπῳδ. κῶλ. ιε.

ὅσσα δὲ μὴ πεφίλακε
Ζεύς, ἀτύζονται βοὰν
Πιερίδων ἀΐοντα, (κετον.
γᾶν τε, καὶ πόντον κατ' ἀμαιμά-
ὅς τ' ἐν αἰνᾷ ταρτάρῳ κεῖ-
ται Θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατοντακάρανος, τόν
ποτε
Κιλίκιον θρέψε πολυώ-
νυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄ-
χθαι,
Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει
στέρνα λαχνάεντα· κίων
δ' οὐρανία συνέχει,
νιφόεσσ' Αἴτνα πανέτες
χιόνος ὀξείας τιθήνα.

μετάφρασις.

At quæ non amat Iupiter, turbantur quū vocem Pieridum audiunt, per terram atq́ue per mare vaſtū. Quiq́ue in horrēda Tartaro iacet Deorū hoſtis Typhœus centiceps, quem olim Ciliciū educauit multi nominis antrū. At nunc & littora quæ ſunt ſuper Cumas mare coërcentia, Siciliáque eius premit pectora hiſpida, columnaq́ue cæleſtis cohibet niuoſa Aetna per totum annum niuis acutæ nutrix.

ὅσσα δὲ μὴ. Commendationes ſuperiores Muſicę, ab eius natura fuerunt petitæ. Nunc aliam à contrario petitam proponit. Nimirum quòd ij qui Deo ſunt inuiſi ipſam auerſentur. Improbi autem illi ſunt quos Deus odit. Proinde improbi Muſicã auerſantur. Hæc ait vt ad audiendum parati ſint auditores q. d. ὅσα δὲ μήτε κατ' γῆν, μήτε κατ' θάλασσαν ἄπιερον φιλεῖ ὁ Ζεὺς, ἀποστρέφονται καὶ ταράττονται ὅταν ἀκούωσι τὴν ᾠδὴν τῶν μουσῶν. Porrò ὅσσα geminato σ: pro ὅσα. Enallage temporis notanda in πεφίληκε, quod eſt præteritum pro præſenti φιλεῖ.

ἀτύζονται. Poëticè pro ἀποστρέφονται. γᾶν. Dor. pro γῆν. De voce ἀμαιμάκετος vide Lexica. Interpretari poſſis hic ἀτύζεσθαι, ταράττεσθαι, θορυβεῖσθαι & ſimilia.

ὅς τ'. Exemplo Typhœi argumentum illud à contrario ſumptum confirmat. αἰνᾷ. Dor. pro αἰνῇ. Hic Schol. mutationem generis maſculini in fœmininum annotat. In plurali τὰ τάρταρα. in ſingulari ὁ τάρταρος dici ſolet. Qui Τυφὼς à Pindaro, Τυφωεὺς ab Homero vocatur. Additur epitheton ἑκατοντακάρανος pro ἑκατοντακάρηνος ex ἑκατὸν *centum*, & κάρα ſeu κάρηνον *caput*. Od. 4. Ol. dicitur ἑκατογκεφάλας: quem locum cum hoc confer. Capitum certus numerus Typhoni tribuitur pro incerto, πολυκέφαλος ergo ſonat illud epitheton. Θεῶν πολέμιος, quia γιγαντομαχίας fuit particeps, vide Horat. l. 3. Carm. Od. 4. Ouid. 5. Metam. τό Articulus præpoſit. pro ſubiunct. A patria Gigantem deſcribit, innuitque illum eſſe ex Cilicia oriundum. Antri antem Cilicij mentionem facit Mela l. 3. *Tertius*, inquit, *ſpecus eſt, quem Typhoneum vocant, ore anguſto, & multum (vt experti tradidere) preſſus, & ob id aſſidua nocte ſuffuſus, neque vnquam perſpici facilis. Sed quia nunc demiſſa in ſe confeſtim exanimat, natura fabuláque memorandus*. Pindarus antrum hoc πολυώνυμον. i. πολυθρύλλητον dicit propter Typhonem à quo propter inſignia eius facinora celebre redditum eſt.

νῦν γε μάν. A ſepultura Typhœum deſcribit. Sepultus eſt in Sicilia ſupra Cumam. Scribit autem Strabo vniuerſum tractum à Cumis in Siciliam vſque, Aetnámque & Liparenſes Inſulas, Puteolanum, Neapolitanum, & Baianum agrum, Pithecuſáſque inſulas, quaſdam profunditas, & in vnum coëuntes ſub ſe ſolitas habere cauernas, quæ in Græciam quoque porrigerẽtur, in quibus multa vis ineſſet ſulphuris. Idcirco quibuſdam temporibus cùm ſubterraneis ventis ſpirantibus, terræ motus in ijs locis frequentes fierent, & flammarum feruentiúmque aquarum profluuia, igniſque exhalationes, & cineres cum fauillis longiùs emitterentur, fabulati ſunt veteres Typhonem illum Aegypti tyrannum, perpetuo ſupplicio damnatum ſub ijs locis iacère: qui quoties moueretur, ignes & cineres eructaret, terráſque concuteret. Hæc autem non ſolùm de ſepulchro illius Gigantis dicuntur: ſed loci illius naturam denotant. De qua in ſequenti ſtropha.

ταί θ' ὄχθαι. *Littora* propriè interpretamur: quia maris Siculi Cumam alluentis habenda eſt ratio. Impropriè autem poëta mari ὄχθην tribuit: nam dicitur propriè de fluuio. αἰγιαλὸς verò de mari. Quanquam aliquando non tam ſtrictè iſtud obſeruatur. ἁλιερκέες ὄχθαι dicuntur quaſi τὴν ἁλὸς ἕρκος οὖσαι. καὶ τὴν ἅλα ὡς ἕρκει τινὶ κωλύουσι καὶ συνέχουσι. Etenim littora ſunt inſtar ſepti cuiuſdam à quo

mare, ne exundet, intra ſuum alueum continetur. Vide τάνδ' ἁλιερκέα Od.8.Ol. ſtropha.2.

Κύμας. Dor. pro Κύμης. Intellige Cumam illam quæ eſt Inſula Siciliæ oppoſita. Sex autem Cumæ numerantur apud authores, teſte Stephano. Prima Aeolis Heſiodi patria. Secunda quæ Phryconitis & Lesbos appellatur: tertia Italiæ: quarta Elidis: quinta Eubœæ: ſexta quæ Siciliæ adiacet: de qua hîc ſermo. Cæterùm alij non in Sicilia ſepultum Typhonē aiunt: ſed ſub Bœotiæ mōte iacêre dixerunt: alij in Phrygia: alij in Lydia. Omnium optimè ſentit Artemon hiſtoricus, quando montem omnem qui flammas exhalat, à Typhone incenſum dici putat: nam τύφειν eſt καίειν.

κίων δ' οὐρανία. Periphraſis Aetnæ, quæ columna cœleſtis vocatur, quòd ſit mons οὐρανομήκης. Deſcribitur ab altitudine, & niuium rigore. νιφόεσσα πάνετες. Hoc eſt κατὰ πᾶσαν τοῦ ἔτους ὥραν χιονιζομένη: quales multi montes, qui media etiam æſtate, & ſub feruentiſſimo ſole niuibus obruti manent. πάνετες aduerbium poëticum ſonans κατὰ πᾶν ἔτος. Ambiguum putat vtrum ad niuem hoc referri debeat Schol. an verò ad Typhonem, qui in æternum ibi detinendus fingitur. De niue intelligendum arguit verborum ſeries.

Αἴτνα. Dor. pro Αἴτνη. & τιθήνα. Dor. pro τιθήνη, hoc eſt τροφὸς, altrix. & ὀξεῖα χιὼν nuncupatur ob acre ipſius frigus: & quia qui niuem contrectant, quiddam ijs qui punguntur, ſimile ſentiunt.

παράφρασις.

Cuius ex penetralibus, imiſq; receſſibus, ignis inacceſſi & copioſi fontes puriſſimi ſcaturiunt, & eiectātur. Hinc eiuſdem ignis fluuij perennes interdiu quidem ardentis fumi vortices agglomerant: noctu verò rutila flamma liquefactorum ſaxorum fragmenta vehementi cum ſtrepitu in mare profundum deuoluit. Tum etiam ſerpens ille Typhon maximè horrendos eiectat ignis gurgites. Quare res eſt viſu portentoſa, & ex illis qui illac tranſeundo viderunt, auditu miranda,

στροφὴ β. κῶλ. ιβ.

τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλά-
του πυρὸς ἁγνόταται
ἐκ μυχῶν παγαί, ποταμοὶ
δ' ἁμέραισι μὲν προχέοντι ῥόον κα-
πνοῦ
αἴθων', ἀλλ' ἐν ὄρφναισι πέ-
τρας
φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βα-
θεῖ-
αν φέρει πόντου πλάκα σὺν πα-
τάγῳ.
κεῖνο δ' Ἀφαίστοιο κρουνοὺς ἑρ-
πετὸν
δεινοτάτους ἀναπέμ-
πει. τέρας μὲν θαυμάσιον προσ-
ιδέ-
σθαι, θαῦμα δὲ καὶ παρεόν-
των ἀκοῦσαι,

μετάφρασις.

cuius ex penetralibus eructantur inacceßi ignis purißimi fontes. Fluuij autem ignis interdiu quidem effundunt vorticem fumi ardentem: ſed noctu rutila flamma voluta ſaxa in profundam maris planitiem defert cum vehementi ſtrepitu. Illud autem Vulcani reptile gurgites valdè horrendos eiectat. Prodigium quidem admirabile viſu, miranda verò res & ijs qui audiunt ab illis qui tranſeunt,

τοῦ ἐρεύγονται. Digreſſio ad miracula montis Aetnæ. Primum quòd inde fontes ignis ſcaturiant copioſè. τοῦ Dor. pro ὧ pro ſubiunct. ἧς quod eſt iungendum cum ἐκ μυχῶν. In ἐρεύγονται notanda metaphora ſumpta à ventriculi ſubuerſione: quare dicitur pro ἀναδίδονται, ἀναφυσῶνται. vnde 5. *Metam. flammamq́ fero vomit ore Typhæus.*

ἀπλάτου. Hoc eſt vel πολλοῦ, ἀπείρου. vel ἀπροσίτου ſeu ἀπροσπελάστου, vel pro vtroque ſumitur. Nam inacceſſus eſt ignis, multúſque eo ex monte eructatur. De voce hac ἄπλατος & ἄπλητος vide Lexica.

ἁγνόταται παγαί. Fontes ſic appellantur ab effectu ignis qui eſt ἁγνιστικός: vel propter vim ſulphuris quæ ibi eſt. Nam ſulphure fiebant purgationes, vnde Homerus ὄφρα θεειώσω μέγαρον. *vt repurgem domum.* Porrò παγαὶ Dor. pro πηγαί. Fontes dicuntur propter ἀνάδοσιν τοῦ πυρός. Quia ignis Aetnæi eruptio fit furſum verſus: ſicuti accidit in fontibus.

ποταμοὶ δὲ. Obſerua hic αὔξησιν: ex illis fontibus, fiunt ignis fluuij: vnde interdiu fumus tantùm, noctu ſplendens ignis cernitur. Nam maior lux diei minorem ignis obſcurat. Dicit autem Hermogenes de Aetna ὅτι πυρὸς ῥύακας ἔχει *profluuia ignis habere.* Fortè autem καπνὸν pro igne ſumit Pindarus vt 1. Nem. ὕδωρ καπνῷ φέρειν ἀντίον.

ἁμέραισι Dor. & poët. pro ἡμέραις, & hoc pro καθ' ἡμέρας. προχέοντι Dor. pro comm. προχέουσι. ῥόον, hoc eſt δίνησιν καπνοῦ. Seruius in 1. Georg. Virg. *Aetna mons Siciliæ,* inquit, *non fumum, ſed flammarum egerit globos.*

ἐν ὄρφναισιν Dat. poët. pro ὄρφναις. Hoc eſt κατὰ νύκτας. Primo autem Geor. Virgil. ſaxa volui ab hoc monte aſſerit, & flammas egeri quum canit hunc in modum,

Vidimus vndantem ruptis fornacibus Aetnam
Flammarumq́ globos, liquefactaq́ voluere ſaxa.

Hac de re videte verſus qui extant Gellij lib. 17. c. 10.

φοίνισσα φλόξ. Hoc eſt ἐρυθρά. Fœmininum hoc fit vel à maſcul. φοίνιξ hoc eſt φοινίκεος: vt ab ἄναξ, ἄνασσα, vel à φοινίσσω *rubefacio*, vt ἄνασσα ab ἀνάσσω.

ἐς βαθεῖαν. Hoc eſt εἰσκυλίει τῇ παρακειμένῃ θαλάσσῃ. Metaphoricè πλάκα πόντου *maris æquor,* ſeu *planitiem,* appellat. Eſt πλὰξ *tabula* vel lapidea, vel ex alio metallo conflata.

κεῖνο. Pro ἐκεῖνο. Ἀφαίστοιο. Dor. & Ion. pro Ἡφαίστου hoc eſt πυρός: per ἑρπετὸν intellige τὸν Τυφῶνα. & κρουνοὺς à fluuijs tranſlatè dici puta: vt ſit hic ſenſus, ὁ δὲ Τυφὼν ἑρπετὸν ἀναδίδωσι κρουνοὺς πυρὸς δεινοτάτους: vnde, vt iam antè ex Ouidio dictum, *Flammam fero vomit ore Typhœus.* ἑρπετὸν dicitur fortè quia, vt ſcribit Strabo l. 16. quidam putarunt Typhonem non hominem fuiſſe, ſed ſerpentem. Cur autem ſerpentem eſſe exiſtimarint vide in Mythologia Natalis Comitis, vbi & plura de hac fabula collecta extant.

τέρας μὲν θαυμάσιον. Exclamatio in rem portentoſam oratione proſa dicas, θαυμαστὸν ἰδεῖν, καὶ ἀκούειν τῶν ἐν παρόδῳ ἰωρηκότων.

παράφρασις.

quo pacto monſtrum illud eſt illigatum imis radicibus, ſummíſque montis Aetnæ cacuminibus, quæ obſcura ſunt arborum denſitate: quóque pacto ſtratus lectus totum dorſum inclinatum lancinat & pungit. Vtinam tibi placeamus, tuáque beneuolentia fruamur Iupiter qui in hoc mõte coleris, Siculæ regionis fœcundæ parte frontis inſtar conſpicua. Cui quidem cognominem fecit vrbem vicinam Hiero, quum Catanẽ amplificatam, multíſque ædificijs recens decoratã nouo nomine Aetnam appellauit. Vnde præco, denuntians egregiam illius victoriam, quam curruli certamine in Pythijs eſt adeptus, eius mentionem fecit, & victorem ab ea Aetnæum cognomento pronunciauit.

ἀντιστρ. κῶλ. ιβ.

οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλ-
λοις δέδεται κορυφαῖς,
καὶ πέδῳ, στρωμνὰ δὲ χαράσ-
σοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον
κεντεῖ.
εἴη Ζεῦ, τὶν εἴη ἁνδάνειν,
ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο
γαί-
ας μέτωπον. τοῦ μὲν ἐπωνυ-
μίαν
κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανε πό-
λιν
γείτονα. Πυθιάδος
δ' ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνέειπέ νιν
ἀγ-
γέλλων Ἱέρωνος ὑπὲρ
καλλινίκου

μετάφρασις.

qualiter Aetna in nigrifrondibus ligatus eſt cacuminibus & ſolo, cubiléque vellicãs totum dorſum inclinatum pungit. Contingat Iupiter, contingat tibi placere, qui hunc regis montem, fertilis terræ frontem, cui cognominem inclytus conditor decorauit vrbem vicinam: Pythiadíſque in curriculo præco proclamauit ipſam, nuntium afferẽs ſuper egregij victoris

οἷον. Cohæret cum ſuperioribus, nec opus eſt vt οἷον iſtud pro τοῖον ſumatur, quod ſatis indicat ſeries textus, quãquam ita ſentit Aretius, & dicit οἷον eſſe pro τοῖον *tale*, vel *ſic* οὕτως. Ego potiùs pro ὅπως ſumo.

μελαμφύλλοις. Hoc eſt πολυδένδροις. Denſitas autem & multitudo arborum obſcuram reddit ſyluam. μελάμφυλλος, ὁ μέλανα φύλλα ἔχων, ab effectu dicitur hoc loco: nam virides ſunt frondes: ſed propter denſitatem nigrum reddunt, *hoc eſt*, obſcurum locum. Quidam putant cacumen Aetnæ montis nigrum appellari, ob fumum qui ex ſulphureis cauernis in ſummum verticem aſcendit. At prior ſententia eſt probabilior.

δέδεται κορυφαῖς. Quæritur quomodo dicat poëta eundem Typhonem vertici Aetnæ alligari ſimul, & ſub ea iacêre. Reſpondetur quia ab eius quidem dorſo Aetnæ ſolum tangitur, Aetna verò pectori eius impoſita eſt, quæ vinculi & funis inſtar medium ipſum coërcet.

στρωμνά. Dor. pro στρωμνή. Item χαράσσοισα pro χαράσσουσα hoc eſt ἐπιξύουσα, ἐπινύσσουσα. Item ποτικεκλιμένον habet Dor. ποτὶ pro πρὸς. Senſus autem hic eſt, τὸ δ' ὑποστρωμένον ἔδαφος κεντρῶδες νύσσει τὸ τοῦ Τυφῶνος νῶτον. Punctionis huius cauſa eſt impoſitum onus à quo premitur & grauatur.

εἴη Ζεῦ. Hactenus laudes citharæ, & digreſſionem ad Typhœi fabulam abſoluit. Iam verò ad Hieronis laudes tranſiturus, idonea inuocatione viam ſibi patefacit,

tefacit, qua ſenſim à prima parte de citharæ laudibus, ad ſecundam de Hieronis encomio ſe confert. Cæterùm poëta narratis Typhœi pœnis, quaſi metu perculſus à Ioue petit facultatem ipſi placendi, vtque beneuolentiam impertiat. τὶν ἀνδάνειν hoc eſt σοὶ ἀρέσκειν.

ὄρος. Intelligit τὴν Αἴτνην. εὐκάρποιο Ion. pro εὐκάρπου. & μέτωπον hoc eſt πρόσωπον. Duo hic declarantur, Iouem in Aetna fuiſſe cultum, & fertilem fuiſſe Siciliam. Metaphoricè verò ſumpta tranſlatione ab animantibus, montem illum, terræ frontem appellat: ſiue διὰ τὸ ἐπιφανὲς, ſiue διὰ τὸ ὕψος.

τοῦ μὲν. Hoc eſt οὗ μὲν ὄρους τὴν ὁμώνυμον πόλιν Αἴτνην ὁ ἔνδοξος οἰκιστὴς Ἱέρων ἐδόξασεν. Vrbem Catanen amplificauit Hieron, & à vicino monte Aetnam cognominauit. Vide quæ in titulum Odæ diximus.

ἐπωνυμίαν. Hanc vocem explicatam habes Epod. 4. Od. 10. Olymp. in ἐπωνυμίαν χάριν.

Πυθιάδος δ'. Laus Hieronis à Pythica victoria, in qua primum Aetnæus eſt à præcone proclamatus Hiero. q. d. κατὰ δὲ τὰ Πύθια ὁ κῆρυξ τὴν αὐτοῦ δι' ἅρματος νίκην ἀγγέλλων, αὐτὴν ὡς Ἱέρωνος οὖσαν ἀνεκήρυξε.

καλλινίκου. Conſtruendum cum præcedenti Ἱέρωνος. Hiero autem καλλίνικος appellatur, ὁ καλῆς νίκης τυχών. Sic & Od. Pyth. vndecima vſurpatur, τὰ μὲν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι. vide initio Od. 9. Olymp. alium huius vocis vſum.

παράφρασις.

Quemadmodum autem nauigantibus gratiſſimum eſt, quum primum mari ſeſe committunt, ventis frui ſecundis, vt citò tutóque ad optatam ſedem & ſtationem deferantur. Et ex læto ſuſceptæ nauigationis principio, ſpem fauſti reditus concipiunt. Sic etiam ego primum hunc Aetnæ nouæ vrbis ſucceſſum celebrans, quum eius conditor Pythicam victoriam reportauit, ex hoc fœlici principio ſpem fœlicis progreſſus concipiens, dico ipſam in poſterum etiam victorijs & coronis illuſtrem fore, & ſacris conuiuijs, vbi Muſicę melos vſurpatur, celebrem. Quod vt conſequi poſſit, ô Lycie, ô Deli rex, & qui Parnaſſi fontem Caſtaliū amas Apollo, regionem hanc viris fortibus, huius meæ precationis memor, inſtruere velis.

ἐπῳδ. κῶλ. ιε.

ἅρμασι. ναυσιφορήτοις
δ' ἀνδράσι πρῶτα χάρις
ἐς πλόον ἐρχομένοις, πομ-
παῖον ἐλθεῖν οὖρον. ἐοικότα
γὰρ
κἀν τελευτᾷ φερτέρου νόστου
τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν
φέρει,
λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοι-
σι, ἵπποισί τε κλυτὰν,
καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομα-
στάν.
Λύκιε, καὶ Δάλοιο ἀνάσσων
Φοῖβε, Παρνασοῦ τε κράναν
Κασταλίαν φιλέων,
ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ
τιθέμεν, εὔανδρόν τε χώραν.

μετάφρασις.

curribus. Viris autem qui manibus vehuntur, præcipuum gaudium nauigationum auſpicantibus deductorium venire ventum. Veriſimile enim eſt, & in fine meliorem reditum conſequuturos. Mea autem oratio his ſucceßibus gloriam affert, dicens; *in poſterum futuram eſſe coronis, & equis inclytam, & inter dulciſona conuiuia celebrē. Lyciè, Delique imperiū obtinens Phœbe, Parnaßique fontem Caſtalium amans, velis hæc animo mãdare, & bene inſtructam viris regionem.*

ναυσιφορήτοις. Hoc eſt *ὡς τοῖς διὰ νηὸς φερομένοις, καὶ πλόου ἀρχομένοις ἡδονὴ φέρει ὁ οὔριος ἄνεμος ἐπιπνεῦσαι ἐπειδὰν εἰκὸς τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀγαθῆς ἀρξάμενον, τοῦτον καὶ τέλους ἀγαθοῦ τεύξεσθαι. οὕτως ἐγὼ τὴν Αἴτνην ἐπὶ ταύτῃ φερούσῃ συντυχίᾳ ἐγκωμιάζων, λέγω ὅτι καὶ μετέπειτα γενήσεται νίκαις καὶ θαλίαις ἔνδοξος.* Elegans eſt hæc comparatio à nautis petita. Qua ſignificare vult poëta negocij præclarè inchoati præclarum eſſe finem: ita vt ſpem concipiat fore vt noua vrbs Aetna, cùm tam citò ex quo fuit condita, gloriam ſit adepta propter inſignem ſui conditoris victoriam, in poſterum etiam celebris reddi pergat, & fortuna proſpera vtatur. Huic ſententiæ reſpondet illa Sophoclis manifeſtior.

> *Ἔργου δὲ παντὸς ἥν τις ἄρχηται καλῶς,*
> *Καὶ τὰς τελευτὰς εἰκός ἐσθ' οὕτως ἔχειν.*

& hæc Plauti,

> *Atque adepol ferme vt quiſque rem accurat ſuam*
> *Sic ei procedit poſt principia.*

Attamen non ita ſemper accidit, vt experientia quiſque videt comprobatum. Nam læti initij triſtis finis, triſtis initij contra lætus finis obſeruatur quandoque. *ναυσιφόρητος*, dicitur poët. pro *ναυσὶ φερόμενος*.

πομπαῖον οὖρον. Ventus ſecundus *πομπαῖος* appellatur *ἀπὸ τοῦ πέμπειν*, quia nauigantes deducit quò volunt peruenire. Aliàs *πομπαῖος* eſt Mercurij cognomen, quòd animas deducat ad inferos.

ἐοικότα. Enallage numeri pro *ἐοικός*. & *κἠν*. pro *καὶ ἐν*. *τελευτᾷ* Dor. pro *τελευτῇ*.

ὁ δὲ λόγος Applicatio ſimilitudinis, vt antè in Græca proſa explicauimus, itē in paraphraſi. Porrò *συντυχία* hoc loco pro *εὐτυχία*. Aliàs eſt *μέσον* vocabulum, & caſum quemlibet ſignificat, tam bonum quàm malum, *ἐσσεσθαι* geminato *σ*. metri cauſa. *στεφάνοισι*, & *ἵπποισι*, addito in fine *ι*. dat. plur. *κλυτάν* Dor. pro comm. *κλυτὴν* & *ὀνομαστὰν* pro *ὀνομαστήν*. Appellat autem *θαλίας εὐφώνους* propter Muſicam in conuiuijs vſurpari delectationis cauſa ſolitam.

Λύκιε καὶ. Apoſtrophe ad Apollinem *κατ' εὐχήν*, in qua epithetorum congeries: Lycius, à Lyciæ regione: Deli rex, vnde Delius, quia ibi in lucem editus: Caſtalij fontis amans, quia ſacer illi Muſíſque iſte fons. *Δάλοιο* Ion. & Dor. pro *Δήλου*, & *Παρνασσοῦ* Dor. pro *Παρνασσοῦ*. *κράναν* Dor. pro *κρήνην*.

ἐθελήσαις. Hoc eſt *ἐθελήσαις ταῦτα ἃ εὔχομαι τῷ σῷ νόῳ πράττειν, καὶ τὴν χώραν εὔανδρον ἀποτελεῖν*. Ergo quoniam hanc ſpem futuræ fœlicitatis concepit, neque ſpei cōpos ſine numinis ope fieri poteſt, Apollinem inuocat, & rogat vt eius vrbis quam condidit Hiero ſit memor: fortéſque regionis reddat incolas, cùm ſine ea virtute ſperatam à poëta gloriam conſequi nullo pacto queant. *τεθμέν* Ion. & Dor. pro *τιθέναι* quod cum *νόῳ* eſt iungendum: & *ἀπὸ κοινοῦ* cum *εὔανδρόν τε χώραν*, repetendum.

παράφρασις.	*στροφὴ γ. κῶλ. ιβ.*	*μετάφρασις.*
Nam quicquid eſt animi	*ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶ-*	*A Dijs enim mol-*

tam corporis bonorum nobis ineſt, ſiue ſimus prudentes, ſiue robuſti, ſiue eloquentes, id nos mortales non à nobis habemus, ſed à Dijs immortalibus mero dono accipimus. Cæterùm cùm mediter Hieronis laudes, ſpero me hoc encomio nihil extra rē, nihil præter meritum eius dicturum: imò etiā quoſuis in eo prædicando æmulos carminis excellentia longè ſuperaturum. Atque vtinam vir ille perennem fœlicitatem, & perpetuam bonorum poſſeſſionem cōſequi, quinetiam temporis longinquitate grauiſſimum morbum obliuioni tradere poſſit.

σι βροτέαις ἀρεταῖς,
καὶ σοφοὶ, καὶ χερσὶ βια-
ταὶ, περίγλωσσοί τ' ἔφυν. ἄνδρα δ'
ἐγὼ κεῖνον
αἰνῆσαι μενοινῶν, ἔλπομαι
μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσεί τ'
ἀγῶ-
νος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων,
μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ' ἀν-
τίους.
εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλ-
βον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν
εὐ-
θύνοι, καμάτων δ' ἐπίλα-
σιν παράσχοι.

mina omnia mortalibus virtutibus, & prudentes, & manibus fortes, & linguis eximij naſcuntur. Virum autem ego illum laudare cogitans, ſpero me area cuſpide iaculum non tanquam extra certamen iacturum manu vibrantem: ſed vbi procul eiaculatus fuero, ſuperaturum aduerſarios. Vtinam enim vniuerſum tēpus fœlicitatem quidem, ita & diuitiarum donationem dirigat, laborum verò obliuionem præbeat.

ἐκ Θεῶν γὰρ. Rationem reddit cur ab Apolline petat, vt regionem illam viris fortibus muniat. Quia nimirū diuino munere virtutum omne genus accipiunt mortales. Aurea ſententia, quæ illi Homericæ reſpondet.

Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε Θεὸς πολεμήϊα ἔργα.
Ἄλλῳ δ' ὀρχηστὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν.
Ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρυόπα Ζεὺς
Ἐσθλόν.

vnde apud eundem numini acceptam fert fortitudinem Vlyſſes:

Ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη,
Καὶ ῥηξήνορίην.

Et Callimach⁹ hymno in Ioue cū poëta noſtro cōſentire videtur, quū ita canit.

Αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδείομεν Ἡφαίστοιο,
Τευχηστὰς δ' Ἄρηος, ἐπακτῆρας δὲ χιτῶνος
Ἀρτέμιδος, Φοίβου δὲ λύρης εὖ εἰδότας οἴμους,
Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆας.

Pindarus autem præcipuas enumerat virtutes, Sapientiam, Fortitudinem, Eloquentiam. q. d. ἐκ Θεῶν γὰρ ταῖς ἀνθρωπίναις ἀρεταῖς πᾶσαι μηχαναὶ διαβαίνουσι, εἴτε σοφοί εἰσιν, εἴτε ἀνδρεῖοι, εἴτε λόγιοι.

ἄνδρα δ' ἐγὼ. Sic declaranda hæc. ἐγὼ δὲ τὸν Ἱέρωνα προθυμούμενος ἐγκωμιάσαι, ἐκεῖνον κατ' ἀξίαν αἰνέσειν ἐλπίζω. Quibus verbis huic encomio fidem facit, dum nihil præter Hieronis meritum à ſe dictum iri pollicetur. Suo autem more ἀλληγορικῶς loquitur de ſuis carminibus, vt iam antè occurrit.

μὴ χαλκοπάραον. Hyperbaton obſcuram reddit ſententiam, quam ſic perſpicuè conſtrues. μὴ ὡσεί τι χαλκοπάραον, &c. Vox χαλκοπάραος eſt poët. Dor. & Aeol. pro comm. poët. χαλκοπάρηος. Hæc verò Atticè facta à comm. χαλκοπάρειος mu-

tato ει in η. vt in βασιλεῖς, ῆς. aliáque id genus. Et hinc mutato η in α ſine ι ſubſcripto Dor. & Aeol. dicitur χαλκοπάραος q. d. χαλκᾶς παρειὰς ἔχων. Epitheton teli, nihil aliud ſignificans, quàm ære vtrinque munitum. Cuſpis autem ærea vel ferrea, geminas acies hinc inde genarum inſtar plerumque habet.

ἔξω ἀγῶνος. Hoc eſt *extra rem.* παλάμα. Dor. pro παλάμη. ῥίψαις partic. Aor. I. Aeol. pro ῥίψας.

ἀμεύσασθ᾽ ἀντίους. Hoc eſt παρελθεῖν τοὺς ἐναντίους ac proinde νικῆσαι. Cùm autem aduerſarium habuerit Bacchylidem in primis, ad hunc reſpicere videtur. Porrò ἀμεύομαι verbum eſt poët. quod ſignificat παρέρχομαι, νικῶ. Et me iudice deducitur ab ἀμείβομαι, quod aliquando ſignificat *tranſeo*, vt in hac Homerica phraſi, ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων. Cæteras etymologias, vt pote futiles omitto.

εἰ γὰρ. Hoc eſt εἴθε ὁ πᾶς χρόνος τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὸν πλοῦτον εἰς εὐθεῖαν ἀγάγοι. Repetita precatio qua bonorum durationem, & malorum obliuionem Hieroni precatur. Addit enim καμάτων ἐπίλασιν παράσχοι. Quibus videtur reſpicere ad morbum quo Hieron laborauerat. Ait enim authore Schol. alicubi Ariſtoteles in Geloorum rep. Gelonem Hieronis fratrem hydrope laboraſſe, ob eúmque è viuis exceſſiſſe: Hieronem autem in Syracuſanorum rep. dyſuria malè habuiſſe. ἐπίλασις. Dor. pro comm. ἐπίλησις h. e. λήθη, ἐπιλησμοσύνη, *obliuio*.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ιβ.	μετάφρασις.
Sanè in memoriam facilè reuocaret, quales pugnas quàm patienti, fortíque animo in bellis ſuſtinuerit, quando diuina ope adiutus Siculum regnum eſt adeptus, quale Græcorum nullus obtinet, quódque eius diuitias magnificentia dignitatis exornat. Tum temporis autem quum in militiam profectus eſt, ægrotabat quemadmodum Philoctetes quum ad expeditionem Troianam eſt pertractus: eíque neceſſitate adactus, tanquam amico adblanditus eſt magnus quidam vir, puta Anaxilaus qui minis eius à bello in Locros Italos parato eſt deterritus Dicunt autem Philoctecen cùm vlcere vexaretur in Lemno, inde ad Troianum bellum adductum fuiſſe, quum quęſitum iuerunt	ἦ κεν ἀμνάσειεν οἵαις ἐν πολέμοισι μάχαις τλάμονι ψυχᾷ παρέμειν', ἁνίχ' εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμὰν οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει, πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. νῦν γε μὰν τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων ἐστρατεύθη, σὺν δ' ἀνάγκᾳ μιν φίλον καί τις ἐὼν μεγαλά- νωρ ἔσανε. φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλκει τειρόμενον, μεταλλάσ- σοντας ἐλθεῖν	*Certè in memoriam reuocaret, quales in bellis pugnas toleranti animo ſuſtinuerit, quādo nacti ſunt Deorum auxiliis honorem, qualem nullus Græcorum decerpit, diuitiarum coronamentum ſuperbum. Nunc Philoctetæ morem ſequens in militiam profectus eſt: & ex neceſſitate* tanquā *amico etiam aliquis qui erat magna fortitudine præditus blanditus eſt. Aiunt autem ex Lemno cùm vlcere vexaretur inueſtigaturos veniſſe*

ἦκεν ἄν. A fortitudine bellica laudat Hieronē, qui pro Siciliæ regno obtinēdo

fortiter ſe geſſit. q. d. καὶ τάχα ἄν τις εἰς ὑπομονὴν ἀγάγοι ὁποίας ἐν τοῖς πολέμοις τῇ ἰσχυροτάτῃ ὑπομονητικῇ ψυχῇ μάχας ὑπέμεινεν, ὁπότε τὴν Σικελικὴν τυραννίδα ἐκτήσαντο σὺν θεοῖς, ὁποίαν οὐδεὶς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων δρέπεται, τοῦ πλούτου ὄντος στεφάνωμα τίμιον. Putat autem Schol. rationem hic haberi diſſidiorum quæ inter Gelonem & Hieronem fratres pro tyrannide interceſſerunt.

μνάσειεν. Dor. pro μνήσειεν. Itē πλάμονι pro τλήμονι. & ψυχᾷ pro ψυχῇ. Itē εὑρίσκοντο pro εὑρίσκοντο, τιμὰν pro τιμήν. Ἑλλάνων. pro Ἑλλήνων Porrò Schol. tradit Pindarum ſuó more τιμὰν dicere pro βασιλείαν. Et quum addit οὔτις, Hieronis regnum Græcis alijs anteponit.

νῦν γε μάν. Laus ab exemplo. q. d. ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος, Φιλοκτήτου τρόπον ἐστρατεύθη. Hieron autem propter vrinæ difficultatem ex vehiculo dimicans, aduerſarios profligauit.

σὺν δ' ἀνάγκᾳ. Hoc eſt ὑπ' ἀνάγκης δέ τις ὑπερήφανος, αὐτὸν ὅπως φίλον ἐκολάκευσε. Innuit autem teſte Schol. Anaxilaum Rheginorum regem, quem Locros Italos opprimere bello parantem, minis Hieron ab hoc cœpto deterruit. Alij hoc de Therone intelligunt, qui quanuis potens eſſet, Hieroni tamen blandiebatur. Porrò ἀνάγκᾳ Dor. pro ἀνάγκῃ. μεγαλάνωρ, Dor. & poët. pro μεγαλήνωρ. ἔσαινεν ſumit metaphoricè à canibus ſeu lupis, qui territi caudam remulcent, aut adulantes, agitant.

φαντὶ δέ. Dor. pro comm. φασί. Digreſſio in Philoctetæ hiſtoriam: in qua tantùm ea attingit, quæ ad comparationem inſtitutam faciunt. Vt enim Philoctetes vlcere malè affectus, ſic Hieron dyſuria, in militiam profectus eſt: & vt ille vicit, ſic & iſte. Conſulendi Sophocles & Euripid. qui hanc hiſtoriam tractant fuſè.

Λαμνόθεν Dor. pro Λημνόθεν hoc eſt ἀπὸ λήμνου. μεταλλάσσοντας Germinato σ. & Dor pro μεταλλήσοντας hoc eſt ἐπιζητήσοντας. Metaphora ſumpta ab ijs qui metalla quærunt. Poſt Λαμνόθεν ſupple ἵνα αὐτὸν ἀπάξωσιν vt eum abducerent. vel illud ſume pro Λημνόθι per antiptoſin, vt in noſtra paraphraſi. Porrò μεταλλάσσοντας vitioſè legitur pro μεταλλάσοντας per σ. ſimplex.

Παράφρασις.

Heroes diuini illum Pœantis filium inſignem ſagittarium, qui Troiam, vbi erat Priami regia, ſubuertit, & Græcorum diuturnæ ac laborioſæ obſidioni finem impoſuit. Nam etſi corpore eſſet inualido, erat tamen in fatis, vt non ſine ipſo, qui ſagittas Herculis habebat, Græci Ilium caperent. Quemadmo-

Στροφ. δ. κῶλ. ιε.

ἥρωας ἀντιθέους Ποίαντος υἱὸν τοξόταν,
ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρσεν, τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς·
ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων,
ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν.
οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι,

Μετάφρασις.

Heroas Dijs comparandos Poeantis filium ſagittarium, qui Priami vrbem euertit, & finiuit labores Græcis, inualido quidem corpore incedens, ſed fatale erat. Sic autem Hieroni Deus ſtabilitor ſit ſequenti

dum autem Philoctetæ Deus fuit recuperandæ ſanitatis author: ſic etiam velim vt diuino beneficio liberatus morbo Hieron, votorum omniũ fiat compos in poſterum. Cæterùm ô muſa obſequere mihi iubenti, vt apud Dinomenem decantes hoc encomium quod patri Hieroni pro curr ulis certaminis prẹmio cõtexo. Non enim id illi moleſtum fore puto, quandoquidem ingenuo filio debet eſſe iucunda patris victoria. Poſtea etiam ô muſa eidem Dinomenĩ Catanes inſtauratæ, Aetnæq; cognominatæ regi gratũ hymnum excogitemus:

ϗ προσέρποντα χρόνον, ὧν
ἔραται καιρὸν διδούς.
Μοῖσα καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι
πιθεό μοι ποινὰν τεθρίππων,
χάρμα δ' ἐκ ἀλλότριον νικαφορίᾳ πατέρος.
ἄγ' ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ
φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον.

tempore, eorum quæ optat facultatem opportunam tribuens. Muſa etiam apud Dinomenem ad canendum mihi obſequere, præmium quadrigarum. Gaudium enim non alienum à filio *victoria patris. Agedum poſtea Aetnæ regi gratum excogitemus hymnum:*

ἥρωας. Cohærent hæc cum ſuperioribus. Fatigati Græci diuturna obſidione, & ab Heleno vate mõniti non ſine ſagittis Herculis caſuram Troiam relictum in Lemno Philoctèten adduci curant, penes quem illæ erant. Ad ipſum autem miſerunt Vlyſſem, qui ipſum non apertè adoritur, ſed per ſubornatum Neoptolemum. Atque hi videntur illi eſſe heroes quos poëta intelligit.

Πριάμοιο Ion. pro Πριάμου. Priami vrbs περιφραστικῶς eſt Troia, vt in hoc Homeri verſu,

Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος.

πέρσεν negl. augm. pro ἔπερσεν. & τελεύτασεν pro ἐτελεύτασεν. Philoctetes autem Paridem occîdit.

ἀσθενεῖ. Hoc eſt ἀρρώστῳ μὲν σώματι βαδίζων, ἀλλ' ἐπέπρωτο οὕτως. Nempe erat in fatis, vt Herculis ſagittæ excidio Troiano intereſſent. Corpore autem fuit ſemper inualido. Quanquam enim à Machaone ſanatum fuit vlcus, claudus manſit Philoctetes: vt colligi poteſt ex Timoclis Comici verſu, qui apud Athenæum legitur,

Χωλός τις ἐστὶν, τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ.

οὕτω δ'. Precatur Hieroni fœlicem morbi exitum, qualem conſequutus eſt Philoctetes. q. d. οὕτως οὖν καὶ τῷ Ἱέρωνι, ὡς τῷ Φιλοκτήτῃ ὁ Θεὸς ὀρθωτὴρ ὑγιείας γένοιτο, εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, ὧν ἐπιθυμεῖ παρέχων εὐχέρειαν. Narrat autem ex Dionyſio Schol. Philoctetẽ Apollinei oraculi monitu lotum obdormiuiſſe, & Machaonem extirpata vlceris carne putrida, eiúſque ablutione vino facta, herbam quam à Chirone acceperat Aeſculapius inſperſiſſe, & hac medela heroẽm illum ſanitati reſtituiſſe. Sed alio medicamento ſanatum dicit Sophocles in Philoctete, Pauſanias in Arcadicis, Philoſtratus in imaginibus, Dictys lib. 2. nimirum rubrica, qualis eſt bolus Armena: vel rectiùs terra Lemnia, &

ſphragide.

Μοῖσα. Sermonem abrumpit ſubitò per apoſtrophen ad Muſam, quam hortatur ad canendum apud Dinomenem filium Hieronis. Hic Dinomenes fuit Hieronis filius ex filia Nicoclis Syracuſani, vt Philiſto & Timæo placet. Nam ex Anaxilai filia, & Theronis conſobrina, quam primam vxorem duxit, nullos ſuſcepit liberos. Dinomenes etiam eſt appellatus Hieronis pater. μίσθω Ion. pro μίσθου. ποιναὶ Dor. pro ποινὴ hoc eſt *ἀντίτιμον, premium*: vti & Nem. Ode prima ἡσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν dixit.

χάρμα δ' Ratio cur apud Dinomenem velit Hieronis patris victoriam canere: quoniam filius ingenuus, paternis gaudet ſucceſſibus. Nec immeritò, ſiquidem teſte Syneſio

Τέκνοις αἰδέσιμον καύχημα πατρὸς ἔπαινος.

Porrò patris boni viciſſim eſt filij virtute lætari. Nam vt δόξα ἀνθρώπων ἐκ τιμῆς πατρὸς αὐτῶν: ſic & τέκνων ἀρετὴ δόξα πατέρων. Proſa ſententiam hanc ita reddas. οὐ γὰρ ἀλλοτρία ἡδονὴ τῷ παιδὶ, ἡ τοῦ πατρὸς νίκη.

ἄγ' ἔπειτ'. Poſtquam poëta laudauit Hieronem ab εὐτυχίᾳ, & filium Dinomenem à ſtudio in patrem: ad alias eiuſdem Dinomenis laudes digreditur: quem Aetnę regem appellat: nam illam à ſe conditam Hiero dedit filio adminiſtrandam: eúmque ducem Aetnæorum conſtituit.

παράφρασις.

cui quidem pater Hiero vrbē illam diuina libertate donatā, & Laconicis legibus inſtitutam tradidit, collocatis in ea Gelois, Megarenſibus. & Syracuſijs, qui Dorienſium erant coloni. Neque enim aliam inſtituendæ reipub rationem ſequi potuiſſet: cùm illi Pamphyli & Heraclidarum poſteri, Laconicæ regionis incolæ Dorienſes, in ſtatutis ab Aegimio Pamphyli patre legibus permanere velint. Quas fortunati illi homines ex Pindo ad Peloponneſum & Laconiā occupandam profecti attulerunt, ibíque habitantes obſeruarūt: vbi Dioſcurorum, qui ex Amyclis natali ſolo ſedes in vicinum Argos tranſtulerunt, celeberrimi vicini euaſerunt, & armorum gloria floruerunt.

στροφὴ. δ. κῶλ. ιβ.

τῷ πόλιν κείναν θεοδμά-
τῳ σὺν ἐλευθερίᾳ,
Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων
ἐν νόμοις ἔκτισσε· θέλοντι δὲ
Παμφύλου,
καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγο-
νοι,
ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες,
αἰ-
εὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγι-
μιοῦ
Δωριεῖς. ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλ-
βιοι
Πινδόθεν ὀρνύμενοι,
λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βα-
θυδό-
ξοι γείτονες, ὧν κλέος
ἄν-
θησεν αἰχμᾶς.

μετάφρασις.

cui vrbem illam cum diuinitus fundata libertate, Dorica libra in legibus Hiero condidit. Volunt autem Pamphyli, atque etiam Heraclidarum poſteri, ſub præcipitijs Taygeti habitantes ſemper manere in legibus Aegimij Dorienſes. Obtinuerunt autem Amyclas fortunati ex Pindo proruentes, albis equis inſidentium Tyndaridarum celeberrimi vicini quorum haſta gloria floruit.

τῷ πόλιν. Hoc eſt φησὶ τὴν Κατάνην ἀνακτίσας, καὶ Αἴτνην μετονομάσας, τῷ ὑ Δεινομένει διοικεῖν ἔδωκεν ἐν νόμοις τῆς Δωρίδος δικαιοσύνης, σὺν θείᾳ ἐλευθερίᾳ. Commendat Aetneæ reipub. inſtitutionem, à libertate & iuſtitia: vt populum illum Laconico more liberum, boniſque legibus vtentem oſtendat bene adminiſtrari: ſiquidem nulla reſpublica præſtantiori politiæ formæ ſtetit.

θεοδμάτῳ. Dor. pro θεοδμήτῳ. vox hæc iam occurrit Od. 6. Olymp. σάθμας Dor. pro σάθμης. Metaphoricè ſumitur σάθμη libra: ſumpta tranſlatione à ponderibus. Nam vt apud mercatores iuſta pars in ſtatera ad pondus libratur: ſic apud iudices norma iuſtitiæ ſunt leges. Et cùm σάθμη dicatur etiam funiculus ille quem minio vel atramento imbuunt fabri ad lineam rectam ducendam, hinc quoque metaphoram ducere poſſumus ad legum in politia vſum.

Ὑλλίδος. Hoc eſt Δωρίδος: ab Hyllo Dorienſium celeberrimo: qui finitimis Italiæ incolis Dorienſibus imperauit. Verùm nonnulli leges Hyllidis, Lycurgi ſanctiones appellant. Hic enim fuit ab Hercule vndecimus, vt refert Ephorus. Hieron verò Geloos, Megarenſes, ac Syracuſios, qui generis erant Dorici, in Aetna collocauit; atque ita cohæret ſermo, cùm Dorienſes fuerint Aetnæi, eiſque leges Laconicas dederit *Hiero*. Porrò Hyllus à quo Dorica regio dicta eſt Hyllis, fuit, authore Suida, Herculis filius ex Melita Aegei fluminis filia. ἔκποσ gemin. σ. pro ἔκποσ.

θέλοντι. Dor. pro θέλουσι. Hoc eſt, θέλουσι δὲ οἱ ἀπὸ Παμφύλου Ἡρακλέους ἀπόγονοι Δωριεῖς, οἱ παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ταϋγέτου κατοικοῦντες, ἐμμένειν τοῖς Αἰγιμίου νόμοις. Pamphylus, cuius fratres fuerunt Dymas & Dorus ex eodem patre, Aegimij fuit filius. Ab his qui Spartam commigrarunt Pamphylis, Dymanis, & Doris Spartanæ gentes. Pamphyli autem & Heraclidarum nepotes ſunt Lacedæmonii. Nam Herculis poſteri, vt teſtatur Plutarchus in Lycurgo, Spartæ domini fuerunt, ibique habitarunt: vt innuit poëta, quum addit: ὄχθαις ὑπὸ Ταϋγέτου ναίοντες. Nam Taygetus eſt Laconiæ mons, Spartæ & Amyclis imminens. Aegimius Pamphyli pater ducentos annos vixit, author Anacreon.

Δωριεῖς. Sic Atticè ſcribitur cum ι. ſubſcipto pro Δωριεῖς Ion. verò Dor. & Aeol: ſcribes Δωριῆς ſublato ι ſubſcripto. Ἡρακλειδᾶν Dor. pro Ἡρακλειδῶν.

ἔσχον δ' Ἀμύκλας. Amyclæ Tyndari regia, & vrbs Laconiæ, in qua nati ſunt Caſtor & Pollux: ſed inde Argos ſe contulerunt, Lacedæmoni vicinum, vnde hoc loco Lacedæmonij dicuntur βαθύδοξοι γείτονες Τυνδαριδᾶν. Et ſynecdochicè Amyclas dixit pro tota regione Laconica, Τυνδαριδᾶν. Dor. pro Τυνδαριδῶν. Hi λευκόπωλοι finguntur: vnde Lucianus Dial. Apollinis & Mercurij, eſt, inquit, ἵππος ἑκατέρῳ λευκός.

Πινδόθεν ὀρνύμενοι. Dorienſes qui antea Pindum, vnam ex quatuor vrbibus Perrhebœæ incoluerunt, Dorida quæ eſt inter Oetam & Parnaſſum, venerunt, quæque ſex vrbes complectitur, Erineum, Cytinum, Bocum, Lilæum,

læum, Carpheam, Dryopem. Inde cum Heraclidis Lacedæmonem deſcenderunt. Tum autem ita ſedes ex Pindo mutarunt, quo tempore Peloponneſum, & Laconicam regionem Heraclidæ recuperarunt, ait Schol. Atque idcirco laudem illorum à ſtrenuitate addere videtur. Quanquam etiam poſtea ſuę virtutis alia ſpecimina ediderunt.

βαθύδοξοι hoc eſt ἐνδοξότατοι. Eſt autem βαθύδοξος poët. & Pindaricum vocabulum, hoc eſt βαθεῖαν, videlicet μεγίστην δόξαν ἔχων, ὁ ἐνδοξότατος *glorioſißimus*, *celeberrimus*. Nota autem eſt Lacedæmoniorum præſtantia, vnde apud omnes gentes magni fuerunt nominis. αἴθησιν neglecto augmento pro ᾤθησιν. & αἰχμᾶς Dor. pro αἰχμῆς. Poëtica eſt phraſis ὧν κλέος αἴθησιν αἰχμᾶς. pro οἱ ἀπὸ πολεμικῶν ἔργων ἔνδοξοι ἐγένοντο.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ιβ.	μετάφρασις.
O Iupiter effice quæſo vt cum populus Aetnæus, tum reges eius prope fluuium Amenam habitantes, huiuſmodi proſpera fortuna in perpetuum fruantur: & reipſa comprobent verum eſſe quod dicunt homines, ipſos libertatem ſeruare, legéſque Laconicas obſeruare. Quinetiam Siciliæ rex Hieron tua ope adiutus, filium Dinomenem mandatis paternis obnoxium regens, Aetnæámq; gentem honore cumulans, mutuæ pacis & concordiæ vinculis inter ſe obliget, quò tranquillitatem, præſtantiſſimum reip. bonum foueant. Tibi quoq; ſupplico Saturni fili, vt annuas Phœnicibus & Tyrrhenis bello non ita pridē vexatis, tranquilla in domo conſidere, intuitus cladem illam quam ante Cumas nauali prælio acceperunt:	Ζεῦ τέλει' αἰεὶ δὲ τοιαύ- ταν, Ἀμένα παρ' ὕδωρ αἶσαν, ἀστοῖς καὶ βασιλεῦ- σι, διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀν- θρώπων. σύν τοι τίν κεν ἁγητὴρ ἀ- νὴρ, υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος, δαμόν γε- ραίρων, τράποι σύμφωνον ἐς ἡσυ- χίαν. λίσσομαι, νεῦσον Κρονίων, ἅ- μερον ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοί- νιξ, ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ, ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν, τὰν πρὸ Κύμας,	*O Iupiter effice autem ſemper talem fortunam Amena ad aquam, ciuibus & regibus, vt diiudicent veram famam hominum. Tua ope dux, filióq; imperans, & populum decorans, conuertat concordem in tranquillitatem. Supplex oro, annue Saturnie, vt pacificam domum Phœnix, & Tyrrhenorum ſtrepitus obtineat, nauibus lachrymabilem cladem intuitus, ante Cumas* acceptam.

Ζεῦ τέλει. Precatur à Ioue vt rempub. illam Aetnæorum, libertate & iuſtitia Laconica fundatam ſtabiliat: ita vt apud homines illorum hæc laus & fama maneat, liberos & bene moratos eſſe Aetnæos: quales ipſorum maiores fuerunt Dorienſes & Lacedæmonij qui dicebant, μόνοι ἡμεῖς Ἑλλήνων ἐλεύθεροι εἶναι καὶ μὴ ὑπακούειν ἄλλοις ἐμάθομεν. Libertas autem tanti fuit ſemper momenti vt pro ea conſeruanda Lacedæmonij, Athenienſes, Romani, grauiu-

ter ſemper dimicarint: & optarit Marcus Tullius vt populum Romanum in libertate relinqueret. Hanc ſententiam ſic proſa efferas, Ἀλλ' ὦ Ζεῦ δίδου τοιαύτην εὐτυχίαν τοῖς ἀστοῖς, καὶ βασιλεῦσι ἀμφινεικοῦσι τὸν Ἀμένην ποταμὸν, ἥρωσι τοῖς Αἰτναίοις, ὥστε ἀποφαίνειν ἀληθῆ τὸν ἀνθρώπων λόγον, ὅτι ἐν ἐλευθερίᾳ εἰσὶ, καὶ εὐνομίᾳ.

Ἀμένᾳ Dor pro comm. Ἀμένῃ. Ἀμένης fluuius eſt Siciliæ prope Aetnam. Eſt autem Aetnæorum periphraſis Ἀμένα παρ' ὕδωρ ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσι.

σύν τοι τίν κεν. Hoc eſt σὺν σοὶ ὦ Ζεῦ, ὁ τῆς Σικελίας βασιλεὺς Ἱέρων, τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ Δεινομένει ἐπιτελλόμενος, εἰς ὁμόνοιαν εἰρηναίαν ἐνάγοι τοὺς Αἰτναίους. Quoniam ad firmum reipublicæ ſtatum maximè conducit ciuium concordia, ideo petit à Ioue poëta, vt Hieron ipſius ope ſic filium iuniorem inſtituat, vt ſuos ſubditos concordibus inter ſeſe animis vinciat: quò tranquillè in ciuitate viuant.

τίν. Dor. pro σοὶ. ἀγητήρ. Dor. pro ἡγητήρ, & δᾶμον pro δῆμον. Vnica Cratandri editio legit γέρων, aliæ γεραίρων, ita vt abundet ſyllaba.

λίσσομαι νεῦσον. Obliqua Hieronis commendatio, à recenti fortitudinis ſpecimine, aduerſus Tyrrhenos & Carthaginenſes. Nam precatur vt Tyrrheni in poſterum cladis ignominioſæ ante Cumam acceptæ memores domi quieſcant, Tyrrheni autem & Carthaginenſes qui Phœnicum fuerunt colonia, bellum aduerſus Cumæos geſſère, quibus funditus perituris opem tulit Hieron, eóſque nauali prælio debellatis hoſtibus ſeruauit.

ἅμερον. Dor. pro ἥμερον. κατ' οἶκον. Illud κατὰ per tmeſin eſt legendum, & cum ἔχῃ coniungendum: vnde ſic conſtruendus erit hic locus, ὄφρα ὁ φοῖνιξ καὶ ὁ Τυρσανῶν ἀλαλατὸς ἅμερον οἶκον κατέχῃ, ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας. Cùm autem Leonicerus hanc tmeſin non obſeruarit, κατ' οἶκον, *per ſingulas domos* expoſuit; & locum obſcuriorem reddidit. Petit igitur vt hoſtes Hieronis domi quietem colant, & ſic quietum relinquant Hieronem. Et illud ἰδὼν pro θεασάμενος ſumo, & ad Iouem refero.

ὁ φοῖνιξ, ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατός. Hæc ſume pro ὁ Φοῖνιξ, καὶ Τυρσηνῶν στρατὸς θόρυβει πρὸς Κυμαίους κινήσας. Doricum eſt Τυρσανῶν pro Τυρσηνῶν. Et ἀλαλατὸς Dor. pro ἀλαλητὸς poët. pro θόρυβος. Fit ab ἀλαλὴ & Dor. ἀλαλὰ qui eſt clamor quem efferre ſolent milites ante pugnam, ὁ στρατιωτικὸς ἀλαλαγμός. At ἀλάλητος proparoxytonum, eſt ἀνεκφώνητος *inenarrabilis*.

ναυσίστονον ὕβριν. Intellige τὴν διὰ ναυμαχίας ὕβριν. Fit ναυσίστονον à ναῦς & στένω *gemo*. τὰν Dor. pro τὴν & Κύμας pto Κύμης.

παράφρασις.	ἑπῳδ. κώλ. ιε.	μετάφρασις.
quando Hieron Syracuſanus tyrannus veloci claſſe militibus inſtructa ad Cumæorum, quos illi oppreſſuri videbantur, defenſionem,	οἷα Συρακουσίων ἀρχῷ δαμασθέντες πάθον ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν	*qualia à Syracuſanorum duce domiti paſſi ſunt velocibus à nauibus: qui ipſis in mare*

florentem iuuentutem in mare proiectam perdidit: & hanc Græciæ regionem à graui ſeruitute imminenti liberauit. Memorabiles ſanè ſunt clades, Perſarum ad Salaminem: ita vt mercedem in gratiam Athenienſium pro barbaris ibi profligatis, & liberata Gręcia, repoſcere liceret. Item Medorum ſagittariorum ad Platęas ante Cithęronem, adeò vt Lacones ob partam in iſtos victoriam meritò prædicarem. Sed res ab Hierone aliiſque eius fratribus Dinomenis filijs, ad Himeram præclarum Siciliæ fluuium aduerſus Pœnos geſtæ non ſunt minoris momenti: adeò vt meritò illos decorem hymno, quem præcipitatis in mare hoſtibus, pro tā inſigni fortitudinis ſpecimine iure ſibi acquiſiuerunt.

ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν,
Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας
δουλείας. αἱρέομαι
πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθηναίων χάριν,
μισθόν· ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέω τὰν
πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν,
ταῖσι Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι.
παρὰ δέ γε τὰν εὔυδρον ἀκτὰν
Ἱμέρα, παίδεσσιν ὕμνον
Δεινομένεος τελέσαις·
τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ,
πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.

proiecit ætate florentes iuuenes, *Græciam eripiens ex graui ſeruitute. Amplector à Salamine quidem Athenienſium gratiam, mercedem: apud Spartam autem dicam ante Citharonem* commiſſam *pugnam: in quibus Medi laborarunt curuorum arcuum geſtatores. At verò apud pulchrè aquoſam ripam Himera, filijs Dinomenis hymnum conficiens, quem adepti ſunt per virtutem, hoſtibus viris caſis.*

οἷα Συρακοσίων. Cohærent hęc cum ſuperioribus, q. d. ὁποῖα τῇ ναυμαχίᾳ ἔπαθον ὑπὸ τοῦ Ἱέρωνος Συρακοσίων ἄρχοντος καταπολεμηθέντες, ὅστις εἰς πόντον ῥιφθεῖσαν αὐτῶν ἡλικίαν ἀπώλεσε. Dixit πάθον neglecto augmento pro ἔπαθον. & βάλεθ' pro ἐβάλετο. ἁλικίαν Dor. pro ἡλικίαν hoc eſt τοὺς καθ' ἡλικίαν ὡραίους πολέμῳ. Ἡλικία eam peculiariter ætatem ſignificat, quę militiæ eſt idonea, & à 17. anno incipit: quę militaris à Liuio appellatur. Poſſumus etiam hîc ἡλικίαν exponere τοὺς ἐν ἡλικίᾳ *florenti ætate iuuenes.*

Ἑλλάδ' ἐξέλκων. Liberatis Cumæis qui Græciæ partem tantùm conſtituunt, ſynedochicè totam Græciam dicit liberatam. Hæc autem referunt ad Ephori hiſtoriam huiuſmodi, quam deſcribit Schol. Quum Xerxes expeditionem aduerſus Græciam pararet, legatos ad Carthaginenſes miſit, qui iuberent vt in Siciliam nauigantes illi, eas ſubuerterent naues quæ Græcis fauerent: ac deinde in Peloponneſum vela ſua dirigerent. Eodem tempore ab Athenienſibus ad Hieronem miſſi ſunt legati, efflagitantes vt Græcis opem ferret. Quibus obſequens Hieron & Gelon, ducentis nauibus inſtructis, duobus millibus equitum, decémque millibus peditum conſcriptis, Carthaginenſium claſſem in Siciliam irruentem profligarunt. Atque hac ratione non ſolùm Siculos, ſed etiam vniuerſam Græciam liberauit ab imminenti ſeruitute. De hoc bello obiter loquitur Nem. Od. 9. duodecade 6. De eodem vide Herodotum lib. 7.

αἱρέομαι. Amplificaturus victoriam Hieronis, hoc eius prælium cum duobus

alijs nobiliſſimis comparat. Primùm cum nauali illo quo Athenienſes Xerxem ad Salaminem fuderunt: de quo vide Herodotum l.7. Deinde cum illo Lacedæmoniorum ad Platæas prope Cithæronem: de quo vide Thucyd.l.2. vbi hoc cum Lacedæmonijs Medorum bellum ad Platæas elegãter deſcribit: horum cladem, illorum conſtantiam memorando. Cæterùm phraſim ſic declaro αἱρέομαι hoc eſt ἐπιθυμῶ παρὰ Σαλαμῖνος μισθὸν Ἀθηναίων χάριν, ὅτι ἐκεῖ κινδυνεύσαντες ἐνίκησαν τοὺς βαρβάρους. ἀείδω δὲ τὴν μάχην τῶν Σπαρτιατῶν, οἳ περὶ Κιθαιρῶνος περὶ πλαταιὰς πεζικὴν τοξοτῶν Μήδων δύναμιν ἀντεβέψαντο. ἀείδω καὶ τὴν μάχην τὴν παρὰ τὸν εὔυδρον Ἱμέρα ποταμοῦ ὄχθην νικήσασιν Δεινομένους παισὶν ὕμνον ποιῶν, ὅντινα τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῆς ἀρετῆς εἰκὸς αὐτοὺς δέχεσθαι. In his πὰρ. per apocopen pro παρὰ & Σπάρτα Dor. pro Σπάρτη. ταν μάχαν pro τὴν μάχην. ταῖσι artic. præpoſit. Ion. pro ταῖς & pro ſubiunct. αἷς. κάμοι pro ἔκαμον. ἀγκυλότοξοι, hoc eſt ἄγκυλα τόξα ἔχοντες & poët. pro τοξόται ſumendum.

Ἱμέρα. Himeras fluuius eſt Siciliæ ad quem dimicarunt Hiero aduerſus hoſtes Cumæorum: vbi cùm victoriam obtinuiſſet, Gelon in gratiam fratrum aureos tripodas Deo dicauit hac cum inſcriptione.

> Φημὶ Γέλων', Ἱέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον,
> Παῖδας Δεινομένευς τοὺς τρίποδας θέμεναι,
> Βάρβαρα νικήσαντας ἔθνη, πολλὴν δὲ παρασχεῖν
> Σύμμαχον Ἕλλησιν χεῖρ' ἐς ἐλευθερίην.

Quos verſus ſic reddo,

> *Hoſce Gelon, Hieróńque, Polyzelus, Thraſybulus*
> *Sacrarunt tripodas Dinomenis ſoboles,*
> *Gentem vbi barbaricam vicêre, & milite multo*
> *Quem dederant, Hellas libera facta ſedet.*

παίδεσσιν. Ion. pro παισὶ. Filij Dinomenis illi ſunt quatuor qui tetraſticho illo enumerantur. τελέοις Aeol. pro τελείας. τ. poët. pro ὄν. & ἀμφ' ἀρετᾷ hoc eſt περὶ τ ἀρετ.

παράφρασις.

Quorum quidem virtutem multis perſequi poſſem: verùm res quas geſſerunt, ſatius eſt paucis complecti, ad declinandam nimiæ laudis inuidiam. Etenim quiſquis res multas dicendo in pauca verba opportunè contrahit, in nullam hominum reprehenſionem incidit. Sed verborũ copia, & orationis prolixitas eſt faſtidioſa, celeréſque

στροφὴ ε. κῶλ. ιβ.

καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν
πείρατα συντανύσαις
ἐν βραχεῖ, μείων ἕπεται
μῶμος ἀνθρώπων. ἀπὸ γὰρ κόρος
ἀμβλυώνει
αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας.
ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν
βαρύ-
νει, μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλο-
τρίοις.

μετάφρασις.

Opportunè ſi loquaris multarũ rerum ſummas cõplicans in paucis, minor ſequitur reprehenſio hominum. Satietas enim continua hebetat celeres mentes. Ciuiúmque aures clam animum angunt, maximè ob bona aliena. Veruntamen

hominum mentes obtundit. Quanquam autem fama clarorum virorum animis ciuium plerumque eſt moleſta, quoniam alienis bonis facilè inuident, caue tamen rerum præclararum ſtudium negligas & omittas ô Hieron. Nam ſatius eſt vt tibi virtutis nomine inuideant, quàm vt ob vitia, comitéſque illorum calamitates tui miſereantur. Rerum autem præclararum has potiſſimum capeſſe. Subditos tuos iuſto rectarum legum gubernaculo rege. Veritatem in promiſſis ſectare.

ἀλλ᾽ ὅμως (κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθόνος)
μὴ παρίει καλά. νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν. ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.

(potior enim commiſeratione inuidia) ne prætermittas honeſta. Guberna iuſto clauo populum, veracémque ad incudem fabrica linguam.

καιρὸν εἰ φθέγξαιο. Hinc ducitur huius Odæ epilogus, initio breuitatem commendans. Ante καιρὸν ſubaud. κατά. & phraſim ſic redde εἰ τὰ καίρια τῶν πολλῶν λέγεις εἰς ἓν συντεμών, ἧττον ἀκολουθήσει μῶμος. Vides in dicendo primum opportunitatem, deinde breuitatem commendari. Et certè ante omnia χρὴ καιροῦ μέτρα εἰδέναι. σοφίης γὰρ οὗτος ὅρος. Dicendi autem tempora indicat Iſocrates, δύο καιροὺς ποιοῦ τοῦ λέγειν, ἢ περὶ ὧν οἶσθα σαφῶς, ἢ περὶ ὧν ἀναγκαῖον εἰπεῖν. Et monet Epictetus breuiter & opportunè loquendum: quum ait σιωπὴ τὰ πολλὰ ἔστω, ἢ λαλείσθω τὰ ἀναγκαῖα, καὶ δι᾽ ὀλίγων. σπανίως δέ ποτε καιροῦ καλοῦντος ἐπὶ τὸ λέγειν τι ἥξομεν.

μείων ἕπεται μῶμος. Similis phraſis στροφῇ β. 1. Od. Olymp. μείων γὰρ αἰτία: quem locum vide: vbi μείων pro οὐδεμία, & hîc pro οὐδείς. Si nihil in breui & tempeſtiuo ſermone ſit reprehenſione dignum, dictum erit ſapienter quod erat dicẽdum: vnde Sophocles

> Βραχεῖ λόγῳ δὲ πολλὰ περιέχεται σοφά.

& Eurip.

> Παῖδες, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
> Πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς.

ἀπὸ γὰρ κόρος. Tmeſis in ἀπὸ & ἀμβλυνει pro ἀπαμβλύνει. Ratio cur ſit paucis loquendum q. d. ἡ γὰρ μακρολογία καὶ πολυλογία, διηνεκοῦς κόρον φέρουσα ἀμβλύνει τὰς τῶν ἀκουόντων ταχείας διανοίας. Hinc illud Horatij in arte poët. præceptum,

> *Quicquid præcipias eſto breuis, vt citò dicta*
> *Percipiant animi dociles, teneantq́ fideles.*

Quare breuitate quid gratius?

> *Nemo ſilens placuit, multi breuitate loquendi.*

Contrà τὰ περισσὰ πανταχοῦ λυπηρ᾽ ἔφυ.

αἰανής. Hîc exponitur ἀΐδιος, αἰώνιος, διηνεκής, *perpetuus*. Et fit ab αἰεὶ pro ἀεὶ *ſemper*. Aliàs à nomine αἶα *terra*. Cuius color cùm ſit niger tum αἰανὴς propriè exponitur μέλας, σκοτεινός, *ater, obſcurus*. Poſtea metaphoricè θρηνώδης, *triſtis, lugubris, funeſtus*, vt & *ater* apud Latinos. Sic Pyth. 4. αἰανὲς κέντρον. Iſth. 1. λιμὸς αἰανὴς & 3. κόρος αἰανής. Sed hoc loco quominus αἰανὴς pro *moleſto* ſumatur, nihil mihi videtur obſtare.

ἀπάδις. Per ſyncopen pro ἀπάδιας. vt accuſat. plur. hic fit, ſicuti πόλιας in πόλις contrahitur. ἀπάδις, ιος. Hoc eſt ἐλπίσια, vt Aemilio Porto aſſentiar huiuſmodi etymon per coniecturam afferenti, fit ex ἀπὸ hoc eſt ἄπωθεν καὶ πόῤῥωθεν, & ἰδεῖν, q.d. προορᾶν τὰ πράγματα. Sicuti & προμηθίδις eundem ſequentes diximus dici quaſi προμαπίδις, ex πρὸ, ἀπὸ, ἰδεῖν. Ergo inflectetur ἀπάδις, ιος. euphoniæ cauſa, non ιδος. vti προμηθὶς, ιδος. Et in ſecunda ſyllaba fit mutatio τοῦ ι. in α. vt pro ἀπίδις dicatur ἀπάδις. Quod etymon cùm ſit παραδοξότερον, alius meliuſculum excogitet.

ἀστῶν δ'. Hoc eſt, ἡ δὲ, τῶν πολιτῶν ἀκοὴ κρυφίως λυπεῖ τὴν ψυχὴν τῶν συμπολιτῶν ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν ἀλλοτρίοις. Hinc quidam dixit Πολίτης μὲν πολίτῃ εὖ πράσσοντι φθονεῖ, καὶ ἔστι δυσμενὴς τῇ σιγῇ. Et certè teſte Platone, τοῖς διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος. Ideo Themiſtocles, cùm ſibi adhuc adoleſcenti nondum inuideri cognoſceret, nihildum præclari ſe geſſiſſe dicebat. Videtur autem poëta innuere Hieronem ſuorum ciuium inuidiæ fuiſſe obnoxium. Cuius nocumentis ne à recto uirtutis tramite depellatur, monet ſatius eſſe inuidiam quàm commiſerationem parere.

κρέσσων γάρ. In hanc ſententiam Palladas,

> Ὁ φθόνος οἰκτιρμοῦ κατὰ Πίνδαρον, ἐστὶν ἀμείνων.
> Οἱ βασκαινόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον.
> Τοὺς δὲ λίαν ἀτυχεῖς οἰκτείρομεν.

Et certè τυφλὸν ἠλέησεν ἰδών τις, ἐφθόνησε δὲ οὐδὲ εἷς.

μὴ παρίει καλά. Hoc monitu excitatur Hieron vt apud ſe dicat, quod apud Eurip. φθόνον οὐ σέβω, φθονεῖσθαι δὲ θέλοιμι ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς. Vno verbo monet Hieronem ne ad vitandam inuidiam, res præclaras non capeſſat. Et hoc conuenit cum Horatij ſententia,

> *Inuidiam placare paras virtute relicta?*
> *Contemnêre miſer.*

νώμα πηδαλίῳ. Hoc eſt, τοὺς ἀρχομένους δικαίῳ πηδαλίῳ κυβέρνα: vel τὴν πολιτείαν δικαίως διοίκει. Primũ præceptũ proponit vt iuſtus ſit. Nã in principe iuſtitia primum locum debet occupare. Vnde Alphonſus Aragonum rex, eos demum principes magni faciendos dicere ſolebat, qui iuſtitiam probè excolerent. Quia in quo fuerit, eius imperium omnes æquo animo ferunt, illiúſque moderationi ſeſe facilè ſubijciunt. Porrò νωμᾶν poëticum eſt vocabulum pro κυβερνᾶν, & obſeruanda metaphora ſumpta à re nautica, nam per clauum iuſtum, leges iuſtas intelligendas videmus, quibus reſp. vt nauis clauo dirigitur. στρατὸν pro δῆμον ſumit. vox militaris pro ciuili.

ἀψευδεῖ δέ. Secundum præceptum, vt ſit veridicus. Quod allegoricè monet, ſimpliciter dicas ἴσθι φιλαλήθης ſeu ἀληθολόγος. & vno verbo ἀληθεύε, ἄκμονα autẽ dixit τὸ στόμα. Hæc generoſi animi eſt virtus. ψεύδεσθαι ἀνελευθέρου, ἀλήθεια γενναῖον. ἐλευθέρου ἀνδρὸς τἀληθῆ λέγειν. Quæ virtus ſi quemuis decet, regi potiſſimum conuenit, qui iuſtus eſſe debet. Teſte autem Menandro Ἀλήθεια πάντων χρῆμα τιμιώτατον.

παράφρασις.

Nam ſiquid à te perperā leuitérque committeretur, magni momenti videretur: ſiquidem omne animi vitiū tanto conſpectius in ſe crimen habet quanto qui peccat maior habetur: ſicut tu qui numeroſo populo imperas: quem, ſubditóſque, multi teſtes fide digni circunſpiciunt. In primis verò generoſis inſiſtens moribus ſi bene apud homines audire amas, ne te pigeat ſumptus facere: ſed vt principē virum decet, vela liberalitatis expande, nec te inhoneſti lucri ſtudio decipi ſine. Quæ ſi diligenter obſeruaris, honeſta tui memoria nunquam morietur. Nam rerum bene geſtarum glorioſę laudes,

ἀντιστρ. κώλ. ιβ.

εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσ-
σει, μέγα τοι φέρεται
πὰρ σέθεν. πολλῶν ταμίας
ἐσσί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις
πιστοί.
εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμέ-
νων,
εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἁδεῖαν αἰ-
εὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπά-
ναις.
ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας
ἀνὴρ
ἱστίον ἀνεμόεν.
μὴ δολωθῇς ὦ φίλε κέρδεσιν
εὐτρα-
πέλοις. ὀπιθόμβροτον αὔ-
χημα δόξας,

μετάφρασις.

Si enim quicquam etiam leuis momenti abs te eruperit, magnum pondus obtinet. Multorum es diſpenſator: multi teſtes ſunt ambobus fide digni. At generoſis in moribus permanens, ſi amas famam dulcem ſemper audire, ne defatigeris nimium ſumptibus: ſed expande vt vir gubernator velum vētoſum. Ne decipiaris amicè lucris ſcurrilibus. Retrò mortales ſequens gloratio laudis,

εἴ τι καὶ. Deſideratur γὰρ. Nam hæc rationem continent, cur ſibi à vitijs cautiùs debeat temperare. Quia nimirum vel minimum Principis peccatum haberi ſolet pro maximo: ſiquidem peccati magnitudinem, peccantis magnitudine metiri vulgò conſueuimus. q. d. εἴ τι γὰρ καὶ εὐτελὲς περί σου λεχθῇ καὶ ὁρμήσῃ, τοῦτο μέγα δοκεῖ.

Omne animi vitium tanto conſpectius in ſe
Crimen habet, quanto qui peccat maior habetur.

παραιθύσσει. Hoc eſt ἐξορμᾶται, παρορμᾶται. Poëticè vſurpatur παραιθύσσω, ex παρὰ & αἰθύσσω, de quo vide vltimam annotationem 7. Ol. Odæ.

πολλῶν ταμίας. Alia ratio cur veri, iuſtíque ſtudioſus eſſę debeat: quia rex cùm ſit, & in altiſſimo theatro verſetur, à multis tęſtibus obſeruatur. ταμίας autem metaphoricè dicitur pro δεσπότης, βασιλεὺς, διοικητής. Nā regij eſt officij προμηθεῖσθαι τῶν ἀρχομένων inquit Baſilius, vt patrisfamilias domus, paſtoris pecudum: vt promi condi rerum ad victum neceſſariarum.

ἀμφοτέροις. Quidam exponunt, τῷ τε ἀληθεῖ, καὶ τῷ ψεύδει. Alij σοί τε καὶ τῷ υἱῷ: alij. σοὶ καὶ τοῖς ὑποτεταγμένοις. Hæc vltima ſententia mihi maximè probatur.

εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ. Hoc eſt ἐν εὐφυεῖ τρόπῳ. Tertiò monet vt liberalitatem exerceat: ob quam ſibi encomiaſtas ſit comparaturus. Et fortaſſe ſui cauſa hoc

dicit, vt aliquod munus ipſi extorqueat pro ſuo carmine. εὐανθὴς metaphoricè petitur à plantis egregijs. ὀργᾷ. Dor. pro ὀργῇ. Ὀργὴ pro *animo, animiq́ affectu* ſumitur paſſim à poëta. Nem. Od. 5. Iſthm. 2. παρμένων pro παραμένων.

γὰρ εἴπερ τι φιλεῖς. Hoc eſt εἰ δή τι φιλεῖς τὴν ἡδεῖαν τῶν ἐγκωμίων ἀκοὴν, vel εὖ δι' ἐγκωμίων ἀκούειν, μὴ πρὸς τὰς δαπάνας ἀπόκαμνε. Munificentia inter cæteras regum virtutes locum habere debet: vnde Cicero reges iuſtos, ſeueros, magnanimos, largos, beneficos, liberales eſſe debere pronuntiat. μὴ λίαν hoc eſt μηδαμῶς.

ἐξίει δὲ. Simile idoneum quo ad liberalitatem excitetur Hieron. Vela pandunt nautæ vt fœliciter nauigent: theſauros aperiunt reges vt laudentur. κυβερνάτας Dor. pro κυβερνήτης. Imperat. ἐξίει fit ab ἐξιέω, τὸ ἐξίημι, τὸ ἐκτείνω.

μὴ δολωθῇς. Quartum præceptum vt φιλοκέρδειαν fugiat: quæ omnium radix malorum eſt. Verbum δολόω poëticum eſt. & ſumitur pro ἀπατάω. Nec ſua caret emphaſi, quia lucro ſubeſt quædam pellacia, & dolus quo decipiuntur facilè hominum animi.

εὐτραπέλοις. Hoc eſt αἰσχροῖς. Etenim etſi εὐτράπελος apud Philoſophos pro *vrbano, faceto* ſumatur: quia tamen hæc venuſtas in turpitudinem quandoque degenerat, pro ſcurrili poſſumus ſumere, ac proinde pro turpi.

ὀπιθόμβροτον. Hoc eſt τὸ ὄπισθεν τοῖς βροτοῖς ἑπόμενον, i. μετὰ τὸν θάνατον ἐσόμενον καύχημα. δόξας. Dor. pro δόξης. Argumentum eſt à fine. Laus homini poſt mortem eſt vtilis, at non pecunia. Quare oportet vt Hieron ſit liberalis.

παράφρασις.

ſcriptis vel hiſtoricis vel poëticis mandantur, quibus vita defunctorum declarata poſteris innoteſcit. Sic illa Crœſi virtus cum comitate coniuncta, nunc etiam integra prædicatur, & noſtris auribus inſonat. Sed inſigniter odioſum eſt nomẽ Agrigẽtini illiꝰ tyrãni immaniſſimi, qui æneo tauro hoſpites crudeliter comburebat. Ita vt eum pueri nec cithara domi celebrare, nec ſuauibus ſermonibus immiſcere dignentur: adeò eſt indignus qui hominum in ore verſetur. Quare quiſquis ſtudio virtutis addictus rem proſperè geſſerit, præſtantiſſimũ nactus erit, & primum laborum præ-

ἐπῳδ. κῶλ. ιε.

οἷον ἀποιχομένων ἀν-
δρῶν δίαιταν μανύει
καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς.
οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρε-
τά.
τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυ-
τῆρα νηλέα νόον,
ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾶ
φάτις.
οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπω-
ρόφιαι κοινωνίαν
μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκον-
ται.
τὸ δὲ παθεῖν εὖ, πρῶτον ἀέ-
θλων.
εὖ δ' ἀκούειν δευτέρα μοῖ-
ρ'. ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ
ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ,

μετάφρασις.

ſola mortuorum virorum vitam indicat, & per proſæ ſcriptores, & per poëtas. Non interit Crœſi comis virtus. At tauro æneo combuſtorem animo immitem, odioſa tenet Phalarim vbique fama. Neque ipſum cithara domeſtica in conſortium ſuaue puerorũ ſermonibus admittũt. Cæterùm fortunam proſperam conſequi, præcipuum eſt præmiorum. Bene audire autẽ ſecunda fœlicitas. In

mium.

mium. Siquidem virtus optima ſibi eſt merces. Quòd ſi præterea apud bonos, imò apud quoſuis bene obſcriptorum commendationem audiat, ſecundam fœlicitatem obtinuerit. Quibus ambobus ſi ſimul fruatur, ſummum fœlicitatis gradũ, & fortunæ apicem illuſtriſſimum, ita vt vlterius promoueri non liceat, glorioſiſſimè attigerit.

στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

vtrumque autem vir qui inciderit, & obtinuerit, coronam ſummam accepit.

βίον ἀποιχομένων. Hoc eſt μόνον τῶν τεθνηκότων ἀνθρώπων τὸν βίον καταμηνύει τοῖς τε λογογράφοις καὶ ποιηταῖς. Docet vſum hiſtoricorum & poëtarum, qui hominum priſcorum memoriam ad nos tranſtulerunt. Quod & alijs in locis docet: vt Nem. 6. antiſtr. 2. Idémque apertè profitetur Horat. Od. 8. l. 4. Carm. & Theocrit. Idyll. Charit.

οὐ φθίνει. Exemplo præcedentem ſententiam confirmat. q. d. οὐδαμῶς φθείρεται ἡ τοῦ Κροίσου φιλοφρονητικὴ ἀρετή. Innuere vult virorum doctorum amatorem, & erga eos beneficum fuiſſe Crœſum: indéque factum vt laude non caruerit. Solonem inter cæteros, vnum ex ſeptem Græciæ ſapientibus, familiarem habuit.

τὸν δὲ ταύρῳ. Hoc eſt κατὰ δὲ τοὐναντίον Φάλαριν τὸν ἐν χαλκῷ βοΐ, κατακαύσαντα τοὺς ἀνθρώπους αἰσχρὰ φήμη ἔχει. ſeu κακῶς ἀκούει. Alterum exemplum à contrario. Improbos homines & virtutis oſores, vel obſcuros, vel infames manere docet. Nihil tauro illo Phalaridis notius. Vide Lucianum in Phalaridis defenſióne: & paſſim poëtas. καυτὴρ *combuſtor*. Pindaricum vocabulum quod in Lexicis non reperitur, niſi pro inſtrumento ad inurendum.

οὐδέ μιν. Proſa dicas, οὐδὲ αὐτὸν αἱ ὑποχείδιαι κιθάραι δέχονται εἰς κοινωνίαν ἡδεῖαν ταῖς τῶν παίδων ὁμιλίαις, καὶ τοῖς ὕμνοις παρὰ τοῖς συμποσίοις. Ergo vt abominabilem virum Phalarin in conuiuiorum cantilenis non celebrant, qui ad menſas Muſicam colunt, vt moris erat ſic παίζειν φίλαν ἀμφὶ τράπεζαν, vt prima Olymp. Oda vidimus.

ὑπωρόφιαι, Hoc eſt ἐπιχείδιαι. ὑπωρόφιος, h. e. ὑπὸ τῇ ὀροφῇ ὤν. proinde οἰκεῖος *domeſticus*. Porrò ante κοινωνίαν ſubaud. præpoſitio εἰς. & μαλθακὰν Dor. eſt pro μαλθακήν.

τὸ δὲ παθεῖν εὖ. Hoc eſt τὸ δ᾽ εὖ πράττειν, πρωτεύει, vel τὸ δ᾽ ἐπιτυχεῖν τοῦ ἄθλου, καὶ τοῦ ἀγῶνος. Concluſio eſt poſteriorum quæ dixit, quum Hieronem ad virtutũ regalium ſtudium hortatus eſt, quò laudem & encomia acciperet à viris doctis: & hoc ſymperaſmate oſtendit quanti ſit momenti gloria quam conſequuntur inſignes viri à poëtis vel hiſtoricis. Prima igitur fœlicitas conſiſtit in rebus bene gerendis: ſecunda in bona fama, & rerũ bene geſtarum laude. Quæ duo ſi vna concurrant, hominis beatitudinem perficiunt: vt & idem Pindarus effatur Iſthm. 5. εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούῃ, μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι, πάντ᾽ ἔχεις.

ὃς ἂν ἐγκύρσῃ. Hoc eſt ὃς ἂν ἐπιτύχῃ καὶ κρατήσῃ. Verbum ἐγκύρω eſt poët. pro ἐπιτυγχάνω, vel ἐπιτυγχαίνω. Hic eſt ſubiunct. ab Aor. ἐνέκυρσα per ſyncopen pro ἐνεκύρησα vel Aeol. à futuro Aeol. ἐγκύρσω pro ἐγκυρῶ.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΙΕΡΩΝΙ, ἅρματι.

ΕΙΔΟΣ Β.

EIDEM HIERONI, CVRRV victoriam adepto.

ODE II.

ARGVMENTVM.

TRia præſtat hoc encomio: primùm laudat Hieronem à victoria curruli. Deinde ad locum de Gratitudine digreditur. Tertiò monet ne aurem adulatoribus accommodet.

παράφρασις.

O Syracuſæ ciuitas ampliſſima, vrbs maxima ex quatuor vrbibus, Achradina, Neapoli, Epipolis, & Tyche conflata, quas ſubactas Archias in vnam redegit: Syracuſæ bellicoſis viris refertæ, diuinæ altrices virorũ equis ferróque gaudentium, ad vos fœcundis ex Thebis venio, vobíſque hoc carmẽ affero, quo laudes Hieronis prędico, quas meritus eſt, quandoquidem curruli certamine fœlix, ita quadrijugum currum terram concutientem agitauit, & direxit; vt victoria potitus ſit, & coronam adeptus, vnde Ortygiæ, vbi equos alit, ſplendidiſſima lux acceſſit, & longè

στροφὴ α. κῶλ. ιε.

Μεγαλοπόλιες ὦ Συρά-
κοσαι, βαθυπολέμου
τέμενος Ἄρεος, ἀνδρῶν
ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν
δαιμόνιαι τροφοί,
ὔμμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θη-
βᾶν
φέρων μέλος ἔρχομαι,
ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθο-
νος.
εὐάρματος Ἱέρων ἐν ᾇ κρα-
τέων,
τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρ-
τυγίαν στεφάνοις,
ποταμίας ἕδος Ἀρτέμι-
δος.
τᾶς οὐκ ἄτερ, κείνας ἀγαναῖσιν
ἐν

μετάφρασις.

O grandiurbes Syracuſæ bellicoſi delubrũ Martis, virorũ, equorúmque ferro gaudentium diuinæ alumnæ, vobis hoc fertilibus à Thebis afferens carmen venio, nuntium quadrigarum tellurẽ quatientium. In quibus Hieron curru fœlix victoria potiens, latè ſplendentibus redimiuit Ortygiam coronis, fluuialis ſedem Dianæ. Qua non ſine, illius placidis in manibus, variegatis habenis or-

lateque inclaruit ſedes, vbi poſitum eſt ſimulachrum fluuialis Dianæ: ſine cuius ope, eiusque etiam eſt equeſtris, equos variegatis habenis ornatos placidis manibus non domuit.

χερσὶ ποικιλανίοις ἐδάμασσε πώλους.

natos *equos domuit*.

τῷ αὐτῷ. Hoc epinicion inſcribitur Hieroni curru victoriam adepto: ſed veteres dubitarunt cuiuſmodi ex ludis reportata fuerit. Timæus in Thyſiaſteriis: Callimachus in Nemaicis: Ammonius & Calliſtratus in Olympijs: Dionyſius in Panathenaicis obtentā putauit: quod vt probabilius videatur, τῶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν legendū eſſe aſſerit, τῶν λιπαρᾶν ἀπ' Ἀθηνᾶν ſexto colo. Sed longè veriſimilius eſt victoriam quæ hic decantatur, fuiſſe Pythiacam, ſiquidem hoc ordine iſtud encomium collocatur, & vel priorem iterum, vel eiuſdem generis aliam à poëta celebrari.

μεγαλοπόλιες. Apoſtrophe ad Syracuſas à quibus exorditur, quia Siciliæ cuius rex erat Hieron, fuit vrbs clariſſima. Hanc condidiſſe fertur Archias Corinthius, & Achradinen, Neapolin, Epipolas, & Tychen ſubactas in vnam redegiſſe. Hinc μεγαλοπόλιες dicuntur Syracuſæ, quia vrbs erat ampliſſima, ſiquidem ex quatuor coniunctis in vnam erat redacta. Et hoc primum eſt Syracuſarum encomium. Secundum petitur à re militari, quum appellantur τέμενος Ἄρεος, qui βαθυπόλεμος hoc eſt μεγαλοπόλεμος appellatur. q. d. εἰς βαθὺ ὅστ' ἐστι μέγαν πόλεμον ἐρχόμενος: vel μέγαν πόλεμον ἐγείρων. Tertium à virorum præſtantia: quum τροφοὶ vocantur ἀνδρῶν ἵπποις τε σιδήρῳ χαιρόντων, hoc eſt *pedeſtrium & equeſtrium copiarum*: & addito epitheto δαιμόνιαι *diuinæ*, ſeu *fælices*, quia recens Pœni & Thyrreni à Gelone & Hierone nauali prælio ſuperati fuerant. σιδηροχαρμᾶν Dor. pro comm. σιδηροχαρμῶν, voce comp. ex σίδηρος & χαίρω. rectus ſingular. eſt σιδηροχάρμης. Porrò hactenus oſtendit quò mitteret ſuum carmen.

ὕμμιν. Nunc oſtendit vnde mittat carmen, ex Thebis nimirum quæ Pindari eſt patria. Thebas vocat λιπαρὰς, vel à ſoli fœcunditate, vel à loci claritudine propter Herculem & Bacchum qui Thebani fuerunt: imò & propter pleroſque alios viros clariſſimos inde oriundos. τᾶν λιπαρᾶν Θηβᾶν. Dor. pro comm. τῶν λιπαρῶν Θηβῶν.

φέρων μέλος. Iam & quid mittat oſtendit, Nimirum μέλος hoc eſt ᾠδήν. Cuius officium ſtatim addit: quando vocat hunc hymnum ἀγγελίαν τετραορίας, hoc eſt, nuntium quo non modò ſignificatur, ſed etiam laudatur victoria currulis regis Hieronis. τετραορία dicitur ἐλελίχθων, *terram concutiens* ab ἐλελίζω, quod vocabulum occurrit prima ſtropha primæ huius lib. Odæ & χθών. *terra*. vel ab ἐλελίζω, *quatio, concutio*.

εὐάρματος. Hoc eſt, ἐν ᾗ εὐτυχῶς ἅρματι κρατέων Ἱέρων κρατήσας διαυγέσι ἀνέδησε Ὀρτυγίαν στεφάνοις. Communicatio laudis. Etenim & victoriæ laus etiã quadantenus pertinet ad Ortygiam vbi alebantur regis equi. Ortygiam autem intelligit Siciliæ Cherſoneſum. Nam cùm hæc priùs eſſet inſula, cum Syracuſis poſtea eſt coniuncta. Porrò εὐάρματος dicitur ὁ ἀγαθὸν ἔχων ἅρμα: vel τῷ ἅρ-

ματι χρώμενος εὐτυχῶς. Ex εὖ & ἅρμα.

ποταμίας ἕδος. Commendatur Ortygia à tutelari eius Dea Diana. Scholion autem ποταμίας exponit Αλφειώας. Quia quidam dicunt Alpheum fluuium amaſſe Dianam, & eam vſque ad Ortygiam inſequutum ibi conſtitiſſe. Vnde Alpheoæ Dianæ templum ibi constructum. Fluuialem alij nominatā dicunt, quia ſimulachrū Dianæ apud Arethuſam fuit. Arethuſa autē excipit Alphei aquas. Non tantùm autem Αλφειώα cognominata fuit Diana, ſed & Αλφειαία Letrinæis in Elide, teſte Pauſan. El. poſt. & Dianæ Αλφειονίας ἢ Αλφειοίσας lucum ad Alphei oſtia fuiſſe, ſcribit Strab. l. 8.

τεῶς. Dor. pro σοῦ. & artic. præpoſit. pro ſubiunct. τῖς. κείνας Dor. pro ἐκείνης qui locus ſic eſt conſtruendus τεῶς ἄτερ, ἐν ἐδαίμασσι ἀγαναῖσιν ἐν χερσὶ κείνας πώλους ποικιλανίους. Victoriæ nunc adhibentur cauſæ adiuuantes, Diana, & Mercurius.

κείνας. Iungendum hoc vocabulum cum πώλοις: quoniam etiam equeſtris Diana putatur: de qua ſic Homerus referente Schol. Τὸν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἧκτο. Dixit ἀγαναῖσιν pro ἀγαναῖς. Illud poët. & Ion. hoc commune. ποικιλανίους Dor. & poët. pro ποικιληνίοις. Hoc eſt πεποικιλμένας ſeu ποικίλας ἡνίας ἔχοντας. ἐδαίμασσι. Geminato σ. pro ἐδαίμασι.

παράφρασις.

Etenim illa ſagittis venaticis gaudens virgo, & Mercurius certaminū præſes, manibus ambabus coruſcum & ſplendidum adhibet ornamentum, quando Neptunū longè lateque potenti imperio valentem, & tridente terram concutientem Deum inuocans, robuſtos equos vel ad bigas, vel ad quadrigas eorū currum trahentium habenis obedientes iungit. Cæterùm alij poëtæ alios reges dulciſono hymno proſequuntur, quod meritum virtutis præmium illis pendant. Et ſic quidem plerunque Cyprij poëtæ ſonoro carmine decorant regem ſuum Cinyram, quem propenſo animo dilexit aureis capillis inſignis Apollo,

ἀντιστρ. κῶλ. ιε.

ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρ-
θένος χερὶ διδύμᾳ,
ὅτ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς
αἰγλᾶντα τίθησι κόσμον,
ξεστὸν ὅταν δίφρον,
ἔν θ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζευ-
γνύῃ σθένος ἵππιον,
ὀρσοτρίαιναν, εὐρυβίαν καλέων
Θεόν.
ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος
ἀνὴρ
εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμ-
νον, ἄποιν' ἀρετᾶς.
κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύ-
ραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων,
τὸν ὁ
χρυσοχαίτας προφρόνως
ἐφίλασ' Ἀπόλλων,

μετάφρασις.

Nam ſagittis gaudēs virgo manu gemina, certaminūq́ præſes Mercurius, radiantem imponit ornatū, quādo politas ad bigas, & ad currus habenis obediētes iunxerit robur equinū, tridentis impulſorē, præpotentem inuocās Deū. Alijs autē aliquis alius vir cōfecit canorum regibus hymnum, præmia virtutis. Nam reſonant quidem circum Cinyrā ſæpe ſermones Cypriorū, quē auricomus propēsè dilexit Apollo,

ἐπὶ γὰρ. Hoc per tmeſin eſt capiendum, & ἐπὶ ſυναπτέον verbo τίθησι.

ἰοχέαιρα παρθένος dicitur Diana, quia perpetuam virginitatem ſeruauit: vel à monte Arcadiæ Parthenio. Et quia vt pote venatica Dea ſagittis gaudebat. ἰὸς *ſagittam*, & χαίρω *gaudeo* ſignificat. χερὶ διδύμᾳ hoc eſt ἀμφοτέραις χερσὶ.

Ἑρμᾶς Dor. pro Ἑρμῆς. ἐναγώνιος q.d. ὁ τῶν ἀγώνων ἐπιστάτης. Sic Aeſchylus illum compellat, vt refert Schol. Εναγώνιε Μαίας ϰ Διὸς Ἑρμᾶ.

αἰγλᾶντα. Hoc eſt λαμπρὸν. Accuſat. Dor. & poët. pro αἰγλήεντα. à nominat. αἰγλήεις: de quo vide Lexica: porrò αἰγλᾶντα κοσμὸν *victoriam* vocat.

ξεστὸν ὅταν. Hoc eſt ὅταν εἰς ξεστὸν δίφρον, καὶ ἅρματα χαλινοῖς πειθόμενα καταζεύγνυη σθένος ἵππιον, τὸν Ποσειδῶνα καλῶν. Hic duo notanda: & quando ſplendidum ornatum imponant Mercurius & Diana, nimirum quando currum inſtrui curat Hieron. Et quid ante certamen fecerit: nimirum vt Neptunum inuocauit.

ἐν. Præpoſitio pro εἰς. Vide rationem conſtruendi precedenti in annotatione. Porrò ἅρματα vocat πεισιχάλινα hoc eſt πειθόμενα τοῖς χαλινοῖς. Græca autem Scholi- τὰ σχοινία καὶ τὰ ζυγὰ *funes* & *iuga* dicunt intelligi. Sed longè probabilius eſt metonymicè ſumendam hanc vocem, & poëticè curribus tribui, quod equis eſt tribuendum: ſicuti apud Virgilium l. 1. Georg. verſu vltimo,

Fertur equis auriga, neque audit currus habenas.

Itaque χαλινὰ ſeu χαλινοὺς, quod eſt vſitatius, expone τὰς ἡνίας *habenas*, quibus equi currum trahentes reguntur, & aurigæ parere coguntur. Porrò σθένος ἵππιον equos ipſos intellige, eóſque robuſtos.

ὀρσοτρίαιναν. Per antonomaſiam ſic vocatur Ποσειδῶν. vide hanc vocem expoſitam Od. [illegible] Olymp. ſtr. 3. εὐρυβίαν vide Ol. Od. 6. ep. 3. idem εὐρυσθενὴς & εὐρυμέδων.

ἄλλοις δέ. Iam officij ſui rationem reddit. q.d. ἄλλος δὲ ποιητὴς ἄλλοις βασιλεῦσιν εὔαχον ὕμνον κατασκευάζει ἀμοιβὴν τῆς ἀρετῆς. vſque ad σὲ δ' ὦ. &c. ἐτέλεσσεν geminato σ. metri cauſa. εὐαχέα. Dor. pro εὐηχέα. Εὐηχὴς poëtica vox, q.d. ὁ εὖ ἠχῶν, vel ὁ καλὸν ἦχον ἔχων. Hoc eſt εὔηχος, εὔρυθμος. De voce ἄποινον vide Ep. 1. Od. 7. Ol.

κελαδέοντι. Dor. pro κελαδοῦσι. Probat ab exemplo Cypriorum, qui regem ſuum Cinyram carmine celebrant. q. d. οἱ τῶν Κυπρίων ὕμνοι περὶ τὸν Κινύραν τὸν βασιλέα ἠχοῦσι. φᾶμαι Dor. pro φῆμαι. hoc eſt ὕμνοι quibus fama extenditur. Cæterùm Cinyras Apollinis fuit & Paphiæ filius: vel vt alij volunt, Eurymedontis & Paphiæ, Cypriorum rex, & Veneris ſacerdos, adeò diues vt Cinyræ opes in prouerbium venerint. Huius etiam in Nemeis meminit.

τὸν pro ὅν. & χρυσοχαίτας. Dor. pro χρυσοχαίτης, hoc eſt χρυσᾶς ἔχων χαίτας. idem χρυσοκόμης Od. 6. Olymp. ἐφίλασε Dor. pro ἐφίλησε. Hunc amauit Apollo, non vt παιδικὸν, ſed vt qui Muſices cantu decoratus fuerit.

παράφρασις.

Sacerdotem Veneris, virum, non ſecus ac aries aliquis gregis dux, eximium, illius familiarem. Ac illi quidem ad huiuſmodi præconia laudum impelluntur, vt pro beneficijs acceptis gratiam referant, quæ à gratis animis ſtatim proficiſcitur. Te verò fili Dinomenis Hieron, ante ædes laudant Zephyriæ Locrenſes virgines, idque gratitudinis cauſa, quòd poſt fœlicem dubij belli euentum nunc intuentur ſecuritatem, cuius ipſis author fuiſti, quãdo miſſis ad Rheginorum regem Anaxilam, à quo obſidebantur, legatis, vt obſidionem ſoluerent obtinuiſti. Ac ſanè quod æquum eſt illæ fecerunt: quandoquidem gratitudinem ipſi Dij commendant: quorum iuſſu Ixion dum in celeri rota volutatur, monet homines vt parem gratiam referant: & beneficium beneficio rependant.

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ.

ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας·
ἄγει δὲ χάρις φίλων
ποίνιμος ἀντὶ ἔργων
ὀπιζομένα. σὲ δ᾽ ὦ Δεινομένειε
παῖ
Ζεφυρία πρὸ δόμων
Λοκρὶς παρθένος ἀπύει,
πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμα-
χάνων,
διὰ τεὰν δύναμιν δρακοῖσ᾽
ἀσφαλές.
Θεῶν δ᾽ ἐφετμαῖς
Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα
βροτοῖς λέγειν, ἐν πτερόεντι
τροχῷ
παντᾷ κυλινδόμενον,
τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοι-
βαῖς
ἐποιχομένους τίνε-
σθαι.

μετάφρασις.

ſacerdotem Veneris velut quendam *arietem*, gregis ducem. *Impellit autem* ad hoc faciendum *gratia beneuolis remuneratrix pro factis ſequens. Te verò ô Dinomenie fili, Zephyria ante ædes Locrenſis virgo reſonat, bellicos poſt labores immenſos, propter tuas vires intuens ſecuritatem. Deorum autem mandatis Ixionem aiunt hæc mortalibus dicere, dum in alata rota circumquaque voluatur, benefactorem placidis remunerationibus e[illegible]pientes ſoluere* gratiam.

ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας. Hoc colon cum ſuperioribus cohæret: in quo Cinyram à ſacerdotali dignitate laudat. Hunc Veneris Paphiæ templum per indigenas aduenáſque inclytum condidiſſe tradit Cornel. Tacit. 2. Annal.

κτίλον. Schol. exponit συντεθραμμένον, & συνήθη, & εἰθισμένον τῇ χειρί. *coalumnum, familiarem, manui aſſuetum*: quoniam κτιλεύεσθαι Pindarus vſurpat pro τιθασσεύεσθαι, in his, ἔνθα ποιμένες κτιλεύονται χάροπον, λεόντων τε. & κτίλον deducit παρὰ τὸ κτίσαι quod eſt θρέψαι, vnde ὀρεικτίτος ὗς à Pindaro dictus ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος inquit Schol. Apud Suidam, & apud Homerum κτίλος eſt ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριὸς à κίω τὸ πορεύομαι. Aliàs à κτῶ vnde κτίω. Et κτιλῶσαι, τὸ πραῧναι καὶ χειροήθη ποιῆσαι, παρὰ τὸ κτίλον. Apud Magnum Etymol. ἐκτιλωμένος exponitur συνήθης, ἐπεὶ ὁ κτίλος ὁ ἡγούμενος τῆς ποίμνης κριὸς συνήθης τῷ ποιμένι.

ἄγει δέ. Generalis gnome de Gratitudine, quæ videtur applicanda primùm Cinyræ, quem tam ſtudioſè Cyprij laudant, vt ſe gratos accepti beneficij præbeant, Deinde Hieroni quem Epizephyrij Locri celebrant ob ſecu-

ritatem cuius author ipſis fuit: quæ quomodo cohæreant docet paraphraſis. Hîc ποίνιμος dicitur ἀμοιβαῖος, ἀνταποδότης, ἀμοιβὴν ἀποτίνων. Eſtque Pindaricum vocabulum per ſyncopen formatum, tanquam à ποινήτιμος hoc eſt ἡ ποινὴν τίνων.

ὀπιζομένα. Dor. pro ὀπιζομένη, hoc eſt ἀκολουθοῦσα, ἑπομένη. Ab ὀπίζομαι quod interdum ſignificat ἕπομαι, ὄπιθε διώκω, vt hoc loco. Interdum τῶν μελλόντων ἐπιστροφὴν καὶ φροντίδα ἔχω, *rerum futurarum curam gero*. à nomine ὀπίς. ὀπίς. ἡ τοῦ μέλλοντος ἐπιστροφὴ καὶ φροντίς, *rei futuræ ſolicitudo & cura*.

σὲ δ' ὦ. Aliud exemplum Hieronis quem alij laudant: vt apud Cyprios benefactorem ſuum Cinyram: ſic apud Locros Epizephyrios Hieronem prædicant. Refert autem Schol. Hieronem Locros Epizephyrios de quibus ſuperiori lib. Od. 10. periculo magno liberaſſe. Nam cùm Anaxilas Rhegij tyrannus cum Cleophrone filio his bellum intuliſſet, miſſis legatis Hieron obſidionem ſoluere iuſſit, alioquin Rhegium ſe inuaſurum. Quod factum fuit. Λοκρὶς παρθένος. Enallage numeri, fieri autem potuit vt virgines hymnum aliquem in gratiam Hieronis canerent. De verbo ἀπύω dictum Od. 5. Olymp. παῖς Δεινομένειος periphraſis Hieronis, cuius pater fuit Dinomenes.

πολεμίων. Hoc eſt τῶν πολεμικῶν καμάτων ἐξ ἀπορος δοκεῖται ἀπαλλαγεῖσα, καὶ διὰ τὴν σὴν δύναμιν τὸ ἐλεύθερον βλέπουσα. Hîc ἀμαχάνων Dor. eſt pro ἀμηχάνων. & δρακοῖσα pro δρακεῖσα. & ἀσφαλὲς neutrum adiectiuum pro ſubſtantiuo ἀσφάλειαν.

Θεῶν δ' ἐφετμαῖς. Gratiam parem referendam eſſe docuit: nunc id faciendum etiam aſſerit, quia Deus idipſum iubet, ídque per Ixionem, qui quòd fuerit ingratus grauiſſimas dat pœnas, alióſque ſuo exemplo gratos fieri docet. Fabulam Ixionis vide 4. Metam. Ouid. ἐφετμαῖς Dat. Ion. & poët. φαντὶ Dor. pro φασί.

ἐν πτερόεντι. Hoc eſt ἐν ταχεῖ τροχῷ πανταχῇ δινούμενον. πετρόεις τροχὸς à Leonicero exponitur *petroſa rota*. vulgata verſio, *alata rota*, & à Scholiaſt. ταχὺς τροχός. Nullibi autem reperio vocabulum πτρόεις. Nec ſic puto legendum: quia non lapidea, ſed ferrea eſſe dicitur rota cui alligatus eſt Ixion. Ideóque legere mallem πτερόεις *alatus* hoc eſt ταχὺς *velox*, *celer*, vti interpretatur Scholiaſt. ſiquidem ea voluitur rota celeriter; & vt ait Tibull. lib. 1.

Illic Iunonem tentare Ixionis auſi
Voluuntur celeri noxia membra rota.

τὸν εὐεργέταν. Dor. pro εὐεργέτην. hanc gnomen ſic proſa efferas, τὸν εὐεργετήσαντα ἀντευεργετεῖν.

μετάφρασις.	στροφὴ. κῶλ. ιε.	μετάφρασις.
Suo autem periculo, imò damno perſpicuè didicit be-	ἔμαθε δὲ σαφές. εὐμενέσι γὰρ παρὰ Κρονίδαις	*Id autem planè didicit. Propitios enim*

nefactori eſſe viciſſim benefaciendum. Cùm enim per Iouis Saturni filij beneuolentiam & humanitatem, expiato eius homicidio, in conſortium Deorum eſſet admiſſus, & ſuaui illorum conuerſatione donatus, fœlicitatem illam non diu ſeruauit inoffenſam. Sed neſcio qua mentis inſania percitus, Iunonis, quæ ſolius Iouis coniugium iucundum eſt ſortita, amore flagrauit. Cui quòd ſtuprum obtuliſſet vir ille inſolens, damnum ingens accepit: & merita eáque graui pœna ſtatim eſt mulctatus. Atque hic quidem duorum ſcelerum fuit conſcius, reúſque, ob quæ labori illi ærumnoſo eſt addictus. Nam primus inter Græcos cognato ſanguine ſeſe contaminauit, quando Deioneum ſocerum pro data vxore munera acriùs efflagitantem, ad ſimulatum conuiuium inuitauit, ac ſi illa traditurus eſſet: attamen in foueam carbonariam, igni intus occultato, & tenuiſſimis trabibus ſuperius inſtratam miſerum doloſè detruſit.

γλυκὺν ἑλὼν βίοτον, μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον,
μαινομέναις φρασὶν
Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο, τὰν Διὸς εὐναὶ
λάχον πολυγαθέες.
ἀλλά νιν ὕβρις εἰς ἀυάταν
ὑπεράφανον
ὦρσε· τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνὴρ,
ἐξαίρετον ἕλε μόχθον. αἱ
δύο δ' ἀμπλακίαι
φερέπονοι τελέθοντι· τὸ μὲν
ἥρως ὅτι ἐμφύλιον αἷμα πρώ-
τιστος οὐκ ἄτερ τέχνας
ἐπέμιξε θνατοῖς

apud Saturni filios dulcem nactus vitam, longam non ſuſtinuit fœlicitatem, furioſa mente Iunonem quum deperijt, quam Iouis ſtrata ſortita ſunt multum iucunda: ſed eum petulantia in damnum inſolentem impulit. Et mox paſſus conſentanea vir ille, *exquiſitam ſuſtinuit ærumnam. Duæ autem culpa portatrices ſunt ærumnæ: vna, quòd heros cognatum ſanguinem primus non ſine fraude miſcuit inter homines.*

ἔμαθε δὲ σαφές. Hoc est ἔμαθε δὲ σαφῶς ὅτι δεῖ τὸν εὐεργέτην ἀντιμείβεσθαι. Eſt hîc amplificatio exempli, repetita narratione à beneficijs Iouis erga Ixionem.

εὐμενέσι γάρ. Hoc eſt παρὰ γὰρ τοῖς τοῦ Κρόνου παισὶν εὐμενῶς διατεθεῖσιν αὐτῷ, ἡδὺν βίον δεξάμενος καὶ ἐν θεοῖς διαγωγήν. Iupiter cædem quam Ixion perpetrarat occiſo ſocero, miſericordia commotus non ſolùm expiauit, ſed cœlo illum excepit, quòd flagitij valdè pœnituiſſet, & à ſecretis conſtituit. Pro qua liberalitate Iunoni Iouis coniugi ſtuprum inferre cônatus eſt.

μακρὸν ὄλβον. Schol. interpretatur ὑπεραίροντα τὴν αὐτοῦ φύσιν. *ſuperantem eius naturam.* Sed malim ſimpliciter exponere, οὐχ ὑπέμεινε διὰ μακροῦ χρόνου ὑπερογκον ὄλβον τοῦτον. Quia magna fœlicitas citò animum tumefecit. Itaque non diu in hac fortuna remanſit.

μαινομέναις φρασὶν. Quia nimius fuit ille amor, mentem turbauit. Sic apud Virgil.

Inſano Caſſandra incenſus amore,

legimus, & amor *inſanus*, dicitur quum in animum impotentem incidit. Imo inter inſaniæ ſpecies ponitur *Amor.*

τὰν. Dor. pro τήν. λάχον neglecto augmento pro ἔλαχον. πολυγαθέες. Dor. pro πολυγηθέες. Eſt autem poëticum vocabulum πολυγηθής. hoc eſt ὁ πολλὴν γηθοσύνην παρέχων. *qui multam lætitiam præbet*. Sic autem proſa loquaris, ἥτις τὴν Διὸς ἄλοχον.

ἀλλά νιν. Pœna ſequens ſcelus. Hîc ὕβριν dicit non ingratitudinis tãtùm ſcelus, ſed & ſtuprum quod Iunoni conatus eſt inferre. αὐάταν Dor. pro αὐάτην. & ἄτη Aeol. dicitur αὐάτη. Nam ἄτη per contractionem formatur ab ἀάτη, gemino αα Aeoles υ. interſerunt. Quod & inter duas vocales diuerſas obſeruare ſolent, vt ἀήρ, ἄως, dicunt αὐήρ, αὔως.

ὑπεράφανον. Dor. pro ὑπερήφανον. & exiſtimat Aemilius Portus iungendum eſſe cum αὐάταν & exponendum μεγίστην. vt *damnum ſuperbum*, nihil aliud ſit quàm *maximum*. Sed vulgata verſio refert ad νιν *ipſum*, nempe Ixionem, qui eò ſuperbiæ deuenit, vt Iunonem tentare auſus ſit.

ὦρσε, Aoriſt. ὦρσα formatur à futuro Aeol. ὄρσω, verb i ὄρω. τάχα hîc pro ταχέως. Nõ igitur à tergo ſequuta eſt pede pœna claudo: ſed inflicta eſt ſtatim. παθόντ' ἐοικότα hoc eſt τὰ δίκαια, καὶ τὰ τῷ ἁμαρτήματι ἁρμόζοντα. Sic Odyſſ. α. Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ. vbi ἐοικὼς ὄλεθρος *merita mors* dicitur.

ἐξαίρετον μόχθον. Hoc eſt, non modò ἐξηλλαγμένον *peregrinum*, *inuſitatum*: ſed & μέγαν, ὑπερβάλλοντα. Sicut & ἐξαίρετον γάθησεν dixit, *gauiſus eſt ſupra modum, vel vehementer*. Pyth. Od. 4.

αἱ δύο δ'. Hoc eſt, δύο δ' ἁμαρτίαι εἰσὶν αἱ τὴν τιμωρίαν ἐπιφέρουσαι. Enumeratio eſt flagitiorum Ixionis, quæ duo ſunt. Primum quòd ſocerum Deioneum occiderit, quod parricidium ei condonauerat Iupiter ſummopere pœnitenti. Secundum quòd in Deorum conſortium admiſſus, non meminerit nullam iniuriam benefactori inferendam, ſed ingratus Iunonem tentarit, τελέθοντι pro τελέθουσι. τελέθω poëticum pro εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. φερέπονοι dicuntur ἀμπλακίαι. quia τὸν πόνον φέρει hoc eſt τὰς τιμωρίας ἡ ἀμπλακία.

τὸ μέν. Hoc primum ſcelus Ixionis qui in ſuo populo primus homicidium commiſit, imò cognato ſanguine ſe contaminauit, quando ſocerum interemit: οὐκ ἄτερ τέχνας non ſine dolo. Nam cùm Deioneus munera ob acceptam vxorem ab Ixione flagitaret, acriúſque inſtaret, coactus Ixion inuitauit ſocerum tanquam ad conuiuium, & ad illa accipienda, quòd ſe æquitate mitigatum ſimularet. Sed hunc Ixion in foueam carbonariam, quam igne interius occultato tabulatis tenuiſſimis ſuperius inſtrauerat, detruſit. Et hæc τέχνη qua vſus eſt Ixion.

ἐμφύλιον. Hoc eſt, πρῶτος ἐμφύλιον φόνον ἐν τοῖς ἀνθρώποις εἰργάσατο οὐκ ἄνευ δόλου.

παράφρασις. ἀντιστρ. κῶλ. ιε. μετάφρασις.

Deinde Iunonem Iouis ... ὅτι τε μεγαλοκευθέεσ- ... Altera *quòd in magna*

vxorem ſtuprare conatus eſt in eius thalamis ampliſſimis, & magna penetralia habentibus: nulla illius magnitudinis, nulla ſuæ conditionis, ſed flagitioſæ tantùm cupiditatis habita ratione. Attamen metiri ſe quemque ſuo modulo ac pede verum eſt. Cæterùm non legitimi ſed perverſi concubitus, iſtum qui ad eos acceſſit, in repentinam calamitatem coniecerunt, poſtquam cum nube rem habuit, falſò Iunonem eſſe ratus, & neſciēs ſe illius dulce ſimulachrum amplecti. Nam illa nubes erat Iunoni cœleſti filiæ præſtantiſſimæ Saturni ſimillima, & Iouis arte ad illius ſpeciem exquiſitiſſimè effićta, vt ſic deceptum pulchritudine virū in perniciem cōijceret. Porrò Ixion rotam fecit quatuor habentem radios; quorum duobus manus, duobus pedes alligarentur,

ὅτι ἐν ποτε θαλάμοις
Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶ-
το. χρὴ δὲ καθ' αὑτὸν αἰ-
εὶ
παντὸς ὁρᾶν μέτρον.
εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακό-
τατ' ἀ-
θρόαν ἔβαλον ποτὶ
καὶ τὸν ἵκοντ', ἐπεὶ νεφέλᾳ πα-
ρελέξατο,
ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων ἄϊδρεις
ἀνήρ.
εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ
πρέπεν οὐρανιᾶν
θυγατέρι Κρόνου, ἅν τε δό-
λον
αὐτῷ θέσαν Ζηνὸς παλάμαι,
καλὸν
πῆμα. τὸν δὲ τετράκνα-
μον ἔπραξε δεσμόν,

penetralia habentibus thalamis vxorem Iouis tentauerat. Oportet autem vnumquemque ſecundum ſe ſemper cuiuſlibet rei conſiderare modulum. Concubitus autem perverſi in calamitatem ſubitam coniecerunt etiam hunc accedentem, poſtquam cum nube concubuit mendacium dulce conſectans inſcius vir: forma enim excellentiſſima par erat cœleſti filia Saturni, quam fraude ſtructam manus Iouis fecerant ei pulchram perniciem. Quadriradium autem vinculum fecit.

ὅτι τι. Secundum Ixionis flagitium, quòd Iunonem tentarit. μεγαλοκευθέεσσι poët. Dat. pro μεγαλοκευθέσι. μεγαλοκευθὴς poëtic. vocab. ὁ μεγάλα κεύθη, vel μεγάλους *κευθμῶνας ἔχων, qui magna penetralia, vel latibula habet.*

χρὴ δὲ καθ' αὑτόν. In proſa ſic dicas, χρὴ δὲ καθ' αὑτοῦ δύναμιν τὸ μέτρον σκοπεῖν, καὶ μὴ τῶν ὑπὲρ δύναμιν ὀρέγεσθαι. Gnome qua mediocritas & modeſtia commendatur. Quam ſic expono ex Horatio

Metiri ſe quemque ſuo modulo ac pede verum eſt.

Similem huic Pindari ſententiam Delphis à Chilone inſcriptam fuiſſe monet Schol.

εὐναὶ δὲ παράτροποι hoc eſt μοιχίδιοι, καὶ τοῦ δέοντος παρατετραμμέναι. Et ſic exponendum hoc vocabulum poëticum. ἐς κακότατα Dor. pro κακότητα hoc eſt δυστυχίαν, ἀθρόαν hoc eſt μεγίστην: quanquam Schol. refert à nonnullis legi ἀελπτον. & ποτὶ καὶ τὸν ἵκοντα puto per tmeſin accipiendum, pro καὶ τὸν ποθίκοντα hoc eſt προσερχόμενον. & ποτὶ Dor. eſt pro πρὸς, ἵκω, & Atticè ἥκω *venio*. Sententia qua monet thoros illicitos conſequentes pati pœnas, Ixionis exemplo.

ψεῦδος γλυκύ. Dulce mendacium, quia licèt falſo obiecto Ixion decipiebatur, tamen iucundus erat illius amplexus. ἄϊδρεις hoc eſt ἄπειρος. Compoſitum ex α priuante, & ἴδρεις ab εἴδω *ſcio*, vnde εἴδις, reiecto ε. ἴδις, interiecto ρ. ἴδρεις.

εἶδος γὰρ. Hoc eſt καὶ γὰρ κατὰ τὸ εἶδος ὁμοία ἦν τῇ ὑπεροχωτάτῃ Κρόνου θυγατρί. Hic πρέπεν Neglecto augm. pro ἔπρεπεν. Periphraſticè Iunonem dicit *cœleſtem Satur-*

ni filiam.

ἅν τε δόλον. Hoc eſt ἥντινα νεφέλην εἰς δόλον αὐτῷ θέσαν αἱ τοῦ Διὸς χεῖρες, ſeu τέχναι. Dolus erat in hac nube, quòd Iunoni eſſet ſimilis, Nubes verò καλὸν πῆμα vocatur, quòd Ixion putaret eſſe formoſam illam Iunonem quam deperibat: attamen hinc damnum conſequebatur, nimirum ſupplicium meritum: vide in Chil. Eraſm. parœmiam *de pulchro ligno vel ſtrangulari*: vbi hoc καλὸν πῆμα citatur.

✠ 5. Pœnas paratas Ixioni deſcribit. δεσμὸν τετράκναμον appellat rotam quatuor radios habentem, ſic ſtructam vt duobus radijs manus, duobus pedes alligarentur. τετράκναμος Dor. & poëticum vocab. eſt pro τετράκνημος, hoc eſt τέσσαρας κνήμας hoc eſt ῥάβδους ἔχων. Nam κνήμη eſt τροχοῦ ῥάβδος.

παράφρασις.

in proprium exitium. Itaque in compedes iſtos vnde euadere non poſſent irretita membra coniectus, hoe præceptum accepit vulgo ennunciandum, vt benefactori viciſſim benefacerent homines. Porrò ex hoc nefando concubitu nubes ſola ſolum vnicúmque peperit filium ſuperbum, à quo ita erant alienæ Gratiæ, vt neque apud homines, neque apud Deos in honore eſſet: quem nutrix Centaurum appellauit. Qui Centaurus poſtea ad Pelij montis radices cum Magneſiis equabus rem habuit, vnde prognatum eſt genus hippocentaurorum admirandum, qui vtriſque parentibus ſimiles erant, imáque parte matrem, ſuperna patrem referebant.

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ.

ἑὸν ὄλεθρον ὅγ'. ἐν δ' ἀφύκτοι-
σι γυιοπέδαις πεσὼν,
ταὶ πολύκοινον ἀνδέ-
ξατ' ἀγγελίαν. ἄνευ δ' οἱ Χαρίτων τέκε
γόνον ὑπερφίαλον
μόνα καὶ μόνον, οὔτ' ἐν ἀν-
δράσι γερασφόρον, οὔτ' ἐν Θεῶν νόμοις,
τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον, ὃς
ἵπποισι Μαγνη-
τίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Πα-
λίου σφυροῖς· ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς
θαυμαστὸς, ἀμφοτέροις
ὁμοῖοι τοκεῦσι· τὰ ματρόθεν μὲν
κάτω, τὰ δ' ὕπερθε πατρός.

μετάφρασις.

ſuum exitium. In compedes igitur membra irretientes, & effugium non habentes, prolapſus, multum communem accepit rumorem. Sine Gratijs autem ipſi peperit prolem ſuperbam, ſola & ſolam, neque inter homines honorē conſequentem, neq; in Deorum legibus, quā ea quæ aluerat appellauit Centaurum, qui cum equabus Magneſiis concubuit in Pelij vallibus. Nati ſunt igitur gens mirabilis, ābob⁹ ſimiles parētib⁹: quæ à matre erāt *infernè: at quæ supernè, patris.*

ἑὸν ὄλεθρον. Cohæret cum ſuperioribus: & rotæ vſus oſtenditur. Apparétque ex poëtæ verbis Ixionem ipſum eius fuiſſe fabricatorem.

ἐν δ'. Oſtendit vt piſcator ictus ſapit. Nam hoc ſupplicio addictus tandem agnoſcit errorem, & monet alios poſtquam accepit. ἀγγελίαν nimirum officium ſuo exemplo poſteros monendi, quod dixit antè, εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι. γυιοπέδη autem eſt δεσμὸς τὰ γυῖα πεδῶν.

ἄνευ δέ οἱ Χαρίτων. Abſoluta ſupplicij narratione, prolis mentionem facit:

quam dicitur Ixion ex nube ἄνευ χαρίτων ſuſcepiſſe : quod exponit Schol. vel ἄνευ συνουσίας : quia χαρίζεσθαι propriè ſignificat συνουσιάζειν: vt probat exemplis: vel γόνον ἄχαριν καὶ ἄγριον : quod melius putem : quia ſequitur eam prolem fuiſſe οὔτ' ἐν ἀνδράσι γερασφόρον, οὔτ' ἐν θεῶν νόμοις: *nec inter homines, nec inter Deos honorem accepiſſe.* Quam nubis prolem etiam appellat ὑπερφίαλον, ac proinde nec hominibus, nec Deo gratam, qui ſuperbos oderunt.

μόνα. Dor. pro comm. μόνη: & refertur ad νεφέλην. μόνον autem, ad γόνον. Neque enim talis ſoboles viſa vnquam eſt in rerum natura. Item ſola ſolum dicitur nubes peperiſſe Centaurum; vt opponatur multitudini Hippocentaurorum quos ex diuerſis equabus habuit Centaurus, cùm Ixion vnum ex vna nube centaurum habuerit. οὔτ' ἐν ἀνδράσι. hoc eſt οὔτε παρ' ἀνθρώποις, οὔτε παρὰ θεοῖς τιμῶν ἀπολαύοντα.

τόν. Artic. præpoſit. pro ſubiunct. ὄν. & ὀνύμαξε. Neglecto augm. metri cauſa. Item Aeol. & Dor. pro ὠνόμασε. Nam Aeoles ὀνυμάζω dicunt pro ὀνομάζω, & futurum Doricè effertur in ξω. Τρόφοισα pro τρέφουσα: ſic appellatur *nutrix* : & effertur Dor. & Aeol. pro τρέφουσα. Nam Dor. ου mutatur in οι. & Aeol. retrahitur accenſus in antepenultimam. De nomine, *Centaurus*, vide Euſtathium.

ὃς ἵπποισιν. Nubis filius ex Ixione dictus eſt Centaurus, quaſi κεντήσας τὴν αὔραν: hoc eſt τὴν ἀερίαν νεφέλην. Centauri progenies Hippocentauri fuerunt : nati ex concubitu Centauri cum equabus Magneſiç Thraciçę. Quę tanquam fabuloſa refutat Galenus lib. 3. de Vſu partium: quem locum conſule, vbi reperies pro Παλίου σφυροῖς, πολιοσφύροις q. d. *malleolos albos habentibus*. Porrò Doricum eſt Παλίου pro Πηλίου. Eſt mons Theſſaliæ Pelion.

ἐν δ' ἐγίνοντο. Per tmeſin pro ἐξεγίνοντο. Et quia στρατὸς nomen eſt collectiuum, ideo pluralem numerum verbi, ſingularis numerus nominis rectè recipit. Hippocentauri iſti διφυεῖς appellati fuère, quia vtriſque parentibus erant ſimiles.

παράφρασις.

Ex his quæ in Ixionem ingratum fecit Iupiter, vides quanta ſit Dei potentia, qui quæ vult perficit, qui volucrem aquilam auiū præſtantiſſimam aſſequitur : qui piſcium velociſſimum delphinē prętervehitur, qui faſtu turgidos homines ſubuertit, alios verò, nimirum modeſtos in gloriam immortalem, & decus æternū euehit. Cæterùm

στροφὴ γ. κῶλ. ιβ.

Θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσ-
σι τέκμαρ ἀνύεται.
Θεὸς ὃ καὶ πτερόεντ' αἰ-
ετὸν κίχε, καὶ θαλασσαῖ-
ον παραμείβεται
δελφῖνα· καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔ-
καμψε
βροτῶν. ἑτέροισι δὲ
κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'. ἐμὲ δὲ
χρεών

μετάφρασις.

Deus omnē pro votis exitū peragit: Deus, qui & alatam aquilam aſſequitur, & marinum prævertitur delphina : atque aliquem elatos animos habentiū mortaliū inflexit: alijs autē decus ſenij expers dedit. At me op⁹ eſt fugere morsū tri-

φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγο-
ρίαν.
εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐὼν τὰ πόλ-
λ' ἐν ἀμαχανίᾳ
ψογερὸν Ἀρχίλοχον, βαρυλό-
γοις ἔχθεσιν πιαινόμενον. τὸ
πλου-
τεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότ-
μου
σοφίας, ἄριστον.

ſtẽ maledicentiã. Vidi enim procul exiſtens ſæpe in anguſtijs conuiciatorem Archilochum dum maledicis odijs pinguefieret. At diuitias habere cum fœlicitate ſortis ſapientiæ, præſtantiſſimum.

cũ de benemerito bene ſit loquendum, vt de Cinyra Cyprij, & de Hierone Locri Epizephyrij loquuntur: non tamen non benefaciẽti eſt maledicendum. Atque hoc vitium apud te declinare velim, vt quo iniuſtè homines mordeãtur. Quod vt faciam monet me conuiciatoris Archilochi exẽplum, quem cùm pinguefaceret & delectaret odium maledicum, vidi ad triſtes anguſtias ſæpiſſime redactum. Itaque tuas laudes perſequar, dicámque diuitias cum fœlicitate & ſapientia coniunctas rem eſſe præſtantiſſimam.

Θεὸς ἅπαν. Hoc eſt Θεὸς ὅ,τι ἂν διανοηθείη, τοῦτο καὶ ἀνύει. Etenim ἐλπίδας hîc τὰς φρένας, ſeu διάνοιαν ſignificat: imò τὸ θέλημα. vt extollat diuinam potentiam, cui facile eſt quicquid vult. Cui gnomologiæ dedit occaſionem Ixion: ſiquidẽ Iupiter Nubem excogitatam nullo negocio Iunoni aſſimilauit, vide Eraſm. in Chil. Θεοὶ δέ τι πάντα δύνανται.

Θεὸς ὁ καὶ. Eandem diuinam potentiam eâdem occaſione extollit, quam nemo malus vllo modo deuitare poſſit: non ſecus ac Ixion, quem ſuperbum & ingratum ad inferos detruſit Iupiter. Quam ſententiam in Chiliad. Eraſmi inuenias titulo *Vltio malefacti*: in hoc adagium εὗρε Θεὸς τὸν ἀλιτρόν.

ὁ καὶ πτερόεντα. Hoc eſt ὃς καὶ τὸν πτηνὸν αἰετόν, τῶν ἰχθύων δελφῖνα ταχύτατον καταλαμβάνει, καὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς ὑψηλοφρονοῦντας ταπεινοῖ, τοὺς δὲ ταπεινοφρονοῦντας ὑψοῖ. Ac proinde eſt omnibus animantibus cœli, maris, & terræ potior. Dixit αἰετὸν metri cauſa pro ἀετόν. κίχε neglecto augm. pro ἔκιχε. à κίχω. & παραμείβεται hoc eſt παρέρχεται vt & Nem. 3. ἐμὸν πλόον παραμείβου, κῦδος ἀγέραον. hoc eſt *æternum decus*, vt loquitur Horat. Od. 25. l. 3. Carm. Alios igitur Deus extollit, alios deprimit, illos quidem bonos, hos verò malos.

ἐμὲ δὲ χρεών. Hoc eſt, ἐμὲ δὲ δεῖ φεύγειν τὴν κακαγορίαν. Correctio qua calumniæ crimen declinat: ne videatur exagitare conſulto Ixionem. Ait Schol. his verbis taxari Bacchylidem, qui ſoleret Pindarum apud Hieronem traducere. Propoſito ſibi exemplo Archilochi id ſe facere teſtatur. Nam illi malè ceſſit. κακαγορίαν Dor. pro κακηγορίαν. & pro ἀδινὸν nonnulli legunt ἄδικον. Sed hîc meo iudicio incipit ad Hieronem regredi, vt ex paraphraſi cognoſces.

εἶδον γάρ. Hoc eſt ἐγὼ γὰρ πόρρωθεν εἶδον τὸν λοίδορον Ἀρχίλοχον, ὅστις ἔχθεσι βαρυλόγοις ἐπιαίνετο καὶ ἔχαιρεν, πολλάκις ἐν ἀπορίᾳ καθεστῶτα. Hunc in locum malè ſentire videtur Aretius, qui ait bene ceſſiſſe Archilocho maledicendi ſtudium: quòd pauper cùm eſſet, obtrectationibus emerſit & ditatus eſt. Quod loci ſenſus erroris ſatis arguit. Fortè autem propter verbum πιαίνεσθαι ita expoſuit: ſed non animaduertit petitam è medio ſignificationem, & vulgò dici quempiam rebus malis pinguefieri, quum ijs delectatur perpetrandis.

τὸ πλουτεῖν. Hæc iam pertinent ad Hieronem, ad quem regreditur. q. d. τὸ δὲ πλούτου μετὰ σοφίας ἐπιτυγχάνειν, ἄριστον, καὶ εὐποτμότατός ἐστιν ὁ πλουτῶν καὶ σοφίας ἅμα τυγχάνων. *Optimum eſt diuitias cum ſapientia conſequi, iſq́ue eſt fœliciſſimus qui cum ſapientia diues eſt.*

παράφρασις.

Quales cùm habeas, pateátque omnibus te ſapientem eſſe, ſimúlque diuitem, libera mente præditus eas alijs benignè impertire potes ô rex, qui in ciuitates fortibus viris munitas, & præſtantibus muris cinctas imperiũ habes. Honore autem & diuitijs adeò inſignis es, vt nemo niſi qui ſtolida mente veritati aduerſatur, dicat regem vllũ ex ijs qui ante tua tempora regnarunt in Græcia, honoribus opibúſque maiorem te extitiſſe. Sed vt fortitudinem tuam celebrem, eſt quod in eximiam claſſem cõſcendam, qua ſtrenuè bellaſti contra eos qui bellum in Siciliam inuehebant. Certè tu iuuenili ętate grauia bella cum Gelone fratre ſuſtinuiſti, in quibus edidiſti tuæ fortitudinis ſpecimina, vnde aſſero te immenſam gloriam eſſe conſequutum,

ἀντιστρ. κῶλ. ιε.

τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις ἐλευ-
θέρᾳ φρενὶ πεπορεῖν
πρύτανι, κύριε πολλᾶν
μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν,
καὶ στρατοῦ. εἰ δέ τις,
ἤδη κτεάτεσσί τε, καὶ περὶ τι-
μᾷ
λέγει ἕτερόν τιν' ἀ-
ν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρ-
τερον,
χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κε-
νεά.
εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι
στόλον ἀμφ' ἀρετᾷ
κελαδέων. νεότατι μὲν ἀ-
ρήγει θράσος δεινῶν πολέμων, ὅ-
θεν
φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπεί-
ρονα δόξαν εὑρεῖν,

μετάφρασις.

Tu autem certò eas potes libera mẽte ſuppeditare, diſpenſator, domine multorum vicorum bene cinctorum muris, vt coronis, & numeroſæ gẽtis. Quòd ſiquis iam diuitijs & honore dicit alium quempiam in Græcis eorum qui antè fuerunt *extitiße ſuperiorem, obtuſa cum mente conflictatur futili. Conſcendam igitur amœnam claßem de virtute* Hieronis *ſonans. Iuuentuti quidem auxiliatur audacia circa grauia bella. Vnde dico te quoque immenſam gloriam nactum eße,*

τὺ δὲ σάφα. Alloquitur Hieronem. σὺ δὲ Ἱέρων σαφῶς σὺν τύχῃ πότμου σοφίας πλούτων δύνασαι πλοῦτον ἐλευθέρᾳ φρενὶ παρέχειν. Ad laudes igitur illius nunc redit, eúmque à diuitijs cum ſapientia coniunctis commendat, atque etiam tacitè ad liberalitatem incitat. τὺ Dor. pro σύ. ἔχεις hoc eſt δύνασαι.

πεπαρεῖν. Hoc mendosè legi puto, pro πεπορεῖν: ſiquidem Schol. exponit παρέχειν, πορίζειν, καὶ παρασκευάζειν. Nam ſi legas πεπαρεῖν, erit infin. Aor. 2. πέπαρον per reduplicationem Ionicam, pro ἔπαρον, à præſenti πείρω: vt à σπείρω formatur ἔσπαρον: at verbum πείρω non ſignificat πορίζω. Sed ſi reponas πεπορεῖν: erit infin. Aor. 2. ἔπορον & per reduplicationem Ionicam πέπορον. Hinc infin. πεπορεῖν à themate πόρω *præbeo*. Et certè facilis fuit lapſus in huiuſmodi mendum mutationis τοῦ ο. in α.

πρύτανι. Hoc eſt ἄρχων καὶ βασιλεῦ. Porrò laudat Hieronem à latitudine imperij. πολλᾶν Dor. pro πολλῶν. εὐστεφάνων hoc eſt εὐτειχέων. Nã ςέφανος metaphoricè dicitur murus quo cingitur ciuitas, vt Ol.8. antiſtr.2. ἐπὶ στέφανον τεῦξαι videbis pro τεῖχος ἐπιτεῦξαι. ἀγρατᾶν Dor. pro ἀγρατῶν. καὶ στρατοῦ, h.e. τοῦ λαοῦ: vt ſolet author hanc vocem paſſim vſurpare. Verùm ei nunc ſubeſt emphaſis, vt innuat fortem eſſe populum & militiæ peritum.

εἰ δέ τις. Hoc eſt εἰ δέ τις λέγει ἕτερόν τινα κατὰ τὴν Ἑλλάδα τῶν πρὸ τούτου γενέσθαι μείζονα πλούτῳ καὶ τιμῇ, ματαίᾳ φρενὶ μάχεται, καὶ ἀνόητός ἐστι. Quibus verbis amplificat laudem à potentia & diuitijs: quum aſſerit Hieronem nulli præcedentium Græciæ regum eſſe ſecundum poſſeſſionibus & honoribus. κτεάτεσσι Ion. & poët. pro κτέασι. τιμᾷ Dor. pro τιμῇ. χαύνᾳ Dor. pro χαύνῃ. De voce πρατὶς vide 2. Ol. κενεᾷ. à κενεὸς, εά, εόν. pro κενὸς, ή, όν. παλαιμονεῖν. poëticum pro παλαίειν.

εὐανθέα δ'. Hoc eſt, ἤδη ὁρμήσω αἰσθητῶς ἀνυμνῶν τὴν ἀρετὴν Ἱέρωνος. Laus eſt à peritia rei militaris. Dicit εὐανθέα στόλον ἀναβάσομαι alludens ad claſſem qua debellauit Phœnices qui Cumanos aggreſſi erant. ἀναβάσομαι. Dor. pro ἀναβήσομαι.

νεότατι. Dor. pro νεότητι. Laudem hanc à peritia rei militaris ab ætate amplificat, quòd iuuenis cùm eſſet, virtutis bellicæ ſpecimen edidit: quando in bellis Siciliæ illatis vnà cum Gelone fratre ſtrenuè ſe geſſit. θράσος in bonam partem ſumitur pro fortitudine animíque magnitudine.

ὅθεν. Hoc eſt, ἀπὸ τοῦ περὶ τοὺς πολέμους θρασύτητος: vel ἀπὸ τῶν πολέμων. φαμὶ Dor. pro φημί. Notatur conſequens virtutis, nempe gloria.

παράφρασις.

tum in equeſtribus, tum in pedeſtribus pugnis, quando inter tuos equites pedites que prælliabaris. Nec ſola, qualem iuuenes decet, fortitudine valuiſti: ſed & conſilio prudentiáque ſenili in bello claruiſti: quò fit vt mihi te laudandi ſuppetat anſa, nec in periculo reprehenſionis verſer, ac ſi non laudabilem virum immeritò laudarem. Salue ter Hieron. Hoc encomiaſticum carmen itinere marino ad te mitto, more Phœnicum mercatorum, qui merces lucri cauſa per mare vectant nauibus. Et vt Caſtoreum illud carmen ſaltationi accommodum, Aeolico rhythmo

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ.

τὰ μὲν ἐν ἱπποσόβαισιν ἄνδρεσ-
σι μαρνάμενον, τὰ δ' ἐν
πεζομάχαις. βουλαὶ
δὲ πρεσβύτεραι, ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔ-
πος
ποτὶ ἅπαντα λόγον
ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖ-
ρε. τόδε μὲν κατὰ φοίνισσαν ἐμπο-
λὰν
μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπε-
ται.
τὸ Καστόρειον
δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς
θέλων, ἄθρησον χάριν ἑπτακτύ-
που
φόρμιγγος ἀντόμενος.
γένοιο δ' οἷος ἐσσὶ, μαθών. καλός
τοι.

μετάφρασις.

partim quidem inter equites viros pugnantem, partim verò inter pedites. Conſilia autem tua *ſenilia, tutum mihi carmen ad omnem ſermonem, vt* te *laudem præbent. Salue: hoc quidem carmen more Phœnicia negociationis ſuper canum mare mittitur. Caſtoreum autem in Aeolicis fidibus ſi velis, conſidera gratiam ſeptiſona cithara conſequutus. Sis autem qualis es, vbi didiceris:*

πίθων παρὰ παισὶν αἰεὶ

Pulchram ſanè ſimiam apud pueros ſemper

compoſitum, quod ad te antehac miſi, approbatum ſuauiter excepiſti: ſic & iſtud excipe, conſiderans vt ad citharam ſeptem fidibus totidem diuerſos ſonos edentem concinnè eſt contextum. Cæterùm permane tibi ſimilis, nec bonos mores tuos adulatorum calumniis vitiatos immutes: hoc ſciens, nimirum ſimiam, etſi ſit deformis, pulchram tamen videri pueris: ſic & adulatores, etſi non ſint probi, probos tamen iis videri quibus blandiuntur.

τὰ μὲν. Per diſtributionem loquitur quum ait eum inter pedites, item inter equites pugnaſſe. ἱπποσόαισιν. Ion.& poët.datiu.pro ἱπποσόαις. à recto ſing. ἱπποσόας, vel ἱπποσόης poëticum vocabulum compoſitum ex *ἵππος equus* & σόος à σεύω τὸ ἐλαύνω, παρακινῶ, παρορμῶ.

πεζομάχαις. A recto ſingul. πεζομάχας. Dor. pro comm. πεζομάχης, vel πεζομάχος, πεζομαχῶν, ὁ τὴν πεζὴν μάχην μαχόμενος. *qui pedeſtre prælium committit.*

βουλαὶ δὲ. A fortitudine bellica priùs laudauit: nunc à conſilio ſenili. Etenim vis conſilij expers mole ruit ſua. Non ſolùm igitur fuit πολεμικὸς, ſed etiam εὔβουλος ætate iuuenili: neceſſe enim eſt vt qui bella proſperè geſſit, vnà cum fortitudine prudentiam miſcuerit. Sic autem declaranda hæc ſententia. αἱ δὲ σαὶ γνῶμαι οἷαι πρεσβύτου ἀνδρὸς ἐν τῇ νεότητι συνεταί, παρέχουσί μοι τὸ ἐγκωμιάζειν σε, μὴ κινδυνεύοντι ἐλέγχεσθαι ὑπό τινος, ὡς ἂν σε ἐπὶ ψεύδει ἐπαινοίην. Dixit ποτὶ Dor.pro πρὸς. & παρέχοντι Dor.pro παρέχουσι.

χαῖρε. Salutatio eſt qua accedentes & diſcedentes vtebantur veteres: huic loco bellè conueniens.

τόδε μὲν κατ'. Hoc eſt ὕμνον τόνδε σοι πέμπω ὑπὲρ θαλάσσης κατὰ τὴν φοίνισσαν ἐμπολήν. Tacitè ſignificat ſe hymnum hunc ſpe mercedis mittere. Nam Phœnices mari mercaturam exercebant lucri cauſa. Vnde notantur Phœnices vt παλιγκάπηλοι, qui primi docuêre carinis ferre cauis orbis commercia. De hac gẽte ſic Sophocles, ἐμπολὴν ἔθου καὶ πέρασον ὡς φοῖνιξ ἀνήρ. Et Comicus. Εὐθὺς φοῖνιξ γίγνομαι. τῇ μὲν δίδωμι χειρί, τῇ δὲ λαμβάνω. Et prouerbio notatur Σιδώνιος κάπηλος.

ὑπὲρ πολιᾶς. Commendatio carminis à longiori itinere: nam quo remotiori è regione mittitur, eo carius eſſe debet.

τὸ Καστόρειον. Hoc eſt τὸ καστόρειον μέλος ὑπορχηματικὸν τῷ Αἰολικῷ ῥυθμῷ συντεταγμένον. Rogat Hieronem vt quemadmodum ipſi arriſit carmen quod miſerat poëta nomine *caſtoreum*: ſic & iſtud ſuauiter excipiat. Cæterùm καστόρειον μέλος ὑπορχηματικὸν vocat, ad quod carmen armati ſaltabant: ab inuentore Caſtore ſic appellatum, vt volunt. Inuentionem ad Mineruam refert Epicharmus: ex quo Lacones morem retinuêre, vt ea cantione in bello vterentur: quæ ſaltatio & cantio πυῤῥίχη eſt dicta. Quidã Achilli eã tribuunt, qui primus ad Patrocli tumulũ ea ſit vſus: vel Pyrrho Achillis filio. Et quia fiebat ad rogũ, fortè à πυρὰ eſt dicta πυῤῥίχη. Sunt qui denominent à caſtore animante. Caſtorei illius carminis, de quo iam mentio, initium hoc fuiſſe monet Schol. Σιώπης ὅτι λέγω ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε.

Αἰολίδεσσι

Αἰολῖδεσσι. Datiuus Ion. & poët. pro Αἰολίσι. quod Schol. interpretatur Βοιωτίαις, quia Pindarus erat Thebanus & Bœotus: vel Aeolico rhythmo compoſitum, quia canebatur ad Lyram: inſignes autem citharœdi fuerunt Aeoles. vide Αἰολῇδι μολπᾷ prima Ol. Oda.

ἄθρησον. Hoc eſt θεώρησον καὶ δοκίμασον τὸ μέλος εἰ εὐρύθμως γέγραπται ὑποδεξάμενος διὰ τῆς ἑπταμίτου κιθάρας. Rogat vt carmen hoc ad lyram examinet: quò queat deprehendere, an quemadmodum caſtoreum illud, bene ſonet. ἑπτάκτυπος epitheton citharæ q.d. ἑπτὰ κτύπους ἐν τῷ κρούειν ἱεῖσα. Nam ἑπτάμιτος cùm ſit, *Obloquitur numeris ſeptem diſcrimina vocum*, vt verbis Virgil. vtar, Aen. 6.

γένοι' δ'. Commẽdato hactenus carmine, nunc admonet vt aurem nõ præbeat adulatoribus. q.d. διάμεινον τῷ ἐξ ἀρχῆς τρόπῳ ἴσος, καὶ μὴ μεταβληθῇς τῇ θεραπείᾳ ὑπὸ τῶν κολακευόντων σε, μαθὼν ὅτι ὁ πίθηκος οὐ καλὸς ὤν, ἀεὶ καλὸς παρὰ παισίν ἐστι, καὶ οὕτω τοῖς κολακευομένοις οἱ κολακεύοντες ἀγαθοὶ δοκοῦσιν, ἀγαθοὶ οὐκ ὄντες. Simijs comparat adulatores: nam vt illi omnium imitatores ſunt: ſic hi omnium ingenijs ſeſe accommodãt: & qui ſe ab illis decipi ſinunt, pueris ſimiles ſunt qui pulchrum à deformi non diſpeſcunt, nec hi veras laudes à falſis diſcernunt. hoc prouerbialiter ſumitur, vnde πίθων καλός: in adagijs Eraſmi. πίθων autem poëticum eſt pro πίθηκος. Plura de hac parœmia habet Scholiaſtes: ſed hæc quæ propono ſunt huic loco conſentanea, ac proinde ſufficiunt. Cæterùm ante καλός τοι ſubaud. ὅτι vt ſic conſtruas, μαθὼν ὅτι καλός τοι &c. vide paraphraſin.

παράφρασις.

Vides vt fœlix clarúſque fuit Rhadamanthus, quia iuſtitia & integritate illæſa & intemerata, non ſolùm à maledicorum reprehenſione immunem ſe tutatus eſt, ſed etiam in animo nõ eſt delectatus fraudulentis illis deceptionibus, quas arte ſua ſemper moliuntur calumniarum ſuſurratores. Sanè qui calumnias ſubloquuntur, vulpibus omnino ſunt ſimiles; támque doloſo valent ingenio vt malum inexpugnabile creent ambobus, nimirum ei quem calumniantur, dum eum clã accuſant, vt cauſam dicẽdi nõ ſit locus, & odio obruatur: & ei apud quem calumniam effutiunt, dum falſis opinionib9 ipſum imbuũt, iniuſtúmque in odium impellunt. Illi verò quanquam aliquid commodi ex accuſati incommodo aucupantur, quid tamen lucri faciunt? Nihil omninò. Quod in illis expertus ſum qui mihi apud te maledicũt. Hi quidem more vulpeculæ clam inſidiantur calumnijs, vt meam famam deturpent: at nihil

Στροφὴ δ'. κῶλ. ιε.

καλός. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ
πέπραγεν, ὅτι φρενῶν [beatus.]
ἔλαχε καρπὸν ἀμώμητον, οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν
τέρπεται ἔνδοθεν,
οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ'
αἰεὶ
βροτῷ. ἄμαχον κακὸν
ἀμφοτέροις, διαβολιᾶν ὑποφάτιες,
ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.
κέρδει δὲ, τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει;
ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ὀχοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας, ἀβάπτιστός εἰμι φελλὸς ὥς,
ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας.

μετάφρασις.

pulchram. Rhadamanthus autem fœlix fuit, quia mentis ſortitus eſt fructum inculpatũ, neque dolis animum oblectatur intus: qualis ſuſurronum artes ſequuntur ſemper mortalium. Inexpugnabile malũ ambobus calumniarum ſublocutores, moribus impensè vulpium ſimiles. Quantũ *ad lucrum autem, quid hoc magnopere* ipſis *eſt lucroſum? Nam vt ſuber, reliquo inſtrumẽto* piſcatorio *marinũ laborẽ ſuſtinente in profundo, mergi tamen non poteſt ſuper maris ſuperficiem: ſic ego calumnijs ſum immerſabilis.*

proficiunt. Nam vt ſuber piſcatorium mari perpetuò innatat, dum ſagena, reliquúſque ad piſcandum apparatus, à quo grauatur, in profundum demerſus, laborem ſuſtinet: ſic ego calumniarum vndis ſum immerſabilis: quibus etſi calumniatores meam famam obſcurare conantur, tamen clarus inter homines maneo.

ὁ δὲ Ραδάμανθυς. Exemplum Rhadamãthi ob oculos ponit, vt eum qui nõ præbuit aurẽ aſſentatoribus imitetur, eodémque modo bene audiat nomine iuſtitię & integritatis. Scholiaſtes hanc ſententiã ſic declarat rectè. Ραδάμανθυς ἐπίδοξος γέγονεν, ὅτι ἄμεμπτον εἶχε τὸν λογισμὸν, καὶ οὐδαμῶς ἀπάταις ἐτέρπετο τὴν ψυχήν. οἷα μάλιστα τοῖς τῶν κολάκων καὶ ἀπατεώνων ψυχαῖς εἴωθε παρακολουθεῖν.

θυμὸν ſubaudi κατὰ. & τέρπεται legendum per temporis enallagen pro ἐτέρπετο, vel ἐτέρφθη: præterea ἀπάταισι Dat. Ion. & poët. pro ἀπάταις.

ψιθύρων βροτῶν. Hoc eſt ψιθυριστῶν. τοὺς ψιθύρους vocat τοὺς κόλακας, à verbo ψιθυρίζειν, quia adulatores ſunt ſuſurratores, & alienæ famæ clam detrahunt. Porrò naturam calumniatorum indicat, quum dicit ἀπάταις ſequi ſemper ψιθύρων παλάμαις. Itaque artibus neſcio quibus decipiunt miſeros illos à quibus audiuntur.

ἄμαχον κακόν. Argumentum quo monet ne adhæreat linguis adulatorum, quia, inquit, calumniarum miniſtri, ſunt inexpugnabile malum ambobus, nimirũ τῷ διαβαλλομένῳ quem falſa accuſatione reddũt inuiſum: & τῷ πρὸς ὃν διαβάλλουσι, quia malis imbuunt opinionibus, & ad odium iniuſtum inſtigant eum. Cur autem ſunt inexpugnabile malum? Quia vulpibus ſunt ſimiles qui rem ſuã ſubdolè gerunt, ita vt clam illata noxa, nihil mali intuliſſe videantur. Occulti autem hoſtes & inimici longè periculoſiores ſunt apertis.

διαβολιᾶν ὑποφάτιες. Periphraſis, pro διάβολοι. Doricus genit. hic eſt pro διαβολιῶν. & ὑποφάτιες Dor. pro ὑποφῆτες. Hoc eſt ἑρμηνευταί. Τπροφῆτις inflectitur vt μάντις: pro eo dicitur ὑποφήτης, & ὑποφήτωρ, quaſi *ſubuates, miniſter vatis*. & in hac compoſitione ὑπὸ pro πρὸ ſumpto, idem ſignificare poterit quod προφήτης. Schol. hãc vocem deducit à φατίζειν, τὸ λέγειν. Quod ſi verum eſt, α erit breue.

ὀργαῖς. Hoc eſt τρόποις, quã vocem expoſuimus ſuperioris Odæ antiſtropha vltima. ἀτενὲς verò exponitur καθόλου *omnino*. ἀλωπέκων ἴκελοι. Apta ſimilitudo ad mores & ingenium calumniatorum depingendum. Et certè vulpium dolos graphicè deſcribunt authores, & in prouerbium venit *Archilochia vulpes. Vulpina lingua*, de quibus vide Eraſmi Chiliadas.

κέρδει δέ. Hoc eſt τί κέρδος αὐτοῖς ἐμὲ διαβάλλειν; Oſtendit calumniatores id ſui commodi ſpe facere: quod tamen non conſequuntur. Hoc enim infert ἐρωτηματικὸς λόγος, nimirum negationẽ: vnde alibi dixit Pindarus, ἀκέρδεια λέλογχε θαμινὰ κακαγόρους. Porrò κέρδει hoc eſt περὶ τοῦ κέρδους. *quod ad lucrum attinet*. τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει, hoc eſt τί τοῦτο μάλα ἐπικερδές ἐστι.

ἅτε γὰρ. Quales ſint obtrectatores in calumnijs proferendis docuit: nunc qualis ipſe ſit in ijs ferendis oſtendit, ducta comparatione à ſubere immerſabili q. d. ὥσπερ τοῦ ἁλιευτικοῦ δικτύου ἐνβάθει ὄντος, καὶ τὸ θαλάσσης πόνον ἕλκοντος φέροντος οὐ βαρύνεται ὑπὸ δύσει ὁ φελλὸς, ἀλλ' ἐπινήχεται ὑπὲρ τὴν τῆς θαλάσσης ἐπιφάνειαν, οὕτως ἐγὼ ταῖς τῶν ἄλλων κακηγορίαις ἀβάπτιστος εἰμι. Huc alluſit Horat. in Epiſtol.

aduerſis rerum immerſabilis vndis.

εἰνάλιον πόνον, Intellige laborem quem ſagena ſuſtinet mari immerſa. σκευᾶς ἑτέρας intellige δίκτυον & σαγήνην, totúmque piſcatorium inſtrumentum excepto ſubere. ὄχλοισι Dor. pro comm. ὀχλοῦσι ab ὀχλῶ, τὸ βαστάζω. σκευᾶς Dor. pro σκευῆς.

ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας. Maris ἕρκος appellat τὴν ἐπιφάνειαν, quia vt vult Scholiaſtes, τῇ ἑαυτῆς ἐπιφανείᾳ περιτειχίζεται, *ſua ſuperficie circumuallatur*. ἅλμας Dor. pro comm. ἅλμης.

παράφρασις. | ἀντιστρ. κῶλ. ιε. | μετάφρασις.

Siquidem fieri non poteſt vt doloſus & calumniator ciuis, dicat quicquam quod pondus habeat, valeátque apud bonos. Quanquam tamen omnes blanditijs deliniens varios ſermones callidè implicat, quaſi omnium ſit amicus. At ego non ita me gero, neque ſum huiuſmodi audaciæ particeps, ſed candidè viuo. Amici amicum me profiteor, inimici inimicũ, in quem lupi inſtar ſæuire, aliáſque alijs eius veſtigijs inſiſtendo, & obliquis etiã vijs euntem inſequendo vlciſci non dubitem. Conſtat autem eum qui veriloquus eſt, quauis in adminiſtratione reipub. præſtare & præferri mendacibus & maledicis, ſiue in regno, ſiue in democratia quæ eſt populi vehementis, ſiue in ariſtocratia, verſetur, vbi optimates ciuitatem tuentur & conſeruant. Preterea non eſt reſiſtendum Deo.

ἀδύνατον ἔπος ἐκβαλεῖν
κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς
δόλιον ἀστόν. ὅμως μὰν
σαίνων ποτὶ πάντας, ἄγαν
πάγχυ διαπλέκει.
οὔ οἱ μετέχω θράσεος. φίλον εἴη
φιλεῖν. ποτὶ δ᾽ ἐχθρὸν ἅ-
τ᾽ ἐχθρὸς ἐὼν, λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι,
ἄλλ᾽ ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς.
ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει,
παρὰ τυραννίδι, χ᾽ ὁπόταν ὁ
λάβρος στρατός, χ᾽ ὅταν πόλιν οἱ σοφοὶ
τηρέοντι. χρὴ δὲ πρὸς
θεὸν οὐκ ἐρίζειν.

Impoßibile eſt verbũ emittere validũ inter probos ciuem doloſum. Veruntamen adulans omnibus valdè prorſus implicat ſermones. *Nõ eius ſum particeps audaciæ. Amicum contingat amare, aduerſus inimicum autẽ vt inimicus exiſtens lupi more cõcurram, alias alia* loca *perambulans vijs obliquis. In omni autem regimine vir rectilinguis antecellit*, videlicet, *& in vnius dominatu, & quũ impetuoſa multitudo, & quum vrbem prudẽtes cuſtodiunt. Oportet autem aduerſus Deum non contendere.*

ἀδύνατον ἔπος. Hoc eſt, οὐ δύναται ὁ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς διαβάλλων ἰσχυρόν τι λέγειν: ὡς ὁ δόλιος πολίτης τὸ σαθρὸν πάθοι. Hæc rationem continent ſuperiorum vbi dicit ſe ſuberis inſtar eſſe immerſabilem: Bonis enim & prudentibus nihil calumnioſi perſuaderi poteſt. Apud bonos nullius eſt ponderis maledica calumnia. δόλιον ἀστὸν dicit τὸν πανοῦργον διάβολον.

ὅμως μάν. Quia mirari poſſet aliquis quomodo calumniator apud bonos cognitus, inter eos verſetur: dicit illum adulatione erga omnes ſaeuientem hoc conſequi. Illis enim blanditur occulta ſermonis ſubdoláque textura. De verbo σαίνειν diximus libro ſuperiore.

οὔ οἱ μετέχω. Teſtatur de ſuo cãdore & ingenio liberali, quum dicit ſe nolle eſſe

adulatorũ imitatorẽ,eorúmque audaciæ participem. Sed qua in re cõſiſtit hæc audacia? In eo quod ſimulant ſe amicos & inimicos amare,& vtriſque pariter adulantur.

φίλον εἴη φιλεῖν. Qualis eſſe velit iſta declarãt. Apertas amicitias & inimicitias colere vult:quod eſt hominis ſinceri & candidi, qui nõ ſolet aliud in ore aliud in pectore habere. λύκοιο δίκαν. Ion. & Dor. pro λύκου δίκην. Hoc ad inimicum eſt referendũ,quem cum lupo cõparat:non ad ipſum, quaſi velit vt lupus inimicũ aggredi. Niſi innuat ſe malo nodo,malũ cuneũ opponere,& in inimicũ ſequire.

ἄλλ᾽ ἄλλοτε. Videtur non meliùs locũ hunc intellexiſſe Aretius,quã Scholiaſtes. Hic ita exponit ἐπ᾽ ἄλλο καὶ ἄλλο βαίνων, ἐπακτὸς αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσι, καὶ βλάπτων αὐτὸν ἐκ τοῦ φανεροῦ, ἀλλὰ λεληθότως. Sed Aretius authorem hoc innuere dicit,maximo periculo pellendos eſſe adulatores,vt oportet lupos per difficillimas vias perſequi, donec eorum vicinia liberemur. Vterque errare videtur:ille quòd putet Pindarũ clã inimico nocere velle:hic quòd putet ad adulatores referẽdum, quaſi per aſperrimas vias aliquis ſuo periculo eos abigere debeat. Etenim innuere vult poëta ſe cupere vlciſci quauis ratione inimicũ,imò ſi per obliquas etiam vias, proindéq; difficiles ipſum perſequi oporteat. Illud autẽ λύκοιο δίκαν de inimico, non de ſe à Pindaro dici ſatis euincit,quòd vulgo dicatur,aduerſus malũ tãquã aduerſus lupum clamore concitandos animos:& qui iniuſtè quempiam odit,is rectè credatur homo homini lupus. Niſi fortè referendo ad Pindarum,dicas illum contra aduerſarios ſæuire crudeliter velle;vt Scholiaſtes intellexiſſe videtur. Eligat lector vtrum iudicabit commodius,vide prouerbium *Amico amicus*.

ὑποθεύσομαι, futurũ med. verbi ὑποθέω q.d. *ſubcurro, curſu ſubeo*, quod ſolẽt facere aduerſarij in lucta,vt aduerſarios in altũ ſublatos humi fundant: quod facere dicitur rhinoceros,qui ſubiẽs ventrẽ elephantis, ſubtus infligit vulnus ſuo cornu,magnúmq; animal paruus ipſe proſternit. Futurum medium eſt θεύσομαι vt apud Lucianum Quom.conſcrib.ſit hiſtor. θευσομένοις ἐπ᾽ ἄκρων αἰθερίων.

ἄλλ᾽ ἄλλοτε. Hoc eſt ἐπακτὸς τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ ἄλλοις ἄλλοτε, καὶ ὁδοῖς σκολιαῖς αὐτῷ ἀκολουθῶν μετελεύσομαι.

ἐν πάντα δὲ νόμον. Hoc eſt εἰς πᾶσαν πολιτείας διοίκησιν. Opponit iam virum probũ, & veriloquũ ſimulatoribus & calumniatoribus:vnde innuit hos in quauis reip. adminiſtratione inutiles eſſe:illos contrà vtiles. Triplicem attingit dominationẽ, δημοκρατίαν, ἀριστοκρατίαν, & βασιλείαν. Præpoſitio ἐν hic ſumẽda pro εἰς. εὐθύγλωσσος. i. εὐθεῖαν γλῶσσαν ἔχων, ac proinde δίκαια λέγων.

λαῦρος στρατός. Hoc eſt πολὺς δῆμος. Nam λαῦρος præterquam quod ſignificat idem cum λάβρος, ſumitur pro *magnus, copioſus*; vt λαῦραι πόλιες i. μεγάλαι. Poteſt etiam λαῦρος in propria ſignificatione nominis λάβρος ſumi: ſiquidem res, à populo,quæ bellua multorum eſt capitum,non tam conſilio quàm animi impetu geruntur. χώ πόταν & χὤταν ob metrum pro καὶ ὁπόταν, & καὶ ὅταν, item τηρέωντι Dor. pro comm. τηροῦσι. Latet emphaſis in hoc verbo: nam indicat quodnam ſit officium magiſtratuum:nimirum obſeruare,cõſeruare ciuitatem,& pro ea, quomodo res gerantur,animaduertere.

χρὴ δὲ πρὸς θεόν. Argumentum quo inuidos emendare conatur. Oſtendit enim

eos contra Deum pugnare qui aliorum bonis inuident: ſiquidem donorum omnium largitori reſiſtunt. Vide Θεομαχεῖν in adag. Eraſmi.

παράφρασις.

Qui nunc res illorum extollit, & nunc his nunc illis pro libito magnum decus impertit. Quod tamen faciunt ij qui alienæ fœlicitatis oſores, eis nocere calumniando cupiunt. Sed harum rerum conſideratio inuidorũ animum nullo pacto emollire poteſt, & ſic afficere vt à maledicentia abſtineant. Imò quiſque ſui odij grauiori pondere deorſum trahitur, & in inuidiam inemendabilem fertur, quæ ipſius cordi tabificũ impacto dolore vlcus inurit, priuſquam finem ſuum aſſequatur, & excogitatam inuiſo ſibi homini noxam inferre poſſit. Sed quid faciat is quem petit inuidia? Iuuat ipſum huic malo patientiam opponere, & calamitatem hanc, vt leue iugum ſubmiſſo collo perferre, reſque ſuas agendo calumniã contemnere: ita vt inuidenti non inuideat inuicem: alioqui in lubrica & periculoſa via verſaretur. Nam ſi cum inuidente inuidia certaret, ita læderetur vt bos qui magis læditur quum aduerſus ſtimulum calcitrat, quàm quum ſtimulo monitus aratrum acriùs trahit. Quæ cùm ita ſint, faxit Deus, vt neglectis inimicorum iniurijs fruar iucunda virorum bonorum conſuetudine, quibus mea carmina placeant.

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ.

ὃς ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων,
ποτὲ δ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκε μέγα κῦδος. ἀλλ' οὐδὲ
ταῦτα νόον ἰαίνει φθονερῶν. σάθμας
δέ τινος ἑλκόμενοι
περισσᾶς, ἐνέπαξεν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ,
πρὶν ὅσα φροντίδι μηχανῶνται τυχεῖν.
φέρειν δ' ἐλαφρῶς
ἐπαυχένιον λαβόντα
ζυγὸν, ἀρήγει. ποτὶ κέντρον δέ τοι
λακτιζέμεν, τελέθει
ὀλισθηρὸς οἶμος. ἁδόντα δ' εἴη
με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

μετάφρασις.

qui extollit aliàs quidẽ res illorum, aliàs autem alijs tribuit magnum decus. Sed neque hæc mentem emolliunt inuidorum. Verùm à libra aliqua qui trahitur eximia, infixit vlcus dolorificum ſuo priùs cordi, quàm quæ cogitatione molitur, aſſequatur. Ferre autem leuiter ſuper ceruicem iugum, quum ſumpſeris, prodeſt: at contra ſtimulum calcitrare, eſt lubrica via. Placentem autem me *contingat conſuetudinem cum probis habere.*

ὃς ἀνέχει. Hoc eſt ὃς ἀναιρεῖ, ὑψοῖ τὰ ἐκείνων πράγματα. Oſtendit his verbis inuidos aduerſus Deum pugnare. Nam Deus eſt bonorum, & honorum largitor quibus libet. Ergo qui alienam fœlicitatem iniquo fert animo, diuinæ voluntati aduerſatur. Similis gnome reperitur ſuperiori ſtrophe 3. ὑπερφρονέοντα τιν' ἔκαμψεν, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκε.

ἀλλ' οὐδέ. Propoſuit paulò antè veraces homines rebus gerendis eſſe idoneos, & in rep. vtiles: & contrà: Item inuidos diuinæ voluntati reluctari, proinde aduerſus Deum pugnare, quod tamen ſedulò cauendum eſt. Quorum argumentorum finis erat, vt inuidi hoc vitium excuterent. Iam autem oſtendit illorum hominum inemendabilem naturam.

ἰαίνει. Hoc malè exponitur, *oblectant*. Nam hîc agitur de animo inuidorum, quem non flectunt & afficiunt propoſita argumenta, vt calumniari deſinant: ideóque expono *emolliunt*, ſumpta metaphora à pruina vel glacie quam duram liquefacit & emollit calor ſolis: vnde Apollonius de pruina, μορμυρεόωντος ἰαίνεται ἠελίοιο. Leonicerus vertit *ſanant*, quaſi legerit ἰᾶται quod non putem improbandum. Schol. ita declarat hæc, οὐδὲ τοὺς φθονεροὺς, καὶ διαβόλους κινεῖ, εἰς τὸ ἀπέχεσθαι τοῦ πρὸς τοὺς πέλας φθόνου. vel ταῦτα καὶ οἱ φθονοῦσι τὸ νοῦν αὐτῷ, ἵνα παύσωνται διαβάλλοντες.

στάθμας δέ τινος. Debet quidem inuidus ſuprà dictorum pondere affici, ita vt ab inuidia diſcedat: ſed hoc animi vitium ſuo pondere monita ſuperat. Itaque puto vocem στάθμη idem eſſe ac σταθμὸς hoc loco, & περισσὸς ſignificare, *qui modum excedit*: & metaphoricè ſumenda hæc verba, ſumpta tranſlatione à libra, quæ geminis lancibus conſtat: quibus duæ res ſuſpenſæ opponuntur. Hîc librantur remedia quæ inuidi animum ſanare deberent, & vitium eius, inuidia: ſed morbus remedio potior eſt.

στάθμα. Dor. pro com. στάθμη, cuius alias ſignificationes pete ex Lexicis. περισσᾶς etiam Dor. pro comm. περισσῆς. Aliter Aretius, & Schol. exponunt. Aretius στάθμαν περισσὰν *florentem fortunam*, quæ eſt inuidiæ materia, qua trahitur animus. Schol. οἱ σταθμώμενοι πολλὰ, καὶ περιγράφοντες μεγάλα τινὰ μέλλοντα αὐτοῖς ἔσεσθαι: *qui multa ponderant: magnaq́; ſibi pollicentur*. Ad ſententiam Aretij accedit Leonicerus. Sed hæc remotiora & obſcuriora mihi videntur.

ἐνέπαξεν. Dor. pro com. ἐνέπηξεν. Aor. 1. ἐνέπηξα verbi ἐμπήγνυμι *infigo*. Sic dum malum inuiſo molitur inuidens, ſibi ipſi eſt pernicioſus. Eſt enim liuor tabificum malis venenum, vt ſcitè canit Virgil. de liuore, ὀδυναρὸν Dor. pro com. ὀδυνηρὸν. hoc eſt λύπην ſeu ὀδύνην ποιοῦν.

πρὶν ὅσα. Hoc eſt πρὶν τυχεῖν ὧν ἐπιζητοῦσι, καὶ ἐλπίζουσι. Etenim inuidus alterius rebus macreſcit opimis. Clarius etiam hæc verba exponit Schol. & proſa reddit: οἱ ἄδικα φρονοῦντες πρότερον ἑαυτοὺς ὀδυνῶσι, πρὶν ἄλλον κακῶσαι.

φέρειν δ' ἐλαφρῶς. Proponit remedium aduerſus inuidiam: nempe patientiam quæ vincit omnia. Hac ſe vti velle ſatis indicat aduerſus eos qui Hieronis in aula ipſi detrahunt.

ἐπαυχένιον. Hoc eſt ἐπὶ αὐχένι φερόμενον. Obſeruanda metaphora à bubus ſumpta quorum colla ſi iugo ſubmittantur, facilè cicurantur.

ποτὶ κέντρον δέ τοι. Sũpta metaphora à bubus aratro ſubmiſſis: & hæc prouerbialis eſt ſententia: qua ſignificatur eum qui potentiori reluctatur, maius malum creare, quàm qui cedit: vt bos qui pungitur, magis læditur quum calcitrat quàm quum acrius aratrum trahit ſtimulo parens. Vide adag. apud Eraſmum.

ἁδόντα δ' εἴη. Votum quo ſe munit aduerſus inuidiam. Optat enim vt relicta aula vbi ſeges eſt inuidorum & calumniatorum, ſibi liceat inter bonos viuere inter quos vita priuata, quæ eſt aulica tranquillior, & otio literario pacatus placens fruatur. Si metri ratio pateretur legerem ἁδόντα. Bonus enim eſt ſenſus.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΙΕΡΩΝΙ Κέλητι.

ΕΙΔΕΜ HIERONI, Celete victoriam adepto.

ΕΙΔΟΣ. Ε.

ODE. III.

ARGVMENTVM.

COnſcriptum eſt hoc encomium in gratiam Hieronis qui celete 26. & 27. Pythiade vicit: potiſſimùm tamen conſolutorius eſt hymnus. Etenim cùm videret Hieronem λιθιάσει *laborantem, medicum reperire non poſſe à quo curaretur, confugit ad conſolationum argumenta, quibus docet leuius fieri patientia quicquid corrigere eſt nefas: & nihil eſſe ab omni parte beatum: quod exemplis Cadmi & Pelei probat. Poſtea facta ſibi diuitiarum & dignitatis ſpe, laudatáque poëtica concludit.*

παράφρασις.

Vellem equidem (ſi mihi fas eſſet vſitatum vulgo votum pronunciare, vt quum dicunt, optarem vt hic viueret, quò res ſic ſe haberet) vellem vt Chiron Philyræ Oceani filiæ, & Saturni Cœli filij filius vita defunctus in viuis nunc eſſet, & in vallibus Pelij montis latè dominans im-

στροφὴ α. κῶλ. ιγ.

Ἤθελον Χείρωνά κε Φιλλυρίδαν,
(εἰ χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος,)
ζώειν τὸν ἀποιχόμενον,
Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου,

μετάφρασις.

Velim Chironem Phillyriden, (ſi fas hoc è noſtra lingua commune optare verbum) reuiuiſcere mortuum, prolem latè potentem Vranidæ Saturni, vallibuſq; imperare Pelij feram agreſtem, mentem ha-

peraret, ille corpore quidem agreſtis veluti fera, quatenus Centaurus ex Saturno in equum mutato natus: animo autem erga hominum genus benigno quatenus arte medendi opitulator inſignis. Qui talis corpore, taliſq; animo cùm eſſe, t olim educauit inſtituitq; Aeſculapium prꝙſtantiſſimum virum, heroica virtute clarum, medicum ad propulſandos

βάσσαισί τ' ἄρχειν Παλίν
φῆρ' ἀγρότερον
νόον ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἷ-
ος ἐὼν θρέψέν ποτε
τέκτον' νωδυνίας
ἅμερον γυιαρκέος Ασκλαπιὸν
ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νόσων,

bentem hominum amicam: qualis exiſtens nutrijt olim effectorem ſuauem incolumitatis membris vegeta Aeſculapium, heroem omnigenorum propulſatorem morborum,

quoſuis morbos ſummopere idoneum, mitiſſimum indoleñtiæ procuratorem, vt ſedatis doloribus, reſtitutáque membris bona valetudine, corpus ſuſtiñedis laboribus par eſſet.

ἤθελον. Quoniam conſolatorius eſt totus hic hymnus, ad leuandum lithiaſeos tædium & dolorem immedicabilem, ideo vtitur exordio εὐκτικῷ, oſtendens ſibi quidem ob beneuolentiam, qua proſequitur Hieronem, in votis eſſe vt Chiron aliquis reperiri poſſet, à quo priſtinæ ſanitati redderetur. Quod cùm fieri non poſſit, malum hoc æquo animo eſſe ferendum poſtea monebit.

χείρωνα. Chiron fuit Saturni & Philyræ filius. Nam fama eſt Saturnum Philyram Oceani filiam in inſula Philyreide compreſſiſſe: qui veritus ne à Rhea ſuperueniente in adulterio deprehenderetur, ſeſe in equum mutauit, è quo concubitu natus eſt Chiron, ab vmbilico ſurſum homo, deorſum equus. Qua de re Apollon. l. 2. vide ea quæ de Chirone fabulantur, apud Natal. Com.

Φιλλυρίδαν. Geminatur λ. metri cauſa, & Dor. accuſat. pro Φιλλυρίδην hoc eſt Φιλύρας υἱόν. Sic l. 1. Argon. Apollon. χείρων Φιλλυρίδης. Philyra fuit Oceani filia. Porro κε. poët. pro ἄν. & cum ἤθελον iungendum.

εἰ χρεών. Hæc vſque ad ἔπος includenda parentheſi, q. d. εἰ θεμιτὸν τοῦτο λεγόμενον ἐν τῷ κοινῷ εὔξασθαι. Vulgo enim iſtiuſmodi vota concipi ſolent; Si hic viueret, hæc fierent: & ſimilia. ἁμετέρας γλώσσας. Dor pro comm. ἡμετέρας γλώσσης.

ζώειν. Perficit inceptum votum, vt reuiuiſcat Chiron. verbum ζώω Ion. eſt & poët. & ἀποιχόμενος idem qui θανὼν *defunctus*.

Οὐρανίδα. Dor. pro comm. Οὐρανίδου. Sic patronymico nomine dicitur Saturnus quem Cœli filium finxerunt: ſic Οὐρανίδης κρόνος Apollon. lib. 2. vocatur: vbi quemadmodum hic ab authore noſtro Chironis pater fingitur.

γόνον εὐρυμέδοντα. H. e. υἱὸν εὐρὺ ἄρχοντα. fuit Chiron Pelij magni montis dominus, vt ſequentia teſtantur: quum dicit βάσσαισί τ' ἄρχειν Παλίν hoc eſt ἐν τοῖς βασίμοις τόποις Πηλίου κρατήσαι. Dor. βάσσαισι pro βήσσαις & Παλίν pro Πηλίου.

φὴρ. Aeolibus φὴρ dicitur pro comm. θὴρ. Ab Homero Centauri dicuntur φῆρες, tanquam φυῆρες hoc eſt διφυεῖς, tanquam duabus ex naturis conflati. Chironem poëta hìc vocat φῆρα ἀγρότερον hoc eſt φῆρ' ἄγριον ratione corporis, quia Centaurus erat: cùm ratione mentis eſſet προσφιλέστατος ἀνθρώποις, quos arte medica curabat, morbíſque liberabat.

οἷος ἐών. Nempe cùm talis eſſet corpore & animo, educauit Aeſculapium, & medicina imbuit. Dicit Dor. Ἀσκλαπιὸν pro Ἀσκληπιόν: cui tribuit epitheta diuerſa. Vocat 1. τέκτον' ἅμερον ἀνωδυνίας: ab effectu artis medicæ, innuens eum fuiſſe ἀρμοδιώτατον ὑγιείας κατασκευάσαι ſicuti loquitur Schol. Videntur hìc inuerſione vti qui legunt τέκνον. Nam ἀνωδυνία non produxit Aeſculapium, vt dicatur τέκνον ἀνωδυνίας; ſed ipſe Aeſculapius arte ſua producebat ἀνωδυνίαν hoc eſt *indolentiam*: ac proinde *ſecundam valetudinem*, quam doloris vacuitas comitatur, quare cum Schmidio legere malui τέκτον'. Fuit autem hæc lectio Scholiaſtæ procul dubio, qui κατασκευάσαι exponit. 2. vocat ἥρωα. Dor. pro comm. ἥρωα propter viri excellentiam. 3. ἀλκτῆρα νόσων, ob artis peritiam qua morbos propulſabat.

γυιαρκέος. Epitheton ἀνωδυνίας q.d. ποιούσης τὰ μέλη ἀρκοῦντα πρὸς τὸ φέρειν τοὺς πόνους: tunc enim corporis membris valemus, quum dolore caremus. Componitur γυιαρκὴς à nomine γυῖον, & reiecto ι γύον, quod *membrum* ſignificat, in primis verò manus, pedéſque. Sed apud Hippocratem ὅλον τὸ σῶμα vt lib. 6. τῶν ἐπιδημιῶν Comment. 4. annotauit Galenus.

παντοδαπᾶν Dor. pro παντοδαπῶν. & νόσων. Ion. & metri cauſa apud poëtas pro νόσος dici ſolet νοῦσος. ἀλκτῆρα pro ἀλεξητῆρα. Etenim ἀλκτὴρ à poëta per ſyncopen formatur pro ἀλεξητής.

παράφρασις.

Quem priuſquam in lucem maturo partu ederet, opem ferente Lucina quæ parturientium auxiliatrix circa matres verſatur, Coronis Phlegyę præſtantis equitis filia, Dianæ ſagittis aureis in thalamo ſuo, iuſſu & arte Apollinis interempta ad inferos deſcendit. Neque enim Iouis filiorum, omniúmque Deorum irritatorum vana & inefficax eſt ira. Ratio autem cur irati Coronidi Apollo & Diana eã interemerint, hæc eſt, quoniam Apollinẽ cõtempſerat cuius clandeſtinum cõ-

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

τὸ μὲν εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ,

πρὶν τελέσσαι μαιοπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ, δαμεῖσα χρυσέοις

τόξοισιν ὑπ' Ἀρτέμιδος,

εἰς Ἀΐδαο δόμον ἐν

θαλάμῳ κατέβα,

τέχναις Ἀπόλλωνος. χόλος

δ' οὐκ ἀλίθιος

γίνεται παίδων Διός. ἁ

δ' ἀποφλαυρίξασά μιν,

ἀμπλακίαισι φρενῶν

μετάφρασις.

quem boni equitis Phlegya filia, priuſquam confeciſſet cum Lucina circa matres verſante, aureis domita ſagittis à Diana, in Plutonis ædes in thalamo deſcendit, Apollinis technis. Ira enim non vana eſt filiorum Iouis. Ipſa autem quum flocci feciſſet eum errore mentis, alijs nuptijs aſſenſit clam patre,

cubitum, patríq; ignotum cùm priùs paſſa eſſet, non multò pòſt pleno eius cõiugio fruitura, alias tamẽ nuptias neſcio quo mentis errore probauit.	ἄλλον αἴνησε γάμον, κρύβδαν πατρὸς πρὶν ἀκερσεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ,	priùs intonſo mixta Phœbo,

τὸ μὲν. Digreſſionem continuat de Coronide Aeſculapij matre, & quomodo interempta ſit à Diana, iuſſu Apollinis. Locum autem intricatum ſic explico, τὸν μὲν πρὶν τελέσαι σὺν Ἐλειθυίᾳ ματροπόλῳ, ὑπ' Ἀρτέμιδος ἐν θαλάμῳ χρυσέοις τόξοις δαμεῖσα εἰς Ἀΐδαο δόμον κατέβα εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ, τέχναις Ἀπόλλωνος. Itaque hac in periodo ſume τὸ pro ὃν: illúdque ἐν θαλάμῳ, per Hyperbaton conſtrue. Quod vt moneat, hanc notam X pingit Schol. quod cùm ita ſit, nullus vt tamen quidam volunt, eſt pleonaſmus.

εὐίππου Φλεγύα. Per circumlocutionem intelligit Coronidem, quæ fuit Phlegyæ filia, & mater Aeſculapij: cuius mythologiam vide apud Natal. Comit. Scholiaſtes admonet alios Coronidem, alios Arſinoën appellare Aeſculapij matrem. Aſclepiades dicit Arſinoën fuiſſe Leucippi filiam, ex qua nati Aeſculapius, & Eriopis, his verbis.

Ἡ δ' ἔτικεν μεγάροις Ἀσκληπιὸν ὄρχαμον ἀνδρῶν·
Φοίβῳ ὑποδμηθεῖσα, ἐϋπλόκαμόν τ' Ἐριῶπιν.

Ariſtides in commentario de Cnido ait Aeſculapium Apollinis & Arſinoës fuiſſe filium, quæ cùm virgo eſſet, vocabatur Coronis. Hęc autem erat Leucippi filia, qui patrem Amyclam habuit, auum Lacedæmonem. Filij autem Aeſculapij & Epiones, Podalirius & Machaon. Heſiodus in Theogon. Homerus in Aeſculapij hymno dicit Coronidem Phlegyæ filiam fuiſſe matrem Aeſculapij. Φλεγύα genitiuus Doricus pro Φλεγύου.

πρὶν τελέσσαι. Iungendum cum τὸν μὲν expone, ὃν πρὶν τεκεῖν. In τελέσσαι geminatur σ. metri cauſa. ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ hoc eſt, *ope Lucinæ*: nam σὺν auxilium rectè denotat, vt in hac phraſi σὺν θεῷ. Porrò ματροπόλος Dor. pro μητροπόλος, hoc eſt ἡ πολοῦσα καὶ στρεφομένη σὺν ταῖς μητράσι: *quæ cum matribus verſatur*: epithetum Lucinæ, quæ parturientibus opem ferre credebatur. Dicitur hîc Ἐλειθύια tanquam à participio fœminino præteriti medij ἤλευθα. Particip. ἠλευθὼς, ἠλευθυῖα. vbi primùm η in ε mutatur. ευ. in ει. & fit Ἐλειθυῖα, epentheſi τοῦ ι. Ἐιλειθυῖα. παρὰ τὸ ἐλθεῖν πρὸς τὰς τικτούσας.

δαμεῖσα. Calamitates Coronidis attingit, quòd ante partum occiſa fuerit, ídque à Diana, ſagittis, in thalamo: & ſic temporis, perſonæ, inſtrumenti, loci, poëta notat circunſtantias. Porrò τόξα ſolent ſignificare *ſagittas* & *arcum*: χρύσεα hoc eſt τίμια Ἀΐδαο Dr. pro Ἀΐδου. κατέβα Dor. pro κατέβη.

χόλος δ'. Hoc eſt ἡ δὲ θεῶν ὀργὴ οὐκ ἔστι ματαία. Gnomologia qua docet non ſolùm efficacẽ fuiſſe Apollinis & Dianæ iram in ſumenda contumeliæ vindicta. Sed in genere etiam innuit iram numinis non eſſe irritam, ſed ſemper efficacem. παίδων Διὸς hoc eſt Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος: quam ſobolem ex compreſſa Latona ſuſcepit. ἀλίθιος Dor. pro comm. ἠλίθιος hoc loco μάταιος: aliàs ἀνόητος, μωρὸς vide magnum Etymol.

ἃ γ'. Ratio cur è medio ſublata fuerit Coronis à Diana. γὰρ autem aſſumptũ eſt pro cauſali δὲ, vt monet Schol. ἀποφλαυρίξαισα. Dor. pro comm. ἀποφλαυρίσασα. à verbo ἀποφλαυρίζω. τὸ καταφρονῶ, εὐτελίζω, ὀλιγωρέω. Vide Magn. Etym. φλαυρίζω futur. habet comm. φλαυρίσω Dor. φλαυρίξω. vnde Aor. ἐφλαύριξα.

ἄλλον αἴνησε. Hæ ſunt φρενὸς ἀμπλακίαι, quòd alias nuptias fraudato Apolline probarit: ob quas iratus Apollo Dianam ſororem iuſſit vt Coronidem ſagittis ſuis conficeret. Pro αἴνησε cum augmento dicendum communiter ᾔνησε. Arcadi autem Iſchyj nupſit. An autem κρύβδαν πατρὸς ad præcedens, an ad ſubſequens referatur, id ambiguum videtur: potuit enim clam patre Iſchyj nubere, vel clam patre cum Apolline concumbere. κρύβδαν. Dor. pro κρύβδην. malim tamen ad ſubſequens referre, quia cum Apolline patre non conſcio concubuit.

ἀκερσεκόμα. Dores, Aeoles & poëtæ dicunt ἀκερσεκόμας pro ἀκερσεκόμης: fit ex α priuat. & futur. Aeol. κέρσω & κόμη. Hoc epitheton Iuuenalis habet in his. *Si nemo tribunal Vendit Acerſecomes.* à poëtis Latinis *intonſus* nuncupatur.

παράφρασις.

Cúmque ferret in vtero purum Dei ſemen, libidinis tamen œſtro percita, non potuit expectare dum veniſſet tempus quo legitima ſponſalia celebrarẽt, & publicarum nuptiarum hymenæi quoſlibet ſonos edentes canerentur, qualibus coætaneæ ſociæ virgines nocturnis cantilenis inter ſe ludentes ſponſum & ſponſam proſequi ſolent. Sed abſentium & peregrinorum amore capta fuit: quod multis etiam accidere ſolet. Siquidem inter homines quidam adeò ſtulti exiſtunt, vt rebus parabilibus, patriiſque, & quæ ſunt ante pedes obuiæ, relictis & neglectis, remotas, exoticas, inutiléſque, imò noxias futuras circunſpiciendo appetant, & ſpe fallaci aucupentur.

ἐπῳδ. κῶλ. ιε.

καὶ φέροισα σπέρμα Θεοῦ καθαρὸν

οὐκ ἔμειν' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν,

οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν

ὑμεναίων, ἅλικες

οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι

ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ' ἀοιδαῖς· ἀλλά τοι

ἤρατο τῶν ἀπεόντων· οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.

ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον,

ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια, παπταίνει τὰ πόρσω

μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

μετάφρασις.

& ferens ſemen Dei purum, non expectauit dum veniret menſa ſponſalis, nec omniſonorum clamor hymenæorum, coætanea vt virgines ſociæ ſolent in *veſpertinis cantibus dicere iuuenilibus iocis: ſed amore capta fuit abſentium; qualia etiam multi paßi ſunt. Eſt autem genus hominum ſtultiſſimum*, eorum *qui vituperantes* quæ ſunt *indigena, circunſpiciunt* quæ ſunt *vlterius, vana conſectantes irrita ſpe.*

φέροισα Dor. pro φέρουσα. σπέρμα θεοῦ καθαρόν. Intelligit Aeſculapium: & vt huiuſmodi concubitus vituperium tollat, purum Dei ſemen à virgine conceptum dicit. Quod magnum erat Coronidi argumentum, quo moueretur vt in officio ſe contineret.

οὐκ ἔμεινε. Hoc eſt οὐκ ἀπεξεδέξατο γαμηθῆναι νόμῳ. Porrò menſam ſponſalem dicit ob conuiuium illo tempore celebrari ſolitum. Poſt conuiuium autem epithalamia, quos nunc hymenæos appellat, virgines canebant. hymenæos παμφώνους ob varietatem cantus vocat. ἰαχαὶ Dor. pro ἰαχὴ hoc eſt, ἠχή.

ἅλικες. Dor. pro ἥλικες hoc eſt ὁμήλικες. οἷα. ſumendum aduerbialiter. φιλέοισι Aeol. & Dor. pro φιλέουσι 3. perſ. plur. verbi φιλέω.

ἑσπερίαις ἀοιδαῖς. Noctu epithalamium canebant ſociæ virgines coætaneę: quod carmen κατακοιμητικὸν vocabant, quoniam veſpere accinebatur, quum ſponſa in thalamum deducebatur. Alterum autem erat διεγερτικὸν quod mane ſub auroram canebatur, quaſi ſponſos vellent excitare.

ὑποκουρίζεσθαι, vel ὑποκορίζεσθαι exponitur à Schol. παίζειν ſeu νεωτερίζεσθαι τὴν ψυχὴν, hoc eſt τῶν νεωτέρων δίκην εὐφραίνεσθαι. Vel pro ἀμφοτέροις τοὺς κόροις ὑμνεῖν, τὸν νυμφίον, καὶ τὴν νύμφην, vel διὰ τὸ τοὺς ὑμνοῦντας ἐπευφημιζομένους λέγειν, σὺν κόροις τε καὶ κόραις, vt Aeſchylus Δαναΐσι.

> Κἄπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος,
> Ἕως ἐγείρει πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους,
> Νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

alias communiores huius verbi ſignificationes pete ex Lexicis.

ἀλλά τοι ἤρατο. Locus amplificationis, quòd pro licito illicitum elegit Coronis. Cuius factum frequenti humanæ fragilitatis in rebus huiuſmodi exemplo excuſare videtur.

ἔστι δὲ φῦλον. Gnomologia qua curioſitatem hominum taxat, qui rebus quæ ſunt parabiles non contenti, remotas & nocituras affectant: vel qui peregrinorum amore magis quàm patriorum capiuntur, vt ſolent exoticæ merces & à longinquo allatæ eſſe vendibiliores, & exotica pharmaca pluris quàm patria fieri.

ὅστις. Eſt ἑτέρωσις generis: nam dicendum erat ὅπερ: vel enallage numeri referendo ad ἀνθρώπων, pro οἵτινες.

παράφρασις.	στροφὴ β. κῶλ. ιγ΄.	μετάφρασις.
Sic pulchrè veſtita, animóque ſuperbo Coronis, cùm relictis indigenis peregrinum maluiſſet coniugium in magnam calamitatem incidit. Nam poſthabito Apolline ex quo conceperat, cum aduena Arcadico Iſchye contraxit	ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀάταν καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. ἐλθόντος γὰρ εὐνάσθη ξένου λέκτροισιν ἀπ' Ἀρκαδίας. οὐδ' ἔλαθε σκοπόν· ἐν	*habuit talem magnam calamitatem pulchrè veſtita faſtus Coronidis. Nam cubuit in ſtratis hoſpitis qui venerat ex Arcadia. Neque latuit ſpeculatorem:*

nuptias. Quod ſanè reſciuit Apollo Deli ſpeculator, qui omnia videt, audítque. Et quanuis Coronis in Laceria, ipſe verò in Pythone eſſet vbi mactantur oues: ille tamen fatidici rex templi, & ambiguorũ reſponſorum dator, non ex coruo, vt quidam fabulantur, Coronidis facinus audiuit: ſed à mente ſua, quam nihil latet, tanquam à ſocio familiari rectiſſimo declaratum accepit. Neque enim mendacijs vnquam fallit, nec viciſſim fallitur, quem neque Deus, neque homo factis apertis, conſilijſ-ue occultis decipit.

δ' ἄρα μηλοδόκῳ
Πυθῶνι τόσ' ἐσαΐς
ναῦ βασιλεὺς
Λοξίας, κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ γνώμαν πιθών,
πάντα ἴσαντι νόῳ.
ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται, κλέπτει τέ μιν
οὐ θεὸς, οὐ βροτὸς, ἔργοις, οὔτε βουλαῖς.

ſed in receptrice ouium mactatarum *Pythone illa omnia ſenſit templi rex Loxias, ſocium apud rectiſsimum quũ opinionem* de Coronide, perſuaſiſſet *ſibi omniſciam mentem. Mendacia autem non attingit, fallítque eum non Deus, non mortalis factis, neque conſilijs.*

ἔσχε τοιαύταν. Applicatio præcedentis ſententiæ Coronidi quæ peregrini amorem indigenæ Apollini antepoſuit. τοιαύταν μεγάλαν ἀυάταν Dor. pro τοιαύτην, μεγάλην, ἀυάτην. De voce ἀυάτη vide ſtrophe 2. Od. 2. Pyth.

καλλιπέπλου. Hoc eſt καλὸν πέπλον ἐχούσης *pulchrè veſtita.* λῆμα Κορωνίδος non eſt ſolummodo periphraſis Coronidis, ſicuti apud Homerum ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο eſt Telemachi periphraſis: ſed vt ἲς Τηλεμάχοιο fortem Telemachum ſignificat: ſic eſt emphaſis in λῆμα Κορωνίδος hoc eſt *ſuperba Coronis.* vox λῆμα fusè exponitur in Lexicis.

ἐλθόντος γὰρ. Qua in re peccarit Coronis nunc oſtenditur. Nimirũ quòd Iſchyos Arcadici viri peregrini amore capta fuerit,

οὐδ' ἔλαθε. Apollo quanquam Delphis erat, & Coronis in Laceria, tamen illius peccatum reſciuit per σκοπὸν, hoc eſt, *ſua mente diuina*, qua ſpeculatur omnia, ita vt abſentia, præſentia, propinqua, & remota norit. Superiori libro, Δάλου σκοπὸν eundem appellauit. Heſiodus tradit ſpeculatorem fuiſſe coruum, cuius verba emendatè citantur in Scholio.

Τῷ μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς,
Πυθὼ ἐς ἠγαθέην. καί ῥ' ἔφρασεν ἔργ' ἀΐδηλα
Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ, ὅτι Ἴσχυς γῆμε Κορωνὶν
Εἰλατίδης Φλεγύαο διογνήτοιο θύγατρα.

Sed Artemon Pindarum laudat, quòd reiecta corui fabula, rem ab ipſo Apolline propria mente cognitam tradat. Quia abſurdum eſſet eum qui alijs vaticinatur, ea quę contra ſe committuntur, ignorare, vide hanc corui fabulam Ouid. 2. Metamorph.

μηλοδόκῳ. Pytho vocatur μηλοδόκος à μῆλον *ouis* & δέχομαι Ion. autem δέκομαι. *recipio.* exponitur *receptrix ouium*, adijciendo *mactatarum.* τόσσα gemin. σ. pro τόσα. Apollo ναῦ *templi* nimirum *fatidici rex* nuncupatur, quia ibi præſidet, & dominatur. Λοξίας *ambiguus, obliquus*, quòd oracula ambigua reddat.

κοινᾶνι. Vox κοινᾶν eſt poëtica pro κοινωνὸς, ſic appellat νόον ἰσαντα πάντα: nam ſua tantùm cum mente communicat: nec vt homines ea quæ geruntur aliorum opera reſciſcit, iuxta Homericum illud.

Ἠέλιός θ᾽ ὃς πάντ᾽ ἐφορᾷς, καὶ πάντ᾽ ἐπακούεις.

Πιθών. ſic legendum potiùs quàm πεπιθὼν γνώμαν. Hoc eſt πίσας γνώμῃ. Eſt autem πεπιθὼν poët. pro πιθών. Aor. 2. ἔπιθον. & poët. πέπιθον. à verbo πείθω perſuadeo. Apud authorem noſtrum aliàs paſſiuè ſumitur, vt κυβερνατῆρος γνώμα πεπιθών.

ψευδέων δ᾽ οὐχ. Hoc eſt ἀψευδής ἐστιν ὁ νοῦς Ἀπόλλωνος, ὃν οὐδεὶς παραλογίζεται οὔτε Θεὸς &c. Hæc verba citat in hanc ſententiam parœmiaſtes

Πολλά κεν εἰδείης οἷς τὸν Θεὸν ἐξαπατήσαις

Multa noris oportet quibus Deum fallas. tit. *Inconſtantia.*

Neque hoc de ſolo Apolline dici poteſt: ſed alijs etiam numinibus tribuitur apud poëtas, vt apud Heſiodum Ioui, οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον, οὐδὲ παρελθεῖν.

παράφρασις.

Cùm igitur omnia ſciendi facultate cognouiſſet Iſchyem Elati filium ex peregrina regione aduenam, nefario & doloſo concubitu prægnantem ſuo ſemine Coronidem conſtupraſſe: Dianam ſororem indomito animi furore ardentem in Laceriam miſit, vbi prope lacum Bœbiadẽ habitat puella, vt ibi peſtẽ excitaret: & ipſe Iſchyem adulterum occidit. Dæmon autem ille malus à quo Coronis ad ſcelus impulſa fuerat, ipſam ad exitium comparauit, eidémque exitio multos vicinos implicauit, multos ſimul immiſſa peſte perdens: quæ vt ſcintilla exigua magnum ignem paulatim excitans multam ſyluam comburit: ſic ab vno in alios ſenſim ſine ſenſu graſſans magnam ſtragem edit.

ἀντιστρ. κώλ. ιγ.

καὶ τότε γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα
ξενίαν κοίταν, ἄθεμίν τε δόλον,
πέμψεν κασιγνήταν μένει
θυίοισαν ἀμαιμακέτῳ
ἐς Λακέρειαν· ἐπεὶ
παρὰ Βοιβιάδος
κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος.
δαίμων δ᾽ ἕτερος
ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν, καὶ γειτόνων
πολλοὶ ἐπαῦρον, ἁμᾶ
δ᾽ ἔφθαρεν· πολλὰν τ᾽ ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς
σπέρματος ἐνθορὸν ἀΐστωσεν ὕλαν.

μετάφρασις.

Tunc quoque vbi cognouit Iſchyis Elatida peregrinum concubitnm, nefariámque fraudem, miſit ſororem animo furentem impetuoſiſſimo in Laceriam. quoniam ad Bœbiadis ripas habitabat virgo. Dæmon autem alter ad malum qui impulerat, domuit eam, & ex vicinis multi participes fuerunt exitij Coronidis: *ſimúlque perdidit: velut ignis in monte ex vno ſemine proſiliens magnam vaſtauit ſyluam.*

καὶ τότε γνοὺς. Pergit narrare facinus Coronidis, illius nomen & genus explicans, qui Coronidem vitiarat. Iſchys Elatides appellatur patronymico nomine ab Elato patre. Concubitum eius appellat ξενίαν, vel quòd eſſet peregrinus: vel quòd ſub iure hoſpitij commiſiſſet illud ſcelus: quod per

ἀλίξιον vocat δόλον ἄθεμιν, quòd hanc ἄδικον κακουργίαν ambo λάθρα ſeu δολερῶς perpetraſſent.

πέμψε κασιγνήταν: Hoc eſt ἔπεμψε τὴν ἀδελφὴν Ἄρτεμιν ἀκαταμαχήτῳ δυνάμει ὁρμῶσαν. Offenſus ſcelere Coronidis Apollo, de ea pœnas ſumit per ſororem, ídque in *Lacæria.* κασιγνήταν Dor. pro κασιγνήτην. & θύοισαν Dor. etiam pro θύουσαν. Quam hîc Laceriam, alij Lariſſam vocant: quæ vrbs eſt Theſſaliæ.

ἐπὶ παρά. Amplior loci, in quo Coronis erat, deſcriptio, à lacu Bœbiade vicino, qui fertur eſſe inter Olympum, Oſſam, & Pelion montes Theſſaliæ.

παρθένος. Quanuis deuirginata eſſet Apollinis & Iſchyos concubitu, virgo tamen vocatur: quia talem putabat vulgus commiſſi facinoris ignarum.

δαίμων δ' ἕτερος. Cauſa impellens ad peccatum, nempe δαίμων ἕτερος. Hoc eſt vt Schol. interpretatur ὁ κακοποιὸς, ὡς πρὸς τὸν ἀγαθοποιόν. Is ad flagitium inflammauit animum Coronidis, & in pœna deſeruit, imò vt Scholij verbis vtar ἀναιρεθῆναι αὐτὴν κατεσκεύασε. h. e. *author exitij fuit.* Bonum autem, & malum Genium, hunc qui mali, illum qui boni ſit author, veteres nobis adeſſe finxerunt.

καὶ γειτόνων πολλοί. Magnitudinem pœnarum oſtendit, eo quòd non ſola Coronis eas luit, ſed ijſdem inuoluti fuerunt vicini. Apollo Iſchyem adulterum interfecit. Diana peſtem immiſit: cuius clade eos etiam qui μηδὲν αἴτιοι videbantur, deiecit.

Πολλάκι γὰρ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
Ὅστις ἀλιτραίνῃ, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.

Exemplo eſt Agamemnonis culpa, quem cùm ob vitiatam Chryſæ ſacerdotis filiam Apollo immiſſa peſte perſequeretur, totus etiam Græcorum exercitus ſimul eſt afflictus.

ἐπαῦρον neglecto augmento pro ἐπηῦρον hoc eſt ἀπέλαυσαν vel συναπέλαυσαν. De verbo ἐπαυρέω vide magnum Etymol. & Euſtathium. De ἁμᾶ vide 3. Ol. antiſt. 2.

ἁμᾶ δ' ἔφθαρεν. Hoc eſt, καὶ πολλοὺς ὁ δαίμων ἔφθαρε, ὥσπερ ἀπὸ σπινθῆρος καταφλέγεσθαι φιλεῖ ὕλη πολλή. Puto τὸ ἔφθαρεν malè exponi *perierunt*, & conſtrui cum ἐπαῦρον præcedente. Nam ἔφθαρε eſt Aor. 2. act. 3. perſ. ſing. & commodè referri poteſt ad præcedentem ſententiam, & tribui τῷ δαίμονι, qui fuit author exitij non Coronidi tantùm, ſed promiſcuè vicinis omnibus immeritis. Quòd ſi ἔφθαρεν ſit 3. perſ. Bœot. pro ἐφθάρησαν Aor. 2. paſſ. ἐφθάρην: rectè exponetur *perierunt*, & conſtruetur cum ἐπαῦρον.

πολλάν. Dor. pro πολλήν. ſic & ὕλαν pro ὕλην. Citatur autem à Schol. Euripides ſimile quid dicens.

Μικρῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος ἴδαιον λέπας πρήσειεν ἄν τις.

Huc alludere videtur Horat. l. 1. Epiſt. 2. Epiſt.

Et neglecta ſolent incendia ſumere vires.

σπέρμα vocat ſcintillam metaphora ſumpta à ſemine, quod exiguum cùm ſit magnam plantam procreat: ſic exigua ſcintilla magnum & luculentum ignem accendit.

παράφρασις.

Poſtquam autem extincta fuit Coronis, eam in rogo muri inſtar conſtructo cognati cremandam poſuerunt. Quam cùm accenſam, eiúſque flammis vehementibus puellæ cadauer obſeſſum vidiſſet Apollo: paterna commiſeratione permotus animum continere non potuit quin ita loqueretur. Non ſuſtinebo vt mea proles miſerrima morte pereat, & maternæ calamitatis conſors fiat. Tum ita locutus, vno paſſu ex Pythone in Laceriam repentè tranſiit, & infantem ex cadaueris vtero eripuit inter flammas pyræ, quæ Deo venienti diuiſa viam fecit. Itaque ereptum incendio filium Chironi Centauro Magneſio attulit educandum, artémque medicam docendum, qua morbos curaret, qui hominum generi multa mala inferunt.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλί-
νῳ
σύγγονοι κούραν, σέλας δ' ἀμφέ-
δραμε
λάβρον Ἀφαίστου, τότ' εἶ-
πεν Ἀπόλλων, οὐκ ἔτι
"τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἀμὸν ὀλέσ-
σαι
οἰκτροτάτῳ θανάτῳ,
ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ."
ὣς φάτο. ϐάματι δ' ἐν
πρώτῳ κιχὼν, παῖδ' ἐκ νε-
κροῦ
ἅρπασε. καιομένα
δ' αὐτῷ διέχαινε πυρά.
καί ῥά μιν Μάγνητι φέρων
πόρεν Κενταύρῳ, διδάξαι
πολυπήμονας ἀν-
θρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.

μετάφρασις.

Sed poſtquam pyræ collocarunt in ligneâ cognati puellam, fulgórque circumcurrit impetuoſus Vulcani, tum dixit Apollo, non item ſuſtinebo animo genus meum perdere miſerabiliſſima nece, matris graui cum calamitate. Sic dixit: & greſſu in primo cùm attigiſſet locum, *puerū è cadauere eripuit: ardens autem ipſi diffiſſa eſt pyra. Itaque illum Magneſio adferens cōmiſit Centauro, docendum multinocuos hominibus ſanare morbos.*

ἀλλ' ἐπεί. Conſequentia mortem Coronidis narrantur. Primum rogus in quo cremata eſt cognatorum conſilio, vbi poëta τεῖχος ξύλινον vocat πυρκαϊάν. fortè quia ligna lignis, vt lapides lapidibus ad murum ſuperſtruuntur. σέλας Ἀφαίστου, periphraſis ignis ardentis & flammam emittentis.

τότ' εἶπεν. Secundum, patris commiſeratio, cuius dolentis facit μίμησιν, ſicuti & Ouidius l.2. Metam. quem locum cum iſto confer. τλάσομαι ψυχᾷ Dor. pro τλήσομαι ψυχῇ. Etiam ἀμὸν Dor. pro ἐμὸν, ſicuti ἀμὸν χρεός Ol. 10. ὀλέσσαι geminato σ. pro ὀλέσαι. ματρὸς Dor. pro μητρὸς & πάθᾳ pro πάθῃ, de qua voce vide 6. Olymp.

ϐάματι Dor. pro ϐήματι. & pro πρώτῳ Ariſtarchus legit πεντάτῳ. Mirum videri poſſet quòd ex Pythone in Laceriam Apollo tranſiiſſet vno paſſu, ni Deus eſſet. ἅρπασε negl. augmento pro ἥρπασε.

καιομένα. Dor. pro καιομένη. & διέφαινε non quia διαφανὴς ἐγένετο καὶ λαμπρὰ, ſed quia πῦρ eius διεσχίσθη, ſeu διάστημα τοῦ πυρὸς ἐγένετο. Ideóque fortè legendum, vt bene coniecit Schmidius, διέχαινε.

καὶ ῥά μιν. Tertium, quòd Chironi commiſit ereptum incendio Aeſculapium,

Æſculapium, vt ex loco Metamorph. Ouidij citato comperies.

πολυπήμονας. Hoc eſt πήμασι πολλὰ φέρουσας νόσοις δεδαπανημένους. Magneſium Centaurum vocat Chironem, qui fuit Theſſalus.

παράφρασις.

Quare ab ipſo edoctus, omnes qui ipſum adirent, aut vlceribus interna cauſa ortis conflictantes, aut vulneribus, ſiue ferro, ſiue lapide eminus miſſo, ſiue alia externa cauſa inflictis ſauciati: vel qui ardenti febre conſumerentur, vel qui algida laborarent, ſanauit: imò alios alijs doloribus liberauit: ad eos demulcendos, nunc blandis incantamentis, magicíſque verbis vtens, nunc mitigantia pharmaca bibenda propinans, nunc medicamenta membris vndique admouens, nunc decumbentes & languentes chirurgicis ſectionibus leuatos erigens.

στροφὴ γ. κῶλ. ιγ.

τοὺς μὲν ὦν ὅσσοι μόλον αὐτοφύ-
των
ἑλκέων ξυνάονες, ἢ πο-
λιῷ
χαλκῷ μέλη τετρωμένοι,
ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,
ἢ θερινῷ πυρὶ περ-
θόμενοι δέμας, ἢ
χειμῶνι, λύσαις ἄλλον ἀλ-
λοίων ἀχέων,
ἔξαγεν, τοὺς μὲν μαλακαῖς
ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,
τοὺς δὲ προσανέα πί-
νοντας, ἢ γυίοις περιάπτων πάντο-
θεν
φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν
ὀρθούς.

μετάφρασις.

Eos itaque quotquot venerunt ad ipſum ſponte natorum vlcerum participes, aut coruſco ferro membra ſauciati, aut ſaxo eminus miſſo, vel quibus æſtiuus ignis depopulabatur corpus, aut frigus: liberans alium alijs doloribus eripuit: quoſdam mollibus incantationibus tractās, quoſdam verò lenia bibentes, aut membris circumponens vndique pharmaca, quoſdam etiam ſectionibus ſtare fecit rectos.

τοὺς μὲν ὦν. Quos morbos à Chirone edoctus Aeſculapius curarit, nunc docet, & quibus remedijs vſus ſit. Primùm ἕλκη αὐτόφυτα *innata vlcera*. Hoc autem epitheto ſatis indicat quomodo ſit definiendum vlcus. Dicunt medici ἕλκος eſſe continui ſolutionem, ab interna cauſa, humore ſcilicet vitioſo & acri, qui exedendo ſoluit particulæ in quam incubuit continuitatem, ſiue ea ſit caro, ſiue cutis, ſiue quid aliud ab oſſe diuerſum, cuius vitium σηπεδὼν appellatur.

ξυνάονες. Hoc eſt κοινωνοὶ à nominat. ſing. ξυνάων voce poët. q. d. ξυνών: ita vt αὐτοφύτων ἑλκέων ξυνάονες ſint οἱ τοῖς αὐτοφύτοις ἕλκεσι ξυνόντες.

ἢ πολιῷ. Secundum τρώματα ferro, vel lapide, vel alia plaga inflicta. Τρῶμα definiente Galeno comment. 3. in prorrhet. eſt quælibet corporis offenſa à cauſa externa inducta. Idémque 5. εἰς τὸ ε τῶν ἐπιδημιῶν ſcribit Hippocratem τρώματα vocare magnas noxas ab aliquo extrinſeco etiam citra vulnus illatas: adeò vt τετρωμένον vocet eum qui quouis modo ſit offenſus.

τηλεβόλῳ. Hoc eſt τηλόθεν βεβλημένῳ. Nam τηλέβολος proparoxytonum eſt, *è longinquo iactus*: τηλεβόλος paroxytonum *è longinquo iaciens*.

ἢ θερινῷ πυρί. Tertium, febres. Neque enim πῦρ θερινὸν *calorem æſtatis* & χειμῶνα *frigus hyemis*, niſi quadam comparatione intelligere debemus ſed τὸ πῦρ θερμαντικὸν, & φρίκην, ſeu ῥῖγος, vnde ῥιγοπύρετος, à Schol. hîc intelligitur.

λύσαις. Eſt particip. Aeol. pro λύσας. Quum autem dicit huic facultatem fuiſſe alium alijs doloribus liberandi, non ſolùm denominatos morbos, ſed quoſlibet alios etiam intelligit. ἔξαγεν neglecto augmento pro ἐξῆγεν ſeu ἐξήγαγεν.

τοὺς μὲν μαλακαῖς. Sequuntur remedia quibus vti ſolebat Aeſculapius. Prima ſunt, ἐπαοιδαί. Quarum magnus fuit apud veteres vſus, vnde hæc Odyſſ. τ.

> Ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
> Δῆσαν ἐπισταμένως, ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
> Ἔσχεθον.

Sed hæc medendi ratio apud Chriſtianos obſolœuit vt impia.

τοὺς δὲ προσανέα. Secunda ſunt πόσεις. Tertia ſunt τοπικὰ φάρμακα: quæ duo pertinent ad φαρμακευτικήν. Quarta ſunt τομαὶ quæ ad χειρουργικήν. Porrò προσανέα Dor. pro προσηνέα. & ἔστασεν pro ἔστησεν.

παράφρασις.

Sed hac facultate morbos curandi non contentus, mortuos etiam in vitam reuocare tentauit, ad id muneribus illectus, quibus etiam viri ſapientes irretiuntur. Vt enim oblatam auri mercedem in manibus vidit fulgentem, eius vi ſtatim impulſus eſt, vt virum vita iam defunctum morti eriperet. Quo auſo irritatus exarſit Iupiter, manibúſque fulmen iaculatus, vtriuſque nimirum Aeſculapij, eiúſque quem reſuſcitauerat Hippolyti pectora tranſuerberauit, & ſublata reſpiratione extinxit. Qua ex temeritatis pœna hoc diſcendum, oportere vt mortales mortalia ſapiant, & quæ ſuo captui conueniunt, à Dijs petant, cognoſcendo ſe ipſos & perſpiciendo quæ ſit humanæ vitæ ſors & conditio.

ἀντιστρ. κώλ. ιγ.

ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται.
ἔτραπε κἀκεῖνον ἀγάνορι μισθῷ, χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς,
ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι
ἤδη ἑαλωκότα. χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων,
ῥίψαις δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν
στέρνων κάθελεν
ὠκέως, αἴθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκιμψε μόρον.
χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ
δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς
φρεσί,
γνόντας τὸ πὰρ ποδὸς, οἵας εἰμὲν
αἴσας.

μετάφρασις.

Verùm lucro etiam ſapiẽtia irretitur. Impulit illum quoque ingenti mercede aurum in manibus apparens, virum à morte vt reduceret iam captum. Quare manibus Saturnius iaculatus fulmen *per amborum pectora, reſpirationem ademit ſtatim, ardénſque* eius *fulmen irruens immiſit mortem. Oportet conſentanea à Dijs quærere mortalibus mentibus, cognoſcentes quod ante pedes, cuius ſimus ſortis.*

ἀλλὰ κέρδει. Generalis gnome, quam præmittit caſui Aeſculapij. Notum autem eſt vt ſapientum oculi muneribus excæcantur, & optimus pleriſque lucri odor.

ἱερᾷ. Applicatio ſentẽtiæ generalis Aeſculapio, quẽ fulgor auri impulit vt mortuũ ad viuos reuocaret. Quęritur autẽ quis ille ſit. Alij Hippolytũ, alij Tyndarũ, alij Capanea, alij Glaucũ Minois filiũ, alij Hymenæũ, alij Prœti filias, alij Orionẽ, alij Phœnei filias: Pherecydes autẽ ait eũ Delphis mortuos reſuſcitaſſe. Epiphanius, Eurycleã, inquit, Aeſculapius reſuſcitauit. Sed id Staphylus negat, nec vllum ab inferis ab eo excitatũ ſcribit, ſed Hippolytũ tantùm ſanatũ.

ἀγάνορι μισθῷ. Hoc eſt πλείονι: ſic mercedẽ à viribus quibus pollet nominat, vocẽ autẽ ἀγήνωρ antè expoſuimus. ἄνδρ᾽ ἐκ. Hoc eſt ἐκ τοῦ θανάτου ἀναγαγεῖν ἤδη ἀπὸ τῆς μοίρας ληφθέντα. Dictum κομίσαι ſimplex pro compoſito ἀνακομίσαι.

ῥίψαις. Subaudi κεραυνόν. Proponitur pœna temeritatis. Et certè Iupiter teſte Virgilio,

Fulmine Phœbigenam Stygias detruſit ad vndas:

quẽ locũ vide ſub finẽ 7. Aeneid. ῥίψαις Aeol. pro ῥίψας. Porrò ἀμφοῖν, alij ad Aeſculapiũ & Hippolytũ quẽ ſanauerat, referunt: alij δι᾽ ἀμφοτέρων τῶν μαστῶν interpretantur. Crates ad Aeſculapiũ & Chironẽ retulit. De voce ἀμπνοὰ vide Oly. 8.

χρὴ τὰ ἐοικότα. Concludit poriſmate digreſſionem, & ex dictis gnomen elicit, qua monet, oportere vt mortales mortalia ſapiant, nihílque aggrediantur quod vires humanas ſuperet, quale illud Aeſculapij qui mortuum reſuſcitauit, quod præſtare ſolius eſt Dei. Sententiam autem hanc proſa ſic reddas. Πρέπει δὲ τὰ τοῖς ἀνθρώποις ἁρμόζοντα παρὰ θεῶν αἰτεῖν, γινώσκοντας τὸ ἐνεστὸς, οἵαν μοῖραν εἰλήχαμεν.

μαστευέμεν. Ion. & Dor. pro μαστεύειν. & πὰρ per apocopen pro παρὰ. θνατοῖς Dor. pro θνητοῖς. τὸ πὰρ ποδὸς hoc eſt τὸ ἐνεστὸς *præſens ſtatus, & vita conditio.* εἰμὲν formatur à prima ſingulari Aeol. & Dor. pro ἐσμὲν. & αἶσας Dor. pro αἴσης.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.	μετάφρασις.
Itaque hoc obſeruato anime mi, ne quaſi vitam viuas immortalem, res homini non poſſibiles moliaris, ſed eas aggredere quas homo cùm ſis, perficere poſſis. Quòd ſi, inquam, vt eſſet in votis, etiamnum viueret prudens ille Chiron Philyræ filius, Pelióque in antro habitaret, meíque hymni quorum mellea eſt modulatio, tanquam potẽtes illecebræ ad meorum votorum finem pellicere poſſent, ipſum vtique perſuaſionibus adduxiſſem, vt & viris præclaris vehemẽ	μὴ φίλα ψυχὰ βίον ἀθάνατον σπεῦδε, τὰν δ᾽ ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν. εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι᾽ ἔτι ἔτι Χείρων, καί τί οἱ φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι ἀμέτεροι τίθεν, ἰ- ατῆρά τοί κέν μιν πίθον καί νυν ἐσλοῖσι παρ- σχεῖν ἀνδράσι θερμᾶν νόσων, ἤ τινα Λατοΐδα κεκλημένον, ἢ πατέρος. καί κεν ἐν ναυσὶ μόλον, Ἰ-	*Ne anime mi vitam immortalem moliaris, ſed aggredere opera quibus agendis par ſis. Si autem prudens ſpecum habitaret adhuc Chiron, & aliquas illecebras ei in animo ſuauiſoni noſtri hymni ponerent, ipſi vtique perſuaſiſſem nunc quoque bonis viris præbere ſe ipſum medicũ calidorũ morborum, aut aliquẽ Latoidæ vocatum filiũ,*

tium morborum medicum præberet, vel ſuo loco aliquem ex Apollinea ſtirpe & arte, vt pote Aeſculapiũ, aut Iouis filium, nempe Apollinem, qui id præſtaret. Tum certè Ionio mari me in nauibus committens, in Siciliam vbi eſt fons Arethuſa contendiſſem ad amicum meum Hieronem vrbis Aetnæ conditorem,

ονίαν τέμνων θάλασσαν,
Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν,
παρ' Αἰτναῖον ξένον,

aut patris. Atque adeò in nauibus veniſſem Ionium ſecans mare Arethuſam ad fontem ad Aetnaum hoſpitem,

μὴ φίλα ψυχά. Apoſtrophe parænetica ad ſeipſum, cui hoc præceptum ex præcedenti gnomologia deriuatum proponit. Nimirum ne ad vitam immortalem properet, *hoc eſt*, ne quod immortalium eſt facultatum, & quod ἀδύνατον eſt in hac mortali vita cuiuis homini, illud moliatur: ſed quod homini eſt δυνατὸν curet & aggrediatur. φίλα ψυχὰ Dor. pro φίλη ψυχή.

τὰν δ' ἔμπρακτον. Hoc eſt ἐπιχείρει ἃ δυνατά σοι προσχεθῆναι. Habet ἄντλει pro ἐπιχείρει, ſumpta tranſlatione ab aquis quæ ex puteo vel aliunde hauriuntur. τὰν μαχανὰν Dor. pro τὴν μηχανήν.

εἰ δὲ σώφρων. Epanodus ad inſtitutum, poſt longam digreſſionem de Aeſculapio. Vt autem prolixioris hyperbati tollatur obſcuritas conſiderandum eſt poëtæ protaſin eſſe huiuſmodi. *Vtinam Chiron in viuis eſſet, eum carminis illecebris ad Hieronem traherem, quò ſanaret eum.* Duabus autẽ ex partibus conſtat protaſis, cuius priorem ipſo hymni in limine abſoluit: alteram poſt digreſſionem exequuturus eſt. Sed vt τὸ ἑπόμενον connecti poſſit, in regreſſione ad rem, voti priorem partem repetit hypotheticè. Hoc declarabit paraphraſis.

καί τί οἱ φίλτρον. Hoc eſt, καὶ ὁ μου ὕμνος μείλιχος θέλγειν ἂν ἐδύνατο θυμὸν αὐτοῦ, αὐτὸν ἂν ἔπειθον τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας καυστικῶν νόσων ἰᾶσθαι. Habes Metaphoram in voce φίλτρον, quod eſt Euſtath. λάχανον τι διεγερτικὸν εἰς ἀφροδίσια, & vulgò *potio ad excitandum amorem efficax*. Nunc autem θελκτήριον quoddam ſignificat τῆς φιλίας ὀνεργητικόν.

μελιγάρυες. De hac voce vide Olymp. XI. Od. ἁμέτεροι Dor. pro ἡμέτεροι. τίθεν 3. perſ. pl. poët. & Dor. pro ἐτίθεσαν. reiecto primùm augmento: deindè formata 3. pl. à pr. ſing. mutato η. in ε. vt & Bœoti faciunt in Aor. I. paſſiuo.

ἰατῆρα. Finis philtri. πίθον negl. augm. pro ἔπιθον, cum quo κεν poëticum pro ἂν eſt iungendum. θερμᾶν Dor. pro θερμῶν. Et quoniam calidi morbi mentionem facit, nonnulli Hieronem febre laboraſſe putant: quidam ποδαλγίᾳ, qui morbus inter τοὺς διαπύρους ponitur. Quidam verò hoc ad λιθουρίαν referunt. Ego putem θερμὰς νόσους hic non ſignificare καυστικὰς ſeu διαπύρους: ſed metaphoricè dici *feroces, præcipites morbos, vel vehementes.*

ἤ τινα. Matronymicum eſt Apollinis Latonæ filij: Intelligit autem Aeſculapium, vel aliquem alium Apollineæ ſtirpis, & medicinæ peritum: vel etiam ipſum Apollinem, addens ἢ πατέρος q. d. repetendo ἀπὸ κοινοῦ, ἰατῆρά τοι κεν πίθον παρασχεῖν αὐτῷ ἤ τινα τοῦ Ἀπόλλωνος ἀπόγονον, ἢ πατέρος, ἤγουν τοῦ Διὸς υἱὸν κεκλημένον τὸν Ἀπόλλωνα. Hoc ipſum paraphraſis declarabit. Λατοΐδα Dor. pro Λητοΐδου. Per πατέρος intelligit Iouem κατ' ἐξοχὴν qui creditur πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε. Hactenus prior propoſitionis pars.

κ̓ κεν ἐν ναυσὶ. Altera pars propoſitionis, *Irem nimirum ad Hieronem, & eum illi adducerem in Siciliam.* Iter autem deſcribit, ſcilicet, marinum pet Ionium pelagus, quod aliàs eſt Adriaticum, ab Ionio Illyrico viro, vel ab Ionijs, teſte Archidamo, qui ibi perierunt, vel ἀπὸ Ἰοῦς. De Arethuſa alibi iam diximus. κράναν Dor. pro κρήνην. & μόλον pro ἔμολον.

παρ' Αἰτναῖον ξένον. Intelligit Hieronem, qui condita vrbe Aetna, Aetnæum ſe proclamari voluit. Aretius hîc abſolui putat alteram partem propoſitionis, ſed mihi videtur produci vſque ad finem ſequentis ſtrophæ. Quod ſenſus loci ſatis euincit: ξένον interpretare hîc φίλον, vt alibi iam docuimus.

παράφρασις.

Qui Syracuſis regiam habet, rex ciuibus ſuis benignus, erga bonos candidus, erga peregrinos hoſpites paterna beneuolentia ſuſpiciendus. Ad quem ſi venire potuiſſem geminum hoc beneficium afferens, pretioſam nimirum ſanitatem, eiúſque victoriæ in Pythijs certaminibus partę laudatorem hymnum, quo ſplendidæ redduntur coronæ, quas re omnium optimè geſta, quondam in Locrorum oppido Cirrha, Delphorum Pythoníſque vicina, Pherenicus eſt meritus, ſanè traiecto mari immenſo, Sole ſplendidiſſimo gratior ipſi affulſiſſem, & aduenissem.

στροφὴ δ'. κῶλ. ιγ'.

ὃς Συρακόσσαισι νέμει, βασιλεὺς
πραῢς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς,
ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.
τῷ μὲν διδύμας χάριτας,
εἰ κατέβαν, ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν,
κῶμόν τ' ἀέθλων Πυθίων,
αἴγλαν στεφάνοις,
τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἕλε Κίῤῥᾳ ποτὲ,
ἀστέρος οὐρανίου
φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
ἐξικόμαν κε, βαθὺν πόντον περάσαις.

μετάφρασις.

Qui Syracuſis imperat, rex lenis ciuibus, non inuidens bonis, hoſpitibuſq́ue ſuſpiciendus pater. Ad quem ſi deſcendißem geminas gratias adferens, videlicet *ſanitatem auream*, *& encomium certaminum Pythiorum*, *ſplendorem* futurum *coronis quas fortißimè omnium ſe gerens Pherenicus* eius equus *conſecutus eſt apud Cirrham aliquando: ſtella cæleſti inquam ſplendidius ipſi lumen venißem, profundo mari traiecto.*

ὃς Συρακόσσαισι. Breuiter laudat Hieronem à dignitate regali, à manſuetudine, à candore, ab hoſpitalitate. Quibus non abſimilia dicit Oda prima Olympior. Συρακόσσαισι Doricè & poëticè ſublato υ. & gemin. σ. pro Συρακούσαις.

τῷ μὲν. Hoc eſt ᾧ μὲν εἰ ἦλθον διπλῆν εὐεργεσίαν φέρων, καὶ τὴν ὑγίειαν τιμίαν, καὶ ὕμνον τῶν Πυθικῶν ἀγώνων, δι' οὗ γίνονται λαμπροὶ στέφανοι, οὓς ὁ Φερένικος ἵππος ἀριστεύων εἷλ' ἐν Πυθῶνι ποτὲ, κατῆλθον ἂν αὐτῷ λαμπρότερον φῶς τοῦ ἡλίου, βαθεῖαν θάλασσαν διαπεράσας. Ex his patet, quid facturus eſſet poëta ſi Chiron reuixiſſet, ſanitatem ipſi attuliſſet, & victoriæ Pythicæ encomium, quæ duo διδύμας χάριτας *geminum beneficium* vocat, illius Chiron, huius ipſe author fuiſſet.

ὑγίειαν vocat χρυσέαν hoc eſt τιμίαν. Notum quanti fiat ſanitas.

αἴγλαν. Dor. pro αἴγλην. & τὰν artic. præpoſit. pro ſubiunct. ἃς. Φερένικος e quus Hieronis de quo 1. Olymp. ἕλε neg. augm. pro εἷλε.

Κίρρᾳ. Ellipſis præpoſitionis ἐν. & notatio loci certaminis. Nam Cirrha, te ſte Plin. l. 4. c. 3. eſt Locrorum oppidum non procul à Delphis & Pythone. Quare poëta per Cirrham Pythios ludos intelligit.

κατέβαν Dor. pro κατέβην hoc eſt ἦλθον. Sicuti apud Homerum, quem citat Schol.

Πεύθ τινα κεχρημένον καταβήσομαι ἐκ Διὸς ἱερόν.

& Odyſſ. κ. Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήσομαι, pro ἐλθεῖν.

ἀστέρος οὐρανίου. Periphraſis, pro ἡλίου quem primæ Odæ initio ἄστρον impropriè, nunc ἀστέρα propriè appellat. Oſtendit quo in pretio foret apud Hieronem, ſi hæc præſtitiſſet quæ optabat: Solé nimirum gratior ipſi veniſſet. Qui autem procurat ſanitatem, is quoque φάος appellatur, vt in hoc epigrammate.

Ἱπποκράτης φάος ἦν μερόπων, καὶ σώστε λαῶν
Ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν ἀπάνευθεν Ἀΐδη.

φαμὶ Dor. pro φημὶ. & ἱξικόμαν pro ἱξικόμην. & περάσαις Aeol. pro περάσας. hic finis ἐυχῆς.

περίφρασις. | ἀντιστρ. κώλ. ιγ. | μετάφρασις.

Sed cùm horum vtrumque præſtare non poſſim, magnam Deorum & hominum matrem Rheam, quam vt pote venerandam Deam prope meas ædes vbi templum habet, ſimúlque comitem & aſſeſſorem eius Pana Thebanæ puellæ noctu canunt & celebrant, volo flectere precibus, vt tibi ſit benigna. Verumenimuero Hieron ſi rectas ſententias quæ principatum in orationibus tenent, intelligere potes, ex veterum dictis didiciſti, diuinam prouidentiam res humanas ſic adminiſtrare & dirigere, vt bonum vnum duobus malis temperent. Sed aduerſam fortunam homines deſipientes moderatè ferre non poſſunt, & nunquam non fronte infortu-

ἀλλ᾽ ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν
ἐθέλω
ματρί, τὰν κοῦραι παρ᾽ ἐμὸν
πρόθυρον
σὺν Πανὶ μέλπονται θαμὰ
σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι.
εἰ δὲ λόγων συνέμεν
κορυφὰν Ἱέρων
ὀρθὰν ἐπίστᾳ, μανθάνων
οἶσθα προτέρων,
ἓν παρ᾽ ἐσλὸν πήματα
σύν-
δυο δαίονται βροτοῖς
ἀθάνατοι. τὰ μὲν ὦν
οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέ-
ρειν,
ἀλλ᾽ ἀγαθοί, τὰ καλὰ τρέ-
ψαντες ἔξω.

Sed vota facere ego volo matri, quam venerabilem Deam puellæ, iuxta meum veſtibulum cum Pane celebrant frequenter per noctem. Verùm ſi ſermonum intelligere ſummam rectam noſti Hieron, edoctus à prioris ſæculi hominibus, ſcis quòd *vnum ad bonum bina mala partiuntur mortalibus immortales. Sed ea ſtulti non poſſunt moderatè ferre: at ſapientes* ea ferunt, *bona obuertentes extra.*

nium produnt: proſperam verò fortunam ſua ſtultitia obruunt. At contrà ſapientes, quemadmodum puriorem & pulchriorem veſtium partem conſpiciendam obuertimus, ſordidiorem intus occulimus, ſic dolores occulunt, lætitiam patefaciunt.

ἀλλ' ἐπεύξασθαι. Cùm voti compos fieri non poſſit Pindarus, nempe obtinere vt reuiuiſcat Chiron, à quo ſanetur Hieron, confugit ad preces, aítque ſibi eſſe in animo Rheam pro Hieronis ſalute inuocare.q.d. ἀλλ' ἐπειδὴ ἀδύνατον τὸν Χείρωνα ἀναβιῶναι, καὶ Ἱέρωνα θεραπεύειν, ἐγὼ τὴν μητέρα θεῶν Ῥέαν καθικετεῦσαι βούλομαι.

ματρὶ. Dor. pro μητρὶ Rheam ſic vocat κατ' ἐξοχήν. De qua ſic Orpheus,

Μήτηρ μέν τε θεῶν, ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.

Et Lucretius l.3.

Magna Deûm mater, matérque ferarum,
Et noſtri genitrix hæc dicta eſt corporis vna.

& Virgil. l.10.

Alma parens Idæa Deûm.

ταὶ κοῦραι. Dor. pro τὴν & præpoſit. artic. pro ſubiunct. hoc eſt, ἣν θεὸν σεμνὴν πλησίον τ' οἰκίας μου αἱ κόραι σὺν αὐτῆς παρέδρῳ Πανὶ ὑμνοῦσι κατὰ τὴν νύκτα. His oſtendit vbi, à quibus, & quando colatur Rhea. Vbi, nimirum Thebis prope ædes Pindari: nam ibi, quæ eius erat pietas, ædes habere voluit, vt in Prolegom. dictum. A quibus, nempe à Thebanis virginibus, vel à filiabus Pindari Protomacha & Eumeti, vel à nymphis. Quando, nempe noctu eius myſteria agebantur. Hoc autem Thebanis videtur peculiare. Nam alioqui quæ de Rhea dicuntur, ſunt diuerſa, vt ex Natal. Comit. Myth. comperies. Refert Schol. ex Ariſtodemo, quî factum ſit vt Thebis Rheam coluerint: ait enim ille, Olympicum quendam tibicinem Pindari diſcipulum, cùm in montem, vbi ſeſe exercebat canendo, ſeceſſiſſet, ſtrepitum magnum, ignémque delabentem animaduertiſſe, idémque Pindarum ſenſiſſe, & matris Deorum Rheæ ſimulachrum pedibus incedens obſeruaſſe, vnde factum ſit vt Rheæ & Panos ſimulachra prope ſuas ædes ſtatuerit: tum ciues aliquot oracula Phœbi ſciſcitatum miſerit, qui reſpondit matri Deorum extruendum eſſe templum. Quod reſponſum cùm accepiſſet Pindarus, ciues pariter cum ipſo metu conſternati, Deam ſacris honorarunt.

σὺν Πανὶ. Non cum Pane Rheam, ſed Panem & Rheam à puellis celebrari canit. Nam Rheæ Pan erat aſſeſſor, vt ipſe Pindarus, authore Schol. ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρθενίων dicit, ὦ Πὰν Ἀρκαδίας μεδέων, ματρὸς μεγάλας ὀπαδὲ σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν. Vel panem aſſumpſit, quòd propè ſuas ædes ſimulachrum haberet: vel quòd ille vt pote montanus Deus, cum montana Dea verſaretur. Poëtæ autem noſtro fabulantur propitiam fuiſſe Rheam, & Pana ſaltitaſſe ad carminum eius modulos.

μέλποντι Dor. pro μέλπουσι, & σεμναὶ pro σεμνήν.

εἰ δὲ λόγων. Tranſit ad alteram propoſitionis partem conſolatoriam. Nam cùm nemo reperiri poſſit qui Hieronis morbum curet, eum ſolatur à re-

rum humanarum natura, quarum ea eſt conditio, vt duo mala bonum vnum comitentur. q.d. εἰ δὲ δύνασαι συνιέναι τὴν τῶν λόγων ὀρθὴν κορυφὴν, γινώσκεις, μανθάνων παρὰ τῶν παλαιῶν, ὅτι παρὰ ἓν ἀγαθὸν κακὰ δύο ἀπονέμουσιν οἱ Θεοί. Porro hîc apoſtrophe eſt ad Hieronem.

κορυφάν. Dor. pro κορυφὴν. per κορυφὴν λόγων intelligit τοὺς κορυφαίους λόγους, h. e. *principes ſermones*: intelligo ſententias, & dicta quæ doctrinā aliquam & præcepta continent. Etenim ea eſt ſententiarum dignitas, vt in oratione veluti faſtigium alti montis appareant. Aliàs κορυφὴ τοῦ λόγου exponitur *orationis ſumma & caput*. συνιέμεν Ion. & Dor. pro συνιέναι. ὀρθάν Dor pro ὀρθήν.

ἐπίστᾳ. 2. perſ. verbi ἐπίσταμαι, vel per apocopen pro ἐπίστασαι. vel Dor. pro Attico ἐπίστῃ. quod fit ab Ionico ἐπίστεαι ſublato σ. & facta craſi ἐπίστῃ Doricè tollitur ι. ſubſcriptum. A Schol. ἐπίστᾳ exponitur hîc δύνασαι. Et certè ἐπίσταμαι frequenter eſt in vſu pro δύναμαι. Exempla in Lexicis habes.

οἶδα προτέρων. Intelligit veteres qui de rerum humanarum conditione ſcripſerunt gnomologias. Et putat Schol. poëtam ad illud Homericum alluſiſſe.

> Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει,
> Δώρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος τε ἐάων.

Vide quæ habet Eraſm. in Chil. hæc in verba,

> *Nihil eſt ab omni parte beatum.*

σύνδυο Poëticum compoſitum. *Duo ſimul, bini.*

τὰ μὲν ὦν, Hoc eſt οἱ μὲν οὖν ἄφρονες τὰ κακὰ κοσμίως οὐ φέρουσιν, ἀλλ' οἱ ἀγαθοὶ φέρουσι, τὰ καλὰ περιβάλλοντες ἔξω. Hoc ipſum monet Theognis in his.

> Οὐδείς τοι πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
> Τολμᾷ ἔχειν τὸ κακὸν, καὶ οὐκ ἐπίδηλος ὅμως.
> Δειλὸς δ' οὔτε κακοῖσιν ἐπίσταται, οὔτ' ἀγαθοῖσι
> Θυμὸν ἔχων μίμνειν.

τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω. Scholiaſtes in his metaphoram agnoſcit ſumptam à veſtibus, quæ ſi maculatæ ſint, honeſtè geſtari à dominis non poſſunt. Ideóque maculata parte intus occultata, honeſtam extra obuertunt, vt à prætereuntibus laudetur. Sic Micyllus in Gallo Luciani, ad Eucratis conuiuium ſe confert κοσμίως μάλα ἐσχηματισμένος, ἀντιστρέψας τὸ τριβώνιον, ὡς ἐπὶ τοῦ καθαρωτέρου γένοιτο ἡ ἀναβολή. Aemilius Portus tranſlationem petit ab ædificijs quorum pulchriores partes extra patent, deformiores ab oculis remouentur. Sic Aeneas apud Virgil.

> *curis ingentibus æger*
> *Spem vultu ſimulat, premit altum corde dolorem.*

παράφρασις.

Quod autem ad te attinet, quanquam calculo affligeris, alia tamen fœlicitate ſubleuaris, quatenus diuino munere rex es, ſi quiſquam hominum alius, populorum ductor fœlix, quo non fœlicior alter. Quòd ſi hæc fœlicitas morbi infortunio temperetur, nihil mirum. Nulli enim quantũuis præſtanti heroi contigit vnquam vitæ inoffenſæ metam contingere, exempli gratia Peleo Æaci filio & diuino Cadmo. At nihilominus fama eſt illos omniũ mortalium fuiſſe fœliciſſimos: quandoquidem Peleus in monte Pelio apud Chironem, marini Dei fatidici Nerei, ac proinde bona conſilia dantis Thetin inclytam filiam: & Cadmus Thebis, quę ſeptem portis ſunt nobiles, formoſam Harmoniam vxorem duxit: vbi Muſarum aurea redimicula habentium ſuauiſſimos cantus audiuerunt.

ἐπῳδ. κῶλ. ιϛ.

τὶν δὲ μοῖρ᾽ εὐδαιμονίας ἕπεται.
λαγέται γάρ τοι τύραννον δέρκεται,
εἴ τιν᾽ ἀνθρώπων, ὁ μέγας
πότμος. αἰὼν δ᾽ ἀσφαλὴς
οὐκ ἔγεντ᾽, οὔτ᾽ Αἰακίδᾳ παρ
Πηλεῖ,
οὔτε παρ᾽ ἀντιθέῳ
Κάδμῳ. λέγονταί γε μὰν βροτῶν
ὄλβον ὑπέρτατον οἳ
σχεῖν, οἵ τε καὶ χρυσαμπύκων
μελπομενᾶν ἐν ὄρει
Μοισᾶν, καὶ ἐν ἑπταπύλοις
ἄιον Θήβαις, ὁπόθ᾽ Ἁρμονίαν γᾶμε βοῶπιν·
ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.

μετάφρασις.

Te verò ſors fœlicitatis ſequitur. Rectorem enim populorum regem te intuetur, ſi quem ex hominibus, magnâ fortuna. Sed enim inoffenſa vita non contigit, nec Aeacidæ Peleo, neque diuino Cadmo. *Dicuntur tamen illi mortalium ſupremam fœlicitatem habuiße, qui & Muſas aureis reticulis redimitas, canentes in monte, & in ſeptem portas habentibus audiuerunt Thebis, quando* Cadmus *Harmoniam vxorem duxit bouis oculis ſpecioſam: ille autem* Peleus *Nerei conſilio valentis Thetin filiam inclytam.*

τὶν δὲ μοῖρ᾽. A dignitate regia Hieronem ad patientiam hortatur, q. d. σοὶ δὲ ἐὰν λιθιῶντι ἡ τῆς εὐδαιμονίας μοῖρα ἀκολουθεῖ, καθ᾽ ὅσον ἡ μεγάλη εὐτυχία ὁρᾷ σε εἴπερ τιν᾽ ἄλλον εὐδαίμονα βασιλέα λαῶν ἡγούμενον. De voce λαγέτης vide ſtroph. 4. I. Olymp.

αἰὼν δ᾽ ἀσφαλής. Hoc eſt βίῳ δ᾽ ἀπταίστῳ ἐχρήσατο μήτε ὁ τοῦ Αἰακοῦ παῖς ὁ Πηλεύς, μήτ᾽ ἰσόθεος φὼς ὁ Κάδμος, καίτοι ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατοι γενέσθαι λέγονται. A præſtantiſſimorum heroum, qui neque magnis calamitatibus liberi fuêre, conſolatur Hieronem, ne mirum ipſi videatur, ſi quibus ipſe etiam malis tenetur.

Αἰακίδᾳ. Dor. pro Αἰακίδῃ. patronymicũ nomẽ, quia Peleus Aeaci fuit filius. πὰρ per apocopen pro παρά. ὄλβον ὑπέρτατον. hoc eſt ὑψίστην ſeu μεγίστην εὐδαιμονίαν. De epitheto χρυσάμπυξ alibi diximus. μελπομενᾶν Μοισᾶν Dor. pro μελπομενῶν μουσῶν. ἐν ὄρει. nimiruw Πηλίῳ. Vide quintam Nem. ἀντιστρ. 2.

ἑπταπύλοις. Hoc epitheton Thebarum habet Homer. Il. δ. Θήβης ἕδος ἑπταπύλοιο: Illis inditum à ſeptem portarum numero.

ὀπόθ' Ἁρμονίαν. Primò Cadmi fœlicitas quòd Harmoniam Martis & Veneris filiam vxorem duxerit, & nuptias celebrarit Thebis quas Muſæ ſuo cantu dignatæ fuerunt. γᾶμε. Dor. & neglecto augmento, pro ἔγημε. βοῶπιν. hoc eſt μεγαλόφθαλμον βοῶν δίκην. & ſynecdochicè καλήν: quia probantur magni oculi in mulieribus ad formam.

ὁ δὲ. Prima Pelei fœlicitas quòd Thetin filiam Nerei marini Dei vxorem duxerit, & in monte Pelio apud Chironem nuptias celebrantém Muſæ ſuo cantu dignatæ fuerint. Nereum autem vocat εὔβουλον quòd vates & fatidicus cùm eſſet, quid facto opus foret, rectè conſuleret.

παράφρασις.

Quandoquidem etiam Dij vtriuſque nuptiarum epulis interfuerunt: in quibus Cadmus & Peleus Saturni prolem regiam in aureis ſedilibus menſæ accumbentem viderunt, & ab omnibus dona acceperunt: Peleus à Neptuno equos, à Vulcano gladium: Cadmi ſponſa frumenti fructum à Cerere, lyram à Mercurio, monile, peplum, & tibias à Pallade, aureum monile à Venere, aliáque ab alijs Dijs. Hoc autem beneficio nuptiarum accepto à Ioue prioribus liberati laboribus animum erexerunt. Nam Peleo tentatæ pudicitiæ à Cretheide falsò accuſato, & in Pelio monte feris expoſito, per Vulcanum miſit gladium quo ſe ab ijs tueretur, eúmque vinculis ſolutum, & debellato Acaſto Thetidis coniugio decorauit. Et Cadmo, post difficultates in quęrenda Europa ſuperatas, Harmoniam collocauit. Sed hunc alio poſt tempore, graues trium filiarum calamitates lætitia priuarunt, quum Ino & Agaue furore percitæ, altera Pentheum, altera Melicerten laniauit: & Semele formoſa à Ioue compreſſa eſt, & fulmine extincta.

στροφὴ ε. κώλ. ιγ.

καὶ Θεοὶ δαίσαντο παρ' ἀμφοτέροις·
καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον
χρυσέαις ἐν ἕδραις, ἕδνά τε
δέξαντο. Διὸς δὲ χάριν
ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων,
ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν.
ἐν δ' αὖτε χρόνῳ,
τὸν μὲν ὀξείαισι θυγατέρες ἐρήμωσαν πάθαις
εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς πατὴρ
ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.

μετάφρασις.

Quinetiam Dij epulati ſunt apud vtroſque, & Saturni filios reges viderunt Peleus & Cadmus *aureis in ſedibus, donaq́ nuptialia acceperunt* ab illis, *Iouis denique beneficio ex prioribus transmutati ærumnis, ſtatuerunt erectum cor. Sed rurſum procedente tempore, hunc quidem* Cadmum *filiæ tres per grauia infortunia priuarunt lætitiæ ſorte: at candidæ brachijs Semele Iupiter pater venit in cubile amabile.*

καὶ Θεοί. Secunda fœlicitas, quòd vtriuſque nuptijs interfuerint Dij, in iiſque epulati ſint. Nam ad Cadmi nuptias Dij omnes dicuntur relicto cœlo aduentaſſe. Et ad Pelei nuptias Dij cum ingentibus imbribus & tempeſtate acceſſiſſe feruntur.

Κρόνου παῖδας. Intellige Iouem, Neptunum, Plutonem, quinètiam reliquos huius ſtirpis Deos, quos Peleus & Cadmus accumbentes menſæ v.

derunt aureis. i. eximijs in ſedibus, quales conueniebant Dijs. Vide Od.4. Nem. Ep. 3.

Ἰδνά τε. Sumit hanc vocem (quam iam alibi expoſuimus) per ἀκυρολογίαν pro δῶρα. Per nuptias autem Cadmi Dij dona ſponſæ dederunt, Ceres frumenti fructum, Mercurius lyram, Pallas monile & peplum, & tibias, Electra ſacra magnę matris & cymbala, & tympána, in quibus nuptijs Apollo cum cithara cecinit, Muſę tibias inflarunt, Dijque reliqui multa dona dederunt: Venus autem monile aureum dedit, quod poſtea Polynices ſucceſſione generis poſſidens Eriphylæ dedit, vt Amphiarao profectionem ad bellum Troianum perſuaderet. Porrò in Pelei nuptijs Neptunus illis equos dono dedit, Vulcanus gladium, alij aliud.

Διὸς δὲ χάριν. Tertia fœlicitas, quòd Iouis beneficio prioribus malis liberati animum erexerunt, q.d. Διὸς δὲ διδόντος ἐκ τῶν προτέρων πόνων μεταβαλόντες, εὐθυμίας ἀπέλαυσαν. Hoc autem innuere vult poëta, Iouem vtriuſque horum curam ſuſcepiſſe, & laboribus quos ambo exantlarunt ante nuptias, ipſos liberaſſe. Nam Cadmus à patre Agenore ad quærendam Europam miſſus, varias peragrãs regiones, multa mala pertulit. Et iuſſus in patriam non redire quin ſororem reduceret, ea non reperta, oraculi monitu vrbem Thebanam extra natale ſolum condidit. Poſtea Iupiter illi ob multas difficultates quas ſuperauerat, Harmoniam collocauit. Peleus autem ab impudica Cretheide falſo accuſatus, & ab Acaſto eius viro in vertice Pelij montis vinctus, ferísque expoſitus fuit. Sed eius innocentiæ miſertus Iupiter gladium ei miſit per Vulcanum, quo ſeſe à feris tueretur. Deinde ruptis vinculis in vrbem paucis comitantibus venit, & debellato Acaſto imperium occupauit: poſtea Thetidem vxorem duxit.

ἐν δ' αὖτε. Hoc eſt πάλιν δ' ἐξ ὑστέρου, καὶ μετὰ ταῦτα, τὸν μὲν Κάδμον αἱ τρεῖς θύγατρες εὐφροσύνης ἔρημον ἐποίησαν ταῖς ὀξείαις συμφοραῖς ἀπολλύμεναι. Probat autem vt ad vnum bonum duo mala hominibus etiam fœliciſſimis accidunt. Nam liberatos prioribus laboribus Peleum & Cadmum, beneficio Iouis cor erexiſſe dixit. Iam verò alijs poſtea calamitatibus implicatos oſtẽdit. Primùm quidem de Cadmi ærumnis agit, quas ob trium filiarum calamitates ſuſtinuit. Inonis & Agaues hæ fuerunt quòd in furorem verſæ ſunt, vt Agaue Penthea filium, Ino Melicerten laniarit; de quibus Olymp. Od. 2. ſtr. 2. Semele à Ioue compreſſa & fulmine icta fuit.

ἐρήμωσαν. Hoc eſt ἔρημον ἐποίησαν, pro ἀφείλοντο, ἐστέρησαν. Dor. eſt εὐφροσύνας pro εὐφροσύνης. Θυώνᾳ Dor. pro Θυώνῃ hoc eſt Σεμέλῃ ſic dicta ὅτι θύει καὶ ἐνθουσιᾷ κατὰ τοὺς χορούς: *quòd in choris furore ſit percita*: ſicut & θυάδες Bacchę, & thyrſi θύσθλα dicũtur. Vel petendum etymon ἀπὸ τῆς θυηλῆς. Eandem Dionen appellat Euripid. vt refert Schol. in his ex Antigone. ὦ παῖ Διώνης ὃς ἔφυς μέγας Διόνυσε.

Sed alij Thyonen diuerſam à Semele faciunt, nimirum Bacchi nutricem, vt ex hoc Panyaſidis verſu oſtendit Schol.

Καὶ ῥ', ὁ μὲν ἐν κόλποιο ἐρροφεῖ θόρε ποσσὶ Θυώνης.

Interpr. Apollon. Argon. 1. Θυώνην καλοῦσι τὴν Σεμέλην, ἐπεὶ δὴ Αἰσχύλος ἔγκυον αὐτὴν παρεισήγαγεν οὖσαν, καὶ ἐνθεαζομένην.

παράφρασις.

Illum verò nempe Peleum lætitia priuauit filius Achilles, quem illi Thetis immortalis in Phthia ſolum genuit, quum in bello Troiano à Paride telis confoſſus, animam exhalauit, & pyræ impoſitus luctum Græcis excitauit. Cæterùm decet virum prudentem bona fortuna, quam conſequutus eſt Deorum munere, frui & vti, quandoquidem ſua dona cõtemni nolunt. Verùm vt aliàs alij ſpirant venti, nunc ſecundi, nunc aduerſi: ſic aliàs alio vultu, nunc ſereno, nunc toruo fortuna reſpicit. Nec fœlicitas diu apud homines cõmoratur. Quæ ſi fortè aliquãdo graui pondere me comitetur, hoc faciam:

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

τοῦ δὲ παῖς, ὅνπερ μόνον ἀθανάτα
τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ
τόξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπὼν
ὦρσεν πυρὶ καιόμενος
ἐκ Δαναῶν γόον. εἰ
δὲ νόῳ τις ἔχει
θνατῶν ἀλαθείας ὁδὸν,
χρὴ πρὸς μακάρων
τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν. ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαὶ
ὑψιπετᾶν ἀνέμων.
ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται,
ὃς πολὺς, εὖτ' ἂν ἐπιβρίσαις ἕπηται,

μετάφρασις.

Illius autem Pelei *filius quem vnicũ immortalis peperit in Phthia Thetis, in bello ſagittis animam amittens, excitauit dum igni crematur gemitũ à Græcis. Quòd ſi quis ex hominibus in animo habet veritatis viã, oportet eũ à Dijs beatis conſequutum proſperam fortunã, frui ſua fœlicitate. Nã aliàs alij ſunt flatus altè volantium ventorum. Fœlicitáſque hominum non accedit in longum* permanſura. *Quæ quidem quandocunque ingens graui cum pondere* me *ſequuta fuerit,*

τοῦ δὲ παῖς. Secundo agit de Pelei ærumnis ob filij necem, quem à Paride ſagittis occiſum Danai luxerunt, q. d. τοῦ δὲ Πηλέως παῖς ὁ Ἀχιλλεὺς, ὃν μόνον ἡ ἀθάνατος Θέτις ἐν Φθίᾳ ἔτεκεν, ἐν τῷ Ἰλιακῷ πολέμῳ ὑπὸ τοῦ Πάριδος τοξευθεὶς πυρὶ νεκρὸς κατακαιόμενος γόον τοῖς Ἕλλησιν ἐκίνησε.

ὅνπερ μόνον. Non ſolum Achillem peperit, ſed etiam alios, quos immortales reddere cùm vellet, ſub igne per noctem occultatos, vt quod erat mortale abſumeret, interemit. Sed Achilles ambroſia per diem inunctus, & per noctem ſub igne occultatus, dicitur aliquandiu perduraſſe, donec re à Peleo deprehenſa ſeruatus eſt, & inde Pyriſous appellatus.

ἀθανάτα. Dor. pro ἀθανάτη. ab ἀθάνατος: τίκτεν imperf. neglecto augm. pro ἔτικτεν, ἐν πολέμῳ nimirum Ἰλιακῷ. ἀπὸ ψυχὰν λιπὼν per tmeſin pro ψυχὴν ἀπολιπών.

εἰ δὲ νόῳ τις. Gnome qua docet quo animo diuina beneficia debeat vir prudens accipere. νόῳ ἀλαθείας ὁδὸν ἔχει hoc eſt φρόνιμός ἐστιν, ὀρθῶς λογίζεται: vt hic ſit ſenſus, εἰ δέ τις φρόνιμός ἐστι, προσήκει αὐτὸν παρὰ τῶν Θεῶν εὐεργετούμενον τῆς εὐεργεσίας ἀπολαύειν. Neque enim Dij volunt ſua munera contemni: vnde Homerus

Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ Θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
Ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν· ἑκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.

ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι. Similis extat ſententia 2. Ol. qua fortunæ denotat incõſtãtiam,

quum ait, ῥοαὶ δ᾽ ἄλλοτε ἄλλαι. Hîc ſimilitudinem ducit à varietate ventorum, q. d. ὡς οὐχ οἱ αὐτοὶ ἄνεμοι διὰ παντὸς πνέουσιν, ἀλλ᾽ ἄλλος ἄλλοτε, οὕτω καὶ αἱ τύχαι τῶν ἀνθρώπων, οὐχ αἱ αὐταὶ παραμένουσιν· ἀλλ᾽ ἄλλοτε μὲν εἰς κακὸν, ἄλλοτε δ᾽ εἰς ἀγαθὸν μεταβάλλονται. Vnde, quod à Schol. citatur Euripid.

> Κάμνουσι γάρτοι καὶ βροτοῖς αἱ συμφοραὶ,
> Καὶ πνεύματ᾽ ἀνέμων οὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει.

ὄλβος δ᾽ οὐκ ἐς. Hoc eſt ἡ δ᾽ εὐδαιμονία τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐπὶ πολὺ παραμένει. Quod & Eurip. docet, ὁ μέγας μὲν ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς.

ὃς πολύς. Epilogus in quo docet ſuo exemplo quales eſſe deceat Hieronem, & quoſuis alios fortunatos. q. d. ὃς ὅτι πολὺς ἀκολουθῶν ἐπιβαρήσῃ, σμικροῖς συνὼν, σμικρόν με ποιήσω, ἐκείνοις ἐμὲ συμμετρήσας, καὶ μέγαν ἐν μεγάλοις ἐκείνοις ἐμὲ ἐξισώσας.

παράφρασις.

Nimirum apud tenues, & me inferiores me deprimam, apud magnos & me maiores magnum agam, illiſque me æquiparabo: & eam quæ me circundabit, pro viribus & facultate colens fortunam, animo fouebo. Quòd ſi inter cæteras fœlicitates diuina benignitas mihi diuitias amplas ſuppeditaret, ſperarem me altiſſimam apud poſteros gloriam adepturum, cùm poëtis mearum laudum præconibus liberalem me præberem, Hieron: quorum ſanè eſt clarorum virorum laudes tradere poſteritati. Vides vt Neſtoris Pylij, & Sarpedonis Lycij fama ad poſterioris ſæculi homines dimanauit carminum eximiè ſonantium opera, qualia ſolummodo docti poëſeos artifices compegerunt. Etenim virtus quæ carminum celebrium beneficio nobilis euadit, æternam vitam obtinere ſolet: ſed talia componere paucis facile eſt, vt res inſignium heroum geſtas immortalitati conſecrent.

ἐπῳδ. κῶλ. ιε.

σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν
  μεγάλοις
ἔσσομαι. τὸν δ᾽ ἀμφέποντ᾽ αἰεὶ
  φρεσὶ
δαίμον᾽ ἀσκήσω, κατ᾽ ἐ-
  μὰν
θεραπεύων μαχανάν.
εἰ δέ μοι πλοῦτον Θεὸς ἁβρὸν ὀ-
  ρέξαι,
ἐλπίδ᾽ ἔχω κλέος εὑ-
ρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
Νέστορα, καὶ Λύκιον
Σαρπηδόν᾽, ἀνθρώπων φά-
  τις
ἐξ ἐπέων κελαδεν-
νῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ
ἅρμοσαν, γινώσκομεν·
δ᾽ ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς,
χρονία τελέθει,
παύροις δὲ πράξασθ᾽ εὐμα-
  ρές.

μετάφρασις.

paruus inter paruos, magnus inter magnos ero. Semper autem ad eam fortunam quæ me amplectetur, me in *animo accommodabo, iuxta meam facultatem colens eã. Quòd ſi mihi diuitias Deus ſpecioſas dederit, ſpem habeo gloriam me nacturum altam in longinquum. Neſtorem & Lycium Sarpedonem hominum fama* habet *ex verſibus ſonoris, quales compegerunt fabri periti. Nam quæ cognoſcitur virtus per inclytos cantus, diuturna eſt: ſed paucis* id *facere facile* eſt.

τὸν δ᾽ ἀμφέποντ᾽. Prima virtus viri fortunati eſt vt ſeſe inter paruos

non efferat, inter magnos non deprimat: ſed cum vtriſque moderatè ſe gerat. Secunda vt quam nactus eſt fœlicitatem pro virili colat & foueat. Huius ſecundæ ſententiæ hic eſt ſenſus. τὴν δέ με ἀμφέχουσαν τύχην οἴσω τῇ διανοίᾳ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν θεραπεύων.

μαχανάν. Dor. pro *μηχανήν*. Exponit Schol. *γνώμην*, ſed videtur ſenſus poſcere vt exponamus *δύναμιν*.

εἰ δέ μοι. Tertia virtus viri fortunati, vt ſi ſit diues, erga viros doctos liberalem ſe præbeat, quorum carminibus laudem æternam conſequatur. Sed hoc in ſua perſona facit, obliquè Hieronem liberalitatis erga ſe laudum ipſius præconem, alióſque poëtas, commonefaciens: quum dicit, ἐὰν δέ μοι ὁ Θεὸς πλοῦτον ἀβρὸν παράσχῃ, ἐλπίζω δόξαν ὑψηλοτέραν εὑρεῖν, καὶ εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον. vide paraphraſin.

Νέστορα καί. Exemplis oſtendit eſſe poëtarum principum virorum laudes perſequi, vt ſi laudis amator ſit Hieron princeps rebus geſtis clarus, de ſuis opibus impertiat poëtæ. Neſtoris & Sarpedonis apud Homerum fit mentio. In ἀνθρώπων φάτις eſt ſubaudiendum ἔχει. vt hæc ſit ἀκολουθία. Νέστορα καὶ Λύκιον Σαρπηδόνα φάτις ἀνθρώπων, ἔχει ἐξ ἐπέων κελαδεινῶν, οἷα σοφοὶ τέκτονες ἥρμοσαν. Porrò τέκτονες σοφοὶ ſunt, οἱ ποιηταί: quos ſic vocat, quia nomen artis habet poëſis. κελαδεννὸς Argiua dialecto pro κελαδεινός.

γινωσκομένα. Hoc eſt ἡ δ' ἀρετὴ ταῖς ἐνδόξοις ἀοιδαῖς γινωσκομένη διηνεκῶς παραμένει. ὀλίγοις δὲ ῥᾴδιον τοιαύτας ἀοιδὰς ποιεῖσθαι. Virtutem autem beneficio poëticorum & hiſtoricorum monumentorum poſt funera viuere habes etiam ſub finem primæ Pythiorum.

παύροις δέ. Dignitas poëtices eo commendatur, quòd pauci ſint qui in ea excellant. Innuítque eorum laudes non diu viuere, qui excellentem poëtam nacti non ſint, ſiquidem mediocribus eſſe poëtis, non Dij, non homines, non conceſſêre columnæ, vt canit Horatius: quorum ſiquidem carmina obſoleſcunt, eorum etiam quos cecinerunt, laudes commoriuntur.

ἈΡΚΕΣΙΛΑΩ ΚΥΡΗΝΑΙΩ, ἅρματι.

ARCESILAO CYRENAEO, curru victoriam adepto.

ΕΙΔΟΣ Δ.

ODE IV.

ARGVMENTVM.

ARceſilaum Cyrenes regem ab vrbe Cyrene, à maioribus, à Thera inſula ad quam Argonautæ appulerant, vnde Arceſilai progenitorum origo, & à Pythiaca victoria laudat. Denique pro Demophilo, qui ex vrbe ob ſeditionem quandam pulſus fuerat, intercedit vt ad priorem functionem eum admittat.

παράφρασις.

Oportet ô Muſa vt hodierno die te ſiſtas apud Arceſilaum, vt virum illum mihi charum, & equis inſigni Cyrenæ imperantem laudes, & cum eo choros pro victoriæ ſucceſſu agitante, Cyrenæis ob ciuem, & Pythoni ob certaminis ſedem, debitum perſoluas hymnum, quo tanquam ſecundo vento in honoris portum proueha-tur: Pythoni inquam hymnum perſoluas, vbi olim ſacerdos (quæ aſſidet aureis

στροφὴ α. κώλ. ιϛ.

Σάμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ

στάμεν εὐίππου βασιλῆϊ Κυράνας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν Ἀρκεσίλᾳ,

Μοῖσα, Λατοΐδαισιν ὀφειλόμενον,

Πυθῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων.

ἔνθα ποτὲ χρυσέων

Διὸς αἰητῶν πάρεδρος,

οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλω-

μετάφρασις.

Hodie oportet te apud virum amicum ſtare, equeſtris regem Cyrenes, vt choreas ducente cum Arceſila, O Muſa, Latoidis debitum, Pythonique proueha ventũ proſperum hymnorum: vbi olim ea quæ aureis Iouis aquilis aſſidet ſacerdos, quum abſens non eſſet Apollo, oraculo

νος τυχόντος, ἱερᒪ
χρῦσεν οἰκιςῆρα Βάτῖον,
καρποφόρυ Λιβύας, ἱερὰν
νᾶσον ὡς ἤδη λιπὼν,
κτίσειεν ἐυάρματον
πόλιν ἐν ἀργινόεντι μαςῷ.

ſuo pronunciauit conditorem fore *Battum frugifera Libya, ſacra inſula vt iam relicta conderet curribus præſtantem ciuitatem in albo vbere terra:*

aquilis à Ioue in Apollinis templo conſecratis, in memoriam aquilarum quas pari celeritate præditas, alteram ab ortu, alteram ab occaſu emiſerat, vt terrarũ orbis medium definiret, & quæ eodem tempore circa Pythonem, ſeu Delphos conuolarant, húncque orbis vmbilicum eſſe oſtenderant) cùm præſens eſſet Apollo, certáque reſponſa ſuggereret, oraculum edidit Batto, cum in fœcundam Libyam deducturum coloniam, vt relicta Thera inſula, ob Neptuni & Mineruæ templum ſacra, in vberi colle curru præſtantem Cyrenen conderet.

Ἀρκεσιλάῳ. Arceſilaus Cyrenæ fuit rex Polymneſti filius, ex Batti familia, de qua Herodotus in Melpomene ſub finem. Hic trigeſima prima Pythiade curru victoriam obtinuit: & poſt hanc octogeſima Olympiade vicit. Hoc tamen encomio, quanquam hæc poſterior fuit, ſolam illam cohoneſtat: quod alia prolixitate longè ſuperat, ob longiorem de Cyrene digreſſionem, qua quæ vel Orpheus vel Apollonius Rhodius ſuis libris referunt, paucis complectitur. Porrò Arceſilaus à Cyrenæis dolo fuit occiſus, & Battiadum vltimus regnum tenuit, quod in illa familia ducentos annos perdurauerat. Cyrenæus appellatur à patria Cyrene, quæ in Africa ciuitas eſt ampliſſima, de qua vide Strab. l. 17. Volaterr. l. 12. Iuſtin. l. 13.

Σάμερον. Exordium per apoſtrophen ad Muſam quam ad laudandum Arceſilaum excitat. q. d. Σὲ μὲ χρὴ ὦ Μοῦσα παρ' ἀνδρὶ φίλῳ, εὐίππου Κυρήνης βασιλεῖ παρεςῆναι σήμερον, ἵνα σὺν αὐτῷ κωμάζοντι, Κυρηναίοις καὶ Πυθῶνι ὀφειλόμενον οὖρον ὕμνων ἀποδῷς. Quod autem dicit σάμερον, referendum non ad tempus quo cœpit carmen ſcribere: ſed ad diem illum quo epinicium accepturus erat Arceſilaus. Doricum eſt σάμερον pro σήμερον.

παρ' ἀνδρὶ φίλῳ. Duabus de cauſis laudandum Arceſilaum ſibi proponit: altera quòd eſſet amicus, altera quòd rex Cyrenes. σάμεν Dor. & Ion. pro ςῆναι. βασιλῆϊ Ion. pro βασιλεῖ. Κυράνας Dor. pro Κυρήνης, quæ εὔιππος non abs re dicitur: ſed quia equeſtribus copijs validi fuêre ſemper Afri. Schol. tres profert rationes. Prima eſt, quia Neptunus Afros docuit regere equos. Secunda quia fertur ibi nata equeſtris Minerua. Tertia, quia equitandi artem Afri repererunt. Addi poteſt cum Aretio quarta, nimirũ quia bonis equis abundabat, ex Laconicis Amyclis originem habentibus: vnde Dionyſius poëta eodem epitheto eam appellauit, vt annotat Volaterranus. Ἀρκεσίλᾳ. Datiuus à recto Ἀρκεσίλας pro communiori Ἀρκεσίλαος.

Λατοΐδαισιν. Dor. pro Λητοΐδαισιν. Cyrenæos intelligit, qui Ariſtæum Apollinis & Cyrenes filium coluerunt. Alij enallagen numeri ſibi fingunt, ipſúmque Latonæ filium Apollinem dici putant. Sunt etiam qui Delphos intelligant, vbi Apollo cultus eſt, vnde Apollonidæ dicuntur, Δελφοὶ θεμιςῶν ὕμνων μάν-

τιες

τῆς Ἀπολλωνίδου, eligat lector quam volet ſententiam.

οὖρον ὕμνων. Sic quadam emphatica periphraſi τὸν ὕμνον appellat: quia qualis nauigantibus eſt ſecundus ventus, talis eſt victoribus encomiaſticus hymnus.

ἔνθα ποτὲ. Propoſitionem laudandi Arceſilai ſequitur digreſſio ad hiſtoriam Batti: cuius recenſendæ occaſio ſumitur à loco Pythonis, ad quam illud ἔνθα referendum. Senſus autem hic erit, ὅπου ποτὲ ἡ τῶν χρυσῶν τοῦ Διὸς ἀετῶν πάρεδρος, καὶ ἱέρεια τοῦ Ἀπόλλωνος Πυθία, οὐκ ἀποδημοῦντος, ἀλλὰ παρόντος τοῦ Θεοῦ ἐχρησμῴδησε συνοικιστὴν φυλάδα τῆς Λιβύης τὸν Βάττον, ὅπως ἂν τὴν ἱερὰν νῆσον Θήραν καταλιπὼν ὁ Βάττος κτίσῃ τὴν εὐάρματον Κυρήνην ἐν τῷ τεθφιμαστέτῳ καὶ ἄκρῳ μέρει τῆς Λιβύης.

χρυσέων Διὸς ἀετῶν. Sacerdos Apollinis dicitur χρυσέων Διὸς ἀετῶν πάρεδρος, quia in templo Apollinis vbi reſponſa dabat, aureæ duæ aquilæ erant conſecratæ. Etenim Iupiter aliquando medium orbis inquiſiturus, duas pari celeritate aquilas emiſit, vnam ab ortu, alteram ab occaſu, quæ circa Delphos eodem tempore conuenerunt: ex quo hic orbis terrarum medium eſſe prodidit. Cuius rei in memoriam duas aquilas aureas in Apollinis templo conſecrauit: quas cum alijs templi theſauris Phocenſi bello diripuit Eumelus.

οὐκ ἀποδάμου τυχόντος. Vno vocabulo οὐκ ἀποδημοῦντος. Quod ad certitudinem oraculi dicit. Etenim adeſſe dicebatur Apollo quum vera reſponſa edebantur, abeſſe quum falſa.

ἱέρεα. Dicitur abiecto ι. pro ἱέρεια: vt apud Homerum, Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν. Neglecto augm. χρῆσεν pro ἔχρησεν.

Βάττον. Deficit vocabulum ἐσόμενον ait Schol. Narrat quomodo monitu oraculi maiores Arceſilai ex Thera in Cyrenen coloniam deduxerint. Hunc Theræ regem Battum, primùm Ariſtotelem vocatum tradunt, inter quos eſt Herodotus: & ab oraculo Pythico Battum, quod Libyca lingua regem ſonat, appellatum. Alij quia propter linguæ balbutiem Pythonem venerat, Battum à βατταρίζειν. i. *balbutire* dictum putant. Alij Coccyga, quòd non poſſet integra pronunciare verba. Aceſander non quòd balbus eſſet, ſed quòd linguam conſulto inflecteret, pronunciationi aptādo: cùm eloquētia & cōſilio claruerit, nuncupatum autumat. De Batti profectione Delphos varia eſt ſententia. Qui propter vocem putant, illud Phœbi oraculum referunt,

> Βάττ' ἐπὶ φωνὴν ἦλθες, ἄναξ δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων
> Ἐς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστῆρα.
> *Nomine veniſti vocis pie Batte: ſed ipſe*
> *Fœcundam ad Libyam dominus te mittit Apollo.*

Menecles apud Schol. author eſt, Battum orta in Thera ſeditione, patria eiectum fuiſſe: tum Apollinem conſuluiſſe, num ſibi in patriam eſſet redeundum: hócque à vate reſponſum habuiſſe.

> Βάττε τὸ μὲν πρῶτον κακὸν, τὸ δὲ δεύτερον ἐσθλὸν ἐρεῦνα.
> Ἔρχεο, λεῖπ' ἄλλην χθόνα, ἥπειρος ἀμείνων

Ἠῶος. προὔπεμψεν δόλον ἔκβαλε πείθει πείθων.
Στεῤῥὸν γλῶ ὄπως, ἣν μισεῖ πόλλ' ἀθέμιστος.
Οἷάτ' ἀνὴρ ἄρξει, τοῖον τέλος αὐτὸ ἱκάνει.

Alius fuit Battus poëta ineptus.

ἱερὰν νᾶσον. Theram intellige, quæ ideo ſacra dicitur, quòd Mineruæ & Neptuni templum haberet, vt memoriæ prodidit Theophraſtus, cõditum à Cadmo quum miſſus eſſet quæſitum Europam ſororem. Vel quòd eò deducta colonia, locum Apollini conſecrarint Lacedæmonij. Vel ornatus tantùm gratia.

ἐν ἀργινόεντι μαστῷ. Hoc eſt *in vberi ſolo.* Et apud Schol. Ariſtarchus putat hìc intelligi *ὕδατος ἀρύσεως*, vt loquitur Homerus. & *ἀπὸ τῆς εὐτεφοίας* dici *ἀργινόεντα μαστὸν*, quia huic *ἀργινόεις* magis conſonat. Hierocles dici putat, quia ſita eſt vrbs *ἐπὶ λόφου μαστοειδοῦς λευκογείου.* Et certè in editiore loco, teſte Strabone, ſita fuit Cyrene, ita vt è mari nauigantibus conſpicua eſſet.

παράφρασις.

& vaticinium illud curaret ac perficeret, quod in Thera inſula, vbi gleba ab Eurypylo in hoſpitale munus Eumelo data, aquis exundantibus diſſoluta eſt, iracunda Medea Aeetæ filia Colchorum regina, immortali ore pronunciauit, fore vt qui decimus ſeptimus ab Eumelo naſceretur, ex Thera in Libyam migraret. Etenim hæc illius verba fuerunt ad ſemideos Iaſonis bellicoſi ſocios. Aures mentéſque aduertite ô viri magnanimorum virorum & Deorum filij, Aſſero ex hac inſula Thera quæ fluctibus vndique percutitur, aliquando deductum iri coloniam, quæ in Libya Epaphi filiæ cognomine Cyrenen incolet, ex qua tanquam radice ac metropoli mortalibus curæ futura; in Iouis Ammonis ſacro ſolo, aliæ producentur, vt Apollonia & Teuchira, quas Cyrenæi condent.

ἀντιστρ. κώλ. ιδ

καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαι
θ' ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ,
Θήραιον. Αἰήτα τό ποτε ζαμενὴς
παῖς ἀπέπνευσ' ἀθανάτου στόματος,
δέσποινα Κόλχων, εἶπε δ' οὕτως
ἡμιθέοισιν Ἰάσονος αἰχμητᾶο ναύταις·
« Κέκλυτε παῖδες ὑπερθύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν.
« φαμὶ γὰρ τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάκτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραν
« ἀστέων ῥίζαν φυτεύσεσθαι μελησίμβροτον,
« Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις.

μετάφρασις.

& Medea vaticiniũ reportaret cum ſeptima & decima generatione, apud Theram editum, quòd Aeetæ olim periracunda filia efflauit ab ore immortali, domina Colchorum, dixit autem ita ſemideis Iaſonis bellicoſi nautis. Audite filij magnanimorumq; hominum & Deorum. Dico enim ex hac mariuaga terra filiam Epaphi aliquando vrbium radicem plantaturam eſſe, quæ ſit cura mortalibus, Iouis in Ammonis fundamentis.

καὶ τὸ Μηδείας. Hoc eſt *καὶ ὅπερ ἔπος ἐν Θήρᾳ ἡ τοῦ Αἰήτου παῖς ὀργίλος Μηδεία τῶν Κόλχων βασίλεια ἐκ τοῦ ἀθανάτου στόματος ἀπεφθέγξατο μαντευομένη, τοῦτο ἀξιώσειεν ἐπιμελείας, ὅτι δὴ ἑπτακαιδεκάτῃ γενεᾷ ἀποικία ἔσται ἐκ Θήρας εἰς Λιβύην.* Cùm in Syrtin incidiſſent Argo-

nautæ, per Lybiam humeris Argo nauim vectabant: deinde in mare demiſerunt rurſum, vbi Eurypylum Neptuni filium Cyrenes regem offenderunt, à quo pro munere hoſpitali glebam acceperunt quum diſceſſum pararent: eámque accepit Euphemus: quam cùm diluiſſet fluctuum ſuperantium vis, in Thera vaticinium hoc edidit Medea: nimirum poſteros Euphemi decima ſeptima generatione coloniam deducturos in Libyam. Iam Battus decimus ſeptimus erat ab Euphemo: ideo rectè iuſſus eſt ab Apolline vt ex Thera in Libyam migraret.

ἔπος Θήρᾳ. Hoc eſt τὸ ἐν Θήρᾳ λελεγμένον. & ἀγκομίσαιτο Aeol. pro ἀνακομίσαιτο: & hoc pro ἀξιώσειεν ἐπιμελείας. vide Lexica de verbo κομίζω. Αἰήτα Dor. pro Αἰήτου. Periphraſis Medeæ Αἰήτου παῖς.

ζαμενής. Hoc eſt ἡ ἄγαν ὀργίλος. Quod epitheton ab hiſtoria pendet. Nam proprios liberos, & fratrem Apſyrtum occidere ſuſtinuit. Alioqui ζαμενὴς eſt poëticum vocabulum pro comm. ὁ μέγα μένος, ὁ μεγάλην δύναμιν ἔχων: vt apud magnum Etymol. exponitur. Duo igitur ſignificat ζαμενὴς, nempe ἔχων ψυχικὴν προθυμίαν, *qui magnum animi robur habet*, Item ὁ ἄγαν ὀργίλος, *vehementer iracundus*. Nam τὸ ζα extenſiuum, ſignificat μεγάλως, πολὺ, σφόδρα. & μένος, nunc ὀργὴν, nunc θυμόν.

ἀθανάτου στόματος. Medeæ os vt Chæris tradit, inquit Schol. immorrale vocat, vt ex parte totam immortalem: ſiquidem Heſiodus in Theogonia ipſam ἀθάνατον nuncupat: nimirum vt tradit Aſclepiades, quia nihil eorum quæ dixit infectum fuit.

ἡμιθέοισιν. Semideos vocat, quia fuerunt θνητῶν καὶ θεῶν παῖδες, & ſunt ἥρωες. Et certè ſic Heſiodus, Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος οἳ καλέονται Ἡμίθεοι. αἰχματᾶο. Dor. pro αἰχμητοῦ.

φαμὶ γὰρ. Proponit vaticinium vt ex Inſula Thera colonia in Libyam à poſteris Euphemi aliquando deducetur. q. d. φημὶ γὰρ ὅτι ἐκ τῆσδε γῆς ἁλιπλάγκτου τῆς νήσου Θήρας, ἡ κόρη Ἐπάφου Λιβύη, ἀστέων ῥίζαν τὴν Κυρήνην φυτεύσει. Itaque per γᾶν ἁλιπλάγκτον, periphraſticè Θήραν inſulam intellige, quæ cùm mari cingatur, in eo veluti vagatur & errat: vel πλήττεται κύμασι. Nam ἁλιπλαγκτος fit ex ἅλς *mare* & πλάζω *erro*, ſeu πλήσσω *percutio*, vnde πλαγκτὸς deducitur, inſerto γ, & mutato η in α.

Ἐπάφοιο Ion. pro Ἐπάφου. Epaphi filiam, intellige heroidem Libyam, cui regio eſt cognominis. Solent enim regionum vel vrbium & heroidum nomina implicari: ſicuti ἐν ἅρματι χρυσοχαίταν, ἱδρύσατον ἄγαλμα Θήβα. Etenim ἐν ἅρματι vrbis eſt, τὸ χρυσοχαίταν Heroidis.

ἀστέων ῥίζαν. Ita Cyrenen notat, nam à Cyrenæis ædificatæ ſunt vrbes Apollonia & Teuchira, quarum radix hoc eſt metropolis fuit Cyrene.

μελησίμβροτον. Hoc eſt διὰ φροντίδος οὖσαν τοῖς ἀνθρώποις. Nam μελησίμβροτος componitur ex futuro μελήσει, imperſonalis μέλει: & βροτὸς inſerto μ. euphoniæ cauſa: vt in φαεσίμβροτος.

Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις. Hoc eſt ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Διὸς Ἄμμωνος: ac proinde in Africa ſeu Libya, arenoſa terra. Libyes autem Iouem appellant Ammonem Aegyptiaca, vt quidam volunt, lingua. Alij ab ἄμμος i. *arena* quaſi *arenarium*.

Fuit autem Iouis Ammonis μαντεῖον in Libya, vbi ſub arietis ſpecie colebatur, vnde ſic Phæſtus,

Ζεῦ Λιβύης Ἄμμων κερατηφόρε κέκλυθι μάντι.

Et in Africæ arenis ac ſolitudinibus erat Iouis inde Ammonis vocati templum. Quæritur autem cur Cyrenen multis ſtadijs diſtantem dicat eſſe ἐν θεμέθλοις, hoc eſt, ἐν ἱερῷ Διὸς: reſpondetur, quia non ſolùm illi ſacrum eſt templum, ſed tota regio.

παράφρασις.

Tum verò quum Theræi ab inſularibus facti erunt mediterranei, & Cyrenen incolent, non amplius delphinos breuibus pinnis tanquam alis mare ſecantes ſed celeres equas, non remos ſed habenas, nō naues ſed veloces currus regent: omniáque inſtrumenta & opera marina, maris in poſterum ignari, terreſtribus permutabunt. Gleba illa quam olim in Tritonide palude Triton iuueni Eurypylo Neptuni filio, regionis illius regi aſſimilatus, in hoſpitale munus dedit Argonautis, & quam ad eum ex prora deſcendens accepit Euphemus: gleba inquam illa vtpote certum augurij ſymbolum, portendit Theram inſulam, magnarum vrbium, nimirum Cyrenes, Apolloniæ & Teuchiræ olim metropolim futuram. Quod fœlix fauſtúmque fore Saturnius ipſe Iupiter innuit, quando cum fragore læuum intonuit.

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύ-
γων
ἵππους ἀμείψαντες θοὰς
ἁνία τ' ἀντ' ἐρετμῶν,
δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόπο-
δας.
κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτά-
σει μεγαλᾶν πολίων ματρόπο-
λιν
Θήραν γενέσθαι. τόν ποτε
Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς
λίμνας, θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ
γαῖαν διδόντι ξείνια,
πρῴραθεν Εὔφαμος κατα-
βαὶς
δέξατ'. αἴσιον δ' ἐπί οἱ Κρο-
νίων
Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντάν.

μετάφρασις.

Pro delphinibus autem paruas habentibus alas, equos permutantes veloces, habenáſque pro remis, currus regēt celeripedes. Illud augurium efficiet magnarum vrbium metropolim eſſe Theram: quod aliquando Tritonidis in fluentis paludis Euphemus, cùm è prora deſcendiſſet, ad Deum homini aſſimilatum, terram dantem pro xenijs, accepit. Fauſtum autem ſuper eo Saturnius Iupiter pater cum fragore edidit tonitru.

ἀντὶ δελφίνων δ'. Innuit Theræos inſulares inſtrumenta nautica cum equeſtribus commutaturos, nec marinos amplius, ſed mediterraneos fore. Ideo delphinos equis, remos habenis, currus nauibus opponit. q. d. *ἀντὶ δὲ μικροπτερύγων δελφίνων ταχείας ἵπποις, καὶ ἡνία ἀντὶ κωπῶν, καὶ δίφροις ταχυπώλοις ἀντὶ ναῶν ἐνναλίων μεταλαβόντες κυβερνήσουσι.*

ἐλαχυπτερύγων. Nomen ἐλαχυπτέρυξ, ὁ ἐλαχείας. i. *βραχείας*, ſeu *μικρὰς πτέρυγας ἔχων*, *μικροπτέρυξ*, *qui paruas alas habet.* Quum tribuitur piſcibus, eſt *qui pinnas paruas tanquam alas habet.* Componitur ex ἐλαχὺς hoc eſt βραχὺς aut μικρὸς & πτέρυξ. *ala.* hic Schol. τὰς πτέρυγας exponit τὰς ἀκάνθας τὰς ἑκατέρωθεν τῶν βραγχίων, αἷς καὶ διανήχονται, καὶ διίπτανται ὥσπερ οἱ ἰχθύες. Hic τὸ ἰχθύες fortè legitur pro ὄρνιθες. Nam videtur delphinum pinnas cum alis auium comparare:

vt quem vſum alæ præſtant auibus, eundem pinnæ piſcibus præſtare dicantur.

γαμάσοισιν. 3. perſ. plur. fut. Doricè pro γαμήσουσι, primùm mutato η in α. deinde ι in οι. à verbo γαμέω de quo alibi dictum. ἀελλόποδες autem eſt τοὺς πόδας ἀέλλης δίκην ταχεῖς ἔχων. Hoc eſt ταχύποδος. Pedes autem curruum ſunt rotę. Et vt animalia pedibus feruntur: ſic rotis currus voluuntur.

κεῖνος ὄρνις. Hoc eſt ἐκεῖνη βῶλος, ἥντινά ποτε ἐν ταῖς προχοαῖς τῆς Τριτωνίδος λίμνης ὁ Εὔφημος ἐκ πρῴρας καταβὰς αἰδεῖ Θεῷ ὁμοιωθέντι καὶ ξένια προσφέροντι, ἐδέξατο μαντικὸν ὥσπερ σύμβολον, παρασκευάσοντι τῇ μεγίστων πόλεων ματρόπολιν γενέσθαι τὴν Θήραν. Ergo ὄρνις hic ſumitur pro diuinationis ſymbolo: de qua voce ſat multa in Lexicis.

ἐκτελευτάσει. Dor pro genit. ἐκτελευτήσει. μεγάλαν pro μεγάλων, & ματρόπολιν pro μητρόπολιν. Cyrene autem paulò antè ἀστέων ῥίζα dicta eſt: quia fuit conditrix Apolloniæ & Teuchiræ, ac proinde illarum metropolis. Nunc Thera inſula magna vrbium metropolis dicitur: quia hinc Cyrenen deducta eſt colonia, & Cyrene iam dictas vrbes condidit, & populo muniuit.

τᾷ ποτε. Refertur ad præcedens ὄρνις: & eſt articulus præpoſitiuus pro ſubiunctiuo ὅν. Eſt autem Tritonis palus ſiue ſtagnum, quò nauim Argonautæ tulerunt, vnde Triton Africæ fluuius erumpit.

Θεῷ αἰδεῖ. Deus aſſumpta viri forma Argonautis apparuit, & glebam dedit. Quæri poteſt quis fuerit ille Deus. Fuit ille Triton vt 4. Argon. docet Apollon. verſu 1550 & ſequentibus: quem locum cum iſto confer.

πρῴραθεν. Aduerbium ſignificans ἐκ τῆς πρῴρας. & Εὔφαμος, Doricè pro Εὔφημος. Quærit Schol. quare glebam Argonautis oblatam acceperit Euphemus: & dicit alios putare id factum, quòd Euphemus proreta eſſet, & Eurypylus ad proram apparuiſſet: alios, propter conſanguinitatem, quòd Eurypylus qui dabat, & Euphemus qui accipiebat, eſſent ambo Neptuni filij. Eurypylũ fuiſſe Neptuni filium teſtatur loco citato Apollonius: & verſus Aſclepiadis citat Schol. quibus Euphemum Neptuni quoque fuiſſe filium declarat.

Ἠοίη υἱεῖν πυκινόφρονι Μηκιονίκη,
Ἡ τέκεν Εὔφημον γαιαόχῳ ἐννοσιγαίῳ
Μιχθεῖσ᾽ ἐν φιλότητι πολυχρύσου ἀφροδίτης.

αἴσιον δ᾽. Iupiter tonitru fauſtum fore xenium munus declarat. q. d. αἴσιον δ᾽ ἐπὶ τῇ δόσει βροντήσας, ἐπικτύπησεν ὁ Ζεύς. Porrò ἔκλαγξε βροντὰν poëticè dicitur, pro ἀπὸ τῆς κλαγγῆς τουτέστι κτύπε βροντὰν ἐποίησε καὶ ἀνήγειρε. Et ἐπὶ οἱ intellige ἐπὶ τῷ ὄρνιθι, hoc eſt τῷ οἰωνῷ, καὶ μαντικῷ συμβόλῳ, δηλαδὴ τῇ βώλῳ.

παράφρασις. στροφὴ. β. κῶλ. ιδ. μετάφρασις.

Quã à nte aulſa ænea an- 16 αἰνὶκ᾽ ἄγκυραν ποτὶ χαλκό- Quando ancoram ferr-

chora, eáque à naui ſuſpenſa, qua immota retinetur, vt equus fræno à curſu cohibetur, ſoluturi eſſent Argonautæ, illis ſuperuenit Triton. Priùs autem per duodecim dies, per Libyæ deſerta, ereptam Syrtibus nauim meo conſilio vectaueramus. Tunc inquam ſoliuagus ille Deus aſſumpto viri reuerendi Cyrenæ regis Eurypyli decoro vultu, ſuperuenit. Porrò eos verbis amicis compellauit: vtque ſolent benefici hoſpites, ad hoſpitium inuitatis ante omnia cœnam denunciauit.

γλωυ
καὶ χρημνάντων ἐπίπεσε θοᾶς
Αργῶς χαλινόν. δώδεκα δὲ πρότερον
ἁμέρας ἐξ Ὠκεανῦ φέρομψ
νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμων,
εἰνάλιον δόρυ μήδεσιν ἀνσπάσαντες ἁμοῖς.
τουτάκι δ' οἰοπόλος
δαίμων ἐπῆλθε, φαιδίμαν
ἀνδρὸς αἰδοίυ πρόσοψιν
θηκάμενος. φιλίων δ' ἐπέων
ἄρχετο ξείνοις ἅτ' ἐλθόντεσσιν εὐεργέται
δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.

reas malas habentem in naue ſuſpendētibus fortè ſuperuenit, cita Argûs frenum. Duodecim autem priùs dies extra Oceanum portabamus ſuper dorſa terra deſerta, marinam machinam conſilijs extractam meis. Tunc autem ſoliuagus Deus ſuperuenit, qui induerat illuſtrem viri venerabilis faciem: amicóſque ſermones ordiebatur hoſpitibus vt aduenientibus benefici cœnam denunciant primùm.

αἶψα. Notatio temporis quo Triton in Argonautas incidit, nimirum quum ex palude ſoluerent. Sic autem conſtruendus eſt locus, αἶψ' ἐπίπεσε ποτὲ καὶ κρημνάντων χαλκόγλωυ ἄγκυραν θοᾶς Αργῶς χαλινόν. Sic quoque alijs verbis declarandus, ὅτε ὁ Τρίτων, τὴν σιδηρᾶν ἄγκυραν, χαλινὸν τῆς Αργῶς ἐσαν, ἀνελκυσάντων καὶ ἐκκρεμώντων Αργοναυτῶν πρὸς τῇ νηΐ, ἐπέτυχε. hæc ſunt quæ facere ſolent qui è littore ſoluunt, anchoras extractas è naui ſuſpendunt.

χαλκογλωυ. Dicitur anchora χαλκόγλωυς, hoc eſt χαλκῶς γλῶς ἔχουσα, hoc eſt χαλκῶ, σιδηρῷ. Eadémque appellatur χαλινὸς *frenum* metaphoricè, quia quemadmodum fræno cohibemus equos: ita & naues anchoris retinemus immobiles.

κρημνάντων. Eſt particip. genit. plur. à ſing. κρήμνας, verbi poëtici κρήμνημι, quod à κρεμάω formatur. ἐπίπεσε, eſt Aor. ἐπίπεσα geminato σ. pro ἐπίπεσα, à verbo πιτόω quod non reperitur in Lexicis, & à Pindaro vſurpatur, ſignificátque πίπτω. Et habet in futuro πιτόσω. in Aor. 1. ἐπίτεσα. vt verbum ἐρέω. fut. ἐρόσω Aor. ἤρεσα. Et ὀμόω, fut. ὀμόσω. Aor. ὤμοσα. Iam à Pindaro ſumitur τὸ πιτόω. pro ἐπιτυγχάνω, ἐπικυρέω, ἐπιπίπτω. Si mauis, præſens erit ἐπιτόω, tanquam ab ἐπὶ & τόω, hoc eſt τυγχάνω.

δώδεκα δ'. Medea hiſtoriam altiùs repetit, quomodo ſuis conſilijs adducti Argonautæ nauim per deſerta humeris vectarint ex Oceano in Tritonidem paludem. Hîc φέρομψ pro ἐφέρομψ. Et εἰνάλιον δόρυ periphraſticè appellat τὴν ναῦν. Et ἁμοῖς Dor. pro ἐμοῖς. & ἀνασπάσαντες pro ἀνασπάσαντες.

τουτάκι. Reſpondent iſta præcedentibus αἶψ' ἄγκυραν &c. Porrò τουτάκι ante conſonam, & τουτάκις ante vocalem, eſt poët, & Dor. pro τότε, τηνίκα, τηνικαῦτα. Οἰοπόλος hoc eſt οἶος καὶ μόνος πολῶν, vel πολούμενος hoc eſt ἀναςρεφόμενος. Sic autem

denda ſententia, τότε ὁ μόνος ἀναστρεφόμενος Θεὸς ἐπηλθετο, αἰδ' ἐς αἰδοίμω ὄψιν συμπρε-πῆ. πειθεὶς ἑαυτῷ. Doricum eſt φαιδίμαν pro φαιδίμην.

φιλίων δ' ἐπέων. Hoc eſt λόγων δὲ προσφιλῶν καὶ φιλοφρονητικῶν κατήρχετο, ὥσπερ τοῖς ξέ-νοις παραγεγονόσιν οἱ ξενίσαντες τὰ δεῖπνα πρῶτον ἐπαγγέλλοντες. Notat priſcum morem eorum qui peregrinos hoſpitio excipiebant: eos ante omnia ad cœnam, hoc eſt, ad cibum inuitabant: ſic Odyſſ. 7. Vlyſſes primum hoſpitio Alcinoi exceptus in menſa collocatur ad epulandum. ἐλθόντεσσιν Ion. & poët. pro ἐλθοῦσι. & ἐπαγ-γέλλοντι. Dor. pro ἐπαγγέλλουσι.

παράφρασις.

Verũ enimuero prætextus iucundi in patriã ad quã properabãt reditus, prohibuit quominus manerent, & beneficijs ab hoſpite blando oblatis fruerentur. Is autem profitebatur ſe appellari Eurypylum: ſéque Neptuni terram continentis & tridente concutientis Dei immortalis filiũ dicebat. Et quia nos feſtinare cognoſcebat, nec ſine munere abire volebat, quiduis obuium nobis offerre quæſiuit, glebámque raptim è ſolo captam dextra manu prætendit. Tum Heros Euphemus non neglecto tam benigni hoſpitis munuſculo, protinus in ripam è prora deſilijt, & dextram dextræ iungens, beatam illam quæ à Deo offerretur, glebam accepit. At eam è mari delapſam audio eſſe ſubmerſam, & aquæ marinæ permixtam:

ἀντιστρ. κώλ. ιδ.

ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυ-
κεροῦ
κώλυε μεῖναι· φάτο δ' Εὐρύ-
πυλος
γαιαόχου παῖς ἀφθίτου Ἐννοσί-
δα
ἔμμεναι. γίγνωσκε δ' ἐπειγομέ-
νους.
αὖ δ' οὐδὲν ἁρπάξαις ἀρού-
ρας
δεξιτερᾷ, προτυχὸν
ξένιον, μάστευσε δοῦναι.
οὐδ' ἀπίθησέ νιν, ἀλ-
λ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θορὼν,
χειρί οἱ χεῖρ' ἀντερείσαις,
δέξατο βώλακα δαιμονί-
αν.
πεύθομαι δ' αὐτὰν κατα-
κλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος,
ἐναλίαν βᾶμεν σὺν ἅλ-
μᾳ,

μετάφρασις.

At dulcis reditus opportunitas prohibuit manere. Dicebat autem ille ſe eſſe Eurypylum, terram continentis filium immortalis, concuſſoris: animaduertebat autem nos *feſtinantes. Quare cùm ſubitò terram arripuiſſet dextra, obuium xenium quæſiuit dare. Nec verò immoriger* recuſauit *Herôs, ſed in littora proſiliens, manu manum eius cùm firmaſſet accepit glebam admirandam. Audio autem eam ſubmerſam è naui, marina ſe permiſcuiſſe cum ſalſugine,*

ἀλλὰ γὰρ νόστου. Cauſa cur inuitati Argonautæ non manſerint. q.d. ἀλλὰ γὰρ ἡ γλυκείας ἀναπομπῆς πρόφασις, ἐκώλυσεν αὐτοὺς παραμένειν, καὶ τ. Θεοῦ δεξιώσεως ἀπολαύειν.

φάτο δ'. hoc eſt ἔλεγε δ' ὅτι εἴη Εὐρύπυλος τοῦ ἀθανάτου Ποσειδῶνος παῖς. Hunc modò Tritonem, modo Eurypylum appellat Apollonius. Dicit Arceſander Eurypylum eſſe Tritonis fratrem: ita ſcribens *Eurypylus Neptuni & Celænus filiæ Atlantis filius, vxorem duxit Steropen Solis filiam & Paſiphaës ſororem, ex qua*

Lycaonem & Leucippum filios ſuſcepit.

γαιάοχον. Per ἀντονομασίαν Neptunum intelligit. De voce γαιάοχος dictum Od. 13. Olymp. ἐννοσίδας Dicitur Dor. & poët. pro ἐννοσίδης, idem qui ἐνοσίχθων, ab ἐνόθω, ſignificante κινῶ: & à δᾶ vel δῆ hoc eſt, γῆ: vt in Δημήτηρ quaſi γῆ μήτηρ. Idem etiam ſignificat ἐννοσίγαιος.

γίγνωσκε. H. e. ἑώρα δ᾽ ὅτι ἐπειγόμεθα. Sequẽs autem ſententia αὖ δ᾽ εὐθὺς, ſic declaranda, ἀναρπάσαις δ᾽ εὐθὺς ἐκ τῆς γῆς τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸ παρατυχὸν ξένιον, ἐζήτει παρασχεῖν. Eſt obſeruanda tmeſis in αὖ δ᾽ εὐθὺς ἀρπάξαις, pro ἀναρπάξαις: & ἀρπάξαις Aeol. eſt & Dor. pro ἀρπάσας. vox παρτυχὸν ſignificat παρατυχὸν *quiduis obuium, quicquid nobis fortuito ſe offert.*

οὐδ᾽ ἀπίθησέ νιν. Poëtica & Pindarica phraſis, quò tranſitiuè ſumatur hoc verbum, pro οὐδ᾽ ἀπειθῆ πεποίηκεν αὐτόν. hoc eſt, *nec immorigerum reddidit ipſum.* Dicitur ἀπειθέω & ἀπιθέω de quibus Lexica.

ἀλλ᾽ ἥρως. Hoc eſt ἀλλ᾽ ὁ ἥρως Εὔφημος ἐπιθορὼν τῇ ἀκτῇ τῇ αὐτοῦ χειρὶ τῆς αὐτοῦ ἀντερείσας ἐδέξατο τὴν θείαν βῶλον. Hic notandum ἀντερείσαις Aeol. dictum pro ἀντερείσας. particip. Aor. 1. verbi ἀντερείδω. Quod hîc Pindarus dixit χειρὶ ἀντερείδων χεῖρα Virgil dixit, *dextra iungere dextram.*

βώλακα δαιμονίαν. *Glebam diuinam* vocat, quia dæmon eam dederat, & quia ſymbolum erat poſteros Euphemi Libyam diu poſſeſſuros.

πεύθομαι. Hoc eſt, πυνθάνομαι δ᾽ αὐτὴν ἐκ τῆς νεὼς πεσοῦσαν καταχλυσθεῖσαν, καὶ τοῖς τῆς θαλάσσης ἁλμυροῖς ἀναλυθεῖσαν. Verbum πεύθομαι eſt poëticum pro πυνθάνομαι. ἐκ δούρατος metonymia materiæ pro forma: ex robore compacta nauis firma eſſe ſolet. βᾶμεν. Dor. & Ion. pro βῆναι & σὺν, per anaſtrophen dicitur pro συμβᾶμεν.

παράφρασις.

eùm per occidentale pelagus ferretur. Attamen ego ſubinde famulos, quorum eſt cura laboribúſque liberare dominos, hortabar vt eam diligenter cuſtodirent. Verùm vt video, mandatorum obliti ſunt. Et nunc in hac inſula Thera, ante tempus idoneum diſſoluta eſt illa gleba, quæ portendit Euphemi poſteros in ſpatioſa Libya habitaturos. Si enim rex Euphemus, Neptuni præſidis equitum filius, quem olim ad Cephiſi ripas Europa Tityi filia peperit, ad Neptuno ſacram vſque Tænarum, domum ſuam perueniſſet, eãque in Tænarias Orci fauces proieciſſet,

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

ἑσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν.
ἦ μάν μιν ὤτρυνον θαμὰ λυσιπόνοις θεραπόντεσσι φυλάξαι. τῶν δ᾽ ἐλάθοντο φρένες
καὶ νῦν ἐν τᾷδ᾽ ἄφθιτον νάσῳ κέχυται Λιβύας εὐρυχόρου σπέρμα πρὶν ὥρας. εἰ γὰρ οἴκοι νιν βάλε πὰρ χθόνιον Ἀΐδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὔφαμος ἐλθών, υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος, ἄναξ, τόν ποτ᾽ Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ
τίκτε Καφισοῦ παρ᾽ ὄχθαις,

μετάφρασις.

heſperium humidum pelagus ſequutam. At ego hortabar identidem famulos qui liberant à laboribus, vt eam cuſtodirent: ſed eorum oblita sũt mẽtes. Et nũc in hac inſula immortale fuſum eſt Libya ſpatioſa ſemen ante tempus. Si enim domi eã proieciſſet, iuxta terreſtre Orci oſtium Tænarum ad ſacram veniens Euphemus filius præſidis equitum Neptuni rex, quem aliquando Europa Tityi filia peperit Cephiſi iuxta ripas,

ἱερᾶς

ἑσπέριαι ὑγρῷ. Cohærent hęc cum ſuperioribus: & ambiguum eſt vtrum tẽpore veſpertino perditam, an verò in occidentali pelago diſſolutam intelligat. Ad alterutrumq; referri poſſe dicit Schol. Sicque locum exponit, ἤτοι κατὰ τὸν καιρὸν ἑσπέρας, ἢ τῷ πελάγει τῆς δυτικῆς θαλάσσης ἀκολουθήσασαν.

σπομέναν Dor. pro σπομένην & per aphæreſin poëticam pro ἑσπομένην à themate ἕσπομαι poëtico pro comm. ἕπομαι. Sic σπεῖο pro ἕσπεο dicit Iſthm. Od. 6. antiſtr. 1.

ἦ μάν. Hoc eſt ἀλλ' ὅμως συνεχῶς παρήνεσε τοῖς λυσιπόνοις οἰκέταις αὐτὴν φυλάξαι. Ita in famulorum negligentiam amiſſæ glebæ culpa transfertur. Hîc obſerua ὄρνυον, neglecto augmento dici pro ὤρνυον. & θεραπόντεσσι Ion. & poët. pro θεράπουσι. Famuli autem vocantur λυσίπονοι, quoniam τὸ λύειν τοὺς πόνους διαλύουσι τῇ θεραπείᾳ. Mauult Aretius legi θαμαλυσιπόνοις vna dictione, vt exponatur, *ſubinde ceſſantibus*: quod pigrorum eſt. Quæ lectio non malè conueniat huic loco.

καὶ νῦν. Oſtendit quid mali famulorum negligentia attulerit. Nimirum quòd πρὶν ὥρας, hoc eſt, πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ, ἐν τῇδε νήσῳ τῇ Θήρᾳ διεχύθη βῶλος τῆς εὐρυχόρου Λιβύης σπέρμα. Huius ſententiæ ſenſum pleniorem ex paraphraſi haurito. τᾷδε νάσῳ. Doricè dicta pro τῇδε νήσῳ: & intelligitur inſula Thera. Et σπέρμα Λιβύας dicitur gleba: vel quia erat Libyca: vel quia tanquam principium migrationis in Libyam erat.

εἰ γὰρ οἴκοι. Docet quæ bona contigiſſent ſi in Tænarum vſque aſſeruata fuiſſet gleba. q.d. εἰ γὰρ αὐτὸς τὴν βῶλον, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ οἴκοις ἤγαγεν εἰς τὴν ἱερὰν Ταίναρον παραγενόμενος, καὶ εἰς τὸ χθόνιον Ἅιδου στόμα ἔβαλε &c. Innuit autem primum Euphemum in Tænaro habitaſſe, quæ vrbs eſt in Laconica regione, vbi inferorum portam eſſe fabulantur: & Cerberi ſpeluncam, per quam ab Hercule ab inferis eſt reductus. De ea vide Strab. l. 8. Εὔφαμος Dor. pro Εὔφημος. de Cephiſo Od. 14. Olymp.

παράφρασις.

—quarta generatione Euphemi nepotes cum Græcis latam continentem poſſediſſent, & ex Lacedęmone, Argis & Mycenis in Libyam profecti fuiſſent: tunc enim quarta generatione migraturi ſunt Heraclidę in hanc inſulam. Nunc verò quia in hac inſula diſſoluta eſt gleba, decimaſeptima tantùm generatione Euphemi illi poſteri, Cyrenen Libyæ Coloniam deducent. Et certè qui ex peregrinis mulieribus Lemniacis naſcentur Argonau-

στροφὴ γ. κῶλ. ιδ.

τετράτων παίδων κ' ἐπιγενομένων,
αἷμά οἱ κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς
εὐρεῖαν ἄπειρον. τότε γὰρ μεγάλας
ἐξανίστανται Λακεδαίμονος, Ἀργείου τε κόλπου, καὶ Μυκηνᾶν.
νῦν γε μὰν ἀλλοδαπᾶν
κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν

μετάφρασις.

quartis liberis prognatis, ſanguis eius eam obtinuiſſet cum Danais, amplam continentem terram. Tunc enim magna ſummouentur Lacedæmone, Argiuoque ſinu, & Mycenis. Nunc verò peregrinarum ſelectum inueniet mulierum in lectis genus: qui in hanc inſulam cum honore Deorum venerint, gignent

Lycaonem & Leucippum filios ſuſcepit.

γαιάοχον. Per αὐτονομασίαν Neptunum intelligit. De voce γαιάοχος dictum Od. 13. Olymp. ἐννοσίδας Dicitur Dor. & poët. pro ἐννοσίδης, idem qui ἐνοσίχθων, ab ἐνόθω, ſignificante κινῶ: & à δᾶ vel δῆ hoc eſt, γῆ: vt in Δημήτηρ quaſi γῆ μήτηρ. Idem etiam ſignificat ἐννοσίγαιος.

γίγνωσκε. H. e. ἰδέ‍ρα δ' ὅτι ἐπιγνώμεθα. Sequẽs autem ſententia αὖ δ' εὐθὺς, ſic declaranda, ἁρπάσας δ' εὐθὺς ἐκ τῆς γῆς τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸ παρατυχὸν ξένιον, ἔζευξ ὅτι παραχεῖν. Eſt obſeruanda tmeſis in αὖ δ' εὐθὺς ἁρπάξαις, pro ἀναρπάξαις: & ἁρπάξαις Aeol. eſt & Dor. pro ἁρπάσας. vox παρτυχὸν ſignificat παρατυχὸν *quiduis obuium, quicquid nobis fortuito ſe offert.*

οὐδ' ἀπίθησέ νιν. Poëtica & Pindarica phraſis, quò tranſitiuè ſumatur hoc verbum, pro οὐδ' ἀπειθῆ πεποίηκεν αὐτόν. hoc eſt, *nec immorigerum reddidit ipſum.* Dicitur ἀπειθέω & ἀπιθέω de quibus Lexica.

ἀλλ' ἥρως. Hoc eſt ἀλλ' ὁ ἥρως Εὔφημος ἀποθορὼν τῇ ἀκτῇ τῇ αὐτοῦ χειρὶ τῆς αὐτοῦ συναρψας ἐδέξατο τὴν θείαν βῶλον. Hic notandum αἰτπρείσαις Aeol. dictum pro αἰτπρείσας. particip. Aor. 1. verbi αἰτπρείδω. Quod hîc Pindarus dixit χειρὶ ἀντερείδειν χεῖρα Virgil dixit, *dextra iungere dextram.*

βώλακα δαιμονίαν. *Glebam diuinam* vocat, quia dæmon eam dederat, & quia ſymbolum erat poſteros Euphemi Libyam diu poſſeſſuros.

πεύθομαι. Hoc eſt, πυνθάνομαι δ' αὐτὴν ἐκ τῆς νεὼς πεσοῦσαν καταπεκλύσθαι, καὶ τοῖς τῆς θαλάσσης ἁλμυροῖς ἀναλυθῆναι. Verbum πεύθομαι eſt poëticum pro πυνθάνομαι. ἐκ δούρατος metonymia materiæ pro forma: ex robore compacta nauis firma eſſe ſolet. βᾶμεν. Dor. & Ion. pro βῆναι & συν per anaſtrophen dicitur pro συμβᾶμεν.

παράφρασις.

eum per occidentale pelagus ferretur. Attamen ego ſubinde famulos, quorum eſt cura laboribúſque liberare dominos, hortabar vt eam diligenter cuſtodirent. Verùm vt video, mandatorum obliti ſunt. Et nunc in hac inſula Thera, ante tempus idoneum diſſoluta eſt illa gleba, quæ portendit Euphemi poſteros in ſpatioſa Libya habitaturos. Si enim rex Euphemus, Neptuni præſidis equitum filius, quem olim ad Cephiſi ripas Europa Tityi filia peperit, ad Neptuno ſacram vſque Tænarum, domum ſuam perueniſſet, eãque in Tænarias Orci fauces proieciſſet,

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

ἑσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν.
ἦ μάν μιν ὄτρυνον θαμὰ
λυσιπόνοις θεραπόντεσσι φυλάξαι. τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες
καὶ νῦν ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νάσῳ κέχυται Λιβύας εὐρυχόρου
σπέρμα πρὶν ὥρας. εἰ γὰρ οἴκοι νιν βάλε πὰρ χθόνιον
Ἀΐδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν
Εὔφαμος ἐλθὼν, υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος, ἄναξ,
τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ
τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις,

μετάφρασις.

heſperium humidum pelagus ſequutam. At ego hortabar identidem famulos qui liberant à laboribus, vt eam cuſtodirent: ſed eorum oblitæ sũt mẽtes. Et nũc in hac inſula immortale fuſum eſt Libyæ ſpatioſæ ſemen ante tempus. Si enim domi eã proieciſſet, iuxta terreſtre Orci oſtium Tænarum ad ſacram veniens Euphemus filius præſidis equitum Neptuni rex, quem aliquando Europa Tityi filia peperit Cephiſi iuxta ripas,

ἱππάρχ

ἑσπέριαι ὑγρῷ. Cohærent hęc cum ſuperioribus:& ambiguum eſt vtrum tēpore veſpertino perditam, an verò in occidentali pelago diſſolutam intelligat. Ad alterutrumq; referri poſſe dicit Schol. Sicque locum exponit, ἤτοι κατὰ τὸν χειμῶνα ἑσπέρας, ἢ τῷ πελάγει τῆς δυτικῆς θαλάσσης ἀκολουθήσασαν.

ἀσπομέναν Dor. pro ἀσπομένην & per aphæreſin poëticam pro ἑσπομένην à themate ἕσπομαι poëtico pro comm. ἕπομαι. Sic ἑσπέσθαι pro ἕπεσθαι dicit Iſthm. Od. 6. antiſtr. 1.

ἦ μάν. Hoc eſt ἀλλ' ὅμως συνεχῶς παρῄνουν τοῖς λυσιπόνοις οἰκέταις αὐτὴν φυλάξαι. Ita in famulorum negligentiam amiſſæ glebæ culpa transfertur. Hîc obſerua ὄτρυνον, neglecto augmento dici pro ὤτρυνον. & θεραπόντεσσι Ion. & poët. pro θεράπουσι. Famuli autem vocantur λυσίπονοι, quoniam τὸ διατοῦ τὸν πόνον διαλύουσι τῇ θεραπείᾳ. Mauult Aretius legi θαμαλυσιπόνοις vna dictione, vt exponatur, *ſubinde ceßantibus*: quod pigrorum eſt. Quæ lectio non malè conueniat huic loco.

τῶν νυν. Oſtendit quid mali famulorum negligentia attulerit. Nimirum quòd φρένας, hoc eſt, ὑπὸ τῆς λήθης χυθεῖσα, ἐν τῇδε νήσῳ τῇ Θήρᾳ διεχύθη βῶλος τῆς εὐρυχόρου Λιβύης σπέρμα. Huius ſententiæ ſenſum pleniorem ex paraphraſi haurito. τᾷδε νάσῳ. Doricè dicta pro τῇδε νήσῳ: & intelligitur inſula Thera. Et σπέρμα Λιβύας dicitur gleba: vel quia erat Libyca: vel quia tanquam principium migrationis in Libyam erat.

εἰ γὰρ οἴκοι. Docet quæ bona contigiſſent ſi in Tænarum vſque aſſeruata fuiſſet gleba. q. d. εἰ γὰρ αὐτὴν τὴν βῶλον, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ οἴκοις ἤγαγεν εἰς τὴν ἱερὰν Ταίναρον παραγενόμενος, καὶ εἰς τὸ χθόνιον Ἀΐδου στόμα ἔβαλε &c. Innuit autem primum Euphemum in Tænaro habitaſſe, quæ vrbs eſt in Laconica regione, vbi inferorum portam eſſe fabulantur: & Cerberi ſpeluncam, per quam ab Hercule ab inferis eſt reductus. De ea vide Strab. l. 8. Εὔφαμος Dor. pro Εὔφημος. de Cephiſo Od. 14. Olymp.

παράφρασις.

quarta generatione Euphemi nepotes cum Græcis latam continentem poſſediſſent, & ex Lacedęmone, Argis & Mycenis in Libyam profecti fuiſſent: tunc enim quarta generatione migraturi ſunt Heraclidę in hanc inſulam. Nunc verò quia in hac inſula diſſoluta eſt gleba, decimaſeptima tantùm generatione Euphemi illi poſteri, Cyrenen Libyæ Coloniam deducent. Et certè qui ex peregrinis mulieribus Lemniacis naſcentur Argonau-

ϛροφὴ γ. κῶλ. ιδ.

τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων,
αἷμά οἱ κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς
εὐρεῖαν ἄπειρον. τότε γὰρ μεγάλας
ἐξανίσανται Λακεδαίμονος, Ἀργείου τε κόλπου, καὶ Μυκηνᾶν.
νῦν γε μὰν ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν

μετάφρασις.

quartis liberis prognatis, ſanguis eius eam obtinuiſſet cum Danais, amplam continētem terram. Tunc enim magna ſummouentur Lacedæmone, Argiuóque ſinu, & Mycenis. Nunc verò peregrinarum ſelectum inueniet mulierum in lectis genus: qui in hanc inſulam cum honore Deorum quum venerint, gignent

ἐν λέχεσι γένος. οἵ
κεν τᾶνδε σὺν τιμᾷ θεῶν
νᾶσον ἐλθόντες, τέκωνται
φῶτα κελαινεφέων πεδίων
δεσπόταν. τὸν μέν πο-
λυ-
χρύσῳ ποτ' ἐν δώματι
Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσι,

virum nigrinubium camporum dominum, quem diuite quondam auri in æde Phœbus admonebit oraculis,

tis, ſelectum virorum genus, à Thera Heros in Calliſtam quam à ſe Theram denominabit, deducetur. Ex illis autem, poſtquam huc venerint, honore ſic à Dijs affecti, orietur ex progenitore Samo Battus, ab Euphemo, qui ex Lemniacarum aliqua filium ſuſceperat, decimus ſeptimus, ille qui Lybicorum camporũ pluuijs nubibus fuſcorum dominus erit: eam in regionem vt ſe conferret, Apollinis oraculo, in eius æde multis donariis aureis inſigni, accepto monitus:

τετράτων παίδων. Hoc eſt μετὰ τέσσαρας γενεὰς ἐγένετο ἡ ἀποικία, καὶ κάτεσχε σὺν τοῖς Ἕλλησι τὴν πλατεῖαν ἤπειρον τῆς Λιβύης τὸ αὐτοῦ Εὐφήμου γένος. Notandum αἷμα ſumi pro γένος. & οἱ pro αὐτοῦ. Et Dor. ἄπειρον pro ἤπειρον. Rectiùs legitur ἐπιγεινάμενον in Aor. quàm ἐπιγεινομένων in præſ.

τότε γὰρ. Hoc eſt μετὰ τὰς τέσσαρας γενεάς. Rationem reddit vaticinij: quia nimirum in fatis erat vt quarta generatione Heraclidæ Lacedæmone Argis, & Mycenis migrarent in Calliſtam inſulam, quam coloniæ deductor Theras à ſe Theram denominauit. ἐξανίσταντι per temporis enallagen pro ἐξαναστήσονται: Nam Medea de re futura loquitur. μεγάλας & Μυκηνᾶν Dor. pro comm. μεγάλης, & Μυκηνῶν.

νῦν γε μάν. Mutatam ſortis ſeriem amiſſa gleba dicit, hoc modo, ἐπεὶ δὲ σοῦ παρέντος τὸ ἐκκείμενον γένος τῶν ξένων γυναικῶν, εὑρήσει τὴν ἀποικίαν. Hiſtoriam autem huiuſmodi refert. Schol. Argonautæ in Scythiam nauigantes in Lemniacas mulieres inciderunt, quæ quòd à maritis ob graueolentiam paſſæ eſſent repulſam, eos communi conſilio occiderant. Viris autem vacuum nacti locum Argonautæ, cum mulieribus congreſſi ſunt, poſteáque diſceſſerunt. Inde progeniti liberi patres Lacedæmona quæſitum iuerunt, à quibus ciuitate donati ſunt. Sed cùm Spartam clanculum inuadere conſpiraſſent, patefacto ſcelere eos in carcerem detruſerunt: Ad quos matres aditum habuerunt: & veſtes cum ipſis permutarunt: ac manentes in carcere filios opertos dimiſerunt. Sed cùm hac arte euaſiſſent, denuo capti ſunt à Lacedæmonijs, qui cùm eos ſupplicio afficere vellent, Theras Anteſionis filius coloniam foris deducturus, Lacones rogauit, vt captiuos illos ſibi darent: quos impetratos in Theram inſulam transfert. Inter illos fuit Samus, ex quo Battus oriundus, qui primus è Thera Cyrenen coloniam deduxit. Vide Herodot. l. 4. Fuit autem hic Battus ab Euphemo decimusſeptimus, vt prima antiſtropha huius Odæ annotauimus, in hæc verba καὶ τὸ Μηδείας. Vox ἀλλοδαπᾶν Dor. pro ἀλλοδαπῶν.

οἵ κεν τᾶνδε. Hoc eſt, οἵτινες σὺν τιμῇ θεῶν εἰς ταύτην νῆσον παραγενόμενοι τέξωσι τὸν Βάττον τὸν τῆς Λιβύης πεδίων δεσπότην. Vides τὸ οἵ referri ad præcedens γένος: quam conſtructionem ferunt nomina collectiua. Quibuſdam circumſtan-

tijs Battum intelligi ſatis indicat.

κελαινεφέων. Nomen κελαινεφὴς fit à κελαινὸς *niger*, & νέφος *nubes*. Sic vocantur campi Libyæ nigris nubibus fuſci, quia locus eſt frequentibus imbribus & tempeſtatibus fertilis: quod fieri non poteſt quin cœli faciem fuſcæ nubes priùs obſcurarint. Alia ratio affertur ab Ammonio: quia in ſola Cyrena Libyæ vrbe nubes circunfunduntur. Vel potiùs, inquit Schol. magnitudinis quædam declaratur emphaſis, quòd oculi veluti tenebris obuoluantur, cùm finis eius non cernatur. Vel propter aduſtam terram, & arenæ turbines qui viſum iter facientium offuſcant, & terræ ſuperficiem tegunt, vt docet Curtius in Alexandri hiſtoria.

τὸν μὲν. Hoc eſt, ὅντινά ποτε τὸν Βάττον, ἐν πολυχρύσῳ οἴκῳ ὁ Ἀπόλλων ἀναμνήσει τοῖς ἑαυτοῦ χρησμοῖς, εἰς τὸν Πυθικὸν ναὸν παραγινόμενον οἰκιστὴν τῆς Κυρήνης γενέσθαι. Hac circunſtantia Battum ſatis indicat, qui vt oraculum Apollinis conſuluit, priùs diximus. Porrò ædem Apollinis appellat πολύχρυσον vel ab ornamentis aureis, quibus non dubium eſt quin refulſerit: vel à multitudine aureorum donariorum, vt Crœſi qui lateres aureos Delphis conſecrauit. ἀμνάσει Dor. & poët. pro ἀναμνήσει. & θέμισσι geminato σ metri cauſa pro θέμισι. hoc eſt χρησμοῖς.

παράφρασις.

quum in Pythium templum deſcenderit, vt in poſterum inſtructa claſſe coloniam amplam deduceret Cyrenē, Libyæ ciuitatem, vbi Iouis Nilei pingue delubrum extat. Atque ſic loquuta eſt Medea. Tum Argonautæ diuini heroes obmuteſcentes obſtupuerunt, quum eius præſcientiæ ſapiẽtiam audiuiſſent. Eius verò vaticinij veritatem euētus comprobauit. Nam ô beate Polymneſti ex Phronima fili Batte, ſecundum fatidica Medeæ verba, Delphica ſacerdos res tuas erexit, quum ex inſpiratione diuina, non ad tua interrogata reſpondit, ſed ad tua fata reſpexit: quò factum eſt vt tibi ter dicta ſalute, declarauerit te fato deſtinatum eſſe Cyrenes regem,

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ'.

" Πύθιον ναὸν καταβάντα, χρό-
νῳ
" ὑστέρῳ νάεσσι πολεῖς ἀγα-
γὲν
" Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος
Κρονίδα."
ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες. ἔ-
πταξαν δ' ἀκίνητοι σιω-
πᾷ
ἥρωες ἀντίθεοι
πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυ-
μνάστου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λό-
γῳ
χρησμὸς ὤρθωσε μελίσσας
Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ·
ἅ σε χαίρειν εἰς τρὶς αὐ-
δάσαισα, πεπρωμένον
βασιλέ' ἄμφανε Κυράνας,

μετάφρασις.

ad Pythium templum cùm deſcenderit, vt tempore ſequenti in nauibus multos deducat, Nili ad pingue delubrum Saturnij. Sanè Medea verborum hæc fuit *ſeries. Tremefacti autem fuerunt immoti cum ſilentio heroes diuini, prudens conſilium audientes. O beate fili Polymneſti, te verò in hac oratione oraculum erexit ſacerdotis Delphicæ, ſpontanea voce: quæ te ſalutare cùm ter iuſſiſſet, fato deſtinatum regem declarauit Cyrenes,*

Πύθιον ναόν. Obſerua ellipſin præpoſitionis εἰς. & hæc cum ſuperioribus coniunge ἦ μάν, εἰς Πύθιον ναὸν καταβάντι. Vbi, & quando oraculum acceperit Battus.

χρόνῳ δ' ὑστέρῳ. Hæc ſunt quæ monet Apollo: & iungenda cum ἀμνάσει θέμισσι. q.d. ἀναμνήσει χρησμοῖς χρόνῳ δὲ ὑστέρῳ, διὰ ναῶν πολλοὺς ἄνδρας ἀγαγεῖν πρὸς τὸ τοῦ Νείλου Κρονίδα λιπαρὸν τέμενος. In his obſerua νάεσσι Ion. & poët. dici pro ναυσὶ & ἀγαγῆν Dor. pro ἀγαγεῖν. vt in ſequentibus ϕαρὲν pro ϕαρεῖν.

Νείλοιο. Ion. pro Νείλου & Κρονίδα Dor. pro Κρονίδου. Hoc eſt Διὸς Κρόνου παιδός. Nilus autem vocatur Iupiter etiam à Parmenone, Αἰγύπτιε Ζεῦ Νεῖλε, quòd Iouem ſub Nili nomine colerent Aegyptij, apud quos Nili aqua Iouis pluuiæ æquipollet. τέμενος Νείλοιο Κρονίδα periphraſticè vocat Libyam.

ἦ ῥα. Concluſio vaticinij Medeæ. q.d. ταῦτα ἔφη ἡ τῆς Μηδείας στιχομυθία, vel ἦ τοι ἐφθέγγοντο Μηδείας λόγοι.

ἔπταξαν. Ad Medeæ verba obſtupuerunt Argonautæ. q.d. κατεπλάγησαν σιγῇ οἱ ἰσόθεοι ἥρωες συνετὴν Μηδείας συμβουλὴν ἀκούσαντες. Hic ἔπταξαν, & σιγᾷ. Item πυκιναὶ Dor. ſunt pro ἔπτηξαν. σιωπῇ, πυκινὴν.

ὦ μάκαρ υἱέ. Poëtæ Apoſtrophe ad Battum Polymneſti filium, ſic declaranda proſa, ὦ μακάριε Βάττε υἱὲ Πολυμνήστου, σὲ δὲ κατὰ τόνδε τὸν Μηδείας μαντικὸν λόγον, ὤρθωσεν ἡ Δελφικὴ ἱέρεια ἐκ ταυτομάτου χρήσασα, ἐπὶ σοὶ ἀνακρινομένῳ περὶ τῆς κακοφώνου φωνῆς, τίς παρὰ Θεῶν ἀπόλυσις γένοιτο, οὐκ ἀπεκρίνατο περὶ ταύτης, ἀλλὰ τρὶς χαίρειν σὲ προσειποῦσα, εἱμαρμένον Κυρήνης βασιλέα ἀπέδειξε. Rectè igitur beatus Battus vocatur, quia fortunatus ille eſt qui bona petens, diuerſa multò meliora, quæ nunquam in mentem veniſſent, obtinet. Hic vocis emendationem quærens, regnum inuenit.

υἱὲ Πολυμνάστου Dor. pro Πολυμνήστου. Aſſentitur huic Herodotus libro 4. qui dicit Polymneſtum ex Phronima habuiſſe filium balbutientem, cui fuerit nomen Batto.

μελίσσας. Hoc eſt ἱερείας. Propriè quidem, vt monet Schol. Sacerdotes Cereris μελίσσας vocant, καταχρηστικῶς verò etiam quaſlibet alias, ob illius animalculi, ſcil. apis puritatem. Nam vt puræ caſtæque ſunt apes: ſic etiam ſacerdotes caſtas & puras eſſe oportet. Nonnulli Nymphas, quæ circum ſacra verſabantur, Meliſſas vocabant. Hæ, ſicuti narrat Mnaſeas Patarenſis, perſuaſerunt hominibus vt carne humana veſci deſinerent, & fructibus arborum potiùs ſeſe alerent. Quo tempore vna ex illis Meliſſa, reperto apum fauo, prima mel comedit, & cum aqua mixtum bibit: idémque alias docuit, eáque animalcula μελίσσας à ſe denominauit, magnóque ſtudio cuſtodiuit. Atque hoc in Peloponneſo factum tradunt. Lactantius ſcribit Meliſſæum Cretæ regem fuiſſe, cuius filia fuerit Meliſſa, & Amalthæa quæ Iouem nutrierit: & inde Meliſſam magnæ matris antiſtitem fuiſſe conſtitutam.

αὐτομάτῳ κελάδῳ. Hoc eſt αὐτομάτῃ φωνῇ: vel quia non ex mandato, ſed ex inſpiratione diuina ſacerdotes reſpōdebant. Vel potiùs quia non ad interrogata Batto reſpondit ſacerdos: ſed inſperatū aliud inſpiratione diuina ipſi declarauit

vltro, non pro interrogatione. Rogabat qua ratione balbutientis linguæ nodos ſolueret Battus: reſpondit vltro vates, in fatis eſſe vt Cyrenes eſſet conditor. Αὐτόματος à Schol. exponitur per αὐτόρης Callimachi vocabulum, in his, Αὐτόρης ὅτι τοῖσιν ἐπέφραδε. Dicítque αὐτόρης ὁ μάντις ποτὶ λέγεται, ὅταν μὴ βουλευομένου τινὸς περὶ ὅτου ἥκει μαντευσόμενος, ἀποταυματίσῃ. τοιοῦτον οὖν δεῖ καὶ τὸ, αὐτομάτῳ κελάδῳ παρ' ὅσον ἐκ ταὐτομάτου ἔχρησεν ἡ Πυθία περὶ τῆς ἀποικίας ὧν προσήκατο. οὐ γὰρ ὡς πυθομένου τοῦ Βάττου, περὶ φωνῆς ἐρωτῶντος. Hîc ἄμφανε metri cauſa, pro ἀνέφανε, vel ἀνέφηνε.

παράφρασις.

cùm tamen nihil tale cogitans ſciſcitareris quo Deorum auxilio impeditæ loquelæ liberationem obtinere, duriſonámque vocem emendare poſſes. Nunc verò quemadmodum purpurei veris in vigore flos pullulans eniteſcit: ſic vtique inter Batti poſteros eius nepotum octauus clareſcit Arceſilaus. Cui Apollo, cui ſacra ſunt Pythia, & Pytho vbi celebrantur, gloriam curſus equeſtris, nimirum quadrijugi curſus præbuerunt, ex indicio Amphictyonum, qui ſacris hiſce ludis præerant. Cæterùm ſuggeſto mihi à Muſis carmine ipſum laudabo, ipſóſque Argonautas, qui ſuſcepta nauigatione ad aureum arietis vellus capiendum, diuinitus miſſorum Cyrenæis honorum primi authores fuerunt: quatenus ex vno ipſorum Euphemo ortus eſt Battus, quem monuit oraculum, vt ſe cum claſſe Cyrenen conferret.

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον,
ποινὰ τίς ἔσται πρὸς θεῶν.
ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ
νῦν, ὥς τε φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ,
παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλ-
λει μέρος Ἀρκεσίλας· τῷ μὲν Ἀπόλ-
λων ἅ, τε Πυθὼ κῦδος ἐξ
Ἀμφικτιόνων ἔπορεν
ἱπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ
Μοίσαισι δώσω, καὶ τὸ πάγ-
χρυσον νάκος κριοῦ. μετὰ γὰρ
κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομ-
ποί σφισι τιμαὶ φύτευθεν.

μετάφρασις.

dum percontareris à duriſona voce quæ liberatio futura eſſet à Dijs. Sanè verò & nunc inter liberos hos Arceſilas, octaua pars floret, vt purpureos flores habentis veris in vigore: cui Apollo & Pytho gloriam per Amphictyonas præbuerunt curſus equeſtris. Ipſum autem Muſis tradam, & totum aureum vellus arietis. Ad illud enim eùm nauigaſſent Minyæ, à Deo miſſi ipſis honores plantati fuerunt.

δυσθρόου φωνᾶς Hæc cum ſuperioribus cohærent, & à Schol. δύσθροος exponitur χαλεπόφωνος: & componitur ex δὺς, & θρόος de quo vide lexica. Hîc ποινὴ ſumitur pro λύσις, ἀπάλλαξις.

ἦ μάλα δή. Sic conſtruendus hic locus, ἦ μάλα δὴ καὶ νῦν μετὰ παισὶ τούτοις, ὥς τε φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ, θάλλει μέρος ὄγδοον Ἀρκεσίλας. Quibus verbis à longa digreſſione regreditur ad laudes Arceſilai Pythionicæ: quem à Batto Cyrenes conditore octauum teſtatur eſſe, & inter poſteros eius eximium. Sententiam proſa ſic declares, νῦν δὴ ὥσπερ ἐν φοινικοῦ καὶ ἀνθηροῦ ἔαρος ἀκμῇ θάλλει ἄνθος, οὕτω καὶ ἐν Βάττου πα-

σὶν ὄγδοος ὢν θάλλει ὁ Ἀρκεσίλαος.

φοινικανθέμου. Hoc eſt ἄνθεμα vel ἄνθη ἔχοντος φοινικᾶ: ſic φοινικάνθεμος videtur componi ex φοινίκεος & ἄνθεμον. ante ἀκμᾷ ſubauditur ἐν.

τῷ μὲν. Hoc eſt ᾧ μὲν Ἀπόλλων καὶ Πυθὼ δόξαν ἱπποδρομίας ἔδωκαν παρὰ τῶν Ἀμφικτυόνων, οἳ εἰσιν τῶν Πυθίων ἀγωνοθέται, ἐκ δώδεκα τῆς Ἑλλάδος ἐθνῶν.

ἐξ Ἀμφικτυόνων. Amphictyones Pythijs præfecti fuêre. Sic appellabatur Græciæ concilium celebre ex duodecim gentibus conſtitutum, ad Thermopylas, vt Arpocration habet: ad quod concilium qui mittebantur, ἱερομνήμονες *ſacri ſcribæ* vocabantur: vt habet Ariſtophanis nebularum interpres in hæc chori verba, καὶ γελᾶτ' ἀνθ' ὧν Ὑπέρβολος λαχὼν τῆτες ἱερομνημονεῖν. Quia autem ad Thermopylas conueniebant, conuentum hunc qui ex ſingulis duodecim populis vnum legatum capiebat, Πυλαίαν vocabant: vnde & legatus quiſque Pylagoras dicebatur. Porrò conuentus hic bis in anno ſcil. vere & autumno fiebat, vide Strab. l.9. Herodot.7. Erant hæ duodecim gentes, Iones, Dores, Perrhœbi, Bœoti, Magnetes, Achæi, Phthiotæ, Melienſes, Dolopes, Aenianes, Delphi, & Phocenſes.

ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγώ. Tmeſis, pro ἀποδώσω αὐτῷ μοῖσαν. Hoc eſt αὐτῷ ἀνυμνήσω. Propoſitio qua ſibi viam ſternit ad laudes Arceſilai, & Argonautarum: priorem partem iam attigit: alteram prolixa digreſſione perſequitur: quę etiam ad laudes Arceſilai pertinet, qui ad Argonautas genus refert.

μετὰ γάρ. Ratio propoſitionis: quia Cyrenæi reges originem dignitatis à Minyis habent: ſiquidem Arceſilaus à Batto eſt octauus, Battus ab Euphemo decimus ſeptimus, Euphemus autem ab Eurypylo glebam acceperat, quæ in Inſula Thera diſſoluta portendebat huc coloniam deducturos eius poſteros, & poſterorum poſteros in Libyam migraturos. De hac præpoſitione μετὰ vide Stroph. 3. Od. 1. Olymp.

Μινυᾶν Dor. pro Μινυῶν. Poëta Minyas vocat Argonautas, à Minya Neptuni filio. Nam ad eum & Tritogeniam Aeoli gnatam, maxima pars ipſorum genus retulit: vnde 1. Argon. Apollon.

ἐπὶ Μινύαο θυγατρῶν
Οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο.

Euſtathius ait à Minyo Orchomeno genus habere, quorum alij in Theſſaliam Iolcum migrarint, & hinc Argonautis nomen eſſe.

θεόπομποι τιμαί, *honores diuinitus miſſi*, quia ex oraculi conſilio Battus coloniã in Libyam duxit, & σφίσι refertur ad Cyrenæos. & φύτευθεν. Bœot. & Aeol. neglectóque augmento dicitur pro ἐφυτεύθησαν.

παράφρασις.

Quodnam autem, ô Muſa, nauigationis initium fecerunt Argonautæ? & quænam periculoſa neceſſitas

στροφὴ δ΄. κῶλ. ιβ΄.

τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας;
τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαν

μετάφρασις.

Quodnam porrò initium nauigationis ſuſceptum fuit? quod ne-

eos huc adegit tanquam clauis adamantinis vinctos, ita vt fieri nō potuerit quin hanc expeditionem ſuſceperint. Erat in fatis vt Pelias ab Iaſone. Aeoli abnepote, manibus aut conſiliis è medio tolleretur. Is autem Pelias in medio orbis habitabilis (quæ eſt Python luco ſacro arboribus conſito inſignis) horrendum ab Apolline reſponſum acceperat, vt quàm diligentiſſimè ab eo ſibi caueret, quem videret vnicum habentem calceum, quum ex Pelio monte excelſo Chironis domicilio in occidentalem & inclytam Magneſiæ vrbem Iolcum,

τος δῆσεν ἅλοις; θέσφατον ἦν
Πελίαν
ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέ-
μεν,
χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκνάμ-
πτοις.
ἦλθε δέ οἱ κρυόεν
πυκινῷ μάντευμα θυμῷ,
πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐ-
δένδροιο ῥηθὲν ματέρος,
τὸν μονοκρήπιδα πάντως
ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγά-
λᾳ,
εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ
σταθμῶν εἰς εὐδείελον
χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ,

τὸ periculum validis adamātis alligauit eos clauis? fatale erat Peliam ab illuſtribus Aeolidis occîdi, manibus aut conſilijs inflexibilibus. Venit autem horrendum vaticiniū prudenti animo eius, editum apud medium vmbilicum fœcunda matris arboribus, videlicet *ab vnum habente calceum omnino cauere diligentèr, quum altis è ſtabulis ad occiduam terram veniret clara Iolci,*

τίς γὰρ. Res Argonautarum altiùs repetens, exordio vtitur planè Heroico, Muſam interrogās, qua neceſſitate adacti nauigationē iſtam ſuſceperint: Sic Virg. ſic Homerus Muſam compellant, *Muſa mihi cauſas memora*, Μῆνιν ἄειδε θεά. Primùm autem γὰρ hoc loco non eſt cauſalis particula: etenim interrogationi ſeruit aliquando. Deinde hypallage notanda, pro τίνα δὲ ναυτιλίας ἀρχὰν οἱ Ἀργοναῦται ἐδέξαντο, hoc eſt, ἐποιήσαντο, ἔσχον. Sed Latinus interpres hunc medium Aoriſtum paſſiuè ſumpſit pro ἐδέχθη. Hoc eſt ἐλήφθη.

τίς δὲ κίνδυνος. Hoc eſt ποία ἰσχυρὰ καὶ κινδυνώδης ἀνάγκη πεπεδημένους τοὺς Ἀργοναύτας; Tribuuntur autem neceſſitati claui adamantini, quòd illa ſit dura, ingens telum, nec, vt aiunt, ipſi Dij ei reſiſtere poſſint. Hinc & Horat.

> *Si figit adamantinos,*
> *Summis verticibus dira neceſſitas,*
> *Clauos.*

hic δῆσεν negl. augm. pro ἔδησεν & ἅλοις Dor. pro ἥλοις.

θέσφατον ἦν. Subiectio qua reſpondet ſibi ad præmiſſam interrogationem. Orditur autem ab oraculo Peliæ dato, quo iubebatur μονοκρήπιδα vitare. Dicitur autem θέσφατον pro θεόφατον: hæc loci ſententia eſt, εἱμαρμένον ἦν τὸν Πελίαν ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἐνδόξων Αἰολιδῶν τελευτᾶν τὸν βίον, εἴτε γνώμαις, εἴτε πράξεσιν ἀκαταμαχήτοις.

Αἰολιδᾶν. Doricus genit. pro Αἰολιδῶν; & enallage numeri pro Αἰολίδου, nimirum Ἰάσονος. Nam Tyro Salmonei filia è Neptuno Nelea & Peliam peperit. Deinde Cretheo Aeoli filio nupſit, ex quo Aeſonem, Pheretem, & Amythaonē generat. Porrò ex Aeſone Iaſon, ex Pherete Admetus, ex Amythaone

Melampus naſcitur, ſic Iaſon ex Aeſone, Aeſon ex Cretheo, Cretheus ex Aeolo ortus: proinde Iaſon Aeolides à proauo. θανμάζω Ion. & Dor. pro θαυμᾶν.

ἀκνάμπτοις. Pro *ἀκνάμπτος* poëtico vocabulo, ſæpius inuenias *ἄγναμπτος* vel *ἄκαμπτος*, hoc eſt *μὴ δυνάμενος κάμπτεσθαι.* ex *α* priuat. & *γνάμπτω* & *κάμπτω* *flecto.*

ἦλθε δέ οἱ. Hoc eſt *αὐτῷ ἦ συνετῷ θυμῷ ἀνεδόθη χρησμὸς φρικτὸς κτ᾽ τὸ Δελφικὸν χρηστήριον, τὸ ἐν μέσῳ τῆς οἰκουμένης, ἤγουν Πυθῶνος, γῆς εὐδένδρου.* Porrò *κρυόεις* hoc eſt *φρικτὸς, φοβερὸς,* fit à nomine *κρύος* *frigus* quod fit à *κρόνος* per *ἐκβολὴν* τῦ ο. tanquam à *κρούω, ἀπὸ τῆς ἐν κρύει,* hoc eſt, *ψύχει γινομένης κρούσεως ὀδόντων.*

πὰρ μέσον ὀμφαλὸν. Hoc eſt, in Pythone, quam Iupiter agnouit eſſe medium ſeu vmbilicum terræ: vt videre eſt ex ijs quæ annotauimus prima ſtropha huius Odæ, in hæc verba, *χρυσέων Διὸς αἰετῶν.* Ion. genit. *εὐδενδρέοιο* pro *εὐδένδρου.* Per *εὐδενδρέον ματέρα,* intelligit terram & locum oraculi arboribus conſitum.

τὸ μονοκρήπιδα Hoc eſt *τὸν μονοσάνδαλον πάντως φυλάσσεσθαι.* Vox *μονοκρήπις* hoc eſt *μονοπέδιλος, οἰοπέδιλος, μονοσάνδαλος,* fit à *μόνος* & *κρηπὶς* *calceus:* *χαζέμεν* Ion. & Dor. pro *χάζεσθαι.* Eſt poëtica phraſis *ἐν φυλακᾷ μεγάλᾳ πάντως χαζέμεν,* pro *πάσῃ ἐπιμελείᾳ φυλάσσεσθαι.* Pherecydes autem, referente Schol. hoc modo texit hiſtoriam. Sacra faciebat Neptuno Pelias, omnéſque præmonuerat, vt intereſſent. Inter cæteros autem ciues etiam erat Iaſon: qui prope fluuium Adaurum arabat, & ſine calceo eum tranſiuerat: & cùm tranſiuiſſet, dextrum quidem induit, ſiniſtri verò eſt oblitus: ſícque ad conuiuium ſe contulit. Quo viſo Pelias oraculi meminit: at tū quidem ſe continuit: verùm poſtridie accerſitum Iaſonem rogauit quid faceret, an ipſi ab oraculo reſponſum eſſet, vt ab aliquo ciuium interficeretur. Iaſon autem dixit, vt ipſum mitteret Aeam Colchidis vrbem vt ab Aeeta vellus aureum reportaret. Quod conſilium ipſi ſuggeſſerat Iuno, vt inde Medeam in Peliæ perniciem adduceret. Vide Apollon. Rhodium hac de re.

εὖτ᾽ ἄν. Hoc eſt *ὅταν ἀπὸ τ᾽ ὑψηλῶν ἐπαύλεων τῦ Χείρωνος παραγένηται εἰς τὴν πρὸς ἑσπέρας κειμένην γῆν ἔνδοξον Ἰωλκῦ.* Notat tempus: ſcil. cùm Iaſon à Chirone rediret ex Pelio antro, vbi medicinam erat edoctus. Erat autem Chironis ſedes in Pelio monte excelſo.

κλειτᾶς Dor. pro comm. *κλειτῆς. Ἰωλκῦ.* Iolcus eſt oppidum Magneſiæ inter Pelion & Oſſam montes ad ſinum Pelaſgicum.

παράφρασις.	*ἀντιστρ. κώλ. ιδ.*	*μετάφρασις.*
peregrinus quidem, quatenus Magneſiis & Peliæ ignotus: ciuis autem quatenus ex Aeſone prognatus. Itaque vir ille Iaſon, vt præmonuerat oraculū, tandem venit duabus haſtis	ξεῖνος, αἴ τ᾽ ὦν ἀστός. ὁ δ᾽ ἄρα χρόνῳ ἵκετ᾽, αἰχμαῖσι διδύμαισιν ἀνὴρ ἔκπαγλος, ἐσθὰς δ᾽ ἀμφότερόν μιν ἔχεν,	*Hoſpes atque ciuis. At ille vir tandem venit haſtis geminis terribilis. Veſtis autem duplex eum cingebat. Vna erat Magneſiorū*

quas gerebat terribilis, gemináque veſte amictus, altera Magneſiorum regioni vſitatá, quę admirandis eius membris apprimè conueniebat, altera verò nempe pelle pardi, qualem Chiron geſtare ſolebat, qua tanquã palla aduerſus horrorẽ incutientes imbres ſe muniebat inſuper: pręterea intonſis capillis decorus, qui pulchri humeros totúmque tergum concutiebant. Hoc habitu conſpicuus in frequentem congregati populi turbam rectà profectus eſt, animi ſui generoſi & interriti ſpecimen edens.

ἅ, τε Μαγνήτων ἐπιχώριος
ἁρ-
μόζοισα θαητοῖσι γυίοις.
ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ
στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους.
οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι
κερθέντες ᾤχοντ' ἀγλαοὶ,
ἀλλ' ἅπαν νῶτον καταίθυσ-
σον. τάχα δ' εὐθὺς ἰὼν σφετέ-
ρας
ἐστάθη γνώμας ἀταρ-
βάκτοιο πειρώμενος,
ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

regioni vſitata conueniens admirãdis membris: altera erat pellis pardi qua coercebat horrorem incutientes imbres. Neque cæſariei capilli tonſi abierant pulchri, ſed totum tergum quatiebant. Statim autem rectà profectus, ſui ſtetit animi intrepidi ſpecimen edens, cùm in foro frequens eſſet turba.

ξεῖνος. Hæc cum ſuperioribus cohærent, quæ quomodo ſint intelligenda docet paraphraſis. Et αἴτ' Doricum eſt pro comm. εἴτε, vel καὶ. & à Schol. per καὶ exponitur, ξένος ὢν, καὶ πολίτης. Cæterùm hîc deſinit oraculi enarratio.

ὁ δ' ἄρα. Sequitur nunc quomodo ſit adimpletum oraculum. Ac primùm docet poëta quis fuerit aduenientis habitus: tum ratione armorum, tum ratione veſtimentorum. Venit duas haſtas gerens. αἰχμαῖσι dixit ſynecdochicè pro δόρασι éſtque datiuus poët. & Ion. pro αἰχμαῖς & διδύμαισι pro διδύμαις. & hîc δίδυμοι pro δύο. Per literarum tranſpoſitionem ἔκπαγλος dicitur pro ἔκπλαγος hoc eſt φοβερὸς, ἐκπληκτικός. Sic autem hanc ſententiam declares, ὁ δ' Ἰάσων χρόνῳ παρ-γέγονε, δύο δόρασιν ἐκπληκτικός.

ἐσθὰς δ'. Hoc eſt ἐσθὴς δὲ διπλῆ συνεῖχεν αὐτὸν, ἥ τε Μαγνήτων ἐπιχώριος, ἁρμοζομένη τοῖς θαυμαστοῖς μέλεσι, καὶ ἡ παρὰ Χείρωνι παρδαλέα, ἣ ἔσκεπε πρὸς τοὺς φρίττειν ποιοῦντας ὄμβρους. Obſerua Doricum eſſe ἐσθὰς pro ἐσθὴς: & ἀμφότερον poëticè ſumi, pro ἀμφοτέρως, vel ἀμφοτέρωθεν, & hoc pro διπλῶς, iſtud autem pro διπλῆ.

ἅ, τε, & ἁρμόζοισα, & θαητοῖσι Dor. pro ἥ τε, ἁρμόζουσα, θαυτοῖς. Et φρίσσοντας metonymicè ſumitur, pro φρίττειν ποιοῦντας.

παρδαλέᾳ. Pellis pardi allata fuit à Chirone, quæ fuit veluti virtutis inſigne. Priſcis autem Græcis in more fuit, vt leonum, pardorum, vrſorum pellibus tegerentur. Porrò notatur quis huius pellis fuerit vſus, nempe aduerſus imbres: vnde conijci poteſt eam Iaſoni aliíſque tanquam pro palla vſitatam.

στέγετο. Neglecto augm. pro ἐστέγετο à στέγομαι paſſiuo quod actiuæ eſt ſignificationis, & ſignificat σκέπειν, ἀπωθεῖν, κωλύειν, ἀρκεῖν. *Impedire, arcere, tegere, propulſare*, vt Ariſtot. problem. ſectione 8. quæſt. 11. ἡ σὰρξ στέγει τὸ θερμὸν, *caro propulſat ſeu arcet calorem.*

οὐδὲ κομᾶν. Hoc eſt οὐδ' αἱ κόμαι ἀγλαοὶ πλοκάμοις ὑμιεῖτο, ἀλλὰ κατ' νῶτον ἐπεσείοντο. Doric. genit. κομᾶν pro κομῶν: & οἴχοντο neglecto augm. pro ᾤχοντο. Significat autem poëta Iaſonem fuiſſe intonſum, cincinnatum, adcò vt crispi, venuſti, prolixi capilli, per humeros deorſum fuſi ferrentur, & agitarentur. Comam autem nutrire apud veteres libertatis erat ſymbolum; vnde honeſto epitheto καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς appellat Homerus. Exiſtimat autem Schol. Iaſonem tum fuiſſe ἀκερσεκόμην: qualis Achilles apud Homerum. Ita vt nunquam comarum primitias Dijs conſecraſſet. Annotat enim veteres primam comam apud flumina detondere ſolitos, iiſque dicare, omnia primùm ex aquis orta ſignificantes.

τάχα δ' εὐθὺς. Secundo docet poëta quem vultum præ ſe tulerit. Nimirum viri interriti, & parrheſian amantis. q. d. ταχέως δ' ἐπ' εὐθείας πειραθεὶς τ' ἑαυτοῦ γνώμης ἀταρβάκτου ἔσω πεῖραν λαμβάνων, καὶ πολλοῦ ὄχλου ὄντος ἐν τῇ πόλει, πρὸς παῤῥησίαν ὅλον ἑαυτὸν παρεσκεύαζεν. Sumitur hîc τάχα pro ταχέως, & εὐθὺς pro εὐθέως ſeu ἐπ' εὐθείας. Scribitur ἰσάθη Aeol. & Ion. cum tenui ſpiritu pro ἱσάθη cum aſpero communiter. γνώμας Dor. pro γνώμης & ἀταρβάκτοιο. Ion. pro ἀταρβάκτου ab ἀτάρβακτος & hoc Dor. pro ἀτάρβητος, ex α priuat. & ταρβέω, τὸ δειλιάω, quaſi à ταράσσεσθαι τὴν βολὴν, quia qui metu percelluntur perturbata voce loquuntur. Huiuſmodi apparuit Iaſon in cœtu hominum à Pelia conuocatorum: de qua conuocatione dictum ſuperiùs.

παράφρασις.

Atque hunc quidem non cognoſcebant. Tum aliquis eorum qui illum conſpectum reuerenter habebant, quanquam comatus erat vt Apollo, armat[9] vt Mars, intrepido animo vt gigantes, hic, inquit, neutiquam eſt Apollo intonſus; non armiger Mars Veneris maritus, qui æneo curru vehitur. Non eſt etiam Otus, non Ephialtes rex audax, Neptuni & Iphimedeæ Aloëi vxoris filij. Nam eos Apollo in fertili Naxo ſagittis confecit, quum nono ætatis anno ſua proceritate & robore freti, montes montibus imponentes cœlum oppugnare ſuſceperunt. Nõ eſt etiam Tityus, nam educto ex inuicta pharetra ve-

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

τὸν μὲν οὐ γίνωσκον. ὀπιζομένων
δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε,
" οὔ τί που οὗτος Ἀπόλ-
" λων, οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις
" Ἀφροδίτας. ἐν δὲ Νάξῳ
" φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ Ἰφιμεδείας παῖδας, Ὦτον, καὶ σὲ τολ-
" μάεις Ἐφιάλτα ἄναξ.
" καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος
" θήρευσε κραιπνὸν, ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον.
" ὄφρα τις τῶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων ἐπιψαύειν ἔραται."

μετάφρασις.

Eum quidem non agnoſcebant: quiſpiam tamen eorum qui illũ *venerabantur, dixit & hoc, Neutiquam hic* eſt *Apollo, neque verò maritus Veneris qui æneo curru vehitur. In Naxo autem fertili aiunt mortuos eſſe Iphimedeæ liberos Otum, & te ô audax Ephialta rex. Quin etiam Tityum telum velox Dianæ confodit,* tanquam venabulum *ex inuicta pharetra prodiens: vt vnuſquiſque cupidine ex voluptates attingere amet, quæ* ſint *in poßibili.*

loci telo Diana eum peremit, quòd Latonam de ſtupro interpellaſſet, vt hoc exemplo diſcat quiſque eos amores captare qui ſint poſſibiles & legitimi inter pares.

τ͂ μὲ ᾶ. Magneſij nunquam viderant Iaſonem, ideóque nõ cognoſcebant. Nã à primis annis eum mater Alcimede Chironi tradiderat educandum, & annis viginti abſuerat: donec adultus paternum regnum repetiuit.

ὀπιζομένων ᾗ. Dialogiſmus turbæ virum admirantis. ὀπίζομαι autem eſt verbum deductum ab ὄπις, ιδος: hoc eſt τοῦ μέλλοντος ἐπιφορὰ καὶ φροντὶς, *rei futuræ ſolicitudo & cura*: & ſignificat τὰ μέλλοντα δι' ἐπιφορᾶς ἔχω, *rerum futurarum curam gero*: interdum quoque αἰδοῦμαι *uereor*. Exponit etiam Schol. ἐπιστρέφεσθαι καὶ τὰς ὄψεις ἐπιβάλλειν, *ſubinde reſpicere, & oculos conijcere*. Item τοὺς θεοὺς πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν, καὶ εὐλαβῆ εἶναι. *Deos ob oculos habere, & pium eſſe*. De hoc verbo conſule Lexica.

οὔ τί που. Hoc eſt οὐδαμῶς οὗτος ἐστὶν ὁ Ἀπόλλων. οὐδὲ μὴν ὁ ἱππικώτατος Ἄρης ὁ πόσις τῆς Ἀφροδίτης. Sic à remotione argumentatur: poterat videri Apollo propter comam, Mars propter arma, Otus, vel Ephialtes, vel Tityus propter animi intrepidi confidentiam: ſed nullus horum eſſe comperitur.

χαλκάρματος. Ita ſcribitur Ionicè ſeruata tenui κ qro χ aſpirata, quanquam communiter in compoſitione præcedens tenuis ſequente aſpirata mutari ſolet, in aſpiratam: ſic & λεύκιππος pro λεύχιππος dicunt, & ſimilia. χαλκάρματος autem eſt ὁ χαλκῷ ἅρματι φερόμενος: quo vocabulo ſignificatur ἱππικώτατος: proinde etiam πολεμικώτατος. Obſeruanda etiam periphraſis Martis, non Vulcani, quanquam legitimus fuit Veneris maritus. Mars autem Veneris maritus dicitur, tum propter eius cum illa adulterium, tum quòd Marti, *hoc eſt*, bello addicti viri in Venerem ſint proni.

ἐν δὲ Νάξῳ. Hoc eſt, φασὶ δὲ ἐν εὐδαίμονι Νάξῳ τεθνηκέναι τοὺς Ἰφιμεδείας παῖδας, τὸν Ὦτον καὶ σὲ ὦ ἄναξ Ἐφιάλτα. De his gigantibus vide noſtram paraphraſin, & Homer. 11. Odyſſeæ. φαντὶ Dor. pro φασὶ & τολμάεις pro comm. poët. τολμήεις, & in proſa τολμηρός.

καὶ μὰν Τιτυόν. Hoc eſt ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν Τιτυὸν τὸ ταχὺ τῆς Ἀρτέμιδος βέλος ἐθήρευσε καὶ ἀνεῖλεν, ἐκ τῆς ἀνικήτου βελοθήκης ὁρμώμενον. De Tityo vide Natal. Com. ἀνικάτου Dor. pro ἀνικήτου.

ὄφρα τις. Hoc eſt ὅπως ἂν διδάσκοι τοὺς ἐν δυνατῷ ἔρωτας διώκειν. Finis ſupplicij de Tityo ſumpti. φιλοτάτων Dor. pro φιλοτήτων.

παράφρασις.	στροφὴ ε. κῶλ. ιδ'.	μετάφρασις.
Ita equidem in frequenti turba illi ſe inuicem cõpellando ratiocinabantur. Interea Pelias mulari curru vectus, concitato curſu	τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι γάρυον τοιαῦτ'. ἀνὰ δ' ἡμιόνοις,	*Illi quidem ſe mutuo compellantes loquebantur talia. Mulis autem & polito vehiculo con-*

properans acceſſit. Tum protinus obſtupuit, vbi percognitum oraculi monitu calceum in dextro tantũ viri pede obſeruauit. Sed tamen altum in corde premens metum, ſic ipſum eſt affatus. Dic age ô hoſpes, quam terram gloriaris eſſe patriam? quæ te mater inter terrigenas mulieres ex venerando vtero produxit? Noli quæſo tuum genus nos celare: imò remotis omnibus mendacijs quæ ſunt odioſiſſima, & os inficiunt ac polluunt, candidè illud aperito.

ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ προτροπάδαν. Πε-
λίας
ἵκετο σπεύδων. τάφε δ' αὐτίκα
πα-
πτάναις ἀρίγνωτον πέδι-
λον,
δεξιτερῷ μόνον ἀμ-
φὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυ-
μῷ
δεῖμα, προσέννεπε. Ποί-
“ αν γαῖαν ὦ ξεῖν' εὔχεαι
“ πατρίδ' ἔμμεν, καὶ τίς ἀνθρώ-
“ πων σε χαμαιγενέων πο-
λιᾶς
“ ἐξανῆκεν γαστρός; ἐ-
“ χθίστοισι μὴ ψεύδεσι
“ καταμιάναις εἰπὲ γένναν.”

tatè Pelias venit properans. Obſtupuit autem protinus cùm circunſpexiſſet valdè cognitum fama *calceum, dextrum tantummodo circa pedem. Occultans tamẽ animo terrorem, dixit. Quamnam terram ô hoſpes gloriaris patriam eſſe, & quæ hominum terrigenarum te pretioſo emiſit è ventre? Odioſiſſimis mendacijs non polluens te dic genus tuum.*

τοὶ μ. Concluſio ſuperioris dialogiſmi q.d. τοιαῦτα μὲν οἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν Μάγνητες ὄντες ἀλλήλοις διαλεγόμενοι ἔλεγον. Dixit ἀλλάλοισι pro ἀλλήλοις. De verbo γαρύω vide primam Olymp.

ἂν δ' ἡμιόνοις. Habes hîc ἓν διὰ δυοῖν. q.d. ἐν δὲ ἐνδόξῳ ἀπήνῃ ἡμιόνους ἐχούσῃ προθύμως σπεύδων ὁ Πελίας παρεγένετο. Deſcribitur aduentus Peliæ, eiúſque oratio ad Iaſonem. ξεστᾷ ἀπήνᾳ Dor. pro ξεστῇ ἀπήνῃ. Item προτροπάδαν. Dor. pro comm. poët. προτροπάδην quod Suidas vertit προθύμως, & ἀμεταστρεπτί. At Scholiaſtes ἐπισπευδομένως: & interpres Latinus συντεταμένως, συντόνως, μεγάλῃ ὁρμῇ. De hac voce vide Lexica: & verbum προτρέπεσθαι à quo deducitur.

τάφε δ'. Negl. augm. pro ἔταφε. Senſus autem eſt. εὐθέως δὲ κατεπλάγη θεασάμενος τὸ ἄγαν αὐτῷ διὰ τὸν χρησμὸν ἐγνωσμένον ὑπόδημα τοῦ Ἰάσονος, τῷ δεξιῷ αὐτοῦ ποδὶ περικείμενον. Ex calceo veritatem oraculi agnoſcit Pelias. Aor. 2. ἔταφον act. verbi θάπτω.

κλέπτων. Hoc eſt, κρύπτων δὲ τῇ ψυχῇ τὸν φόβον. Metuebat, quia monuerat oraculum τὸν μονοκρήπιδα φυλάσσεσθαι. Habes προσέννεπε poëticum pro προσεῖπε à προσεννέπω, & geminato ν. προσεννέπω *alloquor*, vt apud Sophoclem τὸν ἥλιον προσεννέπω....

Ποίαν γαῖαν. Oratio Peliæ qua rogat vt verè ediſſerat cuias ſit, & cuius generis. q.d. εἰπέ μοι ὦ ξένε πόθεν εἶ, καὶ ἐκ τίνος μητρὸς ἐγεγόνεις; Ionicè dixit εὔχεαι pro εὔχῃ, & ἔμμεν pro εἶναι. Dicitur πολιᾶς γαστρὸς hoc eſt τιμίας, propter τὸ τοῦ γήρως ἔντιμον, vt docet Schol. καταμιάναις Aeol. pro καταμιάνας. Subaudito poſt hoc vocabulum, vel σὲ, vel τὸ σῶμα, vel aliud quid huic loco conueniens.

παράφρασις. ἀντιστρ. κάλ. ιδ'. μετάφρασις.

Tum Iaſon ſumpta fi- τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις *Huic autem fiducia*

[illegible]tia his verbis placidè reſpondit. Vt vera ſicuti rogas ediſſeram, aio me apud Chironem medicinam edoctum, & virtutis veritatíſque ſtudio imbutum. Nunc enim Chironio ex antro repertor, quę domus eſt Chariclonis vxoris Chironis, & Philyræ eiuſdem matris, vbi Centauri illius caſtæ filię me educarunt. Poſtquam autem illic integros viginti annos habitaui, & conuerſatus ſum adeò honeſtè, vt nihil ſordidi dixerim aut fecerim, domum repetiui, vt Aeſonis patris mei regnum ab alio præter ius occupatum recuperem: ſiquidem illud olim Iupiter largitus eſt populorum duci Aeolo, eiuſque poſteris, vt illis eſſet hoc dignitatis regiæ decus, his honor.

ἔφα δ' ἀμείφθη. φαμὶ διδασκαλίαν
Χείρωνος οἴσειν. ἀντρόθε γὰρ νέομαι.
πὰρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύρου με κοῦραι θρέψαν ἁγναί.
εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις
ἐνιαυτοὺς, οὔτε ἔργον,
οὔτ' ἔπος ἐντράπελον
κείνοισιν εἰπὼν, ἱκόμαν
οἴκαδ', ἀρχὰν ἀγκομίζων
πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευομέναν
οὐ κατ' αἶσαν· τάν ποτε
Ζεὺς ὤπασε λαγέτᾳ
Αἰόλῳ, καὶ παισὶ τιμάν.

ſumpta placidis verbis ſic reſpondit. Aio doctrinam Chironis me afferre. Ex *antro enim venio à Chariclone & Philyra, vbi Centauri me filiæ educarunt caſtæ. Viginti autem à me completis annis, neque factum, neque dictum ſordidum illis loquutus, veni domum, imperium repetens patris mei quod regnatur non ſecundum ius & æquum: quod olim Iupiter dedit populorum duci Aeolo, & liberis* vt eſſet illis *decus.*

τὸν δ'. Tranſitio ad reſponſionem Iaſonis, qua præmittit eum confidenter, & placidè tamen Peliæ reſpondiſſe. q.d. ὁ δὲ Ἰάσων θαρσούντως πραοτάτοις λόγοις οὕτω τῷ Πελίᾳ ἀπημείβετο. Ion. & poët. dicitur ἀγανοῖσι pro ἀγανοῖς & ἀμείφθη neglecto augmento pro ἠμείφθη, idque metri cauſa.

φαμὶ διδασκαλίαν. Oratio Iaſonis ἐξ ἀμοιβῆς q.d. διαβεβαιοῦμαι τὴν Χείρωνος διδασκαλίαν κομίζειν, ἤγουν τὴν ἀλήθειαν ἣν παρὰ Χείρωνος ἔμαθον. Fidem ſuæ orationi primùm facit, quum poſtulatam à Pelia veram generis declarationem pollicetur. οἴσειν enallage temporis, pro φέρειν. Schol. Χείρωνος διδασκαλίαν putat intelligendam eſſe τὴν ἀλήθειαν ὡς τοῦ Χείρωνος Ἰάσονα ἐλευθερίως ἀναθρέψαντος, καὶ διδάξαντος μὴ ψεύδεσθαι. Et certè non ſolùm artem medicam docebat, ſed & in virtutis ſtudio educabat diſcipulos, vt liquet ex ſequentibus, vbi teſtatur Iaſon ſe tam rectè apud Chironem educatum, vt nihil ſordidi dixerit feceritue.

ἀντρόθε γάρ. Hoc eſt παραγίνομαι γὰρ ἐκ τοῦ ἄντρου Χείρωνος, ἀπὸ τῆς Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ὅπου αἱ τοῦ Κενταύρου ἁγναὶ κοῦραι ἀνέθρεψάν με. Quibus verbis probat ſe Chironis diſcipulum fuiſſe cùm ex eius antro veniat. Vox ἀντρόθε poëticum eſt aduerbium pro ἐκ τοῦ ἄντρου pro quo & ἀντρόθεν dicas.

Χαρικλοῖς. Genit. Dor. pro Χαρικλοῦς à ſing. recto Χαρικλώ: quod declinatur vt Λητώ. geni. Λητόος, οῦς ſic Χαρικλόος, οῦς & Dor. mutato ου in οι. Χαρικλοῖς. Romanū exemplar habet Χαρικλοῦς. Fuit Chariclo Apollinis filia, Chironis vxor: & mater Chironis Philyra, vnde 3. Od. Pyth. initio Χείρωνα Φιλλυρίδαν appellat. Chironis filiæ fuerunt Ocyroë & Endeis.

οἴκοι δ'. Circunſtantia ſpatij temporis per quod apud Chironem habitauit: quod cùm ſit 20 annorum, non dubium eſt quin bono viro conuerſatus, bonus euaſerit. ἐκτελέσαις Aeol. pro ἐκτελέσας. ἱκόμαν Dor. pro com. ἱκόμην. Porrò ἐντράπελον Schol. exponit ἀπαίδευτον ſeu αἰσχρὸν, ὃ ἐκτρέψαιτό τις *quod quis vt abominandum fugiat*, ἢ ὃ ἄν τις ἐντραπείη *quod aliquem agere, dicere-ue pudeat*. At fortè legendum εὐτράπελον. Qua ſignificatione κέρδη εὐτράπελα dixit Pyth. prima Oda.

ἀρχαὰν ἀγκομίζων. Cauſa aduentus Iaſonis, vt paternum regnum recuperet, quod alius iniuſtè occupat. Legunt nonnulli ἀρχαίαν κομίζων: & dicunt ἀρχαίαν dici pro ἀρχὴν vt apud Homer. pro ἀνάγκη dicitur ἀναγκαίη. Sed noſtra lectio potior eſt. Nam ſcopus Iaſonis eſt vt recuperet regnum paternum: verbum autem ἀνακομίζειν & poëtica ſyncope ἀγκομίζειν ſignificat *referre, recipere, recuperare*. Hîc autem præſens pro futuro ἀνακομίσων, vel ἀνακομιούμενος.

βασιλευομέναν. Dor. pro comm. βασιλευομένην. Hoc eſt, ἣν, τις βασιλεύεται παρὰ πάντα δίκαια. Nam vt ait Scholiaſtes, Pelias Aeſoni regnum ademit. Eum autem, vt refert Natalis Comes, coëgit ſanguinem taurinum bibere.

τάν ποτε. Hoc eſt, ἣν τινά ποτε βασιλείαν ὁ Ζεὺς ἐχαρίσατο τῷ Αἰόλῳ, καὶ τοῖς αὐτοῦ παισί. Genealogia verum eſſe declarat ad Crethei, non ad Salmonei poſteros regnũ pertinere. Promethei filius fuit Deucalion, huius Hellen, huius Aeolus, huius Cretheus, huius Aeſon, huius Iaſon. Crethei fratres natu minores fuerunt Salmoneus, & Athamas, Salmonei filia fuit Tyro. Tyrus & Neptuni filij fuêre Pelias & Neleus. Iouem regna dare dixerunt veteres, vnde Callimachus hymno in Iouem, ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες.

λαγέτᾳ. Dor. pro λαγέτῃ De qua voce 3. colo ſtrophæ 4. Od. I. Olymp. τιμὰν Dor. pro τιμὴν, ante quam vocem ſubaudiendum τὸ εἰς.

παράφρασις.

Etenim accepi Peliam iniuſtum regni poſſeſſorem, ſtultæ mentis conſilio obſequutum, regnum illud per vim eripuiſſe parentibus meis ad quos iure ſucceſſionis pertinebat. Qui quidem, vbi primùm in lucem editus fui, veriti ne dux ille inſolens me perderet, ne quis legitimus imperij ſucceſſor eſſet ſuperſtes, à quo olim iure repeteretur, finxerunt me eſſe mortuum, & funus cum mulierum præficarum planctu ſimulatum noſtris in ædibus celebrarunt, Interea verò

ἐπῳδ. κώλ. ιγ.

" πεύθομαι γάρ μιν Πελίαν ἄθεμιν
" λευκαῖς πιθήσαντα φρασὶν,
" ἁμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων,
" τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον
φέγγος, ὑπερφιάλου ἁγεμόνος
" δείσαντες ὕβριν, κᾶδος ὡσείτε φθιμένου δνοφερὸν
" ἐν δώμασι θηκάμενοι, μίγα κωκυτῷ γυναικῶν, κρύβδα πέμ-

μετάφρασις.

Audio enim Peliam iniuſtum ſtulta menti obſequutum, à noſtris illud prædatum eſſe iuſtè imperantibus parentibus. Qui me quumprimum vidi lumen, ſuperbi ducis veriti ferociam, luctum ceu de mortuo cùm agitaßent triſtem in ædibus, cum planctu mulierũ, clam

per noctem, quam huius commenti conſciam fecerunt, itineri me commiſerunt, & purpureis faſcijs inuolutum clam ad Chironem miſerũt, eique educandum tradiderunt.

πον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,
νυκτὶ κοινάσαντες ὁδὸν, Κρονίδᾳ
δὲ τράφεν Χείρωνι δῶκαν.

miſerunt faſcijs in purpureis, quum noctem ad iter ſociam accepiſſent: Saturniq; filio Chironi alendum dederunt.

πεύθομαι. Hoc eſt πυνθάνομαι γὰρ τὸν ἄδικον Πελίαν, ταῖς ἀνοήτοις πειθόντα φρεσὶ, τὴν τῶν ἡμετέρων γονέων ἀποσυλᾶσαι βασιλείαν. Vide μιν dici pro αὐτὴν, & referri ad præcedens τιμάν. Vocat ἄθεμιν Πελίαν: ex quo conijcere licet, vel ignotum fuiſſe tunc Iaſoni Peliam cùm iſta illi interroganti reſponderet: neque enim veriſimile eſt Iaſonem aſperis apud illum verbis vſurum fuiſſe: cum contrà dicatur priùs ἀγανοῖσι λόγοις ἀμείψατο. Vel illo digreſſo Iaſonem hæc præſenti turbæ dicere.

λευκαῖς φρεσί. Scholiaſtes annotat hîc metaphoram ab aquis ſumptam, quæ quo minùs profundæ ſunt, eo limpidiores, & lucido quodam candore pellucidæ apparent, contrà verò quo ſunt profundiores, eo nigriores videntur. Vt ita λευκὰς φρένας dixerit τὰς ἐπιπολαίους ſuperficiaria quadam, nec profunda prudentia præditas, contrà verò μέλαινας φρένας Homerus τὰς ἐν βάθει, quæ profunda prudentia ſunt munitæ. Iunius in Adagijs Λευκὰς φρένας, inquit, habere dicitur homo ſtolidi ingenij & inſulſus, metaphorâ à coloris vitio tracta: ſiquidem Ariſtoteli albus color maximè emouet oculorum ſenſum, vt inde emotæ mentis hominem ac bliteum λευκόνοον & λευκὰς ἔχειν φρένας dicant. Vnde Horat. Leuconoen vocat quandã genethliacorum vanitati fidem adhibentem, non ſine ſtoliditatis morſu. Aemilius Portus λευκαὶ φρένες inquit, vocantur ſtulta mens, propter ſenectutem. Nam δὶς παῖδες οἱ γέροντες. Metaphoricè tribuitur menti quod ipſis ſenibus ad extremam ſenectutem prouectis conuenit. Tunc illi canos habent, & mentis aciem obtuſam, & ingenium puerile.

πιθήσαντα. Eſt partic. Aor. ἐπίθησα verbi Attici & poëtici πιθέω: pro quo & πιθέω metri cauſa, pro comm. πείθομαι. Doricum eſt ἀποσυλᾶσαι pro ἀποσυλῆσαι. De verbo ἀποσυλῶ vide Lexica.

ἀρχεδικᾶν. genit. Dor. pro ἀρχεδικῶν à recto ſing. ἀρχέδικος, hoc eſt, ὁ ἀρχὴν δικαίαν, ὁ ἀρχὴν ἐν δίκῃ ἔχων. Græca Scholia monent nonnullis in codicibus legi ἀρχεδίκων, & exponi τὴν ἀρχὴν, καὶ κατὰ τὴν δίκην, τουτέστι, κατὰ τὸ δίκαιον ἔχον οἱ ἐμοὶ γονεῖς. Verùm magis probat priorem lectionem.

τοί μ' ἐπεί. Hoc eſt οἵτινες γονεῖς μου, ἐπειδὴ τεχθεὶς τὸ πρῶτον φῶς ἐθεασάμην τοῦ ἀδικοῦντος ἡγεμόνος δεδοικότες τὴν ὕβριν, οἷοι τὸ πένθος ὡς ἐπὶ τοῦ νεκροῦ θέμενοι σὺν τῷ γυναικείῳ θρήνῳ, λαθραίως ἐν νυκτὶ ἀπέπεμψαν ἐνδύσαντες πορφυρέοις σπαργάνοις, καὶ ἔδωκαν Χείρωνι ἐκθρέψειν. Monet quo fato ad Chironem ſit miſſus. Iaſone nato parentes ſimularunt funus eius, & Chironi clam educandum miſerunt, ne Pelias in eum ſæuiret, quò iuſtum regni repetitorem è medio tolleret.

πάμπρωτον. Hoc eſt *πάντων πρῶτον.* vſurpatur hîc compoſitum pro ſimplici. *ἁγεμόνος* Dor. pro *ἡγεμόνος*. Ducem vocat : quia demptum Aeſoni regnum occuparat per vim. *κᾶδος* Dor. pro *κῆδος*. *φθιμένου* hoc eſt *θανόντος*.

μίγα κωκυτῶ. Genit. Dor. pro *κωκυτοῦ*. Mulieres has Græci *θρηνητρίας* appellant, Latini *præficas*, quæ in hoc conducebantur, vt in funere lamentarentur, ac defuncti laudes prædicarent, cæteris modum plangendi oſtendentes.

κρύβδα pro *κρύβδαν*. Dor. pro comm. *κρύβδην*. & *πέμπον* negl. augm. pro *ἔπεμπον* & imperf. pro Aor. *ἔπεμψαν*.

νυκτὶ κοινάσαντες. Hoc eſt *κοινωνὸν τὸ τῆς νυκτὸς σκότος τοῦ μηχανήματος ἑλόντες*. vel *νυκτὸς κρύφα πορείαν διατέλοντες*. In *κοινάσαντες* obſerua Doriſmum mutato *ω* in *α*. pro *κοινώσαντες*. vel mutato *η* in *α*. pro *κοινήσαντες* illud à *κοινόω* communi, hoc à *κοινάω* Pindarico & Dor. vocabulo. *Κρονίδᾳ* Dat. Dor. pro *Κρονίδῃ*. Præterea *τράφεν* Aeol. & Dor. infinit. pro *τραφεῖν* Aor. 2. *ἔτραφον* verbi *τρέφω*. Ibi mutatur circunflexus in grauem, quia accentus ille non cadit in ſyllabam aut vocalem breuem.

παράφρασις.

Sed hanc rerum mearum hiſtoriam ſummatim attigiſſe ſatis eſt: vt ſciatis quis ſim. Iam verò ô ciues honorandi, parentum meorum equis albis inſidentium ædes apertè mihi oſtendite. Etenim cùm ſim filius Aeſonis, etiam ſum indigena, ac proinde in alienam & peregrinam regionem non venio. Quòd ſi meum nomen auetis ſcire, Iaſonem me nominauit ſemifer ille diuinus Chiron Centaurus. Sic loquutus ad parentum ædes venit : eúmq; ingreſſum & viſum agnouit pater, ſiue clam adoleſcentem ante viſerat, ſiue ex præcedenti narratione filium eſſe reſciuerat. Tum immodica perfuſus animi lætitia, quod filium virorum pulcherrimum conſpexiſſet, lachrymas ex ſenilibus palpebris effudit, quæ inſtar bullarum aquæ bullientis manarunt.

στροφὴ ς. κῶλ. ιδ.

ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων
ἴστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων
κεδνοὶ πολῖται φράσσατέ μοι σαφέως.
Αἴσονος γὰρ παῖς ἐπιχώριος, οὐ
ξείναν ἱκόμαν γαῖαν ἄλλων.
φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προσηύδα.
ὣς φάτο. τὸν μὲν ἐσελθόντ' ἔγνω ὀφθαλμὸς πατρός·
ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν
δάκρυα γηραλέων βλεφάρων,
ἂν περὶ ψυχὰν ἐπεὶ
γάθησεν ἐξαίρετον,
γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.

μετάφρασις.

Sed horum ſermonum capita teneris. At domos albis equis inſidentium parẽtum honorandi ciues indicate mihi apertè. Aeſonis enim filius indigena, non in peregrinam veni terram aliorum. Semifer autem me diuinus Iaſonem vocans compellabat. Sic loquutus eſt. Eum autem ingreſſum agnouit oculus patris, & ex eius ſenilibus palpebris lacrymæ manarunt inſtar bullarum, ſuo in animo poſtquam gauiſus eſt ſupra modum, conſpecto filio virorum pulcherrimo.

ἀλλὰ

ἀλλὰ τέτων. Animo properans ad cognitionem ædium paternarum abrumpit orationem qua ſummatim attigit rerum ſuarum hiſtoriam. κεφάλαια λόγων ſunt educatio, præceptor, cur Chironi commiſſus fuerit, cur iam reuertatur, quàm iniuſtè Pelias occupet imperium.

λευκίππων. Hoc eſt, ὑμεῖς δὲ ὦ ἐνπρεπεῖς πολῖται μηνύσατέ μοι σαφῶς ὅπου εἰσὶν οἱ οἶκοι τῶν ἱππικῶν μου πατέρων. Scribitur λευκίππος Ionicè: quod tamen etiam communiter vſurpatur pro regulari, ſed non vſitato λευκίπποις, hoc eſt, λευκοῖς ἵπποις χρώμενοι. De quo vocabulo antè diximus in χαλκάρματος. Geminatur σ in φράσσατε pro φράσατε. Porrò δόμους πατέρων fortè dicit Aeſonis ædes, quas à maioribus acceptas tenebat.

Αἴσονος γὰρ. Petitionis ἀπολογία q.d. ἐγὼ γὰρ Αἴσονος παῖς ἐπιχώριος ὑπάρχων, ἐκ εἰς ξένην ἥκω γῆν. Porrò breuiter genus, & præceptorem repetit. ξεῖναν Dor. pro ξείνην. & ἱκόμαν pro ἱκόμην.

φὴρ δὲ με θεῖος. Vide ſuperiori Oda quæ diximus de vocabulo φήρ. Hîc dicitur θεῖος, vel quia Saturni filius erat, vel quia iuſtus erat, & inſignibus virtutibus præditus: φὴρ autem ob corporis equinam formam.

Ἰάσονα κικλήσκων προσηύδα. Hoc eſt, Ἰάσονα ἐκάλει. Nimirum impoſito nomine ἀπὸ τῆς ἰάσεως à medicatione. Medicam enim artem eum docebat: poëticum autem eſt κικλήσκω pro καλῶ. Annotat Aretius Iaſonem per anagrammatiſmum ab Aeſone dici poſſe. Nam ſi nominis Αἴσων, τὸ αι diſſoluas & præponas ι. fiet Ἰάσων.

ὣς φάτο· τὸν μὲν ἐσελθόντα. Deſcribitur patris Aeſonis πάθος elegans; dum præ ſummo gaudio lachrymas effundit, vt pleriſque vſu venit; quod fieri ſolet in immodico gaudio vt inuiti fleamus. Hinc Sophocles.

> Χαρᾶς γὰρ οὕτως ἐστὶν ἀνθρώπου φρενῶν,
> ὅπου τὸ τερπνὸν, καὶ τὸ πημαῖνον φύει.
> Δακρυρροεῖ γοῦν καὶ τὰ καὶ τὰ τυγχάνον.

ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ. Hoc eſt, ἀπὸ δὲ γεραιτέρων αὐτοῦ βλεφάρων ἀπεβλύσθησαν δάκρυα, ἐπειδὴ εἶδε κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐξαίρετον υἱόν. Dicitur πομφόλυξαν neglecto augmento pro ἐπομφόλυξαν, à verbo πομφολύσσω, quod eſt poëticum & ſignificat πομφόλυγας δίκην βρύειν καὶ ἐξέχεσθαι: fit à nomine πομφόλυξ bulla. Cæterùm Schol. hoc exponit per ἀποβράττεσθαι vel ἀναβράττεσθαι.

γεραλέων. Nomen γεραλέος poëticum eſt pro comm. γεραιός. ἂν ψυχάν. Dor. pro ἣν ψυχήν. & γάθησεν Dor. & neglecto augmento pro ἐγήθησεν. Quæritur autem quomodo pater filium agnouerit, quem faſcijs inuolutum miſerat ad Chironem, & qui totos viginti annos manſerat apud præceptorem. Reſpondendum fieri potuiſſe vt Aeſon clam aliquoties filium viſeret apud Centaurum, vnde iam eum agnouerit. Vel etiam agnouit, quia Iaſon Aeſonis filium ſe eſſe profitebatur, & ſuæ educationis hiſtoriam narrauerat populo.

περίφρασις. | ἀντισφ. κῶλ. ιδ. | μετάφρασις.

Protinus Aeſonis fratres, Iaſonis patrui, Pheres nimirum & Amythaon, audito nepotis inſperato aduentu, ille quidem ex propinquo loco, Pheris videlicet, vbi fons eſt Hypereius, acceſſit: hic autem ex Meſſena Laconiæ ciuitate. Quinetiam, ſimul cum illis venit Admetus Pheretis, & Melampus Amythaonis filius, patrueles eius, aduentum patrueli gratulantes. Illos autem lautis conuiuijs excepit Iaſon: inter quæ & oratione blanda apud eos vtebatur, & xenia conuenientia parabat. Atque omnis hilaritatis genere ſeſe cum illis recreauit, & quinque ſolidos dies, totidemque noctes iucundiſſimo patruorum & patruelum conuictu fruitus eſt.

καὶ κασίγνητοι σφίσιν ἀμφότεροι
ἤλυθον κείνου γε κατὰ κλέος· ἐγ-
γὺς μὲν Φέρης κράναν Ὑπερῇ-
δα λιπών,
ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν. τα-
χέως
δ' Ἄδματος ἷκεν, καὶ Μέ-
λαμπος.
εὐμενέοντες ἀνε-
ψιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ
μειλιχίοισι λόγοις
αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος,
ξείνι' ἁρμόζοντα τεύχων,
πᾶσαν ἐς εὐφροσύναν τάνυ-
εν,
ἀθρόαις πέντε δρεπὼν
νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις
ἱερὸν εὐζωΐας ἄωτον.

fratres quoque ad eos ambo venerunt illius ad famam. Ex propinquo quidem loco *Pheres fontem Hypereidem linquens, ex Meſſena autem Amythaon. Confeſtim Admetus quoque venit & Melampus gratulantes patrueli. In conuiuio autem blandis verbis eos Iaſon excipiens, dona hoſpitalia parans conuenientia, omnem hilaritatem extendit, totis quinque decerpens noctibus & diebus ſacrum bonæ & iucundæ vitæ florem.*

καὶ κασίγνητοι. Audito Iaſonis aduentu veniunt patrui & patrueles. σφίσιν ἤλυθον, hoc eſt, αὐτοῖς παρεγένοντο. Et κείνου κατὰ κλέος hoc eſt ἀκούσαντες ἐν ἀκείνος ἀφιχθ. Fratres Aeſonis fuerunt Pheres & Amythaon, quod & ipſe Homerus teſtatur.

Τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ', ἠδὲ Φέρητ', Ἀμυθάονά θ' ἱπποχάρμην.

ἐγγὺς μὲν. Hic ſubauditur, & ἀπὸ κοινοῦ repetendum ἤλυθεν, & ἐγγὺς ſumendum ex Scholiaſtæ monitu, pro ἐγγύθεν, hoc eſt ἐκ τοῦ σύνεγγυς τόπου. Pheræ vrbs eſt prope Iolcum, & Hypereia, fons Pherarum, de quo Sophocles,

Ὦ γῆ Φεραία χαῖρε σύγγονόν θ' ὕδωρ,
Ὑπέρεια κρήνη, νᾶμα θεοφιλέστατον.

Pherecydes dicit fontem hunc nomen habere ab Hyperete Melantis, & Eurycleæ filio, qui circa eum habitauit. Huius fontis mentio eſt apud Homerum in catalogo nauium, item Pherarum. κράναν Dor. pro κρήνην. Μεσσάνας Dor. pro Μεσσήνης. Meſſenæ autem eſt Laconiæ ciuitas à Lacedæmonijs expugnata 19 anno obſidionis, propter Teleclum regem occiſum. Vide Strab. l. 6. Ἀμυθάν contractum, pro Ἀμυθάων.

Ἄδματος Dor. pro Ἄδμητος Pheretis filius. Μέλαμπος Amythaonis; hi ſimul cum patribus venerunt.

ἐν ἄυτοῖς ϑ. Officio funguntur Aeſon & Iaſon, qui eos à quibus viſebantur conuiuio excipiunt,& per quinque dies lautis epulis, blando colloquio, muneribus hoſpitalibus, omni denique vitę iucunditate cumulant. Periodus autem hæc ſic proſa declaranda, ἐν δὲ τῷ τῆς εὐωχίας καιρῷ, μειλιχίοις λόγοις ὁ Ἰάσων αὐτοὺς δεξιούμενος, ξένια ἁρμόζοντα κατασκευάζων, πᾶσαν εὐφροσύνην αὐτοῖς ἐξέτεινεν, εὐδαίμονα ζωὴν δράγων ὅλας πέντε νύκτας καὶ ἡμέρας.

λέγμενος Particip. præterit. pluſq. perf. per aphæreſin pro δεδεγμένος, & retracto accentu in antepenultimam δέγμενος, à verbo δέχομαι. τεῖνεν negl. augm. pro ἐτείνεν. δρεπών partic. Aor. 2. ἔδρεπον verbi δρέπω. εὐζωᾶς hoc eſt ἀγαθῆς καὶ εὐδαίμονος ζωῆς. Ab Ariſtotele l.1.c.8. Ethic. εὐζωΐα dicitur *beata vita*.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.	μετάφρασις.
Verùm die ſexto vir ille omnem ſerium ſermonem de regni repetitione, quem ab initio aduentus propoſuerat, repetens, & cum ſuis conſanguineis cõmunicans, cõſilium capiebat: illi autem eius ſententiam approbabant. Inito conſilio protinus domo cum illis exit, & ad Peliæ ædes contendit. Quò cùm perueniſſent, properè ingreſſi ſunt. Pelias autem Tyrûs ſtudioſæ capillitij filius, audito aduenientium ſtrepitu, obuiam properauit. Illico cùm conueniſſent, Iaſon placida & ſapienti oratione Peliam compellat. Pelia fili Neptuni petræi (ſic dicti ex quo diſcidit montes Theſſalicos, Tempe dictos, & fluuium Peneum per eos deduxit)	ἀλλ' ἐν ἕκτᾳ, πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ, συγγενέσιν παρεκοινᾶθ'. οἱ δ' ἐπέσποντ'. αἶψα δ' ἀπὸ κλισιᾶν ὦρτο σὺν κείνοισι. καί ῥ' ἦλθον Πελία μέγαρον· ἐσσύμενοι δ' εἴσω κατέσταν. τῶν δ' ἀκούσαις αὐτὸς ὑπαντίασε Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά. πραῢν δ' Ἰάσων μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον, βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων. παῖ Ποσειδᾶνος πετραίου,	*Sed in ſexto omnem ſermonem quum propoſuiſſet ſerium ab initio ille vir, cum conſanguineis communicabat. Illi verò ſequebantur*, & approbabant dicta eius. *Statim autem è tentoriis prorupit cum illis, acceſſeruntq́ ad Peliæ ædes, & cum feſtinatione intrò conſtiterunt. Eos autẽ audiẽs ipſe obuiam proceſſit, proles Tyrûs ſtudioſa capillitij. Placidũ autẽ Iaſõ molli voce inſtillans ſermonẽ, iecit fũdamẽtũ ſapientum verborũ. Fili Neptuni petræi,*

ἀλλ' ἐν ἕκτᾳ. Hoc eſt, ἀλλ' ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τὸν ὅλον λόγον τὸν σπουδαῖον ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰάσων τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ ἐκοινώσατο. Itaque exactis quinque diebus conuiuiorum, quibus iucundam hilarémque vitam duxerant, Iaſon amoto repetiuit ſeria ludo. Propoſuit conſanguineis conſilium, quod illi approbarunt. ἕκτᾳ Dor. pro ἕκτῃ. & παρεκοινᾶτο Doricè verſo ω in α pro ἐκοινοῦτο. à verbo κοινόω, quod Dor. etiã dicitur κοινάω. de quo iam dictum priùs in κοινάσαντες ὁδόν. Legunt omnes πᾶσι κοινᾶθ'. ſed metrum refragatur, Ideóq; rectè Schm. ex Pal. Cod. author. legit παρεκοινᾶτο.

οἱ δ' ἐπίαστο. Hoc eſt, ἐπολάζοντο καὶ συνῆκαν αὐτῷ, καὶ χρόμενοι αὐτὸν ἠσπάζοντο. Porrò ἐπίαστο eſt imperf. verbi ἐπίαμαι Ion. ſeruata tenui pro ἐφίαμαι communi. vt lib. 1. Epigramm. Antipater vſurpat Δαφνίς ποιμένα ὄλμον ἐφιέμεθα.

ἀλλὰ. Hoc eſt, ταχέως δ' ἀπὸ καλῶν καὶ ὁσίων ἐννοιῶν. Quod diu probéque conſultatum eſt, id maturè ac diligenter exequitur Iaſon. κλισιᾶν genit. Dor. pro κλισιῶν.

καὶ ῥ' ἦλθον. Hoc eſt, καὶ δὴ παραγενόμενοι εἰς τὸν τοῦ Πελίου οἶκον, ἐσπουδαίως δ' ἔσω αὐτοῦ κατέστησαν. In phraſi Pindarica eſt ellipſis præpoſitionis εἰς vel πρὸς ante μέγαρον: quo vocabulo rectè vtitur quum de magnatis ædibus agit, quæ ſolent alijs eſſe maiores. Eſt autem μέγαρον, inquit Heſiodi interpres, κυρίως ὁ πλούσιος, καὶ ἐπίφθονος οἶκος. Et certè dicitur à μεγαίρω, τὸ φθονῶ. τὰ γὰρ μεγάλα φθονοῦνται. Vox κατέσταν per ſyncopen formatur pro κατέστησαν, à κατέστην verbi καθίστημι.

τῶν δ' ἀκούσαις. Hoc eſt ὁ δὲ Πελίας τῆς ἐυειδοῦς Τυροῦς υἱὸς, τούτων τὴν εἴσοδον αἰσθόμενος, ἀπήντησεν αὐτοῖς. Cautè agit Pelias, qui honoris cauſa venientibus occurrit. Nam perſpecto Iaſonis conſilio de repetendo patris regno, quod ille iniuſtè detinebat, operæpretium erat vt comiter & vrbanè ſe gereret, ne vlla neglectus ſpecie, magis irritaretur Iaſonis animus. ἀκούσαις. Aeol. pro ἀκούσας. ἐραπλοκάμου autem poëticum eſt ὁ ἐρῶν τοῦ πλοκάμου *capillitij ſtudioſus*.

πραΰν δέ. Hoc eſt, ὁ δὲ Ἰάσων μαλακῇ φωνῇ πραΰν λόγον ἀπὸ τοῦ ςόματος ςάζων, κατεβάλετο βάσιν καὶ ἀρχὴν τῶν σοφῶν λόγων. Iaſon, vt cuius res agebatur, prior Peliam alloquitur, non aſperis, non feruidis animi perturbati verbis, ſed placida, ac compoſita moderatæ mentis oratione. ποτιςάζων Dor. pro comm. προσςάζων. Vide initio ſeptimæ huius libri Odæ, ἀοιδῶν κρηπῖδα βάλλεσθαι.

παῖ Ποσειδᾶνος. Secunda Iaſonis oratio ad Peliam habita coram amicis, cùm priorem in populi cœtu habuiſſet. Rogat nunc Iaſon Peliam, quem periphraſticè Petræi Neptuni filium vocat, vt amicè ſecum tranſigat negocium: regni ſceptrum ad ſe pertinere, bona reliqua Peliæ facilè relicturum.

πετραίου. Neptunus πετραῖος vocatur, vel quia diſcidit montes Theſſalicos Tempe, & fluuium Peneum per eos deduxit, cùm priùs per vrbem flueret & campos vaſtaret: de quo Callimachus, φεῦγε δὲ καὶ Πηνειὸς ἑλισσόμενος διὰ Τεμπέων. Vel quia olim in petra dormiens ſemen emiſit, quod à petra exceptum, ſtatim produxit Scyphium equum. Vel quia petræo Neptuno certamen inſtituebatur, vbi primus equus à petra exilijt: vnde Neptunus dictus etiam ἵππιος.

παράφρασις.	στροφὴ ζ. κῶλ. ιδ΄.	μετάφρασις.
Promptiores ſanè ſunt hominum mentes ad laudandum	ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι	*ſunt hominũ mentes velociores ad lau-*

« κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δό-
λιον,
« τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν
ὅμως.
« ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμέ-
νους
« ὀργὰς, ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλ-
βον.
« εἰδότι τοι ἐρέω.
« μία βοῦς, Κρηθεῖ τε μάτηρ
« καὶ θρασυμήδει Σαλ-
« μωνεῖ. τρίταισι δ' ἐν γοναῖς
« ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέν-
« τες σθένος ἀελίου χρύσεον
« λεύσσομεν. μοῖραι δ' ἀ-
φί-
« σταντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει
« ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι.

dandum lucrum doloſum præ iuſtitia, triſte euntium ad ſequens tempus tamen. At me oportet, & te iuſtitia accommodantes mores noſtros texere felicitatem in reliquum tẽpus. Scienti tibi dicã. Vna eadémque bucula Cretheóque mater & Salmoneo audacis conſilij viro. Tertia autem in generatione nos ab illis ſati robur ſolis aureum cernimus. Fœlicitas autem abſcedit, ſiqua ſimultas exiſtat inter conſanguineos, adeò vt tegant pudorem.

lucrum iniuſtum, quàm ad iuſtum illi anteponendum, quanquam quod iniuſtè vel cum lucro fecerint, poſtea triſtem ſortiri ſolet exitum, nec iniquo lucro diu fruuntur. Quod cùm ita ſit, par eſt vt omiſſo iniqui lucri ſtudio, & animi affectibus ad iuſtitiam & æquitatem compoſitis, vterque noſtrum futuræ fœlicitati proſpiciat, vt in reliquum vitæ tempus, amicè, pacatè, fœliciterque viuamus. Dicam quod ipſe apprimè noſti. Vna eadẽque mulier, nempe Enarea, vtero geſſit, peperítque Aeolo Cretheum & audacem Salmoneum: à quibus oriundi tertij ſumus, & inter mortales viuimus & verſamur. Nam Salmoneus Tyronem filiam, Tyro Peliam filiũ habuit. Cretheus genuit Aeſonem, Aeſon Iaſonem. Idcirco cùm conſanguinitatis vinculo contineamur, honeſtum etiam ſit, vt inſolubili amicitiæ nodo fœderati connectamur, quò beatam vitam exigamus. Nam ſiqua inter conſanguineos intercedat excuſſo omni pudore ſimultas, omnis abeſt fœlicitas.

ἐντὶ μὲν θνατῶν. Gnomologia quam certè facit κρηπῖδα τῶν σοφῶν λόγων. Nam ea vtitur tanquam fundamento, cui innititur ratio eorum quæ perſuaſurus eſt. Vult Peliæ perſuadere vt regnum ſibi legitimo poſſeſſori reſtituat: idem etiam vult de ſuo iure remittere pacis cauſa. Idcirco propoſita humani ingenij natura, quod per ſe lucri eſt ſtudioſum, ab huiuſmodi ſtudio dimouere cupit Peliam: nequid obſtet quominus bene conueniat inter ipſos q.d. εἰσὶ μέν τοι αἱ τῶν ἀνθρώπων φρένες ταχύτεραι ἐπαινέσαι καὶ προκρῖναι τὸ παρὰ τὸ δίκαιον κέρδος, καί τοι τοῦ ἀδίκου κἀν ἐπικερδοῦς πράγματος τραχεῖαν ἔχοντος τὴν ἐξῆς ὁδὸν, τουτέστι τὴν μετὰ ταῦτα ἀπώλειαν καὶ τερπωλὴν ἔχοντος. Τοιγαροῦν προσήκει ἡμᾶς τοῦτο γνόντας, καὶ φιλοκερδείας ἀδίκου ἀμελήσαντας, τοὺς τρόπους κατὰ δίκην διοικεῖν, εἰς τὸ συνυφᾶναι εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ βίου τὴν εὐδαιμονίαν. Proinde inferet in ſequentibus, conuenire vt quod regnum iniuſtè occupat, illud reſtituat: & pollicebitur ſe relicturum bona mobilia & immobilia quæ parentibus ſuis eripuit: ne omnia ſummo iure repetens, Peliæ animũ exacerbet: & lucri ſtudioſior quàm honoris videatur. Sed hæc paraphraſeos ſeries tibi probè declarabit.

ἐπίβδαν. Dor. pro comm. *ἐπίβδην.* Eſt autem *ἐπίβδη* & in plurali *ἐπίβδαι* tem-

pus futurum, tempus ſequens. παρὰ τὸ ἐπιβαίνειν ταῖς πρoτέραις ἡμέραις. Sic propriè vocabantur apud Dorienſes, illi dies qui præcedentes feſtos ſequebantur. Hinc Græca Scholia. Ἐπίβδαι κυρίως καλοῦνται αἱ ἐπιοῦσαι τῇ ἑορτῇ ἡμέραι, αἱ μεθέορτοι, ἐπιβάδες τινὲς οὖσαι, οἷον ἐπαγόμεναι τῇ ἑορτῇ. Τινὲς δὲ φασὶ παρεμβεβλῆσθαι τὸ β. καὶ γὰρ ἐπὶ δυοῖν λέγουσιν ἐπίβδας, ὡς τὴν σίδην, ῥίβδην, καὶ ἴασιν, ἴβασιν. οἱ δὲ μετῆχθαι ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων προβάτων. βδάλλοντες γὰρ οἱ ποιμένες ἅπαξ, αὖθις ἐπιβάλλουσι. νῦν δὲ σημαίνει τὸ μέλλον, καὶ μετ᾽ ταῦτα. Conſule præterea Euſtathium. Suidam, & magnum Etymol.

θεμισσαμένους ὀργάς. Hoc eſt διοικοῦντας, κυβερνῶντας τὸν τρόπους κατὰ θέμιν, ſeu δίκην. Eſt autem accuſ. plur. participij θεμισάμενος. Aor. 1. med. ἐθεμισάμην geminato σ. metri cauſa, à themate θεμίσσω vel θεμίσσομαι cuius futurum eſt θεμίσομαι, ſed poëticum eſt hoc vocabulum, quod ſignificat *iuſtè iudico, rego, guberno.* Vox ὀργὴ iam alibi fuit explicata.

εἰδότι τοι ἐρέω. Hoc eſt εἰδότι σοι λέξω. Eſt autem quædam excuſatio, ne videatur velle rem veluti ignotam ei referre. Ducit autem argumentum à concordia quæ debet inter conſanguineos vigere, quò res ipſorum inconcuſſæ ſtent.

μία βοῦς. Hoc eſt μία τοκάς, μητὴρ, vel μία γυνὴ ἐγένετο μήτηρ Κρηθεῖ καὶ Σαλμωνεῖ, vel ἐκ μιᾶς μητρὸς Κρηθεὺς καὶ Σαλμωνεὺς ὁμογάστριοι ἐγένοντο. In voce βοῦς obſeruanda κατάχρησις, vel metaphora. Salmoneus & Cretheus fratres fuêre vterini, Iaſon & Pelias ab illis tertij. Nam Salmonei filia fuit Tyro, Tyrûs filius fuit Pelias. Crethei filius Aeſon, Aeſonis Iaſon: ſed Iaſon à Cretheo per Aeſonem virum, Pelias à Salmoneo per Tyronem mulierem genus ducit.

μάτηρ. Hæc vocatur Enarea. θρασυμήδει autem fit à θρασὺς audax & μῆδος *conſilium.* Epitheton Salmonei, qui & ab Heſiodo ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος εἶπε κακεί. Hic ille eſt qui Iouis tonitrua & fulmina imitabatur. De quo Virgil.

Vidi & crudeles dantem Salmonea pœnas,
Dum flammas Iouis & ſonitus imitatur Olympi,

quem in locum vide Seruium Aen. 6.

τρίτατοι δ᾽ ἐν γοναῖς. Hoc eſt τρίτοι δὲ κατὰ γενεαλογίαν ἀπ᾽ αὐτῶν φυτευθέντες, καὶ τὸν ἥλιον ὁρῶμεν ἐν τοῖς ζῶσι διάγοντες. Dixit autem χρύσεον ἀελίου σθένος, nimirum τὴν χρυσῆν τοῦ ἡλίου δύναμιν, idque periphraſticè, pro τὸν ἥλιον ὁρῶμεν. Poëtica phraſis eſt ἥλιον ὁρᾶν, pro ζῆν.

μοῖραι δ᾽. Hoc eſt, αἱ δέ τις ἔχθρα τοῖς συγγενέσι γένηται, ὥστε μὴ τοῦ τοιούτου πράγματος αἰδεῖσθαι, ἀποχωροῦσι μοῖραι χαίρουσαι. Innuit concordia res paruas creſcere, diſcordia magnas dilabi, & hoc argumento Peliam inuitet ad concordiæ ſtudium: & hanc gnomen etiam κρυπτὴν σοφῶν ἐπῶν meritò appelles.

αἰδῶ καλύψαι. Ellipſis τοῦ ὥστε, vt hic ſit ſenſus: ὥστε τὴν αἰδῶ καλύπτειν, καὶ ἀποκρύπτειν; hoc eſt μὴ αἰδεῖσθαι. Pudoris mentionem facit, quia etſi non continet aliquorum animos à diſſidijs, debita conſanguineis mutua beneuolentia: tamē pudor & dedecoris fugiendi ſtudium continere debet: qui ſi deſit, actum eſt & conclamatum.

παράφρασις.

Proinde velim, quò finem illum conſequamur, mutuo concordiæ ſtudio teneamur, & ſiquid inter nos dirimendum venit, id placidè tranſigamus. Ecce maiorum meorum ſceptrum, omniáque bona poſſides, quæ quidem ſingula nullo excepto, iure repetere poſſem: ſed hæc volo tecum partiri tantummodo: nec tamen id facere (neque enim ita fieri decet) commoto inter nos bello, vbi res gladijs teliſque agitur. Lubens tibi relinquo pecudes, armenta, fundóſque omnes quos parentibus meis eripuiſti, & quibus nunc aleris, & quorum vbertate ditaris. At regiam dignitatem mihi reddas aueo. Neque enim angit me vlla domus tua bonorum quibus amplificata turget, inuidentia: ſed mihi ægrè eſt quòd monarchicum ſceptrum non teneo, ſoliúmque regium non occupo: in quo ſedens olim Crethei filius Aeſon pater meus bellicoſis populis iura dabat. Hæc igitur ô Pelia, ſceptrum nempe, & ſolium, quę conditionibus æquis repoſco, citra moleſtiam omnem mihi reddito.

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ.

οὐ πρέπει γὰρ χαλκοτόροις ξί-
φεσιν,
οὐδ' ἀκόντεσσι μεγάλαν προγό-
νων
τιμὰν δάσασθαι. μῆλα τέ γάρ τοι
ἐγὼ
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀ-
φίημ',
ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπού-
ρας
ἁμετέρων τοκέων,
νέμεαι, πλοῦτον πιαίνων.
κοὐ με πονεῖ τεὸν οἶ-
κον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν,
ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον,
καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθεΐδας
ἐγκαθίζων ἱπποταῖς
εὔθυνε λαοῖς δίκας.
τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας

μετάφρασις.

Non decet nos æs perforantibus gladijs, neque iaculis magnum progenitorũ decus partiri. Nam ego tibi pecudes, & boum flaua armenta relinquo, agróſque omnes quos poſtquam eripuiſti noſtris parentibus, depaſceris, diuitias opimas efficiens. Nec verò me angunt hæc domũ tuã amplificantia valdè: ſed me *angit, & ſceptrum monarchicum, & ſoliũ, cui olim Crethides inſidens, equeſtribus populis iura dabat. Hæc ſine communi moleſtia*

οὐ πρέπει. A decoro argumentum petens Iaſon Peliam hortatur ad amicam tranſactionem. χαλκοτόροις hoc eſt τοῖς χαλκὸν τορεῦσι, τιτρῶσι, *qui æs perforant & penetrant*: & ſic referes ad armaturam æream aut ferream quam gladij perforant. Si exponas τοῖς τῷ χαλκῷ τιτρώσκουσι *qui vulnerant ære*, vt Schol. habet, id referes ad ipſos gladios æreos vel ferreos qui corpus ſauciant.

ἀκόντεσσι. Dat. Ion. & poët. pro ἄκουσι. τιμὰν hoc eſt βασιλείαν: vt in fine antiſtrophes quintæ in ſuperioribus.

μῆλά τε γάρ τοι. Diſtributio regni, cuius duas facit partes, nempe diuitias, quæ in pecore, & agris erant ſitæ veteribus, & ſceptrum ſoliúmque regiæ dignitatis inſignia. In voce μῆλα eſt ἀρχαϊσμός. Nam veteres non ſolùm oues, ſed omnes etiam quadrupedes hoc vocabulo complectuntur, vt iumenta, ſues, capras, boues, & id genus alia: ſed boum mentionem ſeorſim facit.

ἀπούρας. De hac voce vide Lexica. ἁμετέρων Dor. pro comm. ἡμετέρων. & νέμεαι Ion. pro νέμῃ. In plurali dixit τοκέων per enallagen numeri pro ſingul. τοκέως.

κοὐ με πονεῖ. Hoc eſt καὶ οὔ με ἀλγύνει ταῦτα τὸν σὸν οἶκον αὔξοντα, ἀλλὰ καὶ τὸ σκῆπτρον, καὶ ὁ

θρόνος τῆς μοναρχίας. Quibus verbis innuit hanc rationem eſſe ſuæ regi partium diſtributionis, quòd non tam diuitiarum, quàm honoris ſit ſtu dioſus. σιὸν Dor. pro σὸν. πορσυνέειν hîc vſurpatur poëticè pro αὔξειν. & σκᾶπτον Dor. pro σκῆπτρον: cuius epitheton μόναρχον poëticè pro μοναρχικὸν.

Κρηθεΐδας. Doricum patronymicum pro Κρηθείδης hoc eſt Αἴσων Κρηθέος παῖς dixit ἱππόταις λαοῖσι pro πολεμικοῖς ἀνθρώποις: qui autem equis vti norunt, illi ad bellum apti ſunt. εὐθυδίκαν δίκας ab Heſiodo dicitur εὐθείαις δίκαις. In proſa autem cum Schol. ἐπ' εὐθείας ἄγειν τὰς δίκας, vel etiam δίκας ſeu εὐθείας διάζειν.

τὰ μὲ. Concluſio cui minas inſerit, vt Peliæ metum incutiat. ξυνᾶς Dor. pro ξυνῆς, à ξυνὸς hoc eſt κοινὸς *communis*: ἄνευ ξυνᾶς ἄνας hoc eſt πρὸς λύπης, hoc eſt *à quo animo, προθύμως*. Vel ἄνευ ξυνᾶς ἄνας, *ſine communi moleſtia*: quia vtrique moleſtiam aliquam, ac proinde communem creaſſet.

περίφρασις.	ἑρμην. κεφ. ιγ.	μετάφρασις.
ne ſi id non feceris, nobis noui alicuius mali ſis author. Hæc Iaſonis verba fuerunt. Cui ſic placidè reſpondit Pelias. Ita faciam Iaſon, vt mali nullius ſim author: tecum pro imperio non digladiabor: ſed rem amicè componemus. Verùm antequam regni clauũ tibi reſtituam, tu qui iuuenili florentis ætatis æſtu ferues, me ſenectute circũdatum neceſſario labore leua. Sanè potes iram placare Deorum terreſtrium, quos malè habet quum alicuius anima in patriam nõ eſt reducta. Iubet autem Phrixus qui in Colchica terra obijt, vt ad Æetæ regionem & ędes proficiſcar, indéque cùm non ſuperſit corpus, ipſius animam conuenientibus ceremonijs in patriam naui reducam, eadémque opera huc aduehan villoſum vellus arietis illius, quo vectus olim è mari Colchos incolumis euaſit:	λῦσον ἄμμι, μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀνασταίῃ κακόν. ὣς ἄρ' ἔειπεν. ἀκᾷ δ' ἀνταγόρευσεν καὶ Πελίας· ἔσομαι τοῖος. ἀλλ' ἤδη με γηραιὸν μέρος ἁλικίας ἀμφιπολεῖ. σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυμαίνει. δύνασαι δ' ἀφελεῖν μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἑὰν ψυχὰν κομίξαι Φρίξος, ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους, δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν, τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη,	*Solue nobis, ne quid recentius ex his ſuſcites malum. Sic vtique loquutus eſt. Placidè autem reſpondit & Pelias. Ero talis. Sed iam me ſenilis ætatis pars circundat: at tuus flos ætatis feruet æſtuctu. Quare potes auferre iram terreſtrium* Deorum. *Iubet enim Phrixus me ſuam animam referre profectum ad Aetæ regis ædes, vellúſque arietis villoſiſſimum afferre, quo aliquando è mari incolumis euaſit,*

λῦσον ἄμμι. Hoc eſt ἀπόδος ἡμῖν: & hoc cum ſuperioribus cohæret. ἀκᾷ δ' ἀνταγόρευσε. Hoc eſt, ὁ δὲ Πελίας ἠρέμα καὶ ἡσύχως ἀντιπαρειπεῖν αὐτῷ. Obſerua Iaſonis iuuenilem

iuuenilem, apertam, & veridicam fuiſſe orationem: ſed hanc Peliæ eſſe ſenilem, callidam, fallacem, fraudulentam. ἀκᾷ. Dictum Doricè mutato η cum ι ſuſcripto in α fine ι. Hic eſt datiuus aduerbialiter ſumptus, vt alia id genus, cuius rectus eſt ἀκὴ hoc eſt σιωπὴ, σιγή. Doricè ἀκᾷ fit ex α priu. & verbo χαίνω. Sed Ionicè in compoſito mutatur χ in κ. & pro ἀχὴ ſcribitur ἀκὴ: qui enim ſilent, illi non hiãt, ſed ore ſunt clauſo. Aliàs ἀκὴ eſt acies: ſed fit ab ἥκω venio, penetro. tum mutatur η in α, & ſpiritus aſper in lenem.

αἰτηγόρωον. Si ſit Doricum, mutatur η in α longum: ſi verò negligatur augmentum, erit α breue ab αἰτηγορέω. Sed prius illud requirit ratio metri.

ἴσομαι. Hoc ſibi vult Pelias, γενήσομαι τοιοῦτος, οἷος μηδὲν ἄδικον καὶ πικρότερον ἀνασήσομαι. Ita concedit quod petijt Iaſon: ſed tamen id ad conditiones callidè reſtringit. Pollicetur enim ſe dignitatem regiam ipſi reſtituturũ, poſtquam Phrixi animã curauerit, & vellus aureum aduexerit. Id per iuuenilem eius ætatem ipſi licere, non autem ſibi per ſenilem.

ἀλλ᾽ ἤδη με. Conceſſionis callida reſtrictio, ſumpto ab ætate argumẽto. q. d. Mihi neceſſum erat Phrixi animam curare, & vellus aureum petere, ſed quoniam id tuæ ætati feruidæ & florenti eſt conuenientius, quàm mihi ſenectute circundato, id meo loco ſuſcipe, poſtea regnum tibi reſtituam, quum id perfeceris. Interea tamen ſperabat Pelias Iaſonem in hoc periculoſo cœpto moriturũ: eúmque in finem callidus ille ſenex hoc excogitarat. vnde Apollon. Argon. l. I. v. 15.

Αἶψα δ᾽ τοῖσιν ἐσιδὼν ἐφράσσατο, καί οἱ ἄεθλον
Ἔντυε ναυτιλίης πολυκηδέος, ὄφρ᾽ ἐνὶ πόντῳ,
Ἠὲ καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ᾽ ἀνδράσι νόστον ὀλέσσῃ.

μα γηραιὸν μέρος. Phraſis eſt poëtica pro γέρων εἰμὶ. σὺ δὲ νέος εἶ. Αλικίας dixit pro ἡλικίας & ἀμφιπολεῖ. i. ἀφύλχει. Metaphorica ſunt ἄνθος ἥβας, & κυμαίνει. Tranſlatio prior à plantis quæ quum florent, tum vigore ſummo fruuntur: poſterior à fluctibus: nam iuuenilis ætas æſtuans, & feruida eſt, variiſque agitatur affectibus.

δυνάσαι δ᾽ ἀφελεῖν. Hoc eſt, δυνάσαι δ᾽ ἀποκλῦσαι τὸ ἐκ τῶν χθονίων θεῶν γεγονότα κότον τῷ φρένι ἡμῶν. Duo dat in mandatis Iaſoni Pelias, vnum vt animam Phrixi profectus in Colchicam regionem, reducat in Theſſaliam, quò ſubterraneos Deos placet: qui volebant vt eorum qui alieno in ſolo mortui eſſent, animas reuocarent: cuius rei teſtis citatur à Schol. Homerus,

Οὐδ᾽ ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
Πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι.

Alterum vt vellus aureum petat Colchos. Sed alij poſterioris tantùm huius mandati mentionem faciunt, ſolus Pindarus meminit prioris. μανῖν Dor. pro μηνῖν. poſt χθονίων quod ſimplex pro compoſito vſurpatur καταχθονίων, ſubaudi θεῶν.

κέλεται γὰρ. Hoc eſt, ὁ γὰρ Φρίξος ἐν Κολχοῖς τεθνηκὼς κελεύει με δι᾽ ὀνείρων ἀνακαλέσασθαι τὴν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς Θεσσαλίαν, παραγενόμενον εἰς τοὺς τοῦ Αἰήτου οἴκους. κελεύει δὲ καὶ τὸ δέρμα τοῦ κριοῦ ἀγαγεῖν, ᾧ ποτε ἐκ τοῦ πόντου διεσώθη, καὶ ἐκ τῶν τῆς μητρυιᾶς

ἀθέων ἐπιβουλῶν. Verbum κέλομαι eſt poët. pro comm. κελεύω. ἐαὶ ψυχαὶ Dor. pro ἑῶ ψυχῶ. & κομίξαι ſimplex pro compoſito ἀνακομίσαι. & Dor. σ. mutatur in ξ. Moris autem erat, vt docet Schol. eorum qui aliena in regione defuncti eſſent, ſi apud ipſos corpora eſſe non poſſent, animas ſaltem quibuſdam myſterijs reuocarent, & tanquam ſimul nauigantes in patriam traijcerent. Quid ſignificet Phrixi fabula, vide Lucian. de Aſtrolog. Αἰήτα Dor. pro Αἰήτου & βαθύμαλλος poët. vocab. *qui profundam*, hoc eſt, *denſam altámque lanam habet*. τῷ. artic. præpoſit. pro ᾧ ſubiunct. σαώθη Negl. augm. pro ἐσαώθη 1. Aor. paſſ. à σαώζω poët. pro σώζω. vide Lexica.

παράφρασις. — στροφὴ η. κῶλ. ιδ'. — μετάφρασις.

euitauítque nouercæ impias inſidias, quæ ei quòd ſuis amoribus noluiſſet obtemperare, periculum apud patrem ſtruebat. Porrò mãdatum iſtud in ſomnis per ſomnium admirandum accepi. Ob quod Delphicum Apollinis oraculum conſului, & interrogaui num id mihi peragendum eſſet. Id autem peragendum reſpondit. Ideóque te iuuenẽ hortatur, vt quamprimum inſtructa claſſe in Colchicam regionem proficiſcaris. Age laborem hunc vltro ſuſcipe: quem quum exegeris, ſanctè iuro me tibi permiſſurum vt monarchiam obtineas, & regno potiaris. Iouem autem ad quem vterque noſtrûm genus refert, teſtem appello, pérque nomen eius iuro fixum ratúmque fore quod ſpondeo. Poſtmodum qui Iaſonem ad Peliæ ædes comitatierant, Peliæque domeſtici, qui his venientibus cum ipſo, obuiam prodierant, approbatis hiſce cõditionibus, alij ab alijs ſeparati abiuerunt. Sed iam tum Iaſon

ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων.
ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος
ἰὼν
φωνεῖ. μεμάντευμαι δ' ἐπὶ Κασταλίᾳ,
εἰ μετάλλατόν τι· καὶ ὡς τάχος ὀ-
τρύνει σε τεύχειν ναῒ πομπάν.
τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν
τέλεσον. καί τοι μοναρχεῖν,
καὶ βασιλευέμεν ὄ-
μνυμι προήσειν. καρτερὸς
ὅρκος ἄμμι μάρτυς ἔστω
Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
σύνθεσιν ταύταν ἐπαι-
νήσαντες, οἱ μὲν κρίθεν·
αὐτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη

& à nouerca impijs telis. Hæc mihi admirandum Somnium accedens clamat. Oraculum autem conſului apud Caſtaliam, an ſit aliquid quod indagari poßit: idque te quamcelerrime hortatur parare naui profectionẽ. Hunc laborem vltro perfice, & iuro me permißurum vt monarchiam obtineas, & regnes, validum iuſiurãdum nobis ſit teſtis Iupiter, generis author vtrique noſtrûm. *Pactum hoc cùm approbaßent, ipſi quidem ſeparati ſunt: ſed Iaſon ipſemet iam*

ἔκ τε ματρυιᾶς. Phrixi nouerca priuigni amore incenſa, cùm non poſſet eo renuente potiri, apud patrem accuſauit, & periculũ ipſi ſtruxit. Quare ille inſidias fugiens, arietem cum ſorore conſcendit, & per mare euaſit. Variæ ſunt ſententiæ de nomine nouercæ. Pindarus Demoticen, Hippias Gorgopin, Sophocles Nephelen, Pherecydes Themiſto nominat. βέλεα autem allegoricè vocat vel βουλεύματα, vel λόχους ſeu ἐπιβουλάς, vt pote lethiferas ſagittarum inſtar.

ταῦτά μοι. Obtendit inſomnium, à quo monitus ſit hoc faciẽdum. Præterea dicit ſe conſuluiſſe oraculum, à quo inſomnij confirmationem acceperit: proinde Iaſon iubeatur id facere. Sed hæc à Pelia finguntur, nec certè alius authoris conſenſu confirmantur. Senis aſtuti commentum, qui ſciebat fore vt ſi voluntatem Deorum Iaſoni prætenderet, is pietatis cauſa obtemperaret.

μεμάντευμαι. Hoc eſt, ἐμαντευσάμην δ' εἰς Δελφοὺς εἰ ἐρευνητέον καὶ πρακτέον τι τούτων. Caſtalia, fons Delphis in Apollinis templo quo abluitur ara Dei, dictus à Caſtalio Apollinis filio. Alius eiuſdem nominis in Parnaſſo, Muſis ſacer. Alius prope Antiochiam Syriæ, vbi etiam oracula reddebantur.

μεταλλατὸς. Dor. pro comm. μεταλλητὸς. παρὰ τὸ μεταλλάω indago, *ſcrutor*, μεταλλητὸς *qui poteſt indagari*.

καὶ ὡς τάχος. Hoc eſt καὶ σὲ κελεύει ὡς τάχιστα ἀπόπλουν παρασκευάζεσθαι. dixit πομπὰν Dor. pro πομπήν. ἄεθλον, *laborem* verto: quia maſculini nominis recta eſt ſignificatio.

καρτερὸς ὅρκος. Confirmatio per iuramentum, vt pote in re graui neceſſarium.

Ζεὺς γενέθλιος ἀμφοτέροις, Nimirum Πελίᾳ καὶ Ἰάσονι. Nam Salmoneus & Cretheus genus ſuum ad Iouem referebant. Nam hi ex Aeolo, Aeolus ex Hellene, Hellen ex Ioue deſcenderunt. γενέθλιος etiam vocatur Iupiter, quòd illi curæ ſit poſteritatis conſeruatio.

σύνθεσιν. Hactenus Peliæ verba, hæc poëtæ nunc ſunt. q.d. σύνθεσιν ταύτην πρὸς ἑαυτοὺς ἐπαινέσαντες διεχωρίσθησαν. Dixit κρίθεν, Bœot. & Aeol. & neglecto augm. pro ἐκρίθησαν. Aor. I. paſſ. ἐκρίθην.

αὐτὰρ Ἰάσων. Oraculo morem gerit Iaſon, & ad opus iniunctum ſe ſe accingit. q.d. δὴ ὁ Ἰάσων αὐτὸς αὐτίκα κήρυκας καλέσας, παρώξυνε τὸν ἐσόμενον πλοῦν δημοσιῶσαι καὶ φανεροῦν πανταχοῦ.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ιδ.	μετάφρασις.
ipſemet cœpit ſuos præcones excitare, vt futuram nauigationem per totam Græciam denuntiarent, & ſocios nauigationis vndiquaque conuocarent. Itaque mox venerunt tres Saturnij Iouis filij heroës fortiſſimi & robuſtiſſimi, pugnatores infatigabiles, videlicet Hercules quẽ ex Alcmena nigris ſuperciliis decora vxore Amphitryonis ſuſcepit. Caſtor & Pollux quos ex Leda. Venerunt etiam duo viri altam comã gerentes Neptuni filij, qui	ὄρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον φαινέμεν παντᾶ. τάχα δὲ Κρονίδα- ο Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι ἦλθον, Ἀλκμήνας θ' ἑλικοβλεφάρου, Λήδας τε. δοιοὶ δ' ὑψιχαῖ- ται ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν, ἔκ τε Πύλου, καὶ ἀπ' ἄ- κρας Ταινάρου. τῶν μὲν κλέ- ος	*incitabat præcones ad denunciandum vbique nauigationem quæ eſſet. Mox igitur Saturnij Iouis filij tres infatigabiles pugnatores venerunt*, videlicet *& Alcmena nigra habentis ſupercilia, Ledaque: & duo altè comati viri concuſſoris* Neptuni *genus, reueriti fortitudinem* ſuam: *& ex Pylo, & ex ſupre-*

ἐσλὸν, Εὐφάμου τ' ἐκράνθη,
σόν τε Περικλύμεν' εὐρυβία.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορ-
μικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ
ἔμολεν εὐαίνητος Ὀρφεύς.

na Tænaro: Horũ quidem gloria ſumma cõpleta eſt, videlicet Euphemi, tuaq́ Periclymene latè potens. Ex Apolline autem citharœdus carminum pater acceſsit benè laudatus Orpheus.

veriti ne ignaui viderentur, & ſtudiosè cauentes ne ſuæ fortitudini dedecus inurerent ad hanc nauigationem ſe contulerunt, nimirum latè potens Periclymenus ex Pylo, & Euphemus ex Tænaro Laconicæ promontorio, qui ex hac expeditione gloriæ complementum reportarunt. Venit etiam laudatiſſimus Orpheus, Apollinis filius, poëta & citharœdus longè præſtantiſſimus.

ὄρνυεν. Neglecto augm. tempor. pro ὤρνυεν. κάρυκας Dor. pro κήρυκας. & in ἐόντα obſeruanda enallage temporis præſentis pro futuro ἐσόμενον, & φαινέμεν Ion. & Dor. pro φαίνειν.

τάχα δέ. Significato à præconibus per totam Græciam Iaſonis inſtituto, veniũt præſtantiſſimi Heroës, nimirum τρεῖς Κρονίδου Ζηνὸς υἱοὶ κατὰ τὴν μάχην ἀκοπίαστοι, καὶ ἐκ μὲν Ἀλκμήνης ὁ Ἡρακλῆς, ἐκ δὲ Λήδας, οἱ Διόσκουροι. Primus Iouis & Alcmenæ filius Hercules. Sed is ab Argonautis in Myſia relictus eſt, vel quia rei nauticæ imperitus erat, & remos omnes cõfringebat, vel quia mole ſua nauim nimium grauabat. Orpheus ait caſu relictum, quum Hylam quæreret in Arganto monte à Nymphis raptum. Fatis autem prohibitum ne Colchos veniret. Sequuntur Caſtor & Pollux, Iouis & Ledæ filij.

Κρονίδαο Dor. pro Κρονίδου. ἀκαμαντομάχας dicitur ὁ ἀκάμαντος, ſeu ἀκάματος, ὁ μὴ κάμνων μαχητὴς, hoc eſt, ἐν μάχῃ ἀκοπίαστος. ἑλικοβλέφαρος eſt ὁ ἑλικὰ, τουτέστι μέλανα βλέφαρα ἔχων. quod epitheton per ſynecdochen, *pulchram* ſignificat.

δοιοὶ δ'. Secundo loco Neptuni duos filios nominat, Euphemum & Periclymenum. q.d. δύο δ' ἄνδρες ὑψίκομοι, ἐκ Ποσειδῶνος ἔχοντες γένος, καὶ ἀνάξια τῆς ἑαυτῶν αἰδείας λογισάμενοι ἦλθον, ὁ μὲν Περικλύμενος ἐκ Πύλου, ὁ δὲ Εὔφημος ἐκ Ταινάρου, ὧν μὲν δόξα τις ἀγαθὴ συνεκράνθη κατὰ τοῦτον ἀπόπλουν. De Euphemo dictum in ſuperioribus. Periclymenus filius fuit Chloridis & Nelei: proinde nepos Neptuni qui Nelei fuit pater. ὑψιχαίτας dicitur ὁ ὑψοῦ χαίτην ἔχων. Doricum eſt ἐννοσίδα pro comm. ἐννοσίδου. Deducitur hoc Neptuni epitheton ab ἐνόθω τὸ κινῶ, & nomine δᾶ pro γῆ. geminatur autem ν metri cauſa.

ἄκρας. Hoc epitheton Tænaro tribuitur, quia fuit ἀκρωτήριον promontiorum Laconicæ. Εὐφάμου Dor. pro Εὐφήμου. Epitheton εὐρυβίας Neptuno tribuitur Od. 6. Olymp. quem locum vide.

ἐξ Ἀπόλλωνος. Tertio loco Orpheum nominat, quem dicit Apollinis filium, quanquam Oeagri ſemine prognatus eſt: ſed vt reges ex Ioue dicuntur, propter dignitatem regiam, non quòd filij eius ſint: ita Muſici ex Apolline, quia Muſices eſt princeps Apollo. vnde Heſiodus,

Ἐκ γάρ τοι Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί.

Aſclepiades tamen aſſerit fuiſſe Apollinis filium,

Πίορες αἰνοπαθεῖς στυγερὴν ἀποτίσατε λώβαν.

Ορφεὺς ἀποπνεύσαντι Απόλλωνος φίλον υἱόν.

Orpheus hic hanc expeditionem conſcripſit.

φορμικτάς. Dor. & poët. pro comm. φορμικτὴς, hoc eſt, κιθαρῳδὸς, ſeu κιθαριστής: à φορμίζω citharam pulſo. ἀοιδᾶν geniti. Dor. pro ἀοιδῶν. εὐαίνητος eſt poët. vocab. bene laudatus. Notiſſimum eſt laudatiſſimum fuiſſe poëtam & citharœdum.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κώλ. ιγ'.	μετάφρασις.

Præterea Mercurius qui virgam auream geſtat, qua vel in Orcum ducit, vel inde educit animas, Echiona & Eurytum filios ætate florentes miſit ad laborem hunc inſuperabilem exantlandum. Inſuper Boreadæ qui in radicibus Pangæi montis Thraciæ ad Septentrionem habitant, celeriter aduenerunt. Etenim pater ipſorum Boreas rex ventorum, læto promptóque animo ocyus adornauit filios Zeten, & Calaim, viros quibus ambobus terga purpureis alis horrebant, quique permiciſſimi erant. Verumenim uero quod diuini illi heroes dulci nauis Argûs deſiderio quod quæuis perſuadet, ita flagrarent, hoc Iunonis inſtinctu accidebat, quę animos ipſorum accendebat,

πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόῤῥαπις διδύμους
υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον.
τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον. ταχέως
δ' ἀμφὶ Παγγαίου θεμέθλα
ναιετάοντες ἔβαν. καὶ γὰρ ἑκὼν
θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυνε βασιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν, Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας,
ἄνδρας πτεροῖσιν νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα

Miſit autem Mercurius aurea geſtator virga geminos filios ad inſuperabilem laborem, vnum quidem Echionem, alterum verò Erytum plenos pubertate. Statim autem circum Pangæi fundamenta habitantes venerunt. Etenim vltro animo hilari ocyus adornabat rex ventorum pater Boreas Zeten & Calaim, viros alis terga quatientes ambos purpureis, at omnia perſuadens dulce ſemideis deſiderium incendebat Iuno

πέμπε δ' Ἑρμᾶς. Quarto loco nominantur Mercurij filij Echion & Eurytus. Hos autem ex Iſſa nympha ſuſcepit. πέμπε neglecto augmento pro ἔπεμπε. Ἑρμᾶς Dor. pro Ἑρμῆς cuius epitheton eſt χρυσόῤῥαπις, & geminato ρ, χρυσόῤῥαπις, ὁ χρυσῆν ῥαπίδα, τουτέστι ῥάβδον ἔχων. Apollonius Eryton vocat: idque hoc loco metri ratio vult, non Εὔρυτον, ſed Ἔρυτον legi.

κεχλάδοντας ἥβᾳ. Exponit Schol. βλύζοντας ἥβᾳ: rectè exponi mihi videretur θάλλοντας, εὐθαλοῦντας, χλοάζοντας. κεχλαδὼν enim participium Aor. 2. act. per reduplicationam formati. κέχλαδον pro ἔχλαδον, fit à χλάζω fortè per ſyncopen formato, pro χλοάζω à nomine χλόη, *herba virens*. Schmidius ducit à verbo κεχλάδω formato à præt. medio κέχλαδα verbi χλαδέω ſeu χλιδάω, *luxurior, floreo, vegetus ſum*, ſicuti paulò pòſt πεφρίκοντας à πεφρίκω, deducto à πέφρικα.

ἀδίαν ἐπιβουλῶν. Verbum κέλομαι eſt poët. pro comm. κελεύω. ἑὰν ψυχὰν Dor. pro ἑὴν ψυχὴν. & κομίξαι ſimplex pro compoſito ἀνακομίσαι. & Dor. σ. mutatur in ξ. Moris autem erat, vt docet Schol. eorum qui aliena in regione defuncti eſſent, ſi apud ipſos corpora eſſe non poſſent, animas ſaltem quibuſdam myſterijs reuocarent, & tanquam ſimul nauigantes in patriam traijcerent. Quid ſignificet Phrixi fabula, vide Lucian. de Aſtrolog. Αἰήτα Dor. pro Αἰήτου & βαθύμαλλος poët. vocab. *qui profundam*, hoc eſt, *denſam altámque lanam habet*. τῷ. artic. præpoſit. pro ᾧ ſubiunct. σωθῆ Negl. augm. pro ἐσώθη 1. Aor. paſſ. à σαόζω poët. pro σώζω. vide Lexica.

παράφρασις. — στροφὴ η. κῶλ. ιδ. — μετάφρασις.

euitauítque nouercæ impias inſidias, quæ ei quòd ſuis amoribus noluiſſet obtemperare, periculum apud patrem ſtruebat. Porrò mãdatum iſtud in ſomnis per ſomnium admirandum accepi. Ob quod Delphicum Apollinis oraculum conſului, & interrogaui num id mihi peragendum eſſet. Id autem peragendum reſpondit. Ideóque te iuuenẽ hortatur, vt quamprimum inſtructa claſſe in Colchicam regionem proficiſcaris. Age laborem hunc vltro ſuſcipe: quem quum exegeris, ſanctè iuro me tibi permiſſurum vt monarchiam obtineas, & regno potiaris. Iouem autem ad quem vterque noſtrûm genus refert, teſtem appello, pérque nomen eius iuro fixum ratúmque fore quod ſpondeo. Poſtmodum qui Iaſonem ad Peliæ ædes comitatierant, Peliǽque domeſtici, qui his venientibus cum ipſo, obuiam prodierant, approbatis hiſce cõditionibus, alij ab alijs ſeparati abiuerunt. Sed iam tum Iaſon

ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων.
ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος
ἰὼν
φωνεῖ. μεμάντευμαι δ' ἐπὶ Κασταλίᾳ,
εἰ μετάλλατόν τι· καὶ ὡς τάχος ὀ-
τρύνει σε τεύχειν ναῒ πομπάν.
τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν
τέλεσον. καί τοι μοναρχεῖν,
καὶ βασιλευέμεν ὄ-
μνυμι προήσειν. καρτερὸς
ὅρκος ἄμμι μάρτυς ἔστω
Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
συνθέσιν ταύταν ἐπαινήσαντες, οἱ μὲν κρίθεν·
αὐτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη

& à nouercæ impijs telis. Hæc mihi admirandum Somnium accedens clamat. Oraculum autem conſului apud Caſtaliam, an ſit aliquid quod indagari poßit: ídque te quamcelerrime hortatur parare naui profectionẽ. Hunc laborem vltro perfice, & iuro me permißurum vt monarchiam obtineas, & regnes, validum iuſiurãdum nobis ſit teſtis Iupiter, generis author vtrique noſtrûm. *Pactum hoc cùm approbaßent, ipſi quidem ſeparati ſunt: ſed Iaſon ipſemet iam*

ἔκ τε ματρυιᾶς. Phrixi nouerca priuigni amore incenſa, cùm non poſſet eo renuente potiri, apud patrem accuſauit, & periculũ ipſi ſtruxit. Quare ille inſidias fugiens, arietem cum ſorore conſcendit, & per mare euaſit. Variæ ſunt ſententiæ de nomine nouercæ. Pindarus Demoticen, Hippias Gorgopin, Sophocles Nephelen, Pherecydes Themiſto nominat. βέλεα autem allegoricè vocat vel βουλεύματα, vel λόχους ſeu ἐπιβουλάς, vt pote lethiferas ſagittarum inſtar.

ταῦτά μοι. Obtendit inſomnium, à quo monitus ſit hoc faciẽdum. Præterea dicit ſe conſuluiſſe oraculum, à quo inſomnij confirmationem acceperit: proinde Iaſon iubeatur id facere. Sed hæc à Pelia finguntur, nec certè alius authoris conſenſu confirmantur. Senis aſtuti commentum, qui ſciebat fore vt ſi voluntatem Deorum Iaſoni prætenderet, is pietatis cauſa obtemperaret.

μεμάντευμαι. Hoc eſt, ἐμαντευσάμην δὲ εἰς Δελφοὺς εἰ ἐρωτητέον καὶ πρακτέον τι τούτων. Caſtalia, fons Delphis in Apollinis templo quo abluitur ara Dei, dictus à Caſtalio Apollinis filio. Alius eiuſdem nominis in Parnaſſo, Muſis ſacer. Alius prope Antiochiam Syriæ, vbi etiam oracula reddebantur.

μεταλλατόν. Dor. pro comm. μεταλλητόν. παρὰ τὸ μεταλλάω *indago, ſcrutor*, μεταλλητὸς *qui poteſt indagari*.

καὶ ὡς τάχος. Hoc eſt καὶ σὺ κελεύει ὡς τάχιστα ἀπόπλουν παρασκευάζεσθαι. dixit πομπὰν Dor. pro πομπήν. ἄεθλον, *laborem* verto: quia maſculini nominis recta eſt ſignificatio.

καρτερὸς ὅρκος. Confirmatio per iuramentum, vt pote in re graui neceſſarium.

Ζεὺς γενέθλιος ἀμφοτέροις, Nimirum Πελίᾳ καὶ Ἰάσονι. Nam Salmoneus & Cretheus genus ſuum ad Iouem referebant. Nam hi ex Aeolo, Aeolus ex Hellene, Hellen ex Ioue deſcenderunt. γενέθλιος etiam vocatur Iupiter, quòd illi curæ ſit poſteritatis conſeruatio.

σύνθεσιν. Hactenus Peliæ verba, hæc poëtæ nunc ſunt. q.d. σύνθεσιν ταύτην πρὸς ἑαυτοὺς ἐπαινέσαντες διεχωρίσθησαν. Dixit κρίθεν, Bœot. & Aeol. & neglecto augm. pro ἐκρίθησαν. Aor. I. paſſ. ἐκρίθην.

αὐτὰρ Ἰάσων. Oraculo morem gerit Iaſon, & ad opus iniunctum ſe ſe accingit. q.d. δὴ ὁ Ἰάσων αὐτὸς αὐτίκα κήρυκας καλέσας, παρώξυνε τὸν ἐσόμενον πλοῦν δηλῶσαι καὶ φανεροῦν παντοχοῦ.

παράφρασις.

ipſemet cœpit ſuos præcones excitare, vt futuram nauigationem per totam Græciam denuntiarent, & ſocios nauigationis vndiquaque conuocarent. Itaque mox venerunt tres Saturnij Iouis filij heroës fortiſſimi & robuſtiſſimi, pugnatores infatigabiles, videlicet Hercules quẽ ex Alcmena nigris ſupercilijs decora vxor Amphitryonis ſuſcepit. Caſtor & Pollux quos ex Leda. Venerunt etiam duo viri altam comã gerentes Neptuni filij, qui

ἀντιστρ. κώλ. ιδ.

ὄρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον
φαινέμεν παντᾶ. τάχα δὲ Κρονίδα-
ο Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομά-
χαι
ἦλθον, Ἀλκμήνας θ' ἑλικοβλεφά-
ρου,
Λήδας τε. δοιοὶ δ' ὑψιχαί-
ται
ἀνέρες, Ἐννοσίδα
γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν,
ἔκ τε Πύλου, καὶ ἀπ' ἄ-
κρας Ταινάρου. τῶν μὲν κλέ-
ος

μετάφρασις.

incitabat præcones ad denunciandum vbique nauigationem quæ eſſet. Mox igitur Saturnij Iouis filij tres infatigabiles pugnatores venerunt, videlicet *& Alcmena nigra habentis ſupercilia, Ledaque: & duo altè comati viri concuſſoris* Neptuni *genus, reueriti fortitudinem* ſuam: *& ex Pylo, & ex ſupre-*

veriti ne ignaui viderentur, & ſtudioſè cauentes ne ſuæ fortitudini dedecus inurerent ad hanc nauigationem ſe contulerunt, nimirum latè potens Periclymenus ex Pylo, & Euphemus ex Tænaro Laconicæ promontorio, qui ex hac expeditione gloriæ complementum reportarunt. Venit etiam laudatiſſimus Orpheus, Apollinis filius, poëta & citharœdus longè præſtantiſſimus.

ἐσλόν, Εὐφάμου τ' ἐκρέων,
σύν τε Περικλύμεν' εὐρυβίαν.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορ-
μικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ
ἔμολεν εὐαίνητος Ὀρφεύς.

…na Tænaro. Horũ quidem gloria ſumma cõpleta eſt, videlicet Euphemi, tuaq; Periclymene latè potens. Ex Apolline autem citharœdus carminum pater acceſſit bene laudatus Orpheus.

ὄρνυεν. Neglecto augm. tempor. pro ὤρνυεν. κάρυκας Dor. pro κήρυκας. & in ἰόντα obſeruanda enallage temporis præſentis pro futuro ἰεσόμενοι. & φαινέμεν Ion. & Dor. pro φαίνειν.

πίχα δέ. Significato à præconibus per totam Græciam Iaſonis inſtituto, veniũt præſtantiſſimi Heroës, nimirum τρεῖς Κρονίδου Ζηνὸς υἱοὶ κατὰ τὴν μάχην ἀκαμάτοι, καὶ ἐκ μὲν Ἀλκμήνης ὁ Ἡρακλῆς, ἐκ δὲ Λήδας, οἱ Διόσκουροι. Primus Iouis & Alcmenæ filius Hercules. Sed is ab Argonautis in Myſia relictus eſt, vel quia rei nauticæ imperitus erat, & remos omnes cõfringebat, vel quia mole ſua nauim nimium grauabat. Orpheus ait caſu relictum, quum Hylam quæreret in Arganto monte à Nymphis raptum. Fatis autem prohibitum ne Colchos veniret. Sequuntur Caſtor & Pollux, Iouis & Ledæ filij.

Κρονίδαο Dor. pro Κρονίδου. ἀκαμαντομάχας dicitur ὁ ἀκάμαντος, ſeu ἀκάματος, ὁ μὴ κάμνων μαχητής, hoc eſt, ἐν μάχῃ ἀκοπίαστος. ἑλικοβλέφαρος eſt ὁ ἑλικὰ, τουτέστι μέλανα βλέφαρα ἔχων. quod epitheton per ſynecdochen, *pulchram* ſignificat.

δοιοὶ δ'. Secundo loco Neptuni duos filios nominat, Euphemum & Periclymenum. q. d. δύο δ' ἄνδρες ὑψίκομοι, ἐκ Ποσειδῶνος ἔχοντες γένος, ὡς αἰδέσιμα τῆς ἑαυτῶν ἀνδρείας λογισάμενοι ἦλθον, ὁ μὲν Περικλύμενος ἐκ Πύλου, ὁ δὲ Εὔφημος ἐκ Ταινάρου, ὧν μὲν δόξα τις ἀγαθὴ συνεπεράνθη κατὰ τοῦτον ἀπόπλουν. De Euphemo dictum in ſuperioribus. Periclymenus filius fuit Chloridis & Nelei: proinde nepos Neptuni qui Nelei fuit pater. ὑψιχαίτης dicitur ὁ ὑψοῦ χαίτην ἔχων. Doricum eſt Ἐννοσίδα pro comm. Ἐννοσίδου. Deducitur hoc Neptuni epitheton ab ἐνόθω τὸ κινῶ, & nomine γᾶ pro γῆ. geminatur autem ν metri cauſa.

ἄκρας. Hoc epitheton Tænaro tribuitur, quia fuit ἀκρωτήριον promontiorum Laconicæ. Εὐφάμου Dor. pro Εὐφήμου. Epitheton εὐρυβίας Neptuno tribuitur Od. 6. Olymp. quem locum vide.

ἐξ Ἀπόλλωνος. Tertio loco Orpheum nominat, quem dicit Apollinis filium, quanquam Oeagri ſemine prognatus eſt: ſed vt reges ex Ioue dicuntur, propter dignitatem regiam, non quòd filij eius ſint: ita Muſici ex Apolline, quia Muſices eſt princeps Apollo. vnde Heſiodus,

Ἐκ γάρ τοι Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί.

Aſclepiades tamen aſſerit fuiſſe Apollinis filium,

Πίερες αἰνοπαθοῦς συγγενῆ ἀποτίσατε λώβαν.

Ὀρφεὺς ἀποκτείναντος Ἀπόλλωνος φίλον υἱόν.
Orpheus hic hanc expeditionem conſcripſit.
φορμιγκτάς. Dor. & poët. pro comm. φορμικτὴς, hoc eſt, κιθαρῳδὸς, ſeu κιθαριστὴς: à φορμίζω citharam pulſo. ἀοιδᾶν geniti. Dor. pro ἀοιδῶν. εὐαίνητος eſt poët. vocab. bene laudatus. Notiſſimum eſt laudatiſſimum fuiſſe poëtam & citharœdum.

παλαίφρασις.

Præterea Mercurius qui virgam auream geſtat, qua vel in Orcum ducit, vel inde educit animas, Echiona & Eurytum filios ætate florentes miſit ad laborem hunc inſuperabilem exantlandum. Inſuper Boreadæ qui in radicibus Pangæi montis Thraciæ ad Septentrionem habitant, celeriter aduenerunt. Etenim pater ipſorum Boreas rex ventorum, læto promptóque animo ocyus adornauit filios Zeten, & Calaim, viros quibus ambobus terga purpureis alis horrebant, quique perniciſſimi erant. Verumenimuero quod diuini illi heroes dulci nauis Argûs deſiderio quod quæuis perſuadet, ita flagrarent, hoc Iunonis inſtinctu accidebat, quę animos ipſorum accendebat,

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ'.

πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους
υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον.
τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον.
ταχέως δ' ἀμφὶ Παγγαίου θέμεθλα
ναιετάοντες ἔβαν. καὶ γὰρ ἑκὼν
θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυε βασιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν, Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας,
ἄνδρας πτεροῖσιν νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
τὰν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα

μετάφρασις.

Miſit autem Mercurius aurea geſtator virga geminos filios ad inſuperabilem laborem, vnum quidem Echionem, alterum verò Erytum plenos pubertate. Statim autem circum Pangæi fundamenta habitantes venerunt. Etenim vltro animo hilari ocyus adornabat rex ventorum pater Boreas Zeten & Calaim, viros alis terga quatientes ambos purpureis, at omnia perſuadens dulce ſemideis deſiderium incendebat Iuno

πέμπε δ' Ἑρμᾶς. Quarto loco nominantur Mercurij filij Echion & Eurytus. Hos autem ex Iſſa nympha ſuſcepit. πέμπε neglecto augmento pro ἔπεμπε. Ἑρμᾶς Dor. pro Ἑρμῆς cuius epitheton eſt χρυσόραπις, & geminato ρ, χρυσόρραπις, ὁ χρυσῆν ῥαπίδα, τουτέστι ῥάβδον ἔχων. Apollonius Eryton vocat: idque hoc loco metri ratio vult, non Εὔρυτον, ſed Ἔρυτον legi.

κεχλάδοντας ἥβᾳ. Exponit Schol. θάλλοντας ἥβᾳ: rectè exponi mihi videretur θάλλοντας, εὐθαλοῦντας, χλοάζοντας. κεχλαδὼν enim participium Aor. 2. act. per reduplicationam formati. κέχλαδον pro ἔχλαδον, fit à χλάζω fortè per ſyncopen formato, pro χλοάζω à nomine χλόη. *herba virens.* Schmidius ducit à verbo κεχλάδω. formato à præt. medio κέχλαδα verbi χλαδέω ſeu χλήδω, *luxurior, floreo, vegetus ſum,* ſicuti paulò pòſt πεφρίκοντας à πεφρίκω, deducto à πέφρικα.

ἐσλοὶ, Εὐφάμου τ᾽ ἐκγένων, σύν τε Περικλύμεν᾽ εὐρυβία. ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ ἔμολεν εὐαίνητος Ὀρφεύς.

ma Tanaro: Horũ quidem gloria ſumma cõpleta eſt, videlicet Euphemi, tuaq́, Periclymene latè potens. Ex Apolline autem citharœdus carminum pater acceßit bene laudatus Orpheus.

veriti ne ignaui viderentur, & ſtudioſè cauentes ne ſuæ fortitudini dedecus inurerent ad hanc nauigationem ſe contulerunt, nimirum latè potens Periclymenus ex Pylo, & Euphemus ex Tænaro Laconicæ promontorio, qui ex hac expeditione gloriæ complementum reportarunt. Venit etiam laudatiſſimus Orpheus, Apollinis filius, poëta & citharœdus longè præſtantiſſimus.

ὄρνυεν. Neglecto augm. tempor. pro ὤρνυεν. κάρυκας Dor. pro κήρυκας. & in ἐσσόμενον obſeruanda enallage temporis præſentis pro futuro ἐσόμενον. & φαινέμεν Ion. & Dor. pro φαίνειν.

τάχα δ᾽. Significato à præconibus per totam Græciam Iaſonis inſtituto, veniũt præſtantiſſimi Heroës, nimirum παῖς Κρονίδου Ζηνὸς υἱοὶ κατὰ τὴν μάχην ἀκάματοι, καὶ ἐκ μὲν Ἀλκμήνης ὁ Ἡρακλῆς, ἐκ δὲ Λήδας, οἱ Διόσκουροι. Primus Iouis & Alcmenæ filius Hercules. Sed is ab Argonautis in Myſia relictus eſt, vel quia rei nauticæ imperitus erat, & remos omnes cõfringebat, vel quia mole ſua nauim nimium grauabat. Orpheus ait caſu relictum, quum Hylam quæreret in Arganto monte à Nymphis raptum. Fatis autem prohibitum ne Colchos veniret. Sequuntur Caſtor & Pollux, Iouis & Ledæ filij.

Κρονίδαο Dor. pro Κρονίδου. ἀκαμαντομάχας dicitur ὁ ἀκάματος, ſeu ἀκάμαντος, ὁ μὴ κάμνων μαχητὴς, hoc eſt, ἐν μάχῃ ἀκοπίαστος. ἑλικοβλέφαρος eſt ὁ ἑλικὰ, τουτέστι μέλανα βλέφαρα ἔχων. quod epitheton per ſynecdochen, *pulchram* ſignificat.

δοιοὶ δ᾽. Secundo loco Neptuni duos filios nominat, Euphemum & Periclymenum. q.d. δύο δ᾽ ἄνδρες ὑψίκομοι, ἐκ Ποσειδῶνος ἔχοντες γένος, ὡς ἀνάξια τῆς ἑαυτῶν ἀνδρείας λογισάμενοι ἦλθον, ὁ μὲν Περικλύμενος ἐκ Πύλου, ὁ δὲ Εὔφημος ἐκ Ταινάρου, ὧν μὲν δόξά τις ἀγαθὴ συνεπεραίνη κατὰ τοῦτον ἀπόπλουν. De Euphemo dictum in ſuperioribus. Periclymenus filius fuit Chloridis & Nelei: proinde nepos Neptuni qui Nelei fuit pater. ὑψιχαίτας dicitur ὁ ὑψοῦ χαίτην ἔχων. Doricum eſt ἐννοσίδα pro comm. ἐννοσίδου. Deducitur hoc Neptuni epitheton ab ἐνόθω τὸ κινῶ, & nomine δᾶ pro γῆ. geminatur autem ν. metri cauſa.

ἄκρας. Hoc epitheton Tænaro tribuitur, quia fuit ἀκρωτήριον promontiorum Laconicæ. Εὐφάμου Dor. pro Εὐφήμου. Epitheton εὐρυβίας Neptuno tribuitur Od. 6. Olymp. quem locum vide.

ἐξ Ἀπόλλωνος. Tertio loco Orpheum nominat, quem dicit Apollinis filium, quanquam Oeagri ſemine prognatus eſt: ſed vt reges ex Ioue dicuntur, propter dignitatem regiam, non quòd filij eius ſint: ita Muſici ex Apolline, quia Muſices eſt princeps Apollo. vnde Heſiodus,

Ἐκ γάρ τοι Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί.

Aſclepiades tamen aſſerit fuiſſe Apollinis filium,

Πίερες αἰπυπαθεῦς συγγὸν ἀποπέαυτε λύγαν.

Ὀρφεὺς ἀντιπέμψαντος Ἀπόλλωνος φίλον υἱόν.
Orpheus hic hanc expeditionem conſcripſit.

Orpheus. φορμικτὰς. Dor. & poët. pro comm. φορμικτὴς, hoc eſt, κιθαρῳδὸς, ſeu κιθαριστὴς: à φορμίζω citharam pulſo. ἀοιδᾶν geniti. Dor. pro ἀοιδῶν. εὐαίνητος eſt poët. vocab. bene laudatum. Notiſſimum eſt laudatiſſimum fuiſſe poëtam & citharœdum.

παράφρασις. ἀντιστροφ. κώλ. ιγ'. μετάφρασις.

Præterea Mercurius qui virgam auream geſtat, qua vel in Orcum ducit, vel inde educit animas, Echiona & Eurytum filios ætate florentes miſit ad laborem hunc inſuperabilem exantlandum. Inſuper Boreadæ qui in radicibus Pangæi montis Thraciæ Septentrionem habitant, ad celeriter aduenerunt. Etenim pater ipſorum Boreas rex ventorum, læto promptóque animo ocyus adornauit filios Zeten, & Calaim, viros quibus ambobus terga purpureis alis horrebant, quique pernicissimi erant. Verumenimuero quod diuini illi heroes dulci nauis Argûs deſiderio quod quæuis perſuadet, ita flagrarent, hoc Iunonis inſtinctu accidebat, quę animos ipſorum accendebat,

πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους
υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον.
τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον. ταχέως
δ' ἀμφὶ Παγγαίου θέμεθλα
ναιετάοντες ἔβαν. καὶ γὰρ ἑκὼν
θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν, Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας,
ἄνδρας πτεροῖσι νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον γ' ἔνδαιεν Ἥρα

Miſit autem Mercurius aurea geſtator virga geminos filios ad inſuperabilem laborem, vnum quidem Echionem, alterum verò Erytum plenos pubertate. Statim autem circum Pangæi fundamenta habitantes venerunt. Etenim vltro animo hilari ocyus adornabat rex ventorum pater Boreas Zeten & Calaim, viros alis terga quatientes ambos purpureis, at omnia perſuadens dulce ſemideis deſiderium incendebat Iuno

πέμπε δ' Ἑρμᾶς. Quarto loco nominantur Mercurij filij Echion & Eurytus. Hos autem ex Iſſa nympha ſuſcepit. πέμπε neglecto augmento pro ἔπεμπε. Ἑρμᾶς Dor. pro Ἑρμῆς cuius epitheton eſt χρυσόραπις, & geminato ρ, χρυσόῤῥαπις, ὁ χρυσῆν ῥαπίδα, τουτέστι ῥάβδον ἔχων. Apollonius Eryton vocat: idque hoc loco metri ratio vult, non Εὔρυτον, ſed Ἔρυτον legi.

κεχλάδοντας ἥβᾳ. Exponit Schol. θάλλοντας ἥβᾳ: rectè exponi mihi videretur θάλλοντας, εὐθαλοῦντας, χλοάζοντας. κεχλάδων enim participium Aor. 2. act. per reduplicationem formati. κέχλαδον pro ἔχλαδον, fit à χλάζω fortè per ſyncopen formato, pro χλοάζω à nomine χλόη. *herba virens.* Schmidius ducit à verbo κεχλάδω formato à præt. medio κέχλαδα verbi χλαδέω ſeu χλιδάω, *luxurior, floreo, vegetus ſum,* ſicuti paulò pòſt πεφρίκοντας à πεφρίκω, deducto à πέφρικα.

præt.medio verbi φείτλω: ſed dicitur χλιδίω non χλιδέω. Notandum participium pluralis interponi duobus proprijs, Alcmanis more, veluti Κάσωρ τε πώλων ταχέων δμητῆρες ἱππόται σοφοὶ, καὶ Πολυδεύκης κυδρός. & apud Homerum, Ἠχ ῥοαὶ Σιμόεις συμβάλλετον, ἠδὲ Σκάμανδρος, vide Nem.10.Ep. 3. noſtram annot. in Κάσορες &c.

ταχέως δ' ἀμφί. Quinto loco duos Boreæ filios recenſet montis Pangæi vicinos: οἱ περὶ τὸ Πάγγαιον ὄρος οἰκοῦντες. Puto θέμεθλα vocari nunc fundamenta montis, *hoc eſt*, radices, imámque partem, cui totus mons tanquam fundamento incumbit, & ὑπωρεία dicitur vulgo. Huius regionis incolæ, Βορεάδαι nuncupabantur à Græcis.

γελανεῖ. Vide Olymp..5. quid ſit γελανής. & vnde, ἔντυον. Neglecto augmento tempor. pro ἐώντυον ab ἐντύω reiecto ν. pro ἐντυνόω deriuato ἀπὸ τῆ ἐντέων, & ſignificante hoc loco τὸ ἐυζωνίζω., ὁπλίζω. Rex ventorum Boreas dicitur, quia validiſſimus eſt: & pater, ratione Zetę & Calais filiorum eius ex Orythia, vt videre eſt lib.1. Argo. Apollon. Rhodij verſu 212. & ſequentibus. Ζήτης à ζα τὸ ἄγαν, & ἄω τὸ πνέω: quaſi Ζαήτης: & Κάλαϊς quaſi καλῶς ἄων hoc eſt πνέων.

αὖ δ' ἔρας πτεροῖς. Quidam alatos fingunt Boreadas propter pedum pernicitatem: vnde *pedibus alas addere*, pro *accelerare*. Poëta noſter his alas affingit dorſo: ſed pedum plantis Apollonius Argon.1.v.219.

Τὼ μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἑκάτερθεν ἐρεμναὶ
Σεῖον ἀειρομένω πτέρυγας.

& Orpheus in Argon.v.219.

Οἳ δὴ καὶ ταρσοῖσιν ὑπ' ἰξατίοις πεπότηντο.

πεφρίκοντας. Hoc eſt, φρίσσοντας. Verbum πεφρίκω eſt poëticum & formatur à præter.medio πέφρικα, vel actiuo πέφριχα mutato χ in κ. Ionicè.

τὸν δὲ παμπειθῆ. Hæc eſt cauſa impellens, Iuno, quæ heroum animos inſtigat. q.d. τὴν δὲ γλυκεῖαν ἐπιθυμίαν τῆς Ἀργοῦς ἡ Ἥρα τοῖς ἥρωσιν ἐνέβαλλε. Deſiderium autem omnia perſuadens dicitur, quia quæ quis cupit, ſperat, quod ſperat ratum eſſe iubet, & fœliciter ceſſurum eſſe credit. παμπειθὴς, hoc eſt, πάντα πείθων. Porrò ἔνδαιεν negl.augm. pro ἐνέδαιεν hoc eſt ἐπέκαιε. Iunonis autem inſtinctu iſta fieri docent & alij Argonaut. ſcriptores.

παράφρασις.	στροφὴ δ. κῶλ. ιδ.	μετάφρασις.
ne quis relinqueretur domi apud matrem, vbi ab omni periculo ſemotus, annos ingloriosexigeret: ſed quiuis fortitudine eximius, ſuæ virtutis ſpecimen ederet, noménque glorioſum cum alijs coętaneis compararet, vt parta	ναὸς Ἀργοῦς, μή τινα λειπόμενον τὸν δ' ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν αἰῶνα πέσσοντ'. ἀλλ' ἐπὶ καὶ θανάτῳ φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς	*nauis Argûs, ne quis relictus periculi expers apud matrem maneret æuũ coquens: ſed & in morte remedium pulcherrimum ſua virtutis cum alijs*

nominis apud poſteros immortalitate, illa tãquam preſtãtiſſimo advers⁹ mortis extinctionem remedio ſe ſolaretur. Poſtquam autem flos heroum Iolci fuit congregatus, ad naualem hanc expeditionem ſuſcipiendam, Iaſon laudata ipſorum alacritate & diligentia, omnes numerauit. Tum Mopſus ariolus conſpectis auibus, proiectíſque talis augurari & vaticinari ſolitus, vbi ex his comperiſſet fœlicem fauſtámque fore nauigationem, exercitum alacer nauim conſcendere iuſſit. Poſtea anchoris ſuper nauis roſtrum appenſis,

ἀλίξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
ἐς δ᾽ Ἰωλκὸν ἐπεὶ
κατέβα ναυτᾶν ἄωτος,
λέξατο πάντας ἐπαινήσαις Ἰάσων. καί ῥά οἱ
μάντις ὀρνίχεσσι, καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος ἄμβασε στρατὸν
πρόφρων. ἐπεὶ δ᾽ ἐμβόλου
κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν,

coætaneis inueniret. In Iolcum autem poſtquam deſcenderunt nautarum flos, numerauit omnes Iaſon, poſtquam laudaſſet. Et quidem vates auibus & ſortibus ſacris vaticinans Mopſus prompto animo conſcendere fecit exercitum. Poſtquam autem ſuper roſtrum anchoras appenderunt,

ναὸς Ἀργοῦς. Hæc cohærent cum ſuperioribus. Nauis hæc, vt vult Cicero in Tuſcul. nomen habet ab Argiuis principibus qui eam conſcenderunt: & quia Iuno colebatur Argis, rectè dicitur illa heroum animos illius deſiderio inflammare, & ad fortia facta inſtigare.

μή τινα. Sic reddenda hæc phraſis, ὥστε μηδένα λειπόμενον, ἐν ἀσφαλείᾳ παρὰ μητρὶ μένοντα, διαπέσσεσθαι ἀδόξως τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὴν μετὰ ταῦτα εὐδοξίαν κάλλιστον ἐπὶ τῷ θανάτῳ φάρμακον ἰδίας ἀρετῆς σὺν τοῖς ἄλλοις ὁμήλιξιν εὑρέσθαι. Sciebant veteres Ethnici ſibi moriendum eſſe, ideóque viri inter illos virtute inſignes, rebus præclarè geſtis nominis immortalitatem capeſſebant, illiuſque æternæ gloriæ ſpe ſeſe aduerſus mortem ſolabantur. Sic Pelops prima Olymp. Oda. Epod. 3. θανεῖν δ᾽ οἷσιν ἀνάγκα, τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν, ἁπάντων καλῶν ἄμμορος; Quod illic dicit γῆρας ἕψειν. Hîc αἰῶνα πέσσειν, eâdem metaphora à rebus quæ coctione conficiuntur.

φάρμακον κάλλιστον. Intellige τὴν εὔκλειαν, εὐδοξίαν, quæ ἐπὶ τῷ θανάτῳ παραμυθίαν ſuggerit. Ita Lacedæmonij qui ſciebant aliquando eſſe moriendum vnicuique, ſeſe ſolabantur, ſi gloriosè pro patria vita ſpoliarentur in bello. Expone inuenire in mortem remedium virtutis: nimirum εὐδοξίαν, quæ dolorem mortis tollit. Si cupis catalogum Argonautarum habere, conſule Orpheum & Apollonium Rhodium qui ſcripſerunt Argonautica. Nam decem tantùm à poëta noſtro recenſentur: at longè plures fuerunt.

ἐς δ᾽ Ἰωλκόν. Priùs indicata eſt conuocatio: nunc indicatur congregationis locus, nimirum Iolcus Theſſaliæ oppidum in Pelagiſco ſinu ad radices Oſſæ montis. Deinde oſtenditur vt eos recenſuit addita laude Iaſon, qui hoc munere ducis fungitur, cuius eſt milites recenſere, ordine collocare. Sic autē proſa reddas hanc ſententiam, ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν Ἰωλκὸν κατῆλθε τὸ τῶν ναυτῶν ἀπάνθισμα, ὁ Ἰάσων αὐτοὺς ἐπαινέσας, κατέλεξε πάντας. Doricè ſcribitur κατέβα pro κατέβη, hoc eſt κατῆλθε. Annotat hoc loco Scholiaſtes poëtam verbo καταβαίνειν

frequenter vti pro περιγίνεσθαι.

λέξατο. Metri cauſa negligitur augmentum, παρὰ τὸ λέγομαι, quod hîc ſumitur poëticè pro compoſito καταλέγω vel ἀριθμέω *numero, recenſeo*. Deinde ἑκοντι-νέοισι Aeol. ſcribitur pro ἑκοντινέους.

καί ῥά οἱ. Quia veteres nihil inauſpicato aggrediebantur, ante omnia conſulitur vates Mopſus, qui ductis ſortibus comperit ſecundam fore nauigationem. Duo proponit vaticinandi genera vnum ex auium inſpectione, alterum ex talorum iactu. Etenim tali ſolebant eſſe ſacris ſuper menſis, quibus iactis vaticinabantur: veluti ſi me iaciente hoc prodeat, hoc fiet, ſin minùs, non fiet. ὀρνίχεσσι poët. dat. pro ὄρνιξι & κλάροισι Dor. & poët. pro κλήροις. Huic additur epitheton ἱεροῖς quia ſacri erant tali, & ſacra in menſa ducebantur ſortes.

ἄμβασε. Dor. & poët. pro ἀμβῆσε & hoc per ſyncopen pro ἀνέβησε: ab ἀναβαίνω, quod hîc ſumitur pro ἀναβιβάζω *conſcendere facio*. Sæpe etiam ſimplex βαίνω tranſitiuè ſumitur apud poëtas, pro ἀναβιβάζω, vt Iliad. α. ἐς δ' ἑκατόμβην βῆσε θεῷ: & ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.

Μόψος. Is dicitur πρόφρων, hoc eſt, πρόθυμος, εὔθυμος. Vnicum vatem nominat: ſed ab alijs alij duo proponuntur, Idmon Abantis filius, & Amphiaraus Oiclei. Mopſus autem dicitur Ambycis filius. Porrò ſic explicanda mihi videtur hæc ſententia. καὶ δὴ ὁ μάντις Μόψος ὄρνιξι καὶ κλήροις ἱεροῖς μαντευόμενος, τῷ Ἰάσονι ἐνέβησε τὸν στρατόν.

ἐπεὶ δ'. Hoc eſt, ἐπειδὴ δὲ τῶ ἐμβόλῳ ἄνωθεν τὰς ἀγκύρας ἐκρέμασαν, ἀποπλεῖν λοιπὸν μέλλοντες. Vſitatiſſimum eſt quòd qui littore ſoluunt nauigaturi, trahunt anchoras, & ex naui ſuſpendunt.

ἐμβόλῳ. Embolum intellige lignum cui nautæ ſoluentes alligant anchoras. Obſeruat autem Scholiaſtes Pindarum de ſuo anchoras dicere. Tum temporis enim non anchoris, ſed lapidibus vtebantur, teſte Apollonio.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κώλ. ιδ'.	μετάφρασις.
Iaſon Argonautarum dux in puppi collocatus, phialam auream manibus ſumens, Iouem qui fulmine ceu haſta vel enſe vtitur, & Deorum cœleſtium eſt pater, & celeriter meantes vndarum ac ventorum impetus inuocauit: præterea noctes, mariſq; vias, lætóſque dies, vt non ſolum fœliciter ire, ſed etiam redire proſperè liceret. Tum Iupiter exauditis precibus, læuũ intonans, & radijs ſplẽ-	χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ, πατέρ' Οὐρανιδᾶν ἐγχεικέραυνον Ζῆνα, καὶ ὠκυπόρους κυμάτων ῥιπὰς, ἀνέμων τ' ἐκάλει, νύκτας τε, καὶ πόντου κελεύθους, ἄματά τ' εὔφρονα, καὶ φιλίαν νόστοιο μοῖραν.	*auream manibus ſumens phialã dux in puppi, patrem cœlitum fulmen pro enſe habentem Iouem, & celeriter meantes fluctuum impetus, ventorúmque inuocabat, noctéſque & maris vias, diéſque lætificos, & optabilem reditus ſortem. E nubibus verò ei viciſſim ſonuit tonitru:*

dıdı

ſidi fulguris erumpentibus locum illuſtrans, ſignificauit ſe fauſtum iter annuere. Sed heroes incerti quid hoc ſibi vellet, quaſi conſiſtere iubenti parendum eſſet, conſtituerant aliquandiu reſpirare.

ἐν νεφέων δέ οἱ ἀ-
πῦσε βροντᾶς αἴσιον
φθέγμα, λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκ-
τῖ-
νες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι.
ἄμπνοαν δ' ἥρωες ἔ-
στασαν θεοῦ σάμασι
πιθόμενοι. κάρυξε δ' αὐτοῖς

fauſta vox, ſplendidique venerunt radij ex fulgure erumpentes. Reſpirationem autem heroes conſtituerant, Dei ſignis perſuaſi: ſed præconio imperauit ipſis

χρυσέαν. Antequam ſoluat Iaſon ab Ioue principium facit, à quo fœlix iter & proſperum reditum poſcit. Solebant veteres σπένδειν οἶνον in honorem illius Dei cuius opem implorabant. De phiala vide initio Odæ ſeptimę Olymp.

Οὐρανιδᾶν. Dicitur ab Homero Iupiter πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. Οὐρανιδᾶν eſt genit. Dor. pro οὐρανιδῶν. οὐρανίδαι *cœlites, Dij cœleſtes*. Epitheton ἐγχεικέραυνος. vide Olymp. Od.13. Quod autem Iupiter inuocatur maritimo in negocio, potiùs quàm Neptunus, ita excuſat Scholiaſtes ex his Arati verbis rationem ducens,

μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί,
Πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί, μεστὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες.

Quicquid autem proſperam nauigationem præbet, illud inuocat Iaſon, ſcilicet fluctus, ventos, qui ſi ſint ſecundi, dies, noctéſque lætas dant, viáſque faciles ſternunt ad eundum, & redeundum. ἄματα Dor. pro ἤματα: & εὔφρονα metonymicè.

ἐν νεφέων δέ. Signum fauoris, & precum exauditarum Iupiter dat heroibus edendo tonitru, cui φθέγμα κατηχητικῶς attribuit, quia fragore ſuo, ac ſi loqueretur, promittit, vt ita dicam, aliquid. οἱ dixit pro αὐτῷ. ἄπυσεν. Dor. pro ἤπυσεν. Aor. 1. verbi ἠπύω, τὸ ἀντιβοάω, ἀντικτυπέω, ἀντιφωνῶ, ἀντηχῶ, *clamore, voce, ſtrepitu, ſono alicui reſpondeo*: Sic explicari poteſt ſententia, ἐκ νεφῶν δ' ἀμειβόμενος ὁ Ζεὺς ἐβρόντησε, σύμβολον αἴσιον οὕτω διδούς. Vide ἀύω ſimplex in lexicis: & hîc dialyſin in ἀύω obſerua. στεροπᾶς Dor. pro στεροπῆς.

ἄμπνοαν δέ. Heroes incerti quid ſignificaret Iupiter, ſtatuũt aliquandiu reſpirare. Sed vates auſpicatum monens eſſe nauigandi ſignum, facit vt ſoluant. Sic proſa hæc reddas: οἱ δὲ ἥρωες ἀναπνεύσαντες, ἔστησαν τοῖς τοῦ Διὸς σημείοις πειθόμενοι. vocem ἄμπνοα, vide 8 Olymp.

παράφρασις. στροφ. κώλ. ιδ'. μετάφρασις.

Sed Mopſus vates prodigiorum ſpeculator ſuo præconio imperauit vt remis incumbe-

ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος, ἁ-
δείας ἐνίπτων ἐλπίδας.

incumbere remis prodigiorum ſpeculator, datas ſubindicans ſpes.

berent, ſpem ſecundæ nauigationis faciens. Nec mora, Argonautarum animos inceſſit inexplebile ſtudiũ remos validis manibus agendi. Ac primùm ad Euxini, quondam Axini dicti ponti oſtia Noti flatibus impulſi venerunt. Atque in eo loco ſanctum Neptuni marini delubrum condiderunt: & ſuper lata ara lapidea diuinitus facta, excerptos aliquot boues nigros, ex maxima parte flauo taurorum Thraciorum agmine, Deo immolauit. Cúmque in periculum ingens ſeſe tendere obſeruarent, illi nauium præſidi ſupplicarunt.

εἰρεσία δ' ὑπεχώ-
ρησε βαχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄ-
κοερος.
σὺν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξεί-
νου στόμα πεμπόμενοι ἤλυθον·
ἔν-
θ' ἁγνὸν Ποσειδάωνος ἕσ-
σαντ' ἐναλίου τέμενος.
Φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα
ταύρων ὑπᾶρχεν, καὶ θεό-
κτιστον λίθινον βωμοῖο θέ-
ναρ.
ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμε-
νοι,
δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,

Remigatio autem receßit aſperis ex manibus inſatiabilis, & cum Noti flatibus ad Axeni ponti *os miſſi venerunt: vbi ſanctum Neptuni marini delubrum condiderũt. Flauum autem Thraciorũ agmen taurorũ aderat, & diuinitus ædificata ſaxea ara ſuperficies lata. In periculũ autem profundũ tẽdentes, dominũ orabant nauium,*

ἐμβαλεῖν. Cohæret cum præcedenti κάρυξε δ' αὐτοῖς, q.d. ἀνεκήρυξε δ' αὐτοῖς ὁ μάντις σπουδαιότερον ἐρέσσειν, ἡδείας ὑποφαίνων ἐλπίδας. Mopſus τερασκόπος vocatur ἀπὸ τοῦ τέρας σκοπεῖν, & per ſyncopen, pro τερατοσκόπος.

εἰρεσία δέ. Confirmati vaticinio Mopſi heroës manum remis promptè & fortiter admouent. q. d. ἡ δὲ κωπηλασία ἐχώρει ἐκ τῶν ἰσχυρῶν χειρῶν τῶν Ἀργοναυτῶν, ἄκορος οὖσα. Vel οἱ δὲ ἄγαν πρόθυμοι ἐχρῶντο κατὰ τὴν εἰρεσίαν. Dixit βαχειᾶν παλαμᾶν Dor. pro βραχειῶν παλαμῶν. ἄκοερος poët. pro ἀκόρητος. σὺν Νότου: Ex Iolco primùm veniunt in pontum Euxinum, quem ἄξεινον appellat eo quòd inhoſpitalis eſſet. Teſtatur Strabo primitus illud mare nauigationi non patuiſſe, proinde appellatum ἄξενον propter tempeſtates & hyemes, & propter accolarum immanitatem, maximè Scytharum, hoſpites immolare ſolitorum; & humanis veſci carnibus, & pro pateris caluarias vſurpare. Tandem cùm Iones in littore vrbes condidiſſent, Euxinum, hoc eſt, hoſpitalem & benignum, vocarunt. Strab. l. 7. Plin. l. 6, c. 1. Vide & Toxarin Luciani ſub initium.

ἔνθ' ἁγνὸν. In Euxino ponto delubrum ſtatuunt Neptuno, eíque Thracenſes boues immolant ſuper ara quam ibi diuinitus conditam inuenerunt. Et hic eſt ſenſus. ἔνθα δὲ ἐναλίου Ποσειδῶνος ἁγνὸν τέμενος καθίδρυσαν, καὶ θεοκατασκευασμένον εὗρόντες βωμὸν, καὶ ἀγέλλην Θρηϊκίων ταύρων τὴν χροιὰν πυῤῥῶν ἱερούργησαν τῷ Θεῷ.

ἕσσαντο. Aor. 1. med. 3. plur. ab ἕω quod aliquando ſignificat καθίζω, καθιδρύω. vt hac Oda, ἐπὶ χώρας αὖθις ἕσσαι, *in ſedem rurſus collocare.*

φοίνισσα δέ. Quia flauus erat color maximæ partis taurorum; ideo φοίνισσαν ἀγέλλην dicit à potiore parte. Nec id obſtat quominus nigros boues ſelegerint, quales Neptuno ſacrificari ſolebant: qua de re dictum in hæc verba ταύρους ἀγρὸν Epod. 3. Od. 13. Olymp.

καὶ θεόκτιστον, hoc eſt, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκτισμένον. vbi ἀπὸ κοινοῦ repete ὑπᾶρχεν. & obſerua βωμοῖο θέναρ dici metaphoricè ſumpta tranſlatione à palma manus. Nam

χειρῶν θέναρ eſt τὸ πλάτος ſeu τὸ πλατύ. Et vt θέναρ eſt τὸ κοίλωμα τῆς χειρὸς δεχόμενον τὰ ληπτά, ſic quũ tribuitur aræ, eſt κοίλωμα βωμοῦ τὸ ὑποδεχόμενον τὰ θύματα. Fit θέναρ à θείνω, τὸ κόπτω percutio: fortè quia ea parte manus ad percutiendum vtimur.

ἐς δὲ κίνδυνον. Hoc eſt, εἰς δὲ μέγαν κίνδυνον ἐμπίπτοντες τὸν νεὼν δεσπότην καὶ ἔφορον καθικέτευον τὴν συνδρομάδων πετρῶν τὴν ἀκαταμάχητον κίνησιν ἐκφυγεῖν. Proponitur cauſa impellens ad ſacrificium, nempe periculum imminens.

παράφρασις.

vt cyanearum petrarum, ſiue Symplegadum concurrẽtium motum inſuperabilem euitarent. Quæ duæ erant, ob eámque motum viuæ videbantur, cùm velociùs voluerentur quàm grauem ſtrepitum edentium ventorum agmina. Sed illa ſemideorum heroum nauigatio mortis occaſionem eis præbuit, quatenus immobiles factæ ſunt, & Orpheo citharam pulſante ſubſtiterunt. Poſtmodum per Phaſim Eurotę fluuium ad Colchos aſcenderunt, ipſíque robore præditi cum populo illo aſpectu terribili apud Aeeten ipſum conuerſati ſunt. Interea Venus in Cypro nata, velociſſimorum telorum, ſcilicet amorum domina, verſicolorem motacillam cœlitus demiſſam, & indiſſolubili rotæ quatuor radios habenti alligatam,

στροφὴ. ι. κῶλ. ιϛ.

συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον
ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμαι γὰρ ἔσαν
ζωαί, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι
ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ' ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς
ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἐνήλυθον, ἔνθα κελαινώπεσσι Κόλχοισιν βίαν
μῖξαν Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ.
πότνια δ' ὠκυτάτων βελέων
ποικίλαν ἴυγγα τετράκναμον Οὐλυμπόθεν
ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ,

μετάφρασις.

concurrentium motum inſuperabilem vt effugerent petrarum: binæ enim erant viuæ, voluebantur autem velociores, quàm grauiter ſtridentiam ventorum agmina. Sed iam mortem ipſis illa ſemideorum nauigatio attulit. Phaſin autem poſtea ingreßi ſunt: vbi terribilibus aſpectu Colchis robur ſuum *miſcuerunt, apud ipſum Aeeten. Domina autẽ velociſsimorum telorũ verſicolorem motacillã, è cœlo quum alligaßet rotæ quatuor radiorum indißolubili,*

συνδρόμων πετρᾶν. Cyaneas petras intelligit, quæ & Συμπληγάδες vocantur à *συμπλήσσειν collidere*. Nam concurrere inter ſe fabuloſè tradebantur, quum paruo diſcretæ interuallo, ex aduerſo intrantibus geminæ cernebantur, paulúmq; deflexa acie, coëuntium ſpeciem præbebant. Plinius l.4.c.13. Strabo l.1. Idémque l.7. teſtatur Cyaneas duas eſſe exiguas inſulas, quarum vna in Europam, altera in Aſiam vergit: ſúntque Euripo diſiunctæ ſtadijs circiter viginti. πλαγκταὶ vocantur ab Homero, qui eas in Siculo mari collocat, cùm ſint in Euxino vnde Odyſſ. μ.

Ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς
Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος ἀμφιτρίτης.

Πλαγκταὶ δή τοι ταί γε Θεοὶ μάκαρες καλέουσι.

κινηθμὸς poëticum eſt vocabulum pro κίνησις. & πεξᾶν genit. Dor. pro πετρῶν.

ζώοιμοι γ̃. Prodigioſum eſt quod viuas illas petras appellat Pindarus, ſed eſt poëtica fictio, cui occaſionem putatitius ille petrarum motus dedit, ob quem ζωαὶ, hoc eſt, ζῶσαι videntur. ζωὸς viuus.

κυλινδέσκοντο: Poët. & Ion. pro ἐκυλίνδοντο. à verbo paſſiuo κυλίνδομαι, cuius commune imperfectum ἐκυλινδόμην & Ion. ac poët. κυλινδεσκόμην: & act. κυλίνδεσκον, à κυλίνδω. Sic autem hanc phraſin proſa reddas, ἐπεκυλίοντο γ̃ ἀλλήλαις αἱ πέτραι ταχύτερον, ἤπερ αἱ τῶ ἠχητικῶν ἀνέμων πνοαί.

ἀλλ᾽ ἤδη. Euentum periculi oſtendit. q.d. ἀλλ᾽ ἤδη ὁ τῆ Αργοναυτῶν πλοῦς θάνατον αὐταῖς ἐπήγαγεν. Quia viuas petras dixerat, quia moueri videbantur, nunc mortuas dicit, quia immotæ conſiſtunt. Iuno Herodium heroibus mittit, qui per petras primum tranſuolat illeſus, niſi extrema cauda amiſſa: hinc augurium ſequuntur, & illæſi tranſeunt. Orpheus præterea ſaxa illa demulcet cithara & immota reddit: vnde canit ipſe,

> Αὐτὰρ ἐγὼ μολπῇσι παρήπαφον ἡμετέρῃσι
> Πέτρας ἠλιβάτους, αἱ δ᾽ ἀλλήλων ἀπόρουσαν
> Κῦμα δ᾽ ἀπορρηχθεῖσ, βυθὸς δ᾽ ὑπονείκαθε νηΐ,
> Ημετέρη πίνυτος κιθάρη διὰ ποίκιλον αὐδάν.

Ἐς φᾶσιν ὃ. Quò peruenerint vitato periculo. Phaſis eſt fluuius Eurotæ ex Armenia ortum habens, iuxta quem eiuſdem nominis vrbs: Colchorum emporium Stra. l. 11. Schol. duos fluuios eiuſdem nominis facit, vnum in Scythia Aſiatica, alterum in Europa ad Mœotidem paludem.

ἔνθα. Hoc eſt, ὅπου παρ᾽ Αἰήτῃ αὐτῷ ἐκεῖνοι βιαστὰ καὶ ἰσχυρὰ ἀνδρες τοῖς τὴν ὄψιν καταπληκτικοῖς Κόλχοις συνεμίχθησαν καὶ ἁμίλλουν. Dixit κελαινώπεσσι pro κελαινώψι Datiuo plur. à recto ſingul. κελαινώψ, ὁ κελαινὸν ἤγουν μέλανα, τουτέστι καταπληκτικὸν ὦπα ἔχων.

πότνια δ᾽. Oſtendit quomodo Medea ad Iaſonis amorem ſit pellecta, ídque factum docet per incantamenta, quæ vocat ἴυγγα. Iyngem aiunt fuiſſe filiam Echûs, quæ quum philtris Iouem incitaſſet ad Iûs amorem, à Iunone irata verſa eſt in auem, qua mulieres in amatorijs veneficijs vti ſolent. Hoc loco hæc auis ita deſcribitur à Scholiaſte, maculoſis plumis, oblongo collo, lingua admodum protenſa, frequenter ſeſe vertens, ceruicem volutans ſuam, quam veneficæ incantamentis amatorijs accommodant, rotæ cuipiam alligantes, quam ſua cantantes carmina circumuoluunt. Vide Chiliad. Adag. in hæc *Iynge trahor.* Item *Iyngem habet.* ἴυγγα *motacillam* vertunt, quia caudam aſſiduò mouet.

τετρακνάμον᾽. Hic eſt Datiuus τετρακνάμονι à τετρακνάμων, ονος, idem ac τετράκναμος, de quo 2. antiſt. 2. Pyth. Quando τετρακνάμονι legunt, referunt ad κύκλῳ ſequens, hoc eſt τροχῷ. Eſt enim rota quatuor radijs inſtructa, qui κνῆμαι appellantur. Quãdo legunt τετράκναμον, referũt ad ἴυγγα & metaphoricè τὰς πτέρυγας καὶ τοὺς πόδας appellant κνήμας, κατὰ τὸ ἀνάλογον. Nõ enim ſimpliciter rotæ 4. radios habenti illigatur, ſed ſuperiore in parte alę, in inferiore pedes radijs rotæ alligantur.

Rotam appellat κύκλον propter orbicularem figuram. ἀκύτατα βέλη… Rotam appellat. & ὀλυμπόθεν ſumit pro οὐρανόθεν. Sic autem proſa hæc … τοὺς ἔρωτας … exponas, ἡ δὲ δέσποινα τῶν ἐρώτων ἀφροδίτη τὴν ποικίλην τῇ τετραχόσει ἴυγγα τῶν … καὶ ἐν ἀλύτῳ τροχῷ ὑποζευχθεῖσαν κατήγαγε σύν… τῷ … ἐξαγαγοῦσα, …άσονι.

παράφραςις. | ἀντιστρ. κώλ. ιδ. | μετάφραςις.

…auem quæ in furorem amatorium adigit, prima ad homines detulit, cum …áque ſapientem Aeſonis filium Iaſonem in peragendo negocio adiuuit. Quin etiam docuit incantationes quarum ope Dijs ſupplicando obtineret, vt relicta parentibus debita reuerentia Medea peregrino adiungeretur, & viri amore inflammata, Græciæ deſiderio flagraret, potentíque perſuaſione, tanquam acri flagello adducta, ſeſe ad nauigationem cum Argonautis obeundam compararet. Sic comparata philtris & incantationibus Medea commonſtrauit Iaſoni quo pacto demandatos à patre Aeeta labores ſuperaret & perficeret. Tum præparauit permixta oleo veneficia, eique illinenda dedit, quibus graues dolores propulſaret. Et mutuo amore capti dulces inter ſe nuptias pacti ſunt.

μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέ-
ρεν
πρῶτον ἀνθρώποισι. λιτάς τ' ἐπαοι-
δὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονί-
δαν.
ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέ-
λοι-
τ' αἰδῶ, ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐ-
τάν
ἐν φρεσὶ καιομέναν
δονέοι μάστιγι Πειθοῦς.
καὶ τάχα πείρατ' ἀέ-
θλων δείκνυε πατρωΐων.
σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαι-
σ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν,
δῶκε χρίεσθαι. καταί-
νησάν τε κοινὸν γάμον
γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μί-
ξαι.

furioſam auem Cypris attulit primum hominibus: ſupplicatricéſque incantationes docuit ſapientem Aeſoniden, vt Medeæ eximeret reuerentiam erga parentes, deſiderabiliſque Græcia ipſam in pectore ardentem verſaret flagello perſuaſionis. Et mox exitus certaminũ oſtẽdit paternorum. Cum oleo enim vbi miſcuiſſet remedia aduerſus duros dolores, dedit vt vngeretur. Pactique ſunt communes nuptias dulces inter ſe iungere.

ὄρνιν μαινάδα. Sic motacillam appellat ab effectu, hoc eſt, οὐ μαινομένην αὐτὴν, ἀλλὰ μαίνεσθαι ἄλλους ποιοῦσαν. Dixit φέρεν neglecto augm. pro ἔφερεν. Sic alijs verbis proſa loquaris, ὄρνιν μαίνεσθαι ποιοῦσαν ἀνθρώποις πρώτη ἐνήνοχεν ἀφροδίτη.

λιτάς τ'. Hoc eſt, τὰς λιτανευτικὰς ἐπαοιδὰς ἐδίδαξε τὸν σοφὸν Αἴσονος υἱόν. Ergo ἐπῳδὰς vocat λιτὰς à λίσσεσθαι, τὸ λιτανεύειν καὶ καθικετεύειν, quia ijs vtebantur ad impetrandum quippiam à Dijs quibus ſupplicabant. Vide Od. 6. Olymp. λιταῖς θυσίαις. Αἰσονίδαν Dor. pro Αἰσονίδην. hoc eſt, Ἰάσονα.

ὄφρα. Finis ob quem Venus iyngem miſit & incantationes docuit Iaſonem.

UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

q. d. ἵνα ἡ Μηδεία πρὸς τοὺς γονεῖς ἀναιδὴς γενομένη, καταλίποι μὲν αὐτοὺς, προσέθοιτο δὲ τῷ ξένῳ: καὶ αὐτὴ τῷ ἔρωτι κατὰ τὴν φρένα καιομένη ποθεινὴ γένοιτο Ἑλλάς, καὶ ὁ πόθος αὐτῆς παρασκευάζοι συναπάρξαι τοῖς Ἀργοναύταις. Flagellum Suadelæ tribuit, Quoniam vt flagello, ſic perſuaſione quiſpiam ad aliquid adigitur.

καὶ τάχα. Amatorio adducta pharmaco Medea docet Iaſonem quo pacto ſuperare poſſet propoſitos ab Aeeta labores. q. d. καὶ ταχέως ἡ Μηδεία τῷ Ἰάσονι ὑπετίθετο καθ' ὃν τρόπον τελοίη τοὺς ἀέθλους, οὓς ὁ πατὴρ Αἰήτης ἔμελλεν ἐπιτέλλειν. Sume πείρατα poët. pro πέρατα hoc eſt τέλη.

ἀέθλων. Hoc eſt πόνων: dicit πατρῴων, non quòd à patre ferrentur, ſed iniungerentur.

σὺν δ' ἐλαίῳ. Hoc eſt, φάρμακα δ' ἐλαίῳ μίξασα τῷ Ἰάσονι ἔδωκεν εἰς ἀλέξησιν ἰσχυρῶν ὀδυνῶν. Verbum φαρμακόω eſt poëticum pro φάρμακα μιγνύω. ἀντίτομα, Hoc eſt τὰ ἀντίδοτα ſeu ἀλεξιφάρμακα. Ἀντίτομος igitur, ſeu ἀντίτομον ſignificat ἀντίπαλον, ἐναντίον: & componitur ex ἀντὶ & τέμνω, vbi poëta videtur rationem habere ῥιζοτόμων, qui radicibus ſectis & contuſis morbos abigebant, vt Patroclus apud Homerum, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν χερσὶ διατρίψας. Huc reſpexiſſe videtur Eurip. in Alceſtide v. 972 quum ait φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμὼν βροτοῖσι.

καταίνησαν τε. Hoc eſt συνέθεντό τε ποιῆσαι κοινὸν γάμον γλυκύν. καταίνησαν poët. pro κατῄνεσαν. à καταινέω quod eſt *collaudo, comprobo, conſentio, de communi ſententia paciſcor.*

παράφρασις.

Itaque Aeetes primum Iaſoni propoſiturus laborem, ipſe durum aratrum ex adamante conflatum, ſolus in medium adduxit, firmitérque collocauit: itẽ boues aratro iungendos, & iugo ſummittendos, qui ardentem ore & naribus ignem ſpirabant, æneiſque vngulis, pedes alternatim mouendo, terram proſcindebant. Tum boues agens ſtimulo, ſulcos rectos duxit, & ad vnius orgyæ profunditatem ſidit dorſum terræ, quæ dum aratro verſatur, glebas in altum mittit. Quod fecit Aeetes vt ad ſui imitationem pro-

ἐπῳδ. κώλ. ιγ.

ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν
μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο,
καὶ βόας οἳ φλόγ' ἀπὸ
ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοιο πυρός,
χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι, τοὺς ἀγαγὼν
ζεύγλᾳ πέλασσε μοῦνος. ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις
ἤλαυν'. ἀνὰ βωλακίας δ' ὀργυι- . . . . . .

μετάφρασις.

Quum igitur Aeetes adamantinum in medijs aratrum firmaßet, & boues qui flammam ardentis ignis è malis efflabant, areiſq; vngulis proſcindebat tellurem, alternatim pedibus inſiſtentes, eos adductos admouit iugo ſolus, rectóſque ſulcos extendens agebat. Findebat autem terra dorſum glebas attollentis ad profunditatem *orgya: dixitque ita: Hoc opus rex qui praeſt*

...caret Iaſonem: ideòque ...loquutus eſt, Quum rex ...i Argoni naui præeſt, ...borem huiuſmodi mihi ...ſolucrit, pro præmio re... ...rtabit incorruptibile ...ragulum,	αἰ ἀίξ᾽ τῶτον γᾶς. ἴσι- πν δ᾽ ἄλλ᾽ τῦτ᾽ ἔργον βασι- λεὺς ὅστις ἄρχει ναὸς, ἐμοὶ τελέσ- σαις, ἄφθιτον στρωμναὶ ἀγέσθω,	*huic naui, mihi quum perfecerit, immortale ſtragulum reportet,*

ἀλλ᾽ ὅτ᾽. Aeetes Iaſoni labores proponit: quorum primus eſt adamantinum ...ratrum cum ſpirantibus ignem bobus. ἄροτρον vocat ἀδαμάντινον, vel quia erat ...ρεὸν, vel quia reuera ex adamante erat conflatum. σκίμψατο, hoc eſt, ἐστήριξε ſeu ...πέθηκε.

...οἳ φλόγ᾽ ἀπὸ. Dicit poëta boues iſtos ignẽ ſpirare ἀπὸ γενύων, vnde ab Apollo-...io Rhodio dicuntur στόματι φλόγα φυσιόωντες. Et Scholiaſtes ait hos boues vrere ...litos eos qui accederent, cùm ἐκ τῶν μυκτήρων ignem effunderent. Fortè So-...hoclem ſequutus qui de his bobus ſic loquitur, ἐκπνέουσι πνευμάτων ἄπο, φλέγει δ᾽ ...υκτήρ. Eoſdem Antimachus in Lyda vocat ἡφαιστοτεύκτους. Erant autem duo, ií-...ue χαλκόποδες: vnde Apollonius Rhod. Δύω πεδίον τὸ ἄρειον ἀμφινέμονται Ταῦροι ...αλκόποδες. Et Pindarus χαλκέας ὁπλὰς ijs tribuit. Sophoc. χαλκοσκελεῖς vocat. Porrò ...ξανθᾶν legitur in alijs codicibus, & γενύων: ſed hunc locum, cùm Schmidio le-...o ſine illa voce ξανθᾶν quæ abundat in hoc colo, & pro γενύων πνέον: in ſequen-... colo lego πνέον γενύων, cum eodem, atque ita metro ſatiſfit. χαιομένοιο Ion. pro ...αιομένου. & ἀράσσεσκον Ion. imperf. pro ἤρασσον, ab ἀράσσω.

ἀμειβόμενοι. Hoc eſt, ἐπιστρεφόμενοι, καὶ κατὰ τὴν πορείαν προβαίνοντες, καὶ τοὺς πόδας ἐναλ-...λάσσοντες κατὰ τὴν πορείαν. Dixit τοὺς artic. præpoſit. pro ſubiunct. οὓς. & ζεύγλα Dor. ...ro ζεύγλη. πέλασε negl. augm. & gemin. σ. metri cauſa pro ἐπέλασε. Aor. 1. verbi ...ελάζω.

Αὔλακας. Sic appellat τὰς εὐθείας τῶν ἀρότρου τομάς: fit αὖλαξ à nomine, αὐλὸς *tibia*. ...Nam ſic vocatur quicquid in longitudinem eſt protenſum.

ἀναβωλακίας δ᾽. Hoc eſt ἔσχιζε δὲ τὸ νῶτον τῆς γῆς ἐπὶ μέτρον ὀργυιᾶς κατὰ τὸ βά-...θος, τῶν βώλων ἄνω πιπτομένων. Porrò ἀναβωλακία γῆ dicitur ἡ ἐν τμήσει τὰς βώλους ...ἄνω πέμπουσα.

τοῦτ᾽ ἔργον. Hoc eſt, ὁ βασιλεὺς ὁ τῆς ναὸς ἄρχων, τοῦτο τῆς γεωργίας ἔργον ἐμοὶ τελειώσας, ...τὴν ἄφθαρτον στρωμνὴν ἀφαιρείσθω τὸ κάλλιστον ὂν τῇ χρυσῇ μαλλώσει κῴδιον. Itaque facto ...primi laboris periculo Aeetes Iaſonem ad ſui imitationem prouocat, de qua ...vide Ouid. 7. Metam. Cum labore, præmium etiam proponit, vellus aureum, ...quod ἄφθιτον vocat ob incorruptibilem auri naturam.

παράφρασις.	στροφὴ ια. κῶλ. ιδ´.	μετάφρασις.
nimirum vellus illud, ...uod villis aureis tanquam ...aurea fimbria præfulget.	" κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ." ὣς ἄρ᾽ αὐδάσαντος, ἀπὸ κρό- κον...	*vellus ſplendidum aurea fimbria. Sic lo- quuto* Aeeta *Iaſon ab-*

Tunc Iaſon audita Æetæ oratione, veſtem croceo colore ſplendentem abiecit, & diuino fretus auxilio Veneris nempe, vel amoris, aut Iouis, aggreſſus eſt opus oblatum, cœpítque terram arare. Nec eum turbabat ignis ille quem æreis pedibus boues efflabant, ſiquidem munitus erat præſidio præceptorum Medeæ hoſpitæ omnis veneficiorum generis peritæ, quæ præceperat vt à tergo ſpirante aura duceret aratrū, & ſulcos ab eodem principio ſemper inchoaret. Itaque cū aratro tracto iugū ceruicibus boū impoſuiſſet, eóſque loris non ſponte parētes vinxiſſet, moleſto aculeo fortia ipſorum latera pungens vehementer, Iaſon imperatam operis menſuram elaborauit, & exegit. Quod conſpicatus Æetes, & viri robur ingens miratus, ingemuit quidem, ſed dolorem compreſſa voce intus inhibuit.

ῥίψαις Ἰάσων εἷμα, Θεῷ πίσυνος
εἴχετ' ἔργου. πῦρ δέ νιν οὐκ αἰόλλει
παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς.
σπασάμενος δ' ἄροτρον
βοέοις δήσαις ἀνάγκας
ἔντεσιν αὐχένας. ἐμβάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ
κέντρον αἰανὲς βιατὰς
ἐξεπόνησ' ἐπιτακτὸν ἀνὴρ
μέτρον. ἴυξεν δ' ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει
δυνάσιν Αἰήτας ἀγασθείς.

iecto croceo veſtimento, Deo fretus aggrediebatur opus. Ignis autem ipſum non turbabat ob præcepta hoſpita venefica omnimoda. Quúmque extraxiſſet aratrum bubulis religauit neceſſitatis armis colla: immittenſque lateribus natura ingentibus ſtimulum grauem, violentus abſoluit imperatum vir ſpatium. Ingemuit tamen tacito dolore Aeetes robur admiratus.

κῶας. Sic Apollon. 1. Argon. χρύσειον κῶας dicit. ἀγλάαν Dor. pro ἀγλαὴν. θύσανοι χρύσεοι dicit τὸ εἶρος *lanã*, vellerı́ſque villos qui fimbrias quodammodo referunt. Hæc autem cum ſuperioribus cohærent. κῶας appellat στρωμνὴν quia veteres ſibi dormituris pelles ſubſternebant.

ὣς ἄρ'. Hoc eſt Αἰήτου οὕτως εἰπόντος, ἀπορρίψας ὁ Ἰάσων τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον, πεποιθὼς τῇ ἀφροδίτῃ εἴχετο τοῦ ἔργου τοῦ ἀροτριᾶν. Αὐδάσαντος Dor. pro αὐδήσαντος. & ἀπὸ κρόκεον ῥίψαις, per tmeſin pro ἀπορρίψαις. Porrò κρόκεον appellat τὸ εἷμα, vel κροκοβαφὲς *croceo colore tinctum*, vel ὑφαντὸν *intextum, textile*, παρὰ τὴν κρόκην *à trama, ſeu ſubtegmine*.

Θεῷ. Videlicet vel ἔρωτι, vel ἀφροδίτῃ, vel Διῒ. vt inquit Schol.

πῦρ δέ νιν. Hoc eſt, τὸ δὲ πῦρ αὐτὸν οὐκ ἐτάρασσε, ταῖς τῆς Μηδείας ξένης πάντων φαρμάκων ἐμπείρου ἐντολαῖς πειθέντα. Quid præceperit Iaſoni Medea ne ſpiritu boum igneo læderetur, id non meminit poëta: ſed huiuſmodi eſt hiſtoria. Iuſſit Medea ne boues aduerſus venti flatum ageret, ne retroacta ignis flamma offenderetur, ſed ignei boum flatus ad anteriora raperentur. Præterea vt peracto vno ſulcorum ordine, alium ab eodem initio ordiretur, nec agricolarum more redeundo araret.

αἰόλλει negl. augm. pro ᾐόλλει ab αἰολλέω poët. & Attic. pro comm. αἰόλλω poët. τὸ κινέω, ſeu ταράσσω. αἰόλλησις & κίνησις idem. Homerus vſurpat hac ſignificatione verbum αἰόλλω, Αἰόλλει, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι. παμφάρμακος, hoc eſt, πάντων φαρμάκων ἔμπειρος.

σπασάμενος.

ἀποδυσάμενος. Depoſita veſte opus aggreditur, ceruices boum loris vincit, eóſque ſtimulis ad arandum adigit, & ſic præſcriptum opus abſoluit q. d. τὸ δ' ἄροτρον ἀποδυσάμενος ὁ Ἰάσων, ἔδησε τοῖς βοείοις λώροις, καὶ ταῖς τοῦ ζυγοῦ ἀνάγκαις τοὺς αὐχένας αὐτῶν. καὶ πλευροῖς φύσει ἰσχυροῖς κέντρον αἰνὸν βιαίως ἐμβαλὼν ἐπιτεταγμένον ἔργου μέτρον ἐξεπόνησε. Appellat autem βοέα ἔντεα, & lora, & iugum, quibus colla boum vinciuntur. Addit verò ἀνάγκας Dor. pro ἀνάγκης: quia neceſſitate quadam ad arandum adiguntur, nec id ſponte faciunt hæc animalia.

ἐριπλεύροις. Hoc eſt, ἐχούσῃ μεγάλας καὶ ἰσχυρὰς πλευράς. & κέντρον αἰανὲς dixit pro δεινὸν, αἰνὸν, χαλεπόν. Vox αἰανὴς iam occurrit prima Oda Pyth. alibi etiam βιατάς.

ἄϋξε. Eſt Aor. ἤϋξα verbi αὔω *clamo*, per dialyſin ἀΰω. vnde futur. αὔσω & Dor. αὔξω, Aor. ἤϋξα. ἀφώνητον ἄχος dicit τὴν λύπην καθ' ἣν οὐκ ἄν τις φωνὴν ἀφίῃ, δηλ. σιγαλήν. Sic proſa loquaris, ἐστέναξε δ', ἀλλὰ λαθραίως κατὰ τὴν ψυχὴν ὁ Αἰήτης, τὴν τοῦ Ἰάσονος ῥώμην θαυμάσας.

δύνασιν. Hoc eſt δύναμιν, ῥώμην. Poët. eſt δύνασις: vt & apud Sophoclem in Antigone. Ἀλλ' ἁ μοιριδία τις δύνασις: *ſed fatalis quadam poteſtas*. Hæc vox occurrit. Od. 5. & 9. Pyth.

παράφρασις.

Argonautæ autem ſui ducis victoria læti, viro illi forti manus amicas porrexerunt, illum herbacea corona redimiuerunt, blădíſque verbis vt pote gratulantes proſequuti ſunt. Sed ilico Aeetes admirandus Solis filius Iaſoni indicauit vbi Phrixus extendiſſet vellus aureum arietis, quem Ioui Phyxio, quia eo per Helleſpontum vectus, nouercæ effugerat inſidias, cultro iugulatũ immolarat. Illud autẽ vellus quod in præmiũ prioris laboris exãtlati promiſerat, nouo labore aſportandum propoſuit, quia virum hunc huic ſecundo labori ſperabat procul dubio ſuccubiturum. Siquidem erat petendum in denſa ſylua vbi cuſtodiebatur à peruigili dracone,

ἀντιστρ. κώλ. ιδ'.

πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας
ὤρεγον χεῖρας. στεφάνοισί τέ μιν
ποίας ἔρεπτον, μειλιχίοις τε λόγοις
ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Ἀελίου
θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρὸν
ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι.
ἤλπετο δ' οὐκέτι οἱ
κεῖνόν γε πράξασθαι πόνον.
κεῖτο γὰρ λόχμᾳ, δράκοντος
δ' εἴχετο λαβροτατᾶν γενύων,
ὃς πάχει μάκει τε πεν-

μετάφρασις.

Socij autem forti viro amicas porrigebant manus, coroníſque herba ipſum tegebant, blandíſque ſermonibus comiter excipiebant. Statim autem Solis admirandus filius, vellus ſplendidum indicauit, vbi ipſum extenderant Phrixi gladij. Sperabat autem non amplius ab eo illum confectum iri laborem. Iacebat enim in ſaltu draconíſque detinebatur vehementiſſimis genis, qui latitudine, longitudinéque nauem quinquaginta remorum ſuper-

atrociſſimis genis horribi-ſi, qui longitudine & latitudine quinqueremem nauim ferri ictibus conſtructam ſuperabat.

πεντηκόντορον ναῦν κράτει, τέλεσαν ἃν πλαγαὶ σιδάρου.

abat, quam confecerant ictus ferri.

πρὸς δ' ἑταῖροι. Narrat vt Iaſonis ſocij ipſum ſalutarunt, & coronarunt, læti quòd periculoſum hunc laborem ſuperaſſet. q.d. οἱ δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα ἠσπάζοντο, καὶ τοῖς ἐκ ποίας στεφάνοις ἔστεφον, καὶ μειλιχίοις λόγοις ἐφιλοφρονοῦντο. Porrò πρὸς iungendum eſt cum καρτερὸν ἄνδρα.

στεφάνοισί τε. Coronabantur antiquitus victores vel gramine, vel folijs arborum, quia oportet virentem eſſe virtutem. ἔρεπτον negl. augm. pro ἤρεπτον, à verbo ἐρέπτω, quod hîc ſignificat κοσμέω, στέφω, καλύπτω. Aliàs ſignificat propriè ἐσθίειν: & de brutis dicitur. vide Lexica.

Αὐτίκα δ'. Hoc eſt, εὐθέως δὲ ὁ τοῦ Ἡλίου παῖς Αἰήτης, τὸ χρυσόμαλλον κῶας ἐπεδείκνυε τῷ Ἰάσονι, ἔνθα αὐτὸ ἐξέτειναν αἱ τοῦ Φρίξου μάχαιραι. Phrixus arietem, in quo nouercæ inſidias effugerat, Ioui φυξίῳ, i. *fugæ authori* immolauit. At, inquit Schol. quidam dixerunt vellus illud aureum Marti à Phrixo dicatum. Illud extendiſſe dicitur gladijs Phrixus, quia cultris iugulatum arietẽ excoriauit, & pellem extenſam conſecrauit Deo.

Ἀελίου υἱός. Periphraſis Aeetæ, qui ſecundum Iaſoni laborem proponit. Videlicet capiendum vellus aureum, quod à peruigili dracone cuſtodiebatur. ἐκτάνυσαν negl. augm. pro ἐξετάνυσαν.

ἔλπετο δ'. Hoc eſt ἤλπιζε δ' ὅτι οὐκ ἂν κατεργάσαιτο πόνον ἐκεῖνον. Scopus Aeetæ erat vt difficilibus illis laboribus ſuccumberet: & ſic metuendum virum doloſè, non apertè ad vitandum odium perderet.

κεῖτο γάρ. Ratio eſt cur ſperaret laborem hunc ab Iaſone non confectum iri, quia ingens & horrendus draco cuſtos erat velleris: idque in ſaltu iacebat, ita vt draco hominem ex improuiſo inuaderet, & necaret. λόχμᾳ Dor. pro λόχμῃ: éſtque ellipſis τοῦ ἐν. Quam non habet citatus à Schol. Homeri verſus, Ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς. Eſt autem λόχμη, δάσος τῆς ὕλης, vnde citato verſu, πυκινὴ dicitur.

δράκοντος δ'. Hoc eſt, κατείχετο δ' ὑπὸ τῆς δεινοτάτων τοῦ δράκοντος γενύων. Duabus de cauſis labor propoſitus erat difficilis: nimirum & quia vellus erat in ſaltu denſo, & quia ſeruabatur ab horrendo dracone. Synecdoche autem latet in his, quum dicit vellus genis detineri: qualis eſt apud Nicandrum, quum de eo aduerſus aquilam contendente canit, ἀκτία δ' ἐχθρὴν Δῆειν ἄγει γενύεσσι. Nam & Nicander ſynecdochicè intelligit, dentes, genas, os, capútque ſimul. λαβροτάταν eſt genit. plur. Dor. pro comm. λαβροτάτων.

ὃς πάχει. Hoc eſt, ὃς καὶ τὸ πάχος καὶ τὸ μῆκος μείζων ἦν τῆς πεντηκοντόρου ναός. Stupendus draco: cui ſimilem vide apud Florum, quem Attil. Regulus ad Bagradam fluuium in Africa cum exercitu expugnauit: cuius exuuium 120 pedes continebat. Vide Gell. l. 6. c. 3. De hoc dracone vide Ouid. in Metam. Apollon. & Orpheum in Argon. μάκει Dor. pro comm. μήκει. & κράτει negl. augm. pro

ἐκράτει, hoc eſt, ἐνίκα. Nauim πεντηκόντορον intellige cum Thucydidis interprete, ναῦν ἀπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένην. Schol. annotat quoſdam velle draconem hunc tantæ fuiſſe magnitudinis, vt coniectus in nauim iſtiuſmodi, eam ita impleret vt etiam aliquæ eius partes abundarent.

παράφρασις. | ἐπῳδ. κώλ. ιγ. | μετάφρασις.

Sed quid ago dum Iaſonis hiſtoriam accuratè perſequor? Si per latam illam viã, qua ab encomio Arceſilai ad Argonautarum expeditionem digreſſus ſum, regredi vellem ad inſtitutum: & vt fuſiùs quæ illi Colchos eundo ibíque cõmorando: ſic & quæ patriã repetendo fecerunt, narrarem, ſanè iuſto prolixius eſſet poëma: verùm vela contraham. Nam redeundi ad inſtitutum vrget tẽpus. Et cur ego qui multa paucis noui dicere, & pleroſque alios decentem ſapientes breuitatem ſectari doceo, eam quoque non obſeruem? Draconem illum dorſo maculoſum, ô Arceſila, Lethæi gramine ſucci, verbíſque placidos ſomnos facientibus Iaſon interemit. Cúmque aureo vellere, Medeam volentem & conſentientem clam parentibus abduxit, quæ poſtea Peliæ mortis cauſa fuit. Per Oceanum autem & mare rubrum Argonautæ varijs erroribus acti ſunt. Quinetiam in Lemnum venerunt, vbi membrorum ſuorum roboris ſpecimen ediderunt funebribus Thoantis in certaminibus, quorum præmium erat veſtis: & cum Lemniadibus mulieribus, quæ maritos omnes, eorum graueolentia offenſæ, occiderant, rem habuerunt.

μακρά μοι νεῖσθαι κατ᾽ ἀμαξιτόν. ὥ-
ρα γὰρ συνάπτει, καί τινα
οἶμον ἴσαμι βραχύν.
πολλοῖσι δ᾽ ἄγημαι σοφίας ἑτέροις.
κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις
ποικιλόνωτον ὄφιν ὦ ᾿ρκεσίλα.
κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐ-
τᾷ, τὰν Πελίαο φόνον.
ἔν τ᾽ Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν,
πόντῳ τ᾽ ἐρυθρῷ, Λημνιᾶν
τ᾽ ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων.
ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδείξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφίς.

Longum mihi redire in plauſtralem viam: hora enim vrget, & quandam viam noui compendiariam: multíſque alijs dux ſum ſapientia huius. *Interfecit* Iaſon *technis* cæſioculum *verſicolore tergo draconem ô Arceſila. Clam igitur abduxit Medeam cum illa, Pelia cædem. Et cum Oceani profundis commercium habuerunt, maríque rubro, Lemniarúmque gente mulierum homicidarum: vbi & membrorum certaminibus exhibuerunt ſpecimen veſtis gratia.*

μακρά μοι. Finis digreſſionis. & epanodos ad inſtitutum, in qua etiam breuiter perſtringit hiſtoriam redeũtium Argonautarum. Itaque antequam ſecundi laboris euentum proponat, ſeſe per quandam epanorthoſin ad Arceſilai inſtitutum encomium reuocat: quod in paraphraſi declarabitur. Metaphorica autem eſt loquendi ratio, pro μακρὸς ἂν εἴη λόγος εἰ τὰ πάντα διηγεῖσθαι ἐθέλοιεν. νεῖσθαι contrahitur ex νέεσθαι. Infin. verbi νέομαι.

κατ᾽ ἀμαξιτ. Hoc eſt κατὰ δημοσίαν καὶ λεωφόρον ὁδόν. Hanc Euripides appellat ἁμαξήρη τρίβον. Fieri videtur ἀμαξιτὸς ex ἅμαξα *currus, plauſtrum,* & ἰτὸς ab εἶμι τὸ πορεύομαι, vt exponatur ὁδὸς δι᾽ ἧς αἱ ἅμαξαι πορεύονται καὶ ἄγονται. Eſt gene-

ris fœminei,& abſolutè vſurpatur ſubaudita voce ὁδὸς. Trita & lata via, per quam currus aguntur, hæc dicitur.

ὥρα γὰρ συνάπτει. Pindarica phraſis, pro καιρὸς γάρ με ἐπείγει, ὥστε περὶ τὸν Ἀρκεσίλαον ἀναδραμεῖν.

καί τινα. Hoc eſt, καὶ οἶδα ὁδόν τινα βραχεῖαν, εἰς τὸ κατὰ τὰς ἐξηγήσεις διὰ βραχέων λέγειν. His verbis συντομίαν promittit, vbi opponuntur ἁμαξιτὸς & οἶμος, illa via lata prolixitatis, hæc anguſta ſemita breuitatis in dicendo.

ἄγημαι Dor. pro ἥγημαι. Poſt σοφίας ſubaudi ταύτης. q. d. κἀγὼ πολλοῖς ἄλλοις τῆς σοφίας ταύτης, δηλαδὴ περὶ τοῦ συντόμως λέγειν, γέγονα καθηγητὴς καὶ διδάσκαλος.

γλαυκῶπα accuſat. ſing. à recto γλαυκώψ, ὁ γλαυκὸν ὦπα ἔχων. & ποικιλόνωτος, hoc eſt, ὁ πεποικιλμένον νῶτον ἔχων, *maculoſus, maculis varijs diſtinctus*, ὦ ῥκεσίλα, pro ὦ Ἀρκεσίλα metri cauſa ſicut ὦ 'γαθέ, pro ὦ ἀγαθέ. Notanda apoſtrophe ad Arceſilaum. In qua συντομίας hæc ſunt capita. Primùm nex draconis, in quo abrupit orationem.

κλέψεν τε. Secundum, Medeæ abductio: quam volentem, & ad id faciendum fauentem & adiuuantem Iaſon abduxit clam Aeeta. Ideóque ratione patris & aliorum dixit ἔκλεψεν, ratione Medeæ, σὺν αὐτᾷ. Nam aliquando σὺν ſignificat μετὰ βοηθείας, vt σὺν Θεῷ, *Deo iuuante, annuente, volente*. Sic cum Schol. hæc verba rectè explicabimus, ὁ Ἰάσων λάθρα τοῦ Αἰήτου καὶ τῶν Κόλχων ἀπέκλεψε τὴν Μήδειαν ἑκοῦσαν.

τὰν Πελιάο φόνον. Hoc eſt, τὴν τοῦ Πελίαν φονεύσασαν. Et ſic metonymia eſt in φόνος. Poſt τὰν Dor. pro τὴν, ſubaudi γενομένην. Πελιάο Dor. pro comm. Πελίου. Nonnulli legunt Πελιαοφόνον.

ἔν τ' Ὠκεανοῦ. Tertium, varij Argonautarum per Oceanum & mare rubrum errores. q. d. εἶτα ναυτιλλόμενοι προσεπέλασαν καὶ τῷ βαθεῖ Ὠκεανῷ, καὶ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Hac nauigarunt Argonautæ, quum ex Colchis fugerent, μίγεν Aeol. & neglecto augm. pro ἐμίγησαν.

Λημνιᾶν τ'. Hoc eſt, καὶ τῷ τῶν Λημνιῶν γυναικῶν τοὺς ἰδίους ἄνδρας φονευσασῶν ἔθνει ἐμίγησαν. Quartum, in Lemnum aduentus: vbi nacti ſunt mulieres quæ viros ſuos occiderant, vnde ἀνδροφόνους vocat, quòd *viros*. i. *maritos* occidiſſent, & Λημνιᾶν Dor. pro comm. Λημνιῶν. Obſeruandum eſt poëtam hanc hiſtoriam inuerſo ordine narrare. Nam hæc non redeundo, ſed eundo accidêre teſte Orpheo, quam hiſtoriam habet Herodot. l. 4. Verùm Pindarus vt ad generis Arceſilai principium redeat, præpoſterè hæc refert. Porrò quod ἀπὸ κοινοῦ fuit repetendum ἐμίγησαν, exponendum eſt vt prius προσεπέλασαν.

ἔνθα. Obiter circunſtantiam certaminum ab Argonautis in Lemno celebratorum attingit. De his dictum Od. 4. Olymp. quare hunc locum cum illo confer. Sic autem hæc proſa reddas, ὅπου ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐπὶ τῷ Θόαντος θανάτῳ ἀγωνιζόμενοι περὶ ἐσθῆτος, τὴν μελῶν τῶν ἀνδρείαν ἐπεδείξαντο. Quidã pro occiſis maritis hæc certamina celebrata dicunt: alij in mortem Thoantis ab Hypſipyle filia inſtituta tradunt.

παράφρασις. | στροφὴ ιβ. κῶλ. ιδ. | μετάφρασις.

Qui ſiue interdiu ſiue noctu eum illis concubuerunt, tum temporis in peregrina illa terra, clari beatíque generis veſtri fundamenta iecerunt, ô Arceſila, prout erat in fatis. Ibi enim inter cęteros Euphemus ex Malacha muliere Lemniaca Leucophanem ſuſcepit, ex quo longa nepotum ſerie ortus eſt Battus progenitor tuus Cyrenes conditor. Argonautarum autem Lemniaca proles Lacedæmonem venit patres per Græciam quærens, & in ciuitatem recepta eſt, vnde proceſſu temporis in Calliſtam poſtea Theram à Thera dictam, Thera duce migrarunt. Poſtea verò Apollo Libyam tuo generi dedit, quum ex hac inſula Cyrenen migrandum Batto ſignificauit, & prædixit fore vt diuina hæc vrbs, cuius tutelaris eſſet Nympha cognominis Cyrene aureo ſedens in ſolio, Deorum beneficio honores conſequeretur, & à viris.

καὶ συνεύνασθεν· καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς
σπέρ' ἀρούραις τυτάκις ὑμετέρας
ἀκτῖνας ὄλβου δέξατο μοιρίδιον
ἆμαρ, ἢ νύκτες. τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φυτευθὲν, λοιπὸν αἰεὶ
τέλλετο, καὶ Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
ἤθεσιν, ἔν ποτε Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ
νᾶσον. ἔνθεν δ' ὔμμι Λατοΐδας ἔπορεν Λιβύας πεδίον
σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν, ἄστυ χρυσοθρόνου
διανέμειν θεῖον Κυράνας,

Et concubuerunt cum fœminis. Tunc verò licèt in peregrinis aruis veſtros radios fœlicitatis ſuſcepit fatalis dies, vel noctes. Ibi enim genus Euphemi ſatum, deinceps ſemper oriebatur, & Lacedæmoniorum virorum permixti ſedibus, ſucceſſu temporis migrarunt in inſulam Calliſtam. Inde vobis Latoides dedit Libyæ campum cum Deorum honoribus augere vrbem diuinam aureo throno inſidentis Cyrenes gubernare,

καὶ συνεύνασθεν. Dicitur Aeol. & Bœot. pro συνευνάσθησαν 3. perſ. plur. Aor. 1. paſſ. *συνευνάζομαι, concumbo, vnà dormio.* Act. *συνευνάζω conſopio, σύνευνος, maritus* vel *vxor.* vt Od. 1. Olymp. Poſt συνεύνασθεν ſubaudiendum ταῖς γυναιξί. Argonautas cum Lemniadibus rem habuiſſe teſtatur Orpheus, quos vix tandem ſua cithara ad nauem iterum compulit. vide etiam Apollon. Rhod.

καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς. Ex hoc Lemniadum cum heroibus hiſce congreſſu duci generis Arceſilai originem docet. q. d. καὶ πλησιάσαντε, ὥσπερ ἐν ἀλλοδαπῇ γῇ, ὑμετέρου γένους λαμπροῦ καὶ ὀλβίου ἡ καταβολὴ γέγονεν ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ἐν νυκτὶ κατὰ τὴν μοῖραν. Lemnũ aliena vocat arua, quia heroes illi Græci erant, Lemnus autem peregrina terra. τυτάκις, & τουτάκι quod in ſuperioribus occurrit, idem ſunt, hoc ſequente conſona, illud ſequente vocali vſurpatur.

ἀκτῖνας. Intellige λαμπηδόνας, tranſlato vocabulo à ſole, aliiſque ſplendidis aſtris. ἆμαρ μοιρίδιον dicitur, quia in fatis erat vt inde generis originem ducerent Arceſilai maiores. Dixit poëta ἆμαρ, ἢ νύκτες, quia incertum eſt vtrum interdiu, an verò noctu Argonautæ congreſſi ſint cum Lemniadibus.

τόδε γάρ. Hoc eſt, ἐκεῖ γὰρ τὸ γένος Εὐφήμου προφυτευθὲν, τὸ λοιπὸν ἀεὶ ἐγένετο. Euphemus, vt refert Schol. ex Malache Lemniaca muliere ſuſcepit Leucophanem: hinc Ariſtoteles, qui & Battus, progenitor Arceſilai. Hic dubium oritur, cur ſolius Euphemi meminerit, ſiquidem plerique omnes rem habuerunt cum Lemniadibus. Id ita ſoluit Didymus inquiens, ex hoc Euphemo, alterum Euphemum eſſe ortum, qui cum Batto Cyrenen condidit, quem aliquis propter homonymiam, illum eſſe conijceret. Fuerunt autem plures Euphemi: primus Mecionices, & Neptuni filius: ſecundus Sami filius, primi Euphemi nepos: tertius, qui cum Batto Cyrenen condidit: quartus qui Arceſilai tempore vixit, quem ad colligendos milites externos, & decertanda Pythia rex miſit.

καὶ Λακεδαιμονίων. Qui Argonautis ex Lemniadibus nati ſunt, cùm patres aliquando quærerent, relicta Lemno Lacedæmonem venerunt. Lacedæmoniorum ἤθεα intellige *ſedes*, ſiue *ſolum*. In quibus cùm aliquandiu habitaſſent, coloniam in Calliſtam duce Thera deduxerunt, à quo Calliſta cognominata eſt Thera.

ἔν ποτε. Sic legendum putat Chæris: ideo τὸ ἐν ſumetur pro ἐς vel εἰς. Et ſi credendum eſt Caninio Grammatico, Cretenſi dialecto vſurpatur ἐν pro ἐς, mutato ς in ν, ſicuti & Aeoles in participio præt. perf. σ mutant in ν. vt pro εἰρηκὼς dicunt εἰρήκων, aliáque id genus. Euſtath. in aduerb. ἐνταῦθα, dicit Dorienſes ſolitos eſſe præpoſitionem ἐν ſæpe ponere cum accuſatiuo. Od. 2. huius libri ἐν ita conſtructum bis reperitur. Hoc loco ſunt qui legendum putent ἂν ποτε per apocopen Doricam pro ἀνά. Sed ſeruandum eſt ἐν Aeolica & Cretenſi dialecto ſumptum. Et ſic reddenda erunt, καὶ εἰς τὴν Καλλίστην ποτὲ χρόνῳ ἀπῴκησαν.

ἔνθεν. Nimirum ἐκ τῆς Θήρας. Nam ſic ordine ſedium mutatio procedit, ex Lemno Lacedæmonem, Lacedæmone in Calliſtam, ex Calliſta Cyrenen migrarunt. Battus autem oraculi monitu Cyrenen migrauit, vt videre eſt huius Odæ initio.

Λιβύας πεδίον. Quod in genere vocat Λιβύας πεδίον, ſtatim reſtringit ad Κυράνας ἄστυ. Cyrenes vrbem appellat περιφραστικῶς Κυράνην. Cyrenen Nympham facit poëta, ac tutelarem Deam vrbi cognominem. Hæc vrbs commendatur à fauore diuino quem nacta eſt. Sic autem reddi perſpicuè poteſt hæc ſententia. ἐκ γὰρ τῆς Καλλίστης τῷ σῷ γένει Ἀρκεσίλα ὁ Ἀπόλλων μαντείαις δέδωκε τὸ τῆς Λιβύας πεδίον τιμᾶν σὺν θεῷ αὔξειν, καὶ θεῖον ἄστυ Κυράνην διοικεῖν τοῖς ὀρθὴν γνώμην εὑροῦσι.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ιδ.	μετάφρασις.
consultis ac prudentibus administraretur: è quorum numero vnus es censendus, qui	ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις. γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν.	recti conſultricem prudentiam adeptis. Cognoſce nunc Cedipi

i ſit & ſapienti ingenio. nunc audi
alis cum ſis, nunc audi
ſo quid mihi ænigmate
ſo quid, illúdque Oedipodi-
im, qua poſſes ſapientia, ſolue.
agna quercus peracuta ſe-
ri ramis ſpoliata, & ſic ad-
rabili forma turpiter pri-
ta, quum proſtrata cecide-
, quanquam fructum ferre
init, fert tamen de ſeipſa
tentiam, ſe nimirum ali-
em vſum præbere poſſe,
m hyberno tempore in ig-
n vltimum ad calefacien-
m conijcitur: aut derelicto
o in quo nata erat, grauem
orem alienis in muris & æ-
ous ſuſtinet, ad fulciendum poſita cum erectis in principis alicuius palatio columnis. Sic
mophilus vir magnus, patrijs ſedibus pulſus, ſuíſque à te priuatus honoribus, quanquam
Thebis profugus, & nunc patriæ inutilis: nihilominus hac ſua in fortuna ſatis oſtendit
m forti ſit animo, quum alieno in ſolo, alióque ſub principe viuens, peregrinæ reipu-
cæ cum alijs eius columnis eſt vtilis. Satis euidens argumentum quanti eſſet in patria
s, ſi ſolo natali denuo insereretur.

εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει
ἐξερείψαι κεν μεγάλας δρυός, αἰ-
σχύνοι δέ οἱ θαητὸν εἶδος,
φθινόκαρπος ἐοῖ-
σα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς,
εἴ ποτε χειμέριον
πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον·
ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσι
δεσποσυναισιν ἐρειδομένα
μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει
δύστανον ἐν τείχεσιν,
ἑὸν ἐρημώσαισα χῶρον.

ſapientiam. Si enim quiſquam ramos magna quercus acuta ſecuri proſterneret, fœdarétque eius admirandam formam, etiam deſinens eſſe fructifera, daret tamen *ſententiam de ſeipſa, ſi quando ad hybernum ignem veniret vltimum: aut cum erectis columnis* domus *principis* alicuius *ad fulciendũ poſita, labore grauẽ alienis ſuſtineret in muris, ſuũ poſtquã locũ deſertũ reliquiſſet.*

ὀρθόβουλον. Hoc eſt, ὀρθαὶς βουλὰς παρέχουσαν. Iſta cum ſuperioribus cohærent, finemque imponunt longæ illi in Argonautas digreſſioni, qua laudare voluit Arceſilaum, vt pote ex heroibus illis oriundum.

γνῶθι νῦν. Iam ſe accingit Pindarus ad interceſſionem pro Demophilo exule. Cùm enim quidam ſeditionem aduerſus Arceſilaum excitaſſent, eum regno pellere cupientes: rex ſuperior factus in fugam adegit omnes, quos inter Demophilus etiam erat, qui Thebas profugit, & Pindarum dato munere rogauit, vt Arceſilaum erga ſe placaret ſui facta mentione in epinicio. Id facit Pindarus: & propoſita Demophili bonitate & innocentia, dicit dignum eſſe qui patrijs ſedibus reſtituatur. Exordium autem ducit ab ænigmatica inſinuatione, qua in regis animum irrepit, Demophilum à candore commendans. Aenigmatis autem declarationem, & accommodationem pete ex paraphraſi. Sententiam hanc proſa ſic efferas, σύνες νῦν τὸ αἴνιγμά μου κατὰ τὴν τοῦ Οἰδίποδος σοφίαν. Oedipi ſapientia eſt ingenij vis & ſolertia, ad interpretandam obſcuriorem ſententiam. Nam ſolus Oedipus ſphingis ænigma ſoluere potuit. Quum autem Arceſilao ænigma proponit, innuere videtur virum illum eſſe ſolertem, & acri ingenio, & ſapientem. Οἰδιπόδα Dor, pro comm. Οἰδίποδος. à recto Οἰδιπόδας pro Οἰδίπους. Declinatur etiam, vt paſſim videre eſt apud authores, Οἰδίπους, ποδος. & Οἴδιπος, που.

εἰ γάρ τις ὄζους. Aenigma quo Demophilum commendat. Vt enim quercus

cuicunque addicatur vſui, ſui roboris præbet argumentum: ſic vir fortis & ſapiens ſuæ virtutis, quamcunque fortunam experiatur: ſicuti & nunc Demophilus, qui licèt ſolo patrio ſit pulſus, æquo animo fert exilium. Poetæ verba ſic reddas, *εἰ γάρ τις μεγάλης δρυὸς κλάδους ἐκκόψει ὀξέως τέμνοντι πελέκει, καὶ καταισχυνεῖ αὐτῆς τὸ θαυμαστὸν εἶδος τῇ τῶν ἀκρεμόνων περικοπῇ, ὅμως καὶ καρποφορεῖν ἀδυνατοῦσα ψῆφον δίδωσι περὶ αὐτῆς, ὅτι δύναται εἴς τι χρησιμεύειν, ὅταν κατὰ τὸν χειμῶνα πῦρ ἔσχατον γένηται, ἢ χώραν ἴδιον ἐν ᾧ ἐπέφυτο ἔρημον λιποῦσα, δεινῶς κάμνῃ ἐν ἀλλοτρίοις τοίχεσι, σὺν ὀρθαῖς κίοσιν οἴκῳ δεσποτικῷ εἰς ἔρεισμα τεθειμένη.*

ὀξύτομος. Eſt ὁ *τέμνων ὀξέως. ἐξερείψαι* 3. perſ. ſing. Aor. 1. act. optat. modi à verbo *ἐξερείπω, τὸ καταβάλλω* *proſterno*: ſimplex eſt *ἐρείπω*, vnde *ἐρείπιον* *ruina*. *φθινόκαρπος* hoc eſt *φθίνων τῇ καρποφορίᾳ, καρποφορεῖν ἀδυνατῶν, καρπὸν οὐκέτι φέρων.* à verbo *φθίνω*, & *καρπός. περ'* pro *περί. κιόνεσσι* Ion. & poët. dat. pro *κίοσι*: *δεσποσύναισι* Ion. & poët. pro *δεσποσυνίαις*. Eſt autem *δεσπόσυνος* poët. pro *δεσποτικός*. Poëta vocat *δεσποσυνίας κίονας* *Dominicas columnas*, quæ erectæ ſunt in principis alicuius palatio. *ἑόν* pro *ὄν* hoc eſt *ἴδιον*.

παράφρασις.

Exilij tædium huius animo dolorificum vulnus infligit, & medico à quo curetur opus habet. Tu autem medicus es medendi opportunitatis peritiſſimus. Quare cùm arte hac te decorarit Apollo, par eſt vt tu qui ſolus huic ægro ſubuenire potes, benignã huic vlceri manum admoueas, idque ad cicatricem perducas, ſcilicet Demophilum in patriã reuoces. Facile equidem eſt etiam imbecillioribus ciuibus ciuitatem perturbare, ſicut vſuuenit illis qui tuam remp. concuſſerunt, & quos expuliſti. Sed turbatam ciuitatem priſtinæ tranquillitati reſtituere, etiam præpotentibus principibus eſt difficile, niſi prudentiam impertiẽdo regat illos Deus. Tibi autem Arceſilae Deus gratificatur hanc virtutem, nimirum prudentiam & ſapientiam, qua reſarcire poſſis captum à repub. tua detrimentum, videlicet exules patriæ reddendo. Quare ſuſtine omnem animi tui curam & ſtudium erga fœlicem Cyrenen nunc impendere, quæ ſuorum ciuium abſentium deſiderio tenetur.

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος
Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.
χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.
ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυροτέροις· ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖθις ἕσσαι, δυσπαλὲς δὴ γίνεται ἐξαπίνας,
εἰ μὴ θεὸς ἁγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται. τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες.
τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν.

μετάφρασις.

Tu verò es medicus opportuniſſimus, Pæanque tibi honorat vitã. Oportet igitur *mollem manum admouentem, os vulneris tractare, facile equidem vrbem concutere etiam imbecillioribus, ſed in ſede rurſum collocare, difficile ſanè eſt repentè, niſi Deus principibus gubernator fuerit. Tibi verò harum rerum cõtexuntur gratiæ: ſuſtine fœlicem erga Cyrenen impendere ſtudium omne.*

ἐσσὶ δ' ἰατήρ. In allegoria cœpta perſeuerat, & Demophili exilium, morbum

appellat, Arceſilaum penes quem ius erat Demophilum reuocandi in patriam, medicum, ídque ἐπικαιρότατον, qui probè norit medendi opportunitatem: ac proinde quem deceat Demophilum reddere patriæ. Inter medici virtutes præcipuas hæc cenſenda eſt, vt ſit ἐπικαιρότατος, intelligat quo tempore admouenda ſint remedia, Nam καιρὸς ὀξὺ *occaſio præceps.* teſte Hippocrate. 1. Aphor. ſiquidem corpus noſtrum à ſuo ſtatu ſubitò mutatur, præſertim in acutis morbis, quorum cùm celer ſit motus, momentanea etiam eſt medendi occaſio, captúque difficilis, qua elapſa, fit vel ad mortem, vel ſaltem ad deterius inclinatio.

Παιὰν τέ σοι. Hoc eſt, καὶ ὁ Ἀπόλλων σοὶ τιμήσας τὴν ζωὴν, εἰς τοῦτο δύναμιν παρέχεται. In his elegans eſt dicti confirmatio, Apollo tibi medicinam indulſit, ergo medicus es peridoneus. Proinde προσήκει σε πρᾳείαν ἐπιφέροντα τὴν χεῖρα θεραπεύειν τὴν τοῦ ἕλκους ῥῶσιν. Hoc eſt oportet te clementia vti more bonorum medicorum, qui vlceribus ἤπια φάρμακα aſpergunt, lenéſque manus admouent. Sic decentem Principes clementiam; huic Cyrenes regi commendat. μαλακαὶ Doricè pro μαλακήν. & ῥῶμαν Doricè pro ῥῶμην hoc eſt *foramen.* ῥώμη enim fit à τορέω, τρῶ. Fut. τορέσω, & ſyncope ῥώσω. Metaphoricum eſt ἀμφιπολεῖν, ductum ab ijs qui circum verſantur ad miniſtrandum.

ῥᾴδιον μὲν γὰρ. Hoc eſt, τὸ μὲν γὰρ διασεῖσαι πόλιν, καὶ τοῖς ἀσθενεστέροις ῥᾴδιόν ἐστιν· ἀλλὰ διασεισθεῖσαν πόλιν ἐπὶ χώρας καταστῆσαι δυσχερὲς ἐστὶν, ἐὰν μὴ θεὸς ἡγῆται τοῖς δυναστεύουσιν, εἰς τὸ αὐτὸ πειρωμένοις ἀγαγεῖν κατάστημα. Hic τὸ μὲν γὰρ, non expono per *enim*; ſed per *equidem*. Quia hæc gnome non videtur mihi præcedentium ἀπολογία: ſed nouum argumentum, quo vtitur Pindarus ad exorandum Arceſilaum, vt componat ciuitatem quodammodo adhuc turbatam ciuium, præcipuè verò Demophili abſentia. Antitheſis obſeruanda in his, quòd facile quidem eſt vel imbecillioribus vrbem turbare, ſed difficile vel potentibus principibus turbatam componere, niſi à Deo adiuuentur. Quod Arceſilao hac occaſione dicit obuenire, quum addit, τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες, hoc eſt, σοὶ δὲ χαρίζονται οἱ θεοὶ τὸ δύνασθαι τὴν πόλιν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποδοῦναι κατάστημα. Plenam horum declarationem ex paraphraſi petere. Vide hanc gnomen citatam in Chil. Eraſm. in δύσκολα τὰ καλά.

φανερώτερος. Comparat. φανερότερος fit à poſitiuo φανερὸς Dor. pro comm. φαῦλος. ἕσσαι Poët. pro comm. καθιδρῦσαι, éſtque infin. Aor. 1. verbi ἕω vel ἕζω ſignificante καθίζω ſeu καθιδρύω colloco.

ἐξυφαίνονται. Metaphora ſumpta à textoribus, pro παρασκευάζονται, καταρτίζονται, γίνονται, ἐκτελοῦνται. τλᾶθι. Doricè pro τλῆθι. Imper. Aor. 2. verbi τλῆμι.

παράφρασις.

Porrò & hoc Homeri dictum perpendens in precio habe. Dixit ille bonum nuncium omni rei maximum honorem afferre, vnde cauſa quam agit magnum pondus habeat. Addo Muſæ ſtudium in texendo carmine quod ſiat acceptius augeri, quum agitur de bona re nuncianda. Quod mihi nunc accidit, quoniam bonus ille ſum nuncius, qui te hortor & rogo vt pro diuinitus accepta prudentia conſulas bono tuæ reipub. quæ nonnullos ciues exilio mulctatos deſiderat: in primis verò Demophilum, cuius virtutum merita poſcunt, vt tibi conciliato reditum in patriam illi annuas. Cyrene vtique vniuerſa, tuáque domus ô Batti ſoboles, nouit quàm iuſta mente ſit Damophilus. Ille quidem quanquam ætatis ratione inter iuuenes eſt cenſendus: mentis tamen ratione, vnde haurit ſenilia conſilia, inter viros annoſos, pérque multam experientiam ſapientia auctos. Ea autem eſt ſermonis modeſtia, vt lingua nuſquam abutatur ad maledicentiam, nec tibi à quo eiectus eſt, neque tuis obtrectet. Agnita verò culpa, quòd motæ in te ſeditioni interfuiſſet, ſuo periculo iniurioſum odiſſe didicit,

στροφὴ ιγ. κῶλ. ιδ.

τῶν δ᾽ Ὁμήρου καὶ τόδε συν-
θέμενος
ῥῆμα, πόρσυν᾽, ἄγγελον ἐσ-
λὸν ἔφα
τιμὰν μεγίσταν πράγματι παν-
τὶ φέρειν.
αὔξεται καὶ μοῖσα δι᾽ ἀγγελί-
ας
ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν Κυρά-
να,
καὶ τὸ κλεεννότατον
μέγαρον Βάττου δικαιᾶν
Δαμοφίλου πραπίδων.
κεῖνος γὰρ ἐν παισὶ νέος,
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς, ἐγ-
κύρ-
σαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ,
ὀρφανίζει μὲν κακὰν
γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός,
ἔμαθε δ᾽ ὑβρίζοντα μισεῖν,

μετάφρασις.

Ex Homericis autem & hoc dictum quum perpenderis in honore habe. Nuntium bonum dixit honorem maximum rei omni afferre. Augetur etiam Muſa per nuntium bonum. Cognouit Cyrene, & celeberrima Batti domus iuſtitiam mentis Demophili. Ille enim inter pueros iuuenis, in conſiliis autem ſenex conſequutus centennale æuum, quo priuat quidem linguæ maledicentiam à pulchra voce ſua, *didicítque iniurioſum hominem odiſſe,*

τῶν δ᾽. Primùm ſeſe inſinuauit à laude perſonę Arceſilai. Nunc ſecundò à ſuæ perſonæ bonum nuntium afferentis conſideratione. q. d. καὶ τόδε τὸ τοῦ Ὁμήρου ἐπῶν συνιεὶς τίμα, ὁπότε εἶπεν ὅτι ἀγαθὸς ἄγγελος μεγίστην τιμὴν φέρει παντὶ πράγματι. Verſus Homeri extat Il. ο. v. 207.

Ἐσθλὸν γὰρ τὸ τέτυκται ὅτ᾽ ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ

Bonum etiam eſt iſtud, quum nuntius decentia nouit.

Hunc iſti negocio rectè accommodat Pindarus. Nam bonus nuncius qui opportunè loquitur, ſuæ cauſæ pondus magnum affert: vt poëta qui occaſionem commendandi Demophili arripit, Arceſilaum pro victoria Pythica encomiaſtico carmine ornando: quíque decentia nouit, quum pro viro præclaro, multíſque virtutibus inſigni apud Arceſilaum intercedit. Hic συντίθεσθαι ſumitur pro ἀκούειν, προσέχειν, συνιέναι vide exempla in Lexicis.

πόρσυνε. Verbum πορσύνω poëticè ſumitur pro τιμάω. honoro, in pretio habeo. ἐπέγνω μὲν. Hoc eſt, ἐπέγνω μὲν καὶ ἡ Κυράνη, καὶ ὁ Βάττου οἶκος ἐνδοξότατος τὴν τῆ Δαμοφίλου φρενῶν δικαιοσύνην. Nota vocem δικαίαν eſſe accuſ. à recto δικαία per paragogen pro δίκη, vt pro Ἀθήνη, Ἀθηναίη, & id genus alia. Alibi vox πραπίδες iam occurrit. Porrò tertio loco tranſit ad commendationem perſonæ rei. Primúmque commendat Demophilum à iuſtitia, quam probat teſtimonio domus Batti, proinde etiam ab eo deſcendentis Arceſilai, & teſtimonio publico ciuitatis, vt ſibi fidem faciat.

κεῖνος γὰρ. Secunda Demophili laus à prudentia ſenili qua pollebat ætate iuuenili. q. d. ἐκεῖνος ἐν μὲν παισὶ τὴν ἡλικίαν νεώτερός ἐστιν· ἐν δὲ φρεσὶ, πρεσβύτερος τὸ φρόνημα, ὥσπερ ἂν ἑκατονταέτει τῷ χρόνῳ ἐπιτυχών. vel ἐν τῇ νεότητι οὕτω φρόνιμός ἐστιν, ὥσπερ ἡ ἑκατονταέτης ἀνὴρ ὤν. Porrò impropriè dicitur ἑκατονταέτης, pro πολυέτης: ſicuti & nauis ἑκατόνζυγος pro πολύζυγος. Nam delirat uir annos centum natus. Poëta autem ſimpliciter innuere vult Demophilum ætate quidem eſſe iuuenem: mente verò ſenem. ἐγκύρσαι, iam occurrit prima huius libri oda.

ὀρφανίζει. Tertia laus à modeſtia ſermonis, quæ in ipſo tanta eſt vt nulli prorſus maledicat. q. d. ἀποστερεῖ λαμπρὰν αὐτῆς φωνὴν κακολογίας. vel cum Schol. τῆς ἐλευθερίου φωνῆς τὴν κακὴν καὶ λοίδορον γλῶσσαν χωρίζει. vno verbo ἥκιστα κακολογεῖ. Ideo Schol. ὀρφανίζει exponit ἐρημοῖ, ἀποχωρίζει, & Aemilius Portus στερεῖ, quia tranſlatum eſt ab ijs in quos orbitas vel parentum, vel liberorum, vel aliorum cadit. κακὰν γλῶσσαν intellige κακολογίαν metonymicè. hypallage autem eſt pro φαεννᾶς ὄπα κακῆς γλώσσης ὀρφανίζει.

φαεννᾶς. Dor. pro φαεννῆς. φαεννὸς autem poët. & Argiua dialecto formatur à φαίνω, quod poëtæ faciunt φαείνω. vnde nomen poët. φαεινὸς & Argiua dialecto mutato ι in ν. φαεννός: vt αἰεὶ dicunt αἰὲν, δεινὸς δεννός, & id genus alia.

ἔμαθε δὲ. Quarta laus à candore & ſinceritate, quæ hæc in illo eſt vt homines contumelioſos odio, bonos verò beneuolentia proſequatur. Dicitur autē hoc didiciſſe, quia quum ſeditioni, apud Cyrenæos cōmotæ interfuit, contumelioſis fauit. Nunc autem agnita culpa didicit malos odiſſe, bonos diligere, ita vt illorum commercium in poſterum fugere, horum conſortio vti conſtituerit.

παράφρασις.	ἀντίφρ. κώλ. ιδ'.	μετάφρασις.
at contrà diligere bonos, ita vt illos in poſterum fugiat, his non aduerſetur, ſed ſe adiungat. Inſuper tanta valet alacritate, & diligentia, vt in rebus gerendis vbi maturè facto opus eſt, nullam procraſtinationem admittat. Etenim intelligit fronte capillatam eſſe, ſed pòſt caluam occaſionem, quæ in temporis pun-	ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς, οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει. εὖ νιν ἔγνωκεν· θεράπων δέ οἱ οὐ δράστας ὀπαδεῖ. φαντὶ δ' ἔμμεν	non contendens ex aduerſo cum bonis. Neque procraſtinator eſt in perducendis rebus vllis ad exitum. Nam occaſio apud homines breue ſpatium habet: bene eam nouit: & tanquam famulus nō fugax, eam.

ęto poſita eſt, ac proinde præceps & momentanea. Quò fit vt non quemadmodum ſeruus fugax eam negligat, ſed tanquam famulus ſequax captet, & oblatam prehendat. Cęterum, vt plerique omnes ſentiunt, nihil moleſtius eſt viro virtute prædito, qui res præclaras nouit, quàm cogi à patria exulare, eiuſque commodis carere. At mihi dices, Demophilum optare fruſtra quod à te non poſſit obtinere, non aliter ac cœlifer ille Atlas à Dijs, vt hoc onere leuetur, nec amplius abſit à patria, chariſq; poſſeſſionibus. At ego reſpondens, exemplo Iouis clementiæ te admonebo. Immortalis ille Deus, de Titanibus, qui ipſum regno pellere conati erant, pœnas non ſumpſit, ſed ijs pepercit. Vt autem quum nauiganti ceſſauit ventus ſecundus, velificationem nauclerus mutat ad tempus. Sic quum quis proſpera fortuna excidit in patria, ſolum mutare debet tantùm ad tempus.

τοῦτ' ἀνιαρότατον,
καλὰ γινώσκοντ', ἀνάγκᾳ
ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ
μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
προσπαλαίει νῦν γε πατρί-
ας ἄπο γᾶς, ἄπο τε κτεά-
νων.
λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος
Τιτᾶνας· ἐν δὲ χρόνῳ
μεταβολαὶ, λήξαντος οὔ-
ρου,

ſequitur. Aiunt autem eſſe hoc moleſtiſsimū, res præclaras cognoſcentē, cogi *neceſsitate extrà pedem habere. Enimuero ipſe Atlas cum cœlo luctatur, nunc patria procul à tellure, & procul à poſſeſsionibus ſuis. At ſoluit Iupiter immortalis Titanas. Ad tēpus, quū ſecūdus ventus ceſſauerit, mutationes fiunt*

ὐκ ἐρίζων. Hoc eſt, ὐκ ἀντερίζων τοῖς ἀγαθοῖς. hoc pacto viuendum eſſe monet Heſiodus his verbis: Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.

Contrarijs fuit moribus Therſites, quem Homerus φιλόκακον & μισάγαθον introducit: eiſque quos virtutis nomine poëta laudabat, in primis Achilli & Vlyſſi infenſum. vt conſtat hinc: Ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν, ἠδ' Ὀδυσῆϊ.

οὐδὲ μακύνων. Quinta laus ab animi alacritate & diligentia in rebus exequendis, q.d. οὐδ' ἀναβαλλόμενος τοῦ πράγματος αἴνυσιν· ὁ γὰρ καιρὸς ὀξὺς ἐν ἀνθρώποις, καὶ τοῦτον αὐτὸς ἔγνωκε, καὶ μηδέποτε παρέρχεται, ὡς δραπέτης τις, ἀλλὰ ὡς ἀκόλουθος καταλαμβάνει. Doricū eſt μακύνων pro μηκύνων. δράπας Dor. pro δράπης poëtico: pro quo com. δραπέτης. Fit ἀπὸ τοῦ δρᾶν. q. d. ὁ ἐπὶ δρᾶν ἐπιτηδευθεὶς δοῦλος. τουτέστιν ἀποδράς. Seruus qui ex oculis, conſpectúq; domini aufugit. Ἀποδρᾶν vide in Lexicis. Δράπης fit à 3. perſ. præt. paſſ. δέδρασμαι, verbi διδράσκω, vt δρασμὸς à 1. perſ.

φαντὶ δ' ἔμμεν. Sexta laus ab amore patriæ, qua carere moleſtiſſimum eſt præclaro viro, qualis eſt Demophilus. ἀνάγκᾳ ἐκτὸς ἔχειν πόδα, hoc eſt, δι' ἀνάγκην ἐκτὸς πατρίδος ἔχειν πόδα ἐξ αὐτῆς φυγαδευθέντα.

καὶ μάν. Eſt hypophora qua Pindaro omnia refellere poterat Arceſilaus, cuius declarationem habes in paraphraſi. Sic autem hęc proſa reddas: καὶ μὴν ἐκεῖνος Ἄτλας διηνεκῶς τῷ οὐρανῷ προσπαλαίει, τῆς πατρίδος καὶ τῶν κτημάτων χωρισθείς.

λῦσε δὲ Ζεύς. Anthypophora reſpondens Arceſilao calamitatem Atlantis obijcienti: cuius etiam declarationem pete ex paraphraſi. Hîc annotat Schol. Iouem pœna liberaſſe gigantes victos, poſtquam ipſum regno pellere conati fuerant. At paſſim fabulæ ferunt occiſos fuiſſe. Argumentum hic habes ab exemplo Iouis ſumptum, vt ad clementiam excitet regem.

ἐν δὲ χρόνῳ. Hoc ita Schol. exponit. ἐν χρόνῳ δὲ καὶ τὸ ἱστίον τῆς νεὼς ἐνδεδομένην ἔχει μεταβολὴν τοῦ χειμερινοῦ λωφήσαντος ἀνέμου. Vide Latinam paraphraſin, vbi non eo ſenſu comparationem hanc ſumimus. Nam exiſtimamus poëtam à ſimili ducere argumentum, non oportere vt Demophilus perpetuo mulctetur.

exilio. Illud autem ἐν χρόνῳ interpretamur, *ad tempus*, vt Ariſtol. Oecon. 2. ἐν χρόνῳ δανείσαι τὰ χρήματα, *pecunias ad tempus credere*. χρόνῳ ſine præpoſitione ἐν, exponitur *proceſſu temporu*.

παράφρασις. — ἑρμηνεία. κῶλ. ιγ. — μετάφρασις.

Quamobrem optat hactenus exantlata exilij calamitate, domeſticos lares reuiſere tandem aliquando: & poſt ęrumnas, in publicis conuiuijs, quæ apud Cyrenen prope fontem Apollinis agitari ſolent, animum iuuenili lætitia recreare & refocillare: quinetiam ſæpenumero cordatos inter ciués & ſodales variegatã citharam pulſandó animi tranquillitate frui, nemini damnum inferendo, & à nemine accipiendo. Vtinã igitur à te receptus ô Arceſila, tibi coram narrare poſſit qualem poëtam ſit nactus, ex quo tanquam perenni ex fonte diuina ſcaturiunt carmina. Quorum fuit teſtis quũ nuper Thebas, vbi vino, profugit, ibíque hoſpitio eſt exceptus.

ἴσιον. ἀλλ' εὔχεται οὐλομέναν
νοῦσον διαντλήσαις ποτὲ,
οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλ-
λωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέ-
πων,
θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥ-
βαν.
πολλάκις ἔν τε σοφοῖς δαιδα-
λέαν
φόρμιγγα βαστάζων πολί-
ταις ἡσυχίᾳ θιγέμεν.
μήτ' ὤν τινι πῆμα πορὼν, ἀπα-
θὴς
δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν. καὶ κε
μυ-
θήσαιθ' ὁποίαν Ἀρκεσίλα
εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐ-
πέων,
πρόσφατον Θήβᾳ ξενωθείς.

velificationum. Quãobrẽ pernicioſum morbum quum exantlarit, tandem domum reuiſere, Apolliníſque iuxta fontem conuiuia agitans animam dare ad iuuenilem lætitiam: ſæpenumero & inter ſcitos ciues affabrefactam citharam geſtans in ocio quieto pulſare: nec cuiquam damnum inferens, miniméque patiens ipſe à ciuibus. Atque vtinam tibi *narrare poßit Arceſilae, qualem inuenerit fontem diuinorum verſuum, nuper Thebis hoſpitio exceptus.*

ἀλλ' εὔχεται. Mouetur affectus à deſiderio bonorum amiſſorum, quæ ſunt domus, publica conuiuia, ciuium ſodalitia. Vocabulum ἀλλὰ non verto aduerſatiuè: ſed vt ſeruetur ſenſus expono *quamobrem*. Quod non caret exemplo: nam ſic Plato de Legib. 7. ἀλλ' ὅσις τοῦ ζῆν ἡμῶν καὶ τοῦ φρονεῖν μάλιστά ἐστι κηδεμών, vbi ἀλλὰ exponunt, *Quamobrem*.

οὐλομέναν νοῦσον. Intelligit allegoricè τὴν ὀλεθριωτάτην τῆς φυγῆς νόσον.

ἐπ' Ἀπόλλωνος τε. Hoc eſt, καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀπόλλωνος κρήνῃ πάλιν συνήθως συμποσιάσαι, καὶ τὴν ψυχὴν ἐκδοῦναι πρὸς φιλοφροσύνην νεανικήν. Conuiuia hæc publica Apollini videntur fuiſſe ſacra, ſiquidem ad ſacrum ipſi fontem agitabantur. κράνᾳ Dor. pro κρήνῃ. & συμποσίας accuſat. plur. eſt à συμποσία recto ſingul. quod vocabulum poëticum eſt pro comm. συμπόσιον.

πολλάκις ἔν τε. Hoc eſt, καὶ πολλάκις βαστάζων τὴν πεποικιλμένην κιθάραν ἐν σοφοῖς πολίταις καὶ ἑταίροις ἐν ἡσυχίᾳ μουσουργεῖν. Hæc quoque ad laudem Demophili faciunt, quia Muſicum eum eſſe oſtendunt. Muſices autem peritos olim in pretio habebant.

μήτ' ἄν. Hoc eſt, μήτε τινὶ κακὸν περιψάμενος, καὶ αὐτὸς ὑπ' ἀβλαβὴς ὢν πολιτικὸν περὶ τοὺς πολίτας. Quibus verbis poëta fidem dat ſeruandæ in poſterum pacis inter ciues.

καί κε. Hoc eſt, καὶ δὴ εἴποι αὖ σοι ὦ Ἀρκεσίλα ὁποίαν εὗρε πηγὴν θείων ἐπῶν. Hoc συμπέρασμα concipitur per votum: Optat enim poëta vt Demophilus receptus in patriam, Arceſilao narret quàm fœcunda ſit Pindari vena.

πρόσφατον. Hoc eſt, ἀρτίως ἐπιδημοῦντος ταῖς Θήβαις. Ex his conſtat Demophilum Thebis hoſpitatum eſſe: non tamen hoſpitio exceptum à Pindaro neceſſum infertur. Nam facilè potuit, eum viſendo tantùm, cognoſcere ea quæ hîc dicuntur.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΑΡΚΕΣΙΛΑΩ, ἅρματι.	EIDEM ARCESILAO, curru victoriam adepto.
ΕΙΔΟΣ Ε.	ODE V.

ARGVMENTVM.

QVoniam Oda ſuperiore paucis Arceſilaum laudauit, & ad longam narrationem rerum ab Iaſone geſtarum digreſſus eſt, nec tam Arceſilao encomium ſcribere, quàm ei Demophilum ſupplicatione conciliare intendit: ideo alteram Odam ſcribit: & Arceſilaum nunc ex profeſſo laudat, à diuitijs, à compoſito ciuili tumultu, à victoria, à Carrhoto auriga, ab ope diuina, à maioribus, & claris eorum facinoribus, ab ætate, ab inſtitutione, & vitæ ſtudijs.

παράφρασις.	στροφὴ α. κῶλ. ιδ.	μετάφρασις.
Diuitiæ quæ multos amicos	Ὁ πλοῦτος εὐρυσθενὴς	*Diuitiæ latè potentes*

conciliant,& veluti aſſeclas hominibus opulentis reddunt, multum poſſunt quũ, eas tradente fortuna, homo quiſpiam virtute præditus acceperit,& ſecundùm virtutis regulam adminiſtrauerit. Tu autem ô beate Arceſilae, cuius ſortem regit diuina prouidentia, diuitias iſtiuſmodi poſſides, & ab ipſis inclytæ vitę primordijs, ab ætate prima, ex quo inter homines verſaris, ijs non ad mollitiem, ſed ad ſtudia quibus gloriam compares probè vteris, veluti ad beneficentiam, in primis verò ad alendos equos in gratiam & honorem. Caſtoris qui aureo curru vehitur, Dei veſtri tutelaris, qui poſt illam inter ciues tuos ſeditionis excitatæ procellam, beatæ domui tuæ ciuicis diſſidijs grauiter turbatæ ſplendidam pacis tranquillitatem reddidit.

ὅταν τις ἀρετᾷ κεκρα-
μένον καθαρᾷ βροτήσιος ἀ-
νὴρ
πότμου παραδόντος αὐτὸν ἀνά-
γῃ
πολύφιλον ἑπέταν,
ὦ θεόμοιρ' Ἀρκεσίλα,
σύ τοί νιν κλυτᾶς
αἰῶνος ἄκραν βαθμίδων
ἄπο, σὺν εὐδοξίᾳ
μεταινίσσεαι, ἕκατι χρυ-
σαρμάτου Κάστορος·
εὐδίαν ὃς μετὰ χειμέριον
ὄμβρον τεὰν καταιθύσ-
σει μάκαιραν ἑστίαν.

ſunt *quum aliquis virtute temperatas pura mortalis vir, fortuna tradente ipſas producit*, quæ ſunt *comites multos amicos* conciliantes, *ô ſortem diuinitus adepte Arceſila. Tu vtique eas inclyti aui* tui *à ſummis gradibus cum gloria exerces in gratiam Caſtoris, qui aureo curru vehitur: qui hybernum poſt imbrem tranquillitatem cum coruſcatione immittit in domum tuam beatam.*

τῷ αὐτῷ. Eadem perſona, eadémque trigeſimæ primæ Pythiadis victoria hoc epinicio prædicatur, quæ ſuperiori. Præcedentis autem Odæ reſumpſit argumentum, quia ibi tantùm obiter illud attigit,& pleniùs exponere voluit nouo hoc hymno.

ὁ πλοῦτος. Exordium ducit à recto diuitiarum vſu, quando coniunctam habent virtutem. Inſinuat autem ſe, Arceſilaum laudando quòd ſemper rectè vſus ſit diuitijs,& ſecundum virtutis regulam eas tractauerit. Nam hæc eſt eius ſententia, ὁ πλοῦτος ἐστὶν ἰσχυρότατος, ὅταν τις ἀνθρώπων τύχης παραδιδούσης, αὐτὸν ὅπαδον πολλοὺς φίλους ποιοῦντα τῇ ἀρετῇ καθαρᾷ κεκραμένον διοικῇ. σὺ γὰρ ὦ ἐκ θεοῦ μοῖραν ἔχων Ἀρκεσίλας, τοιοῦτον πλοῦτον ἀπ' ἀρχῆς τοῦ βίου μετέρχῃ, οὐκ εἰς ῥαθυμίαν, ἀλλ' εἰς τὸ δοξάζειν δυνάμενα χρώμενος.

εὐρυσθενής. Diuitiæ multum poſſunt ſi cum virtute ſint coniunctæ. Etenim vt docet Callimachus hymno in Iouem, Οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν, Οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο. & Sappho Ὁ πλοῦτος ἄνευ ἀρετᾶς, οὐκ ἀσινὴς πάροικος. Et certè ſine virtute, πλοῦτος κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ἐστὶν ὑπηρέτης. Hic ſupple ἐστί.

πότμος pro τύχη. Penes fortunam enim putarunt eſſe opes, *Nempe dat,* inquit Ouid. *& quodcunque libet fortuna, rapítque: Irus & eſt ſubitò qui modò Crœſus erat.* Ἀνάγῃ expono διοικῇ. Cùm enim hîc agatur non de amplificandis, ſed in vſum reuocandis diuitijs, τὸ ἀνάγειν non ſignificat αὔξειν, *augere*, ſed potiùs *extrahere, producere*, quod faciunt qui eas diſpenſant, & adminiſtrant.

ἑπέταν. Accuſat. Dor. pro ἑπέτην, à ſingul. recto ἑπέτης poët. pro ὀπαδὸς, ἀκό-

κιδνος, *comes, aſſecla*. Diuitias autem *ἐπέταν πολύφιλον* vocat ab effectu. Nam multos conciliant amicos, addúntque eos veluti comites & aſſeclas opulentis hominibus, vnde Ouid.

Donec eris fœlix multos numerabis amicos,
Tempora ſi fuerint nubila, ſolus eris.

vel comitem multorum amicorum dicit, quòd egenis impertiantur opes.

Θεόμοιρ'. Arceſilaus dicitur *θεόμοιρος*, hoc eſt, *ἐκ Θεοῦ μοῖραν ἔχων*, ac proinde *ὄλβιος*, *qui ſortem adeptus eſt diuinitus*, proptereáque eſt *beatus*. Hæc vox occurrit etiam Iſthm. Od. 8. Admonet eum diuitias habere diuinitus. Metrum requireret, vt legeremus *θεόμορε*.

σύ τοι νιν. Applicat ſententiam Arceſilao, & dicit eum diuitias habere cum virtute coniunctas, iiſque rectè vti. *ἄκραν* Dor. pro *ἄκρων*, & eſt anaſtrophe in his pro *ἀπὸ ἄκρων βαθμίδων*. Metaphoricè dixit *βαθμίδας αἰῶνος*, ſumpta metaphora à gradibus ſcalarum. Nam ætas hominis veluti per gradus quoſdam progreditur, *ἄκρας βαθμίδας*, intellige *τὴν ἀρχὴν τοῦ βίου*, ipſam pueritiam: quæ vitæ hominis alterum extremum eſt. Simili ſignificatione *ἄκρας νυκτὸς* in Aiace Sophoclis, *ſumma nocte*, hoc eſt, *prima parte noctis*, vt *ſummo mane* dicere cōſueuimus. Sic & *ἀκρίαντος* apud Nicandrum, à Schol. dicitur eſſe *ἀρχὴ τῆς νυκτός*.

μεταλλάσσεται poët. & Ion. pro *μεταλλᾶσαι*, à *μεταλλάσσομαι* poët. pro comm. *μετέρχομαι*, *adeo, perſequor, tracto*, verbum *λίσσομαι* & *νίσσομαι* vide in Lexicis & apud Magn. Etymol. & Euſtath.

χρυσάρματος, hoc eſt, *χρυσῷ ἅρματι φορούμενος*: eſt epitheton Caſtoris. In gratiam Caſtoris dicit Arceſilaum opibus vti, quia equis alendis operam dabat, & in curruli certamine ſeſe exercebat. Equeſtris autem Deus erat Caſtor, bigarúmque inuentor. Vel etiam Caſtoris meminit, quòd Lacones fuerint Arceſilai maiores, qui Lacedæmone Calliſtam Inſulam ſeu Theram, inde Cyrenen incoluerunt. Vel quia apud Cyrenæos cultus fuit, apud quos *Διοσκούρεια* celebrari ſolebant ex Batti inſtitutione.

εὐδίαν ὅς. Hoc eſt, *ὅστις εἰς τὸν σου μακάρειον οἶκον μετὰ λαμπέδονος ἐπαστράπτει εὐδίαν*. His verbis ſeditionem apud Cyrenæos fuiſſe docet (de qua iam dictum Oda ſuperiore) eámque cum tempeſtate, pacem cum ſerenitate comparat: cuius authorem, & cauſam efficientem poëta facit Caſtorem, qui Cyrene colebatur, quòd tutelaris Dei ſit ſuos cultores tueri. Niſi fortè alludat ad fabulam Caſtoris & Pollucis, quorum *inquit Horat. Od. 12. l. 1. Carm.* ſimul alba nautis ſtella refulſit, defluit ſaxis agitatus humor, concidunt venti, fugiúntque nubes: & minax (quod ſic voluêre) ponto vnda recumbit. Vnde Plutarchus lib. de Oracul. defectu. Οἱ Τυνδαρίδαι τοῖς χειμαζομένοις βοηθοῦσιν, ἐπερχόμενοί τε μαλάσσοντες βίαν τοῦ πόντου, ὀξείας τε ἀνέμων ῥιπάς, οὐκ ἐμπλέοντες αὐτοὶ καὶ συγκινδυνεύοντες, ἀλλ' ἄνωθεν ἐπιφαινόμενοι καὶ σώζοντες. *Tyndaridis tempeſtate iactatis opem ferunt, aduentu ſuo ſtatim violentiam ponti, præcipitéſque ventorum flatus mulcentes, quum haudquaquam vnà nauigent & periclitentur, ſed ſalutares hoſpites ſuperueniant*, vide Theocrit. in Dioſcuris.

τεαὶ δ᾽. τεῒς, τεᾶ, τεὸν, pro σὸς, σὴ, σὸν comm. hoc, illud Doricum. vide quæ prima Olymp. Oda diximus in hæc verba, μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν. Porrò κατακαυχᾶσθαι hîc ſignificat καταλάμπειν, καὶ μετὰ λαμπηδόνος οἰκονόμειν, de hoc verbo ſuperiore oda dictum eſt in hæc, ἅπαν τοῦτον καταιθύσσον. Sic ſe habet conſtructio horum verborum, ὃς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεὰν μάκαιραν ἑστίαν εὐδίαν καταιθύσσει. Itaque εὐδίαν non ſubſtantiuè, ſed adiectiuè ſumes.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ιδ.	μετάφρασις.
Præterea, vt ſapientis eſt, potentiam à Deo acceptam animi moderatione geris, & tua virtute ornatiorem reddis. Propterea etiam cùm hoc tuo in imperio rectè viuas & iuſtitiam colas, ideo fœlicitate potiris. In primis autem duplici nomine es fœlix: altero quòd rex es magnarum vrbium: & præterea quod inſignes tuæ mentis dotes venerabilem te efficiunt, oculo etiam animi cognatione quadam cum ea eſt coniunctus, quique eius eſt character, eiuſque proinde index, grauiſſimam maieſtatem præ te fers: altero quòd cùm hoc tempore ex celebri Pythiorum certamine gloriam equis reportaris, accepiſti hoc carmen encomiaſticum, viris ſaltatoribus ludendum in choreæ, cuius præſes eſt Apollo cithara temperans harmoniam.	σοφοὶ δ᾽ ἔτι κάλλιον φέροντι καὶ τὰν θεόσδοτον δύναμιν. σὲ δ᾽ ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται. τὸ μὲν, ὅτι βασιλεὺς ἐσσὶ μεγάλαν πολίων, ἔχει συγγενὴς ὀφθαλμὸς αἰδοιέστατον γέρας, τεᾷ τοῦτο μιγνύμενον φρενί. μάκαρ δὲ καὶ νῦν, κλεινὰς ὅτι εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλὼν, δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων	Sapientes autem adhuc pulchriùs ferunt & à Deo datam potentiam. Te verò incedentem iuſtè multa fœlicitas amplectitur, partim quòd rex ſis magnarum vrbium, habet oculus congenitus honoratiſsimum præmium tua id admixtum prudentia. Beatus autem & nunc glorioſa quòd iam decus à Pythiade equis adeptus, accepiſti chorealem hunc hymnum virorum ſaltatorum

σοφοὶ δ᾽ ἔτι. Gnome qua docet eſſe viri ſapientis datam à Deo potentiam virtute exornare: & innuit Arceſilaum id facere. Itaque quem priùs laudauit à diuitijs cum virtute coniunctis, eundem commendat à ſapienti diuinitus acceptæ potentiæ vſu & geſtione: quod dilucidè explicat paraphraſis: Vbi in expoſitio *præterea*. φέροντι κάλλιον Schol. exponit καλλίονα ποιοῦσι προσοικοδομοῦντες διὰ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς.

Θεόσδοτον, hoc eſt, ὑπὸ τοῦ θεοῦ δεδομένην. Porrò Θεόσδοτος per pleonaſmum τοῦ σ. dicitur pro θεόδοτος metri cauſa vt docet Euſtathius.

σὲ δ᾽ ἐρχόμενον. Hoc eſt, σὲ δικαίως βιοτεύοντα μεγάλη εὐδαιμονία περιέχει. Notanda phraſis ἔρχεσθαι ἐν δίκᾳ pro δικαίως πράττειν ſeu ζῆν. rarior apud Græcos & Latinos ſed frequentior apud Hebræos, vt in Sacris literis paſſim videre eſt: vnde

afferam exemplum Prou.14.v. 2. *hole beioſchro* h.e. *ambulans in rectitudine ſua.*

τὸ μὲν ἐστι. Conſtructio hactenus huic ſententiæ data non mihi ſatisfacit. Puto autem magnum eſſe hyperbaton, & ex altero huius ſententiæ membro petendum vocabulum μάκαρ, & ſupplendum τὸ δὲ, quod reſpondeat τὸ μὲν præcedenti. Sic autem declaro locum & extrico, εἰς δὲ μάκαρ καὶ ὄλβιος, τὸ μὲν, ὅτι εἰς βασιλεὺς μεγάλων πόλιων, καὶ ὁ συγγενὴς τεᾶς φρενὸς ὀφθαλμὸς ἅμ' αὐτῇ γέρας αἰδοιέστατον ἔχει. τὸ δὲ, ὅτι καὶ νῦν τῆς ἐνδόξου Πυθιάδος τὴν δόξαν τοῖς ἵπποις λαβὼν, ἐδέξω καὶ τοῦτον τὸν κῶμον τῶν χορευτῶν ἀνδρῶν, ὄντα Ἀπόλλωνος μουσηγέτου θεοῦ παίγνιον. His verbis oſtendit in quibus potiſſimùm ſita ſit fœlicitas illa quæ Arceſilaum amplectitur: nempe in regia dignitate, & victoria Pythiorum, μεγάλαν genit. Dor. pro μεγάλων.

ἔχει συγγενὴς ὀφ. Schol. exponit, ὁ ἴδιός σου ὀφθαλμὸς βλέπει πλεῖστον τὸ γέρας τῆς βασιλείας αἰδοιέστατον. οἷον βλέπει σαυτὸν τιμώμενον. Videat autem amicus lector quam antè poſui expoſitionem. Cuius ratio hæc eſt. Non enim puto poëtam illa tautologia velle vti; idem enim eſt regem eſſe, & videre ſe hoc præmio honoratiſſimo inſignem: ſed dicere potiùs Arceſilaum non ſolùm prudentia ſua venerabilem reddi, verùm etiam vultu qui eſt animi index, & ſic cum mente cognationem quandam habet, maieſtatem ob quam ſit venerabilis, præ ſe ferre. Synecdochicè autem oculũ non pro toto corpore vt Schol. ſed pro vultu ſumo, cuius eſt pars præſtantiſſima, in qua imprimitur animi character. αἰδοιέστατος occurrit Olymp. 3. Porrò exponere velim αἰδοιέστατον γέρας ἔχει his verbis, αἰδῶ ἔχει γεραίρουσαν, *maieſtatem habet qua auguſtum & honorarium reddit.*

κλεεννᾶς Dor. pro κλεεννῆς. A nomine κλεεννὸς, quod ſic Argiuorum & Cretenſium lingua formatur, mutato ι in ν. pro κλεινὸς poët. pro κλεινὸς: ſicuti ſuperiore oda accidit in φαεννὸς pro φαεινός. ἐδέξω. Eſt 2. perſ. præt. δέδεγμαι. Poſt ἀνδρῶν ſubaudi eſt cum Schol. χορευτῶν.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. ιδ΄.	μετάφρασις.
Quo carmine ſcias verum me Cyrenen etiam celebrare, quòd ſit veluti veneris hortus, frugiferum videlicet & amabile ſolum. Porrò victoriam hanc tuã, Deo qui bonorum omniũ eſt author, memento acceptam ferre: eiúſque cauſam adiuuantem, videlicet aurigam tuum Carrhotum, vxoris tuæ fratrem, ſupra ſocios omnes dilige: qui non Epimethei more peracto negotio fuit ſapiens, neque damno accepto opus	Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ σε μὴ λαθέτω Κυράνας γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας ἀειδόμενον. παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν. φιλεῖν δὲ Κάρρωτον ἔξοχ' ἑταίρων, ὃς οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν, Βαττιδᾶν	*Apollineũ ludicrum: quo nõ te lateat Cyrenẽ dulcem circa hortũ veneris celebrari. Omnium quidem rei Deum authorem ſuperpone: dilige autem Carrhotum eximiè ſupra ſocios, qui non Epimethei afferens ſerò ſapientis filiam Excuſationem, Battidarum rediit ad domos iura colen-*

buit prętextu & excuſatione ad tuendam imprudentiam, quum reuerſus eſt renen Batti ciuitatem: Promethei conſilio & uidentia vſus in re peenda, apud Pythonem eſt fons Caſtalius hoſpitio exceptus, præmium coronæ quæ cinctum fuit comatum caiuum, tibi peperit ob rem præſtantiſſimè curru geſtam.

ἀφίκετο δόμους θεμισκρεόντων.
ἀλλ' ἀεθλημάτων,
ὕδασι Κασταλίας
ξενωθεὶς, γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσι χαίταις,

rium, ſed apud aquam Caſtaliæ hoſpitio exceptus, præmium præſtantiſſimo curru parum poſuit circum tuas comas,

Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. Cohæret cum ſuperioribus: & ſic poëta hymnum hunc n periphraſticè vocat Apollinis ludicrum, quia Muſicus eſt Deus & chorees, in qua carmen hoc ſuum erat canendum & ludendum: vel quia ſacra erant Pythia. Porrò ἄθυρμα exponitur παίγνιον. Cuius vocis originē videbi in ἀθύρω quod occurrit Nem. Od. 3.

σὲ μὴ λαθέτω. Hic quoque locus mihi videtur hactenus non intellectus, quaeſtitui, vt habes in textu. τῷ ſumo articulum præpoſit. pro ſubiunctiuo ῷ: pro διὰ τοῦτο, vel διὸ, propterea, quare. Non enim perſpicio, & percipio quàm è quadraret ſenſus. Præterea obſcurius mihi videtur participium ἀειον. Ideóque eius loco fœmineum ἀειδομένα poſui, & iungo cum Κυράνα. plicíſſimus autē erit ſenſus ſi dicas poëtam profiteri ſe eodem carmine enæum regem, & Cyrenen ipſam cohoneſtare. q.d. τῷ κώμῳ Ἀπόλλωνος ἴδε ὅτι ἡ Κυρήνη ἀείδεται περὶ τοῦ ἐπαφροδίτου κήπου. Quod autem meam iecturam confirmat, eſt Scholiaſtæ expoſitio ſic interpretantis, μὴ ανθανέτω ἡ Κυρήνη ὑμνουμένη. Nam ὑμνουμένη expoſitio eſt τοῦ ἀειδο.

κᾶπον Ἀφροδίτας. Dor. pro comm. κῆπον Ἀφροδίτης. Sic vocat ſolum Cyrenæum καλλικαρπόν ἐστι, ἢ ἐράσμιον, καὶ ἐπαφρόδιτον, quia pulchros bonoſq; fructus edit, amae eſt ac iucundum. Porrò notandum eſt Arceſilaum commendari à fertili ſolo, ius erat dominus.

παντὶ μὲν. Hoc eſt, ἐπὶ παντὸς πράγματος τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν ἀνατίθει. Eſt illuſtratio ctoriæ à cauſa efficiente Deo: qui cùm ſit omnis bonæ actionis author, ei deet Arceſilaus acceptam ferre victoriam. Poſt hunc infinitiuū ſubaudit Schol. δεῖ. Sed fortè Ionum, Aeolûmque more infinitiuus pro imperatiuo ponitur, & φιλεῖν quod mox ſequetur, quod Ariſtarchus ſumit ἀντὶ τοῦ φίλει, inquit chol.

φιλεῖν Κάρρωτον. Illuſtratio victoriæ à cauſa adiuuante, auriga nimirum Carrhoto, cuus induſtria fecit vt Arceſilaus victoriam conſequeretur. Carrhotus hic frater uit vxoris Arceſilai, & Euphemo qui regijs equis vicerat, mortuo ſucceſſit. Refert autem Scholiaſtes ex Theotimo hiſtorico, ad Euphemum pertinere, quæ ic Carrhoto Euphemi ſucceſſori tribuit Pindarus.

ὃς οὐ τὰν. Laus aurigæ à prouidentia, & præmeditata induſtria, quòd aurigaionis ita fuit peritus, vt rectè re geſta, nulla erroris excuſatione fuerit opus. Hoc ornat Epimethei fabula, quem meritò ὀψίνοον ſerò ſapientem appellat,

ſiquidem peracto negotio vidit quomodo fuiſſet agendum. Proinde poëtæ finxerunt μεταμέλειαν eius eſſe filiam, vt Promethei προμήθειαν. Verùm Pindarus προφάσιν Epimethei filiam fingit: quia qui per imprudentiam deliquerunt, illi errorem excuſatione defendunt.

Βαττιδᾶν genit. Dor. pro Βαττιδῶν hoc eſt Κυρηναίων. Nam Battidæ dicuntur Cyrenæi à Batto qui ex Thera Cyrenen deduxit coloniam, & Βαττιδᾶν οἴκους periphraſticè dicit τὰν Κυράναν. Vocem ἀφίκετο expono *rediuit*: quia clarior eſt ſenſus, & procul dubio intelligendus eſt in patriam reditus: ſicuti & poſteà ἀντιστρ. 2. ἤλθεις ἤδη Λιβύας, &c.

Θεμισκρεόντων. Genit. plur. à recto ſingulari θεμισκρέων quod eſt Pindaricum vocabulum, formatum à θέμις ιος, & κρέων grauitono pro κρεῶν participio verbi κεράω *miſceo, tempero*, q. d. *qui iura miſcet, temperat, colit*, ſiue ſibi, ſiue alijs, ſiue vtriſque, videtur dictum per ſyncopen pro θεμισοκρέων. Hæc ab Aemilio Porto rectè coniecta puto.

ἀντ. Præcedentem ἀφον incipientem ab ὅς οὐ πάν, &c. ſequitur nunc θέαν. q. d. vt Schol. verbis vtar, ὡς ἐλθὼν καὶ περιφρασάμενος αἰτίαν τῆς ἥττης, ἦλθεν εἰς Κυράναν, ἀλλὰ νικήσας. Rectè Schol. exponit ἀειθάρματον γέρας, τὸ ἐξαίρετον ἐκ τῶν ἁρμάτων γέρας, *præſtantiſſimum præmium curru partum*: verùm nominis compoſiti emphaſis facit vt exponere malim γέρας ἀρίστῳ ἅρματι ἀριστινδὴν. Et certè optimum currum à poëta intelligi ſatis euincit, quòd nihil in eo fregerit, etiamſi contra alios quadraginta certarit, quibus ſuperatis integrum remanſit.

ἀειθάρματος. Exponi poteſt, ὁ ἄριστον ἅρμα ἔχων, vel ὁ ἀρίστῳ ἅρματι φερόμενος: vel vt hoc loco ſenſus poſtulat, ὁ ἀρίστῳ ἅρματι νικήσας. Poſſet Ionicè ſcribi ἀειθήρματος ſicuti & λευκήριππος pro λευχίππης.

ὕδατι Κασταλίας ξενωθείς. Hoc eſt, vt Schol. exponit ἐν Πυθῶνι παραγενόμενος; nam à fonte loci, locus totus eſt intelligendus.

παράφρασις.	στροφὴ β. κῶλ. ιδ.	μετάφρασις.
Quum ſacrum Pythonis delubrũ, quod curſu duodecies eſt cõficiendum, velocibus equorum quos regebat pedibus, citra noxã habenarum percurrit. Neque enim vllum robuſti currus inſtrumentum fregit, ſed eo ſaluo & integro vicit. In cuius rei monumentum, Apollini Pythiorum certaminum Deo talẽ eum dicauit & ſuſpendit, qualem quũ Criſæo colle	ἀκηράτοις ἀνίαις ποδαρκέων δυωδεκά- δρομον τέμενος, κατέκλασε γὰρ ἐν- τέων σθένος οὐδέν. ἀλλὰ κρέμα- ται ὁπόσα χειραρᾶν τεκτόνων δαιδάλματ᾽ ἄγων, Κρισαῖον λόφον ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον νάπος Θεοῦ. τό σφ᾽ ἔχει κυπαρίσσινον μέλαθρον ἀμφ	*incorruptis habenis, velocibus pedibus percurrens delubrum duodecies percurrendum. Fregit enim inſtrumentorum robur nullum: ſed pendent quæcunque fabrorum compingentium manibus artificia elegantia afferens, Criſæo colle præterito peruenit in*

prӕterito peruenit ad Dei lucum, cuius planities eſt caua, adduxit eâdem vtique artificij elegantia inſignem, qua traditus fuerat à fabris qui eum manibus aptè compegerant. In gratiam autem & memoriam ipſorum, Arceſilai nẽpe & Carrhoti, currus ille eſt collocatus in atrio cupreſſinis trabibus contignato, prope ſtatuam quam ſagittarij Cretenſes, ex vnius arboris trunco, citra partium vllarum coagmentationem effictam in cacumine Parnaſſio, hoc eſt in Pythone collocarunt.

φ' αἰδεϲαι τι χεδὸν, Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγει Παρνασσίῳ καθέσαν-το, μονόδροπον φυτόν.

Dei lucum qui cauam planitiem habet: quem currum ipſis habet cypreſſinum atrium, prope ſtatuam quam Cretenſes ſagittarij in cacumine Parnaßio collocarũt, plantam vnicũ habentẽ truncũ.

ἀκηρεσίοις ἀίαις. Hoc eſt, ἀφθάρτοις ἰωίαις. vox ἀκήρατος fusè exponitur in Lexicis.

ποδαρκέων. Particip. à verbo ποδαρκέω quod eſt Pindaricum, nec eſt in Lexicis: ſignificat autem τοῖς ποσὶν ἐπαρκῶν διαπερῶ *pedibus ſufficiens tranſeo: pedum velocitate ad tranſeundum valeo*. Fit à nomine ποδάρκης *pedibus celer*.

δυωδεκάδρομον. Huius loci lectionem commodiorem fore puto ſi τέμενος dicatur δυωδεκάδρομον: quàm ſi δυωδεκαδρόμων in genitiuo plur. legas & ſubaudias ἁρμάτων. Nam vt ἀμφίδρομος actiuè & paſſiuè ſumitur, tum pro eo qui circumcurrit, tum etiam pro eo circum quod curritur: ſic & δυωδεκάδρομος ſumi poteſt tum pro eo qui duodecies curriculum emetitur, tum pro curriculo quod duodecies decurritur. Et certè ſtadium illius delubri duodecies decurrebatur. Quod ſi cum Scholiaſte τέμενος ſubaudias κτ. verbum ποδαρκέω neutrum erit: ſin minùs actiuum. Annotat hîc Schol. τέλειον ἅρμα duodecies, πωλικὸν octies rotari ſolitum.

κατέκλασε γὰρ. Hoc eſt, οὐδὲν γὰρ διεφθαρμένον ἐντέων κατέθραυσεν. Amplificatio ſumpta ex eo quod prorſus illæſo curru vicit. In cuius ſucceſſus memoriam currus ille talis eſt dicatus & ſuſpenſus Deo, qualis erat recens ante victoriam fabricatus.

ἀλλὰ κρέμαται. Hoc eſt, ἀλλ' ἀνάκειται Ἀπόλλωνι, ὁπόσα τῶν τῆς χειρῶν ἁρμόζοντων τεκτόνων ποικίλματα ἄγων, Κρισαῖον λόφον, κτ. τὸ κοιλόπεδον τοῦ Ἀπόλλωνος πεδίον διελθών. Obſerua χειραρᾶν eſſe genitiuum Doricum plur. pro χειραρῶν à recto ſingul. χειράρης. η vel α. q. d. ὁ τῇ χειρὶ ſeu χειρὶ ἄρων ſeu ἁρμόζων *qui aliquid manu aptat* ſeu *compingit*.

Κρισαῖον λόφον. Sic innuit Criſam Phocidis vrbem, quę aliàs Cirrha vocatur. In ἄμειψε obſeruo non eſſe neglectum augmentum pro ἤμειψε. ſed Dor. mutato η in α. & hoc pro ἀμείψας ἦλθε. Præpoſitio ἐν hîc Aeol. & Cretenſium more habetur pro ἐς nam hi ς in ν conuertũt, ſicuti iam 2. & 4. Od. Pyth. occurrit. κοιλόπεδον & νάπη idem ſunt. Cúmque νάπη vel νάπος ſit κοιλαὶ, rectè νάπος dicitur hîc κοιλόπεδον q. d. κοῖλον πέδον ſeu πεδίον ἔχον.

τό σφ' ἔχει. Hoc eſt, ὅπερ ὄχημα ſeu ἅρμα ἔχει τις οἶκος κυπαρισσίνοις δοκοῖς ἐστεγασμένος. In gratiam Arceſilai & Carrhoti, ibi ſuſpenſum currum dicit poëta, vt eorum victoriæ memoria eſſet perennis.

ἀμφ' ἀνδριάντα. Hoc eſt, πλησίον τοῦ ἀνδριάντος, ὃν μονόξυλον ὄντα Κρῆτες τοξόται.

παρὰ τῷ Παρνασσίῳ ὄρει καθιδρύσαντο. Vocabulum τέγος eſt poëticum & ſumendum hîc pro vel λόφος, vel ὄρος, vel ἐξοχὴ ὄρους. Effertur καθέσσαντο poët pro καθίσαντο. à verbo καθίζω fut. καθίσω. & gemin. σ. καθίσσω. vnde Aor. κάθισσα. Et hoc ſignif. καθιδρύω. Fit à κατὰ & ἵζω de quo vide in ἕσσα Ep. 12. Od. ſuperioris.

μονόδροπον φυτόν. Metonymicῶς ſic appellat ſtatuam, ſumendo materiam pro forma. φυτὸν dici poteſt, quia ex arbore, quę planta eſt, confinxêre ſtatuam. & μονόδροπον quod ex vnico ligno ſine partium vllarum additamento, & coagmentatione conſtaret. μονόδροπος dicitur, quaſi μόνος δρεπόμενος, hoc eſt λαμβανόμενος.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ιδ'.	μετάφρασις.
Quare Arceſila, cùm huiuſmodi aurigæ opera & beneficio victoriam conſequutus fueris, decet te vt eum de te benemeritum ſpontanea beneuolentia proſequaris. Te verò ô Carrhote fili Alexibij illuſtrem reddunt mea carmina quæ pulchricomarũ Gratiarum venuſtate nitent. Et beatus es quòd poſtquam magnum laborem exantlaſti, mea oratione metrica quæ eſt præſtantiſſima, præconium laudis immortalis nactus es, idque meritiſſimum. Nam inter quadraginta aurigas qui tecum certantes ceciderunt, currum integrum & illæſum referens intrepido animo, ab illuſtribus Pythonis certaminibus in Libyæ campum, patriámque vrbem Cyrenen reuerſus es.	ἑκόντι τοίνυν πρέπει νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι: Ἀλεξιβιάδα, σὲ δ' ἠΰκομοι φλέγοντι Χάρι- τες. μακάριος ὃς ἔχεις καὶ μετὰ μέγαν κάματον, λόγων φερτάτων μναμήϊον. ἐν τεσσαρά- κον- τα γὰρ πετόντεσσιν ἁ- νιόχοισιν, ὅλον δίφρον κο- μί- ξαις ἀταρβεῖ φρενὶ ἦλθες ἤδη Λιβύας πε- δίον ἐξ ἀγλαῶν ἀέθλων, καὶ πατρῴαν πόλιν.	*Spontanea igitur decet mente benefactori occurrere. Te verò ô Alexibij fili, pulchricoma illuſtrant Gratiæ. Beatus es qui habes etiam poſt magnum laborem ſermonum præſtantiſſimorum monumentum. Inter quadraginta enim lapſos aurigas integrum currum referens intrepido animo rediſti iam in Lybia campum, & patriam vrbem ab illuſtribus certaminibus.*

ἑκόντι τοίνυν. Apoſtrophe ad Arceſilaum, quem officij monet, inferendo gratiam eſſe Carrhoto referendam, ſiquidem de eo eſt benemeritus: & beneficium beneficio eſt penſandum. ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέταν *occurrere benefactori*, phraſis eſt poëtica pro τὸν εὐεργέτην ἀμείβεσθαι.

Ἀλεξιβιάδα. Dor. pro Ἀλεξιβιάδη à recto Ἀλεξιβιάδης. patronymicum nomen pro Ἀλεξιβίου παῖς. Obſerua apoſtrophen hîc eſſe.

σὲ δ' ἠΰκομοι. Hoc eſt, σὲ δ' εὔκομοι Χάριτες λαμπρύνουσι. Hæc allegoricè de ſuis carminibus dicit, quæ Gratiarum venuſtate nitentia, clarum reddunt Carrhotum qui in Pythijs præſtantiſſimè ſe geſſit. ἠΰκομος Ion. pro comm.

ὑπέομαι. & φλέγοισι Dor. pro φλέγουσι. & φλέγω poët. pro comm. φωτίζω, λαμπρύνω, illuſtro, illumino.

λόγων φερτάτων μναμήιον. Periphraſis τοῦ ὕμνου, ſeu κώμου huius. Nam φέρτατοι λόγοι dicitur oratio metrica, quæ eſt præſtantiſſima, & proſæ præcellit, hymnus autem eſt monumentum, quo poſteris alicuius virtus declaratur. μναμήιον autem Dor. & poët. pro μνημεῖον.

μετ' μέγαι καμάτοι. Scholiaſtes putat poëtam reſpicere ad ſeditionem quam Cyrenæi Arceſilao excitarunt: vel ad Carrhotum qui multum in colligendis aduenis laborauit. Sed hæc ſunt longiùs petita: & exiſtimo magnum hunc laborem, eum eſſe intelligendum quem in iſto certamine exantlauit. Quis enim inficietur Carrhotum ſuſtinuiſſe grauem admodum laborem quum ſolus cum quadraginta aurigis certauit, eóſque omnes deuicit? Et hæc videtur eſſe poëtæ mens quum ſequenti periodo dicit τεσσεράκοντα γάρ. Nam τὸ γὰρ additum videtur ad rationem cur dixerit μετ' μέγαι καμάτοι.

πιτόντεσσι. poët. dat. plur. pro πεσοῦσι. & ἀνιόχοισι poët. & Dor. pro ἡνιόχοις. ὅλον δίφρον hoc eſt, ὁλόκληρον, ἄθραυστον, ὑγιᾶ. integrum, irruptum, ſanum. ἀταρβεῖ φρενὶ. hoc eſt, ἀπερβήτῳ καὶ ἀταράχῳ διανοίᾳ. Ἀταρβὴς eſt poëtic. ex α priu. & τάρβος.

κομίξαις. Hoc eſt, ἀγαγών. Eſt autem Dor. pro κομίσας part. Aor. I. ἐκόμισα à verbo κομίζω cuius fut. Dor. eſt κομίξω, & Aor. I. ἐκόμιξα.

ἦλθες ἤδη. Hoc eſt, ἐπανῆλθες εἰς πεδίον Λιβύας καὶ εἰς Κυράναν πατρώαν πόλιν ἐκ τῶν ἐνδοξοτάτων ἀγώνων. Illuſtria certamina vocat Pythia.

Paraphraſis.	Στροφ. κώλ. ιδ.	Interpretatio.
Ne putes autem quum in adipiſcenda victoria tantum laborem exhauſiſti, tuam conditionem fuiſſe duriorem quàm aliorum qui res præclaras geſſerunt. Nemo enim vnquam antehac præclari quicquam geſſit, nemo vnquam in poſterum ſine magno labore geret. Arceſilaum verò ſequitur vetus Batti fœlicitas, quæ pariter hęc & illa ipſi tribuit, vt ſit turris & propugnaculũ vrbis, patriæ tutor ac defẽſor, & peregrinos vt benigno erga eos eſt affectu, ita oculo ſereniſſimo aſpiciat. Cùm autem in ſolo vbi Cyrenen condidit Battus, graſſari ſolerent ſuperbi leones, territi diffuge-	πόνων δ' οὔτις ἀπόκλαρός ἐστιν, οὔτ' ἔσεται. ὁ Βάττου δ' ἕπεται παλαιὸς ὄλβος, ἔμπας τὰ καὶ τὰ νέμων, πύργος ἄστεος, ὄμμα τε φαεννότατον ξένοισι. κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι λέοντες περὶ δείματι φύγον, γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν ὑπερποντίαν. ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων θῆρας αἰνῷ φόβῳ,	Laborum autem nemo exors eſt, neque erit. Batti verò ſequitur vetus fœlicitas pariter hac & illa tribuens, turris vrbis, & oculus lucidiſſimus hoſpitibus. Illum Battum & grauiter faſtuoſi leones præ timore fugiebãt, linguam poſtquam ad eos attulit tranſmarinam. Nam dux & author deducendæ coloniæ Apollo dedit feras graui metui, vt ne moderatori Cyre-

runt, quum ille prout accepto vltra mare apud Delphos oraculo ſignificatum fuerat, adducta ſociorum manu, ſuæ coloniæ ſtationem conſtruebat. ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυράνας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν, ...nes irritus foret in ſuis *oraculis*,

Fecit autem Apollo, qui oraculi ſui monitu author erat deducendæ coloniæ, vt feroces illæ feræ graui metu perculſæ, aufugerent, ne quid fatali illi Cyrenes conditori obſtaret, ac ne vanum foret vaticinium Dei veridici,

πόνων δ' ὅτις. Gnome generalis qua conſolatur Carrhotum, qui conqueri potuiſſet quòd ſibi tam grauiter fuerat laborandum in certamine. Dicit enim hanc eſſe hominum, fuiſſe ſemper, & fore conditionem, vt cum labore res ſuas gerant. Cui illa reſpondet quæ extat 10. Od. Olymp. ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες. Vox ἀπόκλαρος eſt Dor. & poët. pro ἀπόκληρος hoc eſt ἄμοιρος. Hæc gnome poteſt etiam ad ærumnas & calamitates transferri, quarum nemo mortalium eſt exors.

ὁ Βάττου δ' ἕπεται. Redit ad Arceſilaum, laudans eum à maioribus: à Batto autem laudat eum: cuius veterem fœlicitatem ipſum ſequi ait. Nam vt Battus fuit ſuæ vrbis propugnaculum, & hoſpitum ſtudioſus: ſic & Arceſilaus.

ἔμπας τὰ καὶ τὰ νέμων. Hoc eſt, ὁμοίως τὰ καὶ τὰ νέμων, ὡς ὁ πύργος ἄστεος, καὶ ὀφθαλμὸς ξένοις φαεννότατος. In hac ſententia vocabulum ἔμπας cum Schol. ſumo pro ὁμοίως vel ὁμῶς *pariter, ſimiliter*. Adducit autem huius ſignificationis exemplum, Ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι, καὶ κεφαλῆς. Item Ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανόν. Sed cũ eodem Schol. aliiſque interpretibus non ſentio, qui τὰ καὶ τὰ intelligunt τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακά. Cùm enim participium νέμων ſit conſtruendũ cum præcedenti ὄλβος, quomodo dicatur ὄλβος *fœlicitas* mala & bona diſtribuens? Ideóq; hæc τὰ καὶ τὰ νέμων refero ad ſequentia: & dico veterem Batti fœlicitatem, quæ ſequitur Arceſilaum, hæc & hæc illi tribuere, vt ſit quemadmodum Battus πύργος ἄστεος, ὄμμά τε φαεννότατον ξένοισι. Hæc perſpicuè exponit Latina paraphraſis. Vide ſuperiore Oda nomen φαεννὸς, cuius ſuperlat. φαεννότατον hîc habes.

πύργος. Battum & Arceſilaum ſimul laudat à fortitudine, quæ idoneum reddit, vt ſit patriæ præſidium. Item ab hoſpitalitate.

κεῖνόν γε. Digreſſio ad Batti hiſtoriam, cuius aduentu in Libyam, leones ibi graſſari ſoliti, diffugerunt præ illius & ſociorum metu, quem feris hiſce immiſit Apollo, nimirum vt fugatis illis, ſtationem ponere facilius eſſet, & quod oraculo prædixerat, plenè fieret.

βαρυκόμποι *ſuperbi*. Βαρυκόμπος, hoc eſt ὁ βαρέως κομπῶν, *grauiter ſtrepens ſuperbiens*. φεῦγον neglect. augm. pro ἔφευγον hîc legitur, ſed præſtaret legere φύγον.

περὶ δείματι. Ariſtarchus teſte Scholiaſt. refert eo in loco vbi condita eſt Cyrene, leones verſari ſolitos: ſed Apollinem Batto quædam carmina dediſſe, quibus eos extruderet, & locum manſuefaceret.

γλῶτ-

γλῶτταν ἱεὶς ὀφιν. Hoc eſt, ἐπὶ τὴν ἀπόφασιν ἐν Πυθίας ὑπὸ τῆς χρησμοὺς δεξάμενος. Non enim, inquit Didymus, ob vocem fugerunt: ſed γλῶτταν ὑπερποντίαν dixit, inquit Ariſtarchus apud Schol. παρ' ἣν τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος φωνὴν ἐκ Δελφῶν εἰς Λιβύην μετήνεγκε. Vox itaque illa transmarina quam attulit Battus, intelligitur Apollinis oraculum, quod reſpondit vt relicta Thera Cyrenen conditum iret. Transmarina, quia trans mare ſunt Delphi.

ὁ δ' ἀρχαγέτας. Fugæ leonum cauſa efficiens Apollo Deus. Finalis ne quid obſtaret conditoribus: nam niſi fugati fuiſſent leones, Cyrene condita non fuiſſet. Ἀρχαγέτας Doricè pro ἀρχηγέτης poët. quod iam Olymp. 7. occurrit. Sic appellatur Apollo quia fuit ἀρχηγέτης ἀποικίας.

δῶκεν αὐτοῖς φόβῳ. Hoc eſt, αὐτοὺς φοβηθέντας εἰς φυγὴν παρεσκεύασεν. Sic Cic. dixit. *Dare animum mœrori*, pro *animum mœrore afficere*, & Pindarus pariter δῶκεν φόβῳ, *dedit metui*, hoc eſt, *in metum compulit*.

ὄφρα μή. Cauſa finalis. q. d. ὡς μὴ πρὸς τὸ τέλος οὐκ ἄγοι ὅπερ μαντεύματα ἔδωκε τῷ τῆς Κυρήνης οἰκιστῇ. Ταμίας Κυράνας periphraſis Batti. & ἀτελὴς hoc loco dicitur ὁ μὴ ἄγων πρὸς τὸ τέλος.

Παράφρασις.

qui viros & fœminas medicinam docet, cuius ope inueniant & adminiſtrent remedia ad grauium morborum curationem: quique citharœdicam artem præbet, & dat quibuſcunque vult literarum humanarum cognitionem, quibus ingenuorum mores emolliantur, & inducta in mentem recti cognitione, bonæ leges pacis & concordiæ inter ciues conſeruatrices conſtituantur: qui etiam regit adytum in quo ipſius reſponſa redduntur: ex quo ſtrenuis Herculis & Aegimij poſteris ſignificatum eſt, Heraclidæ Ariſtodemi filijs Procli & Euryſtheni vt in Laconiam, Temeno vt Argos, Creſphontæ vt Pylum ſeu Meſenen, cum Aegimij filijs Dyma & Pamphylo ſe conferrent. Glorioſum autem & celebre genus meum Sparta profectum fertur.

Στροφὴ. γ. κῶλ. ιδ'.

ὁ καὶ βαρειᾶν νόσων
ἀκέσματ' ἄνδρεσσι, καὶ
γυναιξὶ νέμει, πόρεν τε
κίθαριν,
δίδωσί τε μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
ἀπόλεμον ἀγαγὼν
ἐς πραπίδας εὐνομίαν,
μυχόν τ' ἀμφέπει
μαντήϊον· τῷ καὶ Λακεδαίμονι, ἐν τ' Ἄργει, καὶ
ζαθέᾳ Πύλῳ ἔνασσεν
ἀλκάεντας Ἡρακλέος
ἐκγόνους, Αἰγιμιοῦ τε. τὸ
δ' ἐμὸν γαρύετ' ἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος.

Μετάφρασις.

qui & grauium morborum remedia viris & mulieribus dat, præbuitque citharœdicam artem: *dat quoque Muſicam quibuſcunque voluerit, pacificam in mentes inducens rectam legum conſtitutionem, adytumq; regit oraculare: per quod & Lacedamonem, & Argos, & diuinam Pylum tranſportauit ſtrenuos Herculis poſteros, Aegimiiq;. Mea autem narratur è Sparta amabilis gloria.*

Ddd

ὁ καὶ βαρειᾶν. Digreſsio ad Apollinis artes, quarum mentionem facit, fortè vt intelligat eas Cyrenæis ab ipſo collatas. De his artibus totóque Apolline, vide hymnum Homeri. Primò medicinæ authorem facit. q. d. ὃς ἀνδράσι τε καὶ γυναιξὶ βαρειῶν νόσων ἄκεσιν δίδωσι: ſiue dicas eum morbos virorum & mulierum ſuis reſponſis curare, ſiue dicas eum illis medicandi facultatem præbere. Habes ὁ pro ὃς *qui*: ſicuti apud Homerum ſæpe: vnum autem proferam exemplum Iliad. α.

Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.

πόρεν τε κίθαριν. Secundò facit citharœdicæ artis authorem. q. d. καὶ παρέχει τὴν κιθαριστικὴν ἐμπειρίαν. ſiue vno vocabulo, τὴν κιθαριστικήν.

δίδωσί τε μοῖσαν. Tertiò facit authorem humanitatis literarum q. d. ὃς δωρεῖται τὴν μουσικὴν, οἷς ἂν βούληται. Sumo autem Muſam, ſeu Muſicam hoc loco, vt apud veteres, qui μουσικὴν vocabant *humanitatem*, ſeu *doctrinam literarum*.

ἀπόλεμον ἀγαγών. Hoc eſt, ἀστασίαστον ἄγων εἰς τὰς φρένας τῶν ἀνθρώπων τὴν εὐνομίαν. Sic quarto loco Apollinem facit authorem bonarum legum conſtitutionis. Nam quum animum humanis literis excoluit, dat cognitionem rerum quæ ad rectam politiam, & ad ciuitatis concordiam faciunt.

μυχόν τ' ἀμφέπει. Quintò à vaticinio eum commendat. q. d. ὅστις τὸ ἄδυτον αὐτοῦ μαντικὸν ἀμφέπει. Per μυχὸν μαντήϊον intelligit ipſum locum vbi reddebantur oracula. μαντήϊος autem poëticè, pro μαντικὸς, & μαντήϊος per dialyſin τοῦ ει in ηϊ.

τῷ καὶ. Hoc eſt, ᾧ χρησμῷ καὶ τοὺς Ἡρακλείδας, καὶ τοὺς Αἰγιμιοῦ παῖδας κατῴκισεν ἐν Λακεδαίμονι, καὶ Ἄργει, καὶ Πύλῳ. Vide paraphraſin Latinam. Occaſionem autem hinc ſumit redeundi ad maiores Arceſilai, quos cum Heraclidis commiſcet. Per Pylum hîc Scholiaſtes vult Meſenen intelligi.

ἔνασσεν. Eſt Aoriſt. ἔνασσε geminato σ. metri cauſa, tanquam à ναίω: & ἀλκᾶντας eſt accuſat. plural. à recto ſingular. ἀλκήεις comm. & Doricè ἀλκάεις. genit. ἀλκάεντος & per contractionem ἀλκᾶντος, & ſic in obliquis.

τὸ δ' ἐμὸν. Hoc eſt, τὸ δ' ἐμὸν κλέος γεγωνεῖται εἶναι ἀπὸ Σπάρτης. Pindarus Thebanus oſtendit Thebanos cum Lacedæmonijs eandem terram inhabitaſſe. Illud autem ſtudio contendere videtur poëta, vt ſe Lacedæmoniorum & Cyrenæorum, proinde & ipſius victoris Arceſilai cognatum eſſe oſtendat.

μετάφρασις.	ἀντιστρ. κώλ. ιδʹ.	μετάφρασις.
Quippe maiores noſtri Aegei filij, Thebanorum familia, qui Lacedæmonem cum Do-	ἄδειν γεγωνεύμενον. ἵκοντο Θήραν δὲ φῶτες Αἰγεΐδαι, ἐμοὶ πατέρες, ὑ	*vnde geniti venerunt in Theram viri Aegidæ mei maiores,*

densibus, & Ariſtodemo migrarunt, ibi cum tempore propagati, ex illis fuerunt colonis qui in Theram adducti ſunt. Neque hæc ſine diuina prouidentia facta ſunt. Nam fatum Aegidas ad celebranda Carnea, epulum multis victimis instructum adduxerat, quos Heraclidæ per Bœotiam tranſeuntes, oraculi monitu Thebis acceperunt; & ab illo Apollinis epulo ſecum Spartam abduxerunt. Quam ob cauſam inſtitutis per ſucceſſionem etiam in Libya, ô Apollo, Carneis hiſce ſacris tuis, in conuiuio honorificè celebramus Cyrenen vrbem ædificijs valdè inſignem: quam Troiani quoque hoſpites, bellicoſa proles Antenoris, incolunt: qui poſtquam bellico incendio vaſtatam viderunt patriam, cum Menelao Helenam abducente in Libyam vſque venerunt, & erroribus feſſi conſederunt, & eò deducta colonia aduenis nouis iuncti ſunt.

Θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγε
πολύθυτον ἐς ἔρανον
ἔνθεν ἀναδεξάμενοι
Ἄπολλον, τεᾷ
Καρνῆ᾽, ἐν δαιτὶ σεβίζομεν Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν, ἔχοντι
τὰν
χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Ἀντανορίδαι. σὺν Ἑλένᾳ γὰρ μόλον, καπνωθεῖσαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον

non abſque Dijs: : ſed fatum quoddam adduxit ad multarum victimarum epulum. Inde ſuſcipientes ô Apollo tua Carnea, in conuiuio celebramus Cyrenes valdè inſignem ædificijs vrbem, quam incolunt æreis armis gaudentes hoſpites Troiani Antenoridæ. Cum Helena enim eò venerunt, fumantem patriam poſtquam viderunt

ὅθεν γεγενναμένοι. Hoc eſt, ἐξ ἧς γεγεννημένοι οἱ πρόγονοι ἡμῶν οἱ Αἰγεῖδαι εἰς τὴν Θήραν ᾤκοντο. Hiſtoriã hanc vt ſe habet, breuiter attingo in paraphraſi. Apparet autem poëtam innuere velle Aegidas fuiſſe Thebanos, qui Lacedæmonem venerunt, inde in Theram, ex Thera in Libyam migrarunt. Cùm autem Heraclidæ ſocios ſibi adiungerent Aegidas, eos inuenerunt Carneia Apollinis ſacra celebrantes. Quorum ſacrorum obſeruationem Lacedæmone in Theram, & Libyam per ſucceſſionem tranſtulerunt poſteri.

οὐ θεῶν ἄτερ. Vide in Chil. Eraſm. οὐκ ἄνευ θεοῦ.

ἀλλὰ μοῖρά τις. Diuina prouidentia factum ait, vt ſui maiores Spartam venerint. Nam cùm Carnea celebrarent, inuenti ſunt, & ab Heraclidis aſſumpti ſocij. Appellat πολύθυτον ἔρανον, Epulum in quo multæ victimæ mactantur. Eſt autem πολύθυτος, ὁ ἐκ πολλῶν θυμάτων συνεστὼς, *qui multis conſtat ex victimis.* ἔρανος non ſignificat hoc loco cœnam collatitiam, ſed ſimpliciter εἰλαπίνην. Mendæ ſuſpectus locus. Nam hoc colon abundat ſyllaba.

τεὰ Καρνεῖα. Commendatio Cyrenæorum à pietate, quòd Carneia Apollinis ſacra, à maioribus accepta obſeruarent. Ex lib. Pauſaniæ 3. de rebus Laconicis apparet à Carno Acarnane quodam inſtituta eſſe ſacra hæc: vnde & Carneus dictus ſit Apollo. Id factum Olympiade 26. colligimus ex Athenæi Dipn. l. 14. c. 4. Vbi autem & quomodo celebrarentur idem oſtendit l. 4. c. 9. in quem locum annotat Doctiſſimus Caſaubonus, hanc ſolennitatem quandam conuenientiam habere cum Iudaico illo feſto: quam ſeu σκηνοπηγίαν,

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

ſeu σκηνῶν ἑορτὴν appellabant. Multas hîc mactari victimas oſtendit poëta quum dixit, πολύθυτον ἔρανον. Et certè ſi, vt loco citato 4. Dipnoſoph. Athenęi habetur, nouem in locis qui ſimiles erant tentorijs, vbique nouem cœnabant homines, ídque feſtum in nonum diem prorogabatur, multæ victimæ erant neceſſariæ.

σεβίζομεν. A σεβίζω *colo, honoro,* poët. idem ac σεβάζω. ἀγακτιμέναν Doricè pro ἀγακτιμένην. Ἀγακτίμενος eſt ὁ ἄγαν λαμπρῶς κεκτισμένος, *valdè ſplendidè ædificatus.* Fit ab ἄγαν *valdè, & κτίζω condo, ædifico.,* & ſumitur à partic. præt. paſſ. κεκτισμένος, Aeol. verò neglecto augmento ſyllabab. & reiecto σ. metri cauſa κτίμενος, & eum ἄγαν reiecto ν. euphoniæ cauſa, pro ἀγανκτίμενος, dicitur ἀγακτίμενος. Pro hoc apud Homerum ſæpe legitur ἐυκτιμένη πόλις.

Ἀντανορίδαι, Dor. pro Ἀντηνορίδαι. Digreditur autem in hiſtoriam Antenoris & eius ſociorum, qui exciſa Troia Menelaum ſequuti ſunt, & in Libya ſedes poſuerunt. Hunc nonnulli patriæ ſuæ proditorem fuiſſe putarunt.

καπνωθεῖσαν. Hoc eſt, κατακαυθεῖσαν. Quanquam enim καπνόω, quod eſt verbum poëticum, pro καπνίζω, ſignificat *fumo inficio*, nihilominus à conſequenti antecedens eſt intelligendum. Et ſic metonymicè etiam καπνὸς, ἀντὶ πυρὸς vſurpatur.

παράφρασις.

Porrò hanc Antenoris poſterorum gentem equeſtrem & bellicoſam, magno ſtudio, tanquam diuinos honores meritam, poſt mortem ſacrificijs colunt, doníſque cohoneſtant, Batti (aliàs Ariſtotelis dicti) comites, qui maris viam ipſis aperiens, in eam regionem celeribus nauibus vectos duxit. Idem autem Battus res diuinas auguſtiores reddidit, quum magnos Deorum lucos inſtituit, quum fecit viam nomine Scyrotam: lęuigatis nimirum lapidibus ſtratam, directam & planam, vt equis etiam eſſet peruia, & pompas quæ precibus & ſacrificijs mala ab hominibus propulſant, ad templum Apollinis euntes exciperet: cuius extrema in parte, vbi forum eſt, ſeorſim & precipuo in loco defunctus iacet.

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ'.

ἐν ἄρει. τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθ-
νος
ἐνδυκέως δέχονται
θυσίαισιν ἄνδρες
οἰχνέοντές σφε δωροφόροι,
τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε ναυσὶ
θοαῖς
ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοί-
γων·
κτίσεν δ' ἄλσεα μείζονα
Θεῶν, εὐθύτομόν τε κατέθη-
κεν
Ἀπολλωνίαις
ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομ-
παῖς
ἔμμεν ἱππόκροτον
σκυρωτὰν ὁδόν. ἔν-
θα πρυμνοῖς ἀγορᾶς
ἔπι δίχα κεῖται θανών.

μετάφρασις.

in bello. Equorum autẽ agitatricem gentẽ propensè excipiunt ſacrificijs viri ad eos accedẽtes munerum latores; quos Ariſtoteles adduxit nauibus citis, maris profundam viam aperiens. Condidit autem lucos maiores Deorum; fecitq́ viam nomine *Scyrotam, directam, ita vt eſſet planities equis perſtrepens* in *Apollineis pompis propulſantibus* mala *ab hominibus, vbi poſtrema in parte fori ſeorſim iacet mortuus.*

ὑπ' ἄρει. Cohæret cum ſuperioribus: & ἄρης metonymicè dicitur, pro πόλεμος, quare ἐν ἄρει dictum pro ἐν πολέμῳ.

τὸ δ' ἱλάσιππον. Hoc eſt, τοῦτο δὲ τοῦ Ἀντήνορος ἔθνος πολεμικὸν, σὺν θυσίαις καὶ δώροις ἐρχόμενοι τιμῶσιν, ὡς ὁ Βάττος κατὰ θάλασσαν ἤγαγεν εἰς Λιβύαν. Quibus verbis Antenoridas commendat ab honoribus diuinis quos acceperunt poſt mortem à Cyrenæis, qui periphraſticè innuũtur, quum dicit τοὺς Ἀριστοτέλης, &c. ἱλάσιππος. Fit ab ἐλαύνω & ἵππος: & poëticum eſt, pro ἱππικὸς, ſeu πολεμικός.

ἐνδυκέως δέκονται θυσίαις. Hoc eſt, ἐπιμελῶς δεξιοῦνται θυσίαις. Eſt autem ἐνδυκέως poët. aduerb. quod Magn. Etym. interpretatur φιλοτίμως, ἀξίως, μετ' ἐπιμελείας, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιστροφῆς, *propenſè, dignè, cum accuratione, accuratè, cum ſolicitudine*. Hoc deducit Euſtath. ab Ionico δύκω, pro comm. δέχομαι, ε per paragogen, in ο mutato, & ε in υ Aeolicè. Alij deducũt ab ἐν & δύη *cura, ſolicitudo*, inſerto κ. & η. in ε. mutato.

ἐχνέω eſt poët. pro εἶμι, πορεύομαι, ἔρχομαι: fit ab ἴχνος *veſtigium*. & ante σφὲ, quod ſignificat αὐτοὺς, ſubauditur præpoſitio πρός.

κτίσε δ' ἄλσεα. Hoc eſt, ἔκτισε δὲ μεγάλα τεμένη. Battum à rebus in Africa geſtis laudat. ἄλση ſunt τεμένη, quæ vocat μείζονα, pro ſimplici, μεγάλα: neque enim πρὸς ἄλλα συγκρίνει: quòd maiores lucos fecerit, quàm qui iam extabant.

εὐθύτομόν τε. Hoc eſt, ἐποίησε δὲ τὴν Σκυρωτὴν ὁδὸν εὐθυτενῆ καὶ λείαν, ἵνα εὔκολον ᾖ βαδίζειν τοῖς ἵπποις, καὶ ταῖς πομπαῖς ταῖς ἀπαλεξούσαις τὰ τῶν ἀνθρώπων κακὰ, εἰς Ἀπόλλωνος ἰούσαις. Fit εὐθύτομος ab εὐθὺς & τέμνω, à quo τόμος. Legi etiam poteſt εὐθύτονον. ἀλεξιμβρότους, ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν κακά.

Σκυρωτὰν Dor. pro Σκυρωτήν. Via Scyrota, hoc eſt, λιθόστρωτος. Fit à σκύρον, hoc eſt, λεπτὰ τὰ ἀπὸ τῆς κατεργασίας τῶν λίθων ἀποπίπτουσα, puluis, & alia quæ in poliendis lapidibus decidunt. Innuit autem aſperum priùs fuiſſe hunc locum, poſtea redditum commodum.

ἔνθα πρυμνοῖς. Batti honor poſt mortem à loco ſepulturæ. q.d. ἔνθα διακεχωρισμένος τῶν ἄλλων βασιλέων ὁ Βάττος τεθνηκὼς τάφον ἔχει ἐπ' ἐσχάτοις τῆς ἀγορᾶς. In conſtructione huius ſententiæ ἐπὶ ante πρυμνοῖς eſt ponendum: & δίχα ſcribendum, non ἐπίδιχα.

παράφρασις.

Qui poſtquam inter homines fœliciter vixit, poſt mortem à Populo tanquã Heros cultus eſt. Alij verò reges ſacri minùs honorificum ſepulchrum, ſeorſim ante vrbem ſortiti ſunt. Qui omnes mente ſubterraneis in locis iacente, audiũt chorealem hunc hymnum, quo Arceſilai virtus

στροφὴ δ'. κῶλ. ιδ'.

μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα
ἔναιεν, ἥρως δ' ἔπειτα
λαοσεβής. ἄτερθε δὲ πρὸ δω-
μάτων ἕτεροι λαχόντες ἀί-
δαν,
βασιλέες ἱεροὶ
ἐντί. μεγάλαν δ' ἀρετὰν
δρόσῳ μαλθακᾷ

μετάφρασις.

Beatus quidem inter homines habitabat, heróſque poſtea à populis cultus: ſeorſum autem ante ædes alij ſortiti orcum reges ſacri ſunt. Magnam autem virtutem molli rore rigatam, hymnorúmque

ingens, tanquam molli rore & liquore ſubtus affuſo irrigata vireſcit: ſéque hoc nomine fœlices agnoſcũt, cùm ſibi & filio Arceſilao commune putent hoc laudis beneficium, quanquam illi propriè debitum; quem in choro canentium iuuenum decet decantare aureo enſe conſpicuum Apollinem,

ῥανθεισᾶν, κώμων θ' ὑπο-
χεύ-
μασιν ἀκούοντί ποι
χθονίᾳ φρενὶ, σφὸν ὄλβον,
υἱ-
ῷ τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ. τὸν ἐν
ἀ-
οιδᾷ νέων πρέπει χρυ-
σάορα φοῖβον ἀπύειν,

liquoribus audiunt terreſtri mente, ſuam fœlicitatem, filijque communem gratiam, & iuſtè debitam Arceſilao: quem in cantu iuuenũ decet aureo enſe conſpicuum *Phœbum reſonare;*

μάκαρ μὲν. Battum laudat ab honore quo Cyrenæi viuentem ipſum proſequuti ſunt: & ab eo quo defunctum tanquam Heroëm colentes cumularunt. Quare cùm tanto in pretio fuerit ante & poſt mortem, colligere licet quantum alijs à regibus diſcreparit. Paſſim autem in ſcriptis Ethnicorum videre eſt, viros magnos poſt mortem diuinis honoribus exceptos fuiſſe.

λαοσεβὴς. poët. ὁ ὑπὸ τοῦ λαοῦ σεβόμενος, *qui à populo colitur.* *πρὸ δωμάτων* Schol. exponit *πρὸ τῶν τῆς πόλεως πυλῶν, ante portas vrbis.* Puto *ἀΐδαν*, quod Doricè dicitur pro *ἀΐδην*, hîc ſumi pro *τάφον*.

μεγάλαν δ' ἀρετὰν. Epanodus ad laudes Arceſilai: & per *ὑποθεσίαν* facit defunctos affici honoribus filij Arceſilai. In præcedentibus etiam iterum atque iterum docuit poſteritatis laudem ad defunctos pertinere. Hîc peculiariter magnam virtutem appellat victoriam illam Pythicam Arceſilai.

δρόσῳ μαλθακᾷ. Metaphorica hæc ſunt: nam vt roris & humoris affuſio facit vt planta vireſcat: ſic & carmen quo virtus conſpergitur, eam facit diuturniorem. Nonnulli codices legunt *μεγάλαν ἀρετᾶν ῥανθεισᾶν* in genit. plur. quæ lectio ſenſum non corrumpit. Nam ſequentis verbi conſtructio cũ genitiuo eſt recepta. Si *μεγάλαν ἀρετὰν* in accuſ. ſing. legas, erit Dor. pro cõm. *μεγάλην ἀρετὴν*: ſi verò *μεγάλαν ἀρετᾶν ῥανθεισᾶν* erit genit. plur. Dor. pro comm. *μεγάλων ἀρετῶν ῥανθεισῶν.*

ὑποχεύμασι. Poëticum eſt & Pindaricum vocabulum *ὑπόχευμα*, ab *ὑποχέω ſuffundo* deductum, q.d. *ſuffuſio*: ſed ſumitur pro comm. *χυμὸς liquor.* *ἀκούοντι* Dor. pro comm. *ἀκούουσι.* Dixit *χθονίᾳ φρενὶ*, hoc eſt, *ὑπογείῳ* quòd ſub terra iaceant mortui.

σφὸν ὄλβον. Suam fœlicitatem dicit quatenus viuentium laus ad defunctos maiores pertinet. *σφὸς* Dor. & poët. pro *σφέτερος, οἰκεῖος, ἴδιος, ſuus, domeſticus, proprius.*

τὸν ἐν ἀοιδᾷ. Hoc eſt, *ὅν τινα Ἀρκεσίλαον πρέπει ἐν χορῷ νέων ἀειδόντων ὑμνεῖν Ἀπόλλωνα.* Admonet officij victorem. Nam eum qui Dei ope vicit, decet grato eſſe animo erga illum. *χρυσάωρ* eſt Apollinis epitheton, qui dicitur aureum enſem ferre, quòd auricolores radios habeat inſtar enſis acutos. Verbum *ἀπύειν* iam occurrit, 5. Ol. & 2. Pyth.

μετάφρασις. | αὐτηφ. κῶλ. ιϛ. | μετάφρασις.

cùm fuerit ipſi author egiæ victoriæ ex Pytho- reportatæ, pro qua ve- to carmine decoretur ſolatium magnorum ptuum quos fecit. Vi- illum v ique laudant ſapientes, & prudentes. autem laudes eius per- ando, vulgaribus lo- di formulis vtar. Hic cio, prudẽtia, & eloquio ſtantior eſt quàm pro is ipſius ratione. Quod ortitudinem, animíque ciam attinet, is inter a- viros tantus eſt, quanta r alias aues aquila volu- regina. In certaminibus rũ robore valet, quan- n in bellis ad defenſio- n vrbis validum propu- aculum. In adipiſcendis addiſcendis diſciplinis, celeri promptóque ingenio ſe ab ipſa pueritia oſtendit. Eſt etiam ritus agitandi currus, cuius ſuæ induſtriæ eximium ſpecimen in Pythijs iam idit.

ἔχοντα Πυθωνόθεν
τὸ καλλίνικον λυτήρι-
ον δαπανᾶν μέλος χαρίεν.
αὔ-
δρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνε-
τοί.
λεγόμενον. ἐρέω.
κρέσσονα μὲν ἁλικίας
νόον φέρβεται,
γλῶσσάν τε, θάρσος τε τα-
νύ-
πτερος ἐν ὄρνιξιν αἰ-
ετὸς ἔπλετο. ἀγωνίας
δ', ἕρκος οἷον, σθένος.
ἔν τε μοίσαισι ποτανὸς
ἀπὸ
ματρὸς φίλας, πέφανταί
θ' ἁρματηλάτας σοφός.

cùm habeas ex Pythone carmen venuſtũ de tua egregia victoria perſolutoriũ ſumptuũ. Virum illum laudant prudentes. Quod vulgò aiunt dicam. Præſtantiorem ætate alit mentem & linguam: at animi magnitudine eſt velut *expandens alas inter aues aquila: robore autem in certaminibus eſt veluti propugnaculum. In Muſis autem volatilis ab vſque matre chara, apparuítque currũ agitator ſcitus.*

ἔχοντα Πυθωνόθεν. Cohærent hæc cum ſuperioribus, q. d. ἔχοντα καλλίνικον λυτήριον τῶν δαπανῶν, τὴν ἐν Πυθῶνος νίκην, καὶ τὸ χαρίεν ἐπὶ τῇ νίκῃ μέλος τοῦτο. Ratio eſt cur debeat Arceſilaus Apollinem laudare. Πυθωνόθεν aduerb. quod ſignificat ἐκ τῆς Πυθῶνος, & ſumit ἔχοντα, pro διότι ἔχει.

λυτήριον δαπανᾶν. Sic vocat hoc carmen encomiaſticum, quia præmium laudis nimirum leuat moleſtijs quę propter ſumptus factos eum vexare ſolent. Itaque λυτήριον eſt remedium quod aliquo malo nos liberat. χαρίεν μέλος intellige hunc hymnum.

αὖδρα κεῖνον. Amplificat Arceſilai merita eo quòd à ſapientibus laudetur. Nam illud arguit ipſum eſſe verè laude dignum. Neminem enim niſi meritum laudant ſapientes: quorum exemplo idem ſe facturum teſtatur Pindarus.

κρέσσονα μὲν. Laudat Arceſilaum à ſenili prudentia qua pollet in ætate iuuenili. Vide in Chil. Eraſ.

Ante barbam doces ſenes.

Hoc autem ſibi vult, ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν ἔχει τὸν νοῦν καὶ τὴν εὐγλωττίαν. φέρβεται metaphora ſumpta à rebus corporeis quæ aluntur. Et quum addit γλῶσ-

σάν τε laudat eundem ab eloquentia.

θάρσος τε. Laus ab animi magnitudine, quæ quanta ſit in eo, comparatione ab aquilis ſumpta oſtendit: & rectè regē regali aliti cōparat. q. d. κατὰ δὲ τὸ θάρσος, καὶ τὴν ἀνδρείαν τοσοῦτος ἐστὶν, ὅσος ὁ ἀετὸς πρὸς τοὺς ἄλλους ὄρνεις συγκρινόμενος.

ἀγωνίας δ'. Laus à robore corporis per comparationem propugnaculi. q. d. ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔχει τὸ ἑαυτοῦ σθένος ὁποῖον ὀχύρωμα καὶ τειχεῖον. Schol. hæc ſumit θαυμαστικῶς: ſed inane illud puto.

ἔν τε μοίσαισι. Laus ab inſtitutione in bonis literis, in quibus à pueritia eſt educatus. q. d. ἐν δὲ παιδεύσει ὀξὺς καὶ ταχὺς γέγονεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας, muſas intelligit humanitatem literarū, & ποτανὸς eſt Dor. pro ποτηνὸς *volatilis*. Nonnulli exponunt ἔνδοξος: quaſi dicere velit eum in bonarum literarum ſtudijs adeò profeciſſe, vt clarum nomen ſit adeptus: ſed malim interpretari ὀξὺς καὶ ταχὺς: quaſi dicere velit eum prompto & celeri ingenio fuiſſe à pueritia. ἀπὸ ματρὸς φίλας, hoc eſt, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας, quia tenera ætate verſamur adhuc cum matribus.

πέφανται δ'. Laus à peritia regendi currus. ἁρματηλάτας Dor. pro ἁρματηλάτης, *agitator currus*.

παράφρασις.

Denique quotquot præclara ſtudia & inſtituta vigent in patria, ea ſectatur accuratè, & fortiter affectat. Vt autem Deus illum hoc tempore beneuolentia proſequens viribus muniuit; ſic & in poſterum ô Dij Saturni filij beati concedite vt ad res gerendas & conſilia animum appellat: nec permittite in vita quicquam detrimenti capiat: ita vt quemadmodum autumnali tempore hyemalium ventorum flatus folia fructúſque arborum in terram decutit, ſic etiam ipſius præclara facinora marceſcant: quin potiùs perpetuò vireat vitæ eius ſplendor, nullo interuallo defrondeſcens. Cæterùm Iouem, cuius prudentia magna charorum virorum fortunam gubernat, oro vt Arceſilao victoriam Olympicam olim concedat, quò magnorum etiam Olympiorum Pythijs maiorum decora & glorioſa victoria Batti generi obtingat.

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ'.

ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων κα-
λῶν ἔσοδοι, τετόλμα-
κε. Θεός τέ οἱ τὸ
νῦν γε πρόφρων τελεῖ δυνά-
σιν,
καὶ τὸ λοιπὸν ὦ Κρονίδαι μάκα-
ρες
διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βου-
λαῖς
ἔχειν. μὴ φθινοπωρὶς ἀ-
νέμων χειμερία κατὰ πνοὰ δα-
μαλίζοι χρόνον.
Διός τοι νόος μέγας κυβερ-
νᾷ
δαίμον' ἀνδρῶν φίλων.
εὔχομαί νιν Ὀλυμπί-
ᾳ τοῦτο δόμεν
γέρας, ἐπὶ Βάττου γένει.

μετάφρασις.

Et quotquot in ſuam regionem inuehuntur præclara ſtudia *aggreditur. Deuſque illi nunc beneuolus ſuppeditat vires, & in poſterum ô Saturnidæ beati date factis & conſilijs deditum eſſe: ne fructibus exitialis ventorum hybernus flatus profliget tempus* vitæ illius. *Iouis mens magna gubernat ſortem virorum charorum. Oro igitur eum apud Olympiam hoc dare decus in Batti genere.*

ὅτι

δαι τ' εἰσὶν. Hoc eſt, ὅσα τ' ἐπιτηδεύματα οἱ ἐπιχώριοι ἄνδρες ἐπιτηδεύουσι, τόσα καὶ ἐπιτήδευσε. Commendat denique Arceſilaum ab omnigenarum virtu- ſtudio. ἔσοδος propriè eſt *ingreſſus*, ſed hîc ſignificat *mores*, *inſtituta*, *quæ quis primùm aggreditur*. Vir ſanè laude digniſſimus, qui nihil inten- m reliquit eorum quæ in patria laudari nouit. τετόλμηκε, hoc eſt, ἐτόλμησε, πεήρθωσε.

Θεός τέ οἱ. Comprecatio eſt vt Arceſilaum in fœlici vitæ ſtatu conſeruent q. d. ὡς δὲ ὁ Θεὸς αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρόντος τελεῖ τὴν δύναμιν, οὕτω καὶ τὸ λοιπὸν ... ου παῖδας δίδοντι τῷ νοῷ καὶ τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς βουλαῖς περισχεῖν. vox δυνάσις, δύναμις, iam occurrit Oda ſuperiore. In his etiam notatur laus à fauore di- : quum dicit Deum Arceſilao vires nunc ſuppeditare.

μὴ φθινοπωρίς. Malorum deprecatio bonorum ſequitur comprecationem. μὴ ἐάσοντι τοιοῦτον ἐλάττωμα περὶ τὸν βίον αὐτοῦ γενέσθαι, ὥσπερ καθάπερ ὑπὸ φθι- ... πνοῆς τὰ φύλλα τῶν δένδρων κεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, οὕτω καὶ τὰ πράγματα μαρανθῆναι. ἀλλ' ἀειθαλὴς ... ὁ βίος αὐτοῦ, μηδέποτε φθίνων, μηδὲ φυλ- ... Sic allegoriam hanc reddit dilucidè Scholiaſtes. φθινοπωρίς, hoc , τὴν ὀπώραν φθίνουσα. Aliàs eſt oliua conditanea, κολυμβάς, ſeu νικτεὶς apud idam.

δαμαλίζοι. Eſt optat. modi, verbi δαμαλίζω poët. pro δαμάζω comm. *domo*, *affligo*. Videtur fieri à δαμάλη iuuenca, vt δαμαλίζειν propriè videatur accipi ο τὰς νέας βοῦς δαμᾶν: per tranſlationem autem de alijs dici. δαμάλη fit à δα- ω. & δαμαλίζεσθαι Pyth. II. eſt *iuuenca more laſciuire*.

Διός τοι νόος. Generalis ſententia qua docet Deos virorum charorum bonorum curam genere. Quod cùm perſpectum habeat, ſtatim orat & aliquando victoriam Olympiorum Arceſilao concedat. q. d. ὁ Διὸς ... τὴν ἑκάστου τύχην κυβερνᾷ. τοιγαροῦν εὔχομαι αὐτὸν τὴν παρὰ τὴν ἀπὸ νίκης Ο- λυμπίων δοῦναι τῷ Ἀρκεσιλάῳ, ὅστις ἐστὶ Βάττου γένος. Dixit δόμεν. pro δοῦναι: quod onſtrui poteſt etiam hoc modo, ἐπιδόμεν Βάττου γένει τοῦτο γέρας.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ, ἅρματι.

XENOCRATI AGRIGENtino, curru victoriam adepto.

ΕΙΔΟΣ ϛ.

ODE VI.

ARGVMENTVM.

XEnocratem laudat qui curru victoriam eſt adeptus: eúmque à patria & à Pythiaca victoria commendat. Deinde ad filium Thraſybulum tranſit, quem laudat à pietate cùm in Deos tum in parentes, à patre, à patruo Therone, à modeſtia, ſapientia, literis, equitatu, à candore, & morum ſuauitate inter æquales.

παράφρασις.

Attendite auditores. Etenim Delphos ſolum amœniſſimum & iucundiſſimum noſtro carmine celebramus, euntes ad templum Delphicum, quod mari & fluuijs horrendùm ſtrepentis orbis terrarum eſt medium (ſicuti coniectū eſt ex eo quòd aquilæ duæ à Ioue pari volatu emiſſæ, altera ab oriente, altera ab occidente huc concurrerunt) vbi & fœlicibus Emmenidæ poſteris, & Agrigento quod eiuſ-

στροφὴ α. κῶλ. θ.

Ἀκούσατ᾽· ἦ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας
ἄρουραν, ἢ Χαρίτων ἀναπολίζομεν,
ὀμφαλὸν ἐριβρόμου χθονὸς
ἐς ναὸν προσοιχόμενοι. Πυθιόνικος
ἔνθ᾽ ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις,
ποταμίᾳ τ᾽ Ἀκράγαντι, καὶ μὰν Ξενοκράτει,
ἑτοῖμος ὕμνων
θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ.

μετάφρασις.

Audire: nam nigriocula Veneris aruum, aut Gratiarum verſamus, vmbilicum horriſona terra ad templum pergentes: vbi de victoria Pythica fœlicibus Emmenidis, fluuialíque Agrigento, atque etiam Xenocrati, paratus hymnorum theſaurus in diuite auri Apollonio luco

…dem nominis fluuio alluitur, & Xenocrati in Apollinis templo multorum donariorum aureorum diuite, in promptu eſt hymnorum theſaurus, atque huiuſmodi, vt ita dicam, murorum munimento vallatus, vt neque ſuperueniens imber vehemens, qualis in tempeſtate oboritur, ac ſi horriſona nubes crudelem in hoſtes exercitum immittat: neque ventus colluuie omnia ſecum abripiente tundens, in maris profundi receſſus intimos eum detruſum poſſit perdere. Sed potiùs puro lumine fulgentem gerens faciem, celebrem hominum ſermonibus victoriam, curru Criſæis Delphorum in vallibus partam, tuo patri, tibíque eius filio communem, Thraſybule, apud poſteros celebraturus ſit.

νάπᾳ, κάλ. δ.
τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθὼν
ἐριβρόμου νεφέλας στρατὸς ἀμείλιχος,
οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς
ἄξει παμφόρῳ χεράδι τυπτόμενος. φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ.
πατρὶ τεῷ Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ
λόγοισι θνατῶν
εὔδοξον ἁρματινίκαν
Κρισαίαισιν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.

reconditus eſt *intra murum. Quem* theſaurum *neque hybernus imber cum impetu ſuperueniens horriſonæ nubis exercitus implacabilis, neque ventus in receſſus maris trudet, omnia rapiente colluuie tundens, ſed luce faciem* habens *in pura patri tuo Thraſybule, & cõmunem ſtirpi ſermone mortalium inclytam currulem victoriam Criſæis in vallibus prædicabit.*

Ξενοκράτει. Xenocrates Agrigentinus vicit Pythiade 24. Ex quo Scholiaſtes admonet hos hymnos non fuiſſe ordine collocatos pro ratione temporum. Nam Xenocrates multo antè tempore vicit quàm Arceſilaus. Porrò cùm paucis hîc laudetur Xenocrates, & multis filius eius Thraſybulus, videtur imperfectus hymni titulus, in quo idcirco fuiſſet nominandus Thraſybulus. Præterea nouum eſt quod hæc Ode ſtropha & antiſtropha tantùm conſtet, epodo careat.

Ἀκούσατε. Apoſtrophe eſt vel in perſona chori, vel in perſona Pindari ad auditores, à quibus attentionem petit, cùm ſit laudaturus Pythicam Xenocratis victoriam. Eâdẽ autẽ fidelia duos parietes dealbat, vel plures: nam obiter Agrigentum: Pythonem ſeu Delphos, illud patriam victoris, hanc locum vbi vicit, laudat.

ἢ γὰρ. Hoc eſt, καὶ γὰρ ἀναπολίζομεν τὸ χωρίον ἑλικοφθάλμου Ἀφροδίτης, ἢ τῶν Χαρίτων, τουτέστι, ἀνυμνοῦμεν τὴν Πυθῶ γῆν ἐπαφρόδιτον καὶ ἱερόσεμνον. Ratio attentionis ſumitur à loco victoriæ. Nam cum ijs ſentio qui his verbis Pythonem denotari putant. Nam ſolet poëta locum victoriæ laudare, & ex paraphraſi ſatis patebit conuenientiſſimum eſſe hunc ſenſum. ἢ γὰρ ſume pro καὶ γάρ.

ἑλικώπιδος. Synecdoche eſt: nam à parte totam formoſam innuit. Eſt autem ἑλικῶπις idem ac μελανῶπις. Commendatur autem præcipuè in muliebri ſexu niger oculorum color, vnde & 4. Pyth. Alcmenam vocauit ἑλικοβλέφαρον. Porrò ἄρουραν Ἀφροδίτας dicit vt 1. Epod. ſuperioris Odæ γλυκὺν κᾶπον Ἀφροδίτας. *terram Veneris*, hoc eſt, *amœniſſimam*: ſic & *terram Gratiarum* ἱερόσεμνον καὶ

ἀπτερπῆ. Quod attinet ad ἀνατολίζομαι poëticum eſt, pro ἀνατολύομαι, hoc eſt, ἀναστρεφόμεθα.

ὀμφαλὸν. Locus in quo celebranda eſt ἀρετὰ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν Χαρίτων. q. d. εἰς τὸν ναὸν Πυθῶνος παραγινόμενοι, τὸν τῆς ἐριβρέμου γῆς ὄντα ὀμφαλόν. Cur Delphi ſeu Pytho dicatur terræ vmbilicus iam antè fuit commemoratum.

ἐριβρέμου. Terra dicitur *horriſona* propter ſtrepitum præterlabentis fluminis Permeſſi: vel quia quodam cum horrore & ſtrepitu vates ibi dat reſponſa. Vel terra vniuerſa dicitur ἐρίβρομος ob mare & fluuios qui circũſtrepunt agitati. Quod eſt veriſimilius: ſiquidem de orbis terrarum medio fit mentio, & ναὸν intellige τὸν Πυθῶνι.

Πυθιόνικος. Hoc eſt, ὅπου τοῖς εὐδαίμοσιν Ἐμμενίδαις, καὶ τῇ ποταμίᾳ Ἀκράγαντι, καὶ τῷ Ξενοκράτει, ὁ ἀπὸ τῆς ἅρματι ἐν Πυθῶνι νίκης ὕμνος θησαυρὸς ἀνάκειται ἐν τῇ πολυχρύσῳ τοῦ Ἀπόλλωνος νάπῃ. Laus victoriæ Xenocratis: quæ materia eſt huius hymni. Laudem autem cum maioribus eius & patria pro more communicat. Πυθιόνικος propriè eſt ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας, *qui vicit in Pythijs*. Hic verò pro *qui de victoria eſt*: vt Πυθιόνικος ὕμνων θησαυρὸς, *theſaurus hymnorum de victoria Pythica*. Sic Pyth. 8. πυθιόνικον τιμὰν dixit *Pythica victoria honorem*.

Ἐμμενίδαις. Emmenidæ ſunt maiores Xenocratis. Emmenides & Xenodicus Telemachi fuêre filij: Emmenidæ filij Theron & Xenocrates: Xenodici Hippocrates & Capys, qui à Therone in exilium pulſi ſunt.

ποταμίᾳ τ' Ἀκράγαντι. Fluuiale dicitur Agrigentum propter eiuſdem nominis fluuium.

ὕμνων θησαυρὸς. Hymnorum theſaurus non tam ſignificat copiam amplam carminum in laudem alicuius ſcriptorum, quàm hymnum qui ſeruatur in poſterum, quemadmodum theſaurus ſunt diuitiæ in longum tempus reconditæ. Ac ſanè ſcopus poëtæ præcipuus eſt, vt ſuo carmine virorum quos laudat virtus poſteritati innoteſcat.

ἐν πολυχρύσῳ. Periphraſis Delphorum, vel templi Apollinis: vocat πολύχρυσον, ob multa donaria aurea. Alij Napen dicunt eſſe campum ipſum in quo equeſtria certamina fiebant. Alij Delphos in tres partes diuidunt: quarum vna ſit ſumma, altera media, in qua etiam eſt quæ vocatur Nape:

τὸν οὔτε. Hoc eſt, ὅντινα θησαυρὸν ὕμνων οὔτε ὁ χειμὼν τῆς μεγαλοήχου νεφέλης ἀμείλικτος στρατὸς ἐπελθὼν, οὔτε ἄνεμοι ταῖς πνοαῖς τύπτοντες, καὶ φέροντες τῇ πολυφόρῳ χεράδι, ἐμβαλοῦσιν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. Amplificatio eſt à perpetuitate ſui carminis. Hunc locum videtur imitatus Horatius Od. 30. lib. 3. Carm.

> *Exegi monumentum ære perennius,*
> *Regaliq́; ſitu Pyramidum altius,*
> *Quod non imber edax, non aquilo impotens*
> *Poßit diruere.*

ἀμείλικτος. Hoc eſt, σφοδρὸς. Hanc vocem Od. 10. Olymp. expoſuimus, ſtropha 1.

Porro ἐρίβρεμος & βαρύβρεμος idem ſunt, ὁ βαρέως βρέμων, vt expoſitum eſt Olymp. Od. 11. ἐρίβρεμοι λέοντες.

χειμάῤῥους. χειμάῤῥους vt definit Schol. ἐστὶν ὁ μετὰ ἰλύος καὶ λίθων συρφετός, *colluuies cum cœno & lapidibus mixta*. Ideóque rectè dicitur πάμφορος, quòd quiduis ferat. Exponitur ibidem κοπρώδης φορυτὸς, *ſordida fimi congeries*: éſtque propriè φορυτὸς, ἡ ἐκ τῆς χαράδρας ἀκαθαρσία *torrentis illuuies*.

φάει δέ. Poſtquam poſuit hymnorum theſaurum non periturum, nunc ponit illuſtrem futurum. q. d. ἀλλ' ὦ Θρασύβουλε, ἐπιφανὴς ὢν ὁ θησαυρὸς τῶν ὕμνων, καὶ πρόσωπον ἐν καθαρῷ φωτὶ ἔχων, τὴν ἅρματι τυχοῦσαν νίκην, τῷ σῷ πατρὶ, καὶ τῷ αὐτοῦ γένει κοινὴν, ἀπαγγελεῖ τοῖς τῶν ἀνθρώπων λόγοις εὔδοξον. Hoc quoque Latina paraphraſis declarat.

πρόσωπον. Hic foris aſſumendum aliquid, vt pote particip. ἔχων. κοινὰν Dor. pro κοινὴν. γενεᾷ. Nempe τῷ υἱῷ, qui patris eſt proles, & qui paternarum virtutum atque honorum eſt particeps. ἁρματινίκαν Doricè pro ἁρματινίκην. Eſt ἁρματινίκη Pindaricum vocabulum, & compoſitum. q. d. νίκη ἅρματι νικηθεῖσα. Quod cum Græca Scholia τοῦ δράματος νίκην exponant, videtur typographi eſſe error, pro ἅρματος νίκην.

Κρισαίαισιν ἐν πτυχαῖς. Periphraſis pro ἐν Δελφοῖς. Nam Criſa vt Schol. ait, τῶν Δελφῶν ἐστί.

παράφρασις.

Tu vtique illum patrem tuum dextra manu tenens, eóque quo teneris honore proſequens, oſtendis te fideliter ea obſeruare, quorum rectè olim admonitus eſt à Chirone Philyræ filio robuſtiſſimus Pelei filius Achilles, quum ſemotus à parentibus in Pelei montis antro eſt educatus. Etenim inter cætera præcepta quibus animum eius fingebat, conſuluit vt Iouem in primis ſummum Deorum, qui tonitruum, fúlgurum, fulminúmque eſt dominus, veneraretur: quinetiam diuinum honorem parentibus impertiret, dum fatis conceſſum vitæ curriculum emetirentur. Hoc & antea fuit animo, taliſque pietatis exemplum præbuit fortis Antilochus Neſtoris filius, qui pro patre

στροφὴ β. κῶλ. θ.

σύ τοι σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς, ὀρθὰν
ἄγεις ἐφημοσύναν, τά ποτ' ἐν ὄρεσι
φαντὶ μεγαλοσθενεῖ Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ Πηλείδᾳ πα-
ραινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν
βαρυόπαν, στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν
θεῶν σέβεσθαι·
ταύτας δὲ μήποτε τιμᾶς
ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατὰς
νόημα τοῦτο φέρων. ὃς ὑπερέφθιτο
πατρὸς, ἐναρίμβροτον ἀμμεί-

μετάφρασις.

Tu vtique tenens ipſum patrem tuum *dextra manu, rectam refers admonitionem, quam olim in montibus aiunt Philyra filium robuſtiſsimo Pelidæ conſuluiſſe orbato parentibus*: videlicet *potiſsimum quidem inter Deos Saturnium grauiſonũ fulgurum fulminumq; dominũ venerari: hoc verò nunquã* honore *priuare parentibus vitã fatis datam. Extitit & antea Antilochus fortis mẽtẽ hanc habens, qui pro patre occubuit, homici-*

mortem oppetiuſt inita pugna cum Memnone bellicoſo Aethiopum duce, tum quum verſatus eſt in periculo Neſtor, vulnerato ad mortem Paridis telis equo, ac ideo moram patiente curru. Pylius autem ille ſenex Nelei filius Neſtor, commota mente, metu percitus, quum videret Memnonem haſtam validam vibrantem, filium inclamauit, nimirum ne cum illo Aethiopici exercitus duce congrederetur.

νος στράταρχον Αἰθιόπων Μέμνο-
να. Νεστό-
ρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέ-
δα,
Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς. ὁ
δ' ἔφεπε
κραταιὸν ἔγχος.
Μεσσανίου δὲ γέροντος
δοναθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα
ὅν.

dam cum ſuſtinuiſſet ducem exercitus Aethiopum Memnonem: Neſtoreum enim currum equus remorabatur, Paridis telis ſaucius: at ille geſtabat validam haſtam. Meſſenij autem ſenis concitata mens conclamauit filium ſuum.

σύ τοι χέδοντι νιν. Iouis filij à pietate erga patrem. Dicit enim Xenocratem patrem à Thraſybulo filio dextra manu teneri. Tenere autem aliquem dextra manu, eſt ei præſtò eſſe, ſcipionis vicem præſtare: quod debent liberi parentibus. νιν eſt referendum ad πατεὶ Θεῷ. Et ἐπιδέξια χειρὸς exponendum δεξιᾷ χειρὶ, *manu dextra*. Aliàs ſignificat, πρὸς τὰ μέρη δεξιὰ τῆ χειρὸς. vt quum ſic loquitur Theocritus Idyll. 25.

Αὖλις δ' σφίσιν ἥδε τεῆς ἐπιδέξια χειρός.

Stabulum illorum hoc ad dextram tuam manum.

ὀρθὰν ἄγεις ἐφημοσύναν. Hoc eſt, τηρεῖς ὀρθὴν ἐφημοσύνην. Eodem modo vſurpatur verbum ἄγω. vt quum dicitur ἄγειν ἐκεχειρίαν, σπονδὰς, *obſeruare inducias, fœdera.* ἐφημοσύνα Dor. pro comm. ἐφημοσύνη. hoc eſt, ἐντολὴ, παραίνεσις, *mandatum, admonitio*. Malè habent plerique omnes εὐφημοσύναν ἐν ὄρεσι, in Pelio antro, quod in monte Pelio erat, & vbi habitabat Chiron Centaurus. μεγαλοσθενεῖ hoc eſt, ἰσχυροτάτῳ. μεγαλοσθενὴς hîc, & Iſthm. Od. 5. μεγασθενὴς, eſt ὁ μέγα σθένος ἔχων. Φιλύρας υἱὸν periphraſticè intelligit Chironem qui initio Pyth. 3. Φιλλυρίδης appellatur. ὀρφανιζόμενος. hoc loco non eſt *orbus parentibus*, (nam tum adhuc viuebant, ſiquidem eos colere docet) ſed χωριζόμενος & μονωθεὶς, *ſeparatus,* & *ſeiunctus*: vt fieri ſolet quum quis præceptori extra domum paternam traditur educandus, quamuis pater non ſit vita functus.

Πηλεΐδᾳ. Hoc eſt Achilli, Dor. pro Πηλεΐδῃ à Πηλεΐδης poët. pro Πηλείδης, τὸ ει. mutato in ηϊ. παραινεῖν hoc eſt, ὑπνεῖν. In his manifeſta eſt collatio Achillis & Thraſybuli.

μάλιστα μὲν. Admonitio quæ duo continet capita: nimirum vt Deum colat, deinde parentes. Cùm autem hæc ſint duo prima Decalogi mandata, à quibus cætera pendent, videmus Ethnicorum cordibus à natura ipſa pietatem in Deum & parentes fuiſſe inſculptam. Vide Pythagoræ, Phocylidis, Iſocratis, aliorúmq; ſententias. Ex eo quod Iouis cultum præcipuè commendat, apparet Ethnicos in ſua Deorum multitudine, vnum Iouem reliquis prætuliſſe, quem vnicum ſapientiores credebant colendum.

βαρυόπα. Dor. pro βαρυόπαν. Βαρυόπης poëticum eſt vocabulum, pro βαρύφωνος, μεγαλόφωνος: & componitur ex βαρὺς, grauis, & ὄψ vox. q.d. ὄπα βαρεῖαν ἔχων, grauem habens vocem. Epitheton Iouis ob tonitruum fragorem & ſtrepitum cuius eſt author. Hanc ſententiam ita rectè declarat Schol. ἐξαιρέτως μὲν τὸν μεγαλόφωνον ἀστραπῶν καὶ κεραυνῶν δεσπότην τὸν Δία, παρὰ τοὺς ἄλλους Θεοὺς τιμᾶν καὶ σέβεσθαι.

ταύτας δὲ μή. Sic & hoc admonitionis membrum explicat Schol. ταύτης δὲ τῆς τιμῆς τὰς γονεῖς τοὺς Θεοὺς μὴ στερίσκειν τῷ γεγεννηκότων. ταύτας τιμάς, nimirum τὰς γονεῖς τοὺς Θεούς. μείρειν eſt portione priuare aliquem.

ἔγεντο καὶ πρότερον. Quia Pindarus Thraſybulum laudare vult potiſſimùm à pietate in parentes, Antilochi parentum amantis exemplum proponitur. q.d. ἐγένετο καὶ τὸ παλαιὸν γενναῖος Ἀντίλοχος, τὸ φρόνημα τοῦτο φέρων, τὸ περὶ τοὺς γονέας εὐσεβὲς ὃς ὑπεραπώλετο τοῦ πατρὸς, τὸν δεινὸν τῶν ἀνθρώπων φονέα ὑπομείνας Αἰθιόπων στρατηγὸν Μέμνονα. Antilochum autem à Memnone fuiſſe occiſum teſtatur Homerus Odyſſ.4.v.187.

Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Τόν ῥ' Ἠοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός.

Quod autem ad ſeruandum patrem oppetiuerit mortem, egregijs verſibus declarat Smyrnæus l.2.v.243.& ſequentibus : vbi & à Memnone cæſum teſtatur. Nihilominus Penelope apud Ouidium dicit ab Hectore interfectum, his verbis,

Siue quis Antilochum narrabat ab Hectore victum,
Antilochus noſtri cauſa doloris erat.

Εναρίμβροτον. Poëticum vocabulum ἐναρίμβροτος, ab ἐναίρω, τὸ φονεύω τοὺς βροτούς. hoc eſt, ἀνθρώπους. ἀμμείνας Aeol. & poët. pro ἀναμείνας. Et vt hic Memnonem στράτον Αἰθιόπων, ſic & Iſthm.Od.5.appellat.

Νεστόρειον γάρ. Hoc eſt, τὸ γὰρ ἅρμα τοῦ Νέστορος, ὅ ἵππος ἐνεπόδιζε βληθεὶς τοῖς τοῦ Ἀλεξάνδρου βέλεσι. Vulneratum fuiſſe Neſtoris equum à Paride teſtatur Homerus Iliad.8. v. 81. Sed non dicit tum temporis filium eius Antilochum periclitanti patri ſuccurriſſe, verùm Diomedem. Nec huius circunſtantiæ meminit Smyrnæus loco citato.

Πάριος. Hinc apparet flecti nomen Πάρις, Πάριδος & Πάριος. Porrò δαϊχθεὶς, hoc eſt, βληθεὶς vel φονευθεὶς, eſt particip. Aor.1.paſſ. ἐδαΐχθην à verbo poëtico δαΐζω: deducto à δαίω.

ὁ δ' ἔφεπε. Ambiguum eſt vtrum hoc ſit referendum ad Memnonem, an ad Antilochum. Etenim vt ex Smyrnæi verſibus apparet, vterque haſtam habebat. Sed ad Memnonem referre malo, cuius haſtam cùm vidiſſet Antilocho imminantem, ilico Neſtor filio metuens eum reuocare à congreſſu Memnonis conatus eſt.

Μεσσανίου. Doricè pro Μεσσηνίου. Meſſenium vocat, quia Pylius erat: illius Pyli dominus, quę vrbs eſt Meſſenes. Pylus altera in Elide quam vaſtauit Hercules. Tertia dicta Τριφυλιακός, ad quam eſt Amathois fluuius. *Meßenius ſenex*: eſt periphraſis Neſtoris. Meſſene eſt Peloponneſi regio.

δονηθεῖσα. Hoc eſt, ταραχθεῖσα. Doricè pro δονηθεῖσα. Sic autem hæc verba

reddo proſa, ὁ δὲ Νέστωρ ταραχθεὶς τὴν φρένα, ἐβόησεν ὃν παῖδα.

παράφρασις.

Verùm irritus fuit identidem repetitus clamor. Neque enim verbis ſuis Antilochum filium Neſtor ab inſtituto reuocauit. Sed diuinus ille vir, pietatis in parentem ſtudio flagrans, in eius tuitione perſeuerauit, quem ſua morte à morte liberauit. Quod facinus admirandum cùm patraſſet, exiſtimarunt natu iuniores hunc poſt hominum memoriam pietatę erga parentes fuiſſe ſupremum & pręſtantiſſimum. Atque hoc quidem exemplum ex ijs quæ præterierunt, eſt deſumptum. Noſtræ verò ætatis hominum omnium Thraſybulus maximè recta erga patrem mente procedit, eúmque debita beneuolentia proſequitur. Oſtendit quoque ſe patrui Theronis ſplendorem & magnificentiam in omnibus imitari. Quinetiam diuitijs præclarè vtitur. Non enim eis ad iuuenilem inſolentiam & intemperantiam abutitur: ſed eas impendit in literarum ſtudijs, quibus in ſcholis imbuitur. Ad te quoque Neptune terræ quaſſator, qui equitandi rationem inueniſti, in moribus omnibus animo valdè alacri accedit, & in equeſtribus exercitijs eſt verſatiſſimus. Deniq; ea eſt morum ſuauitate, vt quando cum coætaneis verſatur in conuiuijs, ſermones habeat melle quod in fauis apum fingitur, dulciores.

στροφὴ γ. κῶλ. θ.

χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέρ-
ριψεν αὐτοῦ,
μένων δ' ὁ θεῖος ἀνὴρ, πρίατο
μὲν θανά-
τοιο κομιδὰν πατρός. δό-
κη-
σεν δὲ τῶν πάλαι γενεᾷ ὁπλο-
τέροισιν,
ἔργον πελώριον τελέσαις,
ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν
πρὸς ἀρετάν.
τὰ μὲν παρήκει·
τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος
πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν
ἔβα,

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν
ἔδειξε:
νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει, ἄδικον
οὔθ' ὑ-
πέροπλον ἥβαν δρέπων, σο-
φίαν
δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων. τίν τ'
[illegible]ελίχθον
ὀργαῖς πάσαις, ὃς ἱππείαν
εἰσ-
οδον, μάλ' ἁδόντι νόῳ Ποσειδᾶν
προσέρχεται.
γλυκεῖα δὲ φρὴν
καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν,
μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πό-
νον.

μετάφρασις.

In terram aute
cidens eius ſermo
abſtraxit filium à
poſito: ſed manens
nus ille vir, emit
recuperationem p
Viſus eſt natu iu
bus, hoc facinus i
cùm patraſſet, O
veterũ ſummus i
tute erga parente
quidem prætereun
Thraſybulus ma
ex omnibus *qui*
ſunt, paternam a
gulam graditur. E
patruum accedens
gnificentiam oſte
Cum prudentia a
diuitias gubernat
que *iniuſtam, neq*
ſolentem pubert
carpens, ſed ſapien
in penetralibus
dum. Et ad te
concuſſor Neptune
equeſtrem intr
inueniſti, *in mo*
omnibus valdè
mente accedit.
præterea mens eiu
in conuerſando
conuiuis, apum ſuperat opus cancella

χαμαιπετές. Hoc eſt, τὸ δ' ἔπος αὐτοῦ Νέστορος μάταιον ὄν, οὐκ ἀπέστρεψεν μάχ
Inanem oſtendit fuiſſe patris vocem, cuius etiam στοργὴ apparet, quum

fert filium ſeſe morti obijcere pro patre. χαμαιπετὴς eſt ὁ χαμαὶ πίπτων, hoc eſt, *πίπτων qui cadit humi*, nunc eſt μάταιος *inanis, vanus*. & Od. 9. Olymp. εὐτελὴς *vilis & humilis*. In terram cadere, vulgo dicunt, verbum quod nihil efficit.

ἔδοξεν. Ob pietatem hanc Antilochus laudem apud poſteros conſequitur. q. d. ἔδοξε δὲ τοῖς μετέπειτα γεγονόσιν, ἐπεὶ τόδε πρᾶγμα θαυμαστὸν ἐξειργάσατο, πάντων τῶν παλαιῶν περὶ τὸν πατέρα γενέσθαι φιλοστοργότατος.

ὁπλοτέροισιν. ὁπλότεροι dicuntur hîc iuniores poſteri, quaſi ad arma inſtructiores.

τὰ μὲν παρῆκε. Concluſio ſuperioris exempli petiti ex ætate præterita. Hîc puto eſſe enallagen temporis præſentis pro præterito.

τῶν νῦν δέ. Hoc eſt, τῶν δὲ ἀνθρώπων τῶν καθ' ἡμᾶς ὁ Θρασύβουλος πρὸς τὴν τοῦ πατρὸς ἑαυτοῦ στάθμην καὶ ὀρθότητα μάλιστα βαίνει. Hoc eſt, τὸν πατέρα τιμᾷ. Porrò πατρῴαν στάθμαν hîc vt puto, intelligit regulam quæ docet quomodo ſit erga parentes agendum: vt ſeries ſenſus indicat. Ideóque non videntur rectè ſentire, qui *paternam ad regulam incedere*, exponunt *patris veſtigia & præcepta ſequi*. Quanquam non refragabor ſiquis malit nouam laudem Thraſybuli his verbis afferri. Nimirum eum tanquam rectam regulam, clari patris veſtigia ſequi. Ego autem, ſi non ſit accommodatio exempli ad Thraſybulum, hęc verba, τὰ μὲν παρῆκε. τῶν δὲ νῦν &c. ſic explico, *Atque his quidem prætermiſſis, vt alias virtutes Thraſybuli perſequar, ille omnium hominum qui noſtra ætate viuunt, rectis & præclaris patris veſtigijs inſiſtit*. Interim verò patrem Xenocratem à rectitudine morum commendat.

πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος. Hoc eſt, ἐπερχόμενος δὲ πρὸς τὴν τοῦ πάτρωος ἀγλαΐαν κατὰ πάντα τρόπον ἀπόδειξιν ἑαυτὸν ἴσον. Alia laus Thraſybuli ab imitatione patrui Theronis. Nam Theron Xenocratis patris Thraſybuli erat frater: ἀγλαΐαν hîc abundat, remouendum eſt ob metrum.

νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει. Hoc eſt, μετὰ λογισμοῦ πλούτῳ χρῆται. Alia laus à bono diuitiarum vſu. Eo autem eſt laudabilior, quòd ab adoleſcentia ijs ita vſus ſit, οὔτε τὴν ἥβην ἀκρασίαν, οὔτ' εἰς ἀλαζονείαν δρεπόμενος, ἀλλὰ καταδεδυκὼς εἰς τοὺς μυχοὺς τῶν μουσῶν σοφίαν. Appellat σοφίαν *diſciplinas, & bonas literas*. & μυχοὺς Πιερίδων, *ipſas ſcholas*.

ἴν τ' ἐλελίχθον. Alia laus à ſtudijs & exercitijs equeſtribus, per apoſtrophen ad Neptunum equitationis authorem, σοὶ δ' ὁ Ποσειδῶν προσοικειοῦται πάσῃ ἐπιτηδεύμασιν, ὅστις εὗρες τὰς ἱππικὰς ἁμίλλας. ἐλελίχθων fit ab ἐλελίζω poëtico, τὸ σείω, πτοέω, κινῶ, *quatio, concutio, moueo*, & χθὼν *terra*. Quid ſit ἔσοδος liquebit Pyth. Od. 5. in his ἱππιείων ἔσοδοι. Ποσειδᾶν. Dor. pro comm. Ποσειδῶν. μάλ' ἁδόντι νόῳ hoc eſt, πάλα προθύμως.

γλυκεῖα δὲ φρήν. Vltima laus à ſuauitate morum. q. d. ἡ δὲ φρὴν αὐτοῦ, κατὰ τὴν πρὸς τοὺς συμπότας ὁμιλίαν, γλυκεῖα ἐστίν. Ad αὔξησιν autem addita eſt illius ſuauitatis comparatio cum melle: quaſi addat, ὥστε τὰ κήρεα παραβαλλόμενα παρατροπεύονται τῇ γλυκύτητι τῶν φρενῶν. τρητὸν πόνον periphraſis eſt fauorum, quæ ſunt cellulæ & domicilium apum: eſt & metonymia continentis pro contento, nempe melle.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΑΘΗΝΑΙΩ,

τεθρίππῳ.

MEGACLI ATHENI-

enſi, quadrigis victo-

riam adepto.

ΕΙΔΟΣ. Ζ.

ODE. VII.

ARGVMENTVM.

MEgaclem Athenienſem ornat encomio à patria, à v-
ctorijs Iſthmiacis, Olympiaca, & Pythijs, à maior-
ibus: & concludit conſolatoria ſententia, oſtendens magn-
etiam fœlicitati calamitatem aliquam interuenire.

παράφρασις.

Pulcherrimum eſt Megaclis Athenienſis, qui genus ad Alcmæonem refert, laudum initium ducere ab Athenis vrbe maxima, multiſque vicis à Theſeo in vnum collectis amplificata: ita vt fundamentum & exordium hymni quo celebramus victoriam ab ipſo quadrigis partam, ducamus à patriæ eius commendatione. Etenim quam ciuitatem, quam familiam ego qui in Græcia habito, nominare queam illuſtriorem quàm Alcmæonidarum?

στροφὴ. κώλ. ζ.

Κάλλιστον αἱ μεγαλοπόλιες Ἀ-
θᾶναι
προοίμιον Ἀλκμανι-
δᾶν
εὐρυσθενεῖ γενεᾷ, κρηπῖδ' ἀοι-
δᾶν
ἵπποισι βαλέσθαι. ἐπεὶ
τίνα πάτραν, τίνα τ' οἶ-
κον
ναίων ὀνυμάξομαι
ἐπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέ-
σθαι;

μετάφρασις.

Pulcherrimum gr-
diurbes Athenæ f-
proœmium Alcmæ-
darum latepor-
ſtirpi, fundam-
tum carminum e-
vt iaciatur. N-
quam patriam, q-
familiam, ego h-
rans in Græcia no-
nabo illuſtriorem
dictu?

Μεγακλεῖ. Megacles Athenienſis ex Alcmæonidarum ſtirpe fuit, qui 38 Pythiade quadrijugo curru vicit. Hic autem ille eſt, inquit Schol. non qui Olympia vicit, ſed alter. Victoriam tamen illius huic pro more tribuit Pindarus.

κάλλιστον. Quoniam Megacles eſt Athenienſis, ideo encomij exordium ducit ab ipſis Athenis. Proinde victorem à patria laudat. q.d. κάλλιστόν ἐστι προοίμιον τῷ Μεγακλεῖ τοῦ εὐρυσθενῶν Αλκμαιονιδῶν ἀπηγγέλθη, αἱ μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι, ὥστε θεμέλιον ὑποβαλέσθαι τοῦ ὕμνου τῆς νικηφορίας, τὸ ἀπὸ τῆς πατρίδος κόσμον.

μεγαλοπόλιες. Epitheton Athenarum, quia multos Atticæ vicos diſperſos in vnam vrbem collegit, vt in Helenæ encomio teſtatur Iſocrates. Sic & Syracuſæ, hymno 2. huius libri, dicuntur μεγαλοπόλιες.

κάλλιστον προοίμιον. Innuere vult poëta, pulcherrimum eſſe laudis genus quod à præclara patria ſumitur. Ideo elegantiſſimum eſſe ordiri Megaclis Athenienſis ciuis laudes ab Athenis. Αλκμαιονιδᾶν genit. Dor. pro com. Αλκμαιονιδῶν. εὐρυσθενεῖ γενεᾷ. periphraſticè Megaclem innuit qui genus ad Alcmæonem refert. Porrò latepotentem ſtirpem vocauit, quia Alcmæon fuit vir fortis & illuſtris à quo oriundi Alcmæonidæ.

Αλκμαιονιδᾶν. Fuit Alcmæon ciuis quidam Atticus, qui cùm Crœſi legatos Delphos euntes benignè ſuſcepiſſet, ab ijs domum reuerſis apud regem eſt laudatus. Quare Crœſus eum accerſiuit, & auri tantum dedit, quantum corpore ſemel efferre poſſet. Itaque tunica ampla indutus, laxato ſinu, ſumptíſque cothurnis calceis Dionyſiacis, regios theſauros adiuit. Ibi cothurnos auro impleuit, ſinum, & os, præterea crinibus aurum illigauit: ita vt ſub pondere vix poſſet incedere. Quod monſtroſum ſpectaculum Crœſo riſum mouit, qui hæc illi non ſolùm reliquit, ſed etiam alia munera inſuper addidit. Hinc ditiſſimus & celeberrimus euaſit Alcmæon, eiúſque poſteri potentia aucti, Piſiſtratidas expulerunt, & patriam ab eorum tyrannide exemerunt. Vide Herodot. l. 6.

κρηπῖδ᾽ ἀοιδᾶν βάλλεσθαι. Eſt ἀρχὴν ἀοιδῶν ποιεῖσθαι. Sicuti Od. 4. huius libri βάλλεσθαι κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων. Epod. 6. Metaphora ſumitur ab ædificijs quorum pars prima, ſeu principium eſt fundamentum, vt orationis procemium.

ἐπεὶ τίνα. Hoc eſt, τίνα γὰρ πατρίδα, τίνα τ᾽ οἶκον, ἐγὼ ἐν τῇ Ἑλλάδι ναίων ἐπιφανέστερον τῶν Αλκμαιονιδῶν εἰπεῖν δύναμαι; Athenas, antè commendauit à granditate, nunc à claritudine. Quod encomium eſſe meritiſſimum nulla demonſtratione opus habet: ſiquidem Athenæ cuiuis ſunt notæ. Huius autem ſententiæ cōſtructionem verſat mille modis Scholiaſtes: ſed quam attuli vnica ſufficit vt omnium clariſſima & commodiſſima.

ὀνυμάξομαι. Fut. 1. med. Aeol. pro ὀνομάσομαι. ab ὀνυμάζω. pro comm. ὀνομάζω. ante Ἑλλάδι ſubaudienda eſt præpoſitio ἐν.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΑΘΗΝΑΙΩι,
τεθρίππῳ.

MEGACLI ATHENI-
enſi, quadrigis victo-
riam adepto.

ΕΙΔΟΣ. Ζ.

ODE. VII.

ARGVMENTVM.

MEgaclem Athenienſem ornat encomio à patria, à v
ctorijs Iſthmiacis, Olympiaca, & Pythijs, à maior
bus: & concludit conſolatoria ſententia, oſtendens mag
etiam fœlicitati calamitatem aliquam interuenire.

παράφρασις.

Pulcherrimum eſt Megaclis Athenienſis, qui genus ad Alcmæonem refert, laudum initium ducere ab Athenis vrbe maxima, multiſque vicis à Theſeo in vnum collectis amplificata: ita vt fundamentum & exordium hymni quo celebramus victoriam ab ipſo quadrigis partam, ducamus à patriæ eius commendatione. Etenim quam ciuitatem, quam familiam ego qui in Græcia habito, nominare queam illuſtriorem quàm Alcmæonidarum?

στροφὴ κῶλ. ζ.

Κάλλιστον αἱ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι
προοίμιον Ἀλκμανιδᾶν
εὐρυσθενεῖ γενεᾷ, κρηπῖδ' ἀοιδᾶν
ἵπποισι βαλέσθαι. ἐπεὶ
τίνα πάτραν, τίνα τ' οἶκον
ναίων ὀνυμάξομαι
ἐπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέσθαι;

μετάφρασις.

Pulcherrimum gr
di urbes Athenæ fu
procemium Alcmæo
darum late pote
ſtirpi, fundame
tum carminum e
vt iaciatur. N
quam patriam, qu
familiam, ego ha
tans in Græcia no
nabo illuſtriorem
ditu?

Μεγακλεῖ. Megacles Athenienſis ex Alcmæonidarum ſtirpe fuit, qui 88 Pythiade quadrijugo curru vicit. Hic autem ille eſt, inquit Schol. non qui Olympia vicit, ſed alter. Victoriam tamen illius huic pro more tribuit Pindarus.

κάλλιϛον. Quoniam Megacles eſt Athenienſis, ideo encomij exordium ducit ab ipſis Athenis. Proinde victorem à patria laudat. q.d. κάλλιϛόν ἐϛι προοίμιον τῷ Μεγακλεῖ τῶν εὐρυσθενῶν Ἀλκμαιονιδῶν ἐκγεγαῶτι, αἱ μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι, ὥστε θεμέλιον ὑποβαλέσθαι τῶ ἐπαίνε τ̃ νικηφορείας, ἢ ἀπὸ τῆς πατρίδος κόσμιον.

μεγαλοπόλιες. Epitheton Athenarum, quia multos Atticæ vicos diſperſos in vnam vrbem collegit, vt in Helenæ encomio teſtatur Iſocrates. Sic & Syracuſæ, hymno 2. huius libri, dicuntur μεγαλοπόλιες.

κάλλιϛον προοίμιον. Innuere vult poëta, pulcherrimum eſſe laudis genus quod à præclara patria ſumitur. Ideo elegantiſſimum eſſe ordiri Megaclis Athenienſis ciuis laudes ab Athenis. Ἀλκμανιδαῖ γενεᾷ. Dor. pro com. Ἀλκμαιονιδῶν. εὐρυσθενεῖ γενεᾷ. periphraſticè Megaclem innuit qui genus ad Alcmæonem refert. Porrò latepotentem ſtirpem vocauit, quia Alcmæon fuit vir fortis & illuſtris à quo oriundi Alcmæonidæ.

Ἀλκμανιδαῖ. Fuit Alcmæon ciuis quidam Atticus, qui cùm Crœſi legatos Delphos euntes benignè ſuſcepiſſet, ab ijs domum reuerſis apud regem eſt laudatus. Quare Crœſus eum accerſiuit, & auri tantum dedit, quantum corpore ſemel efferre poſſet. Itaque tunica ampla indutus, laxato ſinu, ſumptíſque cothurnis calceis Dionyſiacis, regios theſauros adiuit. Ibi cothurnos auro impleuit, ſinum, & os, præterea crinibus aurum illigauit: ita vt ſub pondere vix poſſet incedere. Quod monſtroſum ſpectaculum Crœſo riſum mouit, qui hæc illi non ſolùm reliquit, ſed etiam alia munera inſuper addidit. Hinc ditiſſimus & celeberrimus euaſit Alcmæon, eiúſque poſteri potentia aucti, Piſiſtratidas expulerunt, & patriam ab eorum tyrannide exemerunt. Vide Herodot. l. 6.

κρηπῖδ' ἀοιδᾶν βαλέσθαι. Eſt ἀρχὴν ἀοιδῶν ποιεῖσθαι. Sicuti Od. 4. huius libri βαλλέσθαι κρηπῖδα σοφᾶν ἐπέων. Epod. 6. Metaphora ſumitur ab ædificijs quorum pars prima, ſeu principium eſt fundamentum, vt orationis procemium.

ἐπεὶ τίνα. Hoc eſt, τίνα γὰρ πατρίδα, τίνα τ' οἶκον, ἐγὼ ἐν τῇ Ἑλλάδι ναίων ἐπιφανέστερον τ̃ Ἀλκμαιονιδῶν εἴπω ἀκούεσθαι; Athenas, antè commendauit à granditate, nunc à claritudine. Quod encomium eſſe meritiſſimum nulla demonſtratione opus habet: ſiquidem Athenæ cuiuis ſunt notæ. Huius autem ſententiæ cõſtructionem verſat mille modis Scholiaſtes: ſed quam attuli vnica ſufficit vt omnium clariſſima & commodiſſima.

ὀνυμάξομαι. Fut. 1. med. Aeol. pro ὀνομάσομαι. ab ὀνυμάζω. pro comm. ὀνομάζω. ante Ἑλλάδι ſubaudienda eſt præpoſitio ἐν.

παράφρασις.

Omnes namque Græciæ vrbes vno conſenſu canunt laudes Athenienſium, quorum fuit princeps Erechtheus, qui authoribus Alcmæonidis Apollo Pythium tuum templum à Piſiſtratidis incenſum inſtaurarunt. Porrò me impellunt quinque victoriæ quas apud Iſthmum, inſignis vna quam in Olympia Ioui ſacra, duæ quas apud Pythonem,

ἀντιστρ. κῶλ. ζ.

πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁ-
μιλεῖ
Ερεχθέος ἀςῶν, ὦ Ἀπόλ-
λων, οἳ τεόν τε δόμον Πυθῶνι
δῖα
θαητὸν ἔτευξαν. ἄγον-
τι. δέ με πέντε μὲν Ι-
σθμοῖ
νῖκαι, μία δ' ἐκπρε-
πὴς
Διὸς Ὀλυμπίας· δύο δ' ἀπὸ
Κίῤῥας,

μετάφρασις.

Inter omnes en... ciuitates fama verſ... tur Erechthei ciuiu... qui ô Apollo tuam... dem apud Python... diuinam extruxerun... Impellunt autem... quinque apud Iſthm... victoriæ, vna verò e... cellens Olympia I... uis, duę etiam... Cirrha.

πάσαισι γὰρ. Ratio cur adeò illuſtres ſint Athenæ. Nam illuſtres ij ſu... quorum nomen omnium in ore verſatur. Poëtica phraſis eſt, λόγος ὁμ... Ερεχθέος ἀςῶν, pro ἡ φήμη ἀναςρέφεται περὶ τῶν τοῦ Ερεχθέως πολιτῶν. Erechthei ciues, pe... phraſticè pro *Athenienſes*, quia eorum princeps fuit Erechtheus.

Ἀπόλλων. Nominat. poëticè pro vocatiuo Ἄπολλον, metri cauſa. Eſt enim ap... ſtrophe ad Apollinem. οἳ τεόν τε. οἵτινες ἐν τῇ ἐξοχωτάτῃ Πυθῶνι τὸν σὸν ναὸν θαυμας... κατεσκεύασαν. Hîc præcipuè ad Alcmæonidas reſpicit qui fuerunt authores i... ſtaurandi templi Apollinis. Cùm enim Delphicum templum à Piſiſtratid... fuiſſet incenſum, Alcmæonidæ qui ab illis eiecti fuerant, nouum à fundame... tis templum Apollini promiſerunt, ſi victoriam ijs contra tyrannos d... ret. Itaq; acceptis pecunijs, & collectis copijs, Piſiſtratidas aggreſſi ſunt, & v... cerunt: tum multa cum gratiarum actione promiſſam templi inſtauratione... exequuti ſunt. δόμον pro ναὸν.

ἄγοντι Dor. pro ἄγουσι. q.d. προτρέπουσι δέ με ἐπὶ τὸν ὕμνον ὦ Μεγάκλεις αἱ σαὶ νῖκαι κ... προγόνων, πέντε μὲν ἐν Ἰσθμῷ γινόμεναι, μία δ' ἐξοχωτάτη ἐν Ὀλυμπίᾳ, δύο δ' ἐκ Δε... φῶν. Hîc Megaclis laudes congerie perſtringit. Cùm autem eæ victoriæ qu... recenſet, eius ſint & maiorum, non liquet quot ad Megaclem pertineăt. Scho... liaſtes Olympicam non huius, ſed alius Megaclis eiuſdem nominis eſſe aſſeri... Et ſaltem conſtat 88 Pythiadem, quæ huius hymni dedit occaſionem, eſſe hu... ius Megaclis Athenienſis.

Κίῤῥας. Delphos intelligit vbi celebrabantur Pythia. Nam Cirrha eſt Phoc... dis oppidum ad radices montis Parnaſſi, vbi colebatur Apollo: & ob vicinia... alterum pro altero in carmine ponere non dubitat.

παράφρασις.

tu ô Megacles, tuique maiores obtinuiſtis, vt hoc encomium ſcribam. Cæte-

ἐπῳδ. κῶλ. θ.

ὦ Μεγάκλεες ὑ-
μαί τε, καὶ προγόνων
νίᾳ δ' εὐπραγίᾳ.

μετάφρασις.

ô Megacles & ve... ſtra, & veſtroru... progenitorum. Recen...

ìm gaudeo quòd recens n Pythijs rem proſperè eſſeris, & viceris. Sed ægrè ero quòd egregium hoc acinus tuum impetat inidia. Verùm hoc te conolari debet, quod pleriſue omnibus vſuuenit, uódque vulgi ſermone rcumfertur, videlicet hoini etiam conſtanti proeritate fruenti varios fornæ caſus obuenire.

χαίρω τι, τὸ δ' ἄχνυμαι,
φθόνον ἀμειβόμενον
τὰ καλὰ ἔργα. φαντί γε
μὰν
οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονί-
μαν
θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

autem ſucceſſu gaudeo, ſed doleo quòd inuidia compenſet præclara facinora. Verùm aiunt homini ſtabiliter florẽtem fœlicitatem hac & illa nanciſci.

ὑμαί. ὑμὸς pro ὑμέτερος à poëtis vſurpatur. Sed hîc ſumi pro σὸς videtur. num enim Megaclem alloquitur. ſic & σαῖ ἑορταῖς ὑμαῖς pro σαῖς. ſp. δ'. Odæ quentis.

νέᾳ δ'. Congratulatio ob ſucceſſum in Pythijs recentem. In proſa elegan- r adderes ἐπὶ, ante νέᾳ εὐπραγίᾳ.

τὸ δ' ἄχνυμαι. Condoleſcit vt veri eſt amici. q. d. λυποῦμαι δ' ὅτι ὁ φθόνος καλὰ ἔργα ἀμείβεται. Expono φθόνον ἀμειβόμενον inuidiam compenſantem præara facinora, quia cùm laus eorum merces eſſe deberet, inuidi ea odio, conmptu, & vituperio compenſant. Putat Ariſtarchus his verbis poëtam reſpice- ad Hippocratem quendam Megaclis amicum, qui tempore vel quo vicit egacles, vel quo compoſitus eſt hic hymnus, exceſſit è viuis: in quem Threnos mpoſuit Pindarus.

φαντί γε μάν. Conſolatoria gnome, qua oſtendit nullam eſſe tam florentem elicitatem, quæ aliquo fortunæ caſu aduerſo non temperetur. παρμονίμαν Dor. o παρμονίμην. Dicitur poët. παραμόνιμος, & metri cauſa παρμόνιμος, pro βέβαιος, παραμένω, *permaneo*. τὰ καὶ τὰ, hoc loco, τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ intellige. Sed Od. 5. p. 2. τὰ καὶ τὰ νέμων ratione loci aliter interpretor.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤῌ, παλαιστῇ.

ΕΙΔΟΣ α.

ARISTOMENI AEGINETA palæſtritæ.

ODE VIII.

ARGVMENTVM.

ARiſtomenem Aeginetam laudat ab Aegina patria, maiorum victorijs quos ſua virtute æquauit: à propr eius victorijs, à fortitudine. Interea per digreſſionem i accommodat Amphiarai dictum de Alcmane filio. Item i terſerit precationem pro Xenarcis patris Ariſtomenis di tiarum conſeruatione. Sumit etiam occaſionem loquendi rerum humanarum miſerijs. Tandem ducitur epilogus de pr cipuis Aeginæ inſulæ heroibus.

παράφρασις.

Hunc hymnum, quem in Ariſthomenis Pythiorum victoris honorem cano, accipe ô Tranquillitas, cuius mens in beneuolentiam eſt propenſa, Iuſtitiæ filia quæ vrbes amplificas, reddíſque florentiſſimas: ſiquidem concordia res paruæ creſcunt: quæque tenes pacis, bellíque claues ſupremas: ſiquidem conſilia ſuggeris ad tuendã pacẽ, & ad præcidenda quæ iam imminent, vel compeſcenda quę

στροφὴ α. κῶλ. θ.

Φιλόφρον Ἡσυχία, Δίκας
ὦ μεγιστόπολι
θύγατερ, βουλᾶν τε καὶ πολέ-
μων
ἔχοισα κλαῖδας
ὑπερτάτας, Πυθιόνικον
τιμὰν Ἀριστομένει
δέκευ. τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρ-
ξαι
τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίστασαι
καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ.

μετάφρασις.

O blanda mente p dita Tranquillitas, ſtitiæ filia maxi vrbes reddeus, conſ rum & bellorum ba claues ſupremas, bo rem Pythiacæ victo Ariſtomenis accipe. enim mollia præſta & ijs frui pariter ſti, cum exacta opp tunitate.

am vigent bella : & noſti apprimè captata opportunitate,cum benignè te gerere erga alios,tum ab alijs viciſſim benignè excepta,ijs vti.

Ἀριστομένη. Ariſtomenes ex Aegina oriundus fuit,& Xenarcis cuiuſdam filius,qui maiores multis victorijs inſignes habuit,vt conſtat ex hoc hymno. De Aegina vide Geographos. & Olymp.Od.8.de voce παλαισὴς. 35.Pythiade vicit Ariſtomenes.

φιλόφρον Ἡσυχία. Inſigne ducit exordium ab inuocatione Tranquillitatis,ſeu Pacis,quam fingit eſſe perſonam aliquam,& graphicè depingit , eique hymnum hunc offert.Huius autem in limine meminit , ſiue quia bella Perſica , à quibus afflicta fuerat tota Græcia, nuper deſierant : ſiue quia fortè aliquid σύγκαιον acciderat inter Aeginetas,eo tempore quo vicit Ariſtomenes : ſiue quia Aeginetarum reſpub. ſemper fuit bene inſtituta , & pacata. Porrò Ἡσυχία eadem eſt cum Εἰρήνη,quæ φιλόφρων dicitur,quaſi φιλοφρονητική ἐστι , & τὰ φίλια φρονοῦσα : quia ſub Pace amicitia,beneuolentia,humanitas,comitas,aliáque id genus locum habent.

Δίκας, Hoc eſt, δικαιοσύνης. 2. laus quum dicitur Iuſtitiæ filia. Non quia ſub pace eſt iuſtitiæ locus : nam pax iuſtitiæ cauſa eſſet : ſed quia vigente iuſtitia in rep. concordia,pax,& tranquillitas manet inter ciues : facítque iuſtitia vt diuerſos inter populos nulla bella moueantur. Etenim quandiu iuſtitia ſuum cuique tribuit : ac nemo aliena iniuſtè petit , aut retinet , tranquillitas integra manet.

ὦ μεγιστόπολι. 3. laus ab effectu. Nam concordia res paruæ creſcunt,diſcordia maximæ dilabuntur:& quæ vrbes ἀστασίαστοι manent, non ſolùm conſeruantur, ſed etiam amplificantur & augentur.μεγιστόπολις eſt ἡ μεγίστας πόλεις ποιοῦσα,vel μέγα ἐν πόλεσιν ἰσχύουσα.

βουλᾶν τε.4. laus à potentia conſeruandæ pacis,& coërcendi belli. Habet claues conſiliorum,quatenus compoſitis hominum animis conſilia ſuggerit quibus pax continuatur.Habet claues bellorum , quatenus irarum nubes diſpellens imminentia bella præcidit , vel commota compeſcit & claudit. Ergo clauibus vtitur ad aperiendam concordiæ viam,& ad occludendum iter bello. Dor.κλαῖς,pro κλεῖς. Nam monoſyllabi κλεὶς diphthongus ει diſſoluitur in ηι Ion.& mutatur Dor.in αι.

Πυθιόνικον τιμάν. Vel eſt periphraſis hymni compoſiti in laudem Pythicæ victoriæ:vel ſimpliciter intelligit honorem partum ob victoriam ex Pythijs reportatam.δέκευ Dor.pro δέχου:vbi Ionum more χ in κ mutatur.

τὺ γὰρ. Ratio cur pacis & belli clauès habeat. q. d. σὺ γὰρ τὸ ἀσφαλῶς ποιεῖν πάσχειν τε οἶδας ἐνκαίρως. Vox μαλθακὸν omnia pacis, ſeu tranquillitatis bona complectitur. Interim eſt quinta eius laus , quòd det & accipiat omnia benigna. ἀτρεκὴς hoc loco exponitur exactus,vt ἀτρεκὴς ἀλήθεια. Nem. Od.5.Sic opportunitatem obſeruans benignitati ſtudet ad pacem.

παράφρασις.

contrà verò implacabilem ſuperborum & contumelioſorum hominum irã, aduerſarijs hiſce tuis te opponens, aſperámque præbens, potenter retundis, deles, & opprimis. Nec tamen nota fuiſti minaci illi Porphyrioni, qui ſuſcepto iniuſto negocio te irritauit, quum Herculi boues eripere, & Iouem regio cœli ſolio deturbare tentauit, vt in eorum poſſeſſionem ſuccederet. Verùm expertus eſt iucundiſſimum & vtiliſſimum eſſe lucrum quod quis facit, quum à volente rem alienam accipit:

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

τὺ δ᾽ ὁπόταν τις ἀμείλιχον
καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ, τραχεῖα δυσμενέων
ὑπαντιάξαισα
κράτει, τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ.
τὰν οὐδὲ Πορφυρίων
μάθεν παρ᾽ αἶσαν ἐξερεθίζων.
κέρδος δὲ φίλτατον, ἑκόντος εἴ
τις ἐκ δόμων φέροι.

μετάφρασις.

tu quum aliqu… placabilem iram … immiſerit, aſper… currens hoſtium … ri, ponis inſolen… eorum in ſentina. … neque Porphyrion … gnouit ſe praeter… quum & honeſtum … ritare. Atqui lu… ſanè gratiſſimum … quis volentis ex … bus aſportet.

τὺ δ᾽. Alterum rationis membrum, cur belli claues teneat: nimirum quia … peram ſe præbet contumelioſis hominibus, eóſque opprimit. ἀμείλιχον κότον … e. ἀπαραίτητον ὀργὴν. & καρδίᾳ ἐνελάσῃ, h.e. ἐνθῇ τῇ ἑαυτοῦ καρδίᾳ, ſexta laus Tranqui… tatis.

ὑπαντιάξαισα κράτει δυσμενέων, h.e. τοὺς πολεμίους ἀπαντήσασα. Aeol. eſt partic. ὑπαντι… σα, pro ὑπαντιάσασα. Porrò ὕβριν ἐν ἄντλῳ τιθέναι, eſt ἀλαζόνειαν ἐν ἀφανείᾳ τιθ… καὶ ἐν ὕδατι βαπτίζειν. Sic Homerus dixit, Ἄντλῳ δ᾽ ἐνδούπησε πεσοῦσ᾽ ὡς εἰναλίη … Quare huius membri ſenſus eſt, σὺ δ᾽ Ἡσυχία τοὺς ἀλαζόνας καὶ τοὺς ὑβριστὰς ἀφανίζ… ἀμαυροῖς. Hactenus laudes Tranquillitatis.

τὰν præpoſit. artic. pro ſubiunct. ἣν: qui refertur ad Ἡσυχίαν. q. d. οἱ ἣν … τὴν Ἡσυχίαν οὐκ ἔγνω ὁ Πορφυρίων, παρὰ τὸ καθῆκον ἐρεθίζων. Exempla Gigantum a… quot proponit, quos malè habuit Tranquillitatem non coluiſſe. Inter cæte… nominatur atheus ille Porphyrio: qui inuito Herculi boues rapere, ipſúmq… Iouem cœlo deturbare conatus eſt: & quem cum alijs ſeditioſis Iupiter … cîdit.

κέρδος δέ. Hoc eſt, ὀνήσιμόν ἐστι κέρδος τῶν ἀπὸ τοῦ ἑκόντος διδομένων. Gnome … qua oſtendit vtile eſſe lucrum illud quod quis facit accepto munere ab … qui det libenter.

παράφρασις.

Sed eum falli, tandémque

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφα-

μετάφρασις.

At violentia & ſup… pœn…

pœnas dare, qui ſuperbo animo impulſus, inuito & per vim aliena rapere conatur. Idem quoque Cilix ille gigas Typhœus multitudine capitum monſtroſus ſenſit, poſtquam in Iouem inſurrexit. Itaq; neuter, neque hic Typhœus, neque Gigantum ille princeps Porphyrion, tuam aſperitatem euitarunt: ſed illum fulmine deiectũ ſub Aetna Iupiter proſtrauit, hunc Apollo ſagittis confixit, Apollo inquam ille erga Ariſtomenem Xenarcis filium benignus, quando ita fauit illi vt Pythia, ſacrum ſibi certamen apud Delphos vicerit, pro qua victoria, lauri apud Parnaſſum creſcentis coronam accepit, hymnúmque hunc meum Doricæ harmoniæ accommodandum.

λεν ἐν χρόνῳ. Τυφὼς Κίλιξ πολυκάρα-
νος, οὔ μιν ἄλυξεν.
οὐδὲ μὰν βασιλεὺς Γιγάντων.
δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ,
τόξοισί τ' Ἀπόλλωνος. ὃς εὐμενεῖ νόῳ
Ξενάρκειον ἔδεκτο Κιρ-
ράθεν, ἐστεφανωμένον
υἱὸν, ποίᾳ Παρνασίᾳ
Δωριεῖ τε κώμῳ.

bum peſſundat tandem. Typho Cilix multiceps non eam effugit, neque rex Gigantum: ſed domiti fuerunt fulmine, & arcubus Apollinis, qui beneuola mente Xenarcis filium excepit è Cirrha, coronatum herba Parnaſſia, Doricóque hymno.

Βία δὲ καὶ. Vt modò dixit vtile eſſe quod à volente accipitur: ita nunc docet eſſe noxium quod per vim & ſeditionem extorquetur, confidendo ſuis viribus. q. d. σφάλλεται δὲ χρόνῳ ὅστις μεγαλαυχήσας, καὶ σώματος ἰσχύϊ πεποιθὼς, βίᾳ λαμβάνειν ἐπιχειρεῖ. Hanc ſententiam expreſſiſſe videtur Horatius 4. Od. l. 3. carm. quum ait,

Vis conſili expers mole ruit ſua:
Vim temperatam Dij quoque prouehunt
In maius, ijdem odêre vires
Omne nefas animo mouentes.

Hic & Porphyrionis, & Typhœi, aliorúmque gigantum facit mentionem.

Τυφὼς Κίλιξ, de hoc dictum Od. 1. Pyth. & 4. Olymp. 2. eſt ſeditionis exemplum. πολυκάρανος Dor. pro πολυκάρηνος poët. pro comm. πολυκέφαλος. Dicitur Κίλιξ, quia in Cilicia fingitur educatus, in ſpelunca Typhonis, vnde Homerus Εἰν Ἀρίμοις ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς. Alij tamen in Lydia, inter quos fuit Artemon hiſtoricus: alij in Phrygia dixerunt educatum. οὔ μιν ἄλυξεν, proſa dicas, αὐτὸν οὐκ ἐξέφυγεν.

οὐδὲ μὰν βασιλεύς. Quis ſit intelligendus rex Gigantum non ſat comperio, niſi ex Iſacij verbis, ἡ γῆ τὰ τῶν Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, ἐν Φλέγραις τῆς Παλλήνης γεννᾷ δρακοντόποδας, καὶ βαθυγενείους, καὶ βαθυχαίτας γίγαντας, οἳ πέτρας καὶ δρῦς πεπυρακτωμένας ἠκόντιζον πρὸς τὸν οὐρανόν. ὧν πρῶτοι Πορφυρίων καὶ Ἀλκυονεύς. Hîc principes Gigantum finguntur Porphyrio & Alcyoneus. Puto autem hîc intelligendum Porphyrionem. Nam etſi de eo paulo antè verba fecerit: ibi tantùm agebatur de eius audacia in turbanda tranquillitate: nunc verò agitur de pœna: & verborum ſequela id ſatis euincit, ſiquidem de duobus tantùm loquitur poëta: & alterum nempe Typhœum Iouis fulmine oppreſſum: alterum nempe Porphyrionem telis Apollinis confoſſum fuiſſe

conſtat. Verùm hæc poëta ϲυλληπτικῶς profert.

δμᾶθεν Dor.& Bœot. 3.perſ.Aor.1.paſſ. negl. augm. pro ἐδμάθησαν. V
Bœot. ἐδμάθεν.& reiecto augm.δμᾶθεν.Dor.δμᾶθεν à δαμάω per ſyncopen
Eandem necis Gigantum rationem reddit Euripid.in Helena,

μισεῖ γὰρ ὁ Θεὸς τὴν βίαν, τὰ κτητὰ δὲ
Κτᾶσθαι κελεύει πάντας, οὐκ ἐξ ἁρπαγάς.
Odit Deus vim : poßidendáque imperat
Tenere iure quemque, non inferre vim.

Quæ ſentẽtia cõuenit rectè cùm præcedẽtibus verbis poëtæ, κέρδος δὲ φίλτατον
ὃς ἐυμῶ.Senſim ſine ſenſu, poſtquam exordium peregit, tranſit ad laudes
Ariſtomenis, quem commendat à beneuolentia Apollinis, cuius fauori trib
victoriam quam cõſequutus eſt. ἐκ Θεῶν γὰρ πᾶσαι μαχαναί, vt idem ait. Ξεινάρκειο
Periphraſticè intellige Ariſtomenem, cuius pater fuit Xenarces, & puta al
eſſe commendationem à patre honeſto.

Κιῤῥαθεν Dor.pro Κιῤῥηθεν, hoc eſt, ἀπὸ τῆς Κίῤῥας. Cirrha Delphos ſignificat :
quoque commendatio à loco victoriæ.

ἐστεφανωμένον. Alia præterea commendatio ab honore gemino, nempe lau
coronæ, & encomij. Herbam Parnaſſiam periphraſticè laurum appellat, & h
bam ſynecdochicè ἀντὶ φυτοῦ, vt hæc verba citans, annotat Chabotius in 2.O
2.Carm.Horatij.

Δωριεῖ τε κώμῳ. Doricum encomium putat Scholiaſtes denotare hymnũ po
quo laudantur Aeginetæ: quia Dores ab Argis in Aeginam commigrarunt,
puto Doricum encomium, eſſe intelligendum hunc Pindari hymnum, qui
bere ſolet Dorica grauitate & dialecto, lyrámque ſuam harmoniæ Doricæ
commodauit, vt annotauimus antiſtropha 1.Od. 1. Olymp. in hæc verba,
Δωρίαν ἀπὸ πασσάλου λάμβανε φόρμιγγα.

παράφρασις.

Inſula autem Aegina quæ ſuis in vrbibus iuſtitiam colit, nunquam Gratijs, quæ omnia eximia reddunt, hactenus excidit: ſed maiorum ſuorum Aeaci filiorum, Telamonis, & Pelei, Aiacis, Teucri, Achillis virtutes inclytas ſectãs & imitans, inde ab initio perfectam gloriam obtinet. Etenim celebratur quòd multos habuerit victores ſacrorum Græciæ certaminum, & generoſos heroes ad acria prælia præſtantiſſimos, educarit.

στροφὴ β. κῶλ. ι.

Ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἑκὰς
ἁ δικαιόπολις,
ἀρεταῖς κλειναῖσιν Αἰακι-
δᾶν
θίγοισα νᾶσος. τε-
λέαν δ' ἔχει δόξαν ἀπ' ἀρ-
χᾶς.
πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀεί-
δεται νικαφόροις ἐν ἀέ-
θλοις
θρέψαισα, καὶ θοαῖς ὑπερτάτους
ἥρωας ἐν μάχαις.

μετάφρασις.

Cecidit autem
procul à Gratijs, iu
riam colens in ſuis
bibus, virtutes incly
Aeacidarum attinge
inſula. Perfectam a
habet gloriã ab ini
Decantatur enim q
educauerit heroas p
ſtantißimos in cer
minibus victoriam
portantibus, & vel
bus in prælijs:

έπεσε δ' οὐ Χαρίτων. Patriam Ariſtomenis laudat, vt perſonam cohoneſtet. In genere dicit ὅτι οὐκ ἐγγύτω χαρίτων ἔχω. Quod etſi nonnulli interpretes tribuere velit humanitatis & beneficentiæ ſtudijs: tamen horum rationem non videtur hoc loco habere poëta, quum illud reſtringit ad virtutes inclytas Aeacidarum. Et certè vt dixit 14 Olymp. à Gratijs hoc pendet, εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ. Vult innuere poëta poſteros non excidiſſe Gratijs, quatenus maiorum Aeacidarum virtutes celebres imitantur, & ſectantur. Et vt ſequentia docent, hæc imitatio ſita eſt in primis in fortitudine, cuius ſpecimen in ſacris certaminibus, & in prælijs editur.

Δικαιόπολις νᾶσος Dor. pro νῆσος, Aegina nimirum δικαιόπολις, hoc eſt, ἡ τὴν δικαιοσύνην ἐν ταῖς ἑαυτῆς πόλεσι διεχομένουσα. Nam Aegina Inſula pluribus vrbibus conſtabat. Interim hoc epitheton ei laudem tribuit à iuſtitia.

ἀρεταῖς κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν θιγοῖσα. Obſeruandum hoc loco, vt & Nem. Od. 4. ἐλωίᾳ θιγέμεν, τὸ θιγεῖν conſtrui cum datiuo, cùm genitiuum potiùs, interdum accuſatiuum regat. Similis Gallica videtur conſtructio *Atteindre aux vertus.* Aeacidæ autem ſunt poſteri regis Aeaci, cuius filij fuerunt Telamon & Peleus, Telamonis Aiax & Teucer, Pelei Achilles: vt videre eſt apud Iſocrat. in Euagora. Hic obſeruanda laus Æginæ à maiorum virtutibus.

τελέαν δ' ἔχει. Hoc eſt, παλαιὰν δὲ δόξαν ἐξ ἀρχῆς ἔχει, οὐ νῦν μόνον. Alia laus à gloriæ antiquitate.

πολλοῖσι μὲν γὰρ. Laus à victorum copia, quòd floruerit heroum numero, qui tum in certaminibus ſacris, tum in bellis ſtrenuè ſe geſſerunt. Pleriſque autem Aeginetis hymnos ſcripſit Pindarus. Aliquot victores in ſequentibus nominat.

θρέψαισα καὶ θοαῖς. Hoc eſt, καὶ ἐν ταῖς ὀξείαις μάχαις ἐπαινουμένοις καὶ πολεμικοῖς ἥρωας ἀγαγοῦσα. Tales Heroes fuerunt Aiax, & Teucer, Telamonis filij, & Achilles Pelei.

παράφρασις.

Quorum nomine etiam inter homines decus obtinet, & conſpicua eſt. Poſſem ſanè multa eius in laudem narrare: ſed non licet mihi per ocium, neque opportunum eſt vt longa oratione omnia perſequar, & carminibus mandem quæ lyra & voce ſuaui canantur, ne copia moleſtam animis ſacietatem inducat. Itaque id quod mihi nunc occurrit, meique in præſentia inſti-

ἀντιστρ. κώλ. θ.

τὰ δὲ καὶ ἐν ἀνδράσιν ἐμπρέπει.
εἰμὶ δ' ἄσχολος ἀναθέμεν πᾶσαν μακραγορίαν,
λύρᾳ τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ. μὴ κόρος ἐλθὼν
κνίσῃ. τὸ δ' ἐν ποσί μοι
ἴτω, τρέχον τεὸν χρέος, ὦ παῖ,
νεώτατον καλῶν, ἐμᾷ ποτα-

μετάφρασις.

quæ & inter homines decus obtinent. Sed enim non vacat mihi omnem orationis prolixitatem imponere lyraque & voci molli, ne ſatietas veniens offendat. Quod igitur ante pedes mihi currit, procedat tuum opus recentiſsimum, præclarorum facinorum, meam vola-

tuti eſt, tuum opus recen- τὸν ἀμφὶ μαχανᾷ. *tile circum artem.*
tiſſimum, victoriam videlicet Pythiacam, quam nuperrime conſequutus es fili Ariſtome
canam, vt pote quæ appetat artis meæ poëticæ beneficio, quæ præclara facinora celeb
famam huc illuc volantem nanciſci.

τά τε ἐν. Hoc eſt, ἅτινα καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις διαπρέπει. Artic. præpoſit. τὰ p
ſubiunct. ἃ. & ἀνδράσι, καταχρηστικῶς pro ἀνθρώποις. Reſpicit autem ad ea q
dixit de Aegina, quæ bellicoſos & ſtrenuos heroas educauit, qui in certam
nibus ſacris, & bellis excelluerunt: quæ nomen & decus apud homines n
paruum obtinent.

εἰμὶ δ' ἄσχολος. Eſt ἀποδίωξις qua longiorem tractationem de virtutil
Aeginæ inſulæ abrumpit. Hic autem eſt loci ſenſus, οὐκ ἔστι μοι σχολὴ
πολλῶν τὰ ἐγκώμια τῆς Αἰγίνης, καὶ τῶν Αἰακιδῶν, λέγειν, ὡς μὴ διὰ μακρολογίας ἐνόχ
σιν ποιοῖμι.

τὸ δ' ἐν ποσί μοι. Eſt hæc propoſitio de laudibus Ariſtomenis. q. d. τὸ δ
χρέος, Ἀριστόμενες, ἡ νίκη σου πρόσφατος ἐν ποσί μοι οὖσα, νυνὶ ἀδμώμενα, ἐπειδὴ γὰρ πτε
ἀμφὶ τῇ μου ποιητικῇ τέχνῃ ἀειδούσῃ τὰ καλὰ πράγματα. Itaque τὸ ἐν ποσί dici
quod præſens eſt, & τὸν χρέος, eſt τὸ σὸν πρᾶγμα, ſcilicet ἡ νίκη. Puto ὦ παῖ, ha
compellationem eſſe blandientis poëtæ. καλῶν, ſubaudit poſt ſe πραγμάτων.
Dorica ſunt ἐμᾷ ποτανὸν μαχανᾷ, pro comm. ἐμῇ ποτηνὸν μηχανῇ. *Suam mac
nam*, hoc eſt, *artem poëticam*, dicit μηχανὴν καλῶν: quatenus res præclaras co
mendat & celebrat.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κώλ. ια.	μετάφρασις.
Tu ſanè tuorum auunculorum veſtigijs inſiſtens in luctis, eóſque per omnia imitans, Theognetum qui Olympia, Clytomachum qui Pythia, audaci membrorum robore, puta pancratio vicit, nullo dedecore afficis, imò ipſis es decori. Præterea Midylidis, tuæ tribui gloriam addens, elogiũ illud promereris, quod Oiclei filius Amphiaraus ore ſuo pronuntiauit, quũ videret filios ſeptem ducum ad Thebas, in ea ſeptem portis munita vrbe fortiter pugnantes:	παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνεύων ματραδελφεοὺς, Ὀλυμπίᾳ τε Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις, οὐδὲ Κλυτομάχοιο νίκαν Ἰσθμοῖ θρασύγυιον. αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν, λόγον φέρεις τὸν ὅνπερ ποτ' Οἰκλέος παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν υἱοὺς Θήβαις αἰνίξατο παρμένοντας αἰχμᾷ.	*luctis enim per ve gia ſequens auuncul & apud Olympi Theognetum non decoras, neque Cly machi victoriã in Iſ mo audacimembre Promouens autem t bum Midylidarũ, v ba reportas quæ ol Oiclei filius obſcurè gnificauit, conſpica apud ſeptem por munitas Thebas filios permanentes apud haſta*

ἰχνεύων. ab ἰχνεύω poëtico verbo, quod ſignificat κατὰ τὰ ἴχνη βαίνω, ſeu δι
κω. Poët. & Dor. eſt ματραδελφεὸς pro μητραδελφεὸς, hoc eſt, ὁ ἀδελφὸς μητρὸς Θε

uunculus. νίκαν metonymicè θρασύγυιον appellat, eíque tribuit quod hominibus roprièconuenit, in quibus membrorum robur, animíque præſentia requiriur, vt aduerſarios ſuperent. Itaque θρασύγυιος eſt ὁ ἔχων θρασία γυῖα qui audaa habet membra. Porrò ſuum Ariſtomenem laudat Pindarus ab imitatioe, & virtute auunculorum æmula, qua ſuum genus cohoneſtat, cùm viro ræclaro honeſtum ſit ortum à claris viris ducere, & viciſſim. Theognetus & Clytomachus auunculi Ariſtomenis, ille Olympia, hic Iſthmia vicit. Sic utem reddit hanc ſententiam Scholiaſt. τοῖς γὰρ παλαίσμασι τοὺς πατρὸς μητρὸς σου είους, ὥστε τὸ Ολύμπια νικήσαντα Θεόγνητον, ὥστε τὴν Κλυτομάχου ἐν Ισθμῷ νίκην καμισχύνεις.

αὔξων δὲ πάτραν. Alia laus à præclara tribu, cui ſua virtute decus addit. άτραν ſumit pro φατρία, ſicuti Homerus Ἡμαὶ ἀμφοτέροισιν, ὁμὸν γένος, ἠδ᾽ ἴα πάτρη. Μιδυλιδᾶν Doricè pro Μιδυλιδῶν à Μιδυλίδης. In Aegina fuit Midylidarum tribus à Midylo primo eius authore: ex qua apparet Ariſtomenem hunc norum fuiſſe.

λόγον φέρεις. Alia præterea laus à ſimili encomio, ſimilis aliorum fortitudiis: nam dicit eum meritum eſſe laudem quam Amphiaraus filijs tribuit aderſus Thebas fortiter pugnantibus. Dictum autem commendat ab authore Amphiarao Oiclei filio, de quo dictum in Olympijs, ſexta Oda: vbi ſimiliter Ageſiæ tribuit elogium Pindarus, quod Amphiarao Adraſtus.

ὅν περ ποτ᾽. Hoc eſt, ὃν εἶπέ ποτε Αμφιάρεως, ἰδὼν ἐθεάσατο ἐν ταῖς ἑπταπύλοις Θήβαις τοὺς υἱοὺς κατὰ τῶν Θηβαίων θαρσαλέως πολεμοῦντας. Dixit παρμένοντας metri cauſa, pro μαρναμένοντας, & ellipſis τῆς ἐν ante αἰχμᾷ, eſt obſeruanda: & ſumenda vox αἰχμὴ hoc loco pro μάχη. ἠνίξατο dixit pro ἐφθέγξατο. Nihil enim obſcuri effatus eſt.

παράφρασις. | στροφὴ. γ. κῶλ. δ. | μετάφρασις.

quum Polynicis poſteri ex Argiuo ſolo profecti ſecundum bellum Thebanis intulerunt. Illis autem pugnantibus ita effatus eſt. Quæ innata eſt, & à parentibus accepta animi magnitudo, quatenus fortes creantur fortibus & bonis, refulget in liberis. Apertè video Alcmanem primum ad portas Thebarum quarum rex fuit Cadmus, quatientem coruſcum clypeum ſculptura maculoſi draconis inſignem.

ὁπότ᾽ ἀπ᾽ Ἄργεος ἤλυθον
δευτέραν ὁδὸν ἐπίγονοι, ὧδ᾽ εἶπε μαρναμένων.
φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει, ἐκ πατέρων παισὶν λῆμα. θάομαι
σαφὲς δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς
Ἀλκμᾶν᾽ ἐπ᾽ ἀσπίδος νωμῶντα πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις.

quando ab Argo venerunt ſecunda expeditione poſteri. Sic autem dixit cùm præliarentur. Natura in liberis eminet ex patribus generoſa magnitudo animi. Intueor apertè Alcmanem in clypeo coruſco quatientem draconem verſicolorem, primum in Cadmi portis.

ὁπότ' ἐπ' Ἄργεος. Temporis circunſtantia, nempe ſecundo bello, quod Po lynicis poſteri Thebanis intulerunt propter parentis necem. De Polynice & Eteocle, iam dictum 2. Olymp. Sexta fit mentio huius belli. δευτέραν ὁδὸν λυθον: in proſa dicas, δεύτερον ἐστράτευσαν. Eſt quoque loci circunſtan tia quum oſtendit vbi ſit loquutus, nempe Thebis interea dum pugna bant.

φυᾷ τὸ γενναῖον. Hoc eſt, vt rectè exponit Schol. τῇ φύσει τὸ συγγενὲς ἐκ πατέρων πε θόμενα, τοῖς παισὶν ἀποπρέπει. Et exemplum Homeri adducit, vbi τὸ γενναῖον expo nitur συγγενικὸν,

Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι.

Iliad. ε.

Non enim mihi innatum eſt cum fugiente pugnare.

Θηέομαι. Alcmani filio dictum accommodat Amphiaraus, videns ipſum ποικιλόνωτον ὄφιν δράκοντα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος πρῶτον διακινοῦντα. Innuere videtur cly peum Alcmaonis inſignitum fuiſſe pictura draconis. Quod animal rectè va conuenit, qui debet eſſe oculatiſſimus ad præuidenda futura: vel quia drac aptus eſt ad auguria, inquit Schol. vel quia ſubit terram, quam & ſubijt v tes Amphiaraus vt reſponſa acciperet.

ποικίλον: quaſi *maculis diſtinctum*. αἰθᾶς Dor. pro αἰθῶς. & αἰθὸς, ἡ, ὸν. *niger, a, u* Ἀλκμᾶνα pro Ἀλκμαίονα. Alcmaon Amphiarai filius. Κάδμου πύλαις, Thebaru vocat portas, quia Thebis regnauit Cadmus.

παράφρασις.

At verò Adraſtus heros, qui priori ad Thebas expeditione cladem accepit, ſoluſque cæſis reliquis omnibus incolumis euaſit, rem fœliciùs eſt geſturus ſecunda expeditione, cui proſperiorem euentum pollicetur augurium: quanquam eius domui aliquid ſiniſtri accidet. Tum enim eius filius ex Græcorum exercitu ſolus Aegialeus occidetur, cuius mortui collectis oſſibus, diuino munere fortunatus, incolumi ſaluóque reliquo exercitu redibit Argos,

ἀντιστρ. κώλ. θ.

ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ,
νῦν ἀρείονος ἐνέχεται ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
Ἄδραστος ἥρως. τὸ δὲ οἴκοθεν ἀντία πράξει.
μοῦνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ, θανόντος ὀστέα λέξαις
υἱοῦ, τύχᾳ θεῶν ἀφίξεται
λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ,

μετάφρασις.

At afflictus pri ri clade, nunc p ſperioris detine augurij nuntio draſtus heros: à domo aduerſa fo tuna vtetur. So enim ex Danaor exercitu, mortui c lectis oſſibus filij, ſo proſpera Deorum c exercitu incolumi dibit,

ὁ δὲ καμὼν. Prædicit Amphiaraus euentum ſecundæ expeditionis aduer Thebanos, qui quàm prioris fortunatior erat futurus. Nam amiſſis ſex cibus, totóque exercitu ad vnum, vix euaſit Adraſtus primo bello. Ver

ecundo, ſeruatis omnibus, excepto Aegialeo filio, Argos rediuit. Hæc ille ates, cùm priori bello intereſſet, vaticinatus eſt, antequam à terra in Oropo œotiæ urbe abſorberetur, & interiret. πέδῳ vox hæc iam occurrit 6. Olymp. bi & vide quæ de Amphiarao dicuntur.

τὸ δ᾽ οἴκοθεν. Priori Adraſti fortunæ contraria poſterior. Nam in illa nihil pſe mali patitur, reliquis extinctis: in hac amiſſo filio, ſaluíſque reliquis olus affligitur. Sic autem poëtæ verba reddas. ὁ δὲ χαμὼν Ἄδραστος ἥρως τῇ ροτέρᾳ συμφορᾷ, ἐν τῇ δευτέρᾳ βελτίονος ἔχεται τύχης τῇ τοῦ οἰωνοῦ ἀγγελίᾳ καὶ κληδόνι. τὸ ὲ κατὰ τὸν ἴδιον οἶκον ἐναντίως πράξει. μόνος γὰρ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ τοῦ Αἰγιαλέως υἱοῦ τελευτήσαντος τὰ ὀστᾶ συλλέξας, Ἄργος ἀφίξεται σὺν πεισθέντι στρατοπέδῳ. μούνος, nimirum Ἄδραστος. ἐκ Δαναῶν hoc eſt, Ἀργείων: Nam à rege Danaò Argiui dicti ſunt Danai. & λέξαις ſimplex pro compoſito συλλέξας. ἀφίξεται expono redibit ſequens loci ſenſum.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. ια.	μετάφρασις.
quod ſpatioſos habet vicos, vrbem Abantis qui fuit Lyncei filius, pater Talai ex quo natus Adraſtus. Atque hæc quidem dixit vates Amphiaraus. Ego autem etiam gaudio perfuſus, coronis Alcmanem redimio, & rore hymni perfundô: quoniam cùm ſit vicinus meus, heroicum monumentum prope meas ędes habens, meorúmq; bonorum cùm ſit cuſtos, occurrit mihi celebrem Pythonem, quod medium eſt orbis terrarum, proficiſcenti: ſuáque arte à patre Amphiarao accepta prædixit me victoriam reportaturum.	"Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς." τοιαῦτα μὲν ἐφθέγξατ᾽ Ἀμφιάρηος. χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ, γείτων ὅτι μοι, καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν ὑπάντιασεν, ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ᾽ ἀοίδιμον μαντευμάτων τ᾽ ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις.	ad Abantis ſpatioſos vicos. Talia quidem loquutus eſt Amphiaraus. Gaudens verò & ipſe Alcmanem coronis pero, conſpergo autem & hymno, quoniam vicinus mihi, & poſſeſſionum cuſtos mearum occurrit, eunti terra ad vmbilicum celeberrimum: vaticiniaque attigit congenitis artibus.

Ἄβαντος. Hæc cohærent cum ſuperioribus: & periphraſticè deſcribunt Argos, cuius vici ſunt ſpatioſi, quales ſunt amplarum & rectè digeſtarum vrbium. Quis autem fuerit Abas habet Latina paraphraſis.

τοιαῦτα μέν. Concluſio vaticinij. Ἀμφιάρηος. Dicitur Ionicè. Ἀμφιάρης, ηος, κι. poët. pro com. Ἀμφιάραος.

χαίρων δὲ καί. Chorus vt vult Schol. hæc in Ariſtomenis perſona dicit, qui videtur ędes ſuas habuiſſe prope Alcmanis heroum: quíque fortè oraculum

lo

conſuluit, acceptóque bono reſponſo, Pythonem ad ſacros Appollinis l[…] ſe contulit, in iiſque vicit, vt prædictum fuerat. Vult Aretius vt hæc [...] verba poëtæ breuiter laudantis Alcmaonem: quia coronare, & aſper[...] hymno, non Ariſtomenis, ſed poëtæ eſt officium. Sed quia agitur de pr[...] ctione ad certamen Pythiorum, & de vaticinio futuræ victoriæ, quæ con[...] tunt victori, & chorus eius perſonam imitari poteſt: ideo in Schol. ſenten[...] magis inclino.

βάλλω. Fortè ſimplex pro compoſito ἀμφιβάλλω. ῥαίνω ἢ καὶ ὕμνῳ. metap[...] ſumpta ab ijs qui plantas irrigant vt creſcant, & vireſcant. vno vocal[...] dixiſſes στεφανόω καὶ αἰνμνέω. ἀντίασεν neglect. augm. vel Dor. pro ἠντ[...] Quid dicatur γαίας ὀμφαλὸς, antè dictum eſt. ἀοίδιμον vocat ob celebritatem [...] tum ratione oraculi, tum ratione Pythiorum, quorum cauſa nomen eius l[...] latéque diffuſum vbique reſonabat.

μαντευμάτων τ'. Hoc eſt, ἐμαντεύσατο ἢ τῇ μαντικῇ τέχνῃ αὐτῷ συγγενεῖ οὔσῃ. Not[...] conſtructio verbi ἐφάπτομαι cum genitiuo. Idem cum Dat. iungitur Oly[...] Od. 1. οὐδ' ἀκραάντοις ἐφάψατ' ἔπεσι. σύγγονος poëtic. pro συγγενὴς: quæ vox iam [...] currit huius l. Od. 3. τέχναις dixit plurali numero, quia multiplex eſt[...] τική.

παράφρασις.	στροφὴ. δ'. κῶλ. θ.	μετάφρασις.
Tu autem ſagittas procul iaculans Apollo, qui templum celebre conuenas omnes excipiens, tibi in Pythonis conuallibus ſacrum gubernas, ibi Ariſtomeni ſucceſſum dediſti, qui parta luctę victoria, gaudiorum quibus vnquam eſt perfuſus, maximum percepit. Quinetiam antequam ad Pythia ſe conferret, in Aegina inſula eius patria, ô rex Apollo, quum feſti dies Delphiniorum apud Aeginetas ſacrorum tibi ludorum celebrarentur, quinquertij victoriam ipſi contuliſti, quam tua ope ſuáque virtute celeriter arripuit. A te autem conſultò, certóque propoſito prec[...]	τὺ δ' ἑκαταβόλε, πάνδοκον ναὸν εὐκλέα δι- ανέμων Πυθῶνος ἐν γυά- λοις, τὸ μὲν μέγιστον τό- θι χαρμάτων ὤπασας· οἴ- κοι ἢ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν πενταεθλίου σὺν ἑορ- ταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες ἄναξ. ἑ- κόν- τι δ' εὔχομαι νόῳ	Tu autem long[...] culans qui temp[...] celebre omnes [...] piens gubernas in[...] libus Pythonis, m[...] mum quidem [...] gaudium præb[...] domi autem [...] quinquertij donũ [...] auidè arripitur, [...] feſtis tuis art[...] rex. Prompta a[...] precor mente

τὺ δ' ἑκαταβόλε. Apoſtrophe ad Apollinem: quem poëta κατ' ἐπιβολὴν [...] uocat. per antonomaſiam Apollo intelligendus quum dicitur ἑκαταβόλος. [...] pro ἑκατηβόλος: quæ vox iam expoſita eſt Olymp. Od. 9. in hæc, ἑκαταβ[...] μοισᾶν ἀπὸ τόξων. Tribuitur Apollini hoc epitheton, vel quia fingitur [...] gitta[...]

gittarius, & paſſim ἀργυρότοξος, χρυσότοξος à poëtis vocatur : vel quia idem eſt cum Sole, qui ſuos radios ſagittarum inſtar, ex altiſſimo cœlo in terram eiaculatur.

πάνδοκον ναὸν dicit, ſicuti Olymp. 3. πάνδοκον ἄλσος. & 4. χαίροντα ξενίαις πανδόκοις, periphraſticè dixit. Πυθῶνος ἐν γυάλοις, pro ἐν Πυθῶνι. niſi dicamus poëtam loci ſitum indicare.

τὸ μὲν μέγιστον. Pythiacam Ariſtomenis victoriam Apollini fert acceptam: eámque μέγιστον χαρμάτων vocat: quia celeberrimo in loco præſtantiſſimi poſt Olympia certaminis victoriam reportauit, vnde maximum fuit hoc gaudiorum eius. Etſi enim in Aegina vicerat Delphinia, tamen non tantum gaudij inde quãtum hinc percepit. τόθι malim cum Schol. exponere αὐτόθι, quàm cum Latino interprete τότε. Nam videtur eſſe relatiuum ad Πυθῶνος ἐν γυάλοις, vt loci, non temporis habeatur ratio. Et ſæpe Pindarus τόθι pro αὐτόθι, ἐκεῖ, vſurpat. vt Olymp. 7. τόθι λύτρον συμφορᾶς, *illic liberatio calamitatis*. Pyth, 4. τόθι γὰρ ... Εὐφάμου φυτευθὲν, *ibi enim ſatum Euphemi genus*.

οἴκοι δὲ πρόσθεν. Alteram quoque victoriam quam idem Ariſtomenes in Aegina obtinuit, eidem Apollini acceptam fert. Aeginenſes Apollinem, inquit Scholiaſt. & Dianam præcipuè coluerunt: ac in Apollinis honorem inſtituerunt ludos Delphinia dictos, qui conſtabant ex quinquertio. In his vicit Ariſtomenes priuſquam ad Pythia ſe contuliſſet. Tota autem hæc ſententia ſic proſa reddi poteſt. σὺ δὲ ὦ Ἄπολλον, τὸν πάντας δεχόμενον εὐδοξον ναὸν ἐν Πυθῶνι διαιτῶν, τοῦτο μὲν μέγιστον τῆς νίκης χάρμα αὐτόθι ἐν τῇ Πυθῶνι παρέσχες· ἐν Αἰγίνῃ τε πρόσθεν, ἐν ταῖς σου ἑορταῖς τῶν Δελφινίων τὴν τοῦ πεντάθλου ... .

οἴκοι. Hoc eſt, ἐν Αἰγίνῃ. ἁρπαλέαν δόσιν vocat, *domum auidè arreptum*: id eſt, *celerem victoriam*, quam quis ope diuina ſuáque virtute adeptus eſt. πεντάθλιον idem ac πένταθλον. ὑμαῖς enallage numeri, pro σαῖς. ſicuti Od. 7. huius libri, ὦ Μεγάκλεες, ὑμαὶ τε καὶ προγόνων. Ἄναξ, honoris titulus, quo Apollinem compellat.

ἑκόντι δ᾽ εὔχομαι. Poſt apoſtrophen inſtituit precationem, qua rogat vt ſuam poëticen, & fortunas victoris habeat commendatas. ἑκόντι νόῳ dicit pro ἐκ προνοίας, *prudens & conſultus, certoq; propoſito precor*.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. θ.	μετάφρασις.
vt benigno oculo reſpicias quæcunque poëmata, ex certis rhythmis conſtantia, de vnoquoque in rerum ab ipſis præclarè geſtarum laudem con... & concino. Iuſtitia v... ...ique ſuauiſono hymno meo	κατά τιν᾽ ἁρμονίαν βλέπειν ἀμφ᾽ ἕκαστον ὅσα νέομαι. κώμῳ μὲν ἀδυμελεῖ δίκα παρέστακε.	*vt reſpicias quæ de vnoquoque certis quibuſdam rhythmis compono. Hymno certè* noſtro *ſuauiſono iuſtitia aſtat. Deo-*

nihil niſi verum canenti aſſi-ſtit. Porrò à Dijs immorta-libus, penes quos ſolos eſt diuitiarum donatio, peto ô Xenarces vt fortunarum ve-ſtrarum curam gerant. Nam quanuis homines ſtulti, eum qui bona nullo negotio par-ta poſſidet, ſapientem eſſe putent,

Θεῶν δ' ὄπιν ἄφθιτον αἰτέω
Ξένάρκες, ὑμετέραις
τύχαις. εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται
μὴ ξὺν μακρῷ πόνῳ, πολλοῖς σοφὸς
δοκεῖ πεδαφρόνων,

rum autem c…
immortalem exp…
ô Xenarces, …
ſorti. Si quis
opes poßidet, non…
go cum labore p…
multis ſapiens
tur ſtultis,

κατά τιν' ἁρμονίαν. Prius precationis membrum continet hymnorum … tæ commendationem. q. d. εὔχομαι ἐφορᾶν ποιήματα ὅσα καθ' ἁρμονίαν τινα … περὶ ἑκάστου. Hoc loco ἁρμονίαν pro ῥυθμῷ ſumit: & νέομαι, pro γράφω.

κώμῳ μὲν. Fauorem Apollinis petit, vt quem meritus ſit poëta, cuius h… no iuſtitia aſtat: hoc eſt in quo nihil mentiatur, ſed meritas laudes p… cet. ἁδυμελὴς iam occurrit Olymp. 7. & 11.

Θεῶν δ' ὄπιν. Poſterius membrum precationis, quo petit ab Apolline, … nibúſque Dijs vt fortunam Ariſtomenis curent. Eſt autem apoſtroph… Xenarcem huius victoris patrem. q. d. τῶν δὲ Θεῶν ἐπιστροφὴν εὔχομαι ὑμετ… τύχαις.

εἰ γάρ τις. Hoc eſt, εἰ γάρ τις ἀγαθὰ κέκτηται ῥαδίως, πολλοῖς ἄφροσι δοκε… φὸς ἂν, τὴν περὶ τὸν βίον ὕσιαν αὔξειν ταῖς ὀρθοβούλοις ἑαυτοῦ ἐπιτεχνήσεσι. Ratio… reddit voti pro fortunis Ariſtomenis, nimirum quia Deorum munere, … hominum prudentia diuitiæ comparantur. Interim facit digreſſiunculam … vulgi iudicium de diuitijs.

πέπαται. Hoc eſt, κέκτηται. Eſt autem 3. perſ. ſing. præt. perf. πέπαμαι, … bi poëtici πάομαι, τὸ κτάομαι. πεδαφρόνων genit. plur. à recto ſing. πεδάφρ… d. πεπεδημένην ἔχων φρένα, *mentem habens vinctam.* vel quaſi πεδινὰ φρονῶν … *milia ſapiens.* vel pro μετάφρων, hoc eſt, ἄφρων, παράφρων. q. d. μετὰ τὰ πράγ… φρονῶν, *qui re facta ſapit*: qualis Epimetheus, imprudeus, improuidus. Et … πέδα dicitur Aeolicè pro μετά.

παράφρασις. | ἐπῳδ. κῶλ. ια. | μετάφρασις.

& honeſtis rationibus re-ctóque conſilio facultates ad vitam neceſſarias amplificare, grauiter falluntur. Etenim non eſt poſitum in hominum facultate vt diuitias acquirant: ſed eas ſuppeditat Deus, qui aliàs alium ſublimem aut hu-milem reddit, aliíque ſubij-cit, bona & mala quibus

βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς. τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται.
δαίμων δὲ παρίσχει,
ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων·
ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν
μέτρῳ καταβαίνει.

fortunas auger… *cta conſilia* ſupp… tantibus *artibus.* … *qui illa non penes …* *mines ſunt: ſed …* *prabet, aliàs alium …* *per extollens, a…* *autem ſub ma…*

[...]r certa ratione diſpenſans. [...]terùm tu Ariſtomenes præ[...]m Megaris ex Diocleis re[...]taſti: & in receſſu Maratho[...] Herculea ſuperaſti: & He[...]ombæa à maioribus tuis [...]giuis in Aeginam delata in [...]onis honorem, etiam tua [...]patria viciſti. Partis verò [...]us illis victoriis, Megarica, [...]rathonica, Aeginetica, in quibus alios tua fortitudine deieciſti,	Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας, μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος· Ἥ-ρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον νίκαισι τρισσαῖς ὦ 'Ριστό-με-νες, δαμάσσαις ἔργῳ,	cerro modo deprimit. Apud Megara autem habes præmium, & in receſſu Marathonis, Iunoniſq; certamen patrium: cum victoriis tribus ô Ariſtomenes ſuperaſti fortitudine:

[...]ιον κορυσσόμενον. Cohæret cum ſuperioribus, & cum ijs alia redditum phraſi. [...] autem κορυσσόμενον inf. Ion. & Dor. pro comm. κορύσσειν, quod hîc metaphoricè [...]rpatur pro κορυφοῦν καὶ μεγάλως αὔξειν. Fit enim à κόρυς *galea* quæ eſt capi[...] munimentum. Aliàs ſimpliciter ſignificat *armare*. ὀρθοβούλοισι poëticè, pro [...]βούλοις. quæ vox Pyth. 4. iam occurrit μαχαναῖς Dor. pro comm. μηχαναῖς.

[...] τὰ δ' οὐκ. Epanorthoſis præpoſterę vulgi ſententiæ q. d. τὸ δὲ ἐκ πεπνοίας ἀγαθὰ [...]θαι οὐκ ἔστιν ἐφ' ἀνθρώποις. In his eſt ἄρσις falſæ cauſæ.

[...]δαίμων δέ. Iam θέσις veræ cauſæ. q. d. ὁ δὲ Θεὸς μεμερισμένα ἑκάστῳ τὰ καλὰ, καὶ τὰ ἀγα[...] παρέχει, ἄλλον ἄλλοτε ὑψηλοῦν, ἢ καταβιβάζων. Pia ſententia, qualis eſt illa [...]ſiodi initio ἔργων καὶ ἡμερῶν.

Ον τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε, φατοί τε· &c.

[...]o & Iupiter δώτωρ ἐάων prædicatur à poëtis, & Callimachus, δίδου ἀρετήν τε καὶ [...]ν, ideo canit.

[...]περθε βάλλων. Poëtica phraſis ὑπερθε βάλλειν, pro comm. ὑψοῦν, ἐξαίρειν. Verba[...] exponas, *ſupra alios iacere*. Huic opponitur ὑπὸ χειρῶν καταβαίνειν. hoc eſt, [...]ινοῦν, & ὑποχείριον, ταπεινὸν, οἰκτρὸν ποιεῖν. Porrò καταβαίνειν eſt poët. pro comm. [...]βιβάζειν. Addit μέτρῳ: quia id facit Deus certa ratione modóque: ita vt nemo [...]niuria poſſit meritò conqueri.

[...]γάροις δ' ἔχεις. Epanodus ad Ariſtomenis laudes. Megaris Dioclea, Mara[...]nis in ſolo Herculea, in Aegina Iunonia ſeu Hecatombæa vicit. De pri[...] vide 13. Olymp. de poſtremis duobus 9. Od. Olymp. Megaris etiam Pythia [...]ebrabantur, vt refert Schol. Od. ε. Nem.

[...]νίκαισι. Dat. poët. pro νίκαις, ſubaudita præpoſit. σύν. & ὦ 'ριστόμενες pro [...]ιστόμενες, vt ὦ 'γαθὲ, pro ὦ ἀγαθέ. ἔργῳ hoc eſt, τῇ ἐνεργείᾳ. κακὰ φρονέων quatuor ſuper antagoniſtas [...] τέτρασι σώμασι τῶν ἀνταγωνιστῶν ἄνωθεν ἐνέπεσες, ἤτοι αὐτῶν φροντι-

περίφρασις	στροφὴ. ε. κώλ. θ.	μετάφρασις
[...] Pythijs ludis incidiſti ſu[...]è in quatuor antagoniſtas,	τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψό-θεν	quatuórque illapſus es supernè corporibus,

illis mala moliens : quibus deuictis apud Pythiadem iudicatum eſt , reditum in patriam non æquè ac tibi fore iucundum ob dedecus. Quíque reuerſi ad parentes, non feſtiuum illis ex victoria riſum, ſed pallidum mœrorem ex calamitate ſua illis excitarent. Quíque quòd aduerſario ſuccubuerint , cor ſaucium gerentes , eorum conſpectum metuunt, procúlq; ab illis per vicos incedentes declinant & fugiunt.

σωμάτεσσι, κακὰ
φρονέων· τοῖς οὔτε νόστος ὁ-
μῶς
ἔπαλπνος ἐν Πυθι-
άδι κρίθη, οὐδὲ μολόντων
πὰρ ματέρ᾽, ἀμφὶ γέ-
λως
γλυκὺς ὦρσεν χάριν· κατὰ
λαύρας
δ᾽ ἐχθρῶν ἀπάοροι πτώσσοντι,
συμ-
φορᾷ δεδαιγμένοι.

mala illis moli
quibus neque re
pariter iucundus
pud Pythiadem i
catus fuit:neque re
ſis ad matrem
dulcis excitauit ſ
uitatem: ſed per
cos ab hoſtibus p
ſemoti trepidant:
lamitate ſauciati.

πέτρασι δ᾽. Hæc de victoria Pythiaca , vbi docet quatuor antagoniſta riſtomeni ſuccubuiſſe. ἔμπετες 2.perſ.Aor.2.act.poët.& Dor.pro ἐνέπεσες,m tione literæ σ in τ.& ſyncope mutato ν in μ.ob ſequens π.pro more: ve imperfect.ab ἐμπίτνω , pro ἐμπίπτω.

τοῖς.Depingit dedecus & dolorem eorum qui victi fuerunt.Illis mole eſt in patriam reditus,ob illos mœrore afficiuntur parentes: illi per rem vicos procul ab hoſpitibus trepidantes declinant.Similiter Od. 8. Olym. ἐν τέτρασι παίδων ἀπεθήκατο γυίοις νόστον ἔχθιστον, καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν, καὶ ἐπίκρυφον οἶμον: loci expoſitionem cum iſto confer.

ὁμῶς. Relatiuè dicitur ad Ariſtomenem. Neque enim victis & vi pariter iucundus fuit reditus in patriam. Miror autem Leoniceri & tij coniecturam,qui ἐν Πυθιάδι κρίθῃ ſcribunt & exponunt *per Pythium hord* quod in reditu hordeaceam vel triticeam coronam haberent : ac ſi n fuerit, vt victi hordeo coronarentur , quemadmodum victores laurea : monebantur impares adhuc eſſe rebus tantis. Sed fundamento caret coniectura. Simplicius eſt & vero conſentaneum ſi dicas , *reditus ad Py dem non iucundus iudicatus fuit.* Nam ibi iudicium ferebatur de ignor victi,& honore victoris. Itaque Πυθιάδι ſumes pro loco in quo Pythia brabantur.

ἐπαλπνος. A Schol.exponitur: ἡδὺς καὶ προσηνής. Hoc vocabulum eſt Pindari omnibúſque Lexicis ignotum. Quòd ſi coniecturæ eſt locus , liceat dicere tribuendum vento ſecundo,qui nautis in mari aſpirat.q.d. ἐπὶ ἅλα πνέων. I tem eſt iucundus. Vel erit ſyncope dictum ab ἐπίθαλπνος.comp.ex ἐπὶ & θα *ſplendidus,lucidus,calidus.* μεταφορικῶς *gratus*, vel *lucis*, vel *caloris inſtar.* à θ *calefacio,foueo.* vnde θαλπωρὴ *tepor, iucunditas , ſpes noſtras fouens cogitat* Vel eſt compoſ. ex ἐπὶ & ἄλπνος, cuius ſuperlatiuus gradus ſit ἄλπνιστος, de ſuo loco Iſthm. Od.5.

οὐδὲ μολόντων. Vt matres præcipuè exultant filiorum honoribus: ſic plus c ris capiunt ex eorum ignominia. Sic autem tota ſententia reddetur ſ

oratione. οἵτισι τοῖς ἡττηθεῖσιν ἐκ τῆς Πυθιάδος ἀνακομισθεῖσιν, οὐχ ὁμοίως ὥσπερ σοὶ τῷ ἐν Πυθῶνι ἐπειδὴ γενήσεσθαι ὥστε ἐπανελθόντων αὐτῶν ἐπὶ τὴν πατρίδα, περὶ τοὺς γονεῖς, μάλιστα περὶ τὴν μητέρα, γέλως γλυκὺς ἐκ τῆς νίκης χαίρειν, ἀλλὰ λύπην ἐκ τῆς συμφορᾶς ἐκείνης.

λαύρα dicitur ſubſtantiuè pro λαύρα ὁδὸς. *platea, lata via.* πλάσσοντι Dor. pro πλάσσουσι. ἀπάορος. hoc eſt, *remotus, ſeparatus,* à re, vel perſona. Fit ab ἀπαείρω. & Ion. dicitur ἀπήορος. δεδαϊγμένος partic. præt. paſſ. verbi δαΐζω: de quo in δαϊχθεὶς Od. 6. Pyth. Poſtrema hæc ſic reddas proſa. κατὰ πλατείας δὲ τὰς τῶν ἐχθρῶν εὐλαβούμενοι καὶ φεύγουσι τῇ τῆς ἥττης συμφορᾷ δακνόμενοι.

παράφρασις.

Sed qui recens rem præclarè geſſit, & ſpe ſua non fruſtratus, victoriam veloci & prompta ſtrenuitate eſt adeptus, fœlicitate ſublimis fertur, & ſumma voluptate fruitur, neque diuitias quas ad certamen liberaliter impendit, vllo modo deſiderat, imò victoriæ honorem ijs præfert. Quod & tibi Ariſtomenes nunc vſuuenit. At vide ne nimium ſucceſſu gaudeas ac ſi perpetuò fœlix futurus eſſes. Velim enim ſcias hanc eſſe fragilitatis humanæ ſortem, vt res vel ſplendidiſſimæ & iucundiſſimæ exiguo tempore creſcant, & aliqua calamitate concuſſæ breui dilabantur.

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχών,
ἁβρότατος ἔπι
μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέτα-
ται
ὑποπτέροις ἀνορέαις,
ἔχων κρέσσονα πλούτου μέ-
ριμναν. ἐν δ' ὀλίγῳ
βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται, οὕ-
τω
δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαί, ἀποτρό-
πῳ γνώμᾳ σεσεισμένον.

μετάφρασις.

At bonum aliquod recens qui nactus eſt, ſplendore ſuper magno, ſecundum ſuam ſpem volat, velocibus ſtrenuitatibus, habens præſtantiorem diuitijs curam. Sed breui mortalium oblectatio creſcit, itidem verò & cadit in terram, infauſto conſilio concuſſa.

ὁ δὲ καλόν τι. Oppoſitio lætitiæ victoris mœrori deuictorum: per quam tranſit ad generalem gnomen de natura fœlicitatis & ſucceſſus rei propoſitæ, qui mouet gaudium. Poëticam phraſin ſic ſoluta oratione reddas. ὁ δὲ νεωστὶ καλά τι καταπεπραξάμενος, ἐπὶ μεγάλης εὐδαιμονίας κατὰ τὴν αὑτοῦ ἐλπίδα μετέωρος φέρεται, ταχείαις ἐπηρμένος ἀνδρείαις, τὴν νίκην τοῦ πλούτου προκρίνων. Huius gnomes applicationem habet paraphraſis noſtra.

ἁβρότατος, Dor. pro ἁβρότητος. Hic ἁβρότης à Schol. exponitur εὐδαιμονία. ὑπόπτερος poët. vox. i. πτερόεις, πτερωτὸς. pro ταχὺς hoc loco. ἀνορέα vide Ol. Od. 8. τὴν νίκην appellat μέριμναν πλούτου κρέσσονα. Et certè honos diuitijs eſt potior, pro quo impenduntur & ipſæ.

ἐν δ' ὀλίγῳ. Fragilitatem humanæ ſortis ilicò proponit: ne ſucceſſu victor nimium efferatur. q.d. ὥσπερ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τὸ τῶν ἀνθρώπων ἡδὺ καὶ καλὸν εἶναι δοκοῦν, αὔξεται καὶ παραμένει. οὕτω καὶ πάλιν ἀηδεῖ γνώμῃ ἡττηθὲν ἀφανίζεται. Poſt ὀλίγῳ ſubauditur χρόνῳ. verbum πιτνέω in Olymp. expoſuimus Od. 2. ſtroph. 2. ἀπότροπος, hoc eſt ἀηδὴς, ὁ ἀποτροπῆς ἄξιος, *iniucundus, declinatione dignus.*

παράφρασις. | *ἐπῳδ. κῶλ. ιε.* | *μετάφρασις.*

Ecquid de hominum genere in diem viuente ſentias? Annon modò dicas hunc eſſe aliquem, & alicuius pretij, modò nullum eſſe nulliúſque pretij? Etenim homines ſunt vmbra, imò vmbræ ſomnium, nēpe minus quiddam quàm vmbra quæ nihil eſt. At verò quum Iouis gratioſo munere affulſit fœlicitas, tum ſtabile ſplendoris decus humanæ res obtinent, ſuauémque vitam exigunt homines. Quo rerum ſtatu ſi frueris Ariſtomenes, acceptum Deo feras. Cæterùm heroina dilectiſſima, mater Aegina, vrbem hanc Ariſtom[e-]
nis tuā cognominem tuæ curæ commiſſam ſuo populo liberam ſerua, cum reliquis eius p[a-]
tronis, Ioue generis authore, Aeaco inſulæ rege, eiúſque poſteris, Peleo præſtantiſſimo, T[e-]
lamone & Achille heroibus magnis.

ἐπάμεροι. τί δέ τις; τί δ' ὔτις;
σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. ἀλλ' ὅταν
αἴγλα
διόσδοτος ἔλθῃ,
λαμπρὸν ἔπεστι φέγγος ἀν-
δρῶν,
καὶ μείλιχος αἰών.
Αἴγινα φίλα μᾶ-
τερ ἐλευθέρῳ στόλῳ
πόλιν τάνδε κόμιζε, Δὶ
καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ,
Πηλεῖ τε, κ' ἀγαθῷ Τελα-
μῶνι, σύν τ' Ἀχιλλεῖ.

Diei vnius ſunt h[o-]
mines: *quid enim*
aliquis, quid verò n[ul-]
lus? vmbra ſomni[um]
homines. Sed quum
à Ioue data acceſſer[it]
ſplendidum eſt lum[en]
hominum & ſuauis
ta. Aegina chara m[a-]
ter libero agmini
uium, *vrbem h[anc]*
cura habeas cum Io[ue]
& rege Aeaco, Pele[o-]
que, & præſtantißimo Telamone, cúmque Achi[lle].

ἐπάμεροι. Pergit in digreſſione cœpta. q. d. τῶν ἐφημέρων ἀνθρώπων τί ἄν τις εἴποι; [...]
ἐστί τις, καὶ πάλιν ὅτι οὐκ ἔστι. τουτέστι νυνὶ μέγας, νυνὶ δὲ οὐδείς. ἄνθρωποι γὰρ εἰσὶ, καὶ ἔλαττον τ[ῆς]
σκιᾶς. Huc refer quæ dixit Horat. *Puluis, & vmbra ſumus.*
quæque Sophocl. in Aiace μαστιγ.

Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
Εἴδωλ', ὅσοι περ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν.

Porrò ἐπάμερος Dor. & Ion. dicitur pro comm. ἐφήμερος. Ion. mutatur φ in π. [...]
Dor. η in α.

τί δέ τις. Sumo hoc loco τις pro μέγας, aut *qui alicuius eſt pretij*. vide exempla i[n]
Lexicis. σκιᾶς ὄναρ. *Somnium vmbra*, hoc eſt, *minus quàm vmbra.*

ἀλλ' ὅταν αἴγλα. Opponit fragilitati humanæ diuinum fauorem, qui res human[as]
per ſe in aduerſa facilè ruentes, in proſpero ſtatu ſtabilire poteſt. q. d. ἀλλ' ὅτ[αν]
ἐκ Θεοῦ φῶς παραγένηται, ἐστὶ λαμπρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, καὶ ἡδὺς ὁ βίος. Porrò διόσ-
δοτος dicitur ἐκ Διὸς δεδομένος.

Αἴγινα. Apoſtrophe ad Aeginam heroinam, ſeu nympham, cuius cognomi-
nem facit vrbem: iámque concludit encomium. q. d. ὦ προσφιλεστάτη μῆτερ Αἴγινα
τὴν ὁμώνυμόν σοι πόλιν τῷ λαῷ ἐλευθέραν φύλαττε, σὺν Διῒ, βασιλεῖ τ' Αἰακῷ, &c. Itaqu[e]
vrbem commendat Aeginæ Nymphæ, Ioui ſummo Deo, & heroibus qui ha[bent]
in Inſula ortum ceperunt.

ἐλευθέρῳ στόλῳ. Schol. exponit σὺν ἐλευθερίᾳ. Ego putem στόλον pro *populo* dic[i,]
quemadmodum & στρατὸν paſſim pro *populo* vſurpauit. Nam vtraque vox στρατ[...]

τ στόλος, *exercitum, copias, expeditionem* ſignificat.
Διΐ. Ioui Aeginam commendat primùm, quia ex eius nominis Nympha Aea-
um Aeginæ Inſulæ regem genuit. *κρέοντι*, hoc eſt, *βασιλεῖ*. Malè Aretius Creon-
em intelligit: ille enim nihil ad Aeginam qui fuit rex Thebanorum. Deinde
Aeaco, tertiò filijs eius Telamoni, & Peleo: quartò Achilli Pelei filio commen-
lat, ſeruato nepotum ordine.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΙῼ, ὁπλιτοδρόμῳ.

TELESICRATI CYRE- næo, armato curſori.

ΕΙΔΟΣ Θ.

ODE IX.

ARGVMENTVM.

TEleſicratem Cyrenæum laudat à patria quam copioſè commendat, à præſenti victoria, aliquot alijs, à conſequentibus victoriam, & à maiorum hiſtoria.

παράφρασις.

Nunc fert animus Tele-
icratem, qui æneo clypeo
nſtructus graui cum arma-
ura curſum armatum in
ythijs vicit, victorem de-
unciare, meóque hymno
uem Gratiæ bene cultæ
enuſtum reddunt alta vo-
e celebrare virum illum
icceſſu beatum, & orna-
entum ac decus equeſtri
rti addictæ & inſignis Cy-
enes vrbis, quæ nomen

στροφὴ α. κῶλ. ιε.

Ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονί-
καν
σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων Τε-
λεσι-
κράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
ὄλβιον ἄνδρα, διω-
ξίππου στεφάνωμα Κυρά-
νας·
τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμο-
σφαράγων ἐκ Παλίου κόλ-
πων ποτὲ Λατοΐδας

μετάφρασις.

*Volo ærei clypei ge-
ſtatorem Pythiorum
victorem Teleſicratem,
cum Gratijs profundi-
zonis annuntians ſona-
re, fœlicem virum e-
queſtris coronamentum
Cyrenes, quam comoſus
ex Pelei ſinibus vento
perſtrepentibus quon-
dam Latoides rapuit,*

παράφρασις.

Ecquid de hominum genere in diem viuente ſentias? Annon modò dicas hunc eſſe aliquem, & alicuius pretij, modò nullum eſſe nulliúſque pretij? Etenim homines ſunt vmbra, imò vmbræ ſomnium, nẽpe minus quiddam quàm vmbra quæ nihil eſt. At verò quum Iouis gratioſo munere affulſit fœlicitas, tum ſtabile ſplendoris decus humanæ res obtinent, ſuauémque vitam exigunt homines. Quo rerum ſtatu ſi frueris Ariſtomenes, acceptum Deo feras. Cæterùm heroina dilectiſſima, mater Aegina, vrbem hanc Ariſtomenis tuã cognominem tuæ curæ commiſſam ſuo populo liberam ſerua, cum reliquis eius patronis, Ioue generis authore, Aeaco inſulæ rege, eiúſque poſteris, Peleo præſtantiſſimo, Telamone & Achille heroibus magnis.

ἐπῳδ. κῶλ. ιϛ.

ἐπάμεροι. τί δέ τις; τί δ' ὔ τις;
σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. ἀλλ' ὅταν
αἴγλα
διόσδοτος ἔλθῃ,
λαμπρὸν ἔπεστι φέγγος ἀνδρῶν,
καὶ μείλιχος αἰών.
Αἴγινα φίλα μᾶτερ ἐλευθέρῳ στόλῳ,
πόλιν τάνδε κόμιζε, Δὶ
καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ,
Πηλεῖ τε, κ' ἀγαθῷ Τελαμῶνι, σύν τ' Ἀχιλλεῖ.

μετάφρασις.

Diei vnius ſunt homines: *quid enim e aliquis, quid verò nu lus ? vmbra ſomniu homines. Sed quum lu à Ioue data acceſſeri ſplendidum eſt lume hominum & ſuauis vi ta. Aegina chara ma ter libero agmini ci* uium, *vrbem han cura habeas cum Iou & rege Aeaco, Peleo que, & præſtantiſſimo Telamone, cúmque Achille*

ἐπάμεροι. Pergit in digreſſione cœpta. q. d. τῶν ἐφημέρων ἀνθρώπων τί ἄν τις εἴποι; ὅτι ... ἐστί τις, καὶ πάλιν ὅτι οὐκ ἔστι. τουτέστι νυνὶ μέγας, νυνὶ δὲ οὐδείς. ἄνθρωποι γὰρ εἰσὶ, καὶ ἔλαττόν τι ... σκιά. Huc refer quæ dixit Horat. *Puluis, & vmbra ſumus.*
quæque Sophocl. in Aiace μάστιγ.

Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
Εἴδωλ', ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν.

Porrò ἐπάμερος Dor. & Ion. dicitur pro comm. ἐφήμερος. Ion. mutatur φ in π. & Dor. η in α.

τί δέ τις. Sumo hoc loco τις pro μέγας, aut *qui alicuius eſt pretij.* vide exempla in Lexicis. σκιᾶς ὄναρ. *Somnium vmbra,* hoc eſt, *minus quàm vmbra.*

ἀλλ' ὅταν αἴγλα. Opponit fragilitati humanæ diuinum fauorem, qui res humanas per ſe in aduerſa facilè ruentes, in proſpero ſtatu ſtabilire poteſt. q. d. ἀλλ' ὅταν ἐκ Θεοῦ φῶς παραγένηται, ἔστι λαμπρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, καὶ ἡδὺς ὁ βίος. Porrò διόσδοτος dicitur ἐκ διὸς δεδομένος.

Αἴγινα. Apoſtrophe ad Aeginam heroinam, ſeu nympham, cuius cognominem facit vrbem: iámque concludit encomium. q. d. ὦ θεοφιλεστάτη μῆτερ Αἴγινα, τὴν ὁμώνυμόν σοι πόλιν τῷ λαῷ ἐλευθέραν φύλαττε, σὺν Δὶ, βασιλεῖ τ' Αἰακῷ, &c. Itaque vrbem commendat Aeginæ Nymphæ, Ioui ſummo Deo, & heroibus qui hac in Inſula ortum ceperunt.

ἐλευθέρῳ στόλῳ. Schol. exponit σὺν ἐλευθερίᾳ. Ego putem στόλον pro *populo* dici, quemadmodum & στρατὸν paſſim pro *populo* vſurpauit. Nam vtraque vox στρατὸς

& *στόλος, exercitum, copias, expeditionem* ſignificat.

Διῒ. Ioui Aeginam commendat primùm, quia ex eius nominis Nympha Aeacum Aeginæ Inſulæ regem genuit. *κρέοντι*, hoc eſt, *βασιλεῖ*. Malè Aretius Creontem intelligit: ille enim nihil ad Aeginam qui fuit rex Thebanorum. Deinde Aeaco, tertiò filijs eius Telamoni, & Peleo: quartò Achilli Pelei filio commendat, ſeruato nepotum ordine.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩ, ὁπλιτοδρόμῳ.

TELESICRATI CYRENÆO, armato curſori.

ΕΙΔΟΣ Θ.

ODE IX.

ARGVMENTVM.

TEleſicratem Cyrenæum laudat à patria quam copioſè commendat, à præſenti victoria, aliquot alijs, à conſequentibus victoriam, & à maiorum hiſtoria.

παράφρασις.

Nunc fert animus Teleſicratem, qui æneo clypeo inſtructus graui cum armatura curſum armatum in Pythijs vicit, victorem denunciare, meóque hymno quem Gratiæ bene cultæ venuſtum reddunt alta voce celebrare virum illum ſucceſſu beatum, & ornamentum ac decus equeſtri arti addictæ & inſignis Cyrenes vrbis, quæ nomen

στροφὴ α. κῶλ. ιε.

Ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονί-
καν
σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων Τε-
λεσι-
κράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
ὄλβιον ἄνδρα, διω-
ξίππου στεφάνωμα Κυρά-
νας·
τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμο-
σφαράγων ἐκ Παλίου κόλ-
πων ποτὲ Λατοΐδας

μετάφρασις.

Volo ærei clypei geſtatorem Pythiorum victorem Teleſicratem, cum Gratijs profundizonis annuntians ſonare, fœlicem virum equeſtris coronamentum Cyrenes, quam comoſus ex Pelei ſinibus vento perſtrepentibus quondam Latoides rapuit,

mutuata eſt ab heroide Cyrene, quam coma egregius Latonæ filius Apollo quondam rapuit, & ex mōte Pelio ventorum vehementia perſtrepente, cùm eſſet adhuc virgo & venationi indulgeret aureo in curru abduxit hunc in Libyæ pecoroſum & fœcundum locum, vt vireſcentem & optabilem hanc regionem, quæ orbis terrarum eſt p... tertia, incoleret, & ſua ſub ditione ac ſceptro domina teneret.

ἅρπασ᾽, ἔνεγκέ τε χρυσέῳ
παρθένον ἀγροτέραν
δίφρῳ. τόθι νιν πολυμήλου
καὶ πολυκαρποτάτας
θῆκε δέσποιναν χθονός,
ῥίζαν ἀπείρου τρίταν
εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.

aduexítque aureo v...
ginem venatricem c...
ru: vbi eam pecoro...
& maximè fructiſ...
fecit dominam ter...
vt florentem habita...
radicē continentis t...
tæ tertiam, optabile...

Τελεσικράτει. Teleſicrates Libyus fuit, patria Cyrenæus, curſor inſignis: qu... liter inter maiores eius Alexidamus. Is armato curſu 28. Pythiade: & ſta... 30. vicit. Stat apud Delphos eius ſtatua galeam tenens.

ὁπλιτοδρόμῳ. Curſor armatus is erat qui geminum ſtadium grauem armat... ram geſtans decurrebat, vt Iulius Pollux l.3.30 c. teſtatur.

ἐθέλω. Exordium à propoſitione ſui inſtituti: nimirum laudandi Teleſic... tem. Sed vt auguſtior ſit hymnus, id ſe præſtiturum Gratijs iuuantibus di... ſine quibus nihil eximij, quarum ope egregia fiunt omnia.

χαλκάσπιδα, vocat hunc armatum curſorem, quia æneis ſcutis inſtructi ὁπ... τὴν δρόμον ἔτρεχον. Vocat Πυθιονίκαν Dor. pro Πυθιονίκην, quia vicit Pyth... ὄλβιον ἄνδρα propter opes, & ſucceſſum iſtum victoriæ, vnde laudem & g... riam eſt adeptus. στεφάνωμα Κυράνας, quia egregij viri patriæ ſunt ornam... tum.

σὺν βαθυζώνοισι. Non intelligendum eſt poëtam dicere velle ſe Teleſicrat... & Gratias ſimul celebraturum: ſed Gratiarum ope Teleſicratis laudes per... quuturum. Nam id infert præpoſitio σὺν: vt σὺν Θεῷ dicimus. βαθύζωνος, hoc ... εὔστολος, à conſequenti antecedens ſignificando: *venuſtus, formoſus, bellè cultus.* ... γωνεῖν expoſitum eſt Olymp. Od. 2. in κυγωνητίον ἐπί.

διωξίππῳ. Idem eſt διώξιππος ac ἐλάσιππος. Fit à διώκειν τοὺς ἵππους, *equos agit...* ſeu *perſequi*. Metonymicè tribuitur vrbi, quod eius incolis conuenit. Cyr... tribuit ἱππικὴν, ſynecdochicè vni ciuitati tribuens quod toti regioni compe... quam ἐλάσιππον ἔθνος vocat. Od.5. Pyth. Ep.3. Etenim Libyes equeſtribus ſtu... dediti fuêre. Sume metaphoricè & metonymicè στεφάνωμα pro *decore*, ſeu *or...* *mento*: quoniam corona eſt capitis ornamentum.

τάν. Poëta ad Heroidem, à qua vrbs nomen accepit, ſermonem transfert ... docet ex fabula Cyrenes originem patriæ Teleſicratis: quæ cùm author noſ... que paraphraſis ſatis declarēt, inde hauri. Χαιτάεις poët. & Dor. pro χαιτήεις. ὁ ... ταν ἔχων. ἀνεμοσφάραγος eſt comp. ex ἄνεμος & σφαραγέω. q. d. *vento ſtrepens.* Πα... Dor. pro Πηλίου. & Λατοΐδας pro Λητοΐδης matronymicum. Latonæ filius Apol... ἅρπασ᾽, ἔνεγκέ τε ſic legendum metri cauſa, non, vt vulgò, ἅρπασεν, ἐνεγκέ τε.

ἀγροτέραν. Hoc eſt, ἀγρευτικὴν. θηρευτικήν. Currum *aureum* vocat h. e. *pulchr...* Et iam ſæpe *aureum* pro *pretioſo*, *pulchro*, & *eximio* ſumpſit. Sic oratio...

ſol...

ſoluta hæc reddas, λῦσον τὰ τῆς Κυρήνης ὁ κομήτης Ἀπόλλων ἐκ τῶ Πηλίε ὄρεος. αἵμω φορβουμένων κόλπων ἡρπασμένην τὴν θηρευτικὴν παρθένον ἤνεγκε χρυσέῳ δίφρῳ εἰς τὴν Λιβύην.

τόθι νιν. Hoc eſt, ὅπου ἤγαγεν ἐν τῇ Λιβύῃ αὐτὴν τῆς πολυπροβάτου καὶ εὐκάρπου γῆς ἔθηκε δέσποιναν, τῦ οἰκεῖν τὸ ἠπείρου γῆς τρίτην μοῖραν ἐπέραστον καὶ θαλερὰν. Nunc τόθι ſumit pro ἔνθα, ſeu ὅπου: & νιν pro αὐτὴν. Libyam laudat à copia pecoris, & frugum. Nam πολύμηλος eſt ὁ τὰ πολλὰ μῆλα, hoc eſt, πρόβατα ἔχων, *multas pecudes habens*. πολυκαρπότατος, ὁ πλεῖστον καρπὸν ἔχων, *qui plurimum fructus habet*. πολυκαρποτάτας Dor. pro termin. της.

ῥίζαν. Hoc eſt, μοῖραν. Continentis tertia pars eſt Africa, aliæ duæ ſunt Europa, & Aſia. Et quoniam illius regionis potiſſima ciuitas eſt Cyrene, ideo per ſynecdochen parti tribuit quod toti competit. ἀπείρου, Doricè pro ἠπείρου. Pro τεττάτας, legendum videtur τρίτας, ratione metri.

παράφρασις.

Quò cùm perueniſſent, formoſa Venus cuius hic eſt hortus, quæque nuptias curat, ortum in Delo hunc Deũ hoſpitio excepit, currum quo delati fuerant diuinitus fabricatum manu leuiter attingens: & fecit vt cum verecundia quę in nobis nuptis eſt amabilis, dulcem inchoarent concubitum, connubio iungens Deum cum hac filia Hypſei præpotentis, qui tunc Lapitharum ſuperborum rex erat, Heros ab Oceano generatione ſecundus: quandoquidem Oceanus Peneum, Peneus Hypſeum genuit ex Creüſa Naiade Nympha Telluris filia, Penei complexu olim in inclytis Pindi montis vallibus oblectata.

ἀντιστρ. κώλ. ιε.

ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' ἀφροδίτα

Δάλιον ξεῖνον, θεοδμάτων ὀχέων

ἐφαπτομένα χερὶ κούφα.

καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς

εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,

ξυνὸν ἁρμόζοισα Θεῷ

τε γάμον μιχθέντι, κούρᾳ θ'

Ὑψέος εὐρυβία.

ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων

τουτάκις ἦν βασιλεὺς,

ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως

δεύτερος, ὅν ποτε Πίνδου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς

Ναΐς εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρέοισ' ἔτικτε,

μετάφρασις.

Excepit autem albipes Venus Delium hoſpitem, diuinitus fabricatos currus attingens manu leuiter: & ipſis in dulcibus cubilibus amabilem immiſit verecundiam, communes iungens Deo mixto nuptias, filiaque Hypſei late-potentis: qui Lapitharum ſuperborum tunc erat rex, ab Oceano Heros genere ſecundus, quem quondã Pindi in inclytis vallibus Naïs Creuſa delectata lecto Penei peperit.

ὑπέδεκτο. Pro ὑπεδέχετο. Fingit poëta Venerem ſatagere nuptiarum Apollinis & Cyrenes, quia nuptialis eſt Dea, de qua ſic Homerus, Ἀλλὰ σύγ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο. Item quia Libya, vt dixit præcedenti Od. 5. eſt Hortus Veneris: quæ ἀργυρόπεζα à parte tota formoſa dicitur.

Δάλιον ξεῖνον. *Delius* à Delo ἀντονομαστικῶς appellatur Apollo: & *hoſpes*, quia tum primum in Libyam venit. Schol. mendosè habet δόλιον. Nam etſi tribui poſſet illi hoc epitheton propter raptum virginis quam dolosè cepit, tamen

non conſtat carminis metrum. ϑεόδματος iam occurrit Od. 6. Ol. 1. Pyth. pro ἁρμάτων, tanquam ab ὄχεις.

καί σφιν. Hoc eſt, καὶ γλυκεῖα αὐτῶν κοίτῃ ἔβαλεν αἰδῶ ἐπήρατον, καὶ τῷ μιχθέντι καὶ τῇ τοῦ Ὑψέος κόρῃ Κυρήνῃ κοινὸν γάμον ἁρμόζουσα. Quanquam autem hic co bitus non eſt legitimus, vt eius odium tollat, dicit Venerem immiſiſſe recundiam.

κούρᾳ θ' Ὑψέος. Genealogia nymphæ Cyrenes huiuſmodi eſt, Oceanu neum fluuium, Peneus Hypſeum ex Creüſa genuit, Hypſeus Cyrenes eſt ter. Teſtatur Virgil. Cyrenen eſſe Penei filiam,

Cyrene ſoror ipſe tibi tua maxima cura
Triſtis Ariſtæus Penei genitoris ad vndam.

Apud Heſiodum prope Peneum habitaſſe dicitur,

Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε Κυρήνη.

εὐρυβία Genit. Dor. pro εὐρυβίου, ab εὐρυβίας, de quo Ol. 6. *Late-poten* Hypſeus, quatenus fuit rex Lapitharum: quos ὑπερόπλους propter ferociam cat. Nota autem eſt Lapitharum & Centaurorum pugna. τουτάκις poët. pro ταῦτα. & τουτάκι pro eodem Od. 4. Pyth.

δεύτερος ἥρως γένος. ſubaudi κατ' ante γένος. q. d. *ab Oceano genere ſecundus*: quo de in genealogia quam modò deſcripſimus.

ὅν ποτε. Matrem declarat, q. d. ὅν ποτε Κρέουσα τῆς γῆς θυγάτηρ εὐφρα σα τῇ τοῦ Πηνειοῦ μίξει ἐν ταῖς κλειναῖς Πίνδου πτυχαῖς ἔτικε. Aceſander tamen natum ex Peneo & Philyra. Κρέοισα Dor. pro Κρέουσα. & Ναῒς di quia inter fluminum nymphas recenſetur, quæ à νάειν, *fluere*, Ναϊάδες cuntur.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. ιδ.	μετάφρασις.
Porrò Hypſeus filiam Cyrenen formoſam apud ſe educauit. Sed hæc neque telas texendi, neque iucunda conuiuia cum ſocijs matribusfamilias agitandi ſtudio tenebatur. Verùm in venatione tota occupabatur, & iaculis ærea cuſpide inſtructis, gladióque feras beſtias oppugnabat & conficiebat, vt deletis illis paternæ boues intrepidè & pacatè paſcerentur, nihílque detrimenti patris armenta caperent. Totámque per noctem, quo potiſſimum tempore ſolent graſ-	Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον θρέψατο παῖδα Κυράναν, ἁ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβάμους ἐφίλασεν ὁδοὺς, οὔτε δείπνων οἰκουριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας. ἀλλ' ἀκόντεσσί τε χαλκέοις φασγάνῳ τε μαρναμένα, κεραΐζεν ἀγρίους θῆρας, ἦ πολλάν τε καὶ ἀσύχιον βουσὶν εἰρήναν παρέχοισα πατρῴαις. τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν	*filia Terræ. Ille rem lacertis deco educauit filiam C nen. Hæc neque te retrogradas am vias, neque cœna oblectationes inter meſticas ſocias, ſed culis æreis, enſéque micans, conficiebat ras beſtias, magn & tranquillam b pacem præbens pa nis: exiguum au ſomnum concubito*

ſari feræ, venata, ſub auroram, quo tempore ſe ſua in luſtra feræ recipiunt, breui eóque ſuaui ſomno palpebras claudenti in lecto indulgebat: deinde ad ſtudia ſua redibat.

παῦρον ἐπὶ βλεφάροις ὕπνον ἀναλίσκοισα, ῥέποντα πρὸς ἀῶ.

ſuauē in palpebris impendens, quum aduentaret aurōra.

ὁ δὲ παῖ. Educatio apud legitimos parentes vno & altero vocabulo perſtringitur, quum breuiter de Hypſeo dicit poëta, ὁ δὲ παῖ εὐώλενον θρέψατο, &c. quod ſic proſa reddas. ὁ δὲ Ὑψεὺς τὴν λευκόπηχυν Κυρήνην ἀνέθρεψεν. Hanc filiam, *inquit Schol.* ſuſcepit ex Chlidanope, nec hanc tantùm, ſed & Alcæam. εὐώλενος, hoc eſt, καλὰς ὠλένας ἔχουσα, & ſynecdochicè *pulchra.*

ἁ μὲν οὔθ'. Studia & vitæ genus per ἄρσιν καὶ θέσιν proponit. Nam primùm remouet ea quibus non eſt delectata, nempe telas, conuiuia, & muliebria opera. Deinde ponit ea quibus eſt delectata, nimirum venationem, vnde paulò antè παρθένον ἀγροτέραν eam vocauit.

παλιμβάμους. Dor. pro παλιμβήμους: à παλίμβημος poëtico vocabulo. q.d. ὁ πάλιν βαίνων *retrogradus.* παλίμβαμος ὁδὸς appellatur hîc *iter quod iterum it.* Sed quid hoc eſt? Eſt itus reditúſque manuum (vt rectè exponit Aemil. Portus,) & textorij inſtrumenti, quo mulieres in texendis telis vtuntur. Illæ vtraque manu opus faciunt, ita vt altera nauiculam, à figura nauis ſic dictam, in qua trama eſt, per medium ſpatium quod eſt inter vtrumque ſtamen ſuperius & inferius tranſmittat ad alteram: illa verò eandem nauiculam remittat ad ipſam, & ſæpius ambæ laborem eundem iterent alternis vicibus. Hæc verba ſic proſa reddas, οὐκ ἐφίλησεν ὑφαίνειν ἱστόν.

οἰκουριᾶν ἑταιρᾶν Dor. pro comm. οἰκουρίων ἑταίρων. Sic appellat, vt docet Schol. οἰκοδεσποίνας, τὰς ἤδη γεγαμημένας καὶ ἄρχουσας οἰκιῶν. *matresfamilias, iam nuptas mulieres, quæ ſuis familijs præſunt.* οἰκουρός. q. d. οἴκου οὖρος, hoc eſt, φύλαξ, *cuſtos.*

ἦ δ' ἀκόντεσσι. Hæc ita exponit Schol. ἀλλὰ χαλκοῖς δόρασι καὶ ξίφει μαχομένη τοὺς ἀγρίους θῆρας αἱρεῖ. Hoc emolumentum ex hoc illius ſtudio promanabat, quòd paternæ boues tutò paſcerentur.

τὸν δὲ σύγκοιτον. Hoc eſt, καὶ τὸν ὀλίγον ὕπνον πρὸς ἠῶ ἡδὺν ἐπερχόμενον βλεφάροις ἀναλίσκουσα ὅλην τὴν νύκτα ἐθήρα. Hæc dicuntur quaſi tota nocte venaretur, & ſub auroram paulum dormiret. Neque enim abſurdùm eſt venari noctu: nam tunc feræ graſſantur potiſſimùm: & ſub lunæ luce eas perſequi facile. σύγκοιτος ὕπνος dicitur, quia in lecto nobiſcum verſatur fictitius ille Deus Somnus. ἀῶ Dor. pro ἠῶ. Sumendum ἕξωθεν vt rectè monet Schol. ἐθήρα.

παράφρασις. | ςροφὴ β. κῶλ. ιε. | μετάφρασις.

Quibus intentam, Apollo latæ pharetræ geſtator,

κίχε νιν λέοντί ποτ' εὐρυφαρέτρας

Inuenit eam Apollo iaculator pharetra la-

eminúſque ſagittas emittens, aliquando inuenit, viditque ſolam & inermem cum impetuoſo leone luctantem. Quod miratus ille, Chironem ex ædibus ilico euocauit, dixitque. O Philyræ fili Chiron ex venerando antro tuo egredere quæſo, & fœminæ præſentem animum, ingénſque robur contemplatus, mirare quàm intrepido capite, quàm audacter cum leone certet puella, gerens animum labore maiorem, vtque nullo metu fluctuant & perturbantur eius præcordia. Quis quæſo eſt pater, quæ mater huiuſmodi puellæ,

ὀβρίμῳ μούναν παλαίοισαν ἄτερ
ἐγχέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.
αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων
Χείρωνα προσήνεπε φωνᾷ,
σεμνὸν ἄντρον Φιλλυρίδα
προλιπὼν, θυμὸν γυναικὸς,
καὶ μεγάλαν δύνασιν
θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ
νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ,
μόχθου καθύπερθε νεᾶνις
ἦτορ ἔχοισα, φόβῳ
δ' οὐ κεχείμανται φρένες.
τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν;
ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα φύτλας,

ta instructus, imp... ſo ſolam luctante... leone ſine haſtis. ... tim autem ex a... Chironem euocaui... compellans, O Phi... de nobile antrum... linquens, animos ... lieris, & magnu... bur admireris, qua... intrepido capite, ... tamen ſuſtineat p... ſuper laborem co... bens, nec timore fl... ant præcordia. Qu... minum eam genuit? & à qua auulſa ſ...

κίχε νιν. Notatur circunſtantia temporis, quo Apollo incidit in Cyre... ſcilicet quum ſola cum leone luctaretur. q. d. αὐτὴν δέ ποτε κατέλαβεν ... λων μόνην ἰσχυρῷ λέοντι ἄνευ δόρατος διαμαχομένην. Citatur à Schol. Callima... de ipſa dicens,

ἔνθα λέοντα
Ὑψηὶς κατέπεφνε βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο.

vnde fortaſſis dixit antè, ipſam præbere ἀσύχιον εἰρήνην βουσίν.

εὐρυφαρέτρας. Comp. ex εὐρὺς & φαρέτρα. Et ſic appellatur Apollo, ... cùm ſit venator, ampla opus habet theca ad ſagittas excipiendas. ... ἑκάεργος, quaſi ἕκαθεν εἴργων, ſeu ἐργαζόμενος *procul arcens*, ſeu *operans*, ... Solis radij immittantur eminus, & ſua procul effecta edant.

αὐτίκα δ' ἐκ. Apollo puellæ ſtupens fortitudinem, euocat Chirone... antro, vt eodem ſpectaculo rapiatur in admirationem. Quum vtitur ... ce μεγάρων, innuit antrum illud Chironis non fuiſſe informem aliquam ... luneam, ſed amplam, & magnificam, qualia ſunt μέγαρα. προσήνεπε. Im... verbi poëtici προσενέπω.

σεμνὸν ἄντρον. Vocat ita Chironis antrum, ob morum modeſtiam ... eius, tum eorum quos ibi tanquam in ſchola educabat, & propter ... eorundem virtutes. Eſt autem oratio Apollinis Chironem eandem in... mirationem trahere volentis. Quod inter homines eſt vſitatiſſimum. ... ſiquid riſu, vel admiratione, vel miſericordia dignum oculis noſtris ... ciatur, dicere ſolemus, *Venite viſum.*

Φιλλυρίδα. Hoc vocabulum 4. Oda eſt explicatum, vt & δυνάσιν: qu... ait, δύνασιν Αἰήτας ἀγαθεὶς. Dicit θυμὸν γυναικὸς, non παρθένου, quia primo ... tutu, ſexus, non ætatis, aut virginitatis habet rationem.

οἷον ἀταρβεῖ. Hoc eſt, ὁποίαν ἄγει μάχην ἀταρβὴς οὖσα, τὴν ψυχὴν ὑπερθεῖ τοῦ μόχθου ἔχουσα, καὶ μὴ κάμνουσα. Exaggeratio fortitudinis Cyrenes puellæ. νεῖκος pro νίκη ſumit Schol. malè profectò. Nam agitur de pugna cum leone nondum deuicto: νεῖκος ſignificat *concertationem, pugnandi ardorem*. νεᾶνις poëtica vox pro νέα ... ... ερη.

κεχείμανται φρένες. Hoc eſt, ἐταράχθησαν. Metaphora ſumpta à mari quum tempeſtate vexatur.

τίς νιν ἀνθρώπων. Hoc eſt, τίς δὴ ἀνθρώπων αὐτὴν ἐγέννησεν; Interrogat Chironem Apollo de origine parentum Cyrenes, quia cùm eam inueniſſet in monte Pe... o, veriſimile erat, id cognitum eſſe Centauro. & φύτλας Dor. pro φύτλης. Metaphoram obſerua ſumptam à ramis qui trahuntur ex plantis.

παράφρασις.

... quæ in opacis, vmbroſorum montium latibulis habitat, ... mque robuſta eſt vt auſit ... menſo robore feram, & a... malium robuſtiſſimum aggreſſa, cum eo congredi? Numquid fas eſt ei manus ... raptum iniicere, ex eiúſque ... cundo concubitu prolem ... ſcipere? Tum ei venerandus magnanimus Centaurus Chiron, laxato blando ſuper... lio modeſtè ſubridens, ilico ... id ſentiret reſpondit. Inqui... s an liceat puellam rapere: in ... ore eſt Apollo occultis ver... is amorem ſuum patefacere: ... eque par eſt per raptum vio... enter, ſed per facultatem per... uadendi callidè concubitum ... aptare, & ſacris Veneris ini... iari. Atque ea eſt pariter & apud Deos & apud homines ... erecundia vt non auſint aper... o ſermone alter alterius am... lexus poſtulare, iiſque frui.

ἀντιστρ. κῶλ. ιε.

ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων;
γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου; ὁσία
κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν;
ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων
κείρεν μελιηδέα ποίαν;"
τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενὴς
ἀγανᾷ χλιαρὸν γελάσσας
ὀφρύϊ, μῆτιν ἑὰν
εὐθὺς ἀμείβετο. κρυπταὶ
κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς
πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων
Φοῖβε· καὶ ἔν τε θεοῖς
τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
αἰδέοντ' ἀμφαδὸν ἁδείας τυχεῖν τὸ πρῶτον εὐνᾶς.

μετάφρασις.

montium vmbroſorum receßus latebroſos habitat, & deguſtat infinitum robur? Faſne eſt illuſtrem manum ei admouere? vtrum & ex ſtratis tondere mellitam herbam? Huic autem Centaurus valdè animoſus placido blandè ridens ſupercilio, ſuum conſilium reſponſo protinus expoſuit. Occulta claues ſunt callidæ ſuadelæ ſacrorum amorum, ô Phœbe: & inter Deos & homines pariter verecundantur apertè poſtulato *dulci frui primùm cubili.*

ὀρέων κευθμῶνας. Cohæret cum ſuperioribus. q. d. ὀρέων ἀποκρύφοις τόποις σκοτεινῶν κατοικεῖ. Nam intelligit luſtra ferarum, & opacos montium receſſus, in quos vt ſub tecta domorum ſe recipiebat. Tacitè autem generoſum puellæ animum laudat ab habitatione, quam formidoloſa mulierculæ horruiſſet.

γεύεται δ' ἀλκᾶς. Hoc eſt, ἐφάπτεται καὶ πεῖραν λαμβάνει ἰσχύος ἀπεράντου. Id dici non tam vt innuat eam eſſe robuſtiſſimam & fortiſſimam, quàm vt extolla eam, quòd robuſtiſſimum &férociſſimum animalium aggreſſa ſit. Nam cùn inciderit in Cyrenen cum leone contendentem, ait illam immenſum deguſta re robur, *hoc eſt*, experiri pugna robuſtiſſimum animal. Quo in ſenſu citatur Schol. Homerus verbo γεύεσθαι vſus.

Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,

Alter alterius haſtas aneas deguſtabimus

id eſt, πολεμήσομεν. A conſequenti tamen ἰσχυρὰ dicenda videtur.

ὁσία κλυτάν. Hoc eſt, ἆρά γε ὅσιόν ἐστι τὴν χεῖρα προσενεγκεῖν, καὶ δρέψαι τὴν παρθενί αὐτῆς; Quibus verbis declarat Apollo propenſum animum ad rapiendam & de uirginandam puellam: verecundè tamen de rebus venereis loquitur. κλυτὰν, hc eſt, ἔνδοξον.

κείρειν. Dor. pro κείρειν. Allegoricè ſignificat ſobolem ſuſcipere, κείρειν μελιηδ ποίαν ἐκ λεχέων.

τὸν δὲ Κένταυρος. Reſponſio Centauri, quam incipit à poſtremo membro in terrogationis Apollinis. Centaurus vocatur ζαμενής, hoc eſt, σεμνὸς ſiue ἰσχυρ ὀφρύι ἀγανᾷ dixit, quia homines ſeueri contrahunt ſupercilium, eóque geſtu a nimum auſterum declarant. χλιαρὸν, hoc eſt, ἡδὺ, προσηνὲς γελάσας. Et ſumitu nomen pro aduerbio χλιαρῶς. *Tepidè ridere*, χλιαρὸν γελᾶν, poët. diciturpro ὑπο μειδιᾶν *ſubridere*: vt opponatur modeſtus riſus, effuſo cachinno, qui viros gra ues non decet. Sic autem loquaris in proſa τὸν δὲ Ἀπόλλωνα Κένταυρος σεμνὸς ἀγ τὴν ὀφρὺν χαλάσας, καὶ ὑπομειδιάσας κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, εὐθὺς ἀνταπεκρίνατο. Simi li phraſi vſus Apoll. 3. νεκτάρεον μείδησε. Homer. Odyſſ. ξ. ἁπαλὸν γελάσαι. Sapph γελάσας ἱμερόεν. Horat. *dulce ridere*. Od. 22. 1.

κρυπταὶ κλαΐδες. Rectè locum hunc intellexiſſe mihi videtur Aretius, quin annotat Chironem dehortari Apollinem tecto ſermone à vi aperta, & ſua dere vt blandis ſuadelæ verbis puellam ad amorem pelliciat. Id declaratun fuſiùs in paraphraſi videbis. Sententiam ſic proſa reddo, σύνηθές ἐστιν Ἀπόλλ κρυπτοῖς λόγοις τὸν ἔρωτα φανερῶσαι, καὶ δεῖ οὐ δι' ἁρπαγῆς βιαίως, ἀλλὰ διὰ πειθοῦς δολίως συνουσίαν θηρεύειν. Itaque per occultas claues, intelligo tectum ſermonem quo a liquid aperitur & declaratur. Vocē κλαῒς vide 8. Od. huius lib. ἐντὶ, & σοφᾶς Do pro εἰσὶ, σοφῆς. σοφὸς autem aliquando exponitur *callidus, vafer, aſtutus*. ἱερᾶν φιλο τάτων Dor. pro ἱερῶν φιλοτήτων.

καὶ ἔν τε θεοῖς. Nemo audet de Venereis, quæ teſte carere volunt, audire & di cere apertè. Ideóque Dij & homines ob verecundiam ſolent non apertè po ſtulare primum concubitum. ἀμφαδὸν quod & ἀμφαδὰ, & ἀμφαδίην, poëticè d citur, & ſignificat φανερῶς. Formatur per ſyncopen pro ἀναφανδὸν, & fit ab ἀνα φαντὸν reiecto ν. & τ. in δ. verſo: & hoc ab ἀναφαίνω *pateſacio*. τὸ πρῶτον addi quia primi hominum concubitus fiunt maiori cum verecundia. Porrò ἀμφαδ oppono ταῖς κρυπταῖς κλαΐσι. vt apertè docet Lat. paraphr.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

παράφρασις. | ἐπῳδ. κῶλ. ιδ´. | μετάφρασις.

Enimvero morum tuorum comitas & manſuetudo, te quem nemo poſſit fallere mentiendo, impulit vt hæc me honoris cauſa interrogares. Quorſum verò ô rex quæris ex me quinam ſint huius puellæ parentes? tu qui rerum omnium quæ in vita geruntur, exitum noſti: tu qui rerum gerendarum vias omnes intelligis, tu qui foliorum verè naſcentium ſcis numerum: tu qui innumeræ arenæ in maris & fluuiorum littoribus iacentis numerum compertum habes: tu qui præſentia & futura rectè cernis? Sed ſi licet mihi in arte diuinandi vati ſapienti & doctiſſimo æquari, & oſtendere mihi æquè atque tibi vatum Deo rei huius euentum eſſe præcognitum,

καὶ γάρ σε, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν,
ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ
παρφάμεν τοῦτον λόγον. κούρας δ᾽ ὁπόθεν γενεὰν
ἐξερωτᾷς ὦ ἄνα; κύριον ὃς πάντων τέλος
οἶσθα, καὶ πάσας κελεύθους,
ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ᾽ ἀναπέμπει, χ᾽ ὁπόσαι
ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι
κύμασιν ῥιπαῖς τ᾽ ἀνέμων κλονέονται.
χὤ, τι μέλλει, χὠπόθεν
ἔσσεται, εὖ καθορᾷς;
εἰ δέ γε χρὴ καὶ παρ σοφὸν ἀντιφερίξαι,

Enimuero te, quem fas non eſt mendacio tangere, mouerunt blandi mores ad eloquendum hunc ſermonem. Tun' verò puellæ genus ſciſcitaris vnde ſit ô rex? qui ratum omnium exitum noſti, & omnes vias, & quot tellus folia verna ſummittat, & quot in mari & fluuijs arena fluctibus impetuq́ ventorum volutentur: & quid euenturum ſit, & vnde futurum probè perſpicis? Sed ſi licet etiam cum ſapiente me æquare in arte diuinandi,

καὶ γάρ σε. Exiſtimo iſtud καὶ γὰρ non eſſe cauſalem ſed affirmatiuam particulam, quam Latinè vertas, *Enimuero, equidem.* Tribuit eius manſuetudini & comitati quòd is qui vera ſcit, tamen interroget alium tanquam ignarus. Comitas igitur Apollinis eum impulit vt Chironem interrogaret, licitum-ne eſſet puellam amplecti, cùm tamen ille ſat ſciret. τὸν οὐ θέμιτον, hoc eſt, ὃν οὐκ ἔξεστι ψεύδει παραλθεῖν. Verbum θιγῶ vide Od. 8. Pyth. ἔτραπε μείλιχος hoc eſt, προὔτρεψεν ὁ πρᾳότης σου τρόπος ἐρωτᾷν με ταῦτα.. Paſſim poëta vocem ὀργὴ pro τρόπος vſurpat. παρφάμεν Dor. infinit. pro παραφάναι, à verbo παράφημι.

κούρας δ᾽. Morata oratio qua ad alteram Apollinis de ſtirpe Cyrenes interrogationem reſpondet. q. d. ἐμὲ ἐρωτᾷς δέσποτα Ἄπολλον τίνες οἱ τῆς κόρης γονεῖς; ὅστις πάντων τὸ ὑπὸ τὸ κύριον οἶδας τὸ τέλος, καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς, καὶ ὅσα ἐν τῷ ἔαρι φύλλα ἀναφύει, καὶ ψαμάθου ἀναρίθμου ἀριθμὸν, καὶ τὸ μέλλον, καὶ τοῦ μέλλοντος ἀρχὴν καλῶς καθορᾷς. In his verbis breuiter Apollinis laudes perſtringit, dum ſe mirari innuit Chiron, quòd Apollo omniſcius, hæc ipſum de puella, tanquam veri neſcius interroget.

ὦ ἄνα. Vocatiuus nominis ἄναξ. ἠρινὸς per craſin pro ἐαρινὸς, vt ἦρ pro ἔαρ. χ᾽ ὁπόσαι pro καὶ ὁπόσαι. ψάμμαθοι geminato μ. malè legitur pro ψάμαθοι. χ᾽ ὅ, τι pro καὶ ὅ, τι. & χὠπόθεν, pro καὶ ὁπόθεν. Mendoſè à nonnullis legitur χὤ, τι πόθεν: ſed Schol.

videtur attentè conſideranti legiſſe vt nos.

εἰ δὲ γε χρή. Procataſceue, ſeu προθεράπεια, qua vaticinium de ſobole Cyrene praemollit, cùm id apud Deum, eúmque fatidicum ſit habiturus. q. d. εἰ δὲ χρή σοφῷ σοι ὄντι ἐξισωθῆναι, καὶ ὁμοίως μαντεύεσθαι, ἐρῶ. ἀντιφερίξαι poëticè & Dor. pr ἀντιφερίσαι.

παράφρασις. στροφὴ γ. κῶλ. ιε. μετάφρασις.

dicam quę pręſentio. Nimirum hanc in Pelij montis vallem veniſti futurus huius nymphæ maritus, & eam per mare tranſportaturus in amœnos Libyę campos vbi colitur Iupiter Ammon. Eò tranſportatam conſtitues ciuitatis dominam, cuius in colle campis vndique cincto extructæ ciues colliges ex colonia quam Battus è Thera inſula adducet. In præſentia autem latis clara pratis Libya propenſo in te animo, illuſtrem hanc nympham pretioſis ędibus excipiet, eique proprij ſoli partem, in qua reperitur plantarum omnigenos fructus ferentium, & ferarum ad venationem exercendam copia, ſtatim dabit, ita comparandam, & componendam vt bonis legibus regatur.

ἐρέω. ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν

τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου, Διὸς ἔξ-

οχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι,

ἔνθα νιν ἀρχέπολιν

θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείρας

νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμ-

φίπεδον. νῦν δ' εὐρυλείμων

πότνιά σοι Λιβύα,

δέξεται εὐκλέα νύμφαν

δώμασιν ἐν χρυσέοις

πρόφρων, ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν

αὐτίκα συντελέθειν

ἔννομον δωρήσεται,

οὔτε παγκάρπων φυτῶν

νήποινον, οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν.

dicam. Huic mar tus futurus *veni in hanc vallem, & am transportaturus super mare in exim Iouis hortum: vbi ea ciuitati imperante constitues, populum i ſularem vbi congreg neris in collem cam vtrinque cinctum. N autem lata prata h bens venerabilis Lib excipiet illustrem ny pham ædibus aureis bens: vbi ei tellu partē ſtatim donab vt* eam *efficiat leg obſeruatricem, pars neque plan rum omnifructiferarum ſit expers, neque neſcia ferar*

ἵκεο. Ion. pro ἵκου. 2. perſ. Aor. 2. ἱκόμην. Diſſoluitur autem ου in εο. Ionum m re. Schol. & nonnulli alij imperat. eſſe dicunt. At nihil præcipit, ſed præd tantùm Chiron. q. d. ταύτῃ παρθένῳ σύζυξ ἐσόμενος, ἦλθες ἐς τήνδε β σαν.

Διὸς ἔξοχον κᾶπον. Libya *Iouis hortus* appellatur, vel quia Aegypto eſt c termina, quæ Iouis τέμενος dicta fuit: vel propter Iouem Ammonium qu Libya cultus eſt: vnde illud Feſti qui Macedonica conſcripſit,

Ζεῦ Λιβύης Ἄμμων κερατηφόρε, κέκλυθι μάντι.

ἀρχέπολιν. Hoc eſt, ἄρχουσαν τῆς πόλεως. νασιώταν Dor. pro νησιώτην. Populum ſularem intelligit coloniam, quam ex inſula Thera monitu oraculi addu vt 4. huius libri Oda videre eſt: ὄχθον ἀμφίπεδον dicit ob ſitum Cyrenes vr

quæ in colle ſtructa vndiquaque planitie cingebatur. ἀμφίπεδος eſt qui ἀμφὶ πεδία ἔχει.

γυῶν δ' εὐρυλείμων. Monet qua hilaritate Libya Cyrenen ſit exceptura: & locus ab amœnitate, fœcunditate, & ferarum copia commendatur: adeò vt conueniret locus virgini venationis amanti. εὐρυλείμων eſt ὁ πλατὺς, ſeu εὐρεῖς λειμῶνας ἔχων. Vocat δώματα χρυσᾶ, hoc eſt, πλούσια. & πρόφρων i. πρόθυμος, vt animi promptitudinem denotet, qua Libya Cyrenen excepit.

ἵνα οἱ. Hoc eſt, ἔνθα αὐτῇ τὴν μοῖραν τῆς γῆς εὐθέως κατασκευάζειν, καὶ δικαίως οἰκονομεῖν παρέξει, καὶ πολύκαρπον, καὶ πολύθηρον εἶναι. Itaque αἶσαν expone τὴν μοῖραν, ſeu μοῖραν. Sume συντελέθειν pro συντελεῖν, hoc eſt, ποιεῖν. Imò legi poſſet συντελεῖν. Annuere videtur Cyrenes in ditione bonas leges latum iri.

νήποινον. Inquit Schol. propriè ſignificat τὸ ἀνεκδίκητον; ſed nunc τὸ ἄμοιρον καὶ ἄπειρον.

παράφρασις

Ibi Cyrene Nympha, in Cyrene nimirum vrbe filium Ariſtæum tibi pariet, quem à chara matre traditum & acceptum Mercurius feret & tradet Horis pulchras ſedes habentibus, & Telluri, quæ ſuis genibus impoſito puero nectar & ambroſiam in os inſtillabunt: & non ſecus ac Iouem caſtúmque Apollinem reddent immortalem. Hoc eſt, à magiſtris agriculturæ præcepta accipiet, horas annique tempora obſeruabit, Telluris indolem explorabit & cognoſcet, vnde tam excellens agricola euadet, vt ob eam ſcientiam, quemadmodum ob alia Iupiter & Apollo, nomen immortale conſequuturus ſit, & diuinos honores ab hominibus accepturus, qui artis eius vtilitate gaudebunt, & pecoris proximum agilémque comitem Ariſtæum venatorem & paſtorem nuncupabunt. Sic loquutus Chirō, eo vaticinio compulit Apollinem, vt ſe compararet ad perficiendas nuptias iucundas, quas ſe optare declararat.

ἀντιστρ. κῶλ. ιε.

τόθι παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς
Ἑρμᾶς
εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ, ἀνελὼν
φίλας ὑπὸ ματέρος, οἴσει.
ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον
θηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,
νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν στάξοισι. θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον
Ζῆνα, καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλων',
ἀνδράσι χάρμα φίλοις
ἄγχιστον ὀπάονα μήλων,
ἀγρέα, καὶ νόμιον
τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν.
ὣς ἄρ' εἰπὼν, ἔντυεν
τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.

μετάφρασις.

Ibi filium pariet, quem inclytus Mercurius ſublatum à chara matre, afferet ad ſedentes pulchris in thronis Horas & Tellurem. Hæ autem ſuper genua ſua quum infantem poſuerint, nectar labris & ambroſiam inſtillabunt: efficiéntque illum immortalem, ſicut *Iouem & ſanctum Apollinem, viris gaudium amicis, proximum pediſſequum pecudum: vt ipſi* cum *appellent Ariſteum* cognomento ἀγρέα καὶ νόμιον, id eſt, *venatorem & paſtorem. Sic loquutus impulit ipſum iucundum nuptiarum vt perficeret exitum.*

τόθι παῖδα. Vaticinatur de natiuitate, educatione, ſtudijs & nominibus A-

riſtæi ex Cyrene naſcituri. τόθι pro ἐκεῖ nempe ἐν τῇ Κυρήνῃ. hæc de natiuitate.

ὃν κλυτὸς. Agit iam de educatione, q. d. ὃν ἔνδοξος Ἑρμῆς αἰτῶν καὶ λαβὼν παρὰ τ
τρὸς, οἴσει καὶ δώσει βρέφειν ὥραις καὶ γαίᾳ. His innuit poëta Ariſtæum artem agricu
turæ edoctum fuiſſe. Nam temporum miniſtræ & diſpenſatrices Horę, quę co
li portas aperiunt, ſunt obſeruandæ, & cognoſcendæ. Tellus quoque cogno
cenda, quid valeat, quid ferre recuſet: ſiquidem hic ſegetes illic creſcunt fe
liciùs vuæ. Ex terra autem genus ducit Ariſtæus. Nam Terra Creuſa
Penei vxorem procreauit, Creuſa Hypſeum, Hypſeus Cyrenen, C
rene Ariſtæum, qui primus docuit terram rectè colere, pecora curare
cuſtodire, pabula illis conſeruare, mella, oleúmque conficere. De q
Virgil. 4. Georg.

ταὶ δ'. Hoc eſt, αἱ δὲ ὧραι καὶ γῆ ἐπὶ γονάσι θεῖσαι βρέφος, τοῖς χείλεσι νέκταρ, καὶ ἀ
βροσίαν ἐνστάξουσι, καὶ ποιήσουσιν αὐτὸν ἀθάνατον ὥσπερ Ζῆνα καὶ Ἀπόλλωνα. Allegoricè doc
poëta Ariſtæum à præceptoribus agriculturam accepturum, in qua tam e
cellens ſit futurus, vt quemadmodum Iupiter & Apollo, nominis immorta
tatem ſit conſequuturus. ἐπιγουνίδιος hoc eſt ἐπὶ τοῖς γουνάσι ſeu γόνασι τιθέμενος
κείμενος. στάξοισι. Dor. pro στάξουσι. 3. perſ. fut. verbi στάζω. ante Ζῆνα ſumendum e
trinſecus, vel ὡς, vel ὥσπερ.

ἄγχιστον ὀπάονα. Hoc eſt, ἐγγύτατον καὶ συνέποντα ἀκόλουθον τῶν προβάτων. Iam hæc
ſtudijs Ariſtæi, qui primus docuit pecudes paſcere· ἄγχιστος ſuperlat. grad
poët. ab ἀγχοῦ poët. pro ἐγγὺς communi.

ἀγρέα καὶ Νόμιον. Hæc de eius cognominibus: quæ ideo ipſi fuerunt impoſit
quòd venationi & paſcendo pecori eſſet addictus. Nam ἀγρεὺς eſt *venat*
& νόμιος à νέμειν *paſcere* dicitur: interpres Apollonij ἀγρέα dictum putat, qu
in agro cum Cyrene eius matre rē habuerit Apollo. Iuſtinus lib. 13. dicit C
renes filios præter Ariſtæum fuiſſe, Nomium, Agreum & Autuchum. S
meliùs Diodorus Siculus hiſtoriam ita narrat. *Cùm Cyrene Hypſei filia ap
Peneum educaretur virgo, Apollo eius forma captus raptam in Libyam detulit,
poſtea condita eſt vrbs Cyrene. Ex hac natum Ariſtæum Nymphis educand
tradidit, quæ triplici nomine ipſum appellarunt, Nomium, Ariſtæum, &
grium. Ab his altricibus didicit lactis, mellis, olei confectionem: hinc Deus
bitus eſt, quia primus hæc in mortalium vſum contulit. Is Ariſtæus in Bœo
Autonoën vxorem duxit, ex qua habuit Actæonem. Idem Ariſtæus in Cea
ſula peſtilentia homines liberauit. Hinc in Sardiniam, inde in Siciliam deuenit:
mum in Thraciam ad Dionyſium, à quo Orgia didicit, vbi diſparuit, & pro
cultus eſt.* Hæc ille.

ὣς ἄρ' εἰπών. Concluſio orationis Centauri: qua impulſus eſt Apollo ad acce
randum nuptiarum complementum. ἔντυεν negl. augm. pro ἤντυεν. ab ἐντύω ſub
lato ν pro ἐντύνω hoc eſt *armo, inſtruo, preparo.* à nomine τὰ ἔντεα *arma*: ſic di
quod ἐντὸς, intus ea ſit corpus. Hic ſumitur pro comm. ὁρμᾶν, ὀτρύνειν & ſimi
incitare, impellere, hortari. Sic autem iſta reddas. ταῦτα εἰπὼν ὁ Χείρων, παρώρ
σε τὸν Ἀπόλλωνα πληροῦν τὸν γάμον. Itaque Apollo audito Chironis vaticinio præpa
ſeſe ad peragendas nuptias.

παράφρασις. | ἐπῳδ. κῶλ. ιδ. | μετάφρασις.

Itaque ſiquidem feſtinantes Dij rem ſuſceptam ex animi ſententia confeſtim ad finem perducunt, viámque ad res gerendas breuem adinueniunt, eâdem die Apollo vaticinium Chironis peregit, Cyrenen videlicet per mare in Libyam tranſportauit: ibíque pretioſo in lecto congreſſi ſunt, vbi vrbem tutatur pulcherrimam, atque inter cętera certaminum victoribus inſigniter inclytam. Quam etiam nunc Carniadę filius Teleſicrates beatam reddidit apud diuinam Pythonem, vbi victoriam armato curſu adeptus illuſtrauit Cyrenen, quæ ipſum hilari animo excipiet, quoniam patriæ formoſas mulieres habenti gloriam iucundam attulit ex Pythijs quæ apud Delphos celebrantur.

ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη Θεῶν
πρᾶξις, ὁδοί τε βραχεῖαι.
κεῖνο κεῖν' ἆμαρ διαίτασεν. θαλάμῳ δὲ μίγεν
ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας,
ἵνα καλλίσταν πόλιν
ἀμφέπει, κλεινάν τ' ἀέθλοις.
καὶ νῦν ἐν Πυθῶνί νιν ἀγαθέᾳ Καρνειάδα
υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ·
ἔνθα νικήσαις ἀνέφανε Κυράναν.
ἃ νιν εὔφρων δέξεται
καλλιγύναικι πάτρᾳ
δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.

Celer autem eſt properantium iam Deorum actio, viaq́ breues. Illud illa dies peregit. In thalamo autem Libyæ diuite auri congreſſi ſunt, vbi pulcherrimam vrbem tutatur, inclytámque certaminibus. Et nunc apud Pythonem diuinam Carniadæ filius, ipſam florida coniunxit fortunæ: vbi victoria potitus illuſtrauit Cyrenen, quæ eum beneuola accipiet, pulchras mulieres habenti patriæ gloriam amabilem qui attulit ex Delphis.

ὠκεῖα δ'. q. d. ἐπεὶ δὲ σπευδόντων τῶν Θεῶν ἡ κατόρθωσις ὠκεῖα γίνεται, καὶ βραχεῖαι ὁδοὶ τῶν πραγμάτων, εὐθέως ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς Λιβύην καὶ συνῆλθεν αὐτῇ. Gnome eſt qua ſummam Dei potentiam indicat, nihil illi impoſſibile, omnia facilia.

κεῖνο κεῖν' ἆμαρ. Hæc reduplicatio pronominis non refertur ad idem: ſed ſic eſt exponenda ſententia. ἐν ἐκείνῃ ἡμέρᾳ ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα διετέλεσεν. Itaque primum κεῖνο refertur ad nuptias Apollinis, ſecundum ad diem quo Chiron oraculum eſt effatus. Nam citra procraſtinationem Apollo Cyrenen eodem die in Libyã tranſuexit, & cum ea rem habuit. ἆμαρ Dor. pro ἦμαρ. διαίτασεν. poët. & Dor. negl. augm. pro διῄτησεν, à διαιτάω quod hoc loco ſignificat διαπλέω, vel ſumitur pro διοικέω.

θαλάμῳ δὲ. Oſtendit vbi copulati fuerint, nempe in Libya, cuius θάλαμος πολύχρυσος appellatur, hoc eſt, τιμιώτατος. μίγεν iam occurrit Od. 4. Pyth. ἵνα pro ὅπου. Interim laudat Teleſicratem à patria, ſenſim à digreſſione ad inſtitutum viam ſibi ſternens.

καὶ νῦν ἐν. Iam eſt epanodus ad inſtitutum: & Teleſicratis Pythionicæ exemplo probat illam certaminibus claram. q. d. καὶ νῦν Πύθια νικήσας Τελεσικράτης Καρνειάδου υἱὸς, ἐπιφανῆ ἐποίησεν αὐτὴν τὴν Κυρήνην.

ἀγαθέᾳ. Hoc eſt θείᾳ, ſeu θαυμαστῇ. ἀγάθεος Dor. pro comm. poët. ἠγάθεος. q. d.

ἄγαν θεῖος *valdè diuinus*, *præſtantiſſimus*. In compoſit. τὸ α. in η mutatur m
cauſa: & Doricè vertitur in α longum. Euſtath. deriuat ab ἀγῶ, ἀγάζω, τὸ θαυμα
& θεῖος. q. d. *admirandus inſtar rei diuinæ*. Eodem res redit. Porrò dicit ἀγαϑ
Πυθῶνα propter diuinum Phœbi oraculum.

Καρνιάδα Dor. pro Καρνιάδου, à recto Καρνιάδης, qui fuit Teleſicratis pater. ἐυ
λοῖς poët. vox pro εὖ θάλλων. αἰίφανε. ab ἀναφαίνω quod poëticè vſurpatur pro φ
εῖν, λαμπρὸν ποιῶ. *illuſtro. illuſtrem reddo*. eâdem ſignificatione vſurpatur ϖροφα
Iſthm. vltima Oda. ſectione ς.

ἃ νιν. Gratitudo patriæ, victorem à quo illuſtratur benignè excipientis. q
ἣ πῶς ἡ Κυρήνη ἐυμενῶς αὐτὸν δέξεται, πατεὶδ καλαὶ γυναῖκας ἔχουσα ἀγαγόντα δόξαν ἐπίρ
ἀπὸ Δελφῶν. Obiter laudatur Cyrene à forma & præſtantia mulierum. N
καλλιγύναικα, eſt ἡ καλαὶ γυναῖκας ἔχουσα.

παράφρασις.	ϛροφὴ δ΄. κῶλ. ιε.	μετάφρασις.
Ob quorum præclaram victoriam meritò eum longo encomio decorarem: ſiquidem magnæ virtutes copiam verborũ ſemper ſuppeditant. Sed longa argumenta paucis eximiè perſtringere opportunum eſt, idque libentius audiunt ſapientes quibus verbum ſat eſt. Quemadmodum autem in agendo, ſic etiam in dicendo, ac proinde in omni re ſummum locum obtinet, & prҿſtantiſſima eſt opportunitas. Quæ quantum valeat, ſuo exemplo indicauit Iolaus: ipſæque Thebæ ſeptenis portis inſignes teſtari poſſunt, illam olim ab ipſo non fuiſſe neglectam. Nam cùm Euryſtheus Heraclidas quos perditè oderat, ab Athenienſibus ad quos confugerant, repeteret, ac niſi redderent bellum minaretur. Iolaus Herculis amicus & conſanguineus à Ioue petiit vt vel per horam repubeſcere, iuueniſque res habere liceret. Quod vbi impetraſſet, Euryſtheum amputato capite occidit, ac ſta obijt: ſepultúſque eſt prope monumentum Amphitryonis curruum agitatoris, qui eius terni, qui Thebis eſt inhumatus olim à Thebanis, qui ex draconis dentibus à Cadmo ſ nati creduntur, hoſpitio exceptus, cùm in eorum vrbem, cuius vici ab equis albis terunt commigraſſet.	ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι. βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ σοφοῖς. ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως παντὸς ἔχει κορυφάν. ἔγνον ποτὲ καὶ Ἰόλαον οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑ- πτάπυλοι Θῆβαι. τὸν Εὐρυ- σθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν ἔπραϑε φασγάνου ἀκμᾷ, κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν, διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος σάματι. πατροπάτωρ ἔνθά οἱ Σπαρτῶν ξένος κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.	*Virtutes magnæ m torum ſemper ſ verborum: at pauca prolixis argumen vario artificio ſerm nis ediſſerere, audi ſapientibus. Verùm portunitas eodem do rei omnis habet put. Cognouerunt quando & Iolaum aſpernatum eam ſep nis partis illuſt Thebæ, quem poſtqu caput Euryſthei e acie amputaſſet, occ tauerunt infernè terra, prope ſepulch Amphitryonis curruum agitatoris, vbi ille paternus e auus hoſpes Spartorum iacebat, quum commigraſſet Cadmeorum vicos qui teruntur ab equis albis.*

ἀρεταὶ δ' αἰεί. Gnome eſt qua docet magnas virtutes copiam verborum ſemper ſuppeditare ad prolixa encomia. Verùm melius eſſe multa paucis ornatè complecti, idque gratius eſſe ſapientibus, quibus intellectu facilis eſt breuis oratio multa paucis concinnè perſtringens: in primis quum id occaſio & opportunitas poſtulat. Ita ſe excuſat quòd non ſit diffuſus & prolixus in laudando Teleſicrate. Porrò ſententiam his verbis reddas: περὶ τῆ μεγάλων ἀρετῆ εἰπεῖν ἔνεστι πολλά. σοφοὶ δ' ἥδιον ἀκούουσιν, εἰ ποικίλως δ' ὀλίγον λέγῃς τὰ πολλά. δεῖ δὲ παντὸς πράγματος εὐκαιρίαν τηρεῖν.

πολύμυθοι. Græcis propriè πολύμυθος, eſt *garrulus, loquax, verboſus*, ſed hoc loco eſt περὶ οὗ ἔνεστιν εἰπεῖν πολλά. ἀκοά Dor. pro ἀκοή: quæ vox 1. Pyth. occurrit.

ἔγνων ποτέ. Dum ſe excuſat, digreditur in laudem occaſionis: cuius rectè captatæ exemplum Iolai proponit, qui tempeſtiuè Heraclidis opem tulit. Hiſtoriam habet paraphraſis. Alij tamen dicunt non ad pubertatem rediiſſe, ſed ad vitam iam extinctam: & peracto negotio ſtatim denuo mortuum eſſe.

τῷ Εὐρυσθῆος. Hoc eſt, ὃν ἔκρυψεν ἡ Θήβη, ἐπεὶ τὸν Εὐρυσθέα ἀπεκεφάλισεν, ἐν τῷ τοῦ Ἀμφιτρύωνος σήματι. Vides τῷ articul. præpoſit. pro ſubiunct. ὅν. ἔπερθεν per tranſpoſitionem literarum pro ἔπραθεν. Aor. 2. ἔπραθον verbi πέρθω. ἀκμᾷ, ſic apud Homerum ξυροῦ ἀκμὴ dicitur *ferri acies*. κρύψαν negl. augm. pro ἔκρυψαν. διφρηλάτα Dor. pro διφρηλάτου. à Dorico recto διφρηλάτας, pro της. à δίφρον ἐλαύνειν. Idem eſt ἁρματηλάτης.

πατροπάτωρ. Auus paternus Iolai fuit Amphitryo, Nam hic fuit Iphicli pater, Iphiclus Iolai.

σπαρτῶν Καδμείων στρατός. Sic appellantur Thebani, quòd ex draconis dentibus à Cadmo ſatis nati credantur. Quos ideo ἐν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις Aeſchylus σπαρτοὺς ἄνδρας, & σπέρμα τοῦ σπαρτοῦ γένους: & in Εὐμενίσι, σπαρτὸν στρατός. Hac de re vide Ouid. Metam. 3.

παράφρασις.

Illi, nimirum Amphitryoni, & Ioui cum quibus vna eadémque nocte concubuerat prudens Alcmena, gemellos filios robuſtiſſimos in pugnis ſemper victorioſos vno partu edidit. Qui autem Herculem non celebrat, neç Thebarum Dirce fonte inſignium ſemper meminit, vbi gemelli fratres Hercules & Iphicles ſunt educati, ignarus eſt, & præclararum rerum imperitus. Non ſum

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μειγεῖσα δαΐ-
φρων
ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα, διδύ-
μων
κρατησιμάχων σθένος υἱῶν.
κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡ-
ρακλεῖ στόμα μὴ περιβάλλει,
μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων
ἀεὶ μέμναται, τά νιν θρέ-
ψαντο, καὶ Ἰφικλέα.
τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ
κωμάσομαί τι παθὼν

μετάφρασις.

Peperit cum eo & cũ Ioue congreſſa Alcmena ſolers in vnico partu robur gemellorum filiorum in pugnis victorioſum. Mutus vir eſt qui Herculi os non applicat, neque Dircæarum aquarum ſemper meminit, quæ illum educarunt & Iphiclem: quos hymno celebrabo

autem adeò ineptus, rectique neſcius, vt hos Heroas à quibus pro animi voto beneficio ſum affectus, quũ optatam Herculanorum victoriam obtinui, non celebrẽ hymno. Ingratus enim videri nolim beneficiũ acceptũ nõ commemorando, ita vt erga benefactores officio non functus, eorum gratia & fauore in poſterum deſtituar. Porrò dico Teleſicr vna Aeginetica victoria, tribúſque Megaricis, quas in colle vbi ſepultus eſt Niſus lu inſignis, obtinuit, vrbem hanc Cyrenen celebrem reddidiſſe,

ἐσλόν. Χαρίτων κελαδεννᾶν
μή με λίποι καθαρὸν
φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γὰρ
φαμὶ, Νίσου τ' ἐν λόφῳ,
τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐ-
ξαι,

affectus ab illis *be*
cio eximio per pr
Gratiarum illuſt
me non deficiat l
*purum. Nam & *
Aeginam, & apu
collem dico vrbem
ter decoraſſe,

τέκέ οἱ. Paulò longiùs digreditur in Herculis & Iphicli natiuitatem, de phitryone modò loquutus. q.d. Ἀλκμήνη οἱ, ἤγουν τῷ Ἀμφιτρύωνι, καὶ τῷ Ζηνὶ μ διδύμους υἱοὺς ἐνὶ τόκῳ ἔτικε. Fabulantur autem ex Ioue Herculem, ex Amphit ne Iphiclum fuiſſe conceptum.

δαΐφρων. poët. vox, *prudens, mente feruidus in conſultando*. q. d. vel δεδαηκὼ φρονεῖν, hoc eſt, ἐπιστάμενος τὴν φρόνησιν, *qui didicit aut nouit prudentiam*. vel δαιό hoc eſt, καιόμενος τὰς φρένας ἐν τῷ βουλεύεσθαι, *qui mente feruet in conſultatione vratur.*

ἐν μόναις ὠδῖσιν. Enallage numeri pro ἐν μιᾷ μόνῃ ὠδῖνι, vel pro ἐν ἑνὸς μόνου ὠδῖσι, vel vno verbo, ἐνὶ τόκῳ. Periphraſticè dicit κρατησιμάχων σθένος υἱῶν, pro ἰσχυροὺς καὶ κρατησιμάχους, τὸν Ἡρακλέα δηλαδὴ, καὶ τὸν Ἰφικλέα. Facilè videmus κρατησ componi à κρατέω *vinco* & μάχη *pugna*, vt ſit *qui in pugnis vincit*. Noti eſt Herculis ſtrenuitas, & victoriarum copia.

κωφὸς ἀνήρ τις. Hæc ſunt ad Heroum denominatorum laudis amplific nem: quos nemo niſi indoctus non in pretio habeat. κωφὸς à Schol. expo ἀπαίδευτος: & στόμα παραβάλλειν, eſt ἐγκωμιάζειν. Vt autem mutus neſcit loqui, ſi que indoctus laudare.

Διρκαίων ὑδάτων. Dircææ aquæ περιφραστικῶς ſunt Thebæ. Dirce enim eſt huius vrbis. τά νιν, hoc eſt, ἅτινα αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα. Articul. præpoſit. tur pro ſubiunct.

τοῖσι τέλειον. Hoc eſt, τούτοις πεπονθώς τι ἐξ αὐτῶν τέλειον ἀγαθὸν, διὰ τοῦ κώμου ὑ In his habes enallagen perſonæ: ſiquidem poëta hæc in perſona victori leſicratis dicit: qui gratiam heroibus hiſce refert, quòd eorum ope Herc ſacra, fortè & Iolaia vicerit.

Χαρίτων, hoc eſt, ἵνα μὴ γένοιτό μοι οὐκ ἔνδοξον γίνεσθαι μὴ γράφοντα τὰ χαρίεντα. Non poteſt Gratias habere, hoc eſt, placere, qui quæ debet præſtare, omittit: eo que gratia deſtituitur, erga quos officio non fungitur.

Αἰγίνᾳ τε γάρ. Redit ad laudes Teleſicratis, quem ab Aeginenſi, & Meg victoria commendat. Quænam ſacra illis in locis celebrarentur dictum in cedentibus Odis. Hæc autem proſa ſic reddas. φημὶ δ' ὅτι καὶ ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἐν Νίσο ταύτην πόλιν εὐκλεᾶ κατέστησε τρὶς νικήσας.

Νίσου ἐν λόφῳ. Hoc eſt, ἐν Μεγάροις. Niſi collis Megarorũ periphraſis. Fortè quia
iſus luctator inſignis ibi ſepultus eſt. Hic Pythios ludos Apollini ſacros
ſſe tradit Schol. Nem. Od. 1. Item Alcathoia eiuſdem Apollinis in honorem
ſtituta fuerunt ibid. vt videre eſt vltima Iſthm. Oda, vltima in ſectione. εὐ-
κλεΐξαι Infinit. Dor. Aor. 1. act. pro εὐκλεΐσαι, à verbo εὐκλεΐζω: idem cum ſimplici
ctico κλεΐζω *laudo, celebro, decoro*, τὸ δοξάζω. Fit à communi κλείω dialyſi τοῦ ει,
inſerto ζ. κλεΐζω futur. comm. κλείσω. & Dor. κλεΐξω.

παράφρασις. | ἐπῳδ. κῶλ. ιδ. | μετάφρασις.

...ſúmque laudem meru-
, quum re præclarè ge-
deſperabundam illam
ſtitiam & dedecus vi-
it ob quod victi ne gry
dem dicere auſint. Qua-
quiuis Cyrenæorum ci-
m, ſiue ipſum beneuo-
tia proſequitur, ſiue er-
ipſum infenſo eſt ani-
, probatam in publico
ctaculo Teleſicratis ſtre-
tatem collaudet, nec
rini ſenis Nerei præce-
m ad praxim non re-
atum violet. Præcepit
m ille vt inimicum qui
ſeruata iuſtitia præclari
d præſtiterit toto ani-
laudemus. Ego verò te
i ô Teleſicrates ſæpe-
nero parta victoria re-
intem ex Panathenæis
neruæ ſacris quæ ſin-

σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυ-
γών.
οὕνεκεν εἰ φίλος ἀστῶν,
εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυ-
νῷ πεπονημένον εὖ,
μὴ, λόγον βλάπτων ἁλίοι-
ο γέροντος, κρυπτέτω.
κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν
παντὶ θυμῷ σύν τε δίκᾳ
καλὰ ῥέζοντ', ἔννεπε.
πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελε-
ταῖς
ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον. ἄ-
φωνοι
θ' ὡς ἑκάστα φίλτατον
παρθενικαὶ πόσιν, ἢ
υἱὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμ-
μεν,

qui factis taciturnã mæſtitiam deſperabundam effugerit. Quare ſiquis ex ciuibus amicus eſt *ei, ſiquis inimicus, at certè quod in communi præclarè geſtum eſt, ne celet ſermonem marini ſenis violans. Ille laudare etiam inimicum toto animo qui præclaras res gerit cum iuſtitia, præcepit. Sæpenumero vidi te potitum victoria & in ſolennitatibus Palladis quæ certo tempore recurrunt: taciteque puellæ vt optarent, ô Teleſicrates eſſe* te ſibi *vnaquæque chariſſimum maritum aut filium,*

...lis luſtris aguntur. Vidi etiam vt tacitæ apud ſe virgines ſuum amorem effari non au-
ntes, vnaquæque te maritum habere exoptabat, aut mulieres filium,

σιγαλὸν ἀμαχανίαν. Hæc cohærent cum ſuperioribus. q. d. τὴν ἀπαρρησίαστον αἰ-
σχύνην, καὶ ἀμήχανον σιγὴν τῷ κατορθώματι ἐκφυγών. Ita per circumlocutionem dici-
non victus. Nam, vt refert Schol. qui ſuccubuerunt aduerſarijs ad conſilij
opiam redacti præ pudore tacent, nec liberè cum alijs colloqui audent. σιγα-
Dor. & poët. pro comm. poët. σιγηλὸς, à σιγή. Citatur à Schol. Pindarus alibi
hac re dicens νικώμενοι ἢ ἀγχυξίᾳ δέδενται. Sequitur à contrario victores libe-
& audacter loqui: qui non vltimus eſt victoriæ fructus. φυγὼν per antiptoſin:
minat. pro accuſatiuo.
οὕνεκεν εἰ φίλος. Alius victoriæ fructus, ab omnibus cùm amicis, tum inimi-

cis laudari. Etenim,vt ait Lucian.in Encom.Demoſth. τὰ καλὰ καὶ παρ' ἐχθροῖς καλὰ, καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς πανταχοῦ τίμιον. αἰτίεις Poët.& Dor. pro comm. poët. αἴτηεις est ἐναντίος,ἐχθρός.Quod dicit ἐν ξυνῷ ſignificat ἐν τῷ κοινῷ,*in repub.*vel *publico tu*,vel tale quid. πεπονταμένον Dor.pro πεπονημένον. ἁλίοιο. Ion. pro ἁλίου. Mari ſenex,eſt Nereus,quem Virg.4.Georg. *grandæuum*,& in Argon. Orpheus *tiquiſſimum Deorum*.Oppian.ἁλ.β.παλαίφατον.

πλεῖστα.Schol.dicit hæc eſſe chori ad victorem verba. Παλλάδος τελεταῖς in lige Παναθήναια Lat.*quinquatria*:quas vocat ὡρίαις,quòd ſtatis temporibus, gulis nimirum luſtris celebrarentur.Etenim ὥριος eſt vocab. poët. ſignif. ἐν πνὶ,καὶ ὡρισμένῳ χρόνῳ πεποιημένος.

ἄφωνοί θ'.Laus alia quòd eius adhuc cælibis coniugium optarent puellæ mulieres eiuſmodi filium habere cuperent.εὔχοντο Dor.pro εὔχοντο.Legendum tiùs ἰαίσα,ne durior ſit ſyntaxis hoc pacto,ἄφωνοί τε παρθενικαὶ ἰαίσα εὔχοντο.& θενικὴ hic vſurpatur poët.pro παρθένος.In ſuperlat. dixit φίλτατον:ſed ſi φίλος quando ſignificat ἴδιον,vt prima Ol.Oda diximus,φίλους ἄνδρας, in voce φί ſignificare ἰδίους,ſuperlat.erit pro poſitiuo. ἢ υἱὸν,poſt ſe ſubaudit γυναῖκες.

παράφρασις.

Vidi te & in Olympijs,& in Terræ profundum habentis ſinum certaminibus, quæ nimirum Athenis celebrantur:& in omnibus ijs quę in tua gente ſunt in vſu,vincentem. Cæterùm mihi finem hymno hîc imponere ſtatuenti poſtquam tuas laudes recenſui , aurem vellit neſcio quis, aliúdque debitum à me exigit:videlicet vt rurſus tuorum maiorum gloriam cõmendem & commemorem. Vt illi,maiores tui Iraſſam Antæi vrbem adierunt,Barcen illius filiam pulchra coma conſpicuam,& valdè celebrē ambientes , vt Libycam illam puellam Alexidamus , à quo ducis genus , vxorem conſequeretur : quam multi viri tum cognati ſeu gentiles , tum peregrini ambiebant, quoniam mirum in modum formoſa erat.

στροφὴ ε.κώλ.ιε.

ἔν Ὀλυμπίοισί τε, καὶ βαθυκόλ-
πυ
γᾶς ἀέθλοις, ἔν τε καὶ πᾶσιν ἐπι-
χω-
ρίοις. ἐμὲ δ' οὖν τις ἀοι-
δᾶν
δίψαν ἀκειόμενον
πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖ-
ραι
καὶ παλαιὰν δόξαν τεῶν
προγόνων. οἷοι Λιβύσσας
ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν
Ἴρασαν πρὸς πόλιν Ἀνταί-
ου, μετὰ καλλίκομον
μναστῆρες ἀγακλέα κούραν·
τὰν μάλα πολλοὶ ἀρι-
στῆες ἀνδρῶν αἴτεον
σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ
ξείνων. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος.

μετάφρασις.

In Olympijs quoq & profunde ſinu terra certaminibus in omnibus gentilib A me quidem carmi ſitim curante aliq exigit debitum ex tandi rurſum & ve rum gloriam tuor maiorum : quales byſa pro fæmina p fecti ſint ad vrbem tai Iraſam,ad pulch rimam proci valdè lebrem puellam. Qu valdè multi fortiu nis primatum obtin tes viri petebant gnati, multi etiam peregrini,quoniam admiranda forma ei

ἐν Ὀλυμπίοισι. Schol.hîc ſubaudit, ὁρῶσι, referendo ad præcedens παῖδες

qu

quaſi Teleſicratem in certaminibus conſpectum, ob eiúſque in ijs ſtrenuitatem in admiratione habitum amaſſent. Sed quia ad hæc ſpectacula hic ſexus non ſolebat admitti, puto hanc poëtæ mentem non eſſe: & malo ἀπὸ κοινοῦ repetere præcedentia εἶδον νικῶντα: & cum ἐν Παλλάδος τελεταῖς conſtruere. Porrò Schol. Olympia intelligit non Piſis, ſed Athenis acta. Et Didymum oſtendit dicentem Terræ certamina, eſſe ludos qui Athenis in Terræ honorem celebrantur. Dicuntur autem Athenienſes omnis ferè generis ludos & ſpectacula, cùm ciuibus ſuis, tum exteris exhibuiſſe.

ἔν τε καὶ πᾶσιν. Interpretatio vulgata habet, *& in omnibus cuiuſque regionis*: quaſi ἐπιχωρίοις ſignificet *cuiuſque regionis*. At exponitur *patrius, gentilis*. Conſtat autem apud Cyrenæos Teleſicratis gentiles, & conterraneos, celebrata fuiſſe nonnulla certamina, ad quæ poteſt hìc reſpicere poëta.

ἐμὲ δ' οὖν. Vulgata interpretatio τὸ οὖν exponit *igitur*: at loci ſenſus nullam hìc poſtulat concluſionem: quare eſt exponendum vel *quidem*, vel *tandem*. Vel ſi malis, erit omnino ſuperfluum, vt ſæpe apud poëtas. Cùm autem hactenus abſoluiſſet Teleſicratis laudes, hìc finem facturus erat, niſi maiorum eius hiſtoriam ſibi commemorandam ex officio, debitóque putaſſet, ne quid omiſſum quiſpiam argueret. Verba hæc vſque ad οἷοι ſunt præparatio ad locum de maioribus.

ἀοιδᾶν δίψαν ἀκειόμενον. Hoc eſt θεραπεύοντα τὴν ἀοιδῶν δίψαν. *Sitim carminum curare*, poëtæ eſt, *dum canendo defeſſus eſt & ſitibundus, carmini finem imponere*. ἀκειόμενον. partic. à præſenti ἀκείομαι. poët. inſerto ι. pro comm. ἀκέομαι, *medeor, curo, ſano*. Fit à nomine ἄκος *remedium*.

πράσσει χρέος. Non ſignificat *iniungit munus*, vt vulgata interpretatio habet: ſed *debitum exigit*: ſicque tranſlatum metaphoræ vim ſeruat. πράσσοντί με χρέος. *exigunt à me debitum* Olymp. Od. 3.

οἷοι Λιβύσσας. Narratio hiſtoriæ quæ ſic ſe habet. Antæus, non is quidem quem Hercules occîdit: ſed alius poſterior (Nam ante Herculem nulla celebrabantur certamina.) Antæus inquam Iraſæ rex, filiam formoſiſſimam habuit Barcen, vel Alcein nomine. Hanc præſtantiſſimo curſori futuram vxorem propoſuit. Quare & indigenæ & hoſpites ſeu peregrini multi, conuenêre. Inter alios Alexidamus quidam, reliquos curſu ſuperauit, & Barcen vxorem accepit.

Λιβύσσας γυναικός. Libyſſam fœminam ἀντιφραστικῶς intelligit Barcen. Iraſa eſt vrbs Libyæ, cuius rex Antæus, qui vixit Euphemi temporibus. μετ' ſumit pro περὶ. vt 1. Ol. μετὰ τὸ παγκόινου. &c. ſtroph. 3. καλλίκομον à parte totam formoſam innuit. μναστῆρες Dor. pro μνηστῆρες. ταὶ articul. præpoſit. pro ſubiunct. ἄπτον negl. augm. pro ἧπτον. Hìc opponuntur σύγγονοι, hoc eſt, πατριῶται, & ξένοι. Scribe Ἴρασα cum vno σ. vt apud Herodot. in Melpo. & Steph. de Vrbibus. Id quoque metrum poſtulat.

ἐπεὶ θαητ. Ratio cur amarent Barcen, nempe quia mirum in modum erat formoſa.

παράφρασις. | ἀντιστρ. κῶλ. ια. | μετάφρασις.

eiúſque puberis ætatis eximiæ & ſplendidæ fructũ efflorescentem, & nubiles annos decerpere volebant. Sed Antæus filiæ huic ſuæ illuſtrius coniugium nanciſci tentãs, exemplum Danai regis Argiuorum eſt imitatus, quem audiuerat breuiſſimo tempore, antequam dimidius dies exactus fuiſſet, Argis præclaros coniuges quadraginta & octo filiabus nactum eſſe. Is filias ad metam collocauit, & procis curſus certamen propoſuit, & vnicuique Heroum qui venerant vt eius generi fierent, conceſſit vt quam ex filiabus mallet in vxorem, eam deligeret, quum à carceribus ad metam perueniſſet, & pedum celeritate viciſſet.

ἤθελον. χρυσοστεφάνου δέ οἱ ἥ-
βας
καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθε-
λον.
πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων
κλεινότερον γάμον, ἄ-
κουσεν Δαναόν ποτ' ἐν Ἄρ-
γει
οἷον εὗρεν τεσσαράκον-
τα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι,
πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν,
ὠκύτατον γάμον. ἔστα-
σεν γὰρ ἅπαντα χορὸν
ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος.
σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευ-
σεν διακρῖναι ποδῶν,
ἅντινα σχήσοι τις ἡ-
ρώων, ὅσοι γαμβροί σφιν ἦλ-
θον.

erat: & auro coro
ta. pubertatis fruct
efflorescentem decerp
re volebant. Sed pa
filia moliens illuſtr
coniugium, audi
Danaum apud Ar
quondam quale na
eſſet quadraginta
octo virginibus velo
ſimum connubiũ, pri
quam medius dies
niſſet. Collocauit en
vniuerſum chorum ſ
tim in metis certam
nis: & in certamini
pedum iuſſit dijudic
quam quiſque hero
habiturus eſſet, quic
que generi ipſi veniſſe

χρυσοστεφάνου δέ. Phraſis cognata ei quæ eſt antiſtr. 2. ἐκ λεχέων κνῖσεν μελιηδέα πύ hoc eſt, τὴν παρθενίαν αὐτῆς λαβεῖν ἤθελον. Dicitur ἥβη χρυσοστέφανος, hoc eſt, ἔντιμος. ἔθελον negl. augm. pro ἤθελον, metri cauſa.

πατὴρ δέ. Conſilium Antæi, vt ſine procorum offenſione, filiam honeſtè el caret: ídque ad imitationem Danai, præter quem & alij idem fecerunt. Sic O nomaus Hippodamiam, Olymp. 1. Oda. Clyſthenes Sicyoniorũ rex, vt in Era refert Herodot, Agariſtam filiam deſpõſat. Ouid. Metam. 9. de Oenei filia D ianira: & 10. de Atalanta, & Hippomane, ſimile exemplum habes.

φυτεύων. Vocab. metaphoricum, pro κατασκευάζων: ſic Odyſſ. ξ. κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων, *mala moliens hoſtibus*. Quæritur autem cur poëta, cùm Danaus quinqu ginta filias habuerit, nominet duntaxat octo & quadraginta. Ratio eſt, qu eas tantùm numerat quæ iuſſu patris maritos interfecère. Nam Amymone ia à Neptuno corrupta fuerat, & Hypermneſtra Lynceo pepercit. Has nupt eſt molitus poſtquam Aegypti filios quibus elocatæ fuerant, filiæ eius inte fecerunt.

ἔστασεν Dor. pro ἔστησεν. Modus quo vſus eſt Danaus, filias in meta collocauit eas priùs viderent proci ἅπαντα χορόν, nempe τῶν παρθένων Δαναοῦ θυγατέρων.

σὺν δ' ἀέθλοις. Sic locus eſt conſtruendus, ἐκέλευσε δὲ σὺν ἀέθλοις ποδῶν διακρῖναι

...ιστοι τῆς ἡρώων, ὅσοι σφὶν ἦλθον γαμβροί. q.d. ἐκέλευσε δὲ μνηστῆρας δ' ... ποδῶν ἀγωνίζεσθαι,
...ασος ἡρώων τούτῳ πρώτῳ σοι αὐτῶν ἕλοιτο ἣν ἂν βούλοιτο.
...ὅσοι γαμβροὶ σφιν ἦλθον. Dicit σφὶν de pluribus: fortaſſe habita ratione Danai
...ris, quanquam de ſolo Danao loquitur.

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ.

οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ
νυμφίον ἄνδρα. ποτὶ χαμμᾷ μὲν αὐταὶ στᾶσε κοσμήσαις, τέλος ἔμμεν ἄκρον.
εἶπε δ' ἐν μέσσοις, ἀπάγεσθαι ὃς ἂν πρῶτος θορὼν
ἀμφί οἱ ψαύσειε πέπλοις.
ἔνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ
φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλὼν,
ἄγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον.
πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον
φύλλ' ἔπι, καὶ στεφάνους.
πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο νικᾶν.

μετάφρασις.

Sic autem dabat Libys copulans filiæ ſponſum virum. Ipſam quidem cùm exornaſſet collocauit ad lineam, terminus vt eſſet extremus: ac dixit in medijs vt abduceret eam quicunque primus proſiliẽs amictus eius attigiſſet. Ibi Alexidamus, poſtquam euaſit rapidum curſum, virginis nobilis manum manu prehendẽs, duxit equeſtrium Nomadum per agmen. Multa in illum ipſi eiaculati ſunt folia, & coronas: multas etiam antea alas accepit victoria.

παράφρασις.

...c ergo Libycus ille An...s filiæ ſuæ conuenien... maritum dedit & ad...it. Curſus certamen ...is propoſuit, & filiam ...natam in meta, quæ ...j linea eſt extrema, al...ue terminus, colloca...t eſſet vltimus laborũ ..., videlicet præmium ...oriæ laborioſo curſu ...e. In medijs autem ... procis, dixit vt qui...que reliquis antecur..., primus virginis ſubti...nam veſtem attigiſſet, ... futuram coniugem ab...ret. Ibi tunc Alexida..., rapidum curſum om... præcedendo emenſus, ...læ nobilis manum ma...rehendit, pérque agmẽ ...eſtrium Afrorum, di...um Nomadum, quòd ...pecuarię ſint dediti, ...enſam duxit. Ac tum ſpectatores & ſocij victorem applauſu excipientes, multa folia, & ...nas in ipſum proiecerunt. At non his tantùm coronis pro hac victoria fuit decoratus, ...x alijs certaminibus, vbi ſuæ fortitudinis & induſtriæ ſpecimina edidit, alias etiam eſt ...tus.

...τω δ' ἐδίδου. Narrato exemplo factum Antæi ſubijcit. q.d. οὕτως ὁ Ἀνταῖος Λί-...ρμόζων θυγατρὶ γάμον, τῷ νικήσαντι αὐτὴν ἔδωκε. Libys eſt Antæus, Iraſæ rex: vt Λι-...αν γυναῖκα dixit Barcen eius filiam, ſtropha 5.
...ποτὶ χαμμᾷ. Oſtendit modum certaminis. Quid ſit χαμμὴ declarat paraphra-...Latina. ποτὶ χαμμᾷ αὐταὶ στᾶσε Dorica ſunt, pro πρὸς χαμμῇ αὐτὴν ἔστησε. & κοσ-...ις Aeol. pro κοσμήσας. Paraphraſis Lat. docet quid ſit hic τέλος ἄκρον.
...εἶπε δ'. Proponit conditiones certaminis. q.d. ὅστις ἂν πρῶτος τῶν πέπλων αὐτῆς ἅψη-...μενος αὐτὴν ἀπαγέσθω.
...ἔνθ' Ἀλεξίδαμος. Euentus certaminis. δρόμον φυγεῖν impropriè dixit pro ἀνύειν, ...ἐκτελεῖν δρόμον. Nam fuga innuit perſequentem. Nemo autem perſequeba-

tur.Sic celeritatem currentis exprimit.ἄγω. Dor.pro ἦγω, vt & ἱππονικᾶ pro πνῦ.Cur Afri Nomades ſint dicti habet paraphraſis.

πολλά μιν. Ante μιν eſt conſtruendum ἐπὶ, quod eſt in-ſequenti colo.& δ negl. augm.pro ἔδικον à δίκω,quod iam occurrit Olymp.Od.10.Cæterùm hic applauſus congratulantium ſpectatorum.

πολλὰ ᾗ.Hæc docent non primam hanc eſſe Alexidami victoriam ; ſed e multas alias obtinuiſſe priores. πτερὰ νίκας periphraſticè *victorias* vel *coro* vocat.Fortè non incommodè πτερὰ νίκας vocabis encomiaſtica carmina q rum beneficio fama victoris volat. vide ἀέθλων πτερὰ in fine 14. Olyn Odæ.

ΙΠΠΟΚΛΕΑ ΘΕΣΣΑΛῷ διαυλδρόμῳ.

HIPPOCLEAE THESSAL diauli curſori.

ΕΙΔΟΣ Ι.

ODE X.

ARGVMENTVM.

LAudatur Hippocleas Theſſalus à victorijs Pythior & Olympiorum, à victorijs Phriciæ patris, à præmio ctoriæ, ab amicis, præcipuè Thorace, cuius monitu po præſentem hymnum compegit, vt ſub finem innui videt. More autem ſuo Pindarus arreptis occaſionibus in digreſſ nes diuagatur.

παράφρασις.

Quemadmodum beata es ô Lacedæmon, ſic etiam tu fœlix es ô Theſſalia, eo nomine quòd genere & principibus pares eſtis. Nã principes qui regnum ve-

στροφὴ α. κῶλ. ι.

Ὀλβία Λακεδαίμων,
μάκαιρα Θεσσαλία. πατρὸς
δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς
ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασι-
λεύει.

μετάφρασις.

Fœlix Lacedam beata Theßalia:am rum enim regnum tinet genus Herc ſtrennißimi pugnat

ſtum obtinent, ex vno eodéq; patre, nimirũ Hercule præſtantiſſimo in pugnis heroë, vobis ambabus ſunt oriundi. Sed quid, vtriuſque genus extollens, intempeſtiuè glorior? Imò verò tempeſtiuè huius honorificam mentionem facio: ſiquidem patriæ laus in ciues redundat, & virum

τί κομπέω παρὰ καιρόν;
ἀλλά με Πυθώ τε, καὶ τὸ
Πελινναῖον ἀπύει,
Ἀλεύα τε παῖδες, Ἱπποκλέᾳ,
θέλοντες ἀγαγεῖν ἐπικωμί-αν
ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα.

ex vno patre. Quid glorior intempeſtiuè? Sed me Pytho & Pelinnaum, & Aleuæ poſteri Hippocleam hortantur ſonare, volentes me afferre inclytã vocem laudatricem virorum per choreales hymnos.

Theſſalum laudare volo: ad quod me hortantur & Pytho certaminis locus celebris, & Pelinnæum Theſſaliæ oppidum victoris patria, & Theſſali Aleuæ ſubditi, efflagitantes vt encomiaſtico hymno, qui in inclytis virorum choreis voce canatur, Hippocleam decorem.

Ἱπποκλέᾳ. Hippocleas Theſſalus fuit, Phriciæ cuiuſdam filius, patria Pelin-
negenſis, qui videtur nomen ab equeſtri gloria ſortitus. De Theſſalia, & hoc eius
oppido vide geographos.

διαυλοδρόμῳ. Διαυλοδρόμος ſtadij gemini ſeu reflexi curſor. Eſt enim δίαυλος
ex Vitruuio, duorum ſtadiorum ambulationis circuitio: quod ſic Suidas, ὁ διτ-
τὸν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ, τὸ πληρῶσαι τὸ ςάδιον καὶ ὑποςρέψαι. Deriuatur ab αὐλός,
quod aliquando ſignificat πᾶν τὸ διατεταμένον εἰς εὐθύτητος σχῆμα, ὥσπερ τὸ ςάδιον. Bre-
uiter δίαυλος eſt τόπος διςάδιος: ſiue διςάδιον. *curriculum duplex*, quod decurrebant
& recurrebant curſores hoc modo, vt quum ad metam perueniſſent, flectentes
eò recurrerent vnde curſum inierant. Hic diaulodromus Hippocleas vicit 22
Pythiade: & in Olympijs 72. ac inde 73. vt Schol. annotat.

Ολβία Λακεδαῖμον. Exordium ducit à laude patriæ: quam, vt rectè mihi vide-
tur obſeruare Aretius, commendat à pari, & maiorum origine. Par eſt quum
Lacedæmona Theſſaliæ confert, & alteram ὀλβίαν, alteram μάκαιραν nuncupat:
quæ ſunt ſynonyma. Maiorum origo quum vtraque id commune habet, quòd
ab Heraclidis ortum ducit, in quo itidem ſunt pares. Porrò eſt in his apo-
ſtrophe: nam ſermonem conuertit ad Lacedæmonem & Theſſaliam: & elli-
ptica eſt oratio, quæ ſic reſtitui poteſt, ὦ Λακεδαῖμον ὀλβία εἶς, καὶ σὺ Θεσσαλία
μάκαιρα.

πατρὸς δ'. Hoc eſt, ἐν ἀμφοτέραις γὰρ βασιλεύει γένος ἐξ ἑνὸς πατρὸς Ηρακλέους τοῦ κατὰ
τὰς μάχας ἀρίστου. Eſt veluti ratio beatitudinis & fœlicitatis cum Lacedæmo-
nis tum Theſſaliæ. Nam cùm vtriuſque principes eſſent Heraclidæ, & beati
ſint qui generoſos habent, quales erant iſti, ideo rectè vtraque beata dicitur. In
hac ſententia videtur eſſe ellipſis præpoſitionis ἐν: & δ' loco τοῦ γὰρ vſui pari, ſicuti
in expoſitione ſuppleuimus.

ἀριστομάχου. Hoc eſt, γενναιοτάτου. Eſt autem ἀριστόμαχος, ὁ ἐν ταῖς μάχαις, ſeu κατὰ
τὰς μάχας ἄριστος. Herculis epitheton meritiſſimum, ſiquidem fuit optimus &
fortiſſimus bellator, ſuſtulit monſtra, liberauit oppreſſos, & ſic mortalium ge-
neri plurimum profuit.

τί κομπέω. Eſt ὑποφορά, qua defendit hoc exordium aduerſus obiectionem

eius qui quærere potuiſſet cui bono ab his regionibus duceret exordium:c
earum mentio intempeſtiua videretur.

ἀλλά με. Ανθυπόφορα, qua reſpondet obiectioni quam ſibi facit, & oſten
ſe non gloriari παρὰ καιρόν: quia viri Theſſali victoria apud Pythonem parta
bi nunc laudanda eſt: vnde fit vt appoſitè meminerit originis gentis iſtius. P
rò cauſæ proponuntur cur encomium hoc ſuſceperit, ſumptæ à loco, & per
nis, quæ ſunt Pytho vbi Hippocleas diaulo vicit, & Pelinnæum Theſſaliæ
pidum eius patria: item Aleuadæ à quibus omnibus ad hoc impellitur.

Πελινναῖον. Oppidum Theſſaliæ, victoris patria, ex cuius nomine mons eti
in Chio dictus eſt, omnium eius Inſulæ altiſſimus. Strabo lib. 14.

ἀπύειν. Hoc verbum iam occurrit Olymp. 1. quum dixit ἄπυεν βαρύκτυπον, &
ſumitur hîc pro ὑμνεῖν: & ſubauditum habet poſt ſe, τὸ παραγκελεύονται: ſic ple
erit ſententia, hoc modo intellecta, παραγκελεύονται ὑμνεῖν Ἱπποκλέα. Niſi potiùs
gendum eſt ἀπύει. vt conijcere eſt ex Schol. exponente hoc, βοᾷ, καὶ προσ
λέγεται.

Αλεύα τε παῖδες. Nonnulli legunt Αλευάδαι παῖδες: ſed malè: neque enim
patitur metrum, & obſcurior eſſet locus deficiente coniunctione. Αλευάδαι
rem & Αλεύα παῖδες ſunt Theſſali, ab Aleua rege dicti, vt Corinthij à Siſyp
Siſyphidæ. Vel hîc Aleuæ filij ſunt aliqui Hippocleę amici, qui hoc à poëta
flagitarint.

ἐπικωμίαν ὄπα. Interpretamur *vocem laudatoriam*, ſeu *laudatricem per ci*
reales hymnos. Sic carmen hoc ſuum appellat Pindarus, quòd in laudem vict
ris voce caneretur, dum choreæ agitarentur. ἐγκωμιαστικὸς ſignificat *vocem quâ lau*
alicuius canit. ἐπικώμιος poët. & Pindar. vocabulum, pro quo & ἐγκώμιος & com
muniter ἐγκωμιαστικός. Hæc ſententia, addito με quod deficit, ita declaranda
θέλοντές με τὴν ἔνδοξον καὶ ἐγκωμιαστικὴν τῶν χορευτῶν φωνὴν ἄγειν ἐπ᾽ αὐτόν. Antequa
autem vlterius progrediar, non celabo lectorem, Leonicerum huius poëtæ i
terpretem, & cum eo Chabotium in 7. Oden lib. 1. Carm. Horatij h
in exordio locum dare figuræ συγχωρήσει ſicuti apud Flaccum in his,

Laudabunt alij claram Rhodon aut Mitylenen, &c.

Nam vt ille hoc dicere voluit. *Laudēt alij ſuam quiſque regionem: ego laudabo T*
burtinam. ſic & Pindarum dicentem faciunt. *Celebrent alij Lacedæmonis*
Theſſaliæ fœlicitatem, ob Herculis præclaram poſteritatem: ego inſtinctu
pollinis & Aleuadarum, Pelinnæum propter Hippocleam victorem laudabo. E
ſanè obſeruationem Aretij allatam huic longè præfero, meliúſque ex ea
nat Latina paraphraſis. Non obſto tamen quominus lector eligat quam com
modiorem comperiet.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ι.	μετάφρασις.
Nam certamen Pythiacum aggreſſus, ſuæ virtutis	γεύεται γὰρ ἀέθλων. ςρατῷ τ᾽ Ἀμφικτυόνων ὁ Παρ-	*Guſtat enim cert mina, & in cœtu A*

riculum fecit, & ſpecimen edidit: cúmque in rnaſſi receſſu qui eſt Pyo, in numeroſo Amphiyonum de victoria iudiantium cœtu, inter iuues præſtantiſſimum diauli rſorem præco promulauit. Et cùm quicquid roſperè aggrediuntur, uicquid fœlicem ad finē erducunt homines, id Deo cceptum ferre debeant, ô pollo hic Hippocleas tē roſperè geſſit, quòd hunc li certaminis exitum tuo onſilio præſtituiſſes. Quòd autem certaminum ſtudio tenetur, hoc à natura inſitum habet, & à patre accepit, cuius veſtigijs inſiſtit.

νάεσσιος ἀυτ̃ μυχὸς
διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν.
Ἄπολλον (γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος, ἀρχά τε, δαίμονος ὀρνύντος αὔξεται)
ὁ μέν που τεοῖσι μήδεσι τοῦτ' ἔπραξε. τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἴχνεσι πατρὸς

Phictyonum Parnaſsius eũ inter iuuenes diauli curſores ſummum promulgauit. O Apollo (iucũdus hominib⁹ exitus principiúmque Deo impellente creſcit) hic certè tuo conſilio hoc fecit: ſed congenita indoles eum *fecit inſiſtere veſtigijs patris*

κέεται. Ratio propoſitionis, nimirum laudandum eſſe Hippocleam, quia ſtrenuè ſe geſſit in Pythijs. κέεται, hoc eſt, μεταλαμβάνει. Huiuſmodi verbi vſum Ode 9. ſuperiore docuimus, in hæc verba, κέεται ἀλκᾶς ἀπειράντου, ſtroph. 2. vtiur præſenti κέεται, vel quia recens in certamen deſcenderat, vel vt continuum eius certaminum ſtudium innuat. Alioqui ſi agatur de iam parta victoria, erit nallage temporis præſentis pro Aoriſto, ἐκλύσατο.

ϛρατῷ τ'. Obſerua ellipſin præpoſitionis ἐν. Et Parnaſſium receſſum ſume pro ythone: vnde ſic iſta verba reddo, ἐν συνόδῳ δὲ τ̃ Ἀμφικτυόνων ὁ Πυθὼ αὐτ̃ ἐμὲ τῶν διαυλοδρόμων παίδων ἀνηγόρευσε. Amphictyonum cœtum dicit ϛρατ̃, ob nuneroſum conuentum. Conſtabat enim conſilium illud Amphictyonicum ex ptem Græciæ vrbibus, vt refert Strabo l. 9. cui conſilio qui præerant, Amphiyones vocabantur.

διαυλοδρομᾶν Genit. Dor. pro διαυλοδρόμων. Cuius rectum ſingularem Schoſ. it διαυλοδρόμης: quæ formatio videtur non legitima: ſed διαυλοδρόμος, ſicuti id genus, δολιχοδρόμος, ϛαδιοδρόμος, ὁπλιτοδρόμος, &c.

Ἄπολλον. Apoſtrophe ad Apollinem, in qua victoriæ cauſam efficientem facit Deum illũ, cui ſacra erant, & curæ hæc certamina. Vbique ſanè poëta Ethnicè pius Deum aliquem rerum præclarè geſtarum cauſam facit. ὁ μ̃. Nempe Hippocleas.

τὸ δὲ συγγενὲς. Adiuuans cauſa victoriæ, nempe virtus congenita, natiua fortitudo. q. d. τὸ δὲ ἀπὸ γένους ἔμφυτον, ἐπιβλῶναι πεποίηκε τοῖς ἴχνεσι τ̃ Ὀλυμπιονίκου πατρὸς αὐτ̃. Doricè dixit ἐμβέβακεν pro ἐμβέβηκεν. præt. perf. act. verbi ἐμβαίνω, quod tranſitiè ſumit pro ἐμβιβάζω, ſeu ἐμβαίνειν ποιῶ.

παράφρασις. | ἐπῳδ. κώλ. η. | μετάφρασις.

Etenim Phricias eius pater. | Ὀλυμπιονίκας | Olympionica bis in

certamina coluit, Olympiaca in quibus vicit bis armato curſu, quem in ſtadio exegit in graui armatura currens, quaſi in bello vtuntur. Item Pythiaca, quæ apud Pythonem ſub monte Parnaſſo ſitam vbi profunda ſunt prata, celebrantur, in quibus curſu victor euaſit. Quemadmodũ autem antehac rerum ſucceſſu hi Phricias & Hippocleas fortunati fuerunt: vtinam & in poſterum tam proſpera ſorte fruantur amb
quæ ſuperbos homines reddere ſolent, diuitijs florentibus potiantur.

δὶς ἐν πολεμαδόκοις ἄρεος ὅ-
 πλοις.
Θῆκεν ϗ βαθυλείμωνα
ἀγὼν ὑπὸ Κίῤῥας
πέτραν κρατησίποδα Φρι-
 κίαν.
ἕσποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραι-
 σιν
ἐν ἁμέραις ἀγάνορα
πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσι.

excipientibus bell
Martis armis. Cer
men etiã ſub rupe C
rha profunda habe
prata effecit Phrici
victorem pedum cu
Sequatur ſors &
ſterioribus in diebus
deò vt ipſis ſuperbi
diuitia floreant.

Ολυμπονίκα. Dor. pro Ολυμπονίκου. Cohæret cum ſuperioribus. Nunc au paternas virtutes in laudem filij profert. Patris autem recenſet duas victo Olympicas, vnam Pythicam. Bis vicit in Olympijs ὁπλίτης, ſeu ὁπλιτοδ Arma vocat πολεμαδόκα: quoniam certatores iſti æquè ſeriò in armis cu bant, ac ſi fuiſſet ſibi pugnandum. Porrò πολεμαδόκος, hoc eſt, ὁ πόλεμον δεχό *bellum excipiens*, exponitur. In compoſito χ in κ, mutatur, vt in multis a μαι deriuatis. Porrò πολεμαδόκος eſt Dor. pro πολεμηδόκος, quòd in Epigr. leg Et hoc requirit metrum, nam μα erit longum, vt debet.

θῆκεν. Hoc eſt, ἐν τῷ Πυθικῷ δὲ ἀγῶνι ποδωκείᾳ ἐκράτησεν ὁ Φρικίας. Cirrha tram, Parnaſſum intellige, ſub quo ſita Pytho, locus certaminis, pro quo rham iam ſæpius aſſumpſit ob proximitatem. κρατησίπους eſt ὁ τοῖς ποσὶ κρα Phricias Hippocleæ pater.

ἕσποιτο μοῖρα. Votum quo commendat Deo cùm Phriciæ, tum Hippo fortunas. q. d. ἐπακολουθοίη δὲ αὐτοῖς, καὶ τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον, ἡ εὐτυχία. ὥστε αὔξειν τὸν ἀγήνορα πλοῦτον.

παράφρασις.

Et cùm à Dijs non exiguo munere donati ſint, quòd certaminum victorias, quibus nihil iucũdius, nihil illuſtrius eſt in Græcia, ſortiti ſint: vtinam & diuino beneficio ijs contingat, vt in aduerſos caſus, numine ſuccenſente animúmque mutante non incidant: ſed Deus inoffenſo & pacato erga eos animo

στροφὴ. β. κῶλ. ι.

τῶν δ' ἐν Ελλάδι τερπνῶν
λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δό-
 σιν,
μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. Θεὸς
 εἴη
ἀπήμων κέαρ. εὐδαί-
μων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος
ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς,
ὃς ἂν χερσὶν, ἢ ποδῶν ἀρετᾷ

μετάφρασις.

Cúmque rerum
in Græcia ſunt i
da ſortiti ſin
exiguam donati
non incidant diu
in inuidas mutat
Deus ſit erga eo
de alieno à no
Fortunatus aut
hic vir, & à docti
ſo

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

ſemper maneat. Porrò fœlix eſt, & dign⁹ qui à doctis & ſapientibus viris celebretur, quicunque vel lucta, quæ manuum, vel curſu qui pedum ſtrenuitate peragitur victoriam adeptus, cùm audacia tum robore maxima præmia obtinuerit:

κράτεσι, τὰ μέγις' ἄεθλων ἑλὼν τόλμᾳ τε καὶ σθένει,

brandus, qui manibus aut pedum ſtrenuitate vicerit maxima præmia adeptus, audacia pariter, & robore.

τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι. Voti reliquum, quo petit à Deo conſtantem vtriuſque, Hippocleæ filij, & Phriciæ patris fœlicitatem. τὰ ἐν Ἑλλάδι τερπνὰ, intelligo certamina illa in Græcia celeberrima, quibus nihil clarius, nihil iucundius erat. τῶν τερπνῶν δόσιν intelligo victoriam à Deo conceſſam. φθονεραῖς ἐκ θεῶν μετατροπίαις intelligo mutationes quæ fiunt φθονούντων θεῶν, hoc eſt, μεγαιρόντων, & ob aliquã offenſionem ſuccenſentibus. Idque ſic ſe habere colligo ex ſequentibus, θεὸς εἴη ἀπήμων κέαρ. Hoc autem ſibi vult poëta, μὴ ἐναντίαις περιτροπαῖς περιτύχωσι παρὰ τῶν θεῶν νεμεσώντων καὶ μεγαιρόντων. ἀλλ' ἀβλαβὴς καὶ ἀόργητος ἐπὶ τοῖς αὐτῶν κατορθώμασιν εἴη ὁ θεός.

μετατροπίαις. Poëticum eſt μετατροπία, pro μετατροπὴ, hoc eſt, μεταβολή. κέαρ & contractè κῆρ. vt ἔαρ, ἦρ. *ver.*

εὐδαίμων δέ. Laudum αὔξησις, eo quòd beatus ſit, & à doctis celebrandus Phricias duplici nomine, primùm quòd ipſe victor fuerit, deinde quòd filium etiam victoria potitum viderit; quod multis contrà euenit. Nam vt plurimum patres vita defunguntur antequam à liberis quicquam præclari geſtum viderint. Dixit χερῶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ: nimirum per deſiunctiuam ἢ *aut*: non per καὶ copulatiuam, quia curſu tantùm viciſſe videtur Phricias.

κράτεσι. Sic rectè Schmidius reſtituit: quum legeretur antè κρατήσαις ἑλ. τόλμᾳ τε. Videtur cum eodem legendum θράσει τε, vt ſeruetur metrum.

παράφρασις

quique cùm adhuc viueret, filium iuuenem viderit coronas ob Pythiacam victoriam decenter conſequutum. Quod vtrumque tibi cùm obuenerit, beatus es Phricia: iámque nihil deeſt ad perfectiſſimam fœlicitatem, qualis capaces ſunt mortales homines. Vnum deſiderare poſſis, vt ſocius Deorum fias: ſed nulli ſanè mortalium Deo fieri, cœlúmque ſolidum

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

καὶ ζώων ἔτι, νεαρὸν
κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ τυ-
χόν-
τα στεφάνων Πυθίων.
ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔποτ' ἀμβατὸς
αὐτοῖς,
ὅσαις δὲ βρότεον ἔθνος
ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα,
περαίνει πρὸς ἔσχατον
πλόον· ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς
ἰὼν,
ἂν εὕροις ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶ-

μετάφρασις

viuénſque adhuc iuuenem filium viderit coronas Pythiacas decẽter conſequutũ. Aereum cœlum nunquam conſcendendum ipſis. At ſplendores quoſcũque nos mortale genus attingimus, perducit vſque ad vltimũ nauigationis curſum. Neque *autem nauibus,*

conſcendere conceditur. Diuitiæ,& victoriæ cùm propriæ, tum liberorum ſunt fœlicitatis humanæ modus:& hic eſt veluri noſtræ ad beatitudinem nauigationis terminus:ita vt vlterius p[…] gredi non liceat:vt neque in mari Gades præternauigare, & vel maritimo vel ped[…] itinere populos Hyperboreos adire,quorum ad certamen,hoc eſt,conuentum admira[…] eſt via.

να θαυμαςὰν ὁδόν.

neque pedes iter fac[…] inuenias ad Hyperbo[…] rum certamen admirandam vi[…]

ϰ̀ ζώων. Altera pars ob quam fœlix eſt Phricias. Et certè ad vitæ fœ[…] tatem non parum facit,ſi filios bonos pater habeat, eóſque d:m viuit vir[…] ſpecimen edentes videat, κατ' αἶσ. hoc eſt κτ' τὸ πρεσσῆκον.

ἴδειν.Lego ſic potiùs,quàm ἰδὼν cum Schmidio,vt hæc ſibi reſpondeant κρ[…] ελὼν,& ζώων ἴδειν.

ὁ χαλκεὸς ὑρανὸς.Iis qui victorijs ſacrorum certaminum ſunt fœlices,v[…] ſupereſſet vt in cœlum aſcenderent;& ἀπαθείωσιν conſequerentur. Sed id n[…] talibus non conceditur. χαλκεὸς,hoc eſt,ςερεὸς ὑρανὸς *ſirmum cœlum*. Niſi ex […] loſophorum ſententia loquatur,qui ſtellas & ſidera ex ferro ſeu ære con[…] volunt: vnde quidam Solem appellauit *ferrum candens*. Iliad. ε. Hom[…] ὑρανὸν ἐς πολύχαλκον dicit eâdem metaphora. χαλκεος ὕπνος periphraſticè,*mor*[…] pellatur. ἀμβατὸς poët.per ſyncopen pro ἀναβατός.

ὅσαις ϑ.Conſtruit verbum ἐφάπτεσθαι cum datiuo, vt Ol.1. ὐδ' ἀκράτοις ἐφ[…] ἂν ἔπισι. At comm.regit genitiuum. Allegoricè autem ſummam fœlicitatem […] notat,vltra quam non datur vlterior progreſſus. Veteribus ad Gades era[…] trema nauigatio. Inde prouerbio dictum, *Ad Gades vſque*, vt extremum &[…] motiſſimum quiddam ſignificaretur. Itaque his verbis innuit poëta […] ciam ſummè fœlicem eſſe. q. d. ὅσων ϑ καλῶν οἱ ἄνθρωποι ἐφάπτεσθαι δυνά[…] τούτων τέλος ἔχει ὁ Φρικίας, νικήσας αὐτὸς, ὑόν τε ἰδὼν νικήσαντα, τοιγαρῦν ὄντι μονήςατος.

ναυσὶ δ'. Beatiores eſſe alios mortales, ſed aditum ad eos non patere […] Vel vtitur comparatione,quæ in paraphraſi declaratur. ἀγῶνα Schol. ἄ[…] exponit.De Hyperboreis vide Ol.3.

παράφρασις.

Ad quos tamen,ſed duce Minerua,deuenit dux Perſeus,eorũq; ædes ingreſſus inuenit inclytas aſinorũ hecatombas Apollini immolantes,cúmque ijs eſt epulatus. Horum autem feſtis dapibus,lætíſque acclamationibus ſummopere de-

ἐπῳδ. κῶλ. ιι.

παρ' οἷς ποτε Περσεὺς
ἐδαίσατο λαγέτας δώματ' ἐσελ-
θὼν,
κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας
ἐπιτόσαις Θεῷ
ῥέζοντας. ὧν θαλίαις ἔμπεδον
εὐφαμίαις τε μάλιςʼ Ἀπόλλων

μετάφρασις.

Apud quos oli[…] Perſeus epulatus […] des ingreßus, in[…] aſinorum hecat[…] quum inueniſſe[…] ſacrificantes : q[…] feſtis dapibus la[…]

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

ctatur Apollo, ridétque tuens procerorum illorũ nimalium ſaltationem, ua, quum cęduntur, in occiſores inſolenter inſurgũt,

χαίρει, γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν ὀρθιᾶν κνωδάλων.

acclamationibus gaudet maximè Apollo, ridétque videns inſolentiam procerorum animalium.

παρ' οἷς ποτε. Quia dixerat iter neque terra neque mari ad Hyperboreos patere, poterátque Perſei, qui eò peruenerat, exemplum obijci, hoc diluit: quum icit eum duce Minerua iter illud peregiſſe: cum Dijs autem homini nihil tam irum eſt, vt impoſſibile credatur.

ἐδαίσατο. Hoc eſt, εὐωχήθη. vox λαγέτας occurrit 1. Ol. ὄνων ἑκατόμβας, h.e. θυσίας. eſtatur autem Callimachus, vt refert Schol. Hyperboreos Apollini immola-asinos, hoc in verſu.

Τέρπουσιν λιπαραὶ Φοῖβον ὀνοσφαγίαι.

orrò ἐπιπέσαις Aeol. pro ἐπιπέσας Pindaricè dictum pro ἐπιτυχών. quaſi à vero ἐπιπέσω. cuius Aor. 2. ἐπέπεσε 3. perſ. ſing. eſt ſtro. 2. 4. Pyth. Vox ἔμπεδον ſignicat διηνεκῶς. ὕβριν intellige τὴν σκίρτησιν τῶν θυομένων ὄνων, ὡς τοὺς θύοντας ὑβρίζειν δοκούντων.

ὀρθιᾶν. Dor. pro ὀρθίων. *Procera animalia* vocat aſinos, ob eorum eo in ſo-procerám ſtaturam. κνώδαλα impropiè dici teſtatur Schol. quoniam ſunt opriè quæ in mari degunt, quaſi dicantur παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κνώσσειν, *à dormien- in mari.* Sed vſus huius vocabuli frequens apud alios ſatis indicat χερσαῖα ſic noque appellari, quaſi ἀπὸ τοῦ ἁλίσκεσθαι κυσίν, *quòd à canibus capiantur.* vi- Euſtath.

παράφρασις. — στροφὴ. γ. κῶλ. ι. — μετάφρασις.

Tanta autem vitę iucuntate fruuntur, vt Muſices dio ſeſe recreent Hyrborei, choreas cum virnibus celebrent, in quis citharœdi lyras pulſãt, icines tibias inſpirant lciſſimã excitantes harniam: præterea fronte miſque laurea corona limitis hilaria inter ſe uiuia agitent! Ea verò poris temperie eſt ſacra s illa, vt neq; morbis afſtetur, neque moleſta ac niciosa ſenectute attetur. Porrò à laboribus

Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ
τρόποις ἐπὶ σφετέροισι. παν-
τᾷ δὲ χοροὶ παρθένων,
λυρᾶν τε βοαὶ, καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται.
δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κό-
μας ἀναδήσαντες, εἰλα-
πινάζοισιν εὐφρόνως.
νόσοι δ', οὔτε γῆρας οὐλόμε-
νον
κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ. πό-
νων
δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ

Muſa autem non abeſt à moribus ipſorum: ſed circumquaque chori virginum, lyrarúmque clamores, & ſtrepitus tibiarũ voluũtur: laurόque aurea comas redimientes epulantur hilariter. Nec *autem morbi, nec ſenectus pernicioſa permixta ſunt ſacra genti, ſed abſque laboribus, & pugnis*

immunes permanent, perpetuámque pacem fouentes, & ſine contentionibus ce-
ſantes vnà habitant.

μοῖσα δ' ἐκ. Fœlicem omnino Hyperboreorum vitam deſcribit: de qua
nius l.4.c.12. Talis autem propemodum fingitur, qualis aurei ſæculi, & f
natarum inſularum. Breuiter dicas, ἐκ εἰσὶν ἄμουσοι. Dor. eſt ἀποδαμεῖ pro co
ἀποδημεῖ. q.d. ἐκ ἔστιν ἀπόδημος ἀπὸ τῶν τρόπων αὐτῶν. Doricum quoque eſt παντᾶ
παύτῃ.

λυρᾶν. Dor. pro λυρῶν. & καναχαὶ, hoc eſt, ἦχοι. Fit καναχὴ tanquam ἀπὸ
νὸν ἀχεῖν, τὸ ἠχεῖν. *inaniter ſonare.* Hinc καναχηδὸν *cum ſtrepitu*, & καναχέω, τὸ
κτυπῶ, ἠχῶ. *ſtrepo, ſono.*

εἰλαπινάζοισιν, hoc eſt, εὐωχοῦνται. Nam εἰλαπινάζω poët. eſt, pro εὐωχοῦμαι. F
à nomine εἰλαπίνη: de quo Euſtath. & Magn. Etymol. εὐφρόνως, hoc eſt, ἱλαρ
ἡδέως: non autem σωφρόνως, ſeu συνετῶς, vt vult Schol. Neque enim de prude
ſed de lætitia agitur: cuius argumenta ſunt, lyræ, cantus, ſerta, conuiuia.
autem locum Ouid. videtur ſic expreſſiſſe l.4. Metamor.

Sertáque dependent tectis, & vbique lyræq;,
Tibiaq;, & cantus animi fœlicia læti
Argumenta ſonant.

νόσοι δ', ὔτε. Hoc eſt. ὔτε δὲ νόσοι, ὔτε τὸ ὀλέθριον γῆρας τῇ ἱερᾷ γενεᾷ μέμικται.
δὲ καὶ μάχης ἐν ἀλλήλοις, καὶ ξένοις μακραί εἰσι.

παράφρασις.

Et ſic iniuriarum vltricem Nemeſin non irritant, ſed euitant. Ad hunc inquã beatorum hominum conuentum, Perſeus Danaes filius audaciam corde ſpirans, olim duce Minerua ſe cõtulit, & Gorgonem Meduſam interemit, & caput eius variegatum iubis ſerpentum attulit, quod Polydectę Seriphi inſulæ regi in cœna promiſerat, cùm alij aliud in eam contuliſſent, ipſe verò nihil. Quo allato, & Seriphiorum cõſpectui obiecto, inſulares illi omnes enecati ſunt, & in ſaxum commutati. At ſanè mirari poſſit aliquis quòd cũ
poſſibilem eſſe dixerim ad Hyperboreos profectionem, Perſeum tamen iuiſſe dico.

αὐτιστ. κῶλ. ι.

οἰκέοισι, φυγόντες
ὑπέρδικον Νέμεσιν· θρασεί-
ᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ
μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς (ἁγεῖτο δ' Ἀθάνα)
ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον, ἔπεφνέν τε Γοργόνα, καὶ ποικίλον κάρα
δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε, νασιώταις λίθινον θάνατον φέρων.
ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι

μετάφρασις.

habitant, euit
vltricem Nemeſi
daci autem ſpirãs
de venit Danaes
dam filius (dux
via erat Mineru
hunc *virorum b*
rum cœtum, inter
q; Gorgonem, &
variegatum dra
iubis, rediit inſul
afferens lapideam
tem. Mihi aut
admirando

οἰκέοισι. Cohæret cum ſuperioribus: & Dor. dicitur pro οἰκέουσι. Porrò

ὑπέρδικον Νέμεσιν, eſt ἡ ἄδικα πράττειν, καὶ διὰ τοῦτο μέμψιν ὑφίστασθαι παρὰ τῶν Θεῶν. Nemeſis autem Dea eſt ſcelerum vltrix. Hic igitur ὑπέρδικος eſt *vltor*, vel *vltrix*, Aliàs eſt, *ſupra modum iuſtus*. vt in Aiace Soph.

τὰ σκληρὰ γάρ τοι κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει.

Hoc eſt, *Res dura quamuis valdè ſint iuſta, mordent tamen animum noſtrum.*

θρασείᾳ δέ. Redit ad Perſei fabulam, eámque abſoluit. q. d. θρασείᾳ δὲ ψυχῇ πνεῶν, ὁ Περσεὺς ἡγουμένης Ἀθηνᾶς, ἦλθεν εἰς τὸ τῶν Ὑπερβορέων μακάρων ἀνδρῶν ἔθνος. Sic autem ſe res ex Schol. habet. *Acriſius Danaën iam enixam vnà cum infante Perſeo arca concluſam in pelagus proiecit. Delata eſt illa in Seriphum inſulam, cuius tum rex erat Polydectes, ibiq́ue mater & filius ſeruati ſunt. Ibi educatus Perſeus, cùm aliquando vnà cum rege cœnaret, alijs alia ad cœnam afferentibus, ſe Gorgonis caput allaturum promiſit. Quare à rege compulſus vt promiſſum præſtaret, abijt ad Hyperboreos, & caput Gorgonis attulit, cuius terro conſpectu omnes Seriphij in lapides ſunt commutati.* Vide hac de re Ouid. in Metamorph. l. 4, & 4. Argon. Apollonij.

φόβαισι. Ion. & poët. pro φόβαις. Eſt autem φόβη in animalibus, equo, leone, iuba qua φοβερὰ φαίνονται. Iubis draconum variegatum caput dicit, non quòd iubas habeant dracones: ſed quòd hoc caput dracones pro iubis haberet, & ex hoc capite dracones iubarum inſtar penderent.

ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι. Anthypophora eſt, ſeu præoccupatio qua occurrit obiectioni quæ fieri potuiſſet, eámque diluit, vt ſat declarat paraphraſis. Sic autem clariùs proſa loquaris, ἐμοὶ δὲ τὸ θαυμάσιον ὄν, οὐ δοκεῖ ἀδύνατον, οὔτε ἄπιστον, Θεῶν τελεσάντων. Etenim, vt canit Homerus,

Θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

Et ſuperiori hymno, ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων θεῶν πρᾶξις.

παράφρασις.	στροφ. δ'. κῶλ. ι.	μετάφρασις.
Certè id mirum quidem videatur: at impoſſibile & incredibile nō putem: quia duce Dea iuit Perſeus. Dijs autem adiuuantibus nihil non perficitur. Sed quò tēdis anime mi digrediens ad aliena à re? Luxuriantem materiam præcide, & ſtylū cohibe: & quemadmodum anchora è prora nauis in terra proiecta, nauim aduerſus tempeſtatis pericula firmat, ne per mare iactata in ſcopulos latentes impingat: ſic ab inſtituti	Θεῶν τελεσάντων, οὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον. κώπαν σχάσον· ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονὶ πρῴραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας. ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥς τε μέλισσα, θύνει λόγον.	*Si Dij exequuti ſint, nihil videtur eſſe incredibile. Remum inhibe, ſubitóque anchoram firmato in terram è prora, munimentum aduerſus ſcopulos in mari latentes. Laudatoriorum enim flos hymnorum, aliàs ad alium, ſicut apis feſtinat ſermonem.*

encomij argumento non longiùs recedens, periculoſum orationi, vitioſúmque prolixio-

immunes permanent, perpetuámque pacem fouentes, & ſine contentionibus con-
ſantes vnà habitant.

μοῖσα δ' ὐκ. Fœlicem omnino Hyperboreorum vitam deſcribit: de qua Pli-
nius l.4.c.12. Talis autem propemodum fingitur, qualis aurei ſæculi, & for-
natarum inſularum. Breuiter dicas, *ὐκ εἰσὶν ἄμουσοι*. Dor. eſt *ἀποδαμεῖ* pro com. *ἀποδημεῖ*. q.d. *ὐκ ἔστιν ἀπόδημος ἀπὸ τῶ τρόπων αὐτῶν*. Doricum quoque eſt *παντᾶ*, *πάντη*.

λυρᾶν. Dor. pro *λυρῶν*. & *καναχαὶ*, hoc eſt, *ἦχοι*. Fit *καναχὴ* tanquam *ἀπὸ τῶ κενὸν ἀχεῖν, τὸ ἠχεῖν*. *inaniter ſonare.* Hinc *καναχηδὸν* *cum ſtrepitu*, & *καναχέω*, *τὸ ψοφῶ, κτυπῶ, ἠχῶ*. *ſtrepo, ſono.*

εἰλαπινάζοισιν, hoc eſt, *εὐωχοῦνται*. Nam *εἰλαπινάζω* poët. eſt, pro *εὐωχοῦμαι*. Fit à nomine *εἰλαπίνη*: de quo Euſtath. & Magn. Etymol. *εὐφρόνως*, hoc eſt, *ἱλαρῶς*, *ἡδέως*: non autem *σωφρόνως*, ſeu *συνετῶς*, vt vult Schol. Neque enim de pruden- ſed de lætitia agitur: cuius argumenta ſunt, lyræ, cantus, ſerta, conuiuia. H- autem locum Ouid. videtur ſic expreſſiſſe l.4. Metamor.

Sertáque dependent tectis, & vbique lyræq;,
Tibiaq;, & cantus animi fœlicia læti
Argumenta ſonant.

νόσοι δ', ὔτε. Hoc eſt. *ὔτε δὲ νόσοι, ὔτε τὸ ὀλέθριον γῆρας τῇ ἱερᾷ γενεᾷ μέμικται*. *μό-* *δὲ καὶ μάχης ἐν ἀλλήλοις, καὶ ξένοις μακραί εἰσι.*

παράφρασις. — *ἀντισρ. κώλ. ι.* — *μετάφρασις.*

Et ſic iniuriarum vltricem Nemeſin non irritant, ſed euitant. Ad hunc inquã beatorum hominum conuentum, Perſeus Danaes filius audaciam corde ſpirans, olim duce Minerua ſe cõtulit, & Gorgonem Meduſam interemit, & caput eius variegatum iubis ſerpentum attulit, quod Polydectę Seriphi inſulæ regi in cœna promiſerat, cùm alij aliud in eam contuliſſent, ipſe verò nihil. Quo allato, & Seriphiorum cõſpectui obiecto, inſulares illi omnes enecati ſunt, & in ſaxum commutati. At ſanè mirari poſſit aliquis quòd cùm- pǫſſibilem eſſe dixerim ad Hyperboreos profectionem, Perſeum tamen iuiſſe dico.

οἰκέοισι, φυγόντες
ὑπέρδικον Νέμεσιν· θρα-
σεί-
α δὲ πνέων καρδία
μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς (ἁγεῖτο δ'
Ἀθάνα)
ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅ-
μιλον, ἔπεφνέν τε Γοργό-
να, καὶ ποικίλον κάρα
δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε,
να-
σιώταις λίθινον θάνατον φέ-
ρων.
ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι

habitant, euita-
vltricem Nemeſin.
daci autem ſpirãs
de venit Danaes q-
dam filius (dux a-
via erat Minerua
hunc *virorum be-*
rum cœtum, interf-
q; Gorgonem, & c-
variegatum drac-
iubis, rediit inſula-
afferens lapideam
tem. Mihi autem
admirando

εἰκέοισι. Cohæret cum ſuperioribus: & Dor. dicitur pro *οἰκοῦσι*. Porrò

ὑπέρδικον Νέμεσιν, eſt ἡ ἄδικα πράττειν, καὶ διὰ τοῦτο μέμψιν ὑφίστασθαι παρὰ τῶν Θεῶν. Nemeſis autem Dea eſt ſcelerum vltrix. Hìc igitur ὑπέρδικος eſt *vltor*, vel *vltrix*, Aliàs eſt, *ſupra modum iuſtus*. vt in Aiace Soph.

τὰ σκληρὰ γάρ τοι κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει.

Hoc eſt, *Res dura quanuis valdè ſint iuſta, mordent tamen animum noſtrum.*

θρασείᾳ δὲ. Redit ad Perſei fabulam, eámque abſoluit. q. d. θρασείᾳ δὲ ψυχῇ πνευσῶν, ὁ Περσεὺς ἡγουμένης Ἀθηνᾶς, ἦλθεν εἰς τὸ τῶν Ὑπερβορέων μακάρων ἀνδρῶν ἔθνος. Sic autem ſe res ex Schol. habet. *Acriſius Danaën iam enixam vnà cum infante Perſeo arca concluſam in pelagus proiecit. Delata eſt illa in Seriphum inſulam, cuius tum rex erat Polydectes, ibiq́ mater & filius ſeruati ſunt. Ibi educatus Perſeus, cùm aliquando vnà cum rege cœnaret, alijs alia ad cœnam afferentibus, ſe Gorgonis caput allaturum promiſit. Quare à rege compulſus vt promiſſum præſtaret, abijt ad Hyperboreos, & caput Gorgonis attulit, cuius tetro conſpectu omnes Seriphij in lapides ſunt commutati.* Vide hac de re Ouid. in Metamorph. l. 4, & 4. Argon. Apollonij.

φόβαισι. Ion. & poët. pro φόβαις. Eſt autem φόβη in animalibus, equo, leone, iuba qua φοβερὰ φαίνονται. Iubis draconum variegatum caput dicit, non quòd iubas habeant dracones: ſed quòd hoc caput dracones pro iubis haberet, & ex hoc capite dracones iubarum inſtar penderent.

ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι. Anthypophora eſt, ſeu præoccupatio qua occurrit obiectioni quæ fieri potuiſſet, eámque diluit, vt ſat declarat paraphraſis. Sic autem clariùs proſa loquaris, ἐμοὶ δὲ τὸ θαυμάσιον ὄν, οὐ δοκεῖ ἀδύνατον, οὔτε ἄπιστον, Θεῶν κατεργασαμένων. Etenim, vt canit Homerus,

Θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

Et ſuperiori hymno, ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων Θεῶν πρᾶξις.

παράφρασις.

Certè id mirum quidem videatur: at impoſſibile & incredibile nõ putem: quia duce Dea iuit Perſeus. Dijs autem adiuuantibus nihil non perficitur. Sed quò tẽdis anime mi digrediens ad aliena à re? Luxuriantem materiam præcide, & ſtylũ cohibe: & quemadmodum anchora è prora nauis in terra proiecta, nauim aduerſus tempeſtatis pericula firmat, ne per mare iactata in ſcopulos latentes impingat: ſic ab inſtituti encomij argumento non longiùs recedens, periculoſum orationi, vitioſúmque prolixio-

ἐπῳδ. κῶλ. η.

Θεῶν τελεσάντων,
οὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπι-
στον.
κώπαν σχάσον· ταχὺ δ' ἄγκυ-
ραν ἔρεισον χθονὶ
πρῴραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέ-
τρας.
ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕ-
μνων
ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥς τε μέ-
λισσα, θύνει λόγον.

μετάφρασις.

Si Dij exequuti ſint, nihil videtur eſſe incredibile. Remum inhibe, ſubitóque anchoram firmato in terram è prora, munimentum aduerſus ſcopulos in mari latentes. Laudatoriorum enim flos hymnorum, aliàs ad alium, ſicut apis feſtinat ſermonem.

rum digreſſionum genus remoue. Etenim vt apis vni flori non inſiſtit diu: ſed ex d idonea conficiendo melli feſtinanter colligit: ſic poëta encomiaſticum hymnum xens, vna in re non debet immorari, ſed cuiuſque flores tantùm, ornatus cauſa b decerpere.

κώπαν σχάσον. Allegoria à naui ſumpta, ſeipſum obiurgat poëta quòd gioribus vtatur digreſſionibus. Dilucidè ſenſum habes in paraphraſi.

ἄγκυραν ἔρεισον. Hoc eſt κατέρεισον τῇ γῇ, καὶ κατάθες: addit πρώραθε, Do πρώρηθεν, hoc eſt, ἐκ τῆς πρώρας. Nam *Anchora de prora iacitur, ſtant re puppes.* Anchoræ vſum docet, dicens, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας. N præſeruare debet ne in ſcopulos ſub mari latentes impingat. χοιράδες ὕφαλοι πέτραι: ſic dictæ quòd aliquantùm emineant, vt porco nanti ſi videantur.

ἐγκωμίων γ᾽. Ratio eſt cur poëta debeat in digreſſione eſſe contractior: eleganti comparatione illuſtrat, quam declarat paraphraſis. Vox ἐγκώμιος occurrit Ol. 2. Od. θύνειν autem poët. eſt pro σπεύδειν *feſtinare.*

παράφρασις.

Porrò, Theſſalis Ephyræis, aliàs Cranonijs ciuibus, meum carmen circum Peneum Theſſaliæ fluuium dulci voce canentibus, ſpero fore vt illo meo encomiaſtico hymno in gratiã Pythionicæ Hippocleæ cõpoſito, efficiam illum inter coætaneos, & ætate prouectiores ſpectabiliorem, vtque curæ ſit puellis, & ab ijs colatur, vt quæ cantilenis gaudeant, ſicuti ille delectatur certaminibus. Etenim alij alia amplectuntur & amant.

στροφὴ δ. κῶλ. ι.

ἔλπομαι δ᾽, Ἐφυραίων
ὄπ᾽ ἀμφὶ Πηνειὸν γλυ-
κεῖ-
αν προχεόντων ἐμὰν,
τὸν Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀ-
οιδαῖς
ἕκατι στεφάνων, θα-
ητὸν ἐν ἅλιξι θησέ-
μεν, ἔν τε παλαιοτέροισι,
νέαισί τε παρθένοισι μέλη-
μα.
καὶ γὰρ ἑτέροις ἑτέρων ἔ-
ρως
ἔκνιξε γε φρένας.

μετάφρασις.

Spero autem phyrais circa Pen vocem dulcem fun tibus meam, me eſſe rum vt Hippocleas huc magis per car na, ob coronas mi in modum, coæta & ſenioribus, & iu nibus virginibus ſit ra. Nam alijs alia rerum cupido pect pungit.

ἔλπομαι δ᾽. Publicæ laudis promiſſio, qua ſpem Hippocleæ facit, fore v coætaneis, adultioribúſque viris, item à puellis in Theſſalia publico cantu ce bretur. q. d. ἐλπίζω δ᾽ ὅτι τῶν Κρανωνίων ἡδεῖαν μου φωνὴν, ἤγουν ᾠδὴν ἀμφὶ τὸν Πηνειὸν π μὸν ᾀδόντων θήσω Ἱπποκλέαν διὰ τοὺς στεφάνους σὺν ἀοιδαῖς ἐπιδοξότερον, ἐν ὁμήλιξι πρεσβυτέ τε ἀνδράσι, καὶ ἐν νεωτέραις παρθένοις φροντίδα καὶ μέριμναν.

Ἐφυραίων. Intellige ex Schol. Κρανωνίων. Nam illi Ephyra Cranon eſt; hoc nomen eſt inditum à Cranone rege, quem Oenomaus, filiæ ſuæ Hippo

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY

procum, interfecit. Hæc vrbs in Theſſalia eſt, vt apparet ex eo quòd Penei
inis mentionem facit, & hæc dicit de viro Theſſalo Pythionica, Alia eſt
yra, poſtea Corinthus appellata, de qua Homerus,

Εστι πόλις Εφύρη μυχῷ Αργεος ἱπποβότοιο.

de hac Ephyra intelligunt, putant poëtam prædicere Hippocleæ Iſthmia-
victoriam. Sed cur non optaſſet ei potiùs celebriorem illam Olympiacam?
e ſunt Ephyræ de quibus vide Geographos.

πα γλυκεῖαν ἐμάν. Periphraſis hymni. Porrò legendum Ιπποκλέαν, tum quia
us eſt Ιπποκλέας, ſicut Πυθέας, & metri ratio non refragatur.

ἐν γὰρ. Απολογία ſuaui cum gnome, rationem reddens cur Hippocleas certan-
puellæ canendi ſtudio teneantur. Nimirum quia alius alia re delectatur. Si-
lem ſententiam alibi poëta tradit. μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει μελέτα. Et Ho-
. Epiſt. l. 2. Ep. 2. v. 58.

Denique non omnes eadem mirantur, amantq́ue.

proſa dicas ἄλλος γὰρ ἄλλων ἐπιθυμεῖ, Metaphora eſt in ἔκνιξε, ſumpta à rebus
rporeis, pro ἐπεκίνησε.

παράφρασις. | ἀντιστρ. κῶλ. ι. | μετάφρασις.

Sed prudentis eſt, quum
otatis potitur, bona illa
æſentia tanquam certa
ligere, in iiſque ſtudium
curam collocare: nec tam
icitũ eſſe rerum futura-
n, quarum incertus eſt
entus, & quem nullo ar-
nento prouidere poſſis.
rò externus amicus
rax, cuius blandæ ami-
confido, me ſui aman-
amans, iámque vltro
tem & properantem in-
tans, efflagitauit vt Hip-
ocleam mei carminis be-
eficio cohoneſtarem: mi-
íque tãquam author fuit,
t præſtabilem hunc hym-
um à Muſis inſpiratum contexerem, quo tanquam quadrijugo curru, illius victoriç fama
uc illuc celeriter perferatur.

τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει,
τυχών κεν, ἁρπαλέαν σχέ-
θει
φροντίδα τὰν πὰρ ποδός.
τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προ-
νοῆσαι.
πέποιθα ξενίᾳ προσ-
ανεῖ Θώρακος, ὅσπερ
ἐμὰν ποιπνύων χάριν,
τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερί-
δων
τετράορον, φιλέων φιλέοντ', ἄ-
γων
ἄγοντα προφρόνως.

Quorum autem quiſque deſiderio rapitur, ea conſequutus, cogitationem habet auidè arreptam quæ eſt ante pedes. At poſt annum euẽtura ſignis carent quibus queant proſpici. Fretus autẽ ſum amicitia blanda hoſpitis Thoracis, qui meum expetens beneficium, hunc iunxit currum Pieridũ quadrijugum, amans amantem, ducens euntem vltro.

τῶν δ' ἕκαστος. Poſtquam docuit alios alia deamare, oſtendit quænam potiſſi-
mùm amari debeant, præſentia nimirum, quorum amor eſt optimus, ſiquidem
certa ſunt, futura verò incerta: prudentis autem non eſt neglectis certis,
nimi ſtudium ad incerta transferre. Ad hanc Pindari ſententiam facit illa

Theognidis, Πρᾶγμα πιστότατον οὔ τις ὁρᾷ τὸ τυχεῖν.

ἁρπαλέαν φροντίδα. Sic appellat τὴν παροῦσαν μέριμναν τῆς τυχούσης ἐπιθυμίας, ὡς ἁρπάζων λαμβάνῃ, καὶ ἔχει. Hoc eſt, *præſentem curam rei optatæ quæ contigit*, quis tanquam rapiens auidè capit, & tenet. Sic itaque proſa ſententiam han clares. ἕκαστος δὲ ὧν ἐπιθυμεῖ τυχὼν, περὶ τούτων παρόντων φροντίζει, ὡς βεβαίων, καὶ οὐ περὶ λόντων, ὡς ἀβεβαίων ὄντων, καὶ ἀδήλων.

τὰ δ' εἰς. Hic ſubaudi μέλλοντα. Et ἀτέκμαρτον προνοῆσαι, Hoc eſt, ἀδύνατον τεκμ προνοῆσαι. Similes ſententias vide in Chil. Eraſ. tit. *Incerti euentus.*

πέποιθα. Laudis locus ab amicis. Thorax autem, vt refert Schol. Aleuad fuit vnus, qui amicitiæ aliqua neceſſitudine cum poëta coniunctus, ab eo gitauit hymnum hunc in amici Hippocleę gratiam. Eſt autem ξενία *amicitia peregrinis contracta.* πρᾶσσει Dor. pro πράσσει.

ποιπνύων. Verbum ποιπνύω eſt poët. pro ἐπιθυμῶ. Exponit illud Euſtath. σπουδαίως ποιεῖσθαι: à πνόω, vnde πεπνυμένος *prudens*, ſæpe apud Homerum. quoque ποιπνύειν eſſe ἁπλῶς τὸ πονεῖν, ἐνεργεῖν, παρὰ τὸ πονῶ, πονύω, ſyncope πνύ reduplicatione τοῦ πο, & interpo ι, ποιπνύω.

τόδ' ἔζευξεν. Hoc eſt, ἐποίησε γράφειν τοῦτον ὕμνον. Dicitur enim Thorax cu Pieridum iunxiſſe: quia obtinuit epinicium à poëta. Illud epinicium, ſiue hymnum appellat currum Pieridum, quo denotatur poëſis & metrica o Addit *quadrijugum*, hoc eſt, perfectiſſimum, omnibúſque numeris abſolu Currus enim quadrijugus, bijugo perfectior & præſtantior eſt exiſtimatus. teſt etiam carmen ſuū Pindarus appellare currum Pieridum, quòd encom inſtar celeris currus, victoris famam huc illuc vehat.

φιλέων φιλέοντα, Latet ambiguitas in ſententia. Nam & ad Thoracem, Hippocleam referri poteſt: quaſi ille huic amoris ergò curarit, vt Pindarus nicium ſcriberet. Vel ad Pindarum poteſt referri, quem hac occaſione Th in Hippocleæ amicitiam perduxerit. Malim ad Thoracem & Pindarum re, qui mutuo amore teneantur, & alter carmen exigat, alter lubens ſcriba de cum Schol. non malè ἄγοντα, pro ἀγόμενον ſumas. Sic videbitur etiam non rogatus decreuiſſe hoc præſtare. Poteris etiam ἄγοντα ſumere pro π μενον. In qua ſignificatione Heſychius teſtatur Homerum ſumere. Sic Matth. Euang. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. *ſurgite, eamus.* Quæ verba etiam habet zianzenus in εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. η.	μετάφρασις.
Quomodo autem non ſim viri illius boni amicitia fretus, quam factis explorani? Etenim vt Lydius lapis aurum ita probat, vt attritum magis refulgeat: ſic veri amici rectus	πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει, καὶ νόος ὀρθός. ἀδελφεοὺς τ' ἐπαινήσομεν ἐσλοὺς, ὅτι ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν	*Exploranti etiam aurum in lapide refulget, terq́ mens recta. treſq́ laudabimus bos, quòd in altum* ani

nimus,vbi ope illius opus ſt,clarius cernitur. Cæterùm & fratres eius, bonos iros non præteribo illaudatos. Theſſalicam enim egionem ſua iuſtitia, reāque adminiſtratione amplificant, euectámque in ublime illuſtrant. Tum autem fœlices ſunt reſpublicæ, quum viri boni, quales hi ſunt, gubernacula ſoli natalis accipiunt.

αὔξοντες. ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖνται πατρῷαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες.

rant regionem, quæ eſt ſub ditione Theßalorum, augentes. Penes probos enim ſunt patriæ ciuitatum nobiles gubernationes.

πειρῶντι. Comparatio qua Thoracis amicitiam illuſtrat, & officio exploratam teſtatur. Niſi malis poëtam his verbis innuere ſuam amicitiam à Thorace xploratam, qui poſtulatum epinicium facilè obtinuerit. Quę poſterior ſententia videtur præferenda. Nam ille Thorax quid erga Pindarum fecerit non contat, verùm quid erga Thoracem Pindarus, qui poſtulatum carmen non denegauit. Et hunc ſenſum ſequerer, niſi poëta priùs dixiſſet, πέποιθα ξενίᾳ Θώρακος. Quomodo autem ea fretus eſſet, niſi beneuolentiæ eius periculum feciſſet? Sic utem reddi poteſt comparatio: ὥσπερ γὰρ ὁ χρυσὸς διὰ τῆς Λυδίας λίθου δοκιμάζεται, οὕτω πεῖρα καὶ ἔργῳ ὁ τῶν φίλων τρόπος.

ἐν βασάνῳ. Auri βάσανος eſt, vel Lydius lapis, in quo ſit-ne bonum an malum xploratur: vel ignis, in quo ſpectatur & purum redditur. Quum autem ad Lydium lapidem teritur, vel in igne eximuntur ſordes eius, magis relucet.

ἀδελφεοὺς τι. Obiter in Thoracis honorem fratres eius laudat, vt viros bonos, atriæque columina. φέροντι Dor. pro φέρουσι. ὑψοῦ φέρειν eſt εἰς ὕψος ἐπαίρειν. Schol. [...]μον exponit νόμους *leges*: ſed commodiùs *regionem* interpreteris: idque meliùs. Nam magis propriè dices *regionem in altum ferre*, hoc eſt, *promouere*, quàm *legem*.

ἐν δ' ἀγαθοῖσι. Hoc eſt, οἱ ἀγαθοὶ γὰρ ἄνδρες καὶ αὐτόχθονες κυβερνῶντες τὰς αὐτῶν πατρίδας [...]σιῶσιν ἐνδόξοις. Et certè quum boni ciues indigenæ, non aduenæ remp. gubernant, meliùs ſe habet: ſiquidem illi maiori patriæ ſalutis ſtudio tenentur, quàm [...]i. Gnome aurea quæ innuit indigenis, iiſque viris bonis eſſe committenda [r]eip. gubernacula, vt ſit fœlix eius ſtatus. κυβερνάσιες Dor. pro κυβερνήσεις.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩ ΘΗΒΑΙΩ,
παιδὶ, σαδιεῖ.

THRASYDAEO THE-
nò, puero, ſtadij
curſori.

ΕΙΔΟΣ ΙΑ.

ODE XI.

ARGVMENTVM.

THraſydæus Thebanus adoleſcens curſu ſtadij victo- adeptus, laudatur à patris victorijs quæ cum illo ei re communes, à vitæ etiam genere, vnde digreditur in tæ priuatæ laudes. Alias quoque digreſſiones habet, ſuo loco videbimus.

παράφρασις.

O Cadmi filiæ, tu quidem Semele Dearum cœleſtium facta contubernalis, poſtquam fulmine Iupiter te extinxit: túque communi cum marinis Nereidibus thalamo vtẽs Ino, facta Leucothea Matuta Dea, poſtquam in mare præcipitem te dediſti, ite cum Alcmena Herculis matre præſtantiſſimorum filiorum genitrice, ite ad Meliam Oceani filiam, Iſmeni ſororem, apud quam eſt oraculum vocatum ab Apolline Iſmenium, in quo aureorum tripodum à Thebanis conſecratorum eſt copia,

ϛροφὴ α. κῶλ. θ.

Κάδμου κόραι, Σεμέλα
μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγυιᾶ-
τις,
Ινὼ δὲ Λευκοθέα πον-
τιᾶν
ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων,
ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογό-
νῳ
ματρὶ παρὰ Μελίαν, χρυ-
σέων
ἐς ἄδυτον τριπόδων
θησαυρὸν, ὃν περίαλλ᾽
ἐτί-
μασε Λοξίας,

μετάφρασις.

*Cadmi filia, S-
quidem Olympi-
contubernalis. In-
tem Leucothea c-
cum marinis Ne-
bus thalamos inco-
ite cum Herculis
roſa matre ad Me-
ad adytum, aure-
tripodum theſau-
quem eximiè p-
quutus eſt honor-
pollo,*

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

Θρασυδαίῳ. Thraſydæus iſte Thebanus athleta fuit, vt conſtat ex hoc encomio. Vicit 28 Pythiade, cùm eſſet adoleſcens: iterum 33, ſtadio, vel diaulo, ım ætate prouectior. Is patrem habuit victorijs etiam inſignem. Quum autem riuatam vitam tyrannidi anteponit, videtur hinc colligendum, eum homiıem priuatum fuiſſe.

Κάδμου κόραι. Exordium ab apoſtrophe, qua compellat Thebanas Heroiıas, Thebanum ciuem laudans: eáſque inuitat ad laudes Apollinis canendas, uius ſacris in ludis victoriam obtinuit. De his Cadmi filiabus iam facta menio in Olympijs.

Σεμέλα. Doricè pro Σεμέλη. Hæc quia in cœlum tranſlata eſt, vocatur Ὀλυμπιάδων ἀγυιᾶτις, hoc eſt, τῶν Ὀλυμπίων θεῶν γείτονος, *Dearum cœleſtium contubernalis.* no verò, quia cùm ſe præcipitem in mare dediſſet, Dea marina facta eſt, vocaır ὁμοθάλαμος Νηρηΐδων: quæ Nerei filiæ, Deæque maris putatæ ſunt.

ἀγυιᾶτις. Exponitur à Schol. γείτονος: fortè deriuato nomine ab ἀγυιᾶ, ſignificante aliquando, *vicinia,* γειτονία, teſte Heſychio. ὁμοθάλαμος, eſt ὁ ὁμοῦ καὶ τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν. *qui ſimul eodémque in thalamo habitat.* ποντιᾶν Dor. pro ποντιῶν.

ἴτε σύν. Sequitur tertia Heroine, ad quam ſermonem conuertit, Alcmena imirum, quam per periphraſin denotat, matrem Herculis appellando, ídue ἀριστόγονον, quia ἀρίστους υἱοὺς ἔτικτεν ἐνὶ τόκῳ, *præſtantiſſimos filios edidit vno artu.*

παρὰ Μελίαν. Locus ad quem Heroinas haſce conuocat. nimirum ad adytum, oc eſt, ſacellum, in quo tanquam theſauro apud Meliam aurei tripodes poebantur: & in quo Thebani tripodas conſecrabant. Melia autem eſt Iſmeni ɔror, quæ Apollini Tenerum genuit, à quo Thebis dictum Tenericum ſoım. Eadem fuit Oceani filia, eiúſque filius vates, qui prope Iſmenum fluium, Iſmenium oraculum habebat, vbi reſponſa dabat. Præterea fons eſt Ieliæ cognominis. Hæc annotat Schol. Verùm Pauſanias in Bœot. ait Iſmeum eſſe collem ad dextram Thebarum portam, in quo Apollinis fuit ſacelım, ad cuius ingreſſum erat Mercurius & Minerua, Phidiæ & Scopæ opera. Iuc poëtæ verba potiùs quàm ad ea quæ Schol. annotat, puto referenda. Ciatur à Luciano in Demoſthenis encomio Pindari verſus vbi χρυσαλάκατον Ιελίαν appellat.

εἰς ἄδυτον Neutrius generis vocabulum ἄδυτον, ſæpe (vt annotat Scholiaſt.) maſculinum facit Pindarus: quod hîc accidit. Verùm puto ἄδυτον, eſſe adiectiuum, & conſtruendum cum θησαυρὸν: & templum Iſmenium vocari θησαυρὸν ἄδυτον τριπόδων, quia eò non dabatur ingredi reigionis cauſa. Tripodas autem aureos nominat poëta fortè ob præſtantiam ɔietatis, qua donabantur. Nam Pauſanias in Bœoticis, æneos fuiſſe dicit. ὑπέραλλα, hoc eſt, ἐξόχως. Apollinem, Λοξίαν antonomaſticè appellat.

παράφρασις.

in quo, ab Apolline eximiè honorato, vera reſponſa dantur. O filiæ Harmoniæ, Semele, inquam, & Ino, nunc Melia illa congregatarũ heroidum indigenarum cœtum huc vocat, ad conueniendum, vt Themin ſacram, quæ prima Delphis regnauit, & reſponſa dedit: & vt Pythonẽ vrbem Delphóſque, qui terræ eſt vmbilicus, ſeu medium, vbi veridicum eſt oraculum, ineunte veſpera celebretis.

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

Ισμηνίου δ' ὀνύμαξεν, ἀλαθέα μαντίων θῶκον.
ὦ παῖδες Ἁρμονίας, ἔνθα καὶ
νυν ἐπίνομον ἡρωίδων
στρατὸν ὁμηγυρέα καλεῖ συνίμεν,
ὄφρα Θέμιν ἱερὰν, Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδίκαν
γᾶς ὀμφαλὸν κελαδῆτε, ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ.

μετάφρασις.

Iſmeniúmque nominauit, veram vaticiniorum ſedem. O f... Harmoniæ, huc & n... conſortem Heroidum cœtum ſimul congregatum vocat ad conueniendum, vt Themin ſacram, Pythonémque, & recta iudicia ... vmbilicum terræ reſonetis, primacum veſpera.

Ισμηνίον. Secundum Schol. videtur Iſmenium adytum, in quo vaticinabatur Tenerus Meliæ ex Apolline filius, ab Iſmeno fluuio dictum, vel potiùs à colle, ſi Pauſaniæ credimus, prope quem erat collocatum. ὀνύμαξεν. Negl. augm. metri cauſa, Aeol mutato ſecundo ο. in υ. & Dor. formato Aoriſto pro ὠνόμασε ab ὀνομάζω. & μαντίων θῶκον, hoc eſt, τὴν μαντευμάτων καθέδραν. Si placet Pauſaniæ obſeruatio, dicetur ab Iſmeno colle.

ὦ παῖδες Ἁρμονίας. Compellationem iterat, à materno genere. Nam Cadmus fuit earum pater, Harmonia mater.

ἔνθα καὶ. Hoc eſt, καὶ νυν ἐνταῦθα τὸ ἐντοπίων ἡρωίδων πλῆθος συνηθροισμένον προσκαλεῖται προσελθεῖν. Quæritur quis vocet, an victor, an Apollo, an Melia: verùm Melia potiùs fœmina fœminas conuocat: Heroidum nimirum cœtum. Et certè tres illæ, Semele, Ino, & Alcmena non poſſit dici στρατὸς, hoc eſt, *multitudo*. ... tem hoc & de alijs Thebanis intelligendúm, quarum cœtui poëta velit vt ... tres quoque interſint.

ἐπίνομον, Hoc eſt, ἐντόπιον, ἐπιχώριον, & ſimilia. Nam ἐπίνομος poëtica vox, ſignificat idem ac σύννομος. q. d. ὁ ἐπὶ τῆς αὐτῆς νομῆς, καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς νομῆς ὤν: *qui in eâdem regione, & iiſdem paſcuis verſatur*.

ὁμηγυρέα. Hoc eſt, συνηθροισμένον. Fit enim à recto ὁμηγυρὴς, έος. ἐῦς. poët. Aeol. pro comm. poëtico ὁμηγερὴς, *congregatus*. Iliad. α. Homer. ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο, hoc eſt, ἤγερθεν, *congregati ſunt*. Hoc adiectiuum fit ab ὁμοῦ ἀγείρω. Occurrit ſubſtant. ὁμάγυρις *cœtus*, Iſthm. 7. συνίμεν Dor. & Ion. pro συνεῖναι, hoc eſt, ... χθαι.

ὄφρα Θέμιν. Finis in quem Heroides conuocantur, vt Themin, Pythonem, ... vmbilicum terræ celebrent. Hæc autem omnia de eodem dicuntur loco. N...

[D]elphi, ſeu Pytho, terræ eſt vmbilicus; qua de re iam antè dictum, cur ſic vo[ce]tur Delphi. Hîc Themidis fit mentio, quia hæc Dea dicitur prima homini[b]us oracula, idque Delphis dediſſe, vbi ante Apollinem regnauit. Terra The[m]idis mater primùm huic oraculo præfuit, deinde Neptunus, tertiò Themis, [de]indem Apollo, vt teſtatur Orpheus in Themidis hymno. à Themide θεμιστεύειν [d]ictum.

ὀρθοδίκαν Dor. pro ὀρθοδίκην. ὀρθοδίκης poët. vocab. *recta iudicia*, ſeu *re[ſp]onſa dans*, vno verbo *veridicus*. γᾶς Dor. pro γῆς. Porrò ἄκρα ἑσπέρα, vn[d]e compoſitum ἀκρέσπερος, eſt *incipiens veſpera*. Obſeruanda temporis in [q]uod conuocantur, circunſtantia.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. ς'.	μετάφρασις.
Quo facto eritis bene[m]eritæ de Thebis ſeptem [p]ortas habentibus, & de [ce]rtamine Pythiaco prope [C]irrham celebrari ſolito: [in] quo Thraſydæus The[ba]nus victoriam adeptus [re]uocauit in memoriam [Py]thiacas duas patris vi[ct]orias, prima hac ſua ter[ti]am familiæ numerandam [in]ferens coronam, qua de[co]ratus fuit in hac vrbe [Ph]ocidis regionis, cuius rex fuit Pylades Strophij filius, & Lacedæmonij Oreſtis intimus [a]micus.	ἑπταπύλοισι Θήβαις χάριν, ἀγῶνί τε Κίρρας· ἐν τῷ Θρασυδᾶος ἔμνασεν ἑστίαν τρίτος ἐπὶ στέφανον πατρῷαν βαλών, ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα νικῶν, ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.	*Thebis ſeptem portas habentibus beneficium, certaminíque Cirrhæ: in quo Thraſydæus memoriam renouauit paterni laris, tertius* ei *coronam iniĳciens, quum in opulentis aruis Pyladæ vinceret, hoſpitis Oreſtæ Laconis.*

Θήβαις χάριν. Subaudi καταθήσεσθαι. Etenim beneficium in ciuem collatum, [re]dundat in patriam. Cirrham, vt ſubinde, pro Pythone dicit.

ἐν τῷ. Artic. præpoſit. pro ſubiunct. ᾧ. q. d. ἐν ᾧ ἀγῶνι Θρασυδᾶος ἀνέμνησεν τὸ [πα]τρικὸν οἶκον τρίτος στέφανον αὐτῷ ἐπιβαλών, ὅτι ἐπέτυχε νίκης ἐν τῇ πλουσίᾳ χώρᾳ τοῦ Πυ[λά]δου, τοῦ φίλου τοῦ Λάκωνος Ὀρέστου. Dixit Dor. & ſimplex ἔμνασε; pro com[p]oſito ἀνέμνησε, hoc eſt, μνήμην ἤγαγε. dicit ἑστίαν πατρῴαν, τὸ πατρικὸν οἶκον: vt Hie[r]onis ἑστίαν *domum* in Olymp.

τρίτος. Innuit poëta vel Thraſydæum huius familiæ tertium eſſe qui [P]ythia vicerit: vel hanc eius familiæ tertiam victoriam, ipſiuſmet autem [p]rimam.

ἐν ἀφνεαῖς. Periphraſis loci victoriæ: qui in Phocide eſt. Phocidis au[te]m rex fuit Strophius Pyladis pater: Pylades autem Oreſtis fuit intimus [a]micus: ad cuius hiſtoriam ſibi ſternit viam. Πυλάδα, & Ὀρέστα Dor. pro Πυ[λ]άδου & Ὀρέστου.

παράφρασις.

Quem Arſinoë nutrix eripuit, & clam ſubduxit matri Clytæmneſtræ, ne in eum crudelibus manibus ſæuiret, quum ferro interficiebat eius patrem, videlicet maritum Agamemnonem, eadémque opera Caſſandram Priami ex Dardano oriundi filiam.

στροφὴ β. κῶλ. θ.

τὸν δὴ, φονευομένου
πατρὸς, Ἀρσινόα Κλυταιμνή-
στρας
χειρῶν ὑπὸ κρατερᾶν ἐκ δόλου
τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος·
ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πριά-
μου
Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ
σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ
ψυχᾷ πόρευ' Ἀχέροντος ἀ-
κτὰν παρ' εὔσκιον

μετάφρασις.

Quem, dum interi-
retur pater, va-
Clytæmneſtra ma-
bus, Arſinoë nutri-
dolo eripuit luctu-
quando Dardanid-
liam Priami Caſ-
dram coruſco ære
Agamemnonia an-
mittebat Acher-
ad ripam vmbroſam

τὸν δὴ. Artic.præp.pro ſubiunct. ὅν. Obſerua παρέκβασιν eſſe à re propo- eámque ſatis intempeſtiuam, vt monet Schol. Sed hoc Pindaro con- tum. Hîc digreditur in hiſtoriam Oreſtis, & eius parentum. De qua Senecam in Agamemnone: Euripidem in Oreſte: Sophoclem in Electra: Homerum Od. 4.

Ἀρσινόα Dor.pro Ἀρσινόη, quæ nutrix fuit Oreſtis (quam tamen Laodamiam appellat Pherecydes) & cuius filium Aegiſthus occîdit, nanciſci putans Oreſtem, quem tum temporis trimum eripuit occidere quærenti. κρατερᾶν Dor. κρατερῶν, & ἄνελε negl.augm.pro ἀνεῖλε. Δαρδανίδα Dor.pro Δαρδανίδου. Nam Dardano fuit oriundus Priamus. σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ ψυχᾷ. Periphraſticè pro Ἀγαμέμνονι. πόρευε. negl.augm.pro ἐπόρευε, à πορεύω ſignificante ποιῶ πορεύεσθαι, ire facio, mitto. Poëticè & periphraſticè dicitur πορεύειν Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον, pro κτείνειν. Porrò ἀκτὰν Dor.pro ἀκτήν. Vide πορεύειν Od. 3. Olymp.

παράφρασις.

Vtrum iram crudelis illius mulieris in virum accêdit, dolor ſuſceptus quòd Iphigenia filia in Aulidis Euripo procul à patria pro ſalute exercitus immolata fuiſſet, ita vt cædem ipſi cõciuerit? An verò illam alieno in lecto libidinantem, & iuuencæ more laſciuientẽ, metus ne reduci marito

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

νηλὴς γυνά. πότερόν
νιν ἄρ' Ἰφιγένει' ἐπ' Εὐρί-
πῳ
σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας, ἔκνι-
σε
βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον,
ἢ ἑτέρῳ λέχει δαμαζομέ-
ναν
ἐννύχιοι παράγον κοῖται;

μετάφρασις.

immiſericors mu-
Vtrum eam Iphig-
apud Euripum m-
ta procul à patri-
mulauit ad ſuſcip-
iram grauia mo-
an alieno in cubi-
ſciuientem more
uẽca nocturni tr-

œnas daret, ad hoc parcidium compulit? cùm iret nouæ nuptę adulte-um viro eſſe crimen in-olerabile.	τὸ δὴ νέαις ἀλόχοις ἔχθιστον ἀμπλάκιον, καὶ καλύψαί τ' ἀμήχανον	ſã egerunt concubitus? Quod vtique iuuenibus in nuptis odioſiſſimum eſt delictum, occultaréque impoßibile

πόρσεν νιν. Seipſum interrogans poëta quærit tanti ſceleris cauſam. Nimium vtrum quia filiam Iphigeniam pro ſalute nauium Dianæ Agamemnon nmolauit: an verò quia adultera erat, ac metuebat ne marito pœnas daet.

ἔκνισε βαρυπάλαμον. Hoc eſt, αὐτὴν ὑπὸ τῆς λύπης ἐκίνησεν, ὥστε τὴν ὀργὴν ταύτην ἐνῦσαν βαρύτατον τὸ ἐπιχείρημα δρᾶσαι. Dicit immolatam in Euripo, hoc eſt in :halcide, in qua eſt Aulis, vbi fuit ſtatio nauium. De Euripo vide Strab. 9. & Ielam 2. lib. βαρυπάλαμος eſt ὁ βαρύ τι παλαμώμενος.

ἢ ἑτέρῳ λέχει. Altera cauſa. q. d. ἢ ἑτέρῳ ἀνδρὶ μισγομένην αἰ νυκτερινιαὶ τῆς μοιχείας ωυσίαι παρήγαγον κατὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὥστε σὺν δόλῳ αὐτὸν φονεῦσαι; Dor. eſt δαμαλιζομένων pro δαμαλιζομένην, hoc eſt, δαμάλεως δίκην ἀσελγοῦσαν. Verbum δαμαλίζειν alia gnificatione occurrit Pyth. 5. δαμαλίζεσθαι paſſiuum eſt, *iuuencæ more laſciui*. παράγον augm. neglecto legendum pro comm. & Attico παρήγαγον vel Dor. παρᾶγον pro comm. παρῆγον. ſed metri ratio Doriſmum non fert hoc loco.

τὸ δὴ νέαις. Amplificatio criminis à circunſtantia temporis. Nam viro eſt itolerabilius ſi noua nupta committat adulterium: quàm ſi poſt longum temus id ſcelus perpetret: ideóque magis iram viri reformidabat. ἀμπλάκιον. poët. ox pro ἁμάρτημα, pro quo ἀμπλακία etiam dicitur.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ϛ.	μετάφρασις.
nec fieri poſſe vt ei ignoım maneret, cùm vulgus, ui ſat notum erat, linguã ompeſcere non poſſet: & iues maledicentia gaueant, iiſque quorum ſplẽida eſt fortuna, grauiter nuideant: contrà verò humilis conditionis homines ıon explorent. Ergo cùm andem poſt decennium nclytas ad Amyclas reliiſſet Heros Agamemnon Atrei filius, eſt interfectus,	ἀλλοτρίαισι γλώσσαις. κακολόγοι δὲ πολῖται. ἴσχει τι γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον. ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων, ἄφαντον βρέμει. θάνε μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρείδας ἱκὼν χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις,	*alienis linguis: maledici enim* ſunt *ciues: ſuſtinétque opulentia nõ minorem inuidiam. Qui autem humilia ſpirat, obſcurè fremit. Interfectus eſt* igitur *ipſe Heros Atrides reuerſus tandem celebres ad Amyclas,*

κακολόγοι δὲ πολῖται. Digreſſiuncula in vulgi loquacitatem & maledicentiam: :uius cauſa eſt inuidia, quæ gaudet alienos mores carpere: præſertim verò eoum qui excelſiore fortunæ in loco verſantur.

ἴχει τι γὰ. Reddit rationem cur populares ſint maledici. καὶ γὰ ὁ εὐτυχὴς μικρὸν ἔχει φθόνον. Sumit μείονα comparat. pro poſitiuo μικρὸν vt in Olym. μείων ἕπεται μῶμος.

ὁ δὲ χαμηλά. A contrario. q.d. ὁ δὲ ταπεινὰ πνέων, ἤγουν ὁ εὐτελὴς καὶ πτωχρῶς ἠχεῖ, ἤγουν ἀφανής ἐστι. Vox χαμηλὸς eſt poët. pro ταπεινὸς, εὐτελὴς. & fit χαμαὶ humi.

θανὲ μέν. Itaque Agamemnon cùm poſt decennalem Troiæ obſidionem, tandem ſubuerſa domum repeteret, ibíque otio & quiete fruiturum ſe ſperaret, & tuto in loco futurum, miſerè ex inſidijs trucidatus eſt.

Ατρείδας Dor. pro Ατρείδης. patronymicum pro nomine proprio, Agamemnon: Amyclæ autem vna eſt ex centum Laconicæ regionis vrbibus: de quibus de prouerbium, *Amyclas ſilentium perdidit.*

παράφρασις.

&amiſit virginem vatem, poſtquam propter Helenā, quam Paris rapuerat, nec reddere voluerant Troiani, eorum ciuitatem ferro flammíſque vaſtauit, ſubuerſáſque domos opulento luxu ſpoliauit. Porrò ille Oreſtes cùm adhuc iuuenis eſſet, contulit ſe ad ſenem Strophium, cuius hoſpitio eſt exceptus in Phocide, regione ſita ſub Parnaſſi radicibus, & cum Pylade liberaliſſimè educatus. Poſtea ætate prouectior, Agamemnonis patris cædem vlciſcens, matrem Clytæmneſtram, adulterúmque Ægiſthum neci dedit,

στροφὴ γ. κῶλ. θ.

μάντιν τ' ὄλεσσε κόραν,
ἐπεὶ ἀμφ' Ελένᾳ πυρωθέντων
Τρώων ἔλυσε δόμους ἁβρότατος. ὁ δ' ἄρα ξένον γέροντα
Στρόφιον ἐξίκετο νέα κεφαλᾷ
Παρνάσσου πόδα ναίοντ'. ἀλλά γε χρόνῳ σὺν Ἄρει
ἔπεφνε ματέρα, θῆκέ τ' Αἴγισθον ἐν φοναῖς.

μετάφρασις.

vatémque amiſit virginem, poſtquam propter Helenam incenſis Troianis ſpoliauit domos opulento luxu. Ille autem Oreſtes *iuuenili capite acceſſit ad Strophium hoſpitem ſenem, qui Parnaſſi pedem incolebat: ſed tamen ferro matrem occidit, poſuítque Aegiſthum in cædibus.*

μάντιν τ'. Caſſandra vates & innupta, Agamemnonem poſt Troiæ excidium in Græciam eſt ſequuta, & occiſa à Clytęmneſtra. ὄλεσσε metri cauſa neglecto augm. & redupl. σ. pro ὤλεσε. ἀμφ' Ελένᾳ ſubaudi μαχόμενος. Porrò ἔλυσε δόμους ἁβρότατος, expone, διέλυσεν εὐδαιμονίας τοὺς οἴκους, ἤγουν τοὺς πλουσίους οἴκους κατεστρέψατο. Dicitur Dor. ἁβρότας pro comm. ἁβρότης.

ὁ δ' ἄρα. Nimirum Oreſtes. qui νέα κεφαλᾷ, hoc eſt, ἔτι νέος ὢν Strophium adijt Pyladis patrem, incolentem Παρνάσσου πόδα, ſcil. Phocidem ſub Parnaſſo ſitam. Porrò χρόνῳ, ſcil. ἡβήτας, ſeu πρεσβύτερος ὢν, matrem interfecit, σὺν Ἄρει, hoc eſt ξίφει. (Quod autem matrem, interfecit laudatur à Luciano in Nerone, vt & Alcmæon) poſuítque Aegiſthum ἐν φοναῖς, *in locis defunctorum*, periphraſis pro ἐφόνευσε. φοναὶ, vt monet Schol. ipſe, καλοῦνται οἱ τόποι εἰς οὓς ἐσφάγησαν.

Rc

ı.Refert Lucianus in Philopatr. p. 1002 c. quid ipſi Aegiſtho prædixe-
: Iupiter.

παράφρασις.	αὐτόγρ. κῶλ. θ.	μετάφρασις.
Equidem amici diuaga-ıs ſum & circumactus er triuium in quo pedes ł progrediendum alter-is mouentur, relicta via uam priùs inſiſtebam: vi-delicet extra propoſitum ɾgumentum erraui, alió-ue digrediens deflexi. An uemadmodum nauis im-etu ventorum in errores bijcitur, ſic ego obuiæ ma-eriæ vi abreptus in aliena b encomio feror? At verò ı Muſa, ſiquidem reuera ıperam tuam, vt victorem Thraſydæum laudes, pacta nercede locaſti, debes nunc encomio tota incumbens modò hoc, modò illud ei inſerere,	ἦ ῥ' ὦ φίλοι κατ' ἀμευ-σίπορον τρίοδον ἐδινάθην, ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τὸ πρίν. ἤ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον ἐνα-λίαν; Μοῖσα, τὸ δὲ τεὸν εἰ μι-σθοῖο συνέθευ παρέχεν φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλ-λᾳ χρὴ ταρασσέμεν,	*Certè ô amici per triuiam greßus alter-nans circumactus ſum, rectam quum antea in-ſiſterem viam. An me aliquis ventus extra nauigationis curſum expulit, vt marinam ſcapham? Quòd ſi verè ô Muſa mercede pacta es præbere vocem ar-gento ſe ſummitten-tem, aliàs alia oportet commiſcere,*

ἦ ῥ' ὦ φίλοι. Ἐπανόρθωσις qua tædium longioris digreſſionis leuare conatur. q.d. καὶ δὴ ὦ φίλοι κατὰ τρίοδον ἐπλανήθην, τὸ πρότερον εὐθεῖαν πορευόμενος. Porrò ἀμευσίπορος dicitur τρίοδος, ab ἀμεύειν, pro ἀμείβεσθαι, & πόρος, hoc eſt, βάδισις, ὁδός. q. d. *mutans, alternans greſſus*. Depingit autem quid ſit ire, ſeu iter facere. Neque enim aliud eſt quàm alternis pedes mouere, & greſſum cum greſſu, pedem cum pede progrediendo commutare, vide Pyth. Od. 1. ἀμεύσασθ' ἀντίους. Per apoſtrophen autem ſermonem ad amicos conuertit. ἐδινάθην Dor. pro ἐδινήθην.

ἤ μέ τις. Hoc eſt, μῶν ἄνεμός μέ τις ἐξέρριψε τοῦ δέοντος πλοῦ, ὡς ἐν θαλάσσῃ ναῦν; Elegans collatio à marinis erroribus ſumpta.

Μοῖσα. Apoſtrophe ad Muſam qua eam ad officium reuocat. q. d. εἰ δ' ἀληθῶς ὦ μοῦσα, μισθοῦ καὶ ἀργυρίου τὴν σὴν φωνὴν ὑπέσχου παρέχειν, ἄλλοτ' ἄλλα ὀφείλεις ἀνακινεῖν ἐγκώμια, ἐν παρόντι δήπου τῷ πατρὶ Θρασυδαίου, ἢ τῷ αὐτῷ Θρασυδαίῳ. Et certè, ſiquidem mercede ſuæ Muſæ operam locauerat, debebat in Thraſydæi laudes totus incumbere.

συνέθευ Dor. pro συνέθου. 2. perſ. Aor. 2. συνεθέμην. συνέθεσο comm. συνέθεο Ion. συνέθου Atticè. & συνέθευ. Dor. à συντίθεμαι *paciſcor*. παρέχεν Dor. pro comm. παρέχειν. φωνὴ ὑπάργυρος, hoc eſt, ἔμμισθος, ὑπόμισθος. Apud Eurip. ὑπάργυρος χθών, *terra ſubargentea*, propter metalla. ὑπάργυρον, Polluci lib. 7. eſt τὸ κίβδηλον χρυσίον. ταρασσέμεν Ion. & Dor. pro ταράσσειν.

παράφρασις.

vel in patris Thraſydæi Pythiorum victoris, vel in ipſius Thraſydæi laudem: quorum gloria, indéque promanans lætitia reſplendet: quatenus cùm in Olympijs pulchræ victoriæ curribus quadrijugis compotes olim facti ſunt, celerémque nominis fulgorem ex celeberrimis illis certaminibus reportarunt vnà cum equis:

ἐπῳδ. κῶλ. ϛʹ.

ἢ πατρὶ Πυθιονίκῳ
τό γε νῦν, ἢ Θρασυδαίῳ,
τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ᾽ ἐπιφλέγει.
τὰ μὲν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι,
Ὀλυμπίᾳ τ᾽ ἀγώνων πολυφάτων ἔσχον,
θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις.

μετάφρασις.

aut patri ipſius P[illegible] *thionica nunc*, *a*[illegible] *Thraſydæo: quorum lætitia & gloria r*[illegible] *ſplendet: qui qu*[illegible] *quondam, cum cu*[illegible] *bus pulchra vi*[illegible] *compotes, & p*[illegible] *Olympiam certam*[illegible] *multum decantatorum adepti ſunt cel*[illegible] *fulgorem cum equ*[illegible]:

ἢ πατρί. Proponit quænam eſſe debeat hymni materia, nempe vel Thraſydæi, vel patris eius victoriæ cùm Olympicæ, tum Pythicæ.

τῶν. Artic. præpoſit. pro ſubiunct. ὧν εὐφροσύνα, καὶ δόξα, nimirum ἡ νίκη. Nam victoria decus & lætitiam parit. ἐπιφλέγει, hoc eſt, διαλάμπει. Occurrit alia ſignificatione Ode. 9, Olymp. pro λαμπρύνειν.

τὰ μὲν ἅρμασι. Oſtendit diſertis verbis, & per diſtributionem quibus inſignes ſint victorijs. Huic τὰ μὲν deberet reſpondere τὰ δὲ Πυθοῖ initio ſequentis ſtrophes: ſed id poëtica licentia omittit poëta. Sic autem hanc ſententiam declares, τὰ μὲν τεθρίππῳ πάλαι ἐν Ὀλυμπίᾳ καλῶς νικήσαντες, τῶν πολυθρυλλήτων ἀγώνων λαμπηδόνα ταχεῖαν σὺν ἵπποις ἔσχον.

ἀκτῖνα. Effectum pro efficiente ponit. Nam radius eſt ſplendoris & luminis conſequens. Quum autem dicit ἔσχον ἀκτῖνα σὺν ἵπποις: in gratiam equorum loquitur, quorum ſtrenuitas laudis communicationem meretur.

παράφρασις.

tum in Pythijs nudū ſtadium armis carentes ingreſſi, pedum celeritate ſoli claruerunt, reliquámque Grecorum antagoniſtarum turbam deuictam dedecore affecerunt. Quanquam autem vos ab opulentia, & inſigni dignitate extol-

στροφὴ δ. κῶλ. θ.

Πυθοῖ τε γυμνοὶ ἐπὶ
στάδιον καταβάντες, ἤλεγξαν
Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι. θεόθεν ἐραίμαν καλῶν,
δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ.

μετάφρασις.

& apud Pytho[illegible] *nudi quum in ſtad*[illegible] *deſcendiſſent dede*[illegible] *runt Græcanicam tur*[illegible] ſua *velocitate. Diuini*[illegible] *optarim bona, poſ*[illegible] *affectans per ætat*[illegible] *Cùm enim ex ciui*[illegible]

:te non poſſum, quia vi-am viuitis priuatam: eo ta-men nomine beatos vos prædico, quòd veſtra con-ditio ſit mediocris. Et cer-tè ſi mihi detur optio, pri-uatã vitã publicę anteponã: & optarim vt Dij bona mihi dent mediocria per totum vitæ curriculum: nihílque niſi meis viribus æquum affe-ctem. Etenim obſeruatione comperi medium in ciuitate ſtatum diuturniore fœlicitate po-tiri. Ideóque magnatum ſortem vt labiliorem non probo.

τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν εὑρί-σκων τὰ μέσα μακροτέρῳ σὺν ὄλβῳ τεθαλότα, μέμφομ' αἶ-σαν τυραννίδων.

bonis *comperiam* ea quæ ſunt *mediocria, diuturniore cum fœlicitate florere, queror de ſorte principatuum.*

Πυθοῖ τε γυμνοί. Altera pars diſtributionis ſic reddenda. τὰ δὲ Πυθοῖ ἐπὶ τὸ στά-διον γυμνοὶ κατελθόντες, τὸν Ελληνικὸν ὄχλον τῇ τῶν ποδῶν ταχυτῆτι ἤλεγξαν, παρὰ πάντας εὐ-δοκιμήσαντες μόνοι. Obſerua priorem laudem Olympiorum propriam eſſe Thra-ſydæi maiorum, poſteriorem Pyhiorum Thraſydæi propriam: verùm poëtam ἑλληνιστικῶς à ſingulis geſta, ſimul omnibus tribuere.

γυμνοί. Nimirum ὅπλων: non autem ἐσθῆτος. Idque ad differentiam τῶν ὁπλιτο-δρόμων, qui ſtadium armati decurrebant. Ελλανίδα στρατιάν, hoc eſt, Ελληνικὸν ὄχλον: ſicut & στρατὸν eâdem ſignificatione paſſim vſurpat. Ελλανίδα, & ὠκύτατι ſunt Dor. pro Ελληνίδα, & ὠκύτητι.

Θεόθεν ἐραίμαν. Thraſydæum, eiúſque patrem, ambos ciues Thebanos, à vitæ genere, ſtatu, & conditione prædicat beatos: mediocrem priuatorum hominum fortunam, ſummis principum diuitijs anteponens. Suum autem exemplum proponit, ita ſubmonens, vt contenti illi ſua conditione mediocritatem au-ream affectent. ἐραίμαν Dor. pro comm. ἐραίμην, verbi ἔραμαι, τὸ ἐπιθυμῶ. Sic au-tem oratione ſoluta loquaris, τῶν δ' ἐκ Θεοῦ ἀγαθῶν ἐπιθυμοίην, ἀγαπῶν ἐν τῇ παρού-σῃ ἀεὶ ἡλικίᾳ τὰ δυνατά, ἤγουν τὰ κατὰ δύναμιν. Appellat τὰ δυνατά, bona quæ quis ferre poſſit, ac proinde mediocria: medium ſtatum, qui quoniam ab inuidia omnium eſt remotiſſimus, tutior eſt, ac proinde in eo firmiùs manent homines. ἁλικίᾳ. Elliptica eſt oratio, pro ἐν πάσῃ τοῦ βίου ἡλικίᾳ: hoc eſt, διὰ παντὸς βίου, καὶ αἰῶνος.

τῶν γὰρ ἀνά. Ratio cur mediocris fortuna ſit optabilior magna: quia diutur-nior eſt: optabilius autem eſt quod conſtantius. Ideo dixit ille, λάθε βιώσας. Sic autem proſa declares iſta. ἐγὼ γὰρ εὑρίσκων ὅτι τὰ μέτρια ἀγαθὰ πλείονα χρόνον διαπλοῦσι εὐδαίμονα, μέμφομαι τοὺς τῆς τυραννίδος τύχης ἐπιθυμοῦντας. Doricè dixit τεθαλότα pro τεθηλότα.

τὰ μέσα μακροτέρῳ. In hanc ſententiam dixit quiſpiam,

Τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον.
Καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν ἐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ.
Η δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα.

παράφρασις. | ἀντιστρ. κῶλ. θ. | μετάφρασις.

Quare in communium vir- | ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς | *communéſque circa vir-*

tutum studium intentus ſum, & mediocrem amo fortunam inuidorum metu vacuam: qui proprio vitio offenduntur, quum inuiſo ſummæ fœlicitatis gradum adepto, & vitæ curriculum cum tranquillitate emenſo, conceptam animis maleuolis iniuriam inferre non potuerunt. Et cùm illi proprio dolore confecti pereant, hic ſuperata inuidia ſupremum diem obit honeſtiorem, bonámque famam omniũ poſſeſſionum præſtantiſſimam dulciſſimæ ſoboli in hæreditatem relinquit.

τέταμαι. φθονεροὶ δ' ἀμύνονται ἄ-
τᾳ, εἴ τις ἄκρον ἑλὼν, ἡσυχᾷ τε
νεμόμενος, αἰνὰν ὕβριν
ἀπέφυγεν, μέλανος ἂν ἐσχατι-
ὰν
καλλίονα θάνατον ἔχει,
γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων κρατί-
σταν χάριν πορών.

tutis diſtentus ſum. [...] *uidi autem* proprio [...] *lore læduntur, ſi quis* [...] *ſtigium fælicitatis* [...] ptus, *& in tranq*[...] *tate degens, grauem* [...] *ſolentiam effugerit.* [...] ille *nigra* mortis [...] *timis finibus pulchri*[...] *mortem conſequitur* [...] *dulciſſimæ ſoboli* [...] *natiſſimum donum præbens, poßeßionum præſtan*[...]*mam.*

ξυνᾶισι δ'. Concluſio ſuperioris ſententiæ, qua ſtatuit poëta medium ten[...] cognita illuſtrioris fortunæ inconſtantia. q.d. περὶ κοιναῖς μὲν καὶ συμμέτροις ἀρεταῖς εὐτυχίαις τὴν ἐπιθυμίαν τεταμένην ἔχω.

φθονεροὶ δέ. Digreditur in locum communem de inuidia: qui quomodo co[h]æreat cum ſuperioribus, oſtendit paraphraſis. φθονεροὶ, non ſumitur paſſiuè p[ro] ijs qui ſuſtinent inuidiam, vt putauit Aretius, ſed actiuè pro ijs qui inui[dia] flagrant. q.d. poëta, οἱ δὲ βασκαίνοντες καὶ φθονοῦντες, τῇ αὐτῶν ἄτῃ, ἤγουν βλάβῃ, βλάπτονται. Et certè

Inuidus alterius rebus macreſcit opimis: eſtque
Liuor tabificum malis venenum.

& Menander,

ὁ φθονερὸς αὐτῷ πολέμιος καθίσταται.

εἴ τις ἄκρον ἑλών. Hîc etiam mihi videtur errare Aretius, quum in his ver[ſibus] inuenit epiphonema in vitam beatam. Etenim ſimpliciſſimè hoc intellige[n]dum de materia doloris inuidioſi hominis; quod ſatis declarat paraphraſis. [...] miſeram mortem inuidentis oppono fœlici morti eius qui inuidetur.

ἄκρον, ſubaudi τῆς εὐδαιμονίας. ἡσυχᾷ τε νεμόμενος, hoc eſt, ἐν ἡσυχίᾳ διάγων. alij le[gunt] ἡσυχίᾳ τε. ὕβριν ἀπέφυγεν, nimirum quam inuidus meditabatur. Nihil e[nim] ei grauius eſt quàm non potuiſſe lædere.

μέλανος. Hoc eſt, ἐν δ' ἐσχατιᾷ μέλανος ᾅδου, καλλίονα τὸν θάνατον αὐτῷ [...]μενος, πάντων κτημάτων τὸ βέλτιστον τῇ αὐτοῦ γενεᾷ τὴν εὐφημίαν ἀπολείπει. Per c[ir]cumlocutionem χάριν εὐώνυμον appellat τὴν εὐφημίαν. Nam εὐώνυμος eſt, [boni] *nominis, clarus*: vt εὐωνύμων πατέρων, *clarorum progenitorum*, Od. 2. Olymp. B[o]nam famam ſemper magno in pretio habet Pindarus, vnde dicit εὖ δ' ἀκούειν δευτέρα μοῖρα: & hìc præſtantiſſimam poſſeſſionum nuncupat.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κώλ. ς.	μετάφρασις.
Quæ bona & honeſta ama hymnis decantati olai Iphicli filij, nomen elebre circũfert, veſtrúm-ue ô fortis Caſtor, & rex 'ollux Iouis & Ledæ filij, ui diebus alternis apud ıperos, & apud inferos erſamini, quatenus veſtræ ellæ alternis vicibus apparent & deliteſcunt.	ἅ τε τὸν Ἰφικλείδαν διαφέρει Ἰόλαον, ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν, σέ τ' ἄναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν, τὸ μὲν παρ' ἆμαρ ἕδραισι Θεράπνας, τὸ δ' οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.	*Quæ Iphiclidem Iolaum circumfert celebrem exiſtentem, & Caſtorem fortem, & te rex Pollux, filij Deorum, alternis diebus ſedes Therapnes, & intra Olympum habitantes.*

ἅ τε Dor. pro ἥ τε: & hoc refertur ad εὐώνυμον χάειν, hoc eſt, εὐφημίαν: de qua quod dixit, exemplis confirmat. Ἰφικλείδαν Dor. pro Ἰφικλείδην. De Iolao Od. 9. huius libri dictum eſt. διαφέρει. Hoc eſt, πανταχοῦ διάγει.

Κάστορος βίαν. Per circumlocutionem, pro Κάστορα. emphaſis tamen eſt in his, quaſi dicere velit Κάστορα βιαστὴν, hoc eſt, ἰσχυρόν.

σέ τε ἄναξ. Apoſtrophe ad Pollucem. Dicuntur filij Deorum Caſtor & Pollux: quia Διόσκουροι erant. De his Nemeor. 10. plura Pindarus.

τὸ μὲν παρ'. Hoc eſt, ποτὲ μὲν παρ' ἡμέραν ἐν ταῖς Λακωνικαῖς ὄντας καθέδραις, ποτὲ δ' ἐν τοῖς τοῦ Διὸς οἰκοῦντας. Hoc illud Homericum exponit,

> Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖ τε
> Τεθνᾶσιν.

Dicit poëta eos apud Therapnen verſari, quod alij dicunt apud inferos. periphraſticè, ἕδραισι Θεράπνας. pro ἐν Θεράπνῃ: quæ Caſtoris & Pollucis eſt patria: vnde Therapnæi dicuntur, vt in Theb. Statij,

> *cùm iam damnata ſororis*
> *Igne, Therapnæi fugerunt carbaſa fratres.*

Hanc epodum Latino metro reddidit Nicolaus Sudorius in ſuprema Parlam. Pariſ. curia Conſil. Regius.

> *Hæc vna Iphicli progeniem plagas*
> *Differt per omnes cantibus & modis.*
> *Hæc Caſtorem commendat orbi*
> *Caſtibus in domitum cruentis.*
> *Fratrémque gyris mobilem equeſtribus,*
> *Vtrumque ſummo cælicolûm ſatu*
> *Prognatum, & alternis colentem*
> *Aethera, frugiferáſque terras.*

ΜΙΔΑ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ, αὐλητῇ.

ΕΙΔΟΣ ΙΒ.

MIDAE AGRIGENTIN[O] tibicini.

ODE XII.

ARGVMENTVM.

VNico nomine commendatur Midas tibicen, videli[cet] ob victoriam Muſico certamine partam. Indéque dig[re]ditur poëta ad tibiarum inuentionem, de qua fuſiùs di[ſſe]rit: item ad Perſei fabulam: & tandem eleganti gnomo[lo]gia de fortunæ inconſtantia concludit.

παράφρασις.

O pulchritudinis & elegantiæ amans vrbium interitui obnoxiarum, earum quas mortales incolunt pulcherrima, ſedes inferorum Deæ Proſerpinæ, cui Iupiter Siciliam dono dedit, quæ ſita es in colle ædificijs eximio, imminéſque ripis Agragantis fluuij circum te fluentis, & paſcua pecudum alluentis, ô Agrigentum regionis domina vrbs, & metropolis, quæſo te propitia eſto, cúmque Deorum atque hominum beneuolentia, hũc hymnum accipe, quem in præclari Midæ laudem contexui, quòd pro tibiæ cantu coronam ex Pythone re-

ϛροφὴ α. κῶλ. ιδ.

Αἰτέω σε φιλάγλαε, καλ-
λίϛα βροτεᾶν πολίων
Φερσεφόνας ἕδος, ἅ
τ᾽ ὄχθαις ἔπι μηλοβότου
ναίεις Ακράγαντος ἐυ-
δματον κολώναν· ὦ ἄνα
ἵλαος, ἀθανάτων,
ἀνδρῶν τε σὺν ἐυμε-
νείᾳ,
δέξαι ϛεφάνωμα τόδ᾽
ἐκ
Πυθῶνος ἐυδόξῳ Μίδα.
αὐτόν τέ νιν, Ελλάδα νι-
κά-
σαντα τέχνᾳ, τάν ποτε
Παλλὰς ἐφεῦρε, θρασειᾶν Γοργό-
νων

μετάφρασις.

Peto à te ſplend[…] amica, pulcherri[…] mortalium vrbi[…] Proſerpinæ ſedes, […] in collibus pecudes a[…] tis Agrigenti habi[…] bene ſtructam mole[…] ô regina propitia […] mortalium & homi[…] cum beneuolentia, […] cipe coronam hanc […] lebris Midæ ex Pyt[…] ne: atque illum ipſu[…] qui Græciam ſupera[…] arte quam olim M[…] nerua vibratrix hal[…] *excogitauit, audaci[…]*

reducémque hunc uem tuo gremio læta quòd omnes | ὄλιον Ἐρῶον διαπλέξαισ᾽ Ἀ- θαία, | *Gorgonũ gemitum perniciosum contexens,*

iſtas,quotquot ad certamen ex Grçcia confluxerant,ea vicit arte quam olim Midinuenit,quum audacium Gorgonum gemitum eſt imitata,

ſα. Midas Agrigentinus tibijs vicit 24.& 25 Pythiade. Vicit etiam Paaicis ludis. Aiunt autem huic peculiare iſtud accidiſſe,vt dum certaret, fracta ſit lingula,& palato adhæſerit:ita vt ſola arundine tanquam fiſtunerit.Qua ſoni nouitate obſtupefacti ſpectatores,adeò delectati ſunt,vt ctorem declararint,vt refert Schol.

ντῆ.Genus victoriæ.Refert autem Natalis Comes,cùm cœpti eſſent ce- ludi Pythici,antiquiſſimum omnium fuiſſe certamen, vt hymni in Aem cum tibijs ad citharam canerentur,& ab ipſis aulœdis.Poſtea monet ympiade omnem artem aulœdorum fuiſſe repudiatam ab Amphictyoídque ſecunda Pythiade,quia neſcio quid triſte & inſuaue auditu, miue iucundi ominis canerent:nam elegi & funebres cantus magis hiſce onueniebant.

σι. Exordium ab inuocatione ducit poëta,quam inſtituit vel ad Heroigrigenti Nympham:vel ad ipſam vrbem patriam, nempe Agrigentum, lidæ laudes, eiúſque artem commendat. Referre malim ad patriam.

ἀγλαι. Conſideranda epithetorum congeries, quibus vtitur in laudem enti.Primò φιλάγλαος dicitur, hoc eſt, τ ἀγλαΐας ἢ λαμπρότητος φίλη. vno φιλόκαλος, *ſplendoris,* ſiue *pulchritudinis amans,*ob elegantiam & comiciuium.Deinde καλλίστα *vrbium pulcherrima,* ob ædificiorum pulchritu- βροτεᾶν Dor.pro βροτεῶν: à recto ſing.poët. βρότεος.Tribuit hoc epitheoi,metonymicè,quod conuenit propriè incolis. Niſi & exitio ipſam vrbnoxiam eſſe moneat. Id quod docet experientia: cùm poſt hominum riam tam multæ vrbes perierint.Ideo Lucianus in Contemplant. ſub fiἀποθνήσκουσι γδ ὦ Ποσειδῶν ἢ πόλεις,ὥσπερ ἄνθρωποι.

σεφόνας Dor. pro Φερσεφόνης. Item Aeol.pro comm.Περσεφόνης.Tertiò Proæ ſedem appellat:ídque per ſynecdochen.Nam non ſolùm Agrigentum, ta Sicilia Proſerpinæ ob fertilitatem à Ioue data eſt.

ὄχθαις. Deſcribit loci ſitum : nimirum in eminenti colle prope fluuium gantem:à quo denominata eſt vrbs.Id dilucidè verborum ſeries in paraoſtendet.Sic Græca verba conſtrue, ἅ τε ἐπὶ μηλοβότου Ακράγαντος ὄχθαις υδματον κολώναν. Niſi fortè intelligendum ſit aliud Siciliæ oppidum. m Agragas etiam eſt mons Siciliæ,haud procul à Gela, olim muro cinabens in ſummitate oppidum eiuſdem nominis, alio nomine Agrigenbi veteres optimos equos alebant, indéque ad Græciæ certamina tranſbant.Porrò ſi de priore Agrigento hæc intelligas, verba hæc ἅ τε ὄχθαις λοβότου. Ακράγαντος ναίεις ἐΰδματον κολώναν, explicabo ſic: *quæ ſupra ripas*

pecoroſi Agragantis, *collem pulchrè ſtructum incolis*. Sin de poſteriore, *quæ ſu… præruptos locos pecoroſi Agrigenti pulchrè ſtructum montem incolis*. Etenim… eſt *ripa*, item *locus præruptus*: & κολώνη *mons*, *collis*, *tumulus*. Alterum autem… grigentum circa ſe fluuium cognominem habet. Alterum verò ſuper… monte eſt ſtructum, cui quidem μηλοβότος epitheton videtur meliùs co… nire: ſiquidem mons habet paſcua, non autem fluuius. Verùm figuratè t… poteſt fluuio propter vicina prata & paſcua loca. Electio penes lect… eſto. Putem tamen intelligendum eſſe nobilius illud Agrigentum à … denominatum: quia ſtatim ſubjicitur, ὦ ἄνα. Et certè hæc fuit tyrannorum… quando regia: ac proinde rectè domina vocatur. Cæterùm ἄνα in ma… genere habes pro ἄνασσα fœmin.

ὦ ἄνα. Scholiaſtes putat nouam eſſe inuocationem, eámque ad Proſer… Sed videtur eſſe potiùs continuatio inuocationis ad vrbem patriam, quæ… ἄναξ, ſiue δέσποινα, ob dictam paulò antè cauſam. Præterea paulò pòſt roga… hoc carmen, & ipſum victorem excipiat, quod rectè conuenit patriæ, cui… ctoriam Midas honori fuit.

ἄνα. Vocat. à recto ἄναξ quaſi ſit comm. generis. στεφάνωμα τόδ'. hoc… *hunc hymnum*, quo tanquam coronæ præmio decoratur. εὐδόξῳ Μίδᾳ Do… nit. pro εὐδόξου Μίδου. αὐτόν τέ νιν. Nimirum Midam.

Ἑλλάδα νικάσαντα. Cauſa ob quam patria rogatur vt ſuum ciuem, eiúſque… comium accipiat: nempe quia victor redit. Græciam autem viciſſe dicit… ὑπερβολικῶς. Eos enim tantùm ex Græcis ſuperauit, qui eius fuerunt antago… in Muſicis.

τάν ποτε Παλλάς. Digreſſio ad inuentionem tibiarum, quas ex ſibilo ang… Meduſæ capitis à Minerua repertas fabulatur, quorum luctum & gemi… imitata. In Græc. Epigr. εἰς αὐλητάς, eidem videtur tribui hæc inuentio, co… Marſyam.

Μαρσύη, ἐψεύσω τεὸν εὕρεμα. τὰς γὰρ Ἀθήνης
αὐλοὺς ἐκ Φρυγίης οὔτος ἐληΐσατο.

Verum in hoc verſu Terpſichore tribuitur,

Τερψιχόρη χαρίεσσα φέρει τεχνήμονας αὐλούς.

παράφρασις.

quem illa ex inacceſſis virginum illarum capitibus, ex quo ſerpentes ſibilabãt, manantem, ob lugubrem ærumnam & dolorem occiſæ ſororis, adinuenit: tum temporis quum vnam ex tribus ſororibus Gorgonibus è medio ſuſtulit Per-

αὐτ. περ. κῶλ. ιδ.

τὸν παρθενίοις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς
ἄϊε λειβόμενον
δυσπενθεῖ σὺν καμάτῳ·
Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄ-
νυσεν κασιγνητᾶν μέρος,
εἰναλίᾳ Σερίφῳ

μετάφρασις.

quem audiuit… funderetur ſub v… nalibus & inacc… pentum capitibu… ſtuoſa cum arte… quum Perſeus te… debellauit ſororũ…

Inſulæ Seripho, Serique inſularibus exi... moliens. Et certè Gor...s illas, diuinam Phor... ſobolem deleuit, qua...s Meduſam mortalem ...ixit, & reliquas duas ...ortales excæcauit, cùm vno tantùm oculo vte...ır. Præterea collatitiam ... cœnam Polydectæ, iuſſerat vt ſuum quiſ... ſymbolum afferret, fu...m reddidit: firmam quoque matris ſeruitutem & coactas nuptias illi lugubres effe...ıpto & allato in matris offenſæ vltionem formoſæ Meduſæ capite.

λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων.
ἤτοι τό, τε θεσπέσιον
Φόρκοιο ἀμαύρωσεν γένος,
λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ
θῆκε, ματρός τ' ἔμπεδον
δουλοσύναν, τό, τ' ἀναγκαῖον λέχος,
εὐπαράου κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας,

tem marina Seripho, populiſque exitium afferens. Certè diuinum Phorci deleuit genus, & acerbum ſymbolum Polydectæ perſoluit, matriſque ſtabilẽ ſeruitutem, & coactum connubium, pulchras genas habentis caput cùm rapuiſſet Meduſæ,

παρθενίοις. Notatur occaſio qua repertæ ſunt tibiæ: nimirum ex ſibilo an...ım, & luctu ſororum Meduſæ, ad quorum imitationem auleticen Minerua ...uenit: κεφαλαῖς vocat παρθενίοις, quòd Gorgones eſſent virgines, ἀπλάτοις, hoc ἀπλησιάστοις, *inacceſſa capita*, quòd ad eas Gorgonas accedere minimè tutum ..., ſiquidem qui eas conſpiciebant, in lapides mutabantur. ἄϊε. Nimirũ Mi...ıa: non Perſeus. Sic reddas hæc verba, ὃν τινα θρῆνον Ἀθάνα ἄϊε σὺν δυσπενθεῖ κα...ῳ ἀπὸ παρθενίοις καὶ ἀπλησιάστοις Γοργόνων κεφαλαῖς καταλειβόμενον.

...Περσεὺς ὁπότε. Circunſtantia temporis repertarum tibiarum, ὁπότε ὁ Περσεὺς τῶν τριῶν ἀδελφῶν Γοργόνων τὴν Μέδουσαν κατεπολέμησε. Dicit τρίτον μέρος, hoc eſt, ...m, quia Meduſam tantùm, quæ morti erat obnoxia, interfecit, cùm reliquæ ... eſſent immortales. κασιγνητᾶν Dor. pro κασιγνητῶν. Porrὸ ἄνυσε, eſt Aor. pri. ... negl. augm. vel Dor. pro ἤνυσε. ab ἀνύω. quod hoc loco ſignif. κατεπολέμησε, ... τὸ ἀνῦ inquit Schol. τουτέστι μάχης. Alias lectiones habet Schol. ſed eas omit...rt alienas à ſtructura huius ſententiæ, quanquam à ſenſu loci non abhor...tes. Quomodo Meduſæ capite amputato ſit vſus, ſequentia docent, ídque ... dictum Od. 10. huius libri, in hæc verba, λίθινον θάνατον φέρων.

Φόρκοιο Ion. pro Φόρκου. Genus Phorci, ſunt tres Gorgones, quas ἀμαύρωσεν ...uit, quatenus Meduſam amputato capite occidit, & reliquas duas eâdem ...era excæcauit, ſiquidem tres illæ vnico oculo vtebantur. Fuerunt autem ...eno, Euryale, & Meduſa.

...ἔρανον. Hîc propria in ſignificatione vſurpatur ἔρανος. Nam in ea cœna ad ...am reſpicit poëta, quiſque collatitium munus habebat: vt 10 Oda vidimus. ...ρὸν ἔρανον vocat, ob funeſtum euentum.

ματρός τ' ἔμπεδον. Repete ἀπὸ κοινοῦ, θῆκε. Conſequentia facti Perſei ſunt quòd ...orgonas deleuit, Polydectæ conuiuium lugubre fecit, quando omnes conui...s in lapides mutauit, matrem Danaën ex ſeruitute eripuit. Hoc enim in ma...s vltionem fecit, quòd Seriphijs adiutoribus, eam ad nuptias adigere conſti...iſſet. δουλοσύναν ματρὸς vocat ἔμπεδον, hoc eſt, ἀσφαλῆ: niſi malis dicere ἔμπεδον ...*bilem* vocari ſeruitutem, ratione Polydectæ, qui ſibi in perpetuum addictam

putabat Danaën:& λέχος ἀναγκαῖον eiuſdem ratione, qui inuitam voleb orem ducere. Quare velim ἀπὸ κοινοῦ repetere vocem λυγρὸς, & ἔθηκε, hoc λυγρὰν τ' ἔθηκε ματρὸς ἔμπεδον δουλοσύναν, λυγρόν τ' ἀναγκαῖον λέχος. ' Nam p iſta, pœnas de Polydecte & Seriphijs ſumpſit Perſeus. Et certè ipſe Per ἔθηκε δουλοσύναν ἔμπεδον, & ἀναγκαῖον λέχος ματρὸς: ſed ἔθηκε λυγρὸν, *funeſtum* dit Polydectæ, quòd matrem in ſeruitutem perpetuam, coactáſque m redigere ſtatuiſſet.

εὐπαράου. Genit. Dor. à nomin. εὐπάραος ſublato ι. ſubſcripto ex penu ſyllaba, & formato vocabulo ab Attico εὐπάρῃος pro comm. poët. εὐπάρειος eſt, καλὰς παρειὰς ἔχων, *pulchras habens genas. Formoſam* ſynecdochicè inte Talis autem, inquit Schol. natura non erat Meduſa, ſed talem eſſe ſe pu ideóque de forma cum Minerua contendebat. Præter Pindari morem, Ode caret epodo.

παράφρασις.	στροφὴ β. κῶλ. ιδ'.	μετάφρασις.
filius ille Danaes, quem verſo in aurum Ioue, pérque turris aheneæ impluuium illapſo, ab ea conceptum natúmque fama fert. Poſtquam igitur virgo Pallas virum hunc ſibi charum, ab his aduerſus Gorgonas laboribus ſaluum & incolumem reddidit, tibiarum varios concentus efficientium melos excogitauit & fecit, vt cum hoc Muſico organo imitaretur valdè ſonorum luctum, qui ex validis Euryales genis profundebatur, & alterius eius ſororis Sthenonis. Tibiam, inquam inuenit Minerua Dea, eámq; in mortalium hominum vſum inuentam, vocauit multorum capitum harmoniam, ob multiplicem illius ſonum, qua vt athletas ad certãdum congregatos, certaminis ineundi moneant, ad ídque ipſos c	υἱὸς Δανάας, τὸν ἀπὸ χρυσοῦ φαμὲν αὐτοῤῥύτου ἔμμεναι. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ τούτων φίλον ἄνδρα πόνων ἐῤῥύσατο παρθένος, αὐλῶν τεῦχεν πάμφωνον μέλος, ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον. εὗρεν θεός. ἀλλά νιν εὑροῖσ' ἄνδρεσσι θνατοῖς ἔχειν, ὀνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον, εὐκλέα λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων,	*filius Danaes*, ... *ex auro dicimus* ... *fluente natum* ... *cùm his charum* ... *laboribus liberaſſet* ... *go* Pallas, ... *fabricata eſt* ... *melos, vt Eury* ... *rapacibus genis* ... *ſum luctum* ... *rum imitaretur* ... *Organis. Inuenit* ... quam, *Dea* ... *eam cùm inuenit* ... *haberent viri mortales, nominauit capitum* ... *harmoniam, illuſtrem admonitricem certaminum* ... *lum cientium.*

υἱὸς Δανάας. Periphraſis Perſei, cuius originem fabuloſam obiter atting qua Ouid. l. 4. Metam. Horat. l. 3. Carm. Δανάας Dor. pro Δανάης. αὐτόῤῥυτος vox, pro comm. αὐτομάτως ῥέων, formata ex αὐτόῤῥευτος ſublato ε. Sic autem tione ſoluta loquaris, υἱὸς Δανάης Περσεὺς, ὅν τινα γενέσθαι φαμὲν ἀπὸ χρυσοῦ αὐτομάτως

ἀλλ' ἐπεὶ. Sequitur liberatio Perſei beneficio Mineruæ. Etenim Meduſeum ad Bœotiam vſque perſequuta eſt: is autem ope Mineruæ euaſit in mis. Minerua dicitur παρθένος, ob caſtitatem, cælibémque vitam quam

henis Minerua παρθένος in ara culta eſt. Ibidem templum eius Parthenium. nc parthenium herba, quam Minerua Pericli in ſomnis monſtrauit, vt ea arum ſibi vernulam curaret, teſte Plinio.

ωλεῦ, legitur. Genit. Dor. pro comm. αὐλῶν. μέλος πάμφωνον, hoc eſt, πολύφωνον, diuerſum, & multiplicē concentū. Sed Pindarus πάμφωνον hyperbolicè dixit.

ίφεα τ̃ Εὐρυάλας. Apertè oſtendit tibiæ cantum ad imitationem luctus Gorgom, & quanuis de vna tantùm loquatur, ſynecdochicè de omnihus intelligenm. Dor. Εὐρυάλας pro Εὐρυάλης. & καρπαλιμᾶν pro καρπαλίμων. Dor. etiam eſt ἐρικλάγκτας pro comm. poët. ἐρικλάγκτης, hoc eſt, vt exponit Schol. μεγαλόηχος, μεγαλόκτυπος, ὁ σφόδρα κλάγγων. Nam ἐρι in compoſit. eſt ἐπιτατικόν. Porrò hæc verba ſic clares, ὅπως σὺν τοῖς ὀργάνοις τῆς αὐλητικῆς τ̃ ἐκ τ̃ ἰσχυρῶν γενύων Εὐρυάλης ἐκδοθέντα ῶον μιμήσαιτο τ̃ μεγαλόκραυγον.

ἀλλά νιν. Tibias inuentas Minerua tradidit mortalibus. q. d. ἀλλὰ τὸ τοῦ αὐλοῦ ος εὑροῦσα μετέδωκε τοῖς ἀνθρώποις ἔχειν.

ὠνόμασεν. Imponit nomen cantui tibiæ, vocátque νόμον πολυκέφαλον: quia mulplex, & quaſi diuerſorum corporum tibijs eſt ſonus: vel quia ſibilus vnus ex ultorum ſerpentum capitibus manabat: vel quia chorus ad tibias ſaltantium multis conſtat: vel quia organicæ Muſicæ prælúdia diuerſa ſunt. Prima io omnium optima.

λαοσσόος. Hoc eſt, ὁ τοὺς λαοὺς σοῶν, σεύων, παρορμῶν, *qui populos ciet ad aliquid faciendum*. Metonymicè poëta certaminibus tribuit, quod tibiæ conuenit, vel tubæ, t tibicinibus, tubicinibuſ-ve, qui tibiæ, tubæ-ve ſono homines ad arma incint, & certaminum admonent. μναστὴρ Dor. pro μνηστήρ. Tibia ſic appellatur ab fectu, quòd in memoriam reuocet certamina, ὁ ὑπομιμνήσκων τ̃ ἀγώνων. Nem. d. 1. μνηστὴρ dicitur ὁ μιμνησκόμενος, in his λαὸν πολέμου μναστῆρα *populum belli memorem & ſtudioſum*.

παράφρασις.

quæq; harmonia excitar ſpiritu tenui tranſeunte er æs & calamos vnde cōata eſt: qui quidem calami deles veriq; ſaltatorū te:es, abundè naſcuntur in Cephiſi fluuij luco prope Orchomenum ſacram Graijs vrbem, pulchróque in oco ſitam. Cęterùm ſiqua fœlicitate homines fruunur, eam ab illis non ſine laore partam cernimus. Eā autem Deus vel in pręſenia, vel poſtea perducit ad xitum. Et certè penes Deū eſt ineuitabile fati decretū.

ἀντισρ. κώλ. ιδ.

λεπτοῦ διανισόμενον
χαλκοῦ θ' ἅμα κ̀ δονάκων,
τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ
ναίοισι πόλει Χαρίτων,
Καφισίδος ἐν τεμένει, πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισιν, ἄνευ καμάτου
οὐ φαίνεται· ἐκ δ̀ τελευτάσει νιν ἤτοι σάμερον
δαίμων. τό γε μόρσιμον οὐ παρφυκτόν. ἀλλ' ἔσται χρόνος
οὗτος ὃ καί τιν' ἀελπτίᾳ βαλὼν,

μετάφρασις.

tenue tranſeuntem per as, pariter & calamos, qui extant apud vrbem Charitū pulchro in loco fundatā Cepheſidis in luco, fideles teſtes ducentiū choros. Quod ſiqua fœlicitas inter homines eſt, nō ſine labore exiſtit: ſed eā ad exitum perducet aut hodie, aut poſtea *Deus. Certè fatale decretū nō euitabile: ſed erit id tempus quod alicui deſpera-*

Enimuero tẽpus illud nonnunquã oritur, quod poſtquam in deſperationẽ impulerit quempiam, prçter ſpem & expectationem illi hoc quidem dabit, illud verò quod ſperauerit, non dabit. Q tibi accidit Mida, qui quoniam erat in fatis, viciſti tibia, quanquam rupta lingula de ria deſperabas.

ἔμπαλιν γνώμας, τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω.

tionem quum im rit, contra opinio hoc quidem dabit, illud autem non

λεπτοῦ διανισσόμενον. Conſtruendum hoc cum præcedenti νόμον. Interim nõ notabimus materiam doceri ex qua tibiæ componuntur: ſed etiam meto his verbis ineſſe, ſumpta materia pro forma. Nomine χαλκοῦ metallorum ge omne comprehendit, aurum, argentum, aliáque id genus. Præcipuè verò parantur ex calamis, quos à natali ſolo deſcribit. Hoc inſtrumentum Mu in Epigramm. tribuitur Euterpe. Εὐτέρπη δονάκεσσι πολυτρήτοισι λιγαίνει. Fiunt etiam tibiæ ex loto, buxo, cornu, oſſe ceruino. Dixit poëta διανισ χαλκοῦ, pro διὰ χαλκοῦ νισσόμενον, ſeu διανισσόμενον, τὸ διαπορευόμενον.

τοὶ. Nimirum calami. ναίοισι dixit, inquit Schol. σκληρῶς & διθυραμβωδῶς: & tè id ſumit pro φύονται. Orchomenum his verbis circumloquitur, καλλιχόρου Χαρίτων. De illa vrbe vide 14. Olymp. & de Cephiſo ibidem. χορευτᾶν μάρτυρας. vſu fuerunt tibiæ ad choros & lætitiam, in conuiuijs, nuptijs, ſacris certamin bus, bello quoque adhibitæ ſunt.

εἰ δέ τις. Epilogus ex conſolatoria gnomologia compoſitus. Etenim conſ tione opus habebat, quòd tibiæ fractæ fuiſſent, vnde meritò metuerat ne vic ria fruſtraretur. Attamen præter expectationem, ſolis calamis ſine lingula pro tibijs, victor eſt declaratus. Sic autem declaranda videtur ſententia, ὄλβος ἐν ἀνθρώποις ἄνευ καμάτου φαίνεται). ὁ δὲ Θεὸς ἢ σήμερον, ἢ ὕστερον ἐπὶ τέλος ἄξει αὐ γὰρ εἱμαρμένον ἐστὶν ἄφυκτον. ἀλλ' ἔσται ἔτος ὁ χρόνος, ὅστις καὶ τινὰ ἐν ἀελπτίᾳ κ τῆς γνώμης καὶ ἐλπίδος, τὸ μὲν δώσει, ὅπερ οὐκ ἤλπιζε, τὸ δ' οὐ δώσει, ὅπερ προσεδόκησε. Vide ſim ferè ſententiam Pyth. 8. ep. 4. ἐν δὲ τελευτάσει. Per tmeſin, & Dor. pro ἀποτελ δὲ. Poſt σάμερον, ſupplendum neceſſariò eſt, ἤτοι ὕστερον.

τό γε μόρσιμον. Ratio propoſitionis, quia diuinum decretum eſt ineuitab πάρφυκτον poët. pro comm. παράφυκτον. Itaque alia præter ſpem contingunt: quæ ſperaueris, non eueniunt. ἀελπτίᾳ poët. à poët. ἄελπτος pro ἀνέλπιστος ἔμπαλιν γνώμας. Confer cum ἔμπαλιν τέρψιος Od. 12. Olymp. vbi ſententiam reſpondentem inuenies. Porrò quod paucis & obſcurè dicit hic Pinda pluribus & dilucidè proponit Eurip. in Alceſtide. ſub finem, cuius me Lexicon Pindaricum: hæc ſunt illius verba.

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων.
Πολλὰ τ' ἀέλπτως κραίνουσι Θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε Θεός. ἀδοκητων

Hunc locum citat Lucianus in fine Sympoſij, ſeu Lapitharum.

Pindari Pythiorum finis.

DE PINDARI NEMEORVM TITVLO.

NEMEA, ſeu Nemeonicæ inſcribitur hic tertius Pindaricæ periodi liber, quia in eo celebrat varios Nemeæorum ludorum victores. Nemeæi ludi dicti ſunt à Nemea ſylua, vel regione, quam Nemea Aſopi filia ſic à ſe denominauit. Eorum authorem fuiſſe fabulantur Herculem, quòd ibi Nemeæum leonem occidiſſet. Alij referunt ad duces Thebanos illos ſeptem, qui Polynici ad Thebas militarunt: & ſic hiſtoriam contexunt. Septem duces Argiui cùm Thebas Polynici militatum iuiſſent, in via ſiti correpti, in Hypſipylen Lemniam inciderunt, quæ Lycurgi ſacerdotis Iouis, & Eurydices filium Opheltam ferebat. Hæc rogata, tanquam perita regionis eius, vt aquam oſtenderet, alumno inter herbas relicto, ducibus illis ad fontem viæ dux fuit. Interim Opheltes abſente nutrice, morſu venenati ſerpentis enectus eſt. Duces autem cum Hypſipyle reuerſi in eum locum, re viſa puerum ſepelierunt, & occiſo ſerpente in nutricis ſolatium certamen funebre tertio quoque anno celebrandum inſtituerunt. Quæritur autem quo pacto in Lemniam mulierem inciderint; ſed huic quæſtioni hoc modo ſatisfaciunt ex Theagene in rebus Aegineticis. Lemniades mulieres cùm ex pacto omnes ſuos occidiſſent viros: ſola Hypſipyle Thoanti patri illius inſulæ regi pepercit. Quam ob cauſam Lemniades eam ream fecerunt, & capite mulctare decreuerunt. Sed his auditis aufugit Hypſipyle, & in latrones incidit, à quibus Lycurgo diuendita eſt: qui ſiue Nemeorum rex, ſiue Iouis ſacerdos, illi filium Opheltam nutriendum dedit. Itaque hâc tranſeuntes illi duces in eam facilè inciderunt. Pauſanias in Phocicis ait Adraſtum authorem eſſe: & eos qui dicti ſunt Epigoni, inſtauratores fuiſſe Nemeorum. In honorem Opheltæ igitur inſtitutum eſt hoc certamen funebre. Is autem alio nomine dictus eſt Archemorus: quoniam Amphiaraus vates mortem eius ab initio vitæ prædixit: & *ἀρχὴ principium, μόρος mortem* ſignificat. Sed hic à quibuſdam dicitur fuiſſe non Lycurgi & Eurydices, ſed Euphetæ, & Creuſæ filius: ab alijs Talai filius, & Adraſti frater. Poſtea autẽ Hercules hos ludos illuſtrauit, & occiſo leone Nemeæo, Ioui Nemeæo dedicauit. Et, ſi credendũ Pauſaniæ, lib. 2. ſacra Ioui Nemeæo Argiui in Nemea faciunt, eique certũ ſacerdotẽ deligunt: & armatis viris curſus certami-

na proponunt in ipſo Nemeorum conuentu, qui per brumæ dies celebr
Aelianus l.4.c.5.variæ hiſtoriæ, ob Pronactem inſtituta à ſeptem Theb
ducibus teſtatur, his verbis. Καὶ οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις Πρώνακτι, καὶ ἐκεῖνοι χάριτας
δοῦναι. Διὰ γὰρ αὐτοὺς ἀπολωλέναι τὸν Πρώνακτος, τὸν ἀγῶνα ἔθεσαν ἐπ' αὐτῷ, ὃν οἱ πολλοὶ
ἐπ' Ἀρχεμόρῳ τεθῆναι ἐξ ἀρχῆς. Celebrari ſolebant in Nemea regione, tertio
que anno (vnde appellatus ἀγὼν τριετὴς ſeu τριετηρικὸς) menſe qui Πάνε
Corinthijs & Macedonibus, βοηδρομιὼν ab Atticis dicebatur. Quoniam a
à militibus Thebas euntibus inſtitutum eſt hoc ſpectaculum, ſoli milites
militum filij primùm certabant: ſed poſtea etiam populus fuit admiſſus.
ludis præerant Argiui judices, primi Decelæonei, inde Corinthij, & Cle
qui nigris & lugubribus induti veſtibus iudicabant, vt ſacrorum origin
luctu promanaſſe declararent. Victoribus dabatur primùm corona ex
quod ad bella vſque Medica factum ferunt. Nam ob cladem à Medis cap
in honorem cæſorum apio funebri planta coronari cœptum eſt. Alij ver
cunt victores apio coronari ſolitos ad perpetuam Archemori memoriam
huic certaminum generi apium iure conuenire cenſebant, cùm ex occiſi à
pente pueri ſanguine, herbam illam prognatam crederent. Plinius ait i
chaia ſacri certaminis victores apio coronari ſolitos. Et Lucianus in Gy
ſijs, Ὀλυμπιάσι μὲν στέφανος ἐκ κοτίνου, ἰσθμοῖ δὲ ἐκ πίτυος, ἐν Νεμέᾳ δὲ σελίνων πεπλ
νος, πυθοῖ δὲ μῆλα τὰ ἱερὰ τοῦ Θεοῦ. Hoc certamen primitus fuit equeſtre
gymnicum funebre, ſiue Archemori, ſiue Pronactis in gratiam eſt inſtitu
Admiſſa ſunt tamen omnium certaminum genera, pentathlon, ſtadium
ſcus, ſaltus, lucta, pugilatus.

ΠΙΝΔΑ

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΝΕΜΕΑ.

ΧΡΟΜΙΩ ΑΙΤΝΑΙΩ. CHROMIO AETNAEO.

ΕΙΔΟΣ Α. ODE I.

ARGVMENTVM.

CHromium Aetnæum laudat à victoria Nemeæa quam curru adeptus eſt: à patria, ab hoſpitalitate, à virtute, quæ in dotibus cùm animi tum corporis refulget: à diuitiarum vſu & contemptu. Poſtea digreditur ad Herculis exemplum, vt Chromium ad herois tanti imitationem excitet, qui ob labores immortalitatem eſt promeritus.

παράφρασις.

O Inſula Siciliȩ Ortygia, ad quam vſque Alpheus Dianam vel Arethuſam, cuius amore flagrabat, inſequutus, nec tamen ea potitus, reſpirauit & ſubſtitit, ibique poſt longum per varios terræ cuniculos curſum, quietem caſtam inuiolata amatæ pudicitia car-

στροφὴ α. κῶλ. ι.

Αμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ,
κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος, Ὀρτυγία,
δέμνιον Ἀρτέμιδος,
Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἁδυεπὴς
ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων,

μετάφρασις.

Reſpiramen magnificum Alphei, inclytarum Syracuſarum germen, Ortygia, cubile Artemidis, Deli ſoror, à te ſuauiloquus hymnus aggreditur exponere laudem procelli-

pſit : ô & celebrium Syracuſarum germen atque ornamentum , quatenus inde propagata & exornata es: lectus Dianæ , & Deli ſoror, quatenus Ortygiæ Cycladum inſulæ, quæ & Delus dicta eſt, atque vbi Latona Dianam peperit , es cognominis : primum laudis ſtudium à te ducit hymnus ſuauibus manans verbis, vt magna laude proſequatur equos inſtar procellæ veloces, in Iouis Aetnæi gratiam. Hunc autem victoriæ laudatiuum hymnum canendi anſam p bet eximius Chromij currus, & Nemea celebris certaminis locus.

Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν.
ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου, Νεμέα
θ', ἔργμασιν νικαφόροις.
ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος.

pedum magnam … *rum , Iouis Aetn* … *gratiam.* Currus … *Chromij incitat* , … *meáque ad conc* … *dum laudatorium melos factis victoria* …

Χρομίου. Chromius filius Ageſidami Siculi, auriga Hieronis, qui cùm … bus auctus fuiſſet , cœpit ipſe equos alere , & relicta aula vicit ludis N meeis, ídque curru : quanuis in titulo non dicatur. Etenim ex con tu id colligitur : quum ſub initium dicit poëta , ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου, Ν μέα θ'. &c.

Αἰτναίου. Aetnæus, Chromius à patria vocatur , videlicet Aetna , q priùs Catane dicebatur , antequam ab Hierone inſtaurata fuiſſet : de q ſuprà , prima Pyth. Hinc non Catanæus , ſed Aetnæus dici voluit Hi in certaminibus, vbi victor proclamabatur. Quod & à Chromio factum … Didymus, qui cùm Hierone perquam familiariter vteretur, obtinuit vt itid Aetnæus nuncuparetur.

ἄμπνευμα. Exordium per apoſtrophen ad Ortygiam; quam laudum … μῷ proſequitur. Primùm vocat σεμνοῦ Ἀλφεοῦ ἄμπνευμα *reſpiramen*, hoc eſt, *re … caſti Alphei* , quoniam fluuius Alpheus curſum videtur permagno labore, … in terram ſeſe occultando, nunc è cauernis in lucem erumpendo , perage … Ortygiam vſque, vbi fontem Arethuſam efficit , & ſubſtitiſſe dicitur, qu … Dianam, cuius amore flagrabat, inſequeretur. Dicitur autem ἄμπνευμα pe … copen , pro ἀνάπνευμα poët. pro comm. ἀναπνοὴ, hoc eſt, *reſpiratio, quies*, vt Ol … Od.8. τῶν δὲ μόχθων ἀναπνοὴ, *reſpiratio*, ſeu *quies à laboribus*. Etenim ibi, vt ita dic … quieſcit poſt varios labores Alpheus. σεμνοῦ, hoc eſt, καθαροῦ: quia fluuius Al … Dianam inſequens, ea non eſt potitus, ſed ad fontem Arethuſam ſubſtit … quia Alpheus Arethuſam quidem amauit: ſed eam non vitiauit. σεμνοῦ lego … tri cauſa, & quia σεμνὸς Ἀλφεὸς rectiùs dici videtur.

κλεινᾶν Συρακοσσᾶν. Dor. pro comm. κλεινῶν Συρακουσῶν. Iam ſecundo loco … Syracuſarum germen : vel quia Syracuſis, totíque Siciliæ erat ornamen … quaſi ab ea nata, vt pote minor à maiori inſula.

δέμνιον Ἀρτέμιδος. Tertiò *cubile Dianæ* : vel quòd ibi præſtolata ſit Alph … fluuium : vel quòd ibi genita ſit. Etenim Pindaro familiare eſt à locis e … nominis ad alia loca transferre fabulas. In Ortygia autem genitam te … Dianam Homerus in hymnis,

Χαῖρε μάκαιρ' ὦ Λητοῖ ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,

Τλὼ μὲ ἐν Ορτυγίῃ, τῇ δὲ κρανάῃ ἐν Δήλῳ.

et quia, (quod magis placet) fluuialis Diana aram ad Alphei oſtium habet, vbi mare ſubit: & Diana in Sicilia culta eſt. Porrò Αρτεμις Dor. pro Αρτεμις dicitur.

Δάλου κασιγνήτα. Quartò *ſororem Deli* nuncupat: ſiue quòd Ortygia dicta eſt Delus, tum quum emerſit ex aquis: ſiue quòd vtraque nomen Ortygiæ habuit: & Deam vtraque excepit.

σέθεν ἁδυεπὴς. Exordij propoſitio. q. d. ἀπὸ σοῦ ὁ ἡδυεπὴς ὕμνος τὴν ὁρμὴν ἔχει, ἐν θεῖναι μέγαν ἔπαινον τῶν ὀξυτάτων ἵππων. Dixit σέθεν pro σοῦ per ellipſin præpoſitionis ἐκ, vel ἀπὸ. Hic ἀελλόποδας ἵππους vocat ταχυτάτους. q. d. ἀέλλης δίκην πόδας ταχεῖς ἔχοντας: ſicuti Pyth. 4. dixit δίφρους ἀελλόποδας.

Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν. Cauſæ impellentes recenſentur. Iupiter, dictus Aetnæus, quia in Aetna cultus eſt: cuius beneficio, cùm ei ſacri eſſent hi ludi, Chromius victoriam obtinuit. 2. victoria Chromij curru parta. 3. Nemea, locus certaminis. Porrò ἔργματα νικαφόρα labores certaminum vocat, qui ad victoriam obtinendam exantlantur. Et ἐγκώμιον, hoc eſt, ἐγκωμιαστικὸν: vt in libris ſuperioribus docuimus.

παράφρασις.

Prima vtique certaminū fundamenta vir ille iecit, Dijs virtutes eius diuinas & præclaras adiuuantibus: ideòque fuit fœlix. Quicunque autem fœlicitate, præſertim in ſacris ludis fruitur, is ſummum omnis ſplēdoris & gloriæ faſtigium conſcendit: quandoquidem Muſa res magnis illis Græciæ in certaminibus præclarè geſtas memoriæ tradere, & celebrare ſolet. Iam verò, ô Muſa, ſplendido carmine illuſtra inſulam illam, quam Iupiter Olympi dominus in dotem dedit Proſerpinę: eique nutu capitis & capillorum annuit ſe Siciliam quę primas tenere fertur frugum præſtantia,

ἀντισρ. κῶλ. ι.

ἀρχαὶ δὲ βέβλενται θεῶν
κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.
ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
πανδοξίας ἄκρον. μεγάλων δ' ἀέθλων
Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.
νῦν ἔγειρ' ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ,
τὰν Ὀλύμπου δεσπότας
Ζεὺς ἔδωκεν Περσεφόνᾳ, κατένευσέν τέ οἱ χαίταις, ἀριστεύοισαν εὐκάρπου χθονὸς,

μετάφρασις.

Proœmia enim ſumpta à Dijs poſita ſunt cum illius viri admirandis virtutibus. Eſt autem in fœlicitate omnis gloria ſummum. Magnorum verò certaminum Muſa meminiſſe ſolet. Nunc excita ſplendorem aliquem inſulæ, quam Olympi dominus Iupiter dedit Proſerpinæ, & annuit capillis, principatum tenentem fertilis ſoli,

ἀρχαὶ δὲ. Hoc eſt, ἀρχαὶ δὲ τῶν ἀγωνισμάτων βέβλενται ὑπὸ τῶν θεῶν, σὺν θείαις ἀρεταῖς ἐκείνου ἀνδρός. ἤγουν ἐκ τῆς πρώτης τῶν ἀέθλων καταβολῆς ἡ τύχη τούτῳ συνέβαλε. Obſcurus ſanè eſt hic locus. Etenim incertum eſt, vtrum cum Scholiaſte referas ad προοίμια τῆς ᾠδῆς: an verò ad primum certamen. Intelligo cum

Aretio ἀρχαὶ ἀέθλων. Nam vt monet Schol. primum hoc certamen fu[it] cui ſeſe commiſit Chromius, & in quo vicit: ídque diuino auxilio. Ete[nim] ad Deos referre ſolet Pindarus quicquid elaborant homines, illóſque pri[ma]riam, hos adiuuantes cauſas conſtituere.

ἔστι δ' ἐν. Hoc eſt, ἔστι δ' ἐξ εὐτυχίας, οἷς ἄκρον εὐδοξίας ἀφικέσθαι. Et certè qui f[æ]lix eſt, per omnes vitæ partes ſumma claritudine fruitur, ac bene audit q[uasi] bonus: vnde Euripides, τὸ εὐτυχοῦντα, καὶ φρονεῖν νομίζομεν. Sententia iſta comm[en]dat nominis ſplendorem qui à fœlicitate conciliatur. Πανδοξία Pindarica v[ox] h.e. πᾶσα δόξα.

μεγάλων δ'. Renouatio propoſitionis, docens Pindaricæ Muſæ ſtudium, q[uod] in laude inſignium athletarum verſatur.

νῦν ἔγειρε. Apoſtrophe ad Muſam, quam hortatur vt Siciliæ laudes perſe[qua]tur. q.d. ἔκπεμπε τοίνυν ὦ Μοῦσα λαμπρότητά τινα τῇ νήσῳ, τῇ Σικελίᾳ. Comm[enda]tur eo quòd à Ioue in dotem data ſit Proſerpinæ, quódque ſit fœcunda, & [reli]gum excellat præſtantia. Hac de re vide quæ 4. Verrin. dicit Cicero. [...] τάν Artic. præp. pro ſubiunct. ἰῶ. His verbis Siciliæ continetur periph[raſis]. Eam enim terram pro dote Proſerpinæ dedit Iupiter, vbi ad nuptialem [tha]mum in Aetna monte errans, à Plutone rapta fuiſſet.

κατένευσεν δέ οἱ χαίταις. Synecdochicè dicit *capillis ei annuit*, pro *capite ei an[nuit]*. Nam in capite ſunt capilli. Sic autem Homerus Il. 1.

Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος.
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο.

παράφρασις.

& ſoli pinguedine, magnificis, excelſis, ac opulẽtis ciuitatibus conſpicuam & inſignem redditurum. Præterea regionis illius viros ille Saturni filius reddidit belli ſtudioſos, quod æneis armis inſtructi, haſtáque ex equo pugnantes ſtrenuè gerunt. Iiſdem quoque dedit eſſe athletis: vnde Olympia plerique vicerũnt, ac precioſis oleaſtri folijs coronati fuerunt. Equidem in hoc de quo agitur viro multa laudanda mihi propoſui: nec ſanè temporis huius opportunitate ad mentiendum vtor.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

Σικελίαν πίειραν ὀρθώ-
σειν κορυφαῖς πολίων ἀφνε-
αῖς.
ὤπασε δὲ Κρονίων
πολέμου μναστῆρά οἱ χαλκεν-
τέος
λαὸν ἵππαιχμον, θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμ-
πιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν
χρυσέοις μιχθέντα. πολλῶν ἐπέ-
βαν,
καιρὸν οὐ ψεύδει βαλών.

μετάφρασις.

Siciliam pinguem exaltaturum [ci]nibus ciuitatum op[u]lentis. Præbuitque Saturnius belli [...]tis æreis inſtruct[um] ſtudioſum popu[lum] haſta ex equo pug[nan]tem: qui ſæpe etiã [fo]lijs aureis Olymp[ico]rum oliuarum i[m]miſcuit. Multa ing[reſ]ſus ſum, non iacto in-tempus mend[acium].

ὀρθώσειν κορυφαῖς. Siciliæ laus ab vrbium magnificentia: de quibus vide V[...]

:err. l. 6. Geographiæ. Sententiam autem ſic reddas, ϰ̀ ἔνυσι κεφαλῇ Σικελίαν ‑ρεσεν, εὐκάρπου γῆς ἀριστευούσαν, ὑψώσειν πλουσίων πόλεων ἐνοικήσεσι ταῖς ὑπ' αὐτὴν ἐσομέ‑ ς. Itaque regionis alicuius magnificentia in eo conſiſtit, vt excelſas & diui‑ s ciuitates habeat.

ὤπασε δ'. Alia Siciliæ laus à ſtudio rei militaris. q. d. παρέσχε δὲ ϰ̀ αὐτῇ ὁ Ζεὺς ‑ναίων, ϰ̀ πολεμικῶν ἀνδρῶν πλῆθος, πολέμου, ἐν ᾧ χαλκοῖς ὅπλοις χρῶνται, μνήμονα ϰ̀ ἐπι‑ μονα, ϰ̀ ἱππαιχμίαις εὐδοκιμοῦντα. In his obſerua λαὸν dici πολέμου μναστῆρα, hoc eſt, ‑ήμονα: quod vno vocabulo dicas πολεμικὸν, γενναῖον, ἀνδρεῖον. Deducitur à phraſi‑ a Homeri, μνήσασθαι θούριδος ἀλκῆς, hoc eſt, ἀνδρίζεσθαι, *fortem ſe præſtare*: cui ‑ponitur, ἀλκῆς ἐπιλαθέσθαι, hoc eſt, *ignauum eſſe*. Alia ſignificatione μναστὴρ oc‑ rrit ſtr. 2. Od. 12. Pyth.

οἱ. pro αὐτῇ. χαλκεντὴς, ὁ χαλκοῖς ἔντεσι, τουτέστιν ὅπλοις χρώμενος, *qui aneis armis vti‑ r*. ἱππαίχμος eſt, ὁ ἐκ τοῦ ἵππου τῇ αἰχμῇ, τουτέστιν ἔγχει, ἤγουν δόρατι μαχόμενος, *qui equo haſta pugnat*. Putem autem poëtam his verbis innuere Siculos cùm ‑deſtri tum equeſtri exercitu præſtantes eſſe.

θαμὰ δὴ ϰ̀. Eiuſdem Siciliæ laus à certaminum ſtudio, & victorijs Olympi‑ ‑: q. d. ϰ̀ πολλάκις ἐπ' Ολυμπίας νικήσαντα, ϰ̀ στεφάνοις ἐκ κοτίνου τιμίοις λαβόντα. Appel‑ ‑t *aurea* oleaſtri folia, vel ob colorem flauum, vel ob dignitatem coronarum, ‑ias auro pretioſiores cenſebant.

πολλῶν ἐπέβαν. Præoccupatio, qua, dum redire vult ad perſonæ laudes, fidem ‑o encomio facit, ac teſtatur ſe hac victoriæ Chromij occaſione non abuſurũ, ‑l eum falſis laudibus exornandum. q. d. πολλῶν ἐγκωμίων ἡψάμην, οὐδαμοῦ τῷ καιρῷ ‑ῶς ψεῦδος χρησάμενος, ἀλλ' ἐν τῷ καιρῷ ἀληθεύσας.

παράφρασις.

Nunc igitur ſto ad veſti‑ ‑ulum domus viri hoſpitũ ‑nantis, ibi rem ab ipſo in ‑emea præclarè geſtã car‑ ‑ine celebrans, vbi cœna ‑onueniens olim adornata ‑t mihi: & quibus ædibus ‑eregrini plerumque ho‑ ‑itio excipiuntur. Hoc au‑ ‑ẽ obtinuit, vir ille bonus, ‑t beneficentia etiam ini‑ ‑nicos ſibi amicos reddi‑ ‑lerit, & liberalitate tanquã ‑qua obtrectatorum male‑ ‑licentiã bonos inſtar ignis ‑rentem extinxerit. Porrò ‑ùm illi ingenitum eſſet ‑ertaminum ſtudium, ijs ‑peram dedit: idque rectè

στροφὴ. β. κῶλ. ις

ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύ‑
ραις
ἀνδρὸς φιλοξείνου, καλὰ μελπό‑
μενος,
ἔνθά μοι ἁρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται. θαμὰ δ' ἀλλο‑
δαπῶν
οὐκ ἀπείρατοι δόμοι
ἐντί. λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσ‑
λὸν ὕδωρ καπνῷ φέ‑
ρειν
ἀντίον. τέχναι δ' ἑτέρων ἕτε‑
ραι.
χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς
στείχοντα, μάρνασθαι φυᾷ.

μετάφρασις.

Steti autem in ve‑ ſtibulo viri hoſpitum amantis, egregia faci‑ nora *celebrans, vbi mi‑ hi conueniens cœna adornata eſt. Frequen‑ ter autem peregrino‑ rum non ignara ſunt ades* eius. *Eſt autem ſors* hæc *eius vt pro‑ bos vituperantibus a‑ quã igni ferat contra‑ riã. Artes autẽ aliorũ alia. Oportet autẽ in rectis vijs ambulantem anniti natura* viribus.

fecit:quandoquidem alij ad alias artes capeſſendas & exercendas ſunt idonei: & opo vt quiſque naturam ducem ſequatur, & ad ea ſtrenuè contendat, ad quæ natura clinat.

ἔσταν δ' ἐπ'. Chromium poëta commendat ab hoſpitalitate, qua non ipſe lùm: ſed etiam plerique alij peregrini vſi ſunt, & quotidie vtuntur. Exiſti autem ἔσταν per temporis enallagen ſumendum eſſe: vt poſtulare videtur fil orationis, quod ex paraphraſi liquet. ἔσταν autem Dor. eſt pro ἔστην. αὔλειος αὔλεια θύρα, & αὔλειος, item αὔλειον ſumitur pro *veſtibulo*, hoc eſt, *ianua* τῆς ἀ *cortis*, ſiue *atrij*. Horum exempla videbis in Lexicis. ἁρμόδιον δεῖπνον, appella *cœna loco & perſona conueniens*. Fingit autem poëta ſe ſtare ad veſtibulum dium Chromij, & eius victoriam ibi iam canere, vbi olim exceptus fuit ho tio, quia ſciebat fore vt ibi caneretur à choro hic hymnus.

θαμὰ δ' ἐν. Hoc eſt, πολλάκις γὰρ ὁ τοῦ Χρομίου οἶκος, τοὺς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς γῆς εἰσδέχ Eâdem in ſignificatione ἀπείρατος occurrit II. Olymp.

λέλογχε δὲ. Hoc eſt, λέλογχε δὲ καπνῷ, ἤγουν πυρὶ ἀντίον ὕδωρ φέρειν ἐσλοῖς μωμ μένοις. Multum ſe torquet Schol. in ſenſu horum verborum inueniēdo: ſed q mihi non ſatisfacit, omiſſis ijs quæ ibi afferuntur, meæ expoſitionis ration reddam. Exiſtimo hæc verba eſſe allegorica, & poëtam, cùm modò de Ch mij φιλοξενίᾳ loquutus eſſet, qua ſibi conciliabat amicos, nunc de eiuſdem li ralitate & beneficentia agere, qua etiam inimicorum beneuolentiam captar ita vt quemadmodum aqua ignem extinguit, ſic huius viri beneficentia o trectatorum linguas compeſceret. Ac ſanè ſic ſe gerebat Alexander Seuer qui muneribus amicos retinere, & inimicos beneficijs ambire, & reconcili ſolebat: vt colligere eſt ex Serm. 9. Maximi de Magiſtratu. Ageſilaus quoq vt refert Plutarch. in Laconicis, ijs qui clancùlum aduerſarentur, palam o dem non exhibebat negotium, ſed efficiebat vt ipſum in militiam ſequere tur: atque ex his nonnullos duces exercitus ac magiſtratus factos euehebat. C cùm ſe in magiſtratu improbè & auarè geſſiſſent, eóque in ius vocati peri tarentur, rurſus Ageſilaus illis patrocinabatur, & ab ipſis ſtabat, atque hac te reddebat eos ex clancularijs hoſtibus amicos, & ad ſe reuocabat. Quoni autem ἐσλὸς exponitur etiam *ſtrenuus*, ſuſpicari poſſit aliquis, poëtam innu velle, fuiſſe aliquos qui ipſi tanquam ignauo obtrectarent, ſed eum iſtam lumniam abundè diluiſſe, quum ſuæ ſtrenuitatis ſpecimen in Nemeis edid ſic iſta non cohæreant cum præcedentibus, ſed à ſequentibus pendeant, Chromium hunc à fortitudine laudat. Penes lectorem eſto alterutrius opin nis electio. Quod ad me attinet vtramque eo quo dixi ſenſu, optimam eſſe to. Porrò metri & ſenſus ratio vult vt legamus ἐσλοὺς Dor. pro ἐσλοῖς: & ce ſchol. exponit ἀγαθούς.

καπνῷ. A conſequenti antecedens intelligendum relinquit, à fumo igne cui reuera contraria eſt aqua. vnde Nazianz. σβεστήριον πυρὸς ὕδωρ appellat.

τέχναι δ'. Laus à certaminum ſtudio, ad quæ cùm ſe natum intelligeret ſe contulit, naturam, vt prudentis eſt, ducem ſequens. Hinc gnomen propo

dē varijs hominum ſtudijs. Item quòd ſit eundum quò natura vocat. Sic autem hæc poëtæ verba rectè redduntur proſa oratione. Ἄλλοι δ' ἄλλας τέχνας φιλοῦσι· χρὴ δὲ ὁδοῖς ἃ πέφυκέ τις, ὁδοῖς ταῦτα ἀκολουθοῦντα τῇ φύσει, ἰέναι καὶ περὶ αὐτὰ ἐνεργεῖν. Poëticum loquendi genus, μάρνασθαι φυᾷ. Hoc eſt, τῇ φύσει, ἤγουν περὶ φύσεως μάχεσθαι. vt Homerus dixit: σοὶ πάντες μαχόμεσθα, pro περὶ σοῦ, vel διὰ σέ. Porrò στείχειν εὐθείαις ὁδοῖς, *rectam viam ſequi*, nec ab ea deflectere.

παράφρασις. | ἀντιστρ. κώλ. ι. | μετάφρασις.

Opitulatur autem fortitudo ad res agendas, mentis ſolertia ad conſilia capienda. Has virtutes comitatur innata ſagacitas ad futura proſpicienda: quarũ quidem alius aliam poſſidet. Sed ô Chromie Ageſidami fili, ita comparatus es vt has omnes vtendas habeas, nimirum fortitudinem, mentis ſolertiam, & futuri prouiſionem, ſiue prudentiam. Prçterea diues es, non tamen auarus, ſiquidem opes tuas ad propriũ vſum reuocas, dèque ijs amicis impertis. Præclarè illud. Neque enim ego diuitijs abundare cupiam, vt eas domi reconditas aſſeruem: ſed vt ijs vtens, cùm mihi benefaciam, tum amicis ſubueniendo, bene audiam. Etenim homines cùm ſint multis laboribus & calamitatibus obnoxij, beneficos præbere ſe debent, communi quadam ſpe compulſi, fore nimirum aliquando referendi beneficij occaſionem, & mutuò accipiendæ gratiæ opportunitatem.

πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθέ-
νος,
βουλαῖσι δὲ φρήν, ἐσσόμενον προϊ-
δεῖν
συγγενὲς οἷς ἕπεται.
Ἁγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ
τρόπῳ,
τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ
πλοῦ-
τον κατακρύψαις ἔχειν,
ἀλλ' ἐόντων, εὖ τε παθεῖν καὶ ἀ-
κοῦ-
σαι, φίλοις ἐξαρκέων.
κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες

Auxiliatur enim operi quidem robur, conſilijs autem mens, qua comitatur à natura inſita futurorum proſpicientia. Tuis autem in moribus Ageſidami fili horum & illorum vſus. Non cupio multas in ædibus diuitias abſconditas habere, ſed ex ijs quæ adſunt, bona percipere, & bene audire, amicis ſubueniens. Communes enim veniunt ſpes

πράσσει γάρ. Naturales aliquot virtutes recenſet, quas Chromio ineſſe teſtãtur. σθένος, hoc eſt, ἀνδρεία robur corporis & fortitudo neceſſaria ad certamina. φρήν, hoc eſt, νοῦς ἐν βουλαῖς *ratio*, & *ſolertia mentis in conſilijs*, quibus it comes συγγενὴς τοῦ μέλλοντος προνόησις, *innata futuri prouiſio*, ſeu *prudentia qua res futuras præſentimus*. Simplex πράσσει, pro συμπράσσει, hoc eſt, συνεργεῖ. Sic autem declaranda hæc ſententia. συνεργεῖ γὰρ τοῖς μὲν ἔργοις ἀνδρεία, τοῖς δὲ βουλεύμασι νοῦς. οἷς ἀκολουθεῖ σύμφυὴς τοῦ μέλλοντος προνόησις.

Ἁγησιδάμου παῖ. Aſſumptio, qua quæ modò dixit, Chromio competere profitetur. q. d. ὦ Χρόμιε τοῦ Ἁγησιδάμου παῖ περὶ τόν σου βίον καὶ τρόπον ἀμφοτέρων ἡ χρῆσις ὑπάρχει, καὶ ἔργων καὶ λόγων. ἀνδρεῖος γὰρ εἶ καὶ συνετός. Verba hæc τῶν τε καὶ τῶν ſunt distributiua, & omnia enumerata complectuntur.

οὐκ ἔραμαι. Poſtquam poëta Chromium ab hoſpitalitate laudauit, & à benefi-

centia, qua ipſos inimicos demereri conſueuerat: nunc eũ à diuitijs, earũ[m] recto vſu commendat, id ſub ſua perſona agens. Loci autem ſenſum, & con[ne]xionem pete ex paraphraſi. Cæterùm eâdem opera docet poëta quis ſit vſu[s &] abuſus diuitiarum. Abuſus, quum intus inutiles recõduntur: vſus, quum ijs c[um] nobis, tum amicis benefacimus. Vnde rectè Horat. Od. 2. l. 2.

Nullus argento color eſt auaris
Abdito terris, inimice lamnæ
Criſpe Salluſti, niſi temperato
Splendeat vſu.

& Theocrit.

Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μύριος ἔνδοθι χρυσὸς
Κείμενος, οὐχ ἅδε πλούτου φρονέοισιν ὄνασις.
Ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ καί τινι δοῦναι ἀοιδῶν,
Πολλοὺς δ' εὖ ἕρξαι πάων, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
Ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν.

κατακρύψαις Aeol. pro κατακρύψας. & ἐόντων Ion. pro ὄντων. Ὄντα autem & ὑπάρχοντα ſunt *bona* & *facultates*. Porrò hanc ſententiam ſic declares, οὐκ ἐπιθυμῶ θη-σαυρὸν οἴκοι κατακρύψαι, καὶ τηρεῖν ἀνωφελῆ πλοῦτον, ἀλλὰ τῶν ἀπ' αὐτοῦ παρόντων εὖ πα- καὶ εὖ ἀκοῦσαι δωρητικὸς γενόμενος.

κοιναὶ γὰρ. Sententioſa ratio ſuperioris ſententiæ: qua docet quare, prout dix[it,] vtendum ſit diuitijs. Explanatam vide in paraphraſi.

παράφρασις.

Cæterùm cùm tibi bene ceſſerit primum certamen, boni ominis id eſſe puto: & hanc victoriam aliarum in poſterum, vnde nomen immortale conſequaris, eſſe prænunciam. Quemadmodum & occiſis ab Hercule infante anguibus, inde Tireſias collegit, & coniecit eum fore ſemper victorioſum, eiúſque nomen ſine fine glorioſum. Quare libenter Herculis aſſumo & vſurpo exemplum, priſci alicuius herois præſtantiſſimas virtutes, cum Chromij præclaro facinore comparaturus. Et dicam quod an[tiqua] fert fama, quo pacto poſtquam recens natus, & cum Iphicle gemello fratre, ex vtero ma[ter]no, vitato puerperij periculo, eductus eſt, & in lucem ſolis admirabilem editus ille Io[uis fi]lius:

ἐπῳδ. κῶλ. η.

πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως, ἐν κορυφαῖς ἀρετᾶν μεγάλαις ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον· ὡς, ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν παῖς Διός, ὠδῖνα φεύγων, διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ μόλεν·

μετάφρασις.

valdè ærumno[s]... hominum. Ego au[tem] Herculem amplect[or li]benter, in cacumin[ibus] virtutum maxim[is an]tiquum accelerans [ser]monem, quo pacto p[ost]quam ex visceribus [ma]tris ſtatim admir[abilem] in fulgorem filius [Io]uis, ex partu eu[adens] gemello cum fratre [ve]nerit:

ἐγὼ δ' Ἡρακλέος. Digreditur poëta ad ea quæ recens nato Herculi in c[...]

conti[...]

ntigère, quum ſerpentes compreſſos occîdit. Et comparationem quandam ſtituit Chromij cum Hercule, in hoc tantùm facto : & hoc innuere vult: uemadmodum Hercules hoc primo labore, quum ſuffocauit angues, Tireſiæ dit anſam vaticinandi, futurum vt nunquam non vinceret, & præclarè fais immortale nomen obtineret : ſic cùm Chromius hoc primo certamine cerit, ſpem concipio, eum aliàs quoque victoriam reportaturum : ac rerum aiorum ſibi fundamenta iecisse. Et huc redire videtur Didymi ſententia apud Scholiaſten, apud quem aliæ cùm Chæridis tum Chryſippi proponuntur. hæris ob eam cauſam adductum putat Herculis exemplum, quòd Chromius on parum laborum pertulerit & ærumnarum ſub Hierone, tandem tamen id faſtigij prouectus ſit vt equos proprijs ſumptibus aluerit. Vnde Chroius poſt laborum tolerantiam ad claritudinem, perinde ac Hercules poſt hauſtos ſuæ fortunæ labores, ad immortalem ſplendorem peruenit. Chryſipus ob Nemeæum leonem productum arbitratur, quòd ſit Nemeæus hic vior. Sed cùm leonis illius nihil meminerit, ſtare nequit Chryſippi ſententia: ulò veriſimiliora dixit Chæris: ſed veriſimillimum Didymus, quem ego quor.

Ἡρακλέος ἀντέχομαι. Hoc eſt, ἀντιλαμβάνομαι, *ſimile aßumo : ex oppoſito confero.* κορυφαῖς μεγάλαις ἀρετᾶν appellat *initia virtutum*, & τὸ ἄκρον. Nam κορυφὴ ſignificat ἄκρον *ſummum*, & *extremum*, quod in magnitudine eſt: vt montis κορυφὴ, quæ aſcendenti eſt vltima & deſcendenti prima : ſic figuratè virtutis κορυφὴ primum ſpecimen virtutis appellatur.

ἀρχαῖον λόγον. Scholiaſtes interpretatur, τὸν ἐξ ἀρχῆς λόγον. Ita ſuæ narrationi dem facit Pindarus, quum nihil noui, ſed quod ab initio dictum eſt, de Herıle ſit recitaturus.

ὡς ἐπεὶ σπλάγχνων. Narrationem orditur ab Herculis infantia, σπλάγχνων κτίσεως, appellat τὴν μητρικὴν ὠδῖνα, & θαητὰν αἴγλαν, quod Dor. pro comm. θαητὴν γλην, interpretamur, τὰς ἡλιακὰς αὐγάς: ſeu τὴν λαμπρὰν καὶ θαυμαστὴν ἡμέραν, vno vobulo, τὸ φῶς. Iouis filius dicitur in lucem veniſſe διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ, quem, Heracliſco Theocritus, Iphicle νυκτὶ νεώτερον facit.

παράφρασις. | στροφὴ γ. κῶλ. ι. | μετάφρασις.

quo pacto etiam, poſtuam non inſcia Iunone uæ aureo ſolio inſidet, aſcijs inuolutus in croceas unas ingreſſus eſt, illa eorum regina grauiter nimo indignata, quòd rolem ex mortali muliee ſuſcepiſſet Iupiter, rotinus ſerpentes immiſt, qui portis apertis in

ὥς τ' οὐ λαθὼν χρυσόθρονον
Ἥραν, κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα.
ἀλλὰ θεῶν βασίλεια
σπερχθεῖσα θυμῷ, πέμπε δράκοντας ἄφαρ.
τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν
ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέ-

& vt non latens aureo throno inſidentem Iunonem, croceas cunas ingreßus eſt : ſed Deorum regina irritata animo miſerit ſerpentes ſtatim, qui apertis portis in thalami penetralia lata venerūt,

thalami lata penetralia ſe intruſerunt, cupientes ſuis ſpiris inuoluere puerulos, celeribúſque maxillis manducare. Ille autem infans Hercules erecto ex puluinari, extenſóque capite, primum pugnæ ſpecimen edidit.

κλοισιν ὠκείας γνάθους ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες. ὁ δ' ὀρθὸν μὲν ἄντεινεν κάρα, πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας.

puerulis: celeres m… circumplicare cu… tes. Ille autem … extendit caput, … cimen edidit primum pu…

ὥς τ' ἐ λαθὼν. De cunis Herculis, & Iunone inſenſa quæ illi angues im… ſit, hæc dicuntur. q. d. διηγήσομαι καὶ ὅπως μὴ λανθεὶς διαλαθὼν τὴν Ἥραν, εἰς κρόκινα ὕφασμα ἐπειδὴ ἀπεσπαργανώθη, ἡ δὲ, Θεῶν βασίλεια. τῷ θυμῷ ὀργιζομένη, … κοντας. Iuno dicitur χρυσόθρονος quia cùm ſit regina Deorum, ſplendido in throno. κροκωτὸν σπάργανον eſt. κροκοβαφὲς ὕφασμα, ſeu κροκοειδὲς, *croceo tincta* … vel κροκωτὸν, ἀπὸ τῆς κρόκης ὑφαντὸν, *à trama & textura* textiles faſciæ. Niſi … ſumamus pro *cunis*, & κροκωτὸν pro κροκοειδὲς, vt *cunæ* à colore *crocea* dicantur, … apud Homerum ἠὼς κροκόπεπλος.

ἀλλά. Hæc coniunctio pro δὲ ſumenda, vt vult Schol. Iam oſtendit quis Herculi fuerit author primi periculi. Id Iuno fecit, Iouis cum Alcmena concubitum, iniquo ferens animo: ideóque Herculem ex eo natum implacabili odio proſequuta, vt poëtæ paſſim canunt. Ἥρα dicitur Θεῶν βασίλεια, quia regis Deorum Iouis & ſoror & coniux eſt credita. ὀργισθεῖσα, hîc eſt θυμωθεῖσα, χαλεπήνασα vide Lexica.

τοὶ μὲν. Artic. præpoſit. pro ſubiunct. οἱ. οἰχθεισᾶν πυλᾶν Dor. pro comm. ἀνοιχθεισῶν πυλῶν. & ἔβαν pro ἔβησαν. ἀμφελίξασθαι *circundare*: vt ab antecedenti conſequens μασσᾶσθαι, καταφαγεῖν intelligatur.

ὁ δ' ὀρθὸν. Infantis animoſi virtus & alacritas. q. d. ὁ δ' Ἡρακλῆς ὀρθώσας καὶ … τὴν κεφαλὴν ἀνατείνας, τῆς δὲ πρώτης μάχης πεῖραν ἐλάμβανε. Hîc Iunoni tribuitur ſerpentum immiſſio. At Pherecydes author eſt eos ſerpentes ab Amphitryone fuiſſe immiſſos, vt experiretur vter duorum infantium Iouis eſſet filius, Iphiclum viſis beſtijs ſtatim fugiſſe: ſed Herculem manſiſſe, eóſque compreſſiſſe. Hoc fuiſſe primum certamen Herculis teſtatur noſter Pindarus, … tantùm meminit, vt cum primo Chromij certamine conferat, & hoc quemadmodum illud bene ominari contendat.

ἄντεινεν metri cauſa pro ἀνέτεινεν: & πειρᾶτο negl. augm. pro ἐπειρᾶτο, … pro μάχης.

μεσῳδὸς. ἀντιστρ. κώλ. ι. μεσῳδὸς.

Ambabus manibus geminos ſerpentes ceruicibus correptos conſtrinxit, ita vt effugere non potuerint. Tum illi ſtrangulati & ſuffocati ex corpore magni…

διασαῖσι δοιοὺς αὐχένων μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας. ἀγχομένοις δὲ, χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.

duabus manibus … effugium non dan… duos ceruicibus co… piens ſerpentes: ſtra… gulatíque tandē …

...linis inuſitatæ & ineffa-
...is, animam tandem emi-
...unt, corpúſque ingens
...ortuum reliquerũt. Tum
...tus intolerabilis mulie-
...s perculit, quotquot Alc-
...enæ puerperæ miniſtra-
...nt. Quinetiam Alcmena,
...anquam recens enixa,
...nen abiecto peplo pedi-
...s è lecto deſilijt, vt libe-
...opem ferret, & beſtiarũ
...rum iniuriam propulſaret.

ἐν δ' ἄρ' ἄτλατον δέος
πλᾶξε γυναῖκας ὅσαι τύχον Ἀλκμή-
νας ἀρήγοισαι λέχει.
καὶ γὰρ αὐτὰ ποσὶν ἄπεπλος ὀρού-
σαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς, ὅμως
ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων.

...mas exhalarũt è membris ineffabilibus: & intolerabilis metus perterrefecit mulieres quotquot fuerũt Alcmenes inſeruientes cubili. Quinetiam ipſa ſine veſtibus proſiliens pedibus è lecto, tamen propulſabat iniuriam beſtiarum.

...δαμεῖσι Ion. & poët. pro δαμεῖσι. & μαρύαις Aeol. pro μαρύαις. Et hæc cohæ...nt cum ſuperioribus: quæ ſic reddas oratione ſoluta, ταῖς δύο χερσὶν ἑαυτοῦ, τοὺς ...θῆρας ἐκ τῶν αὐχένων σφίγξας ἀφύκτως κατεῖχε.

ἀγχόμενοι δέ. Hoc eſt, τούτοις δὲ πνιγομένοις αἱ ψυχαὶ ἀπώλοντο, καὶ κατέλιπον τὸ πελώριον σῶμα. Hic eſt euentus pugnæ Herculis, nempe mors ſerpentum: quorum ...um dextra, alterum ſiniſtra manu comprehenſum ſuffocauit. ἄφατα μέλεα di...ntur propter inuſitatã magnitudinẽ, q.d. ἄρρητα, ἃ οὐκ ἐνδεχόμενα φανῆναι διὰ τὸ ...γεθος, ineffabilia, propter magnitudinem. vel ἄφατα h.e. ἄγαν φθαρτικά, tanquam ... α. extenſiuo: & φάω idem quod φθεῖραι corrumpere: quod eos ſuffocare fa...le fuerit Herculi. Dicitur autem animas exhalaſſe tempore, quia fortè diu ob...terunt morti huic ineuitabili, & tandem extincti ſunt. Porrò ſuſpicor hæc ... legenda eſſe, ἀγχόμενοι δὲ, χρόνῳ ψυχὰς ἀπέπνευσαν μελέων ἀφάτων. h.e. & ſtrangu...ti tandem animas exhalarunt è membris ineffabilibus, ſic metrũ, & phraſeos ...oprietas ſeruatur.

ἐν δ' ἄρ'. Narrat quæ conſequuta ſunt rem iſtam. Terrore perculſæ ſunt ...lcmenes ancillæ. q.d. τότε μέγας φόβος ἐξέπληξε τὰς ἐκείνης γυναῖκας, ὅσαι ἔτυχον περὶ ...ὴν θεραπείαν, καὶ τὴν κοίτην Ἀλκμήνης. Dor. eſt ἄτλατον pro comm. ἄτλητον, & πλᾶ... negl. augm. & Dor. pro ἔπληξε. Item Ἀλκμήνας & ἀρήγοισαι, pro Ἀλκμήνης, ἀρή...γουσαι.

καὶ γάρ. Alterum ἐπίμυθον: quòd mater etiam deterrita deſilierit è lecto nuda. ...oc loco, καὶ γὰρ, non eſt cauſale: ſed ſignificat quinetiam. vt 1. Od. Pyth. καὶ γὰρ ...ταὶ Ἄρης. Dicitur ἄπεπλος ὀρούσασα, non quòd peplo careret in lecto, ſed ...uòd ſubitò commota peplum abieciſſet. Nec ἄπεπλος γυμνὴν ſonat: neque ...nim decorum ſeruaretur: ſed intelligendum eam ſolo induſio tectam deſilijſ...: cùm recens peperiſſet.

ἄμυνεν. Hoc eſt, ἐπὶ βοήθειαν ἐπείγετο πρὸς τὴν τῶν θηρίων βλάβην. Porrò Dor. dixit ...μυνεν pro ἤμυνεν. Et ſerpentes vocauit impropriè κνώδαλα. Nam hæc ſunt pro...riè τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ θηρία, παρὰ τῷ ἐν ἁλὶ κινεῖσθαι. Sed καταχρηστικῶς καὶ τὰ θηρίον, ...t quum Homerus dicit, Κνώδαλον ὅττι τρέφει ἤπειρος ἠδὲ θάλασσα. Obſerua matris ...οργὴν, quæ vt liberos periclitantes defendat, periculo ſeipſam committit: qua...enus non ſolùm recens enixæ mulieri periculoſum eſt è lecto ſine veſtibus

ſurgere, ſed etiam illi ſexui, vt pote infirmiori, non tam facilis eſt defenſio a-
uerſus tam dirum animal.

ὅμως. Legere malo ſic quàm ὁμῶς ſimul. q. d. *Quinetiam ipſa mater, quum è lecto deſiliyſſet nuda, tamen iniuriam beſtiarum illarum propulſare conabatur.* vt habet paraphraſis.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. η.	μετάφρασις.
Ilico etiam Thebanorum Cadmi ſubditorum duces æneis armis inſtructi confertim accurrerunt. Ipſe etiam putatitius Herculis pater Amphitryo, eductum è vagina enſem concutiens aduenit, ipſemet acuto dolore concuſſus, vt cuius res agebatur, quum liberi periclitarentur. Etenim omnem hominem pariter propria calamitas affligit: ſed quiuis alieno malo leuiter tangitur, quémque dolorem cor noſtrum inde concepit, ſtatim delet & relinquit.	ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλ- κέοις σὺν ὅπλοις ἀθρόοι ἔδρα- μον, ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυμνὸν ἐκτινάσσων ξί- φος, ἵκετ', ὀξείαις ἀνίαισι τυ- πείς. τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ' ὁμῶς: εὐθὺς δ' ἀπήμων καρδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.	*Confeſtim a...* *Cadmeorum duces ...* *cum armis conf...* *accurrerunt. Am-* *tryo quoque manu ...* *dum vagina ...* *quatiens venit, ...* *doloribus ſaucius ...* *proprium infortun...* *premit omnem pa-* *ter: at ſtatim afflictio-* *nis expers cor ob lu...* *alienum.*

ταχὺ δὲ. Poſt famulas hera, poſt heram Cadmei duces, & Amphitryonis ... là, tandem ipſe Amphitryo properant ad infantum defenſionem. Καδμείων ἀγοὶ dicuntur ipſi Thebanorum duces; Thebani enim rectè cognominãtur Cadmei ab eorum rege Cadmo.

τὸ γὰρ οἰκεῖον. Ratio cur perturbatio Amphitryonis videatur maior: q. d. τὸ γὰρ οἰκεῖον καὶ ἴδιον κακὸν, ὁμοίως λυπεῖ τοὺς οἰκείους πάντας. περὶ δὲ τὰ ἀλλότρια συμπτώματα κακὰ, ἀβλαβὴς καὶ ἄλυπος ἡ καρδία παραχρῆμα γίνεται. Gnome elegans & memorabilis, cui reſpondet illud Ciceronis, *Statim areſcit lacryma, præſertim in malis alienis.* & prouerbiale illud, οὐκ ἐς ἐμὸν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ χαιρέτω. *Non eſt meum negotium, multum valeat.*

κᾶδος Dor. pro κῆδος. Hoc eſt, λύπη. Vt & Iſthm. 8. μήτε κάδεα θεράπευε: *ne mærores foue.* Sed Ol. 7. ſignificat *affinitatem.*

παράφρασις.	στροφὴ δ. κῶλ. α.	μετάφρασις.
Quum autem aduenisſet, conſtitit, & in ſtuporem	ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τε μιχθείς. εἶδε γὰρ ἐκνόμιον	*Conſtitit autem ...* *pore acerbo, delec...*

erbitate & iucunditate mperatum raptus eſt: ſi- uidem cùm de liberorum lute deſperaſſet, eos tamẽ :prehendit incolumes, ıum dracones vidit inte- mptos ab Hercule puta- io filio, qui inuſitatam iic ætati tenerrimæ ge- roſitatis & roboris præ- ıntiam exhibuit ſpectan- m. Itaque Dij immorta- ; effecerunt, vt quod à ncijs diuu lgatum fuerat, nirum extinctos eſſe in- ites, in contrarium ceſ- it: & non illi, ſed dracones perijſſe viſi ſint. Hoc miratus Amphitryo, veridicum ſupremi nis vatem præſtantiſſimum Tireſiam vicinum acceſiuit, & quid hoc portenderet ipſum :errogauit. Tum Tireſias Amphitryoni, & vniuerſæ Thebanorum turbæ circunſtanti præ- cit quibus in fortunis Hercules eſſet verſaturus, quáſque res geſturus.

λῆμά τε καὶ δυύαμιν
ὑῶ. παλιγγλωσσον δέ οἱ ἀθανά-
τοι
ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
90 γείτονα δ᾽ ἐκκάλεσεν Διὸς ὑψί-
ςου προφάταν ἔξοχον
ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν. ὁ δέ
οἱ
φράζε, καὶ παντὶ ςρατῷ
ποίαις ὁμιλήσει τύχαις.

liquè permixtus. Vidit enim inuſitatam generoſitatem & fortitudinem filij. Diuerſilinguem igitur immortales nuntiorum ſermonem reddiderunt. Vicinum itaque aduocauit Iouis altiſſimi prophetam eximium rectè vaticinantem Tireſiam. Ille autem ei dixit, tótique turba, in quibus verſaturus eſſet fortunis.

ἔςα δὲ θάμβει. Contrarios effectus ex rei nouitate oſtẽdit fuiſſe in Amphitryo- .θάμβος δύσφορον, hoc eſt, δυσυπομονητὸ: quia filios audiuerat fuiſſe interemptos: τερπνὸν: quia præter opinionem incolumes inuenit: contrà verò occiſos dra- nes. Sic Homerus τὴν δ᾽ ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα.

εἶδε γὰρ. Ratio pugnantis affectus. Terrorem expulit lætitia: quia vidit filij præ- ırum facinus. ἐκνόμιον dicit τὸ ἔξω τοῦ νόμου, ἤγουν ἔθους ὄν. *quod eſt inſuetum & uſitatum.* υἱοῦ. Intellige Herculis filij putatitij.

παλίγγλωσσον. Hoc eſt, οἱ δὲ θεοὶ τὸν λόγον τῶν ἀγγέλων τοῖς προσηγγελμένοις ἐναντίον ἔθηκαν. ıaque ῥῆσιν παλίγγλωσσον, vocat τὸν ἐναντιόφημον λόγον. In compoſitione πάλιν *contra- tem* ſignificat, vt παλινῳδία, & id genus. Od. 6. Iſthm. dicitur παλίγγλωσσος πόλις, *a lingua Græca contraria vel diuerſa vtitur.*

γείτονα δ᾽ ἐκκάλεσεν. Amphitryo Tireſiam vocat, vt rei nouitatem explicet. us attributa hæc ſunt, quòd ſit Iouis ἔξοχος προφήτης. Dixit autem προφάταν or. pro προφήτην. Item quòd ſit ὀρθόμαντις, hoc eſt, ἀληθὴς μάντις, ὁ τἀληθῆ καὶ ὀρθὰ ντευόμενος, *vera rectáque vaticinans.* Dicit γείτονα, quia Thebanus erat, ac pro- de in vicinia habitabat. Vide Idyll. 25. Theocriti, vbi hæc Alcmenæ tribuũtur.

Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα
Αλκμελιώα καλέσασα, χέρος κατέλεξε νεοχμόν.

eque iſtud obſtat quominus etiam Amphitryo vatem acceſiuerit. Nam ma- r re, priuſquam pater aduenſſet, cognita, deinde pater potuit vatem accerſe- . Aldi editio habet ἐκκάλεσεν idque melius, ratione metri.

ὁ δέ οἱ. Tireſiæ vatis explicatio: qua quid iſtud portenderet, oſtendit, οἱ, hoc t, αὐτῷ, nempe Amphitryoni. φράζε negl. augm. imperf. pro ἔφραζε. Propriè au- m dixit παντὶ ςρατῷ quia duces armati aduenerant, & ſi opus fuiſſet, aduerſus onſtra pugnaturi.

παράφρασις. | ἀντιστρ. κῶλ. ι. | μετάφρασις.

Quot in terris, quot in mari pernicioſas hominum generi beſtias eſſet interfecturus: vti aprum Erymãthium, Nemeæum & Citheroneum leonem, Stymphalides aues, & balænam, aliáque multa. Dixit etiam quemuis qui ipſum odio proſequeretur, ſeque inſolentem & iniurioſum præberet, morte ab ipſo mulctatum iri, vt mactatorem hoſpitum Buſirin, & Antæum Gigantem. Quinetiã hoc addidit dictis, fore vt quum Dij in Phlegra, qui pagus eſt Thraciæ, cum Gigantibus prælio concurrerent, Ioui ferens opem, eos ſagittis ſ[…] confoderet, vnde humi proſtrati eximiam cęſariem puluere fœdarent.

ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών,
ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας ἀϊδροδί-
κας.
καί τινα σὺν πλαγίῳ
ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρό-
τατον
φᾶσέ νιν δώσειν μόρον.
καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλε-
γρας γιγάντεσσιν μάχαν
ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥι-
παῖσι κείνου φαιδίμαν
γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν,

Quot in terra inter-fecturus, quot & in ma-ri belluas pernicioſ[as] & quempiam cum ob-liqua inſolentia incedē-tem hominum inimici[ſ]ſimum dixit eū daturū pœnas morte. Quin-etiam cùm Dij in campi Phlegra cum Gigan-tibus prælio concur-rerent, telorum illius im-petu præclaram pulue-ri commixtum iri comam illorum.

ὅσσους μέν. Generatim labores Herculis perſtringuntur diſtributione, terra mariq́ue. Hos ab hiſtorijs haurire licet. Nonnullos in paraphraſi attigimus: peculiariter occiſam ab eo balænam annotauimus. Idque ex Homero Scholiaſtes hauſiſſe ſe teſtatur, in his

τὸ ῥά οἱ Τρῶες, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο.

Quod ſi ita ſe habet, balænam in Troade occîdit.

ἀϊδροδίκας. Eſt accuſat. plur. à recto ſing. ἀϊδροδίκης. Hoc eſt, τὰ δίκης ἄιδρις, ἢ δικαίου ἀνεπιστήμων, *iuſtitia neſcius, iuris ignarus*: ac proinde *crudelis, pernicioſus*. ἄι[δρις] fit ex α. priuat. & εἰδέω *ſcio*.

καί τινα. Speciatim aliquem notat quem occiſurus eſſet Hercules. Id Schol. referunt ad Buſirin, qui hoſpites mactare ſolebat, & ad Antæum. In genere tamen hoc intelligere poſſis de omnibus improbis quos deleuit. φᾶσε. Negl. a[ug.] & Dor. pro ἔφησε. Aor. primi, verbi φημί. πλαγίῳ κόρῳ, hoc eſt, οὐ κατ' εὐθὺ ὄντι. Tr[an]ſlatum à malè agentibus, qui non regia, ſed obliqua via incedunt. In hac ſententia Schol. ἀντίπτωσιν obſeruat, & accuſatiuum pro datiuo poſitum putat, vt ſ[it] καί τινι ἀδίκῳ ἀνδρὶ αὐτὸν τὸν Ηρακλέα ἔφασκε δώσειν μόρον, ἀντὶ, τοὺς ἀδίκους ἀνελεῖν, *& di[xit] ipſum Herculem alicui iniuſto viro necem daturum*, pro, *iniuſtos ſublaturum è m[e]dio*. Hac in conſtructione νιν ſumetur pro αὐτόν. Sed ſi citra ἀντίπτωσιν conſtr[ui]mus, νιν ſumetur pro αὐτῷ: & ſubaudietur accuſat. plur. δίκας. & μόρον, pro κατὰ μ[ό]ρον accipies, hoc eſt, μόρῳ καὶ θανάτῳ.

καὶ γάρ. Hoc quoque ſumimus non pro cauſali particula: ſed exponimus *etiam*, ſicut antiſtr. 3. καὶ γὰρ αὐτὰ πόλιν. Amplificat autem Tireſias laudes Herc[ulis]

fortitudinis,quum dicit eum Dijs opem laturum aduerſus Gigantes. Pugnæ locus Phlegra,Thraciæ vicus. Ibi Terra oraculum reddidit deleri non poſſe Gigantes,ni duo ſemidei Dijs opem ferrent. Quare Hercules & Bacchus admiſſi,deleuêre Gigantes.Dicta autẽ eſt Phlegra,à φλέγειν,quòd igni,& calidarum fluxu abundaret.Eadem Pallene vocata eſt, teſte Euſtathio: qui pugnam inde originem traxiſſe oſtendit;quòd loci illius homines barbarè vixerint.

γηγάντεσσιν Ion.& poët.pro γιγάσι:& ante μάχαν,ſupple εἰς vel πρὸς. Sic & φαιδίμαν κόμαν,pro φαιδίμην κόμην:& πεφύρσεσθαι eſt infinit.paulo poſt futuri πεφύρσονται.Dicitur γαίᾳ φύρεσθαι,hoc loco,quod vno vocabulo efferas,κονίζεσθαι.Vt Homerus loquutus eſt,ὡς τοῦ μὲν κεκόνιτο κόμη.Porrò à cõſequenti antecedẽs intelligendum,nempe Gigantes ſagittis Herculis ſaucios cecidiſſe,tum humi proſtratos puluere ſeſe fœdaſſe.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. ι.	μετάφρασις.
Quibus peractis demum … e deinceps futurum erat, … t magnorum laborũ,quos … xantlarat,præmium excel… ns reportaret. Primùm … ranquillitatem qua in per… etuum frueretur: deinde … orentem Heben, quam … eatis ædibus vxorem ex… iperet,celebrato apud Sa… urni filium Iouem nuptia… conuiuio: denique & vi… m immortalem, & cum … ijs immortalibus conuer…	ἔννεπεν. αὐτὸν μὰν ἐν εἰρήνᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον σχερῷ ἡσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον, ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν, καὶ γάμον δαίσαντα πὰρ Δὶ Κρονίδᾳ, σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.	*dixit: ipſum verò in pace omne tempus deinceps tranquillitatem laborum magnorũ præmium eximium conſequutũ, recepta in beatas ædes Hebe coniuge florente, & nuptijs celebratis apud Iouem Saturnium, auguſtam laudaturum domum.*

…tionem,in quam receptus,auguſtum Iouis domicilium admiraretur & collaudaret.

ἔννεπεν.Cohæret cum ſuperioribus.Sequentia autem faciunt mentionem præmiorum quibus ob labores exantlatos Hercules donatur.Primũ eſt εἰρήνη καὶ ἡσυχία.2.γάμος Ἥβης.3.receptio in σεμνὸν δόμον,in quo cum Dijs conuerſaretur.

σχερῷ poët.aduerb.pro ἐφεξῆς.Fit tanquam à datiuo χεδῷ nominis χέδος,reiecto ι.& mutato δ.in ρ. at hoc mihi non placet. Et error eſt in metro manifeſtus,deeſt enim ſyllaba.Itaque putarem legendum δυσχερῶν:eſſétque adiectiuũ, ſubſtantiui καμάτων.h.e. *arduorum laborum*: niſi metrum obſtaret itidem.Enimuero σ. quandoque diſſimulatur ab authore noſtro,vt ἔχειν plerumque dicit pro σχεῖν. ποινὰν καμάτων.dicit vt Pyth.1.ποινὰ τεθρίππων. γάμον δαίσαντα, h.e. πανηγύρεις τῆς εὐωχίας τοῦ γάμου.

ΤΙΜΟΔΗΜΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,
παγκρατιαςῇ.

TIMODEMO ATHENIEN…
pancratiaſtæ.

ΕΙΔΟΣ Β.

ODE II.

ARGVMENTVM.

Timodemus laudatur à Nemeæa victoria, qua patriam i… luſtriorem reddidit: deinde ſumpta occaſione ad maior… eius tranſit poëta, quorum plurimas victorias recenſet.

παράφρασις.

Quemadmodum Homeridæ qui conſutilia Homeri carmina recitant, aliíque poëtæ quum poëſin inchoant, initium ducunt à Iouis inuocatione. Sic etiã vir hic præclarus Timodemus Athenienſis, victorias ſuas exorſus eſt à Nemeis ſacris certaminibus, quæ in Iouis Nemeæi honorem, in celeberrimo Nemeę luco celebrantur.

ὀγδοὰς α.

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι
ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ
ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου. καὶ ὅδ' ἀνὴρ
καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων
νικαφορίας δέδεκται
πρῶτον Νεμεαίου
ἐν πολυυμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

μετάφρασις.

Vnde & Homer… conſutilium carmin… plerumque poetæ … ſpicantur, à Ioue … œmium, hic qu… vir fundamentum … crorum certam… victoria ſump… mum in Nemeæ … multum decantat… co.

Τιμοδήμῳ. Timodemus patria Athenienſis, pancratio Nemea vicit. De … certaminis genere jam dictum eſt in Olympijs. Ode ι. Ep. 3.

ὀγδοάς. Quinque ſectionibus conſtat hic hymnus, quæ vocantur ὀγδοάδες, … alia de cauſa, quàm quòd ſingulæ conſtent ex octo colis.

ὅθεν περ. Ducitur exordium à pari. Nam oſtendit poëta Timodemum certamina rectè à Nemeis incepiſſe, quæ Ioui ſunt ſacra, ſicut Homerico… carm…

arminum recitatores & poëtæ initium ducunt à Ioue. Aduerbium ὅθεν eſt ɔco relatiui, ἐξ οὗ: ei reſpondet ἐντεῦθεν redditionis particula. Et ſic locus hic pari explicandus. ὅθεν δὴ καὶ οἱ Ὁμηρίδαι λεγόμενοι ἀοιδοὶ, τὴν ἀρχὴν τοῦ λέγειν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ποιοῦνται ἐκ Διὸς προοιμιαζόμενοι. ἐντεῦθεν καὶ οὗτος ὁ ἀνὴρ, τὸ θεμέλιον τῶν ἱερῶν ἀγώνων ἀπὸ τοῦ Διὸς πεποίηται, Διὶ ἀνακείμενα Νέμεα πρῶτον νικήσας.

Ὁμηρίδαι. Homeridæ propriè ſunt Homeri poſteri, qui genus ad Homerum eferentes, poëſin eius per ſucceſſionem canebant. Poſtea dici cœperunt Hoɪeridæ, non qui genus ad Homerum referebant, ſed qui eius carmina populó ecitare poterant: & hos Homeriſtas quoque appellatos teſtatur Athenæus l. 4. c. 3. quos Demetrius Phalereus primùm in theatra produxit. Demum Hoɪeridæ dicti in genere rhapſodi, qui licèt præcipuè Homerica recitarent, ımen aliorum etiam canebant, vt Heſiodi, Archilochi, Phocylidis, Simonidis, conſtat ex Athenæi loco, vbi Cleomenem rhapſodũ Empedoclis in Olymıjs fuiſſe ait, & Hegeſiam Comicum Herodoti hiſtoriam in Alexandria freuenti theatro egiſſe. Præclaros rhapſodos qui Homeridæ dicerentur, tempo- Cynæthi Chij fuiſſe teſtatur Schol. qui Homero inſeruerunt verſus quos ſi fecerunt. Author eſt Hippoſtratus Cynæthum primum Syracuſis Homeca carmina conſuiſſe circiter Olymp. 69. Hic quoque hymni in Apollinem, ıi Homero tribuitur, author eſſe fertur.

ῥαπτῶν ἐπέων ἀοιδοί. Periphraſticè dictum, pro ῥαψῳδοί. Hinc videmus Pindaro ψῳδοὺς dici παρὰ τὸ ῥάπτειν τὴν ᾠδήν: quòd ex toto opere Homerico hinc in- colligerent verſus ſuo inſtituto accommodandos, ſiue de nuptijs, ſiue de ıonomachijs, dolo, virtute, iudicio acturi eſſent. Hanc etymologiam etiam ex eſiodi carmine colligere eſt, quum ait,

Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτος ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοιδοὶ
Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδήν:

ıde apparet eundem eſſe ῥαψῳδὸν, & poëtam. Alij ῥαψῳδοὺς dici volunt veluti βδῳδοὺς, ſequuti hoc Callimachi,

Καὶ τὸν ἐπὶ ῥάβδῳ μῦθον ὑφαινόμενον,
Ἠνεκὲς ἀείδω ποτιδεγμένος.

rátque laurea virga, quam tenentes iſtiuſmodi carmina faciebant. Eoſdem ſenæchmus στιχῳδοὺς appellari dixit, eo quòd στίχοι quibuſdam ῥάβδοι dicantur. unt qui dicant Homeri poëſin primùm non fuiſſe in vnum collectam, ſed per artes diſperſam: vnde ſiquando eam canerent rhapſodi, eam certa iunctura in num redigerent: & cùm cantoribus agnus proponeretur in præmium, ἀρνῳδοὶ ılutabantur. Vide Iliad. initio Euſtathium.

Διὸς ἐκ προοιμίου. Hoc in prouerbium abijt. Non ſolùm autem Homericoım carminum recitatores à Ioue auſpicabantur, ſed & alij poëtæ vt Theoritus,

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῦσαι.

ic à Ioue incipit Heſiodus opera & dies. Verùm pleriq; à Muſarum inuoatione, omiſſo Ioue, exordiuntur. Citatur locus hic in adagio, *Deo præeunte ullus officit obex*. Porrò ſic conſtrue, προοιμίου ἄρχονται ἐκ Διός. h. e. *proœmium à*

Ioue ducunt. Etenim ἐκ pendet à Διὸς præcedente, non à θεσμῶν, quod reg[illegible] ab ἄρχονται.

καὶ ὅδ' ἀνὴρ. Emphaticè ita loquitur; eſtque redditio comparationis, qua ſupplendum τὸ ἐνπιῦθεν. καταβολαὶ Dor. pro καταβολλῶ, hoc eſt ἀρχῶ: me-taphora ſumpta ab architectis, qui fundamenta primùm iaciunt, deinde ædificium ſuperſtruunt. Iupiter Nemeæus dicitur quòd in Nemea coleretur, Nemeæi ludi ipſi eſſent ſacri, ſacrúmque nemus. Periphraſticè victoriam Nemeæi certaminis ſignificat ijſdem verbis.

παράφρασις.

Præterea, ſiquidem ætas eum rectà deducens per veſtigia paterna, quatenus certaminum ſtudio tenetur quemadmodum maiores, dedit magnis Athenis, vt ornamento ſit ijs, neceſſe eſt Timodemum Timonoi filium Iſthmia pulcherrima & Pythia vincere, quemadmodum maiores ipſius. Quemadmodum autem vidèmus in aſtrorum curſu,

ὀγδοὰς β.

ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν
εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθύπομπος
αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε
κόσμον Ἀθάναις,
θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι
κάλλιστον ἄωτον, ἐν Πυθιοισί τε νικᾶν
Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' ἐοικὸς.

μετάφρασις.

Oportet autem quidem paternam [illegible] ſeniitam eum rect[illegible] ducens æuum [illegible] dedit Athenis ad [illegible]*mentum) frequ[illegible] Iſthmiadum decerp[illegible] pulcherrimum flore[illegible] in Pythiiſque* victor[illegible] *eſſe Timonoi* illum. [illegible] *autem conſentane[illegible]*

ὀφείλει δ'. Laudat victorem Timodemum à virtute maiorum, quam ipſi proponit imitandam: vt quemadmodum illi, ſic & ipſe Iſthmia & Pythia vincat: quæ quoties Timodemidæ vicerint, refert octonario quarto. Series autem verborum indicat Leonicerum & Aretium falli, qui putant Timodemum laudari ob iam reportatas victorias illas: quas tamen poëta ſatis perſpicuè dicit illi reportandas, vt paterna ſequatur veſtigia.

πατρίαν καθ' ὁδὸν. Non ſolùm patris, ſed aliorum quoque progenitorum viam intelligit. Non enim ſolus Timonous, ſed alij quoque qui octonario 4. Timodemidæ vocantur, quíſque Timodemi maiores videntur intelligendi, certaminibus hiſce claruerunt.

εὐθύπομπος αἰών. Hæc verba ſic expone. *Aeuum quod homines aliquò rectà ducit*, vt ad præclarum aliquod vitæ inſtitutum, aut ad beatum aliquem fin[illegible]. Fit εὐθύπομπος ab εὐθὺς *rectà*, & πέμπω *mitto*. Vocat hic μεγάλας Athenas, [illegible] Pyth. 7. μεγαλοπόλιας. Porrò ante κόσμον ſupple εἰς. Cæterùm totam ſenten[illegible] ſic declaro. ἔστι δ' ἀναγκαῖον αὐτὸν καὶ Πύθια καὶ Ἴσθμια νικᾶν, ὡς οἱ πατέρες αὐτοῦ ἐνίκησαν. εἴπερ ὁ εὐθύπομπος αἰὼν Τιμονόου παῖδα δέδωκεν εἰς κόσμον μεγάλαις Ἀθήναις, [illegible] πατέρων στείχοντα.

ἔστι δ' ἐοικός. Illuſtrat argumentum ab imitatione paternarum virt[illegible] per collationem, q. d. ὥσπερ εἰκός ὅτι τὸν Ὠρίωνα μὴ μακρὰν, [illegible]

κειάδων πορεύεσθαι, οὕτω δεῖ καὶ τὸν Τιμόδημον Τιμονόῳ πατρὶ ἕπεσθαι, καὶ τοῖς προγόνοις.

παράφρασις. | ᾠδαὶ γ. | μετάφρασις.

Orionis ſidus Pleiadas ꞏrpetuò ſequi, nec ab ijs ꞏiquam declinare: ſic & ꞏriſimile eſt Timodemum patrum virtute non deꞏxurum, ſed eam diligenꞏr ſectaturum. Quinetiam ꞏcori erit Inſulæ Salamiꞏvbi eſt educatus, quanꞏiam Athenis natus: ita virum fortem & belliꞏoſũ educare poſſe dicatur ꞏlamis. Quod apud Troꞏm in Aiace Telamonio ꞏpertus eſt Hector, ſinguꞏri certamine cum ipſo congreſſus. Quódque in te nunc eſt comprobatum, quum laudiꞏus auctus es ob fortitudinem, cuius ſpecimen edidiſti pancratio, téque animoſum & laꞏorum tolerantem eſſe oſtendiſti.

ὀρειᾶν γε Πελειάδων μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι.

καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατὰν δυνατός. ἐν Τροίᾳ μὲν Ἕκτωρ Αἴαντος ἄκουσεν, ὦ Τιμόδημε. σὲ δ' ἀλκὰ παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.

montanis à Pleiadibus non procul Orionem incedere. Quinetiam Salamis poteſt educare virum belliꞏcoſum. Apud Troiam quidem Hector Aiacem audiuit: te vero Timodeme fortitudo pancratij laborioſa promouet.

ὀρειᾶν Dor. pro ὀρειῶν. Sic vocantur Pleiades, quaſi πρὸς τὸν Ὠαρίωνα κεκλιμένας, ꞏuòd *ad Orionem inclinent*: vel quoniam filiæ feruntur Atlantis, Atlas autem ꞏſt ὄρος, montis nomen. Itaque ludendo in homonymia Pindarus ὀρείας facit ꞏleïadas, quaſi montis filias. Vel quia Maia vna ex Pleïadibus in monte Cylꞏene peperit Mercurium. Vel quia Πελειάδας dixit, quæ ſunt περιστεραὶ, & ὄρειαι ſunt, ꞏiquidem in montibus verſantur. Crates vt refert Schol. legit θερειᾶν quod æſtaꞏe oriantur, ſintque meſſis indices: de quo Heſiodus lib. 2. ἐρ. καὶ ἡμ.

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων.

ꞏQuæ lectio mihi arridet.

Πελειάδων Metatheſi literarum, pro Πελειάδων. Vel dicuntur Πελειάδες, quia ꞏcùm eas Orion per Bœotiam inſequeretur, in columbas mutatæ fuerunt. Vel Πλειάδες à Pleione matre. Vel quia πλησίον ἀλλήλων κεῖνται. Sidus hoc ex ſeptem ſtellis conſtat, quarum nomina ſic recenſet Aratus,

Ἀλκυόνη, Μερόπη τε, Κελαινώ τ', Ἠλέκτρη τε,
Καὶ Στερόπη, καὶ Τηϋγέτη, καὶ πότνια Μαῖα.

ex quibus ſex tantùm apparere ibidem dicit.

καὶ μάν. Alia comparatio Aiacis & Timodemi. In hoc ſunt pares quòd ambo Salaminij: ambo ſpecimen edidêre fortitudinis, ille in Troia cum Hectore congreſſus: hic victoriã pancratio adeptus. Porrò hinc apparet Timodemũ apud Salaminem Inſulam fuiſſe educatum, quanquam Athenis erat natus. Obiter quoque laudat illam Inſulam à fortibus viris quos educauit.

Αἴαντος ἄκουσεν. Hoc eſt, ᾔσθετο. Sicut & Homerus vſurpat verbum ἀΐω. Τ… πληγῆς ἀΐοντες, hoc eſt, αἰσθόμενοι. Ergo expertus Aiacis vires Hector, cogn… viros fortes apud Salaminem educari. ἀκουσεν negl. augm. pro ἤκουσεν. τλᾱθ… Dor. pro comm. τλήθυμος, à τλάω, ſeu τλῆμι, & θυμὸς, idem ac ταλασικάρδιος, *la…rum, ærumnarum, moleſtiarum patiens.*

παράφρασις.

Acharnas autem Atticæ vicum vnde ſunt tui maiores, quòd iam inde ab initio fortes viros habuerunt, vt fama eſt, illaudatas non præteribo. O quoties Timodemidæ maiores tui, excellentiſſimi viri, in certaminibus priores ac præſtantiores aliis fuiſſe feruntur! cùm in Pythijs, quę prope Parnaſſum Phocidis excelſum montem celebrantur, vbi quatuor victorias conſequuti ſunt: tum in Iſthmijs, quæ in Peloponneſiaco Iſthmo agitantur,

ἐνδεικ. δ.

Ἀχάρναι δ' παλαίφατον
εὐάνορες. ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις
Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται,
παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρνασῷ τέσσαρας ἐξ ἀέθλων
νίκας ἐκόμιξαν.
ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν,

μετάφρασις.

Acharnæ autem … *cundum priſcam* … *mam ſtrenuæ* ſun… *quoties in certamina… bus Timodemidæ ren… ſentur primi!* … *Parnaſſum enim* … *regnatorem, quat… victorias ex certaminibus reportarunt:* … *Corinthijs à viris,*

Ἀχάρναι δ'. Ad laudes maiorum tranſit, & à virorum præſtantia lau… Acharnas Atticæ vicum, Oenopidis tribus. Vnde apparet Timodemum eſſe… maioribus Acharnenſem. Sic autem hæc verba reddas, καὶ αἱ Ἀχάρναι ὅθεν … ἀπ' ἀρχῆς ὡς εὐανδροι αἰνυμνοῦνται. Fit παλαίφατος ex πάλαι & φατὸς. q. d. *an… quitus celebratus.*

ὅσσα δ' ἀμφ'. Hæc per admirationem proferuntur, citra quam dixiſſe… πλειστάκις οἱ πρόγονοί σου Τιμοδημίδαι ἐν τοῖς ἀέθλοις προκρίνονται. Maiores Tim… demi, dicuntur Timodemidæ, à Timodemo quopiam, qui hoc nomen fami… reliquit: ex qua viri præclari ſemper orti ſunt. Vel ſi mauis, etiam Timode… maiores, dicuntur Timodemidæ, quanquam poſteri ſic propriè vocari ſole… patronymicè.

προλέγονται. Hoc eſt, πρὸ τῶν ἄλλων λέγονται. i. προκρίνονται. vt apud Hom… rum, Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι: vel dicitur pro ἐν τοῖς πρὸ πάντων χε… λέγονται.

παρὰ μ̄. Recenſet Timodemidarum victorias, & Pythia per circumlo… tionem indicat. Nam Parnaſſus mons eſt Phocidis, prope quem Pythia ce… lebrabantur. Is ὑψιμέδων propter ὕψος dicitur, ídque καταχρηστικῶς pro ὑψ… Niſi *altè regnantem* dicere malis propter Apollinem & Muſas, quæ ibi c… feruntur.

ἀλλὰ Κορινθίων. Coniunctio ἀλλὰ, pro δὲ ſumenda: & ſic ὑπὸ, pro παρὰ. Iſthm…

utem circumloquitur, quæ in Peloponneſiaco Iſthmo celebrabãtur, & curæ rant viris Corinthijs, qui vt peſte liberarentur, propter inſepultum Melicerm, in Iſthmo graſſante, oraculi monitu exequias & funebre certamen in Mecertæ honorem inſtituerunt. Quæ cùm ita ſint exiſtimo Leonicerum & Areium malè iſtud de Olympijs intellexiſſe: præcipuè quum dixerit poëta in ſuerioribus, neceſſe eſſe vt Timodemus, patrum veſtigia ſequens, reportata Neaeæa victoria, frequenter etiam Pythia & Iſthmia vincat.

παράφρασις — ὀγδόη. ε. — μετάφρασις

vbi victores proclamati orinthiis à viris iam octo oronis ornati ſunt: necnõ Nemeis, ob quæ ſepties oronati redierunt. Præerquam quòd in patria, bi minora celebrantur lympia, in Iouis honorẽ, oties vicerunt, vt has victorias numerare nemo oſſit. Cæterùm hunc, empeIouem, ô ciues hymo choreali celebrate, vnà am Timodemi glorioſo ob victoriam reditu patriam, & choreas à ſuaui vocis cantu auſpicamini.

ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς,
ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη.
ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ. τὰ δ' οἴκοι,
μάσσον' ἀριθμοῦ,
Διὸς ἀγῶνι. τὸν ὦ πολῖται
κωμάξατε, Τιμοδήμου
σὺν εὐκλεΐ νόστῳ.
ἁδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.

in boni Pelopis receſſibus, octo coronis ſe immiſcuerunt iam: ſeptem autem apud Nemeam. Domi autem in Iouis certamine, præclarè geſtæ res *maiores* ſunt *numero: quem ô ciues choreali hymno celebrate cum Timodemi glorioſo reditu, ſuauiſonáque auſpicamini voce.*

ἐν ἐσλοῦ. Periphraſis Peloponneſiaci Iſthmi. Nam Peloponneſus nobiliſſia totius Europæ peninſula, olim Apia & Pelaſgia appellata, poſtea Peloponeſus à Pelope Tantali filio, qui deuicti Oenomai filiam, & regnum obtinuit: ſthmo anguſtiſſimo Græciæ annexa, inter duo maria, Aegeum & Ionium, latani folio ſimilis, anguloſis receſſibus duos efficit ſinus, ab ortu Saonicum, ab occaſu Criſſæum ſeu Corinthiacum, ſex millium anguſtijs liremptos. Eſt autem veriſimile poëtam loqui de receſſu qui ſinum facit Corinthiacum.

ὀκτὼ στεφάνοις. A conſequente corona, præcedentem intellige victoriam: vt idem valeat, ac ſi dixiſſet, ὀκτὼ νίκας ἔλαβον. Porrò ἔμιχθεν. Aeol. pro comm. 3. perſ. plur. ἐμίχθησαν.

ἑπτὰ δ' ἐν. Repetendum ἀπὸ κοινοῦ, verbum ἔμιχθεν, & nomen στεφάνοις: vt ſit huiuſmodi ſenſus, ἑπτὰ δὲ στεφάνοις ἔμιχθεν ἐν Νεμέᾳ. Hactenus enumerauit publicas Timodemidarum victorias.

τὰ δ' οἴκοι. Sequuntur victoriæ priuatæ & domeſticæ. q. d. τὰ δ' οἴκοι ἐν ταῖς Ἀθήναις μείζονά ἐστιν ἢ ἀειθμοῦ δῆλαι, καὶ ὑπερβαίνει πάντα ἀριθμόν. Doricus genit. ἀριθμῶ pro ἀριθμοῦ. Porrò Athenis celebrabatur certamen in Iouis honorem, idque Olym-

pia vocabant, ad magnorum illorum imitationem inſtituta.

τ̃ ὦ πολῖται. Epilogus quo ciues Athenienſes prouocat ad Iouis modò [illegible] minati, & ad Timodemi Nemeonicæ laudes. τ̃ pro ὃν: quod refertur vel ad [illegible] vel ad ἀγῶνι præcedens: ſed ad illud potiùs, quàm ad hoc. κωμάξατε Dor. pro [illegible] μάσατε. & Τιμοδήμω Dor. genit. pro comm. Τιμοδήμου.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙ΄ΔΗ ΑΙΓΙΝΗΤΗ, παγκρατιαςῇ.

ΕΙΔΟΣ Γ.

ARISTOCLIDAE AEGINETÆ, pancratiaſtæ.

ODE III.

ARGVMENTVM.

Laudat Ariſtoclidem à patria, à pancratij victoria [illegible] Aeginæ inſignibus heroibus eius maioribus Peleo Telamone, Achille: à manſuetudine Quibus peractis concludit de ſe ſuíſque carminibus loquens, eáque longè alijs præferens.

παράφρασις.

O veneranda Muſa mater noſtra, tibi ſupplico vt in Aeginam inſulam, Doricenſium coloniam, & hoſpitalitate gaudentem te conferas hoc ſacro menſe, qui totus eſt feſtus, & quo durante Nemea celebrantur. Nam poëtæ iuuenes qui pangendis melliſonis hymnis incumbunt, tuam vocem & inſpirationem perquirentes, prope fluuiũ

ϛροφὴ α. κῶλ. ιγ.

Ω πότνια μοῖσα, μᾶτερ
ἁμετέρα, λίσσομαι,
τὰν πολυξέναν ἐν
ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι
ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγι-
ναν. ὕδατι γὰρ μένοντ' ἐπ' Ασω-
πίῳ
μελιγαρύων τέκτονες
κώμων νεανίαι, σέ-
θεν ὄπα μαιόμενοι.
διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλυ.

μετάφρασις.

O veneranda M[illegible] mater noſtra ſu[illegible] oro, venias in Ægi[illegible] inſulam Doricam [illegible] ribos pitem, in [illegible] menſe Nemeade. [illegible] enim apud Aſop[illegible] expectant iuuene[illegible] liſonorum fabri hy[illegible] norum, tuam [illegible] perquirentes. De[illegible]

m Aeginæ patrem tant. Sanè variorum ũ varium eſt præmiũ: pecunias & munera, laudem pro mercede is exoptat. Sed illu- certaminum victoria

ἀεθλονικία δ' μάλις' ἀοιδὰν φιλεῖ, στεφάνων ἀρεταν τε δεξιωτάταν ὀπαδόν.

autem alia res aliud: ſed certaminum victoria maximè cantum amat, coronarum & ſtrenuitatum aptiſſimum comitem.

nibus potiſſimum gaudet,& poëtico encomio decorari amat:quo certè nullus eſt co- um pro virtute acceptarum aptior comes : quandoquidem etſi quiduis aliud magni pro virtutis præmio acceperis:tamen ſi chartæ ſileant,quod bene feceris,mercedem uleris.

ϛοκλείδη. Ariſtoclides Ariſtophanis cuiuſdam filius,patria Aeginenſis,pan- victor.De Aegina,& pancratio iam antè dictum eſt.

ποτνια.Exordium ab inuocatione Muſæ, quam Cleionem vocat Epodó hìc matrem vocat, quoniam à Muſis natos poëtas fabulantur, vnde He- is,.

Ἐκ γάρ τοι μουσάων, καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν.

it ἁμετέρα, non ἐμὰ: quoniam Muſa communis omnium poëtarum eſt pa- , eámque non ſolum ſuo nomine,ſed & aliorum poëtarum inuitat.

αν πολυξέναν.Locus notatur ad quem vocat Muſam,item tempus. Aeginam am ab hoſpitalitate laudat,& Δωρίδα vocat,quia Dores eam incoluêre: vt re eſt Od. 8. Ol. antiſtr.2.in hæc verba,Δωριεῖ λαῷ.

ρομηνία.Hoc eſt,εὐωχία,ſcilicet victorum ſolenni conuiuio, quod præſenti- amicis præbebatur,& in quo epinicia celebrabantur. Volunt Scholia vo- hanc ἱερομηνία per συγκοπὴν efferri,pro ἱερονουμηνία:quoniam Apollini ſacræ menſium Calendæ,quatenus idem cum Sole putatur eſſe.Porrò poëta ſic llat ipſum ſacrum menſis diem feſtum, qui in honorem Apollinis præci- celebrabatur.A nonnullis etiam ἱερομηνία vocatur totus menſis,in quo Ne- celebrabantur:vel omnes illi menſis dies feſti,qui Dijs erant ſacri,& qui- durantibus Nemeęi ludi fiebant.Quamobrem nulla erit συγκοπὴ, ſed ſim- iter compoſitum dices ex ἱερὸς-*ſacer*,& μὴν *menſis*. Philochorus etiam tra- menſem Δημητριῶνα totum ex Athenienſium decreto nominatum ἱερομηνίαν, d totus eſſet diebus feſtis celebrandis deſtinatus:& Cereri ſacer,quæ Δημη- Græcis dicitur:idémque menſis Δημήτριος etiam nominatur.Sed quem inter eros menſes ordinem obtineret,non conſtat.

ὕδατι γδ. Ratio ob quam inuocat Muſam , quia nimirum eius inſpiratio deratur à poëtis omnibus Aeginenſibus, qui ſui ciuis Ariſtoclidæ laudes brare exoptant. Aquam Aſopiam,intellige fluuium illum qui Thebas pre- luit,& Aeginæ mater creditur: quò ſe Thebanum, alióſque poëtas Aegi- ſes eſſe innuit.Periphraſticè poëtas vocat μελιγαρύων κώμων τέκτονας: eóſque ας, ac proinde non comparandos ſibi per ætatem exercitatiori.μὴ ὄντι. Dor. μένοισι.Vox μελίγαρυς iam occurrit Olymp.Od.11.

δίψῃ δ᾽ ἔργων. Rationis confirmatio à deſiderio victoris. Quiuis a
victor, inter cætera præmia, laudis præconium efflagitat: ſiquidem laus v
debetur. διψᾶν metaphoricè vſurpat pro ἐπιθυμεῖν. Porrò ἀεθλονικία Pi
cum vocabulum, eſt ἡ ἀπὸ τῶν ἀέθλων, τουτέστιν ἀγώνων ἀποφερομένη νίκη. *victori
ex certaminibus reportatur.* Virtus laudis præconio gaudet, quia

Dignum laude virum Muſa vetat mori,
Cœlo Muſa beat.

Ideo carmina Cenſorino dat Horatius, non alia munera, quemadm
alij, dicítque illi,

Non tibi talium,
Res eſt aut animus delitiarum egens,
Gaudes carminibus.

vide integram Odam 8. lib. 4. Carm.

παράφρασις.

Proinde ô Muſa Iouis, qui cœli nubibus referti rex eſt, filia, copiam argumentorum mihi ſuggere, quibus hymnum encomiaſticum componam, quem ipſa probet & accipiat. Ego verò iuuenibus illis poëtis & cantoribus, voce & lyra canendum poſtea communicabo. Tum elaborato à me carmine ſuauiter fruetur Aegina inſula, quæ circumiacentis regionis eſt ornamentum, quam primi Myrmidones incoluerunt, qui nunc Aeginetæ dicuntur, quorum iam olim celebratum populum ignauiæ probro non dedecorauit Ariſtoclides, quòd in præpotenti pancratij impetu ſubactus ſuccubuerit, ſed decore ſtrenuitatis amplificauit, ídque tu
neficio, quum officioſè victoriam eius decantes, vnde patriæ ſit laudis acceſſio, & d
incrementum.

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

τὰς ἀφθονίαν ὄπαζε
μήτιος ἁμᾶς ἄπο.
ἄρχε δ᾽ οὐρανῷ πο-
λυνεφέλα κρέοντι θύγα-
τερ,
δόκιμον ὕμνον. ἐγὼ δ᾽ ἐκεί-
νων
τέ μιν ὀάροις λύρᾳ τε κοινάσο-
μαι.
χαρίεντα δ᾽ ἕξει πόνον
χώρας ἄγαλμα, Μυρμι-
δόνες ἵνα πρότεροι
ᾤκησαν, ὧν παλαίφατον ἀγο-
ρὰν
οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλεί-
δας,
τὰν ἐμίανε κατ᾽ αἶσαν,
ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς

μετάφρασις.

cuius abunda
prabe ex mea ſol
& exordire hy
probatum ei qui
tens cœli multin
eius filia. Ego aut
illorum ſermonib
lyra communicab
ſtiuúmque habeb
borem regionis
mentum: in qua
milones priſci ha
runt: quorum iam
celebratum forum
ſtoclides non cont
nauit dedecoribus,
per officium, in p
tenti ſubactus

τᾶς ἀφθονίαν. Hæc ad præcedens ἀοιδὰν referuntur. q.d. τῆς εὐπορίας δίδου ἀ
ἐμῆς διανοίας. Quibus verbis peculiarem ſibi facit inuocationem, totán
ad ſe trahit. ἁμᾶς. Dor. pro ἐμῆς. ἁμὸς Dor. dicitur pro ἐμὸς, vt Ol. 1
Pyth. 3.

ἀρ

ἄρχε ϗ. Iteratur inuocatio cum exhortatione. q. d. κἄπαρχε ϗ αὐτῷ δ' Διὸς θύγα-
ρ, δὸς ῦ ὕμνον τῷ βασιλεῖ οὐρανοῦ πολυνεφέλῳ τῷ πατρί σου. Ita nulla erit ἀντίπλωσις in χρέ-
π, pro χρέοντος. *Regem cœli nubili*, periphraſticè dicit *Iouem*. Cuius & Mnemo-
ynes filiæ ſunt Muſæ: vt auhor eſt in Theog. Heſiodus. Porrò οὐρανῶ πολυνεφέλα
nt Dor. genit. pro οὐρανοῦ πολυνεφέλου.

ἐγὼ ϗ. Muſæ partes ſunt, vt argumenta laudum, & carmen ſuggerant poëtæ,
carmen curet canendū. Ideo dicit poëta, ἐγὼ ϗ ῦ κοινώσομαι ἐκείνων φωναῖς ϗ λύρας
νώσομαι αὐτὴν ἵνα μετ' ῷδῆς ϗ λύρας ἀπαγγέλλωσι. Etenim voce, lyráque caneban-
r epinicia à choro: & quoniam Pindarus ipſe ἰσχνόφωνος erat, per alios ſua
armina canebat.

χαρίεντα ϗ. Ad quem referatur carmen nunc oſtendit, nempe ad Aeginam:
uam vocat χώρας ἄγαλμα, hoc eſt, καλλώπισμα, *decus* & *ornamentum*. Eſt enim
ἄγαλμα, παρὰ ῦ ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται καὶ χαίρει: quiuis autem ijs delectatur & gaudet,
nde ornamentum capit. Puto vulgatam interpretationem malè hoc voca-
ulum ἄγαλμα interpretari *ſimulachrum*: non enim video quis ita ſit loci
enſus. Porrò *hymnum* vocat χαρίεντα πόνον. Nam etſi non ſine labore car-
men egregium ſcribitur, tamen amabilis eſt ille labor, & gratioſus, tum lau-
danti, tum laudato.

Μυρμιδόνες ἵνα. Hoc eſt, ὅπου Μυρμιδόνες πρότεροι ᾤκησαν. Sic Aeginam circum-
loquitur. Ea enim eſt in qua primi Myrmidones habitarunt. Nam ſub Aeaco
ſic appellati fuerunt Aeginetæ. Quoniam cùm Aeacus anguſtum ob ὀλιγανθρω-
πίαν haberet regnū, & homines à Ioue petijſſet, is proximas formicas in homi-
nes mutauit, vt fabulatur Heſiodus, Lycophron, aliíque poëtæ: vide Euſtath. in
. Iliad. & Ouid. 7. Metamorph. Verùm ita res ſe habet. Antiquitus illius regio-
nis incolæ luſtra & antra formicarum inſtar inhabitabant, ínque ſubterraneos
cuniculos fruges ferebant & recondebant, ideóque ἀπὸ ῦ μυρμήκων, Μυρμιδόνες
appellati dicuntur. Sed cùm ex Peloponneſo in Aeginam cum aliquot ſocijs
veniſſet Aeacus, eos homines legibus poliuerunt, & manſuefecerunt, vnde ru-
mor increbruit, viſúmque eſt homines ex formicis factos fuiſſe.

ὧν παλαίφατον. Laus Ariſtoclidæ, quòd patriam ornet. Interim & Aegineti-
cum populum laudat, quum dicit παλαίφατον, τὸ πάλαι περιφατισμένον καὶ ὑμνημένον. &
dicit τεὰν κατ' αἶσαν *ſecundum tuam ſortem*. Nam videtur innuere velle fatale
eſſe Aeginæ vt habeat victores ſacrorum certaminum incolas: qui quidem
erit ſenſus, ſi ſit apoſtrophe ad Aeginam. At puto commodiùs referri ad θύγα-
τερ præcedens: vt ſit ſignificatio κατὰ τὸ σὸν καθῆκον, *per tuū officiū*. Etenim cùm Mu-
a ex officio celebret victores, illi ſuo populo decus afferunt. Porrò ἀγορὰν in-
ellige ῦ λαόν, ſeu ῦ δῆμον. Etenim & ἀγορὰ, eſt propriè, *populi congregatio*.

οὐκ ἰαίνει. A remotione dedecoris, neceſſariò eſt intelligenda poſitio decoris.
Hoc dilucidè exponet paraphraſis.

ἐν περιδινεῖ. Laus Ariſtoclidæ à magnitudine roboris, cuius ſpecimen edidit
in pancratio. μαλαχθεὶς à Schol. exponitur, ἱκανῶς γυμνασθεὶς. q. d. *abundè exercita-
tus*. Mirum autem μαλάσσεσθαι hac ſignificatione vſurpari, quum *emolliri*, ſit
propriè *debilitari*. Sed puto poëtam aliò reſpicere, nempe ad magnam totius

corporis agitationem,& commotionem,quæ fit ab aduerſario, quaſi ſu
te,& pinſente corpus ſui aduerſarij,& vndique experiente quo pacto ſ
poſſit. Vel metaphora ſumitur, ab ijs quę poſtquam emollita ſunt,ducti
vt innuat poëta,præmiſſa exercitatione faciliorem fuiſſe victoriam.At
verborum videtur hęc potiùs eſſe conſtructio, ὧν παλαίφατον ἀγορὰν Λειs
ἐν ϖριάθενει παγκρατίου στόλῳ μαλαχθεὶς, ὦ ἐμίανε ἐλεγχέεσσι πεσὼν κατ' αἶσαν. Et à re
ne vnius contrarii, ad poſitionem alterius eſt tranſeundum, vt declara
phraſis. Hac ratione μαλάσσεσθαι erit ſimpliciter ſumendum pro *ſubigi*, &
erit locus.

παράφρασις.

Ac quanquam à valido aduerſario ipſum pene ſubigente, moleſtas plagas acceperit; eas tamen non ſenſit, adeò animum exhilarauit eximia victoria in fertili Nemea parta. Ac ſanè ictus quantumuis graues victoria tanquam præſentiſſimum remedium ſanare conſueuit. Quandoquidem autem etiam in rebus præclaris tenendus eſt modus, huic Ariſtophanis filio ſufficere debet, quòd non ſolùm eſt formoſus, ſed & formæ ſuæ conuenientia præſtitit, quando ſummæ ſtrenuitatis ſpecimen in pancratio edidit. Non enim vlte in virtute progredi licet, vt neque facile eſt in mari vltra columnas Herculis nauigare.

ἐπῳδ. κώλ. ια.

παγκρατίου στόλῳ. καματωδέων δ' πλαγᾶν
ἄκος ὑγιηρὸν, ἐν βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ,
τὸ καλλίνικον φέρει.
εἰ δ' ὢν καλὸς, ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ,
ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα
παῖς Ἀριστοφάνευς, οὐκ ἔτι πρόσω
ἀβάταν ἅλα κιόνων
ὑπὲρ Ηρακλέος περᾶν εὐμαρές.

μετάφρασις.

pancratij impe
borioſarum aute
garum remedium
bre apud Nemean
fundos campos h
tem, pulchra vi
affert. Quòd ſi for
exiſtens, & facien
ſentanea forma, ſtr
tates ſupremas con
dit Ariſtophanis f
non iam vlterius
mare columnas
Herculis traijcere fa

παγκρατίου. Cohæret cum ſuperioribus, & στόλῳ exponitur ὁρμῇ. Propriè tan
στόλος eſt, *claſsis, copia, expeditio*.

καματωδέων δ'. Conſolatio & refrigerium laboris, victoria. q. d. εἰ δ' πλ
ἐπιπόνους ἔλαβε, τούτων ἴαμα ὑγιεινὸν τὴν νίκην ἀπηνέγκε. Etenim adeò dulcis eſ
iucunda victoria, vt qui eam adepti ſunt, vulnera non ſentiant. πλαγᾶν D
pro comm. πληγῶν. Nemeam βαθυπέδιον vocat, quia βαθὺ πεδίον *profundam p*
nitiem habet, ac proinde eſt ferax. τὸ καλλίνικον poët. pro comm. καλὴ νίκη.

εἰ δ' ὢν καλός. Laus Ariſtoclidæ à forma, cui conuenieutem victoriam o
tinuit. Aliorũ quoque formam & fortitudinem ſimul cõmendauit in Olym
vt Od. 8. ep. 1. Porrò gnomen egregiam affert, qua docet modum etiam eſſe t
nendum in rebus honeſtis. Ideóque Ariſtoclidem cùm ſit formoſus, formán
que victoria cohoneſtarit, non debere maiora affectare, præſertim cùm nil
maius queat aſſequi, quàm quod iam aſſequutus eſt.

γεορφᾷ Dor. pro μορφῇ: & αἰορίαις pro λυορίαις. ἐπίβα pro ἐπίβη. Ἀριστοφάνευς pro Ἀριστοφανίου. Filius Ariſtophanis, periphraſticè, Ariſtoclides dicitur: ἀβάταν Dor. pro ἀβάτην. Vide ſimilem comparationem in fine 3. Olymp. & lege quod de Columnis Herculis annotauimus.

οὐχ οἱ ἔτι. Sic lego quia deeſt colo ſyllaba, & τὸ οἱ quod addo cum Schmidio, relatiuum eſt ad παῖς Ἀριστοφάνευς, & ſic conſtruitur οὐκέτι οἱ εὐμαρὲς περᾶν, &c.

παράφρασις. — στροφὴ β. κῶλ. ιγ. — μετάφρασις.

Quas heros ille inter Deos relatus, poſuit vt apud poſteros eſſent celebres teſtes ipſum viam vt nauigaret vlterius, inuenire non potuiſſe. Id autem fecit poſtquam ingentes beluas in mari domuit, vt cete apud Ilium: & ſuopte motu, non Euryſthei iuſſu pleroſq; labores ſuſcipiens, ſtagnorũ fluxus & maris inueſtigauit, ſuáque peregrinatione mortalibus oſtendit, quò vſque in orbe terrarum progredi, ad quas metas tutò meare, vnde tutò remeare daretur. Quid agis anime miſcurà propoſito ſcopo auocaris, & nunc Herculis Thebani miracula recenſes? Nonne quum Aeginenſem virum laudas, eum ab Aeacidis potiùs laudare conuenit? Age Muſam tuam ad Aeacum, eiúſque genus conuerte. Nihil vtique tam iuſtum eſt, támque rationi conueniens, quàm bonos fortéſque viros, qualis fuit Hercules, laudibus proſequi.

ἥρως Θεὸς ἃς ἔθηκε,
ναυτιλίας ἐσχάτας
μάρτυρας κλυτάς. δά-
μασε δὲ θῆρας ἐν πελάγει
ὑπερόχους. ἰδίᾳ τ' ἐρεύνα-
σε τεναγέων ῥοάς, ὅπα πόμπι-
μον
κατέβαινε νόστου τέλος,
καὶ γᾶν φράδασε. θυμέ,
τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν
ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμεί-
βῃ;
Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε μοῖ-
σαν
φέρειν. ἕπεται δὲ λόγῳ δί-
κας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν.

quas Deus heros ſtatuit nauigationis penitißimæ teſtes inclytos: domuit autem beluas in pelago ingentes, & per ſe ſcrutatus eſt ſtagnorum fluxus, vbi reductorium deſcendit ad reditus finem, & terram indicauit: Anime ad quod peregrinum promontorium meam nauigationem præteruehis? Aeaco te iubeo, & generi Muſam ferre. Sequitur autem rationem flos iuſtitiæ, probos laudare.

ἥρως Θεὸς ἅς. Rationem reddit cur Hercules columnas fecerit, nimirum vt eſſent κλυταὶ μάρτυρες ἐσχάτης ναυτιλίας: Columnarũ alterã in Libya: alterã ad alterum clima poſuiſſe fertur. Schol. docet cur Hercules Heros Deus appelletur. Hellas, inquit, cùm ad Apollinem acceſſiſſet, interrogauit quomodo colendus eſſet Hercules poſtquam inter Deos relatus eſſet. Reſpondit Deus: nunc quidem vt heros, poſtera die vt Deus.

ὑπερόχους, Dor. pro ὑπερόχους. Hoc eſt, ὑπερέχοντας, μεγίστους. Reſpicit autem ad cete quod in Ilio interfecit: de quo dictum Oda ſuperiore, prima antiſtr. 4.

ἰδίᾳ δ' ἐρεύνασε. Duodecim labores iubente Euryſtheo, reliquos ſuopte motu exantlauit, vt quos nunc recenſet Pindarus. Ideóque Schol. Callimachi diſtichon hoc citat.

corporis agitationem,& commotionem,quæ fit ab aduerſario, quaſi ſubig
te,& pinſente corpus ſui aduerſarij,& vndique experiente quo pacto ſuper
poſſit. Vel metaphora ſumitur, ab ijs quę poſtquam emollita ſunt,ductilia f
vt innuat poëta,præmiſſa exercitatione faciliorem fuiſſe victoriam. At hor
verborum videtur hęc potiùs eſſe conſtructio, ὢν παλαίφατον ἀγορὰν Ἀριστοκλεί
ἐν περισθενεῖ παγκρατίου στόλῳ μαλαχθεὶς, ἐκ ἐμίανε ἐλεγχέεσσιν τεαῖ κατ᾽ αἶσαν. Et à remot
ne vnius contrarii, ad poſitionem alterius eſt tranſeundum, vt declarat pa
phraſis. Hac ratione μαλάττεσθαι erit ſimpliciter ſumendum pro *ſubigi*, & cla
erit locus.

παράφρασις.

Ac quanquam à valido aduerſario ipſum pene ſubigente, moleſtas plagas acceperit; eas tamen non ſenſit, adeò animum exhilarauit eximia victoria in fertili Nemea parta. Ac ſanè ictus quantumuis graues victoria tanquam præſentiſſimum remedium ſanare conſueuit. Quandoquidem autem etiam in rebus præclaris tenendus eſt modus, huic Ariſtophanis filio ſufficere debet, quòd non ſolùm eſt formoſus, ſed & formæ ſuæ conuenientia præſtitit, quando ſummæ ſtrenuitatis ſpecimen in pancratio edidit. Non enim vlteri
in virtute progredi licet, vt neque facile eſt in mari vltra columnas Herculis nauigare.

ἐπῳδ. κώλ. η.

παγκρατίου στόλῳ. καματωδέων δὲ πλαγᾶν
ἄκος ὑγιηρὸν, ἐν βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ,
τὸ καλλίνικον φέρει.
εἰ δ᾽ ὢν καλὸς, ἔρδων τ᾽ ἐοικότα μορφᾷ,
ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα
παῖς Ἀριστοφάνευς, οὐκ ἔτι πρόσσω
ἀβάταν ἅλα κιόνων
ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές.

μετάφρασις.

pancratij impetu:
borioſarum autem pl
garum remedium ſal
bre apud Nemeam pr
fundos campos habe
tem, pulchra victor
aſſert. Quòd ſi formoſ
exiſtens, & faciens co
ſentanea formæ, ſtrenu
tates ſupremas conſce
dit Ariſtophanis fili
noniam vlterius inu
mare columnas vlt
Herculis traijcere facu

παγκρατίου. Cohæret cum ſuperioribus, & στόλῳ exponitur ὁρμῇ. Propriè tame
στόλος eſt, *claſſis, copia, expeditio.*

καματωδέων δὲ. Conſolatio & refrigerium laboris, victoria. q. d. εἰ δὲ πληγ
ἐπιπόνους ἔλαβε, τούτων ἴαμα ὑγιεινὸν τὴν νίκην ἀπηνέγκε. Etenim adeò dulcis eſt &
iucunda victoria, vt qui eam adepti ſunt, vulnera non ſentiant. πλαγᾶν Dor
pro comm. πληγῶν. Nemeam βαθυπέδιον vocat, quia βαθὺ πεδίον *profundam pla*
nitiem habet, ac proinde eſt ferax. τὸ καλλίνικον poët. pro comm. καλὴ νίκη.

εἰ δ᾽ ὢν καλὸς. Laus Ariſtoclidæ à forma, cui conuenieutem victoriam ob
tinuit. Aliorū quoque formam & fortitudinem ſimul cōmendauit in Olymp
vt Od.8.ep.1. Porrò gnomen egregiam affert, qua docet modum etiam eſſe te
nendum in rebus honeſtis. Ideóque Ariſtoclidem cùm ſit formoſus, formám
que victoria cohoneſtarit, non debere maiora affectare, præſertim cùm nihi
maius queat aſſequi, quàm quod iam aſſequutus eſt.

μορφᾷ Dor. pro μορφῇ: & ἀνορέαις pro ἠνορέαις. ἐπέβα pro ἐπέβη. Ἀεισοφάνεις pro Ἀειφανέοις. Filius Ariſtophanis, periphraſticè, Ariſtoclides dicitur: ἀβάταν Dor. pro ἀβάτην. Vide ſimilem comparationem in fine 3. Olymp. & lege quod de Columnis Herculis annotauimus.

ὑχ οἱ ἐπ. Sic lego quia deeſt colo ſyllaba, & τὸ οἱ quod addo cum Schmidio, relatiuum eſt ad παῖς Ἀεισοφάνευς, & ſic conſtruitur ἐπέβη οἱ ἐν μεγάλας ἀρετᾶν, &c.

παράφρασις.

Quas heros ille inter ...eos relatus, poſuit vt ...ud poſteros eſſent celeb...es teſtes ipſum viam vt ...uigaret vlterius, inuenire ...on potuiſſe. Id autem fe...t poſtquam ingentes be...as in mari domuit, vt ce... apud Ilium: & ſuopte ...otu, non Euryſthei iuſſu ...eroſq; labores ſuſcipiens, ...agnorũ fluxus & maris in...eſtigauit, ſuáque peregri...atione mortalibus oſten...t, quò vſque in orbe ter...rum progredi, ad quas ...etas tutò meare, vnde tu... remeare daretur. Quid ...gis anime mi: cur à propo...to ſcopo auocaris, & nunc ...erculis Thebani miracu... recenſes? Nonne quum Aeginenſem virum laudas, eum ab Aeacidis potiùs laudare conuenit? Age Muſam tuam ad Aeacum, eiúſque genus conuerte. Nihil vtique tam iuſtum eſt, ...amque rationi conueniens, quàm bonos fortéſque viros, qualis fuit Hercules, laudibus ...roſequi.

στροφὴ β. κῶλ. ιγ.

ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε,
ναυτιλίας ἐσχάτας
μάρτυρας κλυτάς. δά-
μασε δὲ θῆρας ἐν πελάγει
ὑπερόχους. ἰδίᾳ τ' ἐρεύνα-
σε τεναγέων ῥοάς, ὅπα πόμπι-
μον
κατέβαινε νόστου τέλος,
καὶ γᾶν φράδασε. θυμέ,
τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν
ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμεί-
βῃ;
Αἰακῷ σὲ φαμὶ γένει τε μοῖ-
σαν
φέρειν. ἕπεται δὲ λόγῳ δί-
κας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν.

μετάφρασις.

quas Deus heros ſtatuit nauigationis penitißimæ teſtes inclytos: domuit autem beluas in pelago ingentes, & per ſe ſcrutatus eſt ſtagnorum fluxus, vbi reductorium deſcendit ad reditus finem, & terram indicauit. Anime ad quod peregrinum promontorium meam nauigationem præteruehis? Aeaco te iubeo, & generi Muſam ferre. Sequitur autem rationem flos iuſtitiæ, probos laudare.

ἥρως θεὸς ἅς. Rationem reddit cur Hercules columnas fecerit, nimirum vt eſſent κλυταὶ μάρτυρες ἐσχάτης ναυτιλίας: Columnarũ alterã in Libya: alterã ad alterum clima poſuiſſe fertur. Schol. docet cur Hercules Heros Deus appelletur. Hellas, inquit, cùm ad Apollinem acceſſiſſet, interrogauit quomodo colendus eſſet Hercules poſtquam inter Deos relatus eſſet. Reſpondit Deus: nunc quidem vt heros, poſtera die vt Deus.

ὑπερόχως, Dor. pro ὑπερόχους. Hoc eſt, ὑπερέχοντας, μεγίστους. Reſpicit autem ad cete quod in Ilio interfecit: de quo dictum Oda ſuperiore, prima antiſtr. 4.

ἰδίᾳ δ' ἐρεύνασε. Duodecim labores iubente Euryſtheo, reliquos ſuopte motu exantlauit, vt quos nunc recenſet Pindarus. Ideóque Schol. Callimachi diſtichon hoc citat.

Χαῖρε βαρυσκίπων ἐπιτακτὰ μὲ ἐξάκι δοιά,
Ἐκ δ' αὖ τ' ἀγρεσίας πολλάκι πολλὰ χαμαί.

Dor.& negl.augm. ἐρίψαισι pro ἠρίψαισι.

πινάγιον. Propriè πινάγη dicuntur αἱ δίυγροι καὶ παραποτάμιοι ὀφρύες, vel παραπο-τις, καὶ ὑπερέχουσα γῆ ὕδα. Vide in lexicis. fit à τέγγεσθαι, τὸ βρέχεσθαι.

ὅπα πόμπιμον. Obſerua Hyperbaton,& ſic locum conſtrue, καὶ γαῖ φράδασ-κατέβαινε πόμπιμον νόσου τέλος. i. *& terram indicauit vbi ſecundus ac proſper de-dit reditus finis.* Clariùs hæc habes in paraphraſi:in quibus lubens ſequor Æ-milij Porti ſententiam. τέλος νόσου, periphraſis pro νόσος. vt apud Homer. τέλος θανάτου. pro θάνατος: vt & τέλος γάμου, pro γάμος. ὅπα Dor.pro ὅπη. Porrò πόμ-*proſper, ſecundus*: ſic πομπίμοις πνοαῖς, *ſecundos flatus* appellat Euripid.

φράδασσε. Negl.augm.& gemin. σ.pro ἐφράδασε, à φραδάζω, τὸ δηλόω i-vnde Schol. expoſuit φραδητὴν καὶ δήλην ἐποίησε. Fit à φράζω addita in-dio ſyllaba δα: & propriè ſignificare videtur, *verbis induco.* Sed anteq-vlterius progrediar, addam τέλος νόσου vocari, quia locus quem Her-poſitis columnis manifeſtè indicauit mortalibus, erat nauigationis te-nus,ad quem tutò nauigare, & vnde tutò redire dabatur. Dicit πόμπιμον-priſcis illis temporibus ἐξωκεανίζειν periculoſiſſimum eſſe credebatur. Porrò κατέβαινε dicitur propter mare quod eſt altum, & quòd qui ex alto venit, is-ſcendere ad littus videtur. Metonymicè tribuitur τῷ τέλει, quod marinis a-propriè conuenit, quæ dum ex alto mari ad littus deuoluuntur, in inferiora-feruntur ac delabuntur.

θυμὲ τίνα πρὸς. Apoſtrophe ad animum,qua ſemetipſum à digreſſione-uocat,& oſtendit ſe παρέργως tantùm Herculis laborum meminiſſe: magis-ad rem futurum,ſi poſteros Æaci laudet,non alienos,ſed indigenas heroas-mendo prædicandos. Interim manet in metaphora nauigantium, qui ſæpe-mero alia ad promontoria,quàm ad propoſita feruntur,& aliò deflectunt,-rectà nauigandum eſſet. παραμείβεσθαι poët.ſumit pro παρέρχεσθαι. *præteruel-præterire.*

Αἰακῷ σε. Hoc eſt,κελεύω σε ὕμνον Αἰακῷ φέρειν,καὶ τῷ γένει αὐτοῦ. Vel,λέγε μ-περὶ τοῦ Αἰακοῦ καὶ τοῦ γένους.

ἕπεται δὲ λόγῳ. Hoc eſt, δίκαιόν ἐστι τοὺς ἀγαθοὺς ἐπαινεῖν. Hîc ἐσλὸς patitur ſy-len pro ἐσλοὺς,quod ſumitur Doricè pro cõm.ἐσλοῖς:& ſic metri cauſa legen-Eſt autem ſententia qua docet laudandos eſſe viros bonos, eámque oratio-eſſe virtutem præcipuam. Et ſic poëtæ verba obſcura conſtrues, ἄωτος δὲ δίκας-τοὺς ἐσλοὺς ἐπαινεῖν λόγῳ ἕπεται καὶ ἀκόλουθον φαίνεται. Genuinum ſenſum,& conne-nem ſententiæ pete ex paraphraſi.

παράφρασις.	αἰτιςρ. κώλ. ιγ.	μετάφρασις.
Sed Thebani illius he-roïs laudes, nihil faciunt ad	οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες.	Nec deſideria be-ſunt, aliquid ex al-

οἴκοθεν μάτευε.
ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες,
γλυκύ τι γαρυέμεν. παλαιαῖ-
σι δ' ἐν ἀρεταῖς γέγαθε Πηλεὺς
ἄναξ,
ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών.
ὃς καὶ Ιωλκὸν εἷλε
μόνος ἄνευ στρατιᾶς,
καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρ-
ψεν
ἐγκονητί. Λαομέδοντα δ' εὐρυ-
σθενὴς Τελαμὼν, Ιόλα πα-
ραστάτας ἐὼν, ἔπερσεν.

nis cuipiam afferre. E domo inueſtiga. Accommodum ornamentum ſumpſiſti ad aliquid dulce canendum. Antiquis autem in virtutibus gauiſus eſt Peleus rex, eximiam haſtam quum ſecuiſſet, qui Iolcum expugnauit ſolus ſine exercitu, & marinam Thetin corripuit cum labore. Laomedontem autem præpotens Telamon proſtrauit Iola adſtans in prælio.

decus Ariſtoclidæ viri Aeginenſis. Neque enim quiſquam à peregrinis, ſed à ſuæ gentis hominibus eſt laudandus. Ideóque à proprio illius genere encomij argumenta deprome. Inde ad ornandum illũ, & ad dulce aliquid canendum accommodam materiam accipere poſſis. Commemora Pelei regis virtutes haſta ſibi ſecta præſtitas, quarũ ob laudem olim gaudio eſt perfuſus, qui nimirum ſolus, ſine exercitu Iolcum Theſſaliæ oppidum cepit, quíque marinam Deam Thetin, cùm ſe in mille formas Protei inſtar mutaret, mortalis hominis nuptias fugiens, magno labore prehenſam, in vxorem duxit. Commemora etiã Telamonem potẽtiſſimum, qui cum Hercule, Iolao eius aurigæ aſtans, Ilium euertit, in quo tum regnabat Laomedon.

οὐδ' ἀλλοτρίων. Hoc eſt, οὐδὲ καλή ἐστιν ἐπιθυμία τὸ, αὐδεὶ προσάπτειν ἔπαινον ἐξ ἀλλοτρίων ἐγκωμίων, καὶ μὴ ἰδίων. Quibus verbis innuit, non eſſe cuiquam aſciſcendas laudes ex peregrinis, ſed ex indigenis. Ideóque cùm ſibi ſit laudandus Aeginenſis Ariſtoclides, non Herculem Thebanum, ſed præſtantem aliquem Aeginetam eſſe prædicandum.

ποτίφορον Dor. pro comm. πρόσφορον. Hoc eſt, ἁρμόδιον, ἐπιτήδειον, quæ vox occurrit Nem. 7. κόσμον intellige τὸ ὑποκείμενον πρὸς τὸ κοσμεῖν. His verbis docet ſatis amplam laudum ſegetem in Aeginetis eſſe, vt aliunde petitis laudibus non ſit opus, ac ne Herculis quidem ipſius hiſtoria.

παλαιαῖσι δ' ἐν. Hoc eſt, ὁ Πηλεὺς διὰ τὰς ἀρετὰς ἐπαινούμενος πάλαι γέγηθε. Primum exemplum magni viri, Peleum proponit, qui fuit ex Ariſtoclidæ maioribus, & eximijs factis claruit, ex quibus duo notatu digna recenſet. Nempe quòd Iolcum cepit, & fugientem Thetin, nuptiáſque mortalis hominis auerſantem, & vt euaderet, in varias figuras inſtar Protej ſeſe immutantem, omni labore ſuperato in vxorem accepit.

γέγαθε Dor. pro comm. γέγηθε. ὑπέραλλον hoc eſt, ἔξοχον, ἐξαίρετον: ὑπερβάλλουσαν. Eſt autem ὑπέραλλος poët. idem ac περίαλλος. i. ὑπὲρ τὰ ἄλλα ὤν. αἰχμὰν intelligit τὸ ἔγχος, ſeu τὴν Πηλιάδα μελίην: de qua ſic Homerus Iliad. π.

Ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.

Apparet autem Pindarum ab Homero diſſentire. Nam Homerus à Cl ſectam, & Peleo datam haſtam tradit. Ab ipſo Peleo ſectam ait Pindarus à Pallade decorticatam & politam, à Vulcano cuſpidatam fuiſſe ferunt.

ὅς καὶ Ἰωλκόν. Iolcus Theſſaliæ oppidum, quod Peleus cepit, non tam lus, nec ſine exercitu. Nam Iaſonem & Tyndaridas commilitones habui thore Pherecyde. Tum verò Iolcum cepit, quum Acaſto Peliæ filio bell tulit. Quum ſoli Peleo tribuit Iolci ἅλωσιν, hoc facit vt Peleo propter A tam Ariſtoclidem gratificetur.

καὶ ποντίαν. Thetis marina Dea Pelei nuptias fugiens, in varias form mutabat, in feras, ignem, aquam: tamen à Peleo tandem capta eſt: ide κονιτὶ, *cum puluere*, hoc eſt ἐπιπόνως, *cum labore*. Citatur à Schol. Sopho Troilo, de metamorphoſi Thetidos hæc canens.

Ἔγημεν, ὡς ἔγημεν ἀφθόγγοις γάμοις,
Τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι συμπλακεὶς ποτέ.

Et in Achillis ἐρασταῖς.

Τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεσάτει. λέων,
Δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ.

Λαομέδοντα δ'. Secundum exemplum præclari viri Aeginenſis. Ille lamon Pelei frater, qui cum Hercule Ilium, regnante ibi Laomedonte tit. Nam per Laomedontem ſignificat Ilij excidium, & per Iolaum Ipl lium, Herculis militiam. Is enim eius auriga fuit. παραστάτας Dor. pro παραστάτης.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. η.	μετάφρασις.
quíque eundem Herculem aduerſus Amazonas æreo arcu inſtrui ſolitas, ob Hippolytes balteum militantem ſequutus eſt. Quo in bello primus omnium occiſa Melanippa reginæ ſorore, claruit: intrepidúſque pugnauit, ita vt timor qui viros conſternit, eum animi magnitudine non priuarit. Ita autem inclaruit ob innatam virtutem, quæ magnum in rebus gerendis pondus obtinet, ſempérque ſui ſpecimina præbens, gloriam procurat: cùm cōtrà qui virtutes extrinſecus, & diſciplina partas	καί ποτε χαλκοτόξων Ἀμαζόνων μετ' ἀλκὰν ἕπετό οἱ. οὐδέ μιν ποτὲ φόβος ἀνδροδάμας ἔπαυσεν ἀκμὰν φρενῶν. συγγενεῖ δέ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει. ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφεννὸς ἀνὴρ, ἄλλοτ' ἄλλα πνέων, οὔ ποτ' ἀτρεκεῖ κατέβα ποδί. μυριᾶν δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται.	*Et quondam nuum exercitu arcus habentiu zonum ſequutu neque ei vnqu mor virorum extinxit forti animi. Sic ex i virtute illuſtri magnum pond net. At qui e plina accepit habet obſcurus*

liàs alia ſpirans, nunquam pede exactè ſtabili ſed infinitas virtutes non ſufficiente mente deg

habet, obſcurus maneat: ſiquidem is ad nihil certi à natura propenſus, aliàs aliud nec in vnius rei ſtudio conſtanter permanet, ſed ſexcentas virtutes deguſtat, adeò ſenſus pluribus intentus, ad ſingula fit minor, nihil perfectè teneat & calleat.

καὶ ποτ. Telamon Herculem in expeditione aduerſus Amazonas eſt comi-
tus, tum quum contra Hippolyten propter balteum iuit. Is tam præclarè ſe
ſſit, vt de illo extent hæ laudes apud Schol.

Τελαμὼν ἀκόρητος ἀϋτῆς
Ἡμετέρας ἑτάροισι φόως πρώτιστος ἔθηκε,
Κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον Μελανίππην,
Αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνοιο ἀνάσσης.

μετ' ἀλκᾶν. Hoc eſt, πρὸς ἀλκίμους καὶ πολεμικὰς Ἀμαζόνας. Præpoſitio μετὰ Od. 1.
lymp. expoſita eſt, in μετὰ ταχύποτμον &c. Porrò φόβος dicitur ἀνδροδάμας, hoc eſt,
δρας δαμάζων: quia vires adimit quum ſe vel in fortiſſima pectora inſinuat.
otanda conſtructio verbi παύω cum gemino accuſatiuo, οὐδέ μιν ἔπαυσεν ἀλκὰν
ενῶν. Nam φρενῶν regitur à voce ἀλκὰν. Aliàs παύω iungitur cum accuſatiuo per-
næ, & genitiuo rei, & vice verſa. vide in Lexicis. Interim obſerua Telamo-
em à fortitudine laudari: qui in Amazonum conflictu intrepidus ſte-
. Sunt autem qui dicant Peleum quoque & Argonautas interfuiſſe huic
xpeditioni.

συγγενεῖ δ'. Confert Diſciplinam cum Natura, vt oſtendat Telamonem ob
ſitam animi magnitudinem, intrepidum manſiſſe, cùm natus eſſet ad Heroi-
s virtutes. Rem vide dilucidè in paraphraſi explicatam. Aliàs autem naturam
m arte comparauit in Olympijs.

διδάκτ' ἔχει. Integra vox eſt διδακτὰ: ſed ob ſequentem vocalem metri cau-
eliditur α & accentus in præcedentem ſyllabam de more retrahitur. Su-
audiendum poſt διδακτὰ, vel πράγματα, vel μαθήματα.

ψεφεννὸς & ψεφνός. Hoc eſt, σκοτεινὸς, καὶ ἀφανὴς *obſcurus*, Fit à ψέφος, hoc
t σκότος.

ἄλλοτ' ἄλλα. Vide hoc loquendi genus in Chil. Eraſmi, in hoc prouerbio,
liud ſtans, aliud ſedens. Quod in vſu eſt, quum ſummam alicuius inconſtan-
am denotamus. Vide locum. μυρίαν ἀρεταν Dor. pro comm. μυριῶν ἀρετῶν.
irtutes autem tantùm γεύεται. Non enim perfectè eas callet. Sed quod
iunt per iocum, *De omnibus aliquid, de toto nihil*.

παράφρασις.	στροφὴ γ. κῶλ. ιγ'.	μετάφρασις.
Præterea commemora uo capillitio decorum, & rmoſum Achillem, qui m adhuc puer in Philyræ dibus apud Chironem æceptorē habitaret, cre-ò in magnorū operū mo-ine manibus luſitabat: vibrans iaculum breui pide ferrea munitum, & ocitate par ventis, fero-	ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς τὰ μὲν μένων Φιλύρας ἐν δόμοις, παῖς ἐών, ἄθυρε μεγάλα ἔργα χερσὶ θαμινά· βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων, ἶσον ἀνέμοις, μάχᾳ λεόντεσσιν ἀ-	*Flauus autem Achilles commorans in Philyræ adibus puer exiſtens, luſitabat magna opera manibus crebrò: breuis ferri iaculum vibrans par ventis, præliando leonibus agreſtibus moliebatur*

ces leones pugnando conficiebat, & apros occidebat. Quorum ingentia corpora paulum à lethali vulnere palpitantia, tum temporis ſextum duntaxat ætatis annum agens, humeris iam validis ad Chironem Saturno patre natum ferebat. Eum etiã deinceps per reliquam ętatem, cùm Diana, tum Minerua audax admirabantur,

κοτίεσσι ἔπρασσεν φόνον,
κάπροισί τ' ἔναιρε. σώματα δὲ παρὰ Κρονίδαν
Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν
ἑξέτης τὸ πρῶτον. ὅλον δ' ἔπειτ' αἰῶ
χρόνον τὸν ἐθάμβεον Ἀρτεμίς τε καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα,

cædem, aprôſque in... ficiebat. Corpora a... ad Saturnium Cen... rum palpitantia p... bat ſexennis tunc... mùm. Toro deinde... pore obſtupeſcebant,... Diana, tum audax... nerua,

ξανθὸς δ' Ἀχιλεύς. Tertium exemplum proponit Achillem Pelei filium... ius virtutem à prima pueritia eluxiſſe oſtendit. Commendatur autem à co... flauo, erat enim Græcorum formoſiſſimus: à præceptore Chirone, q... dicitur in Philyræ, quæ Chironis erat mater, domo commoratus: à ſtupe... factis, quæ fortitudinis erant, quum leones, apros, aliáſque feras venaret... robore, quum ſolus illas cæſas humeris ad Chironem ferret. Quæ omnia... no ætatis ſexto faciebat.

Φιλύρας. De Philyra & Chirone, eiúſque antro dictum in Pythijs. Di... Achilles, ἀθύρων. Hoc eſt παίζων, ratione ætatis. Nam pueri, ſiquid agunt, lu... tantùm, non autem ſeriò ei dant operam. Alioqui cum feris contendere,... que venari, non eſt ludere.

βραχυσίδαρον. Dor. pro βραχυσίδηρον. Eſt autem vocabulum poëticum β... σίδηρος, hoc eſt, ὁ βραχὺ σίδηρον, ſeu βραχεῖαν σιδηρᾶν ἀκωκὴν ἔχων, *qui breue... rum*, ſeu *breuem cuſpidem ferream habet*. Porrò breue ferrum dicitur rat... oblongi ligni haſtæ: vel ratione ætatis puerilis, breue iaculum, pueróque c... ueniens, eſt intelligendum. Cæterùm vt ſuprà dixit Iolcum à ſolo Peleo... exercitu captam, cùm tamen Iaſon & Tyndaridæ eum iuuerint: ſic & fortè... ſupra fidem hominum de Achille apud Aeginetas fabulatur.

ἴσον ἀνέμοις. Hoc tribuitur iaculo ob velocitatem, & impetum quo fert...

Κρονίδαν. Periphraſis Chironis, *Saturnius Centaurus*. Nam teſte Apollo... l.2. Chiron fuit Saturni & Philyræ filius.

ὅλον τ' ἔπειτα. Amplificatio ab admiratione Mineruæ, & Dianæ: & à... uectioris ætatis ſtudijs, quatenus ea procedente auctum eſt robur, aucta... titudo.

παράφρασις.

quòd venãdo ſine canibus, & ſine retib⁹, quib⁹ ferę dolo capi ſolent, ceruos aſſe-

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν, δολίων θ' ἑρκέων·
ποσσὶ γὰρ κράτεσκεν.

μετάφρασις.

interficientem c... ſine canibus, doloſ... ſeptis: pedum...

qu...

quotus occideret, cùm velocitate pedum ſufficienti eos ſuperaret. Hæc autem quæ dico non comminiſcor, ſed vt olim dicebãtur, accepta propono. Porrò Chiron vir conſultiſſimus, in domo lapidea, Pelio nimirum antro, Iaſonẽ educauit: item Aeſculapium, quem diſcipulorum omniũ reddidit medicinæ chirurgicæ peritiſſimum, & docuit quomodo molliter contrectãdo morbida mẽbra, ijs admouenda ſint remedia. Quinetiam effecit vt Nerei filiam Thetin pulchro carpo decoram & formoſam Peleus in vxorem habuerit. Ex quo coniugio natum Achillem præſtantiſſimum heroëm educauit, eúmque natura præclarum conuenientibus præceptis in virtute promouit.

λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων
ἔπος ἔχω. βαθυμῆτα Χείρων
τράφε λιθίνῳ Ἰάσον' ἔνδον τέ-
γει·
καὶ ἔπειτ' ἐν Ἀσκληπιόν.
τὸν φαρμάκων δίδαξε
μαλακόχειρα νομόν.
νύμφευσε δ' αὖθις ἀγλαόκαρ-
πον
Νηρέος θύγατρα, γόνον τέ οἱ
φέρ-
τατον ἀτίταλλεν, ἐν ἀρμέ-
νοισι πάντα θυμὸν αὔξων.

ſuperabat velocitate. *Habeo autem hunc ſermonem qui olim dicebatur. Chiron alti conſilij* vir *educauit Iaſonem intra lapideum tectum, & poſtea Aeſculapium: quem medicamentorum docuit applicationem multifariam qua fit molli manu. Deſpondit deinde pulchro carpo Nerei filiam, filiúmque eius præſtantiſſimum educauit, animum* rebus *per omnia conuenientibus promouens.*

κτείνοντ' ἐλάφους. Commendatur nunc Achilles à celeritate. Nam cùm ea polleret, neque canes in ceruos immittebat, neque inſidioſa retia & ſepta ijs inſtruebat, quibus implicarentur. Hæc ſententia prouerbialis eſſe poteſt, & in eos quadrare, qui non alienis præſidijs, ſed proprio marte rem gerunt: vt refert Eraſmus in Chiliad. tit. *Auxilium, & citra auxilium.* Inter cæteras laudes Achillis apud Homerum hæc eſt, vt dicatur πόδας ὠκὺς, ποδάρκης Iliad. α.

λεγόμενον δὲ τοῦτο. Quoniam quæ dixit de Achille Pindarus omnem fidem ſuperant, & ipſimet incredibilia videntur: ideo iam antè dictum fuiſſe idipſum excuſationis cauſa, dicit.

βαθυμῆτα. Nominatiuus Aeolicus, pro comm. βαθυμήτης, à βαθὺς, & μῆτις. q. d. βαθεῖαν μῆτιν, τουτέστι βουλὴν ἔχων: *qui profundum habet conſilium, prudentiſſimus, conſultiſſimus.* τράφε negl. augm. pro ἔτραφε. Aor. 2. ἔτραφον: vocis actiuæ, à τρέφω. ἔνδον τέγει pro ἔνδον τέγεις: vt Nem. 7. ἔνδον ἄλσει, pro ἔνδον ἄλσεις. Etenim poëta aduerbium ἔνδον ſumit pro præpoſitione ἐν, quæ datiuum regit. Porrò λίθινον τέγος vocat domum Chironis, quia erat antrum in Pelio monte.

Χείρων τράφε. Obiter Chironem laudat à varijs diſcipulis, Iaſone, Aeſculapio, Achille, quos omnes docuit medicinam: in primis verò eius peritiſſimum effecit Aeſculapium, quem docuit μαλακόχειρα νομὸν φαρμάκων. Quibus verbis Chirurgicen innuit, quæ molli contrectatione fit. Nam μαλακόχειρ eſt ὁ μαλακὴν ἔχων ἢ φέρων χεῖρα, *qui mollem habet aut affert manum*, & νομὸς eſt διανέμησις *diſtributio, & applicatio*: ſiue ἡ τοῦ νέμειν ἢ διανέμειν ἐμπειρία, *diſtribuendi*, ſiue *applicandi peritia.* Præpoſitio ἐν quæ hîc eſt, καὶ ἔπειτ' ἐν, videtur deſiderare aliquid, veluti quod præceſſit. λιθίνῳ τέγει. Articulus præpoſit. τὸν pro ſubiunct. ὃν. De Aeſculap. vide 3. Pyth. & de Iaſone 4. Pyth. & Orphei Argon.

νύμφευσε. Verbum νυμφεύειν, hîc γαμοστολεῖν exponitur à Schol. & ſigni
alicuius nuptias alicui conciliare. αὖθις hoc loco non ſignificat *iterum*, ſe
ταῦτα. Non enim ἐκ δευτέρου. Peleo nuptias Thetidis conciliauit Chiron
hoc fecit cùm iam præcedentia feciſſet, vel præter iam enumerata. Νηρέως
γατέρα, periphraſticè *Thetin* intellige: quam vocat ἀγλαόκαρπον, hoc eſt, non
chriſrugem: ſed *pulchrum carpum habentem*, & ſynecdochicè *pulchram*. Et
mihi arridet Aemilij Porti ſententia, qui quemadmodum Thetis ἀργυρ
vocatur ab Homero: ſic ἀγλαόκαρπον à Pindaro ſimili ſenſu vocari puta
γλαόκαρπος *pulchrifrugis* rectè dicatur Ceres, quæ τῶν καρπῶν Dea fingitur à
tis. Sed Thetis ἀγλαόκαρπος, dicatur καρπὸν ἀγλαὸν ἔχουσα *carpum pulchrum*
bens. Nam præter quam quòd καρπὸς exponitur *fructus*, *fruges*, *ſemen*, e
ſignificat primam palmæ partem, quæ ſicca eſt, & minimum carnis habe
καρπὸς à præter. medio κέκαρπαι verbi κάρφω *ſicco, areſacio*, vide Pollucem l
Magnum Etymol. & Euſtath.

γόνον τε. Intellige Achillem: & ante πάντα, ſubaudi κατὰ. Redde autem p
verba hoc pacto. Μετὰ ταῦτα δὲ Πηλεῖ τὴν τοῦ Νηρέως θυγατέρα Θέτιν ἐγαμοστόλησε. κ
τούτου γάμον γεγενημένον παῖδα ἄριστον ἔτρεφε, τοῖς κατὰ πάντα προσήκουσι τὴν αὐτ
χὴν παιδεύων.

παράφρασις. | ἐπῳδ. κῶλ. η. | μετάφρασις.

Vt quum inſita animi magnitudo doctrina promota eſſet, nauigationem aduerſus Troiam ſuſciperet, vbi Lyciorum bellatorum acrium, & Phrygum, & Troianorum tumultũ haſta ſtrependo excitatum ſuſtineret: manibúſque cõſertis cum Aethiopibus, qui furioſorum inſtar pugnant lãceis, in animo figeret ſtudium occidendi ipſorum ducis Memnonis, viri fortiſſimi, Heleni patruelis, ita vt in patriam, domúmque non rediret.

ὄφρα θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι
πεμφθεὶς
ὑπὸ Τροίαν, δορίκτυπον ἀλαλὰν
Λυκίων
τε προσμένοι, καὶ Φρυγῶν,
Δαρδάνων τε καὶ ἐγχεσφόροις ἐπι-
μίξαις
Αἰθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρασὶ πά-
ξαιθ᾽, ὅπως σφίσιν μὴ κοίρανος ὀ-
πίσω
πάλιν οἴκαδ᾽ ἀνεψιὸς
ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μό-
λοι.

vt marinis v
rum impulſibus
ctus ad Troiam
fremum tumultum
ciorum ſuſtineret
Phrygum, Dar
rúmque, & con
manibus cum Ae
pibus haſta ſtudi
ſanientibus, in pe
figeret, vt ne
dominator retro
denuo veniret.
non animoſus, H
patruelis.

ὄφρα. Quidnam Achillem Chiron docuerit, hæc epodus declarat: nimi
fortitudinem, vt in bello Troiano ſtrenuus eſſet, & aduerſarios ſuperaret.
terim obiter deſcribit futuram profectionem ad Troiam, & labores qu
rendi erant Achilli contra Lycios alióſque barbaros. Vt autem Cycnum,
ctorem, & Memnonem occidit, refert poëta ſtropha 5. Od. 2. Olymp. Qu

tem poëtica phraſi eloquitur, ſic declaro, ἵνα διὰ τ͂ θαλάσσης εἰς Ἴλιον πλεύσας, τ͂ τ͂ Λυκίων, Φρυγῶν τε, καὶ Δαρδάνων μόχθω ἐπομένη.

δορίκτυπον. Hoc eſt, τῷ δόρυϊ κτυποῦσαν. & ἀλαλαὶ Dor. pro ἀλαλὴ. Fit δορίκτυπος à δόρυ *haſta*, & κτύπος *ſtrepitus*, occurret hoc vocabulum etiam Nem. 7. Ἀλαλὴ poëticum vocabulum, pro comm. θόρυβος, vnde formatur ἀλαλαγμὸς, ἀλαλατὸς. Interdum eſt inarticulata vox, & militaris vociferatio, in qua auditur repetitio ſyllabarum λὰ, λὰ, & ἀλαλά: quæ ſolet à nobis edi, ſiue hoſtibus metum incutere, ſiue nos aut noſtros ad rem fortiter gerendam hortari velimus.

Δαρδάνων. Hoc eſt, Τρώων. Nam fuit, teſte Virgilio, Troiæ Dardanus author. Inde Troiani, Dardani hîc dicuntur: aliàs Dardanij.

καὶ ἐγχεσιμόρεις. Hoc eſt, καὶ ἵνα τοῖς πολεμικοῖς Αἰθίοψι χεῖρας ἐπιμίξας, ταῖς φρεσὶ διανοηθῇ, ὅπως ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, ζαμενὴς Ἑλένοιο ἀνεψιὸς Μέμνων οἴκαδ᾽ ἐπανέλθοι. Poëtica vox ἐγχεσίμωρος, q.d. ὁ περὶ τὰ ἔγχεα μεμορημένος, *qui circa lanceas eſt deſtinatus, qui fato quodam haſtæ ſtudio eſt addictus*: proinde *bellicoſus*: pro quo legitur apud Homerum ἐγχεσίμωρος, vel ἐκτάσει τ͂ ο. vel q.d. ὁ τ͂ ἐγχέων ὤραν, hoc eſt, φροντίδα ἔχων: & τὸ μ. tum abundabit: vel. q.d. τοῖς ἔγχεσι μωρὸς, hoc eſt, μαινόμενος, ſeu μανιωδῶς μαχόμενος: ſicuti interpretatio vulgata videtur ſentire: tum fiet mutatio hoc loco τ͂ ω in ο. vti καλλίχορος Pyth. Od. 12. pro καλλίχωρος. Nonnulli legunt ἐγχεσιφόρεις.

ἐπιμίξαις Aeol. pro ἐπιμίξας. & Αἰθιόπεσσι Ion. & poët. pro Αἰθίοψι. πάξαιτο pro πήξαιτο. ἐν φρεσὶ πήξασθαι, eſt aliquid *menti infigere*, vt id neceſſariò fiat. Ἑλένοιο, Ion. pro Ἑλένου.

παράφρασις.	στροφὴ. δ'. κῶλ. ιγ.	μετάφρασις.
Sic ex præclaris illis cõmemoratorum heroum facinoribus, rebúſque ad Iliũ geſtis, poſterorum Aeaci nomen euaſit illuſtriſſimũ. Cæterùm ô Iupiter, tuum vtique ſanguinem, Aeginenſes nimirum illos quorum mentionem feci, Nemeacum quoque certamen tibi ſacrum, meus hic hymnus, proprium ipſi regioni, quæ tales alumnos habuit, gaudium celebrans, iuuenũ quibus eum dedi canendũ, voce attigit. Verumenimuero eò inſignior eſt illorum cantus, quòd recenti victoria conſpicuum Aeaciden Ariſtoclidem col-	τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν. Ζεῦ. τεὸν γὰρ αἷμα, σέο δ᾽ ἀγὼν, τὸν ὕμνος ἔβαλεν ἐπὶ νέων, ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων. βοὰ δὲ νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει, ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλεῖ προσέθηκε λόγῳ, καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις Πυθίου θεάριον. ἐν δὲ πείρᾳ τέλος διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται.	*Longè lateq́ fulgens lumen Aeacidarũ hinc compactum eſt, Iupiter: tuus vtique ſanguis, tuũ certamẽ, quod hymnus attigit, voce iuuenũ celebrans gaudium proprium ipſi regioni. Clamor autẽ victore cũ Ariſtoclide excellit, qui hanc inſulam celebri adiunxit ſermoni, & Pythij templum venerabile ob pulchras cogitationes. In experientia autem finis conſpicitur, eorum in quibus aliquis ſit excellentior.*

laudat,qui inſulam hanc celebritate nominis auctiorem reddidit: quódque in ea eſt v
randum Apollinis templum,in quo miniſtri eius Theori habitant, meo carmini ſeria
ditatione compacto,commendandum tradidit. Pleriſque ſanè præſtantiorem eſſe Ar
clidem,hominum iam ferebat opinio: ſed experientia, quæ patefacit quid quiſque p
& qua quiſque in re alijs excellat,hoc ipſum in Nemeis ludis comprobauit.

τηλαυγὴς. Hæc eſt concluſio ſuperiorum, quæ de Peleo, Telamone
Achille, Aeaci poſteris dixit. Etenim *αὐτόθεν*, hoc eſt, *inde*, nimirun
commemoratis eorum factis, & rebus ad Ilium geſtis, vbique terrarum
lebres & illuſtres euaſerunt, non ſolùm commemorati heroes, ſed Aea
omnes poſteri.

Ζεῦ. Apoſtrophe ad Iouem, Aeacidarum generis authorem, quem h
ris cauſa nominat, & vt commendet ipſi Ariſtoclidem, qui ſi Nemea
rit, mirum non eſt. Nam Iouis ille filius, Iouis ſacro in certamine c
uit, & primum illum ſuorum maiorum parentem Ariſtoclides habuit
iutorem.

τεὸν γὰρ αἷμα. Particulam γὰρ hîc non accipio vt cauſalem: ſiquidem ſe
loci ſic redderetur intricatior: & planus eſt, ſi pro, *vtique*, vel *nempe*, *qui*
& ſimilibus accipiatur, vt id fieri poteſt. Porrò hæc verba ad Ariſtocli
ſunt referenda, ad cuius victoriam redit, abſoluto loco à maioribus. I
eſt ſanguis, quia ex Aeacidarum ſtirpe pullulauit, Aeacus autem fuit I
ex Aegina filius.

σέο δ' ἀγών. Iouis quoque eſt certamen Nemeacum, ex quo victor r
Ariſtoclides,vt in titulo libri huius docuimus. Porrò docebit te paraph
Latina totius ſententiæ huius explanationem. Eſt etiam in his ellipſis τῶ
Quòd ſi τὸ γὰρ pro cauſali ſumatur: ellipſis erit poſt Ζεῦ, & ſubaudien
aliquid,vti *ἄκουε*, vel *δεῦρο*. q.d. *Audi Iupiter. Nam tuus eſt ſanguis*,&c.Quò
& hoc ad præcedentia referre velis: loci ſenſus fuerit. *Inde ô Iupiter Ae*
da illuſtres euaſerunt: illi enim tuus ſunt ſanguis.Porrò ſacrum quoque eſt ce
*men,quod hymno meo attingo.*Quòd ſi locum ita interpreteris, mihi non
plicebit.Sed quoniam ad propoſitas Aeaci laudes facit, vt cùm ſit Aeaci
Iouis ſanguis dicatur,expono vt mea paraphraſis habet.

νέων. Illi ſunt quibus canendum dabat hymnum, & qui chorum facieb
Et *ἐπιχώριον χάρμα* intellige τὸ τῇ χώρᾳ ἴδιον: cui volupe eſt eximios alum
habere.Ita Ariſtoclidem appellat *ἐπιχώριον χάρμα*.

βοὰ δὲ. Vox hæc, *ſonum*, ſeu *vocem* ſonat hoc loco: non autem *clamor*
ſeu *vociferationem*.Nã etſi alta voce carmen canatur,tamen non rectè dic
clamar,cantus ille.q.d. ἡ δὲ ὕμνου φωνὴ σοὶ τῷ νικηφόρῳ Ἀριστοκλείδᾳ ἐκπρεπὴς
ὅστις τήνδε νῆσον Αἴγιναν εὐκλεοῦς λόγου προσθήκην ἐποίησε λαβεῖν ἰδίᾳ νίκῃ, τὴν ἄλλων ἐμ
ἤδη εὔκλειαν αὐτῇ περιποιησάμενον.

καὶ σεμνὸν. Repetendum ἀπὸ κοινοῦ vocabulum προσέθηκε: & ſubaudienc
ἁμαῖς. q.d. καὶ σεμνὸν θεάριον Ἀπόλλωνος προσέθηκε ταῖς ἐμαῖς καλαῖς μερίμναις, τοῦτ
ποιήμασι. vide paraphraſin noſtram.

θεάριον. Eſt Apollinis templum apud Aeginam, in qua Θεωροὶ ſeu Θεωρ

qui diuina cuſtodiunt,habitare feruntur: ideóque ἀπὸ τῶν θεωρῶν, templum
um eſt θεώριον. Idem quoque dicitur locus in Aegina inſula publicus, vbi
ori conuiuia ſua celebrabant. De Theoris vide Cœlium Rhodig.
. c. 9.

ἐν δὲ πείρᾳ. Hoc eſt, ἐν δὲ πείρᾳ τελείως διαφαίνεται, ὅστις ἐξοχώτερος ἄλλων γένηται.
omologia eſt,qua docet, virtutem alicuius, quanta ſit, patefieri, quum in
s deducitur: ita vt niſi quis ſpecimen edat in ea re quam profitetur, & cum
s comparetur,dignoſci nequeat,quantus ſit cenſendus.

παράφρασις.

Triplici autem virtute
lere conuenit, in hoc
ſiſtente vt vnicuique æ-
quā mortale hominum
us agit,iuuenili videli-
virili, & ſenili nos ac-
nmodare. norimus: &
m quis inter pueros
ſatur,puerili ingenio ſe
emperet,quum inter vi-
, virum agat,quum inter
es,ſenilem quoque gra-
atem præ ſe ferat.Quar-
quoque virtus in vita hu-
na requiritur,vt res præ-
tes & quæ ſunt ante pe-
s curemus. Ab his non
eſt Ariſtoclides: ſed eas
primè callet & exercet.
lue amice Ariſtoclides:
o tibi mitto hunc hym-
m, qui æquè dulcis eſt, atque poculum melle & lacte permixtis plenum. Quanquam au-
n hæc meæ Muſæ meditatio, vnde tuum nomen vireſcit, perinde ac rore rigatum gra-
em, Aeolica tibiarum harmonia cum qua canitur, temperata, tibi celebre encomium am-
ectitur & procurat paulò ſeriùs:

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

ἐν παισὶ νέοισι, παῖς, ἐν
δ' ἀνδρέσιν, ἀνὴρ, τρίτον,
ἐν παλαιτέροισι,
μέρος ἕκαστον οἷον ἔχομεν
βρότεον ἔθνος. ἐλᾷ δὲ καὶ τέσ-
σαρας ἀρετὰς ὁ θνατὸς αἰών. φρο-
νεῖν
δ' ἐνέπει τὸ παρακείμενον.
τῶν οὐκ ἄπεσι. χαῖρε
φίλος. ἐγὼ τόδε τοι
πέμπω μεμιγμένον μέλι λευ-
κῷ
σὺν γάλακτι. κιρναμένα δ' ἔερσ'
ἀμ-
φέπει πόμ' ἀοίδιμον Αἰο-
λίσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,

μετάφρασις.

Inter pueros puer,
inter viros vir, tertiò,
inter ſenes, ſenex; qua-
lem partem vnamquam-
que habemus mortale
genus. Percurrit autem
& quatuor virtutes
mortale æuum. Cogi-
tare autem docet de eo
quod prope eſt: à qui-
bus non abeſt Ariſto-
clides. *Salue amice,*
ego tibi hoc mel mix-
to mixtum albo cum
lacte: commiſtus autem
ros circundat potum
celebrem Aeolicis in flatibus tibiarum.

ἐν παισὶ νέοισι. Ariſtoclidem poëta laudat à facilitate morum, quos cuiuſque ætatis ingenijs accommodaret. Tres autem præcipuas recenſet, iuuenilem, virilem, & ſenilem: vnde triplicem facit illius virtutem, cui poſtea quartam adiungit: nempe, quòd rerum præſentium rationem habeat.

ἐν παλαιτέροισι. Deeſt hîc παλαιὸς, quod ἔξωθεν eſt ſumendum. Deinde μέρος ἕκαστον, &c. ſic conſtruendum οἷον μέρος ἕκαστον ἡλικίας τῶν νέων, τῶν ἀνδρῶν, τῶν γερόντων, ἡμεῖς οἱ βροτοὶ ἐλάχομεν. Sed quoniam ſenſum dilucidè aperit paraphraſis, nihil addemus.

ἐλᾷ δέ. Quaſi dicas, τρεῖς μὲν τὰς καθ' ἡλικίαν ἑκάστην ἀρετὰς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος

διώκει, τὸ ἐν παισὶν εἶναι παῖδα. καὶ τὸ ἐν ἀνδρείοις ἄνδρα, καὶ τὸ ἐν παλαιτέροισι, παλα
ἀλλὰ καὶ τετάρτην ταύτην ἐλαυνει, τὸ περὶ τοῦ ἐνεστῶτος φροντίζειν. Vox ἐλᾷ ab ἐλάω, τὸ ἐ
& παρκείμενον pro παρακείμενον.

τῶν οὐκ ἄπεσι. Applicatio priùs dictorum, q.d. τούτων οὐκ ἄπεσιν ὁ Αριστοκλείδη
λαὶ κέκτηται προλεχθείσας ἀρετάς.

Χαῖρε φίλος. Salutatio per quam tranſit ad epilogum hymni. Statim a
ſua carmina Ariſtoclidæ commendat, ne vile hoc munus victori videretur
goricè illa denotat, ſumpta à rebus delectabilibus metaphora, vti à me
lacte, quibus permixtis, potus fit ſuauiſſimus. Vide paraphraſin.

Αἰολίσιν ἐν πνοαῖς. Duo ſimul hîc innuit, & ſua carmina cum tibijs cani ſ
& Dorica phraſi. Aeoles autem Thebas, quæ ſunt Doridis, aliquando t
runt. vide αἰολίδι μολπᾷ Od. Ol. 1. antiſtr. 4.

παράφρασις.

Tarditatem tamen meã, carminis elegantia & præſtantia compenſabo. Nam quanto aquila graculis, tanto ego reliquis poëtaſtris, qui te cecinerunt, ſum præſtantior. Et quemadmodum aquila remotiſſimam prædam, olfactu obſeruatam, derepente volans corripit, graculi verò clamoſi non niſi proximam depaſcunt: ſic ego ingenij ſolertia & acumine inſtructus, ſublimi dicendi genere vtor, illi verò triuiali & humili. Quare ſic volentę præſtabili Muſa Clione, cuius inſpiratione ſum afflatus, mei carminis opera illuſtris erit, Ariſtoclides, fama tu
nuitatis, quæ effecit, vt pancratio Nemea, Aeſculapia in Epidauro, & Megaricos lud
ceris.

ἐπῳδ. κῶλ. η.

ὀψέ περ. ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποτανοῖς,
ὃς ἔλαβεν αἶψα τηλόθεν μεταμαιόμενος
δαφοινὸν ἄγραν ποσίν.
κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται.
τίν γε μάν, εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελοίσας, ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν,
Νεμέας, Επιδαυρόθεν
τ', ἀπὸ καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος.

μετάφρασις.

Licèt ſerò. S
aquila velox inte
latilia, quæ co
ſtatim procul ve
cruentam prædat
dibus. Clamoſi
graculi humilia
ſcunt. Tibi certè v
te Clione quæ pu
habet thronum, o
neroſitatem vi
reportatricem, à
mea, & ab Epid
& Megaris conſ
eſt ſplendor.

ὀψέ περ. Cohæret hoc cum ſuperioribus, & oſtendit hanc odam paulo
riùs fuiſſe conſcriptam: ſed ſe tarditatem hanc præſtantia carminis com
ſaturum poëta pollicetur.

ἔστι δ' αἰετός. Allegoricè & ſyncriticè ſua carmina commendat. Nam ſe a
læ, alios verò ſui temporis poëtas graculis confert. In primis verò Bacchyl
æmulum perſtringit, vide prouerb. in Chil. Eraſ. ἀετὸς ἐν νεφέλαις.

ποτανοῖς. Hoc eſt, ὄρνισι. Πετεινὸς commune poëtic. vocab. & Aeol. πετηνὸς
ſo ει in η. ſicuti in verbis τύπτην, λέγην, pro τύπτειν, λέγειν. Ruſus Dor. verſo
fit ποτανὸς, *volatilis, volucris.*

μεταμαιόμενος. Verbum μεταμαίεσθαι eſt poët.pro comm.μεταζητεῖν,τὸ ἀκριβῶς ζητεῖν. Poëticum quoque eſt ſimplex μαίεσθαι:quod in hac Oda habemus,vbi dicit, τα μαιόμενοι.& Pyth.11.δυνατὰ μαιόμενος.Vox κραγέτης,exponitur, *clamoſus*, *vociferator*.Fit à præt.med. κέκραγα verbi κράζω,*clamo*.Sic Od.2.Olymp.natura inſignes,aquilis,arte verò tantùm edoctos,coruis confert.Sic autem hanc comparationem contexas. ὥσπερ δ' ὁ αἰετὸς τῶν ὀρνίθων ὠκύτατος, τηλόθεν μεταζητῶν ποσὶν συνάρπασε ταχέως ἄγραν, οἱ δὲ κολοιοὶ κράζοντες μόνον καὶ ταπεινὰ νέμονται. οὕτως ἐγὼ ...ς ... ἔχω. Graculi (vt hoc obiter dicam,) coruini ſunt generis. Non diſſimili comparatione vtitur Virgilius, quum bonos poëtas oloribus, malos anſeribus facit aſſimiles. Et Horat. Pindarum vocat comparatè *Dircæum cycnum*.

τίν γε μέν. Hoc eſt,σοί. Nam τὶν Dor.pro σοί. Κλεῦς metri cauſa pro Κλέους. ...λοίους Dor.pro ἀεθλούσας. Ante Νεμέας ſupplendum ἀπὸ,vel ἐκ. Et Επιδαυρόθεν aduerb.pro ἐξ Επιδαύρου. Verbum δέδορκε vocis mediæ, paſſiuè ſumitur. i.d. λελάμπρυνται ἡ δόξα. Sicuti & Od.1.Ol. τὸ δὲ κλέος τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων. Verba poëtæ ſic declares. σοὶ δὲ βουλομένης τῆς μούσης Κλέους, καὶ διὰ τὸ ἀθλοφόρον ...μα,ἐκ τῆς Νεμέας,καὶ Επιδαύρου,καὶ Μεγάρων,λάμπει δόξα.

Επιδαυρόθεν.Congeries victoriarum, præſentis Nemeæ: alius in Epidauro partæ,vbi Aeſculapia nono die poſt Iſthmia celebrabantur: tertiæ in Megaris ludis,qui ineunte vere fieri ſolebant.

ΤΙΜΑΣΑΡΧΩ ΑΙΓΙΝΗΤΗ, παλαιςῇ.

TIMASARCHO AEGInetæ,palæſtritæ.

ΕΙΔΟΣ Δ.

ODE IV.

ARGVMENTVM.

TImaſarchus lucta victoriam adeptus laudatur à patria, à patre Timocrito,eiúſque victorijs,à patriæ claris heroibus, omnique inſigni Aeginetarum genere, ab amicis, ab auunculo Callicle,ab auo materno Euphane, denique ab alipta Meleſiæ induſtria.

παράφρασις.

Multum laboris ſuſtinet, is qui ſacris in ludis certat, vbi non modò magnis viribus, ſed earum etiã magna contentione eſt opus. Verùm quando labor fœliciter eſt exantlatus, lætitia quam parit iſtiuſmodi ſucceſſus, omnem fatigationis moleſtiam, vt pote pręſtantiſſimus medicus, eximit, & curat. Quinetiam encomiaſtica carmina, quæ Muſæ in poëtarum mente generant, feſſa membra demulcent. Nec thermarum vis recreatrix, laſſos artus tantum recreat & refocillat, quantum victoris animum carmina, quæ lyra canuntur, & fidibus ſociantur: ſiquid rum opera res bene geſtæ ab obliuione vindicantur. Et certè laudum pręｄicati dignis facinoribus diutius viuit, quatenus hæc prætereunt ſimul atque facta ſunt, il ſcriptis mandata tranſit ad ſeros nepotes: dummodo nitatur argumentis è profun te depromptis, & à Gratijs elegantiam acceperit.

στροφὴ α. κῶλ. ιγ.

Ἄριςος εὐφροσύνα
πόνων κεκριμένων
ἰατρός. αἱ δὲ σοφαὶ
Μοισᾶν θυγατέρες ἀοιδαὶ
θέλξαν νιν ἁπτόμεναι.
οὐ θερμὸν ὕδωρ τόσον
γε μαλθακὰ τεύχει
γυῖα, ὅσον εὐλογία
φόρμιγγι συνάορος.
ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώ-
τερον βιοτεύει,
ὅ,τι κὲ σὺν Χαρίτων τύχᾳ
γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βα-
θείας.

μετάφρασις.

Optimus med
titia laborum
torum ab exit
ſapientes Muſa
lia oda demulc
contingentes.
calida aqua
mollia efficit m
quantum laus
comes. Sermo
factis diuturni
uit, quem cum
tum fauore lin
mente extraxe
fundæ.

Τιμασάρχῳ. Timaſarchus (vt ex Oda hac colligitur) fuit Timocriti Mu luctatoris filius, ex Theandridarum familia, quæ in Aegina olim fuit ce De Aegina victoris huius patria, & de genere victoriæ iam dictum.

ἄριςος εὐφροσύνα. q. d. ἡ εὐφροσύνη ἰατρὸς ἐστὶν ἄριςος τῶν πόνων κρίσιν λαβόν συντελεσθέντων. Exorditur poëta ab ijs quæ victoriam conſequuntur. Pr eſt lætitia, & mentis exultatio, quæ laborum eſt medicus. Etenim mole eorum tollit ſucceſſus.

αἱ δὲ σοφαί. q. d. αἱ δὲ σοφαὶ ἀοιδαὶ καὶ ἔπαινοι ἀπὸ μουσῶν γενόμενοι, αὐτοὺς τοὺς π θέλξαν, αὐτῶν ἁπτόμενοι. Secundum conſequens, poëtarum encomia docta. O liæ Muſarum dicuntur, quia eas poëtæ componunt à Muſis afflati. & τὸ ν αὐτοὺς ſumendum, & referendum ad πόνους. Etenim illud νιν etiam in plur gitur, apud Euripid. τοὶ γάρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων οἴστρησ' ἐγώ. id citat Schol. I Ariſtarchus malè τὸ νιν refert ad εὐφροσύνην. Nam eſt ἄχυρον dicere læ demulceri, cùm demulceat ipſamet.

οὐ θερμὸν ὕδωρ. Tertium conſequens, laus vulgi & amicorum. Rem a comparatione illuſtrat. Nam vt calida balnea, corporis fatigata me recreant: ſic & viros egregios poſt virtutis laborioſum ſpecimen, laudat focillat, facîtque vt non grauis ſit labor. Vide in Chil. Eraſ. *Herculana ba*

ὅσσον. Metri cauſa pro ἴσον:& ſic legendum non πόνων. Nam hæc τόσον & ὅσσον
ſibi inuicem reſpondent.Porrò εὐλογία φόρμιγγι συνάορος, periphraſis eſt lyrico-
rum carminum,Συνάορος. poët. hoc eſt, συνεζευγμένος. comes, coniunctus. à συναεί-
ρειν ſimul attollere.Vt dixit Horat.verba ſocianda chordis.

ῥῆμα δ'.Hoc eſt,ὁ δ᾽ ὕμνος λέγων κ̀ γράφων τὰ κατορθώματα, χρονιώτερός ἐστιν αὐτῶν.
Commendatio ſui carminis à duratione. Nam opus & actio victoriæ tranſit:
ſed encomiaſticum carmen ſemper viuit.Non autem omne, ſed quod eſt ele-
gans,argumentis & elocutione clarum. De perenni boni poëmatis vita, vide
Od.9.l.4.Carm.Horat.& Pyth.Od.3.ſimilem ſententiam, γνωσκόμενα δ' ἀρετὰς,
&c.Vide Od.vltimam l.3.Carm. Horat.

τύχᾳ. Fauorem intellige Charitum.q.d.ὅ,τι τῶν Χαρίτων τετυχηκὸς,ἡ γλῶσσα
ἐκ βαθείας φρενὸς ἐξέλοι.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.	μετάφρασις.
Cuiuſmodi elegantem laudis prædicationem, & à profunda mente hauſtam materiam,in præſentia, tãquam præludium tantùm epiniciorum poſtea canendorum, mihi contingat componere Ioui,cui ſacra ſunt Nemea,Nemeæ certaminis loco, & Timaſarcho lucta victoriam adeptò.Verùm autem vt hoc meum carmẽ gratum & acceptum ſit Aeginæ vrbi turribus decoræ,quã incolunt Aeacidæ poſteri,quęque decus eſt earum omnium vrbium quæ hoſpitalitati ſtudent, & iuſtitiæ qua hoſpites ab iniuria tuentur. Quòd ſi adhuc in viuis eſſet Timocritus pater tuus,tam propenſo eſſet erga hoc melos animo, vt non rarò, Timaſarche,pulchrum hunc de tua victoria hymnum,citharam pulſans canerет, citharœdus inſignis.	τό μοι θέμεν Κρονίδᾳ τε Διὶ, κ̀ Νεμέᾳ, Τιμασάρχου τε πάλᾳ, ὕμνου προκώμιον εἴη. δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν ἠΰπυργον ἕδος δίκᾳ ξεναρκέϊ κοινὸν φέγγος. εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ Τιμόκριτος ἁλίῳ σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, ποικίλον κιθαρίζων, θάμα κε τῷδε μέλει κλιθεὶς, ὕμνον κελάδησε καλλίνικον.	Quod mihi ponere Saturnióque Ioui, & Nemea,& lucta Timaſarchi proœmium hymni liceat. Accipiat autem Aeacidarum bene turrita ſedes iuri hoſpitalitio commune lumen. Quòd ſi ad hunc valdè viuido Timocritus ſole pater tuus foueretur,variè citharam pulſans, frequenter huic carmini incumbens, hymnum cecinisſet de pulchra victoria.

τό μοι θέμεν. Poſtquam dixit ſermonem à Gratijs exornatum præclaris factis eſſe diuturniorem,votum ſubiungit poëta, quo optat vt hic ſuus hymnus ſit veluti præludium laudis Timaſarchi, quem poſtea pluribus argumentis euenere cupiat. Et ſic hæc verba connectenda cum ſuperioribus, & explicanda, τοῦτο ῥῆμα γένοιτό μοι θεῖναι προοίμιον τ͂ γραφησομένων ὕμνων ὑπ' ἐμοῦ,Διί τε,κ̀ Νεμέᾳ,κ̀ πάλῃ Τιμασάρχου.

ὕμνου προκώμιον.Hoc vocabulum προκώμιον eſt Pindaricum & poëticum. q.d.

περὶ κώμου γραφόμενον: ſiquidem κωμάζοισιν ᾄδοντες τὸ ποίημα. Vel προκώμιον ſi-
gnificat τὸ προοίμιον τῶν ἑξῆς ἑπομένων ἐπινικίων καὶ ὕμνων. Vel ſignificat carmen
comiaſticum, quod antequam alij poëtæ encomia ſcripſerint, ante omnes
cinit. Vide plura apud Schol.

δέξαιτο δ'. Aliud votum, vt hic hymnus Aeginæ ſit gratus. Etenim τὸ δέ-
non ſimpliciter ſignificat hoc loco *excipere*, ſed *vt gratum admittere*, v
δεκτὸς *acceptus, admittendus*.

Αἰακιδᾶν ἕδος. Periphraſis Aeginæ, quã laudat à pulchritudine, eam εὐπυργαν
pellans, *turribus inſignem*. A generis nobilitate, quum eam Aeacidarum ſe
vocat. Ab hoſpitalitate, quum κοινὸν φέγγος δίκᾳ ξεναρκεῖ nuncupat: & ſic eam
ξενίᾳ reliquis ciuitatibus prælucere affirmat: Item iuſtitia.

δίκᾳ ξεναρκεῖ. Appellatur δίκη ξεναρκὴς, vt rectè ſentit Aemilius Portus, ἡ
ἡ τοῖς ξένοις ἀρκοῦσα, ἤγουν βοηθοῦσα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπωθοῦσα. *Iuſtitia qua
regrinis opem fert, omnémque iniuriam & contumeliam ab ipſis propulſat*. Ita
ius hoſpitalitium (quæ eſt vulgata interpretatio) non ſatis exprimit emph
vocabuli. Quinetiam per hæc duo vocabula, δικαιοσύνην & φιλοξενίαν innuit.
ἡ τις διὰ τὴν προσοῦσαν πρὸς πάντας τοὺς ξένοις δικαιοσύνην καὶ φιλοξενίαν, κοινὸς ὀφθαλμὸς
πάντων τυγχάνει.

εἰ δ' ἔτι. Commendatio huius hymni, quòd tam gratus videretur Timo
to Timaſatchi patri, ſi adhuc eſſet in viuis, vt eum cithara caneret. Interim
datur Timaſarchus à patre Timocrito, qui primùm à Muſices peritia comm
datur, quæ veteribus magno fuit in pretio.

ἁλίῳ ἐθάλπετο. Periphraſticè τὸ ζῆν dicitur hîc ἡλίῳ θάλπεσθαι. Sol dic
ζαμενὴς ob vehementem calorem, & vim. Nam ζα extenſiua particula, ſig
cat σφόδρα, & μένος, *vim*, ſeu *animum*. Sole nullum ſydus θαλπνότερον
Od. I. Olymp.

ὕμνον καλλίνικον. Sic appellat hoc ſuum encomium, quia canit egregiam vi
riam. Eâdem opera videtur alludere ad Archilochi melos, de quo Ol. θ. in
limine Odæ. Vel καλλίνικον ὕμνον dicit, *egregium de victoria hymnum*.

παράφρασις.

Qui apud Cleonas, & celebres ſplendidáſque Athenas initis certaminibus victoriam reportauit, & coronas accepit. Item apud Thebas, ſeptem portis inſtructas, Iolaia vicit. Ob quam victoriam Thebani, quibus olim Cadmus imperauit, in gratiam Aeginæ ſororis Thebarum, non inuito animo floribus eum

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

Κλεωναίων τ' ἀπ' ἀγῶ-
νος ὅρμον στεφάνων
πέμψαντα, καὶ λιπαρᾶν
εὐωνύμων ἀπ' Ἀθηνᾶν.
Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις,
ἕνεκ' Ἀμφιτρύωνος
ἀγλαὸν παρὰ τύμβον.
Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκον-
τες ἄνθεσι μίγνυον,
Αἰγίνας ἕκατι. φί-

μετάφρασις.

Qui miſit à Cle
certamine textum
ronarũ, & ſplendidi
celebribus ab Athe
& apud Thebas ſep
portis clauſas, quon
Amphitryonis pra
rum ad tumulum C
mei illum non in
floribus immiſceba

conſperſerunt prope præclarum Amphitryonis tumulum. Etenim ad Thebanos amicos, vir Aeginenſis amicus, ob mutuam vtriuſque ciuitatis hoſpitalitatem, celeriter deſcendit, vbi eſt Herculis Thebani Herois beata aula.

λοισι γὰρ φίλος ἐλθὼν,
ξένιον ἄστυ κατέδραμεν,
Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐ-
λάν.

propter Aeginam. Ad amicos enim profectus in hoſpitalem vrbem deſcendit, ad beatam Herculis aulam.

Κλεωναίου. Laus altera Timocriti (vt volunt) à tribus victorijs partis apud Cleonas, Athenas, & Thebas. Non conſtat autem quæ certamina denotet ſub duarum priorum vrbium nomine. At Thebis Iolaia intelligit.

πέμψαντι. Refertur ad ὕμνον, qui cùm celebret diuerſas victorias, dicitur veluti monile victoriarum miſiſſe. Cùm autem huiuſmodi ſit conſtructio: videtur potiùs victorias iſtas tribuere Timaſarcho, quas Timocritus pater Muſicus vno hymno comprehenſas frequenter caneret: ſi in viuis eſſet. Sed quia non liquet ad vtrum iſta referantur, iudicet lector.

ἕνεκ' Ἀμφιτρυώνος. Amplificat victoriam Thebanam à dignitate. Dicit habitum honorem ad Amphitryonis tumulum. Sed quemadmodum patris nomen pro patronymico ponitur, vt apud Homerum, Ὑπερίονος ἠελίοιο, pro Ὑπεριονίδου: & apud Euripidem, quem etiam citat Scholiaſtes, Oedipus pro Oedipodides, hoc eſt, Polynices: ſic hoc loco, Ἀμφιτρυώνος τύμβος, dicitur, pro Ἀμφιτρυωνίδου, hoc eſt, Iolai: qui fuit Iphicli filius, Iphiclus autẽ Amphitryonis. Vel fortè quia tumulus Amphitryonis & Iolai non diſſiti erant à ſe inuicem.

Καδμεῖοι. Hoc eſt, *Thebani*: à Cadmo qui Thebis regnauit, ἄνθεσι μίγνυον... ſτεφάνοισι. Etenim coronæ ex floribus contexebantur. Αἰγίνας ἕκατι. Hæc alacritatem Thebanorum in tribuenda Timocrito victori corona, eiúſque alacritatis cauſam declarant. Id lubentes ergo faciebant Thebani propter Aeginam. Nam Thebæ & Aegina ſorores dicebantur, & Aſopi filiæ. Hinc duarum vrbium, nempe Thebarum, & Aeginæ mutuus amor & familiaritas.

ξένιον ἄστυ. Hoſpitalem ciuitatem, ratione Aeginenſis viri, hîc dicit Thebas: quia Hercules Thebanus cum Peleo & Telamone iure hoſpitij fuit coniunctus: adeò vt apud nepotes, idem qui apud maiores, amor vigeret. Periphraſis Thebarum continetur his verbis, *Herculis beata aula.*

παράφρασις.

Cum quo robuſtus Te-
non Aeginenſis heros,
oiam regnante Laome-
nte euertit, & Meropas
i Coon inſulam incole-
nt, profligauit. Et Alcyo-
am gigantem in Iſthmo

στροφὴ β. κῶλ. ιγ.

ξὺν ᾧ ποτε Τροΐαν
κρατερὸς Τελαμὼν
πόρθησε, καὶ Μέροπας.
καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὰν
ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ,
οὐ τετραορίας γε πρὶν

μετάφρασις.

cum quo olim Troiam robuſtus Telamon expugnauit, & Meropes, & magnum illum bellatorẽ ſtupendum Alcyonea: non tamẽ prius

Corinthiaco factum obuium oppreſſit, excutiente claua Hercule ſaxum in ſe vibratum, quo priùs duodecim currus quadrijugos, & viginti quatuor heroas, qui eos conſcenderant, equites præclaros è medio ſuſtulerat, & obruerat. Sic victorem à victo ſuperatum videmus. Quod qui non intelligit, meritò videri poſſit nunquam expertus dubios belli euentus, vbi Mars nunc ad hunc, nunc a[…] ſolet inclinare. Siquidem æquum eſt, vt qui alium aliquo malo affecit, is viciſſim af[…]

δυώδεκα πέτρῳ,
ἥρωας τ' ἐπεμβεβαῶ-
τας ἱπποδάμους ἕλε
δὶς τόσσους. ἀπειρομάχας
ἐών κε φανείη
λόγον ὁ μὴ ξυνιείς. ἐπεὶ
ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοι-
κε.

quàm quadrig[…]
decim ſaxo, he[…]
equorum domit[…]
tot qui conſcen[…]
peſſundedit. In[…]
tus belli videri[…]
quiſquis dictum[…]
intelligit: quon[…]
qui afficit malo alium *aliquo, etiam pati*[…]

ξὺν ᾧ ποτε. Hæc per digreſſionem de Telamone Aegineta, qui com[…] Herculis in Troiæ vaſtatione, Meropum expugnatione, & Alcyonei g[…] cæde. De rebus à Telamone ad Troiam geſtis, ſuperiore Oda di[…] Meropes ſunt Coi Inſulares, quibus bellum intulêre ex Aſia redeunte[…] hac Inſula, quæ olim Merope dicebatur, vide Strab. l.4. Bellum hoc […] ſus Meropas concitatum eſt ob Chalciopen Eurypyli filiam quam He[…] amabat: & ex qua deuictis hoſtibus, ſuſcepit Theſſalum, cui nati ſun[…] lippus & Antiphus, qui 30 naues aduerſus Troianos duxerunt, vt vide[…] Iliad.β.

καὶ τὸν μέγαν. Cùm Hercules ex Erythia boues abigeret, in Iſthmo Corin[…] incidit in Alcyoneum gigantem, vbi commiſſo prælio, hic Herculi duo[…] currus, & viginti quatuor heroas ſaxo contriuit. Quod cùm etiam in […] culem contorqueret, Hercules ſaxum claua excuſſit, & gigantem opp[…] Aiunt autem hoc ſaxum adhuc in Iſthmo extare. Huic prælio interfuit […] mon Aeginenſis.

ἀπειρομάχας. Gnome de fortuna belli, cuius dubij ſunt euentus, adeò […] modò vincebat, paulò poſt triſtiùs vincatur. Etenim Mars eſt ἀλλοπρόσαλλ[…] de ſenſum in paraphraſi.

ἐπεὶ ῥέζοντα. Ratio dicti ſuperioris, & gnome qua docet accidere homi[…] non diſſimilia ijs quæ perpetrarunt. Quam in ſententiam tragicum ve[…] Schol. proponit. τὸν δρῶντα τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Et Lucian. in Piſcator[…] Euripide, οὐ δεινὰ πάσχειν, δεινὰ τοὺς εἰργασμένους;

παράφρασις. | ἀντιστρ. κῶλ. ιγ. | μετάφρασις.

Prohibet me quominus in hac digreſſione de Herculis & Telamonis rebus geſtis, ſim prolixior, cum lex encomiaſtici carminis,

τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν
ἐρύκει με τεθμὸς,
ὧραί τ' ἐπειγόμεναι.
ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ

Prolixa autem […]
qui prohibet me […]
horaq́ properante[…]
trahitur cor meum[…]

νεμηνίᾳ θιγέμεν.
ἔμπα, καίπερ ἔχει βαθεῖ-
α ποντιὰς ἅλμα
μέσσον, ἀντιτείν' ἐπιβου-
λίᾳ. σφόδρα δόξομεν
δαΐων ὑπέρτεροι, ἐν
φάει καταβαίνειν.
φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέ-
πων
γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίν-
δει,

lecebroſa cupiditate contingendi nouilunij. Sed tamen, quamuis profundum ponti mare occupet medium, reſiſte inſidijs. Multo videbimur hoſtibus ſuperiores in luce deſcendere. Inuidè autē alius vir intuens, conſilium inane in tenebris voluit,

ubet vt ſim totus in
næ laudibus, tum te-
nſtans quo me epini-
daturum promiſi. I-
ue propero ad mei
ni complementum, &
o deſiderio teneor at-
ndi nouilunij ad red-
um illum præſtituti.
nuis igitur mediam
iſſimę Herculis hiſto
partem nō narrauerim,
tamen deſinam, vt inſi-
tibus aduerſarijs, me
rehendendi anſam quę-
tibus, obſiſtam: & videar illis, qui ſunt in digreſſionibus immoderatiores, longè
erior & clarior Quare ſpero fore vt is qui mihi inuidet, nihil efficiat. Nam qui alium
ido oculo intuetur, inane & irritum conſilium ipſe in tenebris iacens volutat.

τὰ μακρὰ δ'. A digreſſione ad rem propoſitam ſe reuocat Pindarus, ídque
abus de cauſis: prima, quia prolixitatem digreſſionis vetat lex carminis en-
miaſtici, & iubet vt ad laudem perſonæ omnia dicantur: ſecunda, quia neque
r breuitatem temporis id licet, inſtāte nimirum nouilunio, quo tempore for-
epinicion pollicitus erat. Sic autem reddas poëtæ verba. ἐμὲ δὲ μακρῶς διηγ-
, κωλύει ὁ τοῦ ἐγκωμίου νόμος, καὶ ἐπειγόμενος χρόνος ἐν ᾧ ἀποδώσειν ὡμολόγησα —

ιυγγι δ'. Hoc eſt, σφόδρα ἐπιθυμῶ ἐν νουμηνίᾳ, ἣν ὑπεσχόμην ἐπιδείξασθαι τὸ ἐπινίκιον ἐ-
ν. *Iynge trahi*, prouerbialiter dicitur, qui impotenti deſiderio trahitur. Et
ξ metaphoricè ſumitur pro ἐπιθυμία. De hac voce vide Pyth. Od. 4. ſtroph-
cima. θιγέμεν Ion. & Dor. pro θιγεῖν. conſtruitur cum datiuo: vt & alibi Pyth-
. & θ. quanquam regit genitiuum ſępius.

ἔμπα καίπερ. Alia cauſa cur debeat ſibi à digreſſione temperare: nempe quia
i cauendum eſt ab inimicis, qui calumniandi anſam quærunt. Allegoria eſt,
am explicat paraphraſis. ποντιὰς poët. vox, pro ποντία, ποντικὴ, θαλασσία. & ἅλμα
or. pro ἅλμη. & ποντιὰς ἅλμη *marina ſalſugo*, pro ἁλμυρὰ θάλασσα, *ſalſum ma-
ἀντιτείνειν τῇ ἐπιβουλίᾳ, hoc eſt, τοῖς ἐπιβουλεύουσι.

σφόδρα δόξομεν. Hoc eſt, δόξομεν πολὺ ὑπερέχοντες τῶν ἀντιπάλων, λαμπρῶς καταβαί-
ες. Putat Schol. hæc in Simonidem torqueri, qui in digreſſionibus multus
t, & Pindari æmulus.

φθονερὰ δ' ἄλλος. Gnome qua docet irritos eſſe conatus inuidorum: ídque
tra ſuos obtrectatores. q. d. ἄλλος δ' ἀνὴρ φθονερὸς, ὑπὲρ ἀνύσει φθονῶν ἐμοί. Porrò
ρὰ ſume aduerbialiter, pro φθονερῶς. κενεὰν γνώμαν. Hoc eſt, κενὴν βουλὴν.
ante σκότῳ eſt ellipſis præpoſitionis ἐν.

περίφρασις. ἐπῳδ. κῶλ. ιγ. μετάφρασις.

Et vt iam inuidia nihil in me poteſt, ſic in poſterum non nocituram mihi puto. Certò enim ſcio me non minùs poſthac quàm hactenus præſtabilem fore poëtam: ac ſpero fortunam dominam, Deúmque effecturũ vt in me permaneat eximia illa poëtices facultas, quam mihi diuina voluntas, impertiuit. Age verò dulcis cithara meum carmen præclaræ harmoniæ, qualis eſt Lydia varia, accommodatum ſtatim concine: ídque in gratiam Aeginæ Timaſarchi patriç, quam tenuit olim Oenon: & iñ gratiam cognatæ Cypri, qu nuit Teucer Telamonis filius, non auſus domum redire metu patris irati ob morte cis, quanquam eius ipſe non erat conſcius. Præterea in gratiam Salaminis in qua re Aiax.

χαμαιπετοῖσαν. ἐμοὶ
δ᾽ ὁποίαν ἀρεταὶ
ἔδωκε πότμος ἄναξ,
εὖ οἶδ᾽ ὅτι χρόνος ἕρπων
πεπρωμέναν τελέσει.
ἐξύφαινε γλυκεῖα
καὶ τόδ᾽ αὐτίκα φόρμιγξ
Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ
μέλος πεφιλημένον
Οἰνώνᾳ τε, καὶ Κύπρῳ
ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει
ὁ Τελαμωνιάδας. ἀτὰρ
Αἴας Σαλαμῖν᾽ ἔχει πατρῴαν.

quod cadit hum
hi autem qualem
tutem dedit fo
regina, certò ſcio
in ſequens temp
compotem efficiet
texe ſtatim dul
thara Lydia cum
monia hoc quoqu
men gratum O
& Cypro vbi
imperat Telam
des. At Aiax Sa
nem obtinet patr

χαμαιπετοῖσαν. Cohæret cum ſuperioribus, & Dor. effertur pro comu μαιπετοῦσαν: à χαμαιπετέω, *humi cado*. ex χαμαὶ *humi*, & πετέω inuſitato: pr πίπτω: Conſilium quod humi cadit, expone *irritum*.

ἐμοὶ δ. Confidit poëta ſe in virtutis à natura inſitæ ſtudio permanſ atque ita maiorem inuidia futurum, aduerſus quam virtus inconcuſſa n q. d. ἣν δέ μοι ἀρετὴν ὁ Θεὸς καὶ εἱμαρμένη ἔδωκεν, πεπίστευκα ὅτι καὶ ὁ μέλλων χρ μοιρον πληρώσει. Interim obſerua poëtam piè agnoſcere Deum virtut gitorem.

ἐξύφαινε. Apoſtrophe ad citharam: qua, poſtquam abſoluit digreſſi redit ad inſtitutum Timaſarchi encomium, quem à claris Aeginetarum ribus commendat. Verbum ἐξυφαίνειν metaphoricum eſt, ſumptum à texto Lydiam harmoniam, allegoricè *præclaram* ſignificat, ſeu *variegatam*, qu melos Lydium eſt varium, & Lydij erant artis Muſicæ peritiſſimi.

Οἰνώνᾳ Dor. pro Οἰνώνῃ. Oenone dicta olim Aegina à quodam Oenon Euſtath. Il. β. Cyprum Inſulam tenuit Teucer, quum Troia capta non a Salaminem repetere, metu Telamonis patris, qui ipſum fraternæ morti minimè reum malè excepiſſet. Aiax, vt Teucro maior natu, Salamin rex. Τελαμωνιάδας Dor. pro Τελαμωνιάδης: patronymicum: ad differentiar rius Teucri, à quo Teucria dicta Troia. Quanquam autem hîc Cypri, S nis, Leuces, Phthiæ, Epiri, Iolci fit mentio, quæ videntur ad Aeginam n

re:quia tamen Aeginetæ fuerunt qui ea loca tenuerunt, in laudem Aegi-ſium hæc dicuntur, quorum laudibus gaudere debent omnes illæ regiones, ote conſanguineæ.

παράφρασις.	στροφὴ γ. κῶλ. ιγ.	μετάφρασις.
m Leuces Inſulæ, he-orum copia procul al-ntis, quæ in mari Eu-extat, in quam à The-natre tranſlatus Achil-nperium obtinuit. Itē iæ vrbis Theſſalicæ domina eſt Thetis coniux. Item Epiri regionis, quam Achil-ius Neoptolemus rex auit. In qua videas ſa Acroceraunioru m cacumina paſcen-obus idonea: quorum m à Dodona ducitur, nare Ionium definūt. in gratiam Iolci ciui-ſitæ ad radices Pelij	ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φαεννὰν Ἀχιλλεὺς νᾶσον. Θέτις δὲ κρατεῖ Φθίᾳ. Νεοπτόλεμος δ' Ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ, βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται, Δωδώναθεν ἀρχόμενοι, πρὸς Ἰόνιον πόρον. Παλίου δὲ πὰρ ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκὸν πολεμίᾳ χειρὶ προστραπὼν Πηλεὺς, παρέδωκεν Αἱμόνεσσι,	*In Euxino autem pelago Achilles lucidã Inſulam. Thetis verò dominatur in Phthia. Neoptolemus autem in Epiro lata, vbi cacumina edita poſita ſunt, qua paſcunt boues, à Dodona incipientia, vſque ad Ionium mare. Pelij autem ad pedem, Iaolcum hoſtili manu quum expugnaſſet Peleus, tradidit ſeruam Theßalis,*

is, quam cùm Peleus hoſtili manu ſubuertiſſet, ſibi ſubdidit, & cùm priùs eſſet Ma-æ, Theſſaliæ adiunxit.

δ' Εὐξείνῳ. Quam Inſulam Pindarus φαεννὰν vocat, eam dixêre Λευκὰν-niam albicat herodiorum multitudine, à qua procul nauigantibus prodi-nſula. Eadem Achillis δρόμος vocatur, quia Iphigeniam in Aulide ſacrifi-am pro auſpicata Græcæ claſſis nauigatione, & per Dianam ſubductam anſlatam in Tauros Scythiæ, ad hanc vſque inſulam comitatus eſt, eius e flagrans. Et quia Thetis eò tranſtulit Achillis cadauer, ideo A-conſecrata eſt. Porrò φαεννὰν Dor. pro φαεινὴν dixit per metalepſin, pro ὴν. Nam quod album eſt, lucidum eſt. Qua dialecto φαεννὸς, vide . 4. Cæterùm teſtatur Eurip. in Androm. hanc inſulam eſſe in Euxino, que Achillem habitaſſe.

Τὸν φίλτατον παῖδ', ἐμοί τ' Ἀχιλλέα
Ὄψει δόμους ναίοντα νησιωτικούς,
Λευκὴν κατ' ἀκτὴν ἐντὸς Εὐξείνου πόρου.

in Iphigen. in Tauris ταὶ
πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν,
Λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλῆος
Δρόμους καλλιστάδιους, Εὔ-

ξεινον κατὰ πόντον.

Θέτις δέ. Quia Thetis Pelei Aeginetæ fuit vxor, ideo ipſam inter Ae
rum maiores recenſet. Phthia vrbs eſt Theſſaliæ, quam Thetis obtinuit
autem, authore Plutarcho, vt refert Schol. Olympum ad Vulcanum co
dit, vt ab eo peteret Achilli arma. Vulcanus ea ſe daturum Thetidi pro
modò primùm ſecum concumberet. Thetis annuit ſe facturam dummo
pori ſuo, periculi faciendi gratia, illa aptaret: ſibi enim eandem eſſe c
chille corporis menſuram. Quo permiſſo, Thetis aufugit armis cincta.
cùm Vulcanus non poſſet comprehendere, malleo in talum percuſſit,
hementer angeretur. Tum Phthiam ſeceſſit, vt ibi ſanaretur. Hinc Ph
eius nomine Thetidion eſt appellata, ac Thetin colere cœpit Phthia. S
ex Euripide in Andromacha dicant, Thetidis eſſe templum, cui nom
tidio.

Νεοπτόλεμος. Neoptolemus, aliàs Pyrrhus, Achillis filius, poſt bellum
num in Epiro regnauit, ídque διαμπερές, *hoc eſt*, διηνεκῶς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι
Non enim parti tantùm, ſed vniuerſæ regioni præfuit.

βουβόται προβῶνες. Commendatio Epiri à paſcuis, & bobus. Loci in qui
ſcuntur, ſunt iuga montium, qui Acroceraunia nuncupantur, & à Dod
ta fluuium Arachum in Ionium mare producuntur. Boues huius region
mendantur à Plinio l.8.cap.45. Hi boues, vt aiunt ex Geryonis bobu
habent, quos Larino Hercules cepit: vnde *Larini boues*, præſtantes di
Porrò βουβότης, eſt ὁ βόσκων βοῦς. Et aliquando exponitur, *paſtor*. Δωδώναθ
pro comm. Δωδώνηθεν, hoc eſt, ἐκ τῆς Δωδώνης. Euſtath. Il. μ ex Pauſania dic
vocem ὑψόθεν, ἀπὸ τοῦ προβῶσαι αὐτὶ τοῦ ὑπερβῶσαι, i. *aſcenſu ſuperare.*

Παλίου. Peleus Iolcum occupauit, vt ſuperiore Oda etiam vidimus.
παρέδωκεν Αἱμόνεσσι *hoc eſt*, δούλην, καὶ ὑπήκοον ἐποίησε τοῖς Θετταλοῖς. Etenim λα
quam à λάτρειος, adiectiuè ſumitur. Et Aemonia dicta eſt Theſſalia, h
mones Theſſali.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. γ.	μετάφρασις.
Occaſionem autem Iolcum oppugnandi dederat iniuria ab Acaſto propter Hippolytes eius vxoris calumniam, accepta. Etenim Peliæ filius Acaſtus adhibita fide coniugis accuſationi, imitatus dolum Dædali, qui vice gladij, cùm Minoem interficere vellet, Cocali regis filiabus perſuaſit, vt in illum lauantem aquę calidæ defluxu per tecti	δάμαρτος Ἱππολύτας Ακάστου δολίαις τέχναισι χρησάμενος. τᾷ Δαιδάλου δὲ μαχαίρᾳ φύτευέν οἱ θάνατον ἐκ λόχου Πελίαο παῖς ἄλαλκε δὲ Χείρων. καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν 100 πεπρωμένον ἔκφερε. πῦρ δὲ παγκρατὲς, θρασυμα-	*Hippolyta* *Acaſti doloſis* *vſus. Dædali* *gladio machi* *illi mortem e* *Peliæ filius. S* *ron defendit* *fatale malum* *deſtinatum de* *némque omnia* *rem & auda*

culmen miſſo, cum interimerent: Peleum inermem in ſyluas Pelij montis deduxerat, vt à feris laceraretur, nec eum ipſemet occideret. Verùm hoc prohibuit Chiron: & vt erat Iouis in fatis, qui innocentes protegit, malum hoc à Peleo depulit. Poſtea Thetidis vnius ex Nerei filiabus alto ſolio inſidentibus, nuptias obtinuit, coërcitis & deuictis omnibus illis formis in quas ſeſe mutabat, mortalis hominis nuptias auerſans. Nam modò in ignem omnia vincentem, modò in leonem ferociſſimum, cui ſunt acutiſſimi vngues, & dentium horrendorum acies mordaciſſima, ſeſe conuertebat.

χαῖ τε λεόντων ὄνυχας ὀξυτάτους, ἀκμὰν τε δεινοτάτων χάτais ὀδόντων,

pugna leonum vngues acutiſſimos, aciémque valdè horrendorum dentium cùm cohibuiſſet,

δύμαρτος. Occaſio quæ data eſt Peleo ad Iolcum oppugnandam. Cùm enim Cretheis, ſiue Hippolyte, Acaſti vxor, amore deperiret Pelea, nec ad ſui copulam pellicere poſſet, apud maritum eum accuſat, ac ſi ab ipſo ſtupri ſolicitata fuiſſet. Rei indignitate commotus Acaſtus, Peleum inermem in ſyluas Pelei montis deduxit, vt à feris laniaretur. Sed Dij illius innocentiæ teſtes, Vulcanum mittunt qui enſem ei ſubminiſtret, quo feras omnes occîdit obuias, & ruptis vinculis, in Theſſaliam reuerſus, Acaſtum hoſtili manu vicit & Iolcum cepit.

τῷ Δαιδάλου ϗ. Locus hic eſt intelligendus prout declarat paraphraſis. Neque enim ſenſus permittit, vt hoc accipiatur de enſe quem Vulcanus fertur ſuppeditaſſe Peleo, quo ſe defenderet. Sed neceſſariò intelligendum eſt Acaſtũ feris obijcere voluiſſe Peleum, vt ab illis, vice gladij, quo alioqui fuiſſet vſus, miſerè occideretur.

φύτευεν neglecto augm. pro ἐφύτευεν: tranſlatum vocabulum, pro μηχανᾶσθαι. Πελιάο παῖς Periphraſis Acaſti.

ἄλαλκε. Cauſa adiuuans qua liberatus eſt à dolo Acaſti Peleus innocens. Illum Chiron eripuit periculo, quia ſic Iupiter volebat innocentiæ fauere.

πῦρ ϗ. De nuptijs Pelei & Thetidis hæc dicuntur, quas procurauit Chiron: vt ſuperiore Oda iam vidimus. Allegoricè autem loquens poëta, ſignificat Thetin omnes rationes fortiſſimas ſubterfugiendarum mortalis hominis nuptiarum, quæſiuiſſe, ſed cùm perpetuò inſtaret Chiron, tandem eius animum flexiſſe. Et certè, vt ait poëta, Ἐτλη αἰθέρος ἐυνῆς Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα.

παγκρατής. Epitheton ignis. q. d. τὸ πάντων κρατοῦν ϗ δαπάζον διὰ τὸ φθαρτικὸν τῆς δυνάμεως. θρασυμαχᾶν genit. Dor. pro θρασυμαχῶν. à recto ſing. θρασυμάχης. χάταις Aeol. pro χάσας. particip. Aor. 1. ἔχασα. verbi χάζω: quod, vt vult Schol. hîc ſignificat παύω, ἐπέχω. & transfertur à remigibus, qui quum ab opere ceſſant, χάζουσι τὰς κώπας, *remos laxant, & cohibent.*

παράφρασις. | ἐπῳδ. κῶλ. ιγ. | μετάφρασις.

Suis autem in nuptijs Peleus

ἔγαμεν ὑψιθρόνων

duxit in vxorem alto

vidit ſympoſio accumbentes Deos tum cœleſtes tum marinos, qui circa menſam ſedilia ſua præclarè in orbem compoſita habebāt in monte Pelio: quò ipſi vnuſquiſq; munera attulit: Vulcanus enſem, Neptunus equos, alij aliud, & conceſſerunt omnes, vt pręclaram & potentem ex hoc coniugio poſteritatem conſequeretur. Enimuerò quid Timaſarchum à maioribus commendans, Aeaci poſterorum hiſtoriam prolixiùs propono? Sanè quēadmodum mare vltra Gades occidentales non eſt nauigabile, ſed hic eſt nauigantium terminus, vnde Europeam terram verſa naui repe
coguntur. Ita cùm non poſſis res geſtas ab Aeaci poſteris carmine recenſere, ad
propoſitam regredere.

μίαν Νηρεΐδων.
εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν,
ταῖς ὐρανῦ βασιλῆες,
πόντου τ' ἐφεζόμϑμοι,
δῶρα καὶ κράτος ἐξέ-
φαναν ἐς γένος αὐτῶ.
Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον ὐ
περατόν. ἀπότρεπε
αὖτις Εὐρώπας ποτὶ
χέρσον ἔντεα ναός.
ἄπρα γὰρ λόγον Αἰακῦ
παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελ-
θεῖν.

ſolio inſidentium vn
Nereidum: vidit eti
pulchrè circundat
ſedile, cui reges
maríſque inſiden
dona & potentiam
bibuerunt, ipſi v
ad poſteritatem. Ga
pars vergens ad o
ſum tranſiri neq
conuerte armame
nauis ad Eur
terram. Impoſſi
enim mihi ſermonem de Aeaci filijs omn
percurrere.

ἔγαμεν Dor. pro comm. ἔγημεν. Et hæc cohærent cum ſuperioribus.
Νηρεΐδων intellige Thetin. Porrò γαμεῖν hic exponendum videtur, vt νυμφεύειν
tiſtr. 3. Od. 3. Nem. vbi eodem ſenſu eidem Chironi tribuitur. Quanquam h
de Peleo poſſunt accipi, & debent.

εἶδεν δ'. Dij ſua præſentia nuptias haſce cohoneſtarunt, & omnes exce
Eride interfuerunt. εὔκυκλον ἕδραν dicit, meo iudicio, quòd in orbem ſedere
& accumberent menſæ orbiculari. ὐρανῦ, πόντου τε βασιλῆες ſunt οἱ ὐράνιοι,
θαλάσσιοι Θεοί. Dona attulerunt illi, nimirum Vulcanus enſem, Neptu
equos, alij aliud. Non vocata ad conuiuium Diſcordia, pomum illud,
inſcriptum erat, ἡ καλὴ λαβέτω, immiſit. Vide Luciani Θεῶν κρίσιν. Potentiam q
que impertiuerunt vſque ad poſteritatem. Etenim Achilles eius filius, ne
Neoptolemus, potentes fuerunt. γέρας à nonnullis, ſed mendoſè ſcribitur,
γένος. vide 3. Pyth.

Γαδείρων τὸ πρὸς. Epanodus. Nam à prolixiori hiſtoria de maioribus A
ginetarum ſeſe reuocat: & tranſitionem allegoricè inſtituit: quam alleg
riam in paraphraſi declaramus. De Gadibus, & columnis Herculis iam a
dictum. Putem autem pro Εὐρώπαν legendum Εὐρώπας χέρσον. Neque enim
deo quomodo Εὐρώπαν citra neceſſitatem, adiectiuè ſumamus. ἔντεα ναὸς periph
ſticè dixit pro πλὼ ναῶ.

ἄπορα γὰρ. q.d. ὐ γὰρ δυνατὸν ἐπὶ πάντα τῶν Αἰακιδῶν τὸν ὕμνον ἀφικέσθαι. Et h
eſt αἰτιολογία, quæ exponit, quid ſit Pindaro, à Gadiris ad Europam reduc
re nauem: nimirum relicta longiore in Aeacidarum hiſtoriam digreſſione,
Timaſarchum redire.

παράφρασις.

Et cùm in Theandrida-
n familia, ex qua ortum
cit Timaſarchus, ſit ſatis
pla laudum ſeges, mihi
n ad eos eſt veniendum,
tanquam promptus præ-
victorias proclamem
as conſequuti ſunt in
ympijs, Iſthmijs & Ne-
eis, quibus in certamini-
s, corporis robur ob mẽ-
orum exercitationem au-
ntibus, ſuæ fortitudinis
ecimen ediderunt, & vn-
nunquam ſine coronis,
arum fructus eſt gloria,
liuerunt. Itaque Tima-
rche audimus tribum tuã
nquam miniſtram præire
rminibus, quæ pro vi-
oribus ſacrorum certaminum ſcribuntur. Quòd ſi præterea me iubes, vt auunculo tuo
llicli matris tuæ fratri encomiaſticum carmen componam,

ϛροφὴ δ. κώλ. ιγ.

Θεανδρείδαισι δ' ἀε-
ξιγυίων ἀέθλων
κάρυξ ἕτοιμος ἔβαν,
Ολυμπίᾳ τε καὶ Ισθμοῖ,
Νεμέᾳ τε συνθέμενος.
ἔνθα πεῖραν ἔχοντες, οἴ-
καδε κλυτοκάρπων
οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων.
πάτραν νὶν ἀκούομεν
Τιμάσαρχε τεαὶ ἐπινι-
κίοισιν ἀοιδαῖς
πρόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ
τοι
μάτρωΐ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κε-
λεύεις

μετάφρασις.

Sed Theandridis certaminum membra augentiũ præco promptus veni, fœdus pactis cum Olympia, & Iſthmo, & Nemea: vbi ſpecimen edentes, domum non ſine coronis nouis inclytum fructum ferentibus redeunt. Patriam illam audimus Timaſarche tuam carminibus triumphalibus miniſtram eſſe. Quòd ſi adhuc auunculo Callicli me iubes

Θεανδρείδαισι. Timaſarchum à propria familia ſeu tribu laudat. Theander fuit athleta præclarus, à quo dicta familia Theandridarum, vnde deſcendit Timaſarchus. Hæc plurimis & inſignibus victorijs ſemper fuit ornata, in Olympijs, Iſthmijs, & Nemeis: vnde nunquam ſine coronis rediuerunt.

ἀεξιγυίων. Hoc eſt, αὐξανόντων τὰ γυῖα, ἤγουν τὰ σώματα. Etenim certamina, quoniã membra corporis exercent, homines reddunt robuſtiores. ἔβαν κάρυξ Dor. pro comm. ἔβην κήρυξ, hoc eſt, ἦλθον κηρύσσειν μᾶλλον διὰ τοῦ ὕμνου τὰ τῶν Θεανδρειδῶν ἄεθλα, ἐν Ολυμπίᾳ, Ισθμοῖ, καὶ Νεμέᾳ, ὅπου τοῖς ἀγῶσιν ἀπόπειραν λαβόντες, οὔποτε χωρὶς στεφάνων δό- ξης καρπὸν φερόντων, εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανῆλθον. Pro συνθέμενος legendum puto συνθε- μένοις & conſtruendum cum Ολυμπίᾳ, &c.

Κλυτοκάρπων. Coronas appellat κλυτοκάρπους. q.d. κλυτὸν καρπὸν φερούσας, *inclytum fructum ferentes*: quoniam coronæ victoribus gloriam conciliant.

πάτραν νὶν. Hoc eſt, τοιγαροῦν ἀκούομεν ὦ Τιμάσαρχε, πατρίδα τὴν σὴν τοῖς ὕμνοις τοῖς ὑπὸ τῶν ὑμετέρων νικῶν θεραπεύεσθαι, καὶ αὐτῶν εἶναι ὑπηρέτιν. His innuit poëta tam crebras fuiſſe Theandridarum familiæ victorias, vt Aegina patria tanquam miniſtra præeat cantionibus triumphalibus: & ab ijs ornetur.

εἰ δέ τοι. Laus Timaſarchi ab auunculo Callicle. q.d. εἰ δέ με κελεύεις καὶ τῷ σῷ μήτρωι Καλλικλεῖ ὕμνον θέμεν λαμπρότερον στήλης τῆς ἀπὸ Παρίου λίθου λευκοῦ, ἔτι καὶ τοῦτο ποίησω.

παράφρασις. | *ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.* | *μετάφρασις.*

quod ſit Pario lapide, videlicet marmorea columna ſplendidius & durabilius, id lubens faciam: eiuſque hoc pacto clarum nomen eius. Nam vt aurum quod igni liquitur & purgatur, micantiorem fulgorem reddit: ſic carmen quo clara facinora laudantur, eorum factorem virum, illuſtriorem efficiunt, eiúſque ſortem regali adæquant. Quanquã autem vita functus eſt Callicles, nihilominus me laudatorem nanciſcatur, qui dicam eum in Iſthmijs, quod Neptuno terram tridente concutienti, grauémque ictu ſtrepitum excitanti, certamen eſt ſacrum, viciſſe, & corona Corinthiaco ex apio contexta decoratum fuiſſe.

σάλαν θέμεν Παρίου
λίθου λευκοτέραν.
ὁ χρυσὸς ἑψόμενος
αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας·
ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν
ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰ-
σοδαίμονα τεύχει
φῶτα. κεῖνος ἀμφ' Ἀχέρον-
τι ναιετάων ἐμὰν
φλῶσσαν εὑρέτω κελαδή-
τιν, ὀρσοτριαίνα
ἵν' ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου
θάλλησε Κορινθίοις σελίνοις.

columnam po
Pario lapide candi
rem, id faciam. S
aurum excoctum
fulgores patefacit
nes: ſic *hymnus re*
præclarè geſtarum
gibus parem ſorte
dit virum. Ille
Acherontem habi
meam linguam i
niat decantatri
quo pacto in cert
ne, quod ſacrum eſt Neptuno *tridentis conc*
grauiſtrepo decoratus fuerit apijs Corinthiacis.

σάλαν. Dor. pro *στήλην*. Quo vocabulo tropicè ſuum hymnum notat: ſimú
eum à dignitate extollit, & quum Pario lapide candidiorem dicit, eius ele
tiam, quum *στήλην*, eius durationem innuit. Et certè encomia ſcriptis man
durabiliora ſunt quibuſuis columnis, vnde Horatius de ſuis carminibus,

Exegi monumentum ære perennius,
Regaliq́; ſitu Pyramidum altius, &c.

Παρίου λίθου. Parius lapis, inquit Schol. eſt *ὁ καλούμενος λύγδινος*. Hoc eſt
uis, politus, nitens, candidus inſtar Parij lapidis. Eum lapidem, inquit Ero
l.6. Epig. *cœpêre lychnitem appellare. Parius*, inquit Seruius, *candidiſsimus eſt*
Lygdius nomine, Is naſcitur in Paro inſula. Appellatur à Martiale Lygdo
hoc verſu,

Candida non tacita reſpondet imagine Lygdos.

Plinius l.36 c.8 Lygdinos vocat candoris eximij. Anacreon *Περὶ λυγδίν*
χήλῳ, Χάριτες πέτοντο πᾶσαι.

Circa candidam ceruicem gratiæ volabant omnes.

Parius lapis eſt marmor. *ἀντιφραστικῶς* à Paro Cycladum inſula, vbi marmor
didiſſimum effodiebatur: vnde Virgil. 3. Aen. appellat *Paron niueam*. De
inſula vide Plin. l.4. Strab. l.10.

ὁ χρυσὸς. Simile quo poëſeos dignitatem illuſtrat. q.d. *ὥσπερ διὰ τοῦ πυρὸς ὁ*
σὸς γίνεται διαυγέστερος, οὕτως οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες διαφανέστεροι καὶ βασιλεῦσιν ἴσοι διὰ τῆ

u. Ita poëtam aurifici, poëſin igni, viros claros, & virtutis actiones auro parat. Vide Adagium. *Aurum igni probatum.*
ῖνος ἀμφ'. Redit ad Calliclem, quē laudaturus præoccupatione vtitur, quo- iam erat mortuus: & hoc ſibi vult, ἐκεῖνος εἰ καὶ τέθνηκεν ἤδη, τῆς ἡμῆς εὐφημίας νίτω. *In Acheronte habitare*, eſt poëtica phraſis pro *mortuum eſſe*. Nam A- on eſt fluuius inferorum, qui defunctorum locus credebatur.
κελάδητι. Hoc eſt κελαδεῖ, ὑμνεῖ. Poëtica vox κελάδητις, τίδος: à verbo κελαδέω.
τρίαινα ἵνα. Hoc eſt, ὅπως ἐν τῷ Ἰσθμικῷ Ποσειδῶνος ἀγῶνι παρὰ τοῖς Κορινθίοις ἐστε- νίτῳ. Neptuni certamen ſunt Iſthmia, locus certaminis, Iſthmus Corinthia- pium materia coronarum, ὀρσοτρίαιναν & βαρύκτυπος per antonomaſiam dici- Neptunus: quæ vocabula iam occurrerunt.
λλησε negl. augm. pro ἐθάλλησε à θαλλέω poëtico pro θάλλω. vt & 10. Nem.

παράφρασις. | ἐπῳδ. κῶλ. ιγ. | μετάφρασις.

τὸν Εὐφάνης ἐθέλων
γεραιὸς προπάτωρ
ὁ σὸς ἀείσεται παῖ.
ἄλλοισι δ' ἅλικες ἄλλοι.
αὐτὸς δ' ἴδον ἃ τύχῃ,
ἔλπεταί τις ἕκαστος
ἐξοχώτατα φάσθαι.
οἷον αἰνέων κε Μελη-
σίαν ἔριδα στρέφοι,
ῥήματα πλέκων ἀπά-
λαιστος ἐν λόγῳ ἕλκει,
μαλθακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς,
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

quem Euphanes ſenex progenitor tuus canet libens ô adoleſcens. Alijs autem alij ſunt coætanei. Quilibet autem ea quæ viderit ipſe, ſperat ſe narraturum excellentiſsimè. Sicuti laudans Meleſiam, contentionem auertat, verba texens inſuperabilis in oratione trahit, mollia quidem cogitans bonis, aſper autem aduerſarius inimicis.

em quidem Eupha- ius tuus maternus, ô is Timaſarche, ſenex andus egregius hym- phus, victoriarum oculatus teſtis, rectè bit carmine: vt & alios es alij poëtæ qui eo- tempore vixerunt. quiſque autem ſperat quæ viderit ipſe, opti- narraturum. Sicuti & vnctorem Meleſiam ns idem oculatus te- erum ab ipſo geſtarũ, m eas diuerſimodè ntium contentionem queat. Eius autem verborum texturæ, & eloquentiæ tanta eſt vis vt in dicendo ſit in- abilis, & quemuis trahat in ſuam ſententiam, vir adeò candidus & ſyncerus, vt bonos uolentia proſequatur, infeſtíſque aduerſarijs æquè aſperum vltorem ſe præbeat, atque goniſtæ fatigato ephedrus, qui ipſe viribus integer cum eo congreditur.

τὸν Εὐφάνης. Non à ſe tantùm, ſed etiam ab Euphane laudandum dicit Calli- . Fuit autem Euphanes Timaſarchi auus maternus, quem tacitè Schol. in- interfuiſſe victorijs Calliclis, eundémque eſſe hymnographum. Et quoniã idère veteres mortuis ineſſe ſenſum aliquem apud inferos, ideo Schol. an- t Euphanem defunctum, defuncti Calliclis laudes decantaturum. Sed non o qui poſſit hinc colligi Euphanem exceſſiſſe è viuis. Exiſtimo potiùs poë- reijcere in Euphanem hoc officium canendi Calliclis, quòd eſſent σύγχρονοι. ue ex his verbis colligo, ἄλλοισι δ' ἄλλοι ἅλικες: & ita ſentit in varia interpre-

tatione Scholiaſtes. Præterea γεραιὸς vocatur, eo quòd ætate prouectus er ſic vocatus fuiſſet, vt puto, niſi vixiſſet. Quanquam autem Callicles mat maſarchi frater, Euphaníſque, vt veriſimile eſt, filius, vita iam erat defu fieri poterat vt ſuperſtes eſſet pater Euphanes, & cùm filij victoriæ teſti ſet, eam rectiùs alio decantaret.

ἅλικες hîc ſumo pro σύγχρονοι, vt ſint, non ætate pares, ſed contempo

τὰ δ' αὐτός. Et metri, & ſenſûs ratio corruptum eſſe hunc locum ind quem ducta ex Schol. interpretatione coniectura ſic reſtituo, Αὐτὸς δ' τύχῃ. Nam in Schol. habemus ἅτερ αὐτὸς εἶδε. Sic reſtitutus locus planu nihilque ſubaudiendum, nihil ἔξωθεν petendum. Et ſic ſententiam conſtru tam, ἔλπεται δέ τις ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι ἃ τύχῃ ἰδὼν αὐτός. Porrò gnome eſ docet quemlibet meliùs narraturum quæ viderit, quàm quæ audiuerit.

ἐξοχώτατα. Sume hoc vocabulum aduerbialiter : & φάσθαι actiuè : quo Aor. medij ἐφάμην.

οἷον αἰνέων κε. Nec Ariſtarchi, qui οἷον leni ſpiritu notat, & μόνον vult ex nec Didymi, qui aſpero, & exponit *qualem*, ſententiam probare poſſum. ita video loci ſenſum cogi, atquę vt Schol. monet τις ſubaudiendum. Sed οἷον ſumas pro *ſicuti*, & hæc de Euphane dicta putes, omnino plana erit tentia: vt ex paraphraſi cognoſces.

ἐρίδα στρέφοι. Hoc eſt, *contentionem auertat*, nimirum Euphanes, Nam alius aliter vnctorem Meleſiam laudaret (vt conijcio) & differrent ſente Euphanes qui teſtis fuerat rerum à Meleſia, quemadmodum & à Callicl ſtarum, compoſito etiam in Meleſiam encomio, litem omnem dirimere rat, rem, vt erat, declarando. De Meleſia diximus Olymp. η.

ῥήματα πλέκων. Hæc Euphanis vim dicendi, qua litem omnem dirimat nuunt. Porrò laudatur maternus auus Timaſarchi, ab eloquentia inuicta, candore, quum amicis eſt amicus, inimicis inimicus. Qualem ſe prædicat p Pyth. 2. antiſt. vltima. φίλον εἴη φιλεῖν, ποτὶ δ' ἐχθρὸν, ἅτ' ἐχθρὸς ἐὼν, λύκοιο δίκαν θεύσομαι. Cæterùm omnia hæc vocabula, στρέφειν, πλέκειν, ἀπάλαιστος, ἕλκειν, ἔφε ſumpta & tranſlata ſunt, à palæſtra.

ἔφεδρος. Non hîc ſignificat ἐφεδρευτὴν *inſidiatorem*, aut *obſeruatorem*: ſed ex athletis, cui ſorte obuenit, vt certantibus alijs ſpectator ſedeat, congreſſ mox cum fatigato, ipſe viribus integer. Quemadmodum autem hic ἔφεδρος erat aſper, ſic & inimicis aſperum, & in ijs vlciſcendis fœlicem denotare Calliclem.

ΕΑ ΥΙΩ ΛΑΜΠΩ-
νος, παγκρατιαστῆ.

ΕΙΔΟΣ Ε.

PYTHEAE FILIO LAMponis, pancratiaſtæ.

ODE V.

ARGVMENTVM.

theas Aegineta Lamponis filius laudatur à victoria ancratij, à fructu victoriæ, videlicet amicorum lætitia, patriæ honore: à conſanguineo Euthymene, pancratij par victore, à victorijs Aeaciorum & Megaricorum ludo-, à preſtantia Menandri Athenienſis, aliptæ ipſius: deue ab auo materno Themiſtio, & ſic hymnum concludit cui nore digreſſiones interſeruit, veluti ad Aeacidas, Pelei & tidis nuptias, quas ſuo loco videre licebit.

παράφρασις.

on calleo artem ſtam, qua viris virtute ibus æneum marmo-ve, aut id genus ſichrum erigere poſſim: oëtica polleo, qua micile eſt res præclare s celebrare, vnde vin præclarorum nomẽ is innoteſcat. Etenim e quantumuis affabrè & decorę, loco in poſitæ fuerunt non

στροφὴ α. κῶλ. ια.

Οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰ-
μ', ὥς τ' ἐλινύσοντ' ἐργάζε-
σθαι ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμί-
δος
ἑσταότ'. ἀλλ' ἐπὶ πάσας
ὁλκάδος, ἔν τ' ἀκάτῳ γλυκεῖ' ἀοι-
δὰ
στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας, διαγ-
γέλ-
λοισ' ὅτι Λάμπωνος υἱὸς
Πυθέας εὐρυσθενὴς

μετάφρασις.

Non ſum Statuarius, vt immobilia fabricer ſimulachra, ſuper eadem baſi ſtantia: ſed in omni oneraria naue & cymba proficiſcere ô dulce carmen ab Aegina, nuncians quòd Lamponis filius Pytheas prævalidus victor reportârit in Ne-

mouentur,nec niſi ab accedentibus illas cernuntur: ſed carmina terras omnes & maria peragrant, & viri laudati laudes vndiquaque perferunt.Itaque ô dulcis hymne te in Aeginam mitto,inde profecturum nauibus cùm onerarijs,tum actuarijs , & promulgaturum vb rarum,Lamponis Aeginetę filium Pytheam robuſtum Nemeæa pancratij victori tam funebri apio coronam promeritum eſſe. Illi nondum genæ teneram lanugi ducebant,quę iuuenibus ante virilem ętatem effloreſcit,

νικῆ Νεμείοις παγκρατίου στέφανον.
οὔπω γένυς φαίνων τέρειναν
ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν,

meis pancrat
nam. Nondu
ei *proferebāt*
matrem flori
Oporam,

Πυθέα. Titulus continet nomen victoris,eiúſque patris,& genus vict patria non denotatur : verùm Aeginetam fuiſſe ex hymno colligimus. eundem, eiúſque fratrem Phylacidem,& auunculum Euthymenem O Iſthmiorum.Lamponis Aeginetæ mentionem facit Pauſanias in Lac tanquam qui hiſtoriam belli Perſici Xerxis deſcripſerit.

οὐκ ἀνδριαντοποιός.Exordium ducit à collatione ſui carminis cum ſtat docet quanto his illud præſtet.Sumendi huius exordij occaſio hæc fuit, Schol.Amici Pytheæ rogarant Pindarum vt illi epinicium conſcriber cùm tres drachmas pro mercede popoſciſſet,renuerunt amici Pytheæ, tuam æneam eo pretio comparari poſſe. Poſtea verò cognito errore idem pretij poëtæ ſoluerunt.Itaque in rei malè iudicatæ ἐξονειδισμὸν, c nem hanc inſtituit,oſtenſurus quanto diſcrimine inter ſe diſtent Statua comium.Verùm & citra iſtiuſmodi occaſionem ſic ordiri potuit poëta carminis commendationem,quod victori glorioſius futurum erat quàm Vnde Horat.l.4.Carm.Od.2.huc alluſit.

Siue quos Elea domum reducit
Palma cœleſtes, pugilem-ve,equum-ve
Dicit, & centum potiore ſignis
Munere donat.

Similiter eodem libro Horat.exemplo Pindari laudat carmina, Oda.8 cum hiſce poëtæ verbis confer.

ἐλινύσοντα.Quidam geminant λ in prima ſyllaba:ſed metri ratio refr ſignificat autem ἀργὰ,ἀκίνητα. Eſtque participij futuri ἐλινύσω. ab ἐλινύω cante ἀργῶ,σχολάζω,ἡσυχάζω.Etymol.deducit ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ εἰλεῖσθαι : hoc e *dem volui.* Sed remotum mihi videtur etymon.

ἐπ' αὐτᾶς,Hoc eſt, διηνεκῶς μένοντα ἐπὶ τῆς αὐτῆς βαθμίδος ἀκίνητα. Nempe eodem loco manent,vbi poſitæ ſunt,nec ſe promouent,nec niſi ab acc bus conſpiciuntur.Contrà carmina maria terráſque pererrant.

ἀλλ' ἐπὶ. Apoſtrophe ad carmen ſuum,quod quidem in Aeginam mi quod in Aegina manere non vult. Quare iubet στεῖχειν ἀπ' Αἰγίνας, ſiue ſiue minori nauigio , vt quemadmodum merces vendibiles, diuerſ giones deportetur,vnde per omnes mundi plagas innoteſcat victoris n

Quinto colo ſequutus Schmidij veriſimilem coniecturam addidi γλυκεῖ' ἀοιδᾷ. dem quoque rectè τὸ ϛοῖχε legit ϛεῖχε. Non enim ϛοίχω ſed ϛείχω reperitur barytonum, ſed ϛοιχέω circunflexum.

διαγγέλλοισα. Dor. pro διαγγέλλουσα. Hæc verba continent hymni propoſitionem, ſcilicet vt quôuis nuncium victoriæ à Pythea partæ perferat. Is autem à atre, à robore, à victoriæ genere commendatur.

νικῇ Dictum Dor. pro νικᾷ, ídque per enallagen temporis, ſumpto præenti pro præterito. Quod codices habent Νεμέοις legendum metri cauſa εμείοις.

ὔπω γένυς. Laus ab ætate in qua vicit. Etenim laudabile eſt, quòd is adhuc nberbis iuuenis tam graui certamine vicit. Porrò allegorica periphraſi iuuenilem imberbitatem circumloquitur: quum dicit οὔπω γένυς φαίνεν ὀπώραν τέγειναν οἰνάνθας ματέρα. Quæ verba per anaſtrophen ſumit rectè Schol. pro, ὔπω γένυς ἔφαινεν οἰνάνθην τερείνας ὀπώρας μητέρα. Etenim οἰνάνθη flos vitis, eſt nte autumnum. Quare ὀπώρα dici non poſſit mater οἰνάνθης, ſed contrà: uandoquidem priùs floret vitis, deinde autumnus oritur. Ergo οἰνάνθην ro *iuuenili*, ὀπώραν pro *virili ætate* ſume. Nam ætates ſic tempeſtatibus eſpondent.

φαίνεν. Negl. augm. pro ἔφαινεν. ματέρα. Dor. pro μητέρα. οἰνάνθας Dor. pro οἰνάνθης. ſt autem οἰνάνθη, τὸ τῆς οἴνης ἄνθος, ſeu οἴνη, ἤγουν ἄμπελος ἀνθοῦσα. Hîc pro ἴουλος vſurtur metaphoricè. Similem ἀναςροφὴν prædictæ habes Olymp. ιγ. ὕβριν κόρου μάε, pro κόρος ὕβρεως μάτηρ. Et Nem. θ. ἀσυχία φιλεῖ συμπόσιον pro συμπόσιον φιλεῖ ἀσυχίαν· aque fruſtra ſe torquet Aretius, illam auerſando.

παράφρασις.

quum edito ſui roboris ecimine tam luculento, cus addidit bellicoſis eroibus Aeacidis prognas ex Saturno, Ioue, & ereidibus: ſiquidem Sarnus fuit Chironis par, Chiron Endeidis, ex ua & Aeaco Iouis filio rti ſunt Telamon & Peus. Nereides autem nymhę pepererunt, Pſamathe uidem Aeaco Phocum, hetis verò Achillem Peo Quinetiam ornamento it Aeginæ patriæ, vrbi oſpitalitatis ſtudioſiſſimę, qua tanquam ex metroli originem duxerunt

ἀντιςρ. κῶλ. ια.

ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥ-
ρωας αἰχματὰς φυτευθέν-
τας,
καὶ ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρεΐ-
δων
Αἰακίδας ἐγέραρε,
ματρόπολίν τε φίλαν ξένων
ἄρουραν.
τάν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ
ναυ-
σὶ κλυτὰν θέσαντο· πὰρ βω-
μὸν πατέρος Ἑλλανίου
ςάντες, πίτναν τ' ἐς αἰθέρα χεῖρας
ἁμᾶ
Ενδαΐδος ἀριγνῶτες υἱοί,
καὶ βία Φώκου κρέοντος,

μετάφρασις.

Quum Saturno & Ioue prognatos, & aureis Nereidibus heroas bellicoſos, Aeacidas decorauit: metropolinque terram amantem hoſpitum, quam quondam & bene viris inſtructam & nauibus inclytam fundauerunt: ad aram patris Hellenij ſtantes, tendebántque ad æthera palmas ſimul Endeidis celebres filij, & fortis rex Phocus,

Teucer qui Cyprum, Peleus qui Iolcum, Telamon qui Salaminem, Achilles qui
occupauit. Quam etiamnum generoſis viris inſtructam, & nauibus inclytam, olim fu
runt nobiles Endeidis filij Telamon & Peleus, fortiſque rex Phocus, Deæ marinæ
dis Pſamatheæ filius, quem illa in littore maris peperit: qui cum Aeaco patre ſimul
manibus ad ſydera euectis fudêre iuxta aram Iouis patris, vt Græciam ſiccitate ſqual
imbrium compotem faceret, qua impetrata, Panhellenium Iouem, quòd toti Græc
tem contuliſſet, nuncuparunt.

ἐκ δὲ Κρόνου. Conſequentia victoriam proponuntur: nempe additum m
bus & patriæ decus. Interim digreditur ad hiſtoriam Aeacidarum, de ip
ortu, virtutibus, & fortuna, quæ paraphraſis dilucidè ob oculos ponit.

χρυσέων. Hoc eſt καλλίστων, tranſlatione ſumpta à pulcherrimo metallo. μα
λιν Dor. pro μητρόπολιν. Quomodo ſit metropolis Aegina collige ex parap
Iam antè autem ab hoſpitalitate ſæpius eſt laudata.

ταὶ Dor. pro τὴν: & articul. præpoſit. pro ſubiunct. τὴν. θέσσαντο. Hoc eſt
σαντο. Eſt dictum metri cauſa geminato σ. & negl. augmento pro ἐθέσαντο
1. med. ἐθεσάμην poëticè pro ἐθηκάμην communi. à verbo priſco θέω, θῶ, pr
nunc dicimus τίθημι. Sic autem formantur tempora verbi θέω. fut. θέσω,
prior act. ἔθεσα, medius ἐθεσάμην. Sententia porrò ſic conſtruenda ταὶ ἐυ
τε καὶ ναυσὶ κλυταὶ ποτὶ ἐθέσαντο. Quantum valuerint nauibus vide Pauſan.
Herodot. Vran. Strab. l. 8.

πὰρ βωμὸν. Per apocopen pro παρὰ βωμόν. Hic non ponitur circunſtantia
poris qua fundarunt Aeginam: ſed alia notatur hiſtoria: nēpe Aeacum, ſi
que eius filios precibus à Ioue aliquid obtinuiſſe. Quod quid ſit refert Iſ
tes in Euagora. τοῦτο μὲν γὰρ Αἰακὸς, ὁ Διὸς μὲν ἔκγονος, τοῦ δὲ γένους τοῦ Τευκριδῶν
τοσοῦτον διήνεγκεν, ὥστε γενομένων αὐχμῶν ἐν τοῖς Ἕλλησι, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων διαφθαρ
ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ὑπερέβαλεν, ἦλθον οἱ προεστῶτες τῶν πόλεων ἱκετεύοντες αὐ
μίζοντες διὰ τῆς συγγενείας καὶ εὐσεβείας τῆς ἐκείνου τάχιστ' εὑρέσθαι παρὰ τῶν Θεῶν τῶ
ρόντων κακῶν ἀπαλλαγήν. σωθέντες δὲ καὶ τυχόντες ἁπάντων ὧν ἐδεήθησαν, ἱερὸν ἐν Αἰγίνῃ κα
κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ ἐκεῖνος ἐποιήσατο τὴν εὐχήν. Verùm quod vni Aeaco orat
ſimul etiam filijs eius, nominatim Telamoni, Peleo, & Phoco tribuit poëta
de hanc hiſtoriam apud Pauſaniam libro primo qui *Attica* inſcribitur, in

πατρὸς Ἑλλανίου. Ioui Πανελληνίῳ quem Ἑλλάνιον Dor. pro Ἑλλήνιον v
poëta, ſacra fecerunt. Patrem vocat, quia Aeacidarum generis eſt aut
Ἑλλήνιον vel Πανελλήνιον, aut quia toti Græciæ ſiccitate laboranti opem t
aut quia (vt colligi poteſt ex citatis Iſocratis verbis) Græci ſeruati,
niúmque votorum facti compotes, in Aegina Græcorum omnium no
ne templum ædificarunt, vbi votum Aeacus nuncuparat. Dicit autem I
ſanias Iouem hinc Ἀφέσιον eſſe vocatum: quòd hanc calamitatem remoui
ídque in fine l. primi. Scholiaſtes Hellenium Iouem, ab Hellenio promont
denominat.

πίτναν. Hoc eſt αἴτνυναν. Eſt 3. perſ. plur. poët. & negl. augm.
ἐπίτνασαν imperfecti act. ἐπίτνην à themate πίτνημι quod formatur à π
vt ἵστημι ab ἱστάω, Virgil. ſic phraſin reddit Aen. 5. *Longaui palmas neq*

ad ſydera tendunt, & 2. Cœlo palmas cum voce tetendit.

ναΐδος. Dor. pro Ενδηΐδος. Endeis. filia Chironis, Aeaci vxor, mater Pelei & monis, qui ἀφαιρετικῶς appellantur Endeidis celebres filij. Celebres certè es præclarè geſtas, vt ex Odis ſuperioribus eſt cognitum.

είγνωτες per metaplaſmum poëticum, pro poëtico ἀείγνωτοι nominat. pluriλίαν γνώριμοι. Nam ἀεὶ in compoſitione eſt ἐπιτατικόν. Poſſet etiam citra meaſmum, vt quemadmodum ἀγνὼς, ſic & ἀειγνὼς declinetur.

, βία Φώκου. Periphraſis Phoci, ſicuti apud Homerum βία Πειάμοιο ἀντιcus Aeaci filius, ſed ex Pſamathe Nereide, marina Dea.

παράφρασις.	ἐπῳδ'. κῶλ. ια.	μετάφρασις.
erùm illi poſtquam ciem fundarunt, in ea permanſerunt, ſed mu- ſedibus Telamon in ninem Atticę Inſulā, is Phthiam Theſſaliæ m profectus eſt, ídque na de cauſa: propter fas nimirum iniuſtum, d magno periculo perarunt: ideóque me pudicere cur Inſulam tam ytam reliquerint, & quę una viros bellicoſos ona natali ſolo faceſſeëgerit, ſilentio prętei. Neque enim conduci- ſemper eſt, imò damm aliquando, nudam tatis faciem retegere.	ὁ παῖς Θεῶ, ὃν Ψαμάθεια τίκτ' ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου. αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν, ἐν δίκᾳ τε μὴ κεκινδυνευμένον. πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον, καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν, στάσομαι. οὔτοι ἅπασα κερδίων φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής· καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπων νοῆσαι.	Deæ filius, quem Pſamathea peperit in littore maris. Vereor rem magnam eloqui, iniuſtéque cum periculo patratam. Quomodo reliquerint celebrem Inſulam, & quæ viros fortes fortuna ex Oenona expulerit, ſuperſedebo dicere. Nō enim omnis vtilis eſt oſtendens faciem veritas exacta: ſed ſcire tacere eſt ſæpe ſapientiſsimum inter homines.

viri prudentis eſt ſcire quando ſit tacendum: nihílque opportuno & tempeſtiuo ſiio inter homines eſt ſapientius.

ὁ παῖς Θεῶ. Cohæret cum ſuperioribus. Et legitima erit conſtructio ſi βία Φώpro ὁ Φῶκος, accipiamus: metri cauſa legendum τῶ παῖς Θεῶ. Ψαμάθεια pro Ψα, vt Πηνελόπεια, pro Πηνελόπη. Additur circunſtantia loci in quo naeſt Phocus.

αἰδέομαι μέγα. Præteritio qua declinat narrationem iniuriæ in Phocum cōdæ, à fratribus Peleo & Telamone, ne quos modò laudauit à pietate & fordine, graui vituperio maculet. Tacet autem quomodo Telamon & Peleus ocum fratrem occiderint; nempe in gymnaſijs, quum Peleus diſco, Telamon ro tergum ipſius percuſſit. Quo fratricidio perpetrato aufugerunt, veriti iun patris iram, & vt loquitur Appollonius,

Τελαμὼν μὲ, ἐν Ατθίδι νάσατο νήσῳ,
Πηλεὺς δ' ἐν Φθίῃ ἐμβώλακι ναῖε λιασθείς.

ἐν δίκα τι μὴ κεκινδυνευμένον. Hoc eſt μὴ δικαίως. τετολμημένον καὶ ἐπικινδύ
πεπραγμένον. Nam in hoc ſcelere perpetrando erat etiam periculum, ſiquic
Phocus rem præuidiſſet, ipſimet occidi à reluctante potuiſſent.

τίς δαίμων, *Qua fortuna*, hoc eſt τύχη. Et ἀπ' Οἰνώνας, non ἀποινώσας lege
puto, vt ex Schol. colligo, qui hæc verba ſic exponit, τίς τούτους τοὺς ἄνδρας
καὶ τύχη ἀπὸ τῆς Οἰνώνης ἀπήλασεν. Itaque vulgatam lectionem, & interpretati
reijcio.

σάσομαι Dor. pro στήσομαι: ſubaudito εἰπεῖν. Hoc eſt, παύσομαι τῆς τοιαύτης διη
Stabo, hoc eſt, *non proferam, tacebo*. Ratio huius ſilentij ſequenti ſentent
claratur. στῆσαι λόγον eſt finire orationem.

οὔτοι ἅπασα. Hoc eſt, ἀλήθεια πᾶσα τὸ πρόσωπον φαίνουσα οὐκ ἐπικερδής ἐστι
λὰ νοῆσαι κατὰ καιρὸν σιγᾶν, σοφώτατόν ἐστι πρᾶγμα. Etenim Obſequium am
veritas odium parit. Quare, imò & alijs de cauſis, veritas non niſi lo
tempore retegenda.

παράφρασις.

Enimuero referam potiùs & fauſtam eorum fortunā, & quæ præclarè geſſerunt. Atque ita viribus ingenij mei confido, vt ſi fœlicitatem illorum, aut robur manuum, aut bella quę ferro confecerunt, encomio celebrare placuerit, mihíque copioſa, difficilíſque explanatu materia proponatur, ſperē me in illius explanatione tam fœliciter & cum laude verſaturum, quàm athleta, cui flexibilia & agilia ſunt genua, in magna foſſa leui ſaltus impetu tranſiliēda, quámque aquila in longo maris tractu tranſuolādo. Etenim quanto aquila graculis altiùs volat & longiùs, tantò reliquis poëtis antecello. Inter cęt
autem Aeacidarum, quos hîc nominaui, laudes, referam vt nouem Muſarum pulcherri
chorus in Pelio monte, quum Pelei nuptię celebrarentur, cantionem eſt modulatus,
rúmque in medio ſeptem fidibus reſonantem citharam aureo plectro agiliter pul
Apollo dux chori,

στροφὴ β. κῶλ. ια.

εἰ δ' ὄλβον, ἢ χειρῶν βίαν,
ἢ σιδηρεῖταν ἐπαινῆσαι
πόλεμον δεδόκηται, μακρά
μοι
δ' αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκά-
πτοι τις, ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν ὁρ-
μάν.
καὶ πέραν πόντοιο πάλλον-
τ' αἰετοί. πρόφρων καὶ κεί-
νοις ἄειδεν Παλίῳ
μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός. ἐν δὲ μέ-
σαις
φόρμιγγ' Απόλλων ἑπτάγλωσ-
σον
χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων,

μετάφρασις.

Si verò fœlicit
eorum, *aut ma*
robur, *aut fer*
laudare bellum
cuerit, *& longo*
ſaltus mihi fodia
quis, *habeo ge*
leuem impetum, *&*
tra mare feruntu
quila. Libens verò
illis canebat in
Muſarum pulch
mus chorus, *& i*
medias citharam A
lo ſeptilinguem a
plectro pulſans,

εἰ δ' ὄλβον. Priùs obiter ſignificauit ſe nolle cædem Phoci à fratribus per

commemorare. Iam aperit quid malit, nempe ἐπαινέσαι τὰν αὐτῶν εὐδαιμο- χειρῶν σθένος, τὰν κατὰ πόλεμον ἀρετάν. Verùm Oda præcedente dixit res ab e, Telamone videlicet & Peleo geſtas.

είται. Accuſat. Dor. à recto Dor. σιδηρίτας pro σιδηρίτης. Dicitur etiam Dor. s. Epitheton belli, quod metonymicè ipſi tribuitur, quia milites ferreis nuniuntur: vel metaphoricè, pro *crudeli* & *duro*, ſiquidem hoſtes alij in humani & ſæui, ac tanquam ferrum duri eſſe ſolent.

θεν. *Inde*, nimirum ἐν ὄλβῳ, χειρῶν βίᾳ & πολέμῳ. vnde petendum laudis ar- tum Aeacidarum, ſcilicet Pelei & Telamonis, antè denominatorum.

αθ' ὑποσκάπτοι. Allegoria ſumpta à pentathlis οἷς σκάμματα σκάπτοντες, ὅπως . Etenim in quinquertio ſaltatibus foſſas faciebãt, quæ ſaltus erãt ſigna, oportebat ab eo tranſiliri qui vincere vellet: vnde parœmia, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμ- ἐν. De qua vide in Chiliad.

γονάτων. Allegoricè ſignificat eam eſſe ingenij ſui vim, vt hymnum egre- facilè componat. Rectè obſeruat Schmidius legendum ἐλαφρὸν metri cau- icáque loquendi formula: non autem ἐλαφρὰν. Attici enim maſcul. adiect. œmin. ſubſtant. iungere ſolent.

πέραν. Hoc eſt, καὶ τῇ πτήσει πολλάκις αὐτοὶ τὴν θάλασσαν διαπερῶσι. Alia alle- qua ſe aquilæ, ſuóſque aduerſarios graculis comparat, & ſignificat ſuum cterem æquè ſuperare ſublimitate ſtylum aliorum, atque aquila gracu- latu ſuperat. Quare innuit ſibi æquè eſſe facile amplam laudum Aeaci- n materiam pro dignitate explanare, atque aquilæ longum maris tractum ri. Vtitur poëta verbo πάλλεται, ἐμφατικῶς. Nam volans aquila tanto vt ita , impetu ſecat aërem, quanto vibrata ſagitta.

έρφρων χάρισι. Nempe Aeacidis denominatis, peculiariter verò Peleo inter cæteras laudes, hãc profert, videlicet Muſas in Pelei nuptijs cecini ſ- ò & hymni quem illæ cecinerunt, materiam declarat. Quare nec ab amo- uſarum Aeacidas laudari puto, nec ad Pytheæ laudes refero, ſicut alij. Muſæ in Pelio monte cum Apolline congregatæ, in eius victoriæ gra- , epinicium carmen modulatæ ſint.

ἐν δὲ μέσαις. Sic legendum metri cauſa, non μέσσαις vt in margine Scho- m annotatur: multò minùs μοίσαις. Nam vitioſa, & ab inopia profici ſci etur huius vocis repetitio. Præterea veriſimile eſt, cùm poëta de choro rum loquatur, eum voluiſſe dicere quo in loco eſſet chori dux. Apollo. n in medio poëtæ collocant, vnde Nomina Muſarum perſequutus in Epi- . Virgil. ſic de Apolline.

Mentis Apollineæ vis has mouet vndique Muſas.
In medio reſidens complectitur omnia Phœbus.

πτάγλωσσον. Eãdem ſignificatione ἑπτάκλυτον dixit poëta. 2. Od. Pyth. vo- *ſeptilinguem*, quia ſeptem chordas habet cithara, quæ quemadmodum lin- vocem, ſic hæ pulſatæ ſonum edunt. Et cùm ſeptem ſint liberalium artium ra, putatúſque ſit literarum præſes Apollo, ei ſepticordis cithara tribui à is exiſtimatur.

δίωκων. Hoc eſt χρίων, πλήττων. Sed eſt emphaſis in διώκων: vult enim, v
obſeruat Schol. τὸ τάχος ἐμφῆναι τῆς πλήξεως.

παράφρασις.

præcentorem agebat, omnísque generis melodias inchoabat. Illæ autem à Ioue exorſæ, primùm hymno celebrarunt venerandam Thetin, deinde Peleum, quem vt dolo irretire voluerit Cretheis Hippolyte tenera Theſſaliæ regis & cuſtodis Acaſti coniux, marito in ſuam ſententiam varijs commentis pertracto, inter cætera narrauerunt, vtque mendacium excogitatum nequiter compegerit, & dixerit ſibi ſtuprum ab illo oblatum, & tentatum Acaſti torum ſponſalem.

αὐτ. στρ. κῶλ. ια.

ἀγεῖτο παντοίων νόμων.
αἳ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνησαν,
Διὸς ἀρχόμεναι, σεμνὰν Θέτιν,
Πηλέα θ᾽, ὥς τέ νιν ἁβρὰ
Κρηθεῒς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι
ἤθελε, ξυνεῶνα Μαγνήτων σκοπὸν πείσαισ᾽ ἀκοίταν
ποικίλοις βουλεύμασι.
ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον,
ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα
κεῖνος ἐν λέκτροις Ακάστου

μετάφρασις.

inchoabat o[...] neris modos. I[...] primùm quide[...] num cecinerun[...] exordientes, i[...] ſtam Thetin, [...] que, vt eum [...] Hippolyte Cre[...] lo irretire v[...] coniux mari[...] gnerum m[...] quum rem p[...] ſet per varia [...] ta. Mendacem [...] factitiũ comp[...] monem, quòd ſ[...] attentaret ille in ſtrat[...]

ἀγεῖτο Dor. pro ἡγεῖτο, hoc eſt, ἐξῆρχε. παντοίων νόμων, hoc eſt, πάσης μελ[...] enim νόμοι *modos Muſicos, leges metricas, cantilenam* ſignificant, vide [...] Cohærent autem hæc verba cum ſuperioribus.

αἳ δὲ μὲν. Nimirum Muſæ. Et ingreditur in materiam hymni, quæ tri[...] plectitur, Thetidis laudes, Cretheidis dolos, & Pelei conſtan[...] ſtitatem.

Διὸς ἀρχόμεναι. Huc reuoca quæ annotauimus initio 2. Nem. in ha[...] Διὸς ἐκ προοιμίου. Porrò de dolo Cretheidis iam dictum 4. Oda ſuperiori[...]

δόλῳ πεδᾶσαι ἤθελε. Hoc eſt, αἱρεῖν ἐβουλήθη. Dor. πεδᾶσαι pro πεδῆσαι[...] act. verbi πεδάω. *ligo, vincio.*

Ἱππολύτα. Dor. pro comm. Ἱππολύτη. pro patronymico Ἱππολύτεια. H[...] exponit Schol. Ἱππολύτου θυγάτηρ. ξυνεῶνα Atticè pro συνεῶνα quod e[...] cum vocabulum vt & συνευνέτης. q. d. ἡ σύν τινι εὐνωμένη.

Μαγνήτων σκοπὸν. Sic regem σκοπὸν *inſpectorem, cuſtodem,* ab officio [...] πείσαισ᾽ Aeol. pro πείσασα. & ἀκοίταν Dor. pro ἀκοίτην.

ψεύσταν. Dor. pro ψεύστην. & συνέπαξε pro συνέπηξε. q. d. ψευδ[...] ἔπλασεν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ Πηλεὺς ἐπειρᾶτο τῇ κοίτῃ τοῦ Ακάστου ἐπιβουλεύσαι, κα[...] γυναῖκα μοιχεῦσαι.

παράφρασις. | ἐπῳδ. κῶλ. ια. | μετάφρασις.

ùm contrà ipſum illa ex
no ſæpe rogaſſet, imò
llicitè etiam oraſſet
dis verbis decipere tē-
, vt ſuos in amplexus
ret. Sed moleſti illi, ac
rij ſermones honeſtum
is animum grauiter an-
ant. Itaque illa tanquā
nſa frui recuſauit: vt qui
hoſpitij temerata ho-
s vxore, violare nollet,
pitúmque tutorem Io-
reuereretur, iuſtám-
eius, ſi hoc perpetraſ-
ram metueret. Tum nu-
n excitator ille, & rex
ortalium, cognita vi-
uerentia, eam præmio
penſauit, quum è cœlo
it vt quamprimum
eidum marinarum Dearum auream colum habentium aliquam in coniugium obti-
t:

ἐωυᾶς. τὸ δ' ἐναντίον ἔσκεν.
πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ
παρφαμένα λιτάνευεν. τοῦ δ' ὀρ-
γαὶ
κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι.
εὐθὺς δ' ἀπανάνατο νύμ-
φαν,
ξεινίου πατρὸς χόλον
δείσαις. ὁ δ' ἐφράσθη, κατένευσέν
τέ οἱ
ὀρσινεφὴς ἐξ οὐρανοῦ
Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς, ὥστ' ἐν
τάχει
ποντιᾶν χρυσαλακάτων τινὰ Νη-
ρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν,

*torum. Sed contra-
rium erat. Sæpe enim
illum toto animo ad
iniqua hortans ſupplex
orabat. At huius ani-
mum angebant mole-
ſti ſermones: ac ſtatim
recuſauit ſponſam præ-
ſidis hoſpitum patris
iram veritus. Animad-
uertit autem, annuít-
que ei ex cælo excita-
tor nubium Iupiter
immortalium rex, vt
confeſtim aliquam ma-
rinarū Nereidum, au-
ream colum habentium efficeret coniugem,*

ἑωυᾶς Dor. pro ἑωυτῆς. & cohæret cum ſuperioribus. ἔσκεν. Ion. pro ἦν vel *ήμι ſum.*

πολλὰ γάρ μιν. Hoc eſt, vt exponit rectè Schol. πολλὰ γὰρ αὐτὸν ἡ Ἱππολύτα ἐκ μέσης ψυχῆς ἐλιτάνευε, καὶ παρέπειθεν ἐπιχειρεῖ συνελθεῖν αὐτῇ. Simile eſt Prœti vxoris in Bellerophontem flagitium. De quo Homer. Il. 6.

παρφαμένα Dor. & per ſyncopen pro παραφαμένη. Hic πάρφασθαι ſignifi- μαλακοῖς λόγοις ἀπατᾶν, παραπείθειν, παραλογίζεσθαι. *mollibus verbis decipe- , in malum propellere, verbis fallere.* Hoc vocabulum iam occurrit Od. 7. ymp. antiſt. 4.

τοῦ δ' ὀργαὶ. Hoc eſt, τούτου δὲ τρόπον ἐλύπουν οἱ ἄδικοι, ſeu ὀλέθριοι λόγοι. Di- tur λόγοι αἰπεινοὶ metaphora ſumpta à locis altis qui ſunt χαλεποὶ καὶ ··τεις.

εὐθὺς δέ. Hoc eſt, καὶ παραχρῆμα ἀπηρνήσατο χρῆσθαι αὐτῇ καθάπερ νύμφῃ. ἀπανά- ατο or. & poët. pro ἀπηνήνατο. Aor. 1. med. ἀπαναίνομαι, verbi ἀπαναίνομαι, *recuſo, non aſ- tior.* Sic ἀπαναίνεσθαι Θεᾶς εὐνὴν. Homer. Odyſſ. κ.

ξεινίου πατρός. Pietas Pelei. Noluit Cretheidem voti compotem facere, re- ritus Iouem hoſpitum præſidem.

ὁ δ' ἐφράσθη. Cognita fuit Ioui pietas Pelei, eámque mercede merita co- neſtauit: nempe Deæ Thetidis coniugio, Sic autem conſtrue ſententiam,

ὁ δ' ὀρσινεφὴς Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐφεάσθη ἐξ οὐρανοῦ, κατένευσέ τέ οἱ, ὥστε τινὰ θ
σίων Νηρεΐδων χρυσηλακάτων, δηλαδὴ τὴν Θέτιν, πράξειν ἄκοιτιν.

ὀρσινεφὴς. Idem ac νεφεληγερέτης apud Homerum, fit ἀπὸ τοῦ ὄρσειν τὰς ν
vox χρυσαλάκατος iam occurrit Od.6.Olymp.

πράξειν ἄκοιτιν. Quomodo, quantóque labore, id conſequutus ſit P
habet Od.3.huius libri.

παράφρασις.

Idque cùm priùs, vt illũ in ſuam affinitatem admitteret, Neptuno perſuaſiſſet, qui ab Aegis vbi religioſiſſimè colitur, ſæpe ad celebrem Corinthi Iſthmum proficiſcitur, ſacros ſibi ludos viſurus, vbi eum Corinthiorum iuuenum ſaltantium hilares ordines tibiarum cantu excipiunt, & audaci membrorum robore in eius honorem certãt. Illorum autem opera fortuna vniuſcuiuſque congenita gubernat, ita vt ex euentu cognoſcatur quantum quiſque natura ſit fortunatus. Cæterùm tu Euthymenes Deæ victoriæ fauorem pancratio conſequutus, varios hymnos in Aegina obtinuiſti.

στροφὴ γ. κῶλ. ια.

γαμβρὸν Ποσειδάωνα πείσαις, ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν
θαμὰ νίσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν·
ἐνθά μιν εὔφρονες ἶλαι
σὺν καλάμοιο βοᾷ Θεὸν δέκονται,
καὶ σθένει γυίων ἐρίζοντι θρασεῖ. πότμος δὲ κρίνει
συγγενὴς ἔργων πέρι
πάντων. τὺ δ' Αἰγίνᾳ θεᾶς Εὐθύμενες
Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνῶν
ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.

μετάφρασις.

aſfini futuro N
no poſtquam id p
ſiſſet : qui ab Aeg
ad inclytam pro
tur Iſthmum Do
vbi illum hilare
ma cum fiſtula c
Deum excipiunt
bore membrorum
tant audaci. F
autem iudicat co
ta factis de omni
verò Euthymene
Aeginam Dea V
in vlnas prolapſ
rios hymnos conti

γαμβρὸν. Quia cum affinium gratia debent fieri coniugia, ideo in ſente
ſuam Iupiter trahit Neptunum. Vocem γαμβρὸν ſimplicem pro compoſi
mo, σύγγαμβρον. Nam vxorem Thetin ducens Peleus eiuſdem ſoceri gene
futurus cum Neptuno. Amphitrite enim Neptuni vxor, dicebatur vt & T
Nerei & Doridis filia. Itaque verba poëtæ ſic exponenda cum Scholiaſte
σειδῶνα πείσας σύγγαμβρον αὐτῷ γενέσθαι. Porrò πείσαις Aeol. eſt pro πείσας, &
uem refertur *προμνηστευόμενον nuptiis conciliantem.*

ὃς Αἰγᾶθεν. Hoc eſt, ὃς ἀπὸ τῶν Αἰγῶν συνεχῶς ἐπὶ τὸν τῶν Κορινθίων Ἰσθμὸν φοι
greſſiuncula noua ad Neptunum, in quam delapſus eſt poëta, quia vt exi
Schol. mentionem facit Euthymenis auunculi Pytheæ, qui Iſthmia vicit.
Dor. pro comm. Αἰγῆθεν. Αἰγαὶ Inſula eſt iuxta Eubœam, ſic dicta à n
αἲξ *capra*, cuius formam habere videtur. vide Strab. l. 8. & 9. Plin. l. 4.
proficiſci ad Iſthmum dicitur, quia Aegis habebat templum vbi religioſ
colebatur, & in Iſthmo Corinthiaco celebrari ſolebant Iſthmia i
hon

honorem. Porrò Corinthi Iſthmum Δωρίαν vocat, vt puto, à Doribus qui eò commigrarunt: nam in Doride regione non eſt. Solebant autem qui ex Doride originem ducebant, quacunque terrarum in parte conſiderent, Dores appellari.

ἔνθα μιν. Quo honore, quáque lætitia Neptunum excipiant iuuenum ordines, hæc poëtæ verba oſtendunt. Quando Iſthmij ludi erant celebrandi, putabant Neptunum aduentare: ideóque juuenes tibiarum cantu, fiſtulis, & inſtrumentis Muſicis hilariter ipſum excipiebant.

ἶλαι. Sunt αἱ τάξεις, καὶ αἱ συστροφαὶ τῶν νέων ἐν τῷ χορῷ γινόμεναι. ὅθεν καὶ εἰλαπίναι. ὅπου αὐτῶν αἱ ἶλαι τῶν κωμαζόντων μετὰ τὰς νίκας. Metonymicè dixit σὺν καλάμοιο βοᾷ, pro μετ' αὐλῶν βοᾷ. Et δέκονται Ion. ſcribitur, pro communi δέχονται.

πότμος δ' κρίνει. Gnome qua docet δαίμονα γενέθλιον, natiuam fortunam eſſe victoriarum cauſam: & ex euentu cognoſci qua quiſque fortuna à natura vtatur. Ideo velim per hypallagen hæc ſumere. q. d. ἔργα πάντα κρίνει περὶ πότμου συγγενοῦς. Quod non obſtabit quominus etiam effectiuè ſumamus, & dicamus κρίνει. ἰκυβερνᾷ πάντα ἔργα πότμος ὁ συγγενής.

τὺ δ'. Hoc eſt, σὺ δ' ὦ Εὐθύμενες τῆς νίκης τυχὼν, ποικίλων ἐγκωμίων ἀπέλαυσας ἐν τῇ Αἰγίνῃ. Apoſtrophe ad Euthymenem ad quem ſenſim ſine ſenſu tranſit à digreſſione. Et ſic ad inſtitutum rediẽs, Pytheam laudat à conſanguineo Euthymene. Hic fuit fortunatiſſimus pancratiaſtes: qui vbi vicerit non dicitur diſertè: ſed conijci poteſt eum Iſthmia viciſſe, ex præcedente digreſſiuncula, vbi de Neptuno agit.

Αἰγίνᾳ Doricè, & per ellipſin pro ἐν Αἰγίνῃ. & ἀγκώνεσσι. dat. Ion. & poët. pro ἀγκῶσι. Hac loquendi formula, fortunatiſſimum athletam denotat.

παράφρασις.

Porrò Pytheas tuus ex matre conſanguineus, te in ſtudio certaminum ſedulò ſectatus, eodem ſanguine ſatam gentem Aegineticam decorat. Is Nemea pancratio nunc vicit: eóque menſe claruit, quem patria Delphinium appellat, quémque amat Apollo, vt pote quo ſacra ipſi Hydrophoria celebrantur. Quinetiam coætaneos antagoniſtas domi Aeaciorum certamine ſuperauit: & Alcathoijs, concaua apud Megara Niſi regiam, in tumulo pul-

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ἤτοι μεταΐξαις σὲ καὶ
νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει
σοῦ
κεῖνο ὁμόσπορον ἔθνος Πυθέ-
ας.
ἁ Νεμέα μὲν ἄραρεν,
μείς τ' ἐπιχώριος, ὃν φίλησ' Ἀπόλ-
λων.
ἅλικας δ' ἐλθόντας, οἴ-
κοι
τε κράτει, Νίσου τ' ἐν
εὐαγ-
κεῖ λόφῳ. χαίρω δ' ὅτι
ἐσλοῖσι μάρναται περὶ πᾶσα πόλις.

μετάφρασις.

Certè ſectatus te etiam nunc tuus ex matre conſanguineus decorat cognatam gentem Pytheas. Nemea quidem adaptata eſt ei, menſíſque patrius quem amat Apollo. Coætaneos autem venientes, & domi ſuperauit, & ad Niſi deuexum pulchrè in valles tumulum. Gaudeo autem quòd de præclaris

chris vallibus circunſepto, iiſdem antecelluit. Gaudeo autem quòd vniuerſa Aegina certat de rebus præclaris, quales ſunt ſacri ludi. Enimuero Pythea ſcias velim te victoriam & gloriã,

ἴσθι γλυκεῖαν τοι Μενάνδρου
σὺν τύχᾳ μόχθων ἀμοιβὰν

factis *certat vni*
ciuitas. Scito
dulcem remuner
nem laborum cum
nandri fœlici ſort

quæ tanquam merces, ſtrenuè exantlatos labores ſequitur, adeptum eſſe opera Men
aliptæ tui, qui formandis athletis eſt fœlix.

ἤτοι μεταΐξαις. Locum hunc corruptum reſtitui ſic, ἤτοι μεταΐξαις σύ. Nam ſi
facit quintam ſyllabam breuem, id licentia poëtica facit. Nam anceps
conſonantem duplicem licèt poſitione longa ſit, natura tamen corripitur,
ἁρπάζω, βαδίζω & ſimilibus. Aliquando poëta ſyllabam natura longam cor
vt ψυ in ψυχαῖ Nem. η. antiſtr. vltima. Ita ſenſus redditur. Heſychius autẽ μ
exponit μεταδιώξας à μεταδιώκω, quod ſignificat, *perſequor, inſequor, ſector*. V
Καὶ με μεταΐξας μάρψη ταχέεσσι πόδεσσι. Quanquam autem μεταΐσσειν propriè ſi
cat *cũ impetu inſequor*: nihil obſtat quominꝰ poëta metaphoricè ſumat, & in
Pytheã magno ſtudio ſectari virtutem Euthymenis, ita vt aſſequi conte
quemadmodum qui impetu magno inſequuntur, quem comprehendere vo
μάτρως Πυθέας Scholiaſtes dicit Euthymenem fuiſſe Pytheæ πατράδελφον
tamen, quum à poëta μάτρως Πυθέας nuncupatur, videtur non rectè ſen
Nam μάτρως propriè eſt ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος. Quoniam autem veriſimile no
detur Pytheam fuiſſe Euthymenis auunculum, neque ex poëtæ verbis col
re certò poſſumus Euthymenem fuiſſe Pytheæ auunculum: ideo exponit
nobis μάτρως, ὁ κατὰ μητέρα συγγενής, idque ex authoritate Schol. qui ſic quoqu
cem hanc interpretatur. Iſthmiorum tamen Od. 6 μάτρως auunculus exponi
σὺ τό. Quod vulgò legitur κεῖνο, tum ratione ſenſus, tum proſodiæ, ex S
liaſte reſtituo, σὺ τὸ ὁμόσπορον ἔθνος. Porrò ὁμόσπορος poët. eſt, h. e. ὁ συγγενής, ὁ ὁμ
ὁμογενής. Fit ab ὁμοῦ & σπείρω. q. d. ὁ τῆς αὐτῆς σπορᾶς, ἤγουν τοῦ γένους ὤν, *qui eſt ei*
ſeminis, hoc eſt, *eiuſdem generis*. ἔθνος ὁμόσπορον vocat *gentem quæ eundem*
dem generis authorem habet. Intellige hic Aeginetas.
ἁ Νεμέα μὲν ἄραρεν. Quibus rebus cognatam gentem decoret Pytheas, exp
poëta: nempe victorijs ſacrorum certaminum. Interea laudat Pytheam à
meæa victoria. Sic autem hæc verba reddit clarè Schol. ἡ μὲν γὰρ Νεμέα καὶ
μοσται αὐτῷ πρὸς τὸ νικᾶν ἀεί.
μείς τ' ἐπιχώριος. Hic menſis eſt Δελφίνιος Aeginetis, quem amare dicitur A
lo, quia in eo fiunt ſacra Delphinio Apollini οἰκιστῇ καὶ δωματίτῃ, vt ex Pythæ
refert Schol. Alij dicunt hoc menſe Ὑδροφόρια Apollini celebrari ſolita.
Aeol. & Dor. pro comm. μήν.
ἅλικας δέ. hoc eſt, ὁμήλικας δὲ ἐλθόντας καὶ ἐν Αἰγίνῃ ἐνίκησε. Domi coæuos v
fortè in Aeacijs. Hîc τὸ κράτει, ſumo in imperfecto, neglecto augmento
ἐκράτει: & vt fit plerumque, per præteritum expono.
Νίσου τ' ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ, hoc eſt, ἐν Μεγάροις. Niſus enim fuit Megarorum

& deſcriptione ideo vſus, Megara concaua, λόφοι Νίσου vocat, quod Shol. exponit ἱερὸν χωρίον. Hîc, vt inquit Schol. Pythij ludi Apollini ſacri fuerunt inſtituti. Alij verò Alcathoia intelligunt. In colle igitur ſub quo iacent valles, celebrari ſolebant hi ludi.

χαίρω δ' ὅτι Hoc eſt, ἥδομαι δ' ὅτι τῶν καλῶν ἕνεκα πᾶσα φιλονεικεῖ ἡ πόλις. Totam in genere vrbem laudat, quod in Aegina omnes præclarè factis certent. Neque enim puto omnium Græciæ vrbium rationem hic haberi, ſed de Aeginenſibus tantùm verba fieri, vnde Schol. dixit πᾶσα ἡ πόλις: non πᾶσα πόλις.

ἴσθι Subaudito ὅτι. & ſic conſtrue, ἴσθι ὅτι γλυκεῖαν μόχθων ἀμοιβὰν ἐπαύρεο σὺν τύχᾳ Μενάνδρου. Laus à Menandro alipta, quo Pytheas eſt vſus. Hic fuit Athenienſis, inſignis iuuenum in Athletica Magiſter. Porrò γλυκεῖαν μόχθων ἀμοιβὰν, intellige victoriam, & ex ea promanantem gloriam, qua nihil dulcius poſt labores.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. ια.	μετάφρασις.
Neque id mirum, cùm ſit Athenienſis: præſtantiſſimi autem athletarum magiſtri Athenis inueniuntur, vbi palæſtrice primùm inuenta eſt. Poſtremò anime mi, ſi ad Themiſtij Pytheæ aui materni præconium accedas, ne ipſum laudare metuas, quin potius eloquere: & quemadmodum nautæ vento ſecundo ſpirante, vela ad antennæ ſummitatem attollunt, vt eo copioſo impleantur: ſic cùm ampla ſint illius viri merita, ſummis laudibus ipſum audacter eue[h]as. In primis verò dicas illum ſuæ virtutis geminum ſpecimen edidiſſe [...]um in Argolidis [E]pidauro Aſclepiea vrbe [...]ùſque decoris celebrans, tum pugilatu, tum pancratio victoriam reportauit, fauens in Aeacei templi veſtibulo flauo capillitio Gratijs, floridas & viridantes coronas quibus fuit decorateſuſpendit.	ἐπαύρεο. χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν τέκτον' ἀεθλητᾶισιν ἔμμεν. εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις ὥς τ' ἀείδειν, μηκέτι ῥίγει. δίδου φωνάν. ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου. πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίῳ φθέγξαι ἑ- λεῖν Ἐπιδαύρῳ διπλόαν νικῶντ' ἀρετάν. προθύροισι δ' Αἰακοῦ ἀνθέων ποιάεντα φέρειν στεφανώ- ματα, σὺν ξανθαῖς Χάρισιν.	adeptus es. Oportet autem ab Athenis artificem athletis eſſe. Quòd ſi accedis ad decantandum Themiſtiũ, ne amplius exhorreſcas: ſed vocem ede & expande vela ad apicẽ corbis: pugilémque eum & pancratij dicito cõſequutum eſſe in Epidauro duplicem virtutem quum vinceret. Et ad veſtibulum Aeaci flores viridantes tuliſſe coronamenta, cum flauis Charitibus.

ἐπαύρεο. Ion. & poëticè, neglecto augmento temporali, vel Dor. verſo η in α. diſſoluta ν diphthongo in εο. pro ἐπηύρου, hoc eſt, ἐκαρπώσω vt Scholiaſtes interpretatur. Verbum ἐπαυρέω iam occurrit 3. Pyth. πολλοὶ ἐπαῦρον.

χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν. Laus Menandri aliptæ à profeſſione, & à patria. τέκτονα ἀεθλητᾶισιν intellige τὸν ἐπιστάτην, καὶ κοσμήτορα τῶν ἀθλητῶν. Dicit autem oportere, vt hic

athletarum magiſter ſit Athenienſis, quia ea in vrbe palæſtrice primùm
uenta, & præclaros habuit omnium artium magiſtros. Sic autem breuiter
Athenas. Refert autem Schol. palæſtricen Athenis eſſe inuentam à Pho
Theſei pædotriba. Pherecydes apud eundem author eſt Phorbantem Ath
ſem πάλης fuiſſe inuentorem. Iſter verò tradit Theſeum πάλην à Mineru
ciſſe. Eiuſmodi etiam inuentio tribuitur Theſeo, qui cùm enſe careret, l
pancratio Minotaurum ſuperauit.

εἰ δὲ Θεμίστιον. Hoc eſt, εἰ δὲ ἦλθες ὑμνεῖν τὸν Θεμίστιον μηδαμῶς εὐλαβοῦ, ἀ
δε. καὶ τὸν ὕψιστον ἔπαινον ἔκφερε. Laus Pytheæ a Themiſtio eius auo materno. S
autem, vel Muſam alloquitur per apoſtrophen. Allegoriæ huius explicat
habet paraphraſis.

μηκέτι ῥίγει. Hoc eſt, *nihil metuas*. Nam à conſequenti intelligendum
dens: nam metuenti gelidus currit per oſſa tremor.

καρχασίου. Dor. pro καρχησίου. Carcheſium eſt τὸ τῆς κεραίας ἀνώτατον, ſ
antenna, ad quod attollunt vela nautæ quum ſecundo vento nauigantes,
ſo vento frui volunt. Vnde colligere eſt poëtam innuere velle, ſummas
plas laudes meritum eſſe Themiſtium. Vide Eraſm. Chil. tit. *Conatus*,
adagium. *Summis vti velis*.

πύκτας τε νιν. Hoc eſt, καὶ ἐπειδὴ πυγμῇ καὶ παγκρατίῳ νίκην εἷλεν ἐν Ἐπιδαύρῳ
ὅτι διπλῆς ἀρετῆς δόξαν κέκτηται. Themiſtium à gemini certaminis victori
mendat, pugilatus videlicet & pancratij. Locus certaminis additur: nemp
daurus, Argolidis vrbs, vbi Ἀσκληπιεῖα celebrabantur.

προθύροισι δ' Αἰακοῦ. Innuit Themiſtij victoriam honori fuiſſe Aeginæ
Veſtibulum Aeaci, eſt heroum, ſeu templum Aeaco dicatum, Αἰάκειον d
in Aeginæ celeberrimo loco ſitum: vbi ſuas coronas Themiſtius ſuſp
ſolebat.

ποιάεντα. A ποιάεις Dor. pro poëtico ποιήεις, *herbaceus*: propriè à ποία, *her*
pro *virenti* videtur hìc accipiendum. φέρειν enallage temporis, pro ἐνέγκ
σὺν ξανθαῖς Χάρισιν. Hoc eſt, *Gratijs fauentibus*, vt σὺν Θεῷ *Deo fauente*
re dicuntur Gratiæ, Nam vt loquitur noſter Pindarus 14. Olymp. σὺν
τὰ τερπνὰ, καὶ τὰ γλυκέα, γίνεται πάντα βροτοῖς, εἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλα
Legendum Χάρεσσι propter metrum.

ΑΛΚΙΜΙΔΗ ΑΙΓΙΝΗΤΗ, παιδὶ, παλαιστῇ.

ALCIMIDAE AEGINETæ, adoleſcenti palæſtritæ.

ΕΙΔΟΣ ϛ.

ODE VI.

ARGVMENTVM.

ALcimides Aegineta laudatur à luctæ victoria, à maioribus, ab Aeacidis, ab amico Timida, & vnctore Meleſia.

παράφρασις.

Vnus idémque eſt generis humani & diuini, hominum dico & Deorum ortus: quandoquidem vtrique eâdem à matre Terra vitam hauſimus. Sed magnum inter nos diſcrimen ponit potentiæ ratio. Nos enim homines adeò fragiles, imbecilli & corruptibiles ſumus, vt nihil ſimus. Dij verò non ſolùm ſtabilem æternámque in cœlo ſedem, ſed immortalitatem quoque & omnipotentiam ſortiti ſunt. Enimuero, etſi tanto interuallo alij ab alijs ſimus diſſiti, immortalibus aliquid conſimile habemus, quo ad diuinam naturam accedimus, ſiue animi, ſiue corporis

στροφὴ α. κῶλ. ιγ.

Ἓν ἀνδρῶν, ἓν Θεῶν γένος, ἐκ
μιᾶς δὲ πνέομεν
ματρὸς ἀμφότεροι.
διείργει δὲ πᾶσα κεκειμένα
δύναμις. ὡς τὸ μὲν, οὐδέν.
ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰεὶ ἕδος
μένει οὐρανός. ἀλλά τι προσφέρομεν
ἔμπαν, ἢ μέγαν νόον, ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις.
καίπερ ἐφαμερίαν
οὐκ εἰδότες, οὐδὲ μετὰ
νύκτας, ἄμμε πότμος ἅντιν᾽ ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

μετάφρασις.

Vnum hominum, vnũ Deorum genus, & ex vna ſpiramus matre vtrique: ſed diſcriminat omnis ſeparata potẽtia. Nam hoc quidem hominum genus *nihil* eſt: *at æreum cœlum firma ſemper ſedes manet. Sed in aliqua re tamen ſimiles ſumus immortalibus, aut excelſa mente, aut indole: quanuis ignorantes, quam interdiu, quam* noctu *nos fortuna præſcripſerit currere ad metam.*

dotes magnas reſpicimus:quanquam ignoramus quid dies,quidue nox vehat,quem- tum rebus noſtris fatalis neceſſitas præſcripſerit, quémque vitæ terminum curſu dum præſtituerit.

Ἀλκιμίδῃ. Conſtat ex titulo quæ ſit Alcimidæ patria,ætas,quódque vic genus. Aſclepiades tamen,teſte Schol. Cretenſem,& Theonis cuiuſdam fuiſſe tradit. Ἀλκιμίδης apud Homerum Odyſſ. χ in hoc verſu,

Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν:

eſt Mentoris patronymicum,qui Alcimo patre prognatus eſt.

παιδί. Licebat impuberibus inter ſe certare,item viris inter ſe in ſacris ludis,vt Schol. annotat.

ἓν ἀνδρῶν. Exordium ducitur à collatione Deorum & hominum,in q alia ſimilia,alia diſſimilia inueniuntur. Similia veluti ex eádem matre ortus. De quo vide Heſiodum in Theogon. Item animi,& corporis præſta Diſſimilia,veluti potentia,immortalitas,ſedes,futuri cognitio, quibus po Dij,cùm homines nihil ſint,mortales,in terra habitent,futurum ignorent. videtur ſenſiſſe Heraclitus quum in Vitarum auctione apud Lucianum, a catore interrogatus, τί δαὶ οἱ ἄνθρωποι; reſpondet Θεοὶ θνητοί. rurſus τί δαὶ οἱ reſpondet, ἀθάνατοι ἄνθρωποι Breuiter enim quomodo inter ſe differant , & ueniant,videtur complecti. Aratus dicit nos eſſe Dei prolem, τοῦ γὰρ καὶ γένος quem citat Apoſt. Paul. c. 17. Act. v. 28.

διείργει δέ. Hoc eſt, διαχωρίζει δ' ἀπ' ἀλλήλων ἡμᾶς ἡ διεσμένη δύναμις. τὸ μὲν γ δρῶν γένος, μηδέν ἐστιν οἱ δὲ Θεοὶ τὸν οὐρανὸν ἕδραν ἀσφαλῆ ἔχουσι. Hic ſumo τὸ ὡς pro Cœlum autem æneum,non ob materiam, ſed ob firmitatem eodem ſenſu Homero πολύχαλκος appellatur Il. ε. Senſum habes in paraphraſi. κεκριμένα ſi pro comp. διακεκριμένη, διακεχωρισμένη.

ἀσφαλὲς ἕδος. Sic & apud Heſiod. πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ γαῖα: ſed diuerſa tione dicitur.

ἀλλά τι προσφέρομεν. Hoc eſt, ἀλλ' ὅμως, καί τοι οὐδὲν ἐσμέν, ὁμοιοῖς τι ἔχομεν Θεοῖς, καὶ κατὰ νοῦν, καὶ κατ' ἰδέαν. Ideo dicitur νοῦς Θεῖος ab Euripide. Ra nem habet bonorum animi , veluti intellectus , & bonorum corporis, ve ti pulchritudinis.

καίπερ οὐ γινώσκοντες εἴτε ἐν ἡμέρᾳ, εἴτε ἐν νυκτὶ πότμος ἔγραψε τὴν εἱμαρμένην, τοῦ βίου τελευτήν.

ἐφαμερίαν Dor. pro ἐφημερίαν, quod cum σταθμαν Dor. pro σταθμὴν conſtruit μετὰ νύκτας. pro τὴν νυκτερινήν. vt conſtruatur cum σταθμαν, & ſit antitheſis, ter ἐφαμερίαν & νυκτερινήν. σταθμα hoc loco ſignificat τέρμα. Loquendi ger ſumptum ab ijs qui ad metam aliquam currunt. Mors autem eſt vltima lin rerum,in quam deſinit vitæ noſtræ curriculum.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.	μετάφρασις.
Hanc hominum & Deorum	τεκμαίρει καί νυν Ἀλκιμίδας	*Indicijs quoque cer*

ſimilitudinem, virtutis tum animi tum corporis exemplo certiſſimè comprobat Alcimidas: qui certo quoque indicio oſtendit ſuæ cognationi idem accidere, quod frugiferis aruis. Nam quemadmodum illa vices alternant, ac modò annuũ victum ſuo ex ſinu hominibus ſuppeditant: modò verò quieſcunt, vt vires recolligant, & interiecto interuallo vberiorem fructũ producant: ſic etiam ex Alcimidæ familia, altern generatione, alij certamina ſubierunt, alij non. Nam Alcimidas in ijs ſe exercuit, ſed ab ijs Theo eius pater abſtinuit: ea ſectatus eſt auus eius paternus Praxidamas: rurſus proauus Soclidas hæc non curauit, at Ageſimachus abauus amauit. Et certè adoleſcens hic Alcimidas certaminum ſtudioſus, victor redijt ex amabilibus ludis apud Nemeam celebrari ſolitis: qui fœlicitatem hanc Iouis opera conſequutus, apparuit non expers ſtrenuitatis, ſed in lucta præſtabilis: & tanquam ſagax venator qui feræ veſtigia indagat,

τὸ συγγενὲς ἰδεῖν,
ἄγχι καρποφόροις
ἀρούραισιν, αἵ τ' ἀμειβόμεναι
τόκα μὲν ὦν βίον ἄνδρεσσιν ἐπηετανὸν πεδίων ἔδοσαν.
τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι, σθένος ἔμαρψαν. ἦλθέ τοι Νεμέας
ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων
παῖς ἐναγώνιος, ὃς
ταύταν μεθέπων Διόθεν
αἶσαν, ἐνπεφαντ' οὐκ ἄμμοιρος ἀμφὶ πάλᾳ, κυναγέτας,

Alcimides prabet videndam, cognationem proximam cum frugiferis aruis, quæ alternantia, aliquando victum hominibus annuũ ex campis ſuppeditant, aliquando autem poſtquam requierunt, robur corripiunt. Venit vtique Nemea ex amabilibus ludis adoleſcens certaminum ſtudioſus, qui hanc conſectans à Ioue datam ſortem, apparuit non expers ſtrenuitatis *circa luctam venator,*

τεκμαίρει καί νυν. Hoc eſt, βεβαίοις τεκμηρίοις δείκνυσι ὁ Ἀλκιμίδης, δηλαδὴ τῇ αὐτοῦ εὐφυίᾳ, ὅτι Θεοῖς τι προσφερόμενον. καὶ σαφὲς ποιεῖ τὴν αὐτοῦ συγγένειαν παραπλήσιον τι πάσχει, ταῖς καρποφόροις ἀρούραις, αἳ ἐξ ἀμοιβῆς παρ' ἐνιαυτὸν φέρουσαι τὸν βίον διδόασιν, ἵνα τυχοῦσαι ἀναπαύλης πλείονας καρποὺς φύωσι. Hæc ita neceſſariò, ad mentem authoris exprimendam expoſita, continent accommodationem exordij ad Alcimidam: cui permiſcetur locus laudatorius à virtute familiæ, quam comparat nouali: cuius comparationis exegeſin habet paraphraſis. Vide τεκμαίρω Olymp. 6. Hîc Schmidij lectionem ſequor, vt metro conuenientem, nec ſenſui contrariam. Tollit enim γε, & νυν ſine accentu ſcribit.

τὸ συγγενὲς ἰδεῖν. Hoc loco τὸ συγγενὲς, Neutrum adiectiuum pro ἡ συγγένεια ſubſtantiuo fœminino. Poëtica phraſis σθένος μάρπτειν. Quod vno vocabulo dicas ἀνῤῥωννύσθαι. Fit μάρπτω, à nomine antiquo μάρη *manus*, & ἅπτομαι *tango*. Conſtrue ſic, τεκμαίρει τὸ συγγενὲς ἰδεῖν ἄγχι, &c. vbi ἰδεῖν videtur paſſiuè ſumi, ſicut apud Lucian. 2. ver. hiſt. ἀμυδρὰ καὶ ἀσαφῆ ἰδεῖν *viſu non perſpicua*. Item alibi καλὸς ἰδεῖν.

ἦλθέ τοι. Similitudinis ἀπόδοσις, & laus à Nemeæa victoria. Deinde quum addit ὃς ταύταν μεθέπων, ſubijcit laudem à cauſa efficiente primaria, Deo nimirum victoriæ authore. q.d. ὃς ἐκ Διὸς ταύτην κληρωθεὶς εὐτυχίαν.

ἐνπέφανται. Sic lego, & interpretor, *apparuit*, tum metri, tum ſenſus cauſa. Neque enim puto legendum ναὶ, ob metrum, vt habent exemplaria ante Schmidij

commentarios edita:neque αὖ vt Schmidius reſtituit : non enim modo iterum partam victoriam innuat poëta. Poſſes etiam legere ἄμοι-, &c. tranſpoſita ſolùm negatione & præpoſita verbo π elíſo.

ἐκ ἄμοιρος. Non ſubaudio vt idem Schmidius ἀγώνων *certaminum* ἐκ ἀναγώνιος. Eſſet enim ταυτολογία ; ſiquidem dixit priùs παῖς ἐναγώνι intelligo, vel εὐγενείας, vel ἀνδρείας. Nam nepotem Alcimidam cu xidamante confert, illúmque huius æmulum fuiſſe teſtatur. Et cum ante κυναγέτας ſuppleo ἀλλὰ : & locum ſic declaro, ἐκπέφανται ἐκ ἄμοι καὶ ἀνδρείας ἐν τῇ πάλῃ νικήσας. ἀλλ᾽ ὥσπερ ἀγαθός τις κυνηγέτης τοῦ θηρὸς κατ᾽ ἴ του καὶ οὗτος τοῦ πάππου Πραξιδάμαντος κατ᾽ ἴχνη βαδίζει. Videtur autem vulgata interpretatio horum vocabulorum ἐκ ἄμοιρος *non infœlix* acuto lectori relinquo. Cæterùm ante, non poſt κυναγέτας cum S ma noto. Tranſlatio eſt petita à venatoribus, qui vt feram a eius veſtigia indagant.

παράφρασις.

pedem rectà dirigens, veſtigijs inſtitit Praxidamantis aui paterni eodem ſanguine orti Nam ille Olympiade quinquageſima nona, victoriam Olympicam pugil reportauit ; & Piſa quam alluit Alpheus coronam ex oleaſtri ramo Aeacidis attulit. Quinquies etiam Iſthmia, & ter Nemea vicit, ob eáque eſt coronatus hîc apio, illic pinu. Quibus ſtrenuitatis ſpeciminibus, Soclidæ patris, qui filiorum Ageſimachi natu fuit maximus, nomen alioqui obſcurum futurũ, quia nullis rebus geſtis claruerat, illuſtrauit, quum ſcilicet à præcone Socli proclamatus.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαν-
τος ἑὸν πόδα νέμων
πατροπάτορος ὁμαιμέος.
κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνι-
κος ἐὼν, Αἰακίδαις,
ἔρνεα πρῶτος ἀπ᾽ Ἀλ-
φεοῦ,
καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ
στεφανωσάμενος, Νεμέᾳ δὲ
τρεῖς,
ἔπαυσε λάθαν Σωκλεί-
δα,
ὃς ὑπέρτατος Ἁγησιμά-
χου
υἱέων ἐγένετο.

μετάφρ

in veſtig
mantis aui
dem ſangu
dem ſuum
le enim O
ctoria por
Aeacidas, r
ex Alpheo
quies apu
coronatus
meam verò
lit obliuio
da, qui n
mus Ageſi
rum fuit :

ἴχνεσιν ἐν. Laus Alcimidæ à paterno auo Praxidamante, quem e cuius Praxidamantis nouem refert victorias : vnam Olympicam Iſthmiacas, & tres Nemeæas.

πρῶτος ἀπ᾽. Annotat Schol. Praxidamantem Aeginetarum om mum in Olympia viciſſe : vel ſaltem ſui generis primum. que teſte Pauſania, primus in Alti Olympiæ ſtatuam collocaui

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

preſſo fecit. *In Eliacis poſter.*

ωων λάθαν. Quia Soclides fuerat ignauus, nec certaminibus claruerat, o nominis eius meminiſſet, niſi filius eius Praxidamas vir generoſus, in ſa- Græciæ ludis ſæpe victor fuiſſet, ob ídque à præcone filius Soclidæ procla- s, cùm & patris & patriæ victoris nomen efferri ſoleret.

ϖρταΤος. Hoc eſt πρεσβύτατος: & Αγησιμάχω Dor. pro Αγησιμάχου. Porrò Σω- . Dor. pro Σωκλείδου. Didymus autem vt refert Schol. Σωκλῆς ἐστι τὸ ὄνομα ερήχαγε δ᾽ αὐτὸ πατρωνυμικῶς ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς ποιηταῖς.

παράφρασις. | στροφὴ β. κῶλ. ιγ. | μετάφρασις.

onjam hi tres Ageſi- us, Praxidamas, & Al- as ſacrorum ludorum es, exantlatis & ex- s certaminum labo- ſummum athleticæ dinis gradum con- runt, cùm Soclides amanтis, & Theo dæ pater, deſides t, & cum ſtrenuis il- es alternarint. Adeò diuino beneficio ata fuit hæc familia, nulla plures victo- gilatu, quemcunque ſę Græciæ receſſum gulum perquiras, re- ſe comperiatur. Qua n tam latè pateat Al- æ familiæ laudum pero me grandiloquo ne familiam illam co- ſtaturum, quam mihi velut huius hymni ſcopum propoſui. Itaque age Muſa emittis ceu ſagittis, videlicet depromptis ex mente laudum argumentis, illas in hunc ſcopum e, & ſecundo carminum vento aſpira, quo celebris reddatur illa familia.

ἐπεὶ οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι
πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς
ἦλθον, οἵ τε πόνων
ἐγεύσαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύ-
χᾳ,
ἕτερον οὔ τινα οἶκον
ἀπεφάνατο πυγμαχία πλεό-
νων
ταμίαν στεφάνων μυχῷ Ἑλλά-
δος ἁ-
πάσας. ἔλπομαι μέγα εἰ-
πὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν.
ὡς ἀπὸ τόξου ἱεί-
σ᾽ εὔθυν᾽ ἐπὶ τοῦτον, ἄ-
γε
Μοῖσα, οὖρον ἐπέων εὐ-
κλέ᾽. ἀποιχομένων γὰρ ἀνέ-
ρων,

Quoniam illi tres præmiorum reportatores ad ſummitatem fortitudinis peruenerunt, qui labores experti ſunt. Cum Dei autem fauore, aliam nullam familiam pugilatus fecit plurium reportatricem coronarum in ſinu Græciæ vniuerſæ. Spero me magnificè loquutum ſcopum aſſequuturum. Itaque ab arcu eiaculans dirige ad hunc ſcopum, age Muſa, ventum ſecundum ſermonum celebrem. Nam vita functorum virorum

ἐπεὶ οἱ τρεῖς. Quidam exiſtimant hæc referenda ad Soclidem: & οἱ pro tertiæ ſonæ pronomine ſumunt, hoc eſt αὐτῷ. Verùm non conſtat Soclidæ tres ſe filios victorioſos. Quare οἱ pro articulo rectiùs ſumetur: & exponetur habet paraphraſis, ὁ pro οὗτος ſumitur, vt 17 Idyll. Theoc. ὁ γὰρ φερτερέστατος ἀν.

ἀρετᾶς. Hoc eſt, ἀνδρείας videlicet τῆς ἀθλητικῆς. Quando addit, οἵ τε πόνων ἐγεύ- ο, manifeſtam ponit differētiam inter illos deſides, & hos athletas, quos no- nauimus. τε eſt πάρελκον poſt οἱ.

σὺν Θεῶ δὲ τύχᾳ. Amplificatio laudis à fauore diuino. q. d. ἡ δὲ πυγμα... τινα οἶκον ἔπεσιν ἀπέφηνε καὶ ἀπέδειξε πλείους σὺν Θεῷ τύχᾳ στεφάνοις ἀπειλω... ἐνὶ μυχῷ ἁπάσας Ἑλλάδος. Item amplificatio laudis a collatione fami... cimidæ cum omnibus Græciæ familijs, quibus plures coronas Alcimid... lia reportaſſe dicitur. Cùm autem in textu non reperiretur collation... eam tum ex Scholio ducta coniectura, tum ex neceſſitate metri, col... mutilo addidit Schmidius.

μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας. Ante μυχῷ eſt ellipſis præpoſitionis ἐν. Hic Schol. ambigit, vtrum victorias Iſthmicas intelligat poëta, quia Corin... μυχὸς Peloponneſi, vbi Iſthmia celebrabantur. Homeri verſum citans,... Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο. An verò quemuis angulum & receſſum ... vniuerſæ, hoc eſt, vrbes. Sunt enim vrbes locorum receſſus, & regionu... bræ. Poſterior ſententia eſt veriſimilior: ſiquidem inſtituitur collat... Iſthmicarum victoriarum, cum alijs: ſed familiæ Alcimidæ, cum alijs... Græciæ familijs. Quare ſic conſtruenda poëtæ verba, πυγμαχία ἥντινα ἐπ... ἐν μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας. Vt nullam ex totius Græciæ vrbibus famili... teſligas, non autem vrbes in quibus certamina celebrantur, vt pe... Leonicerus.

ἔλπομαι. Nouo veluti exordio ſe comparat ad Alcimidæ alias laude... ſámque inuocat, vt & in medio carmine aliquoties fecit Homerus. All... autem loquitur: ſed in paraphraſi id declaro. Solet poëta ſic de ſe ... carminibus loqui, & de carminum obiecto.

εὔθυν' ſic ſcribendum pro εὔθυνε, hoc eſt, *dirige*. Ita vt non legatu... quaſi nomen, & ἄγε quaſi verbum: ſed illud vt verbum, hoc vt ho... aduerbium. Et ſic clarior erit ſenſus: ſícque conſtruendus locus:... μοῖσα, οὖρον ἐπέων ἴθυσα ἀπὸ τόξου ἐπὶ τοῦτον εὔθυνε. Porrò poſt ἐπὶ τοῦτον, ſ... σκοπόν. Et οὖρον ἐπέων εὐκλέα, metonymicè dici puta, ab effectu, quia ... celebres reddit quos laudat.

ἀποιχομένων γὰρ. Effectus encomiorum. Nam hiſtorici & poëtæ, poſt... virorum clarorum præclara facta notificant. Aſſimilis ſententia occurrit ... epodo od. primæ Pythi. quem locum huc refer.

παράφρασις.	αὐτὰ τὰ κῶλα ἐν ...	μετάφρασις.
Nam poëtæ & oratores, quorum alij carmine, alij ſoluta oratione ſcribunt encomia, ſermonibus ſuis virorum defunctorum res præclarè geſtas exponunt, & poſteritati notas faciunt. Cùm autem non pauca præclarè geſſerint Baſſidæ, ſed multas ex ſacris ludis	ἀοιδοὶ καὶ λόγιοι τὰ καλά σφιν ἔργα κόμισαν. Βασσίδαισιν ἅ τ' οὐ σπανίζει. παλαίφατος γενεά, ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρότοις	*poëta & proſ...* *ptores facta pr...* *ipſis* ſermonibu... *runt* poſteritati... præclara facta... *ſidis nō ſunt rar...* Baſſidæ, *gens an...* *rus, celebrata, p...*

tias reportarit hæ
ia multis ab annis ce-
s, propria facta cele-
one poëtica digna cō-
ınt, poëtis Muſarum
ribus encomiaſtici
inis ampliſſimam ma-
m ſuppeditatura, adeò
na ſunt, & præclara.
Creontis filius Cal-
orum cōſanguineus,
gratus acceptúſque
Apollini & Dianæ
ex Latona auream
n geſtante, in diuina
one victoriam obtinuit cæſtibus, quos athletæ loro volis illigatos geſtare ſolent.

δυνατοὶ παρέχειν πολλὼ ὕμνον, ἀγ-
ερώχων ἐργμάτων ἕνεκεν.
καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ
χεῖρας ἱμάντι δεθεὶς
Πυθῶνι κράτησεν, ἀπὸ
ταύτας αἷμα πάτρας χρυ-
σα-
λακάτου ποτὲ Καλλίας ἁ-
δὼν

ceu naue aduehentes
facta carmine laudan-
da Pieridum cultori-
bus poßunt ſuppeditare
multam hymni mate-
riam ob res magnificè
geſtas. Etenim in diui-
na Pythone Callias
manus loro vinctus
quondam victoriam ob-
tinuit, ab hac ſanguis familia, quum acceptus fuiſſet au-
ream colum geſtantis

Βασσίδαισιν. Laus Alcimidæ à maioribus ipſius, qui dicuntur Baſſidæ, à Baſ-
uodam generis authore, inſigni apud Aeginetas viro. Didymus legit Βα-
ν: quoniam refert Pythænetus l.1. rerum Aeginetcarum, fuiſſe Βα-
ndam Aeginetam.

ε,τε Nimirum καλὰ ἔργα, ὃ ποιῆσαι.i. ὃ ἄξιά ἐστι, ἀλλὰ πολλά. Quare familia
præclaros ſemper produxit.

παλαίφατος. Hæc vox rectè exponitur, *Antiquitus celebrata*, ſeu *celebris*, non
em ſimpliciter *Antiqua*. Etenim innuere vult Baſſidarum familiam, ab annis
itaſſe virorum per ora.

ἴδια ἐπικώμια. Intellige ἴδια ἔργα ἐγκωμίου ἄξια. Et ſume, poëticè & Pindaricè
loco ἐπικώμιον pro ἐγκώμιον. & ναυσολοῦντες, hoc eſt, ἐμφορτίζοντες. q. d. φορτίζοντες
ἴδιον κόπον τὰ ἐγκώμια. Propriè ναυσολεῖν eſt τὸ ναῦ στέλλειν, πέμπειν, ἄγειν: ſed hîc
pliciter pro παρακομίζειν ſumitur. Niſi voluerit poëta reſpicere ad Aeginam,
cùm ſit inſula, ſuorum hominum facta per mare vehit ad poëtas, præſer-
ad Thebanum Pindarum.

Πιερίδων ἀρόταις. Periphraſis pro ποιηταῖς. Metaphora ſumpta ab agris, &
orum cultoribus. Ager Muſarum, ſunt encomia: Muſarum cultores, ſunt
tæ, qui ſuo carmine ea componunt.

παρέχειν πολλὼ ὕμνον, Eſt πολλὴν ὑμνῶν χορηγίαν χορηγεῖν. Et ἔργματα dicuntur ἀγε-
ρώχα, ἀφ' ὧν πολὺ γέρας ἐστὶν ἔχειν: vt pote quæ ſint μεγάλα, & τίμια.

καὶ γὰρ. Quod in genere dixit de Baſſidis, nunc probat exemplo Calliæ qui
tum ex hac familia duxit. Hic fuit Creontis filius. Prima victoria eſt Pythia-
, quam cæſtibus obtinuit: quod innuit, quum dicit χεῖρας ἱμάντι δεθεὶς. Nam
giles loris illigabantur: vnde Pauſanias in Eliacis de Apollonio, ad pugnan-
m pugilatu parato, dicit καταπονουμένου τι τοῖς ἱμᾶσιν εἰς ἐς μάχην. Idem in Arca-
cis docet pugiles quondam cæſtum è crudo bouis corio ſibi feciſſe, & impli-
tis arte quadam vetere inter ſe lorulis (μειλίχας vocabant) & ad volas reuin-
is depugnaſſe; quo fiebat vt digiti nudi relinquerentur. Poſtea verò cæſtus in-
tuiſſe attenuato in acutum loro, & ad vtriuſque manus carpum religaſſe.

ἀγαθέᾳ. Epitheton Pythonis, quia cùm Delphicum oraculũ habuerit
diuina, excellentiſſima. Dor. ἀγάθεος. comm. ἠγάθεος. Schol. vocem πάτρας ex
φατρείας. χρυσαλακάτα. putatur Aemilio Porto dictum pro χρυσαλακάτου mu
in α. quod in 3. declinatione ſimplicium fieri dicit dialecto Dorica :
tamen legere χρυσαλακάτας Dor. genit. pro χρυσαλακάτης. Quæ vox ia
currit Olymp. Od. 6. At fortè citra dialectum rectiùs legatur χρυσ
του, Nam χρυσαλάκατος eſt commun. generis. & ſexta Ol. dixit χρυσαλακά
ου Αμφιτρίτης.

ἁδών. Hoc eſt ἀρέσας. Eſt particip. Aor. 2. act. ἅδον. verbi ἁδέω. Sic Oda
ἁδὼν ciuibus placens.

παράφρασις.

Et cùm mos eſſet hymnorum peruigilia dare victoribus, Delphis vbi fons eſt Caſtalius, veſperi in choreas ducentium coætaneorum gratiſſimo ſtrepitu, cœtúque victoriam concinente, inclaruit. Præterea in Iſthmo Corinthiaco, quæ eſt terræ anguſtia inter duo maria, ac veluti maris illius pons, Creontis ille filius, in Neptuni delubro honore cumulatus eſt ob victoriam Iſthmiorum ludorum, qui factis Neptuno, boue nigro ſacris, tertio quoque anno celebrantur. Quinetiam in Nemea, ſub antiquis & vmbroſis montibus Phliaſijs ſita, Ne
certamine victor euaſit, & apio coronatus eſt: qua herba Hercules proſtrato leone,
inſtitutis, iuſſerat victores coronari.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

ἔρνεσι Λατοῦς. παρὰ Κα-
σταλίᾳ τε Χαρίτων
ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν,
πόντου τε γέφυρα Κρεον-
τίδαν. Αμφικτυόνων
ταυροφόνῳ τριετηΐδι
γέραν τιμᾷ Ποσειδά-
νιον ἂν τέμενος. βοτάνα τέ
νιν
πόθ᾽ ἁ λέοντος νικάσαν-
τ᾽ ἔρεφ᾽ ἀσκίοις Φλιοῦντος ὑπ᾽
ὠ-
γυγίοις ὄρεσι.

μετάφρασις.

ſtirpi Laton
apud Caſtalian
tiarum ſtrepent
veſperi reful, t.
etiam pons C
filium Amphict
in *mactatrice*
trieteride hon
Neptunium apu
brum. Quinetian
ba leonis eum p
victoria texit ſ
tuſtis montibus
antis valdè vm

ἔρνεσι Λατοῦς. Periphraſis Apollinis & Dianæ. Vocabulum ἔρνος trans
à plantis ad prolem.

παρὰ Κασταλίᾳ. Prioris victoriæ amplificatio à conſequentibus chor
gratiam & honorem victoris. Itaque φλέγεν ἑσπέριος. quia καθ᾽ ἑσπέραν hym
nebantur: & vt refert Schol. ἔθος ἦν καὶ παννυχίδας ὕμνων τοῖς νενικηκόσιν ἀποτι
Apud Caſtaliam, *hoc eſt*, Delphos, ſeu Pythonem, cuius hic fons eſt.

Χαρίτων ὁμάδῳ. Hoc eſt, χαριεστάτῳ θορύβῳ καὶ χορῷ τῶν χορευτῶν ἡλικιωτῶν. Porrò
γεν, quod eſt imperfecti, pro Aoriſto ſumo in interpretatione, vt ſæpe fit
Græcos. Atque hîc φλέγειν, eſt *lucere, refulgere* : ſic ὅπλα φλέγοντα *lucentia*
dicuntur. πῦρ φλέγον, *lucens ignis.*

πόντου τε γέφυρα Periphraſis Iſthmi Corinthiaci. Cùm enim Iſthmus ił

anguſtia terræ inter duo maria, eſt tanquam pons, quo datur à littore ad littus tranſitus. Innuit autem poëta Calliam rediiſſe ex Iſthmiis victorem.

Κρεοντιδᾶν. Hoc patronymicum, ex authoritate Scholij, repoſui pro ἀκάμαντος ἐν. Et δᾶν Doricum corripitur. De Amphictyonibus, eorúmque officio iam alibi diximus.

ταυροφόνῳ τριετηρίδι. Duo denotãtur his verbis, Nimirum Neptuno bouem immolari ſolitum, quum Iſthmia celebrarentur: & tertio quoque anno celebrari ſolita Iſthmia. Sed Plinius quinto quoque anno dicit celebrata, in his, *Iſthmus pars altera cum delubro Neptuni, quinquennalibus inclyto ludis.*

τίμαον. Dor. & neglecto augm. pro ἐτίμησε, quod ſequitur τὸ, πόντου τε γέφυρα. Ideóque malè ἀπὸ κοινοῦ repetendum cenſet Scholiaſtes τὸ, φλέγω. αὖ τέμενος, pro αὖ, per apocopen. Delubri autem huius deſcriptionem pete ex Pauſaniæ Corinthiacis.

βοτάνα τέ νιν. Herba leonis eſt *apium.* Nam Hercules proſtrato leone Nemeæo, Nemeorum victores apio coronari iuſſit. Porrò à ſitu loci, & genere coronæ docet ſe Nemeæam victoriam intelligere. q. d. ἡ τε τοῦ λέοντος βοτάνη ἔρεψέ ποτε αὐτὸν νικῶντα ἐν Νεμέᾳ κειμένη, ὑπὸ τοῖς ἀρχαίοις καὶ σκιεροῖς ὄρεσι Φλιοῦντος.

ἀσκίοις Φλιοῦντος. Periphraſis Phliaſiorum montium, qui dicti ſunt à Phliunte Peloponneſi ciuitate. De qua vide Pauſaniam in Corinthiacis. ἄσκιος hoc loco non fit ex α priuatiuo & σκιά, vmbra: Neque enim altiſſimi montes vmbra carent, niſi ſyluis careant, & aſſiduò à ſole illuſtrentur. Sed fit potiùs ex α, ἅμα vel πολὺ ſignificante, & vt dici ſolet, ἐπιτατικῷ, & σκιὰ *vmbra*: q. d. *multam ſimul vmbram faciens.* Sicuti & ἄξυλος, pro πολύξυλος Il. β. v. 155. & ἀδάκρυτος, pro πολυδάκρυτος, in Trachin. Sophocl. Et certè alti montes vmbram faciunt locis vicinis, nec vndiquaque à ſole ſic illuſtrantur, vt ſint non vmbroſi.

ὠγυγίοις. Hoc eſt, ἀρχαίοις. Nam Ὤγυγος, fuit rex Thebarum antiquiſſimus ante Cadmum. Hinc quaſi prouerbialiter ὠγύγιος dicitur, *priſcus, antiquus.* Ab hoc Thebæ Ogygiæ dictæ. Θήβης δ' Ὠγυγίης Ἑλικώνιος ἵστατο κύκνος, epigr. in Pindarum.

παράφρασις.

Porrò lati vndique ad illuſtrem hanc inſulam ...ginam patent viarum ...us viris eloquentibus adi... ad eam encomijs, quà ...andam facilè exor... conferant. Cuius tam eximiæ fœlici...atis eis ſunt authores Aea...i poſteri; qui cùm magna...um virtutum edant ſpeci-

στροφὴ γ. κῶλ. ιγ.

πλατεῖαι πάντοθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσοδοι νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν. ἐπεί σφιν Αἰακίδαι ἔπορον ἔξοχον αἶσαν, ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας.

μετάφρασις.

Lati vndique eloquentibus ſunt aditus ad illuſtrem inſulam hanc laudibus *exornandam. Quoniam ipſis Aeacidæ dederunt eximiam ſortem virtutes edentes magnas. Itaque*

mina, nunquam amplo laudis argumēto carituri ſunt. Ac ſanè per omnes terráſque tractúſque maris procul volitat nomen Aeacidarum. Imò ad remotiſſimos Aethiopas etiam proſilijt: ad quos cū rex Memnon, illuſtris Auroræ filius, ex bello Troiano non rediiſſet, quia Achilles ex curru in terram deſcendens,

πέταται δ' ἐπὶ τὴν χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν γ' ὄνομ' αὐτῶν. καὶ ἐς Αἰθίοπας Μέμνονος οὐκ ἀπονοστάσαντος, ἔπαλτο. Βαρὺ δέ σφι νεῖκος ἔμπεσ' Ἀχιλλεὺς χαμαὶ καββὰς ἀφ' ἁρμάτων,

volitat ſuper te... & per mare proc... men eorum. Quin... ad Aethiopas p... Memnone non r... Grauis autem ip... certatio incidit,... les in terram ... dens ex curribu...

πλατεῖαι. Hoc eſt, πολλαί εἰσιν ἀφορμαὶ τοῖς ἐλλογίμοις ποιηταῖς, ὥστε ὑμνεῖν τὴν νῆ... σον τὴν Αἴγιναν, ἐπειδὰν οἱ Αἰακίδαι ἐξαίρετον ἀρετὴν ἀποδεικνύμενοι, αὐτοῖς παρέχωσιν ἐπι... ρηγίαν. Quibus verbis innuit amplum ſuppetere poëtis argumentum laud... exornandam Aeginam. Ratio ſequitur ἐπεί. &c.

σφίν. Hoc refertur ad λογίοισιν. Copiam autem illam argumentorum, αἰ... χον vocat: quia fœlix eſt poëta, qui amplam habet ad ſcribendum materi... quidem non poteſt tum eius poëſis eſſe ieiuna. Proponit Scholiaſtes eſ... biguum, vtrum hoc referendum ſit ad λογίους illos, an ad ciues Aeginenſe... Aeacidæ beatos reddiderint, parta per virtutem ſuam gloria. Verùm ... contextus ſatis arguit, ad λογίους referendum eſſe hoc.

καὶ ἐς Αἰθίοπας. Confirmat exemplo Achillis, quod priùs dixit. Huius n... ad ipſos Aethiopàs vſque delatum eſt, qui quidem ſunt ἔσχατοι ἀνδρῶν, ... initium lib. 1. Odyſſ. docet Homerus.

ἀπονοστάσαντος. Doricè pro ἀπονοστήσαντος. & ἔπαλτο. Aeol. & poët. 3. perſ... pluſquam perfecti, pro ἐφῆλτο à verbo ἐφάλλομαι.

βαρὺ δὲ νεῖκος. q.d. ὁ δ' Ἀχιλλεὺς σφίν, δηλαδὴ τοῖς Αἰθίοψιν ἐνέπεσε μαχητὴς ... Grauis & moleſtus incidit Aethiopibus Achilles, quia heros ille inuic... gem ipſorum humi proſtrauit & occîdit. Itaque in βαρὺ νεῖκος exiſtimo eſ... tonymiam adiuncti pro ſubjecto, βαρὺς φιλόνεικος, hoc eſt ἐπαχθὴς μαχητής.

καββὰς Poët. pro καταβάς. q.d. αὐτὸς ἐκ τῶν ἁρμάτων κατελθών.

παράφρασις. | *ἀντιστρ. κώλ. ιγ.* | *μετάφρασις.*

cuſpide haſtæ acutiſſimę confixum illum interemerat, audiuerunt generoſiſſimi Græcorum Achillis forte facinus, & ſciuerunt ſuo regi fuiſſe congrediendum cum heroë graui bellatore, & pugnandi ardore inſuperabili. Cæterùm ſi

φαεννᾶς υἱὸν εὖτ' ἐναρίξεν Ἀοῦς ἀκμᾷ ἔγχεος ζακότοιο. καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι ὁδὸν ἀμαξιτὸν εὗρον. ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν.

illuſtris filium... do interfecit A... cuſpide haſta ... cunda. Et hanc ... antiquiores via... ſtralem inuener... quor autem & i... bens exercitat...

...e in encomio laudes à maioribus ſumptas fusè ...n perſequutus, illud ex ...ore & inſtituto veterum, ...i viam hanc laudandi à ...aioribꝰ, adinuenerũt, paſ... facere ſoleo, quum me... ...or argumenta quibus in ...de clarorum virorum ... exerceam. Quemadmo...m autem non remotus ... propinquus fluctus, nō ...teritus, ſed præſens, is nimirum qui nauis gubernaculum impetit, & circumuoluitur, ...libet animum afficit & perturbat. Sic ego præcipuum ſtudium, non in maiorum, ſed in ...fectis victoris laudibꝰ ponere debeo. At nihilominus duplicẽ prouinciã ſuſcipio, & dupli... oneri humeros ſubijcio, quum hoc carmine non ſolùm præſentem victoriam Alcimidæ ...dico, ſed & Baſſidarum eius maiorum omnes ſimul complector, & nuntiatum venio, ...atuor & viginti maiorum Alcimidæ victorijs, quas ex Græciæ certaminibus quę ſacra ...cant, reportarunt, hanc illius vigeſimam quintam acceſſiſſe.

τὸ ϑ' παρ' ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον
αἰεὶ κυμάτων, λέγεται.
παντὶ μάλιςα δονεῖν
θυμόν. ἑκόντι δ' ἐγὼ
νώτῳ μεθέπων δίδυμον
ἄχθος ἄγγελος ἔβαν, πέμπτον ἐπ' εἴκοσι τοῦτο γαρύων

Ex fluctibus autem ſemper is qui circa pedem nauis voluitur, dicitur cuilibet maximè perturbare animũ. Sed ego volũtario dorſo ſubiens geminum onus, nuntius adueni, quintum ſupra viginti hoc reſonans.

φαεννᾶς. Doricus genit. De voce φαεννὸς iam dictum alibi. ζακότοιο Ion. ge...t. pro ζακότου. Tribuitur haſtæ, quod ei qui ipſam gerit propriè conuenit, qui ...ioſus, cedere neſcius, & implacabilis erat.

καὶ ταύταν μὲ, Suam in laudibus à maioribus prolixitatem excuſat, à conſue...dine & exemplo veterum, quod ſequitur.

ἁμαξιτός. Eſt via δι' ἧς ἄγονται αἱ ἅμαξαι. *plauſtralis*, ac proinde *lata*, & *regia*: ab ἅμαξα *plauſtrum*, & ἰτὸς ab εἶμι τὸ πορεύομαι.

ἔχοντι μελέτας. Hoc eſt, ὁπόταν σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν ἔχω τοῦ ἐπαινεῖν τοὺς ἀγαθοὺς αὐ...ας, vel, ὁπόταν μελετῶν τοὺς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπαίνους.

τὸ ϑ' παρ ποδὶ. *Pedem nauis*, intellige *clauum* πηδάλιον: vt Odyſſ. κ ποδὶ νηὸς ἑλόμενον: δονεῖν θυμὸν eſt ταράσσειν. In his latet comparatio quam in paraphraſi expli...mus.

ἑκόντι νώτῳ. Hoc dicit, quia quum potuiſſet ſolius Alcimidæ laudibus inſi...ere, tamen in eius etiam maiores digreſſus eſt.

πέμπτον ἐπ' εἴκοσι. Viginti quatuor victorias reportarunt Baſſidæ, Alcimi...as vigeſimam quintam.

παράφρασις. | ἀντιϛρ. κώλ. ια. | μετάφρασις.

illúmque hoc decus inclyto ſuo generi peperiſſe & ſuppeditaſſe. Duas autem victorias ex præſtantiſſimo Olympiorum certamine, apud Iouis Saturnij delubrum, ô adoleſcens Alcimi...

εὖχος ἀγώνων ἄπο, τοὺς ἐνέποισιν ἱερούς.
Ἀλκιμίδας τό γ' ἐπάρκεσε
κλειτᾷ γενεᾷ. δύο μὲν
Κρονίου παρ' τεμένει,
παῖ, σέ τ' ἐνόσφισε Τιμίδη

decus ex certaminibus, quæ appellant ſacra. Alcimidas hoc præſtitit inclyto generi. Duos autẽ flores Olympicos apud Saturnij de...

da, túque conſanguineus eius Timida, vterque videlicet vnam reportaſſetis; niſi ſorte, cuius temerarius eſt delectus, excluſi à certamine fuiſſetis: atque Hellanodicæ, vobis quibus prima lanugo à genis prorũperet, cum alijs impubibus adoleſcentibus certandi facultatem denegaſſent. Is au vestras manus, veſtrúmque robur dirèxit, & formauit, eſt Meleſias vnctor & ath ſtantiſſimus, qui reliquis omnibus athletis agilitate & celeritate antecellit, quema marinis piſcibus delphin: quíſque ſua arte ſic diſcipulorum manus & robur mod auriga equorum currus trahentium frenos & habenas.

κλᾶρος προπετὴς ἀν-
θεῖ Ὀλυμπιάδος. δελφῖνι κὲν
τάχος δι' ἅλμας ἴσον ἐνέποι-
μι Μελησίαν, χειρῶν τε καὶ
ἰσχύος ἁνίοχον.

lubrum, ſors t
eripuit tibi A
adoleſcens, &
mida. Meleſia
delphino in m
lem velocitate dixerim, manuum & roboris

εὖχος. A conſequente honore intelligenda antecedens victoria. τ
præpoſit. pro ſubiunct. ἐν. ἐνέποισιν Dor. pro ἐνέπουσι : à poëtico verb
Ἱεροῖς, ſcilicet quatuor Græciæ celeberrima certamina, Olympia, Pyt
mea & Iſthmia, de quibus Archias:

Τέσσαρες εἰσὶν ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα τέσσαρες ἱροί.

δύο μὲν. Sic conſtrue ſententiam δύο μὲν ἄνθεα Ὀλυμπιάδος παρὰ τεμέ
κλᾶρος προπετὴς, παῖ, σοί τε Τιμίδᾳ ἐνόσφισεν. q.d. δύο δ' ἄνθη, καὶ νίκας τ Ὀλυμπ
παρὰ τῷ Κρονίου Διὸς τεμένει, ὁ προπετὴς κλῆρος ὑμᾶς ἀπεστέρησεν ὦ παῖ Ἀλκιμ
μίδα. Nonnulli codices legunt παῖδ' ἔτ' ἐνόσφισε Τιμίδαν : quaſi poëta d
de ſolo Timida. Sed de illis duobus dicendum eſſe euincit hiſtoria, qu
bet. Alcimidas & Timidas æquales, cùm ad certamen Olympicum ſ
paraſſent, ad iudices venêre cum reliquis adoleſcentibus. Sed cùm hi
prima lanugo prorumperet, viſi ſunt ephebos egreſſi. Ideóque illis d
certandi facultas inter adoleſcentes, & ſic excluſi ſunt à victoria. Ho
vertit ipſis laudi quòd ad certamen parati fuerint, vt de victoria eti
eſſent.

Κρονίου. Nimirum Iouis Saturni filij. Cui in Olympia erat templum
brum. Vel cum Schol. legendum Κρονίῳ. vt τέμενος dicatur Κρόνιον, ἀπὸ
Κρονίου. vide Κρόνιον εὐδείελον ep. vlt. 1. Ol. Od.

κλᾶρος Dor. pro κλῆρος. Tribuit ſorti, quod iudicibus competit. Ne
lanodicis, quorum explorata erat integritas, illata videretur iniuria his
adoleſcentibus. Nam manifeſta eſſet iniuria : ſiquidem aliquanto pòſt
des in certamen adoleſcentum in Nemeis admiſſus eſt : vnde hoc
παῖς vocatur.

δελφῖνι. Vltima laus Alcimidæ ab eius vnctore Meleſia, de quo i
dictum. Hìc duplici nomine laudatur: Priori ab agilitate, & celeritate p
parationem cum Delphine. Poſteriori ab inſigni dexteritate in forma
ſcipulis. De Delphine vide Plin. l. 9. c. 8.

ἁνίοχον. Dor. pro ἡνίοχον. Metaphoricè moderatorem innuit. Nam vt f
robur & manus: magiſter, nunc intendendas, nunc relaxandas eſſe doc
aurigam imitatur, qui nunc ſtrictas, nunc laxas habenas tenet.

ΣΩ

ΣΩΓΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ,
παιδὶ, πεντάθλῳ.

SOGENI AEGINETAE,
adoleſcenti, quinquertioni.

ΕΙΔΟΣ Ζ.

ODE VII.

ARGVMENTVM.

Sogenes adoleſcens Aegineta, Thearionis filius, victoriam quinquertio Nemeade vigeſima quarta adeptus, laudatur à Lucinæ beneficio, à patria Aegina, à conſequente victoriam laudis præconio (vnde ad poëticen digreditur) à patre Thearione, à maiorum ſtudijs, & virtute illi quaſi hæreditaria. Digreditur autem ad hiſtoriam Neoptolemi, & concludit conuerſa oratione ad Herculem, quem pro fœlicitate Sogenis cupit eſſe interceſſorem.

παράφρασις.

O Lucina, Iunonis magna potentia prædita filia, quæ parturientibus opem fers, vt liberos in lucem edant, eorúmque generationi præes, túmque aſſides Parcis, quæ natiuitati hominum interſunt, illíſque nent obſcuram & incognitam fati neceſſitatẽ: abſque tuis auſpicijs non modò non naſcimur, & vitæ li-

στροφὴ α. κῶλ. ιβ.

Ελειθυια πάρεδρε Μοιρᾶν βαθυ-
φρόνων,
παῖ μεγαλοσθενέος ἄκουσον
Ηρας, γενέτειρα τέκνων, ἄνευ σέ-
θεν
οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐ-
φρόναν,
τεὰν ἀδελφεὰν, ἐλάχομεν
ἀγλαόγυιον Ἥβαν
ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα.

μετάφρασις.

Lucina quæ aſſides Parcis profunda cogitantibus, filia magnipotentis Iunonis, genitrix liberorum, audi. Abſque te non lucem, non atram intuiti noctem, tuam ſororem ſortiti ſumus pulchrimembrem pubertatem.

εἴργει δ᾽ ὁ πότμῳ ζυγέν-
θ᾽ ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τὶν
καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κρι-
θεὶς
εὔδοξος ἀείδεται Σω-
γένης μετὰ πενταέθλοις.

Spiramus autem [...]
omnes ad pari[...]
prohibent fato [...]
liari *ligatum* , [...]
alia res. Te verò [...]
te etiam filius [...]
rionis ex virtute iudicatus, nobilis Sogenes ca[...]
inter quinquertiones.

men attingimus, in qua per vices claram diei lucem, & atras noctis tenebras videmus, ſed neque etiam ſororem tuam Pubertatem pulchris membris decoram ſortimur, & ad florem ætatis, qua omnibus numeris & decore abſoluta ſunt corporis membra, peruenimus. At tum quidem alij alio ſtudio ducimur, neque ad ſimilia aſpiramus, ſiquide[...] alio fato addictus ad diuerſa ſe confert: & vnuſquiſque vario naturæ inſtinctu com[...] à ſimilium amore communi prohibetur. Cæterùm Sogenes Thearionis filius, te [...] & auſpice, factus virtute eximius, ſuæ fortitudinis inter quinquertiones ſpecimen[...] indéque parta gloria, carmine encomiaſtico celebratur.

Ἐλειθυῖα. Exordium ab inuocatione Lucinæ, quæ varijs ornatur attri[...] & cui acceptum referri vult quod Sogenes quinquertio vicit. Quærit [...] liaſtes, cur Lucina nunc inuocetur: & varias variorum rationes affert, [...] vt pote nullo certo fundamento innitentes omitto. Et cùm etiam or[...] bus libera ſint in encomijs exordia, liberiora poëtis eſſe poſſe dico. [...] tamen mihi videtur eſſe poſſe ratio generalis; Nimirum quòd Sogenis [...] tem à natura inſitam, & ab ipſa generatione, cuius præſes Lucina putal[...] hîc prædicare intendat.

πάρεδρε μοιρᾶν. Quid ſit Ἐλειθυῖα dictum Od. 6. Ol. in ἐλευθώ. Vide [...] quæ hîc illi attribuuntur. Parcarum πάρεδρος vocatur, quia cùm Parcæ na[...] tibus ſoleant ἐπικλώθειν τὰ τῆς εἱμαρμένης, ea parturienti aſſiſtit, eodémque [...] pore præſtò eſt. μοιρᾶν genit. Dor. pro μοιρῶν. Dicuntur βαθύφρονες, quia fat[...] bis obſcura ſunt & ignota.

παῖ Ἥρας. Iuno Lucinæ eſt mater teſte Heſiodo in Theog. Ἡ δ᾽ Ἥβην, καὶ [...] Εἰλειθυῖαν ἔτικτεν. Vnde paulo pòſt Heben ipſius ſororem vocat. Iuno μ[...] σθενής vocatur non ſolùm quia Iouis eſt ſoror & coniux, Deorúmque & [...] rum fabuloſa regina: ſed quia Iuno ſignificat aërem, cuius magna eſt a[...] tudo, & vis in animalium corpora.

γενέτειρα τέκνων. Quia Præpoſitam timidis parientibus Ilithyiam finge[...] & obſtetricis munere fungi, & inter Deas γενετυλλίδας *generationis præſide*[...] ponebant, ideo dicit homines abſque eius ope naſci non poſſe. *Naſci* a[...] periphraſticè effert per hæc verba, *aſpicere lucem & noctem*. Vel reſpicit a[...] tus quorum alij interdiu, alij noctu fiunt. Ideo non rectè exponit [...] tius, *nigram videre noctem, rectè mori*. Neque enim Lucina, eadem eſt [...] & mortis αἰτία.

εὐφρόναν. Dor. pro εὐφρόνην. Nox dicitur εὐφρόνη, quaſi ἀπὸ τοῦ εὖ [...] νοεῖν, *bene ſapere*: quòd ineundis conſilijs ob tranquillitatem ſit apta, [...] illud, ἐν νυκτὶ βουλή.

τεὰν Dor. pro σήν, & ἀδελφεὰν pro ἀδελφήν. Porrò λαγχάνειν Ἥβαν Εἰλ[...] ἀδελφήν, eſt τῆς ἀκμῆς τυχεῖν. Hebe, hoc eſt, *pubertas*, appellatur ἀγλαόγυιος, qu[...]

vult Schol. illa ætate homines ſe ipſis ſunt magis decori, imò & ij qui ſunt deformiores, quandoquidem abſoluta ſunt membra corporis.

ἀναπνέομεν δ' οὐχ. Non ſolùm fatalem eſſe ortum noſtrum, ſed vitæ ſtudia quoque docet: quorum diſtributionem eidem Lucinæ attribuit. Idem ſibi vult alibi, quum dixit, *μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει μελέτα.* Et certè quot fere ſunt homines, tot ſunt ſtudiorum diuerſa genera. Poſt *ἴσα* ſubaudi *πράγματα.*

εἴργει δ'. Ratio cur alij alio ſtudio teneantur. Nimirũ quia fati neceſſitate adigimur. q. d. *ζῶμεν δ' οὐχ ὁμοίως ὅμοια πάντες ἐπιτηδεύοντες, ὅτι ἕτερον πότμῳ ζυγένθα διακωλύει, καὶ διαζεύγνυσιν ἕτερα πράγματα.* Cùm autem deprauata eſſet huius loci lectio, rectè Schmidius pro *ζυγόν θ'* reſtituit *ζυγένθα.* Etenim fato alligamur ita vt ipſum neceſſariò ſequamur: quæ fuit Stoicorum ſententia.

σὺν δὲ τίν. Applicatio exordij ad inſtitutum. Nam quod in genere de Lucinæ facultate dixit, iam Sogeni applicat. *σὺν δὲ τίν.* Hoc eſt, *σύν σοι,* ſeu *διά σε tua opera, tuo beneficio.*

παῖς ὁ Θεαρίωνος. Cùm Theario iam eſſet ætate prouectus à Dijs ſupplicaſſe fertur pro ſobole: vnde quum filium impetraſſet, eum Sogenem appellauit qui, vt hinc apparet, athleta fuit inſignis.

ἀρετᾷ κριθείς. Hoc eſt, *τῇ ἀρετῇ κριτὸς* ſeu *ἔκκριτος, ἐξαίρετος γενόμενος.* vel *διὰ τὴν ἀρετὴν ἔνδοξος κριθείς.* Itaque inſitam Sogeni à natura virtutem, Lucinæ *γενετυλλίδι* Deæ fert acceptam.

παράφρασις.

Eóque magis quòd Aeginam, in qua plerique ſunt poëtæ, victoribus epinicia ſcribere amantes, vrbem bellicoſorum Aeaci poſterorum incolit, qui animi generoſi ſtudium exercitio certandi concluſum & terminatum conſeruare magnopere auet. Quòd ſiquis in certamine rem proſperè geſſerit, & victor euaſerit, dulcem materiam laudis ſuppeditat præclaris poëtis: ex quorum ingenijs, tanquam ex perenni flumine carmina copioſè fluunt: ſicque viri præſtabiles fiunt illuſtres. Etenim obſcuri manent quicunque re præclarè geſta, hymno encomiaſtico non celebrantur.

ἀντιστρ. κῶλ. ιβ.

πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικτύπων
Αἰακιδᾶν. μάλα δ' ἐθέλοντι
σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν.
εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν
ῥοαῖσι μοισᾶν ἐνέβαλε.
ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ
σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι.
ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσο-
πτρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ,
εἰ Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος
εὕρῃ τις ἄποινα μόχθων

μετάφρασις.

Nam vrbem inhabitat cantus ſtudioſam haſta ſtrepentium Aeacidarum: qui valdè cupiunt concluſum certaminum ſtudio animũ conſeruare. Quòd ſiquis rem præclarè *geſſerit dulcem materiam fluctis Muſarum iniecit. Magna enim ſtrenuitates tenebras multas habent, quùm hymnis carent. Factis autem præclaris ſpeculum nouimus vnico modo, ſiquis voluntate Mnemoſynes ſplendidè vir-*

Ac ſanè probè ſcimus vnico modo contemplanda tanquam in ſpeculo nobis ſubijci præclara facta, nimirum ſi qui ea præſtitit, poëtam inclytum nanciſcatur, à quo præconium laud merces eſt laborum, accipiat: ita vt Mnemoſynes beneficio in perpetuum con rentur.

κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

tuta nactus ſi neratiotionem l inclytis carminum c

πόλιν γδ. Ratio cur inter quinquertiones canatur. Nimirum quia ciu φιλόμολπον incolit. Studium cantus Aeginæ tribuitur propter poëtas inde dos. Nam veriſimile eſt multos poëticæ operam dediſſe ob frequentes netarum victorias, & ciues ſuorum ciuium res præclarè geſtas cum ceciniſſe. Vel φιλόμολπος appellatur Aegina, à conſequenti. Nam cùm victoriam ex ſacris ludis reportarent eius incolæ, ideo carmine celeb lebat. Sed prior expoſitio mihi videtur ſenſui accommodatior: qua Schol. φιλόμολπον interpretatur ἔυυμνον.

δαεικτυπων. Hoc eſt, πολεμικῶν, ac proinde γενναίων. Δαείκτυπος. q. d. τὸ δ πῶν. Fuerunt autem Αἰακίδαι πολέμῳ κεχαρηότες, ὡς γε δαιτί.

μαλα δ' ἐθέλοντι. Hoc eſt, μάλα δὲ προαιροῦνται τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν συμπεπρ ἔχειν τῇ τῶν ἀγώνων ἀσκήσει. Sic interpretor, quia puto poëtam laudare ve ginienſes potiſſimum a ſacrorum certaminum ſtudio, quaſi ingenitam tem, horum ſtudio concluderent, definirent, ac terminarent, ac ſi eam gotio maiori exercere nõ poſſent. Et hanc puto fuiſſe ſententiam Schol σύμπειρον exponit συμπεπερασμένον, à συμπεραίνω. Alij σύμπειρον ἀγωνίᾳ exponu *experientem certamina.* Alij *eiuſdem certaminis participem.* q. d. ὁ τῆς αὐτ πεῖραν λαμβάνων σύν τινι. Alij *conterminum maioribus.* i. *deditum certami mum*, quaſi σύμπειρος ſignificet ὅμορον: à σὺν & πέρας, vel πεῖρας, *termina* gat lector.

εἰ δὲ τύχῃ τις. Hoc eſt, Εἴ τις πράσσων ἐπιτύχῃ, ἡδεῖαν ὕλην καὶ ὑπόθεσιν ὑμν χει τοῖς ποιηταῖς. Dicit μελίφρονα αἰτίαν *dulcem materiam laudis.* Et hic αἰτ priè materialem cauſam ſignificat.

ἔβαλε. Ex Scholio reſtituendum, ἐνέβαλε. Nam id ratio metri poſtulat per ῥοαῖσι μοισᾶν ſit intelligendum, exponit paraphraſis.

ταὶ. Poëticè, pro αἱ. Hinc digreſſio inchoatur in laudem poëtices m parte ab effectis ſumptam, vt facilè videbit lector. Non diſſimilia laudis argumenta vide in Theocriti Idyllio, *Charites*, & apud Horatium ea cuius initium, *Donarem pateras*, &c.

μεγάλαι ἀλκαὶ. Intellige τὰ μεγάλα κατορθώματα γίνεται ἀφανῆ ἐὰν μὴ ὑμνηθῶ enim eorum nemo meminit in poſterum, ſi mandata non ſint literis.

ἔσοπτρον. Hymnum encomiaſticum intellige. Nam virtutem præcla tanquam in ſpeculo veraci contemplandam exhibet, vt quemadmo ſpeculo forma corporis, ſic animi virtus in carmine reluceat. Hæc ſen metaphoram & ellipſin habens ſic à Schol. declaratur, τοῖς δὲ καλοῖς ἔργ ἀρετῆς ἴσμεν ἑνὶ τρόπῳ γινομένην, διὰ δὴ τῶν ὕμνων.

εἰ μναμοσύνας. Exponitur unicus ille inclareſcendi ex rectè factis modus. Mnemoſynen nominat, quia memoriam rerum geſtarum fouet illa mater Muſarum, quæ λιπαράμπυξ eodem ſenſu quo Iſthm. 2. dicuntur χρυσάμπυκες μοῖσαι, hoc eſt, *formoſa, ornata.*

ἄποινα μόχθων. Intellige κλυταῖς ἀοιδαῖς ἐπέων, hoc eſt, τοὺς ὕμνους, qui ſunt vera virtutis merces, quæ in laude ſola verſatur carmine viuaci tradita. Nam facilè pereunt Statuæ, reliquáque huiuſmodi rerum geſtarum monumenta. Sic Od. 2. Pyth. ὕμνον, ἄποιν' ἀρετᾶς vocat: & Olymp. 7. laudem ſuam πυγμᾶς ἄποινα.

εὕρῃ. Sic legendum, non εὕρηται, vt metri ratio ſeruetur. Porrò κλυταὶ ἀοιδαὶ dicuntur, ſiue ipſæ ſint celebres ob excellentiam propriam, ſiue celebres alios reddant.

παράφρασις.	ἰσωδ. κῶλ. ζ.	μετάφρασις.
Quod cùm ita ſit, par eſt vt qui virtutis & famæ ſunt ſtudioſi, prudentes nauium gubernatores imitentur. Quemadmodum enim hi præſentis lucri quod ſe offert, & futuri quod ſperant, non adeò ſunt auidi, vt temerè nauim ſoluant, non priùs explorata cœli conſtitutione, ex qua præuideant quis ventus intra triduum ſit ſpiraturus, vt ſuarum rerum ſecuritati conſulant. Sic illi non debent	σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρδει βάλον. ἀφνεὸς, πενιχρός τε θανάτου παρὰ σᾶμα νέονται. ἐγὼ δὲ πλέον' ἔλπομαι λόγον Ὀδυσσέος, ἢ πάθεν, διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον.	*Sapientes autem futurũ perendinum ventum cognoſcunt, neque lucro poſtponunt. Diues & pauper mortis ad ſepulchrum proficiſcuntur. Ego autem exiſtimo famam Vlyſsis maiorem fuiſſe quàm quæ pertulit, propter ſuauiloquum Homerum.*

tam ſoliciti eſſe de ſuarum opum conſeruatione & amplificatione, quàm maturè proſpicere vt ex præclarè factis poſteritati innoteſcant, nulliſque ſumptibus parcere, quò ſibi poëtices præconium concilient, vnde nominis immortalitatem adipiſcantur: ſine qua diuitum & pauperum vita functorum memoria pariter deletur. Hanc autem carminis eſſe vim vt viros præclaros immortalitate donet, Vlyſſis exemplo comprobatur; cuius labores Homerus tam ſuaui ſtylo cecinit, vt plus laudis ex illius præconio conſequutus ſit, quàm ipſe ſuis virtutibus promeruerit.

σοφοὶ δέ. Poſtquam dixit vnius poëtices beneficio viros præclaros innoteſcere poſteritati, illos admonet vt maturè ſibi præconium illius concilient, nulliſque ſumptibus ad id conſequendum parcant: alioqui nihil inter ipſos & pauperes in morte & in ſepulchro diſcriminis futurum. Vtitur autem comparatione à prudentibus naucleris ſumpta, cuius explanationem habes in paraphraſi.

μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον. Intellige τὸν ἄνεμον μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐσόμενον. Et ſubaudi κυβερνῆτηρες poſt σοφοί.

ἔμαθον. Hoc eſt, προγινώσκουσι καὶ προνοοῦσι, vt exponit Schol. Latet autem in hoc

vocabulo emphaſis. Nam nautæ perendinum ventum dicuntur μαθ[...] ſignis aliquibus docentur qui futuri ſint venti. In hac etiam voce no[...] lita actio, vt & in ſequenti βάλον: ita vt rectè reddas, *cognoſc[...] neque poſtponere.*

ἀφνεὸς πενιχρός τε. Argumentum à communi omnium in morte ſt[...] vt huic loco conueniat, ex paraphraſi percipies. Hanc ſententiam H[...] 1. Carm. ſic expreſſit,

Pallida mors æquo pulſat pede pauperum tabernas,
Regúmque turres.

σᾶμα Dor. pro σῆμα, hoc eſt τάφος. νέονται hoc eſt ἔρχονται, πορεύονται. N[...] ſumatur pro *redire*: qua in ſignificatione frequens eſt. Ac ſi poëta in[...] in terram, ex qua formati ſumus, redire.

ἐγὼ δὲ. Exemplo Vlyſſis oſtendit poëticen viros præſtantes imm[...] donare. πλέονα λόγον ἢ πάθαν. Intellige εὐδοξίαν μείζονα τῶν κατορθωμάτω[ν] ἔλπομαι, non pro ἐλπίζω, *ſpero*, ſed pro νομίζω, *puto.*

παράφρασις. στροφὴ β. κῶλ. ιβ. μετάφρασ[ις]

Etenim ſuæ poëtices artificium, qua vir ille per hominum ora volitat, ingenioſis fictionibus variegatum, ea grauitate condiuit, eáque ſolertia fabulas inſeruit, vt ſub veri ſpecie, vulgi cæcas mentes decipiat. Ac ſanè niſi hominum mentes cæcæ eſſent, ſed genuinam rerum vt ſe habent veritatem ſcire poſſemus omnes, Græcorum exercitus per imperitiam malè iudicans, Achillis arma Vlyſſi potiùs, quàm robuſto Aiaci non adiudicaſſet. Quam ob iniuriam furore correptus, proprio gladio ipſe ſe non confodiſſet: vir vtique omnium Græcorum, excepto Achille, in pugna ſtrenuiſſimus, eorum ſcilicet, qui flauo Menelao, coniugem quam Paris abduxerat, repetenti opem ferentes in nauali[...] ne delati ſunt à rectà ſpirante Zephyro,

ἐπεὶ ψεύδεσι οἱ ποτανᾷ γε μαχανᾷ
σεμνὸν ἔπεστί τι. σοφία δὲ
κλέπτει παράγοισα μύθοις. τυφλὸν δ' ἔχει
ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν
ἑὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν,
οὔ κεν ὅπλων χολωθεὶς
ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν
λευρὸν ξίφος· ὃν κράτιστον, Ἀχιλέος ἄτερ, μάχᾳ,
ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι θοαῖς
ἐν ναυσὶ πόρευσαν, εὐθυπνόου Ζεφύροιο πομπαὶ

Quoniam[...]
eius volucri[...]
grauitas qu[...]
Ac ſolertia [...]
ducens à v[...]
fabulas, cac[...]
bet cor turb[...]
maxima. Si [...]
ret genuina[...]
cognoſcere, [...]
fortis Aiax [...]
rus ob arm[...]
per præcord[...]
enſem, quem[...]
ſtrenuiſſimu[...]
Achille, ad [...]
nelai coniug[...]
cendam, in n[...]
duxerunt impulſus Zephyri re[...]

ἐπεὶ ψευδέσι. Ratio eſt cur Vlyſſis fama ſit factis eius maior, ob[...] commendationem. Prima quidem, quia fabularum inuolucris, &[...]

minis narrationem tam cõcinnè intexuit, vt ei authoritatem conciliarit. Altera, quia mentis humanæ cæcitas ea eſt vt veritatem fabulis fucatam dignoſcere non poſſit.

ψεύδεσι. Intellige non mendacia, mentiendi & decipiendi ſtudio prolata, ſed fictiones ingenioſas, docendi & delectandi gratia excogitatas. In οι eſt antiptoſis datiui pro genitiuo ου.

ποταν ᾷ μαχανᾷ. Dor. pro comm. ποτηνῇ μηχανῇ. *Artificium volucre* vocat *poëmata*, vel quia extollunt & in ſublime euehunt virtutes eorum quos celebrant: vel quia paſſim ab Homero ἔπεα πτερόεντα dicuntur: vel quia ſic compoſita ſunt vt regionem omnem peruadant, & peruolent, & eorum quos canunt, nomen vbique celeriter notificent.

σεμνόν τι. Innuit σεμνότητα carminum Homeri. Quam reuera ab Homero obſeruatam cognoſces, ſi quæ de hac idea tradit Hermogenes, videas l. de Ideis 1.c.5.

σοφία δὲ. q. d. ἡ δὲ τοῦ Ομήρου σοφία κλέπτει τὸν νοῦν ἡμῶν, ὥστε τὰ ψευδῆ δοκεῖν ἀληθῆ εἶναι διὰ τὴν αὐτῶν σεμνότητα. Nunc σοφία dicitur *artificioſa rei tractandæ ratio*. παράγοισα Dor. pro παράγουσα.

τυφλὸν δ' ἔχει. Hoc eſt, ὁ δὲ δημώδης ὄχλος, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος ἀνόητον καρδίαν ἔχει. Secundam hanc rationem ſuperioribus accommodatam, accommodat etiam ad digreſſionem de Aiacis interitu. Et probat cæcas eſſe hominum mentes, eo quòd exercitus Græcorum non bene iudicarit de armis Achillis. vide paraphraſin: quæ locum hunc obſcuriorem declarat.

ἑάν. Obſeruat Scholiaſtes nonnullos ἑάν legere δισσῶς, pro τὴν ἑαυτῆς. Sed melius eſſe ſi ψιλῶς legatur, vt à Charmidæ filio, Dionyſio: & exponit τὴν ἴσαν. vnde interpretamur ἑάν *genuinam*. Et certè loci ſenſus hoc poſtulat. Sic Pindarica vox erit ἑός, ἑά, ἑόν.

οὐ κεν ὅπλων. ſupple ἕνεκα. & ἔπαξεν ſume Dor. pro ἔπηξεν. ξίφος dicit λευρὸν, hoc eſt, πλατὺ. Nam Etymol. format à λίαν, & εὐρὺ. Scholiaſtes tamen vult ſignificare τὸ πλάγιον: non quòd ξίφος per ſe eſſet πλάγιον, *obliquum*: ſed quòd obliquam plagam intulerit.

ὃν κράτιστον. Homerus Aiacem Telamonium Achilli ſecundum facit, vnde huc refert Schol. hæc illius verba,

Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας.
Ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν.

Hunc Sophocl. in Aiace τὸν Ἀχιλλέως ἔτ' ἀνδρ' ἄριστον Ἀργείων vocat: quæ verba poëtæ noſtri locum exponunt. Et Horat. Sat. 3. l. 1. *Aiax heros ab Achille ſecundus* vocatur.

ξανθῶ. genit. Dor. pro ξανθοῦ. Μενέλα. Pro Μενελάου. Sic pro Ἀρκεσίλαος, declinat Ἀρκεσίλας Pindarus. Flauus appellatur Menelaus ob comam. πόρευσαι expone πέμψαι. à πορεύω De quo Od. 3. Ol. & 11. Pyth.

εὐθυπνόου. Ventus εὐθύπνοος dicitur *rectà ſpirans*, hoc eſt, οὔριος, *ſecundus*: qui nauim à puppi proſequutus ad portum rectà deducit. Nec temerè Zephyrum dicit, qui ſpirat ab Occidente. Etenim Fauonius ijs fauet qui ab Occidentaliore

Græcia per mare Aegeum tendunt in Troadem Orientaliorem : qu
profecti ſunt Græci expeditione nauali.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ιβ.	μετάφρασι

ad Ilium, vrbem ab Ilo rege denominatã. Sed enim vt fluctus maris omnes qui eâdem naui vehuntur, nullo dignitatis diſcrimine in diſcrimen conijcit : ſic & mors eâdem caligine promiſcuè cùm ignobilem, tũ exiſtimatione præditũ inuoluit. Quòd ſiquibus ſtrenuis bellatoribus honorifica nominis immortalitas poſt mortem contingit, hanc Deo acceptam ferre debent, à quo afflatus poëta ſcripſit encomiaſticum hymnum, æternę clarorum virorum memoriæ parẽtem. Ita Neoptolemi virtus viuit poſt funera : qui poſtquam Priami vrbem (cuius excidio operoſo cũ Grȩcis, fatali neceſſitate, debebat Aeacidarum aliquis intereſſe) ſubuertit, aliquando Delphos ſe contulit, & Pythijs in cam
tus iacet. Is autem ad Scyrum maris Aegęi inſulam, vbi natus & educatus
Ilio renauigans, aberrauit, & cum ſocijs erroribus actus, Ephyram Epiri v
latus eſt.

προς Ἴλου πόλιν. ἀλλὰ κοινὸν γὰρ
  ἔρχεται
κῦμ' ἀΐδαο, πέσ' ἀδόκητον
ἐν καὶ δοκέοντα. τιμὰ δὲ γίνεται
ὧν Θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον τεθνα-
  κότων
βοαθόων. τοὶ γὰρ μέγαν
ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
μόλεν χθονὸς, ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέ-
  δοις
κεῖται, Πριάμου πόλιν
Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθε,
τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνησαν. ὁ δ' ἀπο-
  πλέων,
Σκύρου μὲν ἅμαρτεν, ἵκον-
το δ' εἰς Ἐφύραν πλαχθέν-
  τες.

ad Ili vrbē.
communis veni
Orci, & cadit
bilem & celebr
nor verò contin
nuis bellatoribu
ctis, quorum D
dam auget fam
enim ad *magn*
bilium latum
habentis venit
Pythijs autem
iacet, Priam
Neoptolemus
euertit, in qua
nai labores
runt. Ille verò
gans, à Scyro quidem aberrauit : venerunt aute
phyram erroribus acti.

Ἴλου πόλιν. Periphraſis Ilij, ab Ilo rege amplificati & denominat
& paulo pòſt appellat Πριάμου πόλιν.

ἀλλὰ κοινὸν. Redit ad ſententiam ſuperiore Epodo propoſitam, ἀφνεὸς
χρὸς τι, &c. Eámque varijs verbis repetit. κῦμ' ἀΐδαο metaphoricè dicitu
q.d. κοινὸς θάνατος ἔρχεται, hoc eſt, πάντες ἀποθνήσκομεν, vt interpret. Schol.

πέσ' ἀδόκητον. Sic lego cum Aldo ſine copula δέ. quam poëta facilè o
& ſic conſtruo πίσεν ἐν ἀδόκητον καὶ δοκέοντα. Et Schol. exponit ἐνέπεσε τῷ
καὶ μὴ δοκέοντι. Itaque non videtur legiſſe πέδ', Doricè & Aeol. p
Quæ quidem probabilis eſt coniectura, & ſenſui omnino eſſet nec
præpoſitio, niſi τὸ ἐν, quod Doricè pro εἰς ponitur (vt Pyth. Od. 2. b
mus) ad conſtructionem ſufficeret.

ἀδόκητον, δοκέοντα. Schol. variè hæc vocabula interpretatur, vel

ιιι

iorem dicit, quia ὁ προσδοκᾷ τυχεῖν ἀποθανεῖν: & δοκοῦντα, ſeu em, quia προσ-ᾷ ἀποθανεῖν. Vel ſimpliciùs ἀδόκητον, τὸ μὴ δοκοῦντα νῦν τελευτήσειν: vel τὸ ἀδο-, καὶ ἔνδοξον. Et certè τὸ δοκεῖν ſignificat *eſſe in exiſtimatione*, vt apud. Eurip. Hecuba,

Λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν,
Κἀκ τῶν δοκούντων αὐτὸς, οὐ ταυτὸν σθένει.

æc poſtrema interpretatio meliùs conuenit menti authoris, qui innuere vult s qui in vita fuerunt obſcuri & clari, pariter à morte corripi. Quòd ſi claro-m virtus viuat poſt funera, hoc beneficio poëtarum fieri.

τιμὰ δ'. Sic conſtrue, τιμὰ δ' γίνεται τεθνακότων βοαθόων, ὧν ἁβρὸν λόγον Θεὸς αὔξει. d. τῶν δ' δεινῶν πολεμιστῶν ἡ δόξα μετὰ τὸ θάνατον γίνεται, ὧν ὁ Θεὸς διὰ ποιητοῦ τὸν ἐγκωμιαστικὸν γον αὐξήσει. Itaque clari & obſcuri in hoc conueniunt, quòd æquè moriuntur: fferunt, quòd clari nominis immortalitatem conſequuntur per hymnos.

Θεός. Deus aliquis, vel Muſa poëtas ſuo afflatu ad canendum impellens. ρὸς λόγος, nempe ἐγκώμια. Et βοαθόος, hoc eſt, δεινὸς, ὀξὺς πολεμικός. Compoſita x à βοὴ *pugna*: vt βοὴν ἀγαθὸς, *ad pugnam ſtrenuus*: & θοὸς, hoc eſt, ἀνδρεῖος, ρός: vt θοὸς πολεμικός.

τοὶ γὰρ μέγαν. Exemplo Neoptolemi probat vanam eſſe claritudinem homi-um, niſi præconem poëtam nanciſcatur, vt poſteris innoteſcat. Connexionem te à paraphraſi. Quid terrę vmbilicum vocet, iam antè vidimus. Lege Πυθίῳ ἐν non Πυθίῳ ἰο. πέδῳ. Negl. augiti. & tranſpoſitis literis, pro ἔπραθε, à ver-πέρθω.

τᾷ Dor. pro τῇ. & hoc pro ᾗ. ellipſi τῆς ἐν. Hoc eſt, ἐν ᾗ, vel ἐν ᾗ μοι Ἑλλη-ἐπελασπόρησαν.

ὁ δ' ἀποπλέων. Ab Ilio nimirum verſus Scyrum Inſulam, quam vt natale lum repetebat cum ſocijs, & vnde tempeſtate abactus in Epirum venit, & vrbem illius regionis Ephyram appulit.

Σκύρου. Scyrus Inſula Cycladum vna, quam Achilles bello Troiano cepit, ex ibi capta Deidamia Lycomedis filia Neoptolemū habuit. vide Euſtath. Iliad.

Ἐφύραν. Hæc Ephyra eſt Epiri, & authore Schol. Cichyrus etiam deno-inata eſt à Cichyro quodam Mermeri filio. Quatuor huius nominis vrbes lebres ſunt, Theſſalica, quæ & Cranon, Achaica quæ Corinthus, tertia circa lelin, & hæc Epirotica.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ζ.	μετάφρασις.
Hinc Epiri imperium nuit, quæmque regiam in us parte quæ ab eius & ndromaches filio Moloſ-Moloſsia dicta eſt, ad eue tempus habuit: ſed	Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον χρόνον. ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρει τοῦτό οἱ γέρας. ᾤχετο δὲ πρὸς Θεὸν, ἐμὰ κτέαν' ἄγων Τρω-	In Moloſsia autem regnauit breue tempus: ſed eius ſtirps ſemper decus hoc tulit. Profe-ctus autem eſt ad Deum

longa nepotum ſeries ei ſucceſſit, regium decus obtinens. Etenim paulum ibi commoratus, ad Apollinem Pythium profectus eſt, illi quas de manubijs Troia allatis primitias deuouerat, oblaturus. Et cùm hîc orta eſſet contentio pro carnibus victimarum, quas ſacrifi more certatim rapiebant, iſque illos indecenter agentes arcere vellet, quidam ipſu aggreſſus eſt, & reſiſtere volentem gladio peremit.

ἴαθιν ἀκροθινίων,
ἵνα κρεῶν νιν ὕπερ, μάχαις
ἔλασεν ἀντιτυχόντ᾽. ἀνὴρ μαχαί-
ρᾳ.

votiuas afferens
primitias manu
vbi propter ca
ſum, pugna
factum traiecit vi

Μολοσσίᾳ δ᾽ ἐν. Præpoſitio ſequitur vocabulum quod regit, niſi legas ...κων, compoſito verbo. Moloſſia ea eſt Epiri pars vbi Iouis Dodonei te olim fuit. Sic dicta à Moloſſo Neoptolemi & Andromachæ filio. Qua autem viuente Neoptolemo, nomen hoc non habebat, id ſuo tempor tum vſurpat Pindarus.

ὀλίγον χρόνον. Per exiguum tempus in Epiro regnauit: ſed ſui generis ſores habuit per 700 annos, vſque ad tempora poëtæ: exinde etia quamdiu.

ᾤχετο δ᾽. Ad Deum, videlicet Apollinem, iuit Neoptolemus. Cuius ctionis incerta eſt cauſa. Quidam dicunt, *inquit Schol.* eum cùm ex He prolem non ſuſciperet, ea de re oraculum conſuluiſſe. Alij petiiſſe à Achillis mortem vlciſceretur. Alij eum Pelóponneſi direptionem medit primum impetum feciſſe in opes Delphici templi. Verùm Pindarus a offerre voluiſſe primitias manubiarum ex Troia allatarum.

ἴσκτ᾽ ἀγάγων. Rectè Schmidius hunc locum mihi reſtituiſſe videtur, re do pro κτίατα, vocem ἴυκτα. Sic enim integrum eſt metrum, & plana co ctio, hoc pacto, ἀκροθινίων ἴυκτ᾽ ἀγάγων Τρωΐαθεν. Hîc ἴυκτα, adiectiuum pa poſitum adſciſcit genitiuum ἀκροθινίων, q. d. *ex primitijs eas quas deuouera* ἀκρόθινα, vel ἀκροθίνια ſignificent, habes Ol. 2.

ἵνα κρεῶν. Quidam ante ἵνα, legunt δ᾽: ſed planè otioſum illud eſt, id tollo, & ſic iſta conſtruo, ἵνα νιν ἀντιτυχόντα μάχαις, ἀνὴρ μαχαίρᾳ ἔλασεν ὑπ Hæc continent cauſam cur cæſus fuerit Neoptolemus: quam clariùs p paraphraſi. μάχαις ἀντιτυχεῖν eſt, *aggredienti reſiſtere, & oppugnan tiam venire.*

παράφρασις. | *στροφὴ γ. κῶλ. ιβ.* | *μετάφρασις.*

Quod ægerrimè tulerũt Delphi, qui hoſpites ſacrificatũ venientes tecto excipiunt. Verùm quod erat in fatis, vt quemadmodum ad Iouis Hercęi aram Pria-

βαρύνθεν δ᾽ περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται.
ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν.
ἐχρῆν δέ τιν᾽ ἔνδον, ἄλσει παλαιτάτῳ.

Indignati ſun
vehementer Delp
ſpitum receptore
quod fatale erat
luit. Oportebat

mum antè occiderat, ſic & ipſe ad aram Apollinis occideretur, exoluit. Porrò oportebat vt aliquis ex regibus Aeaci ſtirpe oriundis intra vetuſtiſſimum Delphorum delubrum inhumatus in Apollinis æde muris præclarè cincta in poſterum eſſet & habitaret, qui in feſto ſolenniq; multarum victimarum epulo, ad quod ſolos heroës Deus ille conuocabat, ſacrorum inſpector eſſet vt omnia rectè fierent. Quem vt ſuſcepta honeſta eius cauſa pro meritis laudem, tria verba poterunt ſufficicere, quum dicam eum veracem teſtem inſpiciendis ſacrificantium factis præfectum eſſe. Verumenimuero vt ad Aeginetarum laudes redeam: audacter & confidenter dixero ô Aegina Aeacidas & Aeginetas qui à te & Ioue ortum ducunt,

Αἰακιδᾶν κρεόντων τὸ λοιπὸν ἔμμεναι
Θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον.
ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς
θεμίσκοπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις.
εὐώνυμον ἐς δίκαν
τρία ἔπεα διαρκέσει.
οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργμασιν ἐπιστατεῖ.
Αἴγινα, τεῶν Διός τ' ἐκγόνων, θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν,

aliquem ex Aeacidis regibus in poſterum eſſe, Dei apud muris bene cinctam domum: atque heroicis pompis quæ ſacrificijs abundant inſpectorem exiſtentem ibi habitare. Honeſtam ad cauſam tria verba ſufficient. Non mendax teſtis factis præeſt. O Aegina, tuorum Iouiſque filiorum audacia mihi erit hoc dicere,

βάρυνθεν. Aeol. eſt pro ἐβαρύνθησαν. Δελφοὶ vocabantur ſacrorum præfecti apud Delphos: qui quòd peregrinos hoſpitio exciperent ξεναγέται dicuntur.

ἀλλὰ τὸ μόρσιμον. Id dicit quia fatale erat, vt Delphis occideretur, vnde Eurip. in Oreſte, θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει. Quia verò ad Apollinis aram occiſus eſt, vt Priamus ab ipſo ad Iouis Hercei aram, inde dicta ποινὰ Νεοπτολέμειος, vbi quis idem patitur, quod in alios fecit. vide *Mali retaliatio* in adag. Eraſmi.

ἔχρῆν δέ τιν'. Non eſt ἀπολογία præcedentis ſententiæ: ideóque expono *autem*, non *nam*. Eſt autem vna ex cauſis cur Delphis cæſus fuerit Neoptolemus. Tres à Schol. diſertè proponuntur. Prima quia id in fatis erat, vt ſuperiori annotatione dictum. Secunda quia conueniebat, vt aliquis ex Aeacidis cum Apolline habitaret. Tertia quia oportebat vt ex illis aliquis ſacrorum, an rectè fierent, inſpector eſſet.

ἔνδον ἄλσει. Aſclepiades, teſte Schol. dicit omnes poëtas conuenire de morte Neoptolemi, eúmque à Machæreo interfectum fuiſſe. Ac primùm quidem ſub limine fani ſepultum: deinde à Menelao illuc profecto intus delubrum ipſum tranſlatum. Vide etiam Pauſaniam in Phoc. θεοῦ δόμον intellige τὸν ναόν.

ἡρωΐαις. Erat heroum feſtum epulum & ſolennitas Delphis, quam Heroicas pompas poëta vocat. Etenim huic intereſſe ſolis heroibus licebat, qui ab ipſo Deo conuocari videbantur. Hæ pompæ, ſeu πανηγύρεις vocantur πολύθυτοι, quia in ijs multæ victimæ mactabantur. πολύθυτον ἔρανον vide Pyth. 5.

θεμίσκοπον. Schol. exponit δίκαιον ἔφορον. Nam θέμις eſt δίκη, & σκοπεῖν eſt ἐφορᾶν. Videtur autem hoc honore poſt mortem affectus Neoptolemus, quòd cùm viueret, non potuiſſet ferre illam ſacrificulorum ἀσχημοσύνην, qui certatim carnes rapiebant.

ἐνάντιμον ἐς δίκαν. Præſcindit defenſionem cædis Neoptolemi: quam ſus ſit cùm prohiberet illam in ſacrorum direptione ἀχμασσαίῳ, hone ſenda eſt, ac proinde non opus eſt vt multis verbis excuſetur. Interim laudem ſufficere innuit, ſi hoc tantummodo dicat, videlicet, eum ſac heroicis fideliter præeſſe.

τρία ἔπεα. Hæ ſunt non ſolùm tres illæ enumeratę cauſæ: ſed etiam ſ coli affirmatio, οὐ ψεῦδις. &c. Nam paucis verbis rem totam explicant. ἔπεα prouerbialiter dicimus, pro *ſimpliciter & paucis.*

ὁ μάρτυς. Nonnulli pro μάρτυς legunt μάντις. Sed huic lectioni pra videtur illa. οὐ ψεῦδις, pro ἀψευδὴς: vt alibi dixit, ἀψευδεῖ πρὸς ἄκμονι. Et p ψεῦδις, pro comm. ψευδὴς.

Αἴγινα. Apoſtrophe ad Aeginam Nympham, in qua digreſſionem d ces dignitate finiens, regreditur ad Aeginenſes: quos quia aliàs fusè l nunc tribus verbis commendat, ne tædium pariat. Porrò Aeacidæ, ſ ginetæ, dicuntur Iouis & Aeginæ ἔκγονοι: quoniam ad hos parente referebant.

θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν. Hoc eſt, θρασέως ſeu θαῤῥῶν ἂν εἴποιμι τόδε, τῶ ἐκγόνων, κυρίαν ὁδὸν λόγων οἴκοθεν γενομένην λαμπραῖς ἀρεταῖς. Innuere vult ſ denter illos ob propriā, non aſcititiam virtutem laudare: quam vnican vt ſummam, breuitatis cauſa proponit. Idcirco non intellecta Pindar Schol. θρασὺ ſ exponit ἀδύνατον ἢ τολμηρὸν, ὡς οὐ δυνησομένου θρασέως τὴν τῶν ἀρετὴν διεξιέναι, πολλοῖς γὰρ ἀνήνυτον.

οἴκοθεν ſubaudi γενομένην: vel quid eiuſdem ſignificationis.

παράφρασις.

natiuis ac domeſticis virtutibus inclaruiſſe, eáque via propria familiæ nominis celebritatem obtinuiſſe. Sed à laudandis illis iam antè multum laudatis, ne ſim tędioſus, in pręſentia mihi tempero, & laborem hunc paulum intermitto. Etenim in omni re grata eſt ceſſatio & requies. Et rerum iucundiſſimarum, vt pote veneris & mellis, ſic & laudum ſatietas paritur. Neque ſingulorum multiplicem indolem ac naturalem propenſionem referre vacaret: qua fit vt cùm alius alij ſorti ſit obnoxius, vitæ

ἀντιστρ. κώλ. ιβ.

φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λό-
γων
οἴκοθεν. ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυ-
σις
ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ. Κόρον δ'
ἔχει
καὶ μέλι, καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' ἀφρο-
δίσια.
φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρο-
μεν βιοτὰν, λαχόντες
οἱ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλοι. τυχεῖν δ'
ἓν' ἀδύνατον
εὐδαιμονίαν ἅπα-
σαν ἀνελόμενον. οὐκ ἔχω
εἰπεῖν τίνι τοῦτο μοῖρα τέλος ἔμ-
πεδον

μετάφρασις.

illuſtribus vi
viam propriam
num domo ſtra
ſe. *Sed requies*
dulcis opere: ſ
témque habet
& ſuaues flore
rei. Naturali
propenſione vn
que differentem
mus vitam, ſort
hac, alij illa. Imp
autem eſt vnic
cui contingat fe
tem omnem a
Nec poſſim dic

ſtituto ſinguli differa-
ꝛs: variámque fortunam
periamur. Fieri autem
n poteſt vt vnus aliquis
rfecta fœlicitate omni-

ὥρεξε. Θεαρίων, τὶν
δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου

nam Parca hanc perfectionem ſtabilem prabuerit. At tibi Theario conuenientem opportunitatem fœlicitatis

s in rebus potiatur, quantumuis magno ſtudio eam adipiſci contendat: nulliúſque mihi
petit exemplum, cui ſtabilem illam ad extremum Parca præſtiterit. Quod autem ad te
inet Theario, tempore opportuno fœlicitatem tibi Parca, ſi non omnem, ſaltem tempe-
ꝛam

ἀλλὰ γὰρ. Prima ratio cur ſibi temperet à prolixiori Aeacidarum encomio:
ſcilicet, quia ceſſatio in omni opere eſt iucunda.

κόρον δ' ἔχει. Secunda ratio: quia rerum iucundiſſimarum oritur ſatietas. Etenim quanquam nihil eſt iucundius quàm inſignes viros laudare, eorúmque laudes audire: ſeruandus tamen eſt modus. Petita autem eſt ſententia ex Homero, qui ait

Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου, καὶ φιλότητος,
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.

Similem ſententiam in Pluto, habet Ariſtophanes.

φυᾷ δ'. Tertia ratio: quia multiplicem vniuſcuiuſque indolem recenſere foret operoſius. Interim gnomen habemus inſignem, qua varietas indolis humanæ indicatur: qualis iam antè occurrit. μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμι θρέψει μελέτα.

τυχεῖν δ'. Adiungit hoc varietati ſtudiorum: quæ cùm ſit in hominibus, fieri non poteſt vt vnus in omnibus excellat: vnde Homer. 4. Il. Ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι. Inde detorquet cautè in fortunam, quæ nemini proſpera in omnibus contigit. Data fortaſſe opera, vt tacitè excuſet Aeginetas & Aeacidas quibus aliquid ſiniſtri aliquando acciderit.

Θεαρίων. Apoſtrophe ad Thearionem Sogenis patrem: in qua eiuſdem fœlicitatem prædicat, qua diuinitus eſt potitus, fortè quia in ſenio habuit Sogenem filium, quem poſtea vidit coronatum: magno grandioris ſuæ ætatis ſolatio.

παράφρασις. | ἐπῳδ'. κῶλ. ζ. | μετάφρασις.

impertit, cui iam ſeni natus eſt Sogenes, iſque iuuenis Nemeorum victor renunciatus: quique vir fortis es & prudens, magno quidem animo ad res præclaras ſuſcipiendas, & prudenti mente ad earum executionem promouendam, & exitum prouidendum. Hæc autem mea laus ſuſpicione caret. Etenim

δίδωσι. τόλμαν τε καλῶν ἀράμενον,
συνέσις οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.
ξεῖνός εἰμι σκοτεινὸν ἀπέχων
ψόγον. ὕδατος ὥτε
ῥοὰς, φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων
κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω.

tribuit: & te honeſtorum audaciam ſuſcipientem prudentia non obladit mentis. Hoſpes ſum, tenebricoſum ſummouens vituperium. Aquæ veluti puræ riuos, amicum ad virum afferens decus verum, laudabo. Con-

ἐνάνομον ἐς δίκαν. Præſcindit defenſionem cædis Neoptolemi: quam cùm
ſus ſit cùm prohiberet illam in ſacrorum direptione ἀγχωμαλίαν, honeſta
ſenda eſt, ac proinde non opus eſt vt multis verbis excuſetur. Interim ad
laudem ſufficere innuit, ſi hoc tantummodo dicat, videlicet, eum ſacris
heroicis fideliter præeſſe.

τρία ἔπεα. Hæ ſunt non ſolùm tres illæ enumeratę cauſæ: ſed etiam ſeq
coli affirmatio, οὐ ψεῦδις. &c. Nam paucis verbis rem totam explicant. E
ἔπεα prouerbialiter dicimus, pro *ſimpliciter & paucis.*

ὁ μάρτυς. Nonnulli pro μάρτυς legunt μάντις. Sed huic lectioni præfe
videtur illa. οὐ ψεῦδις, pro ἀψευδὴς: vt alibi dixit, ἀψευδεῖ θεὸς ἄκμονι. Et poë
ψεῦδις, pro comm. ψευδής.

Αἴγινα. Apoſtrophe ad Aeginam Nympham, in qua digreſſionem de
ces dignitate finiens, regreditur ad Aeginenſes: quos quia aliàs fusè lau
nunc tribus verbis commendat, ne tædium pariat. Porrò Aeacidæ, ſiue
ginetæ, dicuntur Iouis & Aeginæ ἔκγονοι: quoniam ad hos parentes
referebant.

θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν. Hoc eſt, θρασέως ſeu θαῤῥῶν αὖ εἴποιμι τόδε, τέων Δ
ἐκγόνων, κυρίαν ὁδὸν λόγων οἴκοθεν γνωμένην λαμπραῖς ἀρεταῖς. Innuere vult ſe
denter illos ob propriã, non aſcititiam virtutem laudare: quam vnicam l
vt ſummam, breuitatis cauſa proponit. Idcirco non intellecta Pindari m
Schol. θρασὺ exponit ἀδύνατον καὶ τολμηρὸν, ὡς οὐ δυνησομένου θρασέως τὴν τῶν Αἰ
ἀρετὴν διεξιέναι, πολλοῖς γὰρ ἀνήνυτον.

οἴκοθεν ſubaudi γνωμένην: vel quid eiuſdem ſignificationis.

παράφρασις.

natiuis ac domeſticis virtutibus inclaruiſſe, eáque via propria familiæ nominis celebritatem obtinuiſſe. Sed à laudandis illis iam antè multum laudatis, ne ſim tędioſus, in pręſentia mihi tempero, & laborem hunc paulum intermitto. Etenim in omni re grata eſt ceſſatio & requies. Et rerum iucundiſſimarum, vt pote veneris & mellis, ſic & laudum ſatietas pariter. Neque ſingulorum multiplicem indolem ac naturalem propenſionem referre vacaret: qua fit vt cùm alius alij ſorti ſit obnoxius, vitæ

ἀντιστρ. κῶλ. ιβ.

φανναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λό-
γων
οἴκοθεν. ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυ-
σις
ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ. Κόρον δ'
ἔχει
καὶ μέλι, καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' ἀφρο-
δίσια.
φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρο-
μεν βιοτὰν, λαχόντες
ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλοι. τυχεῖν δ'
ἓν ἀδύνατον
εὐδαιμονίαν ἅπα-
σαν ἀνελόμενον. οὐδ' ἔχω
εἰπεῖν τίνι τοῦτο μοῖρα τέλος ἔμ-
πεδον

μετάφρασις.

illuſtribus virtu
viam propriam ſe
num domo ſtratam
ſe. *Sed requies in*
dulcis opere: ſati
rémque habet &
& ſuaues flores v
rei. Naturali a
propenſione vnuſq
que differentem h
mus vitam, ſortiti
hac, alij illa. Impoſſ
autem eſt vnicum
cui contingat fælic
tem omnem adip
Nec poſſim dicere

instituto ſinguli differamus: variámque fortunam experiamur. Fieri autem non poteſt vt vnus aliquis perfecta fœlicitate omnibus in rebus potiatur, quantumuis magno ſtudio eam adipiſci contendat: nulliúſque mihi ſuppetit exemplum, cui ſtabilem illam ad extremum Parca præſtiterit. Quod autem ad te attinet Theario, tempore opportuno fœlicitatem tibi Parca, ſi non omnem, ſaltem tempeſtiuam

ὤρεξε. Θεαρίων, τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβε

nam Parca hanc perfectionem ſtabilem praebuerit. At tibi Theario conuenientem opportunitatem fœlicitatis

ἀλλὰ γδ. Prima ratio cur ſibi temperet à prolixiori Aeacidarum encomio: videlicet, quia ceſſatio in omni opere eſt iucunda.

κόρον δ' ἔχει. Secunda ratio: quia rerum iucundiſſimarum oritur ſatietas. Etenim quanquam nihil eſt iucundius quàm inſignes viros laudare, eorúmque laudes audire: ſeruandus tamen eſt modus. Petita autem eſt ſententia ex Homero, qui ait

Πάντων μὲ κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου, καὶ φιλότητος,
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.

Similem ſententiam in Pluto, habet Ariſtophanes.

φυᾷ δ'. Tertia ratio: quia multiplicem vniuſcuiuſque indolem recenſere foret operoſius. Interim gnomen habemus inſignem, qua varietas indolis humanæ indicatur: qualis iam antè occurrit. μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει μελέτα.

τυχεῖν δ'. Adiungit hoc varietati ſtudiorum: quæ cùm ſit in hominibus, fieri non poteſt vt vnus in omnibus excellat: vnde Homer. 4. Il. Ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι. Inde detorquet cautè in fortunam, quæ nemini proſpera in omnibus contigit. Data fortaſſe opera, vt tacitè excuſet Aeginetas & Aeacidas quibus aliquid ſiniſtri aliquando acciderit.

Θεαρίων. Apoſtrophe ad Thearionem Sogenis patrem: in qua eiuſdem fœlicitatem prædicat, qua diuinitus eſt potitus, fortè quia in ſenio habuit Sogenem filium, quem poſtea vidit coronatum: magno grandioris ſuæ ætatis ſolatio.

παράφρασις. — ἐπῳδ'. κῶλ. ζ. — μετάφρασις.

impertit, cui iam ſeni natus eſt Sogenes, iſque iuuenis Nemeorum victor renunciatus: quique vir fortis es & prudens, magno quidem animo ad res præclaras ſuſcipiendas, & prudenti mente ad earum executionem promouendam, & exitum prouidendum. Hæc autem mea laus ſuſpicione caret. Etenim

δίδωσι. τόλμαν τε καλῶν ἀρόμενον,
συνέσιος οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.
ξεῖνός εἰμι σκοτεινὸν ἀπέχων
ψόγον. ὕδατος ὥτε
ῥοὰς, φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων
κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω.

tribuit: & te honeſtorum audaciam ſuſcipientem prudentia non obladit mentis. Hoſpes ſum, tenebricoſum ſummouens vituperium. Aqua velut puræ *riuos, amicum ad virum afferens decus verum, laudabo. Con-*

ſum peregrinus: ideóque nulla eſt anſa vituperandi me, quòd aliqua ratione | πoτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗ- τος. | *moda enim eſ merces hac.*

adductus eum immeritum laudem. Hoc autem ſum ingenio, vt vel amicum laudatu comio meo nihil commentitij permiſceam, ſed genuinas tantùm rectè factorũ lau quam aquæ purę limpidos riuos ad decus ipſi conciliandum deducam. Viris auter roſis laus debetur, tanquam virtuti accommodata merces.

τόλμαν τε. Poſt tacitam Thearionis commendationem à tempeſtiua il licitate, apertè eum laudat à fortitudine, & prudentia. Quæ duæ virtut iunctæ virum perficiunt. Rectè autem cum Aldo, pro ἀποβλίπει legitur ἀ πτει, vnde & Schmidius pro ἀραμύῳ rectè reſtituit ἀέρμυον. Vt ſit hæc c ctio: σιωέσις τε φρενῶν ἐκ ἀποβλάπτει ἀέρμυον τόλμαν καλῶν.

ξεῖνός εἰμι. Apologia qua ſuum encomium defendit ab omni adulatio picione. Argumentum ab eo ſumit quòd ſit peregrinus, qui nulla de ca lit plus tribuere Thearioni, quàm mereatur. Cùm contrà faciant ciue cini. Vide paraphraſin.

ὕδατος ὥτε. Aliud argumentum ab ingenij ſui ſynceritate, quæ ea e amicum, veris tantùm laudibus proſequi ſoleat. Porrò locus hic ita con dus. κλέος ἐτήτυμον ὥτε ῥοαῖς καθαρᾶς ὕδατος ἐς ἄνδρα φίλον ἄγων, αἰνέσω αὐτόν. Sic habes clariſſimum.

ὥτε Poët. pro comm. ὥσει. vt & ὥσπερ. pro ὥσπερ: vt docet Euſtathius. Vi comparationem in paraphraſi explicatam.

ποτίφορος. Dor. & poët. pro προσφορος vt Od. 3. Nem. ποτίφορον κόσμον γαθοῖσι, hoc eſt, ἀνδρείοις. Gnome hæc eſt qua gloriam & laudem dicit ἀγαθοῖς ἀνδράσι μισθὸν ἐπιτήδειον.

παράφρασις.	στροφὴ δ. κῶλ. ιβ.	μετάφρασις
Quòd ſi aliquis ſupra Ionium mare verſus Septentrionem habitans, hìc adeſſet Epirota, Achæus etiam dictus, quia Achæi Theſſalici Neopolemo duce in Epirum migrarunt, non reprehenderet me, quòd Neoptolemum ob Delphici templi compilationem cæſum fuiſſe dixiſſem. Cõfido autem vnumquemque ea in ſententia de me futurum, quòd cùm iure hoſpitij cum Aeacidis & eorum poſteris vtantur Thebani, veriſimile non ſit me The-	ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ' ἀνὴρ, Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων. καὶ προξενίᾳ πέποιθ'. ἔν τε δαμόταις ὄμματι δέρκομαι λαμπρὸν, οὐχ ὑπερβάλλων, βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις. ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων ποτὶ χρόνος ἕρποι. μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ, εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι, ψάγιον ὄαρον ἐννέπων. Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες ἀπομνύω	*Exiſtens aut pè Achaus non bendet me vir, ſuper mare h & amicitia l fretus ſum: populares ſum ſplendido, non e modum, violẽt à pede remouen ſequens latum niat tempus. me norit, dice corum pratergr*

um, offendere voluiſſe
cidam virum Præterea
d candido ſim animo,
vultu & oculo collige-
ſt, quo ſemper ſereno
r ciues meos verſor,
a in re modum excedens, omnémque iniuriæ ſpeciem procul à me ſummouens,
us candoris mihi ſum conſcius, quémque in poſterum lætus ſeruabo. Denique quòd
unque bene me nouit, dicere poſſit me neminem præter decorum & importunè vi-
rare ſolere. Iam verò quod ad te attinet Sogenes, iuro me veritatis terminum non
ergreſſum, celeris meæ linguę pręconium, tanquam iaculum ferro cuſpidatum in
braſſe.

μὴ τέρμα προβὰς, ἄκονθ' ὥσ-
τε χαλκοπάραον, ὄρσαι

*vituperatorium ſer-
monem proferens. O
Sogenes ab Euxeni fa-
milia oriunde, iuro* me *non progreſſum vltra termi-
num, iaculi inſtar areas malas habentis, vibraſſe*

Ἐὼν δ' ἐγγὺς. Quoniam Pindarus Delphis pæana ſcribens dixit Neoptole-
n ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μυρίαν περὶ τιμᾶν ἀπολέσθαι, ideo de ipſo Epirotæ con-
rebantur, ac ſi dicere voluiſſet eum cæſum fuiſſe, quòd Delphicum templũ
pilaret. Hinc fit vt apud ipſos ſe purget. Primùm à iure hoſpitij. Non enim
ſimile eſt Pindarum Thebanum, cùm inter Thebanos, & Epirotas Aeaci-
rum poſteros mutua hoſpitalitas viguerit, Neoptolemi cædem ad illi obtre-
ndum commemorare voluiſſe. Deinde à candore animi ſui. Talem autem
ſe probat, primùm à teſtimonio ciuiũ, inter quos eſt ſemper aperto vultu:
nde à propria conſcientia, quam vt anteacta in vita puram, talem etiam in
agenda optat ſeruare. Tertiò à notorum teſtimonio.

Ἀχαιὸς ἀνὴρ. Vir Achæus, eſt Epirota aliquis. Etenim Achæi qui Theſſali
t, ducem Neoptolemum ſequuti in Epirum migrarunt, & in Moloſſia ha-
runt. Ijdem & Myrmidones, & Hellenes, & Achæi dicti ſunt, teſte Home-
Il. β. v. 654.

Ἰονίας ὑπὲρ. Suprà Od. 4. ſtr. 3. poëta Neoptolemum ad Ionium mare habi-
ſe dixit. Vide locum.

δαμόταις. Dat. plur. à δαμότης Dor. pro comm. δημότης *popularis*. ὄμματι δέρκο-
λαμπρόν, verbatim exponas, *oculo intueor ſplendidum*: hoc eſt, *ſereno ſum a-
ſpectu*. Signum autem candoris hinc capi poteſt. Nam qui contrario ſunt aſpe-
u, vario ſunt & verſipelli animo.

οὐχ ὑπερβάλλων. Hoc eſt, *modum non excedens*; ac proinde æquabilitatem ſeruans.
otandum geminum λλ non facere poſitionem.

βίαια πάντα, &c. Hoc eſt, μακρὰν μου χωρίσας ἅπασαν ὕβριν καὶ βλασφημίαν. Vel
αἰσχρὰ πάντα ἐκ ποδῶν μοῦ ἔρσας. Aeol. eſt ἐρύσαις pro comm. ἐρύσας.

ὁ δὲ λοιπὸς. Hoc eſt, ὁ δὲ λοιπός μου βίος οὕτω μετ' εὐφροσύνης συμπαρανθεῖν. Votum
quo eâdem qua antè conſcientia vitam cupit tranſigere reliquam. ποτὶ eſt Dor.
pro πρός: & tmeſis, pro προσέρποι.

μαθὼν δέ τις, Hoc eſt, ὁ μαγνοὺς ἐμοῦ ἄν τις εἰ ἀκαίρως οἶδα ψέγειν τινα. Hic intel-
ligit eum cui ex familiari commercio notus eſſe poteſt intus & in cute. Solet
autem familiaribus noſtris noſtrum ingeniũ ſtatim quale ſit innoteſcere. Quid
ſit παρ μέλος, vide in Adag. Et ψέγων ſume pro ψόγον, hoc à ψόγος, *vituperium*: illud
à ψέγω, *vitupero*.

Εὐξενίδα. Eandem ingenij ſui ſinceritatem in Sogenis laudibus ſeruatu pollicetur. Idque allegoricè dicit ſumpta metaphora à iaculatoribus, v quum de ſuo carmine loquitur. Iurat itaque ſe non facturum vt iacu qui ſagittam trans ſcopum mittunt: *hoc eſt*, ſe nihil præter veritatem dic Porrò Εὐξενίδα eſt vocatiuus nominis Εὐξενίδας. Dor. pro Εὐξενίδης. Quod erat familiæ vnde ortum duxit Sogenes: ab Euxeno quodam Aegineta autem aliæ interpretationes ſtare non poſſint, in eas perceptu faciles, v diocriter Græca callenti, nihil dicam.

πάτραθε. Reiecto ν. pro πάτραθεν. Hoc eſt, ἀπὸ τῆς πάτρας. i. τῆς φατρίας. Porrò πάτρας iam occurrit Od. 1. Pyth.

παράφρασις.

Qui priuſquam meridianus æſtus ingrueret, & ſol ardentior in membra incideret, matutino ſtatim tempore tuos antagoniſtas ſuperaſti: quo factum eſt vt ſiccam ceruicem, & nullo ſudore deiectum robur luctationibus ſubduxeris. Quanquam non ſine labore rem geſſiſti, vnde plus voluptatis ex victoria percepiſti. Quiſquis autem es, qui me ſublata voce victorem altiùs decantare audis, nihil obſtes quominus illi gratioſum hymnum impertiam. Ego vtique non ægrè adducor ad deponendum victoribus honorificũ laudis pignus. Quare anime mi noli leuem coronam cuiquam nectere, & à vulgari laudatione abſtine. Solet Muſa firmam ex auro coronam connectere, eiqu ebur, & ſuauem coronarij rotiſmarini florem decerptum inſerere, hoc eſt, encomi didis fortium virorum res bene geſtas ornare.

ἀντιστρ. κώλ. ιβ.

θοὰν γλῶσσαν, ὃς ἐξέπεμψας παλαισμάτων
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον,
αἴθωνι πρὶν ἁλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν.
εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.
ἔα με· νικῶντί γε χάριν,
εἴ τι πέρ αὖ γ' ἀερθεὶς
ἀνέκραγον. οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.
εἴρειν στεφάνους ἐλαφρόν, ἀναβάλλεο. Μοῖσά τοι
κολλᾷ χρυσὸν, ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ' ἁμᾶ,
καὶ λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας.

μετάφρασις.

celerem ling
te, *qui emiſiſ*
ctationibus c
& robur ſud
aſperſum, a
priuſquam in
membra incide
labor fuit, d
eo maior acce
me, victori gra
quid in altum
tus, vociferat
Non aſper ſum
ponendum en
Nectere coron
ter, omitte. M
que conglutina
& inſerit *candidum ebur ſimul, & ſuauem p*
marino decerptum rore.

ὃς ἐξέπεμψας. Continuatio apoſtrophes ad Sogenem, vbi oſtendit no quo genere certaminis, ſed etiam quàm facilè antagoniſtas vicerit. Vi ſum in paraphraſi. Hoc autem in 3. perſ. legit Schol. ſed incommodiùs.

σθένος ἀδίαντον. Hoc eſt, ἄνευ ἱδρῶτος. Aiunt Sogenem nullo negotio quia cùm aduerſarios iaculo ſtatim ſuperaſſet, illi de victoria deſpera cæteris pentathli ſpeciebus cum ipſo congredi noluerunt: ideóque v

procla

oclamatum & coronatum ilico fuiſſe. ἀδίαντος fit ab α priuat.& διαίνω.

αἴθωνι φλογί. Hypallage,pro φλὸξ ἡλίου αἴθωνα γυῖα ἐμπίπτειν. Item γυῖον ſynecdo-
icè pro σῶμα.Hic obſeruat Schol.luctatores in ſole diu commorari ſolitos,
ſub eo luctantes fatiſcere. Hoc incommodo non laborauit Sogenes, quia
gotium ante id temporis exegit.

εἰ πόνος ἦν.Hoc eſt,ἐπεὶ δὲ γενόμενος πόνος ἐν τῷ ἀγωνίζεσθαι,ἐγένετο καὶ μείζων ἡ ἐκ τῆς
νης ἡδονή.Hoc addit ne videatur citra laborem obtinuiſſe victoriam. Quanquā
nim ſine ſudore vicit, hoc factum eſt in primis quia hoc præſtitit antequam
ruerent radij ſolis.Quod facilè profligauit antagoniſtas,hoc ab ipſius tum
bore,tum dexteritate manare potuit.

τὸ τερπνὸν πλέον.Quo maior eſt labor,eo maior voluptas accedit. Porrò in-
uit Laboris comitem eſſe oblectationem.Vnde dixit ſtro.2.10. Ol. Od. ἄπονον
ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες.

πεδέρχεται.Aeol.pro μετέρχεται.Nam Aeoles præpoſit.μετὰ mutant in πεδά.De
ac re vide Od.12.Olymp.in πεδάμειψαν.

ἔα με νικῶντι. Apoſtrophe ad eum qui ſit huius encomij lector vel auditor:vt
atiatur hunc à ſe proficiſci hymnum altiori voce ſonantem.Porrò χάειν intel-
ge χαείντα ὕμνον,& ſubaudi φέρειν,vel tale quid.

οὐ τραχύς. Teſtatur ſe promptum eſſe ad laudem virorum fortium. κατατίθεμαι
anſfertur ab ijs qui pignus deponunt:& hoc dicitur pro ἐγκώμια δίδωμι.

εἴρειν. Apoſtrophe ad ſeipſum, vt non leuibus laudibus victorem eximium
ecoret. Nam εἴρειν στεφάνους allegoricè eſt ſumendum,& στεφάνους, pro eo quod
ibi dicit στεφάνωμα δόξας. Vult hoc ſibi poëta, τοῖς κατορθώμασιν ἐλαφρὸν ἐγκώμιον
ἐπιτηδεῦσαι παρ᾽ αὐτῆς, ἀλλὰ μέγα ἐφαρμόζει. Vel μηδὲν ἐλαφρὸν ὑπὲρ τῶν νικηφόρων
γειν.

μοῖσά τοι. Facita ratio cur nihil humile loquatur in laudibus victorioſorum.
Nempe quia Muſa τοὺς ἐπαινουμένους ποικίλως κοσμεῖ.Hoc eſt,*eleganti hymno victores
ornat*.Quod ſibi vult poëta per aurum,ebur,& rorem marinum,è quibus rebus
retioſis coronæ contexebantur.Pro λευκὸν quidam habent χαλκόν.

λείριον ἄνθεμον.Illud adiectiuè,hoc ſubſtantiuè ſumas,& ἄνθεμον tibi ſit idem
ἄνθος:& λείριον idem ac προσηνὲς,vel ἡδύ.Nam apud Apollonium λείριος Ἀπόλ-
λων, *ſuauis Apollo* vocatur,Suidæ λειριόφθαλμος exponitur ὁ προσηνεῖς ἔχων ὀφθαλ-
μούς. Et apud Heſychium λείριος etiam eſt ἰσχνὸς & ὠχρός. Flos autem ro-
ſmarini eſt albus ſeu pallidus:ita vt vel ſuauem,vel album rectè exponere poſ-
s.Qui λείριον hìc *lilium* exponunt,grauiter errant.

ποντίας ἐέρσας. Hoc eſt,δρόσου ποντίας. Scholiaſtes à nonnullis κουράλιον intelli-
dicit,quod eſt inſtar plantæ in aquis, vnde detractum lapideſcit ſolis & am-
ientis aëris cauſa,cùm antea molle eſſet.Ab alijs purpuram. Sed quid obſtet
uominus hoc ſimpliciùs ſumatur pro ea planta quæ λιβανωτὶς appellatur, &
ua ad nectendas coronas vtebantur, non ſatis video : ſiquidem hoc veriſimi-
us multò videtur poëtam eò reſpicere voluiſſe,quum *rorem marinum* dixit.

EEee

παράφρασις. | ἐπῳδ. κῶλ. ζ. | μετάφρασ

Age verò hac occaſione, duplici nomine Iouis mentionem facito, dum placidum celebrium hymnorum ſonum voluis: tum quia de Nemeis agitur, quę certamina ipſi ſunt ſacra: tum quia victor Aeginenſis laudatur. Decet autem in hoc ſolo Aeginetico, illũ Deorum regem voce manſueta decantare: quandoquidem illius recepto ſemine, vt aiunt, Aegina Aeginenſium authorem Aeacum peperit:

Διὸς δὲ μεταναμὸς ἀμφὶ Νεμέᾳ,
πολυφάτων θρέον ὕμνων δόνει
ἡσυχῇ. βασιλῆα δὲ θεῶν
δάπεδον πρέπει αὖ τόδε γαρυέμεν ἡμέρᾳ
ὅπι. λέγοντι γὰρ Αἰακόν
μιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι,

Iouis aute… quum de Ne… tur, celebri… hymnorum v… cidè. Regem … rum ſolo co… hoc prædicar… ta voce. A… eum ſeuiſſe… ſemine à m… pto,

Διὸς δὲ. Repetit apoſtrophen ad ſeipſum, quem hortatur vt Ioui… nem faciat: quod dilucidè habes in paraphraſi.

πολυφάτων. Rectè ex Aldo ſic legit Schmidius, & θρέον ante ὕμνων … metrum. Cæterùm πολύφατος ὕμνος iam occurrit Ol. Od. α. ſtroph. α. vb… ſtram annotationem.

ἡμέρᾳ. Rectè obſeruat Schmidius corruptum eſſe hunc locum. Et… tum ratione metri, tum vocabuli θυμερᾷ, quod Gręcum non eſt. Repe… dem θύμηρος ſed nõ θυμερής: & multo minùs datiuus θυμηρᾷ pro θυμ… poteſt. Ideóque legendum puto ἡμέρᾳ ab ἥμερος, vt reſpondeat τῷ ἡσ… paulo antè habemus. Et videtur typographus lapſus eſſe faciliùs p… ἡμέρᾳ hoc θυμερᾷ potiùs quam ἐνθέᾳ vt legit Schmidius. Porrò … ſume.

λέγοντι γὰρ. Ad Aeacum excurrit, & oſtendit, poſtea familiarem … tem fuiſſe Herculis.

ματροδόκοις. A ſing. recto ματροδόκος Dor. pro comm. μητροδόκος, h… *matrem, vel propriam, vel alienam, humanitatis aut pietatis cauſa excipi…* ſignificatio eſt actiua. Sed hîc Pindarus iſtud vocabulum paſſiuè … γοναῖς μητροδόκοις dicit αἳ ἡ μήτηρ γαστρὶ δέδεκται. Itaque περιφραστικῶς hæc ſen… intelligenda. q. d. λέγουσι δὲ αὐτὸν Αἰακοῦ εἶναι πατέρα.

παράφρασις. | στροφὴ ε. κῶλ. ιβ. | μετάφρ…

qui tecum, ô Hercules, celebris meæ patriæ, vide-

ἐμᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ

mea qui… dentem illuſ…

cet Thebarum, tutor & ... præſes eſſet, tuúſque hoſ-... es, & ex eodem patre fra-... er, vir tui ſtudioſiſſimus, ... t pote hoſpitalitatis & ... anguinis iure tibi coniun-... tus. Quæro autem, ſiqui-... em vir viro vti ſolet ad ... es vitæ neceſſarias, quid ... oſſimus dicere vicino eſ-... e vicinum qui conſtanti ... more illum proſequitur. ... Dicemus vtique hoc eſſe ... gaudium alijs omnibus æ-... quiparãdum meritò. Quo-... niam verò hoc ipſum vi-... cinitatis gaudium potiori ... atione præſtat Deus, So-... genes generoſum animum, ... quo eſt hac tenera ætate, ... fouens & ſequens, quinetiã ... inſiſtens tramiti maiorum, qui magna facinorum copia & prȩſtantia claruerunt, tecum ô Gigantum domitor Hercules, fœliciter tanquam in paterna domo habitare vulț.

Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα
μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ'. εἰ δὲ γεύεται
ἀνδρὸς ἀνήρ, τί φαῖμέν κε γείτον' ἔμμεναι
νόῳ φιλήσαντά γ' ἀτενεῖ,
γείτονι; χάρμα πάντων
ἐπάξιον. Εἰ δ' αὐτὸ καὶ Θεὸς ἀνέχοι,
ἐν τίν κ' ἐθέλει, γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
ναίειν πατρὶ Σωγένης, ἀταλὸν ἀμφέπων
θυμὸν, προγόνων εὐκτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν.

ô Hercules, tuum autem beneuolum hoſpitem & fratrem. Quòd ſi fruitur viro vir, quid dicemus vicinum eſſe vicino, animo diligentem constanti? Gaudium nimirum *omnibus æquiparandum. Quòd ſi id ipſum etiã Deus præſtet, tecum, qui Gigantas domuiſti, vult fœliciter habitare*, tanquam *cum patre Sogenes, iuuenilem fouens animum*, ſecundum *maiorum opulentum & diuinum tramitem.*

ἐμᾷ μὲν. Thebarũ principem facit Aeacum, honoris tantùm cauſa: ſiquidem is Aegineta fuit. Niſi iure hoſpitij & fraternitatis, quæ ipſi cũ Hercule interceſſit, hoc illi tribuat. Porrò Schol. in textu legit πολύαρχον, vt reliquæ editiones, exceptis Aldina & Cratandrina, quæ habẽt πολίαρχον, ſicuti Scholiũ: à quo exponitur hoc ἐμᾷ μὲν πολιάρχον, τῇ μὲν ἐμῇ πόλει βοηθόν. Ita vt videatur legiſſe potiùs πολίαρχον, à πόλις & ἀρκέω, τὸ βοηθῶ. Cæterùm ſi legamus πολίαρχον, compoſitum hoc, pro ſimplici ἀρχὸν, erit ſumendum: quia ſequitur vocabulum πάτρᾳ: vt ſic ſenſus ſe habeat, ἀρχὸν τῇ ἐμᾷ πάτρᾳ, *principem mea patria*. Si legamus πολύαρχον, interpretabimur, τὸ πολλῶν ἄρχον. Et hic ſenſus erit, nequaquam incommodus, ἐν ἐμῇ μὲν πάτρᾳ πολλῶν ἄρχοντα, *in mea patria multis imperantem*. Ita populoſas innuet Thebas: quas & εὐώνυμον πάτραν appellat: quoniam ob heroas quos tulerunt, celeberrimæ euaſerunt.

Ἡράκλεες. Meminit Herculis, inquit Schol. quia victoris domus vtrinque Herculeis delubris cingebatur.

προπρεῶνα. Hoc eſt, πρόθυμον. Pindaro peculiare vocabulum eſt προπρεὼν. Cuius etymon ducit Aemilius Portus à πρὸ præpoſitione, & nomine πρηὼν, ῶνος, *montis cacumen*: facta ſyſtole τοῦ η. Ita vt προπρεὼν & προπρηὼν idem ſignificẽt, & exponantur, *pronus, procliuis, præceps, propenſus*: metaphoricè, *promptus, alacer, benignus, & animo in aliquem propenſus.*

εἰ δὲ γεύεται. Quoniam laudaturus eſt Sogenem, eo quòd domum habeat intra delubra Herculis, amplificatione vtitur per comparationem. Nam ſi in vita humana bonus vicinus res eſt omnium iucundiſſima, potiori ratione Dei

παράφρασις. | ἐπῳδ. κῶλ. ζ. | μετάφρασις.

Age verò hac occaſione, duplici nomine Iouis mentionem facito, dum placidum celebrium hymnorum ſonum voluis: tum quia de Nemeis agitur, quę certamina ipſi ſunt ſacra: tum quia victor Aeginenſis laudatur. Decet autem in hoc ſolo Aeginetico, illũ Deorum regem voce manſueta decantare: quandoquidem illius recepto ſemine, vt aiunt, Aegina Aeginenſium authorem Aeacum peperit:

Διὸς δὲ μεγαναμβόος ἀμφὶ Νεμέᾳ,
πολυφάτων θρέον ὕμνων δόνει
ἡσυχῆ. βασιλῆα δὲ Θεῶν
δαπέδον πρέπει αὖ τόδε γαρυέμεν ἡμέρᾳ
ὀπί. λέγοντι γὰρ Αἰακόν
μιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι,

Iouis autem ...
quum *de Neme*...
tur, *celebrium*...
hymnorum volu...
cidè. Regem aut...
rum ſolo conu...
hoc prædicare n...
ta voce. Aiun...
eum ſeuiſſe ...
ſemine à matr...
pro,

Διὸς δὲ. Repetit apoſtrophen ad ſeipſum, quem hortatur vt Iouis n... nem faciat: quod dilucidè habes in paraphraſi.

πολυφάτων. Rectè ex Aldo ſic legit Schmidius, & θρέον ante ὕμνων po... metrum. Cæterùm πολύφατος ὕμνος iam occurrit Ol. Od. α. ſtroph. α. vbi vi... ſtram annotationem.

ἡμέρᾳ. Rectè obſeruat Schmidius corruptum eſſe hunc locum: Et ce... tum ratione metri, tum vocabuli θυμερᾷ, quod Grȩcum non eſt. Reperit... dem θύμαρος ſed nõ θυμερής: & multo minùs datiuus θυμερᾷ pro θυμερεῖ... poteſt. Ideóque legendum puto ἡμέρᾳ ab ἥμερος, vt reſpondeat τῷ ἡσυχ... paulo antè habemus. Et videtur typographus lapſus eſſe faciliùs po... ἡμέρᾳ hoc θυμερᾷ potiùs quam εὐθείᾳ vt legit Schmidius. Porrò αὖ... ſume.

λέγοντι γὰρ. Ad Aeacum excurrit, & oſtendit, poſtea familiarem &... tem fuiſſe Herculis.

ματροδόκοις. A ſing. recto ματροδόκος Dor. pro comm. μητροδόκος, hoc... *matrem, vel propriam, vel alienam, humanitatis aut pietatis cauſa excipit.*... ſignificatio eſt actiua. Sed hîc Pindarus iſtud vocabulum paſſiuè vſu... γοναῖς μητροδόκοις dicit αἳ ἡ μήτηρ γαστρὶ δέδεκται. Itaque περιφραστικῶς hæc ſenten... intelligenda. q. d. λέγουσι δὲ αὐτὸν Αἰακοῦ εἶναι πατέρα.

παράφρασις. | στροφὴ. ε. κῶλ. ιβ. | μετάφρασις

qui tecum, ô Hercules, celebris meæ patriæ, vide-

ἐμᾶς μὲν πολίαρχον εὐωνύμου πάτρας

mea quidem ...
dentem illuſtri ...

licet Thebarum, tutor & præſes eſſet, tuúſque hoſpes, & ex eodem patre frater, vir tui ſtudioſiſſimus, vt pote hoſpitalitatis & ſanguinis iure tibi coniunctus. Quæro autem, ſiquidem vir viro vti ſolet ad res vitæ neceſſarias, quid poſſimus dicere vicino eſſe vicinum qui conſtanti amore illum proſequitur. Dicemus vtique hoc eſſe gaudium alijs omnibus æquiparãdum meritò. Quoniam verò hoc ipſum vicinitatis gaudium potiori ratione præſtat Deus, Sogenes generoſum animum, quo eſt hac tenera ætate, fouens & ſequens, quinetiã inſiſtens tramiti maiorum, qui magna facinorum copia & prɇſtantia claruerunt, tecum ô Gigantum domitor Hercules, fœliciter tanquam in paterna domo habitare vult.

Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα
μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ'. εἰ δὲ γεύεται
ἀνδρὸς ἀνήρ, τί φαῖμέν κε γείτον' ἔμμεναι
νόῳ φιλήσαντά γ' ἀτενεῖ,
γείτονι; χάρμα πάντων
ἐπάξιον. Εἰ δ' αὐτὸ καὶ Θεὸς ἀνέχοι,
ἐν τίν κ' ἐθέλει, γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
ναίειν πατρὶ Σωγένης, ἀταλὸν ἀμφέπων
θυμὸν, προγόνων εὐκτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν.

ô Hercules, tuum autem beneuolum hoſpitem & fratrem. Quòd ſi fruitur viro vir, quid dicemus vicinum eſſe vicino, animo diligentem conſtanti? Gaudium nimirum *omnibus æquiparandum. Quòd ſi id ipſum etiã Deus præſtet, tecum, qui Gigantas domuiſti, vult fœliciter habitare*, tanquam *cum patre Sogenes, iuuenilem fouens animum*, ſecundum *maiorum opulentum & diuinum tramitem.*

ἐμᾷ μὲν. Thebarũ principem facit Aeacum, honoris tantùm cauſa: ſiquidem is Aegineta fuit. Niſi iure hoſpitij & fraternitatis, quæ ipſi cũ Hercule interceſſit, hoc illi tribuat. Porrò Schol. in textu legit πολύαρχον, vt reliquæ editiones, exceptis Aldina & Cratandrina, quæ habẽt πολίαρχον, ſicuti Scholiũ: à quo exponitur hoc ἐμᾷ μὲν πολίαρχον, τῇ μὲν ἐμῇ πόλει βοηθόν. Ita vt videatur legiſſe potiùs πολίαρχον, à πόλις & ἀρχέω, τὸ βοηθῶ. Cæterùm ſi legamus πολίαρχον, compoſitum hoc, pro ſimplici ἀρχὸν, erit ſumendum: quia ſequitur vocabulum πάτρᾳ: vt ſic ſenſus ſe habeat, ἀρχὸν τῇ ἐμᾷ πάτρᾳ, *principem mea patria*. Si legamus πολύαρχον, interpretabimur, τὸν πολλῶν ἄρχον. Et hic ſenſus erit, nequaquam incommodus, ἐν ἐμῇ μὲν πάτρᾳ πολλῶν ἄρχοντα, *in mea patria multis imperantem*. Ita populoſas innuet Thebas: quas & εὐώνυμον πάτραν appellat: quoniam ob heroas quos tulerunt, celeberrimæ euaſerunt.

Ἡράκλεες. Meminit Herculis, inquit Schol. quia victoris domus vtrinque Herculeis delubris cingebatur.

προπρεῶνα. Hoc eſt, πρόθυμον. Pindaro peculiare vocabulum eſt προπρεών. Cuius etymon ducit Aemilius Portus à πρὸ præpoſitione, & nomine πρηὼν, ῶνος, *montis cacumen*: facta ſyſtole τοῦ η. Ita vt προπρεών & προπρηών idem ſignificẽt, & exponantur, *pronus, procliuis, præceps, propenſus*: metaphoricè, *promptus, alacer, benignus, & animo in aliquem propenſus.*

εἰ δὲ γεύεται. Quoniam laudaturus eſt Sogenem, eo quòd domum habeat intra delubra Herculis, amplificatione vtitur per comparationem. Nam ſi in vita humana bonus vicinus res eſt omnium iucundiſſima, potiori ratione Dei

vicinitas erit iucundiſſima, qui ad iuuandum promptior & potentior mine quolibet. Hic autem ſermo conſtat ἐρωτήσει, & ἀποκρίσει.

τί φαίημι. Interrogatio vſque ad χάρμα: vnde ſubiectio inchoatur. De mali vicini commodis & incommodis loquitur Heſiodus in ἔργ. & ἡμέρ. pro φαίημι. Opt. Aor. 2. ἔφην.

γεύεται. Hoc eſt, ἀπολαύει, vt interpretatur Schol. ideóque verto *fruitu* legitur δεύεται, Aeol. dial. pro δεῖται: à δεύομαι, pro comm. δέομαι. Hac de Adag. Eraſmi, titulo. *Malus vicinus.* Siue legas δεύεται, ſiue γεύεται, eôde ſenſus redibit. Retineo tamen γεύεται, quia legitur à pluribus.

εἰ δ' αὐτό. Argumentum à minori ad maius. q.d. εἰ δὲ τοῦτο ἔχει οὕτως, ὅτ γείτονες μεγάλως ἀλλήλοις φιλοῦντες ἀλλήλους ὠφελοῦσι, καὶ τοῦτο ἀγαθὸν ὁ Θεὸς γειτιῶν μᾶλλον ἂν παρέχοι.

ἐν τίν. Hoc eſt, ἐν τῷ σῷ τεμένει, ὦ Ἡρακλεῖς, ὃς ἐδάμασας τοὺς γίγαντας, ὁ βούλοιτο δαίζειν εὐτυχῶς. Gigantum domitor Hercules dicitur, quia γιγα non ſine ipſo acta eſt. Vide Natal Comit. Porrò τὶν Dor. eſt pro σοί. Et nymicè dicitur, pro ἐν τῷ σῷ τεμένει.

πατρί. Intellige ὡς ἐν πατρί. Etiam metonymicè, pro ὡς ἐν τῷ τοῦ ματ

ἁπαλὸν θυμὸν ἀμφέπων. Hoc eſt, τὸν εὐφυῆ θυμόν, οἷον ἐν ἁπαλῇ ταύτῃ ἡλικ θεραπεύων. Vt & in paraphraſi habeo. Videtur enim poëta laudare Sogen εὐφυΐᾳ quæ iam ſui ſpecimina ederet in teneris annis, & quam fouen gere vellet per reliquam ætatem. Porrò hîc Schol. à ſenſu aberrat, exponit.

προγόνων. Laudat eumdem Sogenem ab imitatione maiorum. Etenin προγόνων ἀμφέπειν, eſt, *maiores ſequi & imitari.* Illos interim laudat à præ & multitudine rerum geſtarum, vti apparet ex his epithetis, ζαθέας & εὐκ Illud enim præſtantiam, hoc multitudinem denotat.

παράφρασις.

Ideóque quemadmodum temo medius eſt inter quadriiugi currus iuncturas: ſic ille domum habet in medio tuorum delubrorum, ſiue à dextra, ſiue à ſiniſtra manu progrediatur. Quare cùm ea illius in te ſit pietas, ô beate Hercules, par eſt vt Iunonem, eiúſque maritum Iouem, cęſiiſque oculis virginem Mineruã, precipuos Deos, ei eiúſque poſteris propitios reddas. Quod æquè tibi poſſibile eſt, atque identidem reme-

ἀντιστρ. κῶλ. ιβ.

ἔπι, τετραόροισιν ὧθ' ἁρμάτων
ζυγοῖς,
ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τε-
οῖς, ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός. ὦ μά-
καρ,
τὶν δ' ἐπέοικεν Ἥραν, πόσιν τε πει-
θέμεν,
κόραν τε γλαυκώπιδα. δύνα-
σαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκὰν
ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδό-
μεν.
εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδό-
σθενέα βίοτον ἁρμόσαις,

μετάφρασις.

Quoniam qu
gis velut curru
temonibus, in d
domum habet t
vtraque manu
dens. O beate
Iunonem, marit
eius *flectere, pu*
que cæſiam. Port
rem mortalibus
diuni difficultat
extricabilium fr
ter dare. Vtina

dia mortalibus ſuppeditare, quum ad difficultates inextricabiles rediguntur. Vtinam ipſis vitam robore conſtanti firmam accommodās, huic & in florēti iuuentute, & in lauta ſenectute fœlicitatem intertexas; huius verò natis, & ijs qui naſcentur ab illis, dignitatem conſerues, vnde eundem ſemper poſſideant honorem

ἥβᾳ, λιπαρῷ τε γήραϊ διαπλέκοις
εὐδαίμον' ἐόντα. παίδων
δ' παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ

ſtabile robur habentem vitam accommodans, iuuentuti lautaque ſenectuti intertexas fœlicem exiſtentem: filiorúmque filij habeant ſemper

ἐπὶ πτερόεσσιν. Per collationem exprimit quomodo Sogenes Herculis vicinus fuerit. q. d. ἐπειδὴ ὥσπερ ἐπὶ πτερύγων ἁρμάτων ὁ ῥυμὸς μέσος ἐστὶν, οὕτως ὁ Σωγένης οἶκον ἔχει μέσον ἐν τοῖς σοῖς τεμένεσιν, ἐξ ἀμφοτέρας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἀριστερᾶς πορευόμενος.

πτεραόεσσι ζυγοῖς. Per ζυγὰ πτερόεντα intellige iuncturas quadrigarum, inter quas medius eſt temo.

ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός. Hoc eſt, *ab vtrauis manu incedens*, ſiue à dextra ſiue à ſiniſtra progrediatur Sogenes, ἐν τεμένεσι τοῖς δόμον ἔχει.

ὦ μάκαρ. Apoſtrophe ad Herculem, qua petit ab ipſo vt pro familia Sogenis interceſſorem apud Deos ſe præbeat: ſiquidem tenetur cultus à Sogene accepti memor eſſe & compenſator. Tres autē Deos nominat, vel vt præcipuos, vel vt patrios: ſcilicet Iunonem, eius maritum Iouem, & Mineruam.

πόσιν τε. Sæpe Iupiter apud Homerum ἀφροδισιακῶς vocatur πόσις Ἥρης. Porrò κόρα γλαυκῶπις, eſt periphraſis Mineruæ, quæ Il. α. θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη appellatur. Quod epitheton γλαυκῶπις ipſi tribuitur, quia fingitur cæſijs oculis, ac proinde truci aſpectu: vnde & baſiliſci & leones, terribile animalium genus, cæſij dicuntur.

δύνασαι δέ. Ratio petitionis: ſcilicet quia cùm poſſit remedia mortalibus ad ſuperandas difficultates quæ videntur inextricabiles ſuppeditare: poteſt pariter alios Deos ijſdem propitios reddere.

ἀλκὰν διδόμεν. Hoc eſt, διδόναι ἀπάλλαξιν. Nam hic credebatur Ethnicis ἀλεξίκακος Θεός. Hic itaque ἀλκά Dor. pro ἀλκή, ſignificat βοήθειαν κακοῦ παυστικήν, & ἀλέξησιν, à verbo ἀλκῶ, τὸ ἀποσοβῶ, ἀποδιώκω.

εἰ γάρ. Votum quo petit ab Achille, primùm continuam per æuum omne fœlicitatem, deinde per longam nepotum ſeriem, idem decus ac Sogenes poſſidet. ἐμπεδοσθενέα βίοτον exponit Schol. βίον ἀσφαλῆ καὶ ἀδιάπτωτον, *vitam inoffenſam*. & ἁρμόζοις eſt particip. Aeol. pro comm. ἁρμόσας.

παίδων τε παῖδες. Hoc eſt, οἱ ἀπόγονοι. Hoc dixit fortè ad imitationem Homeri: Il. υ. v. 308.

καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

Quem verſum ſic reddit Maro,

Et nati natorum, & qui naſcentur ab illis.

παράφρασις. | ἐπῳδ. κῶλ. ζ. | μετάφρασις.

quem in præſentia habent; imò etiam in poſterum præſtantiorem. Ceterùm nunquam obijciet mihi mea conſcientia me Neoptolemo verbis aſperis detraxiſſe. Sed ter quatérque hanc aduerſus accuſatores meos apologiam reuoluere, eſt argumenti & verborum inopia laborare: & perinde facere atque is qui nugatorem & blateronem agens apud pueros, illud ipſis notiſſimum, videlicet Iouis Corinthus, tædiosè n
ties repetit & regerit.

γέρας τόσσ' νυῦ, καὶ ἄρειον ὄπιθεν.
τὸ δ' ἐμὸν οὔ ποτε φάσει κέαρ
ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι ἔπεσι. Τὰ αὐτὰ
δὲ τρὶς τετράκις τ' ἀμπολεῖν,
ἀπορία τελέθει, τέκνοισιν ἅτε μαψυλάκας, Διὸς Κόρινθος.

honorem præſe
& præſtantiorem
ceps. Meum aut
nunquam dicet p
ſis Neoptolemu
ceraſſe verbis.
autem ter qua
reuoluere inopia
pueris velut nug
ſutiens, Iouis Cori

τόσσ' νυῦ. Hoc eſt, τὸ παρόν. Nam articulus voci νυῦ præpoſitus vim dat n
nis adiectiui. Niſi hoc loco ſic explices τόσσ' pro ὅσσ', & poſt νυῦ ſubaudias

τὸ δ' ἐμόν. Pindarus vt magis magíſque ſe purget apud Aeginetas, o
repetit defenſionem: quam tamen prouerbiali ſententia ſtatim abrumpit.

τὸ δ' ἐμόν. Q. d. τὸ ἐμὸν κέαρ οὔποτε φήσει μοι ὅτι εἵλκυσα κακολογίᾳ τὸν Νεοπτόλεμο
conſcientiam facit ſuæ innocentiæ hac in re teſtem.

ἀτρόποις. Hoc eſt, τραχέσι καὶ σκληροῖς. Nam ἄτροπος fit ex α priuat. & τρέπω
d. ὁ μὴ τρέπεσθαι δυνάμενος. Et metaphoricè ſumi poteſt pro *aſpero* & *duro*.
quod iſtiuſmodi eſt, vix verti aut flecti poteſt. Vel poëticè ἄτροπος, pro κακότ
ſumi poteſt, hoc eſt *malis moribus præditus*.

τὰ αὐτὰ δέ. Correctio qua tædioſam eiuſdem refricationem abrumpit
πολεῖν. per ſyncopen pro ἀναπολεῖν. Porrò melius metro conuenit, & ſenſu
cum Scholijs τὰ αὐτὰ legamus, quàm vel ταῦτα, vel τοιαῦτα cum alijs ed
nibus.

τέκνοισιν ἅτε. Parœmia eſt in eos qui eadem tædiosè repetunt: quam
multis expoſitam in Adag. Eraſmi. Porrò μαψυλάκας malè ſcribitur, pro
λάκας. Nam fit à μάψ, τὸ μάτην, vnde μαψίδιος, & à λακέω, *clamo, cano, ludo*. q
μὰψ λακέων, *qui fruſtra garrit*, ὁ μάτην φλυαρηθείς.

ΔΕΙΝΙΔΙ ΥΙΩ ΜΕΓΑ, ϛαδιεῖ.

DINIDI FILIO MEGAE, ſtadij curſori.

ΕΙΔΟΣ Η.

ODE VIII.

ARGVMENTVM.

AEgineta Dinis laudatur à forma, à ſtadij curſu quo vicit, ídque Dei beneficio. Tum excurrit in locum de inuidia vbi ſuos & Dinidis æmulatores ſugillat. Ac poſtea concludit commendatione poëtices, quæ viros præclaros donat nominis immortalitate, & labores reddit dulciores.

παράφρασις.

O veneranda florentis ætatis pulchritudo, quæ velut præco aliquis, dulcium inſtar ambroſiæ amorum Veneris tempus denuntias, quum & puellarũ, & adoleſcentum decoris oculis & faciei inſides: aliũ quidem blandis neceſſitatis à natura inditæ, ſcilicet ad honeſtam & legitimam generis propagationem, blandis, inquam talis neceſſitatis manibus geſtas, & ad amandum impellis: alium autem alijs vt pote violentis. potiſſimùm ad libidinis expletionem trahis. Verùm res eſt optabilis, opportunitatem captando, quæ in omni negotio eſt obſeruanda, noſſe ab indecentibus amoribus abſtinere, eóſque qui ſunt honeſti, conſequi poſſe.

ϛροφὴ α. κῶλ. θ.

Ὧρα πότνια, κάρυξ
ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων,
ἅτε παρθενίοισι καὶ παίδων ἐφίζοι-
σα βλεφάροις, τὸν μὲν, ἁμέροις
ἀνάγκας
χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἑτέραις.
ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ μὴ πλαναθέν-
τα, πρὸς ἔργον ἕκαστον,
τῶν ἀρειόνων ἐρώ-
των ἐπικρατεῖν δύνασθαι.

μετάφρασις.

Pulchritudo venerabilis, præco dulcium inſtar ambroſiæ amorum Veneris, quæ virgineis & puerorum inſidens palpebris, alium quidem mitibus neceßitatis manibus geſtas, aliũ autem alijs. Optabile eſt autem ab opportunitate non aberrantem, ad opus quodlibet, præſtantioribus amoribus potiri poße.

Δείνιδ. Vbique in titulo legitur Δεινίᾳ, tanquam à recto Δεινίας: ſed in textu

habemus Δείνιδος in genit.tanquam à Δεῖνις. Ideóque videtur in titulo ... dum Δείνιδι. Hic Dinis fuit Aegineta, Megæ filius, ſtadij curſor & ... Nemea.

ὥρα πότνια. Exordium ab apoſtrophe ad Pulchritudinem, cuius oc... ſuppeditauit forma pulcherrimi iuuenis huius Dinidis. Fingit autem ... veluti Deam aliquam, quæ pulchritudinem tribuat. πότνια dicitur, ſeu ... da, ſeu expetenda, quoniam forma eſt ex bonorum numero: κάρυξ ... quoniam pulchritudo τῆς ἀκμῆς, nubiles annos aduenifſe denuntiat. παρ... δων τ' ἐφίζοισα βλεφάροις: quia vtrique ſexui ineſſe ſolet, ſedémque in ... cipuè verò in oculis habet.

ἀμβροσιᾶν Genit. Dor. pro ἀμβροσιῶν: quod neque ἀθανάτων rectè ... Latini interpretes plerique: neque θαυμαστῶν Schol. Etenim ἀμβρόσι... potiùs, *dulcis inſtar ambroſiæ.*

παρθενίοισι καὶ παίδων βλεφάροις. Sic loquitur per ἰσοδυναμίαν poſſe... genit. παρθένων καὶ παίδων, vel genit. pro poſſeſſiuo παρθενίοισι καὶ παιδικοῖς ... φάροις ſynecdoche eſt partis, pro tota facie.

ἁμέροις ἀνάγκας χερσί. Diſtributio effectuum formæ, qui duo expr... ſcilicet, honeſtus licitúſque amor, inhoneſtus & illicitus. Quando de... & licito agitur, ὥρα rectè dicitur, mitibus neceſſitatis manibus amatore... re, ὅτι ἐξ ἀνάγκης ἡμῖν ἔρωτες παραγίγνονται, vt ait Schol. Hæc autem nece... ſecundum naturam: quę blandè ad honeſtum & licitum amorem du... trà verò βιαίως ad illicitum.

ἁμέροις. In communi genere ſumitur ἥμερος *blandus, mitis, m*... cui cùm opponatur, vel σκληρός, vel βίαιος, hic ἑτέραις, expono vel σκλ... βιαίαις χερσί.

ἀγαπατὰ δέ. Commendat delectum honeſti amoris, cuius opportunu... pus captare poſſe, iucunda res eſt. Aduerbium eſt ἀγαπατὰ Att. pro ἀγαπ... πότερα πότερον. Et Dor. pro ἀγαπητά.

πρὸς ἔργον ἕκαστον. Ellipticam orationem hanc eſſe puto, & ſubaud... φυλακτέα: vt hic ſit ſenſus, ἀγαπητὸν δέ, μὴ πλανηθέντα καιροῦ πρὸς ἔργον ἕκαστον φυ... ἐπιτυχεῖν ſeu ἐπικρατεῖν δύνασθαι τῶν ἀρείονων ἐρώτων. vide paraphraſin.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. θ.	μετάφρασις.
Quales vtique fuerunt illi qui Iouem ad Aeginæ complexus impulerunt: ſiquidem illum cum ea copularunt, non tam vt pulchritudinis eius florem decerperet, quàm vt ex ea prolem, quod Veneris eſt donum, ſuſciperet. Itaque cùm ętatis opportuno tem-	οἷοι καὶ Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν Κυπρίας δώρων. ἔβλαστεν δ' υἱός, Οἰνώνας βασιλεύς, χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος. πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν	*Quales etia... Aeginaque cubi... des circumuerſa... Cypriæ donoru... tus autem eſt fili... nona rex manu ... filijs præſtanti... Multum eum* ...

pore a...

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

pore amores iſtiuſmodi lectum illorum circumuolitarent, ſatus eſt & natus filius Aeacus, Oenonę inſulę, aliàs Aeginæ rex, fortitudine & prudentia præ-

ἀβοατὶ γὰρ ἡρώων ἄωτοι
περιναιεταόντων
ἤθελον κείνου γε πί-
θεσθ᾽ ἀν᾽ ἀξίαις ἑκόντες.

orabant videre. Sine pugna enim herorum flores circumhabitantium volebant illius parere dignitatibus voluntarij.

ſtantiſſimus: quem ob nominis claritudinem videre plerique multum optabant. Etenim lectiſſimi heroës eius vicini, quum Græcia ſiccitate laboraret, & ab oraculo Aeacus dictus eſſet omnium hominum digniſſimus qui Iouem patrem exoraret, eius mandatis citra repugnantiam obtemperare, vltro parati fuerunt,

οἷοι. Nimirum ἀρίονες ἔρωτες. Et hoc eſt exemplum honeſti amoris. Porrò hi amores dicuntur ποιμένες metaphoricè. Nam vt paſtor gregem, ſic amor συνουσίας alit, regit, curat. Κυπρίας δῶρα ſunt, *proles*. Nam à Venere genus hominum propagatur.

ἔβλαστεν δ᾽ υἱός. Poſt hæc verba ſcribendum comma, & Οἰνώνας βασιλεὺς ſimul conſtruendum. Quid ſit Oenone alibi dictum.

χερὶ καὶ βουλαῖς. Aeaci laus à fortitudine, & prudentia: nam illam *manus*, hanc *conſilia* denotant. Fuit igitur Aeacus, Ἀμφότερον, βασιλεύς τ᾽ ἀγαθὸς, κρατερός τ᾽ αἰχμητής.

πολλά νιν. Studio videndi Aeacum tenebantur lectiſſimi Græciæ Heroes, quia ab oraculo acceperant, eum eſſe digniſſimum, qui pro ſiccitate illa qua grauiter laborabant, Iouem deprecaretur. Hac de ſiccitate dictum Nem. 1.

ἀβοατὶ γὰρ. Hoc eſt, ἄνευ βοῆς, ἢ μάχης. Dor. pro ἀβοητὶ. ex α priu. & βοή. *pugna*. Hîc ſignificat, *ſponte*, *vltro*.

πείθεσθαι ἀν᾽ ἀξίαις. Parati erant ad obtemperandum eius iuſſibus, ſiquid mandaſſet faciendum pro ſiccitate. Neque enim ſe imperio eius ſubmittere illos voluiſſe veriſimile eſt. Porrò ἀξίαις dixit vt alluderet ad oraculum, à quo Aeacus vnus habitus eſt ἄξιος qui pro Græcia hoc in negotio Iouem patrem exoraret.

παράφρασις.	στροφ. κῶλ. ια.	μετάφρασις.
tum qui aſperarum Athenarum populum regebant, & remp. adminiſtrabant: tum Pelopidæ qui Spartam gubernabant. Vt autem illi pro vniuerſæ Græciæ ſalute obtinenda ſupplices venerunt: ſic ego nunc ad veneranda eiuſdẽ Aeaci genua procumbo ſuppliciter orans, vt & ſuę vrbi dilectę Æginæ, hiſque duobus ciuibus faueat,	οἵ τε κρανααῖς ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον στρατόν. οἵ τ᾽ ἀνὰ Σπάρταν Πελοπίδαι. ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονάτων, πόλιός θ᾽ ὑπὲρ φίλας, ἀστῶν θ᾽ ὑπὲρ τῶνδ᾽ ἅπτομαι, φέρων Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν, Δείνιδος δισσῶν στα-δίων,	*& qui aſperis in Athenis ordinabant populum, tum qui in Sparta* erant *Pelopidæ. Supplex Aeaci veneranda genua chara & pro vrbe, & pro hiſce ciuibus attingo, afferens Lydiam mitrã ſonorè variegatam, Dinidis duplicium ſta-*

Dinidi nimirum, eiúſque patri Megæ. Quod equidem eâdem opera facio, dum illis pro victoria gemina, quarum alter alteram diuerſis temporibus Nemeæi ſtadij curſu reportauit, hymnum affero Lydia harmonia cõtextum, eúmque varium ac ſonorum; quo tanquam pretioſo dia... dimiantur, & tanquam ſtatuæ monumento decorentur. Illo antem apud Iouem i... vt illi, vti volo, quò fœlicitatem ipſis obtineat. Nam quæ fœlicitas à Deo planta... bilior eſſe ſolet.

καὶ πατρὸς Μέγα Νεμέαιον ἄγαλμα.
σὺν Θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς
ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος.

diorum, & p... ga Nemeum ... tum. Nam ... plantata fu... minibus dur...

οἵ τε. Diſtributio, in qua nominat præcipuorum populorum le... Aeacum: alij ſunt Athenienſes, qui extra Iſthmum: alij Lacedæmonij ... Iſthmum Peloponneſiacum habitant.

κρανααῖς. Epitheton Athenarum διὰ τὴν τραχύτητα, ſicuti κραναὴν Ἰ... Δῆλον appellat Homerus. Ἀθαναίων Dor. & poët. pro Ἀθηναίων comm. R... ναοὶ Athenæ dicuntur. Erat enim λεπτόγεως hæc terra, vt docet Galenus ... ad artes.

ἄρμοζον Dor. vel negl. augm. pro ἥρμοζον, & στρατὸν ſumit pro λαὸν vt a... pe. Porrò στρατὸν ἁρμόζειν eſt, vt rectè exponit Schol. τὸ πλῆθος εἰς συμφω... Soluta oratione hanc ſententiam exprimas. οἵ τε Ἀθηναίας, οἵ τε τὴν Λα... να διῴκουν.

Πελοπηΐδαι. Sic ſcriptum legitur vbique. Niſi quòd nonnulli codices ... gine habent Πελοπηϊάδαι: quod metri cauſa in verſu eſt habendum. Sp... autem appellat Pelopidas: quia princeps illorum Meneſaus, Pelopis ... pos: ſiquidem eius pater Atreus, Pelopis & Hippodamiæ fuit filius. Paſ... tem populum ciuitatis alicuius à familia Principis denominat poëta, v... netas ab Aeaco Aeacidas: quanquam non omnes eius ſunt ſtirpis.

ἱκέτας. Accommodatio exordij, vt ex paraphraſi videre eſt. Supplicat p... gina, ídque metonymicè, pro Aeginetis: Nam quũ pro vrbe ſupplicat, ſu... & pro ciuibus. Ideóque non exiſtimo ὑπὲρ τῶνδ᾽ ἀστῶν, de Aeginetis in g... ſed peculiariter de hiſce duobus, Dinide & Mega, pro quibus hic hymn... accipiendum. Porrò ἱκέτας Dor. eſt pro ἱκέτης.

γονάτων. Sic legendum ob metrum. Solebant veteres ἅπτεσθαι γονάτων, ei... licet genua tangere, à quo ſucceſſum fœlicem rerum petebant: vti petit ... Quando conſenſum, caput: quando auxilium, manus tangebant.

φέρων Λυδίαν μίτραν. Allegoricè innuit ποικίλον ὕμνον. Idque dicit, quia ... in Muſica fuerunt artificioſi, variúmque fuit melos Lydium. Pete ſenſu... legoriæ, ex paraphraſi.

καναχηδὰ Poët. aduerb. pro quo & καναχηδόν, *ſonorè*: à καναχή. Hoc eſt, ἤχ... κτύπος: vel à καναχέω, τὸ ἠχεῖν

διαύλων σταδίων. Hoc dicit, vel quòd διαύλῳ vicerit Dinis: vel quòd ... & Megas, ſinguli vnam victoriam ſtadio reportarint. Quæ poſterior ſen...

-tia mihi videtur vero magis conſentanea.

νεμέειον. Sic in nonnullis codicibus ad marginem ſcribitur: & propter metrum in textu ſcribendum hoc modo. νεμέειον ἄγαλμα interpretatur Schol. τὸ ἐξειργασμένον εἰς νεμεακὴν νίκην ποίημα. Erit ἄγαλμα, poëma quod ſit inſtar ſtatuæ, imò monumentum ſtatua potius, ſicut Nem. ε. hymnum ſtatuæ anteponit.

σὺν θεῷ γάρ τοι. Ratio cur ſupplex ad Aeacum veniat. Nimirum quia cupit fœlicitatem Aeginetis eius opera obtinere, quæ quum à Dea data fuerit, futura ſit durabilior. Et hanc ſeriem ſermonis mihi videtur poſtulare mens authoris: & ij longiùs ab ea recedere, qui his verbis putant poëtam Dinidis victoriã Deo acceptam ferre. Nam ita connexionem verborum, & emphaſin coniunctionis, γάρ τοι, non inuenio. Cæterùm ita Aeacum, vel Deum facit: vel eo apud Iouem, vt prædicti Heroës, interceſſore vult vti. Iouis autem eſt impertiri fœlicitatem: vnde eius hymno Callimachus, δίδου ἀρετήν τε, καὶ ὄλβον.

ὄλβος. Hæc vox, non diuitias, hoc loco, ſeu opes peculiariter ſignificat, quæ tantùm pars eſt aliqua fœlicitatis, ſed fœlicitatem in genere.

παρμονώτερος. Per ſyncopen poëticam pro παραμονώτερος, à poſitiuo παράμονος, durabilis, conſtans. παραμονὴ conſtantia.

παράφρασις.	στροφὴ β. κῶλ. θ.	μετάφρασις.
Quæ fœlicitas à Deo cõceſſa Cinyram Cypri inſulę in ſinu Iſſico regem durabilibus diuitijs cumulatiſſimè auxit. Cuius hiſtoriæ narrationem, ego qui alioqui ſum velocibus ad currendum pedibus, hoc eſt, ad dicendum promptus, hîc præcîdo: & priuſquam aliquid præterea dicã, paulum reſpiro, vt conſilium capiam. Etenim multi multa de ipſo hactenus dixerunt: quæ nota cùm ſint, tędiosè repeterem. At quæ publicè non innotuerunt, veluti inceſtum quem cum Myrrha filia commiſit, cõmemorare, non eſt conſultum. Noua autem aliiſque non nota comminiſci & examini ſubijcere, vt accuratè & planè explorentur, omnino periculoſum eſt: datúrque inuidis materia calumniæ, qua tanquam telo feriant. Inuidia autem ſolummodo bonos & fortunatos petit, cum deterioribus & fœlicioribus non contendit.	ὅσπερ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ. ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις, ἀμπνέων γε πρίν τι φάμεν. πολλὰ γὰρ πολλοῖς λέλεκται. νεαρὰ δ᾽ ἐξευρόντα δόμεναι βασάνῳ ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος, ὄψον φθονεροῖσιν. ἅπτεται δ᾽ ἐσλῶν ἀεὶ, χειρόνεσσι δ᾽ οὐκ ἐρίζει.	Qua & Cinyram onerauit opibus marina quondam in Cypro. Conſiſto celeribus pedibus reſpirans priuſquam aliquid dicam. Multa enim à multis dicta ſunt. Noua autem comminiſcentem accurate dare examini ad explorationem, totum periculum eſt, telum inuidis. Attingit autem bonos ſemper inuidia: at cum deterioribus non contendit.

ὅσπερ. Nimirum ὄλβος ὁ σὺν θεῷ φυτευθείς. Vel etiam hic articulus ſubiunctiuus ὅσπερ referri poteſt ad σὺν θεῷ. De Cinyra dictum Pyth. β.

ἔβρισε πλούτῳ. Hoc eſt, πλουσιώτατον ποιοῦμαι. Et certè tantæ fuerunt
opes, vt in prouerbium venerint: quod habes in Chil. Eraſmi.

ἵσταμαι δή. Præcîdit hiſtoriam Cinyræ: in quam vniuerſam excurr
vult, tum quia digreſſio longior eſſet, tum quia tædioſa eſſet repetiti
quæ ex multorum ſermonibus nota ſunt. Quod ſi quid de ipſo noui,
omnibus non noti proferre vellet, anſam calumniandi inuidis daret.
enim aliquid quod vitio verteretur Cinyræ: quod quanquam verum
uidi tamen falſitatis inſimulare poſſent. Senſum autem in paraphraſi
habes.

παρὰ δ᾽. Noua dicuntur, eorum reſpectu qui nihildum de ijs audiue
quæ vt vituperanda, in publicam notitiam non venerunt.

σοφῇ. Hoc vocabulum ad implendum verſum cum Schmidio addo
poëtæ menti quadrare videatur. Cum ipſo etiam paulò pòſt pro ἅπας,
metrum ſcribo.

ὅπλον φθονεροῖσι. Quoniam huius coli ſecunda ſyllaba eſt breuis, vid
metro corruptelam afferre: & certè affert. Ideóque quanquam non mal
nit ad ſenſum, ſiquidem eſca eſt & obſonium inuidis, materia reprehe
nihilominus loco vocabuli ὄψον, pono ὅπλον. Sic metrum reſtituetur:
erit æquè bonus. Nam calumnia, & reprehenſione, tanquam telo co
uerſarios vtuntur inuidi. Codicū autē maxima in parte huic colo addi
ſed metrum, & ſenſus id vocabulum reſpuit. Porrò facilis eſſe potuit
ὅπλον ad ὄψον, in typis.

ἅπτεται. Ab inuidentibus ad inuidiam transfert ſermonem. Itaqu
gnome ſupplendum interpretanti, ex mente authoris, φθόνος. Porrò e
inuidiam & inuidos digreſſio.

παράφρασις.

Illa vtique præſtantiſſimum Aiacem Telamonis filium abſumpſit, & iniuriæ impatientem eò adegit, vt proprio gladio incubuerit, ſeſéque confoderit. Ipſum ſanè quia lingua diſerta non fuit, ad cauſam arte dicendam, magno animo ad pugnam fortiter obeundā præditum Græci non meminerunt, in moleſta illa contentione pro Achillis armis: quin illi præmium hoc dederunt maximum, qui fortitudine non pollebat, ſed callidis mendacijs

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

κεῖνος καὶ Τελαμῶνος
δάψεν υἱὸν, φασγάνῳ ἀμφικυλίσαις.
ἦ μὰν ἄγλωσσον μὲν, ἦτορ δ᾽ ἄλκιμον λά-
θα κατέχει λυγρῷ ἐν νείκει, μέγιστον
δ᾽ αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται.
κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ
Δαναοὶ θεράπευσαν.
χρυσέων δ᾽ Αἴας στερη-
θεὶς ὅπλων, φόνῳ πάλαισεν.

μετάφρασ[is]

Illa & Tela
lium abſump
circumuoluens
ipſum lingua
rentem, corde
nuum obliuio
in triſti rixa:
autem vario
premium obten
Clandeſtinis
ſuffragijs Vlyſ
indulſerunt: a
Aiax priuatus
cum cæde lucta

tati ſimilibus variegatam orationem habuerat. Etenim verſipellis Vlyſſis eloquentia ulſi, ſuffragia clanculum ferri ſolita eius in gratiam Danai tulerunt, eúmque bellatorem uum, proindéque non meritum, Aiaci fortiſſimo viro prætulerunt, vnde meritiſſimo orum Achillis præmio priuatus, ſeipſum interfecit, poſtquam furori, morte auertendã n ignominiam ſuadenti, diu reſtitiſſet.

κεῖνος κ̀. Exemplum quo præcedentem gnomen illuſtrat. Simul reprehendit ecos, quòd per inuidiam Aiaci non tribuerint Achillis arma. Τελαμῶνος υἱόν, llige τ̃ Αἴαντα. Neglecto augmento δάψεν, pro ἐδάψεν. ἀμφικυλίσαις Aeol. & inato σ. pro ἀμφικυλίσας. ab ἀμφικυλίω. Cadentem autem in cæde gladius umuoluit.

μιν. Pro τινὰ quod indefinitè eſſet ſumendum, repoſui μιν pro αὐτ̃, quod to commodius mihi videtur ad perſpicuitatem. Non tamen lectionem aliã robo. ἄγλωσσον, intellige, non lingua carentem, ſed μὴ δεινὸν λέγειν. Erítque optum hui. εὔγλωσσος, eloquens. Quid innuat his verbis λάθα κατέχει, cognoſces paraphraſi.

αὐτέταται. Per ſyncopen pro ἀνατέταται. præt. paſſ. verbi ἀνατείνομαι attollor, ndor. ψεῦδος αἰόλον, dicitur, quia veritas ſimpliciſſima non eget fuco, ſed menum, ita vt floſculis rhetoricis mendacem orationem ποικίλην fieri oporteat.

ρυφίαισι. Dicuntur κρυφίαι ψῆφοι, vel ἄδηλοι. vel κρυφίως φερόμεναι. Nam per ſcru-, celato ferentis nomine, ſuffragia vt plurimum feruntur.

θεράπευσαν. Hic θεραπεύω. expono inſulgere. Nam innuere vult poëta Das, non pro merito, ſed ad gratiã ſuffragia tuliſſe, & Vlyſſi fauiſſe. Notandum m eſt poëtam noſtrum, Aiacem Vlyſſi præferre ſolere, aliàs plurimum exre, quoniam, puto, Aeginetis vnde profectus eſt pater eius Telamon, favult.

ξυσέων. Aurea, non ob materiam, ſed ob artificij excellentiam, vocantur Ais arma. de his vide Il. σ.

ῳ πάλαισεν. Phraſeos huius emphaſin exponit paraphraſis. Etenim innuelt poëta, Aiacem non ilico manus violentas ſibi intuliſſe, ſed poſt lon- deliberationem, quum impatientia doloris victus eſt.

παράφρασις.

rò Aiacem præſtan-
n Vlyſſe bellato-
iſſe, ſatis arguunt res
oque geſtæ, tum quã
um Achillem recens
e occiſum verſaban-
m per reliquum de-
tempus, quo multi
is, ſiue peſtilentia
cecidêre. Etenim
um illud tempus

ἀντιστρ. κώλ. ια.

ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δαΐ-
οισιν ἐν θερμῷ χροῒ
ἕλκεα ῥῆξαν, πελεμιζόμενοι,
ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ, τὰ μὲν
ἀμφ' Ἀχιλεῖ νεοκτόνῳ
ἄλλων τε μόχθων πολυφθόροις ἐν
ἁμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν

μετάφρασις.

Sanè diſſimilia hoſti-
bus in calido corpore
vulnera inflixerunt
belligerantes cum pro-
pulſatrice mortalium
lancea, partim quidem
circum Achillem recens
interjectum, partim
verò *aliorum labor*

ϰ πάλαι, αἱμύλων μύθων ὁμόφοι-
τος, δολοφραδὴς, ϰακοποιὸν ὄνειδος.
ἃ τὸ μὲ λαμπρὸν, βιᾶται.
τῶν δ᾽ ἀφαύτων κῦδος ἀντέχει σαθρόν.

multos perdent... diebus. Odioſa... Verſutiloquenti... & olim, bla... verborum come... cogitatrix, ma... opprobrium : q...dem id quod eſt ſplendidum, violenter deprimit, o...rum autem gloriam ſuſtinet putridam.

Aiax & Vlyſſes, haſtæ mortalium propulſatricis præſidio belligerantes, nec pari fortitudine fuerunt, nec rerum geſtarum æquali multitudine claruerunt. Nā plures quàm Vlyſſes & potiores hoſtes Aiax interemit. Quorum ſi nulla habita eſt ratio, ſuáque eloquentia Vlyſſes immeritò præmium obtinuit, nihil mirum: quandoquidem odioſa viris bonis fallax orationis... tia ab omni æuo ſemper viguit: atque olim, vti & nunc, impoſtores blandis verbis f... obuelantes, dolóſque comminiſcentes, damnoſi opprobrij authores extiterunt. ... illi captioſa loquentia claritudinem inſignium virorum violenter opprimunt, & ig... gloriam quam præter meritum nacti ſunt, ſuſtinent: cùm alioqui vt pote vana & ... facilè corruitura eſſet.

ἦ μάν. Confert Aiacem cum Vlyſſe, magnúmque inter eos, quoad fo...dinem bellicam, diſcrimen conſtituit. Innuit autem poëta, *ὅτι Αἴας τε ϰ...σεις ὐκ ἐξίσου τοῖς Τρωσὶν ἐπολέμησαν, ἐπεὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς δειλὸς ἦν, ὁ δ᾽ Αἴας ...τοὺς πολεμίους.*

ἀνόμοια ἕλκεα ῥῆξαν. Hoc Schol. exponit, *οὐχ ὅμοια ϑαύματα ἔλαβον*: verùm ... de acceptis, ſed de inflictis vulneribus intelligi debet. Nam non legim... tota Iliade, ſemel vulneratum fuiſſe Aiacem: quanquam legimus Il. *λ* VI... à Soco Hippaſi filio vulneratum. *ἕλκεα ῥῆξαι ἐν χροΐ*, eſt *πιτρώσκειν σῶμα*. ... batim *excitare vulnera in corpore*. Sicuti dixit Homer. Il. 20. *ἐν δ᾽ αὐτοῖ... ῥήγνυντο βαρεῖαν. grauem in ipſis contentionem excitarunt*. Aut erit hypalla... *ἕλκεσι ϑερμὸν χρόα ῥῆξαι.* Porrò quicunque Iliadem legerit, comperiet A... res Vlyſſe cùm maiores, tum plures in bello geſſiſſe.

πολεμιζόμενοι. Hoc vocabulum non eſt conſtruendum cum *δαΐοισι*, ſed ... ſequentibus, hoc pacto, *πολεμιζόμενοι ὑπ᾽ ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ*. Qua in phra... commodè exponitur, *Cum*. q. d. *ſub præſidio & ope*: qua in ſignificatione v... Plutarchus in Public. *ὑπὸ ῥάβδοις ὁμοῦ πάσαις ϰ πελέκεσι ϰατιὼν ἐξ οἰκίας*, *cum ... uerſis faſcibus & ſecuribus domo deſcendens.*

ἀλεξιμβρότῳ. Epitheton haſtæ *ἀλεξίμβροτος. παρὰ τὸ ἀλέξειν. i. ἀπωϑεῖν τοὺς β...* *propulſare mortales*. Etenim milites haſta vtuntur vt hoſtes, qui ſunt mor... a ſe propulſent. Ideo *λόγχη* hoc loco ſimpliciter expono, *haſta*, ſeu *lancea*. ... *λόγχη Ordinem haſtatum* ſignificat, ſicuti *ἵππος turmas equeſtres*. Quema... dum Oedipo Colon. Sophoc. verſ. 1307.

> *οἳ νῦν σὺν ἑπτὰ τάξεσι, ξὺν ἑπτά τε*
> *Λόγχαις, τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν.*
> *Qui nunc cum ſeptem legionibus, cúmque ſeptem*
> *Ordinibus haſtatis regionem Thebanam obſident.*

Quod ſiquis *λόγχην* hoc exemplo nixus velit pro armatis ſeu haſtatis c... ſumere, non refragor: imò æquè bene meo iudicio conueniet huic loco.

τὰ μ̃. Diſtributio circunſtantiæ temporis in duas partes, & cùm circum Achillis cadauer laboraret, & per totum decennale bellum. Hac de re teſtem Homerum citat Schol.

ὅτι μοι πλεῖστα χαλκήρεα δῶρα
Τρώεσσ' ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνα, θανόντι.

ἄλλων τε. Præcedenti τὰ μ̃ deberet reſpondere τὰ δ̃: ſed hoc non obſeruat poëta licenter. πολυφθόρους ἡμέρας appellat totum decennium, per quod multa commiſſa prælia, multæque ſtrages editæ. Nam πολυφθόρος, eſt ὁ πολλοὺς φθείρων, *multos perdens*. Videtur autem hic hypallage, cùm dicendum fuiſſet, ἄλλαις τε μόχθων πολυφθόρων ἐν ἡμέραις. q.d. τὰ μ̃ ἀμφ' Ἀχιλλεῖ νεκρῷ κτιμένῳ, τὰ δ̃ καὶ ἐν ἄλλαις ἡμέραις ἐν αἷς μοχθήσαντες πολλοὶ ἐφθάρησαν.

ἐχθρὰ δ' ἄρα. Tractum πείσμα à ſuperiori narratione de fortuna Aiacis. Docet itaque non mirum eſſe quòd Vlyſſes Aiaci præpoſitus eſt: ſiquidem ab antiquo verſuta oratio claros viros oppreſſit, obſcuros autem in gloriam euexit. Et hoc pendet à digreſſione ad inuidiam.

πάρφασις Poët. per ſyncopen pro παράφασις, Hoc eſt, παραλογισμὸς, παράπεισις, ἀπάτη. *fallax ratiocinatio, impoſtura, deceptio*. Appellatur ἐχθρὰ καὶ πάλαι, *ab antiquo inuiſa & odioſa*: quia vt & olim viguit, ſic & in odio fuit apud probos. αἱμύλων μύθων ὁμόφοιτος: quia blanditias verborũ comites aſſumit (Eſt autem ὁμόφοιτος, ὁ φοιτῶν ὁμοῦ. i. συνακόλουθος) Δολοφραδής, quia τοὺς δόλους φράζεται, *dolos meditatur*. κακοποιὸν ὄνειδος, quòd damnoſo opprobrio alios afficiat: ſuámque noxam exerat in præclaros, cùm contrà faueat viris obſcuris.

ἀφαύτων Hoc eſt, ἀφανῶν, ſeu ἀδόξων κλέος σαθρὸν ἀντέχει. Quia metrum vitioſum eſt, ſi legamus ἀντείνει: ideo ſubſtituo in eius locum ἀντέχει. Etenim potuit irrepere pro χ. τὸ ι. Et ἀντέχει optimo ſenſu legetur, & rectius oppoſitum erit præcedenti βιᾶται. Igitur πάρφασις τὸ λαμπρὸν βιᾶται, hoc eſt, *Verſutiloquentia clarũ violenter opprimit*. τὸ δ̃ σαθρὸν κῦδος τ̃ ἀφαύτων ἀντέχει. Hoc eſt, *putridam gloriam ignobilium ſuſtinet*. Et certè rei putridæ opus eſt vt ſuſtineatur, alioqui corrueret. Qui retinent ἀντείνει exponunt, μεγαλύνει, ὑψοῖ. *extollit*. Tanquam ab ἀντείνω per ſyncopen pro ἀνατείνω.

παράφρασις.	στροφὴ γ. κῶλ. θ.	μετάφρασις.
Faxis Iupiter pater, nunquam iſtiuſmodi ſim moris, vt per inuidiam de bonis malè, de malis bene loquar, blandam & doloſam orationem commẽtus. Mallem vitę meæ ſtadium decurrere ſimplicibus ſinceritatis vijs inſiſtens: ut illud emenſus, Famã ab infamia liberam	εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος, Ζεῦ πάτερ. ἀλλὰ κελεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς παισὶ κλέος μὴ τὸ δύσφημον προσάψω. χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι	*Sint nunquam mihi tales mores, Iupiter pater: ſed vijs ſimplicibus vitam attingam, vt mortuus, liberis famam nõ ignominioſam appendam. Alij aurum optant, alij campum immenſum. At ego ci-*

60

liberis meis poſt mortem relinquam. Alij nummorũ numerum innumerum optant, alij aruorum immenſum campum. At ego vnicũ hoc ſtudeo, vt meis ciuibus placeam vſque ad obitum, poſt quem corpus meum terra tegetur, laude digna laudibus proſequendo ... quis vituperium inſpergendo.

ἀπέραντον. Ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἁδὼν, καὶ
χθονὶ γυῖα καλύψαι-
μι, αἰνέων αἰνητὰ, μομ-
φὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.

uibus placens, ...
terra velim ...
membra, lauda...
danda, & vitu...
inſpergens impr...

εἴη μή ποτε. Peracta digreſſione de inuidia, hunc animi morbum d... tur, vt vita functus bene audiat, bonámque famam ſuis liberis relinquat...

ἀλλὰ κελεύθοις. Metaphora ſumpta à viatoribus, & vijs. ἁπλαῖς κελεύθοις ... ταῖς ἁπλαῖς, Hoc eſt, τῇ ἀπανούργῳ νόῳ. Opponit inuidiæ, & verſutiloquent... dorem, & ingenuitatem, & harum virtutum ſtudio tenetur.

θανὼν ὡς. Sic conſtrue, ὡς μὴ παισὶ τὸ δύσφημον κλέος προσάψω θανών. Et ſic ... ſe habet quàm ſi adiectiuum à ſubſtantiuo ſepares, & κλέος *gloriam* exp... δύσφημον ſubſtantiuè ſumas pro δυσφημία: quanquam id tolerabile ſit, & n... adiectiuum crebrò vſurpetur pro ſubſtantiuo. Ita videtur exponere ... quum ait ἵνα μὴ δυσφημηθῶσιν οἱ ἐμοὶ παῖδες, ἄδικά μου πράξαντος. Poſſet aliq... cere κλέος propriè τὴν τιμὴν ſignificare: ſed poëtæ κλέος pro φήμη vſurpa... Homer. Od. ψ. Μὴ πρόσθεν κλέος εὐρὺ φάτις κατ' ἄστυ γένηται.

χρυσὸν εὔχονται. Obſerua defectum vocis ἕτεροι, vel ἄλλοι. q. d. ἕτεροι π... σὸν εὔχονται, ἕτεροι γῆν πολλὴν πρὸς γεωργίαν· ἐγὼ δ' εὔχομαι τοῖς πολίταις ἀρέσαι, ... ἐπαινῶν τὰ ἀξιέπαινα, ψόγον δὲ τοῖς ἀδίκοις ἐμβάλλων. Quibus in verbis collatio... rum ſtudiorum cum alijs aliorum. Quum autem hic loquitur de ijs ... auri amantes, ac proinde auari, ſuſpicionem auaritiæ à ſe amouet, in q... cidit, qui aurum multoties magni facit, præcipuè Oda prima Olymp.

χθονὶ γυῖα καλύψαιμι. Periphraſticè loquitur pro θάνοιμι: nam defun... corpora terræ mandantur.

παράφρασις. ἀντιστ. κῶλ. θ. μετάφρασις.

Vnde præclaris in viris virtutis ſtudium promoueam Quemadmodũ enim arbor ad liquidum aërem celeriter ſurgit & attollitur, quum crebro rore, vnde plantæ ſolent vireſcere, irrigatur: ſic virtutes inter ſapientes iuſtóſque viros exaltatæ, velútque laudum humore perfuſæ, incrementum capiunt. Varijs autem

αὔξονται δ' ἀρεταί, χλω-
ραῖς ἐέρσαις, ὡς ὅτε δένδρεον
ἀΐσ-
σει, σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δι-
καίοις
τε, πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα. Χρεῖαι δὲ
παντοῖ-
αι φίλων ἀνδρῶν. τὰ μὲν ἀμφὶ
πόνοις
ὑπερώτατα. μαστεύει δὲ καὶ τέρ-

Creſcunt au...
tutes, viridan...
ribus vt quu...
celeriter ſurg...
ſapientes viro...
ta, intérque i...
liquidum aeth...
ſus autem v...
virorum amic...
circa quidem...

In rebus amicis viris vti ſolemus: qui tum quidem ſummum & excellentiſſimũ ſui vſum præſtant, quum laboribus exhauſtis rẽ bene geſtam carmine celebrant. Cupiunt autem ad capiendam ex celebratione oblectationem, celebrandam perſonam ob oculos ponere, vt fidem dictis faciant. Sed te, ô Mega, ad ſuperos ab inferis reuocare

ψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
πίστιν. ὦ Μέγα τὸ δ' αὖ-
τις τεὰν ψυχὰν κομίξαι,

ſupremus. Quærit autem etiam oblectatio ob oculos ponere fidem. Sed tuam, ô Mega, animam reducere,

αὔξονται δ' ἀρεταί. Sic potiùs legendum in plurali, quàm αὔξεται δ' ἀρετὰ in ſingulari, vt ſeruetur metrum. Locum ita conſtrue, ἀρεταὶ δὲ σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσαι ἐν δικαίοις τε, αὔξονται, ὡς χλωραῖς ἐέρσαις δένδρεον, ὅτε ἀΐσσει πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα. vide paraphraſin Lat. Porrò χλωρὸς Metonymicè pro χλωροποιὸς, hoc loco eſt.

χρεῖαι δὲ παντοῖαι. Hæc vox neque πρᾶξις, neque πράγματα ſignificat, ſed *vſum*, vel *vtilitatem*, quam multiplicem ab amicis capi docet: ſed eam eſſe potiſſimam quam laudatorio carmine præſtant victoribus certaminum. Quæ expoſitio genuinum ſenſum reddit. Nam procul dubio ſuam poëticen commendare intendit.

τὰ μὲν. Ellipſis notanda alicuius vocis, vt pote γεγενημένα. q.d. τὰ μὲν ἀμφὶ τὸν πόνον γεγενημένα, ἐστὶν ὑπερώτατα. vide Lat. paraphraſin.

ὑπερώτατα. Superl. gradus, tanquam ab ὕπερος inuſitato: vel ab ὑπέρτατος ſuperl. inſerto ω.

πίστιν. Intellige perſonam celebrandam, quam ob oculos habere cupit poëta, vt ſuis laudibus fidem faciat.

ψυχὰν κομίξαι. Hæc phraſis occurrit Pyth. 4. κέλεται γὰρ ἑὰν ψυχὰν κομίξαι Φρίξος. In ψυχὰν prior ſyllaba natura longa, fit breuis.

παράφρασις. ἐπῳδ. κώλ. ια. μετάφρασις.

ego non poſſum, vt te videam coram. Quod ſi me facere poſſe ſperarem, toto cœlo errarem: ſiquidem vanæ ſpes futilem exitum ſortiuntur. At poſſum tuæ tribui, videlicet Chariadis, ob duas illuſtres victorias, quarum tu alteram, alteram Dinis reportauit, geminis vterque pedibus ſtadium decurrendo, carmen Muſarum afflatu ſuggeſtum dare, quo famam tuæ gen-

οὔ μοι δυνατόν. Κενεᾶν
δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος.
σεῦ δὲ πάτρᾳ, Χαριάδαις τε λά-
βρον
ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον,
ἕ-
κατι ποδῶν εὐωνύμων,
δὶς δὴ δυοῖν. χαίρω δὲ, πρόσφο-
ρον
ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς. ἐπαοι-
δαῖς δ' ἀνὴρ νώδυνον καί τις κά-
ματον

non eſt *mihi poßibile. Vana autem ſpes inanem exitum habent. Sed* poſſibile eſt *tua tribui & Chariadis ſupponere pro fulcimine ingentem lapidem Muſæum, propter pedes bis ſanè duos decus adeptos. Gaudeo autem accommodam operi iactantiam iniiciens.*

tis firmiùs ſuffulciã, quàm ingens lapis, ædificium. Cæterùm iuuat me res præclarè geſtas encomiaſtico hymno iactare, quo, quemadmodum incantationibus morborum dolores ſedantur, ſic ſuſceptorum laborum moleſta grauitas alleuatur: quíque iam olim in vſu fuit, etiam ante bellum illud quod cum Polynice genero Adraſtus ad Eteoclem, & Thebanos Cadmi gentem, geſſit.

θήκεν. ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος
δὴ πάλαι καὶ πρὶν γενέσθαι
τὰν Ἀδράστου, τάν τε Καδμείων ἔριν.

Incantationibus ... aliquis reddit la... doloris expertem ... certè laudatoriu... nus iam olim, & ... quam orta eſſet ... ſti & Cadmeorum cont...

κενεᾶν Dor. pro κενεῶν. Vide adag. *Impoßibilia captas*. q. d. poëta, ἐάν ... ἀδύνατα, κενὸς ἔσομαι, ἐπὶ τ̃ ματαίων ἐλπίδων, ἔκβασις ματαία.

σεῦ δὲ πάτρα. Megam vt à mortuis irreuocabilem non poteſt ob oculo... nere, ideóque non dirigit carmen ad illum: ſed ad tribum Chariadarum ... quam Megæ laus redundat, ſiquidem inde ortum ducit.

ἐρεῖσαι. Hoc eſt, ἐποστηρίζειν, vel εἰς ἔρεισμα τεθῆναι. *ſuffulcire, pro ful... ne ponere*. λίθον μοισαῖον metaphoricè hymnum vocat. vide paraphraſin.

δὶς δὴ δυῶν. Conſtrue cum ποδῶν. Ita bis duo pedes, erunt pedes quatu... proinde cùm ſinguli homines duos pedes habeant, iſta de duobus Meg... Dinide ſunt intelligenda, qui ſinguli vnam victoriam ſtadio reportar... vt Epod. I. δύων σταδίων, diximus. Itaque falli mihi videntur qui hæc d... victorijs acceperunt.

χαίρω δέ. Concluſio in qua poëticen laudat, ab effectis, quòd inſta... cantationis labores dulces faciat: ab antiquitate, quòd Nemea præce... rit, & Adraſti cum Thebanis antiquum bellum. ἐπαοιδαῖς ſume per ſyn... ſin, & vide paraphraſin.

ΧΡΟΜΙΩ ΑΙΤΝΑΙΩ, ἅρματι.

CHROMIO AETNAEO, curru victoriam adepto.

ΕΙΔΟΣ Θ.

ODE IX.

ARGVMENTVM.

Celebratur Chromius Aetnæus à Pythiaca victoria, non quidem Delphis, ſed Sicyone parta. Quos ludos cùm inſtituerit Adraſtus, ad eum, Thebanúmque bellum digreditur. Poſtea laudat Aetnæos ciues à victoria contra Phœnices: à fortitudine, ſapientia, verecundia: Chromiúmque etiam fortiſſimum dicit, eiúſque iuuenilis ætatis pudicitiam commendat.

παράφρασις.

Inſtituimus ô Muſæ encomiaſticum & chorealem hymnum canere, Sicyone, à Pythijs ludis eo in loco Apollini ſacris, proficiſcentes, & recens conditam ac inſtauratam Aetnam petentes: vbi patentes omnibus opulentarum diuitis Chromij ædium fores, ab hoſpitibus ita frequentantur, vt ille hoſpitalitatis ſtudio quaſi victus & domitus, ab hoſpitio neminem reijciat.

Στροφὴ α.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλω-
νος Σικυώνοθε μοῖσαι
ταὶ νεοκτίσταν εἰς Αἴτναν,
ἔνθ' ἀναπεπταμέναι
ξείνων νενίκανται θύραι,
ὄλβιον ἐς Χρομίου
δῶμ'. ἀλλ' ἐπέων ὕμνον γλυκαὶ
πράσσετε.
τὸ κρατησίππου γὰρ ἐς ἅρμ' ἀνα-
βαίνων,
ματέρει καὶ διδύμοις

μετάφρασις.

Hymnum chorealem venientes *ab Apolline ex Sicyone* ô *Muſa decantabimus, recens conditam in Aetnam, vbi aperta hoſpitibus victæ ſunt fores diuitem ad* Chromij *domum. At carminum dulcem hymnum perficite. Nam equis victorioſum in*

Quamobrem, cum huiuſmodi laudis argumentum ſuſcipiamus canendum, efficite vt hic noſter hymnus carminum dulcedine placeat. Nam Chromius currum quo reliquos ſuperauit, conſcendens & agitans, denuntiat & ſignificat La
geminiſq; eius filijs, Apollini & Dianæ, qui pari iure & ſorte Pythonis ſun
Pythiorum iſtorum inſpectores & curatores, ſe carmen adepturum ipſorum in

παίδεσσιν αὐδᾷ μανύων,
Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμο-
κλάροις ἐπόπταις.

currum c
matri & g
beris cantu
tiat, Pytho
conſortibus in

Χρομίῳ Αἰτναίῳ. Chromius hic ille eſt de quo prima Nemeorum
quis eſſet, & cur dictus Aetnæus, ſcriptum vide. Hic ab Hierone con
Aetnæ præfectus: & Pythia Sicyone vicit curru, abſens, vt annotat S
miſſo ad illud certamen curru, & auriga perito, equi & auriga ſuo h
riam pepererunt. Verùm ipſe vicit curru, vt prima duodecade eiu
verba, τὸ κρατήσιππον &c. vide annotationem illius loci.

εἶδος θ. Reliquæ Odæ hæ, quæ ſub titulo Nemeorum habentur,
plius ad Nemeonicas pertinent: ſed victores alijs in certaminibus p
Cur autem hoc ordine ſint collocatæ non moror: ſatis eſt vt reuera
daricæ.

δυωδεκάς. Noua carminis partitio in duodecadas, ſic dictas, quia
cim verſibus ſingulæ conſtant ſectiones. Qua cur ſit vſus non liquet:
liberum fuit poëtæ pro arbitrio ſuas odas diuidere. Nam ſi hoc feciſ
non agatur hîc de victoria Nemeaca, vt vult Aretius, cur non in reli
bus idem obſeruaſſet?

κωμάσομεν. Exordium ducitur ab apoſtrophe ad Muſas, quam alij
alij choro tribuunt. Puto chorum à poëta ſic loquentem introduci, c
poſitum carmen cantu in victoriali conuiuio pronuntiabat. q. d. C
Muſas: ὦ μοῦσαι παρ' Ἀπόλλωνος Πυθίων ἐκ Σικυῶνος, ὅπου γίνονται, εἰς νεόκτ
ἐλθόντες ὑμνῳδοῦντες χορεύσομεν. Verbum κωμάζειν hîc videtur propriè
ὕμνον ᾄδειν. Nam poëta ſolet κῶμον ſumere pro encomiaſtico hymno.

παρ' Ἀπόλλωνος. Hoc eſt, *ab Apollini ſacris ludis*. Σικυῶνόθε, ſic legit
te conſona: hoc eſt, ἐκ Σικυῶνος: ſequente vocali, additur ν. vt Nem. Od
νόθεν ἀγγελθέντες. Hîc quoque notanda ellipſis vocis alicuius, veluti
ἐλθόντες. Porrò quæ ſit Sicyon vide apud Geographos: dicam tantùm
pertinent. Refert Schol. ex Halicarnaſſeo, quum Criſæi in bello co
mari facilè conſequerentur, & ob id longiorem obſidionem ſuſtiner
ſthenem Sicyonium ſuo nomine claſſem inſtruxiſſe, qua commeatus
ſionem prohibuit, & interclusit hoſtibus. Cuius beneficij gratia, ter
liorum partem, ipſámque Sicyonem Cliſtheni dederũt. A quo tempo
nij Pythia primùm apud ſe inſtituerunt. De hoc bello vide Pauſania
cicis ſub finem ad hæc verba, χείρω δὲ ὕστερον οἱ ἐν τῇ Κίῤῥᾳ, &c. Item in
vbi geſtum ait illud bellum contra Scironem, duce Cliſthene.

νεοκτίσταν. Dor. pro νεοκτίστην, hoc eſt, νεωστὶ κτισθεῖσαν. Eſt autem νεοκτίστη P

vocabulum, fœminei generis, pro quo frequentius vſurpatur νόκτιστος, quod eſt communis. Recens condita dicitur Aetna, quia eam inſtauratam Hieron ſic appellauit, cùm antea Catane diceretur.

ἔνθα Relatiuum ad præcedens, Αἴτναν: q. d. ἐν ᾗ Αἴτνῃ θύραι ἀναπεπταμέναι εἰς δῶμα Χρομίου, ὑπὸ ξείνων νενίκηνται. Ambigi poſſit vtrum velit dicere Aetnæ portas aditum patefacientes ad ædes Chromij, frequentes hoſpites admittere: an verò portas ædium Chromij omnibus apertas, ab hoſpitum frequentia frequẽtari. Ego poſteriorem ſententiam puto conuenientiorem: cùm poëtæ verba commodiùs φιλοξενίαν Chromij, quàm Aetnæ exprimant.

ἀναπεπταμέναι. Hoc eſt, ἀνεῳγυῖαι. Et εἰς δῶμα. Hoc eſt, πρὸς εἴσοδον εἰς δῶμα Χρομίου. Hæc conſtructio meridiana luce clarior, tollet illud ὑπάλληλον ad ἐς Αἴτναν præcedens, ad quod Scholiaſtes, aliter hæc verba conſtruens, cogitur, adferens Homeri exemplum Odyſſ. θ. v. 562. Ἡ δ᾽ ἐς Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη, Ἐς Πάφον. Eſt autem per ſyncopen dictum ἀναπεπταμέναι pro ἀναπεπεταμέναι, ab ἀναπετάννυμι. Alioqui ἀναπεπταμέναι, eſſet præteriti, verbi ἀνίπταμαι volo. Verùm ad vitandam hanc ſyncopen forte legendum eſſet ἀναπιτνάμεναι, à verbo ἀναπίτναμαι, aperior.

ξείνων νενίκανται. Quidam vt genitiui ξείνων conſtructionem inuenirent, pro ἀναπεπταμέναι, legerunt ἀναπεπλαμέναι: ſed refragatur metrum: Nam antepenultima coli huius debet eſſe breuis: at in hac voce eſt longa: ſiquidem Doricè dicitur pro ἀναπεπλημέναι participio præter. paſſiui, mutato η in α longum. Præterea ξείνων rectè conſtruetur cum νενίκηνται. Nam vt monet Suidas, τὸ νικᾷν accuſatiuo, τὸ νικᾶσθαι genitiuo gaudet vt apud Sophoclem in Aiace, φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται φίλοι. Item. Παῦσαι. κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος. Apud Eurip. in Medea, Σιγήσομεσθα κρεισσόνων νικώμενοι. Itaque νενίκανται Doricè dictum pro νενίκηνται, erit metaphora dithyrambica, pro *frequentantur*. Adeò vt Schol. rectè hæc declaret, quum ait, πυκνῶς οὖν οἰκοῦσι ξένοι, καὶ οὐδένα ἀποκλείουσι νικῶνται τῇ φιλοξενίᾳ τοῦ νικηφόρου.

ὄλβιον δῶμα. Expono cum Schol. πλούσιον οἶκον. Nam ὄλβιος exponitur in genere, *beatus*: peculiariter aliquando, *diues*. Quam expoſitionem retineo cùm hîc agatur de hoſpitalitate, ad quam exercendam diuitijs eſt opus.

ἀλλ᾽. Nunc eſt, non aduerſatiua particula, *ſed*; verùm potiùs, vel παρακελευσματικόν. q. d. ἀλλ᾽ ἄγε δὴ οὖν ὦ Μοῦσαι διανύσατε τοὺς ἡδυεπέους διὰ λόγων ὕμνους. vel ſignificat, *quamobrem*: vt in paraphraſi videbis rectè quadrare.

τὸ κρατησίππου. Ratio cur hymnum in gratiam victoriæ Chromij compingere par ſit. ἅρμα dicitur κρατησίππον, vel quaſi κρατοῦν, hoc eſt, συνέχον ἵππους ἐν τάξει, quia certo ordine ad currum iuncti equi, frenis continentur. Vel quaſi, τοῖς ἵπποις κρατήσαν, hoc eſt, *equorum opera victor factus*.

ἀναβαίνων. Cùm hoc de Chromio ſit neceſſ rio intelligendum: malè Scholiaſtes priùs aſſerit, illum miſſis equis & auriga perito abſentem viciſſe. Hęc verò verba deinde ſic bene declarat Scholiaſtes, rem omnem ad Chromij induſtriam referens: τὸ γὰρ τοὺς λοιποὺς κρατοῦν καὶ νικᾶν ἅρμα ἐλαύνων ὁ Χρόμιος.

ματέρι, καὶ διδύμοις παίδεσσι. Mater, eſt Latona: gemini liberi, ſunt, Apollo &

Diana:Non autem Apollo & Mercurius,vt malè Leonicerus & Aretius ſc
runt.Etenim Mercurius fuit Maiæ filius.Porrò innuere vult poëta, non A
lini tantùm,ſed & Dianæ,matríque Latonæ conſecrata fuiſſe hæc Pythia.

ἀυδᾶν μανύει. Hoc eſt,*ἀπαγγέλλει ὅτι ὕμνον αὐτοῖς διὰ τ̃ νίκης κτήσονται.* Sunt au
Doricæ illæ voces,pro comm. *ἀυδὴν μηνύει.*

αἰπεινᾶς. Doricè,pro *αἰπεινῆς*: Perpetuum Pythonis epitheton.Nam in c
ſita eſt,& teſte Pauſania,lib.10.qui Phocica inſcribitur,*αἴαντες σχῆμα* habet.
thonis autem mentionem facit,non quòd hic fuerit, certaminis de quo ag
nunc,locus(Nam in Sicyone actum eſt certamen,vt modò vidimus) ſed q
Pythia vocarent illud:cùm ad Pythiorum,Delphis ſeu Pythone celebrari
litorum,imitationem inſtituta eſſent.

ὁμοκλάροις ἐπόπταις. Hoc eſt, *ἴσοις ἐφόροις καὶ ἐπιμεληταῖς*.Doricum eſt *ὁμόκλ*
pro comm.*ὁμόκληρος*.Hæc vox occurrit Olymp.Od.2.Inſpectores,intellige
ſides,& Curatores: & Conſortes,intellige *pari iure vtentes.*

παράφρασις. *στροφὴ* *Ἀντιστροφὴ* *Ἐπῳδὸς*... *Συνδεκὰς β.* *μετάφρασις.*

Meritò autem hunc virũ encomio proſequi inſtituimus.Nam vetus vulgatúmque eſt hominum dictum, Non oportere rem ab aliquo præclarè & cum virtute geſtam,chartis inornatã ſilere ,ita vt ille obliuioni traditus , humi iaceat obſcurus , & iuſta laude fruſtratus,& ante & poſt funera inglorius permaneat. Accommodum autem dicendi genus ad glorioſorum facinorum laudationem,illud eſt quod ex carmine,Muſarum diuino afflatu compoſito , conſtat. Quare ſonoram citharam, tibiámque excitabimus ad celebrandam inſignem victoriam à Chromio, equeſtri certamine præſtantiſſimo part in Pythijs illis,quæ Adraſtus in Phœbi Apollinis honorem inſtituit Sicyone,quam fluu Aſopus præterlabitur Quorum Pythiorum facta nunc à me mentio,ſuppeditabit occaſ nem cohoneſtandi herois illius merita inclytarum virtutum prædicatione,& referendi

Ἐστι δέ τις λόγος ἀνθρώ-
πων, τετελεσμένον ἐσλὸν
μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι.
θεσπεσία δ᾽ ἐπέων
καύχαις ἀοιδὰ πρόσφορος.
ἀλλ᾽ ἀνὰ μὲν βρομίαν
φόρμιγγ᾽, ἀνὰ δ᾽ αὐλὸν ἐπ᾽ αὐτὰν
ὄρσομεν
ἱππείων ἀέθλων κορυφὰν, ἅ, τε
Φοίβῳ,
θῆκεν Ἄδραστος ἐπ᾽ Ἀ-
σωποῦ ῥεέθροις. ὧν ἐγὼ
μνασθεὶς, ἐπασκήσω κλυταῖς
ἥρωα τιμαῖς.

Extat enim qu
dictum hominum,p
ctum egregium f
nus *non oportere h*
ſilentio tegere. Diu
autem cantus carm
gloriationibus eſt
commodus. Quare ſ
ram quidem cithar
& tibiam ad ip
equeſtrium certam
cacumen excitabim
qua Phœbo inſtit
Adraſtus ad Aſopi fl
ta: quorum ego mentione facta,exornabo celebribus
roëm honoribus.

ἐστι δέ τις λόγος. Ratio cur debeat hymnum encomiaſticum impertiri Chr
mio.Nempe quia trita eſt & antiqua hominum ſententia,virtutem eſſe lauda
dam. q. d. vt cum Schol.loquar: *ἐστι γάρ τις παλαιὰ παραίνεσις, καὶ παρ᾽ ἀνθρώποις*
δοκοῦν, ὡς οὐ δεῖ τὸ ὑπό τινος κατεργαζόμενον καλὸν, σιγῇ παραδίδοσθαι, ὥστε εἰς γῆν κατ

ῖσαι, καὶ ἄδοξον διὰ τῆς σιγῆς γίνεσθαι. Ideo Horatius Carm.l.4.Od.9.

Non ego te meis
Chartis inornatum ſilebo
Tot-ue tuos patiar labores
Impune Lolli carpere liuidas
Obliuiones.

λόγος. Non eſt *ratio*, vt Aretius, nec *prudentia* vt Leonicerus interpretan-: ſed παρεῖναι, παλαιὰ καὶ παρ' ἀνθρώποις ᾀδομένη. i. *antiquum & apud homines ntatum præceptum.*

αστασία δ' ἐπέων. Varium eſt dicendi genus, ſcilicet metricum & proſaicum: illud ad fortiũ factorũ laudẽ accõmodatius cenſet: vnde φερόφορον ἐν ἔργ ον ſua carmina vocat author Epod.vlt.8.Nem.Odæ. His autem verbis poẽ- circumloquitur, quæ diuino afflatu fit.

χαύχαις. Omnes codices legunt χαύχας. Dor.genit.pro καύχης: & ſe torquet ol. quærendo conſtructionem huius vocis. Cuius ſententiæ cùm non poſſim ulari, tanquam non ſatis commodæ; & putem geminum illum genitiuum & χαύχας intricare ſententiam, exiſtimaui legendum eſſe in datiuo plura- ύχαις, hoc eſt, ἔργοις ἐφ' οἷς ἔξεστι καυχᾶσθαι: vel καυχήσιον δ' ἔργα καλά. Itaque ſic ltruo, διαστασία δ' ἐπέων ἀοιδὰ χαύχαις φερόφορος. Porrò καύχη Atticè formatur, χαύχησις, vt αὔδη, pro αὔδησις, vt βλάστη, pro βλάστησις.

ἀνά. Hæc particula nunc eſt illatiua. Et ἀνὰ per tmeſin referendum eſt ad ὄρ- : quod ſic lego, non ὀρσωμεν, quia metrum hoc poſtulat: quanquam, vt alibi ndimus, Pindarus aliquando longam corrumpit. Citharæ autem & tibiæ ninit: quia Lyrica carmina ad vtrumque hoc Muſicum organum cantari bant.

βρομία. Duas rationes affert cur φόρμιγξ dicatur βρομία, vel quia συναναστρέ- Διονύσῳ, *cùm Baccho conuerſatur*: &, vt ait Homerus, eam Θεοὶ δαιτὶ ποίησαν ε- : in conuiuio autem vini multus eſt potus: vel propter τὸν ἦχον πλέμμον καὶ θαρισμὸν, *ſonum qui editur dum cithara pulſatur*: & βρόμον exponit ἦχον. Ego poſteriori ſententiæ malim aſtipulari, & *ſonoram*, non *Bacchicam* interari.

ἱππιῶν ἀέθλων κορυφαί. Intellige per hæc, τὴν νίκην διφρηλασίᾳ, ἥτις ἐπὶ τῶν ἀέ- τὸ κορυφαῖον. *victoriam curru partam, quod certamen eſt præſtantiſsimum.* vide λων κορυφαὶ Od.2. Olymp.antiſt.1.

ἅ, τι. Relatiuum ad ἀέθλων præcedens. Tribuitur inſtitutio Pythiorum iſto- n Adraſto, quam Schol. Cliſtheni ex Halicarnaſſeo adſcripſit. Sed hæc ita nciliari poſſunt ſi dicamus inſtituta ab Adraſto, & à Cliſthene inſtaura- Nam ex chronologia colligimus hunc fuiſſe ætate poſteriorẽ, illũ priorem.

ἐπ' Ἀσωπῷ. Periphraſticè Sicyonem intelligit: quam fluuius Aſopus præ- labitur.

ὧν ἐγώ. Digreſſio ad quam procedit poëta ſumpta occaſione à mentione hiorum quam fecit.

ἐπασκήσω. Verbum ἐπασκέω poët. ſumitur pro κοσμέω, ἐπικοσμέω. Hoc au-

tem ſibi vult poëta, τὸν Ἄδραστον ἥρωα κοσμήσω καὶ τιμήσω ἐπαίνοις, [illegible] δοξος γένοιτο.

παράφρασις. — *δυωδεκὰς γ΄.* — *μετάφρασις.*

vt nouis celebritatibus, nimirum Pythijs ludis, in quibus viri robore certarent, & equeſtri certamine in pulchris curribus ſe exercerent, illuſtrarit & decorarit Sicyonem vrbem, in qua tum regnauit, quũ arrepta fuga ab Argiuo ſolo patrio in Achaiam ad Polybum Corinthiorum regem (à quo maſcula prole carente accepit filiam in vxorem, & ſceptri ſucceſſionem) conceſſit, Amphiarao audaci & prudenti viro cedens, & ſeditionem domeſticam vitans, quam excitarat Amphiaraus, vt occiſo Talao regnum Argiuũ occuparet: quod & occupauit, quum ſeditiones, qua res maximæ dilabuntur, inter [illegible] tentes illi Talai filij, illiſque oppreſſi, ſuo principatu exciderunt. Sed vt eſt præſt[illegible] viri litem vlterius inter contendentes progreſſuram coërcere & compeſcere: ſic [illegible] vir Adraſtus, ſua prudentia effecit, vt quæ inter ſe & Amphiaraum intercedebant [illegible] non vlterius progrederentur.

ὃς τότε μὲν βασιλεύων
κεῖθι, νεαισί θ' ἑορταῖς,
ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἁμίλλαις,
ἅρμασί τε γλαφυροῖς,
ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν.
φεῦγε γὰρ Ἀμφιαρῆ-
όν τε θρασυμήδεα, καὶ δεινὰν στά-
σιν
πατρῴων οἴκων, ἀπό τ' Ἄργεος. ἀρ-
χοὶ
δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν Ταλαοῦ
παῖδες, βιασθέντες λύᾳ.
κρέσσων δὲ καταπαύει δίκαν
τὸ πρόσθεν ἀνήρ,

Qui tum quidem [illegible]
gnans ibi, [illegible]
lebritatibus, [illegible]
virorum cer[illegible]
curribúſque [illegible]
bus, illuſtrem [illegible]
bem decorans [illegible]
giebat enim [illegible]
phiaraum [illegible]
dacem, [illegible]
tionem paternarum [illegible]
dium, [illegible]
cipes autem non [illegible]
plius erant Talai [illegible]
violenter oppreßi lue hac. *Sed vir præſtantior* [illegible]
cit litem vlterius progreßuram:

ὅς. Refer ad præcedens ἥρωα: & τότε ad tempus illud quo certamina [illegible] ne inſtituit. Nam hoc fecit cùm Sicyone regnaret. κεῖθι ſcil. in Sicyone [illegible] enim Adraſtus Argiui regni erat hæres: ſed ab eo pulſus eſt ab Amphi[illegible] docet paraphraſis.

νεαισί θ' ἑορταῖς. Hoc eſt, τήν τε πόλιν Σικυῶνα ἐμφανεστάτην, καὶ [illegible] καιναῖς πανηγύρεσιν, ἐν αἷς οἱ ἄνδρες τοῖς δυνάμεως ἄεθλοις, καὶ τῇ διφρηλασίᾳ [illegible] ἁρμάτων ἠγωνίζοντο Porrò nouas celebritates vocat recens inſtituta [illegible] cyonios Pythia, antea illis inuſitata. Quæ ex quibus conſtarent certa[illegible] docent immediatè ſequentia, quæ paraphraſis tum Græca tum Latina [illegible] rum illorum explicat.

φεῦγε γάρ. Occaſio ob quam Adraſtus relicto regno patrio Sicyone [illegible] nuit, à poëta perſtringitur. Hæc fuſiùs explicat paraphraſis Latina, & H[illegible] tus in Terpſichore.

Ἀμφιάρηον Ion. pro comm. Ἀμφιάραον: quem θρασυμήδεα vocat, à [illegible] δος *audax conſilium*, quo Talai cædem eſt auſus.

ὡκ ἔτι. Verſio vulgata malè habet *nondum*: ego explico, *non amplius*, vt ſen-quadret. ἴσαν ſyſtole pro ᾔσαν. Talai liberi erant Adraſtus & Eriphyle, alij-e, ſcil. Meciſteus, Hippomedon, Parthenopæus, Pronax, ad quos principatus -tinebat. Sed occiſo Talao Amphiaraus, eos illa dignitate ſpoliauit.

λυα. Vox iſta fit à λύω *ſoluo*, & *lues ſeditionis* exponitur, vel metaphoricè ip-*ſeditio*, quia concordiæ vinculum ſoluit.

ρέσσων ϛ. Hæc ad laudem Adraſti pertinent, qui inter Talai filios κρέσσων præ-atur: cuius conſilio & prudentia ortum inter Talai filios & Amphiaraum -idium ceſſauit. Vide Latinam paraphraſin.

κα-τα πνέῃ. Pro καταπνέῃ. & ταν πρόσθεν: *vlteriorem*, hoc eſt, *vlterius progreſ-am*, ſeu *continuaturam*. Nam ſi priorem dicas, ſequitur vt aliqua fuerit po-rior. Cæterùm πρόσθεν præter alia, ſignificat *vltra*, *vlterius*. & præfixo arti-o vim nominis adiectiui habet, vt ἡ πρόσθεν ὁδὸς. *vlterior via*.

παράφρασις.

-uum eius ſuaſu Talai -j, eiúſque fratres, Oiclei -o Amphiarao, Eriphylen -orem nuptum colloca-it, tanquam certum pi-us redintegratæ amici- : túmque inter flauis -pillis decoros Argiuos, -orum reges à Danao or-m duxerunt, maximi ex-erunt: & quondam The-s, quæ ſeptem portis -uduntur & aperiuntur, -ectum virorum exerci-m, mala quidem aui & in-uſtis auſpicijs deduxe-nt: quos neque Iupiter -citato fulgure læuum to-ns hortabatur, vt furioſo -npetu in aduerſarios con-tati domo proficiſcerentur, ſed contrà vt ab expeditione abſtinerent.

συνθετικῶς δ'.

ἀνδροδάμαντ' Ἐριφύλαν
ὅρκιον ὡς ὅτε πιστὸν
δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα,
ξανθοκομᾶν Δαναῶν
ἦσαν μέγιστοι. καί ποτε
ἑπταπύλους κριτὸν ἐς
Θήβας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν, αἰ-
σιᾶν
οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν. οὐδὲ Κρο-
νίων
ἀστεροπὰν ἐλελί-
ξαις, οἴκοθεν μαργουμένους
στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ
φεί-
σασθαι κελεύθου.

μετάφρασις.

mariti domitricem Eriphylen quando, tã-quam fidele pignus fœderis Oiclei filio vxo-rem cùm dediſſent, flauicomorum Danaorum fuerunt maximi. Et quondam ſeptiportes ad Thebas ſelectum exercitum virorum duxerunt, fauſtarum non per auium viam. Neque Saturnius fulgur quatiens, è domo furioſo impetu concitatos pro-ficiſci hortabatur, ſed abſtinere à profectione.

ἀνδροδάμαντ'. Affinitas noua inter Adraſtum & Amphiaraum, medium fuit -er quod in concordiam rediuêre. Eriphyle filia Talai, & ſoror Adraſti: quam -ocat ἀνδροδάμαντα, non quia priorem aliquem Amphiarao maritum peremit: -ed quia ipſum Amphiaraum maritum prodidit, vt ad bellum ire cogeretur, in -quo mortuus eſt. Hiſtoriam hanc vt ſatis notam, obiter tantùm attingo. Porrò ἀνδροδάμαντα intellige τὴν τὸ ἄνδρα ἀπατῶσαν καὶ δαμάσασαν. A recto ἀνδροδάμας v. de-clin. ſimplic. Epithetum maſc. gen. quod cum ſubſtantiuo nomine fœmin. gen. -conſtruitur Atticorum more: aliàs etiam nomen gemmæ, ſic dictæ, quòd ho-

minum impetus domet. Sed fortè legendum αἰδ'ἐγοδάμαν,& reijciendum ... dem coniunctio nullum locum hìc habere poteſt: & ſic legunt Scholia G... ca. Quæ lectio ſi admittatur, erit accuſat. Doricus, pro comm. αἰδ'ἐγοδάμ... cto ſingul. αἰδ'ἐγοδάμη. nom. 2. declin. ſimpl. Et hæc coniectura mihi præ... videtur. Nonnulli codices mendosè legunt, αἰδ'ἐγομάδαν.

ὅρκιον ὡς ὅτι. Operæpretium eſt hanc ſententiam, ad loci lucem, ſic co... ctam ob oculos ponere, ὅτι αἰδ'ἐγοδάμαν Ἐριφύλαν Οἰκλείδᾳ δόντες γυναῖκα ... ὅρκιον ἦσαν μέγιστοι, τῶ ξανθοκομᾶν Δαναῶν.

δόντες. Intellige Adraſti fratres de quibus 3. duodecade, inter quos pr... bilis Adraſtus, hoc medium quo redirent in gratiam cum Amphiarao, c... gitauit. Sic noua affinitate contracta priſtinam dignitatem Talai poſter... perarunt.

Οἰκλείδᾳ. Dor. pro Οἰκλείδῃ. *Oiclides*, eſt patronymicum, pro *Amphiarau*... clei filius, Melampi nepos.

ξανθοκομᾶν, Genit. Dor. pro ξανθοκομῶν. à recto comm. ξανθοκόμης. Dor. ... *μας, qui flauos habet capillos*. Δαναῶν: Qui hoc nomine ſint intelligendi pe... ex Latina paraphraſi huius duodecadis: tum ex annotatione in hanc ... Pyth. Od. ι. antiſtroph. γ.

καί ποτε. Locus hic à Schmidio mihi videtur commodè reſtitutus: quem ... ſequor: cùm veteres codices habeant καί ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θήβας. Vt metrum p... ficeret addidit κεῖν. Atque haud ſcio an Leonicerus aliquem codicem habue... rit qui hoc vocabulum haberet, ſiquidem in ſua interpretatione habet ... *exercitum*: quod Græcè reddas κρῖν στρατ.

ἄγαγον. Doricè, pro comm. ἤγαγον. Solet autem α Doricum pro η. eſſe l... gum: at hic metri neceſſitas poſtulat vt breue fiat.

αἰνᾶν Genit. Dor. pro αἰνῶν. Reddas autem hanc phraſin poëticam, ... ὀιωνοῖς χρησάμενοι. Lat. *infauſtis auſpicijs*.

οὐδὲ Κρονίων. Contra Iouis nullo portento lætum exitum pollicenti... luntatem, expeditionem ſuſcipiunt Argiui contra Thebanos. ἀστεροπὰν Dor. ... ἀστεροπὴν: hoc eſt, ἀστραπὴν, ex qua antecedente, conſequens βροντὴ intell... da: nam veteres in bonum malum-ve omen tonitrua à Ioue quandoque ... citari putabant.

ἐλελίξαις Aeol. pro comm. ἐλελίξας. οἴκοθεν. Hoc eſt, ὁ Ζεὺς οὐ δέον ... προσέταξεν ἐπειγομένους αὐτοὺς ἀπὸ τῶν φίλων ἀπιέναι, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς ἀπ... χέσθαι.

μαργουμένοις. Verbum poëticum, pro comm. μαίνεσθαι, καὶ μάργος, hoc eſt, ... ῥᾳν δίκην ὁρμητικῶς φέρεσθαι. *inſanire, & more inſanorum impetu ferri*. Fit ... γος, quaſi μὴ ἀργὸς *non otioſus*: qui ſemper huc illuc impetu quodam ferun... ratione. Quod factitant ſtulti, & inſani.

τρισφέρεσις. δωδεκὰς ι. μετάφρασις.

Sed exercitus ille equiti- φαινομένων οἱ ἄρ' ἐς ἄταν ſed manifeſtum in ...

σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι,
χαλκίοις ὅπλοισιν, ἱππεί-
οις τε σὺν ἔντεσιν. Ἰ-
σμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι, γλυ-
κὺν
νόστον ἐρυσάμενοι,
λευκανθέα σώμασ' ἐπίαναν κα-
πνόν.
ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεο-
γυίους
φῶτας. ὁ δ' Ἀμφιάρηϊ
σχίσεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα,
κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις,

tium properabat exercitus venire, cum aneis armis, & equeſtri apparatu. Itaque Iſineni ad rip.u cùm dulcem reditum inhibuiſſent, candidè eſfloreſcentem corporibus pingueſecerunt, fumum. Septem enim deuorarunt pyra iuuenilimembres viros. Amphiarao autem diſſidit fulmine aduerſus omnia violento Iupiter lato pectore terram, occultauitque illum cum equis,

& peditibus ære armaorſtans, quanquã nul- à Ioue fauſtum, ſed intum potiùs ſignum acrat, ad manifeſtum exin properare maluit, m à propoſita profeıne abſtinere. Itaque ad enum fluuium Thebas terlabentem, vbi cum ebanis prælium comtebant, cæſi dulcem in riam reditum amiſerunt, ptem rogi robuſtos iues viros concremarunt, ɪrum ex cadaueribus, n cremabantur, albicãs pinguedinem fumus ittebatur. Sed Iupiter, mine cuius vi res omnes ımit, terram pectoroſam diffidit: quæ magno hiatu diducta, Amphiaraum cum curru & ıis abſorptum occultauit & ſepeliuit.

φαινομέναν δ' ἐς'. Arguit Argiuos temeritatis, quòd properauerint ad maniſtum exitium: vitium autem illud à Principibus ad exercitum detorquet, vt draſti, aliorúmque ducum culpam extenuet. Porrò particip. verbi φαίνομαι, o nomine φανερὸς vſurpat: & ἄται Dor. pro ἄτην. Hoc eſt, βλάβην. Præterea ɔſeruanda conſtructio verbi σπεύδειν cum infinit. Nam rarior eſt, quàm cum ırticip. Notandum quoque ὅπλα χάλκεα, τοὺς πεζοὺς, & ἵππεια ἔντεα, τοὺς ἱππεῖς ſiıificare: vnde colligere eſt exercitum fuiſſe ex equeſtribus, & pedeſtribus ɔpijs conflatum.

Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ'. Iſmenus eſt Bœotiæ fluuius Thebas præterlabens: ad quem ırgiui cum Thebanis primi belli conflictum commiſerunt: in quo Thebanos ıperatos & intra mœnia redactos Argiui inſequuti ſunt. Sed hi bellicarum rtium ignari temerè impetum faciebant ad muros vſque, ex quibus plerique Thebanis occiſi ſunt, donec eruptione facta reliqui omnes, excepto vno Araſto cæſi ſunt. Qua de re Pauſan. in Bœoticis.

ἐρυσάμενοι. Suſpicari licet hoc vocabulum irrepſiſſe pro ὀλεσάμενοι. Nam freıuens eſt phraſis apud Homerum, ὀλέσαι νόστον: & cogitur nimis huius verbi ἐρύσθαι ſignificatio. Et quanquam exponi poſſit, vel *deuitare* vel *inhibere*: nihilominus *reditum deuitare*, vel *inhibere*, improprium valdè iudicarit quiuis, non autem *reditum amittere*, præcipuè in ſerie huius ſententiæ.

λευκανθέα. Nonnulli referunt ad καπνόν: qui dum pinguia cadauera cremantur, effloreſcentem candorem emittit. Schol. legit λευκανθέα σώματα. Mendosè ab omnibus ferè legitur λευκανθέαν. Nam & declinandi nominis ratio, ipſúmque metrum refragatur. Eſt autem accuſat. ſingul. à λευκανθὴς, hoc eſt. λευκὸν ἄνθος ἔχων. *album habens florem.*

ἑπτὰ πυραὶ. Quot fuerunt portæ Thebis, tot in eas miſſæ cohortes: qu[illegible] runt cohortes, tot rogi. δαίσαντο autem poſſet rectè exponi, *combuſerunt*. [illegible] & δαίω, eſt τὸ καίω.

νεογυίοις. Vir dicitur νεόγυιος, vel quaſi νέα γυῖα, τουτ' ἔστι, μέλη ἔχων. *iuuenilia membra habens*, vel ratione ætatis, vel ratione roboris. Etenim & ætate pro[illegible] dici poſſit νεόγυιος, ſi robuſta habeat membra, qualia iuuenum eſſe ſolent.

ὁ δ᾽. Amphiarai alius ab alijs fuit obitus: nam Iupiter ipſi diffidit terra[illegible] vt illius hiatu abſorptus, pudenda morte ab hoſte cæſus nō dedecoraretur. [illegible] φιάρηι ſcribendum, non autem Αμφιαρηῖ. Nam commodior eſt nominatiuus [illegible] φιάρης, quàm Αμφιαρεύς.

παμβίᾳ. Hoc eſt, πάντα βιαζομένῳ. Nam παμβίας dicitur ὁ κατὰ πάντα βία [illegible] *qui in omnia vim habet*.

βαθύστερνον. Hoc eſt, στέρνον βαθὺ ἔχων, *pectus profundum habens*, *pectoris* [illegible] ticum epitheton, pro quo ſimplicius dicas βαθεῖαν χθόνα.

κρύψεν ἅμ᾽. Locus vbi à terra fuit abſorptus cum curru Amphiaraus, [illegible] vocatus eſt Αρμα, vt teſtatur Pauſan. in Bœotic.

παράφρασις. — στροφὴ ς. — μετάφρασις.

priuſquam Periclymeno, cum quo conflicturus ille Amphiaraus aufugit (etenim etiam fortiſſimi, vt Aiax, & Deorum filij, vt Titanes, diuinitus immiſſis terroribus perculſi, fugam vitio non vertendam arripiunt) offerretur occaſio virum illum fortem & bellicoſum terga dantem haſta percutiendi, & lethali vulnere dedecorandi. Sed vt ad rem redeam, & de Aetnæis Chromij gente dicam, illi Phœnicum audacem inſultum ſuſtinuerunt, oppoſitiſque armis repreſſerunt: qualem ô Saturni fili in poſterum quàm longiſſimè reijce, ſi ita eſt in fatis, & per ea id licet: ne ab haſtatis Phœnicum & Carthaginenſi[illegible] pijs denuo petiti, rurſus in diſcrimen veniant in quo de vita & morte agatur, & de [illegible] terum certare oporteat Rogo etiam te Iupiter pater, vt ijſdem eam fœlicitatem imper[illegible] quæ diutiſſimè bonarum legum, ſub quibus viuunt, conſtitutionem ſeruet:

δουρὶ Περικλυμένου πρὶν
νῶτα τυπέντα μαχατὰν
θυμὸν αἰσχυνθήμεν. ἐν γὰρ
δαιμονίοισι φόβοις,
φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν.
εἰ δυνατὸν, Κρονίων,
πεῖραν μὲν ἀγάνορα φοινικοστό-
λων
ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ
ζω-
ᾶς ἀναβάλλεο ὡς
πόρσιστα. μοῖραν δ᾽ εὐνομον-
αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰ-
τναίων ὀπάζειν,

haſta Periclym[illegible] *priuſquam* terg[illegible] *cuſſus*, *pugna*[illegible] *nium pudeſeret.* [illegible] *in diuinis* [illegible] *terroribus*, *fugi*[illegible] *etiam filij Deor*[illegible] *poßibile eſt*, *o Sat*[illegible] *molimen quidem* [illegible] *bum haſtarum* [illegible] *nicibus miſſarum* [illegible] *de morte & vit*[illegible] *moue quàm long*[illegible] *mè. Sortem autem* [illegible] *bonarum legum conſtitutionem habeas*, oro te ti[illegible] *naeorum filijs diu prabeas*.

δουρὶ Περικλυμένου. Periclymenus hic à Schol. dicitur Neptuni & Chlo[illegible] Tireſiæ filiæ filius. αἰσχυνθήμεν. Ionicus infinit. pro αἰσχυνθῆναι. Aor. 1. paſſ[illegible]

rbo αἰχμώομαι. Cauſa cur abſorptus ſit à terra Amphiaraus: ſcilicet ne inde-
è periret ab homine vulneratus vide 6. Olymp.

δαιμονίοις φόβοις. Diuinitus immiſſi terrores, dicuntur panici. Panicus terror,
s ſit, habes in Adagijs Eraſmi. Hac autem ſententia Amphiarai fugæ turpi-
inem eleuat. Veriſimile autem eſt poëtam intelligere à Ioue immiſſum
giuis terrorem in gratiam Thebanorum, quos propter Herculem & Diony-
n filios tuebatur.

εἰ δυνατὸν Κρονίων. Regreditur nunc author ad laudes, cùm Aetnæorum in ge-
e, tum Chromij in ſpe.ie. Ad laudem Aetnæorum pertinet quod dicit obi-
de bello quod Phœnices ipſis intulerant: quorum inſultum fortitudine ſua
ulerunt. Carthaginenſes autem, qui tum erant Phœnices, ex Libya in Ita-
n & Siciliam eruperunt: illis Hieron & Gelon fratres obſtiterunt, illóſque
:iter repreſſerunt.

Κρονίων. Ornatur ἐπμώδη apoſtropha ad Iouem, quem rogat poëta vt Aet-
os & Siculos tueatur ab alio inſultu: ídque adhibita pia conditione, ſcil. εἰ
κτ: *ſi poſsibile eſt*: hoc eſt, *ſi fata ferunt*: quorum ſeriem ne ab ipſo qui-
n Ioue mutari poſſe credebant Ethnici.

πῖραν. Scholiaſtes hoc vocabulum exponit λῃστρικὴν ἐπίθεσιν, *inſultum præda-
um*: quaſi Phœnices prædonum inſtar Siculos impetiuerint. Sed mitius eſt
:tæ vocabulum, quàm vt eò reſpiciat. Audacis & ſuperbi conatus & experi-
nti duntaxat illos arguit, quum πῖραν ἀγάνορα vocat illorum inſultum. Nec
re πῖραν dicit, quia ſolum conatum adhibuerunt, nec voti compotes fue-
t.

ἀγάνορα. Hîc epitheton iſtud ἐπὶ ψόγῳ habetur: ideóque etymon erit ab ἄ-
& ἠνορέη. q. d. ἀπὸ τὸ δῖον ἠνορέη χρώμενος. Aliàs ἐπὶ ἐπαίνῳ ſumptum, deducitur
ἀπὸ τὸ ἀγῶ, τὸ θαυμάζω, & ἠνορέη. q. d. ἀγαστὸς. i. θαυμαστὸς τῇ ἠνορέῃ.

φοινικοστόλων. Hoc eſt, ὑπὸ Φοινίκων ἐσταλμένων, quā expoſitionē in metaphraſi retine-
, potius quā ἐσταλμένων. h. e. κεκοσμημένων, ſeu ὡπλισμένων φοινίκων τρόπον. *more Phœni-
ornatarum*: quia illa quàm hæc ſimplicior & commodior videtur. ἐγχέων au-
n dicit pro ὅπλων. De hoc bello, quod nauale fuit vide Pyth. Od. 1. antiſtr. 4.
annotationem noſtram in hæc verba Ἑλλάδ' ἐξέλκων.

θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς. Hoc eſt, *conatum* ſeu *molimen, experimentum bellicum in
de vita & morte, proinde de ſumma rerum agebatur.*

ἀναβάλλεο ὡς πόρσιστα. Sic lego cum Schmidio, qui ſic à Philippo lectu[illegible] pu-
it, quum vertit, *remoue quàm longiſsimè*. Et certè meliùs quadrare videtur
m apoſtropha, & re de qua agitur. Neque enim tā cōmodè poëta dicat, *reÿcio
atum illum ſuperbum de vita & morte*, &c. quàm Iouem roget dicens. *Iupiter
atum illum reÿce*, ſeu *remoue quàm longiſsimè*. Quare pro ἀναβάλλομαι commo-
ad clariorem ſenſum, legendum videtur ἀναβάλλεο.

πόρσιστα. Poët. aduerb. pro πορρώτατα. Communiter habes πόρρω, πορρωτέρω, πορρω-
τω ſeu πορρώτατα. Poëticè, πόρσω, πρόσιον, πόρσιστα.

μοῖραν δ' Superior laus petita eſt à fortitudine bellica, hæc ab εὐνομία quam
ſis diuturnam à Ioue precatur. q. d. αἰτέω δέ σε ὦ Ζεῦ, ὥστε πολλὴν ἐπὶ χρόνον τοῖς Αἰ-

τναίοις ὁμονοιῶν παρέχειν. Synecdochicè autem per Aetnæos innuit omnes S[illegible]

δαρὸν. Dor. pro comm. δηρὸν, quod quum ſolum eſt, vt vult Euſtath. [illegible]
γεται: nimirum ſubaudiendo χρόνον. Fit à δὴν aduerbio poët. ſignificante diu.

παράφρασις.

vtque populo occaſionē conſequendi gloriam ciuilem à generoſis animis, & factis manantem impertias. Habet enim Aetna illius capaces viros, vt pote ſtudioſos equorum, bellicoſóſque, & diuitias tam parui facientes, vt bonorum fortunæ ſpecie non capiātur. At putet aliquis me rē ſatis incredibilem aſſerere: quoniam aliquando contingit vt verecundia, quæ bonam exiſtimationem affert, animum à rebus indecoris amouendo, furtim & ſenſim ſine ſenſu lucri cauſa imprudenti ſubtrahatur. Id ſanè aliquando contingit. At ſaltem Aetnæi Chromij exemplum habeo, cuius a[illegible] comes ſi fuiſſes in pedeſtribus, equeſtribus, naualibúſque prælijs, cognouiſſes & [illegible] quanto, quámque confidenti animo acris pugnæ periculum ſubiret.

δυώδεκας ζ.

Ζεῦ πάτερ. ἀγλαΐαισιν
δ' ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι
λαόν. ἐντί τοι φίλιπποί
τ' αὐτόθι, καὶ κτεάνων
ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας
ἄνδρες. ἄπιστον ἔει-
π'. αἰδὼς γὰρ ὑπόκρυφα κέρδει
κλέπτεται,
ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπα-
σπί-
ζων παρὰ πεζοβόαις,
ἵπποις τε, ναῶν τ' ἐν μάχαις,
ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀ-
ξείας αὐτᾶς.

μετάφρασις.

ô Iupiter p[illegible]
namentíſque
admiſceas p[illegible]
certe & equ[illegible]
dioſi ibi, & p[illegible]
bus animas p[illegible]
res habentes
incredibilem [illegible]
verecundia
lucro ſurripit[illegible]
affert gloria[illegible]
Chromio arm[illegible]
ſtens inter pe[illegible]
quóſque, & in [illegible]
prælijs, iudicaſſes periculum [illegible]

Ζεῦ πάτερ. Connecte cum ſuperiori αἰτέω σε: à quo etiam pendet [illegible] δ'. q. d. καὶ λαὸν Αἰτναῖον κόσμει τῇ τῆς πόλεως φαιδρότητι. populum Aetnæum orna[illegible] re vrbis: hoc eſt, fac vt populus ſplendeat ornamentis, qualia in vrbib[illegible] ſolent: & ſic à Ioue petet vt vrbs ſplendidis ædificijs ornetur. Vel exp[illegible] τῷ λαῷ πολιτικῶν δοξῶν ἐπιτυχεῖν. Concede populo vt ciuilem gloriam con[illegible] & celebritatem. Ciuilis autem gloria ſeu celebritas à generoſis anim[illegible] petitur. Et hoc poſteriore ſenſu fortè intelligit poëta, quum ſtatim [illegible] φίλιπποι, &c. Nam illius gloriæ conſequendæ capaces inter Aetnæos e[illegible] cùm aliqui eſſent bellicoſi (quod denotat author voce φίλιπποι, ab ant[illegible] conſequens innuendo) & diuitiarum contemptores: quæ duæ virtut[illegible] tem exornant. Scholiaſtes malè exponit hæc verba, ἀγλαΐαισιν ἀστυνόμ[illegible] cto, εὐφροσύναις ἀναστρεφομέναις κατὰ τὴν πόλιν. Nam hîc non de lætitia, ſed [illegible] agitur.

ἀστυνόμοις. Hoc eſt, ταῖς ἐν πόλει, ταῖς πολιτικαῖς. Fit ἀστύνομος ab ἄστυ, vrb[illegible] & τὸ νέμω, τὸ διάγω, τὸ οἰκῶ. habito, dego. Alias ſignificationes vide in Lexicis.

ἐντί. Pro εἰσί. In his autem eſt ratio petitionis præcedentis: q. d. [illegible]

ϗ ἱππικώτατοι, τοῦτ' ἐστι, πολεμικοὶ ἄνδρες, ϗ τῇ προαιρέσει τὸ πλοῦτον νικῶντες, ϗ ὑ νικώ- τ κτημάτων.

·τόθι. Nempe apud Aetnam. κρέσσων apud Græcos dicitur paſſim, *qui non* *tur, qui non flectitur.* vide exempla in Lexicis.

πτον. Occupatio qua occurrit obiectioni quæ fieri potuiſſet. Nam dixiſſet is: Diuitijs expugnari potuiſſent: nam verecundia lucro furtim circunue-. At ne illam quidem virtutem φιλοκερδείᾳ expugnatam inter Aetnæos in- Quod vt probet, Chromij exemplum ſtatim proponit.

ιδὼς γάρ. Sic Danaë aurea pluuia à Ioue expugnata. Nam ῥίζα κακῶν πάντων λαργυρεία.

φέρει δόξαν. Refer ad αἰδώς. Nam τῷ αἰδήμονι verecundo, qui legem hone- veretur tranſgredi, dum à turpibus amotum ad honeſta impellit, decus & am parit. De hac Heſiodus. Αἰδὼς ἀνθρώποις μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι. Porrò δόξαν ne εὐδοξίαν.

ετμάω. Sequuntur Chromij laudes, quem laudat à virtute bellica, pedeſtri, ſtri & nauali prælio. Conuertitur autem ſermo, non ad Iouem (nam non otest ὑπασπίζων *armiger* & *ſatelles*) ſed indefinitè ad quemuis, vt innuat ılibet qui arma Chromij tuliſſet, teſtem eſſe potuiſſe virtutis Chromij in genere prælij. ὑπασπίζων à Schol. exponitur συμπαρών.

πεζοβόαις. Hoc eſt, πεζομάχοις. Nam πεζὸς eſt *pedes*, & βοὴ, *prælium* quando- ignificat, vt βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, *prælio ſtrenuus*.

ιπποις. Pro ἱππεῦσι. Vel erit dati. plur. à ſing. ἡ ἵππος *equitatus*. q. d. in *equita-* hoc eſt, *copijs equeſtribus*.

ιῶν ἐν μάχαις. Hoc eſt, ἐν ναυμαχίαις. Nec dubium eſt quin Chromius Hiero- ſit ſequutus aduerſus Phœnices de quibus paulò antè dictum.

ρινας αὖ. Hoc eſt, ὑπασπιστὴς ὢν Χρομίῳ ἐν πεζομαχίᾳ, ϗ ἱππομαχίᾳ, ϗ ναυμαχίᾳ, ἐ- αν οἷον κίνδυνον ὀξείας μάχης ἐκρίνωσεν ὑπὸ τῆς ἀνδρείας ἄφοβος ὤν.

ὐτᾶς. Poët. & Dor. ἀϋτά, pro comm. poëtico ἀϋτή, hoc eſt, βοὴ, φωνὴ, vt ex- Euſtath. ab αὔω, τὸ φωνῶ deducens. A conſequenti *pugnam* ſignificat: ſumptum vocabulum, ellipſin habet. Etenim dicendum ſimpliciter ολέμου, vel πολεμίων.

παράφρασις.	ΔΙΑΣΤΙΧΩΝ ι.	μετάφρασις.
niam illa Dea, nimi- Verecundia, bellico- us animum ita com- it & inſtruebat, vt nō ſtudio caſtra ſequere- l vt patriæ perniciem entem propulſaret, belli, à Phœnicibus ror minabatur. Et	ἕνεκεν ἐν πολέμῳ κεί- να θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ θυμὸν αἰχματάν, ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου. παῦροι δὲ βουλεῦσαι, φόνου παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στί- χας	quoniam in bello illa Dea Verecundia in- citabat eius animum belliccoſum, ad propul- ſandum exitium Mar- tis. Pauci autem con- ſultando, cædis ante pedes exiſtentis nubem

quanuis pauci queant conſilio, animi magnitudine, & corporis robore, præſens ante pedes poſitæ mortis periculum in hoſtium capita retorquere: Chromius tamen hiſce virtutibus prędit⁹ hoc præſtitit. Et quē-

χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί. λέγεται μὰν
Ἕκτορι μὲν κλέος ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
ἀγχοῦ. βαθυκρήμνοισι δ᾽ ἀμφ᾽ ἀκταῖς Ἑλώρου,

conuertere in h...
virorum ag...
nibus ...
Dicitur qui...
ri decus flor...
Scaman...

circum profunda præcipitia habentis ripas...

admodum apud Troianos celebris euaſit Hector, quòd ad Scamandrum Troię fluuium pro patria fortiter p... ſic & Chromius Ageſidami filius, qui ad ripas Helori Siciliæ fluuij, cuius ad Pa... promontorium ſiti, profunda ſunt præcipitia.

ὅμωεκεν. Hoc eſt, ὅτι ἐκείνη Θεὸς Αἰδὼς οὕτω πολεμικὸν αὐτοῦ θυμὸν παρεκάλεσε... Χρόμιον, οὐ κέρδους ἀλλὰ καλοῦ χάριν ἀμύνειν τῇ πατρίδι. Itaque Verecundiæ ... tribuit, quòd Chromius, non lucri, ſed honeſti ſtudio patriam defen... tica autem fictione Deam facit Verecundiam, de qua citatur He... Schol. dicens,

Αἰδομένων δ᾽ ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται.

Verecundorum hominum plures ſeruati ſunt quàm occiſi.

Nam quos pudebat hoſti ſuccumbere, illi animum erigebant, & animoſ... gnabant.

κεῖνα. Nempe Αἰδώς. Αὐτοῦ nempe Χρομίου. αἰχματὰν poët. pro πολεμιστ...

παῦροι δ᾽. Laus Chromij, à conſilio, animi magnitudine, & manuum ... re, quibus omnibus, quæ paucis contingunt, inſtructus fuit Chrom... βουλεῦσαι ſubd. ἐν τῷ. & εἰσὶ, poſt δυνατοί. Et ſic declara hanc ſententiam ... δέ εἰσι δυνατοὶ βουλῇ, καὶ μεγαλοψυχίᾳ, καὶ ἰσχύϊ τοῦ ἐφεστηκότα ἐν τῷ μάχεσθαι ... πολεμίοις τρέπειν.

παρποδίου. Hoc eſt, παρὰ ποσὶν ὄντος, proinde ἐφεστηκότος *præſentis, imminen...* τὸ φόνου νεφέλαν tropicè vſurpat: quemadmodum Homer. Il. ... φος ἀμφεκάλυψεν. Sic & Sophocles in Trachin. νεφέλην pro *morte* vſurpa... Statius

mortis opaca

Nube grauis vultus.

χερσὶ καὶ ψυχᾷ. Hoc interpretatur Schol. γνώμῃ καὶ ἀνδρείᾳ. Malim tamen iuncto præcedente βουλεῦσαι, tria enumerari, τὴν βουλὴν, hoc eſt, εὐβουλίαν ... χὴν, hoc eſt, μεγαλοψυχίαν. τὰς χεῖρας, hoc eſt, τὴν ῥώμην Quæ tria quidem ad ... γνώμην & ἀνδρείαν reuocari poſſunt. Duo ſanè in bello perquam neceſſ... ſeiungenda, vt docet Creon apud Eurip in Phœniſſis. v. 753. Cùm enim ... cles rogaſſet,

Θάρσει προκρίνας, ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ;

Secundum audaciam eligens, an ſecundum prudentiam?

reſpondet Creon.

Ἀμφότερον, ἀπολειφθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον.

Vtrumque ſpectabis: nam alterutrum nihil valet.

Et H...

Homerus Il. π. idem ſentit, in his.

Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πτολέμοιο, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ.

λέγεται μὲν κλέος. Syncriſis Chromij cum Hectore: vt enim apud Troianos Scamandrum Hector: ſic apud Siculos ad fluuium Helorum pro patria puuit Chromius.

αθυκρήμνοισι. Mendosè ab aliquibus ſcribitur βαθυκρημνοῖσι. Porrò βαθύκρημνος, βαθὺς, & κρημνὸς. q.d. βαθεῖς κρημνοὺς ἔχων.

παράφρασις.

...em locum, quoniam ...er victoriam retuſæ Carthaginenſium mi- ...Areæ, hoc eſt, Mina- trai ctum homines ...le denominarunt) pro ...æ ſalute fortiter pu- ...it, ſimile apud Siculos ...s prima iuuentute cō- ...tus eſt. Alio autem ...ore multas alias res, terra marique præcla- ...ſſerit, carmine decan- ...: poſt quæ ſi ſenilem ...m attingat, placidum ...n exiget. Quandoqui- iuuenilem ętatem in laboribus impendiſ- ...imum viri ad ſenectu- prouecti hac conſola- munit, quòd nec in otio, nec in rebus inhoneſtis, ſed virum fortem & probum decen- florem vegetę ętatis collocarit: quò fit vt emeritos annos citra pœnitentiæ tædium dè traducat. Cęterùm ſciat Chromius ſe Deorum munere admiranda fœlicitate potiri.

διωδεκάς θ.

(ἔνθ' Ἀρειᾶς πόρον ἄνθρω-
ποι καλέοισι) δέδορκεν
παιδὶ τοῦτ' Ἁγησιδάμου
φέγγος ἐν ἁλικίᾳ
πρώτᾳ. τὰ δ' ἄλλαις ἁμέ-
ραις
πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ
χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ, φάσο-
μαι.
ἐκ πόνων δ' οἳ σὺν νεότατι γένων-
ται,
σύν τε δίκᾳ, τελέθει
πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα.
ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων
θαυμαστὸν ὄλβον.

μετάφρασις.

(vbi Area traiectum homines vocant) refulget filio hoc Ageſidami lumen in iuuentute prima. Alia autem alijs diebus eius facinora *multa quidē in puluerulenta terra, alia verò in vicino mari, commemorabo. Ex laboribus qui cum iuuentute ſuſcepti fuerint, & cū iuſtitia, exiſtit ad ſenectutem vita placida. Sciat* Chromius *ſe ſortitum à Dijs admirandam fœlicitatem.*

ἔνθ'. Nimirum ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου. h.e. *ad ripas Helori*: qui fluuius, *vt ex Apol-...o notat Stephanus de Vrbibus*, cicures piſces habet, ita vt ex traijcientium ...inum manibus eſcam capiant.

Ἀρειᾶς πόρον. Explicare non poteſt Scholiaſtes quid poëta dicat ἀρειᾶς πόρον, ...e ſcribendum diuiſim ἀρείας, vel ῥείας πόρον, vel ἀρειάπορον, coniunctim. Quare ...ex ipſo neſciamus quid illud ſit, ad coniecturam nobis confugiendum. ...è quidem dici potuit locus ῥείας πόρος *Rhea tranſitus*, ob euentum aliquem. verisimilius eſt dictum fuiſſe Ἀρειᾶς πόρον, à nomine ἀρειὰ, quod ab Heſychio ...onitur βλάβη, ἀπειλή. Item ab Euſtath. ἀπειλή: & deducitur ab ἀρὰ per pleonaſmum diphthongi ει. Etenim homines qui nomen hoc illi loco indiderunt, ...ère rationem habere τῶν ἀπειλῶν *minarum* exercitus illius Carthaginenſis, ...Græciam inuadere volebat: de quo paulò antè: vel βλάβης *damni*, quod idem

exercitus cepit, quum ab Hierone, Gelone, alijſque Græcis eſt perditus.

χαλκέοισι. Dor. Dialecto, mutato υ in οι, pro χαλκέουσι. δέδορκεν. Eadem ſignifica-ne hic vſurpatur, qua δέδορκε φάος, in fine 3. huius libri. Ibi vide annotatio-nem noſtram. παιδὶ Ἀγησιδάμου. Hoc eſt, Χρομίῳ. Et ἐν ἀλικίᾳ πρώτᾳ, hoc eſt, ἐν νεότη-

τὰ δ' ἄλλαις. Puto poëtam non habere rationem rerum à Chromio ia-ſtarum, ſed ſpei in poſterum gerendarum: ob quam alio tempore encom-pollicetur aliud. q.d. ἃ δὲ κατορθώσει, πολλὰ μὲν ἐν ἠπείρῳ, πολλὰ δ' ἐν θαλάσσῃ, ἐν ἡμέραις διελεύσομαι. Appellat vicinum mare, videlicet Tyrrhenum, cuius eſt Sicilia.

κονίᾳ. Hìc κονία Adiectiuè ſumitur pro κονιακὴ, vel κονιώδης, cùm ſit ſub-& exponatur *puluis, cinis*. Porrò κονία χέρσος, à Schol. exponitur ἡ γῆ ἢ ἡ ἄμ-poëta τὰς πεζομαχίας & τὰς ναυμαχίας innuit. φάσομαι Dor. pro φήσομαι fu-verbi φημί.

ἐκ πόνων δέ. Conſolatoria gnome, qua Chromium ſubleuat, ne exa-rum laborum pœniteat ipſum, & ne grauetur nouos ſuſcipere: cuius ex-tionem pete à paraphraſi Latina.

οἳ σὺν νεότητι γένωνται, σύν τε δίκᾳ. Hoc eſt, δικαίως ἐν νεότητι τελεσθέντων. ἁμέρα Dor. pro ἡμέρα, Ab abiectiuo ἥμερος, hoc eſt, πρᾶος. Vbi notandum bulum αἰὼν fœminei generis nunc eſſe.

παράφρασις.

Cùm enim opibus abundet, & decus glorioſis ex factis adeptus ſit, ſummum fœlicitatis culmen attigit. Ad quod quicunque peruenit, nec oculos nec pedes vlterius circunferre debet, vt potiora quærat: cùm nihil maius homini mortali obuenire poſſit. Cæterùm quemadmodum modeſtia & tranquillitas in conuiuio poſtulatur vt iucundum efficiatur: ſic etiam recens parta victoria ſuaue carmẽ flagitat, vt lætior & glorioſior reddatur. Quod carmẽ vt animoſiùs à cantoribus in victoriali conuiuio canatur, ſiquidem vini generoſi potio vocem roborat, a-lætitiæ craterem, qui dulcis eſt prænuntius mox ſequuturæ cantionis, infundat.

διάλεκτος ι.

εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολ-
λοῖς ἐπίδοξον ἄρηται
κῦδος, οὐκ ἔστ' ἔτι πόρσω
θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς
ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν.
Ἡσυχίαν δὲ φιλεῖ
μὲν συμπόσιον. νεοθαλὴς δ' αὔξε-
ται
μαλθακᾷ νικαφορία σὺν ἀοι-
δᾷ.
θαρσαλέα δὲ παρὰ
κρητῆρα φωνὰ γίνεται.
ἐγκιρνάτω τίς μιν, γλυκὺν
κώμου προφάταν.

μετάφρασις.

Si enim ſim- opibus multu- adeptus ſit de- licet vlterius - amplius ſpecul- attingere pedi- quillitatem a- quidem conui- recenter flore- tur molli vic- cantu. Auda- apud craterem Temperet ali- dulcem cho- ni prænunci-

οἱ γὰρ ἅμα. Oſtendit poëta quibus in rebus conſiſtat ſumma fœlicita-pe in diuitijs, & honore: quibus munitus Chromius, admirabili fœlicita-

ıitus cumulatum ſciat. Aſſimile eſt illud quod alibi dixit, εἰ δ᾽ ὢν καλὸς, ἔρδων δ᾽ ἐόντα μορφᾷ, ὑψίστ᾽ πύρον, &c. Item Ep. 1. Iſth. 5. & Iſthm. 6. antiſtr. 1. & Pyth. 1. ›. vlt.

σκοπιᾶς ἄλλας. Hoc eſt, ἄλλης εὐτυχίας ὅδους ἀφισκοποῦν ὀφθαλμοῖς, καὶ ποσὶ ζητεῖν.

Ἡσυχίαν δὲ φιλεῖ. Hinc incipit poëta hymnum hunc concludere: & comparat ter ſe victoriam & conuiuium victoriale, quòd quemadmodum iſtud iucun- m redditur, ſi cum tranquillitate & modeſtia celebretur: ſic illa glorioſior adat, ſi recens parta conſequatur encomium. Porrò comparationem iſtam mit, quia in conuiuio victoriali cantabatur chorealis hymnus, & quia ala- es denotare vult cantores, eámque alacritatem à vini potu capere. Cæterùm χίαν intellige cum Schol: εἰρήνην, pacem, modeſtiam. Etenim natis in vſum titiæ ſcyphis, par eſt tollere barbarum morem, verecundúmque Bacchum nguineis prohibere rixis: vt ad Horatij verba alludam, quæ extant Od. 27. 1. Carm.

νεοθαλής. Hoc eſt, νεωστὶ θάλλων, recens florens, & vireſcens: & hîc epitheton pro νεωστὶ τυχοῦσα. quæ recens obtigit.

θαρσαλέα δέ. Effectum vini in poëtis & cantoribus, vocem quidem & ani- um confirmat. vnde vetus Epigr. Græcum.

Οἶνός τοι χαρίεντι μέγας πέλει ἵππος ἀοιδῷ.

ontrà verò

Ὕδωρ δὲ πίνων, καλὸν οὐ τίκτοις ἔπος.

nde Horat.

Fæcundi calices quem non fecêre diſertum?

Ioc loco poëta non tam de ὑμνοποιοῖς quàm de ὑμνῳδοῖς loquitur.

ἐγκιρνάτω τίς μιν. Quum poſtulat poëta ſibi vinum in craterem infundi quo nimum roboret, innuere vult ſe ſummo ſtudio teneri canendi laudes Chro- nij, & omnia quærere adminicula quibus id faciat præclarè.

γλυκὺν κώμου προφάταν. Expone τοῦ ἐγκωμίου προηγητήν, encomij præuium. Nam, t docet Schol. quum quis adeptus erat victoriam, primum lætitiæ crater ap- ›onebatur: deinde laus victoris carmine canebatur,

παράφρασις.	διαλεκτικῶς κα.	μετάφρασις.
& liquorem illum, qui à vite progignitur, cuius & vis eſt maxima, diſtribuat argẽteis phialis, quas equæ Chromij hero ſuo partas ex ſacra Cereri Sicyone Aetnam vexerunt, ſimul cum coronis illi textis pro iuſto prẽmio victoriæ, in Pythijs, ibi ab Adraſto Apollini conſecratis, partę.	ἀργυρέαισι δὲ νωμά- τω φιάλαισι βιατὰν ἀμπέλου παῖδ᾽. ἅς ποθ᾽ ἵπ- ποι κτησάμεναι Χρομίῳ, πέμψαν θεμιπλέκτοις ἅμα Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι	*argenteis autem di- ſtribuat phialis violen- tum vitis filium: quas nunc equa quum acqui- ſiuerunt Chromio, ve- xerunt iure textis cũ Latoidæ coronis ex ſa- cra Sicyone. Iupiter pater opto hanc virtu-*

Quam viri illius virtutem hoc egregio facinore demonſtratam, carmine in quo Gratiarum elegantia refulgeat, celebrare opto Iupiter pater, & ſupra pleraſque alias victorias verbis eruditè inuentis honorare, Muſæ meæ ſagittas omnes proximè ad ſcopum torquendo. h.e. ad propoſitum laudis argumentum, videlicet Chr… omnem meæ mentis in contexendo hymno inuentionem directè conferendo.

σὺν Χαρίτεσσιν, ὑπὲρ πολλᾶν τε τιμαλφεῖν λόγοις νικᾶν, ἀκοντίζων σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν.

tem celebrare cū C… rietibus, ſupra m… que ingenioſe inu… honorare carmi… victorias, iaculans proximè ad ſcopum Mu…

ἀργυρέαισι ϡ. Præter communes crateres poſtulantur phialæ quas pro… riæ præmio Chromius Sicyone reportauit. Nam vini potio lętior in his … videtur. Commendantur hæ phialæ, à materia: ſimúlque docemur, hoc … Pythiorum Sicyoniorum præmium vnà cum coronis.

νωμάτω. Hoc eſt, διανεμέτω. De voce φιάλη vide Olymp. Od. ζ. ſtr. α. Pom… πέλου παῖδα, periphraſticè intellige vinum quod ex vitis vuis exprimitur. Præ… rea epitheton conſidera βιατὰν, vel quaſi τὸν βίᾳ θλιβόμενον, *quod vi exprimitur*: τὸν βιάζεσθαι εἰδότα, καὶ εἰς μέθην ἄγειν. *quod vim inferre nouit, & in ebrietatem agit*: vult Schol. cuius priorem ſententiam non probo, quia non innuit epith… quid patiatur vinum: ſed docet eius eſſe vim maximam, ſiue ad robur ac… dum, ſiue ad mentem calefaciendam, interdum & ad turbandam. De effe… vini lege Horat. Od. 21. l. 3. Carm.

ἅς ποτ᾽. Hoc ποτε puto vacare, vt aliquando id accidit: vel ſignificare … vel *tandem*: q.d. *quas nunc*, vel *quas tandem Chromio partas*, &c. Etenim … agitur de victoria, quondam ſeu olim parta, ſed de recenti quæ paulò ante … θάλλεις eſt dicta, & cuius conuiuium nondum eſt celebratum, vt colligere e… poëtæ verbis. Solebat autem celebrari dum recens adhuc erat victoria. Si … ποτὲ *nunc* exponas, recentem victoriam ſignificabis: ſi *tandem*, poſt cer… aliquot partam.

Χερσίῳ κτησάμεναι. Non poteſt hinc colligi equas abſente hero viciſſe: … illis victoria tribui poteſt, quia aptæ erant ad certamen ineundum, & … bene paruerant. Euicimus autem 1. duodecade, in hoc verbum ἀναβαίνων, C… mium ipſum curru certaſſe.

πέμψαν. Negl. augm. pro ἔπεμψαν: quod hactenus expoſitum inuenio *mi… runt*: quod non probo: ſiquidem bruta impropriè dicuntur mittere: & veri… lius eſt exponi debere *vexerunt*. Nam equæ in patriam redibant, & … eò vehere poterant. Et τὸ πέμπω aliquando ſign. *veho*, *deduco*, *tran…* vt Odyſſ. ε.

Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Non enim mihi preſtò ſunt naues remis instructa, & ſocij,
Qui poſſint ipſum deducere per lata dorſa maris.

Θεμιπλέκτοις. Vel ἀπὸ τῆς Θέμιδος πεπλεγμένοις, quæ Apollinis erat πάρεδρος, & P… thone oraculum habebat: vel δικαίως καὶ νομίμως πεπλεγμένοις, vt nullo judicis

ore, ſed pro merito coronas accepiſſe dicatur. Nam θέμις idem ſignificat od δίκη.

ἄμα. Legunt alij ἀμφὶ nullo ſenſu, & cum metri corruptela. Quare ex Schol. i videtur legiſſe ἅμα, hanc vocem illius loco ponimus. Habet Schol. ἅμα μετ' δικαιοσύνης ὑπάρξειεν, &c.

Λαπίδα. Hanc vocem habes Od. 1. Pyth. hoc eſt, Ἀπόλλωνος. Nam ſacra erant ollini hæc certamina.

ἱερᾶς Σικυῶνος. Sicyon ſacra vocatur quia extructa eſt in colle natura muni- & Cereri ſacro, Strab. l. 8. Locus notatur vnde coronæ delatæ ſunt: ſed locus quem perlatæ ſunt, ſubticetur: quem puto Aetnam eſſe, in qua Chromius bitabat.

Ζεῦ πάτερ. Votum quo teſtatur ſe ex animo cupere pios victores merito en- nio decorare. Et apoſtrophen facit ad Iouem. q. d. ὦ Ζεῦ πάτερ εὔχομαι χαρίτων ν τούτων ἀρετὴν Χρομίου ᾄδειν, καὶ περὶ πολλῶν νικῶν ἀκριβῶς τιμᾶν ἔπεσι. Malo legere ν in genit. plur. quàm νίκαν in accuſ. ſingul. Nam commodiùs mihi ſuppetit i ſenſus, vt videbis ex paraphraſi Latina.

παιδ' ἀρετάν. Dor. pro comm. παῖδ' ἀρετὴν: videlicet νίκην, vt paulò poſt ex- nit. σὺν Χαρίτεσσιν, h. e. *Gratiarum, quæ omnia præclara faciunt, ope*, τιμαλφεῖν. Cō- ſitum vocab. ex τιμὴ *honor*, & ἀλφέω *inuenio, excogito*. Sign. ἄγειν τιμᾶν, *magno iore proſequi*. Et τιμαλφὲς ab Etymol. exponitur, ἄγαν τίμιος, & τὸ τιμὴν εὑρί- ν. Hic τιμαλφεῖν λόγοις eſt, *ingenioſè inuentis verbis honorare*.

ἀκοντίζων σκοποῦ ἄγχιστα μοισᾶν. Sic legunt omnes codices; q. d. poëta, ſe præ- ntiſſimum hymnum ſcribere. Sed Schol. videtur legiſſe μοῖσαν in accuſat. gul. Nam ſic interpretatur hæc verba, πέμπων μου τὴν μοῦσαν ἐγγὺς τοῦ σκοποῦ. Item ντίζων ἐγγὺς τοῦ σκοποῦ τὴν μουσικήν, ἤτοι διεπόμενος τοὺς μουσικούς. Quam expoſitio- m probo. Nam hæc allegoria frequens eſt apud authorem quum agit de carmine laudatorio, & de eo quem laudat. Nam ſua carmina vocat vel ἄ- τας, vel ὀϊστούς, hoc loco μοῖσαν. Eum quem laudat, appellat σκοπόν: vt antiſtr. 2. Olymp. ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, &c. & Ol. 1. ſub finem dicit ἐμοὶ μὲν ὦν μοῖσα τρατώτατον ἀλκᾷ βέλος βόσκει.

ΘΕΙΑΙΩ ΠΑΙΔΙ ΟΥΛΙΟΥ, παλαιστῇ. | THIAEO FILIO VL... palæſtritæ.

ΕΙΔΟΣ Ι. | ODE X.

ARGVMENTVM.

Occaſionem ſcribendi hoc encomium in Thiæi laudem d... poëtæ Hecatombæorum victoria, à qua virum hunc p... tiſſimùm commendat: quanquam & aliarum victoriarũ m... minit, nimirum Iſthmiæ, Pythiæ, & Panathenæorum, ſpémque facit obtinendæ Olympicæ. Præterea laudis ... cos petit à patria, materno genere, & cognato Pamph... à quo ad Caſtorem & Pollucem digreſſus, Odam h... concludit.

παράφρασις. | στροφὴ α. κῶλα ια. | μετάφρασις.

Vos ô Gratiæ, carminibus Argos celebrate, cuius rex fuit Danaus, qui diuerſis ex vxoribus quinquaginta ſuſcepit filias celebres redditas, & quaſi conſpicuo in loco collocatas ob perpetratum in maritos facinus: celebrate, inquam, Argos, in quo ſibi ſacro domicilio, tanquam numini ſuo conuenienti habitat tutelaris Dea Iuno. Ciuitas enim illa illuſtris reddita eſt ob ſexcenta audacia fa-

Δαναοῦ πόλιν, ἀγλαο-
θρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν, Χά-
ριτες,
Ἄργος, Ἥρας δῶμα θεοπρε-
πὲς, ὑ-
μνεῖτε. φλέγεται δ᾽ ἀρεταῖς
μυρίαις, ἔργων θρασέων ἕνε-
κεν.
μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμ-
φὶ Μεδοίσας Γοργόνος,
πολλὰ δ᾽ Αἰγύπτῳ κατῴκισεν ἐφ᾽
ἄστη

Danai vrbem, ...
... ebris ſolijs inſiden...
quinquaginta ...
ô Gratiæ, Iunon...
micilium Deam ...
celebrate. ...
enim virtutibus ...
ris propter fact...
ria Longa quid...
relatu *Perſei ...*
circum Meduſa...
gonem, & mult...

ταῖς Ἐπάφου παλάμαις.
οὐδ᾽ Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη
μονό-
ψαφον ἐν κολεῷ κατασχοῖσα ξί-
φος.

Aegypto condita fuerunt oppida Epaphi manibus. Neque Hypermneſtra aberrauit, quum non ſuffragantem alijs in vagina retinuit gladium.

nora Quale eſt illud Per- i, qui vt Meduſam Gor- onem neci dederit, lon- us eſſet referre. Qualia Epaphi filij Iouis & Iûs liæ Inachi Argiui : qui m à matre in Aegyptum anſlata in lucem editus ſet, ibi multas vrbes, vt pote Memphim, aliáſque condidit. Quale etiam illud memorabi- Hypermneſtræ factum, quæ ſola clemens in nuptias non peccauit, quando cum reliquis roribus non conſentiens, traditum à patre gladium, quo prima nocte ſponſum interfice- t, è vagina non eduxit, & marito pepercit.

Θειαίῳ. Titulus habet tantùm nomen patris, & generis victoriæ: deeſt patriç: ed ex hymno ſatis conſtat Thiæum fuiſſe Argiuum, qui multis certaminum ictorijs inclaruit, de cuius quidem patre nihil memorabile narratur, quan- uam à paterno & materno genere laudatur.

εἶδος 1. Hæc Ode, quanquam in Nemeorum ſerie collocatur, attamen non irectè ad Nemeacam victoriam refertur. Quanquam enim Thiæus Nemeo- ices prædicatur, id accidit in congerie victoriarum propoſita : ſed occaſio- em componendi hymnum hunc, poëta videtur accepiſſe ab Hecatombæa ictoria Argis parta.

Δαναοῦ πόλιν. Argiuum virum; Argiûa victoria potitum ipſo in limine à pa- ria commendat, patriam ab Heroibus inſignibus, illorúmque factis memora- bilibus. Primùm Danai vrbem appellat : nam hîc regnauit pulſo Gelanore Sthelenæ filio. Sic autem hiſtoriam habet Pauſanias in Corinthiacis, cuius La- tinam interpretationem hîc ſcribo. *Danaus cùm Argos veniſſet, de regno cum Gelanore Sthenela filio contendit : at cum vterque eorum ad populum multa, & ea maximè probabilia, & iuri conſentanea dixiſſet, neque omnino quæ Gelanor afferebat minùs æqua viderentur, cauſa ampliata eſt in craſtinum. Poſtero die prima luce, in boum gregem in pomœrio paſcentium lupus impetum fecit : atque is taurum ipſum gregis ducem adortus eſt. Viſum eſt Argiuis Gelanori cum tauro, cum lupo eſſe Danao aptiſſimam conuenientiæ rationem: quòd ſcilicet vti lupus animal eſt homini minimè familiare, ſic propemodum ad id temporis nulla fuiſſet Danaus Argiuorum conſuetudine vſus. Quare cùm lupus taurum confeciſſet, è re nata Argiui Danao imperium adiudicarunt. Tunc Danaus lupum ab Apolline miſſum interpretatus, Lycij Apollinis ædem dicauit.* Hæc facta ſunt cùm ex Aegypto veniſſet Danaus, Beli regis Aegyptiorum filius, qui cùm quinquaginta filias haberet, & ab Aegypto fratre peterentur in vxores pro quinquaginta filijs quos pariter habebat; monitus eſt ab oraculo ab vno generorum mortem ipſi imminere, ideóque filias illi denegauit, vtque periculum vitaret ex Aegypto Argos nauibus conceſſit, & regnum eo quo dictum eſt modo, occupauit. Sed Aegyptus ſe contemni ratus filios miſit aduerſus Danaum bellum geſturos, eò autem adactus eſt Danaus, vt filias coactus ſit collocare Aegypti filijs. Interim dato vnicuique filiæ gladio, mandauit vt prima nocte maritum interficerent : quod

præſtiterunt omnes excepta Hypermneſtra, quæ Lynceo pepercit. Poſtea Ly-
ceus ſocerum occîdit, & regnum occupauit.

ἀγλαοθρόνων. Hoc Danai filiabus epitheton vix in laudem tribuitur, imò p-
tiùs in vituperium, quatenus inſignes redditæ ſunt facinore impio, & velu
conſpicuo loco collocatæ. χορᾶν genit. Dor. pro comm. χορῶν.

Χάριτες. Apoſtrophe ad Gratias, vt nimirum carmen quod Muſarum af-
tu componebat Pindarus, elegantia exornarent: ſiquidem nihil ſine Gra
præclari perficitur, vt videre eſt vlt. Olymp.

Ἥρας δῶμα. Sacrum fuiſſe Iunoni Argos, docent hæc Homeri verba.

Ἤτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταται εἰσὶ πόλιες,
Ἄργός τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη.

φλέγεται δέ. Hoc eſt, λάμπει, λαμπρύνεται. Verbum φλέγω, τὸ λαμπρύνω in-
currit Oda 5. Pyth.

μακρὰ μὲν. Hoc eſt, μακρὸν ἂν εἴη τὰ τοῦ Περσέος ἀμφὶ Μεδούσας Γόργονος πε-
ραιτέρω διηγεῖσθαι. Cæterùm Schmidius ob metrum legit τοῦ Περσέως; Phraſis tamen
ca foret melior ſi τὰ ſeruemus, ſubaudiendo πράγματα: eritque perſpicua
authoris ſeruata conſtructione quam propoſui. Alibi autem de Perſeo &
gonibus diximus. Ideóque nihil hîc addemus, præterquam quod hæc hi-
ſatis nota eſt.

πολλὰ δέ. Quod de Epapho in paraphraſi: & de Hypermneſtra, ibidem, &
annotatione in Δαναοῦ πόλιν, ſufficiet. vide plura in Epiſt. Ouid. ad Lyncea, &
apud Pauſaniam in Corinthiacis. Obſeruabo tantùm κατοίκισθεν Aeol. in ...
dictum, pro κατῳκίσθησαν, à verbo κατοικίζω. Item ἄρ᾽ eſſe additum à Schmi-
perficiendum metrum duntaxat: quod ego etiam retinui.

μονόψαφον. Sic appellat gladium Hypermneſtræ, quia, vt Schol. verbis ...
οὐκ ἐφαίνετο ἰσόψηφος ταῖς ἀδελφαῖς, ἀλλὰ μονόψηφος ἐγένετο. τουτέστι, μόνη παρὰ τὰς ἄλλας
Δαναΐδας ἰδίᾳ ψήφῳ χρησαμένη, οὐκ ἔωσεν κατὰ τοῦ Λυγκέως τὸ ξίφος. Porrò μονόψαφος Dor.
pro comm. μονόψηφος. & κατασχεῖσα Dor. pro comm. κατασχοῦσα. Preterea παρεπλάγχθη,
hoc eſt, τοῦ δέοντος ἀπεπλανήθη: eſt Aor. 1. paſſ. verbi παραπλάζομαι. Huic a...
Aoriſto interſeritur γ. vt & initio Odyſſeæ, ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη. pro ἐπλάγχθη
à ſimplici πλάζομαι.

παράφρασις.

Hoc quoque nomine il-
luſtris reddita eſt ciuitas,
quòd Diomedem Tydei fi-
lium, flaua & cæſijs oculis
Minerua, immortalitate
donatũ in numerum Deo-
rum retulit. Quòd & Am-
phiaraum vatem Oiclei fi-
lium, fortem & bellicoſum
virum, qui nubis inſtar in
hoſtes ingruere ſoleret, ter-

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

Διομήδεα δ᾽ ἄμβροτον
ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε
θεόν.
γαῖα δ᾽ ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο, κε-
ραυ-
νωθεῖσα Διὸς βέλεσι
μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέ-
φος.
καὶ γυναιξὶν καλλικόμοι-

μετάφρασις.

Diomedem au-
immortalem flau-
dam Dea cæſi-
Deum. Terra vero
Thebis recepit fu-
neis Iouis telis p-
ſa, vatem Oicl-
belli nubem. Qu-
mulieribus p-

s Iouis, ſcilicet ful- percuſſa Thebis, diſ- ıe abſorpſit, ne tur- ab hoſte occideretur. l etiam capillitio de- formáque præſtanti- nulieribus alias vrbes ellit. Quam famam ı eſſe Iupiter ſuo fa- omprobâuit: quum

σιν ἀριστεύει. πάλαι Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν, Δανάαν τε μολὼν, τοῦ- 20 τον κατέφανε λόγον. πατρί τ' Ἀδράστοιο, Λυγκεῖ τε φρε- νῶν καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δί- κᾳ.

mis excellit. Olim Iupiter ad Alcmenam & Danaën profectus, hāc famam palam fecit. Patri etiam Adraſti, Lynceóque mentu fructum cum recta adaptauit iuſtitia.

ːnam & Danaën Argiuas amauit & adiuit. Quod & Talaum Adraſti patrem, & Lyn- Aegypti filium Hypermneſtræ maritum habuit reges, quibus Iupiter prudentiam & am coniunctim largitus eſt.

ιομήδεα ϑ. Hoc eſt, ὁ δὲ Ἀθηνᾶ ξανθὴ καὶ γλαυκῶπις τὸν Διομήδεα θεὸν ἀθάνατον ἐποίησε. autem Diomedes Tydei Aetolorum regis filius. Tydeus autem ex Aeto- rgolidem conceſſit, & ex Adraſti filia Diomedem genuit, vt legimus Il. ı non ſolùm fuit heros fortiſſimus, & *vt Horatij verbis vtar* Tydides melior ::ſed etiam in Deorum numerum relatus, hac ratione. Tydeus illius pater ɔano bello vulneratus à Melanippo, id ęgerrimè tulit, & Amphiaraum ro- :, vt occiſi Melanippi caput ſibi afferret: quo facto Tydeus animum ſatiare potuit obtuendo, & denudati capitis carnes deuorauit. Promiſerat autem erua Tydeo immortalitatem pro vulnere quod acceperat: qua cùm non et frui, ſiquidem carnes deuorauerat, Mineruam rogauit, vt eam in filium medem transferret. Quod fecit Minerua. Itaque cum Caſtore & Polluce us eſt tanquam Deus: & ſunt qui eum in Diomedea inſula maris Adriatici ıuiſſe crediderunt. vide Strab. l. 6.

ξανθὰ Γλαυκῶπις. Sic ἀντονομαστικῶς appellatur Minerua: & ξανθὰ, Doricum ro comm. ξανθή. Porrò ἄμβροτον ſume inſerto μ. pro ἄβροτον. ex α. priu. & ς. poëticum pro ἀθάνατος.

γαῖα δ' ἐν Θήβαις. Superiore Oda ſatis actum de Amphiarao, & Olymp. ς. ɔd autem abſorptus eſt Amphiaraus, id factum putant vt eſſet immortalis: ùm in viuis vates eſſet, quum ex ijs exceſſit ipſi oraculorum ſedes in Gręcia ;narunt. Hunc poëta vocat πολέμοιο νέφος, vt & Il. ρ. Homerus Hectorem,

ἀμφὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει Ἕκτωρ:

multitudinis copiarum, ſiue fortitudinis Amphiarai rationem habet: nam : phraſis eſt metaphorica.

καὶ γυναιξίν. Argi laus à præſtantiſſima mulierum forma: cuius laudis duo exempla, Alcmenam & Danaën: & Iouis iudicio eam confirmat. Nam ſi- ıdem illas mulieres amauit Iupiter, ſequitur vt formoſæ fuerint. καλλικόμους ıificat *formoſas*, ſynecdochicè.

τοῦτον. Sic legendum videtur, vt altera ſyllaba colon præcedens perficiat, & in Schol. legitur τοῦτον κατέφηνε τὸν λόγον. De Alcmena, vide Plautum in Am- itryone, & Ouid. 6. Metamorph. De Danaa vide Horat. l. 3. Carm. Od. 19. & ıid. 6. Metamorph.

KKkk

πατεί τ' Ἀδράστοιο. Intellige Talao: & Λυγκεῖ, intellige Hypermneſtræ & Aegypti filio, qui Danaum interfecit, & illi ſucceſſit: ſuæque poſteris imperium Argiuum reliquit. Alij enim ſunt Lyncei.

φρενῶν καρπόν. Intellige ἄριστον λογισμόν. Nam mens, vt ita loquar, ſedes eſt νοίας καὶ λογισμοῦ. vide antiſtr. 1. Ol. 7. Od. quid ſit γλυκὺς καρπὸς φρενός. Porro δίκη eſt δικαιοσύνη. Et συνάρμοξεν duplici Doriſmo pro συνήρμοσεν, qui fit mutatione augmenti in α. & σ. in ξ.

περίφρασις. — ἐπῳδ. κῶλ. ιβ΄. — μετάφρασις.

Quòd & Amphitryonem tulit, cuius idem Iupiter haſtam ſuſtentauit, ſcilicet ipſi fauendo in bello. Atque is quoque Amphitryo fœlicitate præſtantiſſimus in Dei illius affinitatem venit, quando rex ille Deorum immortalium æneis armis indutus, & aſſimilatus Amphitryoni Taphiorum ſeu Teleboarum victori (quos qui viciſſet, raptúmque Electryonis boum, & eiuſdem filiorum necem vltus eſſet, Alcmena filia & ſoror ſui coniugium promiſerat) ingreſſus eſt aulam & Alcmenam compreſſit, ex qua generoſum, ad omniáque pericula intrepidum Herculem genuit, cuius vxor Hebe Deorum formoſiſſima cum matre Iunone pronuba Dea & nuptiarum perfectrice in cœlo ſedet.

θρέψε δ' αἰχμὰν ταὶ Ἀμφιτρύ-
ωνος. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος
ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν,
ἐπεὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις,
Τηλεβόας ἐναρόντι
ὄψιν ἐειδόμενος
Ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλ-
θεν,
σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων
Ἡρακλέος. οὗ κατ' Ὄλυμπον
ἄλοχος Ἥβα, Τελεία
παρὰ ματέρι βαίνοι-
σ' ἔστι, καλλίστα Θεῶν.

Aluit autem ... Amphitryonis ... rem fœlicitate ... tiſsimus venit ... affinitatem, ... æreis armis ... victori ... larus immortalium ... aulam ingre... men intrepidum ... rens Herculis ... cœlo vxor He... ctricem nuptiarum ... matrem ince... cherrima Deorum

θρέψε δ'. Quemadmodum Talaum & Lynceum Iupiter dicitur prudentia & iuſtitia ornaſſe: ſic immediatè dicitur, aluiſſe haſtam Amphitryonis, hoc est in bello fortitudine muniuiſſe. Ideóque puto remotiùs ſumptam illam coniecturam, quòd Iupiter aluit & quaſi prolongauit bellum Amphitryonis ... die eum præuertens, Alcmena potiretur. Neque contextus ſeries id ... mihi videtur velle. Hìc igitur τρέφω ſumo quemadmodum Sophoclis Scholiastes in Aiace maſtigoph. interpretatur, αὔξω. In hunc verſum, οἵας λατρείας αἰὲν ... τρέφοι.

ὁ δ' ὄλβῳ. Referuntur iſta ad Amphitryonẽ, qui fœliciſſimus fuit quòd in Iouis affinitatem venerit, quum videlicet alter Herculem, alter Iphiclum ex eadem coniuge eodem tempore ſuſcepit.

ἐναρόντι. Sic legendũ videtur, ratione cùm metri tum ſenſus. Itaque ...

gunt qui habent vel ἵναρεν τι οἱ, vel ἵναρεν οἱ: quod & Schmidius rectè obſer-
:. Porrò ἐυδύμνος Atticè & poët. dictum pro εὐδύμνος.

ειμαντον. Hoc eſt, ἄφοβον. Fit ἀδείμαντος ex α priu. & inuſitato verbali δειμαντὸς, à
ὑνω *trepido, formido, metuo*, & hoc à δεῖμα, hoc à δέος.

Ολυμπον. Hoc eſt, οὐρανόν. Fabula Hebes notiſſima eſt. Habes βαίνοισά ἐστι Atti-
ro βαίνει. & Dor. βαίνοισα, pro comm. βαίνουσα.

ειᾳ. Antonomaſia pro Ηρᾳ: quę cur ſic appelletur, ambigunt. Quidam Τελείαν
onem vocant, quia Temenus Pelaſgi filius tria fana ædificauit, primum
ὶ: ſecundum τελείᾳ poſtquam Ioui nupſit. Dicitur autem τέλειος qui matri-
nium iniuit. Tertium χήρᾳ *vidua*, quum irata voluit aliquando diuortium à
e facere. Quæ ſententia ſi valeat, dicetur Hebe cum matre Iunone in cœlo
ari, quatenus Iuno eſt τελεία non χήρα facto à Ioue diuortio. Iunoni Teliæ
templum in monte Cuculo, quia ibi in cuculum verſo compreſſa eſt à
e. Alij Τελείαν dicunt quaſi *adultam, perfectam, nuptialem*, quòd perfectio-
n vitæ efficit, h. e. maturam ad matrimonium ætatem ſignificet. Alij quòd
γαμηλία & ζυγία, ac nuptiarum perfectioni præſit: & ſic κατασκευάζει τὴν τελειό-
τοῦ βίου. Nam vt ait Pollux, γάμος dicitur τέλειος, ὡς πρὸς τὸ βίον τελῶν &
ιωπον.

παράφρασις.	στροφὴ β. κῶλ. ια.	μετάφρασις.
Sed quid infinitas res ud Argiuos memorabi- exponam? Sanè non poſ- ı omnia præclara recen- e, quæ de Argo virtuti- s ſuorum incolarum be- fortunato referenda ſe- offerunt, adeò mihi an- iſtum eſt os, & imbecilla cēdi facultas: præterquā nòd ex enumeratione lō- iori deuitare volo homi- um faſtidium, in quod in- idere mihi foret moleſtū. Quanquam autem ijs de auſis longiorem narratio- iem præcīdam, quod atti net ad priſcorum Argiuo- um res memorabiles: ni- hilominus virum Argiuum recens Hecatombæorum victorem celebrabo. Quare	βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀνα- γήσασθ' ὅσων Αργεῖον ἔχει τέμε- νος μοῖραν ἐσλῶν. ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀν- θρώπων βαρὺς ἀντιάσαι. ἀλλ' ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύ- ραν, καὶ παλαισμάτων λάβε φρόν- τιδ'. ἀγών τοι χάλκεος δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥ- ρας, ἀέθλων τε κρίσιν, Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσαις δὶς, ἔ- σχεν Θειαῖος εὐφόρων λάθαν πό- νων.	Arctum eſt mihi os ad omnia recenſendū, quotcunque Argiuum habet delubrum ſortem bonorum. Eſt verò etiā ſatietas hominum gra- uis occurſu. Sed tamen chordis bene ſonantem excita lyram, & lu- ctarum curam ſuſcipe. Certamen æneum po- pulum hortatur ad ſa- crificium Iunonis, præ- miorúmque iudicium, vbi Vlia filius Thiaus victoriam adeptus bis,

conſequutus eſt portatu difficilium obliuionem laborum.

accipe lyram fidibus tenſis bene ſonantem, & curam ſuſcipe laudandi illum palæſtritam. Robuſtum certamen quod Iunoniorum tempore pro æneis armis indici ſolet, Argiuum populum hortatur vt ad Hecatombes ſacrificium Iunoni fieri ſolitum, & ad præmiorum

iudicium ſe conferat. In quo certamine Thiæus Vliæ filius iam ſecundò victoriam [...] præmio donatus eſt: quem ob ſucceſſum, nullo difficilium quos exhauſit laborum [...] afficitur.

βραχύ μοι στόμα. Concludit laudem à maioribus præciſione ſermonis, [...] profitetur tam amplam eſſe illius aream vt ſingulis recenſendis ſit imp[...] ἀδυνάτως ἔχω πάντα τὰ τῶν Ἀργείων καλὰ διηγήσασθαι. Doricum eſt ἀναγήσασθαι pro [...]σθαι infin. Aor. 1. med. verbi ἀνηγέομαι.

Ἀργεῖον τέμενος. Periphraſis pro Ἄργος, ſeu Ἀργολὶς. Neque enim ſolum [...] brum Argiuum intelligit, ſed etiam totum Argos, imò totam Argolid[...] Argiuam terram.

ἔστι δὲ καὶ κόρος. Prima præciſionis ratio ab impoſſibili ſumpta eſt: qu[...] poſſit poëta tam longam ſeriem Argolicarum rerum memorabilium [...] qui: Secunda petitur ab hominum inuidia, quòd alienarum laudum [...] enarratio faſtidioſa eſſe ſoleat. Hæc poëtæ verba ſic declares, [...] ὅτι ποιεῖν κόρον ἀνθρώποις, οἳ διὰ τὴν βασκανίαν οὐχ ἡδέως ἀκούουσιν ἀλλο[...]νων.

ἀλλ' ὅμως. Poſt breuem ſuperiorum concluſionem, tranſit ad ſi[...] tam Thiæi laudem. Quod facit per apoſtrophen ad ſeipſum. q. [...]τοι εὔνυχον λάμβανε λύραν, καὶ ἐν φροντίδι τίθει τὸν παλαιστῶν ἐπαινεῖν. S[...] ſtrophe extat antiſtr. 1. Od. 1. Olymp. ἀλλὰ δωρίαν ἀπὸ πασσάλου φόρ[...]βανε.

ἀγών τοι χάλκεος. Certamen hoc Ἡραῖα *Iunonia* vocabant, vt pote Iun[...] crum: vel Ἑκατομβαῖα: quòd tum fieret ἑκατόμβη, Epitheton χάλκεος adhibe[...] quod ἀγὼν eſſet ἰσχυρὸς, & στερρότατος: vel quia præmium erat χαλκοῦν ὅπλ[...] θυσίαν Ἥρας; intellige ἑκατόμβην.

ἀέθλων τε. Hoc eſt, τῶν ἐπάθλων, βραβείων. i. præmiorum: non autem cer[...]num: ſiquidem incommodius eſſet hanc ſignificationem admittere, cum p[...]ſerit vox ἀγών. Porrò innuit obiter poëta, penes populum fuiſſe iudicare [...]ctoria, & præmij eam ſequentis diſtributione.

Οὐλίᾳ. Dor. pro comm. Οὐλίη. & νικάσαις Dor. & Aeol. pro νικήσας. Dor[...] α mutant: & Aeoles hanc terminationem αις pro ας vſurpant.

δυσφόρων. Mihi videtur Schmidius ſic rectè legere. Neque enim ſolum [...] ita ſatisfit: ſed præcipuè ſenſui. Quid enim opus eſt εὐφόρων, vel εὐφρ[...]φραντικῶν πόνων λάθαν ἔχειν? imò mala eſt iſtiuſmodi laborum obliuio: co[...]cunda τῶν δυσφόρων. Obliuio laborum paritur à victoria & præmio.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ια.	μετάφρασις.
Præter quas victorias, fœliciter profectus ad multitudinem Græcorum, quo[...]	ἐκράτησε δὲ καί ποθ' Ἑλλανα στρατὸν Πυθῶνι, τύχᾳ τε μολών,	Obtinuit aut[...] apud Græcum [...] lum Pythone, [...]

ı alij ad certandum,alij pectandum,Pythonem, ımum & Nemeam ade-, Pythiorum , Iſthmio-ı & Nemeorum coro-ı obtinuit : Muſiſque eriam carminis ſuppe-uit , quo victorias co-ıeſtent : vnam quidem phis partam,tres autem Iſthmo Corinthiaco, eſt veluti porta maris pter anguſtiam : tres que in venerabili Ne-: ſolo , quod ex Adraſti næ Sicyonis regis di-e fuit. Nunc autem,Iu-r pater , ille quiddam	καὶ τὸν Ἰσθμοῖ, καὶ Νεμέᾳ στέφανον, μοίσαισί τ' ἔδωκ' ἀρόσαι. τρὶς μὲν ἐν ποντίοισι πύλαισι λαχών, τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ. Ζεῦ πάτερ, τῶν μὰν ἔραται φρενὶ, σιγᾷ οἱ στόμα· πᾶν δὲ τέλος ἐν τὶν ἔργων. οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ προσφέρων τόλμαν, παραιτεῖται χάριν.	*naue profectus*, *& in Iſthmo*, *& in Nemea coronam: Muſiſq; dedit excolendam : ter quidem in maris portis ſortitus: ter verò & in venerabili ſolo in Adraſtea ditione. Iupiter pater, ea qua optat mente, reticet ipſi os. Omnis verò ſucceſſus in re* eſt *operum. Neque ignauo corde afferens audaciam* à te *petit beneficium.*

ıt quod ſilentio premit,nec proloqui audet. Interno animi voto beneficium petit à te ·s quem eſt rerum omnium ſucceſſus : nec tamen id temere cogitat , vt citra laborem nere velit : ſed ſuo merito tuáque ope id conſequi expetit.

ἐκράτησε δέ. Laus ab alijs victorijs per Græciam celebrioribus. Sic autem lo-n hunc conſtrue μολὼν δὲ τύχᾳ καὶ ποτὶ στρατὸν Ἑλλάνων, τὸ Πυθῶνι, καὶ τὸ Ἰσθμοῖ, καὶ Νεμέᾳ ·ιον ἐκράτησε. q.d. σὺν εὐτυχίᾳ δὲ παραγενόμενος πρὸς τὸ πλῆθος Ἑλληνικὸν, καὶ Πυθιᾷ, καὶ ια, καὶ Νέμεα νενίκηκε.

ποτὶ Sume non pro ποτὲ, ſed pro ποτὶ Dorico, pro πρὸς. & στρατὸν intellige ·θος eorum qui ad certandum,& ſpectandum venerant : præterea τύχᾳ Dor. τύχῃ, quod eſt vocabulum μέσον, pro συντυχίᾳ vel εὐτυχίᾳ.

μοίσαισι. Dor. & poët. pro μούσαις. & ἀρόσαι metaphoricè ſumitur pro ἀοιδῇ κο-·ν Nam corona παρέχει πρόφασιν τῶν μούσαις, quarum ἄρουρα eſt poëſis: cuius ſtu-ſi Πιερίδων ἄροται appellantur Nem. 6.

τρὶς μὲν ἐν ποντίοισι πύλαισι. Hoc eſt, τρὶς ἐνίκησε τὰ Ἴσθμια. Nam πόντου πύλαι eſt I-·mus Corinthiacus, qui porta maris appellatur, διὰ τὸ στενὸν, inquit Scholiaſtes. ıdarus Olymp. 9. πύλας Κορίνθου Iſthmum appellauit.

τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς. Ante σεμνοῖς, repetendum ἐν, ἀπὸ κοινοῦ. Et his verbis intelli-ıdum eſt Nemeæum ſolum. Nam hæc eſt exegeſis eorum quæ generaliùs ·it de victoria Iſthmiaca, & Nemeæa. Nam quod ſtatim addit ἐν Ἀδραστείῳ ·ῳ : non ſignificat illa Pythia Sicyonia, de quibus Oda ſuperiore: ſed tantùm ·tet cuius ſub ditione aliquando fuerit Nemea. Cùm enim Adraſtus Sicyo-rex fuerit, potuit vicinam hanc ſyluam Nemeam habuiſſe. Vel ſi legas ἐν Α-·στείῳ νόμῳ, hoc eſt, διὰ νόμου Ἀδραστείου, vel κατὰ διοίκησιν καὶ νομοθέτησιν Ἀδράστου, *lege raſtea* reſpexerit poëta, ad id quod, vt ait Schol. οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις ἀνενεώσαντο Νέμεα, ὧν εἷς Ἄδραστος. Qui quanquam non ſolus inſtituit leges certaminis, ni-ominus alijs omiſſis à poëta nominatur vt Argiuis mage gratificetur.

Ζεῦ πάτερ. Quia ſupereſt ex 4. ſacris certaminibus, Olympicum obtinen-

dum: id beneficium à Ioue petit Thiæi nomine, qui præ verecundia non a[...] proloqui quod habet in votis. τῶν ſume pro ſubiunct. ὧν. & ſcribe μιν [...] tri cauſa, non μὲν. Habet autem Scholiaſtes in exegeſi ὧν γε μιν, ex [...] conijcere poſſis errorem irrepſiſſe in textum. Et ipſo Odes initio ſic leg[...] γε μαὶ ἔραται.

παὶ δὲ τέλος. Hoc eſt, ἐν σοὶ ἐστὶ τέλος παντὸς πράγματος: pia ſententia qua D[...] rerum omnium cauſam efficientem agnoſcit.

οὐδ᾽ ἀμόχθῳ καρδίᾳ. Hoc eſt, οὐ χωρὶς πόνου παρὰ σοῦ αἰτεῖται τὴν χάριν τῆς νίκης. [...] habes in paraphraſi Latina dilucidè. Quod attinet ad παραιτοῦμαι, alias [...] *auerſor, deprecor.* χάριν intellige τὴν δωρεὰν τῆς νίκης.

παράφρασις. | ἐπῳδ. κῶλ. ιβ. | μετάφρασις.

Neque me comminiſci hoc illi eſſe in votis, te & illum teſtem appello: ſiquidem dico rem tibi vt pote Deo omniſcio notam, illíque ipſi ſummopere optãti victoriam Olympicam, quę omnium eſt ſuprema: ſiquidem Hercules certaminis huius præ alijs honorati ritum in Piſa ſanxit. Porrò idem bis Panathenæa Mineruæ ſacra vicit, non continenter quidem, ſed interiecto temporis interuallo: atque illi ſuo more Athenienſes ſuaui voce carmen cecinerunt: nec non pro præmio accepit oleum fictili vaſi ex aſſata terra confec[...] ſum, quod in patriam Argos, cuius populi generoſi Iuno tutelaris eſt Dea, intus [...] picturatas thecas aſportauit.

γνώτ᾽ ἀείδω καὶ τὶν Θεῷ,
χὤστις ἁμιλλᾶται περὶ
ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς.
ὕπατον δ᾽ ἔχεν Πίσα
Ηρακλέος τεθμόν. ἁδεῖ-
αί γε μὲν ἀμβολάδαν
ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθηναίων μιν ὀμ-
φαὶ
κώμασαν. γαίᾳ δὲ καυ-
θείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας
ἔμολεν Ηρας τὸν εὐά-
νορα λαὸν ἐν ἀγγέων
ἕρκεσιν παμποικίλοις.

Nota cau[...] que, illique qu[...] de ſupremoru[...] mioru cacum[...] mum enim [...] Herculis ri[...] ſuaues quidem [...] teruallo in ſ[...] bus bis Athe[...] ipſum voces [...] runt. Terra [...] aduſta fructus [...] nit Iunonis [...] populum in vaſorum clauſtris multum vari-

γνώτ᾽ ἀείδω. Hoc eſt, φανερὰ δὲ λέγω καὶ σοὶ Θεῷ καὶ τῷ Θειαίῳ, ὅστις ἀγωνίζεται [...] κορυφῆς τῶν ἀγώνων τὸ τέλειον τῆς δόξης ἐχόντων. Quanquam tacebat quod mente [...] bat Thiæus, id tamen Deo notum eſſe declarat poëta. Porrò γνώτ᾽. acu[...] tur accentu, quia ſcribitur per eliſionem pro γνωτὰ: malè ab alijs circu[...] Cùm antea imperfecto metro legeretur, ſcribo καὶ τὶν Θεῷ.

χὤστις. Expone per καὶ τῷ ὅστις: nempe Thiæus. ἔσχατα ἄεθλα, intellige [...] να. Nam ἔσχατος aliquando ſumitur pro πρῶτος, vt in [illegible] Sophoclis loco, [...] ἕδρα Ζεὺς ἐν ἐσχάτῳ Θεῶν. Aliquando pro ὕψιστος: vt Olymp. prima. τὸ δ᾽ ἔσχατον κορυφοῦ-ται βασιλεῦσι.

κορυφαῖς. Malè habent codices plerique omnes datiuum plur. κορυφαῖς. [...] legendum κορυφᾶς. Quod quaſi digito indicat Scholiaſtes, quum expon[...]

τῆ κορυφῆς. Alibi docuimus cur Olympia habita ſint pro certamine præſtan-
mo, & dignitate ſummo. Id quoque docent quæ ſtatim ſequuntur.

ὕπατον δὲ. Hoc eſt, ἡ γὰρ Πίσα τεθμὸν ἐνδοξότατον καὶ ἀρχαιότατον Ἡρακλέος ἔχει. Ratio Olympia ſint certamen ſupremum. Coniunctio δὲ ſumenda pro γὰρ: & τε-ς eſt vel *ritus*, vel *inſtitutum*.

ἁδεῖαι δὲ. Laus à Panathenaica victoria: quod innuit præmium à Thiæo actum. Victoribus enim Panathenæorum dabatur vrceus ſeu hydria oleo ple- Porrò ἁδεῖαι ὀμφαὶ Ἀθηναίων dicuntur *iucunda Athenienſium voces* ob ſuauita- cantus: vel ratione Thiæi cui iucundum eſſet decantari.

δὶς. Hoc denotat repetitam victoriam, & ἀμβολάδαν, temporis interuallum ſe inter vtramque. Non enim ἐφεξῆς, ἀλλὰ τινὸς ἀναβολῆς γενομένης μεταξὺ, *parte continenter, & proximè ſequenti tempore certaminis, ſed interiecto interuallo*. Porrò ἀμβολάδαν, per ſyncopen & Doricè dicitur pro ἀναβολάδην, ab ἀναβάλλομαι, *differo*. Hoc aduerbium alijs duobus modis exponit Schol. qui hîc non adrant.

γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ. Scholiaſtes videtur hæc in nominatiuo legiſſe: ſed meliùs ha- qui in datiuo legunt, ratione ſenſus & metri: q. d. poëta: ὁ δὲ καρπὸς ἐλαί- τουτέστιν ἐλαῖον ἐγχυθὲν γῇ πυρὶ καυθείσῃ, ἦλθεν ἐν παμποικίλοις ἀγγείων ἔρκεσι πρὸς δ' ἐγὼν Ἥρας λαὸν, ἤγουν Ἄργος. Cæterùm *terra adûſta* periphraſis eſt *vrcei*, *hydria*, vel *fictilis*: nam hæc vaſa fiebant, ex aſſata terra. Hoc vaſo- genus præmium luctæ fuiſſe teſtatur Callimachus in his, quæ refert holiaſtes.

> Καὶ παρ' Ἀθηναίοις γὰρ ἐπὶ τέγος ἱερὸν ἧνται
> Κάλπιδες, ὐ κόσμου σύμβολον ἀλλὰ πάλης.

καρπὸς ἐλαίας. Hoc eſt, *oleum*: Nam in his Mineruæ feſtis ludis, quia fuit oleæ uentrix, oleum victori dabatur, cui ſoli ex Attica illud exportare licebat, vt onent Scholia.

τὸ εὐάνορα λαὸν Ἥρας. Periphraſis Argi, quod erat ſacrum Iunoni: præterea baudiendum eſt πρὸς ante τὸ λαὸν.

ἐν ἀγγέων ἔρκεσι. Hoc eſt, ἐν θήκαις ἀγγείων πεποικιλμέναις. Vrceus, ſeu vaſculũ quod eo plenum dabatur victori, picturis varijs ornatæ thecæ indebatur, vt viden- innuere poëtæ verba. At Schol. intelligit ipſas Hydrias, quum hoc expo- t ἐν πεποικιλμένοις ἀγγείοις, αἱ γὰρ ὑδρεῖαι ἐζωγραφοῦντο. Aliter quoque exponit, ἀμφιφορεῦσι χαλκοῖς: & quod vix crediderim, dicit ex terra aſſata æs, ex ære aſa fingi ſolita..

μετάφρασις.	στροφὴ γ. κῶλ: ια.	μετάφρασις.
Hic autem fœlix certaminum ſucceſſus tibi ô hiæe à materni generis ortitudine manat. Nam iorum progenitorum ma-	ἕπεται δὲ Θειαῖε ματρώων πολύγνωτον γένος ὑμετέρων εὐαγῶν τιμὰ Χαρίτεσσί τε, καὶ	Sequitur autẽ Thiæe ſtirpem celeberrimam maiorum maternorum veſtrorum agilium bo-

ternorum agilitate valentium genus nobiliſſimum creber honor Gratiarum & Dioſcurorum beneficio ſequitur. Adeò vt quanuis nihil ipſe præclari præſtitiſſes, dignus tamen cenſereris, qui apud Argos oculos & faciem non occultares tanquam non ignobilis, & à non ignauis oriundus, cùm Thraſycli & Antiæ ſis conſanguineus. Nam quot illorum victorijs equorum altrix vrbs Prœti floruit & illuſtris fuit! Nam in Iſthmo Corinthiaco, Iſthmia, & Cleonæos apud viros, ſcilic[et] [Ne]mea Cleonarum vicina, Nemea quater vicerunt.

σὺν Τυνδαρίδαις θαμάκις.
ἀξιωθείης κεν, ἐὼν Θρασύκλου
Ἀντία τε ξύγγονος, Ἀργεῖ μὴ κρύπτειν φάος
ὀμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ Προίτοιο θάλλησεν. Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς,
καὶ Κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν τετράκις.

nor cū Gratijs & [Tyn]daridis frequen[ter]. [Di]gnus cenſereris [...] Thraſycli & An[tiæ] cognatus, Ar[gis] occultare lumen [ocu]rum. Quot enim [victo]rijs equorum [altrix] vrbs Prœti flo[ruit, Co]rinthique in [...] & Cleonæos [apud vi]ros quater.

ἕπεται δ᾽. Locus laudis à materno genere. Videtur autem hic legend[um] πολύγνωτον γένος, ſed πολυγνώτῳ γένει: ſiquidem ἕπομαι, τὸ ἀκολουθῶ regit dat[iuum]. ὑμετέρων pro τεῶν vſurpat.

ματρώων. Dor. pro μητρώων, ſine ι. ſubſcripto. Nam μάτρωες hic, vid[e] Olym. vocantur οἱ πρὸς μητρὸς πρόγονοι. Alias ſunt οἱ πρὸς μητρὸς θεῖοι.

εὐαγῶν. Torquentur interpretes in diſquiſitione vocis huius. Schol[iaſtes] εὐάγων τιμά, ἡ ἐπὶ τοῖς ἀγῶσιν εὖ ἀγωνισθεῖσι: *honor qui ſequitur ob certamina* [...]*tata*. tum εὐάγων componetur ex εὖ *bene*, & ἀγὼν *certamen*: huius genit. [...] Alijs τιμὴ εὐάγων, eſt ἡ καλὴ καὶ τοὺς νικῶντας εὖ καὶ καλῶς ἄγουσα, καὶ λαμπρούς ποιοῦσα, *præclarus, qui victores præclarè agit, & illuſtres reddit*. Alij genitiuum pu[tant] [εὐα]γῶν, conſtruúntque cum ματρώων ὑμετέρων: & deducunt à recto ὁ καὶ ἡ εὐαγής, [acci]piunt pro *rectè inſtituto in re aliqua*: παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν. Sed [vo]ces carent exemplo. Et cùm εὐαγῶν poſſit eſſe genit. plur. nominis εὐαγής, [quod] Suida exponitur εὐτρεχής, ἐλαφρός. & *agilem* ſignificat, ſicuti Epigr. l. 1. εὐαγέες [...] *agiles apes*: puto εὐαγῶν eſſe epitheton ματρώων: quos cùm laudet a[b equo]rum victorijs, *agiles* rectè dixerit: ſiquidem hoc in negotio agilitas eſt ne[ceſſa]ria, præſertim cùm de δρόμῳ ποδῶν, & χειρῶν σθένει agatur.

Θυνδαρίδαις. Ex Schol. & metri neceſſitate, próque ſenſus claritate [legen]dum σὺν, præpoſitio quæ Χαρίτεσσι & Τυνδαρίδαις inſeruiet. Tribuit autem [Gra]tijs illorum victórias, quia putauit ab illis pendere εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς, [...] Tribuit & Tyndaridis, Caſtori & Polluci, quia, vt ex ſequentibus collig[itur], hi heroës fauerunt Thiæi generi, ex quo à Pamphaë excepti ſunt hoſp[itio].

ἀξιωθείης κεν. Pergit, meo iudicio, alloqui Thiæum, cuius maiorum lau[des] amplificet, innuere vult in illorum virtute ſatis eſſe claritudinis, vt etia[m ſi] nihil præclari feciſſet, dignus tamen cenſeretur qui aperta facie per Arg[os am]bularet: ſiquidem maiorum luce fulgent nepotes. Scholiaſtes put[at] [...] Thiæi perſona dici: Schmidius à poëta. Sed cùm aliena hæc mihi vid[eantur] mutaui primam perſonam in ſecundam, quia clarior multò erit ſenſus [...]

ıetur compellatio poëtæ: qui ſuo nomine hìc loqui non poteſt, ſiquidem ı ipſius, ſed Thiæi cognati ſunt Thraſyclus & Antias.

μὴ κρύπτειν. Reſpicit ad conſuetudinem eorum qui victores euaſerant: illi nte aperta incedebant: contrà victi demiſſo vultu pudibundi. Porrò Ἀντία ɔricum eſt, pro comm. Ἀντίυ, à recto Ἀντίας.

ικαφοείαις γὰρ. Ratio cur Thiæus cùm ſit Thraſycli & Antiæ cognatus, dignus ıteri poſſit qui faciem non tegat: ſcilicet quia victoriarum lumine, quas illi :pti ſunt, clarere debet. Hæc autem verba cum admiratione pronuntianda.

ἱπποτρόφον ἄστυ Προίτου. Intellige Argos, quod & ἵππιον ab Homero vocatur, ıb Horatio *aptum equis*. Prœtus autem fuit Abantis Argiuorum regis filius, ı ei ſucceſſit in regno: niſi veriora dicat Pauſanias, qui Tirynthi regnaſſe illn refert: ſed hæc parum moror.

θάλλησεν Negl. augm. pro ἐθάλλησεν, à verbo θαλλέω, poët. pro comm. θάλλω. ıtı & 4. antiſtr. 4. Nem.

Κλεωναίου τ' ἐν μυχοῖς. Periphraſticè, pro ἐν Ἰσθμῷ: quem πόντιο πύλας paulò anappellauit. Porrò dixit Κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν, pro *in Nemea*: vicinarum Cleorum nomen pro ipſomet certaminis loco nominans: ſicuti & Criſam vicinã ·thonis pro Pythone: & alia id genus. Hinc incipit narratio victoriarum quas ıraſyclus & Antias adepti ſunt.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ια.	μετάφρασις.
E Sicyone autem, Py·iorum ab Adraſto inſtitorum certamine decerːo, poculis vinarijs argẽːo conflatis donati: & ex ːllene, deuictis Theoxeːjs, chlamyde laneo ſtamiː contexta, quod illorum t præmium, induti adueːrunt. At non poſſim reːnſere quot lebetes ęneos, ıot æneа ſcuta lucrati nt, adeò illorum infinitus ſt numerus, vt longiori ıihi opus eſſet otio ad reenſenda præmia, quæ ex ːlitorio & Tegea Arcadiæ rbibus, & ex aliquot celſis ıchaiæ ciuitatibus, & ex ·ycæo Ioui ſacro monte,	Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν· ἐκ δὲ Πελλάνας, ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις. ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον, οὐ δυνατὸν ἐξελέγχειν. μακροτέρας γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς, ὅν τε Κλείτωρ, καὶ Τεγέα, καὶ Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες, καὶ Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε, δρόμῳ σὺν ποδῶν, χειρῶν τε νικᾶσαι σθένει.	E Sicyone verò argento donati cum vinarijs phialis aduenerunt: ex Pellene autem induti tergum mollibus filis. At infinitum æs non poſſibile eſt expendere. Nam prolixioris eſt ipſum enumerare otij, quódque Clitor, & Tegea, & Achiuorum excelſa vrbes, & Lycæum, ad Iouis aram poſuit, curſu cum pedum, manuúmque vincendo robore.

ːro pedum curſu, lucta, pancratio & pugilatu, dari ſolita victoribus, acceperunt.

Σικυωνόθε δ. Hoc eſt, ἐκ Σικυῶνος ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὸ Ἄργος ἀργυραῖς φιάλαις τιμηθέν-

τις. De his ludis ſuperiore Oda diximus. Cæterùm τὸ ἀργυρῶσθαι non ſignific[illegible] *argento tegi*, vel *ornari argento*, *argentari*: *ſed argento donari* peculiari [illegible] vſu. ἐπίβαν per ſyncopen, pro ἐπίβησαν.

ἐκ δὲ Πελλάνας. Repete ἀπὸ κοινοῦ, ἐπίβαν. De hac vrbe, & ludis ibi cele[illegible] præmióque dari ſolito, vide 3. Odam Olymp. in hoc vocabulum [illegible] eiuſdem, antiſtr. vlt. καὶ ψυχρᾶν ὁπότ' εὐδιανόν, &c. Ait Schol. veſtem illam [illegible] litam rudem, & à fullonibus non curatam: ac regionem illam in tra[illegible] frigido fuiſſe ſitam.

ἐπιεσσάμενοι. Poët. particip. Aor. 1. med. à verbo ἐπιέω, τὸ ἐνδύω, *induo*. com[illegible] ἐπὶ, & ἕω. Fut. ἕσω. Aor. 1. εἶσα. poët. ἕσα, & reduplic. σ. metri cauſa ἕσσα: Hinc [illegible] ἑσσάμην. Porrò μαλακαῖσι κρόκαις, eſt periphraſis χλανίδος.

ἀλλὰ χαλκόν. Sequitur victoriarum συναθροισμὸς, quas ob multitudinem [illegible] poſſit recenſere ſine longiori otio. χαλκὸν metonymicè dicit ſumpta m[illegible] pro forma. Nam intelligit lebetes, & ſcuta ex ære.

ὅν τε. Refer ad præcedens χαλκόν. Κλείτωρ, ſeu Κλειτορεῖον Arcadiæ op[illegible] ab Azanis filio Clitore conditum & denominatum, vt refert Pauſan. in A[illegible] Veriſimile autem eſt poëtam intelligere hìc ἱπποδρομίας ἆθλα, quæ Aza[illegible] defuncto celebrata ſunt: de quibus idem ibid. De Tegea idem eodem libr[illegible]

ὑψίβατοι. Hoc eſt, ὑψηλαί. ὑψίβατος *altigradus*: vox poëtica ex ὕψι & [illegible] eſt, βαίνων.

Λύκαιον. Lycæus mons Arcadiæ, in quo Lycæa Ioui celebrabant: de q[illegible] antiſtr. vlt. Od. 7. Olymp. in his, τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ. Hoc in monte fuit ara[illegible] quam ludi fiebant, vnde videtur poſt πὰρ Διὸς, ſubaudiendum βωμῷ.

δρόμῳ σὺν ποδῶν. Certaminum ſpecies quibus Thiæi cognati claruerunt, [illegible] ſpecies declarat Latina paraphraſis.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. ιβ.	μετάφρασις.
Enimuero cùm Dioſcuri Caſtor & Pollux fratres gemini, à Pamphaë ex Thiæi maioribus maternis vno fuerint excepti hoſpitio, nō mirum eſt illi ſtirpi inſitam eſſe à natura bene certandi facultatē, vt inter ſtrenuos athletas recēſeantur: ſiquidem cum Mercurio & Hercule florentem certaminū ſortem adminiſtrant illi Spartæ ſpatioſæ præſides, qui virorum iuſtorum, vt pote Pamphais, exindéque eius generis, ſunt ſtudioſi. Qui ſanè laudem hoc quo-	Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενοσύναν πὰρ Παμφάη, καὶ κασιγνήτου Πολυδεύκεος, οὐ θαῦμα σφίσιν ἐγγενὲς ἔμμεν ἀθληταῖς ἀγαθοῖσιν. ἐπεὶ εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας, ἀγώνων μοῖραν Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ διέποντι θαλείαν, μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαίων περικαδόμενοι. καὶ μὰν θεῶν πιστὸν γένος.	*Sed cùm Caſtor* [illegible] *nerint ad hoſp*[illegible] *apud Pamphaem* [illegible] *frater Pollux*, *non* [illegible] *rum* eſt *illis ingen*[illegible] *eſſe vt ſint* [illegible] *ſtrenui: quoniam* [illegible] *tioſæ præſides* [illegible] *certaminum ſorte*[illegible] *Mercurio & Her*[illegible] *gubernant florente*[illegible] *valdè quidem viror*[illegible] *iuſtorum curam gerentes, Quinetiam Deorum fidele genus.*

nomine merentur, quòd fidem datam, vt Deos decet, alter alteri optimè ſeruent.

Κάϛορος δ' ἐλθόντος. Vt metro ſatisfiat legendum eſt ἐλθόντων, qui genit. .reſpiciet ad præcedens Κάϛορος, & ſequens Πολυδεύκεος: qualis conſtructio h. δ. Epod. 8. τ μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἥβᾳ, τ δ' Εὔρυτον: vbi videas annota- .em noſtram.

ξεινοσυνᾶν. Dor. pro comm. ξεινοσύνῃ. Hoc eſt ξενίαν, quod vocabulum ha- t vulgatæ editiones, ſed Schmidius metro ſatisfacit ξεινοσυναν legendo, πὰρ apocopen pro παρὰ. Sic autem hæc periodus ſoluta oratione poteſt reddi, ρος δ', καὶ ἀδελφοῦ Πολυδεύκεος παρὰ τῷ Παμφαῃ ξενωθέντων, θαυμαϛὸν οὐδὲν αὐτοῖς ἐς εἶναι ἀγαθοῖς ἀγωνιϛαῖς. Quibus innuere vult Caſtorem & Pollucem Θεὺς νίους, Pamphais generi huius virtutis eſſe authores, vt beneficium beneſi- rependerent.

εὐρυχόρου Sic legendum poëticè metri cauſa, mutato ω in ο. Nam fit ab εὐρὺς ὦρα. Sic & Pyth. 12. antiſtr. 2. τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ pro καλλιχώρῳ, vt ibi docui- i. Dioſcuros autem præſides certaminum fuiſſe iam vidimus Olymp. 3. an- .3. δέποντι Dor. pro comm. δέπουσι: à poët. verbo δέπω, τὸ διοικῶ, κυβερνῶ, re- administro: vt Ol. 6. ταὶ Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ δέπων. θαλείαν, hoc eſt, θαλερὰν, vt dieċt uum referendum ad μοῖραν, à θάλειος: de quo vide Lexica. Scholia- habet μοῖραν θάλειαν, & aliàs θαλειαν, exponítque μοῖραν τῆς εὐωχίας: ſed es ſermonis ſatis indicat, non conuiuij, ſed certaminis præfectos eſſe oſcuros.

μάλα μὰν. Hoc eſt, πάνυ κηδόμενοι τ δικαίων ἀνδρῶν. Quibus innuit iuſtos fuiſſe nphaën, eiúſque cognatos, ſiquidem illos ſuo ſtudio dignati ſunt Dioſcuri. rrò ἀφρικαδόμενοι Dor. pro ἀφρικηδόμενοι.

καὶ μὰν, Hoc expono *Quinetiam*: quia reliqua huius Epodi verba, non con- ent rationem ſuperiorum, vt, quemadmodum Philippo viſum eſt, expona- *Quippe*, vel vt Schmidio, *Et ſanè*. Sed eſt noua laus & tranſitio ad ſequen- 1 fabulam de alterna illorum morte & vita, in qua permutatione fideli- em oſtendere vult poëta, vt attentiùs legenti planum erit: ac præcipuè hæc ba Pollucis vlt. col. ſtro. 5. conſideranti, Πάτερ δ' ἐν πόνῳ πεσὼν βρότε.

παράφρασις.	ϛροφὴ δ. κῶλ. ια.	μετάφρασις.
Etenim alternis vicibus, er apud ſuperos in cœlo, æ Iouis patris eſt do- s, vnum diem viuit, al apud inferos ſub late- s terræ in conuallibus ierapnes, vnum diẽ mor- as degit, vt ſimili fato t obnoxij. Is enim Pol-	μεταμειβόμενοι δ' ἐναλ- λὰξ, ἁμέραν ταὶ μὲν παρὰ πατρὶ φίλῳ Δὶ νέμονται, ταὶ δ' ὑπὸ κεύθε- σι γαί- ας, ἐν γυάλοις Θεράπνας, πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον. Ἐπεὶ	*Alternantes autem viciſsim, vno quidem die apud patrem cha- rum Iouem degunt, vno verò ſub latebris terræ in conuallibus Therapnæ, ſortem implentes ſimilem: quoniam hãc,*

lucis erga Caſtorem fratrem fuit amor, vt maluerit ipſum alterna morte redimere, quàm prorſus immortalis factus in cœlo habitare. Mortalis autem Caſtor in bello fuit occiſus. Ipſum enim Idas vulnere cuſpidatæ haſtæ peremit, iratus quòd ſibi & fratri Lynceo deſponſatę virgines ab ipſis Caſtore & Polluce ad nuptias inuitatis fuiſſent raptæ.

τοῦτον, ἢ πάμπαν Θεὸς ἔμμεναι, οἰκεῖν τ' οὐρανῷ,
εἵλετ' αἰῶνα, φθιμένου Πολυδεύκης
Κάστορος ἐν πολέμῳ.
τὸν γὰρ Ἴδας, ἀμφὶ βουσίν πως χολωθεὶς, ἔτρωσεν χαλκέας λόγχας αἰχμᾷ.

potiùs quàm [illegible] Deus eſſe, & cœlum colere, elegit [illegible] ditionem [illegible] Pollux Caſtore [illegible] Hunc enim Idas [illegible] pter boues [illegible] nerauit æn[illegible] cuſpide.

μεταμειβόμενοι δέ. Hoc eſt, μεταλαβόντες δὲ αὐτοὶ, καὶ ἐκ διαδοχῆς ἐναλλάξ [illegible] μέρας, μίαν μὲν διάγουσιν ἐν τῷ οὐρανῷ παρὰ τοῖς Θεοῖς, μίαν δὲ ἐν [illegible] τύχην ἐκπληροῦντες. De hac permutatione vide Hom. Odyſſ. λ. v. 299. [illegible] ctionem autem δὲ hîc expono γάρ. Qua in ſignificatione vſurpatam apud [illegible] rem noſtrum, paſſim videre eſt.

Θεράπνας. Dor. pro comm. Θεράπνης. De hac voce dictum vlt. Ep. [illegible] vbi & poëta hanc Dioſcurorum fabulam attingit. ἀμπιπλάντες. P[illegible] ἀναπιπλάντες, partic. verbi ἀναπίπλημι, τὸ ἐκπληρόω. *impleo.*

ἐπεὶ τοῦτον. Hoc eſt, ἐπειδὴ μᾶλλον εἵλετο τὸν αἰῶνα τοῦτον ὁ Πολυδεύκης, [illegible] ψυχῆς ζῆν καὶ θνήσκειν, ἢ πάμπαν Θεὸς ὢν ἐν οὐρανῷ οἰκεῖν, ἀδελφοῦ Κάστορος ἐν πολέμῳ [illegible] Ante οὐρανῷ eſt ellipſis præpoſitionis ἐν.

τὸν γὰρ Ἴδας. Idas hîc Apharei Meſſeniæ regis fuit filius: qui quanquam [illegible] fratre Lynceo natu minor, illi tamen antecellebat.

ἀμφὶ βουσίν. *Boues* has aliquis metaphoricè exponere poſſit γυναῖκας: [illegible] μία βοῦς Od. 4. Pyth. exponitur neceſſariò μία γυνή. Sic poëtæ verba [illegible] bunt hiſtoriæ quam Schol. refert, quum ait Idam & Lynceũ deſponſa[illegible] be, & Elaira Leucippi filiabus, Caſtorem & Pollucem inuitaſſe ad nu[illegible] celebritatem, à quibus tamen raptæ ſunt ſponſæ. De quo raptu Pau[illegible] Laconicis; & Lycophron v. 546. obſcurè eum attingit.

παράφρασις. — ἀντιστρ. κῶλ. ια. — μετάφρασις.

A Taygeto autem ſpeculans & obtuens Lynceus Caſtorem in trunco quercus ſedentem vidit. Is enim fuit omnium hominum viſu acutiſſimus. Tum Lynceus & Idas fratres velocibus pedibus acceſſerunt confeſtim, & magnum facinus, ſcilicet necem Ca-

ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυγάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει
ἥμενον· κείνου γὰρ ἐπιχθονίων
πάντων γένετ' ὀξύτατον
ὄμμα. λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ

Quum [illegible] obtuens vidit [illegible] quercus in tr[illegible] dentem. Illius [illegible] minum omnium acutiſſimus [illegible] cibus autẽ pe[illegible] rim acceſſerunt [illegible]

s, perpetrarunt: ipſi
Apharei filij graue
n malum Ioue opem
ferente paſſi ſunt. Nam
ux Ledæ filius repentè
ſſit illos perſequens.
ꝛerò prope Apharei pa-
ſepulchrum ſtantes ve-
ıti reſtiterunt.

ἐξικέσθαν, καὶ μέγα ἔρ-
γον ἐμήσαντ' ὠκέως,
καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρη-
τί-
δαι Διός. αὐτίκα γὰρ
ἦλθε Λήδας παῖς διώκων. τοὶ δ'
ἔναν-
τα στᾶθεν τύμβῳ σχεδὸν πα-
τρωΐῳ.

gnum facinus patrarunt celeriter, & paſſi ſunt graue malum auxilio Apharetidæ Iouis. Statim enim aduenit Ledæ filius perſequens. Illi verò contrà ſteterunt ſepulchrum prope paternum.

ἀπὸ Ταϋγέτου. De Taygeto diximus Pyth. Od. 1. ſtroph. 4. Porrò videtur ſſe coniunctio aliqua, vt pote δὲ poſt Ταϋγέτου. Sequitur ποταυγάζων, quod tè legi puto, & ſignificare προσβλέπων, à ποτὶ Dor. pro πρὸς, & αὐγάζω: le expono *obtuens*, hoc eſt, *fixis oculis aſpiciens*, vt par eſt eum facere qui quem explorat. Quare mendosè legi exiſtimo ποδαυγάζων *pedibus micans*. Nam ıni ratione caret hæc lectio. Neque conuenit ποδαυγάζων tanquam à πόδα pro & αὐγάζων.

ἥμενον. Si legas ἥμενον, referes ad Caſtorem: ſi ἡμένως vt Schol. Doricum erit ɔ ἡμένους: & ad ambos Caſtorem & Pollucem referetur. De Lynceo, vt omım hominum fuit perſpicaciſſimus, vide Adag. Eraſmi.

ἐξικέσθαν. Dor. pro ἐξικέσθην, dualis numeri Aor. 2. med. ἐξικόμην à them. ἐξίομαι Quare non quærenda eſt ſyncope poëtica, vt facit Schmidius, qui putat dictum pro ἐξικέσθησαν.

μέγα ἔργου ἐμήσαντο. Planè vitioſa eſt hæc lectio. Nec multo melius habet ldus, μέγα ἔργον ἐμήσαντο. Mihi videtur optima Schmidij emendatio, qui legit γα ἔργον ἐμήσαντο. Neque enim hîc recordatione, ſed actione eſt opus. Et Schol. a exponit μέγιστον ἔργον κατειργάξαντο. Et certè ἐμήσαντο, eſt Aor. 1. med. ἐμησάμην, rbi μήδομαι, quod aliquãdo ſignificat ἐργάζομαι, vt Il. κ. τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιούς: ıod μήσατο exponitur ab interprete εἰργάσατο.

καὶ πάθον δεινὸν. Hoc eſt, δεινὸν ἔργον ὑπέστησαν οἱ Ἀφαρέως υἱοὶ τῇ Διὸς βοηθείᾳ. Porrò ᾳρητίδαι, patronymicum eſt quo denotantur Idas & Lynceus: & Λήδας παῖς eſt ollux ſuperſtes, mortuo Caſtore, διώκων perſequens Idam & Lynceum vt fraıs necem vlciſceretur.

τοὶ δὲ Poët. pro οἱ δὲ: nempe Apharetidæ. ἔναντα στᾶθεν. h. e. ἐξ ἐναντίας ὑπέστησαν ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ πατρός. Porrò στᾶθεν. Bœot. & negl. augm. pro ἐστάθησαν 3. perſ. plur. ıor. 1. paſſ. verbi ἵστημι. Et σχεδὸν. ſignif. ἐγγὺς: ſicuti Pyth. Od. 5. ἀνδριάντι σχεδὸν, *rope ſtatuam.*

παράφρασις. στροφ. κώλ. ιβ'. μετάφρασις.

Quo ex ſepulchro poliım lapidem, cui inſculptũ

ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄ-
γαλμ' Ἀΐδα, ξεστὸν πέτρον

Hinc cùm corripuiſſent ſtatuam Plutonis,

erat Plutonis ſimulachrũ, corripuerunt, cúmque in Pollucis pectus proiecerunt, quem tamen non offenderunt, nec inhibuerũt quin impetu facto in Lynceum, cuſpide munitum ænea acutum iaculum in latus eius adegerit. Tum etiam Iupiter ignifero fulmine fuliginoſo Idam percuſſit: & ambo ſcilicet Lynceus & Idas omni auxilio deſtituti, combuſti ſunt. Ex quo euentu apparuit exitialem eſſe hominibus contentionem quæ cum præſtantioribus intercedit: quales fuêre Caſtor & Pollux, quorum defenſionem Iupiter ſuſcepit.

ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος. ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν,
οὐδ' ἀνέχασαν. ἐφορμαθεὶς δ' ἄρ', ἄκοντι θοῷ
ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.
Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον
πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν.
ἅμα δ' καίοντ' ἐρῆμοι.
χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων.

poſitum ſaxu... runt pectus ... ſed nō eum col... neque inhibuer... irruens, iacu... adegit Lync... ra as. Iupiter ... Idam ignifero ... torſit fuligin... men: ſimul ... burebantur ... deò graue eſt in contentione verſari ... tentioribus.

ἔνθεν. Nempe ἐκ τοῦ πατρῴου τύμβου. Ἁρπάξαντες Dor. pro comm. ἁρπ... ἄγαλμ' Ἀΐδα vt vult Aretius, eſt defuncti hominis ſtatua, qui iam apud inferos degit: ſed nulla talis ſignificatio harum vocũ reperiri poteſt. Quare ... exponere par eſt, *Plutonis ſtatuam*, quæ inſculpi potuit ſepulchro.

φλάσαν. Negl augm. pro ἔφλασαν. Aor. 1. act. ἔφλασα, verbi φλάω, Atticè pro θλάω *frango, colliao.* ἀνέχασαν eſt etiam Aor. 1. act. ἀνέχασα verbi ἀνέχ... *beo, ſiſto*, quod Schol. exponit ὑποχωρῆσαι ποιῶ, *retrocedere facio.*

ἄκοντι θοῷ. Hoc eſt, σιδηρᾶν αἰχμὴν ἔχοντος ἤλασεν εἰς πλευρὰς Λυγκέως. Sic Homerum, ἤλασεν ἔγχος, *adegit haſtam*,

ἐπ' Ἴδᾳ. Monet Schol. Idam à nonnullis intelligi Phrygiæ mon... Ium: ſed cognitu facilis eſt huius ſententiæ abſurditas. Intellige hic A... rei filium.

ἅμα δ' καίοντο. Dixit contortum fulmen in vnum Idam, quia Lynceus ... luce lethale vulnus acceperat: vnde non opus eſſet, vt Iouis telo peteret... tamen non obſtat quominus vtriuſque cadauer ignifero fulmine comb... fuerit. Pauſanias in Meſſeniacis teſtatur Idam fulmine fuiſſe occiſum.

ἐρῆμοι. Hoc eſt, στερηθέντες βοηθείας: & καίοντο legendum, pro ἐκαίοντο: atque ... perfectum pro præterito vel Aoriſto ſumendum.

χαλεπὰ Dor. pro comm. χαλεπή. Gnome qua monet non eſſe cum præ... tioribus contendendum. q. d. δεινὴ ἡ ἔρις τοῖς ἀνθρώποις ἡ κατὰ τῶν κρεισσόνων. αὐτοῖς ... ἀποδιοπομπεῖσθαι. Vide Adag. *Fuge procul à viro maiore.* Porrò hîc eſt Hyp... ὁμιλεῖν κρεσσόνων ἀνθρώποις, pro κρείσσοσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖν. Nec vt putat Sch... Schol. ellipſin facit præpoſitionis κατὰ, vt dicat ὁμιλεῖν κατὰ κρεσσόνων. Quod ſi ... ſuæ exegeſi ὁμιλεῖν inſeruiſſet. Non abſimilis eſt gnome hæc, νεῖκος δὲ κρεσσόνων ... θέσθαι ἄπορον, Od. 10. Olymp. 2. Ep.

παράφρασις. | στροφὴ ε. κώλ. ια. | μετάφρασις.

prostratis protinus tem fratrem Tyndaille Pollux denuo t: quem nondum exm, ſed frigido anhehuc reſpirantem inTum vtique ſimul laas fundens & ingeis, alta voce clamapater Iupiter fili Saqua ratione potero i graui luctu quem mors fratris? Moriam mihi ô rex imvt cum hoc vita deis iaceam. Perit hoi qui priuatus eſt a-Nec tam fidum repoſſim, cùm pauci les in re incerta fidi

ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ
βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρί-
δας,
καί μιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι
δὲ
φρίσσοντ' ἀναπνοὰς ἔκιχεν.
θερμὰ δὲ τέγγων δάκρυα στονα-
χαῖς,
ὄρθιον φώνασε. πάτερ
Κρονίων, τίς δὴ λύσις
ἔσσεται πενθέων; καὶ ἐμοὶ θάνατον
σὺν
τῷδ' ἐπίτειλον, ἄναξ.
οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμέ-
νῳ
φωτί. παῦροι δ' ἐν πόνῳ πιστοὶ
βροτῶν,

Statim autem ad fratrem ſtrenuum rurſus acceſſit Tyndarides, & eum nondum mortuum, ſed anhelitu rigentem reſpiratione inuenit. Calidas autem inſpergens lacbrymas ſuſpirijs, altum clamauit. Pater Saturnie quanam liberatio erit à luctibus? mihi quoque mortem cum hocce immitte, ô rex. Perit honor amicis orbato viro: paucíque in ærumna fideles ſunt *mortalium*.

ἀδελφεοῦ βίαν. Phraſis qualis βίη Ἡρακλέος, Πριάμου, &c. pro ἐπ' ἰσχυρὸν ἀδελφὸν. Κάπάλιν χώρησεν. Hoc eſt, ὑποστρέψας ἦλθε.

ἄσθματι. Hanc phraſin ſic duobus verbis reddit Schol. πνευστιῶντα κατέλαβεν. id recte. Et cùm vulgati codices omnes legant φρίσσοντ' ἀναπνοαῖς κιχεν. nidius ob metrum legit φρίσσοντα πνοὰς ἔκιχεν. Ego ἀναπνοὰς ſeruare malo, faciendo ex πνοάς. Nam ἀναπνοὰ eſt *ſpiritus reciprocatio*, quæ anhelanti rior eſt.

ἐπίτειλον. Eſt imper. Aor. 1. act. ἐπέτειλα: à verbo ἐπιτέλλω: quod poëta noſter pat in ſignificatione τοῦ ἐπιστέλλω, ἐφίημι, ἐπιπέμπω.

οἴχεται. Gnome qua vtilitatem amici indicat. τατωμένῳ. Dor. pro τητωμένῳ. bum autem τητάομαι eſt poët. pro στερέομαι, στερίσκομαι.

παῦροι μ. Querimonia qualis illa Theognidis.

Πολλοί μὲν πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
Ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Pindari locus citatur in Adagio *fœlicitas multos habet amicos*, titulo *icitia*.

παράφρασις. | ἀντιστρ. κώλ. ια. | μετάφρασις.

leò vt participes alieni

χαμάτου μεταλαμβάνειν.

ita vt ſint partici-

laboris & ærumnarum eſſe velint. Sic locuto Iupiter obuiam proceſſit, & hoc illi reſpondit. Tu Pollux meus es filius. Sed Caſtorẽ hũc Tyndarus cũ tua matre congreſſus, vt pote marit⁹, mortali ſemine mortalem genuit. Verùm age, quanquam tu es immortalis, ille mortalis ratione parentum, horum tibi optionem concedo tamen. Si velis mortem fugiens, & odioſam ſenectutem deuitans, incola cœli mecum eſſe, cum Minerua, & cum Marte qui funeſtam gerit haſtam,

ὡς λῦσεν. Ζεὺς δ' ἀντίος ἤλυθέν οἱ,
καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος. Ἐσσί μοι υἱ-
ός. τόνδε δ' ἔπειτα πόσις
σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις
ἔσταξ' ἥρως. ἀλλ' ἄγε τῶνδέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν
παρδίδωμ'. εἰ μὲν θάνατόν τε φυγὼν καὶ
γῆρας ἀπεχθόμενον,
αὐτὸς Οὔλυμπον θέλεις οἰκεῖν ἐμοί,
σύν τ' Ἀθαναίᾳ, κελαινεγχεῖ τ' Ἄρει,

pes laboris. Si[c] eſt. Iupiter autem uiam es proce[ssit] hoc protulit ve[rbum] Es mihi filius autem poſtea ... ſemen mortale matre tua ... ſtillauit heros ... tibi tamen ho[rum] tionem trado. ... dem mortémque ... & ſenectutem ... ſam, ipſe ... cupis incolere ... cúmque Miner[ua] atram gerente haſta ...

ἐξαύδασε. Negl. augm. & Dor. pro ἐξηύδησε. ab ἐξαυδάω. πελάσαις Ae[ol.] pro πελάσας. ἔσταξε Aor. 1. act. verbi στάζω ſtillo. Virgil. dixit *[st]illat ab inguine virus*, loquens de ſemine prodeunte. παρδίδωμι per ſyncope[n] pro παραδίδωμι.

αὐτὸς Οὔλυμπον. Hoc colon, aliquot ſyllabis caret: ideóque Sc[h]... legit αὐτὸς Οὔλυμπον κατοικῆσαι θέλεις. At malim Scholiaſtæ verba ſum[ere, et le]gere, αὐτὸς Οὔλυμπον θέλεις οἰκεῖν ἐμοί. Ita vt ἐμοί regatur à σὺν ſequente. S[cholia]ſtes autem habet οἰκεῖν σὺν ἐμοί. Ac veriſimile eſt Iouem ita locutum e[sse] ... quidem qui cœli eſt incola, cum ipſo etiam habitat.

κελαινεγχεῖ. Mars κελαινεγχὴς appellatur. q. d. κελαινὸν. i. μέλαν ἔγχος [ni]*gram, atram, funeſtam haſtam habens*. Nam ille belli Deus cæde ... Cæterùm mentionem facit Mineruæ & Martis bellicoſorum Deorum ... ſtrenuum Heroëm verba faciens.

παράφρασις. ἐπῳδ. κῶλ. ιβ. μετάφρασις.

hac ſorte frui tibi licet. Quòd ſi pro Caſtore tuo fratre contendis, omniúmque rerum tuarum æquali portione conceſſa dimidiũ impertire cupis: dimidia quidem temporis parte debes in terra iacere, dimidia verò in ſplendido cœlo,

ἔστι σοὶ μὲν τούτων λάχος.
εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι
μάρνασαι, πάντων δὲ νοεῖς
ἀποδάσσασθαι ἴσον,
ἥμισυ μέν κε πνέοις γαί-
ας ὑπένερθεν ἐών,
ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν.

eſt tibi vtriu[sque] ſors. At ſi pro ... contendis, omn[ium] ... in animo habe[s] ... re æqualem por[tionem] ... dimidium quide[m] ... res ſub terra e...

et alternis diebus vi- & mori, modò ſub , modò in aureis domibus verſan- Quare poſtquam Iu- ſic locutus eſt, non ancipiti mente ambi- deliberauit vtrum eli- t: ſed impetrata hac ι, vt alternis ambo vi- nt & morerentur, Ca- s aurea mitra inſignis, ùm quidem oculum, deinde verò vocem obſcuris mortis vinculis liberauit: & ſic fra- ad viuos reuocauit.

ὣς ἄρ᾽ αὐδάσαντος, οὐ γνώμᾳ διπλόαν θέτο βουλάν. ἀνὰ δ᾽ ἔλυσεν μὲν ὀφθαλμόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν χαλκομίτρα Κάστορος.

dimidium verò cœli in aureis domibus. Sic locuto Ioue, *non in mẽte duplicem fecit deliberationem: ſed reſoluit quidem oculum, poſtea etiam vocem area mitra ornati Caſtoris.*

5. Hoc eſt, εἰ δὲ ὑπὲρ Κάστορος τοῦ ἀδελφοῦ διαμάχῃ. Porrò μάρναμαι poët. eſt pro μά- ι: & hic cum Aldo legendum eſt μάρνασθαι, non vt reliqui μάρνασθαι, ídque oter metrum, ſenſúmque ſimul.

ἀποδάσασθαι. Metri cauſa cum σσ duplici legendum, infin. Aor. 1. med. ver- ἀποδάζομαι, τὸ ἀπομείζομαι.

ἥμισυ. Nimirum τοῦ χρόνου: ídque ἐναλλαξ. Cœli domos aureas, *hoc eſt*, pul- is appellat. Porrò οὐ γνώμᾳ διπλόαν θέτο βουλάν. h. e. οὐ κατεμερίσθη τὴν γνώμην. εὐθέως ἐπὶ τὸ ἕτερον ἐχώρησεν, nempe ἐπὶ τὸ τὴν εὐδαιμονίαν τῷ ἀδελφῷ μερί- σαι.

ἀνὰ δ᾽ ἔλυσεν. Tmeſis pro ἀνέλυσεν. Et hæc dicuntur de Polluce, qui cùm gerit participem facere fratrem ſuæ fœlicitatis, dici poteſt, eum ad viuos ocaſſe.

χαλκομίτρα. Sic ob metrum legendum, vt in Scholijs habetur: non autem κομίτρα. Eſt autem χαλκομίτρας poët. vocab. ὁ χαλκῆν μίτραν φέρων.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡᾼ ΠΡΥΤΑΝΕΙ
Τενεδίῳ, υἱῷ Ἀρκεσίλα.

ARISTAGORAE PRæ-
ſidi Tenedio, filio
Arceſilæ.

ΕΙΔΟΣ ΙΑ.

ODE XI.

ARGVMENTVM.

Occaſionem laudandi Ariſtagoram præbuit poëta, ma-ſtratus annuus ab eo in patria Tenedo ſuſceptus. qu... fortunatus Veſtam rogat. Interim virum hunc commu... recta ipſius & collegarum adminiſtratione, pietate & ho-litate. Item à patre Arceſilao & à iuuenilibus certami... à maioribus Piſandro & Melanippo. Et quia nunqua... commiſit maioribus certaminibus, Olympijs, Pythijs, N... & Iſthmijs, culpam reijcit in parentes, qui iuuenem illis c... mittere non ſint auſi. Atque hinc arripit occaſionem dam... di audaciam & metum, eorúmque medium laudandi.

παράφρασις.

O Saturni & Rheæ filia, proinde Iouis ſupremi Dei, regnique ſociæ Iunonis ſoror Veſta, quæ curias publicas ſortita es, in quibus ſacer ignis tibi conſecratus aſſeruatur, & ſtatuæ eriguntur: quæſo te benigno animo in prytaneum Tenedium, qui tuus eſt thala-

στροφὴ α. κῶλ. ϛ.

Παῖ Ῥέας ἅ τε πρυτανεῖα λέλογ-
χας Ἑστία,
Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμο-
θρόνου Ἥρας,
εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θά-
λαμον.
εὖ δ' ἑταίρους ἀγλαῷ σκάπτῳ πέ-
λας,

μετάφρασις.

Filia Rhe...
tanea ſortit...
Iouis altiſſ...
throni ſocia...
bene quidem...
tam excipe ...
lamum, bene ...
cios illuſtre ...

ι, prope tuum inſigne trum,excipe cùm Ariſtoram, tum eius collequi te honore proſentes,operam dant vt iuam per quam rectæ ſtant reſpublicæ, inſula Tenedus obſeruet.

οἵ σε γεραίροντες ὀρθὰν φυλάσσοισι Τένεδον,

prytum,qui te honorantes rectam cuſtodiunt Tenedum,

Ἀρισταγόρα. Ariſtagoras Lesbius fuit patria, filius Arceſilæ, qui cùm iuuenis :t ſe in certaminibus exercuit,nō maioribus illis,ſed minùs celebribus alijs, quæ circiter ſedecim coronas obtinuit. Et cùm iam virilem attigiſſet,creaeſt magiſtratus,qui πρυτάνις appellabatur,ídque in Tenedo Inſula quæ Leſ:ſt. De Tenedi explicatione,vide Strab. lib. 13. vide & Stephanum.

Παῖ Ῥέας. Exordium ab inuocatione Veſtæ,quæ fuit filia Rheæ & Saturni,vt ert Heſiodus in Theog. v. 453. Sortita prytanea dicitur,quia ipſi conſecratus .t ignis, & in palatijs ſeruabatur, præſertim Athenis in prytaneo per manas. Apud Aegyptios quoque ignem ſeruabant,eundem venerabantur Per-,Delphis ignis ſacer erat,Romæ à Veſtalibus virginibus cuſtodiebatur. Ve: etiam ſtatua in Prytaneis erat. Quid ſit πρυτανεῖον, quid ἑστία omitto breuitacauſa, ſiquidem de his ſat multa apud Etymologos, & in Lexicis collecta periuntur.

Ζηνὸς ὑψίστου. Soror eſt Iouis,quia ex ijſdem parentibus prognata eſt. Iupiter pellatur ὕψιστος,quia Deorum ſupremus erat apud Ethnicos. Iouis ὁμόθρονος no,quia eius ſoror & coniux fuit,ac proinde Διῒ συμβασιλεύουσα.

τεὸν ἐς θάλαμον. Nimirum intelligit τὸ πρυτανεῖον, qui Veſtæ thalamus erat, ſiidem focus in curia publica ignem ſempiternum habebat.

εὖ δ' ἑταίρους. Repete ἀπὸ κοινοῦ, δέξαι. & ἑταίρους *ſocios, collegas* intellige τοὺς συμπρυτανεύοντας: nam plures ſimul hoc magiſtratu fungebantur. Athenis erant uingenti, in decem claſſes diuiſi, ſecundum numerum tribuum. Singulæ tribus uinquaginta habebant.

ἀγλαῷ σκάπτῳ. Genitiuus eſt Doricus,pro comm. ἀγλαοῦ σκήπτρου: quare nonilli codices malè ſubſcribunt. ι. τῷ ω. Vox πέλας caſum ſatis indicat: nam geniuum regit.

οἵ σε. Hoc eſt, οἵ τινές σε τιμῶντες οἱ πρυτάνεις, ἐν δικαιοσύνῃ φυλάσσουσι τὴν Τένεδον. Porrò υλάσσοισι Doricum eſt pro comm. φυλάσσουσι.

παράφρασις. | ἀντιστρ. κῶλ. ς'. | μετάφρασις.

ac ſæpenumero te Dearum primam modò libationibus, modò nidore ſacrificiorum venerantur. Quos etiam delectat Muſica, ipſis tum voce tum lyra in celebritatibus reſonare ſolita.

πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι
πρώταν θεῶν,
πολλὰ δὲ κνίσᾳ. λύρα δέ σφιν βρέμεται, καὶ ἀοιδὰ,
καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται θέμις ἀενάοις

ſæpe quidem libationibus venerantes te primam Dearum, ſæpe verò nidore. Lyra autem apud ipſos perſtrepit & cantus, Iouíſque

Qui præterea Iouis hoſpitalis in honorem ius hoſpitalitatis ſtudioſè colunt, ac ſine intermiſſione paratas hoſpitibus menſas habent. Velim igitur vt omnis moleſtiæ immuni corde magiſtratum annuum glorioſè tranſigat Ariſtagoras:

ἐν τραπέζαις. ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος
δυωδεκάμηνον περάσαι, σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ.

hoſpitalis ritu i… obſeruatur perpe… in menſis. Itaque … rioſè magiſtrat… decim menſium perficiat cum inuulnerat…

πολλὰ μ. Epexegeſis eſt eius quod dixit, nempe Ariſtagoram, eiúſque … gas Veſtam honorare. Primus honos conſtat λοιβαῖς, hoc eſt, σπονδαῖς: alter … hoc eſt, θυσίαις. Illud quidem erat ἱερὸν ἄπυρον, hoc verò ἔμπυρον. Eſt enim … vini effuſio: & libatio. Et definit Plato λοιβὰς, δι᾽ ὑγρῶν θυσίας. κνίσσα N… tarum carnium, aut pinguedinis, aut olei.

πρώτων. Dor. pro comm. πρώτην. Primam Dearum vocat, inquit Sch… ὅσον ἀπ᾽ αὐτῆς ἤρχοντο. Nam ab hac auſpicabantur ſua ſacra propter ign… nem, quo in ſacrificijs erat opus. Deinde ſacerdotes à Iano & Veſta prin… precationis faciebant. Vide Adagium ἀφ᾽ ἑστίας ἄρχου.

λύρα δέ σφιν. Laus à Muſices ſtudio, tum voce, tum inſtrumentis. q. d. … ἡ τε λύρα καὶ ἡ ἀοιδὴ κατὰ τὰς πανηγύρεις ἠχεῖ. Verbum βρέμεσθαι idem ſignif… βρέμειν, poëticè nunc vſurpatur.

καὶ ξενίου Διός. Laus ab hoſpitalitate. q. d. ξενίου Διὸς θέμιν ἀσκοῦσ(ι) … διαλείπτοις τραπέζαις. vno verbo φιλόξενοί εἰσι. Quid ſit ἀέναος videre eſt … Pyth. in hæc verba ἀενάου πυρός. & 14. Ol. in ἀέναον τιμάν.

ἀλλὰ σὺν δόξᾳ: Hoc eſt, ἀλλὰ σὺν εὐδοξίᾳ τὴν ἐνιαυσίαν ἀρχὴν διανύσαι. Obſer… dum Scholiaſten legiſſe περάσαι nunc in optat. modo, nunc in infinit. Nam … modò explicat διανύσειεν: modò παράγου. διανύσαι. Sed prior expoſitio melior … hi videtur. Nonnulli legunt πέρασαι imperat. modi Aor. 1. med. Præterea … non videtur mihi aduerſatiuum, ſed concludendi vim habere, vt paſſim … authorem hunc.

τέλος δυωδεκάμηνον. Vulgata interpretatio exponit, *ſpatium duodecim men…* ſed malè. Etenim τέλος hic ſignificat ἀρχὴν, ſeu πρυτανείαν. *magiſtratum, … tatem, officium.*

σὺν ἀτρώτῳ. Hoc eſt, σὺν ἀλύπῳ, ἀπταίστῳ, ἀβλαβεῖ. Metaphorica vox. Porro … Aldo legendum eſt κραδίᾳ metri cauſa.

παράφρασις. ἐπῳδ. κῶλ. θ. μετάφρασις.

cuius patrem Arceſilam eo nomine beatum prædico, quòd cum admiranda corporis ſtatura & forma, congenitam animi intrepidi fiduciam habet. Quæ

ἄνδρα δ᾽ ἐγὼ μακαρίζω
μὲν πατέρ᾽ Ἀρκεσίλαν,
καὶ τὸ θαητὸν δέμας, ἀτρεμίαν τε ξύγγονον.
εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων,

Ego autem vir… quidem prædic… patrem Arceſila… propter admira… corpus, & animi…

›ris animíque dotes nt vt homo plerunque :æ conditionis ſuæ ıiſcatur. Quanquam ſt, vt quicunque opi- : forma pręſtat alijs, ıe roboris præſtabile men in certaminibus t, vlteriorem fœlicita- non quęrat, ſéque ni- ı efferat: ſed agnita litate humana meminerit animam ſuam mortalibus membris inuolui, ſibi mortem ıam rerum lineam eſſe oppetendam, tandémque cadaueri terram in ſepulchro in- dam.

μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλων,
ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀρι-
στεύων ἐπέδειξεν βίαν,
θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέ-
λη,
καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσ-
σόμενος.

genitam. Si verò quis opes poßidens, forma ſuperabit alios, & in certaminibus primas obtinens ſpecimen ediderit roboris, mortalibus meminerit ſe amictum membris, & poſtremam omnium terram induturum eſſe.

ὕδερα. Laus Ariſtagoræ à patre Arceſila, cuius corporis formam, animíque :iam commendat. θαητὸν δέμας, appellat τὸ θαυμαστὸν σῶμα, quibus verbis bona ›oris, formam, robur, & ſi quæ ſunt alia, complectitur.

ἀτρεμίαν ξύγγονον. Dubitat Schol. vtrum his verbis Ἀτρεμίαν ἀδελφὸν, ἢ ἀδελφιδοῦ- re velit, an τὴν συγγενομένην αὐτῷ ἀφοβίαν. Poſterior ſententia mihi probatur: idem animi intrepidi fiducia quaſi hæreditaria erat in illa familia, vt colli- : eſt ex ſtrophe γ. huius Odes.

εἰ δέ τις. Sententia qua monet homines ſuæ fragilitatis, ne caducis bonis ni- ım efferantur. ὄλβον intellige πλοῦτον hoc loco. Quod ad παραμεύομαι attinet, ſule 1. Pyth. in hæc verba ἀμεύσασθαι αἶνους: vbi ſimplex ἀμεύομαι ſatis expo- ıus.

περιστέλλων μέλη. Metaphorica locutio, ſumpta à veſtibus: vt & in ἐπιεσσόμενος d reduplicat σ. metri cauſa, éſtque particip. fut. med. ἐπιέσομαι. verbi ἐπιέω. De diximus Od. ſuperiore, antiſtr. 3. in ἐπιεσσάμενος. Porrò τελευτὰν ſubſtantiuum adiectiuo τελευταίαν ſumit. Vide hac de re Adagium, *Homo Bulla*.

παράφρασις. | στροφὴ β. κῶλ. ς. | μετάφρασις.

ᴘorrò par eſt vt boni ci- laudibus proſequātur, ulcibus carminibus or- ım Ariſtagoram decan- :, qui ex vicinarum vr- n certaminibus ſexde- inſignes victorias lu- valdéque glorioſo pan- io reportauit, quibus ,claræque patriæ coro- ım decus peperit.

ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσί μιν αἰνεῖ-
σθαι χρεὼν
καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα με-
λιζέμεν ἀοιδαῖς.
ἐκ δ' ἀμφικτιόνων ἑκκαίδεκ' Ἀρισ-
ταγόραν
ἀγλααὶ νῖκαι, πάτραν τ' εὐώνυμον
ἐστεφάνωσαν πάλᾳ,
καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ.

Porrò ſermonibus ciuium bonis quidem laudari par eſt, & mellifonis ornatum carminibus celebrari. Ex vicinis autem ſexdecim Ariſtagoram illuſtres victoria coronarunt, patriámque celebrem lucta, & valdè gloriabundo pancratio.

ἐν λόγοις δ' ἀστῶν. Laudaturus Ariſtagoram à victorijs quas ex certaminibus

vicinarum vrbium reportauit, admonet ciues officij, docétque illos debe[re] φημίαν præclaro ciui, tum διὰ λόγων, tum διὰ ἀοιδῶν.

μελιγδούποισι. Dat. Ion. & poët. pro μελιγδούποις. Eſt autem μελίγδουπος voca[bu]lum poët. ex μέλι *mel*, & δοῦπος *ſtrepitus*. q. d. *dulciſtrepus*. Inſeritur autem γ [...] & euphoniæ gratia. δαιδαλθέντα expone κοσμηθέντα: & ſubaudi λειτεύγειν, [...] hoc dicitur. Porrò μελιζέμεν Ion. pro comm. μελίζειν. Et actiuum pro pa[ſſiuo με]λίζεσθαι, ídque Atticè.

ἐκ δ' ἀμφικτιόνων. Hoc eſt, ἐκ δὲ τῶν περιοίκων ἓξ καὶ δέκα νίκαι ἀγλααὶ πάλης καὶ παγκρα[τίου] ...ρόσαι, καὶ ἔνδοξον αὐτοῦ πάτραν στεφάνῳ ἐκόσμησαν. Vocem ἐκκαίδεκα iungo cum [...] νίκαις; at alij cum ἀμφικτιόνων, & ſubaudiunt ἀνταγωνιστῶν: ſed prior constructio [...] eſt, nihílque extrinſecus aſſumit. Porrò ἀμφικτίονες, ſunt γείτονες, περίοικοι, [...] εἶξ κτίσαντες οἰκήσεις, παρὰ τὸ κτίω, pro quo in vſu κτίζω, ſynonymum cum [...] tores, tum apud poëtas ἀμφικτίονες.

μεγαυχεῖ. Sic commodè legitur metri cauſa, non μεγαλαυχεῖ. Pancrat[ium μ]εγαυχὲς appellatur, *valdè glorioſum*: quia genus hoc certaminis laborioſ[um] & duobus conſtabat: res autem quò eſt difficilior, eò plus gloriæ procre[at].

παράφρασις.

Et niſi parentes, qui magis ignominiam victi metuebant, quàm victoris gloriam ſperabant, filium, alioqui neceſſarijs corporis dotibus ad obeunda celebriora certamina inſtructũ, impediuiſſent quominus Pythia Delphis, & Olympia in Elide celebrari ſolita tentaret, aſſeuerare auſim futurum fuiſſe, ſaltem mea ſententia, vt inde victorias reportaret, & ex Caſtalia, colléque Saturni honorificentiùs quàm luctatores aduerſarij in patriam rediret,

ἀντιστρ. κῶλ. 5.

ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων, παιδὸς βίαν
ἔρξαν ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων.
ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον, ἐμὰν δόξαν, παρὰ Κασταλίᾳ,
καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου,
κάλλιον ἂν δηριώντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων,

μετάφρασις.

Spes autem [...] res parentu[m ...] bur impedieru[nt ...] minus in Pyth[o ...] culum fuerit [...] Olympia cert[...] Per iuſiurandu[m ...] mea ſententi[a ...] ſtaliam, & ad b[...] ſitum arborib[us ...] ctus collem Saturni, pulchrius quàm pugnantes [...] aduerſarij.

ἐλπίδες. Præoccupatio qua ſuſpicionem tollit ignauiæ, quòd Ari[...] nullam quatuor ſacrarum victoriarum reportarit: reijcit enim omnem [...] in parentes quos metus prohibuit, qui magis ignominiam victi me[tuebant] quam victoris gloriam ſperabant. Spes ſegniores opponit παιδὸς βίᾳ, [...] filio non defuiſſe robur ad certamina ſacra.

ἔρξεν. Hoc eſt, ἐνεπόδισε: ſimplex pro compoſito ἀπεῖρξεν, vel εἶρξεν, qu[od Py]thonem & Olympiam nominat, Pythia & Olympia innuit.

ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον. Iureiurando ſuam ſententiam confirmat. In his verbis [...] primùm particulã μὰ, quæ propriè in negatione vſurpatur: ſed præfixo [...]

as affirmat. Hoc in iuramento nullum Deum nominat; ſed per ipſam iu-
...enti religionem iurat. Atque hic monet Schol. Veteres ad vitandum iura-
tum, ſolitos omittere Deorum nomina, & per ipſum ὅρκον aſſeuerare, &
Heſiodi verba citat.

Ὅρκον θ' ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίοις ἀνθρώποις
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ.

...erùm ante ἐμὰν δόξαν ſubaudi κατ'. Iterum per Caſtaliam Pythia, per col-
... Saturni Olympia ſignificat.

...ὄχθῳ Κρόνου. Collis hic Saturno ſacer erat: & εὔδενδρος vocatur ob oleaſtros
...ab Hercule plantatos. Vox ὄχθος & λόφος idem ſunt.

παράφρασις.	στροφ. κῶλ. ϑ.	μετάφρασις.
...m hymno choreali ob ...ſſum accepto feſtum ...quennale ab Hercule ...utum decoraſſet, & ...am purpureis oleaſtri ...s redimitam retuliſſet. ...pacto cùm parentes ...tagoræ de viribus eius ...exteritate dubitaſſent, ...præclaris certaminibus ...ue natura erat idoneus ...m auerterunt. Hoc au... inter mortales homi... vſuuenit, vt alius qui ...nificè nimis de ſe ſen... & inanis gloriæ œſtro	πενταετηρίδ' ἑορτὰν Ἡρακλέος τέθμιον κωμάσαις, ἀνδησάμενός τε κόμαν πορφυρέοις ἔρνεσιν. ἀλλὰ βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αὖχαι ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον. τὸν δ' αὖ καταμεμφθέντ' ἄγαν ἰσχὺν, οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν, χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω, θυμὸς ἄτολ- μος ἐών.	*quinquennale feſtũ, Herculis* ad *inſtitutionem hymno choreali proſequutus, redimitúſque comam purpureis ramis. Sed mortalium alium vana cogitantes gloriationes à præclaris* facinoribus *expellunt: alium verò contrà reprehendentem nimium* ſuum *robur, à propriis aberrare faci* *bonis, manu trahens retro animus audacia carens.*

...ellitur, maiora ſuis viribus aggrediens, præclarorum cœptorum ſucceſſu excidat: alius nimis humiliter de ſe ſentit, & ſe ipſo minorem ſeſe iudicat, animo fiat puſillo, qui cùm ...acia careat, virum alioqui ad res præclaras natura comparatum, tanquam manu à tergo ...ens, eas capeſſere non ſinit.

πενταετηρίδ' ἑορτὰν. Attico more κτητικὸν ἀντὶ ἐπιθέτου, ſcilicet πενταετηρικὴν ἑορ... : ſicuti epod. 1. πλευτὰν γᾶν pro πλευταίαν γῆν: ſic & Nem. 10. Ἕλλανα φωτὸν, ... Ἑλληνικὸν. Iſthm. Od. 1. ὁπλίταις δρόμοις, pro ὁπλιτικοῖς: ſic Lucianus Ἑλλάδα ...ιωνὴν pro Ἑλληνικὴν dixit.

τέθμιον. *Lex, mos, ritus ab aliquo inſtitutus*, eſt vocab. poët. pro comm. dicas ...μὸς, & θεσμὸς, παρὰ τὸ τίθημι *inſtituo*. Iſthm. Od. 6. τέθμιον σαφέστατον, *inſtitutum ...tiſſimum*. Nem. Od. 10. Epod. 2. τεθμὸν dixit, quod hîc τέθμιον. κωμάσαις dicitur ...qui victoria eſt potitus: quanquam is nec canit, nec carmen componit, ſed ...caſionem componendi dat poëtæ.

...δησάμενος. Syncope pro ἀναδησάμενος. Mirum autē quòd loquens de oleaſtro, ...it πορφυρέοις ἔρνεσι: neque enim purpurei coloris eſt: & magis propriè

Olym.γ.appellauit oleaſtri coronam γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας. Sed fort... *purpureis ramis*, pro *valdè pulchris & excellentibus*. Nam purpureus color... veteres magno erat in pretio. Aldus & Romana legunt ἐν πορφυρέοις... ſit otioſum, Schmidius vt metro ſatisfaciat vult legi ἐμπορφύροις.

ἀλλὰ βροτῶν. Locus communis de iactantia, & metu. q. d. ἡ μὲν γὰρ ἀλαζονεία ματαία φρονοῦσα τῶν ἀνθρώπων τὸν μὲν διὰ τὸ παρὰ τὸ δέον ... καὶ ... τῶν καλῶν, παρασκευάζει ἀποτυχεῖν αὐτῶν. τὸν δὲ φύσει ἰσχυρὸν ὄντα, ... δύναμιν καταμεμφόμενον ἡ ἀτολμία ὥστε χειρὸς εἰς τοὐπίσω ἕλκουσα, τῶν ἰδίων ... ποιεῖ.

κενεόφρονες. Hoc eſt, κενὰ ſeu κενὰ φρονοῦντες. Nam ὁ καὶ ἡ κενός, ... *vanus*, & φρονέω *cogito*. αὖχαι. Vox hæc αὔχη, fit à καυχὴ reiecto κ, pro ...σις. vide Nem. 9.

παράφρασις.	στροφὴ γ. κῶλ. ς.	μετάφρ.
Quod autē dico, Ariſtagorā niſi à parentibus qui de ipſius viribus dubitabant, Pythia & Olympia decertare prohibitus fuiſſet, victorem meo iudicio ex Pythone, & Olympia rediturum fuiſſe, conijcere perquam facile mihi eſt, cùm paternum genus à priſco Piſandro Lacone ducat (qui Amyclis profectus cum Oreſte coloniam Aeolenſium in Lesbum, Tenedúmque proinde Inſulam deduxit) & matern... [Me]lanippo Thebano qui ad Iſmenum Bœotiæ fluuium habitauit. Nam clarorum pro[genito]rum antiquæ virtutes, quæ illis natura inſitę fuerunt	συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν, τό τε Πεισάνδρου πάλαι αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας (Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ, Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων) καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοᾶν κεκραμένον ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος. ἀρχαῖαι δ' ἀρεταί	*Conijcere ... valde ... riquum ſangui... Sparta (a ... enim profectus ... Oreſte Aeolen... rum ære armatu... adducens) & ... ni fluenta ex M... po materno progenit ore. Antiquæ enim ...*

συμβαλεῖν. A digreſſione ad inſtitutum rediens, laudat Ariſtagoram ... rus à paterno, maternóque genere, illud ad Piſandrum, hoc ad Mela[nippum] referens. Putat Aretius poëtam referre ad ſuperiora, vt hic ſit ſenſus, ... facile fuiſſe cognoſcere virtutem filij ex maiorum virtutibus. Ego ma... tam hîc rationem reddere ſuæ ſententiæ, quum paulò antè dixit, καὶ μὲν ἐμὰν δόξαν, &c. Hoc tibi declarabit Latina paraphraſis.

ἦν. Hîc puto ſumptum pro ἐστί. Præpoſterè autem hæc mihi videtur ... gere Schol. quum dicit ex Ariſtagoræ virtute facile eſſe dignoſcere ... Piſandro Lacone, & Melanippo Thebano originem ducere; cùm co... quòd ex his progenitoribus claris ortum ducat, conijcere ſit facile eum ... clarum futurum fuiſſe, niſi parentes nimis metuiſſent. Etenim fortes ... fortibus & bonis, vt plurimum.

Πεισάνδρου. Piſander Lacon ex Amyclis cum Oreſte in Lesbum migra... Tene...

:dum incoluit, eò deducta Aeolenſium virorum colonia. De hac re vide
ↄ. 13. nempe quomodo Aeolica Græcorum colonia ſeſe per totam Aſiæ
ı diſperſerit.

ró τε. Hic articulus τὸ cum πάλαι eſt coniungendus, vt æquipolleat adiecti-
αλαιὸν. Dorica ſunt Σπάρτας, Αμύκλαθεν, ἔβα, Ορέςα, pro comm. Σπάρτης, Αμύκλη-
ἔβη, Ορέςη.

κτιαὶ. Scholiaſtes interpretatur ἀποικίαν coloniam. Sed quia erat hæc multi-
armata, ideo σρατιαὶ χαλκεντία appellat. Vox hæc χαλκεντὴς occurrit 1. Nem.
batur autē in aliјs codicibus χαλκεντίων referendo ad Αιολίων ſed Schmi-
ob metrum legere mauult χαλκεντία referendo ad σρατιαὶ, quod probo: ſed
m opera debebat Latinè interpretari, are armatum.

ἐ παρ' Ισμηνοῦ ῥοαῖ. Intellige τ Ισμηνὸν ποταμὸν Βοιωτίας. Hinc colligere eſt
ɔanum fuiſſe Melanippum, qui bellica fortitudine Thebanis antecelluit.
Argiuis Thebas oppugnantibus Tydeum vulnerauit, & Meciſteum Adra-
ium occidit, ipſe poſtea cæſus fuit ab Amphiarao. Qua de re vide Nem.
ıtiſtr. 1. in hæc verba Διομηδία δ.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κώλ. ε.	μετάφρασις.
:rri & recuperari ſo- ɔoſtquam per aliquot :ationes intermiſſæ nt, & poſterorum nō- auitum robur cum ia cōmutarunt. Quē- dum enim arua nigra, déque natura fœcun- uctum continua ſerie :um non ferunt: nec lis, ſed alternis anno- ɔeriodis & recurſibus ıtum florem, quæ ip-	ἀμφέροντ', ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος. ἐν σχερῷ δ' οὔτ' ὦν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι, δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις ἄνθος εὐῶδες φέρειν, πλούτῳ ἴσον, ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι, καὶ θνατὸν οὕτω σθένος ἄγει.	recuperantur, mutantes generationibus hominum robur. Nec continua ſerie nigra fructum dant arua: arboréſque nolunt omnibus annorum recurſibus florem odoratum ferre, diuitiјs parem, ſed alternis. Et mortale ſic robur ducit

ı ſunt diuitiæ, producere queunt. Sic & diuina prouidentia facit vt mortales homines
:niem habeant nunc degenerem, nunc patria virtute pollentem.

ἀμφέροντ'. Per ſyncopen, ſiue pro ἀναφέροντι Dor. pro comm. 3. perſ. ἀναφέρονται
ɔro ἀναφέρονται. Nam ἀναφέρειν aliquando ſignificat ῥαΐζειν. Et ἀναφέρεσθαι referſimilia. Vtrumuis acceperis, commodum ſenſum habebis.

ἐν σχερῷ. Hoc eſt, ἐφεξῆς: vt & Ep. vlt. 1. Nem. Poteſt legi coniunctim ἐνσχερῷ, ἐπισχερῷ. Vocem περόδοις legit Schmidius περόδοις licentia poëtica: quanquā
nmati :i τὸ περὶ, & τὸ ἀμφὶ tum à paſſione apoſtrophi, tum à vocalis abiectione liberant.

ἄνθος. De flore tantùm loquitur, cùm fructus à conſequenti ſit etiam intelldus. ἄνθος dicit πλούτῳ ἴσον, ob copiam. Quod attinet ad ἐθέλει æquiualet τῷ
μ. vide exempla in Lexicis. ἀμείβοντι ſupple χρόνῳ.

περίφρασις. ἐπῳδ. κῶλ. θ. μετάφρ.

At verò conſilium Iouis quem ad exitum tendat, mortalium nulli eſt perſpicuum. Et quanquam futuri euentus præſcij non ſumus, animos tamen attollimus, inque ſuperbiam illabimur, opera multa molie̅tes quorum certum ſucceſſum nobis pollicemur. Tam arctis enim ſpei vinculis toti obligamur, vt quicquid in mentem venit, quantumuis impoſſibile ſit, ſperare non pudeat. Itaque quod temere aggreſſi ſumus, non conſequimur. Nec mirum: ſiquidem etiam eorum quæ cum ... conſilio, difficultatibus prudenter præuiſis ſuſcepimus, euentus non ſtatim ... in temporis theſauro reconditi differuntur. Cæterùm laboribus n... ſtris ... captare debemus: nec rerum quas aſſequi impoſſibile eſt, ſtudio capi: quas ... plerique in vetitum nitentes, & negata cupientes, inſaniore deſiderio perciti ...

μοῖραι. τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώ-
ποις σαφὲς οὐχ ἕπεται
τέκμαρ. ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις
ἐμβαίνομεν,
ἔργα τε πολλὰ μενοι-
νῶντες. δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
ἐλπίδι γυῖα, προμα-
θείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί.
κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέ-
μεν.
ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι
μανίαι.

fatum. A Ioue ... homines certus ... quitur exitus ... in ſuperbiam ... mur, opera m... lientes. ... enim impu... membra: ... recon ... Lucrorum ... ter certum ... nari. Ina... tem cupiditatum acriores ...

τὸ δ' ἐκ Διός. Ex præcedente ſente̅tia qua diuinam prouidentiam ... neris humani familijs per vices diſtribuere docuit, facit vt aliæ gnomæ ... tur, quibus moneat indirectè Ariſtagoram, quo pacto magiſtratum ... beat. Prima eſt de incertitudine rerum futurarum: q.d. ἡμεῖς δ' οὐ ... γινώσκομεν τὸ ἐκ τοῦ Διὸς ἀποβησόμενον τέλος. Quam in ſententiam rectè Hor...

Prudens futuri temporis exitum
Caliginoſa nocte premit Deus.

ἀλλ' ἔμπαν. Taxat hominum arrogantiam qui etſi ſint futurarum re... ſcij, multa moliuntur adeò ſuperbiunt naturæ vitio: q. d. ἀλλ' ὅμως ... μεν, μεγάλα πολλὰ φροντίζοντες ὑπὲρ ἑαυτούς, καίπερ οὐ προγινώσκομεν τὸ τέλος. His ... citè Ariſtagoram monet vt moderatè viuat, ſibíque ab iſtiuſmodi ... caueat hoc magiſtratu fungendo.

δέδεται γάρ. Ratio cur arrogantia turgentes homines multa magna ... liantur: nempe quia in ſpem facilè eriguntur, ſe ſua vota conſequutu... eſt emphaticum, quo innuit eo magis naturæ humanæ vitium, quæ ... bus potiùs regitur quàm eos rationis fræno coërcere queat. ἀναιδεῖ ... quia eam non pudet vel impoſſibilia ſperare: quia etiam qui ſpe ... iterum ſperare audent. γυῖα autem dicit, per membra etiam mentem ... quæ concipit ſpes.

προμαθείας δὲ ἀπόκεινται ῥοαί. Hoc eſt, αἱ δὲ προνοίας καὶ βουλῆς ... ἀποκείμεναι ἀναβάλλονται. Quibus verbis oſtendit, humanam quoque p...

ι ſemper valere: nec quicquid conſilio prouiſum à nobis putamus, id ſtatim idere, etſi paratum nobis euentum putemus, qui tamen differtur.

πόκειντα. Schol. exponit ἄπεισιν ἡμῶν κεῖνται: non malè. Ego putem ſumptam : metaphoram, ab ijs rebus quæ reſeruantur, & tanquam in theſaurum reduntur, vt eorum vſus differatur: vt poëta innuat eas etiam res quæ cum nſilio & prudentia ſuſcipiuntur, euentum plerunque tardiorem ſortiri quàm :emus. Sic alibi poëta vocabulum ῥοαὶ videtur pro *euentibus* vſurpare, vt quũ ,ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι. Porrò προμαθία eſt Dor. pro comm. προμηθία, hoc eſt, 'νοια, σκέψις, βουλή.

ερδέων δ. Tacitè etiam monet fugiendam eſſe auaritiam. Solent autem quis eſt commiſſa reip. adminiſtratio plerique rem ſtudioſè facere, & quibuſex rebus lucrum captare. Sed modum huius ſeruandum eſſe docet magiatui & principi. θηρευέμεν. Ion. pro θηρεύειν, hoc eſt, ζητεῖν, vſitatiſſima mephora à venatoribus ſumpta.

ἀπροσίκτων δ'. Taxat hominum dementiam, qui nituntur in vetitum ſemper, piúntque negata: maiorı́que rerum impoſſibilium deſiderio tenentur quàm ſſibilium. ἀπροσίκτους ἔρωτας appellat ἐπιθυμίας ἀμηχάνους ὧν οὐκ ἔστι τυχεῖν: vel τὰ ἰδυνα ſeu ἐπιθυμηθέντα ὧν ἐφικέσθαι ἀδύνατον. Cæterùm ἀπρόσικτος, eſt comp. ex α iu. & πρὸς, & ἱκτὸς à verbo ἱκνέομαι, vt ſit ἀπροσπέλαστος. q. d. πρὸς ὃν ἱκέσθαι καὶ τυχεῖν οὐκ ἔξεστι.

Pindari Nemeorum finis.

DE PINDARI
ISTHMIORVM TITVLO.

QVARTVS & vltimus Pindaricę periodi titulus eſt, *Iſthmia* vel *Iſthmionica*: quia hoc libro continentur encomia quorundam qui victoriam Iſthmiaco ex certamine reportarunt, ídque poëtę ætate. Hi ſacri ludi nomen acceperunt ab Iſthmo Corinthiaco vbi celebrari ſolebant. *Iſthmum* dixère geographi *anguſtias terræ dirimentis duo maria.* Vnde Galeno στεναὶ γῆς διέξοδοι, μεταξὺ δυοῖν θαλαττῶν, definitur. Nomen habet à ſimilitudine τοῦ ἰσθμοῦ, quæ eſt pars μεταξὺ τοῦ ιτος καὶ τοῦ στομάχου. vt Galenus ait in 26. aphor. ſic dicta ὅτι δι' αὐτοῦ ἴεται τὰ σιτία. vt quemadmodum cibi per faucium anguſtias in ventriculum deferuntur: per Iſthmum maris, quaſi per collum ex continenti ad Inſulam, peninſu- ue eatur. Quanuis autem multi ſint Iſthmi, celeberrimus tamen eſt Corin- cus, inter Aegæum & Ionium mare, cuius latitudo eſt 36. ſtadiorum, teſte rodoto l. 6. Hic Neptunus cognomento Iſthmius templum habuit picea- n arborum luco circunclusum, de quo Strabo l. 8. Pauſan. in Corinth. Pro- hoc Iſthmios ludos Græci celebrabant, per quorum tempus fœdera dicta ımia durabant. Horum primus author fuit Siſyphus Corinthiorũ rex. Nam n Ino maritum inſanum fugiens ex petra Molucide cum filio Melicerta in ıre deſiliſſet, Melicertæ cadauer à delphine quodam in littus deductum , & à Siſypho inuentum ſepultúmque ab Amphimacho & Donacino. Sed m Corinthij peſte vexarentur, reſpondit Apollo, non priùs deſituram luem, ıàm funebre certamen Melicertæ inſtituiſſent. Quod cùm illi ſegniùs face- nt, & peſtilentia magis magíſque labefactarentur, iterum Apollinem con- luerunt, qui reſpondit, honorem perpetuum eſſe Melicertæ inſtituendum. ım Siſyphus Athamantis frater, ludos Iſthmios in Melicertæ honorem inſti- it, quem vt Deum marinum nomine Palæmonem iam colebant, ex Nereidũ onitu quibus ſaltantibus occurrerat Siſyphus. Noctu autem agebantur eo mpore, initiorum potiùs, quàm ſpectaculorum ſpeciem præ ſe ferentes. Sed m illo in primis Græciæ in tractu graſſarentur latrones, Scyron, Sinníſque ıi πιτυοκάμπτης vocabatur: atque ideo hinc peregrini arcerentur, aliquandiu

intermiſſa ſunt hæc certamina : donec Theſeus ſublatis illis ea rer
nocturnis diurna fecit : & imitatione Herculis qui Olympia Ioui
Iſthmia Neptuno dedicauit. Quæ quidem quinto quoq; anno ce
credendũ Plinio.l.4. c. quinto:cui aſſentitur Solinus c.12. Sed fid
Pindarus qui Nem.6.Ep.2.docet tertio quoque anno celebrari
ait ταυροφόνῳ τριετηΐδι τίμασε ποσειδάνιον αὖ τέμενος. Quam ſententi
Schol. inquiens , τὰ ἴσθμια διὰ τριετηΐδος ἄγεται. Præmium vi
tur *Pinus*,vnde πιτυονῖκαι dicebantur ijdem qui ἰσθμιονῖκαι:ratio eſt
eſt arbor:maris inſtar infrugifera : & quia καταχθόνιον τὸ φυτὸν erat.
tamen eſt coronam pineam victori datam,in memoriam cæſi πιτυ
de quæ Plutarchus lib. 5. συμποσιακῶν hac de re dicit. Poſtea σέλινο
pinus datum eſt,vt contrà Nemeonicis χλωρὸν σέλινον. Ratio mut
fuit,quia *Apium*, aquatica eſt planta Neptuno conueniens,quia et
funebri Melicertæ certamini inſeruiens : quæ feralibus epulis adhi
ſepulchris. Iſtiuſmodi corona vſque ad Pindari tempora , & vltra
tandem,vt ſcribit Plutarchus,denuo recepta eſt pinus.Omnis gener
na in Iſthmijs vſitata fuêre,vt in Olympijs,Pythijs, & Nemeis.
præſides fuerunt Corinthij,vt ex Strabone colligere eſt,qui libro 8
ſis,συνετέλουν τὸν ἀγῶνα : & ex Pauſania in El.pr. ἰσθμικὰς σπονδὰς ἐπήγγελ
do à L. Mummio Corinthus expugnata fuit,tranſlatũ eſt ad Sicyon
ficium.Sed mox reſtituta Corintho redditus eſt Corinthijs hic hon
titi ſunt quandiu hi ludi ſteterunt.Multa ex authoribus congeri poſ
aliiſque ludis quorum victores nonnullos hymnis celebrat Pindarus
hæc ſufficient ad enarrationem authoris propoſitam , in qua breuit
perſpicuitate coniungere ſtatuimus.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΙΣΘΜΙΑ.

ΡΟΔΟΤΩ ΘΗΒΑΙΩ, ἅρματι.

HERODOTO THEBANO, curru victoriam adepto.

ΕΙΔΟΣ Α.

ODE I.

ARGVMENTVM.

HErodotus Thebanus laudatur ab Iſthmica victoria, à patre Aſopodoro: comparatur etiam cum Caſtore & … lao. Tandẽ poëta precatur in peroratione, vt Dei benignitate … ſt hac etiam Pythiorum & Olympiorum victoriam adi… ſcatur.

παράφρασις.

bellicoſis viris clara The-
,mea patria,quam matris
tar colo, quanquam me
tinet compoſitio carmi-
quod Delijs promiſi,ta-
n tuum negotium quod
n tuum negotium quod
erim ſeſe offert, cuiuis
occupationi antepo-
m. Verùm ô Dele aſpera,

στροφὴ α. κῶλ. ζ.

Μᾶτερ ἐμὰ, τὸ τεὸν, χρυσάσπι Θήβα,

πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον

θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι

Δᾶλος ἐν ᾇ κέχυμαι. τί φίλτερον

μετάφρασις.

Mater mea, tuum, aureo clypeo inſignis Theba, negotium etiam occupatione mea potius. Ne mihi aſpera ſuccenſeat Delus, in qua effuſus ſum. Quid charius quàm venera…

Oooo.

in qua celebranda toto animo ſum effuſus, noli mihi ſuccenſere propterea quòd cœptum hymnum differo tantiſper dum patriæ ſatisfecero. Quid enim viris bonis charius eſſe debet quàm venerandi parentes & patria, quibus priuſquam & officia præſtare tenemur? Cede pauliſper, ô Apollini ſacra Dele, & da p meæ patriæ. Ego vtique perſoluam beneficium ad quod erga vtramque ſum

κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς;
ἐίξον ὦ 'πολλωνιάς. ἀμφοτέρων τοι
Χαρίτων
θεοῖς ζεύξω τέλος,

di parent
ô Apoll
Amborun
ficiorum
bus coniungam p

Ἡροδότῳ Θηβαίῳ ἅρματι. Herodotus Aſopodori filius, fuit ciui quanquam πατρῴαν ἄρουραν Ὀρχομενοῖο dixit poëta ϛροφ. 3. huius Odæ mus, quo pacto Aſopodorus, ciuíſque filius Herodotus Thebani fu titulus in pleriſque non habet genus victoriæ, quod cùm ex text colligatur, adhibendum putauimus.

μᾶτερ ἐμά. Dor. pro comm. μῆτερ ἐμή. Apoſtrophe ad patriam Thebes Nymphæ, quæ Aſopi & Metopes filia credita eſt, nom vrbi: vnde auiam Metopen vocat poëta Od. 6. Ol. ep. 4. ματρομάτωρ λὶς εὐανθὴς Μετώπα. Patria autem dicitur omnium ciuium communis hoc nomine ipſam compellat.

χρύσασπι. Epitheton Thebarum χρύσασπις, q. d. χρυσῆν ἀσπίδ' ἔχου coſos viros Thebanos fuiſſe innuit, & pulchrorum armorum aman Od. 6. Ol. πλάξιππον appellat.

τὸ τεὸν χρῆμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον θήσομαι. Hoc eſt, τὸ σὸν πρᾶγμα προτιθήσω πάσ turum med. θήσομαι Dor. pro comm. θήσομαι à verbo τίθημι. τὸ ὑπέρτε ſet τῷ χρείσσονι, ſeu κρεῖττον.

μή μοι. Hoc eſt, μή μοι νεμεσήσειεν ὦ κραναὰ Δᾶλε. Delus κραναὰ vocat modum ab Homero in hymnis

Τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ.

Etenim aſpera fuit propter Cynthum montem, vt monet Strabo l.

νεμεσάσαι. Qui ſumunt hanc vocem in 3. perſ. ſing. Opt. νεμεσήσαιμι, μεσάσαι Dor. pro comm. νεμεσήσαι. Sed commodè in infinit. ſumetur flectetur, implebítque vicem imperatiui, nam hic quoque eſt illius paſſim, vt initio Phocyl. μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα κύπριν ὀρίνειν. S apoſtrophe perelegans. Δᾶλος autem, Dor. pro Δῆλος, & nominatiuus tiuo ſumetur Atticorum more.

ἐν ᾇ κέχυμαι. Hoc eſt, ἐφ' ᾗ νῦν πᾶς ἔγκειμαι, *In quam nunc totus inc* μένος Græcis dicitur qui πᾶς καὶ ὅλος eſt aliqua in re: vt εἰς ἀφροδίσια κεχ

τί φίλτερον. Gnome qua excuſat dilationem promiſſi hymni: quu boni eſſe patriæ debita officia quibuſuis alijs anteponere. Atque hîc pro patria ipſa, quæ parentum inſtar eſſe debet.

ἐίξον ὦ 'πολλωνιάς. Hoc eſt, ὑποχώρησον ὦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερά. Vocatur Delus, quia ibi nato Apollini ſacra fuit. Et in his illatio eſt. q. d. Cum da ſit patria cuiuis alieno ſolo, concede Thebis priorem locum. Re

Iſaſtes poëtam à Ceis rogatum fuiſſe vt Deliacum pæana ſcriberet, Apollini nimirum ſacrum hymnum, quem cum choro in Delum mitterent. Quem cùm promiſiſſet, & iam ſcriberet, interim Herodotus Thebanus Iſthmicam victoriã curru conſequutus eſt. Quod vt accepit poëta, ratus ſui officij eſſe ciuem patriámque cuiuis alij anteponere, carmen promiſſum Ceis, & iam inchoatum differt, donec ciui & patriæ ſatisfecerit. A quo officio ſeſe apud Delum excuſat.

ἀμφοτέρων τοι. Hoc eſt, *ἀμφοτέροις χαρίσομαι ὀφειλομένην ἀοιδὴν, καὶ τοι ἴσως*. Hic *τοι*, non eſt Doricum pro *σοι*, quaſi referatur ad *οἶκον ἀπολλωνίας*: ſed eſt affirmatiua particula, i. *ſanè, vtique*. Nam non duo beneficia promiſerat Delo, ſed vnum: videlicet pæana. Et ſequentia ſatis explicant hoc *ἀμφοτέρων*, reſpicere tum ad promiſſum Ceis carmen in gratiam Phœbi Delij, tum ad encomium victoriæ Iſthmicæ à Thebano Herodoto partæ.

παράφρασις.

& intonſam comam ferentem Phœbum in Ceo mari cincta Inſula cum viris Inſularibus, & mari vallatum Iſthmum Corinthiacum, hymno meo qui à choro canetur, celebrabo. Quoniam locus ille ex certaminibus ſuis, ſex coronas Thebanis, apud quos regnauit olim Cadmus, præbuit, ad decus & honorem patriæ ob præclaras victorias. Quæ quidem fuit natale ſolum intrepidi Herois Herculis Alcmenæ filij,

ἀντιστρ. κῶλ. ζ.

καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων
ἐν Κέῳ ἀμφιρύτῳ, σὺν ποντίοις
ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ
δειράδ'. ἐπεὶ στεφάνους ἓξ ὤπασε
Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων,
καλλίνικον πατρίδι κῦδος. ἐν ᾧ καὶ τὸν ἀδεί-
μαντον Ἀλκμήνα τέκε

μετάφρασις.

& coma intonſum Phœbum choreali hymno celebrans in Ceo circunflua cum marinis viris, & mari vallatũ Iſthmi collum: quoniam coronas ſex præbuit Cadmi populo ex certaminibus, præclaram ob victoriam patriæ decus, in qua etiam intrepidum Alcmena peperit

καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν. Explicat geminas gratias. q.d. *καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κώμῳ ὑμνῶν, ἐν τῇ Κέῳ νήσῳ ἀμφιθαλάσσῳ σὺν τοῖς νησιώταις ἀνδράσι, καὶ τὸν Ἰσθμόν*. Apollo vocatur *ἀκειρεκόμας* terminatione Dor. pro comm. in *ης*. q.d. *τὰς κόμας ἄτμητος*, ex *α* priuat. *κείρω* *tondeo*, & *κόμη crinis*. Idem eſt *ἀκερσεκόμης*.

χορεύων. Hoc eſt, *μετὰ χοροῦ ὑμνῶν*. Neque enim ipſe choreæ intererat Pindarus canendo carmini non idoneus: ſed hymnum *τοῖς χορευταῖς* canendum componebat.

Κέῳ. Inſula eſt ex Cycladibus vna *Κέως*, vel *Κῶς*, vel *Κέα* Vocatur *ἀμφίρυτος* (quod vocabulum aliquando geminum *ρ* habet) quia eſt *ἀμφιθάλασσος*. Eius incolæ *πόντιοι* pro *νησιῶται* dicuntur. non incommodè: ſiquidem mari alluitur Inſula.

καὶ τὰν ἁλιερκέα. Periphraſis Iſthmi. Schol. *δειράδα* interpretatur *ἐξοχήν*: quia altior mari eſt terra, eminétque ſupra aquas. Expono *collum*, ſumendo licentia

Pindarica, vocem δειρὸς, quæ *iugum*, *collem*, ſignificat, pro δειρὴ: ſiquide Iſthmum intelligitur terrę anguſtia per quam quaſi per collum itur a lam. Vocat ἀλιερκέα, quia eſt inter duo maria. Quid ſignificet ἀλιερκὴς dimus Ol. 8.

ἐπὶ στεφάνοις ἓξ ἅπτοι. Series contextus indicat ſatis, hoc de Iſthmo gi, & poëtam innuere velle ſextam eſſe victoriam quam ex Iſthmijs n rodotus ſolus, ſed Thebani in genere adepti ſunt: quorum ſextus victo miorum intelligendus Herodotus. Quare non immorabor refutandis a aliorum ſententijs, quorum varietatem habet Schol.

Κάδμου στρατῷ. Paſſim τὸν λαὸν, vocat στρατὸν Pindarus. Hîc Thebanos populum appellat, vt pote quorum rex fuit Cadmus.

πατρίδι κῦδος. Nam præclari ciues præclarè geſtis rebus patriæ g pariunt.

ἐν τᾷ. Digreſſiuncula ad Herculem, à quo tanquam à conciue lau rodotum, & periphraſticè heroëm illum deſignat, quem ἀτρέμια ἀδείμαν cat Nem. 10. Ep. 1.

παράφρασις.

quem olim ferox Geryonæ canis perhorruit, quum ipſius herum occîdit, eiúſque boues in Græciã abegit. At ego cùm honorarium carminis munus Herodoti victoriæ, quam adeptus eſt quadrigis, componere ſtatuerim: ſiquidẽ non habuit aurigam à quo regerentur equorum habenæ, ſed eas propria dexteritate rexit, hymnum ipſi adornare volo, qualem meriti ſunt olim Caſtor aut Iolaus, qui inter priſcos heroas præſtantiſſimi aurigæ fuerunt, ille apud Lacedæmonios, hic apud Thebanos:

ἐπῳδ. κώλ. ια.

παῖδα, θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα
φρίξαν κύνες.
ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων
τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας,
ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ
χερσὶ νωμάσαντ', ἐθέλω
ἢ Καστορείῳ, ἢ Ἰολάου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ.
κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρηλάται Λακεδαίμονι καὶ Θήβαις ἐτέκνωθεν κράτιστοι.

μετάφρασις.

filium, feroc olim Geryona runt canes. At rodoto ſtruens rium munus ob quadrijugum, frana alienis no rit manibus, vo Caſtoreo, aut adaptare ip ſum no. Illi enim heroas curruum tores Lacedamo Thebis geniti ſunt praſtan

θρασεῖαι τόν ποτε. Enallage numeri: nam Geryon ſeu Geryones v habuit canem. Canis autem meminit, quia rerum herilium eſt cuſtos: & potiùs ab Hercule deterritus, quàm ipſe Herculem deterruit. Γηρυόνα Do nit. pro Γηρυόνου. φρίξαν negl. augm. pro ἔφριξαν. Canis ille vocabatur Orthu quo Heſiod. in Theog. ver. 309. Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα.

ἀλλ' ἐγώ. Interrumpit ilico aduerſatiua particula digreſſionem, vt Her tum propiùs laudet à propria virtute. Hic Ἡροδότῳ ſume Dor. pro Ἡροδότ

onſtrue cum ἅρματι τεθρίππῳ. q. d. ἀλλ᾽ ἐγὼ τὸ μὲν γέρας κατασκευάζων ἅρματι τεθρίππῳ Ηροδότου, ἐθέλω αὐτὸν ὀνομάσαντα χερσὶν ἀλλοτρίαις ἡνίας, ἐναρμόσαι ἢ Καστορείῳ, ἢ Ιολάου ὕμνῳ.

αἰνία, Fit à recto Dorico αἰνίον pro comm. ἡνίον. vt Pyth. 4. αἰνία τ᾽ αὐτ᾽ ἐρετμῶν. laudatur Herodotus quòd proprijs manibus rexerit habenas. Quod cùm Caſtor Lacedæmonius, & Thebanus Iolaus fecerint, & encomium eximium conſequuti ſint, ſimile Herodoto vult componere. Apparet autem clarè ſatis poëtam comparare Herodotum cum Caſtore & Polluce: nec intelligi καστόρειον illud de quo Pyth. 2. Porrò ex hac collatione capit occaſionem digrediendi ad Caſtoris & Pollucis laudes.

ἐτέκναθεν. 3. perſ. plur. Bœotica pro ἐτεκνώθησαν, à verbo τεκνόω, *liberos procreo. gigno*.

παράφρασις.	ϛροφὴ β. κῶλ. ζ.	μετάφρασις.
quique plurima experti certamina, præmia quoque plurima reportarunt: quo factum eſt vt patris pro multiplici victoria coronis, ædes ſuas tripodibus, lebetibus, aureiſque phialis ornarint. Porrò certamina in quibus illorum virtus patefacta eſt & inclaruit, ſunt gymnici ludi, quibus in ſtadio nudi athletæ exercentur: eſt & curſus qui ab armato athleta & ſcutum gerente perficitur.	ἔν τ᾽ ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων, καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον, καὶ λεβήτεσσι, φιάλαισί τε χρυσοῦ γευόμενοι στεφάνων νικαφόρων. λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν, ἔν τ᾽ ἀσπιδοδού- ποισιν ὁπλίταις δρόμοις.	*& in premijs attigerunt multa certamina, & tripodibus ornauerunt domum, & lebetibus, & phialis aureis guſtantes coronas victrices. Fulget autem manifeſta virtus inque nudis ſtadijs illis, inque ſcuriſtrepis armatis curſibus.*

ἔν τ᾽ ἀέθλοισι. Congeries certaminum Caſtoris, & Iolai. Hæc phraſis primi coli habet hypallagen: nam dicendum erat, ἔν τε πλείστοις ἀγῶσι θίγον ἀέθλων. Suſpicor autem lectum fuiſſe τύχον pro θίγον.

τριπόδεσσι Ion. & poët. pro τρίποσι. Item λεβήτεσσι pro λέβησι & φιάλαισι pro φιάλαις. Sumitur γευόμενοι metaphoricè, pro μεταλαβόντες.

λάμπει δὲ. Declarat certaminum genera in quibus lucrati ſunt præmia, primùm gymnicos ludos, in quibus athletæ nudi certabant; deinde & ὁπλιτικὸν δρόμον: quem armati curſores in ſtadio currebant. ἀσπιδοδούποις appellat, quia ſcutum geſtabant quo ſtrepitum edebant. ἀσπιδόδουπος, dicitur ὁ ἀσπίδι δουπῶν. Porrò ὁπλίταις δρόμοις dicit pro ὁπλιτικοῖς δρόμοις, accipiendo ſubſtantiuum pro adiectiuo, more Attico.

μεταφρασις. ἀντιστρ. κώλ. ζ. μετάφρασις.

Neque verò ſolùm illis excelluerunt, ſed etiã alijs. Nam qualiter, quantáque cum laude iacula lapideóſque diſcos manibus emiſerunt! Nondum enim tum temporis inſtitutum erat quinquertium, quod quinque certaminibus, videlicet iaculo, diſco, curſu, ſaltu, & lucta conſtat, quibus omnibus ſigillatim erat vincendum, próque omnibus ſimul præmium accipiendum: ſed ſingula certamina propriam habebant victoriam, erátque præmium pro vnoquoque ſeparatim uatim victori conſtitutum Et cùm vterque horum ſuo in ſolo, alter Thebis vbi Di eſt, alter in Laconia vbi fluuius Eurotas, certamina proſperè crebróque exhauſiſſ mis coronis redimitum caput retulerunt, ob quos apud ſuos conſpicui fuerunt.

οἷά τε χερσὶν, ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς,
καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις, ἴεν!
οὐ γὰρ ἦν πένταθλον ἔτ᾽. ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ἑκάστῳ
ἔργματι κεῖτο τέλος. τῶν ἀθρόοις
αὐδησάμενοι θαμάκις
ἔρνεσιν χαίτας, ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν,
καὶ παρ᾽ Εὐρώτα πέλας.

O qualiter ... *iaculantes haſt*... *xeis quandoqu*... *emiſerunt!* ... *enim erat qu*... *tium: ſed vi*... *facto propoſiti* ... *præmium, quor*... *fertis redimiti* ... *ter frondibus* ... *& apud Dirces* ... *conſpicui fuerunt, & apud* Eurotam in pr...

οἷά τε χερσὶν. Cum admiratione hæc ſunt proferenda. Hîc mentione duorum tantùm certaminum è pentathli numero, ſcil. ἄκοντος & δίσκου olim nondum erat inſtitutum quinquertium, quod erat ἅλμα, δίσκος, δρόμος, πάλη.

καὶ λιθίνοις ὁπότε. Duo faciunt vt mendi ſuſpectus ſit hic locus; vnum ὁπότε indefinitè ſumatur: alterum quòd ſyllaba 3. vocis ὁπότε ſit breuis, tio metri longam poſtulet. Sed non liquet quomodo ſit aliter legendum

ἴεν. Hæc 3. eſt perſ. plur. imperf. vel per ſyncopen formati pro ἵεσ Bœoticè, ſicuti fit in 3. plur. Aor. 1. paſſ. vt huius Odes Ep. 1. ἐπικ ἐπεκοσμήθησαν.

ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ἑκάστῳ. Hoc eſt, κατὰ δίαν δὲ καὶ διακεκριμένως ἐφ᾽ ἑκάστῳ ἀγωνίσματι ὑ νικηφορῆσαι καὶ στεφανοῦσθαι. Docet antequam πένταθλος ἀγὼν fuiſſet inſtitut gulis certaminibus priuatim & ſeparatim propoſitam fuiſſe victoriam mium: ſed coniunctis quinque illis, ſimul omnibus excellendum fuiſſ rona compararetur.

τέλος. Hæc vox à Schol. exponitur τὸ νικηφορῆσαι, hoc eſt νίκη: expo στέφανος. Nam vtrumque finis eſt certaminis, *victoria* nimirum, & Illa ſignificatione occurrit Ol. Od. 10. Δόρυκλος δὲ τέλος πυγμᾶς φέρε. S his Od. 11. τέλος μαχᾶν τίμησεν. Et certè certaminis finis eſt *victoria*, & quenti *præmium*.

τῶν. Artic. præpoſ. pro ſubiunct. ὧν, videlicet ἐργμάτων. i. ἀγωνισμάτων. hoc eſt, πλείστοις, & ἔρνεσιν Metonymia materiæ pro forma, h. e. στεφάνοις.

μενοι: ſyncope poëtica, pro ἀναδησάμενοι, & ἔφαναν 3. perſ. plur. Bœot. pro com- ἐφάνησαν. Aor. 2. paſſ. ἐφάνην. Sic autem declaranda tota ſententia, ἂν πινων ἐγχρατέ- πων, ἥρωαν ἀκόντων ϰ δίσκῳ στεφάνοις πλείστοις τὰς κεφαλὰς ἀναδησάμενοι, ἔνδοξοι ὤφθησαν ὁ μὲν κτ᾽ Θήβας, ὁ δὲ κτ᾽ Λακεδαίμονα. Porrò χαίτας denotat τὴν κεφαλήν. Nam non co- mæ, ſed caput corona redimiebatur; ſed quia totum caput occupant capilli, ideo illis tribuitur, quod capiti proprium eſt.

Δίρκας Dor. pro comm. Δίρκης. Dirce fons Thebis, à quo Dircæus poëta di- ctus ab Horatio, *Multa Dircæum leuat aura cycnum.* Εὐρώτας autem eſt Laconiæ fluuius. Innuit autem τοῖς ἐπιχωρίοις ἀγῶσι claruiſſe Iolaum Thebis, Caſtorem Lacedæmone: quemque natali in ſolo.

πέλας. Hoc vocabulum addit poëta vt dicat *propè*, videlicet non in alieno ſolo & procul à patria, ſed in proximè inſtituto certamine. Porrò ſolum eſt ſu- mendum πέλας ſine regimine. Nam ſic conſtrui debet neceſſariò ſententia. ἀναδησάμενοι θαμάκις ἔφανεν πέλας παρὰ ῥεέθροισι Δίρκας, ϰ παρ᾽ Εὐρώτᾳ: ſic τὸ παρὰ tum ῥεέθροις, tum Εὐρώτᾳ ſeruiet.

παράφρασις.

Iam autem Iolaë Iphiclis fili, qui popularis es Thebanorum originem habentium à viris illis Chthonio, Hyperenore, Peloro, Vdæo, & Echione, quos dentiũ draconis ſatu Cadmus creaſſe fertur. Tu quoque Caſtor nate Tyndaro, qui inter Lacones, Achæos olim dictos ab Achæo rege, incolis excelſam Therapnes ſedem, valete. Hæc de vobis in præſentia dixiſſe ſat eſt. Nunc ego Neptuno qui præeſt Iſthmijs, diuinæ Iſthmo vbi illa celebrantur, Oncheſtóque Bœotiæ oppido eidem Neptuno ſacro, ſitóque ad Copaidis ſeu Ciſiphi ripas, carmen componens, volo huius victoris Herodoti laudibus interſerere præconium celebris fortunæ, quæ patrem ipſius Aſopodorum comitata eſt,

Ἐπῳδ. κῶλ. ια.

Ἰφικλέος μὲν παῖς, ὁμόδαμος
ἐὼν
Σπαρτῶν γένει,
Τυνδαρίδας δ᾽, ἐν Ἀχαιοῖς ὑ-
ψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος,
χαίρετ᾽. ἐγὼ δὲ Ποσειδά-
ωνί τ᾽, Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ
Ὀγχηστίαισίν τ᾽ ἀϊόνεσσι περι-
στέλλων ἀοιδάν,
γαρύσομαι τοῦδ᾽ ἀνδρὸς ἐν
τιμαῖσιν ἀγακλέα τὰν Ἀ-
σωποδώρου πατρὸς αἶσαν,

μετάφρασις.

Iphiclis quidem filius popularis exiſtens generis Spartorum, Tyndarides autem, apud Achaos alti ſoli Therapnes inhabitans ſedem, Saluete. Ego verò Neptunóque Iſthmóque diuina, Oncheſtiíſque ripis concinnans cantionem, celebrabo huius viri inter honores perinclytam Aſopodori ſortem,

Ἰφικλέος μὲν παῖς. Concluſio digreſſionis per ſalutationem, quam offert conuerſo ad vtrumque Iolaum & Caſtorem ſermone. Compellatio illa fit non vocatiuo, ſed nominatiuo, ídque Atticorum more, qui nominatiuum & vocatiuum eundem faciunt. Iolaum denotat per Iphiclis filium, & Caſtorem per Tyndariden.

ὁμόδαμος Dor. pro ὁμόδημος: quæ vox occurrit Ol. Od. 9. Σπαρτῶν γένει intellige

περίφρασις. | ἀντιστρ. κώλ. ζ. | μετάφρασ[is]

Neque verò ſolùm illis excelluerunt, ſed etiã alijs. Nam qualiter, quantáque cum laude iacula lapideóſque diſcos manibus emiſerunt! Nondum enim tum temporis inſtitutum erat quinquertium, quod quinque certaminibus, videlicet iaculo, diſco, curſu, ſaltu, & lucta conſtat, quibus omnibus ſigillatim erat vincendum, próque omnibus ſimul præmium accipiendum: ſed ſingula certamina propriam habebant victoriam, erátque præmium pro vnoquoque ſeparatim victori conſtitutum Et cùm vterque horum ſuo in ſolo, alter Thebis vbi D[...] eſt, alter in Laconia vbi fluuius Eurotas, certamina proſperè crebróque exhauſi[...] mis coronis redimitum caput retulerunt, ob quos apud ſuos conſpicui fuerunt.

οἷά τε χερσὶν, ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς,
καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις, ἵεν!
οὐ γὰρ ἦν πένταθλον ἔτ᾽. ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ἑκάστῳ
ἔργματι κεῖτο τέλος. τῶν ἀθρόοις
αἰδησάμενοι θαμάκις
ἔρνεσι χαίτας, ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν,
καὶ παρ᾽ Εὐρώτα πέλας.

O qualiter [...] *iaculantes ha*[...] *xeis quandoq*[...] *emiſerunt!* [...] *enim erat* [...] *tium: ſed* [...] *facto propoſi*[...] *præmium, quo*[...] *fertis redimit*[...] *ter frondibu*[...] *& apud Dirc*[...] *conſpicui fuerunt, & apud Eurotam in p*[...]

οἷά τε χερσὶν. Cum admiratione hæc ſunt proferenda. Hîc mentio[...] duorum tantùm certaminum è pentathli numero, ſcil. ἄκοντος & δίσκ[...] olim nondum erat inſtitutum quinquertium, quod erat ἅλμα, δίσκος, [...] δρόμος, πάλη.

καὶ λιθίνοις ὁπότε. Duo faciunt vt mendi ſuſpectus ſit hic locus; vnu[...] ὁπότε indefinitè ſumatur: alterum quòd ſyllaba 3. vocis ὁπότε ſit breuis, [...] tio metri longam poſtulet. Sed non liquet quomodo ſit aliter legendu[...]

ἵεν. Hæc 3. eſt perſ. plur. imperf. vel per ſyncopen formati pro ἵε[...] Bœoticè, ſicuti fit in 3. plur. Aor. 1. paſſ. vt huius Odes Ep. 1. ἐπι[...] ἐπιπνεύσθησαν.

ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ἑκάστῳ. Hoc eſt, κατ᾽ ἰδίαν τῷ καὶ διακεκριμένως ἐφ᾽ ἑκάστῳ ἀγωνίσματι ὑ[...] νικηφορῆσαι καὶ στεφανοῦσθαι. Docet antequam πένταθλος ἀγὼν fuiſſet inſtitut[...] gulis certaminibus priuatim & ſeparatim propoſitam fuiſſe victoriam[...] mium: ſed coniunctis quinque illis, ſimul omnibus excellendum fuiſſ[...] rona compararetur.

τέλος. Hæc vox à Schol. exponitur τὸ νικηφορῆσαι, hoc eſt νίκη: expo[...] στέφανος. Nam vtrumque finis eſt certaminis, *victoria* nimirum, & [...] Illa ſignificatione occurrit Ol. Od. 10. Δόρυκλος δ᾽ ἔφερε πυγμᾶς τέλος. S[...] his Od. 11. τέλος μεγάλου τίμιον. Et certè certaminis finis eſt *victoria*, & [...] quenti *præmium*.

τῶν. Artic. præpoſ. pro ſubiunct. ὧν, videlicet ἐργμάτων. i. ἀγωνισμάτων. [...] hoc eſt, πλείστοις, & ἔρνεσι Metonymia materiæ pro forma, h. e. στεφάνοις[...]

μενοι: ſyncope poëtica, pro ἀναδησάμενοι, & ἔφαναν 3.perſ. plur. Bœot. pro com- φάνησαν. Aor.2.paſſ. ἐφάνην. Sic autem declaranda tota ſententia, ὧν πινων ἐγγ- των, ἤγουν ἀκόντων καὶ δίσκου στεφάνοις πλείστοις τὰς κεφαλὰς ἀναδησάμενοι, ἔνδοξοι ἐφάνησαν ὁ κατὰ Θήβας, ὁ δὲ κατὰ Λακεδαίμονα. Porrò χαίτας denotat τὴν κεφαλήν. Nam non comæ, ſed caput corona redimiebatur; ſed quia totum caput occupant capilli, ideo illis tribuitur, quod capiti proprium eſt.

Δίρκας Dor. pro comm. Δίρκης. Dirce fons Thebis, à quo Dircæus poëta dictus ab Horatio, *Multa Dircæum leuat aura cycnum.* Εὐρώτας autem eſt Laconiæ fluuius. Innuit autem τοῖς ἐπιχωρίοις ἀγῶσι claruiſſe Iolaum Thebis, Caſtorem Lacedæmone: quemque natali in ſolo.

πέλας. Hoc vocabulum addit poëta vt dicat *propè*, videlicet non in alieno ſolo & procul à patria, ſed in proximè inſtituto certamine. Porrò ſolum eſt ſumendum πέλας ſine regimine. Nam ſic conſtrui debet neceſſariò ſententia. ἀναδησάμενοι θαμάκις ἔφαναν πέλας παρὰ ῥεέθροισι Δίρκας, καὶ παρ' Εὐρώτᾳ: ſic τὸ παρὰ tum ῥεέθροις, tum Εὐρώτᾳ ſeruiet.

παράφρασις.

Iam autem Iolaë Iphiclis fili, qui popularis es Thebanorum originem habentium à viris illis Chthonio, Hyperenore, Peloro, Vdæo, & Echione, quos dentiũ draconis ſatu Cadmus creaſſe fertur. Tu quoque Caſtor nate Tyndaro, qui inter Lacones, Achæos olim dictos ab Achæo rege, incolis excelſam Therapnes ſedem, valete. Hæc de vobis in præſentia dixiſſe ſat eſt. Nunc ego Neptuno qui præeſt Iſthmijs, diuinæ Iſthmo vbi illa celebrantur, Oncheſtóque Bœotiæ oppido eidem Neptuno ſacro, ſitóque ad Copaidis ſeu Ciſiphi ripas, carmen componens, volo huius victoris Herodoti laudibus interſerere præconium celebris fortunæ, quæ patrem ipſius Aſopodorum comitata eſt,

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

Ἰφικλέος μὲν παῖς, ὁμόδαμος
ἐὼν
σπαρτῶν γένει,
Τυνδαρίδας δ', ἐν Ἀχαιοῖς ὑ-
ψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος,
χαίρετ'. ἐγὼ δὲ Ποσειδά-
ωνί τ', Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ
Ὀγχηστίαισίν τ' ἀϊόνεσσι περι-
στέλλων ἀοιδὰν,
γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν
τιμαῖσιν ἀγακλέα τὰν Ἀ-
σωποδώρου πατρὸς αἶσαν,

μετάφρασις.

Iphiclis quidem filius popularis exiſtens generis Spartorum, Tyndarides autem, apud Achæos alti ſoli Therapnes inhabitans ſedem, Saluete. Ego verò Neptunóque Iſthmóque diuina, Oncheſtíſque ripis concinnans cantionem, celebrabo huius viri inter honores perinclytam Aſopodori ſortem,

Ἰφικλέος μὲν παῖς. Concluſio digreſſionis per ſalutationem, quam offert conuerſo ad vtrumque Iolaum & Caſtorem ſermone. Compellatio illa fit non vocatiuo, ſed nominatiuo, ídque Atticorum more, qui nominatiuum & vocatiuum eundem faciunt. Iolaum denotat per Iphiclis filium, & Caſtorem per Tyndariden.

ὁμόδαμος Dor. pro ὁμόδημος: quæ vox occurrit Ol. Od. 9. σπαρτῶν γένει intellige

Thebanos. Hac de voce vide Pyth. ϑ. ſtr.4. Creditũ fuit, vt ſatis indicat S
Cadmum ſatu dentium draconis homines comparaſſe, qui tamen omne
tuis ictibus ceciderint, quinq; exceptis Chthonio, Hyperenore, Peloro, V
& Echione, qui σπαρτοὶ. h.e. *ſati* dicebantur. *Pauſan. in Bœot.*

ἐν Ἀχαιοῖς. Non ſimpliciter ſignificat ἐν Ἕλλησι ſicut exponit Schol.
Laconia. Primùm enim ſoli Lacones & Argiui ex omnibus Peloponne
colis dicti ſunt Ἀχαιοὶ, ab Achæo vtrorumque populorum rege. Sed
ab Heraclidis in eam regionem migrarunt quæ Achaia nunc appellatur
ſan. in Ach.

ὑψίπεδον. Quærit Schol. cur Therapnen appellet ὑψίπεδον ἕδος: quæ eſt
Λακωνίας, ſiquidem Homerus κοίλην Λακεδαίμονα dixit: Quod ita ſoluit, d
cauam Lacedæmonem ab Homero dici reſpectu vicinarum vrbium: &
daro ὑψίπεδον, διὰ τὰς τῶν οἰκούντων ἀρετάς τε καὶ εὐδοξίας. Ideóque ὑψίπεδον int
tatur ἔνδοξον. Cæterùm ὑψίπεδος vox eſt poëtica pro ὑψηλός. q. d. ὑψηλ
ἔχων.

χαίρετε. Valedicentis eſt hoc verbum hoc loco. Cuius vſum vide mult
claratum apud Lucianum, *Pro lapſu inter ſalutandum.*

ἐγὼ ϛ. Epanodos ad laudes Herodoti, quem laudaturus à patre Aſopo
Neptuni mentionem obiter facit, vt illius qui Iſthmia ſibi ſacra guber
Iſthmi, vt certaminis loci, quem diuinum, ob templum Apollinis ſacr
ludos, appellat: Oncheſti vt eidem ſacri.

ζαθέᾳ. Iſthmum facit fœminei generis, ídque Ion. & Att. ſicuti & ἡ πα
apud Heſiod.

Ὀγχηστίαισιν τ' ἀϊόνεσσι. Periphraſis Oncheſti, quæ eſt Bœotiæ ciuitas
Neptuno, vt docet Homerus

Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος.

Habet nomen ab Oncheſto Neptuni filio, & ſita eſt ad Copäidem lacu
& Cephiſia palus vocatur: ideóq; ripas huic vrbi tribuit. ἀϊόνεσσι. Datiuus
poët. pro ἀϊόσι. Doricè autem effertur ἀϊὼν pro ἠϊών.

περιστέλλων. Hoc eſt, θεραπεύων, εὐτρεπίζων, παρασκευάζων. Metaphorica v
ἀοιδάν. Dor. pro comm. ἀοιδήν. h.e. ὕμνον.

γαρύσομαι. Hoc eſt, καὶ ἐν τοῖς ἐπαίνοις τοῦδε νικηφόρου ὑμνήσω τὴν τοῦ Ἀσωποδώρου
εὐδαιμονίαν. Itaque per τοῦδ' ἀνδρὸς intellige Herodotum, & per τιμὰς, laud
ſas. Vox ἀγακλὴς occurrit Ode 9. Pyth.

p. 448. lin: 27. X

παράφρασις.	στροφὴ γ. κῶλ. ζ.	μετάφρασις.
Volo & Orchomenum laudare, vbi Aſopodorus tanquam in patria terra habitauit, cuum illum in calamitoſa fortuna verſantem hoſpitio excepit, grauiſ-	Ὀρχομενοῖό τε περιφέρων ἄρουραν· ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίοις, ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ	*Orchomeniqu* *tum aruũ: quod* *innixum tabu* *naufragio, ex im* *mari in horrend*

ſima ſed

na ſeditione Thebis ex-
alſum,& exiguis duntaxat
arum facultatũ partibus
ffultum, quas vt naufra-
ij reliquias colligere po-
erat. Sed poſtea ſors ipſi
ngenita effecit, vt redin-
grata fœlicitate in pri-
num ſtatum reſtitutus

δέξατο συντυχίᾳ. νῦν δ' αὖτις ἀρ-
χαίας ἐπέβασε πότμος
συγγενὴς εὐαμερίας. ὁ πονήσαις δὲ, νόῳ
καὶ προμάθειαν φέρει.

pit caſu. At nunc rurſus in priſtinam reſtituit eum *fortuna cogenita tranquillitatẽ. Qui autem ærumnas pertulit, animo prouidentiam reportat.*

erit, tranquillámque vitam Thebis exegerit, hac calamitate prudentiùs ſe gerere edoctus: uidem piſcator ictus ſapit,& nocumenta ſunt documenta.

Ὀρχομενοῖό τε. Ion. genit. pro Ὀρχομενοῦ. Hanc vrbem, Aſopodori patrium ium appellat, non quòd eſſet natale ipſius ſolum, ſed quòd Thebis in ſedione quadam pulſus eò fugiſſet, ibíque tanquam in patria habitaſſet, & comoda omnia facilè inueniſſet. Eſt autem ibi patria vbi bene eſt: &

Omne ſolum forti patria eſt, vt piſcibus æquor,
Vt volucri vacuo quicquid in orbe volat.

riæ tamen ſunt interpretum hac de re ſententiæ, quas breuitatis cauſa omit-, ſiquidem nihil habent coloris. Orchomenus autem de qua hìc agitur, eſt in eotia. Eiuſdem nominis vrbes aliæ ſunt in Theſſalia, Macedonia, Arcadia,& bœæ Caryſtia, de quibus vide geographos.

ἅ νιν. Hæc duo relatiua pertinent alterum ad præcedens colon, alterum ad men Aſopodori. q. d. ἡ Ὀρχομενοῦ πατρῴα ἄρουρα αὐτὸν Ἀσωπόδωρον ἐδέξατο ἐν φειῇ συντυχίᾳ ναυαγίοις ἐξ ἀμετρήτου θαλάσσης σωθεῖσιν ἐρειδόμενον. Allegoria eſt qua ſiificat Aſopodorum ex grauiſſima ſeditione multum detrimenti cepiſſe, & tumultu aliquid de rebus ſuis ſubduxiſſe, cuius opera ſeſe in alieno ſolo ſuntaret.

ἐρειδόμενον. Hoc Schol. exponit βαρυνόμενον: quod mendoſum eſſe puto,& pro όμενον irrepſiſſe. Neque enim bona phraſis eſt βαρυνόμενον ἐπὶ τῆ ναυαγίας, ſed όμενον ἐπὶ τῆ ναυαγίας.

ναυαγίοις. Omnes excepto Schmidio legunt ναυαγίαις. Sed cùm *nauium fragmenta*, vel (vt loquitur Cicero) *tabulas ex naufragio* intelligat, meliùs legas αγίοις. Nam etſi ναυαγία & ναυάγιον ſignificẽt πᾶσιν ναὸς ἀπώλειαν: tamen ναυάν peculiariter dicitur, *nauis fragmentum, ídque quod facto naufragio reperir & colligitur*, vide Lexica. Ideóque ναυαγίοις interpretare, vt Aemilius Portus, *ufragij tabulis*, vel (ſi mauis Ciceronis vti verbis) *tabulis ex naufragio*: vel iam ſimpliciter *naufragijs*. Nam hac ναυαγία ſignificatione vſurpatur à Cicene, quum ait, Naufragium reip. colligere, & communem ſalutem reficere. eſpicit autem ad id quod non rarò accidit, vt aliqui nauium diſſolutis tabuinnixi in portum incolumes euadant. Quod in nauigatione Pauli contigiſſe teſtantur Acta Apoſtol. cap. 27.

ἀμετρήτας Dor. pro comm. ἀμετρήτης. Nomen ἀμέτρητος eſt comm. generis oëtæ tamen huius generis vocabula fœminea quoque in terminatione hant, vt ἀθανάτη, ἀμβρότη & ſimilia.

νῦν δ' αὖτις. Allegoricè etiam Aſopodori reditum in patriam deſcri
χαίαν εὐαμερίαν, intellige priſtinam fœlicitatem, qua Thebis, quæ propr
eius patria, quondam fruebatur. Doricum eſt εὐαμερία pro comm. εὐημε
priè *diei bonitas*, *ſerenitas* εὐδία: metaphoricè εὐτυχία, εὐποτμία, p
fortuna.

ἐπέβασε. Dor. pro comm. ἐπέβησε. 3. perſ. Aor. 1. ἐπέβησα, verbi ἐπιβαίνω
hîc tranſitiuè ſumitur pro ἐπιβιβάζω licentia poëtica: vt Il. θ. v. 129. ὃν ῥά
πων ὠκυπόδων ἐπέβησε.

πότμος συγγενής. Fortuna congenita poëtæ eſt, quæ ab ineunte ad cad
vſque vitam comitatur: vocauit eandem δαίμονα γενέθλιον Olymp. 13. a
5. quem locum vide. Item occurrit πότμος συγγενής. Nem. 5. ſtr. 3.

ὁ πονήσαις δ. Gnome qua docet παθήματα eſſe μαθήματα: eámque o
Aſopodoro conuenire, cui πειρά τοι μαθήσιος ἀρχὰ fuit. Vide in hanc re
gium *Piſcator ictus ſapit*.

παράφρασις. — ἀντιστρ. κῶλ. ζ. — μετάφρασις.

Quod ad Herodotum autem attinet, is nullis ſumptibus neque laboribus pepercit, vt ſpecimina ſuæ virtutis ederet: ob ídque non eſt inuidendus, ſed laudandus. Nam ſi virtus vt in lucem prodeat, facit vt generoſus animus tum laboribus incumbat, tum impẽſis nullis parcat, cùm ſine vtroque incognita manere ſoleat, æquum eſt vt quicunque virtutis ſpecimen edidit his præſtitis, citra omnem inuidiam carmine magnifico laudem & gloriam conſequatur à poëta docto; ſiquidem facile eſt illi le
munus impertire, bonáque verba pro laboribus omnigenis dare, quibus commune
& conciuibus erigat & excitet ornamentum.

εἰ δ' ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργὰν,
ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον
μὴ φθονεραῖσι φέρειν γνώμαις.
ἐπεὶ
κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ
ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν,
ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν.

Quod ſi virtu
ſitum habet omn
dium, pariter i
ptibus & lab
oportet eam na
gnificam gloria
non inuidis t
animis: ſiquiden
eſt *donatio vi*
pienti, pro la
omnigenis verbu
cento bonum, co
ne erigere decus.

εἰ δ' ἀρετᾷ. Peracta laude Aſopodori, redit ad Herodotum quem d
nomine laudat, quòd tum ſumptibus, tum laboribus virtutem exerceat.
duo autem, *ſumptus*, & *labores* coniungit Od. 5. Olymp. αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι
δαπάνα τε μάρναται. Neceſſe igitur eſt eum qui virtutem exercere vult, ope
bere vnde ſumptus faciat, & impigrum eſſe vt labores ſuſcipiat. Nam mu
virtutibus obſtat res anguſta domi, & ἄπονον ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες: ni
magno vita labore dedit mortalibus. Horum vtrumque ad hoc ipſum nec
xium docet idem Pindarus Iſthm. 6. antiſtr. 1.

ἀνάσσει ὀργαῖ.Subaudi κατ'. Vt ſit hæc conſtructio εἰ δ' ἀρετᾷ κατ' πᾶσαν ὀργαῖ κατάκειται ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,&c. Sume ὀργαῖ Dor. pro ὀργὴν & vt ſæpe iam accepit poëta, expone ἐπιτήδευμα. Mendoſè quidam legerunt αἰ δ' ἀρετᾷ κατακειται pro κατάκειται. Alij εἰ δ' ἀρετᾷ κατάκειται: quaſi poëta de Herodoto dicat, *quòd ſi virtuti incumbit*. Quod ſeries contextus reijcit. Nam generalis eſt ſententia, quam Herodoto relinquit applicandam.

χρή νιν.Hoc νιν relatiuum eſt ad ἀρετᾷ. & εὑρόντεσσι, eſt dati. Ion.& poët. pro εὑροῦσι. Authoris mens hæc eſt, χρὴ δὲ τοῖς αὐτὴν ἀρετὴν πόνῳ καὶ δαπάνῃ κεκτημένοις ὕμνον διδόναι, καὶ μὴ φθονεῖν.

ἀγάνορα κόμπον. Intellige ὕμνον qui continet τὸ ἐκ τῶν κατορθωμάτων ἔπαινον. Is qui hymnum debet ſcribere eſt poëta. γνώμαις, hoc eſt νόῳ, vel καρδίᾳ. Obſcuriùs exponitur *ſententijs*, clariùs *animis*.

ἐπεὶ κοῦφα. Ratio cur vir ob præclarè geſta laudari debeat, prima quia facile eſt id præſtare αἰδεῖ σοφῷ *viro ſapienti*, nimirum *poëta*. Poëtas autem dici σοφοὺς à Pindaro, docuimus in hæc verba σοφῶν μητίεσσιν, quæ extant ſtr. 1.1. Ol. Odæ. Facilem donationem dicit, quia verba pro factis reponuntur, illa autem leuia, hæc grauia ſunt: præterea bonus poëta ex facili fluentem hymnum componit.

παντοδαπῶν. Hoc eſt, παντοίων. & εἰπόντι non εἰπόντα intelligendum, vt cum precedente αἰδεῖ σοφῷ conſtruatur. & ὀρθῶσαι ſubaudire vult ante ſe ἕνεκα τοῦ: vt hic ſit horum verborum ſenſus, ἐπεὶ ῥᾳδία δόσις ἐστὶ σοφῷ αἰδεῖ, ἔπος ἀγαθὸν εἰπόντι ἀντὶ μόχθων παντοίων, ἕνεκα τοῦ ὀρθῶσαι ξυνὸν καλόν. Quod tibi exponet etiam Latina paraphraſis.

ξυνὸν καλόν. Appellat meo iudicio, κοινὸν κόσμον *commune decus & ornamentum*. Nam toti ciuitati ciuis vnius laus ornamento cedit. τὸ καλὸν autem ſubſtantiuè ſignificare *ornamentum, decus*, probari poteſt exemplis, vt quum Eurip. ait τὸ καλὸν τοῦ βίου. eâdem ſignificatione poëta dixit καλῶν ἐπιχωρείων. Od. vij. 2. colo 1. ſtr. Et in his eſt 2. ratio cur vir ob præclarè geſta laudandus ſit, quia vtile eſt, & communi ciuium honori cedit.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. ια.	μετάφρασις.
Cùm autem hominum alij aliam mercedem, exãtlatorum laborum dulce ſolatium exigant: alijs quidem lucrum, alijs honor placet. Ita pecudum paſtores, agricolæ, aucupes, & quicunque maritimo negotio victitant, nautæ, piſcatores, mercatores, victũ comparare, ventriſque famem propulſare conten-	μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀν- θρώποις γλυκύς, μηλοβότᾳ τ', ἀρότᾳ τ', ὀρνι- χολόχῳ τε, καὶ ὃν πόντος τρέ- φει. γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων λιμὸν αἰανῆ τέταται. ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις, ἢ πολεμίζων, ἄρη-	*Merces enim alia alijs hominibus dulcis ob facta, paſtorique, aratorique, aucupique, eique quem mare alit. Quiuis autem illorum tetram famem à ventre propulſare contendit. At qui in certaminibus, aut prælians, re-*

dunt : quod ſi effecerint, ſat iucundam laborũ mercedẽ acceperint. Sed athletæ militéſque per virtutis templum ad templum honoris aditum habere conã-

ται κῦδος ἁβρὸν,
εὖ ἀγορευθεὶς, κέρδος ὕ-
ψιστον δέκεται, πολιατᾶν
καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον.

portarit decus ſ
dum, laudatus
lucrum ſummũ
& peregrinoru
gua florem.

tur : & re pręclarè geſta vnicam laudis mercedem captant. Quoniam quicunque ve taminibus, vel in bello ſtrenuè ſe geſſit, & laudes per carmina hiſtoriam ue, ſple ornamentum accepit, lucrum fecit maximum : ſiquidem laus, quam ſcriptis mand tium virorum præclara facinora, tum peregrinorum tum ciuium linguis ſuppedita tutis ampliſſimum eſt præmium.

μισθὸς γὰρ. Vt laudem honeſtiſſimum eſſe virtutis præmium oſtendat collatione præmiorum, quæ alijs vitæ generibus proponuntur. Alia vit ra victum quærunt, & laboris præmium hoc putant: ſed athleticæ & ſtudioſi, honorificam laudem pro præmio repoſcunt. Videt autem quiui to interuallo lucrum ab honore diſtet.

μηλοβότᾳ. Dor. dat. à Dor. recto μηλοβότας, pro comm. μηλοβότης, h. λων βότης, vno vocabulo, νομεὺς, ποιμὴν. propriè ſignificat *ouium paſto* hic in genere ſumitur pro quorumuis pecudum paſtore. Αρότᾳ Do dat. à recto Dor. ἀρότας, pro comm. ἀρότης h.e. γεωργός. Porrò ὀρνιχολόχος ὄρνιθας λοχῶν: aliàs ὀρνιθοθήρας, ὄρνιθας θηρεύων, *qui auibus inſidiatur, qui ptat*. Doricè effertur pro ὀρνιθολόχος : Nam ὄρνις habet comm. in geni & Dor. ὄρνιχος.

καὶ ὃν πόντος τρέφει. Intellige τὸν ἔμπορον cum Chryſippo, τὸν ἁλιέα cum D præterea τὸν ναύτην. Nam mercatores, piſcatores, & nautas alit mare.

γαστρὶ δὲ πᾶς τις. His verbis declarat finem propoſitorum vitæ gener omnibus hic eſt, vt à ventre famem arceant, hoc eſt vt rem faciant, & ac neceſſaria comparent. Vide Latin. paraphraſin. Αἰανὴς hîc dicitur λιμ Schol. vel χαλεπὸς, παρὰ τὸ αἶ αἶ : vel διηνεκὴς παρὰ τὸ αἰεὶ. Hoc vocabu occurrit Pyth. Od. 1. & 4. τέταται exponitur σπεύδει: metaphora ſump quæ intenduntur ad aliquid perficiendum. Sic Pyth. ἐν ξυνοῖσι δ' ἀμφ' ἀ ταμαι. Cæterùm hanc ſententiam ſic declarabis, πᾶς τις τὸν λιμὸν χαλεπὸν στεύων, ἐπίκειται τοῖς ἔργοις, καὶ κάμνει.

ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις. Infert laudem, quæ eſt virtutis præmium, omnia longè ſuperare.

εὖ ἀγορευθεὶς. Hoc eſt ἐγκωμιασθεὶς, εὐλογίας, εὐφημίας τυχών. Participium ἀγ e. ῥηθεὶς, λεχθεὶς, fit vel à præſenti ἀγορεύομαι : vel à verbo ἀγορεύω, pro quo dicitur ἀγορεύω. πολιατᾶν. Dor. pro πολιτῶν. à recto poëtico πολιήτης, pro co λίτης. γλώσσης ἄωτον puta τὴν εὐφημίαν.

παράφρασις. στροφὴ δ. κῶλ. ζ. μετάφρασις

Porrò decet nos gratiam ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν Nos autem

ntes Neptuno Satur- terram tridēte qua- vicinúmq; Oncheſti um tenenti, eum equi ne equeſtris inuento- c de curru Herodoti, ictoriæ fuit author, neritum hoc hymno are. Decet etiam tuos compellare Amphi- cil. Herculem, & ne- Iolaum: ſiquidem lea & Iolaia certa- Thebis obtinuit. Prę- par eſt Orchomeni Minyei meminiſſe, vbi Minyea; & celebris Eleuſinij luci Cereri bi Demetria: & Eubœæ vbi Baſilea proſperè exercuit curruli certamine, quod odecies ad metam rotis perficitur.

γείτον᾽ ἀμειβομένοις, εὐεργέ-
ταν
ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆ-
σαι.
καὶ σέθεν Ἀμφιτρύων παῖδας προσ-
ει-
πεῖν, τόν Μινύα τε μυχὸν,
καὶ τὸ δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευ-
σῖνα, καὶ Εὔ-
βοιαν ἐν γναμπτοῖς δρόμοις.

turni quaſſatori terræ
filio vicino gratiam re-
ferentes benemerito de
curribus, præſidi cur-
ſuum equeſtrium hym-
num canere: & tuos
Amphitryo filios com-
pellare, & Minyæ re-
ceſſum, & Cereris incly-
tum lucum Eleuſi-
nem, & Eubœam in inflexis curriculis.

ἄμμι. Herodoti nomine poëta gratias agit Dijs & Heroibus, quorum n certaminibus proſperè rem geſſerat. Primùm quidem Neptuno nijs præerat, & quem υἱὸν Κρόνου appellat, ſiquidem Saturnus hunc etiam habuit: deinde σεισίχθονα nomine deducto à σεῖσις *concuſſio*, verbali quatio, & χθὼν *terra*: idem ἐνοσίχθων & ἐνοσίγαιος. Tertiò γείτονα duplici , tum quia Oncheſti, quod eſt Thebis vicinum oppidum, colebatur, Neptunus ἱπποδρόμιος Thebis templum habebat. Quartò εὐεργέταν uia vt pote præſes certaminis Deus victoris currum direxit. Poſtremò δρόμιον, quia fuit ἵππων δοτὴρ, & εὑρετὴς τῆς ἱππικῆς: quam ob cauſam Mene- Il. ψ Antilochum in equeſtri certamine per Neptunum iurare iubet.

ἀμειβομένοις. Hoc conſtrue cum ἄμμι. & expone ἀντιδιδοῦσι τὸν ὕμνον, ἀντὶ τῶν ... ἔργων εὐεργεσιῶν.

καὶ σέθεν. Apoſtrophe ad Amphitryonem: cuius filios intelligit Herculem um κατὰ σύλληψιν.. Nam Amphitryonis filius fuit Hercules, & Iolaus eius ex Iphicle filio. Hac gratiarum actione innuit Herodotum Ἡράκλεια & Thebana certamina proſperè ſubijſſe.

τὸν Μινύα τε μυχὸν. Intellige Ὀρχομενὸν Bœotiæ oppidum, quod Μινύειον minabatur, ad differentiam aliarum eiuſdem nominis vrbium. Minyas n fuit rex, à quo & populi ipſi ſubjecti Minyæ vocati fuerunt. Huius fuit Orchomenus à quo vrbs nomen accepit, vbi Minyea celebrabantur. καὶ τὸ δάματρος. Quando mentionem facit Eleuſinis, qui vicus eſt Atticæ, Herodotum Δημήτρεια & ἀνακαλυπτήρια, quę ibi in Cereris & Proſerpinæ em agebantur, obiuiſſe & viciſſe: quorum corona ex hordeo erat.

καὶ Εὔβοιαν. Hìc βασίλεια celebrari ſolebant ad quæ Herodotus ſe etiã & victor redijt, ἐν γναμπτοῖς δρόμοις. Quia curruli certamine in omnibus s fuerat. Currus autem τέλειοι duodecies, πῶλοι octies ad metam infle- tur, vnde γναμπτοῖς δρόμοις dicit, & Olymp. Od. 3. ſtroph. 3 δωδεκάγναμπτον δρόμου. vide locũ. In fine Od. 13. Ol. annotauimus Geręſtia celebrari in Eub

παράφρασις. ἀντιστρ. κῶλ. ζ. μετάφρασ.

Addo etiam ô Proteſilaë funebre certamen, quod in dedicato loco Græci ab excidio Troiano reduces tibi Phylacæ inſtituerunt, vt te primum in bello Troiano interfectum meminiſſent, quum primus, nemine id audente, è naui deſilijſti. Multas præterea victorias enumerare poſſem, quas Herodoti equis Mercurius impertiuit: ſed propoſita hymni breuitas prohibet quominus id faciam. Ac certè ſæpe etiam fit, vt hoc lectori iucundius laudatóque viro glorioſius ſit, quum laudum multitudo pauci[s] [...] gitur, & rerum præclarè geſtarum nonnihil reticetur.

Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν
ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι.
πάντα δ' ἐξειπεῖν ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς
Ἡροδότῳ ἔπορεν ἵπποις, ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
ὕμνος. ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον, εὐθυμίαν μείζω φέρει.

O Proteſila[...] quoque virorum [...] uorum in Phylac[e] lubrum addo. [...] autem eloqui [...] que certamin[...] ſes Mercurius [...] ti dedit equi[s] [...] breuem menſura[m] [...] bens hymnus [...] pe quod eſt ſilen[tio pr]æteritum, [...] maiorem a[ffert].

Πρωτεσίλα. Apoſtrophe ad Proteſilaum: in qua perſpicuum eſt Hero[dotum] laudari à Proteſileorum certamine, quo vicit. q. d. ὦ Πρωτεσίλαε [...] τὸ τοῦ Ἡροδότου νίκαις τὸ σὸν ἐν Φυλάκῃ τέμενος, ὅπου οἱ Ἀχαιοὶ Πρωτεσιλάεια [...] Vocatiuus Pindaricus pro Πρωτεσίλαε: à recto Πρωτεσίλας: ſic apud eundem [Mενέ]λας, Ἀρκεσίλας, pro Μενέλαος, Ἀρκεσίλαος.

ἐν Φυλάκᾳ. Phylace, vrbs Phthiotidis non procul à Thebis, vltra mo[ntem] Othryn ad ortum, hinc deſumptorum militum dux fuit Phylacenſis Prot[eſi]laus, qui cùm primus, nemine alio id audente, è naui deſilijſſet, ab He[ctore] fuit occiſus. Cuius rei in memoriam Græci reduces ἐπιτάφιον ἀγῶνα [...] tuerunt.

πάντα. Syllepſis qua reliquas omnes victorias complectitur, innuitque [...] ſe equis partas, & tribuit fauori Mercurij qui fuit θεὸς ἐναγώνιος. Doric[e] Ἑρμᾶς pro comm. Ἑρμῆς. & Ἡροδότῳ pro comm. Ἡροδότου: vt ſit hæc constru[ctio] ἔπορεν ἵπποις Ἡροδότῳ.

βραχὺ μέτρον ὕμνος ἔχων. Nihil clarius eſt quàm poëtam ſibi proponere [βρα]χυλογίαν: vt ſimpliciter hoc intelligatur, nec dicatur βραχὺ μέτρον ἔχει [...] vt vult Schol. Quare ſic reddenda ſententia. Ἀλλὰ τὸ ἐμὸν ὕμνον [...] ἐᾷ διεξελθεῖν ὅσας νίκας ὁ τῶν ἀγώνων προστάτης Ἑρμῆς ἐχαρίσατο ταῖς τοῦ Ἡρ[οδότου] ἵπποις.

τὸ σεσωπαμένον. Hoc eſt, τὸ δὲ σεσιγημένον καλῶς μείζονα τοῦ ἐγκωμιαζομένου [...] εὔκλειαν φέρει. Hoc fit duplici nomine, vt cedat honori alicuius quum lau[dum] ipſius non fit enumeratio, tum quia modeſtiæ videtur eſſe multa tacere [quæ] dici potuiſſent: tum quia auditori relinquitur cogitandum innumerabil[ia].

rtutes illius perſonæ quæ laudatur. σεσωπαμένον. Dor. & metri cauſa, pro ·σιωπημένον, niſi fiat συνίζησις & legatur σεσιωπαμένον. Poteſt hic in dubium re- ari vtrum εὐθυμία referri debeat ad eum cuius laudes ad amuſſim non cantur, an ad lectorem, auditorem-ue. Scholiaſtes refert ad laudatam per- am. & εὐθυμίαν exponit χάριν, εὔκλειαν. & ſic videntur omnes accepiſſe. Poſ- amen hoc non incommodè ad lectorem auditorem-ue referri, quoniam μία, τὴν ἡδονὴν ſignificare poteſt hoc loco. Fieri autem ſolet, vt qui alium aiter laudari vident, iucundiùs id ferant quàm longiora præconia, & ſin- ırum virtutum encomia.

παράφρασις. | ἐπῳδ. κῶλ. ια. | μετάφρασις.

æterùm optem vt con- at ipſi vt ſplendidis ainibus vocalium Mu- m afflatu dictatis eue- ır, quibus tanquam alis tum attollatur, & per rum ora volitet, quum ione victoriam repor- ;, & Olympiorum præ- m lucratus, eximijs ıſtri ad Alpheum plan- ramis, vnde coronæ texuntur, manum im- ıerit, non in proprium taxat ſed etiam patriæ ebarum ſeptem portis gnium honorem. Hu- nodi autem gloriam ſequutus eſt, vt poſt funera etiam ſit victurus, quandoquidem nec laboribus nec opi- pepercit, quò inſitum virtutis ſtudium exercitatione promoueret. Quod quicunque non t, ſed domi concluſas diuitias ſeruare, quàm ijs ad rerum præclararum ſtudia vti ma- t, alióſque irridere gaudet, qui ad bonam exiſtimationem per præclara facinora conſe- ndam ijs liberali manu vtuntur, non intelligit ſe animam ingloriam orco in tributum itam exhalaturum, nec beneficio virtutis poſt funera victurum.

εἴη μιν εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερ-
θέντ' ἀγλααῖς
Πιερίδων, ἔτι καὶ Πυθῶ-
θεν, Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέ-
τοις
Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι
χεῖρα, τιμὰν ἑπταπύλοις
Θήβαισι τεύχοντ'. εἰ δέ τις ἔνδον
νέμει
πλοῦτον κρυφαῖον,
ἄλλοισι δ' ἐμπίπτων γελᾷ,
ψυχὰν Ἀΐδᾳ τελέων οὐ
φράζεται δόξας ἄνευθεν.

Contingat ipſum vocalium alis ſublatum ſplendidis Pieridum, adhuc & ex Pythone, Olympiadúmque eximijs Alphei ramis munire manum, gloriam ſeptiportibus Thebis parantem. Quòd ſiquis intus fouet diuitias occultas, aliíſque inſultans ridet, animam orco pendere non cogitat ſine gloria.

εἴη μιν. Voto concludit, quo optat vt Herodotus præter multas alias victo- ıs, conſequatur Pythicam & Olympicam, ob eáſque patrię honorem augens, comiaſticis carminibus celebretur: & hæc prima pars epilogi.

πτερύγεσσι. Ion. & poët. pro πτέρυξι. Splendi as Pieridum alas appellat carmi- , quibus qui laudatur, veluti in ſublime attollitur, volitátque per ora homi- ım, ac proinde redditur celebris & immortalis.

Πυθόθεν. Hoc eſt, ἐκ Πυθοῦς, vel Πυθῶνος. Eſt autem poët. aduerbium quod fit el per ſyncopen à Πυθωνόθεν & hoc à Πυθών: vel à Πυθώ, cuius genitiuus eſt Πυ- οῦς: hinc rejecto σ finali formari poteſt Πυθοόθεν, & per ſyncopen Πυθόθεν.

Ολυμπιάδων. Hoc eſt, Ολυμπικῶν ἀγώνων: qua ſignificatione occurrit Ol. O. τὸ κλέος Ολυμπιάδων. & Od. 2. Ολυμπιάδα δ' ἔςασεν Ηρακλέης: & alibi ſæpe. [illegible] τοῖς Αλφεῦ ἔρνεσι. Hoc eſt, κοτίνῳ *oleaſtro*, vel vt paſſim loquitur Pindarus [illegible] Nam ab Hyperboreis allatum oleaſtrum plantauit in Olympia Hercules, [illegible] eſt Ol. Od. 3. Alpheus autem eſt Elidis fluuius. Porrò ἐξαίρετα ἔρνη dicit no[illegible] tione materiæ, (non enim magni momenti ſunt oleaſtri rami) ſed ration[illegible] quia ἐξαιρέτου ἀγῶνος νίκης erant præmium.

φράξαι χεῖρα. Hoc eſt, πληρῶσαι χεῖρα. Manus autem implebatur ram[illegible] ſtri, quum accipiebatur corona capiti circumponenda: quò fit vt hæc [illegible] Schol. exponat ςεφανωθῆναι. Paucis autem & perſpicuè ſic reddas hanc p[illegible] ἔην αὐτὸ τοῖς εὐφώνων μουσῶν ὕμνοις ἐπίδοξον γεγονότα καὶ ἐκ τῆς Πυθίας, καὶ ἐκ τῆς Ολ[illegible] ἐξαιρέτοις κοτίνου ςεφάνοις πληρῶσαι χεῖρα, δόξαν Θήβαις ἑπταπύλοις ἀπεργαζόμενον.

εἰ δέ τις ἔνδον νέμει. Altera pars epilogi qua docet Herodotum fuiſſe [illegible] & diuitijs ad virtutem vſum, atque hinc factum vt rebus præclarè ge[illegible] ruerit: cùm contrà auari obſcuri permaneant. Eóque nomine eundem [illegible] 3. laudauit, inquiens, εἰ δ' ἀρετὰ κατάκειται, &c. Interim monere vult qualis ſi[illegible] rorum animus, nimirum illiberalis, immodeſtus, virtutis & honoris co[illegible] ptor. Fuſius autem hæc in paraphraſi Latina declarabuntur.

ἔνδον. Occultatas diuitias vituperat Theocritus quum ait.

> Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μύριος ἔνδοθι χρυσός
> Κείμενος; οὐχ ἅδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις.

& Horat.

> *Nullus argento color eſt auaris*
> *Abdito terris.*

ἄλλοισι. Non ſanè pauperioribus, ſed τοῖς δ' εὐδοξίαν ἀναλίσκουσι, vt meo [illegible] cio rectè exponit Schol. Quod attinet ad lectionem Chryſippi qui ἀλαοῖς [illegible] non ἄλλοισι: nec metro ſatis, nec ſenſui omnino conuenit: nec refutation[illegible] habet, cùm ἀλαοῖσι ἐμπίπτων γελᾷ, *cæcis inſultans ridet*, non ſit ad rem.

ψυχὰν Αΐδα. Dorica hæc ſunt, pro comm. ψυχὴν Αΐδῃ. Hoc autem ſib[illegible] poëta, οὐ διανοεῖται ὅτι τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν Αΐδῃ ἀποςέλλει ἄδοξον. Metaphora nota[illegible] τελεῖν, ſumpta à tributis quæ penduntur & ſoluuntur. Morti autem tribu[illegible] homines pendunt, quum animam efflant.

ΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝ-
τίνῳ, ἅρματι.

XENOCRATI AGRI-
gentino curru victo-
riam adepto.

ΕΙΔΟΣ Β.

ODE II.

ARGVMENTVM.

HVnc hymnum in Xenocratis Iſthmionicæ laudem ad Thraſybulum ſcribit & mittit Pindarus per Nicaſip-n. In limine mercenariam Muſam eſſe dicens, tacitè be-ficium muneris pro laudis officio poſcit. Tum Xenocratem udat 1. *ab Iſthmia*, 2. *à Pythia victoria*. 3. *ab Olympica. ab auriga Nicomacho*. 5. *à maioribus*. 6. *liberalitatem in æcones certaminum commendat, & hoſpitalitatem*. 7. *Mo-m facilitatem*. 8. *equeſtre ſtudium*. 9. *pietatem*. 10. *hoſpita-tatis conſtantiam: quas virtutes vnà cùm ſuis hymnis æter-tate dignas eſſe iudicat.*

παράφρασις.

Priſci quidem poëtæ ly-ci, quales Ibycus, Ana-eon, Alcæus, quãdo Mu-rum aureis redimiculis ſignium currum conſcẽ-ebant, vt verſus ad lyram, ua inclyti erant, canendos omponerent, ex mente ce-ri melliſonos hymnos iaculabantur in gratiam

στροφὴ α. κῶλ. ιε.

Οἱ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε
φῶτες, οἳ χρυσαμπύκων
ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον,
κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμε-
νοι,
ῥίμφα παιδείους ἐτόξευ-
ον μελιγάρυας ὕμνους,
ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας

μετάφρασις.

Priſci quidem, ô Thraſybule, viri, qui redimicula aurea ha-bentium in currũ Mu-ſarum aſcenderunt, cũ inclyta cithara obuiã procedentes, celeriter puſionibus factos eia-

puſionum ſuorum, quum aliquis illorum forma decorus, venuſtatem illã, qualis in pomis autumnalibus apparet, corpore vultúque præ ſe ferebat, & ſe ad Veneris formoſæ iucundiſſimas voluptates maturum [illegible] nebat.

εὐθρόνου μνάστειραν ἁδίσταν ὀπώραν.

culabantur [illegible] *hymnos, quicunque* [illegible] *ſtens pulcher habebat Veneris pulchro throno* [illegible] *admonitorem iucundiſſimum autumnum.*

Ξενοκράτει. Hic Xenocrates ille eſt in quem ſcripſit Pindarus ſextam [illegible] Pythiorum. Artemon, qui de Siculis ſcripſit, hunc Theronis fuiſſe co[illegible] aſſerit. Ariſtarchus Thraſybuli fratrem putat: ſed patrem potiùs Græcus [illegible] liaſtes: cuius vera eſt ſententia, vt ſatis ex Pythiorum ſexta liquet, & [illegible] ius fine, vbi πατρῴαν ἀρετὰν appellat *paternam virtutem*, quam ne ſileat [illegible] ſybulum hortatur. Præterea Schol. addit hunc fratrem fuiſſe vxoris Hi[illegible] in quem Ol. 1. & 2. Pyth. ſcriptæ ſunt.

ἅρματι. Deeſt hoc in alijs editionibus: quod titulo addendum cenſ[illegible] dem ex contextu conſtat hunc curruli certamine viciſſe.

εἶδος. Hunc victorialem hymnum Scholiaſtes appellat ἀποσταλτὸν, [illegible] Nicaſippum quendam, ſiue tabellarium, ſiue choragum miſſus eſt ad Thra[illegible] bulum Xenocratis filium. Author eſt Aſclepiades miſſum Xenocr[illegible] ab Iſthmica victoria mortuo. Quod duplici nomine verum videtur [illegible] licet laus ad Xenocratem pertineat, ad Thraſybulum tamen ſcribitur [illegible] ſemper in præterito, nunquam in præſenti ſermo eſt, & tanquam de [illegible] qui fuerit, & vixerit, poëta loquitur. Atque idcirco Diodotus Ariſtop[illegible] θρήνων potiùs quàm encomium, hoc εἶδος eſſe exiſtimauit.

οἱ μὲν πάλαι. Exordium ducit poëta ab apoſtrophe ad Thraſybulum, & [illegible] res veterum poëtarum, ac recentiorum comparat, illos amatorijs [illegible] delectatos nullam exegiſſe mercedem, hos mercenarios eſſe dicit. Cur [illegible] ſic orſus ſit Pindarus ex Calliſtrato colligere eſt; cuius ſententiam re[illegible] Scholia. Putat Calliſtratus Pindarum cùm meritam mercedem no[illegible] cepiſſet à Xenocrate ob ipſius parcitatem, eum compellare Thraſyb[illegible] filium, in eúmque non in patrem hunc hymnum canere: & quod de [illegible] interſerit, eſſe querimoniæ, ac ſi velit vt ille mercedem meritis comp[illegible] largiatur. Attamen eiuſmodi ſunt poëtæ verba, vt laudes perſonæ [illegible] tractare, quàm mercedem exigere videatur: quanquam verbum [illegible] ſat eſt.

φῶτες. Legit Scholiaſtes φωῦτες: quòd ſi ſeruetur, hæc erit conſtructio: πάλαι φωῦτες, h. e. γηρόντες: & πάλαι erit aduerbium ſine articulo, qui iunge[illegible] φωῦτες. Si verò retineamus φῶτες ſic conſtrues, vt οἱ iungatur cum πάλαι, & [illegible] tur pro παλαιοὶ.

οἱ. Sic legendum, vt habent Scholia, potiùs quàm ὅσοι: quoniam [illegible] abundaret ſyllaba. Muſas χρυσάμπυκας appellat, hoc eſt, τιμίας per ſynecdo[illegible] Eſt autem ἄμπυξ propriè ornamentum quoddam muliebris capitis. Vide C. Olymp. μονάμπυκια col. 15. ſtrophes 1.

δίφρον μοισᾶν. Muſis currum tribuit,vt & Ol. 9. ep. 3. allegoricè ſignificare :ns ſublime poëſeos dicendi genus: atque his verbis poëtas circumloqui- eóſque lyricos,quum addit φόρμιγγι συναντόμϑμοι. q d. οἱ μὲ παλαιοὶ ποιηταὶ λυει- Sic quatuor vocabulis quatuor prima cola expones.

κλυτᾷ. Citharam ab effectu celebrem vocat μετωνυμικῶς: & innuit poëta il- poëtas lyra redditos inſignes & celebres.

ῥίμφα παιδείους. Hoc eſt, ῥᾳδίως μουσικοῖς τόξοις ἔβαλον τοὺς παιδικοὺς ὕμνους. Notat tè lyricos qui antiquiores ſe fuerunt, & dum laudare videtur quòd non :int mercenarij,vituperat quòd illicitis amoribus indulſerint, ſuúmq; ignē nine teſtati ſiut. Qui ſi non exigebant mercedem ab alijs, ipſis ſat amplæ :cedi cedebat,quòd ſuos amores canendo fouerent, & blando verſu puſio- amatos ſibi conciliarent. Anacreon rogatus cur non Deos, ſed pueros cane- Quia, inquit, hi noſtri ſunt Dij.

ῥίμφα. Hoc eſt, ῥᾳδίως. Nam quod celeriter fit, id facilè ac ſine moleſtia per- tur. Fit à ῥίπτειν. Porrò παιδείους ὕμνους intellige, τοὺς εἰς παῖδας, vel potiùs εἰς δικὰ ὑμνουμένους. Et τοξεύειν vſurpat more ſuo poëta qui arcum appellat *ingeniū*, :tam *ſagittarium*, & carmina *ſagittas*.

ὅστις ἐών. Elliptica oratio, vbi ſupplendum videtur ἐκεῖνο.

ἀφροδίτας εὐθρόνου. Hoc eſt, τῆς καλῆς ἀφροδίτης μνήμην ἐμποιοῦσαν τὴν τοῦ σώματος ὥραν, τὸ τοῦ κάλλους ἄνθος. Venus appellatur εὔθρονος ob pulchritudinem, ὀπώραν ap- llat ætatem maturam ad Venerem, quia tum effloreſcit iuuenum venuſtas, emadmodum autumno pomorum decerpendorum gratus color. Hanc æta- n appellat ἁδίσταν μνάστειραν ἀφροδίτας, non tanquam procam quæ Veneris vo- ptates ambiat, ſed quòd amatores moneat ſe ad Venerem eſſe maturam. Nā c agit de viris qui puſiones amant, non de puſionibus qui viros ardeant: alio- ıi prima acceptio non eſt incommoda, ſed huic loco non conuenit. Porrò άστειρα fœmineum eſt à μναστὴρ, vtrumque Doricum pro μνήστειρα & μνηστὴρ. Vide yth. Od. xi. & Nem. I. ἁδίσταν Dor. pro ἡδίστην.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ιε.	μετάφρασις.
Nondum enim Muſa lu- ri amans erat, nec quem- dmodum operarij operā nercede locabat. Neque à Terpſichore Lyricorum nagiſtra dulces cantilenæ, nolli vocis ſono pronun- iandę, ſuáque ſuauitate ad- blandientes, atque argenti in fronte mentionem fa- cientes vendebantur. Sed hoc tempore permittit vt Ariſtodemi Lacedæmonij	ἁ μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ' ἦν, οὐδ' ἐργάτις, οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι μελίφθογγοι ποτὶ Τερψιχόρας, ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα, μαλθακόφωνοι ἀοιδαί. νῦν ἐφίητι δὲ τ' Ἀργείου φυλά- ξαι ῥῆμα τᾶς ἀλαθείας ἄγχιστα βαί- νον,	*Muſa enim nondum cupida lucri erat, ne- que mercenaria: neque vendebantur dulces melliſonæ à Terpſicho- re, deargentatæ facies, mollem habentes vocem cantilenæ. At nunc permittit Argiui ſer- uare dictum veritatem proximè accedens,*

apophthegma obſeruetur, qui pauper factus, & ab amicis derelictus, veriſſimum ex- perit tanti quemque fieri quantum poſſidet; vnde meritò dixit.

ἁ μοῖσα γδ. Muſam metonymicè poëtas appellat, qui gratis, nulla ſpe p[illegible] canebant. ἐργάτις fœmineum à maſculino ἐργάτης, eſt propriè [illegible] *mercedem laboris accipit*. Hinc ἐργάτις μοῖσα rectè dicitur *mercenaria* [illegible] [illegible] τὰ [illegible], vt loquitur Schol. In ἐ & πε- tmeſis, pro ἐπι. Po[illegible] limachus taxans Simonidem qui primus pro carmine mercedem po[illegible] vſurpat vocem ἐργάτις, de ſe dicens, οὐ γὰρ ἐργάτιν τρέφω τὴν μοῦσαν ὡς ὁ [illegible] [illegible]. Vnde in prouerbium venerunt Simonidis cantilenæ. Vide Adag. [illegible] titulo *Proprij commodi ſtudium*.

ἐπέρναντο. Hoc eſt, ἐπιπερνῶντο. Verbum πέρναμαι eſt poëticum, pro q[illegible] dicimus πωλεῖσθαι, πιπράσκεσθαι. Vide magnum Etymol γλυκεῖαι, μελίφθογγοι [illegible] γάρυες ſunt ſynonyma. μελιγάρυες ὕμνοι dicti Ol. XI. & μελίφθογγοι [illegible]. Synonymum eſt & μαλθακόφωνοι. Non tamen otioſa ſunt, ſi leniu quem [illegible] paraphraſis habet, accipi rectè poſſunt.

ποτὶ. Dor. pro comm. πρὸς hic ſignificante ἀπὸ. & Τερψιχόρας fit men[illegible] Lyricorum poëtarum putata eſt Muſa.

ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα. Hoc eſt κοσμηθεῖσαι. καὶ λαμπρυνθεῖσαι. Sumpta [illegible] ra à vaſis quibus illinitur argentum, vt decora videantur. Interim [illegible] tanquam aliud agens, pecunias poëtæ in mercedem encomij dandas [illegible] nam paraphraſin.

νῦν ἐφίητι. *Hoc tempore permittit*, videlicet Muſa. Dor. eſt ἐφίητι pro [illegible] ἐφίησι, à verbo ἐφίημι *permitto*. τ᾽ Ὡργείου Dorica craſis pro τοῦ Ἀργείου, [illegible] li, & A. prima litera nominis in ω coaleſcunt, & mutantur. Fuit hic Ariſto- demus, vt monent Scholia. Argiuus dicitur, quanquam erat Spartanus, [illegible] Spartanam Helenam Homerus Argiuam dixit. Quod mirum non eſt, ſi q[illegible] tota Peloponneſus, olim Argos dicebatur. Hunc Andron Epheſius inte[illegible] ptem Græciæ ſapientes recenſet. Hic pauper factus, & amiſſa amicorum [illegible] cietate, dixit χρήματα χρήματ᾽ ἀνήρ, volens innuere, vt puto, pecunias ami[illegible] teponendas, cùm nullus pauperi ſit amicus. Vide Adagium *Pecunia vir* in C[illegible] Eraſmi titulo *Diuitiæ*.

τὸ ἀλαθείας ἄγχιστα βαῖνον. Hoc eſt, ἀληθέστατον. Nihil enim eſt tam verum [illegible] quod Ariſtodemus innuere voluit, nempe tanti quemque fieri quan[illegible] ſidet. Vnde Horatius

Nil ſatis eſt, inquit, quia tanti quantum habeas, ſis.

παράφρασις. ἰσθ. κῶλ. ζ. μετάφρασις.

Pecuniæ, pecuniæ vir, maximũ homini ſunt præ- ſidium, quas qui habet in	χρήματα χρήματ᾽ ἀνήρ. ὅς φᾶ, κτεάνων θ᾽ ἅμα λειφθεὶς καὶ φίλων.	*Pecunia, pecu[illegible] Qui hoc dixit, [illegible] ſimul & ami[illegible]*

o eſt. Quò autem tendant, ſcilicet ad :edis petitionem, lu- dicerem, niſi tibi :nti verbum ſat eſſet. erùm ſtatui rem tibi ſſimam encomio ce- ıre, ſcilicet Iſthmia- victoriã equis cur- unctis à patre tuo ocrate partam: cuius largitor fuit Neptunus, qui coronam ex ſicco apio, apud Corin- s, qui Dorienſium colonia conſtabant, decerpto miſit ipſi ad redimiendum comatum t,

ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφὸς, καὶ ἀγνῶτ' ἀεί-
δω,
Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν
τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπά-
σαις,
Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κό-
μαι
πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων,

deſtitutus. Sed enim es ſapiens, non ignota cano, ſcil. Iſthmiam equis victoriam, quam Xenocrati largitus Neptunus Doriorum ipſi coronamentum ad comam miſit redimiendam apiorum,

χρήματα χρήματ'. Emphaſis eſt in hac ἐπιζεύξει: qua augetur commendatio ummarum, quas ab experientia cenſet primas tenere. φὰ Dor. & negl. augm.

ἴφη. λεῖφθη ſic lego cum Schmidio Aeol. pro λείφθη ſumens, tam ratione me- quàm phraſeos inconcinnæ.

ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφος. Hæc verba claudere puto ſuperiora omnia, eo ſenſu quo :ndit Latina paraphraſis. Itaque puncto noto: nouúmque ſenſum ab his ior, καὶ ἀγνῶτ' ἀείδω. & ante Ἰσθμίαν ſupplendum δηλαδὴ exiſtimo. Ita luce cla- r erit hic locus.

ἵπποισι. Intellige ἅρματι, quandoquidem primo colo ſtr. 2. εὐάρματον ἄνδρα di- ὀπάσαις Ion. partic. pro comm. ὀπάσας. Quod omnes habent ἀνδεῖσθαι corrum- metrum: ideo legendum ἀναδεῖσθαι citra ſyncopen, ante quod ſupple- ς τῶ.

Δωρίων. Hoc eſt, Κορινθίων, Ἰσθμίων. Nàm Dorienſes Alete duce Corinthum :uparunt. σέλινα ξηρὰ hìc intellige: nam viridia Nemeonicæ, ſicca Iſthmio- æ accipiebant.

παράφρασις.	στροφὴ β΄. κῶλ. ι΄.	μετάφρασις.
t virum curruli certa- ne prçſtantem, Agrigen- orúmque decus ac lu- n honore cumularet. ;inetiã in Pythone pro- quam eſt Criſa, latè po- ıs Apollo vidit ipſum, ſique Pythicæ victoriæ cus impertiuit. Eodem iam ferè tempore cùm ud ſplendidas egregijs ıibus Athenas, Athenien- ım quondam Erechthei ɔditorum inclytos hono-	εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων, Ἀκραγαντίνων φάος. ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς εἶ- δ' Ἀπόλλων μιν, πόρε τ' ἀ- γλαΐαν. καὶ τόθι κλειναῖς Ἐρεχθει- δᾶν χαρίτεσσιν ἀραρὼς ταῖς λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις, οὐκ ἐμέμ- φθη ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φω- τὸς,	*curru præſtantem virum honorans, Agrigentinorũ lumen. Apud Criſam quoque eum latè potens vidit Apollo, præbuitque ei decus: & ibi inclytis Erechthidarum gratijs ornatus, ſplendidas apud Athenas, non conqueſtus eſt de manu gubernatrice currus viri ſtimulatoris equorum,*

res,ex re illorum ſacris in ludis præclarè geſta reportaſſet,non vituperauit aurigæ Ni-comachi equeſtris viri manum currus gubernatricem,

εὐάρματον. Hæc vox occurrit Pyth. Od. 2. vbi εὐάρματος Ἱέρων dictus eſt ... Ἀκραγαντίνων, hoc eſt, Ἀκραγαντίνων λαμπρότατος καὶ ἐνδοξότατος.

ἐν Κρίσᾳ. Laus à Pythica victoria q.d. ὁ δὲ Ἀπόλλων ἰδὼν αὐτὸν ἐν Πυθῶνι ... νίκην καὶ ἀγλαὸν ἐποίησε. Nam à decore, quod eſt conſequens, victoriam ... dentem innuit. Εὐρυσθενὴς Ἀπόλλων quoniam non ſolum calore omnia ... ſed luce etiam totum terrarum orbem perfundit.

καὶ τόθι. Hoc aduerb. alibi ſæpe τοπικῶς ſumitur: nunc ſenſus omnino po-ſtulat vt nō τοπικῶς accipiatur: & intelligamus, *tunc*, nēpe vno eodémque t... tempore & Pythia, & Athenienſia certamina obtinuiſſe.

Ἐρεχθειδᾶν Dor. pro comm. Ἐρεχθειδῶν. Athenienſes Erechthidæ ab E-chtheo rege dicti. Xenocrates dicitur eorum inclytis gratijs accommoda... quod celebrium apud ipſos certaminum victorijs potitus fuerit. Quicq... tem præclari eſt inter homines id poëta noſter χάριτας nuncupat, vt lect... lus comperiet. Non liquet autem an Panathenæa, an Eleuſinia, an Hera... Panellenia, an aliud ibi celebrari ſolitum certamen intelligatur. ἀγλαοῖς Dor. ... ἀγηροῖς, ideóque longa eſt ſecunda ſyllaba.

ταῖς. λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις. Non ob ſoli fertilitatem hoc epitheton tribuit Athe-nis, ſed ob loci claritudinem. Nam κρανααὶ *aſpera* ſunt Athenæ, vnde illud epi-theton ipſis tribuit Olymp. ζ. Sed doctis & ſapientibus ciuibus claræ. Quæ ... Athenarum mentio, euincit nullo pacto hîc intelligi Olympia, quanquam ... nulli hac ſunt in ſententia.

ῥυσίδιφρον. Hoc eſt ἡνίοχιϰήν. Nam ῥυσίδιφρος eſt ὁ ῥύων, ἐρύων τὸν δίφρον, *tr... currum.* Schol. ἀπὸ μέρους explicat ἀντὶ τοῦ, ῥᾳδίως καὶ ἀμεταγόγως τὰς ἡνίας ... quæ ſynecdoche non eſt incommoda.

πλαξίπποιο. Ion. & Dor. pro πληξίππου. Hoc vocabulum iam occurrit O... vbi dicit πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν. Hæc autem non Theroni tribui, ſed N... macho, per ſe clarum eſt, nec contra alias ſententias probatione indiget.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. η.	μετάφρασις.
qua in tempore, vtque res poſtulare videbatur, omnes habenas quadrigarum verſabat. Quem etiam Saturnij Iouis Elei ſacerdotes, præſcriptum certaminis tempus alta voce indicere ſoliti agnouerunt, ab ipſo alicubi in Sicilia hoſpitio benignè excepti: & ad veneranda victoriæ genua prolapſum, gratulabunda voce ſalutarunt,	ταῖς Νικόμαχος κατὰ καιρὸν νεῖμ' ἁνίαις ἁπάσαις. ὅν τε καὶ κάρυκες ὡρᾶν ἀνέγνων, σπονδοφόροι Κρονίδα Ζηνὸς Ἀλεῖοι, παθόντες πού τι φιλόξενον ἔργον. ἁδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ χρυσέας ἐν γούνασιν πίτνοντα Νί- κας,	*quam Nicoma... opportunè re... omnibus habenis... etiā præcones tem... agnouerunt, ſacri... Saturnij Iouis Ele... fecti ab eo alicu... quo hoſpitali ben... & iucundum ſ...*

ipſum ſalutarūt voce, aurea in genua collapſum vi...

τῷ Artic. præpoſit. pro ſubiunct. ἁν. Dor. pro ἣν: eſtque relatiuum ad ,cuius dexteritate habenæ adminiſtrantur. πάσας dicit, quia variæ ſunt ha- diuerſorum equorum, quas omnes regere debet auriga prout res it..

νῶμα. Sic rectè legit Schmidius, ne quid detrimenti capiat metrum. Quin- n ſic planior erit ſententia cùm de re iam facta agatur; non autem de enti, aut ſolita actione ſimpliciter, vt in præſenti legatur νωμᾷ. Putat au- Schmidius hoc νῶμα eſſe præteriti medij ἐνωμα rejecto augmento. Quia en incommodiùs reijcitur hoc in tempore augmentum, velim vt dedu- r ab Aor. 2. act. ἐνωμον, ες, ε. ablato augm. νῶμα. Prima autem & 2. con- tio circunflexorum verborum, ſi deſinat in ω non purum, format Aor. 2. ..& præter. medium.

ἔν τε κάρυκες. Agitur nunc de victoria Olympica quam Xenocrates adeptus ἔν τε ſcil. τὸ νικητόεργ. κάρυκες ὡρᾶν ſunt οἱ κηρύσσοντες τὴν ὥραν τῶ Ὀλυμπιακῶ ἀ- . Iidem appellantur σπονδοφόροι: videlicet ἱερεῖς τὰς σπονδὰς φέροντες Κρονίδα Dor. Κρονίδου & Ἀλείου pro Ἠλείου h. e. τῶ ἐν Ἤλιδι Διός. Victorem autem αὐτὸν, ἐπαινέσαντες τι περὶ αὐτῶ διὰ τῆς φιλοξενίας. Itáque laudat ab hoſpitali beneficen- rga Iouis Elei ſacerdotes præſtita.

ἁδυπνόῳ. Hoc eſt ἡδεῖᾳ. Poët. & Dorica vox ἁδύπνοος ab ἡδὺς & πνοή. Iucun- ı ſpirat vox, quæ laudes pronuntiat: quales contingere potuerunt Xenocra- lympionicæ.

χρυσέαις ἐν γουνάσι πιτνόντα νίκας. Schol. hoc exponit, τὸ τιμίας νίκης τοῖς γόνασι λθόντα, vno vocabulo νικῶντα. Ex quibus apparet ab eo lectum χρυσέας νί- quum exponit τιμίας: verùm perinde eſt legas χρυσέας, vel χρυσέοις, illud ad , hoc ad γουνάσι referetur, ſeruato eodem ſenſu, & dithyrambica phraſi, in eſt proſopopœa.

πιτνόντα. Hoc eſt πίπτοντα: à verbo poët. πιτνέω quod occurrit alibi, vt Ode h.8. & Ol. Od. 2. ſtr. 2.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ζ.	μετάφρασις.
a in terra, quam Olym- Iouis appellant delu- m: vbi Theron & Xeno- es Aeneſidemi filij vi- riam conſequuti, im- rtales honores accepe- t. Atque ideo veſtræ fa- iæ, ô Thraſybule, nec abilium chorealiũ hym- rum, nec magnifica dul- line ſublimium carmi- n expertes ſunt.	γαῖαν ἀνὰ σφετέραν, τὰν δὴ καλέοισι Ὀλυμπίου Διὸς ἄλσος, ἵν' ἀθανάτοις Αἰνησιδά- μου παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν. καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὕμιν ἐντὶ δό- μοι, οὔτε κώμων, ὦ Θρασύβουλ', ἐρατῶν, οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.	*terra in ſua, quam vocant Olympij Iouis delubrum: vbi immor- talibus Aeneſidemi filij in honoribus mixti ſunt. Et ideo non igna- ra vobis ſunt dom⁹, neq; hymnorum chorealiũ, ô Thraſybule, amabi- lium, neque melliſono- no glorian tium cantionum.*

γαῖαν αὐτὰ σφετέραν. Hoc eſt ἐν ἰδίᾳ γῇ: proinde ἐν Ὀλυμπίᾳ: quod ma[illegible] docet ſequens ἐπιξένωσε: vbi ταὶ Dor. pro τῶν, & artic. præp. pro ſubiunct. [illegible] καλλίοισιν Dor. & metri cauſa pro καλλίοισι.

ἵνα. Nempe ἐν ἄλσει Διὸς Ὀλυμπίου. ἀθανάτοις ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν, hoc eſt, i[n] ἀθανάτων ἀπὸ τῆς νίκης τιμῶν. Duobus modis hoc fiebat, nam ſtatuæ in Oly[mpia] Iouis delubro dedicabantur memoriæ Olympionicarum: præterea carmi[nibus] cantati, poſt funera viuebant. Porrò ἔμιχθεν Bœot. eſt pro comm. ἐμίχθησαν.

Αἰνησιδάμου παῖδες. Aeneſidemi filijs Olympicas victorias tribuit in g[enere] vnde colligere eſt, Xenocratem & Theronem hîc denotari, qui patrem A[ene]ſidemum habuerunt. Idcirco mirum eſt Scholiaſten Aeneſidemi filios [dice]re Theronem & Dinomenem: cùm Od. 1. Pyth. Epod. 3. Dinomenem [dicat] Hieronis filium.

καὶ γὰρ. Hoc loco ſignificat *ideo*. Nam victoriæ ſunt carminum cauſa. [ἐντί] hoc eſt ἄπειροι: & ἐντὶ Dor. pro εἰσί Et μελικόμπων. fit à μέλι & κόμπος, vel q. d. φωνῇ μέλιτος δίκην γλυκείᾳ κομπούντων. *voce mellis inſtar dulci gloriant.* Ideo [...] ᾠδῶν exponit Schol.

παράφρασις.	στροφὴ γ. κῶλ. η.	μετάφρασις.
Neque enim ſalebroſa eſt, arduáque via, quũ quis honorifica præconia ducere vult ad illuſtrium virorum familias: imò illos carmine cohoneſtare facillimum eſt. Atque vtinam ſuauitate & excellentia mei carminis reſpondere poſſem meritis Xenocratis, qui morum præſtantia reliquos homines longè ſuperauit. Is quidem ciues in conuerſatione reuerebatur, eratque inter ipſos uenerabilis.	οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης ἁ κέλευθος γίνεται, εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων. μακρὰ δισκήσαις ἀκοντί- σαιμι τοσοῦθ᾽, ὅσον ὀργὰν Ξενοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυ- κεῖαν ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμι- λεῖν,	*Neque* [...] *lus, neque* [...] *exiſtit, ſi* [...] *in virorum* [...] *nebat honores* [...] *niadum.* [...] *diſco iaculer* [...] *ge, quàm* [...] *crates ſupra* [...] *ſuaues habuit.* [...] *bilis quidem erat cum ciuibus conuer*[...]

οὐ γὰρ πάγος. Hoc eſt, οὐ τραχεῖα γὰρ, ἀλλὰ ῥάδιος καὶ εὐεπίφορος ἡ ὁδὸς γίνεται [...] εὐδόξους ὑμνοῦσιν ἄνδρας. Eſt igitur αἰτιολογία qua reddit rationem cur Aene[ſidemi] filiorum familiæ encomiaſticis hymnis cohoneſtatæ fuerint: ſcil. quia [...] viri præclari facile fuit illos grauibus laudibus proſequi.

πάγος. Exponitur ab Homeri Schol. & Euſtathio πετρώδης ἐξοχὴ, [...] εἰς ὕψος ἀνέχουσα πέτρα, ὀξύτης ὀρεινή: quæ ſignificatio conueniet huic loco, [cum al]legoricè difficilem rem denotet poëta, huiuſmodi autem ſcopulus eſt [inac]ceſſus.

εἰς ἀνδρῶν. Subaudi οἶκον, vel δόμον. ſicuti εἰς ᾅδου, pro εἰς οἶκον ᾅδου: & [...] Ἑλικωνιάδων. i. μουσῶν: quòd Helicon mons pro ſede Muſarum capiatur. [In]tellige τοὺς ὕμνους καὶ τὰς ᾠδάς.

ικρὰ δισκῆσαις. Noua ...... ad laudes morum & ſtudiorum Xeno-: & cupit tam longè alios ſuperare poëſi, quàm Xenocrates morum tate reliquis hominibus antecelluit: vel ſaltem tam excellenter ipſum mio proſequi, quam ipſe ſupra alios moribus fuit iucundis. Diſci iactu phoricè ſua carmina ſignificat, vt aliàs crebrò telorum vibratione.

δισκήσαις Particip. Aeol. pro comm. δισκήσας. Aor. I. act. ἐδίσκησα: cuius thema ·, τὸ δίσκον βάλλω *iacio diſcum*. ὀργυὰ. i. τὸ ῥόπον. Sic autem exponenda hæc me-ıra & ſententia, μακρῶς τὸ ἐμὸν λόγον ῥίψας ἢ τὸ νικηφόρον ἐγκωμιάζων, ὑπερβαλοίμην λοις, ὁπόσον ὁ Ξενοκράτης ῥόπον ἔσχεν πάντων ἀνθρώπων ἡδύτερον.

αἰδοῖος μὲν ἦν. Laus à facili cum ciuibus commercio. Vocabulum autem αἰδοῖος ctiuè quàm paſſiuè ſumi poteſt: ideóque ἀμφίβολον eſt, vtrum Xenocrates ur ἐντροπῆς ἄξιος ὁμιλῶν τοῖς ἀστοῖς, *veneratione dignus inter ciues conuerſans*: an αὐτὸς ἐντρεπόμενος ἐν τῷ τοῖς ἀστοῖς ὁμιλεῖν, *ipſe revereri ſolitus ciues cum quibus rſabatur*. Vtro modo ſumas, Xenocratis laudi cedet.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κώλ. ιε.	μετάφρασις.
·orum nutritionem at iuxta Græcorum um legem, qua diui-nnes in reip. vtilitatē ; alere tenebantur. Sa-utem Dijs conuiuia ı religiosè & ſedulò ıabat. Nihil verò ſi-vnquam ipſi accidit, ıſam hoſpitalē ador-ıeſineret. Sed ea fuit fortuna, vt tum æſti-m hyberno tempore, dapibúſque commo-conuenientibus hoſpites excipere & recreare poſſet.	ἱπποτροφίας τε κομίζων ἐν Πανελλάνων νόμῳ. καὶ θεῶν δαῖτας προσέπτυ- κτο πάσας· οὐδέποτε ξενίαν οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστει- λ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν. ἀλλ' ἐπέρα, ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερεί- αις, ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάν.	*equorúmque nutri-tiones curans ſecundū omnium Græcorum ri-tum, & Deorum epulas amplexabatur omnes: nec vnquam hoſpitalē ventus violentus inſpi-rans contraxit velum circa menſam: ſed tra-ijciebat quidem ad Pha-ſim æſtiuo* tempore: *hyeme autem nauigās Nili ad ripas.*

ἱπποτροφίας τε. Commendatio à ſtudio alturæ equorum: quam ex lege cura-: Erat enim, *inquit Aretius*, Græcis communis lex, qua ditioribus neceſſum equos alere ad patriæ vtilitatem.

κομίζων. Sic malo legere cum Schmidio, quàm cum alijs νομίζων. Etenim cla-ita fiet locus: & facile fuit in graphicum iſtiuſmodi errorē incidere, à quo uetur Scholiaſtes, qui hanc ſententiam interpretatur, modò ἱπποτροφεῖν αὐτὸς λησι νομοθετῶν: ac ſi diceret poëta, Xenocratem leges Græcis ferre, ſuper orum altura: modò νόμιμον ἐν Ἕλλησιν εἰδὼς τὸ ἱπποτροφεῖν, ac ſi diceret, eum ſci-ud Græcos lege ſancitum vt equi alerentur: modò ἱπποτροφίας νομίζων ἢ ἐπὶ φ τῷ Ἑλλήνων νόμῳ ἢ ἔθει: quæ tertia expoſitio proximè accedit ad mentem oris: quæ cùm ſit huiuſmodi, conuenientius erit κομίζων quàm νομίζων. Hoc m Schmidius interpretatur *procurans equorum alturam*: quod quidem terem, ſi mihi conſtaret Xenocratem hoc habuiſſe munus vt inſpector

eſſet alturæ equorum: nam *procurare* propriè eſt *ex munere & officio*
curare, vt quum alienarum rerum adminiſtrationem aliquis ſuſcipit.
ſimplex *curans* malui: ad vitandam ambiguitatem: etſi *procuro*, apud A
ſignificet, *ſtudioſè curo*.

ἐν νόμῳ. Hoc eſt, *κατὰ νόμον καὶ ἔθος, πάντων Ἑλλήνων*. Doricè dixit Πανελλ
comm. Πανελλήνων.

καὶ θεῶν δαῖτας. Laus à pietate in Deos, quam ſacris Deorum conui
nocrates profitebatur. Nonnulli codices legunt *δίαιτας* cum Schol.
γύρεις interpretatur. Eôdem res redit: nam diebus feſtis ſacra conu
bant. Emphaticum hic eſt *προσέπτυκτο amplexabatur*: quo denotat
mum ſtudium.

οὐδέποτε. Laus à conſtanti hoſpitalitate, quam nihil ſiniſtri interru
qui propriè eſt *ventus ſecundus*, nunc eſt *ventus violentus*: & Sch
φθόνον ſignificari putat. Ego ſanè malim exponere *ſiniſtrum caſum*
nuens opes minuat hoſpitalitatis ſtudium: ideóque hanc allegoriam
clarat Latina paraphraſis. *ἐμπνεύσαις* Aeol. particip. Aor. 1. act. pro
ἐμπνεύσας.

ἀλλ' ἐπέρα. Allegoria qua innuit poëta, tantum abeſſe vt quicqua
gerit Xenocratem vela contrahere, minúſque hoſpitalitati ſtudere, cū
trà æſtatis, & hyemis commoditates omnes habuerit, quibus hoſpite
ret. Nam quum dicit illum æſtiuo tempore Phaſin adire ſolitum, inn
hoſpitibus dapes, ædéſque præbuiſſe illi tempeſtati conuenientes: qu
ad Nilum hyeme, innuit eundem hoſpitibus omnia aduerſus illud an
pus commoda, tum ad victum tum ad domicilium ſuppeditaſſe. Etenim
eſt vrbs Colchidis frigidæ regionis. Nilus autem eſt Aegypti calidæ: ſ
illa ad ſeptentrionem, hæc ad meridiem ſita eſt. Vide quo ſenſu ſumat
in Adag. *Ad Phaſin nauigauit*, titulo *Perficiendi*.

παράφρασις.

Cæterùm quia mortalium hominum mentes ad inuidendum eximijs viris ſunt propenſæ, nolim vt ad improborum illorum vitandam inuidiam Thraſybulus paternam virtutem ſilentio prætereat, ſeruatis in priuata domo, itáque ſuppreſſis hymnis meis. Neque enim ea mente Xenocratis laudes carmine ſum proſequut⁹, vt illud, quemadmodum impoſita ſuę baſi ſtatua, loco non mouea-

ἰσθμ. ᾠδ. ζ.

μή νυν, ὅτι φθονεραὶ
θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλ-
πίδες,
μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴ-
αν,
μηδὲ τούσδ' ὕμνους. ἐπεί τοι
οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασά-
μαν.
ταῦτα Νικάσιππ' ἀπονέμειν, ὅ-
ταν
ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

μετάφρασις.

Ne igitur,
inuida morta
cum mentes
ſpes, neque
vnquam tacea
nam, neque ho
nos: quoniam
ſint otioſi e
Hæc Nicaſipp
quum ad
meum familia
neris.

vt vndiquaque perferatur,omnibuſque laudati viri virtus innoteſcat,meáque poë-
areſcat.Tu verò Nicaſippe,hæc ad Thraſybulum, hoſpitem familiaritate mihi con-
n præconia laudum perfer,& redde quum ad eum perueneris.

νυν. Sic ſcribendum,& νυν pro expletiua coniunctione ſumendum:alio-
νυν ſcriberetur,error eſſet in metro.In his mens poëtæ eſt,vt Thraſybu-
oneat ne inuidiam metuat,ideóque patris virtutem ſileat,ſuppreſſis ſuis
s quos non fecit vt immobiles maneant, ſed vt vndiquaque laudes Xe-
is perferant.

ονεραὶ ἐλπίδες, ſunt διαθέσεις φθονεραὶ, quæ περὶ τὰς φρένας ἀνθρώπων κρέμανται. Hoc
lt poëta, ὅτι φθονερῶς διάκεινται οἱ ἄνθρωποι μὴ σιγάτω τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετήν. Ho-
dixit,

Inuidiam placare paras virtute relicta?

us vult dicere,

Inuidiam placare paras virtute ſilentio prætérita?

άτω. Nempe Thraſybulus: vbi notandum poëtam non directè alloqui i-
lum:niſi fortè legendum ſit σιγάσον: quanquam omnes habent σιγάτω. Vi-
araphraſi quomodo intelligat hæc poëta.

ι τοι. Ratio cur nolit ſuum hunc hymnum ſupprimi:ita vt non veniat in
:quia ſcopus ipſius eſt vt laudes clarorum virorum,quas canit, per omn-
giones deferantur:quo fit vt Nem.5.ita exorſus ſit, Οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ'
ύοντα μ' ἐργάζεσθαι,&c.

ύσοντας. Sic in futuro legendum,non ἐλινύοντας in præſenti. q.d. non feci
os vt futuros immobiles: ſic etiam eâdem emphaſi, loco Nem. 5. citato,
τα legimus:propriè quidem ſtatuæ dicuntur ἐλινύουσαι,quòd otioſæ ſtent in

όντα Νικάσιππ'. Apoſtrophe ad Nicaſippum ſiue tabellarium,ſiue nuntium
oncludit hymnum. ἀπόνειμον,hoc eſt,ἀνάγνωθι, *lege, recita*: cuius ſignifica-
exemplum profert Schol.à Sophocle deſumptum, qui in Ἀχαιῶν συλλόγῳ
uitur. σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτύχας ἔχων, ἀπόνειμον. Ego putem ſimplici-
όνειμον ſignificare *redde,exhibe*: Nam ſolummodo literas reddunt, non
tabellarij.

ῖον. Hoc eſt ἡδέα, συνήθη. Nam ab ἦθος fit,& hoc ab ἔθος. Magnum Ety-
ἐπαίεγς, ait ἠθεῖος Doricè formari ἠθαῖος quia ει in αι mutant vt pro ἀεὶ
αἰεί. Quòd ſi legeretur ἠθεῖον ſignificare poſſent, *diuinum, venerandum*:
epitheton magis honorificum eſſet.Pro hoc habet Cratandri editio Ai-
minùs bene:nam Agrigentinus fuit Thraſybulus,non Aetnæus ciuis, ab
quæ priùs Catane dicebatur.

ΜΕΛΙΣΣΩ ΘΗΒΑΙΩ, ἵπποις.

MELISSO THEBA[NO] equis victoriam adepto.

ΕΙΔΟΣ Γ.

ODE III.

ARGVMENTVM.

Meliſſus Thebanus laudatur à Pythia & Iſthmia [vi]ctoria, à patris & matris maioribus, Cleonymo & Labdacidis: item à diuitijs quas cum animi moderat[ione] poſſidebat.

παράφρασις.

Quiſquis hominum bene fortunatus, celebribus certaminibus inclaruit, & potentia propter amplam diuitiarum poſſeſſionem pollet: nec tamen iſtiuſmodi bonorum ſatietate ita turget, vt animo fiat inſolenti, dignus eſt qui apud ciues bene audiat, & laudibus decoretur, qualis Meliſſus iſtiuſmodi virtutibus inſtructus. Cùm autem, ô Iupiter, mortales homines magnis virtutibus à te donentur, æquum eſt vt eas tibi acceptas ferant, quò diutius illarum beneficio fœlices maneant. Nam co-

ϛροφὴ α. κῶλ. ι.

Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις,
ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις,
ἢ σθένει πλούτου, κατέχει
φρασὶν αἰανῆ κόρον,
ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμί-
χθαι.
Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἕ-
πονται
ἐκ σέθεν. ζώει δὲ μάσσων
ὄλβος ὀπιζομένων. πλαγί-
αις
δὲ φρένεσσιν οὐχ ὁμῶς πάν-
τα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

μετάφρασις.

Siquis hominum
licitatem adeptus
cum illuſtribus cer[ta]
minibus, aut vi
rum cobibet
tram petulan[tiam]
gnus eſt qui
ciuium immiſceat.
Iupiter, magn[æ]
virtutes mort[alibus]
mitantur ex te.
que diuturni[or]
tas reuerentium:
uerſis verò
non pariter omne per tempus florens
uerſatur.

qui numen reuerentur ſolet fœlicitas eſſe diuturnior : contrà verò non eodem modo impijs, quorum obliquæ ſunt mentes, florendo perſeuerat.

Μελίσσῳ. Meliſſus patria Thebanus, & Teleſiadæ filius fuit : auum paterꝫ habuit Cleonymum : maternum genus ab Oedipi proſapia, vt ex hoc ...mno colligere eſt.

...ἵπποις. Genus victoriæ. Vicit igitur ἱπποδρομίᾳ: putátque Schol. epigraphen ...ere ἵπποις : quòd incertum ſit vtrum κέλητι an τεθρίππῳ vicerit. Verùm quia ... ἵππῳ, ſed ἵπποις habet, facilè patet eum celete non viciſſe, qui ſolitarius ...us erat. Quia verò dicitur congenitam maiorum virtutem ſequutus qui ...uli certamine claruerunt, concludendum eſt illum τεθρίππῳ viciſſe, tum in ...mo, tum in Nemea.

εἴ τις εὐδοξῶν. Ipſo in limine Meliſſus laudatur à fœlicitate, quam adeptus propter victorias, diuitias, animíque moderationem : ob quas etiam vir...s ciuium laude dignus ſit. εὐτυχίοις partic. Aeol. pro comm. εὐτυχέσας ab... χέω.

...σιν. Exponitur ἐν à Schol. δῖνος πλούτου dicit, tum ratione copiæ, tum præ...iè ratione roboris. Nam quantum valeat opulentia, cuiuis notum. φρεσὶν, oc...rit Pyth. 4. & Nem. 3. αἰανῆς. Pyth. 1. ſtroph. 5. Item κόρος ibid. & Ol. 1. & 13. ...μετωνυμικῶς ſignificat ὕβριν : quæ ſatietatis eſt comes. εὐλογίαις μεμίχθαι, vno ...bo εὐλογεῖσθαι. Sic declares periodum totam, Εἴ τις ἐπιτυχὼν τίνας ἐνδόξων ...λων, ἢ πολλῦ πλούτου, δύναται κόρον φέρειν μὴ ἐξυβρίζων, ἄξιός ἐστιν εὐλογεῖσθαι ὑπὸ ...πολιτῶν.

...εῦ μεγάλαι δ' ἀρεταί. Gnome qua bonorum quæ poſſident homines originem ...o tribuit: ſimilis gnome reperitur Ol. 9. Ep. 1. & Pyth. 1. ſtr. 3.

...ζώει δὲ μάσσων. Hoc eſt, ἡ δὲ τῶν ὀπιζομένων εὐδαιμονία χρόνον πλείονα παραμένει ...ζομένη, τοῖς δὲ σκολιόφροσιν ἀνθρώποις οὐχ ὁμοίως θάλλουσα συνακολουθεῖ. Quod ...inet ad vocem μάσσων iam occurrit Ol. 13. Nem. 2. Verbum ὀπίζομαι ha...s Pyth. 4. Ep. 4. Hîc non prouidè ago velim exponere, ſed reuereor, vt in...iat poëta fœlicitatem eorum qui Deum reuerentur eſſe diuturniorem & ſit ...πιθοις in πλαγίαις φρέσιν.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ι.	μετάφρασις.
Et cùm laudes ſint præmia rerum præclarè geſtarum, operæpretium eſt vt vir ſtrenuus hymno cohoneſtetur, illúmque gratulabundo ſermone extollat & euehat, qui choreali carmine illum celebrat. Itaque mihi laudandus eſt Meliſ-	εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα. χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλόν. χρὴ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς χαρίτεσσιν βαστάσαι. ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἄεθλων Μελίσσῳ μοῖρα, πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν	Illuſtrium autem factorū ſunt præmia: celebrare quidem oportet virum bonum : oportet etiam choreali hymno celebrantē blan... is gratijs extollere. Eſt autē etiam & geminorum

ſus, qui proſpera ſorte vſus, animum ad dulcem hilaritatē conuertit, quādo duorum certaminum coronas accepit, alteram quidem in Iſthmo Corinthiaco; alteram in Nemea leonis pectoroſi ab Hercule occiſi nemore: atque ita præconi occaſionem præbuit Thebas proclamandi

ἦτορ, ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ δεξαμένῳ στεφάνους, τὰ δὲ κοίλᾳ λέοντος ἐν βαθυστέρνου νάπᾳ, κάρυξε Θήβαν

certaminum ... *ſors, ad conuert...* *ad hilaritatem ...* *cor, in vallibus ...* *aſſequuto coronas ...* *inde in cauo leonis pectoroſi nemore procla...* *Thebam*

εὐκλεῶν δ' ἔργων. Præparatio ad alias Meliſſi laudes: nam in genere ... rum præſtantem eſſe laudandum, in ſpecie infert Meliſſum eſſe laudib... ſequendum. vox ἄποινα iam occurit Ol. 7. & alibi. ὑμνῆσαι. Infin. Do... ὑμνῆσαι.

χρὴ δὲ κωμάζοντα. Hoc eſt, χρὴ τὸν ἐγκωμιαστικὸν λόγον παρέχοντα, τὸ ἐσλὸν ... πιαείνειν χάριτι. Verbi κωμάζειν duplex eſt ſignificatio apud Pindarum: ... gnificat ὕμνῳ ὑμνεῖν: ſemel, χορεύειν Iſthm. Od. 7. κώμαζ' ἔπειτ' ἐν ἀλ... Non memini ſignificare *victoriale conuiuium exhibere*. Siue autem κω... referas ad poëtam, ſiue ad Meliſſum, commodus erit ſenſus. Nam Meli... ſus dici poteſt, *ſaltare* vel *choreas celebrare*: ſiquidem in victoris honore... ſtituebatur chorea.

βαστάσαι. Hîc ſignificat ὑψῶσαι. Metaphora ſumpta à baiulis qui onus ... meros attollunt.

ἔστι δὲ διδύμων. Hoc eſt, διπλῶν ἄθλων καὶ νικῶν ὄντι τῷ Μελίσσῳ μοῖρα. Gemina... ctoriam, non alteram quidem in Iſthmo, alteram in Nemea partam, ſed v... que duas, celebrare videtur. Non tamen aduerſabor ijs qui hîc & illic ... volent eſſe partam: imò in eorum partem potiùs inclinabo.

πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι. Rectè Schol. ellipſin τοῦ ὥστε ſupplet, quam in ... ne adhibui, ne lector hæreat. Quinetiam alia eſt ellipſis ante ὁ δεξαμ... Nam ſupplendum τὰ μὲν, cui reſpondet ſequens τὰ δὲ: qualis etiam ... alibi occurit.

βάσσαισιν. Dor. & poët. pro βήσσαις. Hoc eſt, βασίμοις τόποις. Quod ... bulum occurrit Pyth. 3. βάσσαισι Παλίου. Periphraſi denotat Nemeam ... νάπαν λέοντος vocat. Nam ibi Nemeæi leonis ab Hercule occiſi fuit ſpelu... βαθύστερνον appellat hunc κατ' ἐξοχὴν, quia quanquam leones profundo ... ctore, nihilominus hic alijs maior, erat etiam pectoroſior.

κάρυξε Θήβαν Negl. augm. & Dor. pro ἐκήρυξε Θήβην: & ſimplex pro com... poſito ἀνεκήρυξε. Non ipſe quidem Thebas proclamauit, ſed propter ipſius ... titum victoria præco.

περιάφρασις. ἱππ. δ. κώλ. κα. μετάφρασις.

equeſtris curſus certamine ἱπποδρομίᾳ κρατέων. *equeſtri curſu vinc...*

ἀνδρῶν δ' ἀρεταὶ
σύμφυτον οὐ κατελέγχει.
ἴστε μὰν Κλεωνύμου
δόξαν παλαιὰν ἅρμασι.
καὶ ματρόθε Λαβδακίδαισι
σύννομοι, πλούτου διέστειχον τετραοριᾶν πόνοις.
αἰὼν δὲ κυλινδομέναις
ἁμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξάλλαξεν. ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες
θεῶν.

Quare virorum virtutem non dedecorat cõgenitam. Scitis vtique Cleonymi gloriam antiquam curribus partã. *Et ex materna parte Labdacidis coniuncti per diuitias ambulalarunt quadrigarum laboribus. Tempus autem voluentibus diebus, alia aliàs immutauit viciſsim: ſed tamen inuulnerabiles filij Deorum.*

ctoriam adeptus: & ſe à ... ngenita maiorum virtunon degenerare, re ipſa mprobauit. Scitis vtique olim curruli certamine oriam conſequutus eſt eonymus paternus eius us. Conſtat etiam materm eius à Labdaco genus iadrigis certaſſe, quorum ebris victorijs diuitias quiſiuerunt. Sed illorum men variabilis fuit forna, pérque vices immutata: nec mirum: quandoiidem is rerum humanaim eſt ſtatus, vt ætas, dum voluũtur dierum rotæ, alia aliam, modò in bonum, modò in mam, mutationem aduehat: ſoliſque Dijs parcat, qui extra fortunæ aleam ſunt, nec eius telis uciari poſſunt.

ἰσθμοδρομίᾳ. Nomen hoc generale κέλητι & τεθρίππῳ tribui poteſt: hinc cholia vtro certamine vicerit Meliſſus non docent: ſed rationes initio attuliius, quibus curruli agone victoriam adeptum illum demonſtrauimus.

ἀνδρῶν δ' ἀρεταὶ. Hoc eſt, τὸ συγγενῶν ἀρετὴν οὐ καταισχύνει: cuiuſmodi phraſis alii occurrit. Locus eſt laudis à maioribus, quorum ſtirpi σύμφυτον ἀρετὴν habuit Meliſſus.

ἴστε μάν. Apoſtrophe, vt puto ad Thebanos, quibus Meliſſi maiores noti eſſe oterant: præcipuè verò Cleonymus eius auus paternus, & Teleſiades pater, le quo ſequenti Oda fit mentio.

ματρόθε. Idem dicitur ματρόθεν Dor. pro comm. μητρόθεν. Nonnulli mendoè legunt μακρόθεν: ſiquidem poſt paternum genus, par eſt materni meminerit, vt probet Meliſſum à nullis degeneraſſe maioribus. Non conſtat autem à quo Labdaci poſterorum ortum ducat.

Λαβδακίδαισι σύννομοι. Hoc eſt, οἱ Λαβδακίδαι ἀπὸ μητρὸς ἀπόγονοι. Metaphoricè σύννομος vſurpatur hîc pro συνεζευγμένος. σύγγονος: cùm propriè ſit ὁ σύν τινι νεμόμενος καὶ τρεφόμενος. Porrò πλούτου διέστειχον expone, διὰ πλούτου ἤρχοντο κεκτημένοι τοῦτον τεθρίππων νικαφορίαις. Interim Labdacidas à diuitijs & fortitudine commendat.

αἰὼν δὲ. Concluſio Odes duabus conſtat ſentẽtijs: prior eſt de fortunæ inconſtantia, qualis extat Od. ſequenti ſtr. 1. Item Ol. 2. antiſtr. 2. Ol. 7. ep. vlt. verto κυλινδομέναις ἁμέραις *voluentibus diebus*, vt dixit Virg. *voluentibus annis*. quod Homer. dixit περιπλομένων ἐνιαυτῶν. Obſeruandum autem poëtam reſpicere velle ad ea quæ in progenie Labdaci acciderunt. Hic florentiſſimum regnum accepit, Laius eius filius ab Oedipo filio fuit occiſus, Oedipus matrem Iocaſtam neſcius vxorem duxit: huius poſteri Eteocles & Polynices de regno dimicarunt.

ἀπείρατοί γε μάν. Hoc eſt, οἱ τῶν Θεοὶ μόνοι τὴν εἰς κακὸν μεταβολὴν οὐκ ἔχουσι. τὶ παῖ-
ἰατρῶν, παῖδες Ἑλλήνων dicuntur ἰατροὶ, Ἕλληνες: ſic & παῖδες Θεῶν, ipſi Dij. Altera ſe-
tentia de Deorum immutabili ſtatu. q.d. τὰ τῶν ἀνθρώπων εὐμετάβλητα, τὰ δὲ τῶν θε-
ἀμετάβλητα. Hac de re vide Eraſm. in Chil.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΜΕΛΙΣΣΩ, EIDEM MELISS[O]

ΕΙΔΟΣ Δ. ODE IV.

ARGVMENTVM.

Eiuſdem cum ſuperiore argumenti eſt hic hymnus quo victo-rem Meliſſum de integro celebraturus eum laudat à Cleo-nymidis maioribus, à ſplendore & antiquitate patriæ, ab hoſpi-talitate, à iuſtitia, à præclaris maiorum ſtudijs, ab Iſthmia, Attica, & Sicyonia victoria, ab aurigæ induſtria, cui Orſeæ nomen.

παράφρασις.

Quandoquidem, ô Meliſſe, facilẽ aditum Iſthmiaca victoria quam adeptus es, mihi pateſeciſti, ſuppetit mihi diuino Muſarum & Apollinis munere immenſa via, qua me ad tuas, tuorúmque maiorum laudes conferam, & encomiaſtico carmine celebrem virtutes, quibus aſſiduo Dei beneficio florentes Cleonymi nepotes mortale vitæ curri-

στροφὴ α. κῶλ. ι.

Ἐστί μοι τῶν Θεῶν ἕκατι
μυρία παντᾷ κέλευθος
ὦ Μέλισσ'. εὐμαχανίαν
γὰρ ἔφανας ἐν Ἰσθμίοις,
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώ-
κειν.
αἷς Κλεωνυμίδαι θάλλοντες
αἰεὶ
σὺν Θεῷ θνατὸν διέρχον-
ται τὸ βίου τέλος. ἄλλοτε
δ' ἀλ-

μετάφρασις.

Eſt mihi Dijs vole-
ribus immenſa quo-
quouerſum via, ô Me-
liſſe. Facilitatem enī
exhibuiſti in Iſthmijs
veſtras virtutes hym-
no proſequendi: quas
Cleonymidæ florentes
ſemper Dei beneficio
emeretuntur vitæ ter-
minum. Aliàs autem
cul[…]

um emetiuntur. Inter od decurrendum ſiquid iſtri experti ſunt, com- ıni hominum fortunæ ɔuendum. Nam in om- ; homines, citra vllius exceptionem, aliàs alius ventus ingruens, rerum humanarum :um agitat.

λοῖος οὖρος πάντας ἀνθρώ-
ποις ἐπαΐσσων ἐλαύνει.

alius flatus omnes homines ingruens agitat.

εἶδος δ. Quoniam hoc encomium idem cum ſuperiore metrum habet, ei- nque inſcribitur, nonnulli vnum idémque cenſuerunt: & Aldina editio v- mque coniunxit. Diuerſum tamen à præcedente eſt: quia breuiter re- :it laudes, quas ibi attigerat. In eodem autem encomio tautologia non ıueniret.

ἔστι μοι. Quoniam fortè alterius hymni breuitas Meliſſo non placuerat, vi- :ur ſe excuſare, quòd id fecerit non quia deſit poëtica facultas, ſed quia li- 'um id facere. Et fortè per otium non licuerat poëtæ fuſiùs perſequi lau- quum priorem hymnum compoſuit: nunc verò id facit quum otio ındat.

Θεῶν. Deeſt articulus in omnibus codicibus, præter quam apud Schmidium, eum addidit vt metrum perficeret, & συνίζησιν facit in Θεῶν, vt ſæpe fit. os autem intellige, Apollinem & Muſas: vel ſi mauis Deos in genere. ſeruàda poëtæ modeſta pietas, qui quod habet, acceptum Deo fert. q. d. ·μουσῶν ἐπιτρεπουσῶν ἔστι μοι πανταχοῦ πλείστη καὶ εὐμαρὴς ἡ ὁδὸς τῶν ὕμνων ὦ Με- τὰ γὰρ Ἴσθμια νικήσας. πέποιηκας εὐμήχανον τὰς θεογονικὰς ὑμῶν ἀρετὰς ὑμνεῖν.

Κλεωνυμίδαι. Maiores Meliſſi vocat Cleonymidas, a Cleonymo paterno auo.

ἔρχονται τὸ βίου τέλος, dicit metaphora ſumpta à viatoribus, & laudat Cleonymi- ab aſſiduo rerum præclararum ſtudio.

ἄλλοτε δ'. Similis ſententia ei quæ occurrit ſuperiore hymno, αἰὼν δὲ κυλιν- δομένα ἀμέραις, &c. His verbis, calamitates quæ in familiam virtutibus illuſtrem ir- erunt, excuſare conatur, ab inconſtantia rerum humanarum, quæ πάντας ἀνθρώποις ἐλαύνει, atque ita ne virtutem quidem colentibus, magnatibuſ-ue :it.

οὖρος. Hæc vox propriè ſecundum ventum ſignificat, hîc ſimpliciter ἄνεμον. 2. huius libri antiſtr. 3. aduerſum ventum. Hîc comparatur noſtra vita va- nauigationi, quæ modò ſecundis, modò aduerſis ventis agitatur, vt do- experientia.

ἐπαΐσσων πάντας. Notanda conſtructio verbi ἐπαΐσσω cum accuſat. Quod ·i præpoſitionis ἐπὶ, ex qua componitur verbum ἐπαΐσσω poëticum, pro ἐφορ- μῶ. *irruo, ingruo, impetum facio*. Sic antiſtrophe 3. Nem. 5. ἤτοι μεταΐξαις σε, pro ἐπαΐξαις. Vt hîc ἐπαΐσσων πάντας, pro ἀΐσσων ἐπὶ πάντας.

παράφρασις.

ἀντιστρ. κῶλ. α.

μετάφρασις.

[...] autem progenitores

τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμά-

Illi igitur Thebis ho-

ευντες ἀρχᾶθεν λέγονται,
προξενοί τ' ἀμφικτιόνων,
κελαδεννᾶς τ' ὀρφανοὶ
ὕβριος. ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄη-
ται
μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φω-
τῶν
ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυ-
σαν κατὰ πᾶν τέλος. ἀνορέαις
δ' ἐσχάταισιν οἴκοθεν στά-
λαισιν ἅπτονθ' Ηρακλείαις.

norati antiquitus ... cuntur: hoſpit... cum habitantium ... multuoſaeque co... cōtumeliæ. Quæ... autem inter ... ſpirantur ... defunctorum, ... que virorum ... gloriæ, attigerunt ... cundum per... omnem. Strenuitatibus verò domeſticis extremas attingunt Herculis.

ex antiqua Labdaci Thebarum regis familia oriundi Thebis in pretio fuiſſe feruntur. Hi vicinarum regionum peregrinos hoſpitio excipere ſolebant, hi moderato animo viri, à clamoſa ſtreperáque inuidia prorſus erant alieni. Quinetiam omni in negotio perfecta virtute adminiſtrato tantam gloriam adepti ſunt, quantam quiuis defunctorum & ſuperſtitū virorum, de quorum præclaris factis teſtimonia per homines feruntur. Rebus autem ſtrenuè geſtis ita excelluerunt vt ſummum ... men attigerint: adeò vt quemadmodum nulla via eſt vltra Herculis columnas;

τοὶ μὲν ὧν. Nimirum Cleonymidæ, quorum laudes perſequitur ab ... te generis honorati apud Thebanos. ἀρχᾶθεν. Dor. pro ἀρχῆθεν. Hoc ... quod Pyth. Od. 9. occurrit. Reſpicit autem ad Cadmum & Labda... bus deſcendunt. τοὶ poët. pro οὗτοι: vel ἐκεῖνοι. ὧν. Dor. pro comm. οὖν.

τιμάεντες. Poëtica vox τιμάεις Doricè dicitur pro comm. τιμήεις poët. ... μιος. *honoratus*. Suſpicari autem quis poſſit, nec abs re, hic legendum ... θέντες Dor. pro τιμηθέντες.

προξενοι. Hìc compoſitum pro ſimpl. ξένοι. Vide Lexica in hanc vocem. τὸ ἀμφικτιόνων legendum cenſeo, ſiquidem non ſolùm περιοίκων interpr... Schol. ſed etiam veriſimilius eſt hanc gentē hoſpitium vicinis præbui... Amphictyonibus, qui ampliſſimum illud Græciæ conſilium ab Amph... Heleni filio creatum conſtituebant. Porrò locus hic laudis eſt ab ho... te. Synonyma ſunt poëtica ἀμφικτίων, & περικτίων: illud ab ἀμφὶ hoc à περὶ ... compoſitum: de quo Nem. XI.

κελαδεννᾶς. Dor. pro comm. κελαδεννῆς. q. d. ἐστερημένοι, καὶ παντελῶς ἀλλ... θορυβώδους ὕβρεως: ac proinde οὐχ ὑβρισταὶ ὄντες, ἀλλ' ἥμεροι, καὶ πρᾶοι. Dicitur ... βεις, inquit Chryſippus, διὰ τὸ λάλους εἶναι τοὺς ὑβριστάς. Puto quòd ... poſſit exponi *clamoſus, ſtreperus*, à κέλαδος *ſtrepitus, clamor*. Alioqui ... *celebris, clarus*. Laus ab animi moderatione.

ὅσσα δ' ἐπ'. Comprehendit συλληπτικῶς omnes virtutes maiorum ... ὅποσα δ' ἀρετῆ μαρτύρια καὶ τῶν θανόντων, καὶ τῶν ζώντων ἐπ' ἀνθρώπους φέρεται, ... πράγματι ἐντελῶς ἐπέτυχον. Vocabulum ἄηται, Schol. exponit φέρεται ... tamen ſignificat πνέεται *ſpiratur*. Nam ἄω, & ἄημι ſignificant πνέω: ... vox ἄημαι ſpiror. Quare videtur ἄηται ſignificare, πνεύματος δίκην φέρεται, ... *ti fertur*. Ideóque vulgata verſio non ſatis propriè vertit *volitat*.

ἀπλέτου δόξας. Hoc eſt, μεγάλης δόξης: & à conſequente gloria innui... antecedens.

ἀνοϱίαις. Laus à fortitudine. q. d. τῇ δ' οἰκείᾳ ἀνδϱείᾳ ἐξοχώτατοι ἐγένοντο. ὥστε μὴ τὴν δύναμιν μείζονα. Ambiguum ſanè eſt, vtrum poëta velit innuere illos ad tremum vſque terrarum orbem inclaruiſſe fortibus factis, an potiùs fortitune tanta præditos fuiſſe, vt non liceat in ea virtute vlterius progredi. Malim o poſteriore ſenſu: vt colligere eſt ex ſequentibus καὶ μηκέτι, &c.

ἅπτοντ' Dor. & poët. pro ἅπτονται. Notanda Pindarica conſtructio verbi ἅπτομαι cum datiuo: ſic γυμλωίᾳ ἅπτεσθαι Nem. Od. 4. ἀϱεταῖς ἅπτεται Pyth. 8. Alioqui reiuntur hæc verba fere ſemper cum genitiuo: rarò cum accuſatiuo.

μετάφϱασις.	ἐπῳδ. κῶλ. ια.	μετάφϱασις.
ſic non longiùs in virtu progredi detur, & altiom ad gradū promoueri. ræterea equorum alturæ udioſi fuerunt, atque ita arti placuerunt, vt bello æſtantes apparuerint. d enim non omnes in eo lici euentu vſi ſunt, cùm o die belli tempeſtas, nis confertim cadentis inar aſpera, beatam illam omum quatuor viris orrit. Nunc autem viceuer poſt hybernam hanc vaabilium menſium caligiem, hoc eſt, poſt triſtem illam calamitatem ver puniceis roſis lætum ortum eſt, hoc eſt, etitiæ ſuppeditata eſt materia ob victoriam Iſthmicam Meliſſi,	καὶ μηκέτι μακϱοτέϱαν σπεύδειν ἀϱετάν. ἱπποτϱόφοι τ' ἐγένοντο, χαλκέῳ τ' Ἄϱει ἅδον. ἀλλ' ἁμέϱᾳ γὰϱ ἐν μιᾷ τϱαχεῖα νιφὰς πολέμοιο τεσσάϱων ἀνδϱῶν ἐϱήμωσεν μάκαιϱαν ἑστίαν. νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέϱιον ποικίλων μηνῶν ζόφον χθὼν ὥστε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις.	*Et ne longiùs progredietem aſſectes virtutē, equorūq; nutritores fuerunt, areóque Marti placuerūt. Sedenim die in vna aſper nimbus belli quatuor viris orbauit beatam domum. Nunc autem poſt hybernam mutabilium menſium caliginem, terra velut purpureis floruerunt roſis.*

καὶ μηκέτι. Hoc eſt, μὴ πορρωτέρω τῶν θεῶν ἀρετὴν σπουδάζων. Docet modum ſſe in virtutis ſtudio ſtatuendum, nihílque ſupra vires humanas affectandum: imilis autem allegoria iam ſæpe occurrit apud authorem noſtrum. σπεύδειν Inin. pro imperat.

ἱπποτϱόφοι. Laus ab equorum altura, quod ſtudium erat nobiliorum & opuentiorum apud Græcos. Laus etiam à bellica virtute ſequitur, quum dicit, χαλκέῳ τ' Ἄϱει ἅδον, hoc eſt, πολεμικοί, vel πολέμου ἐμπειροι ἦσαν. Hic ἅδον eſt Aor. 2. ct. verbi ἁδέω, i. ἀρέσκω *placeo.*

ἀλλὰ ἁμέϱᾳ γὰϱ. Breuis digreſſio ad nuperam calamitatem à Cleonymidis in bello acceptam, cuius meminit quum bellicæ illorum virtutis mentionem facit. Atque hoc exemplo & Meliſſi probat modò triſtia, modò læta accidere.

νιφὰς πολέμοιο. Calamitatem hanc excuſat à magnitudine belli, quæ quanta fuerit, vox νιφὰς exprimit, quæ ſignificat, *niuem magna vt deſcendentem.* Quantum autem nocumenti niuium copia afferat, experiuntur qui ad Alpes habitant, vbi ſæpenumero iumenta, homines perduntur, domus obruuntur. Vo-

ces has *μάκαιραν ἑσίαν* expoſuimus prima Olympiorum.

νῦν δ' αὖ. Latina paraphraſis allegoriam iſtam ſatis explicat. Me... *ποικίλοι* dicuntur, ob temporum inconſtantiam, aliàs pluuiæ, aliàs venti, ... niues, alias aliæ tempeſtates oriuntur. Schol. exponit *καθὸ ποικίλα ὑχ...ντι*, vel quia *ποικίλους καρποὺς* producunt. Sed huc non pertinet poſterior ...ſitio: prior aliqua ratione conuenit. Vide Chil. Eraſ. in adag. *Sequitur hyemem*, vbi mendosè legitur *χθὼν ἅτε φοινικίοις ἄνθος ῥόδοις*. Negligitur a... tempor. in *ἄνθησεν*.

παράφρασις. | *στροφὴ β. κῶλ. ι.* | *μετάφρασις.*

diuino conſilio: ſiquidẽ Neptunus qui terram tridente concutit, Oncheſtúmq; incolit, ſacrúmque Iſthmi Corinthiaci templum, quod ante Corinthi mœnia extructũ eſt, Cleonymidarum illorum proli, videlicet Meliſſo, admirandam victoriam Iſthmicam dedit, ob quam laudatorius hic hymnus illi contexitur: & eâdem opera occaſionem præbuit antiquã glorioſorum illius familiæ factorum famam obſopitã & jacentem è lecto educendi: cuius nunc excitatæ fulgor talis eſt inter homines, qu... ciferi inter reliqua aſtra conſpicui.

δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς, Ὀγχηστὸν οἰκέων,
καὶ γέφυραν ποντιάδα
πρὸ Κορίνθου τειχέων,
τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον
ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν
εὐκλεῶν ἔργων. ἐν ὕπνῳ
γὰρ πέσεν. ἀλλ' ἀνεγειρομένα
χρῶτα λάμπει, ἀωσφόρος θαητὸς ὡς ἄστροις ἐν ἄλλοις.

Deorum co...
quaſſator terr...
cheſtum incolens
pontem mari...
ante muros Cori...
hunc largitus ge...
mirificum hymn...
lectu reduxit fam...
antiquã illuſtrium f...
ciniorum. In ſomn...
enim inciderat: ſed ...
citata corpore ful...
lucifer conſpicuus vt aſtra inter ali...

ὁ δὲ κινητὴρ γᾶς. His verbis denotare vult Neptunum, cui ſacram vrbem O... cheſtum fuiſſe vidimus Iſthm. α. Oſtendit autem quomodo poſt calamitate... Dei conſilio lætitia orta ſit. Itaque Neptunus, conceſſa Meliſſo Iſthmica ...ctoria, occaſionem poëtæ dedit Meliſſum, & cum eo Cleonymidas lau...di, quorum iacentem & obſcuratam rebus aduerſis famam, virtute ſua ex...tauit, & illuſtrem reddidit Meliſſus: ſiquidem ſuæ victoriæ præconem P...darum nactus eſt.

γέφυραν ποντιάδα, &c. Iſthmi Corinthiaci deſcriptio: quem *pontem marinu...* appellat, quoniam anguſtum illud collum, quo continenti cohæret ſemii...la, pontem videtur referre. Hic *ποντιὰς* poëticum eſt, pro *ποντία* h. e. *θαλασσ...* vt & Nem. 4. *ποντιὰς ἅλμα*.

τόνδε πορών. A conſequenti hymno victoria antecedens intelligenda, *γ...νεᾶ* h. e. *τῷ ἀπογόνῳ αὐτῶν Μελίσσῳ*. Quod autem obſcurata aliquandiu Cle...nymidarum fama denuo clareſcit, illud Neptuni beneficio tribuit, & alle...goricè ac per proſopopœam elegantem repræſentat. Fingit enim famam

uiam in lecto ad tempus obſopitam ab eo excitari.

ισοφόεσι. Alij legunt ἰωσφόεσι quod perinde eſt: hîc habes pulchram ſimi-inem, quam Horatius imitatus dicit,

micat inter omnes
Iulium ſydus velut inter ignes
Luna minores.

παράφρασις.

æque Meliſſe, cùm tui res Eleuſine fertili ſo-ticæ, Eleuſinia, & Si-: Pythia ab Adraſto uta certamina curru ent, illorum laudes ulganit, authórque vt quemadmodum tu à me, ſic ab illius tem-poëtis, inſcripto fo-armine laudarentur. ie nō hi communibus ræciæ celebritatibus, et Olympijs, Pythijs, ili certamine fortes ſe uerunt, quando cum uslibet Græcis, qui ex Gręcia certatum venerant, congredi non dubitarunt, & in comparandis equis ſumptus e gauiſi ſunt. Quòd ni virtute & factis inſignes fuiſſent, nulliúſque rei præclaræ pe-um feciſſent, chartæ illos ſilerent, & in notitiam non veniſſent.

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

ἅ τε καὶ ἐν γουνοῖς Ἀθανᾶν
ἅρμα καρύξαισαι νικᾶν,
ἔν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις
Σικυῶνος, ὤπασε
τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοι-
δᾶν.
οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖ-
χον
καμπύλον δίφρον, Πανελλά-
νεσσι δ' ἐριζόμενοι, δαπάνᾳ
χαίρεον ἵππων. τῶν ἀπειρά-
των γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.

μετάφρασις.

Quæ & in fertili ſolo Athenarum currum cùm promulgaßet viciße, ínque Adraſteis certaminibus Sicyonis, præbuit talia eorum qui tunc erant folia cantionum. Neque à celebritatibus communibus abſtinuerunt curuum currum: ſed cum vniuerſa Græcia viris certantes, ſumptu gauiſi ſunt equorum. Inexpertorum enim in notitiam non veniunt ſilentia.

ἅ τε. Relatiuum hoc pertinet ad præcedens φάμα. Meminit autem duarum oriarum: vnius Atticæ, alterius Sicyoniæ, quæ pertinet ad Meliſſi maiores, ad Meliſſum ipſum, ſicuti patet ex ſerie contextus.

ἐν Poët. pro ἐν: & γουνοῖς Ἀθανᾶν dicit, vt Eleuſinem Cereri ſacram deno- qui locus erat Atticæ, alioqui aſperæ, fœcundus. Quod ſi ita eſt, obliquè uſinia innuit: alioqui quo Atticorum certaminum genere vicerint in Atti- vbi diuerſa erant, non declarat.

καρύξαισα. Dor. & Aeol. pro κηρύξασα: & νικᾶν enallage temporis pro νενικη-. De Adraſteis certaminibus. i. Pythijs ab Adraſto inſtitutis. vide. Nem. 9.

τοιάδε. Hoc eſt, ὁποῖα νῦν ἐγὼ σοὶ γράφω. Porrò φύλλ' ἀοιδᾶν dicit, quia folijs bantur ad ſcribendum, vt charta nunc vtimur. Quare *folia carminum* ſunt a carmina folijs inſcriptæ. Sic πέταλα νεικέων, quia contentiones folijs inſcri-bantur, vt oblatæ iudicibus dirimerentur. Ode 8. Iſthm. ſect. 1.

οὐδὲ παναγυρίων. Laus eorundem Meliſſi maiorum à ſtudio certaminum, & titudine huiuſmodi, qua certamen cum viris ex vniuerſa Græcia congeſtis

non detrectarent. ξυνᾶν Dor.pro ξυνῶν. Quod epitheton vt & vox [illegible] facit vt fortè intelligere oporteat Meliſſi maiores Cleonymidas interfuiſſe [illegible] cris certaminibus illis quatuor, ad quæ certaturi & ſpectaturi viri ex [illegible] Græcia confluebant, quia communes erant celebritates. Atque hi quidem [illegible] dantur à fortitudine quam præ ſe tulerunt, cùm non dubitarent congredi cum quibuſuis: ſed non à victorijs, quibus ſi potiti fuiſſent, earum meminiſſet. [illegible] ſentiunt poëtam his verbis ſignificare Cleonymidas quibuſuis cum viris, [illegible] quibuſcunque locis & certaminibus atque vbiuis locorum, congreſſos e[illegible] reijciuntur à me. Eliget lector vtramlibet ſententiam.

δαπάνᾳ χαῖρον ἵππων. Denuo à ſumptibus quos Cleonymidæ faciebant [illegible] comparandis & alendis equis, hîc laudantur.

τῶν ἀπειράτων γὰρ. Hoc eſt, τῶν γὰρ μὴ πειρασάντων [illegible] [illegible] per antitheſin probat Cleonymidas fortes fuiſſe. Nam niſi tales fuiſſent [illegible] titiam non veniſſent. Vide Latinam paraphraſin.

παράφρασις. | ἀντιστρ. κώλ. ια. | μετάφρασις.

Quòd ſiqui viri præclari non fiunt illuſtres, ſed obſcuri manent, iſtud ob fortunam accidit, quæ antequam adueniat victoria, quò, vt ad vltimum finē, reſpiciunt decertantes, quibus dat quem vult euētum, obſcuram incertámque ſeſe præbet. Præterea quia quandoque etiam viri deteriores præſtantiorem dolo correptum ſupplantant. Notiſſimum eſt vobis Aiacis Telamonij viri fortis & bellicoſi exemplū, cui quantumuis tali, deterior Vlyſſes à Græcis eſt antepoſitus, quum iudicarent [illegible] eſſent Achillis arma. Sed cùm impatienter ferret Aiax obſcuratam ab illis ſuæ [illegible] gloriam, ſubque diei exortum præ doloris impatientia ſuo ſe gladio confodiſſet, [illegible] ne Græcos quotquot militatum ad Troiam venerant, falſi iudicij accuſauit.

ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας
καὶ μαρναμένων,
πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.
τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος.
καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων
ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαι-
σ'. ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν
φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ
ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ
φασγάνῳ, μομφὰν ἔχει
παίδεσσιν Ἑλλάνων, ὅσοι Τρώανδ'
ἔβαν.

Eſt vero [illegible] fortuna [illegible] rium, [illegible] ſummum [illegible] rum enim [illegible] & præſtantior[illegible] rorū deteriorum [illegible] planeat ars [illegible] Noſtis vtique [illegible] robur cruentum [illegible] ſera in nocte [illegible] ſuo enſe, culpa[illegible] Græcorum qui ad Troiam profecti [illegible]

ἔστιν δ' ἀφάνεια. Occurrit obiectioni quæ fieri potuiſſet contra quod [illegible] ἀπειράτων γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί. Dixiſſet enim aliquis, *At qui etiam viri præclari* [illegible] *fiunt ſemper illuſtres.* Reſpondet hoc fieri ob incertitudinem fortunæ, quæ res humanas regat, dignis præmia non ſemper reddit. Item aliquando [illegible] re, vt deterior arte non virtute præſtantiorem ſuperet. Quod Aiacis ex[illegible] probat, qui quanquam erat Vlyſſe in bello præſtantior, Vlyſſis tamen [illegible] loſa eloquentia factum eſt, vt Achillis armis priuatus fuerit, quorum le[illegible] erat hæres.

ἀφάνεια τύχας. Poëticè loquitur, pro ἀφανὴς τύχη. Porrò μαρναμένων ſumit pro ἀγωνιζομένων. Nam hîc de certantibus in ſacris ludis, non de bellum gerentibus re videtur. τέλος ἄκρον, intellige τὴν νίκην. Hanc ſententiam citat Eraſm. in il. titulo *Feſtinatio præpropera*, in hoc adag. *Ante victoriam encominm canis.*

τῶν δε. Alij ſic legunt. q.d. *horum quæ* μαρναμένοις *accidunt, cauſa eſt fortuna.* j legunt τῶ τε. q.d. τῶ τε καὶ τῶ, *horum atque illorum* finem dat, ſcilicet *proſpe*ι, *vel ſiniſtrum euentum.* Sed prior ſententia commodior mihi videtur.

τέχνα Dor. pro comm. τέχνη. Hoc loco *dolum, fraudem* ſignificat. καταμάρψαισα particip. Aeol. pro καταμάρψασα. à καταμάρπτω, quod occurrit Nem. Od. 3. vbi it poëta Θέτιν κατέμαρψεν.

ἴστε μάν. Exemplo Aiacis probat propoſitam ſententiam: quod notiſſimum t Meliſſo, quum dicit ἴστε *ſcitis.* Αἴαντος ἀλκὰν φόνιον. Periphraſis pro Αἴαντα ιον. Sic Nem. 3. Ἀμαζόνων ἀλκὰν dixit. Emphaſis etiam in his eſt, vt Ἀμαζόνας ἀλκίμους, & ἄλκιμον Αἴαντα innuere velit, quemadmodũ & in hac *Herculis* periphraſία Ηρακλέος. Nota autem eſt ex Homero Aiacis virtus bellica, qua præditus ltos aduerſarios marte profligauit, ob ídque videtur dici φόνιος, quòd ſæpe guinem hoſtium effuderit.

ταὶ Dor. pro τὴν: & artic. præpoſit. pro ſubiunct. ἣν. nempe ἀλκάν. q.d. ἴστε τὴν ντα φόνιον ὃς αὐτόχειρ ποιῶν, τοὺς Ἕλληνας, ὅσοι ἐς Τροίαν ἦλθον, ἐμέμψατο. Hac de acis αὐτοχειρίᾳ vide Homerum. Item Sophoclis Flagelliferum.

ὀψίᾳ ἐν νυκτί. Circunſtantia temporis quo ſe confodit gladio Aiax. Quam habet Sophocles in Flagellifero, & à Schol. citatus Aethiopidis author. Illi diluculum dicunt Aiacem ſibi violentas manus attuliſſe. Eſt autem ὀψία νύξ, lelicet τὸ ὀψὲ. i. τὸ ἔσχατον τῆς νυκτός, ac proinde neceſſariò τὸ περὶ ὄρθρον.

ταμὼν περὶ ᾧ φασγάνῳ. Nonnulli putant τὸ περὶ hîc eſſe otioſum: ſed & eodem nſu à Thucydide vſurpatur περὶ δοράτιοις ἐφθείροντο, *haſtilibus interficiebantur.* Et phocli Aiax dicitur κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπλεχὴς, hoc eſt, περικυκλισμένος, περικεκλιμένος, *enſe confoſſus.*

μομφὰν ἔχει παίδεσσιν. Non intellecta loquendi formula Græca, corruptus eſt ius loci ſenſus. Nam expoſuerunt *culpatur apud omnes filios Græcorum*, quod uidem meritus erat, ſiquidem ſeipſum occiderat. Verùm mens poëtæ hæc eſt, : demonſtret Aiacem αὐτοχειρίᾳ ſua Græcos accuſaſſe κακοκρισίας. Nam vult proare aliquando fieri vt dolus virtutem ſupplantet. Sic Vlyſſes arte eloquentiæ aptauit beneuolentiam Græcorum, & Marte præſtantiorem Aiacem ſuperait iudicio illorum, qui Vlyſſis oratione captati, ipſi potiùs quàm Aiaci arma chillis deberi cenſuerunt. Cæterum μομφὰν ἔχειν, eſt μέμφεσθαι, vel ἐγκαλεῖν, interreti Ariſtophanis. Sic apud Eurip. in Phœniſſ. v. 780. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν: *adeò t mihi ſuccenſeat.* Itaque recte Chryſippus hoc intelligit, quum ita exponit oëtæ verba ἴστε τὸν Αἴαντα, ὃς μέγας ὢν, ὀνειδος τοῖς Ἕλλησι περιεποίησε, τὴν κακοκρισίαν αὐτῶν φανερὰν ποιήσας.

παίδεσσιν Ἑλλάνων. Hoc eſt Ἕλλησι: ſicut & παῖδες Θεῶν pro Θεοί. Deinde Τρωΐανδε Poët. & Dor. pro Τρωΐηνδε. Hoc eſt εἰς Τροίην, vel Τροίαν. Hîc omitto quod Schol. quærit, nimirũ cur Aiacis hîc fiat mentio. Etenim friuola mihi videntur, & hinc aliena.

παραφραστικὴ. | στροφὴ γ. κῶλ. ι. | μετάφρασις.

Quanquam autem præmio merito virtutis defraudatus eſt Aiax, quum Vlyſſi malè præſtantiori habito Græci Achillis arma dederunt: ipſum tamen Homerus vtique per homines toto terrarum orbe diſperſos, carmine ſuo reddidit honoratiſſimum, ipſiúſque virtutem quantum in Græcis erat proſtratam, erexit, pérque diuinorum verſuum rhapſodias paſſim memorauit, vt à poſteris Homeridis & rhapſodis in luſibus animíque delectationibus canerentur. Illa enim poëſis quam quis præſtabili metro compoſuit, immortaliter reſonans procedit [...] terram omnium fructuum feracem peragrat, & maria traijcit eximium carmen, cuius be[...]neficio rerum præclarè geſtarum ſplendor manet inextinctus.

ἀλλ᾽ Ὅμηρός τοι τετίμακε δι᾽ ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν,
κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν
θεσπεσίων ἐπέων, λοιποῖς ἀθύρειν.
τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει,
εἴ τις εὖ εἴπῃ τι. καὶ πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα, καὶ διὰ πόντον βέβακεν ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.

At Homerus [...] eum honorau[...] homines, qui [...] nem erigens [...] eam per [...] memorauit [...] ſus, ad ludend[...] ſteris. Hoc enim [...] tale ſonans pr[...] ſiquis bene dix[...] xerit in laude[...] cuius: & mu[...] ram per terra[...] mare vadit facinorum radius insignium [...] ſemper.

ἀλλ᾽ Ὅμηρος. Homeri laudibus erectam fuiſſe Aiacis virtutem à Græcis [...] ci factam innuit Pindarus. Nec Chryſippus rectè cenſet iſta de Vlyſſe ex[...]cipienda, vt ſit ſenſus, ἀλλ᾽ ὅμως χείρονα ὄντα Ὀδυσσέα τετίμακεν Ὅμηρος. Rationes [...] ſunt, quia Ilias eſt commune multorum encomium, Odyſſea vnius V[...] Quia Odyſſea magis ῥαψῳδεῖται quàm Ilias, ideò κατὰ ῥάβδον ἔφρασε, de Od[...] intelligendum. Sed etſi nexus orationis hanc Chryſippi ſententiam ſatis [...]tat: reſpondere inſuper poſſumus nihil obſtare quominus hæc de Aiace [...]piantur, ſiquidem ſatis eſt vt conſtet eum ab Homero fuiſſe laudatum: & [...]δεῖσθαι vtrique libro Homeri commune eſt.

ὀρθώσαις Aeol. pro comm. ὀρθώσας. Eſt emphaticum hoc vocabulum, vt [...] Aiacis virtutem κακοκρισίᾳ Græcorum proſtratam, ſed Homeri laude erect[...] vide Il. β. v. 738. & alibi paſſim. Appellatur ἕρκος Ἀχαιῶν. Cum Hectore [...]χίᾳ contendit. Achilli ſecundus prædicatur.

κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν. Ad virgam ſeu baculum canere tributum fuit in ge[...] poëtis omnibus: in ſpecie verò ῥαψῳδοῖς Homeri, qui centones eius circ[...]rentes & canentes victum quærebant, & ῥάβδον lauream inter canendum [...]bant: ideóque ῥαβδοῦχοι & ῥαβδῳδοὶ appellabantur. Porrò ῥάβδον conſtruen[...] videtur cum ἐπέων, & exponendum στίχον, vt ordo & ſeries intelligatur, ac [...]οις, vt ἐπέων στίχας dixit Pyth. δ. Sed vt dicam quod ſentio: ſiquidem in voce [...]δον vltima breuis eſt, quæ longa debet eſſe, credo legendum eſſe κατὰ ῥαχίαν [...]

ποίων ἔφρασεν, *per conſutiles diuinos verſus memorauit.* Etenim præpoſitio κατὰ ſignificatione genitiuum regit, vt apud Homer. κατ' ὄρεος *per montem.* Præ-ea paſſim variiſque in locis commemoratur Aiacis virtus, quod rectè deno-it præpoſitio *Per.* Et ſic metro ſatisfiet, imò facilior erit ſeries verborum, -iórque ſententia. Neque opus erit vt dicamus, quoad generale τὸ ἔφρασεν -m Homerum notare: quoad ſpeciale, eos per quos id fecit, ſcil. ῥαβδῳδούς, ῥαψῳδούς. Sic neque ſe torquebit quiſquam vt ῥάβδον, coactè exponat στίχον, ῥαψῳδίαν.

λοιποῖς ἀθύρειν. Hoc eſt, τοῖς ἐπιγενομένοις ἀνθρώποις μέλπειν. Vt intelligas Homeri -teros, præcipuè verò Homeridas de quibus Nem. 2. Sic igitur hanc perio- explico, ἀλλὰ τοῦτον Ὅμηρος Αἴαντα τετίμηκεν ἐπιγράψαντι διὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑπὸ τῆς ... ποιήσεως ... ἔφρασεν, ἐπιγενομένοις ἀνθρώποις ἐν θυμηδίαις μέλπειν.

ἀθύρειν. Hoc non ſimpliciter ſignificat vel *ludere*, vel *canere*: ſed vt exponit ol. ἐν παιδιαῖς, καὶ θυμηδίαις ᾄδειν. *in luſibus, animíque delectationibus canere,* ἀθύρω *'udo, luſito,* ſimpliciter ſumptum.

τοῦτο γάρ. Ratio cur poſtea venturis hominibus, canendum reliquerit ſuum nen: nimirum quia nunquam interit quod rectè dicitur. Itaque laus hæc arminum Homeri, quæ quia præclara ſunt, ideo ad poſteros venerunt, nec -itúra vnquam ſunt. Tacitè autem innuere vult, magis honorificum fuiſſe ci, quod eum laudauit, quàm quòd Vlyſſi data ſunt arma Achillis. Nam -rijt donum illud, ſed viuit laudatorium Homeri carmen.

ἕρπει Intellige περιέρπει. Nam ἕρπειν propriè eſt *in ventrem ſerpere*: ſed poët. -αδίζειν, vt apud Sophocl. ἐξόδους ἕρπειν κενάς, *ire per vias vacuas.* Vox φωνᾶεν -t expoſita initio 9. Olymp. εὖ εἴπῃ. Hoc eſt καλῶς εἴπῃ. Quod ſolam qualita- carminis hîc denotat non laudis materiam. Nam non laudis materia, im- tale reddit carmen: ſed compoſitio carminis elegans.

βέβακεν Dor. pro βέβηκεν, quod ſeruit duabus præpoſitionibus præcedenti- ἐπὶ καὶ διά. Porrò ἀκτὶς καλῶν ἐργμάτων eſt *ſplendor fortium factorum*, vel *illu- -rans hymnus.* Metaphoricè vſurpatur ἀκτὶς ſumpta tranſlatione à ſole. Et ἄσβεστος dicitur *hymnus præclarus*, quia (vt præcedentibus poëtæ verbis vtar) -ατον ἕρπει, εἴπει εὖ εἴπῃ τι.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ι.	μετάφρασις.
-tinam propenſum in me -arum animum nanci-, quarum afflatu, eam -nnorum facem ſplendi- -i etiam Meliſſo Teleſia- -filio accendam, quę ſit -oriæ pancratio repor- -: dignum coronamen-	προφρόνων μοισᾶν τύχοιμεν κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων, καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον, ἔρνεϊ Τελεσιάδα. τόλμᾳ γὰρ εἰκώς	*Propenſas Muſas nãciſcamur ad illũ accẽdẽdũ facẽ hymnorũ, etiã Meliſſo, pancratio coronam dignam, ſtirpi Teleſiadæ. Audacia enim ſimilis* quoad

tum. Iis autem animi corporíſque eſt dotibus, vt vincere poſſit, ſi certamen illud aggrediatur. Nam feris grauitérque frementibus leonibus in labore certaminis ſuſtinendo ſimilis eſt, quoad animi magnitudinem; quoad conſilium verò & prudentiam vulpi, quæ impetum aquilæ reſupinata cohibet. Quando autem cum adverſario confligendum eſt, virtute & ... gerere par eſt, imò quiduis tentandum & moliendum quò vincatur & profligetur.

θυμὸν ἐειβρεμετᾶν θηρᾶν λεόντων
ἐν πόνῳ. μῆτιν δ', ἀλώπηξ,
αἰετοῦ ἅτ' ἀναπιτναμένα
ῥόμβον ἴσχει. χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.

animum: grauiter frementium beſtiarum in labore, prudentia verò, eſt ... aquila quæ ſe ... impetū cohibet. ... tet autem ... faciendo ... aduerſarium.

θεσφεσίων. Epanodus à digreſſione fluens à præcedente ſententia. Nam quam dixit immortale eſſe præclarum encomium, & inextinctum ... ſplendorem virtuti, ſubiungit. εὐτυχῶς, vt ſibi contingat accendere ... laudem Meliſſo pro pancratij victoria. q.d. γένοιτό μοι θεσφεσίων τυχεῖν ... ψαι τοιοῦτον πυρσὸν ὕμνων καὶ Μελίσσῳ Τελεσιάδου υἱῷ, ἐπάξιον ὄντι στέφανον ... tum autem hoc non eſt pro victoria iam parta, ſed ad quam con... dotibus animi corporíſque præditus eſt Meliſſus.

πυρσὸν ὕμνων. Continuata metaphora ſic appellat ἐγκώμιον ob quod ... virtus, alioqui in tenebris manſura. ἔρνει Τελεσιάδα conſtrue cum ... Μελίσσῳ. Eâdem metaphora Apollo & Diana Nem. 6. ἔρνεα Λατοῦς dicuntur. Τελεσιάδα Dor. genit. pro comm. Τελεσιάδου. Porrò patronymicum eſt pro nomine proprio. Τελεσιάδης pro Τελεσίας: ſic Nem. 6. Σωκλείδης pro Σωκλῆς dic... Hac de re conſule Magn. Etymol. in Patronymicorum tractatione. Con... Euſtathij Indicem.

τόλμᾳ γὰρ. Hinc ſumitur votum, quòd Meliſſus leonem robore, vulpem ... dentia referat: quibus munitus poſſit pancratio vincere; quam victoriam exoptat. Quum autem Meliſſum leoni & vulpi ſimilem dicit poëta, Con... (quod aiunt) cum leonibus vulpes, *hoc eſt*, res diſſimiles & impares con... vt obſeruat Eraſmus in Chil. titulo *Diſſimulitudinis*. Leonum inſtar fort... animoſos Homerus θυμολέοντας appellat.

θυμὸν. Hîc obſerua ἔλλειψιν τοῦ κατὰ, vt & in ſequenti μῆτιν. ἐειβρεμετᾶν θηρᾶν genit. pro comm. ἐριβρεμετῶν θηρῶν. ἐειβρεμέτας Dor. pro comm. ἐριβρεμέτης, ... compoſitum, quibus ἐρίβρεμος, quod occurrit Ol. Od. XI. θὴρ autem ... leo, quandoque vocatur, vt Il. γ. θηρὶ ἐοικώς, hoc eſt, λέοντι. Ineptè quidem ... putarunt eſſe infinit. modi verbi θηρᾶν. Sed hoc cum per ſe ſatis cadat, ... non eſt opus.

αἰετοῦ ἅτ. Hoc ἅτε relatiuum eſt ad ἀλώπηξ. Dor. pro ἥ. q.d. ... ἀλώπηξ ... κλιθεῖσα ὑπτία ἐπέχει τὴν τοῦ αἰετοῦ ὁρμήν. Vulpecula robuſtiores aues (vt ſunt ... la, vultur,) captatura, humi ſeſe tanquam mortuam reſupinat, eáſque ... & dentibus aduolantes excipit, quum id minimè obſeruant.

ῥόμβος. Hoc eſt, ὁρμὴ, quæ vox occurrit Ol. Od. 13. Hîc ſignificat impe...

ilæ vulpem ex alto petentis, & ſeſe per gyros ſenſim demittentis.

ἀνάπτιαμφὰ Dor. pro comm. ἀνάπτιαμβὴν, hoc eſt ἀνακεκλιμβὴν, ὑπτία vide ἐπτιάμβη Ol. Od. 6.

χρὴ ϑ πᾶν. Sententia qua docet in certamine finem eſſe victoriæ, quam quoque tandem modo medióque conſequi licet. Nam (vt ait Virgil.) dolus virtus quis in hoſte requirat? Porrò his verbis videtur excuſare velle eliſſum, qui ſi congrediatur aliquando cum proceriore, is qui humili ſit tura, non mirum fuerit, ſi arte & ingenio quod deeſt corpori compenſa-. Qui putant hæc de victoria pancratio iam parta dici, putant etiam poën innuere velle Meliſſum arte non robore rem geſſiſſe, & reſupinato corte viciſſe.

ἀμαυρῶσαι. Hoc eſt, ἄδοξον καταστῆσαι: vel ἐλαττῶσαι: ſicuti apud Heſiod. Ῥεῖα δὲ μαυρῶσαι θεοί.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κώλ. ια.	μετάφρασις.
Atque hoc quidem facere ſit Meliſſus, qui quanam non eſt procerus ac gens vt Orion, ſed præ illo tura viſu contemptibili, ſti tamen cum quo puam committet, facilè fiat uis. Qualis Hercules cmenæ filius, vir ſtatura idem præ gigante bre-, ſed animo inflexibili æditus, qui ab antiqua admi ditione Thebis, in umenti feracem Libyam domos Antæi profectus t vt compeſceret immam & crudelem gigam, hoſpites occidere ſolim, quorum cranijs, amputatis Neptuni templum operiret.	οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριώνειαν ἔλαχεν. ἀλλ' ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι, συμπεσεῖν δ' αἰχμᾷ βαρύς. καί τοι ποτ' Ἀνταίου δόμους Θηβᾶν ἀπὸ Καδμειᾶν, μορφὰν βραχὺς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος, προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνὴρ ταὶ πυροφόρον Λιβύαν, κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι.	*Non enim ſtaturam Orioneam ſortitus eſt: ſed contemptibilis quidem aſpectu, ad confligendum autem haſta grauis. Atque adeò ad Antæi ædes Thebis à Cadmeis, ſtatura breuis, ſed animo inflexibilis, colluctaturus venit vir in triticiferam Libyam, cranijs vt hoſpitum Neptuni templum operientem cohiberet.*

οὐ γὰρ φύσιν. Comparatione cum Hercule, Meliſſi ſtaturam humilem excuſat φύσιν, Hoc eſt ἡλικίαν; qua ſignificatione vſitatius eſt φυὰ quàm φύσις, quam poëta ὠαριωνείαν appellat. i. ὑπερμεγέθη. Nam Orion ingens fuit, Oto & Ephialto, qui πέλωροι erant, procerior, authore Homer. Od. λ. v. 308. Porrò ὠαριώνειος epentheſi poëtica τῦ α effertur, pro ὠριώνειος, ſicuti ὄαρίων pro ὠρίων.

ὀνοτὸς. Hoc eſt μεμπτὸς, ψεκτὸς, εὐκαταφρόνητος. Fit hæc vox ab ὀνόω vitupero, contemno. Idem ὄνομαι. Vocem αἰχμᾷ ſumit pro ἀγῶνι vel ἀέθλῳ.

καί τοι ποτ'. Exemplum Herculis qui quanquam hominum vulgo procerior erat: ſtatura tamen cedebat Antęo, qui ſexaginta cubitis altior erat, teſte Strab.

L.17.& Plutarcho in vita Sertorij, à quo Antæi ſepulchrum apertum fuiſſe [...] cit, & corpus 60 cubitorum repertum. Vide Nat. Com. hanc Antæi & H[er]culis luctam referentem. ποτ', per apoſtrophen pro ποτὶ Dor. pro comm. [...] Schol. pro ποτὶ ſumit.

Ἀνταίυ δόμοις. Fortè intelligit Lyxum oppidum, qui locus Antæi regia [...] tur. Θηβαῖ Καδμειαῖ. Dor. genit. pro comm. Θηβῶν Καδμειῶν: vbi epitheton [...] dum ad differentiam aliarum eiuſdem nominis vrbium.

μορφάν. Hoc eſt, τὸ σῶμα μικρὸς κατὰ τὸν Ἀνταῖον. τὸν δὲ θυμὸν ἀκαμπτόμενος. Li[byam] πυροφόρον appellat ratione illius partis quæ ad Aegyptum accedit: alioq[ui] [ma]gnas habet ſolitudines.

κρανίοις ὄφρα. Quod Pindarus tribuit Antæo, Bacchylides ab Eueno, S[opho]cles ab Oenomao, alij à Diomede Thracio factum memorant.

παράφρασις. | στροφὴ δ'. κῶλ. ι. | μετάφρασις.

Qui Alcmenæ filius poſtquam vniuerſum terrarum orbem peragraſſet, & cani maris profunda præcipitia habentis latitudinem inueniſſet, & nauigationibus freta manſuefeciſſet ſublatis è medio latronibus, in cœlum inter Deos relatus conſcendit. Et nunc apud Iouem ægide armatũ præſtantiſſima fœlicitate fruẽs habitat, & à Dijs immortalibus, quibus eſt dilectus, honore afficitur: idémque aurearum ædium dominus, Heben habet vxorem, & Iunonis antea infenſæ eſt gener.

υἱὸς Ἀλκμήνας. ὃς Οὔλυμπονδ' ἔβα. γαίας τε πάσας
καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς
ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ
ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἁμερώσαις.
νῦν δὲ παρ' Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον
ἀμφέπων ναίει, τετίματαί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος,
Ἥβαν τ' ὀπυίει. χρυσέων οἴκων ἄναξ, καὶ γαμβρὸς Ἥρας.

filius Alcmenæ [...] Olympum [...] que omnes [...] ceps profund[...] ris inueniſſet latitu[di]nem, nauigationi[...] fretum manſuefecit [...] Nunc verò apud [Ae]giochum pulcherrim[...] fœlicitatem [...] habitat, & honor[...] fectus eſt [...] libus, illorum [...] *Hebaque concumbit, aurearum ædium dominus, gener Iunonis.*

ὃς Οὐλυμπόνδ' ἔβα. Hoc eſt, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέβη. Ὄλυμπος metri cauſa Οὔλυμπος [...] pro *cœlo* vſurpatur. γαίας πάσας καὶ ἁλὸς θέναρ ἐξευρὼν dicitur Hercules, [...] cùm ad Gades nauigaſſet, ibi terræ mariſque terminum conſtituit. Nam [...] mare nec terra vlterior olim reperiebatur. Non ſolùm autem nauigatione [...] etiam terreſtri peregrinatione mundi plagas omnes manſuefecit, occiſis [...] & latronibus. Quid ſit βαθύκρημνος, vidimus iam Nem. Od. 9. & quid θέναρ P[...] Od. 4. hîc τὸ πλάτος ſignificat. ἁμερώσαις. Aeol. pro ἁμερώσας. & hoc Dor. pro ἡμερώσας. ab ἡμερόω. *cicuro, manſuefacio*. Vide Nem. Od. 3. de his laboribus Hercu[lis].

πορθμόν. Intellige fretum Herculeum inter Hiſpaniam & Africam, [...] genere mare. Quòd ſi metro ſatisfacere velis, lege πορθμοὺς in plurali.

νῦν ϑ. Peractis nimirum terra marique peregrinationibus, & laboribus.
em hîc ἀντονομαστικῶς appellat Αἰγίοχον. Hercules eſt γαμβρὸς Ἥρας, quia Hebe
s eſt vxor, quæ ex Iunone abſque patre ortum duxit. Sic de Romulo aliiſ-
: nonnullis heroibus Horat. Ep. ad Auguſt. 2. lib.

Romulus, & Liber pater, & cum Caſtore Pollux,
Poſt ingentia facta, Deorum in templa recepti.

. 8. l. 4.

ſic Iouis intereſt
Optatis epulis impiger Hercules.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κώλ. ι.	μετάφρασις.
Cui ſupra Electridem, m ex ſeptẽ portis The- um, ab Electra Cadmi ore dictam, vbi fanum et, eiúſque ex Megara orum eſt ſepulchrum, : Thebani ciues epulum nne ſacrúmque quo- nis adornantes, recen- úſque coronis aras cin- ites, honore etiam an- nus parentales dies, qui- s eâdem opera victimas olemus fortibus & belli- ſis octo filijs quos illi egara Creontis Theba-	τῷ μὲ Αλεκτρᾶν ὕπερθεν δαῖτα πορσύνοντες ἀστοί, καὶ νεόδματα στεφανώ- ματα βωμῶν, αὔξομεν ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόν- των, τοὺς Μεγάρα τέκεν οἱ Κρεοντίς υἱούς. τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς παννυχίζει, αἰθέρα κνι- σᾶντι λακτίζοισα καπνῷ.	cui quidem Electras ſupra portas epulum adornantes ciues, & recens ſtructa corona- menta altarium, cu- mulamus inferias are inſtructorum octo mor- tuorum, quos Megara peperit ipſi Creontis filia filios: quibus in oc- caſu radiorum ſolis flamma exoriens aſſi- duè pernoctat, ætherem nidoroſo feriens fumo.

rum regis filia peperit. Durat autem hoc ſacrificium à ſolis occaſu ad ortum: adeò vt t totam noctem flamma perennis exoriens nidoroſo fumo ſurſum ſublato aërem feriat.

τῷ μὲ. Nimirum Ἥρας γαμβρῷ, ac proinde Herculi, cui, & eius ex Megara filijs octo, diuini poſt mortem honores habiti ſunt. Porrò hic articulus τῷ, vel pro biunct. ᾧ vel loco pronominis τούτῳ, poët. ſumendus eſt.

Αλεκτρᾶν. Dor. genit. pro Ἠλεκτρῶν. ſubaud. πυλῶν. Ἠλέκτραι vel Ἠλεκτρίς, vna ex ptem Thebarũ portis verſus Platæas, ab Electra ſorore Cadmi dicta. *Pauſan. Bœot.* Prope hanc olim habitauit Amphitryo, item Hercules, fuit & ibi Her- ulis ex Megara filiorum ſepulcrum, ipſiúſque Herculis fanum, vnà cum Gy- mnaſio & ſtadio, quorum vtrumque ab Hercule nomen eſt mutuatum. Hîc Thebani quotannis Herculi ſacra fecêre, eiúſque ex Megara octo filijs.

δαῖτα πορσύνοντες. Hoc eſt, τὴν θυσίαν παρέχοντες. Nam quum veteres ſacra facie- bant, epulum inſtituebant. Quod attinet ad verbum πορσύνω, alia ſignificatione occurrit Pyth. 4. in his τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν, alia etiam eâdem in Oda, ὁ πόλ. συνδύμος ῥῆμα, πόρσυνε. vide locum.

νεόδματα στεφανώματα βωμῶν. Schol. exponit παρὰ στέμματα βωμῶν, fortè quia

quotannis aræ recentibus coronis ornabantur. Chryſippus ipſas aras ... dici putat. Abſurdum autem prorſus eſt quod κτ᾽ ... idem ... pro Νέμεα dici putarit. Nulla enim Nemeorum hic mentio. Νεόδματα ... pro comm. poët. νεόδμητος. q. d. νέον ſeu νεωστὶ δμητὸς h. e. νεωστὶ δεδομημένος recens ſtru... Fit δμητὸς à 3. perſ. præt. paſſ. δέδμημαι verbi δέμω, ſtruo.

ἔμπυρα. Scholiaſtes exponit τὰ ἔντομα caſas victimas, quæ poſtea adole... Suidas τὰ καιόμενα ἱερεῖα, & Heſych. τὰ καιόμενα ἱερὰ victimas quæ cremantur ... his πυρκόοι, ſeu θυοσκόοι futura conijcere ſolebant.

χαλκοαρᾶν. Dor. genit. plur. pro comm. χαλκοαρῶν. A recto Dor. χαλκο... comm. χαλκοάρης. Ambiguum autem vtrum deduci debeat à χαλκὸς & ... μένος. i. αἱμαγμένος. i. φονευθεὶς, quia occiſi ſunt ab Hercule: vnde S... χαλκοαρᾶν interpretatur βιαιοθανάτων per vim occiſorum: & hanc vocem ... ſumit. An verò à χαλκὸς & ἄρω, hoc eſt ἁρμόζω, adapto q. d. ὁ χαλκῷ h. e. ... χᾶ ὅπλα ἀραρότα σώματι ἔχων qui ærea arma corpori adaptata habet: quo ... Schol. ſumpſiſſe videntur, exponendo etiam χαλκοαρᾶν, τῶν πολεμ... ... hoc modo malim interpretari, quia veriſimilius eſt poëtam laudare vel... Herculis filios à bellica virtute, quàm cædis illorum à patre perpetratæ ... tionem facere.

ὀκτὼ. De numero liberorum Herculis ex Megara variant ſententiæ ... de nominibus. Poëta noſter octo numerat, ſed non nominat. Dionyſius ... κύκλων, vt notat Schol. duos habet, ſcil. Θηρίμαχον & Δηϊκόοντα: tertiúmque ... Euripide eſt Αρισόδημος. Aeneas Argiuus quatuor recenſet. Θηρίμαχον, ... Δηϊκόοντα, Δηΐονα. Pherecydes quinque, Αντίμαχον, Κλύμενον, Γλῆνον, Θηρίμα... χον, Κρεοντιάδην, quos in ignem à patre coniectos dicit. Batus ſeptem ... ... Ανίκητον, Μηκισόφονον, Πατροκλέα, Τοξόκλειτον, Μενεβρόντην, Χερσίβιον. Me... crates octo fuiſſe aſſerit, ſed nomina non recenſet. Hos Αλκαΐδας non Ηρα... κλείδας nominatos fuiſſe teſtatur, cùm pater ipſorum nondum Ηρακλῆς ap... laretur.

θανόντων. Quis occiderit hos viros, variant ſententiæ. Nam alij ab Her... occiſos volunt, adacto ad inſaniã Iunonis ira, vnde fit vt Caſſandra apud ... cophronem, παιδοραίστην appellet Herculem. Socrates Augiæ dolo cæſos ... tur. Alij à Lyco rege Neptuni filio: alij à peregrinis interfectos putant. ... ginus in fabulis narrat, Lycum Neptuni filium, cùm putaret Herculem ... rijſſe, Megaram Herculis vxorem ducere, filióſque Therimachum, & Op... tem interficere voluiſſe: ſed interueniſſe Herculem, & Lycum occidiſſe. Po... Herculem à Iunone inſanum redditum fuiſſe, illóſque filios ſuos Therima... chum & Ophitem interfeciſſe.

τὸν. Artic. præpoſit. pro ſubiunct. ὃν. Porrò alij Μεγάρα, alij Μεγάρᾳ, atque quidem meliùs legunt. Hæc fuit Creontis Thebanorum regis filia: quam ... non ſat fauſtis auſpicijs coniunctam Hercules ratus dimiſit, vt refert Pau... in Phoc. Alia Megara fuit Celei vxor, ac Triptolemi mater. Porrò Κρειον... tronymicum eſt nomen à Κρέων.

τοῖσιν. Ion. & poët. artic. præpoſit. pro ſubiunct. οἷς. & ...

ῶ Dor.genit.plur.pro comm.ὠῶν,ſupple τῦ ἡλίυ. Annotat Schol. Heroi-veſperi totáque nocte ſacra fieri ſolita : Dijs verò mane.

ἀνατελλομθύα Dor.pro comm. ἀνατελλομθύη, h. e. ἀναφαινομθύη. Propriè enim ἰλλειν, de ſole dicitur & de Luna.

συνεχὲς παννυχίζει.Hoc eſt,συνεχῶς λάμπει διὰ πάσης τ̃ νυκτός. Vel δι' ὅλης τ̃ νυ-,μέχεις ἀνατολῆς ἡλίυ πυρσεύα μθύει.

λακτίζοισα Dor,pro λακτίζουσα.Dura,dithyrambicáque metaphora,pro φαύοτρυγαίνουσα τῦ αἰθέρος.vel πλήττουσα τ̃ αἰθέρα. Fortè tamen voluit innuere fumum ɔlli & quandoque repelli ab aëre,quemadmodũ qui calcitrant, calcaneum ınt referúntque. λακτίζειν τὸν ἀέρα dixit Lucianus in Gymnaſijs ſub-ini-n.

κνισᾶντι καπνῷ. Fumus dicitur nidoroſus ob adipem & carnes quæ aſſantur, nıma autem fumum attollit & volutat. Vnde Homerus Κνίση δ' ἐρανὸν ἷκεν λιϲομθύη περὶ καπνῷ. Doricum eſt κνισάεις pro comm. poët. κνισήεις, ἐντος, & per ſin κνισᾶς, ᾶντος.

παράφρασις. | ἰσοφδ. κῶλα ιε. | μετάφρασις.

:t cùm hæc celebritas ɔſtet ex ſacrificijs, ludiſ-e funebribus biduo pe-gendis, priori die ſacra iunt,poſteriori anniuer-ia certamina, vbi robur rporis operatur, finem ebritatis facientes, pera-nt. Atque in his quidem, erculeis videlicet ludis, éliſſus hic, myrtea coro-funebribus ludis adhi-ri ſolita ter pro tribus ctorijs euaſit conſpicuus. uarum duas quidem æ-te virili eſt conſequutus, ilicet ſecundam & tertiã: nam autem, eámque primam cùm puer eſſet, & prudentiſſimo conſilio aurigæ Orſeæ ono temonis gubernatori obtemperaſſet: quem ſimul cum ipſo, ad gratiam vtrique in-illandam,iucundo hoc meo encomio decanto.

καὶ δευτέρῳ ἆμαρ ἐτεί-
ων τέρμ' ἀέθλων
γίνεται, ἰσχύος ἔργον.
ἔνθα λευκωθεὶς κάρα
μύρτοις ὅδ', ἀνὴρ διπλόαν
νίκαν ἀνεφάνατο, παίδων
[illegible] τρίταν πρόσθεν, κυβερ-
να-
τῆρος οἰακοστρόφου
γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβού-
λῳ. σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν
κωμάζομαι, τερπνὰν ἀποστάζων
χάριν.

& poſtera dies anniuerſariorum terminus certaminum eſt,roboris opus. Ibi dealbatus caput myrtis hicce, Vir duplicem victoriam conſpiciendam præbuit: puerorum tertiam antea, gubernatoris temonem regentis conſilio obſequutus prudentiſsimo. Cum Orſea igitur ipſum celebro hymno,iucundam deſtillans gratiam.

καὶ δευτέρῳ ἆμαρ.Intellige hîc τὴν ὑστεραίαν ſequentem diẽ à ſacris: non autem τὰς ἑξῆς ἡμέρας δύο μετὰ θυσίαν. *biduum poſt ſacrum.* Nam horum duorum quæ in ambiguo relinquit Scholiaſtes, illud videtur veriſimilius. Anniuerſarium hoc feſtum Heraclea vocabant : poſtridie ſacrificiorum celebrabatur ἐπιτάφιος ἀγών. Eadem & Iolea,ab Iolao nominabantur.

τέρμ' ἀέθλων. Hoc eſt, τέλος ἀγωνισμάτων ἐνιαυσίων. Hoc enim feſto & celebri

certamine clauditur & terminatur annua ſolennitas.

ἰσχύος ἔργον. Hæc certamina ſunt ἰσχύος ἔργον: quia non ingenio, ſed robore c… tamen initur. Lucta, curſus, aliáque id genus, robore perficiuntur.

ἔνθα. Nempe in Ioleis, ſeu Herculeis. λευκωθεὶς, hoc eſt στεφανωθεὶς, vel … Nam dealbari non poteſt caput, myrtea corona, ſiquidem viridis eſt myr… Quare λευκόω. *dealbo*, ſume pro λαμπρῶς κοσμῶ. ſiquidem quod λευκὸν eſt, … eſt λαμπρόν. Myrto autem coronabantur victores Ioleorum, & Herculeorum, quia certamen erat funebre; mortuis autem & funebribus ludis adhibebantur myrteæ coronæ.

ὅδε. Intellige Meliſſum ad quem totus redit finem hymni facturus poëta. Poſt hanc vocem ſcribendum eſt comma. Nam ſequentia denotant non perſonam, ſed ætatem qua tres his Thebanorũ certaminibus victorias reportavit. Quare ἀνὴρ ὢν δὶς κατὰ τὸν ἐπιχώριον ἀγῶνα ἐνίκησε. παῖς δὲ ὢν πρόσθεν τὴν τρίτην … Quod diſertè oſtendit poëta, quum ait ἀνὴρ διπλόαν νίκαν ἀνεφάνατο, παιδὸς … πρόσθεν. Quare errat Schol. quum hoc exponit δὶς μὲν ἐν παισίν. ἅπαξ δὲ ἐν … ἀνήρ.

τὴν τρίταν. Cùm de tribus victorijs loquatur, duáſque iam enumeraverit, ſupereſt tertia: quæ quanquam eſt ordine prima, quia ætate puerili obtigit, tertia vocatur, quia duæ poſteriores ætate virili partæ, priore loco ſunt declaratæ.

οἰακοστρόφου. Epitheton aurigæ ἀπὸ τοῦ τὸν οἴακα στρέφειν. Significat autem οἴαξ tum *clauum, gubernaculum nauis*, tum *temonem*.

γνώμα Dor. pro γνώμη. Hoc eſt βουλή. Quod ad πιπιθὼν attinet, iam occurrit Od. 3. Pyth. in his γνώμαν πιπιθών. Tribuitur puero auriga peritus, qui procul dubio vocabatur Orſeas: ſiquidem hunc cum Meliſſo celebrare vult. Cùm autem ad hæc certamina equeſtria non ſit opus vnctore, ſed auriga, ideo puto hallucinatos eſſe eos qui cum Scholiaſte, Orſeam ἀλείπτην eſſe dixerunt.

γιν. Intellige Meliſſum. κωμάζομαι, Hoc eſt ἀνυμνέω. qua ſignificatione apud poëtam ſæpe occurrit. τερπνὰ Dor. pro comm. τερπνήν. Porrò τερπνὰ χαρὶν appellat τερπνὸν ἐγκώμιον.

ΥΛΑΚΙΔΑ ΑΙΓΙΝΗΤΗ, παγκρατίῳ.

PHYLACIDAE AEGINEtæ, pancratio victoriam adepto.

ΕΙΔΟΣ Ε.

ODE V.

ARGVMENTVM.

HOc encomium conſtat Phylacidæ laudibus ſumptis à victoria tum Iſthmiaca tum Nemeæa, à fratre Pythea vi-orijs claro, à maioribus Aeacidis, patre Lampone, patria bo-s legibus inſtructa, maiorum Aeginetarum rebus præclarè ſtis, tandem ab unctore Pythea.

παράφρασις.

O Thia Solis mater ce-errima, tui cauſa, videli-t cũ hic tuus filius aurũ o ſymbolo habeat, ho-inès exiſtimarunt aurum è poſſeſſionum cæterarũ æſtantiſſimam. Nam qui nauibus inſtructis in ma-contendunt, quique in rris ex curribus decer-nt, in prælijs, quorum ob loces mutationes incer-s eſt euentus, admirabiles rtitudine ſe præſtant, id-ie ô regina ſtudio parã-auri quod in pretio ha-nt, quódque optando, te honorant:

στροφὴ α. κῶλ. ιι.

Μᾶτερ ἀλίυ πολυώνυμε
Θεία,
σέο γ' ἕκατι καὶ μεγαθενῆ νόμισαν
χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων.
καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
νᾶες ἐν πόντῳ, καὶ ἐν ἅρμασιν ἵπποι,
διὰ τεὰν ὦ ἄνασσα τιμὰν,
ὠκυδινάτοις ἐν ἁμίλλαις θαυμασταὶ πέλονται,

μετάφρασις.

Mater Solis multi nominis Thia, tui cauſa etiam præpotens exiſtimarunt aurum homines præſtantius cæteris. Nam certantes naues in mari, & in curribus equæ, propter tuum ô regina honorem volubilibus in prælijs admirandi exiſtunt,

φυλακίδᾳ. Phylacides Lamponis filius, auum habuit Cleonicum, fra[illegible] Pytheam, qui omnes certaminibus inſignes fuerunt: quò fit vt hoc & ſeq[illegible] hymno eorum mentionem honorificam faciat: & à Nemeæa victoria Pyt[illegible] Nem. 5. laudarit. De Aegina, & pancratio alibi dictum.

εἶδος ε. Quæritur an ordine recto collocati ſint hi duo hymni, quin[illegible] ſextus. Exiſtimat Schol. ſextum εἶδος priùs quinto compoſitum, ideóque ei [illegible] ponendum. Sextum enim vnius Iſthmicæ victoriæ meminit, nec alter[illegible] euiſſet, ſi eam tum Phylacidas conſequutus fuiſſet. Hoc verò quintum [illegible] Iſthmicas victorias recenſet. Is autem qui Pindari Odas ordine colloca[illegible] ceptus eſt. (vt putat Hephæſtion) verbis hiſce Odæ ſequentis, λύπειν τὸς χίρναμθν, quæ ad hoc εἶδος reſpicere exiſtimauit: cùm tamen reſpiciant pot[illegible] quintum Nemeorum Pytheæ ſcriptum. Sed cùm nullius ſit momenti [illegible] quiſita ordinis obſeruatio, nihil immutandum videtur.

μᾶτερ. Exordium ſumitur ab auri commendatione: quod vt elegant[illegible] dat poëta, per apoſtrophen compellat Thiam matrem Solis, cui aurum [illegible] ſymbolum tribuitur. Solent autem chymici ſingulis planetis ſuum met[illegible] aſſignare, Soli aurum, Lunæ argentum, Saturno plumbum, Ioui ſtannum, M[illegible] ti ferrum, Veneri æs & cuprum, Mercurio hydrargyrum. Ex hoc autem [illegible] poëtæ, id iam veteres commentos eſſe colligere eſt. Porrò Thia mater [illegible] Heſiodo etiam in Theogonia dicitur, in his,

Θεία δ' ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπρήν τε σελήνην.
Γείναθ' ὑποδμηθεῖσ' ὑπερίονος ἐν φιλότητι.

Θεία autem, vt docet Schol. dicitur Solis mater, quòd ſit τὸ θέω, καὶ τὸ ἥλιος [illegible] ἥλιος, vel ἀπὸ τοῦ θεῖν. Nam Sol indeſinenter lucet, cœlum percurrens.

πολυώνυμε. Vulgata verſio rectè habet, & κατὰ λέξιν *multi nominis*. vt apud [illegible] ratium, *multi nominis mulier*, dicitur *quæ celeberrima* eſt. Cauendum eſt [illegible] vno vocabulo *multi nominis*: nam ſignificat, *qui multa habet nomina*, [illegible] poëta hoc loco non vult. Scholiaſtes voce πιμία non ſat exprimit em[illegible] huius epitheti, quod πολύφημον ſignificat, & ἔνδοξον. ſicuti πολυώνυμον [illegible] ζον Pyth. Od. 1.

σεό γ' ἕκατι. Hoc eſt, διὰ σέ. *propter te* vt pote Solis matrem, Sol autem [illegible] pro ſymbolo habet, tum propter colorem, tum propter materiæ ſoliditatem quam radij ſolares ita conſtrinxerunt, vt vix ab igne diſſoluatur.

καὶ μεγασθενῆ. Hoc eſt, καὶ ἄγαν ἰσχυρὸν τὸν χρυσὸν, ἀριστεῦσι τῶν ἄλλων κτημάτων οἱ ἄνθρωποι. De auri potentia vide Oden Horatij, cuius initium, *Inclu[illegible] naën turris*, &c. & paſſim apud authores. ἀριστεῦσιν. Hæc vox in Lexicis [illegible] ponitur.

καὶ γὰρ. Ratio propoſitionis de præſtantia auri, quam probat à naui[illegible] bus, à bellis, & certaminibus. Nam propter aurum, *hoc eſt*, diuitias iſta [illegible] tur. Naues dicuntur ἐριζόμεναι ἐν πόντῳ ſiue διὰ τὸ ἐμπορεύεσθαι, ſiue διὰ τὸ [illegible] καὶ ναυμαχεῖν.

ἵπποι. *Equæ* commodiùs quàm *equi*, hîc dicentur, propter ἐριζόμεναι fe[illegible] neum præcedens, quanquam per ζεῦγμα, maſculinum genus ſubiungere [illegible]

uæ autem vſitatiores fuerunt,præſertim in certaminibus,vnde Virgil. *Elia-* *n mittit palmas Epirus equarum.* Per naues, naualia, per currus & equos reſtria prælia intellige. Nam, vt paſſim liquet, veteres ex curribus pu- abant.

ὤ' νασσα. Pro ὦ ἄνασσα, ſicuti ὦ' ναξ pro ὦ ἄναξ, ὤ' νθρωπε pro ὦ ἄνθρωπε. tribuit em Thiæ quod auro propriè competit, & τίμιον eſt apud homines. Ita ab ratio *regina pecunia* nuncupatur.

ὠκυδινάτοις. Dor. pro comm. ὠκυδινήτοις. Ὠκυδίνητος, eſt poët. vox comp. ex ὠκὺ uerb. pro ὠκέως, *celeriter*: & δινητὸς *volubilis*, à δινέω, *agito*, *voluo*. Atque hoc tri- itur prælijs metonymicè, quod conuenit præliantibus, quos oportet agiles veloces eſſe, vt ab aduerſario ſe tueantur, eúmque vincãt. Vel ipſa prælia vo- ntur ὠκυδίνητα ob celerem mutationem quæ in ipſis accidit.

θαυμασοὶ. Si ita legamus, vel referetur ad ἵπποι, genere maſculino: vel ad νᾶες ἵπποι, ídque genere fœminino. Solent autem Attici & poëtæ in compoſitis deriuatis adiectiuum maſculinum nominibus ſubſtantiuis adiungere. Non- lli legunt hîc θαυμασταὶ, æquè bene.

παράφρασις.

Sed non ſunt huiuſmodi hletarum vota, qui glo- am duntaxat expetunt. ſam qui vel lucta qua ma- uum robur exercetur, vel arſu quo pedum celeritas robatur, crebras victorias eportauit, & coronatus edijt, voti compos factus ſt, & ex certaminum con- entionibus optatam glo- iam obtinuit: in quibus Deorum ope & beneficio irorum virtus & fortitudo probatur. Duo autem ſunt quæ ſi florentes & vigentes pes comitentur, vitæ iucundum florem alunt & fouent,

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

ἐν δ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθει-
νὸν
κλέος ἔπραξεν, ὅν τιν' ἀθρόοι στέ-
φανοι,
χερσὶ νικάσαντ', ἀνέδησαν ἔθει-
ραν,
ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.
κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀν-
δρῶν.
δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον
μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλ-
πνιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ,

μετάφρασις.

ſed in contentioni- bus certaminum opta- bilem gloriam obtinuit ille, *quem frequentes corona, manibus victo- riam adeptum, redi- mierunt comam, aut velocitate pedum. Iu- dicatur autem fortitu- do propter Deos viro- rum. Duo verò vitæ florẽ ſola paſcunt ſua- uiſſimum, florida cum fœlicitate,*

ἐν τ' ἀγωνίοις. Tertium enumerationis membrum de certaminibus, quorum duas duntaxat ſpecies, curſum & luctam, proponit: ad hæc autem aurum etiam requiritur. Et quamuis duorum tantùm mentionem faciat, cætera non excludit. Hoc Scholiaſt. οἰκείως ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἁρμάτων ſumit. Et cùm ſequatur κλέος ἔπραξεν dicit poëtam ſuo more à plurali numero ad ſingularem delabi. Sed ab- ſurdum eſt, ſiquidem conſtrui poteſt, cum ὅντινα, ſubaudito ἐκεῖνος: vt omnes alij interpretes agnouerunt. Porrò non mihi ſatisfacit aliorum expoſitio in hunc locum. Quod ad me attinet puto Pindarum dicere velle, res miras ab homini-

bus,naualibus & terreſtribus prælijs fieri ſtudio diteſcēdi,ſed in certamin- ludíſque ſacris gloriam tantùm ex victoria captari. Itaque vt hanc ſtudi- diuerſitatem exprimam,quæ mihi magis probatur,lego ἐν δ' ἀγωνίοις ἀέθλοις, vbi δὲ aduerſatiua erit particula pro ἀλλά.Iudicet lector.

ἔπραξεν.Hoc eſt, *ἐκτήσατο acquiſiuit*. Ante ἕδραν ſubaudi præpoſition- κατ'.q.d.ὅν τινα στέφανοι πολλοὶ,αἰνέσωσι κατ' ἕδραν. Lege νικάσαντα Dor. pro νική- & ταχυτᾶτι,pro ταχύτητι. Per manus, pedúmque celeritatem,curſum & - innuit.

κρίνεται δ' ἀλκά. Hóc non malè exponit Scholiaſtes δοκιμάζεται δὲ ἡ τῶν ἀν- ἀλκὴ τῇ τῶν Θεῶν συμβουλίᾳ. Item προσέστι δύναμις διὰ τοὺς Θεούς. Nam hic agitur de- lis & certaminibus,in quibus hominum fortitudo probatur,non ſine nu- ſiquidem ἐκ Θεῶν πᾶσαι μηχαναὶ,&c.Hæc autem interpretatio,διὰ τοὺς Θεούς, - τῇ τῶν Θεῶν συμβουλίᾳ facit vt mihi videatur Schol.legiſſe δαίμονας; quod cùm A- editio habeat,retinendum puto: & ſic conſtruo, ἀλκὰ δὲ ἀνδρῶν κρίνεται δαίμονας. vide Latinam paraphraſin.Aretius διὰ δαίμονα interpretatur, διὰ τύχην: malo Scholiaſten ſequi,illum verò refutare nolo vt ſim breuis.

δύο δέ τοι. Similis ſententia occurrit Pyth.Od.1.ep. vlt. Olymp.7. an- & in fine 5.Olymp.Quanquam autem indefinitè videtur ad quemlibet per- nere,tamen peculiariter reſpicit ad Phylacidam,quem,vt puto,ſignificare vult his vitæ bonis eſſe munitum, & monere vt his acquieſcens vlterius aliudque non tendat.ζωᾶς ἄωτον ἄλπνιστον meo iudicio vocat,illas hominis ætates quæ - res gerendas ſunt aptæ,quæque ſunt tãquam flos vitæ humanæ iucundiſſi- & ſuauiſſimus,vel innuit poëta vitam illam hominis eſſe ſemper florentem & ſuauem quum quis εὖ πάσχει,& εὖ ἀκούει,μοῦνα metri cauſa poët.pro μόνα. & ποιμαίνοντι Dor.pro comm. ποιμαίνουσι. metaphoricè,pro θάλπουσι.

ἄλπνιστον. Schol.exponit τὸ ἥδιστον, καὶ προσηνέστατον. Hoc vocabulum planè Pindaricum, & videtur eſſe deducendum tanquam ab ἀλπνὸς rejecto θ. p- θαλπνός.Quemadmodum autem καλὸς habet comparat. καλλίων, ſuperl. κάλλιστος ſic formabitur ἀλπνίων, ἄλπνιστος. Compoſitum ἐπάλπνος habemus Pyth. Od- Legunt plerique αἴελπνιστον,alij τὸ ἄλπνιστον eodem ſenſu: ac ſi poëta dicere v- ἄωτον αἴελπνιστον ζωᾶς *florem vitæ inſperatum* : quia paucis iſtiuſmodi fœlicitas - tingit : quò reſpiciens Schol. αἴελπνιστον exponit δυσέλπιστον, *quod vix ſper- poſſis*.

εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ Schol. èxponit αὐθηρᾷ σὺν εὐδαιμονίᾳ: *cum florenti fœlicitate*. Et fortè quia ὄλβος *diuitias* ſignificat ſæpiſſime, *vigentes diuitias* - nuere vult.

παράφρασις.	στροφ. κώλ. ια.	*μετάφρασις.*
videlicet cœptorum ſucceſſus,& laus:vt quum quis in virtutis ſtudio rem pro-	εἴ τις εὖ πάσχων, λόγον ἐσλὸν ἀκούῃ. μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι. πάντ' ἔχεις,	*ſiquis rem proſ- gerens bene audias. - quæras Iupiter fie-*

è gerit, indéque nomi- celebritatem conſequi-

Quorum bonorum cunque ſors obtigerit, nia quæ capere poteſt nana conditio, poſſidet: nque mortales morta- deceant, diuinitatem af- are non debet. Tibi au- i hæc obtigerunt, Phy- da, qui virtutis ſpecimẽ diſti partis duabus apud mum pancratij victo- , vnáque in Nemea eo- certamine, vt & tu fra- illius Pythea. Quoties em Aeginenſem aliquẽ bro, eo ſum animo, vt Aeacidarum laudes attingere velim. Itaque in gratiam & orem Lamponis filiorum, gratioſo carmine me confero.

εἰ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
θνατὰ θνατοῖσι πρέπει.
τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετὰ
Φυλακίδα κεῖται. Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν,
Πυθέᾳ τε, παγκρατίου. τὸ δ' ἐμὸν,
οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν
κέαρ ὕμνων γεύεται.
σὺν Χάρισιν δ' ἔμολον
Λάμπωνος υἱοῖς,

omnia habes, ſi ad te horum ſors peruenerit bonorũ. Mortalia mortales decent. Tibi autẽ apud Iſthmum duplex florens virtus ô Phylacida repoſita eſt: in Nemea etiam ambobus, ô Pytheáque pancratij. Sed meum non ſine Aeacidis cor hymnos guſtat. Cum Gratijs autem veni Lamponis filijs,

εἴ τις. Refert ea duo quæ mortalibus ad beatitudinem perficiendam neceſ- ia ſunt, ſcil. τὸ εὖ πάσχειν, καὶ τὸ εὖ ἀκούειν. Quæ exponenda cenſeo quemadmo- n Od. Pyth. 1. τὸ δὲ παθεῖν εὖ, πρῶτον ἀέθλων. Itaque hunc locum ex illo explica. iltimo igitur poëtam dicere velle ὅτι ἐπιτυχεῖν ἀέθλων καὶ ἀγῶνος, καὶ κατὰ τὴν ἀρετὴν πρᾶξαι, ἐπιτυχόντα δ' ἀνυμνεῖσθαι, ἄκρα ἐστὶν εὐδαιμονία. Nam hìc agitur de athleta us ſummam fœlicitatem in victoria & laude ponere ſolet Pindarus. Quare i hoc interpretati ſunt, *Siquis commoditatibus vita fruens, bene audiat:* verbo- n quidem ſignificationem, ſed non mentem authoris expreſſiſſe mihi vi- tur. Quod hìc λόγον ἐσλὸν ἀκούειν, dicit poëta ἀδεῖαν ἀκοὰν κλύειν 1. Pyth. Od. iſtr. 5.

μὴ μάτευε. Simile conſilium dat Olymp. Od. ε. μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι. Hìc ſerua eum cùm priùs indefinitè loqueretur, nunc loqui ac ſi quempiam di- ctè alloquatur. Vero autem eſt conſentaneum hæc in Phylacidæ gratiam di- quem à diuitijs, à virtute athletica, & prædicatione poëtica, ſummam, quan- poteſt mortali contingere, beatitudinem accepiſſe innuit. Quia autem ho- ni accidit maiora ſemper capeſſere, eum, alióſque omnes ita fortunatos of- ij monet, vt his acquieſcant, & contenti hìc ſubſiſtant.

πάντα ἔχεις εἴ σε. Rectè Schol. hoc exponit, ἀπέχειν γάρ σοι τῆς εὐδαιμονίας τὸ μέγε- θος, ἐάν σε τούτων καλῶν μοῖρά τις καταλάβῃ. Itaque eum in Latina paraphraſi ſequi- ur. Atque hæc eſt prima ratio cur vlteriorem fœlicitatem homo quærere non beat: nimirum quia omnia habet quorum capax eſt hominis conditio: altera quitur, quia mortales mortalia decent.

τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ. Abſoluto exordio venit ad Phylaciden, ad quem in eo re- exiſſe iam oſtendimus. Primùm igitur laudat ipſum à duplici victoria Iſthmi- quam pancratio partam accipimus à ſequentibus. θάλλοισ' ἀρετά. Dor. pro mm. θάλλουσ' ἀρετή.

Νεμέᾳ ϑ. Supple ἀπὸ κοινοῦ, præpoſitionem ἐν: quanquam ſæpe etiam omi[illegible]tur in hiſce. καὶ ἄμφοιν. Scilicet *tibi, tuóque fratri Pythea*. Ideóque Schol. [illegible]dit σοὶ, ante Πυθέᾳ τε quod in datiuo non incommodè ſumit. Quod ſi Π[illegible] vocatiui caſus, repetendum erit poſt ἄμφοιν, τὼ Φυλακίδα, hoc pacto ἐν Νεμ[illegible] ἄμφοιν, Φυλακίδα, Πυθέα τε θάλλοισαι παγκρατίου ἀρεταὶ κεῖνται. Eligat lector: mihi [illegible] inde eſt vtrouis modo accipias. Quod ad Pytheæ victoriam Nemeæam, [illegible]datur ε Nem.

τὸ δ' ἐμὸν. Dicit ſe ſolere Aeacidarum mentionem facere quotieſcu[illegible] aliquem Aeginetam laudat, quod paſſim videre eſt. Atque hic locus eſt [illegible] à maioribus Aeacidis ad quos Phylacidæ & Pytheæ genus refert. Item à La[illegible]pone patre. Hoc autem ſic explico, ἡ δὲ καρδία μου οὐκ ἄνευ τῶν Αἰακιδῶν μνήμης [illegible] μίων ὑμετέρων γεύεται, ἀλλὰ χαίρουσι ὕμνοις μεθ' ὑμῶν.

σὺν χάρισι δ'. Hoc eſt, σὺν χαρίεντι ὕμνῳ εἰς τοὺς Λάμπωνος υἱοὺς ἦλθον εἰς [illegible] τὴν εὔνομον πόλιν Αἴγιναν. Perperam Schol. σὺν χάρισι καὶ σὺν Λάμπωνος υἱοῖς [illegible]cat. Nam σὺν, ἀπὸ κοινοῦ non eſt capiendum: cùm ſenſus ſit poëtam cum Gr[illegible] in Aeginam veniſſe in gratiam filiorum Lamponis. Itaque υἱοῖς in datiuo, [illegible] ablatiuo ſumendum. Hinc autem arguere poſſis communem eſſe Phyla[illegible] & Pytheæ fratribus hunc hymnum.

παράφρασις.	στροφὴ β. κῶλ. ι.	μετάφρασις.
ad ciuitatem illam Aeginam bonis legibus inſtructam. Cuius ſtudia cùm ad puram donorum diuinorũ viam calcandam, nec vulgarem proinde, ſed diuinã virtutem exercendam ſint cõuerſa, nemo inuidia percitus ægrè ferre debet, quòd laudes ipſius pro laboribus, ob quorum ſucceſſus meritò gloriari poſſit, meis hymnis immiſceo. Etenim nihil inuſitati facio, cùm heroës qui bellica fortitudine claruerunt, ſui nominis prędicationem lucrati ſint, & carminibus quæ ad citharam, tibiámque ſonorum varietate iucundam c[illegible]lent, in perpetuum celebrentur.	ταύδ' ἐς εὔνομον πόλιν. οἱ δὲ τέτραπται θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαράν, 30 μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ', ἀοιδᾷ κιρνάμεν ἀντὶ πόνων. καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ λόγον ἐκέρδαναν. κλέονται δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν, ἐν αὐλῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς	*in hanc bonis leg[illegible] inſtitutam ciui[illegible] Quod ſi conuer[illegible] diuinitus [illegible] operum viam [illegible] ram, ne inuide[illegible] riationem conſ[illegible] carmine me m[illegible] laboribus. Etenim [illegible] heroibus ſtrenu[illegible] rores famam [illegible] ſunt: celebrantur [illegible] rem inque citharis, in tibiarúmque omni[illegible] moribus*

πόλιν. Aeginam intelligit vrbem Aeginæ inſulæ: cuius à iuſtitia, bo[illegible] legibus laudes in alijs quoque Aeginenſium victorum hymnis habemus.

οἱ δὲ τέτραπται. Noua ſententia qua Aeginam laudat à virtute diuinitus [illegible] Metonymicè autem ciues intellige, & ex ciuibus præſtantiſſimos. Quibu[illegible]

ıdem aſſerit non eſſe inuidendam, ſiquidem hoc aliorum exemplo facit, qui roës clariſſimos celebrarunt, quibus ex officio debetur merita merces lauſ. τέξανται nempe Αἴγινα πόλις εὔνομος. Videtur autem commendari hæc citas à fortitudine bellica, cuius ſpecimen nauali prælio aduerſus Xerxem idit. Quod colligere eſt ex eo quòd rationem reddens cur non inuidenda illi ſua laus, dicit καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταί. Exemplum autem de ſimili det accipi.

θεοδότων ἔργων. Opera præclara ſuo more Deo accepta refert. θεόδοτος idem ac ἰσόδοτος, quod occurit Pyth. 4. vbi θεόσδοτον δύναμιν dixit. ἀὶ pro ἀνὰ *per*. Vox ...κπος occurrit eadem ſignificatione Iſthm. 1. Od. antiſtr. 3. vbi, quemadmodum c, præclaris viris laudem dicit non inuidendam. κιρνάμεν Ion. & Dor. pro κιρ... , à κιρνάω *miſceo*: hîc metaphoricè ſumitur.

κόμπον ἐοικότα. Hoc eſt, ὕμνον προσήκοντα πρὸς τὸ ἀπολαμβάνειν ἐξ αὐτοῦ κόμπους αὐτοῦ κατορθωμάτων. Porrò ἐοικὼς hîc exponi debet, *congruens*, *conſentaneus*, imò etiam ...*ritus*: qua ſignificatione dicit Homerus ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ: *merita morte cet*.

καὶ γὰρ. Ratio ſuperioris aſſertionis, à conſuetudine hactenus obſeruata. Heroes ...λεμισταί. h.e. αἴδρειοι. λόγον h.e. φήμην, καὶ ἐγκωμιαστικὸν ὕμνον. Emphaticè dicit ἐκέρδαναν. Nam re præclarè geſta, lucri hoc fecerunt, ac proinde citra fauorem, atque merito laudem conſequuti ſunt. Εκέρδαναν cum Schol. eſt legendum, vt ſatisſat metro. Nam δα breue eſt in Aor. 2. at longum in primo.

κλέονται δ'. Hoc eſt, ὑμνοῦνται δὲ ἔν τε κιθάρᾳ, καὶ αὐλῶν τε ποικίλαις συμφωνίαις. Verbum κλέομαι poët. eſt pro comm. κλείομαι, in voce paſſiua, ab actiua κλείω. *laudo*. hoc habet Homer. Odyſſ. ν.

ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
Μήτι τε κλέομαι.

φορμίγγεσσιν Dat. Ion. & poët. pro comm. φόρμιγξι.

παμφώνοις. Hyperbole pro πολυφώνοις, vnde fit vt Schol. exponat ποικίλαις. Idem ὁμοκλαῖς interpretatur συμφωνίαις. Porrò ὁμοκλὴ fit ab ὁμοῦ & κέκλομαι *ſimul hortari*, teſte Euſtathio. éſtque *hortamentum, quod fit cum vociferatione*: vnde ὁμοκλάω vel ὁμοκλέω *hortor vociferando*. συμφωνία autem αὐλῶν hîc appellatur ὁμοκλαῖς quia χορευταῖς ſua varietate ad ſaltationem aptè obeundam excitat, ac velut hortatur. Alias ſignificationes huius vocabuli pete ex Lexicis.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. η.	μετάφρασις.
Quinetiam encomiaſticæ orationis materiam, Iouis beneuolentia venerationem conſequuti, diſertis oratoribus præbuerunt. Exempli cauſa, in illuſtribus ſolennium ſacrificiorū	μυρίον χρόνον. μελέταν δὲ σοφισταῖς Διὸς ἕκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι. ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς,	in infinitum tempus: commentationem verò ſophiſtis Iouis voluntate præbuerunt in veneratione habiti. In Aetolorum quidem ſa-

diebus, Oenei filij ſtrenui apud Aetolos; equorum agitator & auriga peritiſſimus Iolaus apud Thebanos, Perſeus apud Argiuos, Caſtor & Pollux bellica fortitudine clari apud Lacedæmonios, quorum ciuitatem Eurotas fluuius prę terlabitur, honore afficiuntur.

Οἰνεῖδαι κρατεροί.
ἐν δὲ Θήβαις ἱπποσόας Ἰόλαος
γέρας ἔχει. Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει.
Κάστορος δ' αἰχμὰ, Πολυδεύ-
κεός τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις.

triſicijs illuſtribus Oenidæ ſtrenui. Thebis autem equorum agitator Iolaus honorem habet Perſeus verò Argis: & Caſtoris virtus bellica, Pollucíſque ad Eurotæ fluenta.

μυθίον χρόνον. Hoc rectè exponit Schol. *πάντα χρόνον*, vel *διὰ παντὸς τοῦ χρόνου*. *per omne tempus*, h.e. *in perpetuum*.

μελέται δὲ σοφισταῖς. Hoc eſt, *καὶ τοῖς ῥήτορσι λόγον*, vel *ἐγκωμίων φροντίδα*. Schol. *τοὺς ποιητὰς* per *σοφιστὰς*, intelligit, quia poëtas *σοφοὺς* appellabant, vt vidimus 1. Ol. Od. ſtr. 1. in *σοφῶν μητίεσσι*. Sed vt neque Scholiaſten, neque eum ſequutos ego ſequar, facit propria nominis *σοφιστὴς* ſignificatio, quæ quondam hæc erat, *λογογράφος, ῥήτωρ*. de qua plura pete ex Lexicis. Item vox *μελέτη*, quæ eſt, *commentatio*, item *declamatio*, &c. vide etiam Lexica.

Διὸς ἕκατι. Phraſis poëtica. hoc eſt, *διὰ τὴν τοῦ Διὸς γνώμην*. Et *σεβιζόμενοι* h. e. *τιμώμενοι, σεβόμενοι, θαυμαζόμενοι*. Porrò *πρόσβαλον*. Aor. 2. negl. augm. pro *προσέβαλον*: à verbo *προσβάλλω*, quod Schol rectè exponit *παρέχω*: quod & *παρατίθημι*, & *παραβάλλω* rectè exponas.

ἐν μὲν Αἰτωλῶν. Confirmatio per exempla. Primum ab Aetolis. Οἰνεῖδαι ab omnibus legitur præterquam à Schmidio, qui quia Οἰνεὺς non Οἰνειὺς dicitur, rectè legit Οἰνεῖδαι. Oeneus fuit rex Aetoliæ, filios habuit Meleagrum, & Tydeũ, Tydeus Diomedem. Hi rectè *κρατεροὶ* vocantur ob fortitudinis ſpecimina quę ediderunt. Vocem *φαεννὸς* vide Pyth. 4. in *φαεννᾶς ὀπός*.

ἐν δὲ Θήβαις. Secundum à Thebanis exemplum: apud quos Iolaia celebrantur, in Iolai honorem: qui dicitur *ἱπποσόας*, quia fuit Herculis auriga. Hoc autem vocabulum vide Pyth. Od. 2. in his *τὰ μὲν. ἱπποσόαισιν ἀνδράσι*. Per *γέρας*, intellige *τιμήν*. Porrò tertium exemplũ ab Argiuis apud quos honoratur Perſeus. Quartum à Spartanis apud quos Dioſcuri coluntur: quorum *virtus bellica* metonymicè vocatur *αἰχμή*. De fluuio Eurota vide Ol. ϛ. ſtr. β *παρ' Εὐρώτα πόρον*. Quia autem hic eſt Laconiæ fluuius, poëta Spartam intelligi vult.

παράφρασις. | *ἀντιστρ. κῶλ. ια.* | *μετάφρασις.*

In Aegina verò inſula, olim Oenone dicta, prædicantur heroes magnanimi, Æacus, eiúſque filij: qui bis ídque duabus in expeditionibus, Ilium Troianorum

ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαὶ
Αἰακοῦ, παίδων τε. τοὶ καὶ σὺν μάχαις
δὶς πόλιν Τρώων πράθον, ἑσπόμενοι

Sed in Oenona magnanimi ſpiritus Aeaci, filiorúmque. Qui & in prælijs bis vrbem Troianorũ euerterunt.

Ἡρακλῆϊ πρότερον,
καὶ σὺν Ἀτρείδαις. ἔλα νῦν μοι πέδοθεν.
λέγε τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον,
καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον
Μέμνονα χαλκοάραν;
τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσεν ἑῷ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις;

ſequẽtes Herculẽ priùs, & cum Atridis. Muſa *currum impelle nunc mihi à terra. Dic, quinam Cycnum, quinam Hectorem interfecerũt, & ducem exercitus Aethiopum intrepidum Memnonem ære instructum? quis ſtrenuum Telephum vulnerauit ſua haſta Caici ad ripas?*

…norum vrbem populati ſunt. Primùm quidẽ quando Herculem Telamon ſequutus eſt aduerſus Laomedontem, qui pro liberata à ceto Heſiona promiſſos equos non dederat. Deinde quum Achilles Pelei filius, Achillis Neoptolemus, & Telamonis filij Aiax & Teucer, Atrei filios Agamemnonem & Menelaum, Menelai vxorem Helenam à Paride raptam repetentes, comitati ſunt. Cuius belli poſterioris in mentionem cùm inciderim, animum excita, ô Muſa, & ex humili ſtylò in ſublimem erige, dicque mihi, quinam Cycnum (neque enim vnus vir hoc præſtare potuit) quinam Hectorem, intrepidúmque Aethiopum regem Memnonem æreis armis aptè instructum interfecerunt? Quis ſua haſta ſtrenuo Telepho in Myſia, per quam tranſit fluuius Caicus, vulnus inflixit?

Ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ. Poſtremum exemplum ab Aeginetis, apud quos Aeacus eiúſque filij ſunt in pretio maximo. In hoc explicando diutius moratur cùm hic hymnus in Aeginenſem virum ſit conſcriptus. De Oenona vide N. ε. Ep. 1. Οἰνώνᾳ Dor. pro Οἰνώνῃ h.e. Αἰγίνῃ. Dicuntur ὀργαὶ μεγαλήτορες Αἰακοῦ παίδων τε, pro Αἰακὸς καὶ αὐτοῦ παῖδες μεγαλόψυχοι ἢ ἀνδρεῖοι τὸν τρόπον.

τοὶ Poët. pro οἳ. Τρώων πόλιν Periphraſticè *Ilium.* πράθον. Per metatheſin & rejecto augm. pro ἔπαρθον: Aor. 2. verbi πέρθω. Hanc hiſtoriam vide Olymp. Od. η. ſtr. γ. & in pręcedentibus habes. Herculem ſequuti ſunt Telamon: Atridas, Agamemnonem ſcilicet & Menelaum, Aiax, Teucer, Achilles, Neoptolemus.

ἔλα νῦν μοι. Amplificaturus Aeacidarum laudes in perſona Herculis, Muſam vt pote in re ardua, inuocat. ἔλα eſt imperatiuus verbi ἐλάω à poëtis vſurpari ſolito, pro comm. ἐλαύνω: quod ſimpliciter ſumptum ſignificat, vel, *equum agitare*, vel, *currum impellere*. vt hoc loco. πέδοθεν. h.e. ἐκ τοῦ πέδου, ac proinde ἐκ ταπεινοῦ πέδου, εἰς ὕψος. Nam vis aduerbij è loco, hoc à conſequenti ſignificat. Quare non poteſt ſignificare ἐπ' εὐθείας ὁδοῦ, καὶ δι' ὁμαλοῦ, *per rectam viam & planam.* Neque tota phraſis ἔλα πέδοθεν, exponi ἐξ ἀρχῆς ἀνύμνησον, *à principio cane*, vt vult Schol. quia laudes propoſitas, non petit poëta à primis rebus geſtis: & duntaxat videtur petere, vt ſublime laudis argumentum, non humili ſed ſublimi dicendi genere perſequatur.

τίνες. Quanquam vnius Achillis facta recenſet, nihilominus, plurali numero interrogat, vt magis illum laudet, quòd fecerit ſolus illud quod à multis fieri debuiſſet, adeò erat arduum. Iam autem ſtr. ε. Olymp. Od. β. mẽtionem huius rei fecit: quem locum conſule. χαλκοάραν. vide hanc vocem. Iſthm. δ.

τίς ἄρ'. Sic legendum duplici de cauſa, ſcil. quia interrogatio id poſtulat, item ratio metri. Cratandrina editio meliùs habet quàm reliquæ omnes τίς δ'

XXxx

ἀρ'. Niſi quòd γὰρ officit metro. Reliquæ præter metrum legunt γὰρ, non præter ſenſum: ſiquidem τίς γὰρ in interrogatione frequens eſt. Porrò cùm dixiſſet τίνες in plurali, nunc τίς in ſingulari dicit.

Τήλεφον. Tres enumeratos occîdit Achilles: Telephum hunc tantummodo vulnerauit. Nam cùm hic Myſiæ dux Græcos Ilium petentes à tranſitu per ſuā ditionem prohiberet, alióſque omnes præter Achillem & Patroclum fugaſſet, ab Achille haſta, quæ Pelias Iliad. π. appellatur, vulneratus eſt. Quum autem non poſſet curari vulnus, oraculum conſuluit, à quo monitus eſt ab eadem haſta qua vulnus inflictum erat, petendum remedium. Itaque Achilli reconciliatus, ab eo ferruginem haſtæ accepit, qua cum alijs conuenientibus rebus commixta, ſanatus eſt.

Καΐκου παρ' ὄχθαις. Periphraſis pro, *in Myſia*. Nam Caicus eſt Myſiæ fluuius: vnde 4. Geor. Virgil. *Myſúſque Caicus*, dicit.

παράφρασις.

Hoc vtique fecerunt illi, quorum ob virtutem, patriam Aeginam inſulam hominum fama illuſtrem prędicat. Olim autem oblata ſunt illis ardua negotia, quæ virtutis ſuæ excelſa magnitudine peragerent. Et nunc de illorum fortitudine teſtimonium exhibere poſſit vrbs Aiacis Salamis, quam Aeginenſium claſſis nauali prælio liberauit. quum ibi aduerſus Xerxem conflixêre, ac inter Græcos cæteros inſignes victoriam obtinuêre, innumerabilibus hominibus cæſis, & tãquam copioſo imbre, crebrique grandine Iouis voluntate oppreſſis.

στροφὴ γ. κῶλ. ι.

τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν

διαπρεπέα νᾶσον. τετείχισται δὲ πάλαι

πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.

πολλὰ μὲν ἀρτιεπὴς

γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων

κελαδέειν. καὶ νῦν ἐν Ἄρει

μαρτυρήσαι κεν πόλις Αἴαντος, ὀρθωθεῖσα ναύταις

μετάφρασις.

Illi ſcilicet quibus Aeginam profert os patriam illuſtrem inſulam. Exſtructa eſt autem iamdudum turris altis virtutibus conſcendenda. Multa quidem rectiloqua lingua mihi tela habet ad reſonandum de illis. Et nunc in bello teſtari poßit vrbs Aiacis conſtabilita à nautis

τοῖσιν. Pindarus à Muſa petijt plurali numero quinam Cycnũ, Hectorẽ, Memnonem occiderint: quis Telephum vulnerarit. Muſa nunc reſpondet eodem numero, quanuis vnus hoc fecerit: ac dicit, illi quibus illuſtrem inſulam Aeginam patriam profert os hominũ. In his obſerua τοῖσιν artic. præpoſit. pro ſubiunct. οἷς: & hoc conſtrue cum διαπρεπέα νᾶσον: & στόμα pro λόγος ſeu φήμη metonymicè. q. d. poëta: τούτοις πάτριον αἴδεις οἷσιν. διαπρεπῆ νῆσον Αἴγιναν πατρίδα ὁ λόγος ἀνθρώπων διαφημίζει.

τετείχισται δὲ. Pergit laudare Aeginam ab antiquis, & recentibus virtutum ſpeciminibus. Ab antiquis, quum dicit, τετείχισται δὲ, &c. Hoc eſt, κατεσκεύασται πάλαι χαλεπὰ πράγματα πρὸς τὸ τὴν αὐτῶν μεγίστην ἀρετὴν ἀσκεῖν. Nam πύργος alleg-

icè mihi videtur hîc ſignificare, *ardua negotia*, quę ſe virtuti exigenda offerunt. \ recentibus, quum dicit, καὶ νῦν ἐν ἄρει, &c. Cùm autem non obſeruatum fuerit, llud πάλαι & νῦν ſibi inuicem reſpondere, acceptum eſt hoc quaſi per *turrim* oëta ſignificet *hymnum*, & laudes iam olim ſat excelſæ Aeginetis eſſent extru-ktæ: variáſque expoſitiones proponit Scholiaſtes. Ex paraphraſi Latina conne-ionem, & claritatem ſenſus accipe.

πολλὰ μ̃. Allegoricè dicit ſe habere amplam encomij materiam. Nam τοξεύ-ματα ſunt ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι. Et ſolet poëta tales metaphoras vſurpare, vt 2.)lymp. πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα βέλη. Porrò περὶ κείνων legendum: vt re-:ratur ad ſuperiora τοῖσιν Αἰγιναν. Qui legunt περὶ κεῖνον, non video quò re-piciant. κελαδῆσαι, etiam metri cauſa legendum videtur, non autem κελαδῆσαι: ræter quam quod in hac ſententia infinitiuus præſentis melius ſonat quàm ιoriſti.

καὶ νῦν ἐν ἄρει. Metonymia notiſſima qua ἄρης pro πόλεμος ſumitur. Hîc intelli-;it bellum illud quod Xerxes Græciæ intulit. Conflixêre autem nauali prælio d inſulam Salaminem: vbi Aeginetæ & nauium multitudine, & militari indu-ſtria reliquis ſocijs antecelluerunt, vt refert Herodot. In Vrania.

πόλις Αἴαντος. Nimirum *Salamis*: cuius dominus hæreditario iure erat Aiax 'elamonius. ὀρθωθεῖσα ναύταις. h. e. θαυμασθεῖσα κατορθωσάντων κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῶν Αἰγινητῶν.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ι.	μετάφρασις.
Vnde fit vt multa laudum abeam argumenta ad illos eridica lingua celebran-os. Attamen ô Muſa ma-eriam hanc gloriandi noli imia laudis amplificatió-e in præſentiarum extol-ere, ſed potiùs ob inuidiā aulùm ſilentio irriga. Non enim rectè geſtarum erum laus ad homines, :d ad Iouem, Iouem in-quam, omnium dominum, ona maláque pro libito iſtribuentē, propriè per-inet. At verò victorum iuſmodi facinora hono-	ἐν πολυφθόρῳ, Σαλαμὶς, Διὸς ὄμ-βρῳ, ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ. ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σι-γᾷ. Ζεὺς τά τε, καὶ τὰ νέμει, Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἐρα-τινῷ μέλιτι, καὶ τοιαίδε τιμαὶ καλλίνικον χάρμ' ἀγαπά-ζοντι. μαρνάσθω τις ἔρδων	*in multis exitiali Salamis, Iouis imbre, innumerorum hominū grandinea cæde. Sed tamen glorationem irriga ſilentio. Iupiter hæc & illa tribuit, Iupiter* inquam *omnium dominus. In amabili verò melle, etiam huiuſmodi honores ob præclaram victoriam gaudium amant. Contendat aliquis res gerens*

em merita, quæ nunc ſilentio irrigare volo, amant carmen encomiaſticum inſtar mellis lelectabile, quo in præclaræ victoriæ laudem compoſito læti ouant. Cæterùm alius uiſpiam athletices ſtudioſus det operam

ἐν πολυφθόρῳ. *Iouis imbrem multis exitialem*, appellat ſtragem quam Græci,

præcipuè verò Aeginenſes Iouis auxilio ediderunt ad Salaminem: & φόνῳ χαλαζάεντι: quia telorum quaſi grandine perpetrata eſt, vel quia, vt ait Schol. τὸ τῶν πεπτωκότων πλῆθος ἰσάριθμον ἦν, τῷ χαλαζάεντι Διὸς ὄμβρῳ. cæſorum multitudo par erat numero grandini Iouis. Innumerorum cædes, quia Perſicorum militum multitudinem non tam numero percensêre, quã area menſurare potuit Xerxes, teſte Herodot. l. 7. χαλαζάεις Dor. pro comm. poëtico χαλαζήεις grandineus, à χάλαζα *grando*.

ἀλλ' ὅμως. Referenda hæc ſententia ad ſuperiora, πολλὰ μέν. Ideóque in paraphraſi Latina hæc duo coniunxi ad perſpicuitatem. καταβρέχε σιγᾷ h. e. ἐν σιωπῇ vt rectè exponit Schol. σιγᾷ ſumens in ſexto caſu, non autem aduerbialiter, vt vulgata verſio habet. Emphaſis eſt in metaphorico verbo καταβρέχειν: innuat poëta, laudes Aeginetarum in ſilentium perpetuum non eſſe immergêdas, ſed eo tantùm in præſentia rigandas, ac proinde inuidiæ cauſa non nimis ijs inſiſtendum, vt poſtea quaſi refectæ, in nouam occaſionem reſeruentur. Nã vt fœcundiora ſunt quæ irrigantur pluuia; ſic, vt idem Pindarus dicit Iſthm. 2. πολλάκι τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν μείζω φέρει.

Ζεὺς τάδε. Rectè intelligas αἰτιολογικῶς, τὰ φαῦλα καὶ τὰ ἀγαθά. Nam bona malàque in Deorum poteſtate ſita eſſe credidit antiquitas prophana, vnde Heſiodus,

Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς, ἀγαθῶν τε κακῶν τε.

Et cùm poëta modo egerit, de Perſarum ſtrage, & Aeginetarum Græcorúmque victoria, triſtem illis, his lætum exitum à Ioue vult immiſſum. Pia ſententia qua non ad homines, ſed ad Deum pertinere docet rerum præclarè geſtarum gloriam.

ἐν δ' ἐρατεινῷ. Dixerat Muſæ, vt gloriationem irrigaret ſilentio: nunc addit, victorum honores nihilominus hoc refugere, & amare καλλίνικον χάρμα ἐν ἐρατεινῷ μέλιτι, quo periphraſticè, intelligit *hymnum qui dulcedine ſua lætiorem reddit præclaram victoriam*. Sic igitur, meo iudicio conſtruenda hæc ſententia χάρμα δὲ καλλίνικον ἐν ἐρατεινῷ μέλιτι, καὶ τοιαίδε τιμαὶ ἀγαπάζοντι. Vide paraphraſin. Cæterùm quot modis Schol. exponunt, tot etiam obſcurant & implicant. Porrò τοιαίδε τιμαὶ dicuntur τοιαῦτα κατορθώματα τιμῆς αἴτια. Nec de certaminum honoribus intelligendum, ſed ad glorioſam Græcorum, præcipuè verò Aeginetarum victoriam modò relatam, referendum. ἀγαπάζοντι Dor. pro comm. ἀγαπάζουσι.

μαρνάσθω τις ἔρδων. Regreditur ad Phylacidæ commendationem: quem à Cleonico auo paterno laudat, & à progenie ipſius, quam vt virtutis exemplar imitandam proponit. Eſt itaque προτρεπτικὸς λόγος. q. d. ἀγωνιζέσθω τις ἐν ἀγῶσι, μιμείσθω τῶν ἄθλων γονεῖς καὶ ζηλούσθω τὸ τοῦ Κλεονίκου γένος. Vocem μαρνᾶσθαι, propriè ſignificantem μάχεσθαι, abuſiuè vſurpat pro ἀγωνίζεσθαι.

παράφρασις.	ἰσθμιον. ὠδή. ια.	μετάφρασις.
certaminibus, & circa illa	ἀμφ' ἀέθλοισιν, γενεὰν Κλεονίκου	circa certamina ge-

ἐκμαθών. οὔ τοι τετύφλωται μακρὸς
μόχθος ἀνδρῶν. οὐδ᾽ ὁπόσαι δαπάναι,
ἐλπίδων ἔκνισ᾽ ὄπιν.
αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις,
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι,
χερσὶ δεξιὸν, νόῳ ἀντίπαλον.
λάμβανέ οἱ στέφανον.
φέρε δ᾽ εὔμαλλον μίτραν.
καὶ πτερόεντα νέον
σύμπεμψον ὕμνον.

tem Cleonici quum cognouerit. Non ſanè excæcatus eſt longus labor virorum: neque quanticunque ſumptus fuerint, *ſpei* hoc *curā moleſtia affecit. Laudo & Pytheam inter mēbrorū domitores, quòd Phylacida plagarum curſum direxerit, manibus agilem, prudentia reluctantem. Accipe ipſi coronam: & affer pulchros villos habentem mitram: & alatum nouum vnà mitte hymnum.*

ſe occupet cognita virtute familiæ Cleonici-aui paterni Phylacidæ, quæ tanquā exemplar imitatione digna eſt. Vtique tenebris non eſt obuelatum quod viri illi longis laboribus geſſerunt. Neq; quantoſcunque ſumptus fecerint, hoc ſuſceptā pro ſperatis cœptorū euētibus ſolicitudinem vlla moleſtia affecit, cùm gratos ſucceſſus obtinuerint. Porrò Pytheam vnctorem & magiſtrum inter athletas manuū dexteritate pollētem ad percutiendum aduerſarium, & prudentia valentem ad ei appoſitè reluctandum, prætermittere illaudatum nolo, quòd Phylacidæ in plagis inſſigendis impetum & celeritatem direxerit. Accipe igitur ipſi victori coronam ex apio, vittámque flaua lana contextam affer, quam coronæ ſuper imponas. Cum his etiam nouum hunc hymnum mitte, quo huc illuc volante virtutis ipſius fama diuulgetur.

οὔ τοι. Laudat familiam Cleonici à laudato laborum ſucceſſu. q. d. *οὐκ ἀπεκέκρυπται, καὶ ἀφανής ἐστιν ἡ τῶν πολυχρονίων μόχθων σπουδή*. Porrò *ἀνδρῶν* intelligit *τὴν Κλεονίκου γενεάν*.

οὐδ᾽ ὁπόσαι δαπάναι. Hic ſubaudi *ἐγένοντο*. Et ante *ἔκνισε* ſubaudi *τοῦτο*: vt hic ſit ſenſus: *οὐδ᾽ ὁπόσαι δαπάναι ἐγένοντο, τοῦτο τὴν μέριμναν περὶ τῆς μελλούσης νίκης ἐλύπησε*. Malo conſtruere *ἐλπίδων* cum *ὄπιν* quàm cum *δαπάναι*: Nam qui ſperant, illi de futuro ſoliciti ſunt aut ſaltem cogitant. Quidam *ἔκνισε* cum plurali *δαπάναι* iungunt, quaſi ſit Pindarica quædam figura: vt non ſolùm plurale neutrum, ſed & maſculinum, & fœmininum cum verbo ſingulari iungatur. Sed inſolens illud eſt: & quanuis Ol. *ια* legamus *μελιγάρυες ὕμνοι, ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται*, tamen ſuſpectus eſt mendæ locus: qui ſic corrigendus videtur, *ὑστέρων ἀρχὴ λόγων τέλλεται*. Nam in iſtiuſmodi ſententijs verbum cum alterutro iungi poteſt. Sic & Latini loquuntur, vt *Omnia pontus erat*: Ariſtarchus apud Schol. hoc ita exponit, *οὐδὲ ὁπόσαι δαπάναι αὐτοῖς ἐγένοντο, ἐπὶ τῇ ἐκβεβηκυιῶν ἐλπίδων τῶν περὶ τὴν νίκην ἐκ ἔκνισα τῇ φωνῇ, ἀλλὰ τοὐναντίον ὕμνησα αὐτούς*. h. e. *Neque quicunque ſumptus ab ipſis facti ſunt in ſpem obtenta victoria, voce offendi, ſed contrà ipſos hymno celebraui.* Vbi videtur legiſſe, non *ὄπιν*, ſed *ὀπὶ* *voce*. Eligat lector.

ἔκνισ᾽ ὄπιν. Eâdem ſignificatione occurrit *κνίζω*. Nem. *ι*. ἀντιστρ. 2. *τοὺς δ᾽ ὀργαὶ κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι*. De voce *ὄπις*: vide Pyth. 4. in *ὀπίζομαι*.

αἰνέω. Laus ab vnctore, qui Pytheas vocatur, non is quidem Phylacidæ frater, ſed ei *ὁμώνυμος*, vt Scholia docent. *γυιοδάμας*. Dor. & poët. vox pro comm. poët. *γυιοδάμαις*. q. d. *ὁ τὰ γυῖα δαμῶν*, ſiue propria, ſiue aduerſarij. Nam ſeſe mutuò

fatigāt athletæ certando. Itaque γυιοδάμας pro ἀθλητὴς ſumitur. Ante εὐθυμένη ſubaudi διὰ τὸ, vel ἕνεκα τοῦ. Et verbum hoc ſume tranſitiuè pro εὐθύνειν. *dirigere*. q. d. εὐθὺ πορεύειν, *facere rectà ire*: vel ſi vis intranſitiuè ſumere, pro εὐθὺ πορεύεσθαι *rectà ire*, ſubaudi cum Schol. ποιοῦντα. Hæc vox occurrit hac ſignificatione Olymp. Od. 7.

χερσὶ δεξιὸν. Pertinet hoc ad Pytheam, in quo manuum dexteritatem commendat & prudentiam, quæ tum ad infligendos, tum ad declinandos ictus neceſſariæ ſunt. πλαγᾶν Dor. pro πληγῶν. Curſum autem plagarum Scholia exponunt, τὴν τῶν πληγῶν ὁρμὴν τε καὶ σπουδήν.

λάμβανέ οἱ. Epilogus hymni per apoſtrophen, vt alij volunt ad Aeginam patriam: alij ad Muſam. Sed, cum Aretio, præconem potiùs alloquitur, qui victorem in cœtu publico proclamare & coronare ſolebat. Iubet vt hæc tria faciat, coronam ei ex apio ſumat: deinde afferat μίτραν εὔμαλλον, Hoc eſt, ταινίαν ἀπὸ εὐκομμώτην στεφάνοις ἐξ ἐρίου ξανθοῦ, ſiquidem vittam ex flaua lana contextam coronis ſuper ponebant. Tertiò vt ſimul cum corona, & vitta mittat hunc hymnum.

πτερόεντα. Alas hymno tribuit quia celeriter famam diuulgat, νέον eundem appellat, quia præferri ſolet nouum carmen priſco: vnde Ol. 9. αἴνει μὲν παλαιὸν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων νεωτέρων.

ΦΥΛΑΚΙΔΑ, ΠΥΘΕΑ, Εὐθυμένει μάτρωι.

PHYLACIDAE, PYTHEÆ, Euthymeni auunculo.

ΕΙΔΟΣ ϛ. ODE VI.

ARGVMENTVM.

TRes pancratiaſtas, Phylaciden, Pytheam fratres, & eorundem auunculum Euthymenem laudat à Nemeæa & Iſthmica victoria, & Olympicam habet in votis; item à Lamponis fœlicitate, virtute & victorijs: à maioribus Aeacidis, à maioribus Pſalychiadis, ab auo materno Themiſtio, ab

Aegina patria. Inter quę eſt digreſſio ad Herculis, Telamonis, & Pelei hiſtoriam.

παράφρασις.

Quemadmodum in lauti- virorum conuiuij progreſ- ſu, ſecundum craterem pro- pinare ſolent: ſic ego flo- rente Lamponis filiorum ſtrenuorum athletarũ vir- tute, ſecundum carmen en- comiaſticum illis ſcribo. Primum quidem Ioui, cui funditur primum poculum, conſcripſimus, quum Py- theas pro Nemeæa victoria pulchrè coronatus eſt. Nunc autem ſecundum Neptuno Iſthmi domino, Nereidibúſq; quinquaginta conſcribo: quandoquidem Phylacides Lamponis filio- rum natu minimus Iſthmia euicit. Atque vtinam ter- tium Ioui Olympio ſerua- tori, cuius tertium erat po- culum, compingere contingat, & pro victoria Olympica ab illis poſt hac paranda, Ae- ginam dulcibus hymnis cohoneſtare.

στροφὴ α. κῶλ. ιγ.

Θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμπο-
σίου,
δεύτερον κρατῆρα μοισαίων με-
λέων
κίρναμεν Λάμπωνος εὐά-
θλου γενεᾶς ὕπερ. Ἐν Νεμέᾳ
μὲν πρῶτον ὦ Ζεῦ τὶν, ἄω-
τον
δεξάμενοι στεφάνων.
νῦν αὖτ' ἐν Ἰσθμῷ, δεσπό-
τᾳ
Νηρεΐδεσσί τε πεντή-
κοντα, παίδων ὁπλοτάτου
Φυλακίδα νικῶντος. εἴη δὲ τρί-
τον
σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμ-
πίῳ, Αἴγιναν κατα-
σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.

μετάφρασις.

Florente virorum vt conuiuio, ſecundum craterem muſicorum carminum miſcemus Lamponis pro bona certatrice gente. In Nemea quidem primùm ô Iupiter tibi, flore accepto coronarum. Nunc autem in Iſthmo, domino, Nereidibúſque quinquaginta, filiorum natu minimo Phylacida vincente. Contingat autem tertium ſeruatori parantes Olympio Aeginam perfundere melliſonis carminibus.

Φυλακίδᾳ. De Phylacida facta eſt mentio Oda ſuperiore: de Pythea & Euthymene Nem. 5. De ordine huius & præcedentis Odæ dictum etiam initio ſuperioris. Non habet titulus genus victoriæ: ſed ex contextu colligitur illos vicisse pancratio.

Θάλλοντος ἀνδρῶν. Exordium κατὰ σύγκρισιν ſumptam à crateribus qui in conuiuio propinantur. q. d. ὥσπερ ἀκμάζοντος συμποσίου δεύτερον κρατῆρα κεράννυσιν, οὕτω καὶ κάλλοισι Λάμπωνος υἱοῖς δεύτερον κρῦμα μουσικῶν ἐγκωμίων στίσομεν. Cum ὡς iungitur τε, & ſignificat *vt, velut,* Pindarico vſu: cuius exemplum non ſuppetit mihi.

δεύτερον κρατῆρα. Tres in primis crateres in conuiuijs adhibebantur. Primus Olympio Ioui: ſecundus Terræ & Heroibus; tertius Ioui Seruatori. Hinc dixit Aeſchylus in ἐπιγόνοις:

> Λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου,
> Ἥρας τε εἶτα τὴν γε δευτέραν κρᾶσιν
> Ἥρωσι νέμω. εἶτα τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.

Ita Pindarus duos iam ſcripſit hymnos: primum Ioui, propter Nemeæam vi-

ctoriam Pytheæ: ſecundum Neptuno & Nereidibus, propter horum Iſthmicas victorias: tertium canere optat, ſumpto ex victoria Olympica argumento. Hac igitur de cauſa comparat hunc hymnum cum ſecundo cratere, non quòd temporis, quo ipſum compoſuit, ſed quòd numeri, rationem habeat. Quare conſtat poëtam non reſpexiſſe ad præcedentem hymnum, vt volunt qui has Odas in ordinem redegerunt. Vide Eraſ. Chil. titulo *Perficiendi*, in hæc *Seruatori tertius*.

μοισαίων. Sic lego, nomen adiectiuum genitiui pluralis, & ſic legiſſe videtur Scholiaſtes, qui exponit *μουσικῶν*. Sic *μουσεῖος κέλαδος*, in Epigr. *Muſicus cantus*. Hoc pacto ſatisfit metro, cùm priùs *μοισᾶν* legeretur, genit. plur. Ior. & breuis eſſet media ſyllaba, quam produci vult ratio metrica. Sic etiam durus duorum ſubſtantiuorum, quamuis poëtæ tolerabilis concurſus euitatur.

εὐάθλου γενεᾶς ὕπερ. Hæc Schol. exponit quaſi de Lampone dicta, quum ait, τουτέστιν, ὑπὲρ τῶν κατορθωμάτων τοῦ Λάμπωνος. Sed de filijs eius verba fiunt. q. d. ὑπὲρ τῶν ἀγαθῶν ἀθλητῶν τῶν Λάμπωνος παίδων. Nam *γενεὰ* eſt *proles*, & *εὔαθλος*, i. *ἀγαθὸς τοὺς ἄθλους in certaminibus ſtrenuus*.

ἐν Νεμέᾳ. Exponit propoſitionem. q. d. *στεφάνων ἄωτον δεξάμενοι ἐν Νεμέᾳ, σοὶ ὦ Ζεῦ ἐκεράσαμεν τὸν πρῶτον κρατῆρα, τουτέστι τὸν πρῶτον ὕμνον ἐγράψαμεν*. Et certè poëta Deum putatum certaminis præſidem, nunquam illaudatum laudando victores prætermittit. Alibi autem oſtendimus Nemea Ioui, qui inde Νεμεαῖος dictus eſt, ſacra fuiſſe: in quibus pancratio vicit Pytheas, cui Nem. 5. ſcriptum eſt.

νῦν αὖτ' ἐν. Hoc eſt, *νῦν δὲ Φυλακίδου παιδὸς νεωτέρου τὰ Ἴσθμια νικήσαντος, τῷ Ἰσθμοῦ δεσπότῃ Ποσειδῶνι καὶ ταῖς Νηρεῖσι πεντήκοντα τὸν δεύτερον κρατῆρα κίρναμεν, τουτέστι, τὸν δεύτερον ὕμνον γράφομεν*. Quæritur quis ſit hic *δεσπότης*. Neceſſariò eſt Neptunus qui Iſthmius appellabatur; & cui ſacra erant Iſthmia, ſacérque Iſthmus Corinthiacus.

Νηρεΐδεσσι. Poët. dat. pro comm. Νηρεΐσι: quarum numerum vide & nomina quinquaginta in Heſiodi Theogon. à v. 240 ad v. 264. Nereidum in Iſthmica victoria meminit, quia primæ Siſyphum monuerunt vt Iſthmios ludos inſtitueret: vt in libri huius titulum diximus. Porrò *νικῶντος*, per enallagen dicitur, pro *νικήσαντος*, vt alibi ſæpe.

εἴη δὲ τρίτον. Hoc eſt, *γένοιτο δὲ τὸν τρίτον κρατῆρα κεράσαι, τουτέστι τὸν τρίτον ὕμνον γράψαι αὐτοῦ τὰ Ὀλύμπια νικήσαντος*. Tertius enim crater Ioui Seruatori libabatur, vt ex Aeſchylo docuimus: quod & *ἐν Ναυπλίῳ* Sophocles docet,

> *Ζεῦ παυσίλυπε, καὶ Διὸς σωτηρίου*
> *Σπονδὴ τρίτου κρατῆρος.*

Hic *λόγος* eſt *εὐκτικός*. Votum enim facit pro nondum parta victoria Olympica, vt ei contingat, quò tertij hymni materia ſuppetat.

τρίτον. Rationem habent Scholia cur *κρατὴρ τρίτος σωτῆρος Διὸς* diceretur: nimirum quòd firmi manerent qui tertium poculum bibebant: qui verò ampliùs bibiſſent, contumelioſi, petulantéſque fierent. Hunc *τρίτον κρατῆρα* etiam

τινα-

ιον appellabant, quia numerus ternarius eſt perfectus, initium, medium & em habens, quibus in tribus ſita eſt perfectio.

κατασπένδειν. Poculi metaphoram ſeruans dicit κατασπένδειν pro ἀνυμνεῖν. Epi-ton μελίφθογγος occurrit Ol. Od. 6.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.	μετάφρασις.
ſummam autem fœlici-m nacti ſunt, ſumptibus abore virtutem inſitam rcentes, & gloriam ex ceſſibus conſequentes. n ſiquis hominum æ- animo ſumptus facit, ibores obit ad exercen- à Deo collatas virtu-, ipſíque fauens Deus, riam, cuius vehementi ore tenentur homines, it: diuino munere ho em cõſequutus, ad ſum-n fœlicitatis faſtigium venit, in quo tanquam a anchora ſtabilitus, unæ fluctibus manet oncuſſus. In his ſtudijs atus Lampon Cleonici s, ſenectutis emeritæ itiem excipere, & ad um ire optat. Ego au-	εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρεὶς καὶ πόνῳ, πράσσει θεοδμάτους ἀρετὰς, σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει δόξαν ἐπήρατον, ἐσχατιαῖς ἤδη πρὸς ὄλβου βάλλετ' ἄγκυ- ραν θεότιμος ἐών. τοιαῖσιν ὀργαῖς εὔχεται ἀντιάσαις, ἀΐδαν, γῆ- ράς τε δέξασθαι πολιὸν ὁ Κλεονίκου παῖς. ἐγὼ δ' ὑψί-θρονον Κλωθὼ, κασιγνήτας τε προσεν- νέπω, ἑσπέσθαι κλυταῖσιν ἀνδρὸς φίλου μοίραις ἐφετμαῖς.	*Siquis enim hominum ſumptúque delectatus & labore, exercet à Deo ſtructas virtutes, ſimúlque ei Deus ſerit amabilem gloriam, extremitates iam ad beatitatis iacit anchorã, diuinitus honoratus exiſtens. Talium morũ optat compos factus, Orcum, ſenectutémque canam excipere Cleonici filius. Ego autem alto throno inſidentem Clotho ſororéſque* eius *alloquor, vt ſequantur nobiles viri chari Parcæ preces.*

venerandam Clothonem, eiúſque ſorores Parcas oro vt viri illius amici mei vota pro æ claritudine ſecundent.

εἰ γάρ τις. Laus eſt ſumpta à tribus fœlicitatis partibus, prima eſt δαπάνη. ſe-ıda φιλοπονία: tertia δόξα. Huic aſſimilis ſententia occurrit antiſtr. 3. Od. 1. us libri. Et Olymp. ep. 1. laborem, & ſumptus ad virtutem exercendam iungit. Hic laudis locus primùm pertinet ad ſuprà dictos Lamponis filios, araphraſis Latina oſtendet. Eandem autem laudem vltima epodo ſuperio-Odæ ijs tribuit. Deinde pertinet ad Lamponem patrem, cui eadem ſtudia uit.

πράσσει. Hoc eſt ἀσκεῖ, κατορθοῖ. θεοδμάτους Dor. pro comm. θεοδμήτους. h.e. ὑπὸ θεοῦ δεδομημένας καὶ κατεσκευασμένας. σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει δόξαν. Hoc eſt, ὁ Θεός τε συμφυτεύει δόξαν ἐπήρατον. Per tmeſin lege σὺν & φυτεύει pro συμφυτεύει. μων autem, modò θεὸς, modò τύχη, à Schol. exponitur: atque eôdem res t.

ἐσχατιαῖς ἤδη. Sic conſtrue, ἤδη βάλλεται ἄγκυραν πρὸς ἐσχατιαῖς ὄλβου: expone au-

tem ἐπ' ἄκρον σταθερὸν εὐδαιμονίας ἀνθρωπίνης ὁρμίζει, ὥστε αὖ μὴ πορρωτέρω δύνασθαι φέ-θειν. Nota metaphora eſt à nauibus ſumpta, quæ anchoræ iactu firmantur, ... ventis vndíſque concuti queant. Vocem βάλλετ', apoſtropho notatam ſum... præſenti βάλλεται cum Schol. & interpretor *iacit*, non *icit*, vt vulgata ver... aliíque nonnulli. Θεότιμος, poët. ὁ ὑπὸ Θεοῦ τιμώμενος, *qui à Deo honoratur*. V... hæc in lexicis non reperitur.

τοίαισιν ὀργαῖς. Hoc eſt, ὁ Κλεονίκου παῖς Λάμπων τοιούτοις τρόποις σπουδάζει, ... ται γῆράς τε καὶ θάνατον δέξασθαι. Laudat Lamponem, quòd in huiuſmodi ſt...dijs, vt fœlicitatem huiuſmodi nanciſcatur, optet ad ſenium vſque & m...tem perſeuerare: innuítque eundem his fœlicitatis partibus hactenus ſu... clarum.

ἀντιάσαις. Aeol. pro comm. ἀντιάσας. Commodè autem vtitur hoc Aor. participio: quo non ſolùm innuat Lamponem his fœlicitatis partibus eſſe d... functum hactenus, ſed poſt hac etiam defungi optare vſque ad extremum v...tæ terminum.

ἀΐδαν, γῆράς τε. Hyſteron proteron: nam γῆρας præcedit θάνατον. Hic dici... ἀΐδαν, à conſequenti: nam ἀΐδης eſt *Orcus*, ſeu *ſepulchrum* in quo mortui ... conduntur.

ἐγὼ δ'. Votum Pindari pro amico Lampone. Petit à Parcis vt *Lampon* ... votorum compos. Atque hic non reſpicit ad votum pro Olympica victoria, ... iſtud eſt Pindari, non Lamponis: ſed ad fœlicitatem illam ſummam quã op... Lampon, quámque pro eodem poëta petit à Parcis.

ὑψίθρονον. Scholiaſtes τιμίαν interpretatur. Nam θρόνος eſt *ſolium*, ſeu au...ſtà *ſella*, in qua honorati homines ſedent. Et Parca dicitur ὑψίθρονος quo... potentiam magnam ſit euecta.

κασιγνήτας τε. Iunge cum hoc vocabulo μοίρας, quæ ſunt Λάχεσις, & Ἄτροπος. προσεννέπω expone παρακαλῶ. σπέσθαι pro ἕπεσθαι: ſicuti σπομέναν pro ἑπομέν... Od. Pyth. ep. 2. ἐφετμαῖς. h. e. εὐχαῖς: etſi propriè ἐντολὰς ſignificet. κλυταῖς, ... nendum puto, περὶ vel ὑπὲρ τοῦ κλυτοῦ γενέσθαι. Itaque totam hanc ſententiam ... colligo & expono, ἐγὼ δὲ τιμίαν Κλωθὼ, καὶ τὰς μοίρας αὐτῆς ἀδελφὰς παρακαλῶ ... φίλου ἀνδρὸς εὐχαῖς ὑπὲρ τοῦ κλυτοῦ καὶ ἔνδοξον γίνεσθαι.

παράφρασις. | ἰσθμ. ϛ. κῶλ. ια. | μετάφρασις.

Soleo autem (& aſſero exploratiſſimum eſſe me id conſueuiſſe) vos ô Aeacidæ qui pulcris curribus eſtis inſignes, laudum rore perfundere, quoties ad hanc inſulam, aliquem eius ciuem celebraturus venio. Sexcentæ autem, eæque ampliſſimæ viæ vna ſerie...

ὔμμε τ' ὦ χρυσάρματοι Αἰακί-
δαι
τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι,
τάνδ' ἐπιστείχοντι νᾶσον,
ῥαινέμεν εὐλογίαις.
μυρίαι δ' ἔργων καλῶν
τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέ-
λευθοι,

Et vos ô curr...reis inſignes ...inſtitutum ...certiſſimum ...ad hanc inſulam ...aſpergere vos ...bus. Infinitæ aut...cinorum præclar...

...æ ſunt; quibus veſtro-
...m præclarè factorum
...comia perferantur, & ad
...li fontes verſus Meri-
...em, pérque Hyperboreos
... Septentrionem. Neque
...eò barbara, noſtráque
...horrens à lingua ciuitas
...tat, cui ſit inaudita gloria
...elei herois, & fortunati
...eorum, Nerei ſcilicet &
...aridis generi, à quibus vxorem accepit Thetidem filiam.

καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν,
καὶ δι' Ὑπερβορέους. οὐδ' ἔστιν οὕ-
τω
βάρβαρος, οὔτε παλίγγλωσσος πό-
λις,
ἅ τις οὐ Πηλέος ἀΐει κλέος
ἥρωος, εὐδαίμονος γαμβροῦ
θεῶν.

ſecta ſunt centum pedes lata in ordine via, & ultra Nili fontes, & per Hyperboreos. Neque eſt ita barbara, neque contraria lingua ciuitas, quæ non Pelei audiat gloriam herois, fælicis generi Deorum.

ὔμμι. Laus à maioribus Aeacidis, ad quam apoſtrophe ad ipſos tranſit, quo-
um laudes in genere proponit, quando χρυσαρμάτοις appellat. i. τιμίους κατὰ τὰ
ἅρματα, *curruum ſtudio auguſtos*: deinde à ſexcentis facinoribus præclaris, ob
quæ famam à Meridie ad Septentrionem extenderunt, eoſdem prædicat. In
pecie tres Aeacidas nominatim commendat, Peleum, Aiacem, Telamonem.
Hoc ὔμμι, eſt dualis numeri, quod licentia poëtica ſumitur pro plurali, & Aeo-
icè formatur, & regitur à ῥαινέμεν.

τέθμιον μοι. Hoc eſt, νόμιμον, καὶ συνήθες. Paulò pòſt omnes legunt ἐπστείχοντα:
ſed quia conſtruendum eſt cum præcedente μοι, legere malo ἐπστείχοντι: & ſic le-
giſſe videtur Scholiaſtes, quum hyperbaticam hanc periodum ſic declarat opti-
mè: ἐμοὶ δὲ τὴν ὁδὸν τῶν ὕμνων ἐπιπορευομένῳ, ὑμετέρους ὑμᾶς τοὺς χρυσάρματοι Αἰακίδαι νόμιμόν ἐστι
ῥαίνειν τοῖς ὕμνοις καὶ ἐγκωμιάζειν.

φαμὶ σαφέστατον. Hoc addit, quia quoties Aeginetam aliquem victorem laudat,
in Aeacidarum præconium excurrere & digredi quandoque fuſiùs ſolet.

μυρίαι δ'. Hoc eſt, πολλαὶ ὁδοὶ καὶ μεγάλαι εἰσὶ κατὰ τὸ ἑξῆς φέρουσαι εἰς τὴν ὑμετέραν
πράξεων τοῖς ὕμνοις, ὥστε τὴν εὔκλειαν ὑμῶν ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἥκειν, μέχρι Νείλου καὶ Ὑπερ-
βορέων. Conſideranda vox ἑκατόμπεδοι quæ à Schol. exponitur μεγάλαι. q. d. ἑκατὸν
ποδῶν *centum pedum*: ſicut ἑκατόμπεδον Heſychius exponit διάστημα ἑκατὸν ποδῶν. Et
hoc nomen erat Athenis templi quod Παρθενὼν quoque dicebatur, & ab omni
parte centum pedes patebat. Vnde colligere eſt locum hunc à ſpatij magnitu-
dine potiùs quàm à venuſtate ſic dictum. Quanquam Suidas διὰ κάλλος, καὶ εὐρυ-
θμίαν, οὐ διὰ μέγεθος appellari voluerit: & ex hoc loco ſtatuerit Aemilius Por-
tus ἀκυρολογίαν & κατάχρησιν eſſe, quum ἑκατόμπεδοι κέλευθοι, à Scholiaſte μεγάλαι
exponuntur. Quòd ſi legeretur ἑκατόμποδες, & alicuius exemplaris authoritate
lectio niteretur, æquè bonum eſſet. Quod attinet ad χερῶν iam bis occurrit, vi-
delicet Nem. prima, & vndecima.

πέραν Legendum ſic metri cauſa, non πέρα. Νείλοιο Ion. pro Νείλου. παγᾶν Dor.
pro πηγῶν. Cùm autem Nilus ſit verſus Meridiem, innuit poëta virtutes Aeaci-
darum ad Meridiem vſque peruulgatas eſſe. De Nili fontibus, Herodot. l. 2.
Pauſan. in Attic & Corinth. Cùm verò Hyperborei, de quibus Ol. 3. putentur
Septentrionales populi, innuit eaſdem ad Septentrionem eſſe perlatas.

οὐδ' ἔστιν. Ex infinito numero tres excerpit: primum Peleum quem vbique fama cognitum teſtatur. Hîc πανδύγλωσσος Scholiaſtæ eſt πλῶ γλώσσαις ἀλλ... & Nem. Od. 1. ἐναντιόφημος. vide locum. αὔει. poët. pro comm. αὐχεῖ. Peleus *Deorum gener* eſt, quia Thetidem filiam Nerei & Doridis, marinorum Deorum, Ioue nuptias iſtas procurante, vxorem duxit, vt docet poëta Nem... ſtr. γ. & Nem. δ. Ep. 3.

παράφρασις.

Nulla item cui non innotuerit virtus Aiacis filij Telamonis, & patris eius, quem promptum alacrémque militiæ ſocium Alcmena natus Hercules ad bellum æreis armis gaudens, cum Argiua manu nauibus aduerſus Troiam duxit, ad quam, ob Laomedontis perfidiam qui equos diuino ſemine ſatos, Herculi pro liberata Heſiona promiſſos non dederat, capiendam heroes laborarunt. Et cum illo Telamone belli ſocio Pergamiam arcem expugnauit: Meropum quoque gentes, quæ Coon Cariæ Inſulam adiacentem incolebant, interemit: item immaniſſimũ illum montis inſtar procerum gigantem Alcyoneum, qui boues Solis rapuerat, Phlegræis Thraciæ in campis factum obuium proſtrauit Hercules: nec arcui ſuo pepercit, ſed validis manibus grauiſonum eius neruum intendit.

στροφὴ β. κῶλ. ιγ.

οὐδ' ἅτις Αἴαντος Τελαμωνιάδα,
καὶ πατρός· τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον
ἄγε σὺν Τιρυνθίοισι,
πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τροΐαν,
ἥρωσι μόχθον Λαομεδοντίαν ὑπὲρ ἀμπλακίαν,
ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.
εἷλε δὲ Περγαμίαν. πέφνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων
τ' ἔθνεα, καὶ τὸν βουβόταν οὔρει ἴσον
Φλέγραισιν εὑρὼν Ἀλκυονῆ.
σφετέρας δ' οὐ φείσατο
χερσὶ βαρυφθόγγοιο νευρᾶς

μετάφρασις.

Neque qua Aiacis Telamoniadæ, & patris, quem armis gaudens ad bellum duxit cum Tirynthijs promptum ſocium adducit in Troiam, quæ fuit *Heroibus labor pro Laomedontis delicto, in nauibus* Alcmenæ *filius. Cepit autem Pergamiam* arcem: *occiditque cum illo Tela*mone *Meropum gentes, & bubulcum monti æqualem Phlegris nactus Alcyoneum. Suo verò non pepercit manibus grauiſono* arcus *neruo*

οὐδ' ἅτις. Sequitur ſecundus ex Aeacidis Aiax, quem toto terrarum orbe celebrem reddidit Homerus. ἅτις Dor. pro ἥτις. Item Τελαμωνιάδα, pro comm. Τελαμωνιάδου. καὶ πατρὸς nimirum Τελαμῶνος. τὸν præpoſit. pro ſubiunct. ὃν. Porro χαλκοχάρμαν Dor. pro χαλκοχάρμην h.e. χαλκοῖς ὅπλοις χαίροντα: quod epithetum referre potes ad πόλεμον, vel ad πρόφρονα σύμμαχον, videlicet Τελαμῶνα.

ἄγε. Dor. pro ἦγε. Synecdochicè dicit Τιρυνθίοισι, pro Ἀργείοις. Nam copias ex Argiuo ſolo, non ex Tirynthe tantùm collegerat, quæ vrbs eſt Argolidis, à qua Hercules Tirynthius heros dictus eſt.

ἥρωσι μόχθον. Subaudi γεγενημένην. Quod dicit, vel ratione heroum Troiam expugnantiũ: vel ratione heroũ expugnationẽ patientiũ: nam vtrinque labo...

ingens exhauſtus eſt. Ego priori modo malo ſumere. Hanc hiſtoriam vidimus antiſtr. 2. Nem. 3. Item ſtroph. 2. Nem. 4. vbi & de Meropibus, & de Alcyoneo vna ſerie loquitur, vide locum.

εἷλε δὲ. Refer ad Ἡρακλέης, quod eſt initio primi coli antiſtrophes ſequentis: & poſt Περγαμίαν ſubaudi ἀκρόπολιν. Pergama autem, Troiæ munitiſſimam arcem appellarunt, exinde quamlibet arcem. σὺν κείνῳ nempe Αἴαντος πατρὶ συμμάχῳ. Porrò μερόπων exponimus, non vt vulgata *hominum*, ſed *Meropum*: quia Meropes appellati ſunt Coi, quos Nem. 4. didicimus ab Hercule debellatos.

βουβόταν. Dor. pro comm. βουβότην. Alcyonei epitheton, quia boues Solis raptos abegerat.

σφετέρας δ' ἐκ. Hoc eſt; χερσὶ δὲ κρατεραῖς νευρὰν βαρύφθογγον τείνας οὐκ ἐφείσατο τόξου: vno verbo σφοδρῶς ἐτόξευσε, vel κατετόξευσε. Ionicum eſt βαρυφθόγγοιο pro βαρυφθόγγου.

παράφρασις.

Qui cùm Aeaci filium Telamonem ad nauigationis ſocietatem inuitatum iuiſſet, ipſemet vt præco, eum coram conuiuis omnibus citauit. Ac Telamon quidem vir præſtantiſſimus tunc fortem bellatorem Amphitryonis filium in leonis exuuio ſtantem, vini nectaris inſtar ſuauis libationibus auſpicari iuſſit, & deauratam aſperámque cælatura phialam qua vinũ excipiebatur, ei porrexit. Is autem extenſis ad cœlum manibus inſuperabilibus, huiuſmodi preces voce alta concepit. Si vnquã, ô Iupiter pater, meam precationem animo lubenti & alacri audiuiſti,

ἀντιστρ. κῶλ. γʹ.

Ἡρακλέης. ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων
ἐς πλόον, κήρυξε πάντων δαινυμένων.
τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος
στάντα κελήσατο νεκταρέαις
σπονδαῖσιν ἄρξαι καρτεραίχμαν
Ἀμφιτρυωνιάδαν.
ἀνδῶκε δ' αὐτῷ φέρτατος
οἰνοδόκον φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν Τελαμών.
ὁ δ' ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους,
αὔδασε τοιοῦτόν τι ἔπος. Εἴ
ποτ' ἐμᾶν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
θυμῷ θέλων ἀρᾶν ἄκουσας,

μετάφρασις.

Hercules. Aeaciden autem inuitans ad nauigationem, præconio citauit omnibus epulãtibus. Hunc quidem in exuuio leonis ſtantem iuſſit nectareis libationibus auſpicari fortem bellatorem Amphitryoniaden: porrexítque ipſi præſtantiſſimus vini exceptricem phialam auro horrentem Telamon. Ille verò tendens ad *cœlum manus inſuperabiles, protulit tale aliquod dictum. Si vnquam ô Iupiter pater, meam animo lubens precationem audiuiſti,*

ἀλλ' Αἰακίδαν. Non eſt aduerſatiuum ἀλλὰ, nec refertur ad οὐκ ἐφείσατο præcedẽs: ſed nouæ orationis initium facit: ideóque exponimus *autem*. Narrat autem vt Hercules ipſe Telamonem adijt, & tanquam præco eum inuitauit & citauit ad ſocietatem nauigationis aduerſus Laomedontem, de cuius expugnatione modò verba fecit.

ἐς πλόον. Hoc conuenit cum eo quod dixit Telamonem ἐν νάυσι ab Hercule ad Troiam deductum. Et certè commodum erat naui eò proficiſci, ſiquidem mare Aegæum prope Græciam eſt, & Europam ab Aſia diuidit: & inter Peloponneſum, cuius pars eſt Argos, & Aſiam vbi Troia fuit, interiacet.

κάρυξε. Vulgata exponit, *nauigationem voce præconis indixit*. Schmidius, *præconio affecit eum*, vt pote quem hac ſocietate præ alijs dignum iudicaret. Malim ego exponere, *citauit tanquam præco*. Nam neque hic laudis locus, neque præconis alius voce opus, cum ipſemet Telamonem adijſſet, & veriſimile ſit Herculem honoris cauſa proprio ore illum magni herois magnum filium ad συμμαχίαν inuitaſſe. Aduenisſe autem videtur cùm Telamon agitaret conuiuium, & ſui aduentus rationem ante cætera reddendo, priùs quàm aliud ageret diceret-ue, eum rogaſſe vt ſibi expeditionem paranti ſuppetias veniret.

τὸ μὲν ἐν ῥινῷ. Leonis Nemeæi exuuium circumferebat Hercules: quem hoc in habitu ſtantem Telamon iubet à libatione conuerſationem hoſpitalem inchoare. Ex qua actione colligimus antiquos, quum aliquem hoſpitio excipiebant, ſolitos eſſe primùm Deo libandum vinum offerre.

κελήσατο. Negl. augm. pro ἐκελήσατο. Aor. med. ἐκελησάμην, à verbo κελεύω, quod à barytono κέλομαι formatur. ἀποσπεῖσαι νεκταρέαις, h.e. ταῖς ἐξ οἴνου ἡδέος νεκταρέας δεξιῶν. Herculem Ἀμφιτρυωνιάδαν à putatitio patre Amphitryone dicit, & καρτεραίχμαν, hoc eſt, πολεμικὸν, ὅπλοις δυνατόν. & καρτεραίχμας Dor. pro comm. poët. καρτεραίχμης. h.e. ὁ καρτερὸς τὴν αἰχμήν.

αὔδοκε. Dor. & poët. pro ἀίδονε, h.e. ὤρεξε. οἰνοδόχος h.e. οἴνου δεκτικὸς, Ion. pro οἰνοδόχος comm. verſo χ in κ. παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸν οἶνον. Hanc phialam χρυσῷ πεφρικυῖαν vocat, h.e. τῇ ποικιλίᾳ τοῦ χρυσοῦ τετραχυμμένην. Et Ariſtarchus metaphoram ab apris ſumptam, qui ſetis horrent, hîc agnoſcit.

ὁ δὲ. Nimirum Hercules. αὔδασε Dor. pro ηὔδησε, à verbo αὐδάω. Εἶπεν τ'. Oratio Herculis, quam quantum ſtudioſus Telamonis conceperit, prima hæc verba indicant. θυμῷ θέλων, h.e. μετὰ προθυμίας, vel ἑκών. Porrò ἀρὰν intellige εὐχὴν, & ἄκουσας ſume negl. augm. metri cauſa, pro ἤκουσας.

παράφρασις. | *ἐπῳδ. κώλ. ια.* | *μετάφρασις.*

Nunc te, nunc te inquam precibus impenſis oro vt huic viro ex Eribœa coniuge animoſum filium à fato impetratum, nobis qui adſumus hoſpitem olim futurum exhibeas: qui quidem inuulnerabili ſit corpore, quemadmodum hæc quæ me nunc inuoluit pellis leo-

νῦν σε νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις
λίσσομαι, παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας
ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἁμὸν,
μοιρίδιον τελέσαι·
τὸν μὲν ἄρρηκτον φυὰν,
ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται

Nunc tibi, nunc precibus ſacris ſupplico, filium audacem ex Eribœa huic viro, hoſpitem noſtrum, fatalem vt exhibeas: hunc quidem infracto corpore, quemadmodum hoc exu-

nis: quām feram, primum omnium laborum meorum obiens, in Nemea interfeci: quíſque eum robore corporis, animi magnitudine ſimul ſit præditus. Quæ cùm locutus eſſet Hercules, Deus in ſignum exauditæ à ſe precationis, magnam aquilam auium reginam ei miſit, quo augurio exhilaratus, titillantem animum lætitiam ſenſit.

θηρὸς, ὃν πάμπρωτον ἄεθλων κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ. θυμὸς δ' ἑπέσθω.

ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεὸς ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν.

ἁδεῖα δ' ἔνδον νιν ἔκνιξεν χάρις.

uium me nunc circuit fera, quam omnium primum laborum interfeci olim in Nemea. Animoſitas autem ſit comes. Hæc illi loquuto miſit Deus ducem auiū, magnam aquilam. Suaue autem intus ipſum titillauit gaudium.

νιῶ σε νιῶ. Hoc eſt, ἐπὶ τῷ παρόντος θείας εὐχαῖς κατάθυμε, ἀνδρειότατον Τελαμῶνι ἐκ τῆς γαμετῆς Ἐριβοίας γενέσθαι παῖδα. Eribœa autem, quàm Peribœam nominat Pauſan. in Attic. Alcathoi fuit filia, Alcathous rex Megarenſium, & Pelopis filius. Hinc colligit Schol. Telamonem nondum ſuſceptam prolem deſideraſſe.

ξεῖνον. Refer hoc ad παῖδα, quem futurum olim præſentibus conuiuis hoſpitem Hercules Telamoni vouet. ἀμὸν h. e. ἡμέτερον: quæ vox iam occurrit Od. 4. Pyth. in his, μίλτοιο ἀναπαύσαντες ἀμοῖς. Eundem παῖδα dicit μοιρίδιον h. e. *fatalem*, quaſi iam à fato his precibus impetratum. Itaque Schol. malè Telamoni hoc tribuit, ac ſi poëta diceret vellet, λίσσομαί σε τὸν ἐμὸν φίλον Τελαμῶνα εὐτυχῆ τελέσαι, *rogo te vt amicum meum Telamonem fortunatum reddas*: cùm hæc ſententia planam hanc conſtructionem requirat, νιῶ σε λίσσομαι τελέσαι ἀνδρὶ τῷδε μοιρίδιον παῖδα θρασύν. ξεῖνον ἀμόν. Poſt ξεῖνον ἀμὸν ſupplendum ἐσόμενον, γενησόμενον, vel tale quid.

τὸν μὲν. Hoc eſt, τὸν μὲν ἐσόμενον ἄρρηκτον τὸ σῶμα, ὥσπερ ἄρρηκτόν ἐστι τόδε με περιλαμβάνον δέρμα. Rogat igitur vt, quemadmodum leonina pellis quam circunferebat, erat inuulnerabilis, ſic & filius Telamonis fieret inuulnerabilis. Ferunt autem Aiacem toto corpore fuiſſe inuulnerabilem, exceptis lateribus quæ quòd interpoſita eſſet pharetra, pelle leonina tegere non poterat Hercules cùm Aiaci ἀτρωσίαν voueret.

θυμὸς δ' ἑπέσθω. Sequatur nimirum ὁ θυμὸς τῇ φυᾷ: vt quemadmodum corpore, ſic etiam animo ἄρρηκτος eſſet Aiax: & robore ſimul atque animoſitate leoni ſimilis.

ταῦτ' ἄρα. Exauditam à ſe filij precationem aquila immiſſa dicitur teſtari Iupiter. Vidimus in Olymp. Od. β. antiſtr. ι. Aquilam eſſe Iouis auem.

ἁδεῖα δ' ἔνδον. Hoc eſt, ἡδεῖα δ' ἔνδον αὐτὸν ἔκνιζε. Ex quibus videtur Schol. legiſſe χαρὰ *gaudium*, non χάρις *gratia, beneficium*. Quod ſi retineatur χάρις, ſic exponendum puto, *iucundum autem beneficium* (ſcil. exauditæ precationis omē) *eum intus titillauit* h. e. *exhilarauit*. Ego vtique χαρὰ præferrem. Hîc κνίζειν in bonam partem ſumitur: ſumpta metaphora ab ijs qui titillando riſum velut lætanti mouent.

παράφρασις. | στροφὴ γ. κῶλ. ιγ. | μετάφρασις.

Et tunc, vt pote vir vaticinandi peritus, dixit. Habebis filium quem petis ô Telamon. Virum autem illum ſummopere robuſtum, & bellica fortitudine inter pugnantes turmas ſtupendum, Aiacem, ab auis quæ apparuerat nomine, denominauit. Itaque his dictis ilico conſedit. Enimuero hîc mihi in Aeacidarum virtutibus narrandis ſubſiſtendum, quas ſi omnes enumerare vellem, iuſto longior eſſet narratio. Ad Phylaciden, Pytheam, & Euthymenem mihi iam redeundum, ô Muſa. Veni enim illis encomium è meo penu prompturus, quod & Argiuorum breuiloquentiam imitatis, pauciſſimus verbis perſequar.

εἶπέν τε φωνήσαις, ἅτε μάντις ἀνήρ.
ἔσσεταί τοι παῖς ὃν αἰτεῖς ὦ Τελαμών.
καί νιν ὄρνιχος φανέντος
κέκλετ' ἐπώνυμον εὐρυβίαν
Αἴαντα, λαῶν ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνυαλίου.
ὣς ἄρα εἰπὼν, αὐτίκα
ἕζετ', ἐμοὶ δὲ μακρὸν πάσας ἀγήσασθαι ἀρετάς.
Φυλακίδᾳ γάρ τ' ἦλυθον Μοῖσα ταμίας
Πυθέᾳ τε κώμων, Εὐθυμένει τε. τὸν Ἀργείων τρόπον
εἰρήσεταί που κ' ἐν βραχίστοις.

Dixitque loquutus vt vir vates. Erit tibi filius quem petis ô Telamon: & ipſum auis quæ apparuerat appellauit agnominem valdè robuſtum Aiacem, turmarum in laboribus ſtupendum Martis. Sic loquutus, ilico conſedit. Mihi autem longum eſſet *omnes commemorare virtutes. Phylacidæ enim veni ô Muſa diſpenſator Pytheæque hymnorum, Euthymenique Argiuorum more dicetur vtique pauciſſimis* verbis.

εἶπέν τε. Significat Hercules Telamoni fore vt filium habeat. φωνήσαις Aeol. pro φωνήσας. ἔσσεται metri cauſa pro ἔσται, & τοὶ Dor. pro σοί. In memoriam autem augurij ex quo coniecit naſciturum Telamoni filium, ab aquila quæ apparuerat αἴαντα vult appellari, nam αἰετὸς *aquila* eſt. Sophocles ab αἲ αἲ Aiacem introducit nomen ſuum deducentem, vt ad ſuam calamitatem alluderet. κέκλετ'. pro ἐκέκλετο. h. e. ὠνόμασε. Verbum autem κέκλομαι poëticum eſt, pro comm. κελεύω. At hîc eſt καλέω, ὀνομάζω. Hunc πολεμικώτατον fore prædicit, inquiens ἔκπαγλον ἐν πόνοις λαῶν ἐνυαλίου, h. e. λαῶν ἀρείων. ἔκπαγλος occurrit antiſt. 4. Pyth. 4.

ὣς ἄρα. Concluſio orationis Herculis, qua peracta ſedit, cùm antè ſtaret: τε σταύτα ἐν ῥινῷ dixit paulò antè poëta.

ἐμοὶ δὲ. Præſcindit longiorem futuram digreſſionem ſi Aeacidarum virtutes omnes commemorare vellet: parátque hac tranſitione ſibi epanodon ad inſtitutum encomium Iſthmionicorum Aeginenſium. q. d. ἐμοὶ δὲ ἀπείρχαιτον λόγῳ τὰς τῶν Αἰακιδῶν πάσας ἀρετὰς διηγήσασθαι. ἦλθον δὲ συντόμως κατὰ τὸν Ἀργείων τρόπον ἐγκωμιάσων Φυλακίδαν, Πυθέαν, καὶ Εὐθυμένην.

ἀγήσασθαι, pro ἡγήσασθαι, & ſimplex pro compoſito διηγήσασθαι. ταμίας κώμων, hoc eſt, δοτὴρ τῶν ἐγκωμίων. Argiuorum autem morem notat, qui breuiloquentia, cõtrà quam Iones delectabãtur. Hanc laudẽ ijſdẽ ex *Vlyſſe furente* Sophoclis tribuit Schol.

Παρ-

Πάντ' οἶδα, πάντ' ἔλεξα τῶν πολλῶν ἄκρα.
Μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ σοι μεγίστῳ βραχύς.

παράφρασις. — ἀντιστρ. κῶλ. ιγ. — μετάφρασις.

Et dicam vt illuſtres illi Lamponis filij, eiſque materno genere coniunctus Euthymenes, pancratio tres victorias ab Iſthmo, alias autem à Nemea frondoſa ſylua reportarunt. Quantam autem ob eas hymnorum ſortem in lucē eduxerunt! Hinc effecerunt vt Pſalychidarum tribus in Aegina vnde oriundi ſunt, memoriam vegetā ti gratioſorum hymnorum rore præſtantiſſimè recreemus. Porrò inſtaurata Themiſtij aui materni domo, hanc vrbem Dijs charam incolunt. Lampon autem ſtudium rebus gerendis adhibens, hanc Heſiodi ſententiam, *Studium vtique opus promouet*, magni à ſe fieri teſtatur, ijſdémque verbis filios ad laborum ſtudium hortatur.

ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου,
τρεῖς ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας,
ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μάτρως. ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος οἵαν μοῖραν ὕμνων! τὰν Ψαλυχιδᾶν δὲ πάτραν, Χαρίτων
ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ.
τόν τε Θεμιστίου ὀρθώσαντες οἶκον, τάνδε πόλιν
θεοφιλῆ ναίοισι. Λάμπων δὲ, μελέταν
ἔργοις ὀπάζων, Ἡσιόδου
μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος,
υἱῶσί τε φράζων παραινεῖ,

Reportarunt enim victorias à pancratio, tres ab Iſthmo: alias à frondoſa Nemea illuſtres filiíque & auunculus. Produxerunt autem in lucem qualem ſortem hymnorū! Pſalychidarum autem tribum, Gratiarum irrigant pulcherrimo rore. Themiſtijque inſtaurata domo hanc vrbem Dijs charam incolunt. Lampon autem ſtudiū rebus gerendis adhibēs, Heſiodi valde honorat hunc verſum, filiíſque recenſens eos *hortatur*,

ἄραντο γὰρ νίκας. Hoc eſt, τρεῖς ἐνίκησαν Ἴσθμια παγκρατίῳ ἀγωνιζόμενοι. Tres victorię recenſentur Iſthmicæ, ſingulis vna. Nemeorum victorias non enumerat: Conſtat autem ex Nem. ε. Pytheam fuiſſe ſemel Nemeonicam. Nemea εὔφυλλος ob ſyluam appellatur. ἀγλαοὶ Inſeruit his vocibus παῖδές τε καὶ μάτρως, ac παῖδες videlicet Λάμπωνος. Nonnulli legunt μάτρωες: ſed illud ex Scholijs corrigendum, vbi obſeruatur dictum μήτρωος, ἀντὶ τοῦ μήτρως. Aſſeritur autem ibidem, Poëtam συλληπτικῶς loqui; & Phylaciden bis Iſthmia, & ſemel Nemea viciſſe, Pytheam ſemel Nemeæ: ſupereſſet vt referret an Euthymenes tertiam victoriam Iſthmicam reportaſſet: ſed id omittit: quod tamen ex Nem. ε. ſtr. γ. colligere poſſumus. Ibidem etiam ait vocem μάτρως ſignificare τὸν κατὰ μητέρα προσήκοντα: neque probari poſſe Euthymenem fuiſſe horum auunculum. Quod in his τοὺς μάτρως Nem. ε. antiſtr. 3. potiori ratione obſeruauimus, vt ex loci ſenſu colligebamus.

ἀνὰ δ' ἄγαγον. Sic per tmeſin legendum pro ἀνάγαγον δὲ. Et prima ſyllaba producta, dictum ἄγαγον non neglecto augm. ſed Dor. pro ἤγαγον. Porrò θαυμαστικῶς hæc dici vult Schol. q.d. ὁποίαν δὲ καὶ ἡλίκην ὕμνων μοῖραν ἀνήγαγον εἰς φῶς, ἐπὶ τοῖς

ἑαυτῷ ἀοιδαῖς! Hic tacitè ſua carmina commendat Pindarus, quæ paſſim aliis præferre ſolet. Nec de ſui carminis dignitate tantùm hæc intelligi vult, vt puto, ſed etiam de numero encomiorum, quæ tria extant, nempe 5. & 6. Iſthmior. & 5. Nem. Odæ.

Ψαλυχιδᾶν. Dor. genit. pro comm. Ψαλυχιδῶν. Commendatio à tribu Pſalychidarum, quæ in Aegina fuit illo tempore illuſtris, ex qua fuerunt hi victores: qui eam hymnis ornant, quatenus cauſa ſunt cur eorum mẽtionem faciat poëta. Allegoricè καλλίσταις δρόσοις Χαρίτων, ſunt victoriales hymni. ῥαίνοντι Dor. pro ῥαίνουσι, hoc eſt, καταβρέχουσι.

τόν τε Θεμιστίου. Laus à Themiſtio auo materno, cuius Nem. 5. meminit. Hi illius nepotes dicuntur οἶκον ὀρθώσαντες, non quòd lapſam erexerint: nihil enim tale hinc colligi poteſt; ſed quòd illius εὐδοξίαν ſua virtute inſtaurarint, & de nouo erexerint.

τάνδε πόλιν. Scilicet Aeginam, Inſulę ὁμώνυμον: quam Θεοφιλῆ *Deo charam* dicit, fortè quia florebat virtutibus & opibus; quas charis hominibus à Deo dari putabant veteres: vel quia Iupiter putatitius Acaci pater, ei fauere credebatur in gratiam Aeacidarum nepotum.

Λάμπων δέ. Laus à Lampone patre, quem commendat à φιλοπονίᾳ, ſiue εὐεργίᾳ, quam ex Heſiodi præcepto ſectatur, quod Scholiaſtes ex ſemi verſu eius. l. 2. ἔργων promit, μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.

υἱοῖσί τε. Lamponis alia laus, quòd non ſolùm ſuo exemplo, ſed documento etiam excitet filios ad φιλεργίαν. Lampon dicitur υἱοῖς φράζων, hoc eſt, λέγων τὸν στίχον ἢ ἔπος Ἡσιόδου ὅσπερ τιμᾷ. Quid autem παραινεῖ? Nimirum μελέτην ἔργοις ὀπάζειν. Sed quorum ἔργων μελέτην intelligit? Puto τῶν ἄθλων ſeu τῶν ἀγώνων.

παράφρασις.

vt ſibi, patriæque ciuitati commune ornamentum, illis ad virtutem & gloriam comparatis, adducat & accommodet. Idem etiam ob beneficentiam erga hoſpites amatur: ac mediocritatem quidem animi ſtudio perſequitur: mediocritatem verò conſequutus retinet, eâque contentus manet. Ita verò eius mens & lingua conſentiunt, vt aliud in ore aliud in pectore non habeat. Rectè etiam dixeris, vt Naxia cos ęris domitrix, inter alias cotes præſtantiſ-

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων.
καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται.
μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων,
μέτρα δὲ καὶ κατέχων.
γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν.
φαίης κέ νιν ἄνδρ' ἐν ἀεθληταῖσιν ἔμμεν,
Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις
χαλκοδάμαντ' ἀκόναν. Πίσω σφε Δίρκας
ἁγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι

μετάφρασις.

commune ciuitati ſe- ous ſua adducens: & is hoſpites ob beneficia amatur: mediocritatem quidem animo perſequens, mediocritatem verò etiam retinens. Lingua autem non est extra mentem. Diceres illum virũ inter athletas eſſe Naxiam, lapides inter alios, æris domitricem cotem. Potabo ipſos Dirces pura

ſima eſt : ſic inter alios athletas virum illum excellere. Ego ipſis Dircæi fontis puram aquam dabo potandam, h.e. ipſis ſuarum virtutum laudes ſitiẽtibus, carmen encomiaſticum exhibebo, quod altè ſuccinctæ, proindéque expeditæ Muſæ filiæ Mnemoſynes aureo peplo inſignis, proindéque præclaræ, ad bene muratas Thebarum Cadmi vrbis portas mihi aſpirantes ſuo afflatu dictarunt, & produxerunt in lucem.

χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέτειλαν παρ' εὐτειχέσι Κάδμου πύλαις.

aqua, quam altè ſuccinctæ filiæ aurea veſte ornatæ Mnemoſynes, produxerunt iuxta bonis muris munitas Cadmi portas.

ξυνὸν ἄστει. Hoc eſt, οἱ δ' αὐτῷ καὶ τῇ πατρίδι Αἰγίνῃ κόσμον συνάπτων. Nam puto poëtam innuere velle, Lamponem ea mente, Heſiodi præceptum, propriúmque exemplum filijs propoſuiſſe, vt rerum gerendarum eſſent ſtudioſi, ídque ſibi illorum patri, patriæque commune eſſet decus & ornamentum. Putat Schmidius hoc de Lampone dictum, quòd bellum Perſicum Xerxis in quo Aeginetarum, vt & Athenienſium virtus præcipuè emicuit, deſcribens, haud dubiè ſummis præconijs Aeginam ornarit. Sed ſeries contextus nihil tale reſpicere videtur.

καὶ ξένων. Laus ab Hoſpitalitate: q.d. ἀγαπᾶται δὲ ἐπὶ τῇ φιλοξενίᾳ. Nam ξένων εὐεργεσίαις, paſſiuè debes intelligere *beneficia in hoſpites collata.*

μέτρα μὲν. Laus à mediocritatis ſtudio : vel etiam à rerum legitimarum & honeſtarum amore. Nam Schol. exponit μέτρα, τὰ προσήκοντα, *legitima* : puto etiam ſumi poſſe pro μέτρια. *honeſta*. q.d. τὰ μέτρια μὲν καὶ προσήκοντα τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ μετερχόμενος, καὶ κατέχων, ἤγουν τὰ μέτρια διανοούμενος καὶ ἐνεργῶν.

γλῶσσα δ' οὐκ. Laus à prudentia. Nam lingua extra mentem non eſt, quando quis loquitur ea quæ meditatus eſt. Vel laus à candore animi & veracitate, quòd non aliter loquatur quàm ſentit. Vide Eraſmi Chil. in hoc adagium, *Lingua iurauit.*

φαίης κέ νιν. Laus à præſtantia inter athletas, quam à comparatis auget. Comparationem autem declarat paraphraſis Latina. Naxus inſula vna ex Cycladibus, cotum præſtantia celebris. Hunc Pindari locum vide in Chil. Eraſmi, titulo *fortitudinis*, in hoc *Adamantinus.*

χαλκοδάμαντ'. Hoc eſt, τὸν χαλκὸν δαμάζουσαν. Hoc epitheton coti tribuitur eo quod dum σίδηρον ποιεῖ τμητικὸν, & ξίφη ὀξέα ποιεῖ, interim æs aut ferrum abſumit. Porrò ἀκόνη putatur dici, ex α extenſiuo, & κονεῖν, τὸ λεπτύνειν, καὶ φθείρειν : quod facit cos dum ferrum vel æs exacuit.

πίσω σφε Δίρκας. Concluſio hymni, quæ ex breui primæ propoſitionis repetitione conſtat; eáque allegoricè profitetur ſe hoſce omnes de quibus mentionem hoc hymno fecit, laudibus proſequuturum. Hanc allegoriam ſat declarat Latina paraphraſis. Dirces puram aquam appellat, vt pote puris Muſis ſacram.

βαθυζώνοι. Periphraſis Muſarum, quas Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ολυμπίου ἀγλαὰ τέκνα crediderunt. Mnemoſyne χρυσόπεπλος vocatur. h.e. τιμία, σεμνὴ à veſte.

ἀνέτειλαν. Hoc eſt, ἀνατεῖλαι ἐποίησαν. vel ἀνέφυσαν, ἀνέδειξαν. Hoc ſenſu ἀνατεῖλαι vſurpatur Il. ε. Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην σιμόεις ἀνέτειλε. Periphraſis & ſynecdoche, πὰρ Κάδμου πύλαις, pro παρὰ Θήβαις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗ ΘΗΒΑΙΩ, παγκρατίῳ.

STREPSIADAE THEBAno, pancratio victoriam adepto.

ΕΙΔΟΣ Ζ.

ODE VII.

ARGVMENTVM.

Strepſiadæ Thebani conterranei viri laudes Pindarus petit ab Iſthmiaca pancratij victoria, à corporis robore, & forma, ab animi virtute, à literarum ſtudio, ab eiuſdem nominis auunculo ſtrenuo viro qui patriam fortiter defendendo mortem oppetiuit: cuius in laudibus paulùm immoratus, ad victorem reuertitur, quem ad vitę tranquillitatem hortatur, docetque non eſſe affectanda noſtris viribus maiora. Tandem Oden voto concludit orans Apollinem vt huic victori Pythiam quoque victoriam impertiat.

παράφρασις.

Quonam, ô beata Theba, ornamentorum, quæ olim in tuo ſolo extiterunt, animum tuum maximè oblectaſti & recreaſti? An natalibus Bacchi quem in-

στροφὴ α. κῶλ. η.

Τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα,
καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν
τεὸν
εὔφρανας; ἦ ῥα χαλκοκρότου πάρεδρον

μετάφρασις.

Quonam præteritorum, ô beata Theba, ornamentorum patriorum maximè animum tuum oblectaſti? an ariſtrepi

orſum & bene comatum ouis Semeléſque filium, :um æreis cymbalis ſtre- ›ente Cerere coli ſolitum, ɥuòd hæc ſicco, ille humi- lo alimento nutricationem imul perficiant, in lucem :didiſti? An Herculis ... quum Deorum prçſtantiſ-	Δαμάτερος, αἰχ' εὐρυχαί- ταν ἄντειλας Διόνυσον; ἢ χρυσῷ μεσονύκτιον νίφοντα δεξάμενα τὸν φέρτατον Θεῶν,	aſſeſſorem Cereris quũ laticomum in lucem e- didiſti Bacchum? aut auro media nocte nin- gentem quum excepiſti præſtantiſſimum Deo- rum,

ſimum Iouem, aureas etiam niues fundere valentem, media nocte excepiſti,

Στρεψιάδῃ. Strepſiades hîc quis, qualis, & cuias fuerit ex argumento colli- ſige: eiuſdem nominis fuit auunculus eius: & Athenienſis quidam quem Ari- ſtrophanis Nebulæ ſatis deſcribunt.

τίνι τ πάρος. Oſtenſurus poëta Thebas honore auctas eſſe ob pancratij vi- ctorem ciuem Strepſiadem, exordium ducit à generali propoſitione, *Thebas eſſe multis ornamentis patrijs claras & beatas*: & facta quorundam enumeratione, deſcendit ad Strepſiadem ipſum. Hoc proponit λόγῳ μυστικῷ, quum facta vel ad Nympham tutelarem, vel ad ciuitatem ipſam apoſtropha, quærit quonam ex illis patrijs ornamentis maximè ſit delectata. Hoc interrogatiuum τίνι con- ſtruendum cum τῶν πάρος καλῶν. Et τὸ καλὸν ſubſtantiuè eſt ſumendum, vt alibi iam oſtendimus, & Euripidis exemplo probauimus, qui τὸ καλὸν τοῦ βίου *decus* ſeu *ornamentum vitæ* appellat. vide ξυνὸν καλόν. antiſtr.3.prim.Iſthm.

τ πάρος. Hoc eſt, τ προσοιπτων, vt rectè exponit Schol. Nam πάρος vt multa alia, præfixo articulo vim nominis habet.

ἢ ῥα. Primum Thebarum ornamentum Bacchus: quem appellat εὐρυχαίταν, quia erat ἀκερσεκόμης: vnde Coluth. ἀκερσεκόμης ζεφύρῳ συνελίξετο χαίταν. Et Epig. 2: Εὐχαίτα Διόνυσε, compellatur. Vt autem intonſus eſſe ſolebat, ac proinde amplam comam gerebat, ita imberbis fingebatur, ac proinde effœminatus & iuuenis. Deinde Δάματρος πάρεδρον vocat inquit Schol. κτ' μυστικὸν λόγον, quoniã ipſi aſſidet Ζαγρεὺς Διόνυσος, ab alijs dictus Ἴακχος ex Proſerpina natus, vel κτ' τ φυσικὸν λόγον, quoniam ſiccum alimentum, quod Cereri tribuitur, comitatur hu- midum, ſcilicet vini vſus: vel quia edulis eſt vua, & ad potum parandum ido- nea. Quoniam autem Ceres cibi, Bacchus potus authores putabantur, ideo ſi- mul à veteribus colebantur.

χαλκοκρότου. Hoc eſt, χαλκὸν κροτούσης *æs pulſantis*. Epitheton eſt Cereris χαλ- κόκροτος: quia Cereris in ſacris ærea cymbala pulſabantur, quòd cùm filiam olim quæreret, cum cymbalorum tinnitu, & tympanorum pulſatione huc-illuc curſitarit.

ἄντειλας. Pro ἀνέτειλας metri cauſa: hoc eſt ἐγέννησας, ἀνέδωκας εἰς φῶς. Eodem ſen- ſu ἀνατέλλω occurrit vltimo ſuperioris Odæ colo.

ἢ χρυσῷ. Secundum Thebarum ornamentum Hercules, quem ex Alcmena Amphitryonis vxore ſuſcepit Iupiter: quem χρυσῷ νίφοντα dixit, non vt Da- naës, quam in auream pluuiam mutatus adiuit, meminiſſet. Nam hoc apud

Argiuos quorum rex fuit Acriſius Danaës pater, non apud Thebanos accid: Sed vt indefinitè Iouis potentiam obiter denotaret, qui aurum etiam plu[illegible] poſſit, vt quum in imbrem aureum conuerſus Danaën per impluuium acceſ[illegible], & aureas niues Rhodo immiſit, vt vidimus Olymp. ζ. Quare Schol. & [illegible] interpretes eum ſequuti, malè confundunt Alcmenæ, & Danaës fabulam.

μεσονύκτιον. Si velis ſubſtantiuè ſumere, ſubaudi κατὰ. Sin minùs licet adiectiu[illegible] ſumere, vt quum *μεσονύκτιον πνεῦμα* vocat Ariſtocles *ventum de media nocte ſurgentem*, & Anacreon *μεσονυκτίοις ὥραις, media noctis tempus*. φέρτατον Θεῶν Iouem periphraſticè vocat.

παράφρασις.

quando ille Amphitryonis ædes ingreſſus, vxorem eius Alcmenam Herculea cum genitura conuenit? An ob Tireſiam vatem, cui diuinandi facultas prudentiſſima conſilia ſuggerebat? An ab Iolaum Herculis aurigam, regendorũ equorum peritiſſimum? An ob Chthonium, Hyperenorẽ, Pelorum, Vdęum & Echionem ſtrenuos bellatores, quos dentium draconis ſatu Cadmus creaſſe fertur? An ob victoriam de Adraſto Argiuorum rege reportatam, quem ex valido belli pro gener[illegible] Polynice ſuſcepti tumultu remiſiſti

ἀντιστρ. κῶλ. α.

ὁπότ' Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις
σταθεὶς, ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς;
ἢ ἀμφὶ Τειρεσίᾳ πυκιναῖσι βουλαῖς;
ἢ ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν;
ἢ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν; ἢ ὅτε καρτερᾶς
Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς
ἄμπεμψας, ὀρφανὸν

μετάφρασις.

quum Amphitryonis in foribus ſtans, vxorem eius *adiuit cum Herculeo ſemine? aut ob Tireſiæ prudentis conſilia? aut ob Iolaũ equorum peritum? aut* ob *Satos bello indefatigatos? aut quando valido Adraſtum ex tumultu belli remiſiſti, orbum*

ὁπότ'. Hoc eſt, *ἡνίκα εἰς Ἀμφιτρύωνος ἐλθὼν οἶκον, τὴν γαμετὴν Ἀλκμήνην Ἡρακλεῖ γονῇ μετῆλθεν*. Obſeruandum θύρετρον idem eſſe quod θύρα: & impropriè hic θύρετρα *valuas* exponi, quæ ſunt *δικλίδες*.

ἢ ἀμφὶ. Hoc & ſequens colon ratione ſenſus & metri deprauatũ, ſic reſtitui vt habes in cõtextu, cùm habeãt vulgati libri, *ἢ ὅτ' ἀμφὶ Τειρεσίαο πυκιναῖς βουλαῖς*. Expunxi ὅτι quod turbat conſtructionem, nec habet quo referatur. Lego Τειρεσίᾳ ſynizeſin faciendo duarum vltimarum ſyllabarum, & pro πυκιναῖς lego πυκιναῖσι. Quod vocabulũ expunxit Schmidius & pro ὅτι legit ποτὶ. Videat lector vtrum ſit conſultius. Sic & ſequente colo, legunt *ἢ ὅτ' ἀμφὶ*: ſed ὅτι pariter expunxi.

Τειρεσία. Tireſias vates tertium Thebarum ornamentum, Iolaus quartum proponitur, huic Thebis Iolaia ſunt inſtituta: illi verò Epheſtia, in quibus ipſius ſimulachrum virilibus veſtimentis exuebatur, & muliebribus ornabatur: quibus iterum mox ablatis, virilis habitus imponebatur, ad figur[illegible]

ıdam viri in fœminam,& fœminæ in virum mutationem, quam paſſus eſſe tur.

ἱππόμαντιν. Hoc eſt,τῆς ἱππικῆς ἐμπειρ. Nam ἵππος hic metonymicè pro ἱπ- ſumitur. Comp. vox ex ἵππος *equus* & μῆτις *conſilium* παρὰ τὸ μήδεσθαι: q. τὴν ἱππικὴν μηδόμενος, ὁ ἱππόμητις. Hic meminerit lector εὐφρᾶναι τεὸν ὸν ſeruire ſingulis ſententijs, vſque ad ἀλλὰ παλαιὰ,quod eſt ſeptimo Epo- colo.

ἢ ἀκαμ. Quintum ornamentum Satorum, de quibus Ep.2.Od.1.Iſthm in ἀκαμαντολογχᾶν. Notandum ſubaudiri præpoſitionem ἕνεκα,vel χάριν. Porrò ἀκαμαντο- χᾶν eſt genit. Dor. pro comm. ἀκαμαντολογχῶν. Ab ἀκαμαντολόγχης, poët. vo- . q. d. ὁ κατὰ τὴν λόγχην ἀκάμαντος, *infatigabilis haſta*, quæ pro μάχη me- ıymicè ſumitur, ac proinde πολεμικώτατον ſonat,ſicut & ἀκαμαντομάχης Pyth. l. 4.

ἢ ὅτε. Sextum ornamentum,victoria de Adraſto reportata. Hic ἀλαλὴ, μά- ſignificat, διὰ τὰς θορυβώδεις φωνὰς inquit Schol. Alioqui eſt *militaris mor*, in quo λα,λα crebrò repetitur, tum ad ſocios adhortandos, tum ad rendos aduerſarios. Vide Magn. Etymol. ἄμπεμψας ſyncope poëtica, pro πεμψας,& ὀρφανὸν interpretare ὀρφανωθέντα, στερηθέντα. Hæc hiſtoria iam antè currit.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κῶλ.	μετάφρασις.
d equis alendis aptum gos accepta clade gra- ſima qua ſocijs innume- priuatus eſt, & ſolus aſit? An quando Doricã eraclidarum in firma ſe- apud Lacedæmonios llocaſti, & ex te oriundi gidæ, ſecundum oraculũ ollinis Delphici reſpon- , Amyclas oppidum La- niæ ceperunt & occupa- nt? Omnibus his orna- entis animum vtique ex- laraſti ſuo tempore. Sed,	μυρίων ἑταίρων, ἐς Ἄργος ἵπ- πιον; ἢ Δωρίδ' ἀποικίαν οὕνεκ' ὀρ- θῷ ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ Λακεδαιμονίων; ἕλον δ' Ἀμύ- κλας Αἰγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι, μαντεύμασι Πυθίοις; ἀλλὰ,παλαιὰ γὰρ εὕδει χάρις,ἀμνάμονες δὲ βροτοί,	*infinitis ſocijs,ad Ar- gos equeſtre? aut Dori- cam quando coloniam recto conſtituiſti in malleolo Lacedæmonio- rum? ceperúntque Amy- clas Aegidæ tui poſteri oraculis Pythijs? Enim- vero,nam antiqua ſo- let dormire gratia, immemores autẽ* ſunt *mortales* eius rei,

ıandoquidem priſcorum operum gratia dormire,nec apud poſteros commemorari ſolet, iò rem illam homines obliuioni tradunt,

Ἄργος ἵππιον. Argos Achaiæ vrbs,de qua vide Plin.l.4.Strab. l. 8. appellatur πιον à Pindaro: ſic & ab Eurip.in Taur. ὅπως ἐς Ἑλλάδ', ἱππιόν τ' Ἄργος μόλῃς. Ab Homero Il.γ. Ἄργος ἐς ἱππόβοτον. & Theoc. Id. Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ κειμήλια. Argos unt eſſe magnis latíſque ſpatijs explicatum, & ad curſum equorum aptum, ræterea paſcuis abundare:ita vt cùm Inſulæ magna ex parte eſſent ψαχῖαι,hoc

χωεῖον eſſet & ἱππήλατον, & ἱππόβοτον, *agitandis, & alendis equis idoneum*: vnde Ho-
rat. l.1.Carm. Od. 7. *Argos equis aptum* dicit.

ἢ Δωρίδ'. Septimum ornamentum: coloniæ in Peloponneſum deductio, & Amyclarum occupatio, ab Heraclidis, qui ex Attica & Bœotia eò ſe contu[lerunt]. Hanc hiſtoriam Pyth. ε. antiſtr. γ. attingit. Heraclidæ in primis dicebant[ur] Δωριεῖς. Heraclidæ autem, vt ait Schol. oraculum à Deo acceperunt, vt aſſ[um]ptis Aegidis Peloponneſum occuparent. Hi erant à maioribus Phlegræi. H[oc] fecerunt illi, nec ſpe fruſtrati, ſed Peloponneſo potiti, Aegidas migrare [iuſſe]runt Thebas. Alij aiunt, Aegidas Thebis eſſe tribum, à qua ſocij adu[…] Lacedæmonem iuerunt, & eam ceperunt. Alij, ſic quoſdam in Lacedæmo[ne] vocari, ab Aegeo quodam Thebano, qui Heraclidis in capienda Laconia o[pem] tulit. Alij legunt Αργείδαι: quòd Argia vocaretur Ariſtodemi Heraclidar[um] nepotis vxor, ex qua natus Procles, & Euryſthenes qui Laconicam occupa[ue]runt. Aliter etiam hæc narrat. Aegidæ, inquit, eſt Thebarum tribus, v[nde] quidam Lacedæmonijs opem ferentes Spartam venerunt, quum excita[tum] eſſet bellum aduerſus Amyclæos. Horum dux fuit Timomachus [qui] Lacedæmonijs omnia ad bellum diſpoſuit neceſſaria, & ab ipſis honorum [am]plitudine cumulatus eſt. Atque hæc refert Ariſtoteles in Laconum rep. Plur[a] vide apud Scholiaſten, ex cuius varia hiſtoriæ narratione nihil certi poteſ[t] colligi. Schmidius legit Αἰγιμίδαι & hoc refert ad Aegimij poſteros, de qui[bus] Pyth. α. ſtr. 4. & Pyth. ε. ant. γ. Sed quid ſtatuendum ſit non […] video.

ἀστράγαλος ὀρθῷ. Hoc eſt, vt exponit rectè Schol. ὅτι ἐπ' ἀσφαλοῦς ἔστησαν [...]. Nam qui ſtat recto malleolo, firmus eſt. Stare autem nemo poteſt quin illi [...] ſit pars illa. Hinc Callimach. hymno εἰς Ἄρτεμιν v. 128. [...] Hoc ipſum Latini innuunt hac phraſi, *Recto ſtare talo*. Hoc loco [...] omnes exponunt *talum*: ſed propriè eſt *malleolus*: ἀστράγαλος verò *talus*, vt [...] docuimus. σφυρὸν Λακεδαιμονίων. Quia apud Lacedæmonios ſedem firmam [...] ſuerunt.

μαντεύμασι Πυθίοις. His verbis docet Heraclidas conſuluiſſe oraculum A[pol]linis Delphicum, cùm Peloponneſi repetitionem meditarentur.

ἀλλά. Puto eſſe poëtæ pro Theba reſponſionem ad præmiſſam interro[ga]tionem, cuius declarationem vide in paraphraſi Latina. Itaque Theben h[orta]tur vt pro Strepſiade cum hymno choreas celebret. Quare ἀλλά, per hyp[erba]ton puto conſtruendum cum κώμαζε. Et παλαιὰ γὰρ εὕδει χάρις; puto eſſe ratio[nem] cur in præſentia Thebe non debeat priſcorum illorum ornamentorum [me]miniſſe: & ἀμνάμονες δὲ βροτοί puto eſſe cauſam cur homines res geſtas obli[uioni] tradant: nimirum quòd præclaro encomio non ſint illuſtratæ. Interim vide[tur] Pindarus flocci facere eos qui horum ornamentorũ ſcriptis meminerit, & [...] illis velle comparare, non autem negare quenquam laudes ipſorum literi[s man]daſſe. Nam Bacchi, Herculis, Iolai, Tireſiæ, Spartorum, Adraſti meminer[unt] Hiſtoriographi, & poëtæ. Cæterùm παλαιὰ χάρις, non eſt *vetus benefici[um]* [non] enim de beneficentia hic ſermo) ſed, vt interpretatur Schol. χάρις παλαι[ὰ ...]

pri[...]

iſcorum operum gratia ſeu elegantia. Nam agitur de ijs quæ apud Thebanos ta ſunt.

Εὕδει. Hoc eſt, ἀφυπνώττει. Nota metaphora qua non extingui, ſed ſopiri meoriam rerum antiquarum & præclararum docet. Et cùm agatur de re conετa inter homines, εὕδει expono *dormire ſolet*. Hîc exiſtimauit Ariſtarchus, refert Schol. Thebanos à Lacedæmonijs contumelia áffectos. Sed generalis ntentia quæ ſequitur, hoc non conuenire hîc arguit.

παράφρασις. | στροφὴ β. κῶλ. η. | μετάφρασις.

quæ cum laude carminis clyti, quod è doctiſſimi ›ëtæ vena fluxerit, non coniuncta, præſtátque ›uo ornamento oblectа-, deinceps omiſſis illis, ıoreas cum hoc dulciſſio hymno agitandas, lætiæ indicium, in Strepſia gratiam inſtitue. Etenim r ille admirabili robore : forma præſtantiſſima ræditus, pancratij victoriã thmicam reportauit: atue ita in virtutis ſtudio erſari ſolet vt præclaram ıdolem nullomodo dedecoret.

ὅ,τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον
κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.
κώμαζ' ἔπειτ' ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ,
καὶ Στρεψιάδᾳ. φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ
νίκαν παγκρατίου, σθένει τ' ἔκπαγλος, ἰδεῖν τε μορφάεις, ἄγει τ' ἀρετὰν
οὐκ αἴσχιον φυᾶς.

qua non ad ſapientia florem ſummum inclytis carminum fluxibus peruenerit coniuncta. Choreas deinceps inſtitue dulci cum hymno, etiam Strepſiadæ. Reportat enim in Iſthmo victoriam pancratij, & robore ſtupendus, aſpectúque formoſus: moderatúrque virtutem non turpius indole.

ὅ,τι μὴ. Cohæret cum ſuperioribus: & ſic declarari poteſt hæc allegorica ententia, ἀμνήμονες γὰρ γίνονται οἱ ἄνθρωποι τούτου πράγματος, ὅπερ ἂν μὴ σοφωτάτου ποιητοῦ τύχῃ κλυταῖς ἀοιδαῖς αὐτὸ ἐγκωμιάσαντος. Appellat σοφίας ἄωτον ἄκρον *præſtantiſſimam oeſin*, vt & *poetas* σοφοὺς appellauit alibi. Florem autem ſummum ſapieniæ, vel ſcientiæ meritò dicit optimam poëſin, quia nullum excellentius & ublimius eſt illo dicendi genere. Deinde ἐπέων ῥοαὶ meo iudicio dicit ſumota metaphora ab aquis quæ è viua ſcaturigine fluunt. Et carmina fluere diuntur, quum ex facili ſcribuntur. Hinc dici ſolet *vena poëtica*. Et huc reſpiciens Ouid. dixit,

Hoc ego Pegaſidas deduxi primus ad vndas,
Ne malè fœcunda vena periret aqua.

κώμαζε. Hoc verbum κωμάζω *hymnis celebro* hac ſignificatione occurrit Nem. 10.11. & alibi: ſed hîc ſignificat κῶμον ἄγειν ſeu χορείαν χορεύειν. Et certè laudatorij hymni in ſaltatione choreali canebantur. Hîc legunt ἐν ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ: Sed πρόθεσις ἐν ſuperflua eſt, vel σὺν vt Schol. obſeruat: vna nanque ſufficit. Metrum autem poſtulat vt reijciatur ἐν: & ex Cratandri & Brubacchij editionibus ἄρ' ad marginem notatum, loco τῆ ἐν in contextum alio-

qui ſyllabæ defectu claudicaturum introducatur.

Στρεψιάδᾳ. Datius Dor. pro Στρεψιάδῃ, hoc eſt, ἕνεκα τοῦ Στρεψιάδου, in gratia[m] & honorem Strepſiadæ. Et poſſumus cum Schol. hoc colon ita exponere, ὀ[...]βη ἐπὶ τῷ Στρεψιάδῃ χάριν.

φέρει γὰρ Ισθμοῖ. Rationes propoſitionis: prima quia ἐν Ισθμῷ τὴν παγκρ[ατίου] νίκην ἤρατο. 2. quia robore corporis, 3. quia forma excellit. 4. quia præcla[ram] indolem ſtudio virtutis incumbens excolit. 5. à literarum amore. 6. ab auun[]culo Strepſiade.

ἰδεῖν τε μορφάεις. Hoc eſt, καλὸς ἰδεῖν. Similem laudem vide Ep. 1. Od. 2. Oly[m]. Eſt autem μορφάεις Dor. pro comm. poët. μορφήεις h.e. εὔμορφος. ἄγει τ' ἀρετὰν [...]χον φυᾷ. Hoc exponit Schol. φέρει δὲ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν, οὐκ αἰσχύνουσαν τὴν τ[οῦ σώματος κάλ]λους εὐμορφίαν: & hunc ſequitur Aretius. Sed quia φυὰ non εὐμορφίαν, ſed [...] *ingenij dexteritatem*, ſeu *bonam indolem* ſignificat, & præcedentia in quibus σθένει ἔκπαγλος, & ἰδεῖν μορφάεις dicitur, ſatis commendant à robore & forma Stre[]pſiadem, & videtur laus generalior ſequi, qua indolem eiúſque culturam com[]mendat, ideo ſic interpretor hæc verba, τὴν εὐφυΐαν οὐκ αἰσχύνει τῇ ἀρετῇ ἐπιμ[ελῶς]. Ne[]que vana laus eſt: ſiquidem plerique præclaro ſunt ingenio, ſed id excole[re] exercitatione virtutis contemnunt.

παράφρασις.	ἀντιστρ. κώλ. ι'	μετάφρασις.
Quinetiam ob eruditionem à formoſis Muſis hauſtam, illuſtris redditur: partúmque decus communicauit, & impertiuit. Strepſiadi auunculo cognomini, qui in bello æneis armis geri ſolito, fortiter pro patria pugnans occubuit: vnde honorem qui viris ſtrenuis in laborum compenſationem reponi ſolet, adeptus eſt. Quicunque enim charam patriam ab effuſione ſanguinis & ſtrage pro virili tuetur,	φλέγεται δ' ἰοπλοκάμοισι Μοίσαις. μάτρωϊ θ' ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος, χαλκάσπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξε. τιμὰ δ' ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται. ἴστω γὰρ σαφὲς, ὅστις ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλαζαν αἵματος πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται,	*reſplendet autem vio[-] laceum capillitium ha[-] bentibus Muſis: & a[-] uunculo cognomini ded[it] commune decus: cui [...] clypeo inſignis cui [...] tem Mars [...] honor virtutibus [...] aduerſo poſitus [...] Sciat enim certò [...] cunque in hac [...] grandinem ſangu[inis] ante charam patri[am] propulſat,*

φλέγεται δ'. Laus eſt à literarum ſtudio. q.d. λάμπει δὲ τῇ εὐμουσίᾳ. Nec [...]ſum reddidit Aemilius Portus, *celebratur carminibus praſtantiſsimorum poëta[rum] & ideo redditur illuſtris*. Nam veriſimile eſt poëtam hoc non poſuiſſe inter [ra]tiones, cur à Theba celebrandus ſit Strepſiades: ſed potiùs eum ab eruditio[ne] commendare. Vox ἰοπλόκαμος. Pyth. Od. 1. Muſarum eſt epitheton: & Oly[m]. Od. 6. ἰοπλόκαμον Euadnen appellat, vide locos.

μάρδοϊ δ' ὁμωνύμῳ. Laus ab auunculo Strepſiad ,Diodoti filio. Hic ἄλλος
eſt ὁ νίκης ἐνδοξία, vt interpretatur Schol. Alia ſignificatione Ol. 2. & 6.
occurrit.

χάλκασπις ῷ. Digreſſio in auunculi laudes,quòd pro patria occubuerit, quòd
gloriam inde ſibi,ſuæque conſanguinitati pepererit. πότμον ἔμιξε,hoc eſt,θάνατον
πέβαλε. Pyth.Od.9.occurrit χάλκασπις. Obijſſe fertur in pugna contra Xerxem
ad Salaminem.

τιμὰ δ'. Hoc eſt,ἡ δὲ τιμὴ τοῖς ἀγαθοῖς πλεονάζει.Ambiguum eſt vtrum de perſona,an verò de re intelligendum ſit ἀγαθοῖσι. Vtrouis modo ſumas,ſenſus erit optimus. Hæc laus eſt à conſequentibus honeſtæ mortis. In ἀντίκειμαι quod propriè ſignificat *oppoſitus ſum*,nunc præpoſitio ἀντὶ compenſationem ſignificat.q.d. τιμὴ δ' ἀγαθοῖς κεῖται ἀντὶ τ̃ ἀρετ̃.

ἴστω γ̃.Gnome quæ eſt argumenti præcedentis ἔκθεσις.Eſt enim *Dulce & decorum pro patria mori*. Et εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης,& glorioſum hoc mortis genus Lacedæmonij in primis affectabant.

ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ. Subaudi vel τ̃ ἄρεος,vel τ̃ πολέμου. Alibi hanc phraſin expoſuimus : & hic periphraſticè etiam ſumimus ἐν νεφέλῃ πολέμου,pro ἐν πολέμῳ. Deinde αἵματος χάλαζαν,intellige πολλ̃ αἵματος ἔκχυσιν,ac proinde ἡ ἐν τῇ μάχῃ φθορὰν μεγάλην. Itaque grandinem ſanguinis interpretor,copioſam ſanguinis effuſionem in ſtrage,vt grandinis in tempeſtate. Simili allegoria vtitur Iſthm. 4. antiſtr.3 ἐν πολυφθόρῳ Διὸς ὄμβρῳ ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.

πρὸ φίλας πάτρας.Rectè Schmidius legit πρὸ, potiùs quàm περὶς. Nam erat error in metro, & conſtructione. Non enim inuenias ἀμύνεσθαι conſtructum cum præpoſit. περὶς. Eſt χάλαζαν αἵματος πρὸ πάτρας ἀμύνεσθαι, *pro patria propulſare ſanguinis grandinem*, eodem ſenſu quo Plutarch. in Public. dixit, οὗτος ἑστὼς πρὸ τῆς γεφύρας ἠμύνετο τοὺς πολεμίους, *ſtans pro ponte arcebat hoſtes*. Nam Græcum πρὸ, & Latinum *pro* ſignificat *ante*. Ante patriæ autem mœnia fit conflictus.

παράφρασις.	ἐπῳδ. κῶλ. η.	μετάφρασις.
aduerſarium exercitum hoſtibus opponens , quo imminens exitium à ciuibus arceat , certò ſciat ſe, ſiue viuat , ſiue moriatur, maximum gloriæ incremẽtum ſuæ ſtirpi adferre. Tu autem Diodoti fili Strepſiades,viros laudabiles tibi viſos imitatus,Meleagrũ videlicet qui contra Curetes , Hectorem qui contra Græcos , Amphiaraum qui contra Thebanos pro patria pugnauit,animam in florenti ætate exhalaſti,	λοιγὸν ἀμύνων ἐναντίῳ στρατῷ ἀστῶν, γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων. ζώων τ', ἀπό τε θανών. τὺ δὲ Διοδότοιο παῖ, μαχατὰν αἰνέων Μελέαγρον, αἰ- νέων δὲ καὶ Ἕκτορα, Ἀμφιάραόν τε, εὐαν- θε' ἀπέπνευσας ἁλικίαν,	*exitium depellens cõtrario exercitu à ciuibus, ſtirpi maximã gloriam ſe accumulare,& viuentem , & mortuũ. Tu autem Diodoti fili, bellicoſum laudans Meleagrũ,laudánſque Hectorem , Amphiaraũmque, floridam expiraſti ætatem,*

λοιγὸν ἀμύνων. Putat Schmidius corruptum hunc textum, & *ἀμύνεται* & *ἀμύνων* ineptè ſeſe excipere. Sed per paronomaſiam hoc excuſari poteſt: præterea potuit poëta vna ſyllaba longa duas breues compenſare, vt & duabus breuibus vna longa compenſari poteſt.

αὔξων. Hoc participium eſt conſtruendum cum *ἴσω*. Et tota ſententia πλέξ ita exponenda, *ὅστις ἐν πολέμῳ πατρίδος φίλης θεομαχόμενος τὴν τοῦ αἵματος ἰσχὺν ἀμύνεται, ἐναντίῳ στρατῷ ἀπὸ τῆς πολιτῶν ἀμύνων ὄλεθρον, ἴσω αὔξων τῷ ἑαυτοῦ χρόνει μέγιστον κλέος ζῶν τε καὶ ἀποθανών*. Tmeſis *ἀπὸ καὶ θανών*, pro *καὶ ἀποθανών*.

τὺ δ'. Apoſtrophe ad Strepſiadem, quæ laudem ipſius continet, ab imitatione trium fortium virorum, quorum exemplo pro patria fortiter pugnans, ætate florenti occubuit.

αἰνέων. Sic legendum hîc & paulò pòſt, metri cauſa: poëtæ enim *αἰνέω* pro *αἰνῶ* communi vſurpant, vt & *ὑμνέω* pro *ὑμνῶ*, aliáque id genus. Dicitur Diodoti filius Meleagrum, Hectorem & Amphiaraum laudare, non quòd linguæ elogio illos decorarit, ſed quòd ſimili facto comprobarit quod illi fecerunt: & ſic illos imitatus, viri autem boni eos imitantur quorum actiones laude dignæ putant, & ſic eoſdem laudant.

Μελέαγρον. Primum exemplum honeſtæ mortis Meleager, qui patriam à Curetibus defendit, vt videre eſt Il. ι. v. 585. Secundum Hector: de quo idem Homer. Tertium Amphiaraus, qui in expeditione contra Thebanos abſorptus eſt à terra, de quo Nem. θ. & ι. Quum dicit *εὐανθέ' ἀπέπνευσας ἁλικίαν*, innuit Strepſiadem, *ἐν εὐανθεῖ ἡλικίᾳ τελευτῆσαι πατρίδος θεομαχόμενον*. Durior autem phraſis eſt iſta & dithyrambica, pro *ἐν εὐανθεῖ ἡλικίᾳ ψυχὴν ἀπέπνευσας*. Vel ſi hîc *ἀπέπνευσε* abſolutè ſignificet, *animam efflo*, vt apud Chryſoſth. repèriri fertur, ante *ἡλικίαν* facilè ſubaudietur *κατὰ*, vt ſit hæc conſtructio *καθ' ἡλικίαν εὐανθέα ἀπέπνευσας*.

παράφρασις.

cùm intereſſes eorũ turbę, qui prima in acie pugnabant, vbi ſtrenuiſſimi quique viri extremam in morte ſpẽ ſibi ponẽtes, belli cõtentionẽ fortiter ſuſtinuerunt. Ego autem ob calamitoſam tui cædem luctũ pertuli quantum verbis exprimere non poſſim. Sed vt ſolèt tempeſtati ſuccedere ſerenitas: ita Neptunus poſt luctum hunc lætandi anſam mihi præbuit, conceſſa Strepſiadi Iſthmica

στροφὴ γ. κῶλ. η.

προμάχων ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι
ἔσχον πολέμοιο νεῖκος, ἐσχάταις ἐλπίσιν.
ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν. ἀλλὰ νῦν μοι
γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν
ἐκ χειμῶνος. ἀείσομαι,
χαίταν στεφάνοισιν ἁρμόζων. ὁ δ' ἀθανάτων
μὴ θρασσέτω φθόνος,

μετάφρασις.

prima pugnantium in acie in turba, vbi ſtrenuiſſimi ſuſtinuerũt belli contentionem extrema ſpe. Pertuli autem luctum non enarrabilem. Sed nunc mihi terram continens ſerenitatẽ præbuit à tempeſtate. Cantabo, comam coronis aptans. Immortalium autem ne conturbet inuidia,

victoria: ita vt lætus hic ſucceſſus mœrorem illum obliteret. Quare hunc victorem celebrabo, & carminis encomiaſtici corona caput eius ornabo. Quòd ſi mortem pro patria laudaui, nec quemadmodum præſtantiſſimi illi viri ei me obtuli, ne mihi propterea ſuccenſeant Dij.

προμάχων ἄν. Amplificatio laudis, quòd ea fortitudine fuerit Strepſiades vt in prima acie ſteterit cum præſtantiſſimis viris. νεῖκος πολέμοιο, periphraſticè τὸ πόλεμον vocat. Et νεῖκος ſine adiectione Homerus pro bello vſurpat Il. γ. Μῦθον Ἀλεξάνδροιο τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.

ἐσχάταις ἐλπίσιν. Schol. exponit, ἔσχατα ἐπελπίζοντες, ὅ ἐστιν ἀπολέσθαι. Et certè militis extrema ſpes eſt, videlicet mors: quia certius eſt mori quàm ſeruari pugnando.

ἔτλαν δὲ πένθος. Continuatio apoſtrophes vel chori, vel Pindari ad hunc Diodoti filium Strepſiadem, qua declarat affectum ſuum ob calamitatem illam: & hîc digreſſionem concludit. ἔτλαν autem hîc Doricum eſt pro ἔτλην Aor. 2. Quidam minùs commodè connectunt cum prioribus ἀείσαις ἔχει, &c. Et faciunt 3. perſon. plur. Dor. & Bœot. pro ἔτλησαν: ſicuti ab ἔβην, ἔβαν. Verùm commodiùs cum ſequentibus connectetur.

ἀλλὰ νῦν μοι. Regreſſio ad Strepſiadem, eiúſque victoriam Iſthmicam, quam Neptuno refert acceptam. γαιάοχος, antonomaſia pro Ποσειδῶν. Quod hîc εὐδίαν ἐκ χειμῶνος dicit poëta, dixit ſimili metaphora εὐδίαν μετὰ χειμέριον ὄμβρον Pyth. Od. 5. antiſtr. 1. Vide Adag. *Iterum tranquillitatem video.*

ἀείσομαι. Repetit propoſitionem, q. d. τὴν νικηφόρον ἀείσω. Per hypallagen autem dicit, χαίταν στεφάνοισιν ἁρμόζων, pro στεφάνους ἁρμόζων χαίτῃ. Per coronas haſce, intelligo cum Schol. encomiaſticum carmen. Dicit enim, de στεφάνοις, φησὶ δὲ τοῖς μουσικοῖς.

ὁ δ' ἀθανάτων. Occurrit obiectioni quæ ex ipſius verbis fieri potuiſſet. Hoc pacto. *Siquidem tantopere laudas mortem quæ oppetitur pro patria, cur huiuſmodi morti te non obtuliſti, ſed tranquillam potiùs vitam ad fatalem vſque diem ſectaris?* Videtur excuſare ſe, primùm à vitæ genere ad quod eſt natus, nimirũ ad ſcribenda carmina, non autem proinde ad militiam. Deinde quia omnibus ex æquo, diuerſa tamen morte, è viuis eſt excedendum. Tandem quia nihil quantumuis dulce affectandum eſt, ſi idem ſit impoſſibile, & inconceſſum: ita vt militare vitæ genus à natura ſua abhorrens affectare non debuerit: quod ipſi fuiſſet infauſtum: non ſecus ac Bellerophonti affectatus ad cœlũ volatus.

θρασσέτω. Imperandi modi eſt, pro ταρασσέτω. Nam θράσσω, vel θρᾴττω quod vide in Lexicis, fit per ſyncopen, & verſo τ. in θ. à ταράσσω, vel ταράττω. Hîc ἀθανάτων φθόνος, meo iudicio, eſt θεῶν μέμψις ſeu νέμεσις: & hoc παρὰ τοῖς ῥήτορσι ſignificare tradit Schol. Ariſtophanis in Pluto, in voce φθονῶν, vbi authorem citat Euripidem, ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας, vbi φθόνος, ſubaudito ἐστί, ſignificat μέμψεως ἄξιόν ἐστι.

παράφρασις. | ἀντιστρ. κώλ. ια. | μετάφρασις.

Etenim quod in ſcribendis carminibus oblectationem quotidie perſequor, nec militiæ addictus, domi tranquillus ad ſenectutem & mortem contendo, id ad quod natus ſum facio. Deinde quanquam omnibus ex æquo eſt moriendum, diuerſa tamen, quæ & in alio vitæ genere etiam honeſta eſſe poteſt, morte è viuis eſt excedendum, quã, qualis futura ſit, diuina prouidentia non patefecit. Præterea quod præter indolem eſt non eſt affectandum. Nam quicunque maiora viribus, & impoſſibilia moliṫur, perinde facit ac ſi in cœlum firmam Deorum ſedem aſcendere contendat, quò per imbecillitatem peruenire non licet. Id verò Bellerophontis exemplo probatur: quandoquidem alatus eius equus Pegaſus excuſſit

ὅτι τερπνὸν ἐφάμερον διώ-
κων,
ἕκαλος ἔπειμι γῆρας, ἔς τε τὸν μόρσι-
μον
αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαν-
τες.
δαίμων δ' ἄϊσος. τὰ μακρὰ δ' εἴ
τις
παπταίνει, βραχὺς ἐξικέ-
σθαι χαλκόπεδον θεῶν
ἕδραν. ὅτι πτερόεις
ἔρριψε Πάγασος

quòd oblectationes quotidianam perſequens, tranquillus accedo ad ſenectutem, ádque fatale æuum. Morimur enim pariter omnes, ſors verò diuerſa eſt. *Quòd ſiquis longinqua proſpicit, breuis* eſt *ad perueniendum æreum pauimentũ habentem Deorum* ad *ſedem: quandoquidem alatus excuſſit Pegaſus*

τερπνὸν ἐφάμερον. Intellige τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τερπνὸν ὄν. Quod in quo conſtat collige, ex paraphraſi.

ἕκαλος. Dor. pro ἕκηλος. μόρσιμον αἰῶνα, intellige τὸν μεμοιραμένον χρόνον, καὶ κατὰ μοῖραν τελευτήν.

δαίμων δ' ἄϊσος. Legunt omnes ἄϊστος, hoc eſt, ἄγνωστος *ignotus*: ſed in metro σ. in ἄϊστος eſt diſſimulandum, vt maneat breuis media ſyllaba: præterea non agitur hîc de ignoratione ſortis, ſed de inęqualitate & diuerſitate mortis variorum hominum. Ideo lego ἄϊσος h.e. ἄνισος, ducta à Scholijs coniectura, quæ exponunt τὰ γὰρ τοῦ δαίμονος καὶ τῆς τύχης, οὐκέτι ἐστὶν ἴσα καὶ ὅμοια τοῖς πᾶσι. Porrò ἄϊσος etiam ab Heſychio exponitur ἄνισος, *impar, diuerſus*.

τὰ μακρά. Intellige τὰ ἀδύνατα: & βραχὺς expone cum Schol. ἀσθενής. q.d. εἴ τις τὰ ἀδύνατα σκοπεῖ, ὡς τὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς τῶν θεῶν διαίτης ἐφάπτεσθαι, ἀσθενής ἐστι πρὸς τὸ τῆς ἐπιθυμίας τέλος παραγίνεσθαι.

χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν. Periphraſis cœli, quod χαλκόπεδον non ratione materiæ, ſed ratione firmitatis vocat: vnde 6. Nem. ſtr. 1. ὁ χαλκεὸς ἀσφαλὲς αἰεὶ ἕδος οὐρανὸς dicitur: & Pyth. 1. antiſtr. 2. ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔπω ἄμβατος αὐτοῖς. De Pegaſo & Bellerophonte vide Odam ιγ. Olymp.

παράφρασις. | ἐπῳδ. κώλ. ια. | μετάφρασις.

dominum volentem in cœ-

δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς

dominum volentem

domos venire ad Iouis concilium, hoc eſt, impoſſibilia molientem, ſiquidem inacceſſum eſt cœlum. ...c ſanè triſtiſſimus exitus ...um manet, qui rem iniquã ...uantumuis ſpecie iucun...am aggreditur. Cæterùm ...Apollo cui floret aureum ...apillitium, quique obliqua ...eſponſa das, huic Iſthmio...icæ Pythicam victoriam ...ræbe, vt tibi ſacris in ...ertaminibus apud Pytho...em florida corona donatum celebremus.

ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόντην
Ζηνός. τὸ δὲ πὰρ δίκαν
γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.
ἄμμι δ' ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ
θάλλων πόρε Λοξία,
70 τεαῖσιν ἁμίλλαισιν εὐανθέα καὶ Πυθοῖ στέφανον.

in cœli ſtationes venire ad concilium Bellerophontem Iouis. Quod verò præter ius dulce eſt, amariſsimus manet exitus. Nobis verò ô aurea coma florens præbe Loxia, tuis in certaminibus floridam etiam apud Pythonem coronam.

τὸ δὲ πὰρ δίκαν. Gnome qua claudit ſuperiora, & docet nonnullis iucundum quidem eſſe res iniuſtas, quales ſunt inconceſſæ & impoſſibiles, affectare, ſed eos triſtem votorum euentum conſequi. Vide in Adag. *Lucrum malum æquale diſpendio.*

ἄμμιν. Epilogus cum voto ad Apollinem, vt huic victoriam Pythiam concedat. Antonomaſticè deſignatur Apollo, quum Λοξίας appellatur, & χρυσέᾳ κόμᾳ θάλλων, h.e. χρυσοκόμης vt Ol.Od.6. & χρυσοχαίτης Pyth. 2. Ante τεαῖσιν ſupple ἐν: vel lege τεαῖς ἐν.

ΚΛΕΑΝΔΡΩ ΑΙΓΙΝΗΤΗ, CLEANDRO AEGInetæ,

ΕΙΔΟΣ Η. ODE VIII.

ARGVMENTVM.

CLeandri laudes perſequitur Pindarus ab Iſthmiaca & Nemeęa victoria, à patre Timaſarcho, à maiorum fortitudine, à patria Aegina. Hinc Aeginetarum originem altius repetit ab Aſopo, Aegina, Aeaco, Peleo, & Thetide: de cuius matrimonio Neptunus & Iupiter litigarunt. Themis fata aperit, docens eam deberi Peleo. Hinc ad Achillem Pelei Thetidíſque filium delabitur, tandémque ad Cleandrum rediens, ipſius laudibus hymnum concludit.

παράφρασις.

Veſtrûm aliquis, ô iuuenes poëtę, Cleandro, eiúſque iuuenili ętati qua fortiter ſe geſſit, ad Teleſarchi patris eius ſplendidas fores profectus, laborum pretium perſolutoriũ, quo gloria celebritáſque nominis ipſi comparetur, hymnum videlicet excitet & componat: quod ſit Iſthmicę victoriæ pręmium, eiúſque quam ex Nemeęo cer-

διαίρεσις α. κῶλ. κβ.

Κλεάνδρῳ τις, ἁλικίᾳ τε λύτρον

εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων,

πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου

παρὰ πρόθυρον ἰὼν, διεγειρέτω

κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νίκας

ἄποινα, καὶ Νεμέᾳ

ἀέθλων ὅτι κράτος

ἐξεῦρε. τῷ καὶ ἐγὼ

καίπερ ἀχνύμενος

μετάφρασις.

Cleandro aliquis, & uentutique eius pr tium perſolutoriũ g riosum, ô iuuenes, lab rum, patris ſplendid Teleſarchi ad veſtib lum profectus, excit chorealem hymnum Iſthmiadiſque victori præmium, & in Nemea certaminum quoniam tam.

θυμὸν, αἰτέομαι
χρυσέαν καλέσαι
μοῖσαν. ἐκ μεγάλων
δὲ πενθέων λυθέντες,
μήτ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν
στεφάνων, μήτε κά-
δεα θεράπευε. παυ-
σάμενοι δ' ἀπρήκτων κακῶν,
γλυκύ τι δαμωσόμεθα
καὶ μετὰ πόνον. ἐπειδὴ
τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς
τοῦ Ταντάλου λίθον παρά τις ἔ-
τρεψεν ἄμμι θεός,

victoriam adeptus eſt. Cui & ego quamuis mœſtus animo, poſcor auream inuocare Muſam. Ex magnis autem luctibus liberati, neque in orbitatem cadamus coronarum, neque mœrores foue: ſed ſine impoſito infectis malis, dulce aliquid in publicum proferamus, etiam poſt dolorem: poſtquam ſupra caput Tantali lapidem impendentem *aliquis auertit nobis Deus,*

[c]armine conſequutus eſt. Cui ego etiam, etſi mœſto ſim animo, ob recentem Græciæ metum à Perſico bello incuſſum, poſcor præclaram Muſam inuocare, & carmen encomiaſticũ contexere. Quare cùm magno luctu liberati ſimus, ne, anime mi, non ſcribamus carmina, quæ ſint victorum coronaméta: neque mœſtitiam foueamus. Sed cùm infecta mala, conſilio Xerxis imminentia, deſierint exitium minari, dulce aliquod carmen laudatorium, præterito dolore in publicum proferamus: poſtquam ſupra caput impendentem Tantaleum illum lapidem, à lætitia nos aberrare facientem, imò laborem, cui ferendo par non erat Græcia, Deus aliquis à nobis auertit.

Κλεάνδρῳ. Cleander Teleſarchi filius, patria Aeginenſis, Iſthmiaca, Nemeæa, Pythica, Megarenſi, Epidaurica victoria clarus. Titulus non meminit generis victoriæ, ſed pancratij mentionem facit contextus.

διαίρεσις. Hoc εἶδος eſt μονοστροφικὸν, & præter morem à poëta in ſectiones diuiſum. Sic Nem. 2. octonarios: & 9. duodenarios habuit. Pyth. 12. ſtrophen & antiſtrophen tantùm.

Κλεάνδρῳ τις. Exordium ducit author ab exhortatione, querimonia, & conſolatione. Nam iuuenes poëtas hortatur, vt Cleandro epinicium ſcribant. Queritur ipſe de luctu, à quo facilè impediretur quominus ſcribendi prouinciam ſuſciperet, niſi rogatus fuiſſet: ſeſe præterea ſolatur, quòd diuino beneficio liberata ſit Græcia ab imminente iugo ſeruitutis.

ἀλικίᾳ τε, Subauditur hîc ἀγέτω. λύτρον εὔδοξον καμάτων, eſt periphraſis hymni encomiaſtici. Dicitur λύτρον εὔδοξον, tum quia carmen ipſum eſt glorioſum, tum quia laudato viro gloriam parit.

ὦ νέοι. Adhortatoria προσφώνησις ad iuuenes poëtas. Hæc autem eſt legitima lectio, ſpuria verò ἴτω, quam habent quædam editiones, quaſi ſit optat. verbi ἴω. Sed hæc lectio per ſe corruit, quia turbat ſenſum.

ἀγλαὸν πρόθυρον. Synecdochicè *veſtibulum* pro *domo* ſumit. Epitheton hoc ἀγλαὸν, innuit opulentum fuiſſe Teleſarchum.

ἀνεγειρέτω. Sic lego compoſitum pro ſimplici ἐγειρέτω, quod in Scholijs legitur. Nam metro deeſt alioqui ſyllaba: præterea κῶμον ἐγείρειν aptiùs dicitur quàm ἀγείρειν. Ἰσθμιὰς adiectiuè ſumitur pro Ἰσθμική.

καὶ Νεμέᾳ. Poſt hanc vocem ſcribitur punctum, vel colon in alijs editionibus: ſed omnis diſtinctio me iudice expungenda, ſicque perſpicuè conſtruenda hæc verba, καὶ ὅτι κράτος ἀέθλων ἔξευξε Νεμέᾳ: ſic nihil erit extrinſecus ſumen-

dum, erítque planus ſenſus. Ellipſis eſt præpoſitionis ἐν ante Νεμέᾳ, niſi aduerbialiter ſumatur. Hæc autem Cleandro, non (vt quidam volunt) Teleſarcho, tribuuntur.

τῷ καὶ ἐγώ. Hoc eſt, τούτῳ καὶ ἐγὼ χάριν τὴν ψυχὴν λυπούμενος αἰτοῦμαι προσκαλεῖν τὴν τιμίαν μοῦσαν. Quæritur quæ cauſa dolendi fuerit Pindaro. Putat Schol. quia aliqui Cleandri neceſſarij, in nauali ad Salaminem prælio mortui ſunt: quod etſi veriſimile eſt, conſtat ex ſequentibus poëtam Perſici belli in genere rationem habere. χρυσέαν expono τιμίαν, quia per *aureum* poëta ſolet *pretioſum* ſignificare, & αἰτοῦμαι paſſiuè ſumo.

ἐκ μεγάλων. Apoſtrophe poëtæ ad ſeipſum, qua hortatur vt poſt luctum nó foueat mœrores, ſed animum ad ſcribendum appellat. κάδεα Dor. pro comm. κήδεα, hoc eſt λύπαι, καὶ πένθος. Et ἀπρακτα κακὰ, intellige ἀνωφελήτους λύπας, ἀχρεῖα πένθη, cum Schol. aliíſque interpretibus. Sed puto tamen, *infecta mala* dici poſſe, quia Græciæ excogitatum malum à Xerxe, infectum abijt.

δαμωσόμεθα. Dor. & Aeol. pro δημωσόμεθα: à verbo δημόω, vel δημοῦμαι. h. e. εἰς τὸν δῆμον ἐκφέρω. Alij exponunt, δημοσίᾳ παίζειν. Schol. παίζειν, καὶ εἰς δῆμον προτ... vide vulg. Lexica.

ἐπειδὴ expono *poſtquam*, ratione temporis. Beneficio diuino tribuit *liberationem* Græciæ, cui quod imminebat malum appellat *Tantali Lapidem*, vt innuat illud fuiſſe ingens, à Deo immiſſum, ſicuti Tantalo lapis in pœnam imminebat, nec ab alio auertendum. Vide Adag. *Tantali lapis*. & Od. Ol. α. παρ᾽ τι ἔτρεψε. Tmeſis, pro παρέτρεψέ τις.

παράφρασις.

Quamobrem cùm metuenda mala prætererint, ſedata eſt ſolicitudo qua diſtringebar. Conuenit autẽ vt præſentem ſtatum, nulla præteriti, nulla futuri habita ratione, ampleſtamur. Nam ætas humanæ vitæ curriculum incertis caſibus inuoluit & circunuenit. Quibus perſpectis: atque hoc etiam in conſiderationem adducto, quod libertatem noſtram barbaris inuiſam retinuimus, ſanabilis eſt ſuſceptus ille dolor, ob eam quam à Xerxe metuebamus ſeruitutẽ. Præterea, vt virum decet, bona ſpes de futuro eſt colenda. Nunc

διαίρεσις β. κώλ. κβ.

ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. ἀλλ᾽ ἐ-
μοὶ δεῖμα μὲν παροιχόμενον
καρτερὰν ἔπαυσε μέριμναν.
τὸ δὲ πρὸ ποδὸς, ἄρειον αἰεὶ,
χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰὼν,
ἐπ᾽ ἀνδράσι κρέμαται,
ἑλίσσων βίου πόρον.
ἰατὰ δ᾽ ἐστὶ βροτοῖς
σύν τ᾽ ἐλευθερίᾳ
καὶ τά. χρὴ δ᾽ ἀγαθὰν
ἐλπίδ᾽ ἀνδρὶ μέλειν.
χρὴ δ᾽ ἐν ἑπταπύλοι-
σι Θήβαις τραφέντα,
Αἰγίνᾳ χαρίτων ἄωτον
προνέμειν. πατρὸς οὕ-
νεκα δίδυμαι γένον-
το θύγατρες, Ἀσωπίδων

μετάφρασις.

intolerandum Græcis laborem. Quare mi. metus præteritus grauem ſedauit ſolicitudinem. Quæ verò ante pedes eſt, præſtantior ſemper eſt res omnis. Doloſum enim æuum hominibus impendet. voluens vitæ curſum. Sanabilia autem mortalibus ſunt cúmque libertate, etiã illa. Oportétque bonam ſpem homini curæ eſſe. Oportet autem in ſeptiportis Thebis educatum,

gitur compoſita illa animi ægritudine, decet me poſtulatum concedere encomiũ: idque iure conſanguinitatis ego ciuis Thebanus erga virum Æginetam facere teneor. Nam Thebe & Ægina filiarum Aſopi natu minimæ fuerunt. Et cùm Ioui placuiſſent, ille Theben quidem Bœotijs Thebis, iuxta Dircæum fontem pulchris aquis manantem ſitis, vrbi curruum, ac proinde certaminum bellorúmque ſtudioſæ præfecit.

ὁπλόταται, Ζηνί τε ἅδον βασιλέϊ. ὃ ταὶ μὲν παρὰ καλλιρόῳ Δίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ᾤκισεν ἁγεμόνα.

gina gratiarum florem tribuere: patru quoniã eiuſdem *geminæ ſunt filiæ, Aſopidúmque natu minima, Iouique placuerunt regi: qui alteram quidem apud pulchrifluam Dircen, curruum ſtudioſæ vrbis collocauit ducem.*

ἀτόλματον. Dor. pro ἀτόλμητον. h.e. ἀνυπομόνητον καὶ δεινὸν, *intolerabilem & horrendum*, vt rectè exponit Schol. Nam fit ex α. priu. & verbo τολμάω, quod non ſolùm ſignificat *audeo:* ſed etiam *tolero, fero, ſuſtineo:* vt apud Theogn. Τολμᾶν χρὴ τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσι. Quare obſcurè expoſuerunt, qui *non audendum* verterunt ἀτόλματον. Ideóque explicarunt hoc, q.d. poëta, laborem hunc fuiſſe non audendum, quòd nemo auſus fuiſſet cum hoſte congredi.

ἀλλ' ἐμοί. Hoc loco ἀλλὰ, non eſt aduerſatiuũ, ſed concludit ſuperiora. Ideóque exponendum, *quare, quamobrem*, vt & ἀλλ' εὔχεται. Pyth. Od. 4. ep. vlt. colo. 1. videbis. Nam ex eo quod Deus calamitatem auertit, infert metum ſuum præterijſſe, grauémque de euentu ſolicitudinem ſuſceptam: vt attentiùs mentem poëtæ ſcrutanti apparebit.

δεῖμα παροιχόμενον. Sic lego ad vitandam hypallagen obſcuriorem. Nam ſi retineas δεῖμα παροιχομένων, erit ὑπαλλακτικῶς exponendum, *præteritio timendorum*. Si verò legas δεῖμα παροιχόμενον, erit *præteritus metus*: & *metus* pro *re metuenda* ponetur, vt *ſpes* pro *re ſperata* plerunque vſurpatur. Solet δεῖμα generare μέριμναν: illo ſublato hæc ceſſat. Ideóque rectè dixit, *metus præteritus grauem ſedauit ſolicitudinem.*

τὸ δὲ πρὸ ποδός. Ratio cur rerum præteritarum non oporteat ſolicitum eſſe: nempe quia præſentis ſtatus potiùs quàm præteriti habenda eſt ratio. q. d. τῶν δὲ ἐπελθόντων ἀεὶ δεῖ ἀντέχεσθαι, καὶ τὸ παρὰ πόδας σκοπεῖν, καὶ εὖ διατίθεσθαι. Nec non præſentem ſtatum amplecti oportet, quia futurum tempus eſt incertum. Itaque hæc ſententia, tum antecedentibus, tum conſequentibus inſeruit. Rem autem perſpicuè habes in paraphraſi. Hinc Horat. l. 2. Carm. Ode 16. *Lætus in præſens animus quod vltra eſt Oderit curare.*

δόλιος γὰρ. Gnome de incertitudine rerum futurarum. Rectè δόλιος αἰὼν, quia mutationes temporis inſperatæ nos inuoluunt, & circumueniunt. Hîc legi ſolet βιότου: ſed abundat ſyllaba: quò fit vt βίου legendum videatur. Et ἀνδράσι, pro ἀνθρώποις, vt fit paſſim.

ἰατὰ δ' ἐστί. Hæc quoque eſt ratio cur ceſſare debeat præteritorum malorum ſolicitudo: quia nimirum retenta libertate Græciæ hæc omnia mala ſanari poſſunt. q.d. διασωθείσης δὲ τῆς ἐλευθερίας ἰᾶσθαι ῥᾴδιον ταῦτα.

χρὴ δ' ἀγαθάν. Alia ratio cur præteritorum ſolicitudo ceſſare debeat, quia ni-

mirum, viros decet bona ſperare, atque ita domito mœrore fortem animum bona ſpe fultum ſeruare.

χρὴ δ' ἐν. Ratio cur ſedato præteritorum mœrore, & dempta ſolicitudine, debeat ipſe qui eſt Thebanus, Cleandrum Aeginetam laudare ob Iſthmicam victoriam. Etenim inter Thebas & Aeginam eſt cognatio. Nam Thebe & Aegina ſunt ſorores, & Aſopi filiæ, & vrbium à ſe denominatarum Deæ tut... res. Hîc χαρίτων ἄωτον ſignificat ὕμνον, ſeu κῶμον.

πατρὸς ἕνεκα. Hoc eſt, ὅτι δύο θύγατρες νεώταται ἐγένοντο τῷ Ἀσώπου. Aſopus hab... viginti filias, quarum has natu tradit minimas. Vide hac de re Na... Comit.

ὅ. Poët. pro ὃς, vt ſæpe apud Homer. habéſque exemplum Od. Pyth. ... τὰν μὲν nimirum Theben: quam Iupiter præfecit Thebis Bœotijs: quam vrbem vocat φιλαρμάτον, metonymicè, quia Thebani curruum, proindéque certam... & bellorum ſtudioſi fuerunt, in quibus currus erant in vſu. ᾤκισεν metri ca... pro ᾤκισεν Aor. 1. verbi οἰκίζω.

παράφρασις.

Te verò, ô Ægina, Oenopiam in Inſulam detulit, cuius ibi concubitu grauida facta, illi Deorum hominúmque patri, grauiũ tonitruum ſtrepitum excitanti, diuinum filium, hominúmque in terris verſantium honoratiſſimum peperiſti: qui Deorum habita ratione lites ſubditorum iuſto iudicio dirimere ſolebat. Cuius quidem filij Telamon & Peleus, Dijs ob excellentiã æquiparandi, filiorúmque martiales filij Aiax & Achilles, bello vbi fit lugubris æneorum armorum ſtrepitus, fortiter gerendo præſtantiſſimi fuerunt: prętereà ſingulari temperantia, prudentiáque prędit: prȩcipuè verò Peleus: cuius virtutẽ beatorum Deorum concilia meminerunt: quando inſignes Dij Iupiter & Neptunus, Thetidis amore flagrãtes, de nuptijs eius contenderunt, cùm

διαίρεσις γ. κώλ. κβ.

σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγ-
κὼν
κοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τίκες
Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πα-
τρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων, ὃ
καὶ
δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραι-
νε. τοῦ μὲν ἀντίθεοι
ἀρίστευον υἱέες.
υἱῶν τ' ἀρηΐφιλοι
παῖδες, ἀνορέᾳ
χάλκεον στονόεν-
τ' ἀμφέπειν ὅμαδον.
σώφρονές τ' ἐγένον-
το, πινυτοί τε θυμόν.
ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέ-
μναν-
τ' ἀγοραὶ, Ζεὺς ὅτ' ἀμ-
φὶ Θέτιος, ἀγλαός
τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν γάμῳ,
ἄλοχον εὐειδέα θέ-
λων ἑκάτερος ἑὰν ἔμ-
μεν. ἔρως γὰρ ἔχεν.
ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐ-

μετάφρασις.

Te verò in Inſulam Oenopiam cum tul... ſet, dormiebat tecum: diuinum vbi peperi... Aeacum grauiſtrepi... patri honoratiſſimum in terra verſantium qui & lites Dijs diiu... bat. Cuius quidem I... pares præſtanti... fuerunt filij, filiorumque martiales filij, ... titudine ad arcum ... chrymoſum adminiſtra... dum belli *ſtrepitum. Temperantéſque fu... runt, prudentéſque a... mo. Hæc etiam Deorum meminerunt conci... Iupiter quando & Thetidis, illuſtr... contenderunt Nep... nus nuptias, vxorem formoſam volens ...*

terque formoſam illam xorem ducere vellet. Sed Deorum immortalium pro-idæ mentes ipſis coniu-ium illud non perfeco-unt,

καὶ Θεῶν πραπίδες,

que ſuam eſſe: amor enim tenebat eos. Sed non ipſis immortales perfecerunt coniugium Deorum mentes,

Οἰνοπίαν. Quæ nunc Aegina dicitur, Oenopia priùs dicta eſt: vnde Ouid. . metam.

Oenopiam veteres appellauêre: ſed ipſe
Aeacus Aeginam genitricis nomine dixit.

κοιμᾶτο. Ellipſis eſt, & ſubaudiendum ἅμα σοί. Quo ex concubitu natum it Aeacum, quem cum poſteris celebrat: vt à maioribus Aeacidis Cleanrum laudet.

βαρυσφαράγῳ. Hoc eſt, ἐριγδούπῳ. Βαρυσφάραγος, eſt ὁ βαρέως σφαραγῶν, βαρὺ ψόφον ιῶν, *grauem ſtrepitum edens*. Iouis epitheton, ob tonitruum quæ mouet, in-entem ſtrepitum.

ὃ. Sic legendum pro ὅς, ob metrum, ſicuti præcedenti ſectione, ὃ τοὶ μ. *Dijs* ion *Deorum lites finiebat*. Non enim lites quæ inter Deos interceſſerint, eum liremiſſe conſtat: ſed conſcijs teſtibúſque Dijs lites dirimebat: quia ſubdi-orum cauſas iuſtè iudicabat. Neque enim ille, ſed Themis, vt ex ſequentibus olligere eſt, Neptuni Iouiſque contentionem ob Thetidis nuptias, quam am-iebat vterque, diremit. Eſt autem ἐπείραινε, Imperf. verbi πειραίνω, inſerto ι. pro omm. περαίνω.

τοῦ μ. Eiuſdem Aeaci laus à filijs & nepotibus, quos Dijs pares, bellicoſos, emperantes & prudentes: nec filios ſolùm ἀντιθέους, nepotes ἀρηϊφίλους, σώφρονας & πινυτούς vocat: ſed & nepotes & filios, συλλήβδην tales dicit. Telamon, Pe-eus, Aiax Achilles ſuis factis ſe bellicoſos demonſtrarunt, Telamon ſequutus Herculem, Peleus Acaſtum aggreſſus, quem expugnata Iolco debellauit. Aiax, & Achilles aduerſus Troianos progreſſi. Quum autem σώφρονες dicuntur, præcipuè reſpicit poëta ad Pelei caſtitatem celebrem.

ταῦτα καὶ μακάρων. Putat Schmidius authoris mentem eſſe, Deorum concilia meminiſſe Aeaci nepotes & filios fore tales. Sed puto poëtam dicere velle concilia Deorum meminiſſe illius filios fuiſſe σώφρονας & πινυτούς: idque συλλήβδην, cùm hoc de Peleo ſit peculiariter intelligendum, cuius pietatem & caſtitatem remunerati ſunt Dij, vt ſequentis ſectionis 18 colo & ſeq.

ἔρισαν. Sic lego in 3. perſ. plur. Aor. 1. verbi ἐρίζω, & paulò pòſt ἐθέλων: vt hæc ſit perſpicua conſtructio, ὅτι Ζεύς, ἀγλαός τε Ποσειδᾶν, ἀμφὶ Θέτιος γάμῳ ἔρισαν, ἐθέλων ἑκάτερος ἑὰν ἔμμεν ἄλοχον εὐειδέα. Alij legunt ἐρίσαντες, in particip. Aor. 1. ſed non poteſt conuenire cùm participium aliud ἐθέλων ſtatim ſequatur.

ἀλλ᾽ οὐ σφιν. Hoc eſt, ἀλλ᾽ οὐκ αὐτοῖς, Ζηνὶ καὶ Ποσειδῶνι γάμον ἐπετέλεσαν οἱ Θεοὶ ἀθάνατοι τὸν ἐκβησόμενον ποιήσεις. Vocem πραπίδες, vide Olymp. Od. 2.

παράφρασις.

audito Themidis fatidicæ, benéque cõſulentis oraculo: quæ medio illorum in cœtu dixit eſſe in fatis, vt Dea illa marina Thetis regem patre præſtantiorem filium pareret: ita vt ſi vel Iouis, vel fratris eius Neptuni concubitu frueretur, futurum eſſet vt hinc naſceretur, qui impetuoſo fulmine, & inſuperabili tridente telum aliud potentius manu verſaret & agitaret. Quare inquit miſſam facite iſtiuſmodi contentionem. At illa mortalis viri coniugium ſortita, filium ſuſcipiat, Marti quoad manuum robur, fulguribus quoad vigorem & celeritatem pedum aſſimilem, quem in bello videat interemptũ. Ad me verò quod attinet, nuptias haſce, ſummæ pietatis præmium diuina voluntate deſtinatum, Aeacidæ Peleo conceſſi, quem Iolcum expugnaſſe dicunt.

διαίρεσις δ'. κῶλ. κβ.

ἐπεὶ θεσφάτων ἤκουσαν. εἶπε
δ' εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις
εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν, φέρ-
τερον γόνον ἄνακτα πατρὸς τε-
κεῖν
ποντίαν Θεὸν, ὃς κεραυνοῦ
τε κρέσσον ἄλλο βέλος
διώξει χερὶ, τριό-
δοντός τ' ἀμαιμακέτου,
Δί τε μισγομέναν,
ἢ Διὸς παρ' ἀδελ-
φεοῖσιν. ἀλλὰ τὰ μὲν
παύσατε. βροτέων
δὲ λεχέων τυχοῖσα,
υἱὸν εἰσιδέτω θανόντ' ἐν
πολέμῳ, Ἄρει
χέρας ἐναλίγκιον,
στεροπαῖσί τ' ἀκμὰν ποδῶν.
τὸ μὲν ἐμὸν Πηλέϊ θεό-
μοιρον ὀπάσαι γάμου Αἰ-
ακίδᾳ γέρας, ὃν
καὶ εὐσεβέστατόν φασ' Ἰαωλ-
κοῦ τραφεῖν πεδίον.

μετάφρασις.

poſtquam oracula au-
diuerunt. Dixit cum
conſilio valens Them[is]
in medio eorum, *qui[a]*
fatale erat præſtantio-
rem filium regem pa-
tre vt pareret marina
Dea, qui fulmine po-
tentius aliud telum
agitaret manu, tride-
téque inexpugnabili,
Ioui commixta, aut Io-
uis cum fratribus. Sed
hæc miſſa facite. Mor-
tales autem lectos ſor-
tita, filium intueatur
mortuum in bello, Mar-
ti manus ſimilem, ful-
guribúſq; vigorem pe-
dum. Quod quidem ad
me attinet Peleo fata-
le dedi nuptiarũ Aea-
cidæ præmium, quem
piiſſimum aiunt Iolci expugnaſſe terram

ἐπεὶ. Non ſignificat *quoniam*, hoc loco, ſed *poſtquam*. Etenim Dij nup[tias] de quibus contendebant Iupiter & Neptunus perficere noluerunt, poſtqu[am] Themis fata expoſuit. Prima ſyllaba in ἤκουσαν longa, eſt pro duabus breuib[us]: quare retinenda hæc lectio. Porrò εἵνεκεν hîc æquipollet τῷ ὅτι. ποντίαν Θεὸν v[i]delicet Thetidem. Διὸς παρ' ἀδελφεοῖσι, nempe Neptuno: vbi plural. pro ſing[ul]. Nam fulminis & tridentis tantùm meminit, quæ ſunt Iouis & Neptuni tela. Hac de re vide Ouid. Metam. 11.

εἶπε δ' εὔβουλος. Cum Pindaro conuenit Apollon. Argon. 4.

Ἔμπης δ' οὐ μεθίεσκεν ὀπιπεύων ἀέκουσαν,
Εἰσότε οἱ πρέσβειρα Θέμις κατέλεξεν ἅπαντα,
Ὡς δή τοι πέπρωται ἀμείνονα πατρὸς ἑοῖο
Παῖδα τεκεῖν.

υἱὸν εἰσιδέτω. De Achille, eiúſque robore, pedúmque velocitate dic[tum]

em. γ. ſtr.& antiſtr. 3. De Pelei nuptijs, & Iolci expugnatione eâdem Oda tiſtr. 2. τὸ μὲν ἐμὸν. Hîc ſignificat ἐγώ, vide exempla in Lexicis in ἐμός. Con- uitur autem cum prima perſona, ideóque lego neque ὀπάσαι in infinit. ne- ιe ὄπασε in 3. perſ. Aor. 1. ſed ὄπασα in 1. vt ſit hæc conſtructio, τὸ μὲν ἐμὸν ὄπασα ιλὶ γέρας &c. Hac ratione planus eſt locus.

τραπεῖν. Omnes legunt τραφεῖν. Vulgata verſio exponit *in Iolci terra educatum* ε. Schmidius, *educaße terram Iolci*. Sed neque ibi educatus eſt. Nam ibi non xit à pueritia & adoleſcentia, cui conuenit educatio, ſed apud patrem: à ιo tantum diſceſſit occiſo Phoco. Neque rectè dicitur *educare terram*. Ideó- ιe conjicio eſſe graphicum errorem, & emendandum ſcripto π. loco φ. vt ſit απεῖν: & certè hoc conueniet cum hiſtoria, de expugnatione Iolci, quam Od. Nem. ſtr. 3. πολεμίᾳ χερὶ προστραπὼν Πηλεὺς dicitur. Porrò Ιαωλκοῦ πεδίον, periphra- icè dixit pro Iolco.

παράφρασις.	διαίρεσις ε. κῶλ. κβ.	μετάφρασις.
Itaque protinus ad incor- ιptum Chironis antrum ιnt nuntiá quibus hoc ſi- nificetur. Nec Thetis Ne- ιi filia, iterum ac proinde ls contentionis inter ri- ales Deos nobis dirimen- æ occaſionem præbeat. Circa plenilunium autem eſpertinum, quo celebrari ιlent nuptiæ, heroi illi co- ulata, virginitatis amabi : frænum ſoluat. Sic dixit Dea Themis, in Deorum oncilio Saturni filios allo- uuta: qui ſuperciliorum nmortalium nutu ſignifi- arunt illius ſententiá ſibi robari, cuius irrita infe- áque verba non abierunt. lam aiunt Iouem regem Thetidis haſce cum Peleo uptias vnà cum Themide uraſſe. Ex quibus natus eſt chilles, cuius iuuenilem irtutem, docti poëtę apud ιdoctos & illiteratos ho- ιines laudibus nobilé red- iderunt, dixerúntque vt itiferum Myſiæ ſolum, ni- ro cruore Telephi tran- ιum Græcis Troiam petentibus prohibentis aſperſum cruentauit.	ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐ- θὺς Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι. μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νει- κέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέ- τω ἄμμιν. ἐν διχομηνίδεσσι δ' ἑσπέραις, ἐρατ- λύοι κεν χαλινὸν ὑ- φ' ἥρωϊ παρθενίας. ὣς φάτο Κρονίδαις ἐννέποισα Θεά. τοὶ δ' ἐπὶ βλεφάροισι νεῦσαν ἀθανάτοι- σιν. ἐπέων δὲ καρπὸς οὐ κατέφθινε. φαντὶ γὰρ συν- αλέγειν καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτα, καὶ νέαν ἀνέδειξαν. σοφῶν στόματ' ἀπείροισιν ἀρε- τὰν Ἀχιλλέος, ὃ καὶ Μύ- σιον ἀμπελόεν αἵμαξε, Τηλέφου μέλανι ῥαί- νων φόνῳ, πεδίον.	*Eant autem in in- corruptum antrũ pro- tinus Chironis nuntia. Neque Nerei filia con- tentionum folia bis tradat nobis. In dimi- dij autem menſis veſpe- ris, amabile ſoluat fra- num ſub heroë virgini- tatis: Sic dixit, Satur- nios alloquuta Dea. Il- li verò ſupercilijs an- nuerunt immortalibus. Verborum autem fru- ctus non perijt. Dicunt enim ſimul curaße etiã nuptias Thetidis Re- gem. Et iuuenilem innoteſcere fecerunt ſapientum ora ignaris virtutem Achillis; qui & Myſium vitiferum cruentauit, Telephi a- tro aſpergens ſanguine, campum:*

ἴστων. Imperat. Att. pro comm. ἴστωσαν. Chironis antrum ἄφθιτον vocat, ob ri ctam diſciplinam qua commiſſos diſcipulos imbuebat: óbque viri illius ac tiúſque familiæ bene moratæ incorruptam vitam. Vel legendum eſt ἀφθίτου χείρωνος, hoc eſt, ἀθανάτου. Nam illi licebat eſſe immortali, ſi voluiſſet, vt Lucian. ait in Dialog. Mort.

μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ. Hoc eſt, μηδὲ ἡ Θέτις ἅπαξ νείκεος πεταλα ἐν ἡμῖν, πάλιν παρεχέτω, ὥστε δὶς παρέχειν. Properè mittendum nuntium cenſet Themis ad Chironem, vt ibi Pelei & Thetidis nuptiæ celebrentur: ne bis inter Deos immortales, innupta præbeat anſam contendendi.

πέταλα νεικέων. Folia contentionum dicit, quia folijs tanquam tabulis, contentiones inſcriptæ iudicibus ad ferendum iudicium offerebantur. Sic φύλλ' ἀοιδᾶν, Iſthm. 4. antiſtr. 2. dicuntur, quia carmina folijs inſcribebantur. ἐγγυαλίζειν autem propriè eſt εἰς χεῖρας παρέχειν. Nam γύα ſunt αἱ χεῖρες. Simpliciter παρέχειν & ἐγχειρίζειν.

ἐν διχομηνίδεσσι. Locus nuptiarum notatus eſt, Chironis ſcil. antrum. Nunc tempus declaratur: nempe nox qua plena eſſet luna, dimidiúſque menſis: nam νουμηνία veteribus Calendas conſtituebat. Hîc διχόμηνις adiectiuè ſumitur. q.d. ἡ μήνη τὴν μῆνα εἰς ἴσα δύο μέρη διχάζουσα. Vide hanc vocem ſtr. 2. Od. 3. Olymp. Vtitur plurali numero, vel per enallagen, vel quòd nolit accuratè innuere ipſam veſperam qua plenilunium patefit, ſed circiter illud tempus.

ἐρατὸν λύοι κεν. Honeſta ἀπόφρασις primi concubitus. ὑπὸ βλεφάροις ἥρωος, m... pro ἐπήνευσαν βλεφάροις.

ἐπέων δὲ καρπός. Metaphorica loquendi formula, pro ἐκ ἀνωφελὴς ἢ μάταιος λόγος ἐγένετο. Hîc συναλέγειν, eſt ἅμα ἀλέγειν h.e. ἐπιμελεῖσθαι, φροντίζειν, éſtque poeticum vocabulum. Porrò ἄνακτα, Iouem hîc κατ' ἐξοχὴν appellat, qui nuptias illas curaſſe fertur. ſtr. 3. Nem. 5.

καὶ νέαν ἀρετάν. De iuuenili Achillis virtute vide Nem. 3. ſtr. 3. σοφῶν ... dicit τῶν ποιητῶν, qui cur σοφοὶ vocentur prima Olymp. Od. diximus. ἀπείρων, ... eſt τοῖς οὐκ ἐπισταμένοις, vel ἀπαιδεύτοις. Nam videntur σοφοὶ & ἄπειροι hoc loco ... ter ſe opponi.

ὃ καὶ. Sume ὃ, pro ὅς. Primum Achillis facinus quod refert, eſt Telepho inflictum vulnus. De hoc facta mentio Iſthm. 4. φόνος hîc eſt βρότος. Non enim occîdit, ſed vulnerauit duntaxat Telephum Achilles.

παράφρασις.	διαίρεσις ς. κῶλ. κβ.	μετάφρασις.
tutúmque Atrei filijs Agamemnoni & Menelao reditum in patriam parauit, Helenámque illis liberauit, quum ſtrenuos illos viros, qui Troiam neruorum	γεφύρωσέ τ' Ἀτρείδαισι νόστον. Ἑλέναν τ' ἐλύσατο, Τρωΐας ἶνας ἐκταμὼν δορί, τοί μιν ῥύοντό ποτε, μάχας ἐναριμβρότου ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοντ-	& pontem ſtra... Atridarum redi... Helenámque ſol... Troiæ neruis ... haſta, qui ipſam ...

lar ſuſtinebāt,&ipſi ali-
ando pugnam hominū
erfectricem in campo
rcenti obſiſtebant,haſta
ldiſſet, nimirum Mem-
nem ſuperbum & He-
rē Priami filium, alióſ-
:,veluti Cycnum:quibus
Orcum Proſerpinæ do-
m miſſis Achilles Aeaci-
um princeps & cuſtos
ginam patriā,propriám-
ſtirpem illuſtriorem
didit. Quem ne mortuū
dem laudatoria carmina
ecerunt: ſed ad eius ro-
n & ſepulchrum Muſæ
gines Heliconiæ ſtete-
t,& lachrymas cum me-
rabili lamentatione af-
:runt. Quo exemplo
emur viſum eſſe Dijs
ıortalibus, vt hæ Deæ
m ſtrenuum etiam vita
ınctum hymnis cele-
ıt.

τα, Μέμνονός τε βίαν
ὑπέρθυμον, Ἕκτορά
τ᾽, ἄλλοις τ᾽ ἀρίστας, οἷς
δῶμα Περσεφόνας
μανύων Ἀχιλλεὺς,
οὖρος Αἰακιδᾶν,
Αἴγιναν, σφετέραν
τε ῥίζαν πρόφαινε.
τὸν μὲν οὔτε θανόντ᾽ ἀοιδαὶ
ἔλιπον. ἀλλά οἱ
παρά τε πυρὰν, τάφον
θ᾽ Ἑλικώνιαι παρθένοι
ἔσταν, ἐπὶ θρῆνον τε πο-
λύφαμον ἔχευαν. ἔδο-
ξεν ἄρα δ᾽ ἀθανάτοις,
ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕ-
μνοις θεᾶν διδόμεν.

*rebant aliquando, pa-
gna hominum interfe-
ctricis opus in campo
exercentē, Memnoniſ-
que vim ſuperbam, He-
ctorémque, aliíſq; pro-
ceres, quibus domum
Proſerpinæ indicans A-
chilles, cuſtos Aeacida-
rum, Aeginam, ſuámque
ſtirpem illuſtrauit.
Quem ne mortuū qui-
dem carmina defece-
runt: ſed & eius rogo
& ſepulchro* Heliconiæ
*virgines adſtiterunt,
& lamentationem me-
morabilem affuderunt.
Placuit ergo immortalibus ſtrenuum virum etiam mor-
tuum hymnis Dearum tradere.*

γεφύρωσαν. Verbum γεφυρόω ſignificat *pontem ſterno*: vt γεφυρῶν ποταμοὺς eſt *ios pontibus iungere*:& quoniam pontes firmum dant tranſitum: ideo nunc :aphoricè γεφυρῶν νόστον eſt *reditum firmare, tutum reditum parare*. Secundum ıillis ſpecimen ſtrenuitatis ad Troiam exhibitum hîc proponitur.

Ἀτρειάδαισι. Suſpicor hîc errorem eſſe graphicum,& legendum eſſe Ἀτρεΐδαι- :r dialyſin diphthongi ει, quia debent hoc in loco duæ ſyllabæ breues eſſe: ſine dialyſi retinendum ει, vt per ἰσοδυναμίαν vna longa pro duabus breui- legatur.

Τρωΐας ἶνας. Proceres qui pro Troia pugnabant, metaphoricè appellat ner- :quia vt nerui corpus animalis firmant & roborant: ſic illi Troiam ſua de- ſione roborabant.

ί μιν. Hoc eſt, αἳ μὲν ἔτις αὐτὸν ποτε ἐκώλυον. Vox ἐνασείμβροτος occurrit Od. 6. Pyth. ἔργον μάχας κορύσσειν, eodem ſenſu dicit, quo Il. β. Homerus, πόλεμον κορύσσειν, *m exercere*, vel *adornare*, vide βίον κορυσσέμεν Od. 8. Pyth. De Memnone, He- :e,& Cycno ab Achille cæſis vide Ol. Od. β. ſtr. ε.

ῶμα Περσεφόνας. Hoc eſt, *Orcus*,& δῶμα Περσεφόνας μανύειν, eſt quod dicit Ho- us, ἀΐδι προϊάπτειν: vno verbo κτείνειν.

οὖρος Αἰακιδᾶν. Sic appellatur Achilles, vel quia princeps Aeaci poſterorum ,vel quia illorum gloriam ſua fortitudine cuſtodiebat: ſic οὖρος Ἀχαιῶν ſæpe Homero Neſtor appellatur, quia ſuo conſilio illos cuſtodiebat.

τὸν μὲν οὔτε. Innuit Achillem etiam poſt mortem celebratum: idque ex Homeri

Il. ω.v.58. videtur deſumpſiſſe.Eo enim in loco agit de Achillis exequijs. pro ἔστησαν.Deinde ἐπὶ θρῆνον ἔχευαν per tmeſin,pro ἐπέχευαν puto ſumendum. metro autem colorum 18.19.20.videtur aliquis eſſe error:ſed quia nihil de hitur ſenſui,nihil immutandum ſine authoritate exiſtimo: & agnoſcen duntaxat abuſum quantitatis ſyllabarum.

ἔδοξεν ἄρα δ'. Exemplo Achillis quem defunctum Muſæ celebrarunt, Deos velle,vt vir ſtrenuus hymno laudatorio etiam mortuus cohoneſtetur. que hac ſententia viam ſternit ad laudandum Nicoclem qui iam exceſſit viuis. Ideo τὸ καὶ νῦν, ſequentis ſectionis non ad Achillem, ſed ad Nico refero.

παράφρασις.

Ideóque etiam nunc à me celebratur Cleandri patruelis Nicocles , ad cuius ſepulchrum currus meus poëticus cum alacritate cõcitatur,vt ipſum etiam vita defunctum laudem quòd pugil inſignis fuerit , eundémque carmine cohoneſtem qui reportata Iſthmica victoria Dorici apij coronam eſt adeptus:poſtquã etiam finitimis in vrbibus alias minùs celebres victorias olim cum vicinis viris pãcratio luctans,&ineuitabili manu illos concutiens ita vt non elaberentur,præclarè reportauit.Quẽquidẽ eximius patrui filius , patruelis Cleander re bene geſta nõ dedecorat. Itaque coætaneorum aliquis Cleãdro ſplendidam ex myrto coronam nectat ob pancratium ſtrenuè decertatum: ſiquidem Alcathoia in honorem Apollinis,& ad Pythiorum exemplar ab Alcathoo Pelopis filio in memoriam Cithæronij leonis à ſe occiſi,eum virum Megaris,& Aeſculapia apud Epidaurum celebrari ſolita , iuuenem cum fœlici ſorte & prius exceperunt,& bono poëtæ laudandum præbent. Non enim in latibulis obſcu teſcens iuuenilem ætatem præclarorum facinorum expertem triuit & conſumpſit

διάφρασις ζ. κώλ. κβ.

τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον , ἔσσυταί τε
μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος
μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι,
γεραίρετέ μιν , ὃς Ισθμιόνικος ἂν
Δωρίαν ἔλαχε σελίνων.
ἐπεὶ περικτίονας
ἐνίκασε δή ποτε,
καὶ κεῖνος ἄνδρας ἀφύκτῳ χερὶ κλονέων.
τὸν μὲν οὐ καταλέγχει κριτοῦ γενεὰ
πατραδελφεοῦ. ἁλίκων τῷ τις ἁβρὸν
ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ
πλεκέτω μυρσίνας
στέφανον. ἐπεί νιν Αλκαθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχᾳ
ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νέον πρὶν ἔδεκτο. τὸν αἰνεῖν
ἀγαθῷ παρέχει.
ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χειᾶ καλῶν δάμασεν.

μετάφρασις.

Quare & nunc ... tat celebrationem ... concitatus eſt Mu... currus, Nicoclis ad m... numentum pugilis c... lebrandum , honora... dúmque eum qui ... miorum victor ... Dorica adeptus eſt ... pia:poſtquam ſinit... vicit olim & ille ... ineuitabili manu ... cutiens. Quem ... non dedecorat ... genus patrui. Co... neorũ ideo aliquis ... didam ob pancra... Cleandro nectat ... coronam : ſiquidem ... ſum Alcathoia ... tamen cum fœ... in Epidauro,... tus priùs excep... laudandum ... bet. Pubertatem enim non expertem ſub latibulis ... rorum facinorum conſumpſit.

τὸ καὶ νῦν. Quia volunt Dij vt vir ſtrenuus à Muſis celebretur: ideo nunc Pin- rus Nicoclis defuncti mentionem facit, eúmque laudat in laudem Cleandri truelis. τὸ, ſumo pro διόπερ, vt Il. γ.

Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο, τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.

Sed hæc facta non ſunt, ideo flens contabui.

hanc periodum hoc modo conſtruendam ſentio. τὸ καὶ νῦν μνᾶμα πυγμάχου Νι- κλέους φέρει λόγον, ἐσσυνται τι μοισαῖον ἅρμα κελαδῆσαι, γεραίρειν τέ μιν, ὃς Ἰσθμιόνικος ὢν Δω- ν ἔλαχε σέλινον.

φέρει λόγον. Hoc eſt, *celebrationem reportat*, vt dicimus μισθὸν φέρειν, *mercedem portare*. λόγον φέρεις habes Ep. 2. Od. 8. Pyth. ἔσσυνται, dicitur per hyperthesin σεύονται. Et hoc non incommodè ſequitur præſens tempus φέρει, quanuis ſit æteriti. μοισαῖον ἅρμα, eſt *currus poëticus*. Muſis tribuitur currus, quum agitur de ẽſi quæ eſt ſtyli ſublimioris. Νικοκλέους μνᾶμα hoc eſt, Νικοκλῆς θανὼν, καὶ ἐν μνήμα- τουτέστι τάφῳ κείμενος.

γεραίρειν. Conſtruo iſtud cum præcedente κελαδῆσαι. Nec obſtat quod huius li tertia ſyllaba debet eſſe breuis. Nam poëtæ diphthongis aliquando abu- ntur, & ſyllabas longas corripiunt, breues producunt. Meliúſque mihi vide- dici ἔσσυνται γεραίρειν, quia de re loquitur quæ fiebat in præſentia, quàm ἔσσυνται αδῆσαι, γέραιρέ τέ μιν, etiamſi conſtrui poſſit γέραιρε cum præcedente ἔσσυνται. Iudi- æquus lector.

ὃς Ἰσθμιόνικος ὢν. Alij legunt, ὃς Ἴσθμιον αὖ ἀπὸ, & coguntur ἔξωθεν ſumere quid, vel ſenſum, non verba exponere; vt vulgata verſio, quæ exponit, *qui ud Iſthmum Dorica apia ſortitus eſt*. Schmidius ſubaudit σέφανον, vt ſit hæc nſtructio, ὃς Ἴσθμιον σέφανον ἀπὸ Δωρείων σελίνων ἔλαχε: & dicit ἀπὸ ſignificare ateriam ex qua. Et cum vulgò legatur αὖ ante ἀπὸ, legit αὖ *rurſum*: quia ſcili- t denuo poſt ἀφικτιόνων victorias, Iſthmia vicit. Sanè ſi verum ſit σέφανον ſu- udiri poſt Ἴσθμιον, τὸ ἀπὸ commodè materiam ex qua ſignificabit. Sed αὖ an c quadret dubito, imò etiam an σέφανον ſumere liceat ἔξωθεν. Quare τὸ αὖ, quod ıbent exemplaria, mendosè legi puto pro ὢν. & ἀπὸ reijcio quod conſtru- ionem turbat: & in Ἴσθμιον aliquid deeſſe ſentiens, ſic colon hoc reſtituo, & go, ὃς Ἰσθμιόνικος ὢν, Δωρείων ἔλαχε σελίνων. Hæc autem Aretius de Cleandro dici ıtat, quia victoriam eius Iſthmicam celebrat Pindarus. At eam initio iam ommemorauit; & de Nicocle hîc verba fieri ſat demonſtrat ſeries contextus. Δωρείων σελίνων. Huc refer quæ in hæc verba annotauimus Iſthm. 2. Ep. 1. Hanc item victoriam alias vulgares ſequutam eſſe ſequentia docent. De voce ἀφι- ίων vide Nem. ια. ſtr. β. & obſerua fere omnes editiones mendosè ſcribere ἀφι- ύονας, pro ἀφικτίονας.

ἀφύκτῳ χερὶ κλονέων. Intelligit hîc ἀκροχειρισμόν. Certaminis genus, quum ancratiaſtarum alter alterum manu captat ante συμπλοκήν: nec ſinit elabi riuſquam victoria potiatur. Ideo χεὶρ ἄφυκτος dicitur illius pancratiaſtæ, qui otior eſt & victoriam reportat. Hinc ἀκροχερσίτης dictus eſt quidam pancra- aſta Sicyonius, quòd ἄκρας χεῖρας aduerſarij comprehendere ſoleret, nec eum imitteret priùs quàm videret deficere viribus, vt refert Pauſan. Eliac. 2. Iſtiuſ-

modi pancratiaſta dicitur χεὶ κλονέων, quia aduerſarium agitando concutie-
vt fatigatus agitatione ſuccumberet. Hîc non moror quòd nonnulli legunt κ-
κτυ: nam error graphicus eſt facilis cognitu: nec quod alij legunt ἄφικτα. N-
hoc reijcit ſenſus.

τ̃ μι. Nempe Nicoclem: & hæc eſt regreſſio ad ipſum Cleandrum, c-
cùm ſit ἀνεψιαδελφοῦ Nicoclis υἱὸς, Nicoclis eſt patruelis. Teleſarchus
Cleandri pater, Nicoclis eſt patruus.

ἅλικων τῷ τις. Epilogus cum apoſtrophe ad eoſdem poëtas quos in exordi-
compellauit. Hîc illos ἅλικας, coætaneos non ſibi, ſed Cleandro intelligit: i-
uenes intelligit κτ̀ τι: habita nempe ſui ratione qui illis erat ætate mul-
tò prouectior. Illi enim ſiquidem Cleandro coætanei erant, viriléḿque æta-
attigerat Cleander, non amplius in iuuenili ætate verſabantur.

Ἀλκαθόου ἀγὼν. Vide paraphraſin Latinam, vbi à quo, & cur fuerint inſt-
Alcathoia dicimus. νέοις πρὶν. Innuit hîc illum priùs Aeſculapia, quàm Al-
thoia viciſſe, illa cùm iuuenilem, hæc cùm virilem ætatem attigiſſet.

παρέχει. Quæritur quis ſit ille qui παρέχει τ̃ αἶνον, reſpondeo videlicet, ἀγὼν
καιδούς, ἢ νεότης, ...τον τ̃ Κλέανδρον παρέχει. Cui? τῷ ἀγαθῷ nempe poëta bono. Quæ-
ſtrenuo, quo quidam exponunt vocem ἀγαθῷ, non admitto.

ἥβαν γδ. Hoc eſt, ἡ γδ ἐν σκότῳ λανθάνων, ἢ ἐν χειῇ διάγων οἴκοι. τὴν ἥβαν τ̃ καλ-
ἀθλημάτων ἄπειρον διέτεινεν. Ratio eſt cur laudandus bono poëtæ præbeat-
Cleander. Verba Pindari ſic conſtrue, ἥβαν γδ ὁ δάμασεν ὑπὸ χειᾷ καλῶν ἄπειρον. Eſt
autem χειὰ propriè φωλεὸς, & ἡ τ̃ ὄφεων καταδύσις, παρὰ τὸ χέω, τὸ χωρῶ capio, co-
tineo.

Pindari Iſthmiorum finis.

ERRATA.

pag.16.l.35.*ſcribe*.λοr. 1. 30.37. ὁρμίαν. 55.10.pœnæ.123.43. Eo fuit. 129. 34.ἀυχουῦντι.135.27.ſua.167.2. ἐπιφλέγων. 172.17.vino veteri.189.42.militarent. 192.ſtr.γ.col.8. Αλφεῦ.200.6.*dele* ι ante ὁ.219.42. *dele*. Ion.pro γῆρῦ: Nam eſt 2.perſ.opt.γηρύμην.248.3. πύχης.272.l. vlt. ὅς.275.39.*dele* ἄρμασι,& *lege* στεφάνοις. 283.col.10.Ep.τίθεισιν.11.λίν.313.Ep.col.8. ὑψίπετον. 316.antiſtr.col.4. ἀγῶνι. 327. l.reddenda.356.23.Κεφνίδαο Bœot.Dor. Κεφνίδα.362.2.ζωοι.384.40. Tyndaridæ. 288.2.μεταμάλλεται.376.col.10.Ep.κατὴρ.389.38. *dele* it.

INDEX RERVM ET VERBORVM IN HOC AVTHORE ET COMMENTARIIS memorabilium.

A.

Ἄτη. pag. 281
Abas quis fuerit. 423
ἀβοατὶ. 593
Acroceraunia vbi ſint 536
Acaſtus à Peleo victus. 315. eius vxoris in Peleum dolus. 536 Peliæ filius 537
Accipere, omnium dulciſſimum. 66
Achæus hiſtoricus. 129
Achæi ab Achæo dicti ſoli Lacones & Argiui olim. 664. in Achaiam poſtea pulſi ſunt ibid.
Acharnæ, ciuitas Atticæ. 508
Actæon Ariſtæi filius. 442
Acuſilaüs Diagoræ filius, quali ſtatua inſignis. 123
Achilles ingloriam vitam glorioſæ morti præfert. 26. eſt in fortunatis inſulis. 59. Hectorem, Cycnum, Memnonem interfecit. 60. eius haſta. 177. rapta Briſeide, ſeſe oblectat Muſica. 251. quo pacto educatus. 316. Pyriſous dictus. ibid. quæ præcepta à Chirone acceperit. 406. commendatur à forma, robore, & Chirone. 520. à velocitate. ibid. à venatione ſine canibus & inſtrumentis venatorijs. 521. Chironis diſcipulus. ibid. eius profectio, & facta ad Troiam prædicta. 522. eius nomen occiſo Memnone peruenit ad Aethiopas. 566. Cycnum, Hectorem & Memnonem occidit, & Telephum vulnerauit. 713. 751. fuit velox pedibus, & bellicoſus. 750. Hectorem & Memnonem occidit. 753. cur ἔρνος Αἰακιδᾶν ibid.
ἀδείμαντος. 627. 660
ἀδείμαντος. 627. 660
ἀδίω. 564
ἀδίαντος. 585
Adiectiua aduerbij naturam aliquando ſumunt. 163
ἀδίαντος & ἄδικος oppoſita quid ſignificent. 576. 577
Adraſti exercitus ad Thebas clades. 51. dictum de Amphiarao. 98. 99. cæſorum quot pyras fecerit, & quibus adiuuantibus. 100. Talai

filius. Ibid. Argos profugus Sicyone regnauit, fuítque Polybi gener & hæres. 608. Talai filiorum præſtantiſſimus. 609. Nemea ſub eius ditione fuit. 629. è bello rediјt ſocijs orbatus. 735
Adraſtides, & Adraſteis. 51
Adriaticum mare, aliàs Ionium. 309
Aduerſis rebus ſuccedit fœlicitas. 42
in Aduerſarium quiduis moliendum. 698
Adulatoribus non eſſe præbendam aurem. 288. 289
Adulterium nouæ nuptæ intolerabile. 471
ἀδήγλωσσος. 234
ἀδυτής. 491
ἀδυμελής. 426
ἄδυτον quid ſit. 132. 467. ex adytis reſponſa vates dabant. ibid.
Aeacus mortalium fœliciſſimus, non tamen caruit aduerſis. 313 ſiccitatis liberationem obtinet precibus. 546. Oenones rex, conſilio & manibus præſtantiſſimus. 592. Herculis familiaris. 586. ipſi ius hoſpitij, & fraternitatis interceſſit cum Hercule. 587. Thebarum quî princeps dicatur. Ibid. Iouem pro ſiccitate exorauit. 593. Athenis, & Lacedęmone ad eum miſſi legati. 594
Aeacidarum parentes. 545. 580. ortus, virtutes, fortuna. 546. cur Aeginam reliquerint. 547. ſtudia. 572
Aeacea, ludi Aeginæ. 143
Aeetes in Colchidem migrauit. 224 filius Solis. ibid. & 370. Iaſoni labores & præmium proponit. 366 367
Aegæ vbi ſitæ. 552. hîc Neptuni erat templum. ibid.
Aegæi maris ſitus. 726
Aegialeus Adraſti filius, ſolus in bello ſecundo aduerſus Thebanos eſt mortuus. 423
Aegidæ. 394. 395
Aegimius. 264
Aeginæ ludi ſacri. 143. 427. δολιχήρετμος, δημιόπολις. 149. 150. 419. celeberrimum emporium, & populoſa. 151. ibi Aeacea celebrabantur. 143. eam ab Aeaco primi Dorienſes rexêre. 152. quî id factum. ibid. laudatur à iuſtitia, maiorum imitatione. 419. hoſpitalis & Doris 513. regionis decus. 513. antiqui nominis. ibid. eius laudes à pulchritudine, nobilitate, hoſpitalitate, iuſtitia. 530. iure hoſpitij cum Thebis vtebatur. 531. fortitudine, re nautica, hoſpitalitate claruit. 545. eius ciues omnes rebus præclaris certant. 555. amplum ad eam laudandam argumentum. 566. πόλις φιλόμολπος. 572. ἰσονόμος. 710. ſtudioſa diuinorum operum. ibid. inter Aeginam & Thebas fuit cognatio. 748 Aegina & Thebe Aſopi νεώταται filiæ. ibid. dicta priùs Oenopia. 749
Aegina Nympha Aeginæ inſulæ cognominis. 430. eius & Iouis amores honeſti. 592. 593. 748
Aeginetarum bellica virtus naual i prælio, & peritia nauigandi. 149. iuſtitiæ, & hoſpitalitatis amor. ibid. & 150. Apollinem & Dianam coluerunt. 425. ſacrorum certaminum ſtudioſi. 572. ſtrenuitas aduerſus Xerxem. 715.
Aegiſthus interficere volens Oreſtē, interfecit eius nutricis filium. 470
Aegypti filios, Danai filiæ, eorum vxores occidêre. 452
ἀείδεσθαι pro ἀφιηχεῖσθαι. 193

ἀείζω-

πλία. 484
λόπτυς. 325.491
κος. 240.250.
neas χορδοδιδάσκαλος. 118
oles citharoedi inſignes. 289
olides chordę.ibid.Aeolicus ſpiri-
:us. 526
pytus Arcadum rex. 102
ſculapij præclara epitheta. 296
297.mater Coronis.298.alijs Ar-
ſinoe eius mater. Ibidem.coniux
Epione.ibid. matre rogo impoſita
quomodo ſeruatus. 304. quos
morbos curarit.305. quibus reme-
dijs vteretur.306.lucri amore cap-
us Hippolytum ad viuos reduxit.
bid. & 307. Chironis diſcipulus.
521
ſculapia in Epidauro celebrata.
527.556
ſon poëta. 219
ſoni regnum ademit Pelias,eúmq;
coëgit taurinum ſanguinem bibe-
re. 342. vt agnouit, excepítque fi-
lium Iaſonem. 345. eius fratres.
346
tates tres. 525
tati vnicuique ſeſe accommodare
laudabile. 525
tates tempeſtatibus reſpondent.
545
ther cur deſertus. 5.232
λονικία. 512
tna vrbs ab Hierone condita. 2.
257.alia Aetna.248 Aetnæi à forti-
tudine & bonis legibus laudantur.
613
tnam occupat Iupiter. 85
tnæ montis deſcriptio. 253.254
ὸς, & αἴτωμα. 218
ὕγυος. 539
ri equitandi artem inuenerunt.320
cur dicti Nomades. 452
Africa arenoſa terra.323. continentis pars tertia. 433
ἀγάθεος. 443.564
ἀγακλής. 664
ἀγακτίμενος. 396
ἀγάλλομαι & ἀγάλλω. 27
Agamemnon occiſus à Clytemneſtra 470.cur ab ea occiſus ibid.& 471
ἀγάνωρ eius duplex etymon & ſignificatio. 613
Agaue furioſa laniauit Pentheum. 315
ἀγάφθεγκτος. 118
ἀγγελία Mercurij filia. 160. 161
ἄγειν,ire. 464
ἀγέρωχος. 199
Ageſander Rhodius ſculptor eximius 137
Ageſias quis & vnde.97.cum Amphiarao comparatur. 98.99.100
Ageſidamus Locrus.184.185. formoſus. 202
Ageſilaus vt ſe gereret erga aduerſarios clandeſtinos. 494
ἀγεσίλαος Pluto. 169
Ageſimachus Aegineta Soclidæ pater. 560
ἀγλώωρ. 167.307
ἀγηνορέης. 249
ἄγκειται. 205
ἀγκυλότοξος. 268
ἀγκὼν cubitus. 61
Aglaia vna Charitum dicta πότνια. 240. dicitur *lætitia*. 249
ἀγλαΐαι. ι. ἀγλαὰ ἔργα. 181
ἀγλαΐζομαι. 7
ἀγλαόδενδρος. 166
ἀγλαόκαρπος. 522
ἀγλαόκωμος. 69
ἀγλαοτριαίνης. 15
ἀγλαόθρονος. 234
ἀγλαόθαλος. 624
ἄγλωσσος,non eloquens. 597

ἀγυιὸς. 113
ἄγνωστος, pro ἀγνοῶν. 113
ἀγνοέομαι. 668.
Agragas vrbs dicta ab Agragante Iouis filio. 37
Agragas mõs Siciliæ. 479. Ibidẽ oppidum eiuſdem nominis. ibid.
Agreus Cyrenes Nymphæ filius. 442
Agrigentum vnde dictum. 37. ſacra ſedes fluuij. 41. centum annos ante Theronis ætatem conditum. 64. cur fluuiale dicatur. 404. eius honorifica epitheta. 418. 479. vbi ſitum. ibidem.
ἀγρότερα. quid ſignificet. 54.432
ἀγυιᾶτις. 467
Aiaci Locro ſacri ludi Oilei. 183
αἰανὴς. 269.369.668
Aiax à Polypœte diſco ſuperatus. 197 Salaminius. 507. armis Achillis priuatus Græcorum iudicio ſeſe confodit. 574. ab Achille ſecundus. 577 Achillis armis priuatus. 596. nunquam fuit vulneratus. 598. eius mors. 694 fuit priuatus Achillis armis. Ibid. Telamoni naſciturus vir bellicoſus prædicitur ab Hercule, & ab αἰετὸς Aiax dicitur. 728. inuulnerabilis.
αἰγιαλὸς de mari dicitur. 253
αἰχμὴ pro στρατιά. 128
αἰχμητὴς. i. πολεμιστὴς. 118
ἀΐδης, pro τάφος. 398.722
αἰδοιέστατος, poët. pro αἰδοιότατος. 82.385
ἄϊδεις. 282.502
ἀϊδερδίκης. 502
αἰγὶς quid ſit. 229
αἰγλήεις. 277
αἱμακουρίαι. 29
αἰνέω, pro αἰτέω. 740
αἰολὴς μολπὴ. 33. αἰολέων ἦθος. Ibid.
αἰόλλω. 368
αἰολοβρόντης. 171
αἰὼν fœmin. gen.
αἰωρεῖν.
αἰπεινός. i. moleſtus.
αἰπὺς. i. maximus.
ἄϊσος pro ἄνισος.
αἴτε. Dor. pro εἴτε.
αἰτία, cauſa materialis.
αἴθων epitheton vulpis.
αἰθὸς.
αἰθύσσειν.
ἀχᾶ.
αἰχμαντολόγχης.
αἰχμαντομάχης.
αἰχμαντόπους.
ἀκάμας.
ἀκέομαι.
ἀκερσεκόμης.
ἀκίνητος.
ἀκέρδεια. 5. 1. βλάβη.
ἀκίνητος.
ἀκμὴ.
ἄκναμπτος.
ἀκοαί.
ἀκόνη vnde dicatur.
ἄκορος.
ἀκούω pro αἰσθάνομαι.
ἄκρα ἱστία quid ſignific
ἄκραντος.
ἀκροχειρισμὸς quid ſit.
ἀκρόθινα.
ἀκρόσοφος.
ἀκτῖνες. i. δρόσος ἀνθῶν.
Alæ in curribus & nauib 27
Alæ victoriæ.
ἀλαλὰ.
ἀλαλατὸς
ἀλαλάζω.
ἀλάομαι. i. ἁμαρτάνω.
Albuneæ domus.
Alcæa Arcadiæ ſacra.
Alcæa Hypſei & Chlida 435

cæus pater Amphitryonis. auus Herculis 113. ipſe vocatus eſt primùm Hercules. 466
κάεις. 176.394
ceis ſeu Barce, Antæi Iraſæ Regis filia præſtantiſſimo curſori vxor data. 449
lcathoia à quo inſtituta. 755
lcimede mater Iaſonis. 339
lcimedes alius 558. cur aliquando à certamine prohibitus. 568
lcimidæ laudes 557. & ſeq.
lcmæon laudatur quod matrem interfecerit. 472
lcmæon Athenienſis quis fuerit. 411.
lcmæonidæ templum Apollinis Dephicum inſtaurarunt. 412
lcmanica conſtructio. 358
lcmaon Amphiarai filius 422. cur eius clypeus draconis figura inſignitus, ibid.
lcmena filijs aduerſus dracones ſuccurrit. 499
lcyoneus boues ſolis rapuit. 725
λεκτής. 297
letes Corinthiorum Rex. 217
leuadæ dicti Theſſali. 454
lexander Seuerus muneribus amicos retinere, inimicos ambire ſolebat. 494
lexibiades. 390
lexidamus qua conditione Barcen vxorem duxerit. 449
ἀλεξίμβροτος. 397. 598
ἀλίθιος. 298
ἀλίπλαστος. 323
ἀλιτόξενος. 186
ἀλλὰ *quamobrem*.381.605.747.*autem*. 725
Aloëus filius ſolis. 224
ἄλπνιστος. 708
in Alpibus iumenta & homines à niuibus perduntur. 691
Alpheus Deus habitus. 193. Arethuſam ſeu Dianam inſequitur. 489 490
Iupiter ἄλπνον. 192
ἄλπις. 192
ἀμαιμάκετος. 253
ἄμαχοι. i. ἀδύνατον. 217
Amata conſequi iucundiſſimum. 464
Amathois fluuius. 407
ἀμάξιτος. 371.567
Amazones victę à Bellerophonte, & ſitus regionis quam incolunt. 232
ἀμβατὸς. 458
ἀμβολάδην. 631
ἀμβολὴ pro ἀναβολὴ. 249
ἄμβροτος. 625
ἀμοίρειν. 407
ἀμύτρητος. 665
ἀμνύσασθαι. 266
ἀμυσίπορος. 473
Amicus experientia probatur, vt aurum à lydio lapide. 465.amici amicorum ſucceſſibus gaudent. 83. 84. amico amicus. 292.amicos muneribus retinebat Seuerus.494. amicorum vſus in varijs rebus. 600. amicis orbati viri perit honor. 639.pauci fidi, ibid.
Amicitias & inimicitias colendas. 291.292
Amilcaris ſomnium. 112
Amenes fluuius. 266
Ammon.i. Iupiter Aegyptiaca lingua 323.ſub arietis ſpecie in Libya colebatur. 324
ἀμμορὸς pro ἀμύντορος. 26
Amor inſanus & inter ſpecies inſaniæ. 280
Amores poſſibiles oportet ſectari. 338
ἀμὸς pro ἐμός. 186.304.326.512

ἄμπαλος. 138
ὀμφαλὸν. 438
ὀμφέπω. 7
Amphiarai filius Alcmaon. 421. à terra abſorptus in Oropo. 423. Talai filios regno pepulit excitata inter eos ſeditione. 908. poſt eam ſeditionem conciliati quonam pacto, 609. eius obitus 612. vbi ſit abſorptus. ibid. pro patria pugnauit. 740
ἀμφιάρης & ἀμφιάρηος. 423. 612. Oiclei filius. 610. fulmine occiſus. 624
Amphiaraus Oilei filius vates &c. 99 eius ludi. 143
Ἀμφιβάλλομαι. 5
Amphictyones Pythijs præerant, & ex duodecim Græciæ populis conſtabant &c. 334. Hi dicti quoque ἱερομνήμονες. ibid.
Amphictyonicum conſilium ex ſeptem Græciæ vrbibus conſtabat. 455
Ἀμφικύπελλον. 597
Ἀμφιδίνηται. 17
Ἀμφιλαφὴς. 178
Ἀμφίπεδος. 441
Ἀμφιπίπτειν pro ἀσπάζεσθαι. 202
Ἀμφίπολος. 103
Amphitryo ſuccurrit filijs quos inuadebant dracones. 500. Tireſiam conſulit quid portendat quod Hercules dracones in cunis ſuffocaſſet. 501
Ἀμφότερον & ἀμφότερα. 100
Ἀμπλακέω. 158
Ἄμπνευμα. 490
Ἀμπνοαὶ. 147. 361
Ἄμπυξ. 91
Amyclæ. 264. 472
Amymone Danai filia à Neptuno corrupta. 450
Amyntor Pheretis filius. [illegible]
Amythaon Aeſonis frater. 346. Melampus eius filius, ibid.
Ἀναβαίνειν pro ἀναβιβάζειν. [illegible]
Ἀναβάλλεσθαι. [illegible]
Ἀναβολὴ. [illegible]
Ἀναβωλακία ſῆ. [illegible]
Ἀναδεῖν. [illegible]
Ἀνάγκη ἐχθρὲ quid ſit. [illegible]
Ἀναγιγνώσκειν pro ἀναμιμνήσκειν. [illegible]
Ἀνακαλυπτήρια feſtũ Proſerpinæ [illegible]
Anacreon dicebat ſe canere p[illegible] quòd ſui eſſent dij. [illegible]
Ἄναλκις. [illegible]
Ἀναφαίνω illuſtrem reddo. [illegible]
Ἀναπεπταμένα. [illegible]
Ἀναπτύγνυσαι. [illegible]
Ἀναπολίζειν. [illegible]
Ἀνάπαυσις. [illegible]
Ἀναῤῥύειν. [illegible]
Anaſtrophes exempla. [illegible]
Ἀνατέλλω. i. ἀνατέλλειν ποιῶ, 732. [illegible]
Ἀναξ pro ἄνασσε. [illegible]
Anaxilaus à cœpto in Locros ab [illegible]rone deterritus. [illegible]
Ἀναξιφόρμιγξ. [illegible]
Anchora nauis frænum. 326. eam [illegible]uentes ſuſpendunt è naui, ibid
Anchorę duæ bonæ 121. vſus. [illegible]
Anchorarum loco lapidibus olim [illegible]bantur. [illegible]
Ἀνδάνειν. [illegible]
Ἀνδροδάμας. 519. [illegible]
Ἀνεκὰς quid ſignificet. [illegible]
Ἀνεμοσφάραγος. [illegible]
Ἀνεζύειν. [illegible]
Animæ defunctorum in peregrino [illegible]lo à veteribus in patriam reuocandæ putabantur ad placandos [illegible]terraneos Deos. [illegible]
ἄνεται pro αὔεται. [illegible]
Annuere capillis, i. capite. [illegible]

I N D E X.

ἀνοχία. 158
ἀνορέα. 133
ἀντάεις. 448
Antæus Iraſæ rex. 440. qua conditione filiam locarit ibid. eius crudelitas. 699
Ἀντιάω. 361
Antenor exciſa Troia ſedes in Libya poſuit Menelaum ſequutus. 396
Ἀντερείδειν. 328
Ἄνθεμον. 58
Antia Prœti vxor. 226
Ἀντιάνειρα. 212
Antias. 633
Ἀντιβολέω. 220
Anticlea Bellerophontis vxor. 226
Ἀντικυρέω. 211
Antilochus pro patre mortem oppetit, à Memnone occiſus, alius dicit ab Hectore occiſum. 407
Anthiphemus Rhodius. 41
Ἀντιφερίξαι. 439
ἀντιφλέξειν. 75
Antiphus Herculis nepos naues duxit adverſus Troianos. 532
ἀντίτομος. 366
ἀντιξοεῖ. 221
ἀντλεῖν. 308
ἄντλος. 173
ἄντροθι. 328
ἀναυδία. 297
ἀνώνυμος. 26
ἀνώστροφος. 693
ἄωτος quid ſoleat apud Pindarum ſignificare. 7. eius etymon ibid.
ἀπάδεις. 270
ἀπάλαμνος. 55
ἀπάλαμος. 21
ἀπαίορος. 429
ἀπέπιθεν. 141
ἀπείρατος. i. μέγας. 108. ignarus. 493
ἀπέχειν. 58
Apes cur Græcis dictæ μέλισσαι. 332
ἀπλών qui id ſit. 90
Ἄφατος. 499
ἄφαντος. 17. ἀφίσταμαι. i. ἀπέχομαι. 18
ἄφθιτον pro ἀθανασία. 21
ἀφθόνατος. 205. 219
ἀφθονέστεροι pro ἀφθονώτεροι. 65
Ἀπιθέω. 328
Apium herba leonis 565. ἱερὸν κατεχθόνιον. 221. quali apio coronæ Iſthmiacę, quali Nemeææ pararentur. 220
Ἄπλατος. 255
Ἀπόκλαρος. 392
Ἄποινα. 686. 127. 128. 276. 573
Apollo in medio choro Muſarum eſt. 548. eius cithara ſeptichordis quid ſignificet. 549. cur τετράορες. 110. Deli ſpeculator. ibid. eius oracula magna ex parte falſa & dubia 113. genitiuus, genitor. 140
Apollinis genitoris veneratio. 140. epithetorum congeries. 258. eius ſacerdos χρυσέων αὐτοῦ τύπων cur dicatur. 321. quando adeſſe & abeſſe Apollo diceretur. ibid. eius templum Delphis πολύχρυσον 331. 404. eius artes 393. 394. Carneus vnde dictus 395. χρυσάωρ 398. eius templum Delphicum à Piſiſtratidis incenſum, ab Alcmæonidis inſtauratum 412. Apollo in Lycia & apud Hyperboreos colebatur 155. gratias dextra, ſagittas ſiniſtra geſtans cur pingatur. 240. cur χρυσότοξος & Pythius, ibid. inuentor citharæ. quæ eius poſſeſſio eſt 248. Delphis præfuit. 469. aram communem cum Mercurio habuit & cur 248. Iouis filius 298. omnia ſcit, & eſt σκοπός. 300. 301. λοξίας. ibid. falli nequit 302. ei ſacra apud Cyrenæos conuiuia 381. eius templum πάνδοκον 424. 425. Delius hoſ-

pes 433. fallere nequit, omniaqúe ſcit. 439
Apollonidæ Delphi dicti. 320
Apollonia vrbs ædificata à Cyrenæis 323.
Ἀποτίστορες pro ἀποτίσαντες. 355.56
Ἄπορα pro ἄπορον h.e. ἄτοπον. 18
Ἀποσκίμπτομαι. 121
Ἀπότροπος. 429
Ἀπύρας. 351
Ἀπροσόρατος. 356
Ἀπτοὺς. 17
Ἀπίω. 24. 94. 279. 454
Aqua optima 1. rationes tres, 3. 82. aquā igni contrariā ferre quid ſit. 494
Aquila Iouis auis. 63. auium regina 219. aquilæ dormituræ pathos elegans 250. eſt ἀρχὸς οἰωνῶν ibid. aquilę duæ aureæ in templo Apollinis cur conſecratæ 321. aquilæ duæ miſſę à Ioue vt medium orbem cognoſceret. ibid.
Aræ ſex duodecim Dijs dicatæ in Olympia. 90 ibidem fatidica ara Ioui ſacra. 97
Arcadia εὐάνωρ 115. εὔμηλος 120
Arcadiæ ſacræ. 143
Arceſilaus quis, & eius laudes. 319. 320 382 & ſeq à Batto octauus 333. ab Argonautis & Lemniadibus oriundus. 373
ἀρχαγέτας. 393
ἀρχᾶθεν. 690
ἀρχεδίκης. 342
ἀρχεῖαι pro ἀρχαῖαι. 233
ἀρχέπολις. 440
Archilochia vulpes. 290
Archilocho malè ceſſit maledicentia 285. eius melos. 162
ἀρειαὶ πόροι quid ſit 617. ἀρειὰ. i. βλάβη, ἀπειλὴ 617
Arena innumerabilis. 65. arenam ſuperat, prouerbium. 66
Arethuſa. 308. in Ortygia eſt 489. 49[?]
ἄρης, ξίφος. 47[?]
Argantus mons. 35[?]
Argia mater Therſandri, Adraſti filia. 51
ἀργικέραυνος. 145
Argina certamina. 142. 143. 179
Argiui à Danao rege Danai dicti 413
Argiui & Lacones ſoli primùm dicti Achæi 664. Argiui breuiloqui 728
Argo nauis vnde dicta. 35[?]
Argonautæ per Libyam Argo nauim vectarunt. 323. eorum hiſtoriæ compendium cape ex tota Ode 4. Pythiorum, cur Minyæ dicantur. eorum nomina 355. & ſeq. quibus vſi ſint vatibus. 39[?]
ἀργὸς tardus, piger. 238
Argos cur Danai vrbs. 623. Iunoni ſacrum 624. mulieres forma præſtantiſſimas habuit 625. dicitur ἱππόβοτον ἄστυ πορεῖν 633 ἵππιον. 735
ἀργυρεόπεζα. 433
ἀργυρῶσθαι argento donari. 634. & λευκορύνεσθαι. 676. ἀρίγνωτος & ἀριγνώς. 547
Arimaſpus borealis terræ rex. 73
Arimis educatus Typhœus. 41[?]
Ariſtæi hiſtoria. 441. 44[?]
Ariſtagoras præſes Tenedius. 642 & ſeq.
ἀενδάρματος. 38[?]
Ariſtippus meliora quærens præſentibus erat contentus. 95
Ariſtoclidis laudes. 510. & ſeq.
Ariſtodemus dixit, pecuniæ, pecuniæ, vir. 676.
ἀριστόγονος cur dicatur Alcmena. 46[?]
ἀριστόμαχος. 45[?]
Ariſtomenis laudes. 414. & ſeq. eius avunculi. 421
Ariſtopatira Diagoræ filia cur ad ſpectaculum gymnici certaminis admiſſa. 123.

INDEX.

'ἀριςοπόνος. 136
'ἅρμα τέλειον & πωλικὸν quid. 389
'ἅρμα dictus locus vbi abſorptus eſt Amphiaraus. 612
ἁρματηλάτα. 405
ἀρτῳδοὶ qui dicerentur. 505
Arſinoe nutrix Oreſtis. 470
Arſinoe mater Aeculapij & Eriopidis. 298
Arte & natura coniunctis excelluere Rhodii in artibus. 137. artium ingenuarum ſtudium arduum. 183 artes aliorum aliæ. 493
ἀσκιος. 565
Aſini ab Hyperboreis immolabantur Apollini. 459. procera ſunt apud eos ſtatura ibidem.
Aſopicus. 238
ἀσφαλὴς pro ἀσφάλεια. 279
ἀσπιδόδουπος. 661
ἀςεροβὴς. 61
ἄςερ pro ἀςὴρ eiuſque etymon. 5
Aſtydamia Amyntoris filia. 129
ἀςυνόμος. 614
Aſtyochia Tlepolemi mater & Philantis filia. 129
ἀσύμβολος quis diceretur. 15
Atabyrium Rhodi mons. 143
ἀταρβὴς. 391
ἀτάρβητος. 338
ἀπειλὴν. 393
ἀτηνὴς. 290
ἄτη quid ſit. 19
Athenienſium ad Salaminem victoria. 268 dicti ciues Erecthei. 412. Erecthidæ. 678
Athenarum laus. 410. μεγάλαι dictæ 506. Athenienſes omnis ferè generis ludos & ſpectacula ciuibus & exteris exhibuerunt. 449. bonos artium magiſtros habuerunt. 556
Athenarum terra λιπαρόγεως, 594. λιπαραὶ. 678
Athenodorus Rhodius ſculptor celeberrimus. 137
Athletæ ante certamen oraculum conſulebant. 147
Atlas cœlum ſuſtinet. 380
ἄτερπος. 599
ἀθύρειν. 697
ἄθυρμα Ἀπολλώνιον quid ſit. 387
ἀτόλματος. 747
Atreus & Thyeſtes. 28
Attica certamina. 142
Attilius Regulus horrendum draconem 120. pedum occidit. 370
ἀτύζομαι. 153. 253
αὐάτη. 281. 300
αὐγὴ. 648
Autuchus Cyrenes filius. 442
αὐὴρ pro ἀὴρ. 281
Augias cum Hercule bellauit. 190. eius patria dicta φύκτιον 191. per imprudentiam mortuus, ibid.
Auium dormientium ſitus. 250. 251
in Aula ſeges eſt inuidorum & calumniatorum. 294
αὔλακος etymon. 367
αὔλειος, αὐλεία θύρα. 494
αὖος. 481
αὔως pro ἠώς. 281
Aurum inter diuitias præſtantiſſimum 82. Lydio lapide & igne probatur. 465. auri potentia. 705
Aureus pro inſigni 27. 58 298. 310. 432
Aureis literis ſcriptus 7. hymnus Olympiorum & in templo Mineruę conſecratus. 123. 124
Aurigæ laudes. 387
αὐτὴ. 615
αὖθι pro αὐτόθι. 153
αὖθις pro μετὰ ταῦτα. 522
αὐτοῤῥυτος. 482
αὐθαίρης. 333
αὐτόθεν. 549
αὐτόματος. 333

Auxilium petentes manum tangebant. 594

Azani vita functo celebratum eſt ἱπποδρομίας certamen. 634

B

Bacchus intonſus, imberbis, Thebarum ornamentum, & cur Cereris aſſeſſor. 733

Bacchylides Iulieta familiaris Hieronis. 2. taxatur. 62. Pindari aduerſarius. 260

Bagradas Atticorum fluuius. 370

βαίνειν pro βιβάζειν. 102

Barce præſtantiſſimo curſori vxor propoſita. 449

βαρύγδουπος. 116.154

βαρύκομπος. 392

βαρύκτυπος Iouis & Neptuni epitheton 24.541

βαρυόπης. 407

βαρύπαλαμος. 471

βαρυσφάραγος. 749

βασίλεια ſacra Euboeæ. 669

βάσις pro ῥυθμός. 249

Baſſidæ quinam eſſent. 563. reportarunt 24. victorias. 567

Baſſus inſignis vir apud Aeginetas. 563

βαθύδοξος. 265

βαθύκολπος. 252

βαθύκρημνος. 617.700

βαθύμαλλος. 354

βαθυμάχης. 521

βαθυπέδιος. 514

βαθύφρων. 570

βαθύστερνος. 612

βαθύζωνος. 80.432

Battidæ. i. Cirenęi. 388

Batti hiſtoria. 321. ex familia Semi, & decimus ſeptimus ab Euphemo. 330. filius Polymneſti. 332 Phronima eius mater. ibidem. fuit ſuorum propugnaculum. 392. eius hiſtoria ibid. Battus eſt rex Libyca lingua. 321. quum viueret, & poſt mortem in honore habitus. 398

Batycles phialam ſapientiſſimo dandam reliquit, 124

Beatorum ſedes deſcripta. 55. 56. eorum ibi fœlicitas. 57. beatum reddit bona fama. 125

Bellerophontis hiſtoria. 226. Aeolides fuit, 228. Neptunus verus eius pater. Siſyphus putatitius. 228. res geſtæ in Pegaſo 231. 232. eius mors 232

Belli & pugnæ differentia. 51. eius periphraſis 251. in bello prudentia & robur coniungenda 616. belli fortuna dubia 532. belli nubes quæ ſit. 6[illegible]

Beneficentia cur ſit exercenda. 4[illegible]

Beneficium eſſe compenſandum. 390

βιατάς. i. ἀνδρεῖος 176. ι. βίαιος. 2[illegible]

Bigas inuenit Caſtor. 3[illegible]

Blepſiadarum tribus. 159

βοαθόος. [illegible]

Bœbias Laceriæ lacus. 3[illegible]

βοηδρομιὼν menſis, aliàs [illegible]. 4[illegible]

βοηλάτης. [illegible]

Bœotiæ ſacra. [illegible]

Bœotica ſus. 117.1[illegible]

Bonum illud eſt ſummum quod quotidie obuerſatur. 30. bonum vnum mala comitantur in vita. [illegible]

Bonorum poſt vitam fœlicitas 55. cum bonis non contendendum 379. [illegible] eos Dij curant. 4[illegible]

Boreadæ populi. [illegible]

Boreas rex ventorum, eiuſq; filij. [illegible] alati ijdem finguntur ibid. vbi ſint eorum alæ ibid.

βυζάντης. [illegible]

βυδὼν quidam Aegineta. [illegible]

bones

oues nigri Neptuno immolabantur. 228. 362. boues Aeetæ ignem ſpirabant. 366. 367. boues Epiri commendati 536. boues Larini præſtantiſſimi. ibid.
ς.i. μύτης vel γωνὴ. 350.636
ϱχις.i.ἀλϑεγής. 742
ϱχυσίδηϱος. 520
ἑμελϑαι. 644
reuiloquentia opportuna commendatur. 268.269.444
ϱμία φόϱμιγξ. 607
ϱονταῖος tonitruus, tonitrualis. 171
unus Mercurij filius. 224

C.

Cadmi calamitas ob filias. 315. filiæ eius, ibid. in Thera templum quando condiderit. 322. eius filiæ. 4.45. 466. cur in fortunatis inſulis degat. 56. etſi fuerit inter homines fœliciſſimus, tamen aduerſis non caruit. 313. eius fœlicitas. 314. dona in nuptijs accepta. 315. miſſus ad quærendam Europam. 315
Caicus Myſiæ fluuius. 714
Calcitrare aduerſus ſtimulos. 293. 294
Callianax ex Diagorę maioribus. 144
Callimachus Alcimedontis auunculus. 161
Calliſta inſula dicta Thera. 330
Calumnia vt ferenda. 290. apud bonos nullius eſt ponderis. 291
Calumniari facilius eſt primum virtutis ſpecimen. 115
Calumniatorum natura. 240. inexpugnabile malum, ibid. ſubdola oratio. 291. multi ſunt in aula. 294
Camarina Siciliæ vrbs. 84. lacus. ibid.
Camarina filia Oceani. 89. 90. quando ædificata, vaſtata & inſtaurata vrbs Camarina. 91
Camirus Cercaphi filius. 140
Candoris eſt inimicitias & amicitias apertas colere. 292
Cani præmaturi. 87.88
Capys & Hippocrates conſobrini Theronis, eum bello diuexarunt, ſed victi ſunt. 65. filij Xenodici in exilium à Therone pulſi. 404
Carmen recens veteri præſtantius. 171. 172. carmina res geſtas memoriæ tradunt. 234. victoriæ præmium. 511
Caſtalia fons Delphorum. 355. alius Parnaſſi, alius prope Antiochiam. ibid.
Caſtoreum melos quid ſit. 288. vnde dictum eſt. ibid.
Caſus inopini multi. 209.210
Catane Naxiorum oppidum, &c. 248
Celox, nauis actuaria. 3
Celtoſcythæ & Scythæ olim dicti Septentrionales vniuerſi. 73
Centaurorum origo. 283. dicti φῆϱες. 297
Ceos vna Cycladum. 659
Cephiſus Orchomeni fluuius. 239
Cercaphus Solis filius. 134. Cercaphi filij. 140. eius vxor Cydippe. 140
Ceres cur in Sicilia coleretur. 119. cur Sacerdotes eius dictæ Meliſſæ. 332. cur dicta χαλκόκϱοτος. 733
Cerua cornibus aureis. 78. ſit-ne cornuta. 78. ceruæ cornibus aureæ origo. 79
Certamina in Olympia quibus & quot diebus peragerentur. 91. in ijs eſſe periculum 93. Atticorum certaminum nomina. 142. quæ eſſent ſacra. 568. certamina nulla ante Herculem celebrabantur. 449. cum paribus fiebant. 558. certamine propoſito quinam ſuas filias lo-

carint. 450
Ceſſatio in omni re bona. 580
χαῖρε ſalutatio. 288. χαίρετε valedicentis. 664
χαιτάεις. 432
χαλαζάεις. 716
χαλκαρματος. 339
χαλκασπὶς. 173.739
χαλκέλατος. 133
χαλκεντὴς. 493.649
χαλκοάρας. 702.713
χαλκοχάρμης. 724
χαλκοδάμας. 731
χαλκόγλυις. 326
χαλκόκροτος. 733
χαλκομίτρας. 641
χαλκοπάρῃος. 259.584
χαλκόπεδος. 742
χαλκοτόρος. 351
χαλκοῦδον. 232
χαμαιπετέω. 534
χαμαιπετὴς. 166.408
Chariadarum tribus. 602
Charicło vxor Chironis, Apollinis filia. 341
χάρμη. 10.179 χάρματα pro ἐνεργείαι. 66.
χατίζω, χατέω. 62
χειὰ quid ſit. 756
χερὰς quid ſit. 405
χειμάρας. 389
Chimæra ignem ſpirans à Bellerophonte victa. 232
Chiron κένταυρος ζαμενὴς. 438. eius domus dicta lapideum tectum. 521. Peleum liberauit. 537. Chironis parentes. 296.520. Pelij montis & vallium dominus, ibid. Centaurus erat, & medicus. 297 Aeſculapij magiſter, ibid. Magneſius Centaurus. 305. in Pelio monte habitabat. 336. quid doceret diſcipulos 341. eius vxor Chariclo, ibid. eius filiarum nomina, ibid. cur dictus φὴρ θεῖος. 345. eius antrũ non fuit in[illegible]mis ſpelunca, ſed magnifica [illegible]mus. 436. σεμνὸν eius antrum cur [illegible]catur, ibid. eius diſcipuli. 521. [illegible] ἄφθιτον αὖλον. [illegible]
Chirurgicæ eſt molliter contrecta[illegible] 521.
Chlæna pharmacũ aurarũ, &c. 18[illegible]
χλάζω. [illegible]
χλιαρὸν γελᾶν quid ſit. 4[illegible]
Chlidanope mater Cyrenes. 4[illegible]
χοιράδες quid. 4[illegible]
χόρτος. [illegible]
Chorus victorum ex quibus conſta[illegible] 163. Chorus victorialem hymn[illegible] conuiuio canebat. 6[illegible]
χέλος pro χειά. 17. pro ἐφόλκημα 70. [illegible] πέρ[illegible]μα. 1[illegible]
Cretheis eadem quæ Hippolyte [illegible] Hippolyti filia. 550. Peleum ſollicitauit & falsò accuſauit. [illegible]
Chromius Aetnæus quis fuerit, ei[illegible]que laudes 489. & ſeq. 603. & ſeq.
χρυσάμπυξ. 313. epitheton Muſarũ 6[illegible]
χρυσάορ. Apollo. 3[illegible]
χρυσάρματος. 75.3[illegible]4
χρύσαιγις. 6[illegible]
χρυσηλάκατος. 1[illegible].552 [illegible]
χρυσοχαίτας. [illegible]
χρυσοκόμης Apollo. 105.1[illegible]
χρυσοστέφανος. h.e. ἔντιμος. 4[illegible]
χρυσότοξος. 24[illegible]
Chthonius Spartorum vnus. 66[illegible]
χυτὸς. 1[illegible]
Cichyrus vrbis & viri nomen. [illegible]
Cilicium antrum. 25[illegible]
Cinyras Cypriorum rex. 276.277 [illegible]tiſſimus 596. Myrrham filiam vitiauit. 59[illegible]
Cirrha oppidum. 310. 412. 418. 45[illegible] 469
Ciſſus Bacchi comes. 46[illegible]
Cithara cur Δαιδαλέα dicatur Pindaro. [illegible]

Cithara & lyra Pindaro ſunt idem. 51 ſonat κιθὼ. 171.. cithara poſſeſſio Apollinis. 248. eius vſus in muſica. 249. cithara ſepticordis Apollinis quid ſignificet. 549. cur βερμία dicatur. 607
Citharœdi inſignes Aeoles. 289
Ciues inuidia plerumque laborant. 98. ſunt maledici 471. ciues præclari patriæ decus. 660
Ciuitatem turbare cuiuis facile, ſed turbatam componere difficile. 376. 377
Clari & obſcuri quomodo differant & conueniant. 577
Claudi conſolatio ab exemplo Philoctetæ. 262
Clauo ſuſpendere. 8. claui adamantini tribuuntur neceſſitati. 335
Cleandri Aeginetæ laudes. 744. & ſeq.
Cleitor ſeu Cleritorion vrbs Arcadiæ. 634
Cleonæ ciuitas. 190
Cleomenes rhapſodus Empedoclis. 505
Cleonicus Phylacidæ auus. 706
Cleonymidarum laus. 688
Cleonymus Meliſſi paternus auus. 687
Cliſthenes Sicyonem accepit dono. 604
Clypeus Alcmaonis cur draconis figura inſignitus. 422
Clytemneſtra maritum Agamemnonem occidit. 470. occidit Caſſandram, ibid. adultera. 471
Clytomachus Iſthmionica Ariſtomenis auunculus. 421
Cœli periphraſis. 16. cœlum æreum. 458. 558
Columna firma prouerbialiter dicitur. 60. 61. columnæ Herculis. 82.
Comam nutrire veteribus Symbolum libertatis. 338. comam primam cur apud flumina veteres tonderi curarent. 338
Compotatio conciliatrix amicitiæ. 8
Concordia in ciuitate quantum valeat. 267
Conſenſum tangendo caput petebant 594
Conſilium à mentis ſolertia. 495
Contendendum non eſt cum præſtantioribus. 638
Contentus eſſe quis poteſt præſentibus & maiora capeſſere. 95
Contumelia gignitur à ſatietate. 216
Conuiuium amat pacem & modeſtiã 608. in conuiuio victoriali priùs lætitiæ crater apponebatur, deinde laus victoris carmine canebatur 619. conuiuium victoriale recente adhuc victoria celebrari ſolebat. 620
Coria Arcadiæ ſacra. 143
Corinthi Iſthmus cur Dorica vocetur 553. Iouis Corinthus. 590. Corinthi portæ Iſthmus. 179. eius laudes. 215 πρόθυρον Ἰσθμὸν ποσειδᾶνος. 214. 215 in eam prouerbia 216. eius periphraſis. 226. Corinthiorum varia inuenta. 218
Coronæ cur ex gramine vel folijs arborum fierent. 370. eas auro præferebant victores. 493. ex auro, ebore, & rore marino fiebant. 585
Cranon, aliàs Ephyra. 462
Crateres tres in conuiuijs, quibus adhiberentur. 719. cur tertius Iouis ſeruatoris diceretur. 720
Cretheis Acaſti vxor falsò Peleum accuſauit. 315
Cretheus Salmonei frater vterinus.

250.mater horum Enarea, ibid.
Creuſa mater Hypſei.434.Nais dicitur,ibid.
Crœſi honeſta poſt mortem fama. 272.familiares Solonis.273.liberalitas in Alcmæonem. 411
Cronius collis. 35.mons Elidis.76.111 149.cur ἰνδινόχος. 647
Cteatus & Eurytus ab Hercule occiſi 189. quali eſſent mole corporis ibid.
Culpa vnius eſt multis exitio. 303
à Cumis in Siciliam vſque ſunt ſulfureæ cauernæ. 253. quot ſint Cumæ. 254
Currule certamen 25.Olympiade cœpit.37 in hoc primus vicit Pagondas Thebanus ibid. quomodo fieret hoc certamen, ibid. idem præſtantiſſimum. 607
Currus inuentores Corinthij.218.currus quadrijugus bijugo præfertur 464. πλεῖν duodecies, πῶλοι octies ad metam inflectebantur.669.currus cur tribuatur muſis.675.currus muſarum. 177
Curſor inſignis Alexidamus.432.curſor armatus quis eſſet.432. curſori præſtantiſſimo Barce ſeu Alceis vxor data. 449
Curſus certamen primum in Olympia. 30. primus victor curſus Corœbus,ibid.curſus armatus ὁπλιτοδρόμος cur dictus.661.curſus διαύλος. 115. alius αἰών, alius μετ᾽ ἱππῶν. 195
Cyaneæ inſulæ, eædémque dictæ πλάγκτ. 363
Cycnus Martis filius cum Hercule pugnauit.18. 188. Cycnus Neptuni filius ab Achille occiſus. 60.61
Cydippe Ochimi filia Cercaphi vxor. 140.
Cyllene mons. 1[illegible]
Cynæthus Chius primus Homeri ῥαψῳδός. 505. idem hymni in Apollinem author, qui Homero tribuitur. ibid.
Cypria Venus. [illegible]
Cyprum inſulam tenuit Teucer. [illegible]
Cyrenæi Apollinis filium Ariſtæum coluerunt.320.Apolloniam & Teuchiram ædificarunt. [illegible]
Cyrene κῆπος Ἀφροδίτης dicitur. [illegible]
Cyrene ciuitas Africæ. 320. εὔιππος.ibid.eius ſitus. 322.Cyrene nympha. 374. 432. [illegible] 444. Cyrenes nymphæ genealogia.434.ſtudia,ibid.mater Chilianope.435. dicta [illegible] 436. ab Apolline rapta.443. eius filius. 44[illegible]
Cyrene διώξιππος.432.ei' ſitus.4[illegible]
Cyrus à cane nutritus. 1[illegible]

D.

Δαιδάλλειν.i.κοσμεῖν. 5[illegible]
Δαιδαλόω poët.pro communi δαιδάλλω 33
Δαῖφρων. 446
Δαΐζω. 407.429
Damagetus nomen patris & filij Diagoræ Rhodij.123.eius victoriæ,ſtatua. ibid.
Δαιμόνιος. 228
Δαιμονίζω. 401.4[illegible]
Δαιμασίμβροτος. [illegible]
Δαιμασίφρων. [illegible]
Danaus quomodo filias viris collocarit. 450. eius iuſſu maritos interfecerunt.623.Danai qui propriè dicerentur. 6[illegible]
Dardanus Troiæ author.523.Dardani i.Troiani. ibid.
δ in fine,pro εἰς vel ἐπὶ vel πρὸς. 81. δ pro ἀλλά.508.δ pro γε. 299.636

χαθαι vt gratum admittere. 530
ecretum ſiue lex extenſa manu cōfirmabatur. 134
δορκα paſſiuè ſumptum. 30. 617. ad defunctos quoque pertinet laus poſterorum. 154.160
ſμῶμος pro ἀδελφός. 347
eioneus à genero Ixione vt occiſus. 281
ιεγὰς pro δαιρῶ. 660
ιφῶ & δαιφας. 78
elphi Apollonidæ dicti. 320. quinā eſſent. 579. Delphorum vrbs tripartita. 404. Delphis erat heroum feſtum. 579. Delphis oraculo qui præfuerint. 469
λφὶν genus nauis. 324
elphinis ludi apud Aeginetas. 425
elphinius menſis apud Aeginetas. 554. tum tēporis ſacra fiunt Apollini. ibid.
elphis erat heroum feſtum.
elubra donarijs fuerunt opulentiſſima. 114
elus, eiúſque varia nomina. 110. cur ſic dicta, ibid. Apollonias. 658
emareta à qua Demareteum numiſma. 37. Theronis filia, Gelonis vxor. 43. poſtea vxor Polyzeli, ibid.
μας eiúſque etymon. 9
emetria feſtum Cereris. 119.181
μήτηρ vnde dicta. 119
ημητειὼν menſis Cereri ſacer dictus ἱερομηνία. 511
ro Demophilo intercesſio. 375. eius laudes. 378
ιμῦθαι. 746
ιαπόνασις. 376
eterior arte ſuperat præſtātiorē. 694
ιύπατα. 17
eus quem vult attollit & deprimit. 293. 427. eius ira non irrita. 298. Deorum non reijcienda dona. 316. Deus omnis rei author. 387. primo loco colendus. 406. res citò & facilè agit. 443. omnia poteſt. 461. 630. Deorū & hominum idem ortus. 557. Dij quid ſint ex Heraclito. 558. Deus bonorum author. 685. de Deo dicēda honeſta. 13.14.18.169. 170. eorum periphraſis. 19. eos maniſeſtè videre difficile. 111. Dij duodecim reges. 193. Deus author omnium bonorum. 205. omnia difficillima poteſt, ad ſalutem promptior, ad noxam tardior. 240. omnium donorum author. 259. omnia poteſt. 284. non pugnandum contra Deum. 291. δαίμων γενέθλιος. 235
δεξιόγυιος 183
διαβολία. 299
Diagoras impius. 123
Diagoras Rhodius. 123. eius filij & filia ibid. victoriæ & virtutes. 143.144
διαπίνω. 443
διαπρῶ. 175
διαυθίσσειν. 145
Diana culta eſt in Sicilia, & ad oſtiū Alphei aram habuit. 491. Dianæ periphraſis. 77.78. ποταμία, Αλφειῶα cur dicta. 276. equeſtris, ibid. ἰοχέαιρα παρθένος. ibid. Iouis filia. 298
διαυλοδρομία. 484
διανοίας tres partes. 185
διάπειρα. 84
διαφέρειν. i. παντᾳ χρῆ διάγειν. 477
δίκη. 249
διαυλοδρόμος. 220.453
δίαυλος quid ſit. 221.453
διχόβολος. 161
διχόμηνις. 75
δίδυμοι Caſtor & Pollux. 180
Dies Solis filius. 47
Quę difficilia pulchra. 98
Digresſiones in encomijs fugiendæ. 533

Δικαία, pro δίκη. 379
Δίκη Themidis & Iouis filia. 166.
ἀσφαλής. 215
δίκη. i. τρόπος. 249
δίκω. 452
Quæ Difficilia pulchra. 98
Diligentia commendatur. 380
Dinidis laudes. 591.& ſeq.
Dinomenes Hieronis ex filia Nicoclis filius. 263. Dinomeni Aetnam dedit adminiſtrandam pater, ibid. Dinomenes patris & filij Hieronis nomen. 2
Dioclea Megaris celebrabantur. 236. 427
Diomedes immortalitate donatus à Minerua 624. 625. Diomedes & Therſander Thebas oppreſſerunt exercitu. 50
Dioreus pugil Diagoræ filius. 123
Διοσκούρεια à Batto apud Cyrenæos inſtituta. 384
Dioſcuri ex Argonautis fuerunt. 356. vbi alternis verſentur. 477
διόσδοτος. 430
διάξιππος. 432
διφρηλασία. 81
διφρηλάτης. 445
Dircææ aquæ. 446
Dirce fons Thebanus vnde denominatus. 200
Diſcendum priùs quàm docendum. 156
δισκέω. 681
Diſcordia inter conſanguineos fœlicitatem tollit. 349.350
Diſcus quid ſit. 197
Dithyrambus quid eſſet, &c. 218
Diues & bene audiens ſimul, ne quærat Iupiter fieri. 94 vulgo videtur ſapiens. 426
Diuinationis duæ ſpecies. 112. diuinatio per ſomnia, ibid. eadem multiplex. 41
Diuitiæ multos amicos concil 384. non humana prudentia, ſo uino munere parantur. 426. iudicium de ijs, ibid. quomodo vtendum. 495. 496. diuitiarum ctus. 4. diuitiæ & virtus fœlic perficiunt. 42. horum atque il ſimul commoditatem afferun 53. eas augere licet ijs qui ſin ſentibus contenti. 95. diuitiæ ſapientia optima res. 285. ea cum virtute coniunctarum 383. occultatæ inutiles.
δοκεῖν, eſſe in exiſtimatione.
Docere facile ei qui didicit.
Doctrina promouet vim inſitam.
δοκέων putatur dici ſenior, & cui & pro ἔνδοξος.
δωδεκάγναμπτος.
δωδεκάκυκλος.
δωδέκατος δρόμος.
δολιχήρετμος quid ſit.
δολιχοδρόμος quis eſſet.
δόλιχος qualis curſus eſſet.
δολοφραδής.
δολόω i. ἀπατάω.
δόλος ὀξυρεπής quid ſit.
Dominationis tres ſpecies. 291
Dona varia varijs
Dores in Aeginam ab Argis mig runt. 418. quocunque migrarent men retinebant.
Dorica regio Hyllis ab Hyllo dic 264
Doricum encomium cur app hymnum ſuum Pindarus.
δορίκτυπος. 523.
Doridis vrbium nomina. 264. ibid.
Dorienſes primi Parnaſſum incol runt, & Lyram compegerunt. & ginā primi ab Aeaco rexerunt.

ρειῆς. 264

χον πεδίχον. 69

orus à quo Doris gens. 264

orẏclus Tirynthius pugilatu primus Olympia vicit. 195

raco vellus aureum ſeruabat, íſque portentoſæ magnitudinis. 370. alius draco portentosè ingens. ibid.

ἔπεν. 7

ucis munus milites recenſere & ordine collocare. 359

ymas à quo Dymanis gens. 264

όασις. 369. 401. 436

ωδεκαδρόμος quid ſit. 52. 389

πωλης. 150

φρεσνα & δυσφροσύνη. 53

θρος. 333

E.

pro ἀληθὴς ſeu ἴσα. 575

beni corona Plutoni dicata. 169

βόλος, ἑκατηβόλος. 164. eſt epitheton Apollinis & Muſarum. ibid. 444

ιεργος. 436

ιλος. 174

επι. 85

ιτογκεφάλαι. 85

ιτονταετὴς. 379

ιτοντακάρηνος. 253

hemus Thegeates lucta primus Olympia vicit. 195. Hyllum occidit. 196

chion Neptuni filius ex Iſſa nympha. 357. idem Argonauta. ibid.

chion vnus Spartorum. 664

cho ad inferos mittitur. 240. 241

ν pro εἴκων. 234

ιέω. 237

παγλος. 337

νον pro φέρειν. 265. 315

λόγος. 120

ίπαιος. 679

ἐγγὺ pro ἐγγύθεν. 346

ἐγχείβρομος. 134

ἐγχεικέραυνος. 229. 360

ἐγχεσιμόρος. 523

ἐγχέλειος. 173

ἔδκομιος pro ἐγκωμιαστικὸς. 51. 198. 491

ἔδκυρα. 273

εἰλαπινάζω. 460

εἰλειθύια. 105. 298

εἰνάλιος. 181

εἰρήνη Themidis & Iouis filia. 166. Etymon. 215

ἑκατόμπεδος, & ἑκατόμπεδον. 723

ἐλαχυπτέρυξ. 324

ἐλαία pro κότινος. 72. 85. 86. καλλιστέφανος. 146

ἐλάφι etymon. 79

ἐλάστιππος. 397

Elatus Aegypti Arcadum regis pater. 102

ἐλάυνειν, ſimpliciter ſumptum. 115

ἔλδομαι poët. pro ἐπιθυμῶ. 4

Electra nomen vnius ex portis Thebarum. 701. prope hanc portam habitauit Amphitryo, & ibi Herculis fanum, & ſacra celebria. ibid.

Electryon Alcmenæ pater. 131

Elei ab Epeo Epei. 174

ἐλελίχθων. 275. 409

ἐλελίζειν. 250

Eleuſinia Atticæ certamina. 142. 181

Eleutherij ludi Platæis. 143

ἐλευθέρια certamina. 208

ἐλευθώ. 105

ἡλικία. i. militaris ætas. 267

ἑλικοβλέφαρος. 356

ἑλικῶπις. 403

ἐλινύω. 544

ἥλιος vnde dicatur. 5

ἑλλανοδίκαι qui & quot eſſent. 71. eorum æquitas. 76

ἔλπομαι puto. 392

ἐλᾶας pro ἐλάας. 192
ἐμβαίνω pro ἐμβιβάζω. 455
ἔμβολον. 128.360
Emmenidę tribus Theronis in Sicilia. 81. maiores Xenocratis. 404
Emmenides & Xenodicus Telemachi filij. 404
ἔμνασε pro ἀνέμνησε. 469
ἔμπαλιν. 210
ἐμπεδόμοχθος. 21
ἐμπεδοσθενής. 589
ἔμπης. 392
ἐμφύλιος. 280.281
ἐμπεραχτος, 308
ἔμπυρα quales ſint victimæ. 702
ἐν pro εἰς. 277.292.374.389
ἔναντα. 169
Encomia durabiliora factis. 528. nolunt prolixas digreſſiones. 533. eorum antiquitas. 602. perennem famam reddunt. 85.86.203.204
Enarea Crethei & Salmonei mater. 350
ἐναρίμβροτος. 407.753
ἐνδύω. 358
Endeis filia Chironis. 341. mater Telamonis & Pelei. 545
ἐνδομάχας. 212
ἔνδον cum datiuo iunctum. 521
ἐνδυκέως. 397
ἐνιπὴ. 186
ἐνίπτω. 186
ἐνίσπω & ἐνέπω. 17
ἐνόπλιος ὄρχησις. 232
ἐνοσίδας & ἐννοσίδας. 328.356
ἔντεα. 126
Entimus Cretenſis. 41
ἐνθουσιασμὸς. 112
ἐντράπελος. 342
ἐντύω & ἐντυνάω. 78.442
ἐοικότα h.e. δίκαια. 281
ἐοικὸς. 711
ἑορτὴ cur vocetur πομπή. 141
ἕω pro καθίζω.
ἐπήκοος.
ἐπακτὸς.
ἔπαλπνος.
ἐπάμερος.
ἐπανατέλλω.
Epaphus. 323. Memphim cond… 623
ἐπασκέω poët. pro κοσμέω.
ἐπαυρέω.
Epei & Elei ijdem.
ἐπίσπομαι.
ἐπέτης.
ἐπέτοσσε.
ἐφάπτομαι iunctum datiuo. 26.458. … nitiuo.
Epharmoſtus. 162. eius victoriæ … 179
ἔρδεις.
ἐφέπω pro ἕπομαι.
ἐφημοσύνη.
Epheſtia Tireſiæ ſacra, eorúmque … bitus.
Ephialtes filius Iphimedeæ. … Naxo mortuus.
Ephyra vrbs Argiua. 562. Epir… Cichyrus à Cichyro Mermer… denominata. 577. Ephyræ plu… 462.463.577
ἐπιβαίνω pro ἐπιβιβάζω,
ἐπίβδα.
ἐπίβολος & ἐπήβολος.
Epidauri Aeſculapia quando ce… brarentur. 527. Epidaurus vbi … 110 Argolidis vrbs vbi Aeſcula… celebrari ſolebant.
ἐπικώμιος.
ἐπιδέξια χειρός.
ἐπιγουνίδιος.
ὀπίλασις.
ἐπίλοιποι ἁμέραι.
Epimetheus ὀψίνοος. 387. eius filia …
μέλεια ſeu πρόφασις.

πιμομφά. 187
πινικίῳ periphraſis. 199
πινομος. 468
pione mater Podalirij & Machaonis 298
πιφέρειν. 13
πιφλέγειν. 167
n Epiro regnauit Neoptolemus, & Epiri commendatio. 535.536
piroræ cur dici poſſint Achæi. 583
πίσταμαι.i. δύναμαι. 312
pithalamium aliud κατακοιμητικόν, aliud διεγερτικόν. 300
πιτόσσω. 326.459
πωνύμιος. 199.257
ψον. 26
πτάγλωσσος. 549
πτάκτυπος. 289
πτάμιτος. 289
πτάπυλος. 313.469
Equus Scyphius. 348. equos ab Agrigento ad ludos ſacros mittebant. 479. equus deſultorius 5. equorum varia nomina. 8. ἀκέντητος equus 9. equi à principibus ſtudiosè alebantur & exercebantur 10. equæ ad certamina præcipuè alebantur, ibid. equis coronæ dabantur 69. equi Neptunij. i. præſtantiſſimi. 95. equos alere tenebantur diuites. 681
Equeſtris lex in Olympijs. 33
ἔρανος quid ſit, eiúſque etymon. 15
ἐρασίμολπος. 241
ἐρασιπλόκαμος. 348
Eratidæ maiores Diagoræ. 144
ἔρχεσθαι ἐν δίκῃ. 385
ἕρκος ἅλμας. 291
Erechthidæ dicti Athenienſes. 678
ἐρείδω pro ἀντερείδω. 169
ἐρέπτω eiuſq; etymon. 50
ἔρεισμα. 40
ἐρημόω. 315
ἐρέφω. 12
ἐρίπτειν. 370
ἐρεύγεσθαι. 255
Ergini hiſtoria. 87. Erginus Orchomeni tyrannus. 239
Ergoteles. 207.208
Eribœa ſeu Peribœa cuius vxor, mater, & filia. 727
ἐριβρεμέτας. 698
ἐρίβρομος, ἐριβρεμέτης. 207.404
ἐρικλάγκτης. 483
ἐρινὸς. 439
ἐρίννυς furia unde dicta. 50
Eriopis Arſinoes filia. 298
Eriphyle filia Talai, & vxor Amphiarai. 609. maritum prodidit. ibidem.
ἐρίπλευρος. 369
Erotidij ludi in Theſpijs. 143
ἕρπειν, pro βαδίζειν. 697
ἔρνος Metaphoricè ſumptum. 564
ἔσχατος pro πρῶτος. 630
ἐσλὸν. 32
ἐσλὸς. 494. per ſyſtolē pro Dorico ἐσλῶς.
ἔσοδος. 401
ἕσπομαι. 114.178
ἔσσαι. 377
ἔσσυμαι. 9
ἑστία quid ſit. 6
ἠθαῖος. 683
ἐθέλει æquiualet τῷ ἐπίσταται. 649
Eteocles primus Gratijs ſacra fecit. 239
Euadne Iami mater. 102. 103. vbi pepererit. 104.105
εὐαίνετος. 357
εὐαμερία, fœlicitas. 666
εὐάνωρ. 10.116
εὐανθεμος. 22
εὐανθής. 272
εὐάρματος. 275.678
εὔαθλος. 720
Eubœæ Geræſtia celebrata. 236
Eubœæ ſacra βασίλεια. 669. item Ge-

ræſtia. ibid.
εὔχειρ. 183
Euchenor Corinthiorum dux aduerſus Troiam. 226
εὐκλεΐζω. 447
Euclon pugil victor. 123
εὔχομαι opto. 68. item dico. Laconum lingua. 108. pro καυχάομαι, 129
εὐδείελος. 34
εὐδία ſ. e. ἠρεμία.
εὐδιανὸς. 181
εὐηχὴς. 277
εὐήρατος. 92
Euentus penes Deum. 235. inſperati euentus. 484. ex euentu cognoſcitur quæ ſit cuiuſque fortuna. 553. euentus conſiliorum differri. 651
εὔμηλος. 121
Eumelus poëta. 224
Eumelus templum Delphicum diripuit. 321
Eumetis filia Pindari. 311
Eumolpus poëta. 219
Eunomia Themidis filia ex Ioue. 166
εὐώνυμος. 40. 476
εὐῶπις. 198
εὐπαγέος. 482
Euphanes Timaſarchi auus maternus 541
Euphemus Argonauta Neptuni filius. 325. 356. in Tænaro habitauit. 329. ex Malache Lemniaca Leucophanem filium habuit. 374
Euphemi plures, ibid.
Euphemus Arceſilai auriga. 387
εὐφρόνη nox cur dicta. 570
εὔφρων metonymicè ſumptum. 361
Euphroſyne vna Charitum. 240. 241
εὐρὺ pro κρατεῶς. 219
εὐρυφαρέτης. 177
Eurotas Laconiæ fluuius. 663. 712
εὐρυβίας. 110. 356. 434
εὐρύχορος. 635
εὐρυλείμων. 441
εὐρυφαρέτρας Apollo. 436
Euryſtheus ab Iolao obtruncatus. 445
εὐρύτιμος. 16
Eurypylus rex Cyrenes. 323. glebam dedit Argonautis, ibid. Neptuni filius. 325
Eurypylus Hyperochi filius Ormeni pater. 129
εὐρυσθενὴς. [illegible]
Eurytus & Cteatus ab Hercule occiſi, eorumq; corpus quale. 183
Eurytus Argonauta Mercurij, ex Iſſa nympha filius. 357
Eurytione virgo. [illegible]
εὐστέφανος. i. εὐτειχὴς. [illegible]
εὐτράπελος. i. αἰσχρὸς. [illegible]
εὔθρονος. [illegible]
εὐθυμάχης. 127
Euthymenes fortunatiſſimus pancratiaſtes. 553. πατρὸς ἀδελφός. 554
εὐθύγλωσσος. 292. 718
εὐθυμία quid ſit. 489
εὐθύνοος. 575
εὐθύπορος. 506
εὐθυπορῆσαι. 718
εὐθύτομος. 357
εὐθύτονος. 195
εὐτυχία pars fœlicitatis. 95
εὐτελαίνας Neptunus. 24
Euxenus Aegineta quidam à qu[illegible]
Euxenidarum familia. [illegible]
Euxinus pontus. [illegible]
ἐξαίρετος. [illegible]
Exercitatio naturam promouet. 18[illegible] 188. 525
ἐξερύπτω. 576
Exitus ignotus. 6[illegible]
ἐξωκεανίζειν. [illegible]
ἔξερκος pro ὄρκος. [illegible]
Exordia libera. [illegible]
Exotica à pleriſq; patrijs præfer[illegible]

tur. 300

Experientia docet qualis quiſque ſit. 88

Extollit alios, alios deprimit Deus. 284.285.293

F

Fabularum vis. 9. & 112.574

Factum infectum reddi non poteſt. 42.43

Factis noſtris ſimilia accidũt nobis.532

Fama bona diuitijs præferenda & cur 95. beatum reddit. 125. famæ ſeu nuntij Mercurius pater. 160. 161. fama bona pars fœlicitatis. 708

Famuli cur λυσάντοι dicantur. 329

Fatum aliàs aliam ſortem affert. 48. ineuitabile. 483

Fauonius ventus quibus faueat. 575

Fauorum periphraſis. 409

Febris θερινὸν πῦρ dicta. 306

Fictionum poëticarum efficacia.12.13

Filius luit ſcelus patris. 20.22

Filius pro ciue dictus.166. filius ingenuus gaudet patris ſucceſſibus. 263 filij Deorum ipſi dicuntur Dij.688 filij Deorum inuulnerabiles. 687

Flammæ periphraſis. 4

Fœlicitatem perficiunt virtus & diuitiæ. 42. eam dat & conſeruat Iupiter,ibidem. malorum præteritorum dolorem depellit.44.ei etiam magnę permiſcentur calamitates. 313.413. inuidioſa 471. in Fœlicitate eſt omnis gloriæ ſummum. 491.ea fruentẽ exiſtimamus prudẽtem.492. nemini perpetua contingit.580.à Deo plantata durabilior. 594. ſumma in opibus & honore conſiſtit. 618. quorum ſit durabilior. 684. quæ ſit ſumma. 707. 708

Fœmineum ſubſtantiuum cum adiectiuo Atticè iungi.— 100

Folijs tanquam tabulis contentiones inſcribebantur. 752

Forma inter ἀρετὰς σώματος. 149

Forma & fortitudo ſimul præclara. 149

Forma & fortitudine præclarus Epharmoſtus. 178. 179. formæ cum fortitudine coniunctæ laus. 514. formæ effectus. 592

Forma cum fortitudine in Strepſiade. 737

Fortitudo in magnis & periculoſis rebus neceſſaria. 25. quid ei proprium ibid.

Fortuna vtraque quomodo ferenda. 19.eius variæ mutationes. 47.144. miniſtra prouidentiæ diuinæ. 48. inconſtans 310. variabilis. 429. 689. Iouis filia res humanas regit. 207.208.eius definitio. 209.de eius inconſtantia. 687

Fortuna aduerſa quomodo ferenda. 310.312

Fortunam pręſentem ferendam æquo animo. 317. fortuna dat opes. 383. mediocris tutiſſima. 475. fortunæ bellantium incertitudo. 694

Fræni Bellerophon inuentor, & Corinthij. 218. item Minerua. 227.

Frenum cur dicatur ἵππειον φίλτρον 228 δαμασίφρων. 203. φάρμακον πραῦ 231

Fulminis periphraſis. 199. Iouis telum. 250

Futurum ignotum. 209. 210. 463.650 incertum. 746

G

Ad Gades vſque. 458. Gades non licet tranſire. 538

γαιάοχος Neptunus. 9 10. 230

Gallorum gallicaceorum antiquitus inſtituta pugna. 212

γαμβρὸς pro ὀπυγαμβρός. 552

Ganymedes Trois filius, eius ety-

mon, & raptus. 16.17. ob formam factus immortalis. 202
γαρ interrogationi ſeruit. 335
γαρ. i. *equidem*. 376.377.527
γαρ ὑεν. 4. 132.339
γαςείμαργος. 18
præ Gaudio Diagoras animam efflauit. 123
Gaudij effectus in ſene 159. præ gaudio lachrymæ cientur. 345. gaudium cum dolore. 500.501
γεώοχος. 230
γεγάκω. 107
γεγωνέω. 39
Gela vrbs fluuio homonyma. 41. à quibus eò miſſa colonia. ibidem.
γελᾶν χλιαρόν. 438
Gelon Hieronis frater indoctus. 2. inter Gelonem, Hieronem & Theronem diſſenſio. 43. 261. Gelon Hieronis frater hydrope laborauit. 260
Generationes noualibus comparantur. 649
Genius quis ſit. 235. alius bonus, alius malus. 303
Genuum tactu fœlicem ſucceſſum petebant. 594
γεφυρόω metaphoricè ſumptum. 753
Geræſtia in Eubœa celebrata. 236
γίνομαι. 438.454
Gigantes victos pœna liberauit Iupiter. 380 illorum principes Porphyrio & Alcyoneus. 417. non potuerunt vinci ſine duobus ſemideis, ijdémque in Phlegra cum Dijs pugnarunt. 503
γινώσκειν, pro γνωρίζειν. 118.215
γλαυκόχρως. 72
γλαυκοὶ i. φοβεροί. 153
Glaucus Lyciorum dux adverſus Troianos. 226
γλαυκῶψ. [illegible]
Gloriam inuidia ſequitur. [illegible]
Gloriari intempeſtiuè mera eſt in[illegible]nia. 169[illegible]
γνήσιος, pro ἴδιος. [illegible]
Gorgonum nomina & mater. [illegible] pater Phorcus. 481. virgines man[illegible]ſæ, ibidem. ex illis duæ immortales vnica Meduſa immortalis [illegible] oculo tres vtebantur, earumque nomina. ibi[illegible]
Gorpiæus, menſis Septemb[illegible] 142
Graculi ſunt coruini generis. [illegible] res in Græcia iucundæ quæ dicant[illegible] 457
γραμμὴ quid ſit. [illegible]
Gratiam parem eſſe referendam [illegible] 279
Gratia vetus dormit. [illegible]
Gratiæ quid ſignificent. 144. Gratiarum hortus appellatur poëtica [illegible] earum facultates. 237. & ſeq. Eteocleæ cur dictæ. 239. earum pare[illegible] tes ibid. cur prope Apollinem Delphis collocatæ. 240. filiæ Iou[illegible] 241.
Gratiarum terra. [illegible]
γυαρκής. [illegible]
γυῖον. 297. pro σῶμα [illegible]
γυιοδάμας. [illegible]
γυιοπέδη. [illegible]
Gymnicum certamen mulieri ſpectare non licebat. 123. nudis [illegible] fiebat. [illegible]

H.

abſque Hærede mori mol[illegible] 201.
Halirrhothius quadrigis Olym[illegible] primus vicit. [illegible]
Harmoniæ plures. 8. harmo[illegible]

tres.94.Lydia ſuauiſſima.ibid.Harmonia,pro rhythmo. 426
Harmonia cur data Cadmo in vxorē. 315.eius filiæ. 468
Harpine mater Oenomai, Aſopi filia. 235
Hebe Lucinæ ſoror ἀγλάογυος. 569
Hecatombæa, Argiua ſacra. 142.427
Hector Troianorum columen. 60. claruit ad Troiam. 616. pro patria pugnauit. 740
Hedera Baccho ſacra. 46
Hegeſias Comicus Herodoti hiſtoriā in theatro egit. 505
Helena pulchricoma. 66.68
Hellotia, quæ panegyris. 222
Hellotis virgo: item Minerua. 222
Helorus fluuius cicures piſces habet. 617
Heraclea, Atticæ certamina. 142
Heraclidæ Laconiam tenuerunt. 264 in Peloponneſum coloniam deduxerunt. 736
Herba leonis, apium. 565
Herculea, Thebana ſacra. 143. item Marathonia. 149.427. eorum corona myrtea. 704
Hercules Olympia inſtituit. 36. 39. 75. oleaſtrum ab Hyperboreis attulit. 73. eloquens fuit. ibid. Gallicus. ibid. ceruam aureis cornibus ex Iſtro in Græciam retraxit. 78. Tyndaridis Olympia commiſit cùm iret in cœlum. 80. columnæ. 82. primùm dictus Alcæus. 113. Iouis filius. ibid. καλλίνικος. 163. Trachinium occidit, & aduerſus Neleum, quem Neptunus defendebat, pugnauit. 168.169. Apollinem vicit. 169. Plutone repulſo Cerberū eduxit. ibid. cum Cycno pugnauit. 187.188. debellato Augia inſtituit Olympia. 191. Erginum occidit, & Thebanos ab eo liberauit. 239. vbi & cur ab Argonautis relictus. 356. quæſiuit Hylam in Arganto monte. ibid. dracones in cunis ſuffocauit. 498. quid hęc draconum ſuffocatio portenderet. 502. Iphicle νυκτὶ νεώτερος. 497. in eos à Iunone irata dracones immiſſi. ibid. primum facinus hæc draconum cædes. 498. Tireſias eius labores prædicit. 502. balænam, Buſirin, Antæum, & Gigantes in Phlegra cum Dijs occîdit. ibid. eius laborum præmia. 503. vltra eius columnas ire in mari non datur. 514. cur columnas fecerit, & earum nomina, item aliquot labores. 515. Heros & Deus, ibid. expeditio contra Amazonas cur ſuſcepta. 519. cōtra Meropas, quòd Chalciopen amaret. 532. Philippus & Antiphus eius nepotes ex filio Theſſalo. ibid. Gigantum domitor. 588. erat Deus ἀλεξίκακος, Geryonæ canem deterruit. 660. poſt labores cœlum conſcendit, & Heben vxorem duxit. 700. eius octo ex Megara filijs diuini poſt mortem honores habiti. 701. filiorum ex Megara nomina. 702. eius & ſociorum ad Troiam expeditio. 724. Telamonem inuitat ad belli ſocietatē. 725. Telamoni filium naſciturum prædicit. 728. Thebis fuit ornamento. 733
Hermæa Pellenes ludi ſacri. 143
Herodium Iuno mittit Argonautis Symplegadas tranſituris. 364
Herodoti hiſtoria ab Hegeſia in theatro acta. 505
Herodoti Thebani Iſthmionicæ laudes. 657. & ſeq.
Heroum feſtum Delphis. 579
Hieronis domus diues. 2. Syracuſa-

nus tyrannus. ibid. eius pater, fratres, filius, victoriæ Olympicæ, mors, cognomina, mores, &c. Ibid. alius Hieron. ibid. inter Hieronem Gelonem, & Theronem diſſenſio. 43. cum Ageſia vate multa bella proſperè geſſit. 100 Syracuſarum & Ortygiæ rex purus. 119. Muſices peritus. 120. cur dictus Aetnæus, 248. dyſuria laborauit. 260. laudatur à fortitudine bellica. Ibid. Anaxilaum minis deterruit. 261. ex prima vxore nullos liberos ſuſcepit. 263. Tyrrhenos vicit. 266. tripodes ſacrauit. 268. Locros Epizephyrios liberauit. 279. filius Dinomenis. ibid. à diuitijs cum ſapientia coniunctis laudatur, ab amplitudine imperij. 286. à fortitudine & conſilio. 287. λιθουρίᾳ laborauit. 295. 296. eius laudum congeries. 309. eius auriga Chromius. 490. voluit proclamari Aetnæus. ibid.

Himera Siciliæ vrbs & fluuius. 208. 268

Hipparis fluuius. 92

Hippocentauri vnde nati. 284. fabuloſum eſſe eorum ortum: & cur dicti Φηρες. ibid.

Hippocoontidæ. 196

Hippocrates & Capys, conſobrini Theronis, eum bello vexarunt ſed victi ſunt. 65. filij Xenodici, & in exilium à Therone pulſi. 404

Hippocleæ Theſſali laudes. 452. & ſeq.

Hippodamia cuius filia. 23. plures huius nominis. ibid.

Hippolochus Bellerophontis filius. 226

Hippolyte Acaſti vxor I
cuſat.

Hippomedon Talai filius.

Hiſtoria verſibus mand
tequam hiſtoriograph
137

Hiſtorici præclarè geſta
tati tradunt.

Homeridæ qui dicti. 505.
meriſtę.

Homerus ὁμωνυμία ſeruauit
575

Homo quàm ſit fragilis a
uis. 430. hominum &
idem ortus. 557. homines
differant à Dijs. ibid. H
eſt, & neſcit quid ſibi ſi
557. homines quid ſint
clito.

Honoribus quærendis mod
hibendus. 82. honos d
tior.

Horæ filiæ Themidis. 215.
218. etymon. ibid. comites
ræ.

Hoſpites iniuria non affic
ante omnia ad epulas in
ſimul atque veniſſent. 32
bus vinum Deo libandum
offerebant veteres.

in Hoſtes mortem retorqu
queunt.

Hylas πίτταλος.

Hylas vbi ad Hercule quæſ

Hyllus Herculis filius vbi
264

Hyllus occiſus ab Eche
196

Hymenæi in nuptijs cani ſ
300

Hymni periphraſis. 159. 39
ricè dicitur ὄισος. 165. h
ὕεος quid ſit. 321. hymn

νιν ἄδυζμα. 387. λίθος ποιηταῖς. 601. eius effecta. 602. idoneus maximè ad virtutis laudem. 606. hymno cur tribuat alas Pindarus. 718. χαρείτων καλλίςα δ'ἔργα. 730
Hyperborei Apollinem colunt. 72. 74. 155. qui ſint Hyperborei. 73. via ad eos mirabilis. 457. 458. huc venit duce Minerua Perſeus. 459. aſinos Apollini immolabant. ibid. eorum fœlicitas. ibid. 460
Hypereia, fons. 346
Hyperenor Spartorum vnus. 664
Hyperetes Melantis filius. 346
Hypermneſtra Danai filia Lynceo pepercit. 450. 624
Hyperochus Eurypyli pater. 129
Hypſeus Cyrenes pater. 434. pater Alcææ. 435
Hypſipyle 87. Thoanti patri funebre certamen inſtituit. 372

I.

ἰαίνω. 251
Ialyſus Cercaphi filius. 140
Iambus Apollinis filius in Olympica ara vates. 30
Iamidæ in Olympia vaticinabantur. 97. eorum hiſtoria. 101. 102. & ſeq. quomodo vaticinarentur. 113. diuites, celebres redditi, ibid. veridici. 146
Iamus Euadnes & Apollinis filius. 102. vbi natus, & educatus. 106. cur ſic appellatus. 109. vates optimus. 108. ab ineunte adoleſcentia quid egerit. 109. 110. Neptuni nepos. 110. vt venit in Elim. 112
Iaſon Aeoli nepos. 335. vnico calceo ad Peliæ conuiuium venit. 336. quo habitu geſtúq; eò venerit 336. 337. à matre Alcimede Chironi traditus. 339. apud Chironem vſq; ad vigeſimum annum manſit. ibid. 341. Ibi quid edoctus. ibid. eius genealogia. 342. eius hiſtoriæ ſumma. 345. ἀπὸ τῆ ἰάσεως dictus. ibid. per anagrammatiſmum Ἰάσων dicitur ab Αἴσων. ibid. patrui & patrueles. 346. eius oratio ad Peliam pro repetendo regno. 347. & ſeq. nauigaturi vota. 360. edoctus incantationes à Venere. 365. Medeam volentem clam parentibus abduxit. 372. Chironis diſcipulus. 521
ἰχνεύω. 420
ἰχνίω. 397
Ida mons Cretæ, vbi Idæum antrum. 94
Idas Apharei filius Lyncei frater. 636. huius & fratris ſponſæ à quibus raptæ. ibid. Idas fulmine interfectus. 638
Idmonis Abantiadæ exequiæ. 29. vates Argonautarum. 360
ἱεν pro ἱες. 662
ἱερεα & ἱερεια. 321
ἱερομηνία. 511
ἱερομνήμονες qui eſſent. 334. ἱερομνημονεῖν. ibid.
Ignis periphraſis. 135. eius proprium. 167. eſt ἀγνιστικὸν. 255. παγκρατής. 537. ignem Aegyptij ſeruabant, venerabantur Perſæ, ſacer erat Delphis, à virginibus Veſtalibus Romæ cuſtodiebatur. 643
ἴκω & Atticè ἥκω. 282
ἴλαι quid ſint. 553
Ilas Ageſidami aliptes. 188
ἰλάσκομαι. i. ἱλαρόν ποιῶ. 125
Ilium Ili vrbs. 576
Imberbitatis elegans periphraſis. 545
ἴμεν pro εἶναι ἰέναι. 111
Immortalitatē nominis præclarè factis cur capeſſerent veteres. 359

Imperitorum mentes leues. 156
Impiorum pœnæ in inferis. 55.56
Impoſſibile nihil Deo. 230.231
Impoſſibilium vana ſpes. 602
Impoſſibilium amor inſanus. 650
Incantationum vſus frequens ad morborum curationem apud veteres. 306
Infantes miro modo nutriti. 106
in Inferis ſunt iudices & pœnæ. 55
Initij boni bonus finis. 258
Initium ædificij, ſic & carminis & orationis debet eſſe ſplendidum. 97
Inimicitias & amicitias apertas eſſe colendas. 291.292
Inimicus præclara faciens omni animo collaudandus.447.448.inimicos munificentia ambire ſolebat Seuerus.494.Inimicus quauis arte vincendus. 698
Iniuſtas res ſequitur triſtis euentus. 743
Ino inter Nereidas relata. 46. Melicerten lacerauit. 315. ὁμοδέλαμος Νηρείδων 466.Leucothea. ibid.
Inſula beatorum. 57
Inuidia res in peius interpretatur.17. gloriam ſequitur.65.dictis & factis noxia.ibid.laudes obſcurat. 98. ea ciues plerunque laborãt. ibid.268. petit clarum virum. 114. verbis aſperis offendit.155. 156. commiſeratione potior. 269. in eam remedio eſt patientia.294.res præclaras petit. 413. petit fœlicitatem. 471. viros bonos petit. 595. deteriores non oppugnat.ibid.Inuidiæ moleſta eſt longior laudum alienarum enarratio. 627.628
Inuidi virtutem vituperant. 113. non poſſunt emendari.293.ſibimet ſunt moleſti.ibid.294.eorũ in aula ſeges
eſt. ibid. dolent quum
lices inuiſos. 476. eor
irriti.
ἰοβόστρυχος.
ἰοχέαιρα.
Iolaus Heraclidis tempe
tulit.445.reuixit.ibid.
truncauit capite. ibid.
riga. 518. præſtantiſ
Thebanos auriga. 660.
ctorias ex certaminib
uit.661.àThebanis ſapi
datus.712.equorum fu
ornamento Thebis.
Iolcus vrbs Magneſiæ. 33
leo capta. 517. occaſio
gnandi.
Iolea Thebana ſacra.143.
myrtea corona.
Iones multiloqui.
Ionium mare à quo dictu
driaticum.
ἰοπλόκαμος.
Iouis Corinthus.
Iphicli & Herculis natiui
Iphigenia pro ſalute nau
Agamemnone immola
Iphion pater Alcimedon
ἶπος, ἰπνὸς. h.e. κάμινος.
ἱππιοχάρμος.
ἱπποχάρμης.
ἱπποδρομίας certamen in A
rem.
ἱππόμαχος.
ἱπποσόα.
ἱπποσόας.
ἱπποτροφία principum virt
Iraſa vrbs Libyæ.
Ire, quid ſit.
Iſander Bellerophontis f
Iſchys Elati filius Coro
rem duxit.
Iſmenus fluuius.467. Iſm

id. Iſmenus Bœotiæ fluuius vbi
nflixerunt Argiui cum Theba-
s. 611
nium oraculum. 467. hîc quales
podes conſecrati.ibid. hîc vatici-
us eſt Tenerus. 468
ιος. 174
nympha, eiúſque ex Mercurio fi-
357
& Danubius, idem. 72. vbi eius
ntes. ibid.
mia celebrata Syracuſis. 236. in
ſthmo Corinthiaco in Melicertæ
honorem. 509. Iſthmiorum tempo-
e iuuenes Neptunũ canebant. 553.
aur⁹ immolabatur Neptuno, hinc
ενιαυτὸς ταυροφόρος dictum tempus
ſthmiorum. 565 tertio quoque an-
o celebrari ſolita: alij dicũt quin-
o quoque anno. ibid.
mi periphraſis. 178. 179. 564.
5
nus Corinthi cur Dorica dicatur.
. portæ maris. 629. Corinthi μυ-
633. pons marinus. 692
care rectè difficile. 150
Parthenia. 118. eius periphra-
. 282. dracones in Herculem mit-
. 497. cur dicatur μεγαλοσθενής.
o. πλείᾳ. 627. Iouis ὁμόθρονος.
43
nia ſacra Argis. 142. in Aegi-
a. 427. Iunonia ſeu Hecatombæa
cra Iunonis. 628. horum præ-
nium χάλκεον ὅπλον. ibid. hîc de
ictoria & præmio iudicabat po-
ulus. ibid.
iter dat & conſeruat fœlicitatem
42. eſt Rheæ & Saturni filius,
Olympum, Olympia, & Alpheum
regit. ibid tonitru vibrat. 83. inco-
lit Cronium collem 93. Alpheum
honorat. ibid. cur σωτὴρ, ὑψινεφὴς, &
vbi educatus, & à quibus. ibid. ſacra
illi fatidica ara in Olympia. 97. ſte-
tit aureus & eburneus in Olympia.
114. cur dictus Aetnæus. 120. cur
ὑψίβρεμος. 149. ἄλπνος. 192. ἐλελίχθονος.
208 ægide vſus. 229. Lycæus. 235.
pater Olympius. 240. θεῶν κρέτιστος.
241. Νεῖλος. 332. ὑψίβρεμος. 355. φύξιος.
370. vnus reliquis Dijs prælatus.
406. Aetnæus cur dictus. 491. cur
Nemeæus. 506 cœli nubili rex. 513.
πανελλήνιος & πατὴρ Ελλήνιος. 546.
ἄφθιτος. ibid. penes eum eſt operum
finis. 629. quando ad Alcmenam
venerit. 626. omnium dominus hæc
& illa tribuit. 715
Iupiter fieri ne quæras. 95
Iuramentum in re graui ſolet præſta-
re Pindarus. 100. 234
Iuramentum Deorum per Stygiam
paludem. 139
Iuramentum vt euitarent veteres, no-
mina Deorum omittebant. 647
Iurantes olim manus attollebant.
139
Iuſtitiæ commendatio. 269
Iuuenis vir à mulieribus præfertur.
172
Ixion in rota. 278. 279. eius ſcelus &
pœna. 280. & ſeq.
Iynx quid ſit. 364. eius in veneficijs
amatorijs vſus. ibid. huius inuentrix
prima Venus. 365. 533

K.

κᾶδος, ſeu κῆδος. 124. 500
καὶ γὰρ. 251. 439. 499. 502
καὶ μὰν, quinetiam. 635
κακαγόρος. 19
καχλάζω. 124
καλλίκομος. 625
καλλίνικος. 163. 257. 514. 530

καλλίπεπλος. 301

καλλίπλυτος. 236

καλλίπωλος. 239

καλλιστέφανος ἐλαία. 146

καλὸν, i. *ornamentum*. 667.733

καναχὴ. 460

καναχηδὰ. 594

κάπαι. i. præſepia. 77

κάπετον. 153

καφήσιος. 239

καπνὸς, *ignis*. 255.493.494

καπνόω. 396

κᾶπος, quid ſit. 77

καρπὸς, quid ſignificet, ejúſq; etymō. 522

καρταίπους. i. *bos*. 230

καρτεραίχμης. 726

καταβαίνειν, pro ἐλθεῖν. 310. pro παραγίνεσθαι. 360

καταβολὴ, i. ἀρχὴ. 506

καταινέω. 366

κατατεθύωσο. 385

καταμάρπτω. 695

καταπίψαι metaphoricè ſumptum. 19

καταφημίζων. 108

καταφυλλοροέω. 212

καθίζω. 390

καυτήρ. 273

καύχη. 607

κεινὸς pro κενός. 56

κειμήλιος. 11

κεχλαδὼν. 357

κεχλαδὼς, à χλάζω. 162

κῆλα. 251.252

κελαδεινὴς. 541

κελαινεγχὴς. 640

κελαινεφὴς. 331

κελαινώπης. 251

κελαινὸν. 364

κέλης. 3

κελητίζειν. 3

κέλδομαι. 230.726

κέλομαι. 354

κενεόφρων. 5[illegible]

κενεὸς. [illegible]

κικλήσκω. 34[illegible]

κινηθμός. 36[illegible]

κισσοφόρος πῶς. [illegible]

κλαῖς. 415.4[illegible]

κλαῖστρον. [illegible]

κλεεννὸς. 3[illegible]

κλείζω. [illegible]

κλέομαι. 7[illegible]

κλυτόκαρπος. 5[illegible]

κνήμη. i. ῥάβδος βοχῦ. [illegible]

κνισσήεις & κνισσοῦς. 7[illegible]

κνισσήεσσα πομπὴ. [illegible]

κνίζεσθαι. i. λυπεῖσθαι. 1[illegible]

κνίζω. *moleſtia afficio*. 717. in bonam partem ſumptum. 7[illegible]

κνώδαλα. 459.4[illegible]

κοιλόπεδον. 3[illegible]

κοινάω, & κοινόω. 344. compoſit. προκοινόω. 34[illegible]

κοινὸν. 30[illegible]

κοιρανέω. 239

κοιτάζω. 239

κῶμα, quid ſit. [illegible]

κωμάζειν, pro κῶμον ᾄδειν. 604. eius duplex ſignificatio. 686

κομίζειν, pro ἀνακομίζειν. 226. 30[illegible]. 254

κῶμος, quid ſit. 85.12[illegible]

κονία, pro κονιακή. 618

κωφὸς. i. ἀπαίδευτος. 446

κόρος. 19. eius effectus. ibid. 65.216

κόρις quid ſit. 4[illegible]

κορύσσειν, quid ſignificet. 4[illegible]

κραγέτης. 5[illegible]

κρατὴρ, quid ſit. 113

κρατησίμαχος. 446

κρατησίπους. 4[illegible]

κρατιστεύτατος. 605

κράτος, pro νίκη. 25

κρέκει ſonat cithara. 171

κρήμνημι. 326

ρόκειος. 368
ρύγιον, mons Elidis. 76. 77. 93. 164
ρόγκε πάγος. 193
ευόεις. 336
ρυφᾶ. 17
ρύφον. 65
τίανον. 249
πλέυεσθαι. 278
πίλος. 278
πίζω.i.παρασκευάζω. 189
υαναυγὴς. 229
υαύεος. niger. 105
υλίνδομαι. 364
υπεργῆμὶς & κυπεργήμια. 203
ύρω, & κυρίω. 211

L.

Labor & ſumptus ad difficile negotium impenduntur. 92. 93. labor quantum valeat. 188. laborum nemo expers. 391. nulla fœlicitas abſque labore. 483. laboris comes oblectatio. 585. labores cum iuſtitia in iuuentute ſuſcepti tranquillam reddunt ſenectutem. 617. labor ſucceſſum reddit iucundiorem. 584. labor & ſumptus neceſſarij ad virtutem exercendam. 721
Lacedæmoniorum reip. politia præſtantiſſima 264. dictum eorum de ſtudio ſuę libertatis. 265. eorum victoria ad Platæas. 268
Lacedæmonis principes Heraclidæ. 453
in Laceria habitauit Coronis. 301
Laceria, aliàs Lariſſa, vrbs Theſſaliæ. 303
Lachrymæ præ gaudio cientur. 345
Lacones & Argiui primùm dicti ab Achæo. 664
Lætitia in ſenectute cur optetur Pſaumidi. 95 argumenta lætitiæ. 460. lętitia laborum medicus. 528
λαγέτης. 28. 313. 342. 459
Laius à filio interfectus, eique datum oraculum. 49
λαλαγεῖν. 65 171
Lampon Aegineta belli Perſici ſcriptor. 544. pater Phylacidę, & Cleonici filius. 706. filios ad φιλεργίαν hortari ſolebat. 730
λαμπουρὶς. i. vulpes. 207
Lampromachus Epharmoſti conſanguineus. 178
Lanuginis periphraſis. 109
Laodamia Bellerophontis filia. 226
Laodamia nutrix Oreſtis. 470
λαοὶ vnde dicti. 172
λαοσσόος. 398
λαόφθορος. 483
λαοτρόφος. 90. 110
Lapithæ cur ὑπέροπλοι. 434
λάβριος. 536
λάτρειος. 190
λαῦρα quid ſit. 429
λαῦρος. 292
Laurus dicta herba Parnaſſia. 418
Laus & virtus iniuère fœdus. 204. laus poſt mortem manet. 272. laus virtuti debetur. 512. laudis falſæ ſuſpicio quibus argumentis tollatur. 582. laus eſt virorum bonorum merces ibid. laudum longior narratio inuidis faſtidioſa. 628. laus ſummum lucrum. 668. cur debeatur ob præclarè geſta. 669. laudes enumerare non decet ob inuidiam 670. laus breuis longa iucundior. 671. eſt præmium illuſtrium factorum. 685. eam lucrati ſunt ſtrenui bellatores. 710. Laus ab indigenis non à

peregrinis petẽda.516. veluti thermæ corpus, ſic animum laus refocillat. 528
Lebadeæ ludi Trophonij. 143
Leges bonæ conſeruant remp. 166. ſunt ciuitatis anima. ibid. legibus ſcriptis vſi ſunt primi Epizephyrij Locri. 186
λέγομαι, pro compoſ. καταλέγω. 360
λεῖος. 585
Lelegetes Olympionices. 123
λῆμα. 301
Lemniacæ mulieres occiſis viris prolem ex Argonautis ſuſceperũt. 330. 371. 372
Leonis herba apium. 565. leo κατ' ἐξοχὴν dicitur θὴρ. 698. Leonis Nemeæi cædes primus Herculis labor. 727
Lerna fons prope Argos. 132
λευκανθής. 611
Leuce Inſula. 535. dicta δρόμος Achillis. ibid.
λεύκιππος cur dicta Proſerpina. 120
λευκόνοος. 343
λευκόπωλος. 264
λευρὸς. i. πλατύς. 575
Leucothea. 466
Liberalitas principem decet. 64
Liberos parentibus ſenibus adeſſe debere. 95
Libertatis ſtudium. 265
Libya Heroine. 323
Libya nubibus & imbribus obnoxia. 331. πολύμηλος, & πολύκαρπος. 433. Iouis hortus. 440. amœna, fertilis, feris abundans. ibid.
Libyes equeſtribus ſtudijs dediti. 432
Licymnius à Tlepolemo occiſus. 128. cædis huius circunſtantiæ. 130. Alcmenæ frater nothus, 130. 131
Lindus Cercaphi filius. 14[illegible]
Lingua vulpina. 2[illegible]
λιπαράμπυξ. 5[illegible]
λιταὶ preces, & Deæ. 6[illegible]
Literarum ſtudium maximè ardens. 183
Litem præſtantior vir compeſcit. 608
λιτός. [illegible]
Littora ſunt tanquam maris ſepta. 253. 254
λόχμη. [illegible]
Locrorum differentiæ. [illegible]
Locrorum Epizephyriorum laudes. 187. eorũ legiſlator Zaleucus. ibid. primi legibus ſcriptis vſi ſunt. ibid. ab Hierone liberati. [illegible]
Locrorum Opuntiorum virtutes. 206
λόγιοι. i. hiſtorici. [illegible]
λόγχη. haſtatæ copiæ. 5[illegible]
λοιβὴ, quid ſit. 6[illegible]
λοξίας Apollo. 301. 46[illegible]
Lucina Parcis aſſidet, eſt filia Iunonis, liberorum genitrix. [illegible]
Lucro ſapiens etiam capitur. 306. lucrum iniuſtum iuſto præferunt homines. 349. illud eſt gratiſſimum quod à volente accipitur. 416. mediocre quærendum. 6[illegible]
Luctæ proprium. 162. præmium [illegible]ceus. 6[illegible]
Luctatores in ſole diu commorari ſolebant. 6[illegible]
Lunæ cur oculus tribuatur. [illegible]
λόα. 6[illegible]
Lycæa Arcadiæ ſacra. 143. in Parrhaſia. [illegible]
Lycæus mons Arcadiæ vbi Lycæa celebrabantur. 6[illegible]
Lycæus Iupiter apud Arcadas cultus. 235
Lydia mitra. 5[illegible]

ydiæ tibiæ, & Lydia harmonia. 94. 241.534
ydij muſices peritiſſimi. 534.594
ygdos eſt lapis Parius. 540
ynceus ab Hypermneſtra Danai filia non occiſus. 450. is occiſo ſocero regnum occupauit. 624.626
ynceus omnium hominum perſpicaciſſimus. 636. cum fratre Ida Caſtorem occîdit. 637
yra & cithara Pindaro ſunt idem. 51
ρεικὸς, λυγρὸς, & κυδάεισιν ſunt idem. 52
yſidice Pelopis filia, mater Alcmenæ. 131
ωσίπονος. 319
ωτήριον. quid ſit. 399

M

μὰ particulæ vſus. 646
Machaon Aeſculapij filius. 298
Mænala mons Arcadiæ. 174
Magiſtratuum officium. 292
Magni alij ſupra alios. 35
Magnus inter magnos, paruus inter paruos debet eſſe vir fœlix. 317
μαίομαι, quid ſignificet. 17. poët. pro ζητῶ. 147
μάκαρες Dij. 18
μαλακόχειρ. 521
Maledicentia noxia. 18. fugienda. 285. nocuit Archilocho. ibid.
Maledici ſunt ciues. 471
μαλάσσεσθαι. i. ὑγιοῦς γυμνάζεσθαι. 513
μαλερός. 167
μαλθακόφωνος. 675
μαλθακὸς. beneuolus. 64
quod Malum videtur, aliquando ad magnum bonum viam ſternit. 130
μαντῆος. 394
μαντικὴ. duplex. 112
Mantinea Arcadiæ ciuitas. 196
Manuum tactu auxilium petebant. 594
μαψιλάκας. 590
in Marathone Heraclea certamina. 179.427
Mardonius ad Platæas victus. 208
Mare cur canum dicatur. 24
μάργος. 18.65
μαργῶσαι. 610
μάρπτω. 99.559
Mars pro bello. 176. æneus. 188 χαλκάρματος. 339. Veneris maritus. 338
μαίοισιν. 236
μαστεύειν. 307
ματραδελφεόν. 420
ματροδόκος. 586
ματρομάτωρ. 117
ματροπόλος. 298
μάτρως. 175.554.729
μάτρωες qui dicantur. 115
Meciſteus Talai filius. 609
Medea quî Corinthia dicatur. 224 Corinthios peſte liberauit. 225. eius vaticinium de colonia ex Thera in Libyam deducenda. 322.323. liberos & fratrem occîdit. ibid. immortalis. ibid. quî pellecta ad amorem Iaſonis. 364. Iaſoni dat pharmăca aduerſus boum ſpiritum igneum. 366. in eoſdem boues conſilium Iaſoni datum. 368. lubens Iaſonem ſecuta eſt, & Peliam occîdit. 372
Medicus ἐπιχωριώτατος. 376.377
Mediocris fortuna tutiſſima. 475
μήδομαι 13 i. ἐργάζομαι. 637
Meduſa de forma cum Minerua contendit. 182. Phorci filia, vna Gorgonum mortalis à Perſeo occiſa. 481
Megaclis Athenienſis laudes. 410
μεγαλήτωρ. 261

μεγαλόδοξος. 166
μεγαλοκευθὴς. 282
μεγαλοπόλιες Athenæ. 410
μεγασθενὴς Neptunus. 10
Megaræ ex Hercule filios quis occiderit. 720
Megarici ludi vere ineunte celebrabantur. 527
Megaris Dioclea celebrabantur. 236. 427. item Pythia. ibid. 447. item Alcathoia. ibid.
Megaris Pythij ludi. 555. vbi. ibid.
μέγαρον. 348
μεγαυχὴς.. 646
μεγιστόπολις. 415
μείλιχας quid vocarent. 563
μειῶν αἰτία. 14. μειῶν μῶμος. 268. 269.
μειῶν φθόνος. 472
μεὶς, Aeol. pro μλὼ. 554
μελάμφυλλος. 256
Melampus Amythaonis filius. 346
Melanippe occiſa à Telamone. 519
Melanippus Thebanus Tydeum vulnerauit. Meciſteum occidit. 649. ipſe ab Amphiarao poſtea occiſus. ibid.
μελανοπλόκαμος. 103
μελαντειχὴς. 241
μῆλα, quid veteres dicerent. 351
Meleager patriam à Curetibus defendit. 740
Meleſias vnctor. 146. 155. 156. habuit triginta diſcipulos victoriam adeptos 157. 542. eius laudes. 568
μελησίμβροτος. 323
Melia Iſmeni ſoror mater Teneri 467. fons. ibid.
Meliſſæ dictæ Cereris ſacerdotes. 332
Meliſſæus Cretæ rex. 332
μελίγαρυς. 204. 308
μελίγδουπος. 646
μελίκομπος. 680
μελίφθογγος. 675. 721
Meliſſi Thebani laudes.
μελιτόεσσα.
Mellis periphraſis.
μηλοβότης.
μηλοδόκος.
μῆλον.
Memnon Auroræ filius
occiſus. 60. 61. 522.
dux. 406. patruelis Hel
periphraſis.
Memoria rerum antiqua
non obliteratur.
Menander vnctor Pytheæ
Mendacium dulce. 282. od
340. mendacia poëtices
nes.
Menecles παιδευς.
Menelaus Spartanorum p
lopis nepos.
Menœtius Actoris filius.
ter Patrocli.
μενοινέω.
Meniẹ ſecundæ ſumptuoſ
17
Menſurarum inuẽtor Phi
thius.
Mentis tres partes. 185
quid ſit. 343. quid n
ibid. mentis fructus qui
in Mente ſcribere.
Merces varia variorũ vitæ
668
Mercurius filius Maię in n
lene natus. 115. ab Age
bus cultus. ibid. præſe
num. ibid Arcadiam ho
& 116. præco Deorum. i
inuentor. ibid. pater ἀγ
161. Mercurio cur tribu
169. inuentor lyræ. 248
258. ἐναγώνιος.
Meropes qui eſſent. 532. cu
eos bellũ geſſerit Hercul

ijdem Coi ab Hercule debellati. 725

μεσονύκτιον. 734

Meſſene Laconiæ ciuitas. 346. dicta Pylus. 407

μετὰ pro πρὸς. 22. 87. 88. 333. 449 519

μεταβᾶσαι Inf. Aor. i. verbi μεταβαίνω pro μεταβιβάζω. 16

μετάσσω. 554

μεταλλατος. 355

μεταλλάω. 111

μεταμαίεσθαι. 527

μεταμέλεια Epimethei filia. 388

μεταμώνιος. 209

μετανίσσομαι. 384

μετατροπία. 457

Metempſychoſis, illiúſque opinionis authores. 57

Metiri ſe ſuo modulo oportet. 282

Metope filia Ladonis, &c. 117

μετρεῖθεν. 129

Metus cur ἀνδροδάμας dicatur. 519

Midas Agrigentinus tibicen. 479

Midea mater Licymnij, pellex Electryonis. 131

Midylidæ tribus in Aegina à Midylo dicta. 421

Minerua quãdo è vertice Iouis proſilierit. 132. 133. cur apud Atheniẽſes habitare voluerit. 134. ἐγχείβρομος. ibid. res bellicas curat. ibid. Statuariã docuit Rhodios. 135. Hellotis, & Hellotia dicta. 222. χαλινῖτις à fræno inuento dicta. 227. κυανωπις. 229. ἱππία 231. cur παρθένος. 482. Athenis Parthenium templum habuit. 483

Minotaurus lucta & pancratio victus à Theſeo. 560

Minyas Orchomeni pater. 238. rex. 239

μιξοβάρβαροι qui dicti. 225

μνηστήρ. 483. 493. 494

Mnemoſyne. 573. χρυσόπεπλος. 731

Modus vbique ſeruandus. 223. 224 in rebus honeſtis. 514

μοιείδιος. 168

μολεῖν. 241

Moliones filij. 189. 190. 191

Moloſſia vbi ſita, & à quo ſic dicta. 578

Momus quis ſit. 114

μομφὰν ἔχειν, quid ſignificet. 695

μοναμπυκία. 91

μονάμπυκες equi. 3

Monile aureũ in Cadmi nuptijs à Venere datum habuit Polynices, & Eriphyle dedit dandum Amphiarao. 315

μονόδροπον φυτὸν. 390

μονοκρήπις. 335. 336

μονοστροφικὸν εἶδος. 238

Mons, terræ frons. 257

Mopſus vates. 360

Morbi acuti qui ſint. 161

Mores à natura inſitos mutare impoſſibile. 206. eoſdem occultare impoſſibile. 216. 217

μορφάεις. 738

Mors omnibus communis. 576

Mortis ignotum tempus. 46. 47. cur mors dicatur dies tranquillus. 48. eius metum res cum honore geſtæ tollunt. 158. 159. cur ἀναιδὴς. 203. diuitem & pauperem promiſcuè rapit. 573. 574. omnes, ſed diuerſa morte moriuntur. 742

Mortalia mortales decent. 95. 709. mortalia mortales affectare debẽt. 307

Mortuus præ gaudio Diagoras. 123

Motacilla. 364

μουσικὴ humanitas. 394

Mularis currus 87 Olympiade in uſu eſſe cœpit. 89 deſijt. 91. 97

Munus magnificum, phiala. 124
Muſicæ priſcum ſtudium, eiuſque in conuiuijs vſus,& cur.8.258.vis erga Iouem. 259. eiuſdem alia effecta. ibid.
Muſici cur Apollinis filijs dicantur. 256
Muſa quid ſit.68.Muſarum currus. 177 675.755.potentia.201. amat meminiſſe certaminum magnorum. 491 à Muſis nati poëtæ. 511. Muſæ Iouis & Mnemoſynes filię.513.Muſarum fluenta. 572
Myrmidonum fabula, & ſenſus eius. 513
Myrtea corona mortuis & funebribus ludis adhibebatur. 704
Myrto coronabantur Ioleorum & Herculeorum victores. 704

N.

Νάω. 394
Nape quid ſit. 404
Natura potior doctrina. 60. 62. 180. 181.eam oportet ſequi ducem. 183 493.494. confertur cum diſciplina. 518.519
ναυαγία & ναυάγιον. 665
Naucleri ſapientes perendinum ventum cognoſcunt. 573
Nauigationis terminus ad Gades. 458
ναυσιφόρητος. 258
ναυσίστονος. 266
Naxus inſula cotum præſtantia celebris. 731
νᾶνις. 437
Neceſſitas clauos adamantinos habet. 335
Neleus Neptuni filius. 169. mater Tyro. 342
Nemea certamina Ioui ſacra. 149. 523.de his vide.487.488.Nemea Iſthmia celebrata Syracuſis. Nemea renouarunt ſeptem Thebas duces.
Nemea dicitur βαθυπέδιος. 514. ... draſti fuit ditione.
νέμεσις,pro φθόνος.161. ... fit.
νεόδμητος.
νεόγυιος.
νεόοικος.
νεόκτιστος.
νεόμαι.i.γεράω. 426. pro ...
Neoptolemus cur dictus Pyrrhus. quid excisa Troia fecerit, & ... nam delatus fuerit.576.577. ... piro regnauit. 536. in Scyro ... eſt ex Deïdamia. 577. temp... in Epirum pulſus cùm patria ... teret. ibid. ei non detraxit P... r°.590.in Epiro paulũ regnauit ... ſucceſſores habuit ſui generis ... multa ſæcula.577.578.cur ad Apollinem ſit profectus. 578. cur Delphis cæſus. ibid. cur & quando ... crorum inſpector Delphis fact... 579. ad Ioniũ mare habitauit.
νεοπτολέμειος τίσις.
νεοσίγαλος.
νεοθαλής.
νήπιοι.
Neptunus μεγασθενὴς, γαιήοχος. 9... equi inuentor, ideóque dictus ... πιος. 95. maris dominus, ma... Amphitrites 120.121.templum ... cróſq; ludos in Iſthmo habuit ... pater Nelei. 169. Iſthmicus. ... 215. δαμαῖος. 228. ei boues nigri ... molabantur.ibid.εὐρυσθενὴς & ... χος. 230. ὀρσοτρίαινας. εὐρυβίας. ... τραῖος. 348. equitationis au... 409. Delphis præfuit. 469. ... gis in Iſthmum Corinthi...

iens qui exciperetur. 552. hunc Iſthmiorum tempore canebant. 553. Saturnius. 103. 668. ἱπποδρόμιος. ibid.
ꝫptunij equi cur dicti præſtantiſſimi. 95
ꝫreus ἄυβυλος. 314. marinus ſenex. 448
erui, metaphoricè ſumpti. 753
eſtor carmine laudatus. 317. eius equus à Paride occiſus. 407. Meſſenius ſenex. ibid.
icoclis laudes. 754
ᾳν & νικᾶσθαι, vt conſtruantur. 605.
νικᾶσθαι. metaphoricè ſumptum. ibid.
ilus, cur dictus Iupiter. 332
. pro αὐτὸν. 528
σομαι. pro πορεύομαι. 70
lisi collis Megarorum periphraſis. 447
Iiſus Megarorum rex. 554
Iix in altioribus locis facilius quàm in humilioribus conſeruatur. 193. cur ὀξεῖα dicatur. 254
Iocumenta documenta. 665
Iomades cur dicti Afri. 452
νεμάω. 270. 325
ῆμε. 3. perſ Aor. 2. verbi νεμάω. 679
Iomen patris pro patronymico. 531
Iomius filius Cyrenes. 442
ομὸς, pro τόπος. 132. pro διοίκησις. 291. 292
όμος pro regione. 465. pro μελῳδίᾳ. 550
ı Nouali ſumpta comparatio. 559
Nubis filij imbres. 203. nubes dictæ παρθένοι ὀμβροφόροι. 204
Numerus ternarius perfectus. 721
Numiſma Demareteum. 37
Nuntij pater Mercurius. 161
Nuntius bonus honorem rei omni affert. 378
Nuptiarum celebratio qualis antiquitus. 299. 300
νυμφεύειν, *nuptias conciliare*. 522

O.

ὀ pro ὅς. 394
Oanus Camarinæ vrbis fluuius. 92
Obliuio delet dolorem. 42. 44. eius definitio. ibid. In eam promiſſi non præſtiti tranſlata culpa. 185
Oceani terminos non audebant tranſire veteres. 516
Oceanides quot eſſent. 90
Ochimus & Cercaphus Solis filij. 134
ὄχος. 86
ὄχθη de fluuio dicitur. 253
Oculus metaphoricè quid ſignificet. 41. 100. in hac parte imprimitur animi character. 386
Oculi magni in mulieribus ad formam probantur. 314. item nigri. 403
Ocyroë filia Chironis. 341
Odæ Muſarum filiæ. 528
Oedipus Laij filius. 48. patrem interfecit. 49
Oedipi ſapientia quid ſit. 375. ſphingis ænigma ſoluit. ibid.
Oenidę laudati ſunt à ſapientibus Aetolorum. 712
Oenomaus Piſates. 23. amabat filiam, ideóque certamine propoſito deterrebat procos. ibid. vnde curſum procis inſtituiſſet. 24. eius equorum nomina. 25. nomina tredecim procorum quos occîdit. ibid. quomodo certarit cum Pelope. 28. filius Martis & Harpines. 235
Oenone olim dicta Aegina. 534. 548
Oeonus Licymnij filius curſu primus

Olympia vicit. 195

ὠγύγιος. *antiquus*. 565

Ogygus antiquus rex Thebanorum. 565

οἰακοστρόφος. 704

οἴαξ *clauum* & *temonem* ſignificat. 704

Οἰδίπους variè declinatur. 375

οἰκισταὶ medijs in ciuitatibus ſepeliebantur. 29

οἰκούρειος. 435

Oilei ludi. 183

ὀϊλιάδης. 183

οἰνάνθη, *flos vitis*. 545

οἰνοδόκος. 726

οἰοπόλος. 336

ὀκχέω, & ὀχέω. 56

ὄκχος, & ὄχος. 56

ὠκυδίνητος. 706

ὄλβος, quid ſignificet. 45

Oleaſtro victores in perpetuum coronari voluit Hercules. 71. eum ex Iſtro attulit. 72. per occaſionem eum attulit. 79

Oligæthidarum tribus. 214. 234

Olympia eadem Piſa vbi ſita. 5. eius ara. 20. dicta πάγκοινος. 111. mater coronarum. 145. veritatis domina. ibid. εὔδενδρον ἄλσος. 147. ibi Iupiter regnat. 219

Olympia plenilunio celebrari ſolita. 75. cur dicta magna. 76. commiſſa Dioſcuris. 80. 81. φυλλοφόρα dicuntur. 159. quando inſtituta. 189. quum inſtituebantur aſtiterunt Parcæ & Tempus. 193. Olympiorum dies. 30. præmium. 31. ea Hercules inſtituit. 36. 39. quales & vndè eorum judices. 71. Olympijs peractis conuiuium inſtituebatur in quo victorum laudes canebantur. 198. Olympia celebrata Athenis. 449. 509.

Olympias, pro Olympico certamine. 30. 39. 672. pro quinquen... 64. 76

Olympicum certamen omnium præſtantiſſimum. 2. eius rationes ... ex quibus conſtet hoc certamen. 80. 81. cur ſummum.

Olympionicis ἀκερσῆνα πάλμα primum præmium, oleaſtri corona poſtea data eſt. 75. Olympio... primi qui fuerint. 195. 196. le... vt encomio publicè laudare... 220 eis ſtatuæ erigebantur.

Olympus pro cœlo. 19. 8...

ὁμηγυρής.

ὁμόδαμος. 171.

ὁμόκλαρος.

ὁμοκλή.

ὁμόσιτος.

ὁμόσπορος.

ὁμοθάλαμος.

ὄναρ & ὕπαρ differunt. 227. vtriuſque etymon. ibid.

Oncheſtus Bœotiæ ciuitas ſacra Neptuno. 664. 692. à quo dicta. 66...

ὀνοτός.

ὄντα, *bona*.

ὄπις.

ὀπισάμβροτος.

ὀπίζομαι. 279. 339

ὁπλιτοδρόμος.

ὁπλότεροι.

Opportunitas præſtantiſſima in omni re.

ὄψ eiúſque ſignificationes. 39.

ὀψίνοος.

quid ſit Optimum futurum non poſſibile eſt homini noſſe.

Opuntij à Deucalione & Pyrrha oriundi.

Opus quemque indicat. 113.

Opus vrbs ab Opunte Locri filio dicta. 162. eius laudes. 165

Locrorum metropolis. ibid. vnde plerique incolæ venerint. 175.176
pus Promethei filius. 171. idem eſt Deucalion. ibid. alius Opus ſecundus. 175
ς, Dea pulchritudinis. 592. eius attributa. ibid.
racula alia vera, alia falſa. 113
ratio effigies factorum. 114. breuis ſit & opportuna. 269. qualis vir talis oratio. 114
ratio verſuta claros opprimit, obſcuros euehit. 599
ρχησις ἐνόπλιος. 232
Orchomenus Bœotiæ ciuitas, aliæq; eiuſdem nominis. 238. Charitum ſedes. 484
Orchomenus Minyæ filius. 238. 669
Orchomeni plures. 665. Orchomenus Bœotiæ ciuitas dicta Minyea. 669
Oreſtes Lacon amicus Pyladis. 469. eius nutrix Arſinoë. 470. alijs nutrix dicta Laodamia. ibid. vt à nutrice eſt ſeruatus Aegiſtho ipſum interficere volente. ibid. matrem interfecit, & ob id laudatur à Luciano. 472
ὀργὰ. i. τρόπος. 272. 290. 349. 551. 667. 681
Orionea ſtatura. 699
ὅρειος. 448
cur per ὅρκον veteres aſſeuerarent. 647
Ormenus Eurypyli filius, pater Pheretis. 129
ὀρνιχολόχος. 668
ὄρνις, pro ſymbolo diuinationis. 325
Oropi Amphiarai ludi. 143
ὀρούω. 153
ὀρφανίζειν. 379
Orpheus Argonauta cur dicatur filius Apollinis. 356. Argonauticam expeditionem ſcripſit. 357. demulſit Symplegadas. 364
ὄρφνη. 24. 229. 255
ὀρσίκτυπος. 199
ὀρσοπέτης. 552
ὄρσο. 111
ὀρσοτελαίνης. 155. 541
ὄρθιος. 183. 459
ὀρθόβουλος. 375. 427
ὀρθοδίκης. 469
ὀρθόπολις. 40
ὀρθωσία Diana. 79
ὄρθου αὖ ὕμνον. 68
Orthus canis Geryonis ab Hercule deterritus. 660
Ortygia inſula ante Syracuſas 119. 275 eius tutelaris Dea Diana. 276. Ortygia reſpiramen Alphei. 489. 490. hic nata Diana. ibid. Deli ſoror. 491. Syracuſarum germen. 489
Orythia ſuſcepit ex Borea Calain & Zeten. 358
ὡς ὅτι, ſimul iunctum. 719
ὅθεν pro ἐξ οὗ. 505
Otus Iphimedeæ filius in Naxo mortuus. 338
οὐρανίδαι, cœlites. 361
οὐρανίδης Saturnus. 295. 296
οὖρος ventus violentus. 682. ventus ſimpl. 689
ὀξέα aduerb. pro ὀξέως. 50
Oxylus Aetolus. 71
ὀξυρεπής. 179
ὀξύτομος. 376
Ozolæ Locri ad Aetoliam. 185

P

Πάγχρυσος. 124
παγγλωσσία. 63
πάγκοινος Olympia cur dicta. 111
πάγκρατης. 537

πάγος quid ſit. 680
παλαίγονος. 224.239
παλαιμονεῖν. 287
παλαίφατος. 508.563
παλίγγλωσσος. 724
παλίμβαμος. 435
παλιντράπελος. 49
παμβίας. 612
παμπειθής. 358
Pamphaës eiúſque cognati iuſti. 635
Pamphylus à quo gens Pamphylis. 264
πάμπρεπτος. 344
πάμφανος. 126.300.483.711
πάμφορος. 405
τὸ Πᾶν vulgus. 60.61
Pan Rheæ aſſeſſor, ad modulos carminum Pindari cecinit. 311
Panathenæa Athenis celebrata. 179. 142. Παλλάδος πλεπαὶ ſingulis luſtris celebrari ſolitę. 448. eorum præmium vrceus oleo plenus. 631
Pancratium quid ſit, 157. cur μεγαυχὲς dicatur 646
πανδόκος. 74.86
πανδοξία. 492
Πάνιμας, nomen menſis cuiuſdam. 488
παίκτις. 254
Panhellenia Atticæ certamina. 142
Panici terroris vis. 613
παννυχίδες quid eſſent. 564
παραιθύσσειν. 271.197
παραμείβειν.i.præterire. 516
παράμερος. 31
παραμίνομαι. 645
παραπειρᾶσθαι. 146
παραθήγω. 197
παράτροπος. 282
Parcæ partui interſunt. 105. βαθύφρονες. 570
Pardali pellis aduerſus imbres ab antiquis geſtabatur. 337
παρήορος. παρηορία. [illegible]
παρέλκειν. [illegible]
Parentes ſecundo loco colendi. 4[illegible] parentum virtus in liberis refulg[illegible] 421. 422. parentes boni quibu[illegible] præferendi. 65[illegible]
Paris à Philoctete occiſus. [illegible]
Parius lapis. [illegible]
παρμονος. [illegible]
Parnaſſi incolæ primi Dorienſ[illegible] primi lyram inuenêre.ibid Parnaſſus mons Phocidis, & cur [illegible] ὑψιμέδων. [illegible]
Paros Inſula. [illegible]
παρφάμεν. 139.[illegible]
παρφασις. [illegible]
παρπόδιος. [illegible]
Parrhaſia vrbs Arcadiæ. [illegible]
παῤῥησία ad dicendum opus eſt. 178
Parthenia Iuno. [illegible]
παρθένιος. [illegible]
Parthenium templum Mineruæ. 4[illegible] parthenium herba. ibi[illegible]
Parthenius Arcadiæ mons. [illegible]
Parthenopeus. [illegible]
Partui præſtitutus nonus menſis.[illegible] eius periphraſis.104. 105. ei adiu[illegible] Parcæ. [illegible]
pro Pateris Scythæ caluarias viurpabant. [illegible]
πάθη. 104.105.[illegible]
Patientia inuidiæ remedium. [illegible]
πάτραθε. [illegible]
à Patria abeſſe moleſtum.380. patri[illegible] officia quibuſuis anteponenda.[illegible] patriam τοκέας nuncupat. ibi[illegible]
Patris ſcelus in filio punitur. [illegible]
Patroclus Achillis ſocius. 175.1[illegible] Opuntius Opuntijs in bello Troiano præfectus.176. ei mandatur ab Achille, ne procul à ſe pugnaret.176.177.in armis Achillis [illegible]

Troianos. 188
προπάτωρ. 445
πέρθειν. 78.129
auper non eſt inuidiæ obnoxius. 472
περί τινες,pro,ἐνίοτε. 189
ax laudatur.414. 415. ὁμότροπος iuſtitiæ.215.Pax & iuſtitia ταμίαι πλούτου. 215
eccare humanum eſt. 129
eccatores non latent Deos. 20. 21. 22
ecuniæ, pecuniæ vir. cuius dictum. 676
πέδα,pro μετ. 212.426
πεδαμείβω. 211
πεδάφρων. 426
πεδάω. 24
πεδέρχεται,pro μετέρχεται. 585
πέδιλον allegor.ſumptum pro hymno. 98
πεδόθεν. 138 713
Pegaſus ex Meduſæ ſanguine natus. 227. domitus à Bellerophonte fræno Mineruæ.ibid. equus alatus. 231.232. inter ſtellas poſitus. 233. Bellerophontem aſcendere in cœlum volentem excuſſit. 742.743
πήγνυμι,abuſiuè ſumptum. 97
Peierantium Deorum pœna. 139
πισυχάλκινος. 277
πιθέω. 343
πέλαγος,vnde etymon habeat. 137
Peleus liberatus ob innocẽtiam. 537. à Chirone liberatus. ibid. dona à Dijs allata eius in nuptias.538.eiuſdem ſoceri & ſocrus cum Neptuno gener.552.in Phthiã abijt.548. Muſæ eius in nuptijs hymnum cecinerunt.ibid.falsò accuſatus.550. huius caſtitatem Deę coniugio donauit numen.551.cur ſit in fortunatis inſulis.59. fuit inter homines fœliciſſimus, nec tamen aduerſis caruit.313.eius fœlicitas.314.Deorum eius in nuptijs dona.315. falsò accuſatus, & accuſationis exitus. ibid.eius ærumnæ alię.316.Iolcum cepit,& Thetin duxit.517.521.750. 751.cur Deorum gener. 724
Pelias Iaſonis regnum iniuſtè occupauit vt ex genealogijs apparet. 342. reſpondet Iaſonis repetentis regnum orationi. 352. quo animo Iaſonem miſerit ad vellus aureum. 353.genus ad Iouem refert. 355. eius facta deſcribuntur. 335. & ſeq.Aeſoni regnum ademit. 342. eius genealogia.ibid.Tyrûs filius. 348.350
Pelias haſta. 517
Pelinnæum oppidum Theſſaliæ. 454
Pelium mons Theſſaliæ. 284
Pellenes ludi Theoxenij. 143. 180. itẽ Hermæa.143.in his ludis qualis veſtis daretur. 634
Pelles ſibi dormituris veteres ſubſternebant. 368
Peloponneſus à Pelope dicta, olim Apia & Pelaſgia. 509
Pelops Lydius. 9. eius colonia.ibid. 10.amatus à Neptuno. ibid. lebete exemptus humerum eburneum habuit.ibid.11.eius hiſtoria,ſeu fabula.ibid.raptus vt pincerna Neptuni eſſet. 16. Ganymede poſterior tempore.ibid. eius raptus quomodo ſit exponendus.17. nuptias cum Hippodamia meditatur.22. 23. cur Neptunum noctu ad mare inuocet. ibid. currum à Neptuno accepit, eiúſque vſum docuit primus. 27.ſenſus fabulę Pelopis.ibid quorum ope Oenomaum vicerit. ibid. ſex eius filij.28.τύμβος ἀμφίπολος.29.

Pelopis curſus. 30. genus ad Saturnum refert. 76. eius fabula. 162
Pelorus Spartorum vnus. 664
πέμπω. deduco, veho. 620
πεμπταῖος. 108
πεμπτάμερος. 91
Peneus fluuius. 348
Peneus Hypſeum ex Creuſa genuit. 433. 434
πενταετηρίς. 76. 194
πενταέθλιον, idem ac *πένταθλον*. 425
πένταθλος. 214
πεντηκοντορίς. 371
πέρνω. 50
πεφρίκω. 353
περίτερον & *περαιτέρω*. 157. *περαίτερος*. 182
Pergamos arx Ilij. 154. 725
πέριαλλα. 467
Periclymenus Neptuni & Chloridis filius. 612. Argonauta. 356
Periculum magnum fortem poſtulat virum. 25
περικτίονες. 646. *περικτίων*. 755
περιώσιος. 706
πέρναμαι. 706
Perſeus duce Minerua venit ad Hyperboreos. 459. inde attulit caput Gorgonis, quo conſpecto Seriphij in lapides ſunt conuerſi. 461. vbi educatus & ſeruatus. ibid. quid mali attulerit Polydectæ & Seripho Inſulæ. 481. Meduſam debellauit. ibid. ex auro natus. 482. Danaës filius. ibid. à Minerua liberatus cùm Meduſa eum perſequeretur. ibid. occidit Meduſam. 623. laudatus eſt à ſapientibus Argiuis. 712
πεταλός. 526
πετάω. 326
πεβάσαντι Python. 107
πεύθομαι. 326. 342
πεζοβόας. 615
πεζομάχας. [illegible]
φαεννός. 379. [illegible]
Phæſana vrbs Arcadiæ. [illegible]
Phalaridis odioſa fama. [illegible]
φάος dicitur qui ſanitatem procurat. 310
Pharaonis ſomnium. [illegible]
Pharetra vbi geſtaretur. [illegible]
Pharmaca *ἀντίτομα*. [illegible]
φαρμακόω. [illegible]
φάσμα. [illegible]
Phaſis fluuius. [illegible]
φάτναι in cœlo. [illegible]
φαυσίμβροτος. [illegible]
φήμη, pro *φωνή*. [illegible]
φὴρ pro *θήρ*. [illegible]
Pheræ vrbs. [illegible]
Pherenicus equus Hieronis. 8. [illegible]
φερέπονος. [illegible]
Pheres Aeſonis frater. 346. eius filius Admetus. ibid.
Pheres Ormeni filius Amyntoris pater. [illegible]
φερεστρόφω. 479. [illegible]
φιάλη quid ſit, eiúſque etymon. [illegible]
Phidon Corinthius menſurarum inuentor. [illegible]
φιλάγλαος. [illegible]
Philanor Ergotelis pater. [illegible]
φιλησίμολπος. [illegible]
Philippus filius Theſſali Herculis nepos. [illegible]
Philoctetæ hiſtoria. 261. [illegible]
φίλος. pro *ἴδιος*. [illegible]
φίλτρον, quid ſit. [illegible]
Philyra Oceani filia Chironis mater. 296
φίτυς, quid ſit. [illegible]
φλάω. Atticè pro *θλάω*. [illegible]
φλέγειν. i. *λάμπειν*. 58. 198. 564. [illegible]
φλέγομαι. [illegible]
Phlegra Thraciæ vicus vbi pugnarunt Dij cum Gigantibus. [illegible]

ılegyas pater Coronidis. 298
ıliaſij montes. 565
ılius ciuitas Peloponneſi. 565
β» quid ſit. 461
hocidis rex Strophius. 469
hocis ſub Parnaſſo ſita. 472
hocus à fratribus cæſus. 152. 547. 548
Aeaci & Pſamathes filius. 547
hœnices mercatores. 288. prouerbia de illis. ibid. Phœnicum bellum aduerſus Siciliam. 613
ινικάνθεμος. 334
νικόκροκος. 105
οινικόπεζα. 119
οινικοστερόπας. 164
ινικόστολος. 613
οίνιξ. i. ἐρυθρός. 255
ωναὶ, quid. 472
ίνος pro βρότος. 752
ωνάεις. 61. 169. 697
Phorbas Athenienſis luctę inuentor. 560
Phorcus Gorgonum pater. 481
φαρμακτὰς. 357
φορυτὸς quid ſit. 405
φραδάζων 516
φράδη. 210
Phraſtor iaculo primus Olympiá vicit. 197
Phricias pater Hippocleæ quot victorias obtinuerit. 456
φειάσω. i. φείσεσθαι ποιῶ. 337
Phrixi anima Peliæ curanda. 352. 353. eius fabula quid ſignificet. 354. ei⁹ nouercæ inſidiæ. ibid. arietem Ioui Phyxio immolauit. 370
Phronima Batti mater. 332
Phthia Thetidis vrbs. 536
φθινόκαρπος. 376
φθινοπωρὶς. 401
φθόνος pro μέμψις. 741
φυγόξενος. 206
Φ[illegible]ον Augiæ patria. 191
Phylace Proteſilai patria. 670
Phylacidæ laudes. 705. & ſeq. 718. & ſeq.
Phylas Aſtyochiæ pater. 129
φύσις. i. *ſtatura.* 699
φύτλα. 173
Pierides vnde dictæ. 201. Pieridũ currus dicitur poëſis. 464. Pieridum ἀέρται dicuntur poëtæ. 562. 563
Pindarus Thebanus Hieronis familiaris. 2. eius ſtatua ad aquas. 4. feruidum ingenium. ibid. non ſolus Olympionicas cecinit. 6. carmina ſua cõmendat, eáque allegoricè denotat. 60. 61. 63. 233. obſcurus indiget interpretibus. 60. 62. quæ Muſa ipſum afflarit. 68. 185. cithara & tibia canere potuit. 70. iurare ſolet in re graui. 100. ſuã Muſicen, & Lyricen commendat. 115. 116. eius carmina ad lyrã citharámq; canebantur. 117. fuit ſtudioſus canendi viros fortes. ibid. ἰοχέφαινος. 118. ſuam in poëtica facultatem numini fert acceptam. 168. eius filiæ. 311. Rheæ & Panos ſimulachra cur habuerit. ibid. Rhea illi propitia fuit; & Pan ad modulos eius cecinit. ibid. eius carmen perpetuum. 404. in laude veracem ſe profitetur. 492. 493. à Chromio menſa exceptus. 493. eius ſtudium laudandi athletas. 492. eius carmina canebantur tibiis. 526. ſe aquilæ, alios graculis confert. ibid. 548. ſui ingenij vim ad poëſin cõmàdat. 548 ſuſpicionẽ tollit Epirotis ſe obtrectaſſe Neoptolemo. 583. ſe prædicat cãdidum ibid. nõ aſperũ ad pręhendũ encomiũ, ídque nõ leue. 584. Muſam ſuã dicit, aurum, ebur, & rorẽ marinum nectere. ibid. deprecatur inuidiã vt liberis poſt funera bonam famam

relinquat. 600. laudare laudanda, vituperare vult vituperanda. ibid. auaritiæ ſuſpicionem à ſe amouet. ibid. Thebe eius patria dicitur ab ipſo mater. 657. ſe excuſat quod belli pro patria obeundi non fuerit ſtudioſus. 741. ſe dicit promptum ad laudes fortium virorum. 585
Pindus vrbs Perrhebœæ. 264
Pinguefieri quo in ſenſu ſumatur vulgo. 285
Pirene fons Corinthi. 226
Piſa eſt Iouis. *36. 39.* hîc Olympia celebrata. *76.* huius periphraſis. *92.* hîc inſtituta Olympia. 189. ante Olympia fuit ignobilis. 193
Piſander Lacon. 648
Piſatis. 86
Piſidæ ijdem qui Solymi. 232
Piſirrhothius Olympionices. 123
Piſiſtratidæ ab Alcmæonidis pulſi. 411. Incenderunt Delphicum templum. 412
πρὰ φρενῶν. 74
Pitane Nympha, & ciuitas, &c. 102
πίθων. i. πίθηκος. 289
πιτνέω. 46. πίτνημι. 546. vt formetur. 102
Planetis ſingulis ſuum metallum tribuitur à Chymicis. 706
Platæenſes Partheniam Iunonem coluerunt. 118
Platæis ludi Eleutherij. 143
ad Platæas Lacedæmoniorum pugna. 268
πλάξ. *æquor.* 255
πλάξιππος. 678
Pleïades Orionem comitantur. 507. Atlantis filiæ. ibid. mutatæ in columbas. ibid. etymon. ibid. ſidus conſtans ex ſeptem ſtellis, earúmque nomina. ibid.
πλειστόμβροτος. [illegible]
πλόκαμος à πλέκειν. [illegible]
Pluralis numerus in medio duorum ſingularium more Alcman[illegible] 358
Plutoni cur virga tribuatur. 169. ebeni corona ei dicata dictúſque ἐ-χοίλαος. ibid.
Pluuia aurea cur Rhodo immiſſa. 132
Pluuiæ definitio, eiúſque vtilitas. [illegible] 204
πνέειν, pro ποιεῖν ſumptum, & c[illegible] 201
Podalirius Aeſculapij filius. [illegible]
ποδαρκέω. [illegible]
ποδάρκης. [illegible]
τὸ παρ Ποδὸς quid ſit. [illegible]
Poëmata cur dicantur volucris machina. [illegible]
Poëſis Pieridum currus appellatur. 464. poëſeos allegoria. 164. alio currui ſimilis. 177. poëſis præſtantiſſima vocatur σοφίας ἄκρον ἄωτ[illegible] 737
Poëtæ Muſarum filij. 511. poëtarum periphraſis. ibid. res præclarè geſtas defunctorum laudant. 562. cur σοφοὶ dicantur. 6. σοφοὶ τέκτονες. [illegible] eorum eſſe Principes viros laudare. 318. verſibus hiſtorias mandabant antequam eſſent hiſtoriographi. 137. cur Apollinis filij dicantur. 356. fœlices qui amplam canendi materiam habent. [illegible]
Poëtarum ante Pindarum argumentum. 673. non ſemper fuit eorum Muſa mercenaria. 676. primus Simonides mercedem popoſcit. ibid. σοφοὶ appellantur. 731
Poëtices gratia quantum valeat ad fidem faciendam ſuis fictionibus. [illegible] 13. in ea pauci excellunt. 318. e[illegible]
laudes

Iatides. 572. dicitur Gratiarum hortus. 168
ποιάεις. 556
ποικιλάγιος. 276
ποικιλόγαρυς. 70
ποικιλόνωτος. 372
ποικιλοφόρμιγξ. 84
ποινὴ *præmium*. 263. λύσις, ἀπάλλαξις. 333
ποιπνύω. 464
ποίπνυος. 279
πολεμαδόκος. 456
πόλεμος quid ſit. 51
πολιάοχος. 92
πολίαρχος. 587
πολλὰ aduerb. quid ſignificet 217
πολυάνθεμος. 218
Polybulus frater Hieronis. 2
Pollux Iouis filius. 640. laudatus à ſapientibus Spartanis. 712
Polycrates Samius ſine labore fœlix. 189
Polydectes Seriphiorum rex. 461
quid ei fecerit Perſeus. 481
Polydorus Rhodius ſculptor peritiſſimus. 137
πολυγηθής. 281
Polyidus vates Cœrani filius. 229
πολυκάρανος. 417
πολυκέφαλος. 483
πολυμηλός. 7
Polymneſtus Batti pater. 332
πολύμυθος. 445
πολυωφέλιμος. 513
πολυώνυμος. 706
πολυτίμητον. 305
πολύφατος. 5. 586
πολύφιλος. 383
Polypœtes Aiacem diſco ſuperauit. 197
πολύθυτος. 395
Polyzelus gener Theronis: & frater Hieronis. 43
πομπαῖος. i. θεῖος. & Mercurij epitheton. 258
πομπὴ κλεσάλοσα. 141
πομφολύσσω. 345
πόμπιμος *proſper*. 516
Pontes penduli quî aperiantur. 102
ποντιάς. 533. 692
πορεύω. 25. 77
Porphyrio Gigas. 416. Gigantum alter princeps. 417. telis Apollinis confoſſus. ibid.
πορσαίνειν. 103
πόρσω, à πόρσω. 35
πόρσιστα. 613
πορσύνειν. 352. 379. 701
Portæ pendulæ quî aperiantur. 102
Ποσειδώνιος. Dor. pro Ποσειδώνιος. 95
Poſitionem non facit λλ. geminum. 583
Poſſeſſio iuſta Deo placet. 418
Poſſeſſiui pro genit. ἰσοδυναμία. 592
Poſterorum laus ad defunctos pertinet. 159. 160
ποταίνιος. 195
ποταυγάζω. 637
ποτὶ Λυδός. 400. 420
Potentiam à Deo acceptam eſſe virtute ornandam. 385
Potentiori non reſiſtendum. 191
ποτινίσσομαι. 121
ποτίφορος. 517
ποτισάζω. 115. 348
Præclara tentanda ſemel morituro. 25
Præclarè geſta multi meminerunt. 98
inuidiæ & reprehenſioni ſunt obnoxia. 113. 114
Præco victorē proclamare & coronare in publico cœtu ſolebat. 718
Præficarum mulierum vſus. 344
Præſens pro futuro ad rei certitudinem denotandam vſurpatur. 154
πραπίδες vnde deducta vox. 64.

605.205.287.379.749
περάσαι. i. *exigo*. 70.449. pro συμπεράσειν. 495
πρεαΰμητις. 105
Praxidamas nouem victorias reportauit. 560. hic primus ſui generis in Olympia vicit : & primus in Alti Olympiæ ſtatuam collocauit. ibid.
πρᾶξις. 26
Præſens ſtatus amandus. 746
Præteritorum cur ſolicitudo ceſſare debeat. 746
Preces piorum exaudiuntur. 147
Precum nonnullæ circunſtantiæ. 110
Principem liberales ſumptus decent, & lucrum honeſtum. 271
προανακρύεσθαι. 249
προβαίνειν. i. προβιβάζειν. 157
Procuro, quid ſit propriè. 682
Prœtus quis, & vbi regnarit. 633
προλέγομαι. 508
προμάθεια. 651. 665
Promethei filia προμήθεια. 388
προμηθὺς. i. *prudens*. 134.135
Pronax Talai filius. 609
πρῶνες vnde dicantur. 536
Proœmium à Ioue. 505
προοίμιον quid ſit. 249
προοιμιάζεσθαι. 250
πρόφασις Epimethei filia. 388
προπίνειν quid ſit. 124
πρόπολοι. 225
προκώμιον. 529.530
προσαρτῶν. 587
Proprio malo magis quàm alieno afficimur. 500
Proſa, πεζὸς λόγος. 177
Proſerpina cur dicta λευκίππος. 120. eius feſtum Theogamia, item Ανακαλυπτήρια. ibid. ei ſacra, & in dotem data Sicilia. 491.492
Proſperè rem gerentes videntur ſapientes.
προσφορεῖς.
vocis πρόσθεν cum articulo ſig
tio.
Proteſilea, ludi in honorem P
lai.
Πρωτεσίλας, & Πρωτεσίλαος.
Protogenes inter Rhodiorum
rios celeberrimus.
Protogenia Deucalionis filia
rapta.
Πρωτοκόμης quis diceretur.
Protomacha Pindari filia.
Προτεραπάδην.
Πρωτυχόν.
Prouidentiæ diuinę Fortuna m
48
Prudentia non ſemper valet. 6
dentiam reportat qui a
pertulit.
in Prytaneis erat Veſtę ſtatu
Pſalychidarum inſignis in Ae
bus.
Pſamathe marina mater. P
Aeaco.
Pſaumis Camarinæus.
ψέγιος.
ψεφηνὸς, & ψέφος.
ψεῦδις poët pro ψευδής.
Pſeudoreſtis caſus.
ψίθυροι. i. κόλακες.
πτερὰ κυδίμων ἀέθλων.
Ptœodorus.
πτυχαὶ ὕμνων.
Pubertas cur iucunda & χρυ
109. eius periphraſis
Pudor à diſſidijs continere
350
Pugiles quinam eſſent. 123.
gabantur.
Pulchra foras obuertenda in
ſis rebus.
Purgationes ex quibus fieren

color veteribus erat in 648
reſtis amicus & Strophij fi- 469
dictus legatus ad conuen-
nphictyonum. 334
lictus Amphictyonum con- 334
407
ltiplex. 304
itur τεῖχος ξύλινον.
. 112. Iamidarum πυρομαντία. 199
μοι qui dicti.
& Deucalionis fabula. 179.
232
πολεμική.
as Aegineta. 543. & ſeq. 718.
ſeq. eius vnctor Menander.
Megaris celebrabantur.
7
as eſt tot annorum quot Olym- 248
s.
thijs ludis. 245 246. Pythiorum
toribus πυτυχίδες canebantur.
4
a Sicyonia, Apollini, Dianæ
Latonæ ſacra. 606. eorum au-
or Adraſtus, inſtaurator Cliſthe-
es. 607. premium argenteæ phialæ 620
coronæ. 404
νικος.
hon πολεμικα. 107. vmbilicus ter-
æ. 336. 402. cur ἀοίδιμος dicatur. 606
424 ſitus eius.
thon ſerpens centum ſagittis ab 164
Apolline confixus. 399
θόνοθεν. 671
θόνοθεν, h.e. ἐκ πυθοῦς.

Q

Quadrigæ duodecies currum ad metam circumagebant. 52. Auſonius hoc ſepties tantùm fieri ſolitum ait. ibid. & Seneca Ep. 30. 503.
Quadrigis certantes inſignia ſua in equis habebant. 197
Quinquertium ex quibus conſtaret. 214. eo nondum inſtituto, ſingula certamina ex quibus poſtea conflatum eſt, proprium præmium habebant. 662

R

Regionis magnificentia conſiſtit in excelſis diuitibúſque ciuitatibus. 493
Regni duæ partes veteribus. 351
Regum ſumma dignitas. 35. reges populorum paſtores. 110. cur Iouis filij. 356. rex dicitur σκοπός. 550
Remus & Romulus à lupa nutriti. 106
Res magnæ magnis periculis obtineri ſolent. 26
Reſpublica à quibus debeat gubernari. 465
Rhadamanthus aſſeſſor Saturni & iudex rectus. 59. eiuſdem æquitas. 289. 290
ῥαβδῳδοί. qui eſſent. 505. ijdem ῥαψῳδοί. ibid. etymon. ibid. quid facere ſolerent. 696
στιχῳδοί. ibid.
Rhea ſummum ſolium occupat. 59.
Mater dicta, Pindari vicina. 310. 311
vbi, à quibus, & quando colatur. ibid.
ibid. cur à Thebanis culta. ibid.
Pan eius aſſeſſor. ibidem.
ῥίμφα. 81. ῥιμφάρματος. 366
ῥιζοτόμοι.
Rhodiorum origo. 129. primũ Mineruæ ſacra fecerunt. 132. cur ſine igne ſacrificarent. 134. cur imber aureus illis à Ioue immiſſus, & qui artem Statuariam acceperint. 135. quis inter eos fuerit celeberrimus Statuarius. 136. alij etiam celeberrimi. 137

Rhodus marina Solis ſponſa. 126. 127. conſtat tribus vrbibus. 128. imber in eam aureus. 132. 133. quomodo in ſortem Apollini ceſſerit. 136. 137
Rhodus Nympha ſeptem ex Sole filios peperit. 140
ῥόμβος. 233. 698
ῥυσίδιφρεις. 678
Robur ad res agendas opitulatur. 495
Romulus & Remus à lupa nutriti. 106
Ros æſtiuus. 124
Ros marinus quid ſit. 585

S

Sacerdos dictus ταμίας βωμοῦ. 97
Sacra mane Dijs, veſperi Heroibus fiebant. 703
Sacrificia Rhodij cur ſine igni facerent. 134. veteres à Veſta cur inciperent. 644
Sagittis cur inſerantur pennæ. 165
σαίνω 84. 261. 291
Salamis laudatur à ciuibus præclaris. 507. ad Salaminem Athenienſium pugnæ. 268
Salamis vrbs Aiacis, vbi Xerxes cladem accepit. 715
Salmoneus & Cretheus Enareæ filij. 350. hic eſt Salmoneus qui Iouis tonitru imitabatur. ibid.
Saltantibus ludis in ſacris foſſæ fiebant tranſiliendę. 549
Saltatio armata in equo. 232
σᾶμα, pro τάφος. 574
Sanguinis grando, quid ſit. 739
Sanitas aurea. 309. 310
σαΐζω. 354
τὸ σαφλωὲς, pro σαφλώνια. 194
Sapientia Deo accepta ferenda. 205
Sapientes quandoque animi
bationibus capiuntur.
Sapientiſſimo Batycles phi
munus reliquit.
Sarpedon Lycius carmine
factus.
Satietatem pariunt res iucun
580
Saturni vrbs. 57. 58. pater
296
σχεδὸν. i. ἐγγύς.
σχερῷ. 530. 6
σχῖνος & σχοῖνος.
Scholæ periphraſis.
Scientiæ acquiſitio moleſtiar
ſa.
Scintilla magnam incendit
303. cur ſcintilla dicatu
ibid.
Scopæ opera, Mercurius & N
467
Scortatio non impunè fertur,
Scribere in mente.
Scyphius equus.
Scyrota via.
Scyrus inſula quando ab Ac
pta. 577. Pyrrhi Neoptol
tale ſolum.
Scytales vſus apud Lacones.
Scytale Muſarum, quid ſit.
Scythæ & Celtoſcythæ, Sep
nales vniuerſi olim appel
σεβίζω.
σεισίχθων.
σήματα
Semele fulmine interempta
cœlo. 44. paſſis crinibus p
batur. 46. amata à Ioue, Pa
Baccho. 44. 46. Thyone
314. 315. Ὀλυμπιάδων
466
Semidei qui ſint.
Semus Olympia curru vi

mus. 197
Sententioſa dicta vocantur κορυφαὶ λόγων. 312
Septembris dictus Gorpiæus. 142
Septentrionales vniuerſi olim appellati Scythæ, & Celtoſcythę. 73
Sepulchri periphraſis. 169.170
σιτωπωμένον, pro σιωπωμένον. 670
Sicilia πολύμηλος 6.7. Proſerpinæ ſacra. 479.491. fertiliſſima. ibid. vrbibus magnifica. 492. ſtudioſa rei militaris. ibid. ſtudioſa ſacrorum certaminum. ibid.
Sicyonis ſitus, & cur dicta ſacra. 621
σιδηρείτας. 549
σιδηρεοχάρμας. 275
Simia pueris ſemper pulchra. 288. 289
Simonides Ceus Hieronis familiaris auarus. 2. compoſuit bellum inter Hieronem & Theronem. 43. primus pro carmine mercedem accepit. 676. eius cantilenæ in prouerbium venerunt. ibid.
σιὸς Aeol. pro θεός. 224
Sipylus mons & vrbs Lydiæ. 15
Siſyphi laus. 223.224
σκᾶπτεον, pro ῥόπαλον. 131
σκηνοπηγία, feſtum Iudæorum. 396
σκιαρός. 72.74
σκίμπτομαι, à σκίμπτοις. 121
σκύθεν, quid ſignificet. 397
σκυρωτὴ, via Cyrenes vrbis. 397
σκυτάλη, pro ῥόπαλον. 169
Soclides Ageſimachi filiorum natu maximus. 560. fuit certaminum expers, & propter filium inclaruit. 561
Socus Hippaſi filius Vlyſſem vulnerauit. 598
Sogenes Aegineta laudatur. 569. & ſeq. fuit ex familia Euxenidarum. 584
Sol luciſſimum ſydus. 2. ignitum ferrum, vel lapis. 19. cur dictus caſtus Deus. 138. acutorum radiorum pater. 139. ignem ſpirantium equorum dominus. ibid. equorum dominus. ibid. equorum eius nomina. 140. eius ex Rhodo Nympha filij. ibid. omnia audit & videt. 302. ἀστὴρ ἐρῆμος. 310
Solon Crœſi familiaris. 273
σόλος quid ſit. 197
Solymi qui populi & vbi ſiti. 232
Somni accedentis poëtica deſcriptio. 250. 251. cur σύγκοιτος dicatur. 435
per Somnia diuinatio. 112
Somnium Pharaonis: item Amilcaris. 112
σοφία, i. tractandi ratio artificioſa. 575
σοφοὶ dicti poëtæ. 6.667
Spartani cur Pelopidæ dicti. 594
σπαρτῶν γένος Thebani. 445. qui ſuperfuerint. 664
Sparti Thebarum decus & bellicoſi. 734
Spes vanæ. 208. 209. ſpes impudens. 650. ſpes bona ſemper curanda. 746
σπίδαι, pro ἐσπένδαι. 722
σφάλλω, deijcio. 61
σφός. 398
σπονδύλια, pro ἐσπονδυλίω. 329
σπονδοφόρος. 679
σταδιεύς. 214
σταδιοδρόμος. 214
στάδιος, pro σταδιαῖος. 93
Stadium ἀπὸ τοῦ στάσεως dictum & cur, 195. quàm longum eſſet. ibid.

Stare recto talo. 736
στάθμη. 264.294
Statuariæ peritiſſimi Rhodij. 135
Statuæ viuis animalibus ſimiles. 136
Statuarij inter Rhodios celeberrimi. 137
στέγειν & στέγεσθαι. 337
στεφαναφορία. 147
στέφανος, i. περιτείχισμα. 152. i. *murus*. 287
στρατιώτης etymon. 164
στόλος. i. *populus*. 430. i. ὁρμή. 514
στρατὸς. i. λαός. 92. 180. 270. 287. 660. i. *cœtus*. 455. 468
Strepſiadæ Thebani laudes. 732. & ſeq. Strepſiades Diodoti filius. 739. eius laudes, & vbi obierit. ibid.
Studia varia variorum. 463. 569. 570 580. cur varia. 570. 571
Stymphalus ad Ladonem ſita. 117. 121. vrbs Arcadiæ præſtantiſſima. ibid.
Suadelæ flagellum. 366
Suber immerſabile. 290
Subſtantiuum loco adiectiui. 647. 661
Succeſſus effectum. 429. ſucceſſum fœlicem petentes genua tangebant. 594
Suffragia quomodo ferrentur. 597
Sulphure fiebant purgationes. 255
Sumptus & labor in difficilibus negotijs impendendi. 92. 93. item in virtute. 666
Superbias ingrediuntur homines futuri neſcij, & opera multa moliuntur. 650
Sus Bœotica. 117. 118
Syllabam longam Pindarus aliquando corrumpit. 607. 601
σύμβολον. 210
σύμμετρος. 572
Symplegades petræ.
συμποσία.
συνάορος.
σύνδικος. i. *teſtis*.
συνεωνάζεσθαι.
σύνευνος.
σύντομος.
συντελέθειν, & συντελεῖν.
συντυχία.
Συρακοῦσαι.
Syracuſarum laudes.
συρίττειν draconum proprium

T.

τὰ καὶ τά.
Tacere opportunè ſapientis
ταχύποτμος.
Tænarus Laconiæ vrbs. 329.
torium.
Talaus Adraſti pater vbi
100. eius filij paterno re
ſeditionem inter ſe excide
eius filij.
Talorum vſus ad diuinatione
ταμίας βωμοῦ i. ἱερεύς.
Tantaleus lapis pro ingen
diuinitus immiſſo.
Tantali & Pelopis fabula. 13.
talum ſummè honorarunt
eius pœna, & cur. ibid. qu
pis illi imminens. 19. ali
cauſa ex Euripide. ibid.
20. eius pœnæ quatuor. 21.
eius furtum.
τανυέθειρα Semele.
τάφρε.
τάρταρος.
ταξιόω.
Taygete in ceruam mutata.
Taygetus mons Laconiæ.
Tegea vrbs Arcadiæ.
τέγγειν. i. βρέχειν.
τεκμαίρω.
τανύω.

Telamon Laomedontem ſuperauit & Iolam aurigam habuit. 517. Herculem aduerſus Amazonas eſt ſequutus, Melanippen occidit. 519. comes Herculis aduerſus Troiam, Meropas, & Alcyoneum. 532. 724. in Attica Inſula habitauit. 548. filium Aiacem naſciturum Telamoni prædicit. 728
τηλέβολος, & τηλεβόλος. 305
Teleclus rex. 346
τελεία dicta Iuno. 627
Telemachus Agrigentinorum tyrannus. 81
Telemachi filij, Emmenides, & Xenodicus. 404
Telephus Græcis reſiſtit. 175. 176. ab Achille in Myſia vulneratus. 713. 714
Teleſiades Meliſſi pater. 687
Teleſicratis Cyrenæi laudes. 431. & ſeq.
τελέθω. 281
τελευτὰ, ſubſtant. pro adiect. 645
τέλλειν. 58
τέλλομαι. 24. 204
τέλος φέρειν quid ſit. 196
τέλος νόσου, i. νόσος. 516
Templum Delphicum πολύχρυσον. 331
Tempus, teſtis ſapientiſſimus. 13. 14. veritatem reuelat. ibid. 193. 194. non poteſt facta infecta reddere. 42. 43. eſt omnium parens. ibid.
τενάγη, quid. 516
τενέλλα, vox ficta. 162
Tenerus, à quo ſolum Tenericũ, Thebis vates erat. 467. in adyto Iſmenio vaticinabatur. 468
τεὸς Dor. pro comm. σός. 34
τέρας quid ſit. 153
τερασκόπος. 362
Terillus tyrannide à Therone deiectus. 37
τερπσιμβροτος. 15
Terpſichore Muſa Lyricorum poëtarum. 676
Terra mater. 133. terra nigra fœcunda. 173. ei color albus proprius. ibid. cur dicatur ἐρίβρομος. 404
Terræ certamina Athenis celebrata. 449. prima Delphis preſuit. 469. mater Themidis. ibid.
τετίεμαι, poët. pro τίομαι. 639
τέθμιον. 647
τετράκναμος. 283. 364
τετραορία. 39. 275
Teucer patrem metuens habitauit in Cypro. 534. Teucri duo. ibid.
Teuchira vrbs à Cyrenæis ædificata. 323
Teuthras. 175. 176
θαητὸς. 81
θάλαμος, quid ſit. 92
θαλεία, pro θαλερά. 635
θαλλέω, pro θάλλω. 541. 633
θάλπεσθαι ἐλπίδι. i. viuere. 530
θαλπνὸς, quid ſignificet. 5
Theander athleta præclarus à quo Theandridæ. 539
Theandridarum familia Æginæ. 528
Theario ætate prouectus filium impetrauit. 571. eius fœlicitas. 581. 582
Θεάριον Æginę templum Apollini ſacrum, in quo qui habitabant θεωροὶ ſeu Θεοφύλακες dicebantur. 525
Thebanum bellum ſecundum, eiúſque euentus ab Amphiarao prædictus. 422
Thebana ſacra. 143
Thebani dicti σπαρτῶν Καδμείων γένος. 445 Cadmei. 500. Herodotus Iſthmionicarum Thebanorum ſextus. 660. cur dicti Cadmi populus. ibid.
Thebæ equorum ſtudioſæ. 117. λιπαραὶ. 274. ἑπτάπυλοι. 313. ἀγυιαί. 565. multis ornamentes patrijs claræ,

eorúmque exempla.733.inter Thebas & Aeginam fuit cognatio.748
Thebe χρύσασπις Pindari mater. 657
θεμίπλεκτος. 620
Themis Iouis coniux,eius filiæ. 166. 215.216.Terræ filia prior Apolline Delphis regnauit & reſponſa dedit. 469
θεμισκρέων. 388
θεμίσκοπος. 579
θεμίσσομαι. 350
θεμιστεῖος. 7
Themiſtins maternus auus Pytheæ. 556
Themiſtocles cur Hieronem arcuerit ab Olympiorum ſpectaculo. 2
θέναρ quid ſit. 362.363.700
θένω,& θείνω. 131
θέω. i. τίθημι. 546
θεόδματος. 70.264.434.721
θεόδοτος. 711
Theogamia Proſerpinæ feſtum. 120
Theognetus Olympionica Ariſtomenis auunculus. 421
θεόμοιρος. 384
θεόπομπος. 334
θεόφρων. 104.105
θεωροὶ ſeu θεοφύλακες Apollinis templi cuſtodes. 525
θέορτος. 49
θεόσδοτος. 385
θεότιμος. 722
Θεοξένια.67.dicta ξενίαν τράπεζαν.81.ludi Pellenes.143.præmium. 180
Thera cur ſacra Inſula. 322. ibi. conditum à Cadmo templum.ibid. ſic dicta à Thera duce coloniæ, cùm priùs Calliſta vocaretur. 330
Therapne patria Caſtoris & Pollucis 477.cur ἕδος ὑψίπεδον. 664
Therapnæi dicti Caſtor & Pollux. 477
θερμὸς *ferox*. 308

Theronis laudes. 36. quis
fuerit:eius facta nonnulla
nies.37. maiorum hiſtoria
ortum à Laio ducit.42.In
ronem, Hieronem, & C
diſſenſio.43. Theronis g
lyzelus. ibid. Theron Ae
filius.50.51.eius victoriæ.5
litas.64.vicit Capyn & H
tem.65.eius equi vicerun
Therſander quis fuerit. 50.
exercitu oppreſſit.ibid.nau
uerſus Troiam duxit.
Theſeus luctam à Minerua
lucta & pancratio Minota
cit.
θέσφατος.
Theſpijs ludi Erotidij.
Theſſalus Herculis & Chalc
lius.
Theſſalus.69.Olympiade vic
Theſſali cur Aleuadæ dicant
Theſſaliæ principes Heraclid
Thetis in varias formas ſe n
giens Pelei nuptias,ſed tan
pitur.518.eius nuptiæ cum
Chirone procuratæ. 521.
πος.522.à Vulcano arma p
chilli.536.in talo cur læſa.
templum Thetidion dictu
ægrè tulit mortalis hon
ptias.537.eius nuptias Iou
ptuno diſſuaſit Themis. 7
tis erat vt qui eã duxiſſet
filium ſe præſtantiorem g
750
θύμωσις.
Thia Solis mater. 705. eius
ibid.aurum eius ſymbolun
Thiæi Vliæ filij laudes. 622
Thiæi cognati Thraſyclus &
633
θήγειν conſtructum cum dati

439.vt conſtruatur. 533
Thoantis in honorem inſtituta certamina. 372
Thorax Aleuadarum vnus. 464
θράσσω, pro ταράσσω. 741
θράσος. i. *fortitudo*. 287
Thraſybulus Hieronis frater. 2. filius Xenocratis, eiúſque virtutes. 406
Thraſyclus. 633
Thraſydei Thebani laudes. 466. & ſeq.
θρασύγυιος. 421
θρασυμάχης. 537
θρασυμήδης. 350
θρασύμυθος. 216
θρασύπονος. 30
θρηνήτειραι. 434
θυάδες. i. Bacchæ. 315
θυώνη. 462
Thyone quænam ſit. 315
θύσθλα. i. thyrſi. 315
Tibiæ Lydiæ. 94. tibiarum cantus in Pythijs antiquiſſimus. 479. tibias quis inuenerit. 480. & ſeq. materia ex qua. 484. tibiarum vſus ad choros, &c. 484
τιμάεις. 690
τιμαλφεῖν & τιμαλφὴς. 621
Timaſarchus quis & qualis fuerit. 527. 528
τιμὴ pro βασιλεία. 261. 341. 351
τιμάορος. 178
Timidas à certamine aliquando prohibitus. 568
Timidus animus vt noceat. 647
Timocritus ob Muſices ſcientiam laudatur. 530
Timodemidæ ſtirps præclara. 508
Timodemus Athenienſis pancratiaſtes, eiúſque laudes. 504. & ſeq. Salamine educatus. 507
Timoſthenes. 146
πινύσσω. i *moneo*. 169
Tireſias Thebanus vates Iouis veridicus. 501. prædicit Herculis fortunam. 502. Thebis fuit ornamento. 734. Epheſtia ſacra ei inſtituta. ibid.
τὶς, pro μέγας. 430
Tityus à Diana interfectus. 338
τλάθυμος. 508
Tlepolemia cur inſtituta. 142
Tlepolemus occiſo Licymnio Rhodum iuit. 128. filius Aſtydamiæ vel ex Homero, Aſtyochiæ & Herculis filius. 129. cur Licymnium occiderit. 130. coloniam oraculi monitu Rhodum deduxit. 131. & diuini honores ibi habiti. 141. Tirynthiorum dux. ibid.
τόκος. 186
τολμάω ſuſtineo. 57
τόλμη medium vocabulum. 216
τολμήεις. 339
Tonare fauſtum. 325
Tonitru periphraſis. 199. ei φθέγμα tribuitur. 361. eo ſuam voluntatem Iupiter ſolebat ſignificare. 610
Tonitruus, & Tonitrualis. 171
τοιοῖσδε, pro τοιούτοις. 35
τόθι. i. *ibi*. 80. 425. i. ὅπου. 433
τουτάκι & τουτάκις. 326. 373. 434
τόξα in plurali, quid. 298
τράφοισα *nutrix*. 284
τρέφειν. i. αὔξειν. 626
Tria verba iuſtæ cauſæ ſufficiunt. 579. 580
Tria verba, prouerbialiter, pro, paucis, & ſimpliciter. 580
Triacon Aeginam occupauit. 152
τρίαινα Neptuni inſigne. 155. dicitur τριόδους. 169
τριόδους, & τρίαινα idem. 169
τρίπολις. 128
Triton Africæ fluuius. 325

Triton Deus. 325
Tritonia palus. 325
τροχὸς κεραμικὸς. menſuræ genus. 218
Troianum bellum ſuſceptum in gratiam Menelai. 574
Troiæ conditores.152.cur homo mortalis cum Dijs eam condiderit ibid. portentum cùm conderetur. 152. 153. delenda per Aeaci poſteros.154.Troię periphraſis.225.226. nõ poterat vinci ſine ſagittis Herculis. 262
τραῦμα definitur. 305
τρώμη. 377
Trophonij ludi in Lebadea. 143
τύχη medium vocabulum. 209
Tydeus pater Diomedis à Melanippo occiſus. 51.625
Tyndaridæ hoſpitales. 66. ſunt Caſtor & Pollux. 67. dicti λευκόπωλοι. 262
τύρσιν.i.κώμην. 254
Typhœus centiceps. 252.253.417
Tyro filia Salmonei, mater Peliæ & Nelei. 342
Tyrrhenorum cum Hierone conflictus. 266

V.

Vana gloriationis cogitatio à præclaris factis auertit. 647
Vaticinandi ars gemina. 112
Vdæus Spartorum vnus. 664
Vellus aureum Iaſoni qua conditione promittatur. 367. à dracone cuſtodiebatur. 369.370
Veneris terra.403.Venus nuptiarum ſatagit. 433
Venerea teſte carere volunt. 438
Ventorum vtilitas. 203.204
Verecundia fingitur Dea. 61
res ob eam ſeruantur, qu
ciduntur. ibid. eam expug
quando lucrum. 614. ſe
nam exiſtimationem.
Veriſimilia magis quàm vera
doque perſuadent.
Veritatis ſimplex oratio. 1
Temporis. 14. 186. filia
186. eius commendatio.
non eſt ſemper opportu
vix ſciri poteſt.
cur à Veſta veteres auſpic
ſacrificia. 644. ab eâde
Iano precationis initium
bant. ibidem. ſortita eſt
nea, 643. ei erat ſtatua
taneis. ibidem. quibus ſac
colerent.
Via pura quid ſit Pindar
Vicini inuidi. 17. vicini bo
moditas. 5
Victimæ tenues. 116. earum
ga Deos ibidem. victimæ
& frequentes eſſe deben
Victoriam Olympicam ſequ
licitas. 30. 31. 32. læt
victorias numinis fauo
buere ſolet Pindarus.
ctoriam conſequentia. 1
victoriæ fructus. 447.
riæ alæ. 452. victoriæ
rum certaminum ſumm
cem reddunt, ita vt
bus non ſit vlterius p
endum, quia cœlum
ſum ſolum ſupereſt conſ
dum. 458. victoria cert
ſacrorum extollitur. 4
ctoria carmen amat. 511
borum conſolatio. 514
ſequuntur lætitia, p
encomia, vulgi laus.

Victi in certaminibus quo dedecore afficerentur. 158.428.447
Victorem amici domum deducebant 69. Hellanodicæ. 16 die Lunæ victorem pronunciabant. 91. eum proclamantes, victorem, patrem, & patriam ſimul nominabant. 91. victorum chorus ex quibus conſtare ſoleret. 163. ornabant victimis & coronis aras. 183. victorum laudes nihil humile admittunt. 585
Vinũ, ros vitis, periphraſticè. 124. Vinum vetus nouo præfertur. 171. 172. Vini effectus in poëtis & cantoribus. 618. 619. eius periphraſis. 620
Violarum duo genera, item tertium genus. 108
Violentia ſuperbo tandem noxia. 416 417. eadem odioſa Deo. 418
Virtus & diuitiæ fœlicitatem perficiunt. 42. virtus non docetur. ibid. virtus cælata paulum diſtat inertiæ. 95. virtus periculi expers non habetur in pretio. 98. virtutes dat Deus. 168. virtutis veræ comites diuitiæ, & laus: at inuidia per accidens. 114. ſola virtus nobilitat. ibid. facile eſt primum virtutis ſpecimen calumniari. 115. virtus viuit poſt funera. 160. an doceatur. 181. an acquiſititia. non digna laude. ibid. eius ordines. 182. virtus & laus iniuêre fœdus. 204. quæ ſint magnæ virtutes. ibid. virtus carmine commendata fit immortalis. 317. 318. magnę virtutes amplum dant dicendi argumentum. 444. virtus parentum refulget in liberis. 421. 422 laudata creſcit. 600. eam laudandam, vetus eſt ſententia. 606. virtus experientia cognoſcitur. 525. indiget tantùm encomio. 572. carmen ad virtutem laudandam maximè idoneum. 606. ſumptibus & laboribus exercetur. 666. virtus virorum Dei ope probatur. 707
Viſa meliùs quàm audita narrantur. 542
Vita non longa ſed clara quærenda. 26. nauigationi comparata. 122
Vitium cur Principi, magníſque viris in primis ſit fugiendum. 271
Vlceris definitio. 305
Vmbilicus terræ Python. 336. 402. 424. 469
Vmbrę ſomnium homines. 430
Vlyſſis fama cur ſit maior, quàm eius res geſtæ. 574. ſua eloquentia obtinuit à Græcis arma Achillis. 596. 597. cum Aiace comparatur. 597. à Soco vulneratus. 598
Vnus non obtinet omnigenam fœlicitatem. 580
Voto certum finem petendum. 95
Vrbes ſunt morti obnoxiæ. 479. ſunt locorum receſſus. 562
Vrceus erat præmium victoris Panathenæorum. 631
Vulgus veritatem non agnoſcit. 575
Vulpes nõ poteſt mutare mores natiuos. 206. quomodo excipiat aduolantes aues. 698. λαμπουρὶς dicta. 207. Archilochia. 290
Vulpina lingua. 290

X

χανδοκόμης. 610
ξεινοσύνη. 635
ξεναπάτης. 191
ξεναγεύς. 530
Xenarces Ariſtömenis pater. 418
ξενία, hoſpitalitas. 86
ξενίαι τράπεζαι dicta Theoxenia. 81
ξένιος Ζεὺς. 40.150
ξενισμὸς ſacrificium Theoxeniorum. 81

Xenocrates & Theron ex eadem fuêre familia .52.81 Xenocrates Agrigentinus Pythionica. 402. & ſeq. eiuſdem laudes. 673
Xenodici pater, frater, & filij. 404
Xenophon Corinthius. 213. 214
ξένος.i. φίλος.33.300.i. *hoſpes.* 40
Xerxis in Græciam expeditio. 267. 268
ξυνάον. 305
ξυνιύνα. 550
ξυνὸς.i.κοινὸς. 175.352

Y

Y Aeoles interſerunt duabus vocalibus vt pro ἀήρ, dicunt ἀυήρ. 281
Υαντες. populi. 118
ὑδροφόρεια ſacra Apollinis. 554
ὑγρὸς.i. εὐδιάχυτος. 251
υἱοῦ. 176
ὕμνος, pertinet ad Deos. 5
ὑμὸς. 413.425
ὑπαίθειος. 110
ὕπαρ & ὄναρ vt differant, & vtriuſque etymon. 227
ὑπάργυρος. 473
ὑπασπίζων quid ſignificet. 615
ὕπατος. 219
ὑπέρβαλλας. 517
ὑπέρβιος. 190
ὑπέρδικος.i. *vltor, ſupra modum iuſtus.* 561
ὑπερήφανος.
ὑπεροπλίδης.
ὑπέροπλος.
ὑπέρφατος.
ὑπέρτατος.
ὑπέρτατος.i. πρεσβύτατος.
ὑπὸ pro παρὰ. 508. i. *cum, ſu*[...] 598
ὑπόχειμα.
ὑπόκειμαι.
ὑποκνίζεσθαι.
ὑποκρέκειν.
ὑποφῆτις.
ὑπόπλεος.
ὑπωρόφιος.
ὑποδύσομαι.
ὑψίβατος.
ὑψιχαίτης.
ὑψίγυιος.
ὑψιλόφος.
ὑψιμέδων.
ὑψιφανής.
ὑψίκνημος.

Z

ζαμενής.
ζάθεος.
ζηλωτὸς.
Zetes & Calais, Boreæ filij a[...] ſuperati.
ζαὸς.i. viuus.
ζωθάλμιος.

FINIS.

70 661 AA A 30